

24 = 1. 55 = 2

Int 209
no 100

THESAVRVS
ANTIQVITATVM
ET
HISTORIARVM
ITALIAE,
PATAVII, FORI-JVLII,
ET
ISTRIAE.
TOMI SEXTI PARS PRIMA.

THESE
ANTIOCH
ET
HISTORIAM
ITALIAE
PATAVI, FORI-JULII,
ET
S. R. I. A. E.
TOMI PRIMI

THE SAURUS
ANTIQUITATUM
ET
HISTORIARUM
ITALIAE.

PATAVIUM FOROJULIUM ET ISTRIAM
EXHIBENS.

TOMI SEXTI PARS PRIMA.

LUCD. BAT.
Apud PETRUM VANDER Aa.

THE
MUSEUM

HISTORICAL
EXHIBITS

THE
MUSEUM

THESAVRVS
ANTIQVITATVM
ET
HISTORIARVM
ITALIAE.

Quo continentur

Optimi quique Scriptores,

Qui

PATAVII, FORI-JVLII,
ISTRIAE,

*Confiniumque Populorum ac Civitatum Res Antiquas, aliasque vario
tempore gestas, memoriae prodiderunt:*

Digeri olim coeptus Cura & Studio

JOANNIS GEORGII GRAEVII.

Accesserunt

Variae & accuratae Tabulae, tam Geographicae, quam aliae,
ut & Indices ad singulos Libros locupletissimi:

CVM PRAEFATIONIBVS

PETRI BVRMANNI,

*J. U. D. Historiarum, Graecae Linguae, Eloquentiae & Historiae foederati Belgii,
in Academia Lugduno-Batava Professoris.*

TOMI SEXTI PARS PRIMA.

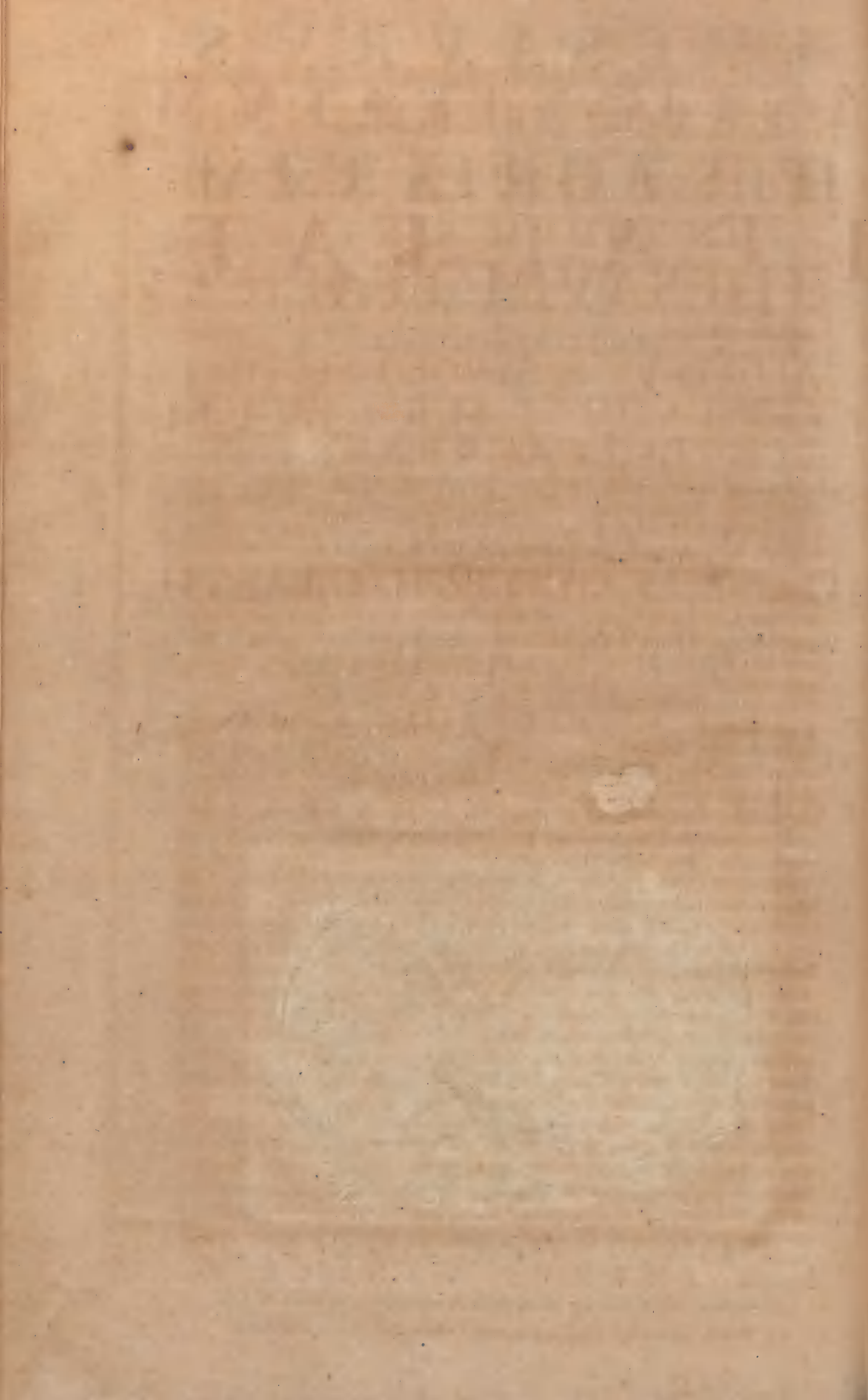
Scriptores hujus Tomi post Praefationem reperientur.

LVGDVNI BATAVORVM,
Excudit PETRVS VANDER Aa,

Bibliopola, Civitatis atque Academiae Typographus, MDCCXXII.

Cum speciali Privilegio Illustr. ac Praepotent. Ordinum Hollandiae & West-Frisiae.

PETRI BVRMANNI PRAEFATIO IN TOMVM SEXTVM THESAURI ITALICI.

AEQVO ET BENEVOLO LECTORI

S. D.

PETRVS BVRMANNVS.

Prodit, ex fide nuper data, sextus *Thesauri Italici* tomus, in quem industriae singularis, & nullis sumptibus parcens *Petrus vander Aa*, coniecit egregios & insignes doctrina & raritate scriptores, qui cum diu a viris eruditis desiderati essent, & singuli, non nisi infano pretio comparari possent, hic conjunctim exiguo dehinc poterunt haberi. Eorum nomina Index huic praefationi subiectus docebit; nos more nostro de eorum meritis & argumentis pauca delibabimus, cum plura ex *Osio*, qui omnes hos auctores, qui tomi hujus parte prima & secunda continentur, edidit, & notis etiam illustrare inceperat, cum in medio opere mors eum deprehenderet, discere unicuique liceat.

Agmen ducit *Rolandinus Grammaticus*, de cujus vita & scriptis *Scardeonii* & *Vossii* elogια, ipsius libro praemissa, edocere studiosum possunt. Ipse in praefatione sua dicit, se Latino sermone Historiam hanc conscripsisse, non *vulgari*, quem *Dirimatum*, sive *Romanum* vocant. Quid vero *Dirimatum* sit, intelligere me minime fateor. *Romanam* autem linguam *Italicum* Idioma, quod ex *Romana* sive *Latina* lingua fluxit, notare, inde patet, quod apud *Francos* lingua *Romana*, & *Rustica* vocata fuerit, quae hodie *Gallica* vel *Francica*; ut satis constat, & a multis viris doctis est probatum: vide *Freher. ad Foedus Ludovici & Caroli* Tom. II. *Rer. Francicar. Chesnii* p. 383. *Goldast. ad Tom. I. Rer. Aleman. part. I. pag. 121 & 125. Valesiana pag. 194. Morhof. de Patavinis. Livii Cap. VI. & nuper Eccard. ad Leges Salicas tit. XVI. p. 38. & alios*. Sed *Italos* etiam *Romanam* appellasse hoc ex loco vulgarem docemur, quae nata ex usu plebis, sensim commixtione barbararum gentium sermonem depravantis. Ideo vero *Latina* lingua usus fuisse videtur *Rolandinus*, ut docti & *Grammatici* titulum se non immerito gerere probaret: *Rustica* enim & *Romana* lingua utebantur indocti & plebeji, *Latinae* linguae honor apud eruditiores colebatur. Historiam vero *Rolandini* notis eruditis se illustraturum olim promississe *Abbatem Albertinum Barisonum*, didici ex *Osii commentario ad Alb. Musatum pag. 389.* sed illas prodiisse nescio. elogium vero hujus *Barisoni* est in *Museo Historico J. Imperialis. pag. 226. editionis nuperrimae*. Inscripsit vero *Rolandinus, libros Chronicorum XII.* quibus res suo tempore gestas in *Marchia Veronensi, sive Tarvisana, & Patavina regione & vicinis* describit. in primis vero *Familiae de Honaria, sive de Romano*, fata prosequitur, & *Eccelinorum* (qui & *Ezzelini* & *Eccerini* dicuntur ab aliis) Tyrannidem, & praecipue *Eccelini tertii* dominationem, qua graviter *Patavinos & alios*

(2) P E T R I B Ü R M A N N N I P R A E F A T I O

preffit, memoriae prodit. Gentem hanc Origine Germanam fuisse, & primum ejus auctorem militem ab uno equo, (quod interpretari licet, fuisse militem gregarium, ut vocat Laurent. de Monacis in *Ezerino III.* in principio, qui unum tantum equum habebat, cum nobiles plures ducerent) ex Alamania cum *Cunrado* venisse, & curiam, id est praedium vel castellum sub feudi nexu accepisse ab Imperatore, tradit lib. I. cap. 7. *Cunradus* vero, Salicus nomine, secundus intelligi debet, qui cum jus Imperii in Italia vindicaret, plurimos ex Germaniae nobilitate secum duxit, & ut ejus jura tuerentur, civitatibus quibusdam praefecit, & beneficiariis possessionibus ornavit. Hic vero scriptor Imperatoribus semper iniquior, & in Paparum partes pronior horrenda nobis, & nulli Tyranno comparanda, *Eccelinorum* facinora & scelera, in primis vero Tertii commemorat. Libro V. cap. 14. *Innocentii IV.* impotentiam, qua *Fridericum II.* sacris interdixit, & imperio privare annisus est, approbat, simulque se vanissima superstitione adligatum profitetur, cum eadem die, qua sententia in Imperatorem lata fuit, coelum percurrisse ardentem facem narret, & ubique non obscura alieni ab Imperio animi indicia prodant. Exaggerare vero studio partium *Eccelinorum* Tyrannidem, ut vocat, quae tamen iusta & legitima fuit, ab Imperatoribus ipsis commissa Praefectura vicaria, videtur, ut omnes fere scriptores, qui *Guelficae* factioni addicti fuere. Stilus vero hujus *Grammatici* (quo nomine iis temporibus eruditionis elegantioris studiosi, & Professores, vocari amabant) non ita barbarus & inconditus, ut adsueto melioris aevi scriptoribus, fastidium illud creare possit, quod ferreorum seculorum scriptores, qui maximam partem *Monachi* aut *Clerici* dicebantur, movere solent. Professore *Grammatices* in studio *Paduano*, id est Academia, fuisse, colligere licet ex lib. XII. cap. ult. ubi *Rolandinus Magister*, Auctor noster esse videtur. licet vero ex *media*, ut vocari solet, *Latinitate* & *Italico* idiomate voces quasdam adhibuerit, dictio tamen universa mundior est, & ubique Poëtarum flosculis, quos interspargit, ornatio. *Horatii* & *Ovidii* lectione maxime delectatum fuisse deprehendi, & lib. XI. 2. & XII. 1. & alibi ex utroque versus producit. Lib. VI. 4. libri meminit, qui *Ysopus* (id est *AEsopus*) dicitur, ex quo fabulam de columbis refert, cui similis exstat apud *Phaedrum* lib. I. 31. et *Anonym.* a *Nielantio* editum 22. unde *Fabulas AEsopias*, varie tunc interpolatas, frequenti in usu fuisse apparet. Inter illa, quae observari merentur, est illud genus sortium, sive divinationis, quod *Geumantiam* vocare quosdam ait lib. X. cap. 11. & ubi librum quemdam *Alcalandrinum* dictum laudat, in quo Judex *Alcorentes* versum pronuntiat hunc,

Stat grandi damno, nec erit victoria nostris.

quae illustrare non est opis nostrae, sed ab eruditioribus, quid illa sibi velint, libenter expectabimus. licet subdubitem, an illae sortes non similes fuerint Homericis & Virgilianis, quibus postea sacrarum literarum successerunt; per quas capiebatur conjectura futuri, ex aperto temere libro, & in quem versum primum incidebant, ex ejus verbis de eventu conjiciebatur; quae satis illustrata virorum doctorum cura sunt. Notabile quoque illud ignominiae genus, quo adiciebatur Imperatori contrarius, & rebellionis convictus & damnatus, qui ad supplicium ducebatur *nigra vestitus cappa*, ut ait lib. V. cap. 3. Quae *Cappa* an tegumentum fuerit capitis (quo fere modo damnatis apud *Romanos* obnubebatur caput) an vero vestis, quae totum corpus velabat, nunc non disquiro; sed de quo consuli potest *Cangii Glossarium*; licet in vestem magis proclinem propter verbum *vestitus*, quo non pilei quoddam genus, sed vestimenti intelligi apparet.

Rolandino comes additur *Monachus Paduanus*, de cuius proprio nomine, vita & fatis nihil mihi constat, praeter ea, quae ex *Urfisio* & *Vossio* in fronte libri producuntur. Hic quoque ejusdem fere temporis & in eadem *Italiae* parte res gestas, & turbatum bellis intestinis statum memoriae tradidit. In primis vero *Eccelini tertii* fata, & universae domus de *Romano* interitum. Stilus autem statim *Monachum* prodit (longe enim a *Rolandini* elegantia abest) & simul exacerbatum in Imperatores Germanos, & ejus sequaces, animum. *Othonem IV.* statim in ipso operis initio detrectans, & in *Fridericam* pag. 6. & seq. vehementer invectus, causam cur *Henricus* ejus filius rebellaverit, adfert, quod *Conradum* ex secunda uxore susceptum tenerius amaret. Durissima deinde & indigna Christiano sententia *Fridericum* mortuum damnat, & ad inferos descendisse, nihil secum deferentem, nisi sacculum peccatorum, ait pag. 17. neque mitius lib. III. p. 54. *Conradinum* habet, quem juvenem, paterna jura vindicantem, ira Dei & justa vindicta poenas subiisse adfirmat. Quod vero Cl: C. S. Schurzfleischius tom. 1. Ep. 125. se ex *Monacho Paduano* colligere scribit, Rempubicam Venetam A. c10 cclxi. nondum plena libertate praeditam fuisse, vix assequi possum. cum relegens, quae ad illum annum narret *Paduanus*, nihil inveniam, nisi *Michaëlem Palaeologum* strategemate occupasse *Constantinopolim*, fugato *Balduino II.* unde non video, quâ effici possit, *Venetos* tunc subiectos fuisse imperio, cum eorum opera & classe *Flandri* usi fuerint in occupanda & retinenda *Constantinopoli*, ut disertim tradit *Paduanus*; immo addit Gentem Catholicam *Venetam*, solam fere Urbem defendisse, & Potestatem (id est praefectum) *Venetorum*, eo tempore, classe, consentiente Imperatore, expeditionem navalem suscepisse versus *Ponticum* mare, & *Palaeologum* absentibus *Venetis* urbem et Imperatorem oppressisse. Quae si ita ceperit, quasi *Veneti* *Flandris* Imperatoribus subiecti fuerint, errasse virum doctissimum censeo, cum non ut subiecti, sed ut focii & foederati *Flandris* semper adfuerint, quoad *Graeci* recuperaverint imperium; *Palaeologorum* vero & sequentium imperium numquam agnoverint, de Imperatore vero *Germanico*, de quo solet controversia haec moveri, ibi ne verbum quidem mentio injiciatur. Ibidem vero ultra Historiae leges invehitur in *Graecos* *Monachus* noster, quod ab obsequio Romanae Ecclesiae decesserint, & huc refert omnium malorum & calamitatum, quibus pressum fuit Imperium *Græcum*, causas.

Paduanum Monachum excipit *Gerardus de Maurixio*, sive *Maurisius*, Civis, causidicus, & judex *Vicentinus*, filius *Petri*, cujus meminit pag. 8. & cujus palatium, cum duabus turribus Comes *Bonifacius de S. Bonifacio* destruxit, & quem pag. 9. militem *Eccelini* fuisse ait. reliqua ex *Vossio* & *Leibnitio*, cujus Elogia hic leguntur, de eo peti possunt. Ille, cum esset *Vicentinus*, accurate satis res patriae, & Consules & Potestates, ordine recenseret, & variam urbis fortunam, quam subiit, enarrat, simulque *Eccelinorum* gesta describit, quorum partibus addictus fuit, & ideo Ambasatorem ad *Tarvixii* Civitatem missum, & postea *Eccelinum* comitatum esse ad *Othonem* Imperatorem pag. 9. dicit. Deinde pag. 19. ad *Lombardos* Legatum; sed debere adhuc remunerari addit, & pag. 24. se pro *Dominis de Romanis* literas ab Imp. *Frederico* impetrasse suis impensis, nec adhuc remuneratum fuisse queritur. pag. 25. quanta vero fide amplexus fuerit partes *Eccelini* & Imperatoris, non modo omnis ejus Historia clamat, sed constantia etiam in casu misero plenam fidem facit; Nam cum societas *Lombardorum* in Imperatorem conspirasset, & Imperator *Vicentiam* expugnatam combussisset, ipse, licet fidelissimus Imperatori, inter captivos adductum

(4) P E T R I B U R M A N N I P R A E F A T I O

se & ligatum graviter conqueritur *pag.* 33. & omnibus spoliatum, & ab amicis desertum, postea vix ope quorundam amicorum vestibus & pecunia instructum, hanc calamitatem evasisse memorat, nec tamen casu illo fuisse ejus animum immutatum: Insigne vero, & ad exemplum illustre est, quod nobis de *Joannis Vicentini* Fratris ex Ordine Minorum subita potentia, quam sibi pietatis simulatione per multas *Lombardiae* Civitates paraverat, et qua deinde iterum excidit, proponit. Unde discere licet, quanta saepe vis religionis & sanctitatis etiam simulatae apud populos esse soleat, & qua specie mentes hominum occupari possint; & simul quam infirmis fundamentis omnis hypocrisis innitatur, quae, ubi detracta larva fuit, omnibus, qui penitus animos hominum inspicere solent, nuda exponitur. Ut enim simpliciores a primo illo impetu, quo in hos ostentatores pietatis ferri solent, non nisi tempore, & factis multis animo scelestorum denudato, resipiscere & aliter sentire ediscunt, ita viri prudentes & cordati, nec externas species admirari soliti, statim fraudes & artes deprehendere norunt. Inter quos noster Auctor fuit, qui numquam imagine illa pietatis fictae deceptus, *Joannem* Hypocritam, perturbatorem & innumerabilium caedum auctorem vocat *p.* 30. Stilus hujus ex aevi vitio multas maculas contraxit, & licet *Horatii* & *Ovidii* diligentem se lectorem, in ipsa praefatione & passim, ostendat, multa tamen sribligo & barbaries ejus dictionem foedavit, & affectatio & *Italicorum* vocabulorum copia etiam variam dictionem effecit. In illis etiam, quae post historiam adjecit de *Eccelinorum* nominibus, strenue, vitio illi seculo sollemni, nugatur, & Etymologias ridiculas more eorum, qui vitas Sanctorum scribere aggrediebantur, prodit; deinde versibus Rythmicis, partim a se, partim a *Thaddaeo* quodam, *Notario Vicentino*, compositis, opus suum finit.

Antonius de Godis, nobilis Vicentinus, post hunc patriae suae miseras & deplorandos casus, ex discordiis intestinis ortos tradit. & licet a memoria sua remota tempora & res gestas repetat, ut ab antiquis *Vicentinis*, & potissimum a patre suo edoctus fuerat, ab *Eccelino* tamen *Balbo*, sive primo, praecipue Historiam exorditur, & definit in morte *Eccelini III.* & fratris ejus *Alberici*, & universae familiae interitu. hunc etiam prudentiae singularis fuisse historicum, non tantum ex testimoniis *Pajarini*, *Osii* & *Vossii* apparet, sed ipse de se aestimandi copiam passim lectori praebet. sic *pag.* 7. notat gravissime hypocrisin & impotentiam *Fratris Joannis Vicentini*, quem *Scledo* vocat, & quia ejus verbum non ex deo, sed ab homine processerat, subito evanuisse rectissime dijudicat. ad A. MCCIV. notat *Vicentiae* fuisse *studium Generale*, id est, ut hodie vocant, Academiam, & doctores fuisse in contrata *S. Viti*. Singulare vero est, quod narrat *pag.* 10. de *Frederico*, qui cum *Eccelino* traderet Civitatis *Vicentinae* dominium, accepto in manu cultellino, addidit, *volo te docere quomodo debes dominium & regimen Civitatis firmiter obtinere*, caepitque herbas longas decapitare, quod vix dubito, quin ex *Thrasymbuli*, *Milesiorum Tyranni* & *Tarquinii Superbi* exemplis emanaverit. Huic accedit *Nicolai Smeregi* Chronicon ab A. MCC. ad MCCLXXIX, quod Catalogum Potestatum *Vicentinarum*, & pauca quaedam mirabilia continet. Subditur ab *Anonymo* conscripta *Vita Ricciardi S. Bonifacii comitis*, quae stilo cultior reliquis est, nisi quod ab *Osio* interpolatam esse subinde credam. Denique *Laurentii de Monacis Veneti* Senatus a secretis, & Cretensis regni Cancellarii magni, ex Historiae Venetae (quam scripsit A. MCCCCXIV.) *lib. XIII.* excerptus *Ezerinus tertius*; De quorum omnium vitis & fatis nihil mihi constare fateor.

Hos excipit *Guilielmi & Albrigheti Cortusiorum Historia de Novitatibus Paduae & Lombardiae*, ex illustri, quae nondum defecit, & quorum mentio in

in *Monumentis Italiae Schraderi* pag. 22. & 25. *Cortusiorum* familia, ortorum, de quibus elogia Virorum eruditorum historiae praemissa, plura lectorem edocere possunt. Ipse se a *Paduanis* legatum missum *Veronam* ad *Scaligeros* ait *lib. VI. cap. 1.* Stilum *Guilielmi* carpere *Vergerium* videmus; sed licet non multum cultior aequalibus suis fuerit, non ita tamen barbarus haberi debet, ut in ultimam classem scriptorum conjici mereatur. sic videtur & *Osius* statim in exordio operis offendisse, quod dicat *Paduanos auxilio veri domini relictos*, cum ipse *derelictos* emendet. Sed *relinqui* pro destitui, deferi, etiam optimis scriptoribus fuisse frequens, apparet ex *Serv. ad II. Aeneid. 357.* & nos olim ad *Petron. cap. xci.* docuimus; sed haec discutere nunc nec vacat, nec tempestivum duco. ignorantia vero Linguae *Germanicae*, vel forte vitio librariorum *lib. III. cap. 7.* Latine dictum *Magistrum Curiae*, *Lofmastrum* a Germanis vocari ait, cum certum sit, *Hofmeester* voluisse indicare, & flexione Latina efferre *Hofmastrum*. Historia hac jam typis descripta, Typographus noster, qui gravi impensa per totum orbem dignos huic Thesauro libellos conquirat, munere illustrissimi *Comitis Pii de Comitibus*, & opera & industria *Rever. Petri Catharini Zeni*, insigne hujus operis supplementum accepit, quod, monito lectore, subjiciendum huic Chronico curavit, post gratias tam munificis literarum fautoribus actas.

Partem secundam hujus tomi implet solus *Albertinus Mussatus*, sive ut aliis dicitur, *Musatus*, cujus & Elogium & vitae series apud *Scardeonium* legi potest. multa quoque de illo in *Cortusiorum* historia memorantur. ut Legatus a *Paduanis* interfuerit Coronationi *Henrici VII.* *Modoeciae lib. I. 12.* & iterum ad conciliandam *Paduanis* Imperatoris gratiam ad eum missus *lib. I. cap. 14.* accusatur vero quasi studiosus partium administraverit civitatem, non per justitiam, sed per partes. *cap. 15.* & ut, in omnibus *Canis Scaligero* adversans, ab eo captus fuerit *lib. I. 23.* deinde, pace facta & restitutus, reliquerit patriam *lib. II. cap. 2.* & deinde Legatus in *Tusciam lib. II. cap. 8.* & denique, ne singula referam, ut involutus calamitati, quae totam ejus familiam preffit, relegatus fuerit *Clugiam lib. III. 6.* mortem vero ejus narrant *lib. IV. 5.* quae pleraque etiam ab ipso enarrantur. plura de eo & familia *Mussata* habet *Ursatus in monumentis Patavinis p. 145.* Primum vero fuisse, qui *Laurea Poëtica* publice coronatus *Laureatus* dictus fuerit Poëta, praeter *Scardeonium* ostendit dissertationis de ritu Poëtarum Laureatos creandi auctor *Tom. VI. Dissert. Hallens. VII. §. 13.* Propter vero injurias a *Carrariensibus* acceptas mordacius scripsisse eum, testatur *P. P. Vergerius in Histor. Principum Carrariensium* initio pag. 1. & pag. 47. Historiam vero *Mussati* emendandam & illustrandam, mandato Illustrissimi *Dominici Molini*, suscepit *Felix Osius*, Professor Patavinus, ut nos docet & praefatio *Pignorii* praemissa, & notae ejusdem ad *Origines Patavinas* pag. 61. unde & intelligimus, eum huic operi immortuum, ultimam non potuisse manum imponere, sed *Pignorii* deinde cura *Mussati* opera prodiisse. in ingentem vero molem ejus commentarius exiisset, si, quo coeperat, modo institutum perfecisset: nam ad singula fere verba dissertationes longissimas, egregia doctrina quidem plenas, sed quae magis ostentationem multae & variae lectionis praeferunt, quam necessariam scriptori lucem praebent, instituit, & undique conquirat, quae non tam Historiae enarrandae, quamquam nec hoc omittat, quam elegantiae & Latinae linguae & antiquitati illustrandae faciunt. ita ut omnes opes & copias eruditionis suae in hunc unum laborem contulisse videatur. De *Mussati* vero dictione & stilo videri possunt, quae pag. 400. & seq. disserit. *Symmachi*, non optimi sane scriptoris, imitatore eum esse pag. 373. ostendit, de fide vero ejus pag. 379. & seqq. agit. Denique ubique insignia ingenii & eruditionis

variae, Latinae linguae, Grammaticae, Historiae, antiquorum rituum, tam ex veteris, quam medii temporis monumentis, documenta nobis reliquit. Unum vero est, quod mirari subit, quod notarum initium ducat a prologo, quem illustrat, quem tamen ipsum in sex septemque exemplaribus, quae hîc conferri fecimus, nec in aliis, quae viri docti, apud quos *Petrus Vander Aa* de eo inquisivit, deesse *Mussati* Historiae deprehendimus. quod quo fato, acciderit, exputare non possumus.

Notas etiam in *Mussatum* confecerunt viri doctissimi, *Laurentius Pignorius*, de quo mox agendi erit locus, & *Nicolaus Villanus*, qui *Villanius* dicitur a Leone Allatio in *Apibus Urbanis* pag. 204. & *Pistoriensis* fuit, variaque edidit, quae ibi *Allatius* recenset.

Adjecta sunt hujus *Mussati*, ne aliquid ex viri egregii scriptis desiderari possit, *Poëmata*, ex quibus tamen, omiserunt editores primi Epistolas duas ad *Joannem de Vigontia*, quarum argumentum cum esset, *Priapus*, & ejus *Uxor*, & licentiori stilo scriptae essent, ne honestas scilicet aures laederent, premi utilius visum fuit. Hujus *Joannis de Vigontia* mentionem injicit P. P. Vergerius *Hist. Carr.* pag. 52. quem & doctrinae & militiae honore insignitum, & summa fide & continentia in republ. versatum, & legationibus plurimis perfunctum, in senectute ad inopiam redactum, ab *Ubertino* fuisse fotum & sustentatum scribit. Inter haec vero Poëmata, primum locum occupat Tragoedia ejus *Eccerinus* dicta, quae de *Eccerini tertii*, & ejus fratris *Alberici de Romano* fatis agit, & ita quasi appendix Historiarum esse possit: hanc idem *Villanus* ex quatuor manu exaratis codicibus emendavit, & notis illustravit. ejusdem *Tragoediae* codicem in *Nau-daëana* bibliotheca fuisse, docet nos Labbaeus in *Novae Bibliothecae mss. Lib. supplemento V.* pag. 226. De reliquis Poëmatibus, quae cultiora sunt illis, quae eo seculo prodierunt, & in quibus expressa veterum Poëtarum vestigia deprehendere licet, facile per se existimare poterit *Eruditus Lector*.

Partis Tertiae frontem ornat *Petri Pauli Vergerii* Justinopolitani *Historia Familiae Carrariensium*, de quo praeter Elogia, ab editore praemissa, videri possunt, quae prodit Joan. Candidus de *Situ Istriae cap. 5.* ubi de ejus posteris, & celeberrimo *Petro Paulo Vergerio* Juniore, Episcopo *Justinopolitano* summa cum laudis praedicatione agit: quibus addi possunt, quae *Morerius*, & in primis *Bailius*, in Lexica sua retulerunt. inter primos fuisse, qui ex discipulis *Em. Chrysolorae* literas elegantiores in *Italia* illustravit, omnes uno ore confidentur: inter quos *Crusius* in *Germano-Græcia lib. I.* pag. 7. eum solum memorat, & auctor *Dialogi de Latinae Linguae reparatione*, qui legitur post *Gifanii* observationes de *L. L.* p. 394. eum in primis laudat, ut qui studiis philosophicis imbutus, deinde ad elegantem scribendi rationem se contulerit. Et ipse *Vergerius*, in Historiae suae initio, neminem fuisse, qui sui temporis res gestas illustri aliquo Orationis genere descripserit, adfirmat, quia nullum fere literarum genus, eo tempore in pretio erat. Licet vero dictio ejus elegantior multo sit eorum, qui ante eum res gestas memoriae prodiderunt, non tamen ad illam munditiem sermonis adspiravit, quae deinde *Italos*, magis excultâ eloquentiâ, illustres reddidit. sic *contemporaneum*, *conciuem*, *de foris*, *suspicia* pro suspicionibus, & similia vocabula passim usurpat, quae deinde e *Latina* oratione ejecerunt viri cultissimi. Fidem vero insignem ubique prodit; nam licet Familiae *Carrariensi*, a qua multis beneficiis ornatus erat, multum faveat, vitia tamen & mores illaudabiles libertate summa notat. ut pag. 27. & 28. *Nicolai*; & pag. 22. *Marsilii majoris*, & aliorum passim imagines & mores expressis satis notis describit. & in origine hujus Familiae indaganda, a fabulis & incertis narrationibus,

nibus, unde assentatores Principum natales arcessere amant, se multum abhorrere, nec iis accedere, qui a *Milone* Romano principia hujus gentis repetunt, profitetur. Inter omnes vero *Carrarienses* magnis laudibus extollit *Ubertinum*, *Novellum* dictum, Principem quartum, cujus praecipue in literas & viros doctos studium praedicat pag. 52. ubi celebrat ejus munificentiam, qua duodecim adolescentes *Patavinos* suis expensis misisse narrat *Parisios*, ut ibi literis humanioribus & liberalibus imbuerentur, antequam artem medicam addiscerent, quam deinde in patria facerent. unde colligere licet studia illa humanitatis in Gymnasio *Patavino* nondum ita exulta fuisse, ut *Itali* inde ornamenta studiorum graviorum possent sibi comparare. Nam Jurisprudentiae, Medicinae & Philosophiae studia ibi in primis caluisse produnt Scriptores, & sub hoc *Ubertino III.* maxime effloruisse Gymnasium adfirmat *Tomas. lib. I. de Gymnas. Patav. cap. 4.* ubi *Ubertinum Novellum*, quem quartum Principem noster facit, intelligendum puto: nam eum Academiam hanc studiis artium bonarum instruxisse narrat pag. 55. & *Rainerium Foro-Juliensem* ad Juris docendi provinciam magna mercede conduxisse, quam 600. aureorum stipendium vocat *Tomasinus*. ibidem *Vergerius* inter exempla magnificentiae & liberalitatis erga externos refert, eum *Guilielmum*, dictum *Analdum*, Comitem *Anoniae*, ex peregrinatione terrae sanctae redeuntem *Venetis* per Legatos salutatum, & deductum *Patavium*, magnifice excipi jussisse, & donis ornatum dimisisse. Qui certe *Guilielmus*, eo nomine Comes *Hollandiae* quartus, intelligi debet, qui A. 1338, cum classe sua *Hispaniae* regi contra *Saracenos* auxilium tulit, & ibi rebus egregie gestis, in *Palaestinam* abiit, perque *Italiam* domum rediit. ut narrat *Joan. a Leid. lib. XXVIII. cap. 2. Chronic. Belgii*. Sed unde illud cognomen *Analdi*, quod annales patrii ignorant, noster petierit, nescire me fateor. nisi quod suspicer, *Vergerium* nomen hujus comitis legisse in libro quodam Gallice conscripto, *Guillaume d'Hainauld*, unde ille, credens hoc esse cognomen, abjecta, ut solent *Itali*, adspiratione, & ultima syllaba ad Latini sermonis genium flexa, fecerit *Analdum*; ignorans scilicet *Hannoniam* esse Latine, quae Gallice *Hainauld* dicitur. Hoc quoque eruditis animadvertendum existimo, ad illa nimirum usque tempora moris in *Italia* fuisse, servos habere, qualem hereditarium, & in familia *Carrariensi* natum habuit *Ubertinus Languettum* pag. 55. denique nec illud sine animadversione praeteriri potest, quod de morte *Ubertini* agens, dicit, eum ob nimium Veneris usum membri genitalis morbum incurrisse; qui an idem ille sit, qui postea *Neapolitani* nomine fuit infamatus, medicis disquirendum relinquo, unde, si id credi possit, antiquiorem illam labem fuisse, quam vulgo statuitur, appareret.

Vergerium sequitur *Scardeonius*, notius nomen, & cujus opus vulgatius, & eruditis nimis tritum, quam ut in illo commendando verba perdam. ejus laudes praeter alios praedicat *Pignorius in Antenore pag. 79.* libri vero hujus accuratam recensionem dedit in *Biblioth. Antiqua A. 1705. Mense April. pag. 153.* Cl. *Struvius*. optandum certe foret; omnes Urbes, Academiae & literarum studiis illustres, tales habuisse historicos, qui memoriam virorum insignium posteritati conservassent. qua felicitate praeter alias fruitur *Patavium*, quae praeter *Scardeonium* plurimos habuit patriae suae studiosissimos scriptores, in quibus & *Tomasinus* nomen meruit, & praecipue *Laurentius Pignorius*, inter bene meritos, de rebus olim & nuper illic memorabiliter gestis, excellit. ex cujus operibus in hunc Thesaurum conjectae sunt ejus *Origines Patavinae*, *Antenor*, *Epistola super antiquissimam picturam de ritu nuptiarum*, & denique *Vita*, *Bibliotheca* & *Museum*, per J. Ph. *Tomasinum* descripta. quibus omnibus subjicitur *Octavii Ferrarii Oratio de laudibus Urbis Patavii*. Haec omnia recentiora, &

nulli eruditorum non nota, accuratius aut commendare aut excutere vix operae videtur. cum & *Cl. Havercampus*, amicitia nobis & collegii necessitate conjunctissimus, dum ex *Italico* vertit *Antenora*, animadversiones simul adjecerit. Pag. 20. vidi vitio operariorum *Petrum Syllium* interpretem *Æliani Histor. Animalium* memorari, qui *Petrus Gyllius* paulo ante in argumento capitis dicitur, & in editione *Æliani An.* 1616. Quae vero *Pignorius pag.* 29. & *seq.* de Ludis *Iselasticis* vel *Selasticis* disputat ad *Taciti* locum, eruditissima sunt, & de quibus pluribus se acturum promiserat ad *Suet. Calig.* 20. *Celeb. Graevius* in libris suis *Observationum*, qui quo abierint nescio. Sed de illis plura reperiri possunt apud *Casaub. & Salm. ad Spart. Hadrian.* 26. *Tristan. Comment. Tom. III. p. 6.* *Spanhem. Epist. ad Morell. II. §. 6.* *Reines. II. insc. 60.* *Harduin de Numis. Popul. p. 192.*

Pag. 30. meminit *Epistolarum* suarum *Romanarum* *Pignorius*, quas nec prodiisse scio, nec reperio in operum ab eo editorum catalogo, a *Tomasio* confecto, nisi *Symbolas* suas *Epistolicas*, quarum partem edidit, intelligat. Patriam celeberrimi Poëtae, qui seculi sexti ornamentum fuit, *Venantii Fortunati* ostendit *pag.* 50. unde illustrari possent, quae tradit *Christ. Browerus cap. 1. de vita Fortunati*, qui vicum illum, vel castellum, *Duplavenis* vocatum ait, quem *Pignorius Val di Dobbiadene* hodie dici censet, quod ignoravisse *Browerus* videtur. quae vero de Epigrammate *Martialis lib. IV. 25.* & de sola puella habet, etiam illustraverat in *Symb. Epistol. Epist. XIV. Pag. 96.* In *Lucani loco lib. VIII.* (male ix legitur) 715. pro *Codrus*, ut ibi legitur, *Cordus* reponit, quod jam in editione *Grotii* erat emendatum, quam miror non consuluisse *Pignorium*. Plura vero in his *Pignorii* libellis adnotare esset operae pretium, sed tempore & otio defectus ad alia properabo.

Academiae illustrissimae historiam ne ignoraret lector, in quarta hujus tomi parte producit editor, *Antonii Riccoboni Gymnasium Patavinum*, opus insigne ad laudem & notitiam celeberrimi istius Athenaei, unde agmina virorum illustrium prodierunt. ipse vero Auctor vitam suam enarrat *pag.* 66. cui addi potest *Elogium Tomasini pag. 109.* & *Teisser. Elog. Tom. II. p. 304.* Inter illa, quae de hoc Gymnasio narrat, animadvertendum esse existimo, decretum *Veneti Senatus lib. I. cap. 8.* quo jubentur omnes *Veneti* studia sua exercere in *Academia Patavina*, neque alibi doctorum insignia capere, nisi velint honoribus & praerogativis a Republica concessis carere. deinde, quod *Patriciis* interdictum scribat, docere in illa Academia, publico cum praemio. tertium denique, quo *Patavii* natis praeferuntur externi, si concurrant in petendo Professoris munere cum *Patavinis*. Insignis quoque lex est, qua Professoribus ingredientibus ad Scholas publicas cum minori, quam sex auditorum numero, multa decem librarum, pro singulis recitationibus irrogatur. Quae si apud alios quoque obtineret, vereor ne in hac, qua publicae disputationes Academicæ negliguntur, depravatae & ignavae juventutis corruptela, plurimi mallent domi manere, quam in publicum prodire. *Lib. IV. cap. 1.* ubi narrat celebrem, quae sibi cum *Sigonio* intercessit de consolatione *Ciceronis*, controversiam, in epistola ad *Muretum* egregie laudat *Belgam Richardum Esium*, ut more *Italorum* vocat, pro *Hesio*, qui societatis Jesu sodalis omnem fere aetatem tradendis literis humanioribus impendit, teste *Valerio Andrea in Biblioth. Belgica. Lipsium vero pag. 115.* quasi morbo animi in nomen *Italum* & literatos *Italiae* laboraret, acerbius tangit, & *Italos* eum ridere, & *Lipseitatem* non curare, ait.

Ita missis *Patavinis*, ad reliquas *Veneti* juris Urbes & populos progreditur Thesauri nostri editor. & primo loco conspiciuntur *Henrici Palladii de Olivis Rerum Foro-Juliensum* libri Undecim. in quibus, stilo eleganti & polito exaratis,

ratis, multa egregia & eruditionis laude celebranda occurrunt, nisi quod saepe in originibus veteribus non abstineat fabulis, & incertis credulorum auctorum monumentis. Praemittit vero Regionis *Forojuliensis*, quam *Carni* olim tenuerunt, accuratam satis descriptionem, in qua magna eruditionis & antiquitatis copia apparet. *Germanis* vero iniquiorem animum saepe ostendit, quos non tantum tralatitio more saepius *Barbaros* vocat, sed & ideo *Joanni Candido* irascitur, quod *Carnis* adscripserit stoliditatem animi potius, quam *Germanis* pag. 4. Non vacuum vero a superstitiosis fabulis fuisse auctorem ex descriptione *Torrentis Moscardi* pag. 5. apparet: circa quem dicit, *voces e specu saepe auditas, tum simulacra & nocturnas illic species obversari, & locum profecto ab infernis manibus habitari & dignum & creditum.* Ipsa fere *Melae* verba lib. I. cap. 13. de antro *Corycio* aemulatus. multo certe simplicior est *Jo. Candidi* descriptio Lib. III. Duas pag. 35. profert inscriptiones, quod itidem *Candidus* lib. I. *Antiq. Aquilej.* p. 8. facit. quarum prima conspicitur apud *Gruter.* p. *DXLIV.* n. 5. Sed ibi in fine legitur, *Noreenses*, cum *Palladius* habeat, *Celinenfes.* alterum vero lapidem alibi non reperi, & vehementer dubito, an non spurius & confictus sit. nam in eo *C. Virginius Legatus Posthumii* Dictatoris dicitur, qualem titulum ignorare Antiquitatem puto, neque hunc *L. Posthumium* Dictatorem novi. Nec melioris fidei & antiquitatis altera illa inscriptio videtur lib. IV. p. 48, saltem ut explicuit eam *Camillus Camillus*; nam neque *Dictatoris Perpetui* sive *Imperatoris* titulus placet, cum ille cum *Olympiadis* 182. anno primo congruere nequeat; neque dictatura *Caesaris*, quam saepius depositam resumit, illi convenire possit. incidit enim ille annus in *A. U. C. DCCIII.* vel ut alii *DCCCIV.* quo consules fuere *Sulpitius* & *Marcellus*, toto biennio, ante quam *Caesar*, fugiente *Pompejo*, *Roma* potitus est, & Dictator dictus, undecimo die se abdicavit eo honore. deinde insolitum est, *Gentis Juliae Forum* vocare, cum talia loca a conditore vel deductore *Coloniae* nomen traherent, non a tota gente, neque quisquam umquam gentis *Semproniae* aut *Appiae* forum dixerit; sed *Forum Sempronii*, *Appii* &c. tandem provinciam vocat inde dictam, quod nomen an *Carnia* illa vetus gesserit, dum *Romani* rerum sunt potiti, nescio, sed ex hodierna appellatione id fluxisse videtur. Manifesta etiam fraus apparet, quod Auctor ipse, *Caesarem* constituisse *Forum Julium*, narret, dum Proconsul *Galliam* provinciam obtineret: nam dicit eo tempore, quo huic Foro constituendo operam impenderet, *Helvetios*, *Rhodano* trajecto, *Heduarum* fines intrasse. Atqui, tunc certe nondum *Caesar Dictatoris Perpetui* aut *Imperatoris* nomen sibi sumsisse credi potest. Sed falsitatis jam convicisse *Turrium* hunc lapidem nunc deprehendo, qui & opinionem ejus de *Utino* oppido solide refellit. Mittamus ergo lapides, quos malae notae adhuc plures admisit *Palladius*, & quos excutere singulos longum foret. *Libro quinto* initia religionis Christianae & ejus incrementa, in *Foro-Julienfi* regione, originemque Patriarchatus *Aquilejensis*, eodem, quo omnes ejus tractus scriptores fere modo solent, narrat, ex monumentis talibus sua prodens, quibus fidem habere solent, quibus expedit; quare quaecumque de *Petro*, *Marco*, *Hermagora*, & reliquis narrat, praeterire constituimus, & illis relinquere, qui dubiis his, & incertis narrationibus acquiescere coguntur. Unicum notasse contenti, Auctori non in omnibus convenire cum *Baronio*, cui lib. V. p. 56. nullo scriptoris adhibito testimonio, sed de pleniori aliquo auctoritatis fonte aliquid adfirmanti regerit, illum cuncta, non secus ac si ipse his temporibus adfuisset, ingenio comprehendisse, quae & sibi dicta putet; cum praeter *Hymnos*, & *Acta Sanctorum*, per manus tra-

data, nullum idoneum eorum temporum scriptorem adhibeat: & ex primis, qui *Christo* nomen dederunt, meminerit *Ataulfi*, ab *Hermagora* ad sacra Christiana adducti, cujus nomen *Gothicum* plane genus prodit. Inauguratio denique *Hermagorae* per baculum & velamentum *lib. VI.* initio, (quod etiam tradit *Candidus pag. 11.*) recentioris temporis notam edit. Sed in his & reliquis, quae sequuntur, excutiendis non morabimur. De Altero *Palladii* opere, de *Oppugnatione Gradiscana*, quo bellum ab *Uscokiis* reipub. *Venetae* ab anno 1615. enarrat, dicere nil attinet, cum ejus memoria sit recentior, & variis ab Historicis diverso linguarum, hodie in *Europa* celebratarum, idiomate descriptae sint ejus vicissitudines, quare eum libellum recensendi labore abstinebo.

Palladio subjiciuntur *Basilii Zancaroli Cydonii* Antiquitatum Civitatis *Fori Julii* libri IV. quibus quid contineatur edisserit praefatio celeberrimi Editoris, qui ex prima editione mendis sublatis, & ordine restituto, curavit hanc alteram, nobisque plura de eo agendi otium fecit. scripsisse sub *Ferdinando III.* patet ex *lib. I. pag. 45.* dum Urbi *Forojulii* Provisor a *Venetis* esset datus *Bartholomaeus Donatus. pag. 46.* In ipso opere Inscriptiones quasdam protulit, partim ante editas, partim a se primum productas, sed quae etiam siue auctoris, siue operariorum culpa, parum emendatae leguntur. sic tres inscriptiones, quae *pag. 37. 38.* referuntur, multo correctiores, & simul illustratas dedit vir doctissimus *Philipp. a Turre* in *Dissert. II. de Colonia Forojulienfi.* illam, quae *p. 42.* conspicitur, & emendatiorem, & plenioram exhibet *p. 357.* quae *p. 43.* *Arrio* posita, legitur apud eum *pag. 334.* & ibidem *Ursitiae pag. 351.* *Campiliae* saxum *44.* conspicitur inter ejus inscriptiones *p. 73.* Deum *Rubigum* illustrat in *dissertatione de Diis Aquilejensibus p. 316.* *P. 45.* de *Julio Caesare* agens, dicit eum a *Machenio* Praetore civica corona donatum, quem *Suetonius cap. 2. Thermum* vocat, & in reliquis ejus vitae enarrandis negligenter admodum versatur. Sed & in sequentium temporum Imperatoribus recensendis, & regibus *Barbaris*, qui *Italiam*, & cum ea *Forojulensem* regionem vastavere, naevos plurimos notare, si id liberet, possemus. In Ducum *Forojulensium* rebus narrandis, diligentior videtur fuisse, ex omnis aetatis & generis scriptoribus ea corradens, quae instituto suo inservire poterant.

Nullo in hoc volumen conjecto scriptore minor eruditione & stili elegantia est *Joannes Candidus*, licet ejus nomen non ita in ore doctorum esse soleat. oriundus fuit ex antiquissimorum Comitum *Castro Campi* ex agro *Tridentino*, genere, & divitiis & Caesareo comitatu ac sacris legibus excultus fuit, teste *Gregorio Amasaeo* in *Epistola ad Forojulenses* huic libro praemissa. Ex sua gente vero memorat duos fratres, *Thomam Candidum*, qui fortiter pugnando spiritum pro patria reddidit *pag. 76.* & *Franciscum pag. 82.* *Guidonem Candidum*, non addito quo sanguinis gradu conjunctum, Episcopum *Mutinensem* memorat *lib. VII. in fine.* Describit vero *lib. I.* situm, antiquitatem & mores *Aquilejenses* ad *Christum* natum. in reliquis vero de origine & progressu religionis Christianae, & institutione Antistitum *Aquilejensium*, non certioribus nititur monumentis aut antiqui aevi auctoribus, quam *Palladium* niti vidimus. sic de *Marco* & ejus Evangelii codice *Aquilejae* (vel ut *Palladius lib. V. in scopulo ad litus in mare procurrente*) scripto, & *Aquilejae* servato, donec *Venetias* translatus fuerit, non multo, aut anxio de rei veritate examine instituto, traditionem, ut vocant, sequitur. in reliquis, quae historica magis fide nituntur, studium veritatis & praefert & praestat. cujus insigne documentum dat *lib. III. p. 21. & seq.* agens de *Attila*, quem plurimi scriptores crudelitatis & aliorum facinorum infamia ad-

adsperferunt. ipse vero in laudes ejus excurrens, simul graviter & prudenter historicos admonet, nihil gratiae nec offensae esse dandum. pag. 24. Linguam *Forojuliensium* ex commixtione plurimorum populorum, multiplex idioma habere, adfirmat, ex *Latino*, *Gallico*, *Hispano*, *Illyrico* ac *Germano* aliquid trahens, nulla *Graeci* sermonis, ut mox *Piërium* credidisse videbimus. mentione facta. *Pauli Diaconi*, celeberrimi sub *Carolo Magno* scriptoris, laudes celebrat lib. IV. p. 32. memorabile vero est, quod pag. 34. dicat a *Berengario* jus monetae, & argentei nummi cudendi potestatem *Venetae* Reipublicae esse concessum: quod si verum sit, videat, an, plena libertate *Venetos* jam tum usos esse, adfirmare possit. pag. 36. communem sequitur eorum errorem, qui, *Othonem III.* Electores constituisse septem, adfirmant. Quod ille *Gregorium V.* consensu *Othonis A. MII.* constituisse narrat, cum, *Gregorium Ann. DCCCCXCIX.* obiisse constet. & anno *MII.* *Otho* fuerit extinctus: ne alia nunc, quae in vulgus edita sunt, argumenta, & quibus falsi convicerunt hanc opinionem Viri docti, recenseam. Notabilia etiam sunt, quae de origine *Guelforum* & *Gibellinorum* narrat lib. V. pag. 41. mirabile etiam est, & illis temporibus singulare, peregrinandi studium, quo flagraverit *Odoricus Por-tu Naonis*, oppido *Forojuliensi* natus, & *Ordinis Minoritarum*, qui totam *Europam*, & *Asiam*, ad extremos usque *Indos* peragravit, in quo itinere mira, quae viderit, noster a pag. 50. ad finem lib. VI. enarrat. Lib. VII. pag. 63. candide fatetur a *Germanis* lethifera illa tormenta, quae *bombar-das* Itali vocaverunt, inventa esse, & in nobili illo proelio ad *Clodiam* a *Venetis* adhibita; de quo vidimus in *Praefatione ad Tomos priores*, de *Facii bello Clodiano* tractantes. Libro vero ultimo insignes sua aetate viros apud *Foro-julienses* enumerat, inter quos egregia laude extollit *Gregorium Amasaeum*, Pa-trem *Romuli* pag. 74. cujus epistola ad *Forojulienses*, qua illos ad Gloriam stu-dium excitat, & hos *Candidi* commentarios commendat, legi potest. Vidi vero *J. Hondium* in descriptione *Italiae*, ubi de *Forojulio* agit, inter claros ejus Urbis viros, laudare *Jacobum* (pro *Joanne*) *Candidum* scriptorem *A-quilejensium* commentariorum, quae ab *Gregorio Amasaeo* magna parte au-cta esse dicit, quod quo auctore adfirmet, ignoro. Desinit vero in indu-cias quinquennales A. C. MDXVII. hortatu *Leonis X.* indictas.

Scriptoribus, qui *Aquilejam* & *Forum Julium* illustrarunt, subjiciuntur Doctissimi *Philippi a Turre*, Episcopi Hadriensis, *Dissertationes de Deo Be-leno* & aliis *Dis* quibusdam *Aquilejensibus*, de *Foro Julieni Colonia*, & in-scriptiones aliae. De cujus viri eruditione & meritis in rem literariam, cum memoria ejus sit recentior & omnibus commendatissima, & edito ejus libro de *Monumentis Antii*, dotes singulares, ab *Ephemeridum Scriptoribus* fere omni-bus, egregiis praeconiis sint ornatae, nos in ejus laudes verba non perdemus. De *Beleno* agens, refutatis eorum sententiis, qui vel a *Beel*, *Belo*, *Bethel*, vel *Helio*, vel aliunde deducunt; ipse ab *Heleno* Trojano vate, *Priami* filio; deducit, cujus memoriam & cultum *Antenor*, & alii *Trojani*, qui in *Gallias* migrarunt, *No-rico* & *Gallicis* partibus intulerint. Quae sententia ipsi ideo placuisse videtur, quia *Apollinem* & *Belenum* diversos Deos fuisse statuit, nec *Belenum* cognomen *Apol-linis* fuisse credit. quod etsi persuadere erudit, de quo dubito, possit, vix tamen efficiet, sub *Beleni* nomine *Trojanorum* cultum fuisse *Helenum*. si enim illa religio tetigisset eam partem *Trojanorum*, quae in *Carnos* & *Gallorum* agros migravit, certe sine piaculo ejus cultum ipse *Antenor*, ejusque comites non negligere potuissent. Atqui in *Patavina* & vicina regione nullum hujus Dei vestigium deprehendimus, ubi certe, cum *Antenor* dux & princeps ejus co-loniae sedes suas posuerit, & renascentis *Trojae* imaginem renovaverit, inter pri-mos Deos celebrari debuisset. nec in *Epiro*, ubi *Pyrrhus* auspice *Heleno* se-

des posuit, monumenta hujus Dei reperta fuere, ubi praecipuo honore coli debuerat, & magis ejus memoria consecrari, quam vel ab *Antenore* vel aliis *Trojanis*, quos numquam legimus *Heleni* monitu sedes in aliqua regione collocasse, & quos auctor noster, sola ductus conjectura, *Pyrrhi* comites esse potuisse, fingit. Quare cum ipse Vir Doctissimus hanc de *Heleno* opinionem, incertam & ex longinquo petitam nemini obtrudere velit, nos potius nomen id minime tam antiquum, nec a *Trojanis* aut *Graecis*, *Romanis*ve esse petendum credimus, sed ex ipsa *Gallia*, ubi cultum hoc nomine *Belenus* fuisse, & ipse *Episcopus Adriensis* ostendit, & multi ante eum. vid. Scalig. *Auson. lect.* 1. 9. D. Voss. *ad Jul. Cæs. Bel. Gall. VI.* 17. & alios, quos ipse auctor hic adduxit. Cum vero *Galli* hanc regionem, & primam *Italiae* partem, toties invaserint & insederint, nihil mirum, si ea pars *Gallorum*, inde profecta, ubi *Belenus* colebatur, id numen novae Patriae intulerit. Deus enim, ut vocant, *Localis*, ^{Totius} fuit, qui vernacula lingua, forte aliquantum mutato nomine a *Romanis*, quorum sunt lapides positi huic Deo, ad linguae suae formam dictus est *Belenus*, quales *Endovellicus*, *Nebalennia*, *Magusanus*, *Camulus*, *Bacurdus*, & similia numina fuere a *Barbaris* populis culta; ut hoc Reines. *in comment. ad Clas. 1. Ins.* 39. in transitu tetigit, & pluribus *ad Ins.* 51. ostendit. in quorum nominum ratione frustra toties sudant viri docti, & nugas saepe eruditas agunt. Quare tutius puto hic ignorantiam profiteri, donec apertius de peculiaribus, istis civitatum & locorum Diis ex monumentis certis constet. De reliquis Diis *Brontonte*, *Fomione*, *Vi Divina* eruditissime commentatur. Sed praecipue digna est legi ejus dissertatio de *Forojuliana Colonia*, ubi *Palladii* & aliorum errores, ex nimio patriae studio ortos castigat, & sine dubio *Forum Julium* fuisse, ubi nunc *Civitas Austriae*, sive *Civitatis*, *Cividat*, *Cividale del Friuli*, vernaculo sermone vocata, est posita, evincit; & monumenta a *Palladio* adducta, quae jam nobis suspecta, ante *Turrii* dissertationem lectam, visa erant, falsi convincit. reliquae doctissimi viri dissertationes, quae *Veteris Antii Monumenta* illustrant, Volumini alii inferentur, quo illius regionis, in qua *Antium* situm fuit, antiquitates continebuntur.

Qui sequitur *Jo. Baptistæ Goynaei* libellus de *Situ Istriae*, debes beneficio viri doctissimi *Justi Fontanini*, qui eruditissima praefatione & auctoris vitam & merita illustravit, nobisque multa de hoc libello dissertandi gratiam fecit. Utinam Vir ille egregius, diu sospes, scriptis doctissimis rempub. literariam dehinc demereri, & ante alia *Bibliothecam*, sive *Historiam Literariam Aquilejensem*, quam promittit, & cujus toties vir Doctissimus *Philippus a Turre* (vide de *Mithra* cap. 6. p. 223. & de *Colonia. Forojul.* p. 332.) meminit, in publicum edere velit. Cap. IV. pag. 6. *Goynaenus* Istriae suae adserit *Hieronymum*, inter Latinos patres eruditione facile principem. Capite. V. viros literis apud *Istros* insignes recenset, inter quos fratrem suum *Nicolaum Goynaenum* memorat; ipse autem se literarum latices ex *Joanne Antonio Petronio*, ut a purissimo fonte, hausisse testatur. reliqua de hujus scriptoris vita & fati me ignorare fateor.

His adnectuntur *M. Ant. Sabellici*, de quo in praefatione priore egimus, de *Vetustate Aquilejae* & *Fori Julii* libri sex. In quorum primo Patriae suae situm & oppida describit. in quo singularis ejus est de oppido *Utino* sententia, quod ab *Attila* conditum, & quia ille Rex *Hunnorum* fuerat, *Unnium* potius dicendum esse, censet. idem adfirmaverat in carmine Heroico de origine *Unni*, quod p. 3. laudat, & ex quo H. Palladius lib. ultimo rer. *Foroj.* in fine versus quosdam producit, & ejus sententiam ad examen vocat, & *Forum-Julium* idem esse, quod postea *Utinum* dictum fuerit oppidum, male censet.

cenſet. *libro ſecundo*, ubi primos patriae ſuae incolas repetit, fabuloſis etiam attendiſſe narrationibus deprehenditur; ut ex *Argonautarum* in *Iſtriam* adventu apparet, & quae de *Trojanis* & aliis adjicit. certiora tradit deinceps, ubi *Romanorum* in his oris res geſtas tangit, & deinde ſequentibus libris *Hunnorum*, *Longobardicorum*, domesticorum, & *Turcicorum* bellorum, quibus adſicta ſaepe fuit illa regio, hitorias commemorat.

Cum vero in hac parte *Italiae* celeberrimus fuerit olim *Timavus* Fluvius, a *Virgilio* & aliis Poëtis maxime decantatus, inter poſterioris aevi ſcriptores liſ acerrima orta fuit, quo nomine ille hodie cenſeatur. & cum plurimi *Brentam* nunc dictam, quae *Patavinum* agrum perlabitur, eſſe ſtatuere, alii eum *Japidiae* adſerere omni ope anniſi ſunt. Hinc *Paulus Pincius*, cum ipſi operam darent *Marinus* & *Hermolaus Grimani*, Patricii *Veneti*, & ille cum iis in *Iſtriam* navigaſſet, conſiderato loco, ubi *Timavus* fluit, *Patavinis* illum attribuire potuiſſe viros doctos, admiratus, brevi hac diſſertatione in- viſtis, ut puto, argumentis oſtendit, eum quaerendum eſſe in *Iſtria*, ſive *Japidia*. Cujus etiam ſententiae fuerunt, qui hoc Theſauro continentur, *Sabell. de vetuſt. Aquilej. lib. II. p. 9.* *Scardeon. lib. I. Claſ. I. in fine.* *Palladius de rebus Forojuliensibus lib. I. pag. 9.* *Goynaecus de ſitu Iſtriae cap. VII.* *Joan. Candidus Comm. Aquilejen. pag. 2.* *Pignor. in Originib. Patav. Cap. XIV.* & praeter illos *Cluverius Ital. Ant. lib. I. cap. 20.* qui ipſe propius locum inſpexiſſe ſe dicit.

Huic ſubjecta eſt *Jovitæ Rapitii deſcriptio Balneorum ad Timavi oſtia*, quae etiam idem *Cluverius d. l. p. 293.* illuſtravit, & *Candidus pag. 2.* & *Pallad. lib. I. p. 10.*

Celebrius eſt nomen *Joannis Pierii Valeriani*, quam ut a me praeconiis ornari deſideret, & ſatisfacere ſtudioſis poterunt teſtimonia libello ejus *antiquitatum Bellunenſium* praepoſita, quibus addi poteſt Elogium Jo. Imperialis *Musaei Hiſtorici pag. 38. Ed. novae.* & *Ghilin. Teatr. d' Huomini letterati part. I. pag. 189.* Hic cum oriundus eſſet ex *Bellunenſi* civitate, patriae ſuae antiquitates illuſtrare adgreſſus, non minorem inde laudem tulit, quam ex aliis eruditiffimis ingenii & doctrinae monumentis. Familiae ſuae origines ex *Romanis* militibus *Sertorianis*, qui olim, ut fines ibi imperii defenderent, collocati fuerant, arceſſit pag. 5. indeque *Valerianos* deducit, qui agri, ſub *Medonte* Caſtello poſiti, & qui *Bolzanum* vocabatur, poſſeſſores erant, indeque *Bolzani* dicti. Laudat has diſſertationes *Pignorius in originibus Patavinis pag. 3.* licet in illis, quae de *Euganeorum* origine ſine idonei auctoris teſtimonio adfirmat, ipſi accedere vereatur. Originem vero *Graecam* inde adſtruit, quod ſermo popularis bona ſui parte ſit *Graecus*, magiſque in feminis, quam in viris, qui commercio cum *Teutonicis* & aliis eum corruerunt, deprehendatur, ut pag. 3. ex *Urbani* patruſi ſui teſtimonio confirmat, & *Homerica vocabula*, apud *Alpium* incolas reliqua, producit. Quae de origine Urbis *Veruni* narrat p. 6. & ſeq. fabulis propiora videntur. Lapidem vero, quem de *C. Fl. Hoſtilio* adfert, & qui apud *Gruter. CCCCXX. 2.* legitur, perperam exponit. nam illi *C. FL. HOSTILIVS. PAP. SERTORIANVS* eſt, *C. Flavius Hoſtilius Papinius Sertorianus*. cum conſtet hodie inter eruditos *PAP.* notare *Papiriam* tribum, ex qua cenſebatur *Hoſtilius* ille. Quem eundem errorem committit pag. 11. ubi *C. FIRMIO. C. F. MENEN. RVFIN.* *Menenium Ruſinum* reddit, pro *Menenia*, (ſc. Tribu) quem lapſum multis familiarem olim, ſed nunc opera virorum doctorum detractum, miramur adhuc adhaeſiſſe *Garuffio*, de quo in ſequentis tomi praefatione agemus. Deinde *LAVR. LAV. P.* explicat de *Laurentalibus* ſacris, cum *Gudius* notet, indicari *Laurentium Lavina-*

tium Praetorem, ut & in alia, quam *Pierius* adducit, *Laurentium Lavinatum Decurio* vocatur. Sed cum non sine veri specie notet *Reinesius* clas. XII. infc. 114. & VI. 90. *Laurentes Lavinates*, vel *Lavinatum*, qui in Saxis nominantur, esse vel sacerdotes, vel religiosis catibus Junonis, quæ in hoc oppido colebatur, adscriptos, nescio an non rectius P. notet *Pontificem*; ut apud *Gruter* MXXIX. 3. PONT. L. L. ut exponit *Reinesius*, & ut plenius verbis exprimitur CCCCLXXXIV. 3. & ita *Scaligerum* in indice explicuisse nunc video, ubi & plura de Sacerdotibus *Laur. Lavin.* habet. Sermo secundus impenditur fere, ut probetur veteribus dictam Urbem *Verunum* esse, quæ hodie *Bellunum* dicitur. tertius de *Flavio* flumine, & quartus de antiquis in Agro *Bellunensi* memoriis five monumentis. de quibus singulis si dissertare vellemus, praefationis modum egredi deberemus, quod ideo minus necessarium videtur, quia si non omnes, ut puto, plerisque certe lapides *Gruterus* in suum corpus digessit, agnoscens *Aloysii Lollini*, Episcopi *Bellunensis*, qui hos *Pierii* sermones primus produxit, beneficium.

Claudit hujus Tomi scriptorum agmen *Antonii de Ville*, cujus *Pyctomachiam Venetam* in prioribus Voluminibus vidimus, *Descriptio Urbis & Portus Polaë*, quæ cum exiguae sit molis, facile perlustrari non sine fructu & voluptate potest. immiscuit ille lapides etiam quosdam antiquos, sed non semper ut puto, diligenter satis descriptos, nisi sit librariorum negligentiae tribuendum. sic pag. 11. legitur CAESARIS INVI. T. pro DIVI F. ut apud *Gruter.* p. CV. 8. recte exhibetur.

Et haec quidem Doctorum virorum opuscula, hanc *Italiae* partem, quæ est *Juris Veneti*, illustrantia, sexto hoc volumine comprehenduntur, quæ cum & raritate, & praecipue insigni eruditionis laude & elegantia se diu commendaverint; sed vix a studiosis Antiquitatum & Historiarum *Italiae* haberi potuerint, nunc facillime, nec tam infano, ut hodie vendi solent ejus generis scripta, pretio, ab uno quovis comparari possunt. Insequentibus non minoris famæ & eruditionis opera prodibunt, neque mora interjicietur, quin intra breve tempus universus hic *Thesaurus* Bibliothecas, etiam instructissimas, ornare possit. Antequam te dimittam, Lector, rogatum volo, ut duas, quæ irreperunt, mendas corrigere velis. unam in praefatione tom. IV. pag. 19. paullo ante finem, ubi lege, in praefatione librarius satis multis egisse visus est. Altera huic praefationi insidet. pag. 3. l. 31. ubi legendum, ibi ne verbo quidem mentio injicitur. Vale. *Leidæ; Kalendis Martus* CIO DCCXXII.

P E T R U S V A N D E R A A
L E C T O R I B U S

S. P. D.

STabat quidem animo sententia, ultimo mensis Decembris die, anni præteriti, Tomos hosce Sextum & Septimum, voluminibus Sex consistentes; publici juris facere; sed cum interea temporis Viri perillustres Italici regni varios egregios, & rarissimos Scriptores, mitterent, qui omnes raræ sunt aves in terris, & inter illos Philippus a Turre, abditarum rerum cognitione apprime est instructus, tempus prorogare sum coactus. Nam omnes illico a Viris Doctis, & harum rerum cupidis, quibus ostenderam, digni æstimabantur, ut Tomis hisce insererentur, & hoc eo magis, quia in præfatione IV. Tomi promiseram, me rarissimos mihi pollicitos scriptores sub prelum revocaturum. Itaque mecum tacitus gaudebam, occasionem, promissa orbi literario servandi, mihi dari. Hos omnes in Scriptorum serie, duobus hisce Tomis præmissa, * insignitos, non autem in isto Tomo IV^{to} præfixo Catalogo, aliisque jam antea in lucem editis, invenietis. Pro certo habete, me nullis sumptibus, tempori aut operæ parciturum, hoc quoque posthac effectui dare. Tomus VIII^{us} & IX^{us}, Deo volente, brevi etiam in lucem prodibunt, qui non minus doctissimis & admodum elegantissimis tractatibus erunt instructi, quorum nuper Viri, in Italia nullis eruditione secundi, copiam mihi fecerunt: non dubito, quin antiquitatum studiosis sint satisfacturi. Vale.

AD MONITIO AD BIBLIOPEGAM.

Sedulo in id incumbendum, ut Figuræ æneæ separatim excusæ, ad Tomum Sextum *Theauri Antiquitatum & Historiarum Italiæ* pertinentes, suis paginis infra notatis unius cujusque tractatus immittantur.

IN TOMI SEXTI PARTE PRIMA

Ad Antonii Godi Chronicon

Ezerinus. III.	— — — —	Pag. 47
<i>Ad Cortusiorum Gulielmi & Albrigeti Historiam</i>		
Canis Grandis Scaliger.	— — — —	14

IN TOMI SEXTI PARTE SECUNDA

Ad Albertini Mussati Historiam

Laurentius Pignorius.	— — — —	(6)
Felix Ofius.	— — — —	369

IN TOMI SEXTI PARTE TERTIA

Ad Bernardini Scardeonii Historiam Patavinam

Bernardinus Scardeonius.	— — — —	(4)
Ager Patavinus,	— — — —	1

Ad Laur. Pignorii Orig. Patav. Antenor. &c.

Vesta &c.	TAB. I.	13
In Lapide Exsculpto &c.	— II.	17
Dardanici &c.	— III.	21
Sard. incis. &c.	— IV.	30
Dis Penatibus &c.	— V.	33
Statua Ærea &c.	— VI.	35
LOLLIUS &c.	— VII.	40
Incunculæ æneæ &c.	— VIII.	41
Nummi Hadriani Antonini Pii.	— IX.	42
Statua antiqua Venetiis.	— X.	45
III. Ex Ære &c.	— XI.	51
TRAMONTANA &c.	— XII.	54
Pætus & Arria.	—	Pag. 81

Amphitheatri Prospectus &c.	— — — —	xiii. 85
Titus Livius.	— — — —	Pag. 93
AGENOR, &c.	— — — —	Pag. 111
NOVA NUPTA &c.	— — — —	121
REGIA PADUA &c.	— — — —	xiv. 122
Monumentum Antenor.	— — — —	xvi. 124
Laur. Pignorius.	— — — —	133

IN TOMI SEXTI PARTE QUARTA

Ad Antonijum Riccobonum de Gymnasio Patavino

Antonius Riccobonus.	— — — —	I
----------------------	---------	---

Ad Henrici Palladii rerum Foro-Julienſium Libros

Tabula Geographica Foro-Julienſis.	— — — —	I
S. Marcus, primus Aquilejæ Patriarcha.	— — — —	34
Julius Cæſar.	— — — —	44
Flavius Aetius.	— — — —	131
Aquileja.	— — — —	132

Ad Joannis Pierii Valeriani Antiquitates Bel-lunenses

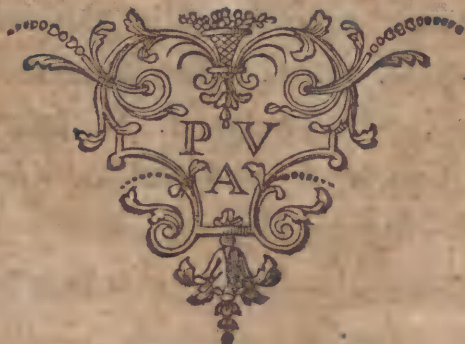
Joannes Pierius Valerianus.	— — — —	I
-----------------------------	---------	---

Ad Marcum Antonium Sabellicum de vetustate A-quilejæ

Marcus Antonius Sabellicus.	— — — —	I
-----------------------------	---------	---

Ad Paulum Pincium de Timavo flumine

Situs Fontium Timavi.	— — — —	17
-----------------------	---------	----

S E R I E S S C R I P T O R U M

Qui in Sexto Tomo Thesauri Antiquitatum
& Historiarum Italiae inveniuntur.

P A R S P R I M A.

olandini, cognomento *Grammatici*, *Patavini*; Libri *Chronicorum*: sive *Memorialis Temporum* de factis in *Marchia*, & prope ad *Marchiam Tarvisinam*.

Monachi Paduani, *Chronicorum* Libri tres, de rebus in *Insubribus* & *Euganeis*, hoc est, in *Lombardia* & vicina *Marchia Tarvisina* gestis, circa ea tempora, quibus *Fridericus II.* *Romani Imperii* clavum tenuit, usque ad annum Christi *MCCLXX.* cum adjecta *Mantissa* hoc titulo: *Quaedam scitu digna de Civitate Paduae.* Insuper diversorum *Auctorum* variantibus *Lectionibus* & *Annotationibus* donata.

Gerardi Maurisii, *Civis*, & *Judicis Vicentini*, *Dominorum de Romano* & *Marchiae Tarvisinae Historia*, a *Felice Osio* primum publici juris facta. Cui adjuncti sunt versus *Thadei*, *Notarii Vicentini*, *Historiam* hanc & *Significationem Nominum* & *Cognominum Eccelini* & *Alberici Fratrum de Romano* continentes, juxta profam *Auctoris*, à quo & producti & allati sunt.

Antonii Godi, *Nobilis Vicentini*, *Chronica*, quæ extant, ab Anno *MCXCIV.* usque ad *MCCLX.* Quibus accessit, *Supplementum* ex *Caroli Sigonii* Libro *XIX.* de *Regno Italiae*: *Nicolai Smeregi*, *Notarii Vicentini*, de *Burgo Bericæ*, *Chronicon*: *Scriptoris Anonymi* *Supplementum Annalium Smeregi*: *Ricciardi*, *S. Bonifacii Comitis*, *Vita*: *Laurentii de Monacis*, *Veneti Senatus a Secretis*, ac *Cretenfis Regni Magni Cancellarii*, *Ezerinus* tertius. Omnes hi tractatus ex *Felice Osii*, *Artis Oratoriae Interpretis in Gymnasio Patavino*, recensione luce publica primum sunt donati.

Cortusii, *Patavini* duo, sive *Gulielmi* & *Albrigeti Cortusiorum* *Historia* de *Novitatibus Paduæ*, & *Lombardiæ*, ab Anno *MCCLVI.* usque ad *MCCCLXIV.* solerti *Felice Osii* calamo serio castigata beneficio *MSS.* Exemplarium *IV.* quorum Primum subministravit Illustrissimus Serenissimæ *Reipublicæ Venetæ* Senator, & oblitteratæ *Veterum Scriptorum* memoriæ restitutor, *Dominicus Molinus*; Secundum, exaratum *Viri docti Francisci Mussati* manu, *Consanguineus* ejus, & *J. V. C. Marcus Antonius Mussatus*; Tertium, *Bartholomæus Petardus*, *Veronensis I. C. &c.* Postremum, *Jacobus Philippus Tomasius*, *Canonicus Secularis S. Georgii ab Alga Venetiarum*, & *S. Mariæ ab Avantio Patavii Prior*: Unde Variantes aliquot *Lectiones* duorum præcipue *Codicum*, *Mussati* scilicet, & *Petardi* fuere depromptæ.

Supplementum ad *Cortusiorum* Historiam, ex MS. Codice *Comitis Pii de Comitibus, Patricii Veneti*.

(Series Auctorum exigebat equidem, ut *A. Mussati Historia Augusta*, & *Tragœdia* ordine præcederent *G. & A. Cortusiorum Historiam*; sed Operis in Volumina divisio id ferre minus posse videbatur, cum hac ratione Volumina reddita fuissent nimis inæqualia; ad hoc itaque, quantum fieri potuit, præveniendum, *Cortusios* excipit *Mussatus*. Cujus rei *Benevolum Lectorem* hic admonitum volumus, ut id in evolvendis his Auctoribus observare ne graviter ferat.)

P A R S S E C U N D A.

Albertini Mussati, Patavini, Historiographi Paduani, *Historiæ Augustæ de Gestis Henrici VII. Cæsaris*, Libri XVI. De *Gestis Italicorum post Henricum VII.* Libri XII. Eiusdemque *Ludovicus Bavarus* ad Filium. Hæc omnia *Laurentii Pignorii*, Viri Clarissimi Spicilegio, nec non *Felicis Osi*, & *Nicolai Villani*, Castigationibus, Collationibus & Notis sunt illustrata.

Albertini Mussati, Patavini, Historiographi Paduani, *Tragœdiæ* duæ, *Eccerinis*, & *Achilleis*, cum Notis *Nicolai Villani, Pistoriensis*; ut & alia Auctoris Poëmata, Epistolæ nimirum, Elegi, Soliloquia, Eclogæ, & Fragmenta; ac Lectiones variantes, Collationes, & Notæ marginales.

P A R S T E R T I A.

Petri Pauli Vergerii, Justinopolitani, Juris Consulti, Philosophi, & Oratoris Celeberrimi, de *Carrariensium Familia*, & de *Illustrium ejus Principum rebus* magnifice gestis *Historia*, ex optimis MSS. Codicibus desumpta, emendata, atque ad sui puritatem & integritatem redacta.

Bernardini Scardeonii, Canonici Patavini, *Historiæ de Urbis Patavii Antiquitate*, & *claris Civibus Patavinis*, Libri Tres, in XV. Classes distincti. ——— de *Sepulchris Insignibus exterorum Patavii jacentium*.

Laurentii Pignorii, Patavini, Canonici Tarvisini, *Origines Patavinæ*, & *Antenor*, una cum ejusdem *Pignorii Animadversionibus*. Latine vertit, suisque Notis auxit *Sigebertus Havercampus*.

——— Epistola super *Antiquissimam Picturam*, quæ *Romæ* visitur, de *Ritu Nuptiarum*.

——— Vita, Bibliotheca & Museum, Auctore *Jacobo Philippo Tomasino*.

Octavii Ferrarii, Oratio de *Laudibus Urbis Patavii*.

P A R S Q U A R T A.

Antonii Riccoboni, Rhodigini, Publ. Orat. Profess. Patavini, de *Gymnasio Patavino* *Commentariorum* Libri VI. quibus antiquissima ejus Origo & multa præclara ad *Patavium* pertinentia: Doctoresque clariores usque ad annum 1571. ac deinceps omnes, quotquot in eo floruerunt, eorumque controversiæ: atque alia memoratu dignissima recensentur: opus ut non amplius pertractatum: sic studiosis antiquitatis valde expetendum.

Henrici Palladii de Olivis, Patricii Utinensis, Medici & Philosophi Celeberrimi, Varii Academici Suentati, *Rerum Foro-Julienarium* ab orbe condi-

to usque ad annum Redemptoris Domini Nostri CCCCLII. Libri Undecim.

—— de Oppugnatione Gradiscana, Libri Quinque.

* *Basilii Zancaroli, Cydonii, Francisci filii, e Colonia Cretensi, Regnique Insulae Cretae Feudatariis, atque in Insigni F. JUL. Civitatis Basilica Collegiata Canonici, Antiquitatum Civitatis Fori Julii Libri quatuor.*

Joannis Candidi, Juris Consulti, Commentariorum Aquilejensium, Libri Octo, quibus tum Descriptio hujus felicissimae Regionis, tum Historia rerum Ecclesiasticarum Seculariumque in ea gestarum copiosissime sunt absolutae.

* *Philippi a Turre, Forojulienfis, Episcopi Adriæ, Dissertationes de Beleno, & aliis quibusdam Aquilejensium Diis, ac de Colonia Forojulienfi: addita sunt fragmenta inscriptionum Fratrum Arvalium recens in Agro Romano effossa, ut & plures Inscriptiones Aquilejenses aliæque variis in Provinciæ Forojulienfis locis extantes.*

Joannis Baptistæ Goynæi, Pyrrhanensis, de Situ Istriæ libellus, ubi ejus Regionis simul Nomen, Termini, Civitates, Ingenia, Eruditi, & Soli natura, elegantissime & solidissime pertractantur; Cum Præfatione & Emendationibus Justi Fontanini, a Cubiculo honorario Summi Pontificis Clementis XI.

Marci Antonii Sabellici, de Vetustate Aquilejæ, & Fori Julii, Libri Sex.

—— *Ejusdem Carmen, Vicentinus Crater, in quo continetur brevis Urbis Agrique Vicentini Descriptio.*

Pauli Pincii, de Timavo fluvio, pro Vetustorum Opinione Dissertatio.

—— *Jovite Rapitii, Balneorum, quæ ad Timavi Ostia sunt, Descriptio.*

Joannis Pierii Valeriani, Bellunensis, Antiquitatum Bellunensium Sermo- nes quatuor; quorum ultimus, Flavio- rum Nobilitatem, ex antiquis in Agro Bellunensium memoriis exponit: Olim primum è Bibliotheca Lolliniana in lucem editi.

Antonii de Ville, Equitis Galli, Portus & Urbis Polæ Antiquitatum, ut & Thynnorum Piscationis Descriptio curiosa.

ROLANDINI

cognomento

GRAMMATICI,

Patavini;

LIBRI
CHRONICORUM,

five

MEMORIALIS TEMPORUM
DE FACTIS IN MARCHIA

Et prope ad

MARCHIAM TARVISINAM.

Editio Novissima, priori nitidior & emen-
datior.

LUGDUNI BATAVORUM,

Sumptibus PETRI VANDER Aa;

Bibliopola, & Academiae Typographi atque Civitatis.

COLLATION

OF THE

LIBRARY

CHRONICUM

MANUSCRIPTS

IN THE

LIBRARY

OF THE

LIBRARY

P R Æ F A T I O
E D I T I O N I S U L T I M Æ.
B E N E V O L O L E C T O R I S A L.

Librum Chronicorum Rolandini, sive Memoriale Temporum de factis in Marchia, & prope ad Marchiam Tarvisinam, Venetiis MDCXXXVI. ex Typographia Ducali Pinelliana in fol. editum, repetendo proposueram errata Typographica maxima quæque expungere, & quæ correctionem negarent, sarta relinquere ac tecta, quoad melior Codex priori tandem omnia poterit corrigere. Insuper Appendicem e variis Codicibus Chronicorum Rolandini, ut putà Papifavio, & Corradino, Zabarellio, Dominici Molini Veneti, aliisque unà cum Variantibus Lectionibus Codd. volui subjunctam. Diversa verò scriptura, quæ æstimavi insignia, continuò expressa curavi, marginique numeros foliorum Editionis primæ illitos, ne quis evolvendo, frustra se habitum conqueri posset; adhæc judicia nec non & Elogia Auctoris e Bernardino Scardeonio & Gerhardo Joan. Vossio addita. Quæ si tibi, Benevole Lector, arrideant, non minus voluntatem procurandi plures id genus Auctores, quam sollicitudinem augebis. Vale & his fruiere.

ROLANDINO.

BERNARDINUS SCARDEONIUS, *Lib. II. Classis 10.*

DE ROLANDINO GRAMMATICO.

uit item *Rolandinus* doctissimus Grammaticus, & diligentissimus investigator antiquitatis: qui studiosissime scripsit *de Acciolini tyrannide*, quæ viderat: & de ea re integros commentarios confecit. Scripsit & *de rebus gestis Patavinæ civitatis*, cujus meminit *Petrus Paulus Vergerius*, & *Blondus Flavius* historicus *decade 11. libr. VII.* Extant hujus scripta apud nobilem virum *Silium Capilistium*, ubi hoc Epitaphium legitur.

GRAMMATICÆ DOCTOR, SIMVL ARTIS RHETORICORVM
ROLANDINVS ERAM: NVNC REGE JVBENTE POLORVM,
VERMIBVS HIC ESCÆ JACEO, QVAM TV TIBI SORTEM
QVILEGIS EXPECTA: NEQVE FAS TIBI FALLERE MORTEM,
ET BENE SCIS, QVOD TV FINEM NON EFFVGIS ISTVM
ERGO ROGA TIBI, POSTQVE ROGA MIHI, PARCERE CHRISTVM.
MILLE DVCENTENIS CHRISTI CVRRENTBVS ANNIS,
TVNC EGO NATVS ERAM: SED AB HIS POST SEPTVAGINTA
SEX, SIMVL ALMA PIE REDIMIT DVM FESTA MARIA
IN FEBRVI MENSE, CÆLI PETO FERCVLA MENSÆ.
REX PIE, REX CÆLI NATO MISERERE FIDELI:
O PRIMVM FLAMEN, TVVS SIT HIC SPIRITVS, AMEN.

Hujus viri venerabile sepulchrum, his carminibus insignitum fuit olim in æde D. *Danielis*. Sed modo sublato veteri lapide, & novo appposito, servatur locus pro sepultura sacerdotum ibidem morientium.

GERARDUS JOANNIS VOSSIUS

D E

HISTORICIS LATINIS,

Lib. III. Cap. 8.

uando natus, & denatus sit *Rolandinus Patavinus*, cognomento Grammaticus, indicant hi quales quales versiculi, sepulcro ejus inscripti; quos *Scardeonius* affert:

Mille ducentenis *Christi* currentibus annis,
Tunc ego natus eram: sed ab his post septuaginta
Sex, simul alma piæ redimit dum festa *Mariæ*
In *Februi* mense, cœli peto fercula mensæ.

Patrem habuit actuarium, seu tabellionem. Bononiæ a Boncompagno literarum studia hausit, atque admodum adolescens insignitus est titulo Magistri. Postea & ipse in patria actuarii munus sustinuit. Hic XII. libris descripsit tyrannidem Eccelinorum de Onaria, sive de Romano, quam oculis suis

viderat. Eamque historiam perducit ab anno CIO CC usque ad annum CIO CC LXIII: intra quod tempus Eccelinorum domus maximè claruit. Sed diligenter imprimis Eccelini quarti, quem tertium vulgò appellant, ortum, vitam, mores, tyrannidem, bella, atque interitum persequitur. Videri possit præterea condidisse volumen de gestis Patavinorum: ut cujus mentio fiat apud Paullum Vergerium in opere de principibus Carrariensibus, & Blondum Flavium dec. II. lib. VII. Sed lubens subscribo clarissimo doctissimoque Felici Ofio, qui volumen hoc non aliud esse censet ab eo quod antea diximus. Nam XII illis, quas memoravimus, libris, persequitur imprimis ut vitam Eccelini IV, ita & res a Patavinis gestas, dum ille tyrannidem exerceret. Atque hinc (ut ab eodem Ofio edoctus sum) manuscriptus codex hujusmodi inscriptionem habet: Liber Chronicorum seu memorabilium de factis in Marchia & prope Marchiam Tarvisinam: præterito nomine. Hujus scriptoris indicium mihi primus fecit illustrissimus vir, Dominicus Molinus Senator, ac patricius Venetus: qui & communicavit mecum, quid de eo scriptore, mihi necdum viso, nedum lecto, censeat præcellentis eruditionis, atque acerrimi iudicii vir, Albertinus Batifonus, abbas, ac nobilis Patavinus. Nempe, ut a summis hisce, & humanissimis viris edoctus sum, temporum quidem vitio, quibus vixit, stylo utitur Italicismis, ut nunc loquimur, referto: verum si rerum potius ratio habeatur, fatendum sit, eum seculi sui scriptores vincere perspicuitate, ordine, industriâ, & quod caput est, prudentiâ. Imo fide incorruptâ, complures etiam clarioris nominis historicos longè post relinquat. Adhæc undique in eo relucet, pietatis ac religionis studium: item quantopere, tum in literis sacris, tum in gentiliū scriptis, poëtarum imprimis, atque etiam disciplinis minus protritis, fuerit versatus. Itaque non olim modo magna ejus viventis admiratio fuit: sed nunc quoque, tot seculis post excessum suum, egregiis ingenii monumentis legentes in amorem ac laudem sui penitus rapit: cumque omnium in manibus esse mereatur, tum imprimis Patavinorum: qui vetera florentissimæ urbis suæ gesta, familias antiquas, viros olim in illa illustres, tum autem & urbes, & regionis mores, ritusque non alibi, quam in cive hoc suo, vel majori voluptate possint quærere, vel certius invenire. Postremo nec prætereundum illud, commentariorum Rolandini de Eccelinorum tyrannide epitomen Italico sermone anno CIO DCLII. in lucem emissam fuisse a Fausto Longiano: sed ficto sub nomine Petri Gerardi: qua fraude non aliis modo, sed ipsi etiam Petro Scardeonio, rerum Patavinarum usque adeo intelligenti, fucus factus fuit. Quam rem me literis suis docuit vir eximius, præclareque de studiis meritis, Laurentius Pignori. Verum is, pro candore suo, acceptam eam ferebat Vincentio Pinello, viro maximi quidem nominis, sed majoris tamen, & ingenii, & doctrinæ: qui ὑποβολιμαῖον Scriptorem hunc sedulo cum ipso Rolandino conferens, facile, quâ sagacitate est, deprehendit, ab impostore eo Rolandinum pessimè exceptum esse: quippe in quo ille, malo nimis more, atque exemplo, ut gratiam quorundam sui ævi aucuparetur, multa adeo, partim reciderit, partim mutârit, & ut quod res est dicatur, planè corruerit.

Super XII. infra positis Libris
DE FACTIS IN MARCHIA TARVISINA.

ntiquorum solemnitas auctoritas, moribus, & doctrinis salubribus imitanda, & ipsi venerandi Auctores, sicut in eorum patet operibus, numen *Apol-
linis*, & aliorum, quos Deos esse opinabantur, devotione sedula invoca-
bant. Et ego minimus modernorum, deditus cultui *Christiano*, Divinam
gratiam devotius invocare praesumo, ut me, qui parva navicula vectus,
lacum tantae profunditatis, quasi praesumptuosus ingredior, faciat in sequentibus pericu-
lorum transire procellas, & ad portum salutis absque naufragio devenire. Rem nam-
que non parvam attento, & in qua video non plene sufficere vires meas. Sed meum
jacto cogitatum in Dominum, qui voluit quod aliquando irrationabile animal loquere-
tur. Et veniam peto, quod audeo nunc officio filii submittere, quae gesta sunt dum
adhuc forem in infantia constitutus. Pater namque memoriae Pater meus Notariae ar-
tem exercens in *Padua*, animum suum applicuit, ut non solum contractus scriberet,
sed & facta quaedam de *Marchia Tarvixina*, more bonorum simplicium antiquorum,
notaret, notataque mihi dedit in scriptis, quibus me aliqua superaddere jussit,
cum jam annus aetatis meae xxiii. decurrebat. Sic itaque volens ipsi succedere bonae fi-
dei possessori, paternis scriptis addere attentavi, quae me partim recolo audivisse, post
ejus vero jussa pro magna parte vidisse me profiteor, & scripsisse. Si quibus autem ge-
stis infra notatis per me quicquam fuerit variatum, diminutum, vel additum; verita-
tis illud lima cupio lucidari: cum in hoc meae simplicitatis opusculo denotentur quae fa-
cta sunt in *Marchia* usque diebus illis, vel circa, currente scilicet anno Domini m c c.
quo sum natus, ad sexagesimum in quo scribo. Non est enim humanae fragilitati pos-
sibile, omnium habere memoriam, vel referre singulariter singula, prout fiunt. Nam &
facta quaedam foris a *Marchia* hic ponuntur: nec istud erit meae intentioni contrarium,
cum in hiis etiam studuissem, nisi quod alibi sunt notata. Et ego propono potius fa-
cta hujus *Marchiae* memoranda notare, ut sint favente Domino, huic meae patriae,
cui teneor, utilia documenta. Erunt autem quae inferius conscribentur, Chronica fa-
cta quaedam a Chronos *Græco* dicta, quod *Latine* tempus interpretatur, cum facta quae-
libet fere sint suis temporibus attributa. In quibus ad brevitem laboro, & relinquo
sapientibus quod insufficienter, vel minus bene dictum fuerit, corrigendum. Immo
supplicanter exposco, ut aliquis post me veniens, culturae suae aratro debeat adaequare,
quod movi meo crosso fossorio, & abrui. Scribo quoque prosaice hac de causa, quia
scio, quae dixero posse dici a me per prosam plenius, quam per versus, & cum sit his
temporibus dictamen prosaicum intelligibilius, quam metricum apud omnes. Sed uti-
nam viveret *Virgilius*, vel *Lucanus*, quoniam imposito mihi digne silentio, copiosam
haberent materiam, qua suum possent altum ingenium exercere. Denique non pos-
sum silentio pertransire, quod inter cæteras causas quibus infrascripta recolligo, speciali-
ter hæc est una, quod ad hoc a personis religiosis appellor, impropereantibus mihi plu-
rimum si non scribo, quoniam temporibus istis fui. Quibus igitur obedire desiderans,
ecce potius eligo scribere studiosus, quam degere piger, & ociosus. Nam forte non erit
inutile, vel delectabile minus aliquibus, & praecipue litteratis id quod de modernorum
injuriis, & laboribus scriptum per *Latinum* invenient, quam quod de gestis nobilium
antiquorum audiunt per vulgare, quod dirimatum vulgo dicimus, & *Romanum*. Ut
demum haberi possit scriptorum lucidior intellectus, opus istud, sive recollectio Chro-
nicorum distinguitur in partes, & placeat legentibus, quod in Libris XII. est divisum.
Hæc autem sunt capitula quae in toto volumine continentur.

I N D E X LIBRORUM ET CAPITUM.

3

INCIPIUNT CAPITULA PRIMI LIBRI.

- CAP. I. **D**e parentela domorum de Romano, & de Campo Sancti Petri, et de quodam dolo facto primitus inter eos. Col. 1
- II. Causa quedam superaddita, quæ rixam augmentavit, & guerram. 2
- III. Nativitas, & origo tertii Ecelini, & vita cujusdem sororis ejus. 3
- IV. De guarnimento primo facto occasione Campreti. 4
- V. Oratio Episcopi Gerardi ad Ecelinum, & partem ejus. 5
- VI. Oratio Episcopi Gerardi ad illos de Campo Sancti Petri. ibid.
- VII. Facta quedam inter Paduanos, & Vicentinos propter Montegaldam, & propter Ecelinum

- de Romano secundum. ibid.
- VIII. Factum inter Paduanos, & Vicentinos ad Carmignanum. 6
- IX. Factum Braidæ de Verona. 7
- X. Ludus de Prato Vallis, & Porta Turrifellarum hoc tempore facta fuit. 8
- XI. De Federico electo in Romanorum Regem, & de morte Marchionis Azonis sequenti anno, & quorundam Magnatum de parte ejus. ibid.
- XII. Factum de Este primum. 9
- XIII. De ludo quodam facto apud Tarvixium. 10
- XIV. De exercitu facto ad Baibam contra Venetos. 11
- XV. De morte Aldrevandini Marchionis Estensis. ibid.
- XVI. Hic factum est Palatium Paduanum. 12

INCIPIUNT CAPITULA SECUNDI LIBRI.

- CAP. I. **F**actum Castri Franchi, & quando incepta est Cittadella, & Federicus coronatus. 12
- II. Prima seditio Ferrariæ, & de morte Thyfolini. 13
- III. De tempore Terræmotus. ibid.
- IV. De secunda obsessione Ferrariæ, & concordia quadam Veronæ. 14
- V. Factum de Fratta Ferrariensis districtus. ibid.
- VI. Litteræ quas misit Salinguerra de Ferrara, Ecelino minori s. tertio Ecelino. 15
- VII. Responsio ad prædictas litteras. ibid.
- VIII. Hic expulsi sunt amici Marchionis de Verona. 16
- IX. De exercitu facto ad Baxianum. ibid.
- X. Mittunt Veneti Ambaxatores ad prohibendum causas malorum in Marchia. 17

- XI. Locuntur Ambaxatores in Consilio Paduano. ibid.
- XII. Querit Potestas consilium, quid sit Ambaxatoribus respondendum. 18
- XIII. Locuntur Ambaxatores Venetiarum Ecelino, & suis. 19
- XIV. De responsione facta Ambaxatoribus per Ecelinum. 20
- XV. Litteræ quas misit Ecelinus major filiis, ut cum Padua concordarent. 21
- XVI. Hic redditur Paduanis Castrum Fontis. 22
- XVII. De exercitu facto ad Trivillæ, & ad partes illas. ibid.
- XVIII. Qualiter Commune Paduæ recuperavit terras Feltrensis, & Belunensis Episcopi sui civis. 23
- XIX. Hic speravit Padua pacem amodo permanfuram in ea. 24

4

INCIPIUNT CAPITULA TERTII LIBRI.

- CAP. I. **H**ic capitur Veronæ Comes Sancti Bonifacii, & Potestas expellitur. 24
- II. Loquitur Dominus Gerardus Rangonus in servitio Veronensium expulso. 25
- III. Loquitur Dominus Matthæus Justignanus Potestas de Verona expulsus. ibid.
- IV. Hic iverunt Paduani hostiliter ad Portum, & Legnagum, et ad Rivalentam. 26
- V. Hic tangitur de facto Sancti Antonii quasi ex incidenti. ibid.
- VI. Redemptio Comitis, & factum quoddam quod fuit ad Anoale. 27
- VII. Hic tangitur breviter de pace Fratris Johannis. 28
- VIII. Exercitus factus per terras illorum de

- Romano, & per districtum Tarvixii. 29
- IX. De adventu Imperatoris in Lombardiam, & postea in Marchiam. 30
- X. Recessus Imperatoris ad partes Alamanie post captam Vicentiam. 31
- XI. De xvi. Potestatibus factis in Padua uno & eodem tempore. ibid.
- XII. Concio quam fecit Ecelinus in principio guerre in Montefilice. 33
- XIII. Hic loquitur, & respondet unus de sexdecim Potestatibus. 34
- XIV. Hic loquitur unus de Montefilice. ibid.
- XV. Hic præsumpsit Ecelinus per vim intrare Paduam, sed nequivit. ibid.
- XVI. De primo introitu Nuntiorum Imperatoris in Padua. 35

INCIPIUNT CAPITULA QUARTI LIBRI.

- CAP. I. **H**ic constituitur in Padua primus Potestas pro Domino Imperatore. s. Comes Symon. 35

- II. De obsessione Montagnonis. 36
- III. Prima subjugatio Communis Paduæ sub specie bona. 37
- IV. Fa-

IV. <i>Factum castri Sancti Bonifacii, & factum de Curte Nova in Lombardia.</i>	Col. 38
V. <i>Factum de Prato Vallis Aldovrandino Cazaconte Potestate in Padua.</i>	39
VI. <i>Hic exiit pars Marchionis de civitate Paduæ, & factus est exercitus ad Este, & ad Montagnanam.</i>	41
VII. <i>Litteræ quas Ecelinus stans Paduæ misit Imperatori commoranti Cremonæ.</i>	42
VIII. <i>Litteræ quas Dominus Imperator remisit Ecelino.</i>	43
IX. <i>De introitu Domini Imperatoris in Padua, & de Domino Thebaldo qui factus est Potestas ibidem.</i>	44

X. <i>De excusatione Imperatoris ab excommunicatione in eum facta.</i>	45
XI. <i>De quibusdam Paduanis missis ad mandata jussu Imperatoris, & de quibusdam redemptis.</i>	46
XII. <i>De hiis quæ facta sunt ab Imperatore stante apud Castrum Franchum.</i>	47
XIII. <i>Qualiter dum staret dictus exercitus obscuratus est Sol, & recessit Imperator in Lombardiam.</i>	48
XIV. <i>De castris Marchionis per ipsum recuperatis.</i>	49
XV. <i>De conspiratione prima, & maleficiis primo factis in Padua.</i>	50

INCIPIUNT CAPITULA QUINTI LIBRI.

CAP. I. D E obfessione, & captione Ferrariæ	50
II. <i>De captione illorum a Vado.</i>	51
III. <i>De facto Silvazani.</i>	52
IV. <i>De facto Agnæ, & morte Domini Jacobi de Carraria, & de morte Domini Advocati.</i>	53
V. <i>Hoc tempore Faventia est reddita Imperatori, & terra de Est a quadam prodicione liberata.</i>	54
VI. <i>De obitu duorum Apostolicorum in brevi tempore.</i>	ibid.
VII. <i>De electione Innocentii Papæ IV. & obitu Imperatricis.</i>	ibid.
VIII. <i>De Montagnana combusta, & capta ab Ecelino.</i>	55
IX. <i>De quadam injusta sententia lata contra duos cives Paduanos, & de Galvano Lancea facto Potestate Paduæ.</i>	ibid.
X. <i>De destructione quadam facta per partes Tarvisini districtus.</i>	56
XI. <i>De morte Comitis de Panego, & de destructione castri Sancti Bonifacii, & de quarta sconfitta facta in partibus Cornudæ inter Paduanos, & Tarvixinos.</i>	57
XII. <i>De captione, & destructione Castri Hosti-</i>	

<i>liæ, & de Comite Guizardo facto Potestate Paduæ.</i>	58
XIII. <i>De congregatione quadam facta Veronæ per Imperatorem.</i>	59
XIV. <i>De depositione Imperatoris Frederici.</i>	60
XV. <i>De Mestre, & Anoale redditis Ecelino.</i>	ibid.
XVI. <i>De eo quod Dominus Guilielmus de Campo Sancti Petri venit ad mandata Domini Ecelini.</i>	61
XVII. <i>De Campreto reddito Domino Ecelino.</i>	ibid.
XVIII. <i>De captione castri de Muxolento.</i>	62
XIX. <i>Factum de Bonicis, & de conspiratione secunda.</i>	ibid.
XX. <i>De morte Henrici de Ygna Veronensium Potestate, & de Wecili de Prata facto Potestate in Padua.</i>	63
XXI. <i>De obfessione Parmæ, & de stractione civitatis Victorix.</i>	ibid.
XXII. <i>De obitu Imperatoris electi, & de destructione Victorix.</i>	64
XXIII. <i>De Feltro, & Beluno datis Ecelino dimissa parte Ecclesiæ.</i>	65

INCIPIUNT CAPITULA SEXTI LIBRI.

CAP. I. D E quadam responsione, quam olim Ecelinus Imperatori fecerat, & de prodicione Montiffilicis.	65
II. <i>De captione Dalefmaninorum.</i>	66
III. <i>Hic incipit Potestaria Anfedixii de Guidotis.</i>	67
IV. <i>De quibusdam captis occasione quorundam versuum.</i>	68
V. <i>Hic accepit Ecelinus uxorem.</i>	69
VI. <i>De captione Estensis villæ, & rochæ, & quorundam aliorum locorum.</i>	ibid.
VII. <i>De morte Judicis Potestatis.</i>	71
VIII. <i>De morte illorum de versibus.</i>	ibid.
IX. <i>De captione illorum de Capite Nigro, & de morte Dalefmaninorum.</i>	72

X. <i>De morte Imperatoris Frederici.</i>	73
XI. <i>Hic redditur Ecelino Cerrum, & Calaonum.</i>	ibid.
XII. <i>De Morte Domini Guilielmi de Campo Sancti Petri.</i>	ibid.
XIII. <i>Hic dicitur causa captionis ipsius Domini Guilielmi.</i>	74
XIV. <i>De captione amicorum Domini Guilielmi.</i>	75
XV. <i>De morte illorum de Peraga.</i>	ibid.
XVI. <i>De nimia multitudine carceratorum.</i>	76
XVII. <i>Hic tangitur de quibusdam occisis gladio, & de pueris cæcatis, & castratis.</i>	78
XVIII. <i>De Capitaneis positis per contratas Paduæ.</i>	79

INCIPIUNT CAPITULA SEPTIMI LIBRI.

CAP. I. D E multis detentis in Padua, & de tertia conspiratione.	79
II. <i>De quibusdam captis in Verona, & de quibusdam combustis in Padua.</i>	80

III. <i>Hic cepit Ecelinus quosdam de fidelioribus quos habebat, in Padua, & Verona.</i>	81
IV. <i>Iterum hic capiuntur quidam fidelissimi Ecelini jussu ipsius.</i>	ibid.

V. De

V. De morte illorum de Montefilice honorabiliter acquisita.	Col. 82
VI. De captione Fratris Felicis, & Carnaroli ejus fratris Veronæ.	83
VII. De multis captis in Padua, & Verona. ibid.	
VIII. De pœnis carceris Cittadellæ.	85
IX. De morte multorum in Padua, & Verona. ibid.	

X. Iterum hic tangitur de morte multorum in Padua, & Verona.	86
XI. Iterum de morte, & horribili truncatione multorum.	87
XII. Adhuc de morte quorundam, & demembratione multorum.	ibid.
XIII. Monitio quedam; sive utilis injunctiva.	88

INCIPIUNT CAPITULA OCTAVI LIBRI.

CAP. I. A dventus Legati ad partes Marchiæ Tarvisinæ.	89
II. Factum de Concadalbaro.	91
III. Factum de Buvolenta, & de Caufilve. ibid.	
IV. Hic revertitur Ansedixius Potestas Paduæ in Padua, dimisso guarimento in Villa Plebis.	92
V. De Procuratorum angustiis, & de dispersione populi Paduani.	ibid.
VI. Hic revertitur Gorzia Paduam cum toto guarimento de Plebe.	93
VII. Hic facit Ansedixius magnam Concionem in Palatio Paduæ.	94
VIII. Hic facit Legatus concionem in Ecclesia	

Sancti Martini de Plebe.	95
IX. De motu Legati de Plebe venientis ad Paduam occupandam.	96
X. Hic capiuntur burgi Paduæ a Legato, & gente sua.	97
XI. Hic Ansedixius reclusus intra muros Paduæ circuit civitatem in nocte.	98
XII. Hic ordinatur a Legato, & gente sua impugnare civitatem.	ibid.
XIII. Hic impugnatur Padua a militibus Sancti Petri.	99
XIV. Hic fugit Ansedixius de Padua cum militibus, & peditibus suis.	100

INCIPIUNT CAPITULA NONI LIBRI.

CAP. I. H ic intrat Legatus, & milites Sancti Petri in Padua.	101
II. Hic tangitur de Carrocio Paduano.	102
III. Hic redditur officium excommunicatione remota, & terra Montifilicis redditur Ecclesiæ.	103
IV. Hic redditur Cittadella, & Mestre per interpositas personas Legato.	104
V. Hic redditur Castrum Zigotum Albrico de Romano.	ibid.
VI. Hic redduntur Legato quasi omnia castra Paduani districtus.	105
VII. De reditu Ecelini a devastatione Mantuani districtus.	ibid.

VIII. De Paduanis carceratis Veronæ.	106
IX. De pugna quadam facta ad rostram Longariæ.	107
X. Qualiter gens Legati est in Longare perterrita.	108
XI. Qualiter Legatus cum exercitu rediit de Longare.	109
XII. Quo tempore Dominus Episcopus Paduæ, & Dominus Abbas Sanctæ Justinæ de Padua sunt in suis dignitatibus positi.	ibid.
XIII. Post regressum exercitum de Longare loquitur Ecelinus Vicentiæ inter suos.	110

INCIPIUNT CAPITULA DECIMI LIBRI.

CAP. I. H ic faciunt Paduani spaldum pro securitate sua, & civitatis.	111
II. Hic victa Montegalda, & Montegaldella venit Ecelinus versus Paduam hostiliter.	ibid.
III. Hic stat Ecelinus prope spaldum Paduæ, & nominantur gentes quæ sunt cum eo.	112
IV. Hic exeunt Paduani obviam Ecelino, et nominantur gentes, quæ sunt cum eis.	113
V. Primus insultus quem fecit Ecelinus ad spaldum Paduæ.	ibid.
VI. Hic facit Ecelinus secundum insultum ad spaldum Paduæ.	114
VII. Querit Ecelinus consilium unde possit in civitatem irrumpere.	115
VIII. Hic vult Ecelinus intrare Paduam a Sancta Cruce vel ire ad Montemfilicem.	116
IX. Hic revertitur Ecelinus ab obfessione Paduæ,	

et vadit Vicentiam.	117
X. Hic ponit Ecelinus Vicentinos extra propriam civitatem.	ibid.
XI. De pœna quadam indigna, et turpi, quam fecit Ecelinus Veronæ.	118
XII. Factum quoddam Coloniae Veronensis districtus.	119
XIII. Hic redditur Marchioni castrum Montifilicis, et Cerrum, et Calanum.	ibid.
XIV. De quibusdam Vicentinis occisis a Theotonis in partibus Cittadellæ.	120
XV. Pugna quedam facta inter Theotonicos, et illos de Montagnana.	ibid.
XVI. De vindicta facta in Gerardum presbyterum proditorem.	121
XVII. De vindicta Prophetæ, et Jacomacii.	122

INCIPIUNT CAPITULA UNDECIMI LIBRI.

- CAP. I. **H**ic incipit Dominus Joannes Badoarius suam Potestatem in Padua. Col. 123
- II. Hic tangitur quod discordia fuit in electione Regi Alamaniae. ibid.
- III. Hic perierunt quidam volentes violenter intrare Tarvisium. 124
- IV. Hic pugnauerunt quidam Paduani milites cum Theotonicis in contrata Roxani. 125
- V. De quibusdam captis ad Villam Novam. 126
- VI. Hic incipit Dominus Matthæus de Corrigio suam Potestariam in Padua. ibid.
- VII. Pugna quædam inter milites Paduanos, et Theotonicos in Campanea Baxani. 127
- VIII. Hic ivit Ecelinus ad exercitum Cremonensium contra Legatum. 128
- IX. Hic capitur Legatus ab Ecelino. ibid.
- X. Hic redditur Brixia Ecelino, et suæ parti. 129
- XI. Hic misit Romana Curia alium Legatum in Marchia. 130
- XII. Hic voluit Ecelinus stans Brixiae mittere Boxium de Dovara Veronam pro Potestate. ibid.
- XIII. Hic gloriatur Ecelinus quod habet Legatum captum, et audet Ecclesiam redarguere. 131
- XIV. Quoddam somnium quod Ecelinus vidit in Brixia. 132
- XV. Hic firmata est quædam secreta concordia inter omnes amicos Ecclesie. 133
- XVI. Hic tractatur qualiter Vicentinus distractus a latere versus Paduam est transcursum a Paduanis. 134
- XVII. Hic tangitur factum, quod Ecelinus fecit ad Friolam. ibid.
- XVIII. Hic attraxit Ecelinus ad suam partem quosdam Mediolanenses. 135

INCIPIUNT CAPITULA DUODECIMI LIBRI.

- CAP. I. **H**ic incipit Dominus Guido de Montefojano suam Potestariam in Padua. 135
- II. De puncto electionis Ecelini ad ultimum suum iter in Lombardiam. 137
- III. Hic transit Ecelinus flumen Olii Lombardis stantibus in contrarium. 138
- IV. Hic transit Ecelinus flumen, quod appellatur Adda, et tendit versus Mediolanum. 139
- V. Locutus est Ecelinus cum gente sua in Vico Mercato, et tenet pontem Caxani super Adda. ibid.
- VI. Appropinquat exercitus Lombardorum ad Ecelinum, et violenter occupat pontem Addæ. 140
- VII. Hic vulneratus est Ecelinus in pede, et transit ad alteram partem Addæ ubi sunt inimici. 141
- VIII. Qualiter Ecelinus captus est in Lombardia. 142
- IX. Hic tractatur ubi Ecelinus jacet mortuus, et sepultus. 143
- X. Qualiter Vicentia est reddita Ecclesie, et pacificata, statim post obitum Ecelini. 144
- XI. De Baxano reddito Ecclesie. 145
- XII. Hic redditur civitas Tarvisii Ecclesie, et suis fidelibus. ibid.
- XIII. De fuga Albrici in castrum Sancti Zenonis, et de pugna quadam inter ipsum, et Baxanenses. 146
- XIV. Hic tangitur quod Albricus conclusus est in turri Sancti Zenonis Tarvisini districtus. ibid.
- XV. Loquitur Albricus inter filios in ultimo suæ vitæ. 147
- XVI. De captione, et morte Albrici de Romano, et filiorum. 148
- XVII. Exemplum quod alta cito corruunt, sed humilia durant. ibid.
- XVIII. Recommendatio hujus operis ad legentes. 149
- XIX. De tempore quando approbatum est hoc opus, et a quibus personis. 150

F I N I S.

EMENDANDUM. Pag. 33. Lin. 12. Lege CAP. XII.

LIBER CHRONICORUM ROLANDINI,

Sive MEMORIALE TEMPORUM DE FACTIS IN MARCHIA, ET PROPE AD MARCHIAM TARVISINAM.

INCIPIT LIBER PRIMUS.

CAPUT I.

*De parentela domorum de Romano, & de Campo Sancti Petri, & de dolo quodam
facto primitus inter eos.*

Chronica facta *Marchie Tarvisinae* si cura diligenti recogito, quæ partim in scriptis, partim quoque relatione, vulgari concipio; inter cæteras claras domos, & excellentes nobilium, quæ fuerunt, & sunt hodie in ipsa *Marchia*, quatuor meo tempore fama satis, & actibus claruerunt; una *Estensis*, altera de *Camino*, tertia de *Romano*, quarta de *Campo Sancti Petri*. Sed pecto ne hoc dictum meæ intentionis, vel ordo per cæteros nobiles incusetur, cum dicere sit expediens, qualiter hæc ultimæ duæ domus primitus certaverunt, affines, & sibi attinentes ad invicem proxima linea parentelæ. Nam Dominus *Ecelinus* primus qui dictus est *Balbus*, filius prioris *Ecelini* de *Honaria* primo filiam habuit unicam nomine *Cunizam*, secundo filium habuit similiter nomine *Ecelinum*, qui dictus fuit *Monachus* in ultimo suæ vitæ. Soror ergo hujus *Ecelini* secundi tradita est solemniter in uxorem Domino *Tisolino* primo de *Campo Sancti Petri*, & ex ea nati sunt primo *Gerardus*, secundo *Tiso novellus*, viri nobiles, & potentes. Contingit autem tempore hoc in partibus *Paduanis*, nominatim in villa de *Abano* esse nobilem quendam virum nomine *Manfredum Riccum*, qui erat altus, & potens, & ditissimus præ cæteris *Marchie*, in montibus, & in plano. Hic filiam habuit unicam nomine *Ceciliam*: Quo defuncto cum puella quasi solitaria remansisset, & ad eam a modo videretur paterna hæreditas totaliter devoluta, cum esset in ætate annorum circa xiiij. foretque ejus jam mater nupta cuidam nobili, unde postea prodiit proles de *Maltraversis* in *Padua*; *Spinabellus* de *Xendrico* de familia, sive de masnada puellæ, accessit ad Dominum *Tisolinum* prædictum, cujus major filius *Gerardus* pulcer juvenis sine uxore ducebat honorifice vitam suam. Et tractabat idem *Spinabellus* cum Domino *Tisolino* tradere in uxorem puellam ipsam dominam suam ejus filio *Gerardo* prædicto, volebat tamen ex hoc servitio habere li-

Abras quinquaginta, quod Domino *Tisolino* placuit, & dixit se velle super hiis negotiis habere consilium ab amicis. Postquam igitur *Spinabellus* recessit, Dominus *Tisolinus* recitavit hoc factum socero suo *Ecelino Balbo*, quem habebat amicum, & dominum præ cæteris cariorem. Ipse vero datis verbis congruæ responsionis genero quemadmodum subtiliter dare novit, cogitavit ex illa hora quod tale matrimonium conveniens esset pro filio suo *Ecelino* secundo, qui quamvis jam duas uxores in sua pueritia habuisset, primam scilicet Dominam *Agnetem* sororem Domini *Azonis* primi Marchionis *Estensis*, quæ parvo tempore post nuptias decessit in partu; secundam autem sororem Domini *Dalesmanini* de *Padua*, a qua nunc solutus erat divortio celebrato solemniter; tamen adhuc valde juvenis alicujus altæ Dominae matrimonium cupiebat: speravit autem *Ecelinus* prædictus per talem nurum magnum habere dominium in partibus *Paduanis*. Protinus itaque misit *Ecelinus* nuntium, & vocavit ad se *Spinabellum*, cui datis incontinenti libris C. taliter fecit, & ordinavit, quod non multis transactis diebus, per *Spinabellum* eundem, inter dominam suam *Ceciliam*, & *Ecelinum* filium *Ecelini* factum est matrimonium, & contractum. Iverunt quoque pro puella milites *Ecelini*, & quam citius esse potuit ducta est *Baxanum* solemniter, & omnibus sponsalitiis celebratis honorifice, completum est matrimonium, & consummatum. Hanc itaque Dominam magnifice tenuit, & tractavit, & de ipsa *Ecelinus* ipse secundus, quasi ultimo tempore quo eam tenuit, filiam habuit Dominam *Agnetem* matrem postmodum Domini *Ansedisi* de *Guidotis*.

CAP. II.

*Causa quædam superaddita, quæ rixam
augmentavit, & guerram.*

Sed meditari potest quilibet, quod nobiles illi de *Campo Sancti Petri*, quamvis eorum mater

Rolandinus.

A soror

foror erat *Ecelini* secundi, non tamen potuerunt obli-
visci illius illusionis, & doli, quem eis de *Dolina*
Cecilia primus fecerat *Ecelinus*, surrepto sibi tan-
to matrimonio fraudulenter. Contingit autem
prædictam Dominam *Ceciliam* in partes velle de-
scendere *Paduanas*, sive paisandi causa, sive quod
per *Paduanum* districtum magnas masnadas, vassal-
los multos, & amplas possessiones habebat. Ita-
que de mariti licentia honorabiliter sociata, equi-
tavit ad villas, & partes *Ultrabrentanas*, in *Pa-*
duanum districtum, & pervenit ad contratas *San-*
cti Andreae de *Musone*. Intendit quoque semper
inimicus humani generis discordiæ seminator, quod
crescant scandala, emergant odia, litigia orian-
tur, jurgia duplicentur, & rixæ. Ecce nam-
que dum ipsa *Dolina* descendisset ad partes præ-
dictæ villæ, *Gerardus* de *Campo Sancti Petri*, ejus-
dem *Dolinæ* nepos, ad amitam accessit indebite,
& cum ipsa, quam quondam habere debuerat in
uxorem, incestum solatium habuit, & quod li-
bentius conticerem, complevit desiderium cordis
sui. Ex hac ergo scintilla offensionis flamma cre-
vit, & ardens ignis, unde hodie tota *Marchia*
subiecta guerræ, destructioni subjacet, & ruinæ.
Inter fratres, & proximos, cives, & convicinos
seminata est zizania, odia, dolositates, & rixæ,
& fraudes, versutia, & rapinæ, deceptiones, &
simulationes, mortes, & inimicitia capitales, se-
cundum quod inferius ostendetur. Sane dicta *Do-*
lina postquam est reversa *Baxanum*, mirum quæ
fuit causa, quidquid *Gerardus* fecerat marito infe-
liciter propalavit. Et ecce siquidem causa guer-
ræ. Licentia vit ipsam igitur *Ecelinus*, & eadem
spreta ulterius, & remota, tradidit eam nuptui
honorabiliter, & magnifice cuidam nobili civi
Venetiarum, scilicet *Jacobo* de *Zianis*, cum quo
satis in honore permansit, donec civis altus, &
potens de *Padua* Dominus *Dalesmaninus*, de ea
facto solemnī divortio, sapienter eandem accepit,
& habuit in uxorem per exercitium unius homi-
nis de masnada ipsius *Dolinæ*, nomine *Lingua in*
testa. Ex hoc itaque divitum personarum conju-
gio, tempore procedente nati sunt filii, & filia
nobiles, & potentes.

C A P. III.

Nativitas, & origo tertii Ecelini.

Post licentiatam Dominam *Ceciliam*, & post
defunctum Dominum *Ecelinum Balbum*, *Ece-*
linus secundus providit in suis factis, & missis nun-
tiis in *Tusciam* ad terram quandam quæ appellatur
Mangonum, contractum est matrimonium inter
ipsum, & Dominam *Aledeitam* sororem Comi-
tum de *Mangono*, qui etiam comites *Rabbiosi*
nominabantur. Quæ *Dolina* cum honore magno
recepta, factaque solemnī curia xv. diebus, & ul-
tra, nuptiis laudabiliter celebratis, eam tenuit
magnifice, & decenter. De qua primo genuit
Dominam *Palmam* novellam, quæ postea fuit
uxor Domini *Alberti* de *Baone Paduani* civis, vi-
ri clarissimi, & potentis. Secundo de ea genuit
Dominam *Iniam*, quæ postea fuit uxor viri no-
bilis Domini *Alberti* Comitis *Vicentini*. Tertio de
ea genuit Dominam *Sophiam*, quæ postea fuit
uxor Domini *Henrici* primi de *Ygna*, & eo mor-
tuo nupsit postea Domino *Salinguerræ* de *Ferra-*
ria. Quarto de ea genuit Dominum *Ecelinum* ter-
tium, qui postea pertinuit ad progeniem *Rabbio-*
forum vere, & natus est currente anno Domini
M. CXCIV. die vi. excunte *Aprili*, circa meri-
diem. Quinto genuit *Albricum*. Sexto gennit Do-
minam *Cunizam*, vitæ cujus series talis fuit. Pri-
mo namque data est in uxorem Comiti *Rizardo*
de *Sancto Bonifacio*, sed tempore procedente,
mandato *Ecelini* sui patris, *Sordellus* de ipsius fa-
milia Dominam ipsam latenter a marito subtraxit,

A cum qua in patris curia permanente, dictum fuit
ipsum *Sordellum* concubuisse: & ipso expulso ab
Ecelino, Miles quidam nomine *Bonius* de *Tarvis-*
io Dominam ipsam amavit, eandemque a patris
curia separavit occulte, & ipsa nimium amorata
in eum, cum ipso mundi partes plurimas circui-
vit, multa habendo solatia, & maximas faciendo
expensas. Demum ambo reversi sunt ad *Albricum*
de *Romano* fratrem ipsius *Dolinæ*, regentem &
dominantem in *Tarvisio*, contra voluntatem *Ece-*
lini ejus fratris, ut dicebatur, & apparebat, &
illic stabat idem *Bonius* cum dicta *Dolina* *Cuni-*
za, tamen vivente adhuc uxore ipsius *Bonii*, &
in *Tarvisio* permanente. Occisus est demum *Bo-*
nus gladio, in quodam Sabbato Sancto, cum *E-*
celinus civitatem *Tarvisi* de dominio fratris velle
videretur eripere. Hæc autem *Dolina* *Cuniza*,
cum post omnia hæc declinasset ad fratrem suum
Ecelinum, ipse maritavit eam viro cuidam nobili
de *Braganzo*. Sed postea eum guerra exarsit in
Marchia, *Ecelinus* ipsum cognatum suum, cum
cæteris nobilibus de *Braganzo*, & aliunde per *Mar-*
chiam fecit occidi. Adhuc iterum ipsa *Cuniza* post
mortem fratris sui *Ecelini* maritata est in *Verona*.
Supradicta autem *Dolina* *Aledeita* cum in magna
sibi vidisset lætitia, maritum potentem; filias
maritatas in alto gradu; filios affluentes divitiis;
castrorum dominos; potentes clientibus, & mas-
nadis; terribiles inimicis; foretque dicta ad hæc
stellarum cursus cognoscere; quod filiis prophe-
tavit, circa quinquagesimum suæ ætatis annum
decessit.

C A P. IV.

De guarnimento facto occasione Campreti.

A nte tamen quam decederet dicta *Dolina* *A-*
ledeita, illis quoque temporibus quibus *Ece-*
linus maritus ejus in honore magnifico, summa-
que lætitia permanebat, tamen adhuc non imme-
mor injuriæ sibi quondam illatæ in Dominam *Ce-*
ciliam per *Gerardum* nepotem suum; cogitavit
qualiter ipse posset suum animum pascere ultione.
Tegens igitur alta mente indignationem, & iram,
quam animo arroganti conceperat, adjunxit sibi,
licet per amorem illicitum, Dominam *Mariam*
de *Campreto*, consanguineam illorum de *Campo*
Sancti Petri, sed ex altera patentela. Nam &
ipsa inter cætera quæ sui juris erant, cum ipsis
suis consanguineis dividenda, jus habebat in cu-
ria de *Campreto*. Hanc Dominam, quasi ut uxo-
rem, in quodam suo castro tenebat, ita quod
tempore procedenti idem Dominus *Ecelinus* de di-
cta *Dolina* *Maria* quandam filiam genuit, scili-
cet Dominam *Aledaxiam*. Post hæc ipsa *Do-*
lina *Maria*, sive expulsa, sive sponte propria, re-
cessit a potente quasi marito, & cum remansisset
filia apud patrem, insurrexit quæstio inter *Eceli-*
num, & illos de *Campo Sancti Petri*, utpote, quia
voluit pater pro filia possidere *Campretum*. His
ergo duabus domibus amicos suos undique con-
gregantibus, facta sunt maxima guarnimenta
hincinde, & castramentata utraque parte in con-
finiis, & partibus de *Campreto*, forsitan devenis-
sent ad pugnam. Sed Reverendus vir opere, &
sermone Dominus *Gerardus* Dei gratia Episcopus
Paduanus, adhibito sibi favore Communis, &
Populi *Paduani*, perrexit ad utriusque partis ex-
ercitum, & quasi sacer *Orpheus*, qui dictus est in
fabulis poetarum cum dulcedine suæ lyra mulce-
re Tigres, tumidos mitigasse Leones; Sanctita-
tis suæ, dulcibus alloquiis interposuit partes suas:
& appellans primitus Dominum *Ecelinum* cum suis
illis consociis, & amicis, de quorum consilio proce-
debat; post locutionem Domini *Alexii* Judicis Pote-
statis pro Communi *Paduæ*, cum ipso Domino E-
piscopo destinati, hoc modo locutus est inter eos.

CAP. V.

Oratio Episcopi Gerardi ad Ecelinum, & partem ejus.

Qui timet Deum facit bona, & qui continens est justitiæ, apprehendit illam. Verba ista, verba sapientiæ nominantur, & concordat titulus ipsis verbis. Scimus enim, & legimus in divina pagina, & humana multos timentes Deum, & sapientes, operatos fuisse bona, secum habuisse justitiam, honoratos equidem in hac vita, promeritis acquisivisse æternam. E contrario quoque scimus, Tyrannos aliquos in Deo nullam reverentiam habuisse; gloriosos in sua malitia; pro posse fecisse mala; sprevisse justitiam; vixisse plurimum de rapina; in tribulatione finisse vitam; missos utique in gehennam, æternæ damnationi deditos, laceratos flagellis dæmonum, & tormentis. Ubi nunc *Pharao*, vel *Golia*, ubi *Herodis* crudelitas, ubi *Nero*? Profecto periit memoria eorum cum sonitu, & deleti de libro viventium, cum iniquis deputati sunt miserabiliter, non cum justis. Quare vos hortamur in Domino, & monemus, quatenus habeatis ante oculos Deum, & Dominum nostrum *Iesum Christum*, nec pugnetis contra nepotes vestros, sororis vestræ filios, & carnem de carne vestra: ne destruantur villæ, victualia devastentur, compellantur viduæ, pauperes, & orphanæ, turpiter mendicare; hospitalia, & Sacræ Ecclesiæ dissipentur: sed bajuletis arma justitiæ, sitis milites æquitatis, Dei, & fidei propugnantes: certi quod in hac vita prosperabuntur utique facta vestra, & post naturæ debitum stabitis refulgentes ante tribunal *Christi*, gloriosam famam siquidem in hoc seculo possidentes. Nos vero petimus, quod guarnimentum vestrum propter Dei reverentiam dividatis, redeuntes ad domos vestras, & in nobis, & Commune *Paduæ* præsentis facti dimittite quæstionem, & Nos quod consentaneum rationi fuerit cognoscemus, sapiemus hanc litem, & decidemus sine debito, dante Deo.

CAP. VI.

Oratio Episcopi Gerardi ad illos de Campo Sancti Petri.

Hæc, vel hiis familia locuturus, conversus est dictus vir prudens, sanctæque memoriæ, Episcopus reverendus, ad partem alteram, appellans Dominum *Gerardum* supradictum, & *Tisonem* fratres de *Campo Sancti Petri*, cum Domino *Marchione Azone*, quem nunc sibi primum junxerant dominum, & amicum, cum aliis suis consociis, & amicis, de quorum consilio procedebant: & post locutionem Domini *Ugolini* sapientis, & probi viri, Advocati Episcopatus, & Militis *Paduani* pro Communi *Paduæ* similiter cum ipso Domino Episcopo destinati, præmissis verbis illo Psalmistæ, Milericordia, & veritas obviaverunt sibi &c. auctoritate ad materiam sapientissime adaptata, vel ea, vel similia, quæ locutus est alteri parti, melliflua voce profundens; ostendens eis etiam, quod erant quasi matri contrarii, quoniam fratres, matris; sedavit hinc inde exercitum, & utrumque fecit recedere guarnimentum, & sic demum *Paduam* est regressus. Stetitque *Marchia* aliquot annis in bona pace, non obstante nunc causa quadam litigii, quæ paucorum culpa quondam steterat inter *Paduanos*, & *Vicentinos*.

CAP. VII.

Facta quædam inter Paduanos, & Vicentinos propter Montegaldam, & propter Ecelinum de Romano secundum.

Contigerat enim olim habitantes quosdam in *Montegalda* *Vicentini* districtus, intrare *Pa-*

duanum districtum furtive, cujus confines erant, & damnum maximum inferebant, fugientes postmodum *Montegaldam*, & erant securi. Ex his itaque maleficiis cum Commune *Vicentiæ* a Comuni *Paduæ* sæpius litteris, & Ambaxatoribus appellatum, nullam prorsus faceret ultionem; *Paduani* iverunt, & ceperunt hostiliter *Montegaldam* in anno Domini M. C. LXXXVIII. Per quod *Vicentini* irati sunt plurimum, & commoti, ita quod postmodum tempore procedente obstruxerunt aquam totaliter illic in partibus de *Longare* sui districtus, & desiccaverunt aquam, ita quod *Padua*, & *Paduanus* districtus, tam ad molendinam, quam ad alia opportuna magnum patiebatur defectum: quem detectum siquidem cum *Paduani* perpeti non valerent; iverunt armata manu, & aquam, invitis *Vicentinis*, aperuerunt. Sed dum *Paduani* redirent aperta aqua, unum Quarterium *Paduane* militiæ, quod adhuc erat a latere aquæ verius *Vicentiam* captum est a *Vicentinis*, & ducti sunt milites illi *Vicentiam*, & positi in carceribus, enormiter, & gravissime tractabantur. Donec *Paduanum* Commune suos redemit milites, data *Vicentino* Comuni magna quadam pecuniæ quantitate. Post hæc elapsis jam annis pluribus, cum *Ecelinus* secundus tenere vellet curiam in *Baxano*, considerans quod inter *Paduam*, & *Vicentiam* videbatur oriri discordia; amicitiam cum *Paduanis* contraxit, & obligavit pignori eis curiam de *Honaria*, quam olim *Ecelinus* avus ejus habuerat ab antiquis a Rege *Corrado*, cum quo venerat de *Alemaniam* miles ab uno equo. Pactis apposis inter ipsos *Paduanos*, & *Ecelinum*, quod ex hoc habere debeat a Communi *Paduæ* lib. xxv. millia denariorum *Venetorum*, & una pars alteram, tam in pace, quam in guerra, & e converso juvare debeat, modis omnibus, in singulis suis factis, præterquam contra Imperium, & Coronam. Hoc autem cum *Vicentini* intellexerunt, elapsis forte annis quinque post factum *Montegaldæ*, hostiliter iverunt *Marosticam*, & illic insultaverunt in *Ecelinum* ex improvviso: sed defenderunt ic *Marosticani* viriliter, & *Vicentinos* retrocedere compulerunt, donec adveniente *Paduana* militia in auxilium *Ecelini*, *Vicentini* subito *Vicentiam* sunt reversi. Non autem steterunt *Vicentini* sic negligentes ex toto, sed quasi elapso non multo tempore habuerunt totam Militiam *Veronensem*, & Populi magnam partem & ipsi cum viribus suis omnibus, cum exercitu copioso, & magno venerunt ad partes *Marosticæ*, & ad partes *Baxani*, minantes expresse quod a montium summitatibus infra, cuncta submittent morti, destructioni, ignibus, & ruinæ. Tunc *Ecelinus* perterritus concordiam fecit quam potuit cum potentibus inimicis, & misit filium suum parvulum *Ecelinum* pro obside sub tentorio Potestatis *Veronæ*. Et sic ab his diebus in antea, ruptæ sunt conditiones, & pacta *Paduanorum* cum *Ecelino*, & fuit tempore ulterius quasi unum, & idem cum *Vicentinis*.

CAP. VIII.

Factum inter Paduanos, & Vicentinos ad Carmegnanum.

Indignatis igitur *Paduanis* de pactis, & conditionibus sibi ruptis, & quod majus est, non immemores antiquæ adhuc extorsionis, & iræ, quam *Vicentini* quondam fecerant *Paduano* Comuni de militibus captis in partibus de *Longare*, & *Vicentiæ* crudeliter carceratis; guarnimentum facere voluerunt, ut invaderent *Carmegnanum*, castrum scilicet *Vicentinorum*, & terram ipsis carissimam, & dilectam. Quod ipsi *Vicentini* præsentientes; magnifice, & potenter iverunt Communiter *Carmegnanum*, in ipsoque copiose muni-

ro militum, & peditum multitudine, & balistis, armis, & victualibus, cunctisque pro securitate loci necessariis; permanebant. Sed nihilominus destitit *Paduana* Communitas, immo illuc omnes, moto exercitu, cum fulgenti suo carrocio, magnifice perrexerunt in anno Domini M. C. XCVIII. circa principium ipsius autumnalis. Et non multis elapsis diebus, inter ceteros insultus, hinc inde factos, *Vicentini* mane quodam in aurora diei, primo scilicet die *Septembris*, exiverunt in *Paduanos*, multisque de *Paduanis* militibus, & peditibus, pugnantibus tamen viriliter contra hostes, detentis, duxerunt eos in Ecclesiam *Carmegnani*, & tenuerunt eos ligatos, & compeditos. Eadem autem die, & quasi eadem hora, vir strenuus, & insignis *Jacobus Strictus Placentinus* civis, probus, sapiens, & præclarus, tunc *Paduanorum* Potestas, *Azo Estensis* Marchio, forma corporis speciosus, sed armis speciosior, & virtute; *Matthæus de Pegoloto Paduanus* civis, & vexillifer *Paduani* Communis, cæterique Magnates, nobiles, & potentes de *Padua*, hoc graviter, & indigne ferentes; se protinus, & *Paduanam* gentem totaliter exposuerunt omni casui, & fortunæ: unde assumptis armis, insultaverunt omnes animose in portam castris, & prostratis hinc inde multis, tandem confracta est porta viriliter, vallum disruptum circa portam, turres quoque, siue *bilfredi* fixi a defensoribus corruerunt; stetitque Communis *Paduæ* victoriosum vexillum, innumerabilia gestans foramina, tanquam cribrum, sed quasi specula fulgentissima, ultra fossas, super ædificiis *Carmegnani*. Sicque continuo *Paduani* milites sunt redempti, multi quoque milites, & pedites *Vicentini*, nobiles, & potentes sunt capti, & victo loco totaliter, habitisque spoliis rerum, & personarum, gloriosum triumphum de inimicis *Paduani Paduam* reportaverunt.

C A P. IX.

Factum Braidæ de Verona.

Procedente quoque tempore, in anno scilicet M. CCVII. Dominus *Azo Estensis* Marchio factus est Potestas *Veronæ*, de cujus honore condolens *Ecelinus* de *Romano* secundus, memor quod idem Marchio quondam ei obviis fuerat in facto *Campreti*; congregatis amicis suis de *Verona*, *Vicentia*, & undecunque potuit aliunde in castrum *Monticli* *Vicentini* districtus, unde postea dicti sunt *Monticli*; cum eis taliter ordinavit, quod magnum habuit guarnimentum: & sic factus est quasi ex improvviso insultus maximus in *Verona* contra Marchionem, & contra omnes faventes ei, & ita demum est Marchio de Potestaria expulsus. Tunc *Salinguerra* de *Ferraria* factus est *Ecelini* manifestus amicus, qui usque nunc non videbatur alicui parti favere. Recessit ergo Marchio, & ivit ad Abbatiam. Sed non multo tempore post facta magna congregatione de suis amicis de *Lombardia*, *Marchia*, & *Romagna*, & aliunde, sapienter, & per summam prudentiam statim sequenti anno M. CCVIII. gentem suam *Veronam* conduxit in *Braydam*, & pugna illic commissâ est inter partes: milites occurrerunt militibus, pedites cum peditibus manualiter pugnaverunt, certaveruntque inimici cum inimicis: demumque post sanguinis effusionem militum, & equorum; post consternationem plurium, & post aliquorum mortem; stetit Marchio victor in *Brayda*, turres habuit, & domos bellicosas per civitatem, ipsum quoque *Ecelinum* tunc captum habuit, & detentum, quem curialiter, & honeste tractavit, eundemque honoravit & ipse, fecitque illi honorem fieri, per Dominas, & Milites omnes qui, vel quæ fuerunt honorabiles in *Verona*. Ultimo *Ece-*

linum ipsum Marchio Militibus honorifice sociatum, decenter conduci fecit *Baxanum*, & ipsi Milites, qui conduxerunt eundem, honorem maximum receperunt a Dominabus, & Militibus de *Baxano*. Haec Deus, tunc erant guerræ, si licitum est dicere, bonæ guerræ, dum unus alteri viriliter inimicans, captus tamen aliquando, non morti tradebatur continuo, non in vincula mittebatur, non sententia protinus ferebatur in eum, fore membris horribiliter mutilandum: mittebatur immo laudabiliter quo volebat, & honorifice. Sed completa est hodie prophetia *Ovidii*, dum mundus, quem dicit aureum habuisse principium, redarguenda nunc facie infectus, jam ecce devenit ad tantum, quod non solum inimicus ab inimico, sed nec hospes tutus ab hospite reperitur, non est frater fratri innocuus, & vix adhuc filius diligitur a parente. Nec sumus equidem bene certi, si hæc radix naturalis affectus, quæ adhuc filo tenui retinetur, durare poterit in futurum.

C A P. X.

Ludus de Prato Vallis, & Porta Turrisellarum hoc tempore facta fuit.

Reversi sunt Milites Marchionis ad ipsum, quem jam tota *Marchia* cum summa reverentia laudans magnis præconiis excolebat. Tunc pervenit etiam ipsius fama celebris usque *Romam*. Itaque ipsa Sancta Sedes Apostolica, dignitate nova voluit prædotare eundem, & ei gratiam est largita, ut scilicet ipse cum omnibus successoribus suis ab hoc tempore in antea *Estensis*, & *Anthonitanus* Marchio appelletur. Stare etiam videbantur nunc civitates istinc collaterales in *Marchia* in statu delectabili, & jocundo: nam in prædicto anno Domini M. CCVIII. Potestate in *Padua* Domino *Viscontino*, factus est magnus ludus in *Prato Vallis*, & omnes contratæ de *Padua*, singulæ videlicet ad unum, & idem signum vestimentorum, se novis vestibus innovarunt. Et tunc in prædicto loco de *Prato* Domine cum Militibus, cum nobilibus populares, senes cum junioribus, in magnis solatiis existentes in festo Pentecostes, & ante, & post, per plures dies, cantantes, & psallentes, tantam ostendebant lætitiâ, quasi omnes fratres, omnes socii, omnes prorsus essent unanimis, & summi amoris vinculo foederati. Sed statim sequenti anno cum *Vicentini* minarentur invadere *Ecelinum* cum auxilio quarundam civitatum de *Lombardia*, qui *Ecelinus* tunc erat amicus cum *Padua*; motus est *Paduanus* exercitus, & ivit *Honariam* in servitium *Ecelini*. Sed parum stetit, quia *Vicentini* a proposito destiterunt. Iterum vero sequenti anno scilicet M. CC. X. *Jacobus* de *Andito* Potestas *Paduæ* fecit fieri *Portam Turrisellarum*, & muros illi portæ collaterales.

C A P. XI.

De Federico electo in Romanorum Regem, & de morte Marchionis Azonis sequenti anno, & quorundam Magnatum de parte ejus.

Anno Domini M. CCXI. supradictus *Azo Estensis*, & *Anthonitanus* Marchio, de voluntate *Innocentii* Papæ III. *Fredericum* Regem *Siciliæ*, Reginæ *Constantiæ* filium, sed adhuc quasi puerum, per *Lombardiam* cum magna multitudine Militum usque in *Alemaniam* sociavit, & sic *Fredericus* ipse electus est tunc a Principibus in *Romanorum* Regem. Sed anno immediate sequenti scilicet M. CCXII. prædictus vir nobilis, & potens; apud Deum, & homines gratiosus; omni sapientia plenus; venerandus mei nomine; idem *Estensis* Marchio, post omnem altitudinem sui status; post multa servitia facta *Romanæ* Ecclesiæ; post Im-

perium exaltatum per eum, & a manibus quorundam tyrannorum prudenter, & sapienter ereptum; de hac vita migravit, ad meliorem, sepultus honorabiliter de mense *Novembris* apud Monasterium Abbatiae. ¶ In illo quoque eodem anno duo Barones ejus, nobiles, & potentes, & eundem fideliter profecuti, de hac luce similiter ad aliam sunt vocati scilicet Comes *Bonifacius Veronensis*, & *Albertus* de *Baone* civis nobilis *Paduanus*, qui per summam suam prudentiam, & virtutem nominari fecit *Marchiam Tarvisinam*, & *Paduam* usque in partibus transmarinis.

CAP. XII.

Factum de Este primum.

Remanserunt post ipsum Marchionem *Estensem* duo filii scilicet *Aldebrandinus*, & *Azo*, qui tunc dicebatur *Azo Novellus*. *Aldebrandinus* igitur jam providus, & ad arma sufficiens, quia major ætate tunc erat, tenuit Marchexatum. Hic castrum *Estense* cohabitans, cum quidam ejus subditi per violentiam abtulissent fruges quasdam, quæ de *Montagnana Paduam* ferebantur; ipsis etiam frugibus in castro de *Este* repositis; fruges illas restitui facere penitus recusavit, quamvis Potestas *Paduæ* ex parte Communis hoc peteret litteris, & nuntiis ad Marchionem ipsum pluries destinatis. Et erat tunc *Este*, & *Montagnana*, totaque *Scodesia* more debito sub jurisdictione *Paduani* Communis. Et quoniam idem Marchio perstitit contumax in hoc facto; motus est exercitus *Paduanus* contra eum, & *Estensem* villam occupans, & devastans, ac burgum; roccham obsedit hostiliter; machinis, & præderiis pro posse destruens, & confringens. In hoc exercitu fuit cum Communi *Paduæ* Dominus *Ecelinus* prædictus, & cum ipso ejus filius *Ecelinus*, quilibet puer, jam subtilizabat in tantum, quod puerili more cum aliis pueris jam construebat machinas, quasi ad lapides jaciendos in roccham: ut jam quodammodo moveretur ad amicos Marchionis, & loca, & partem voluntarie destruendum. Gentes autem, quæ cum ipso patre, & filio venerant de *Baxano*, & de partibus *Pedemonis*; vineas, & arbores radicitus evellebant, destruentes avidissime quidquid poterant: veluti pronosticarent, quod inter geminas illas domos, *Estensem* scilicet & illorum qui usque nunc de *Honaria* dicebantur, sed postea dicti sunt de *Romano*; crescebant inimicitiae capitales. Sunt quoque in ipso exercitu damna quædam, & in rebus, & in personis hinc inde facta, utpote quia intus in roccha circa xv. homines sunt occisi, alii a præderiis, alii a balistis; extra vero similiter mortui sunt x. inter quos præco quidam nomine *Veglus* dictus, quod nocte intrabat in roccham, & propalabat *Paduana* consilia Marchioni; suspensus est, & mortuus jussu Potestatis, & Consilii, contra *castrensem* portam. Et quod gravissimum fuit, & dolorosum, magnis, & parvis civibus *Paduanis*; Comes *Paduæ*, bonæ memoriæ, *Manfredinus*, equitando more solito per exercitum; percussus; heu, a lapide tortorellæ intrinsecæ, cecidit mortuus, & fuit dies illa tam obsessis, quam obsidentibus multipliciter lacrymosa. Hac itaque de causâ præcipue, motus est Marchio *Aldebrandinus*, & illius Consiliarii, ut ad concordiam cum *Paduanis* deveniret: & data treugua utrique parti, concorditer deventum est ad hunc finem, quod roccha reddita est Communi *Paduano*. Sic de statuto, & voluntate *Paduanorum* muratæ sunt portæ castrenses, & castrum non habitatum usque ad multos annos. Et *Paduanus* exercitus reversus est *Paduam* cum honore. *Estenses* vero habitatores ad præcepta Communis *Paduæ* salubriter permanserunt in *Este*. Fuit autem hoc factum tempore

A Domini *Marini Zeni Paduæ* Potestatis, in anno Domini m. ccxiii. tempore autumnali.

CAP. XIII.

De Ludo quodam facto apud Tarvisium.

Post hæc sequenti tempore, anno scilicet Domini m. ccxiv. *Albizus Florensis* erat Potestas in *Padua*, qui fuit vir providus, & discretus, curialis, tractabilis, & benignus. Et cum foret in regimine sapiens, dominabilis, & astutus; jocostamen, & solatia diligebat. Tempore cujus Potestatis ordinata est quædam curia solatii, & lætitiæ in civitate *Tarvisi*, ad quam invitati sunt quam plures Milites, & Pedites *Paduani*. Iverunt illuc etiam convocatæ ad illam curiam decorandam Dominae circa xii. de nobilioribus, & pulchrioribus, magisque ludis idoneis, quæ tunc in *Padua* sunt reperiæ. Fuit autem hujuscemodi curia, sive ludus. Factum enim est ludicrum quoddam castrum, in quo positæ sunt Dominae cum virginibus, sive domicellabus, & servitricibus earundem, quæ sine alicujus viri auxilio castrum prudentissime defenderunt. Fuit etiam castrum talibus munitio-
nibus undique præmunitum, scilicet varis, & gri-
seis, & cendatis, purpuris, samitis, & ricellis,
scarletis, baldachinis, & armerinis. Quid deco-
ronis aureis, cum grysolitis, & hyacintis, topa-
ziis, & smaragdis, pyropis, & margaritis, omni-
que generis ornamentis, quibus Dominarum capi-
ta tuta forent ab impetu pugnatorum? Ipsum quo-
que castrum debuit expugnari, & expugnatum
fuit hujuscemodi telis, & instrumentis, pomis,
dactylis, & muscatis, tortellis, pyris, & cotanis,
rosis, liliis, & violis, similiter ampullis balsami,
amphii, & aquæ rosæ, ambra, camphora, carda-
mo, cymino, garyofolis, melegetis, cunctis im-
mo florum, vel specierum generibus, quæcunque
redolent, vel splendescunt. De *Venetis* etiam in-
terfuerunt huic ludo viri multi, & plures Domi-
nae, propter honorem curiæ exhibendum: & ha-
bentes ipsi *Veneti* Sancti *Marci* speciosum vexil-
lum, prudenter, & delectabiliter pugnaverunt:
oriuntur autem aliquando de bonis principiis mul-
ta mala. dum namque *Veneti* ludentes certarent
cum *Paduanis* ad castri portam primitus subintran-
dam; hinc inde surrexit discordia, & quod utinam
non fuisset, *Venetus* quidam non sapiens, tenens
Sancti *Marci* vexillum, vultu torvo, & iracundo
insultavit in *Paduanos*: quod *Paduani* videntes,
quidam manum violentam in Sancti *Marci* vexil-
lum irato animo injecerunt, & inde partem ali-
quam lacerarunt, quod *Veneti* tulerunt valde mole-
ste, & indignanter. Divisa est itaque continuo
curia, sive ludus jussu aliorum Rectorum curiæ,
& Domini *Pauli* de *Sermedaula* viri clarissimi, &
discreti *Paduani* civis, qui tunc Rex Militum e-
rat in *Padua*, cui etiam cum aliis Rectoribus cau-
sa honoris concessum erat in ipsa curia, quod ha-
berent arbitrium, & ordinationem Dominarum,
& Militum, & totius curiæ, sive ludi. Fuit au-
tem hic ludus, de quo dici potuit,

F Ludus enim genuit trepidum certamen, & iram,
Ira truces inimicitas, & funebre bellum:

Nam tempore procedente crevit adeo discordia inter *Paduanos*, & *Vencos*, quod sunt mercimonia interdicta hinc inde; custodita confinia ne quid de una terra ad alteram portaretur; raurbarias, & violentias exercuerunt, & sic denuo discordia crevit, & guerra, & inimicitia capitalis.

CAP. XIV.

De exercitu facto ad Baybam contra Venetos.

Et quoniam aliqui de *Venetiis* latenter intraverunt, & aliquando damnum faciebant in *Paduano* districtu; placuit Consilio *Paduano* facere exercitum super terras *Venetorum*: & paratis omnibus guarnimentis iverunt hostiliter *Paduani* ad partes *Clugie*, & se cum omnibus suis apparatibus locaverunt in partibus turre *Baybæ*, sperantes turrim ipsam capere, & de ipsa suam facere voluntatem. Et posset esse forsitan, quod illi de *Montesilice* cepissent eandem, quoniam illico cum venerunt, voluerunt insultare in turrim: sed Potestas *Paduæ*, bono tamen animo, non permisit. Paucis tamen diebus elapsis commotæ sunt pluvie inauditæ, ultra solitum crevit mare, sicque cum exercitus foret in locis palustribus, divino iudicio divisus est exercitus, & *Paduam* est reversus. *Clugienses* vero, & *Veneti*, qui jam illuc copiose convenerant, videntes remotum exercitum, insecuti sunt *Paduanos*, cum navibus, & habuerunt eadem die prædam de rebus exercitus, & ceperunt etiam aliquos de civibus *Paduæ*, qui videntes se in aquarum periculis, rogabant *Clugienses* ipsos, ut eos in navibus elearent. Et fuerunt quidam, qui dederunt pretium navigantibus, & fecerunt se ad domos occupantium deportare. Fuit autem factum in anno Domini M. CCXV. in autumno, stante Domino *Bonifacio Guidonis* de *Guizardo* de *Bononia* Potestate *Paduæ*.

CAP. XV.

De morte Aldevrandini Marchionis Estensis.

Ante tamen factum hoc *Baybæ*, *Aldrevandinus Estensis* Marchio *Paduam* venerat, & illic receptus honorabiliter, & dilectus a cunctis, magnam fecerat congregationem de amicis suis de *Padua*, & aliunde, in domo magna, sive palatio, quod olim fuit Domini *Alberti* de *Baone* superius nominati, quod erat apud Ecclesiam Sancti *Urbani*. Cum illis quoque amicis suis deliberato consilio, potenter postmodum, & magnifice in *Anconitanam* Marchiam hostiliter equitavit, volens dominium, & Marchexatum habere, de quo pa-

ter ejus olim fuerat a *Romana* Ecclesia investitus. Sed erant ibi Comites de *Celano* viri magnifici, & potentes eidem Marchioni contrarii, qui usque quondam in tempore *Othonis* de *Saxonia*, tenentes ipsius *Othonis* partem, adhuc *Frederico* puero, & ejus fautoribus resistebant, utpote *Romane* Ecclesiæ, & Marchioni *Azoni*, bonæ memoriæ, similiter olim restiterant, pro ipso Imperio plurimum laboranti. Fuit igitur *Aldrevandinus* Marchio victor, & de ipsis Comitibus, & quibusdam ipsorum complicitibus victoriam habuit, multistamen laboribus acquisitam. Magnates verumtamen, & quidam alii, atque castra multa restiterunt eidem, & remanserunt illic in carcere de melioribus, & majoribus Marchionis amicis, scilicet Dominus *Tiso* de *Campo Sancti Petri Paduanus* civis, vir nobilis, potens, magnificus, & præclarus, & alii quidam secum. Ipse vero Marchio, post multa facta, & ardua; post multa pericula, & labores, in quibus tamen prudenter, & sapienter se gesserat; non est armis, vel viribus superatus, sed, ut fama fuit, proditorie toxicatus, veneno finivit vitam, in anno prædicto Domini M. CCXV. in tempore suæ floridæ juventutis. Prædictus autem Dominus *Tiso*, post multos annos redemptus est de carcere inimicorum Marchionis, & suæ partis, per exercitum amicorum, operante ipso *Azone novello*, adhuc in pueritia posito, & jam quasi novella planta, in id ætatis fructus uberrimos promittente.

CAP. XVI.

Hic factum est Palatium Paduanum.

Hic ne videamur clausis oculis pertransire, sciendum est, quod cum post hoc tempus *Aldrevandini* sequerentur quatuor anni, vel circa, sive quatuor Potestates, in quibus forte *Paduana* civitas videretur velud ociosa mansisse; non tamen remansit inutilis: immo Nuntiis, & Ambaxatoribus missis *Venetias* sæpius, recuperavit cives suos captos in facto *Baybæ*, quamvis post aliquantam temporis tarditatem, usque de facto *Baybæ*. Et in anno Domini MCCXVIII. spatiosum, immo speciosum Palatium *Paduanum* inceptum est, Potestate Domino *Johanne Rusca* de *Cumis*, viro provido, probato, & sapiente, moribus, & curiositate plurima insignito.

EXPLICIT LIBER PRIMUS.

INCIPIT SECUNDUS.

CAPUT I.

Factum Castri Franchi, & quando incepta est Cittadella, & Federicus coronatus.

Nitebantur *Veneti* temporibus illis propter guerram, quam adhuc occasione *Baybæ* cum *Paduanis* habebant, parti suæ invenire fautores, bladium enim, & victualia de *Padua* penitus non habebant. Unde timentes etiam, ne *Tarvisini* cum *Paduanis* unirentur, ipsos *Tarvisinos* sibi amicitie vinculo, immo sacramenti foedere adjunxerunt. Sed habebant *Tarvisini* tunc temporis litem quandam cum Domino *Bertoldo*, Dei gratia, Patriarcha *Aquilejensi*, occasione quarundam terrarum in confinio utriusque districtus. Cum forent igitur *Tarvisini* amicati cum *Venetis*, & Dominus Patriarcha est amicus cum *Paduanis*, & factus est *Paduanus* civis: & in cittedantia firmitatem, & signum, fecit de sua camera quædam in *Padua* ædificari Palatia magna, & pulcra valde, & voluit, & se poni fecit cum aliis civibus *Paduæ* in

coltam, sive datiam. Tunc quoque incepit mittere, & adhuc mittit hodie omni anno de suis melioribus Militibus XII. qui jurant in principio Potestariæ cujuslibet præcepta, & sequentia Potestatis pro Domino Patriarcha, & suis. Quod videns *Feltrensis*, & *Belunensis* Episcopus, fecit & ipse similiter: non tamen in quantitate eadem, sed quasi pro rata sui Episcopatus, & Prælaturæ. Ergo quoniam *Tarvisini* terras quasdam Domini Patriarchæ tunc subtiliter invaserunt; *Paduanus* exercitus ivit ad Castrum *Franchum*, terram *Tarvisinorum*: sed *Tarvisinis* protinus reversis ad propriam civitatem; *Paduanus* exercitus paucis diebus illic permansit. Et hæc siquidem facta sunt existente Potestate in *Padua* Domino *Berardo* Barone, in anno Domini MCCXX. Eodem anno inceptum est castrum de *Cittadella*. Eodem anno coronatus *Fredericus* Imperator in *Roma* ab *Honorio*

norio Papa III. in die Sanctæ Lucie die XIII. intrante Decembri.

C A P. II.

18 Prima seditio Ferrariæ, & de Mor-te Tisolini.

Cum post mortem Marchionis *Esfensis Azo-* nis, & ejus filii *Aldrevandini*, solus in *Esfensi* domo remansisset *Azo novellus*, adhuc ætate juvenis, sed prudentia, & probitate maturus; ut plurimum habitabat *Ferrariæ*, ubi multos amicos, multosque vassallos habebat, & erat *Salinguerra* vir sapiens, & astutus de numero vassallorum ipsius. Qui cum forte potens esset amicis; divitiis, & honoribus magnus in civitate; & cum ipse cum omnibus suis amicis haberet omnes honores quasi, & officia civitatis; crevit discordia inter amicos Marchionis, & *Salinguerræ* in tantum, quod Marchio cum parte sua de civitate exivit. Et sic exules facti sunt de propria patria *Ferrarienses* quidam, suisque bonis omnibus, & possessionibus sunt privati. In cujus injuriæ ultionem, ipse Marchio *Ferrarienses* expulsos, & omnes amicos suos quoscunque, & undecunque potuit, sive de *Lombardia*, sive de *Marchia*, sive de Comitatu *Radigii* congregavit, & hostiliter accedens *Ferrariam*, castrametatus est juxta *Padum*. Timens vero *Salinguerra* proditionem, ad hanc devenit concordiam, quod Marchio cum C. de suis Militibus, & amicis intret civitatem, ad tractandam concordiam, quod *Ferrarienses* utriusque partis possint pacifice pacificare adinvicem, & concorditer permanere. Intravit ergo Marchio isto modo: sed postmodum visum est *Ferrariensibus* intrinsecis, quod ii qui intraverant, victualia malo modo acciperent pro se, & suis equis, & quod domos enormiter devastarent. Unde factus est magnus tumultus, & clamor per civitatem ad arma, ad arma, moriantur inimici, & pereant inimici. Insurrexerunt partes utrinque, & qui cum Marchione intraverant, partim mortui, & partim sunt de civitate expulsii. ¶ Hic vir nobilis *Tisolinus* filius quondam *Gerardi de Campo Sancti Petri Paduani* districtus, & Comitissæ *Dariæ*, olim filix viri clarissimi *Alberti de Baone*; pro parte Marchionis viriliter pugnans incidit casualiter in manus hominum de quadam villa nomine *Girzola*: qui cum circumdassent eundem, quamvis de ipsis multos mortuos prostravisset, appellabant eum, ut eis se redderet. Sed magnanimus se reddere negavit; nisi foret aliquis de sanguine Militari: sed cum nullus sit ibi repertus talis; post cædem sui boni destrarii, heu, mortuus est. Et ipse, sive ejus corpus, delatum est ad civitatem *Ferrariæ*, & omnes Milites planctum magnum fecerunt, & ipse *Salinguerra* tristatus lachrymabiliter, fecit eum honorabiliter sepeliri. Hoc autem factum est anno Domini MCCXXII. in secunda Potestaria in *Padua* Domini *Joannis Ruschæ de Cumis*.

C A P. III.

De tempore Terræmotus.

Non modicus fuit dolor, non parva tristitia per totam *Marchiam*, de tali, & tanto viro: Et fuerunt quidam qui dicerent, quod non solum homines sunt per hoc humani generis damnum perterriti, sed & mundus ipse, totaque machina mundialis horrorem habuit, & tremorem. Nam in mense *Septembris* prædicti anni apparuit in cælo cometa, qui significare dicitur mortem alicujus excellentis personæ. Ipse Deus etiam, ut monstraret apertius, qui timor, & tremor sedi-

tionis, & guerræ nunc videbatur emergere, nunc instare; suum dedit tremoris signum. In partibus namque *Italiæ* universis terra tremuit, juga montium sunt commota propter vehementiam terræmotus, durantis fere per unam horam, in ipsa die Natalis Domini, statim post Missarum solemnia celebrata. Adeo quod multæ domus, & Palatia corruerunt; homines perierunt per civitates, & in *Brixia* maxime tanta fuit ruina, quod *Brixien- ses* timuerunt quodammodo ne tota civitas sit submersa. Et hic terræmotus fuit completis annis Domini MCCXXII. Et in ipsa die Natalis XIII. inchoabat, in Potestaria prædicta circa mediæ-

C A P. IV.

De secunda obsessione Ferrariæ.

Quoniam etiam *Tisolinus* prædictus fuerat de carioribus amicis Marchionis *Esfensis*, & Comitissæ *Rizardi de Sancto Bonifacio*; voluerunt ipsi, & omnes de sua parte, de tanti amici damno sumere ultionem. Parato igitur guarnimento magno de amicis suis omnibus de *Padua*, de *Mantua*, de *Verona*, & aliunde; equitaverunt, & iterum obsederunt *Ferrariam*. Sed *Salinguerra* homo ingeniosus, & cautus, suis nuntiis, verbis, & literis, Comitem *Rizardum* induxit in tantum, vel ad tantum sub specie compositionis, & pacis; quod ipse Comes cum quadam Militum quantitate, intravit *Ferrariam*, non credens sub agnina pelle vulpem subdolum latitare. ipsum enim Comitem cum omnibus illis qui secum iverant *Salinguerra* detinuit: Et sic deceptus Marchio & dubitans de proditione, recessit cum toto exercitu ab obsessione incepta. Erat autem hoc in anno Domini MCCXXIV. Sed nec Comes, nec qui secum capti fuerant diu detenti manserunt. Nam *Re-ctores Lombardiæ* hæc duo fecerunt sequenti anno, videlicet in eodem M. CCXXV. eripuerunt enim Comitem, & suos de carcere *Salinguerræ*; & discordiam quandam, quæ in *Verona* tunc erat, reduxerunt ad concordiam, non longo tempore duraturam.

C A P. V.

Factum de Fratta Ferrariensis districtus.

Steterat illic etiam quædam altera maxima causa guerræ: nam in dicto anno Domini M. CCXXIV. Marchio *Esfensis* congregavit amicos, & gentem suam de *Padua*, de *Mantua*, de *Verona*, illos videlicet de sua parte, & *Ferrarienses* expulsos; motusque hostiliter equitavit, & est positus circa *Frattam*, castrum scilicet *Ferrariæ*, in quo *Salinguerra* suos quosdam dilectos posuerat, & erant cuncti habitatores loci, & castrum ipsum speciales, & fidelissimi ejus partis. Hic stetit exercitus in castris obsessione tamdiu, donec sunt intrinseci vigiliis, & fame deducti. Itaque cum se defendere non valerent, nec ullum a *Salinguerra* possent habere succursum; expugnati ab inimicis de facili sunt devicti, & intraverunt *Marchexani* in castrum. Sic ergo viri, & mulieres omnes, magni, & parvuli gladio sunt occisi, præter quosdam, qui in profundam aquam, quæ castrum undique muniebat projecti, aquam biberunt, & mortem. Et lætatus est *Jacobus* filius *Tisonis* de *Campo Sancti Petri*, super vindicta facta de obitu germani sui, claræ memoriæ, Domini *Tisolini*: Nam & ipse suis manibus in hoc facto fecit de pluribus, licet immeritam ultionem. Quod enim peccat *Titius*, non in *Sempronio* castigatur. Erat autem diebus illis Dominus *Robertus de Concore- zo Mediolanensis* electus *Paduanorum* Potestas.

CAP. VI.

*Litteræ quas misit Salinguerra de Ferrara
Ecelino minori. f. tertio Ecelino.*

Habuerat *Salinguerra* uxorem Dominam *Sophiam Ecelini* majoris filiam, sororem *Ecelini* minoris, qui de facto *Frattæ* contristatus medulliter, *Ecelino* cognato suo misit litteras in hunc modum. (Major enim *Ecelinus* vitam jam sibi elegerat poenitentiae qualis qualis, & se religiose vivere fatebatur) & Viro nobili, & potenti Domino *Ecelino* de *Romano*, speciali suo Domino, & amico, *Salinguerra* de *Ferraria*, ejus intimus, & specialis amicus, salutem cum honoris, & gloriae incremento. In aliquibus provinciis, civitatibus, aut castris totius Imperii *Romani*, non fuit homo sic læsus enormiter, & offensus tam indebite, tam injuste. Recolens namque nobilitatis, & amicitiae *Marchionis Estensis Azonis* primi; sperans ejus filium *Azonem* novellum semen aliquod retinere de nobilitate parentis; gratulabar ego, quamvis natione *Ferrariensis*, cum ipso, quodammodo alieno, *Ferrariæ* pacifice convertari: sed occultare nequid ravidam pravitatem: Ecce namque ut audistis, in amicos meos, cum suis complicibus insultavit, & voluit primo in honoribus, & officiis *Communis Ferrariæ* tyrannidem exercere: cui si cum amicis meis rationabiliter obviavi; nemo de jure potest, vel me reprehendere, vel mirari. Ostendit enim Dominus ipse in facto illo justum judicium, & digne succubuit, qui causam fovebat indignam. Non verumtamen propter hoc juvenis ipse *Marchio* destitit ab impia feritate, quæ in ejus animo latitabat: sed secundo congregans gentes illas, quæ me offendere nullam habebant causam; posuit se hostiliter circa *Frattam*, & castrum illud in injuriam *Communis Ferrariæ* occupans, omnes de castro morte sanguinolenta peremit: & quod est a seculo inauditum, mares, & foeminas se reddentes, cum ipsis infantulis impio gladio detruncavit. Non sic *Judeis*, non sic quoque fieret *Saracenis*. Hæc autem vobis refero, sicut principali meo Domino, & amico, ut de amicorum tanta injuria, mecum dignemini condolere, & provideat sapientia vestra, si placeat, quid super hiis excessibus sit agendum.

20

CAP. VII.

Responsio ad prædictas litteras.

His ergo receptis litteris, *Ecelinus* de *Romano* scripsit tales litteras *Salinguerræ*. & Sapienti, & probo viro Domino *Salinguerræ* tuo Domino præ cunctis mortalibus reverendo; *Ecelinus* de *Romano* ejus subditus, & fidelis amicus, salutem & de inimicis gloriam, & triumphum. Duo sunt principaliter in hac vita, ad quæ tenentur homines inter cætera laborare; fidem videlicet observare amicis, & vivere cum honore: & hæc sunt illæ causæ præcipuæ, quibus me sentio indissolubiliter alligatum, ut totaliter intendam, & vigilem ad vestra negotia, quæ sunt mea. Sane postquam audiavi de facto *Frattæ*, nec fui quietæ mentis, nec potui collatari: immo in veritate protestor, quod plenam lætitiā non habeo, nisi prius contingerit de damno, & sanguine ibi facto sumere ultionem. Est autem pusillanimitas, in adversis modum excedere in dolendo. Consoletur ergo cor vestrum, & ego una vobiscum: quoniam, Deo dante, non prius anni circulus revolvetur, quam inimicos nostros tam acutis calcaribus perforare nitemur, quod in suum cadere præcipitium compellentur.

A

CAP. VIII.

Hic expulsi sunt amici Marchionis de Verona.

Post hæc in anno Domini mcccxxviii. quamvis *Verona* communiter regeretur; tamen scisma creverat ibidem, in tantum quod non solum Milites, sed Populares, & Mercatores divisi erant in duas partes, & alii fovebant partem Comitum de *Santo Bonifacio*, quæ erat pars *Marchionis*; alii partem *Salinguerræ*, quæ erat & *Ecelini*, & hii dicebantur *Monteceli*. Inter quas partes, dum expressius pro facto *Frattæ* crevisset discordia in centuplum, & rixa cupientes *Monteceli* partem sibi contrariam eicere de *Verona*; miserunt caute ad *Ecelinum* commorantem *Baxani*, ut *Veronam* veniret occulte: dicentes, quod pars Comitum eos suppeditare volebat. Hic gavisus est *Ecelinus*, & statim animo præconcepit de *Frattæ* vindictam capere, & suæ partis amicos potenter, & magnifice confortare. Assumpsit igitur continuo viam suam cum quibuscumque potuit de *Baxano*, & de *Pedemonte*, & facere volens occultum iter per *Valcamonicam*, viam montanam. s. saxeam, insuetam, asperam, frigidam, & nivisam; ut posset ad finem etiam propositum devenire, præmisit etiam ante se xl. prudentes homines, cum singulis ventilabris, qui viam mundificabant a nivis multitudine in illis montibus collectæ per plures annos. Hiis itaque laboribus viriliter superatis, pervenit ex insperato *Veronam*. Et continuo factus est ibi clamor, ad arma, ad arma za za *Cavaler Ecelin*. Habuit *Ecelinus*, & sua pars quod jam diutius optabat: nam expulsus est tunc Comes *Santi Bonifacii Rizardus*, & Magnates multi de sua parte cum ipso, quibus *Mantuanam*, *Paduam*, & *Venetias* & in *Lombardiam*, & alias expulsis; pars *Salinguerræ*, & *Ecelini* civitatis dominium habuit, & factus est ibi Dominus *Ecelinus* Potestas. Et sic inde non longo tempore post, venit *Ecelinus Vicentiam*, & eam occupans violenter, fratrem suum *Albricum* illic constituit Potestatem. Quibus omnibus sic peractis, visa est fere per totam *Marchiam* pars *Marchionis* ad nihilum devenisse. Est enim multo plus quam facti dimidium ad Magnates, in discordiis, & in guerris habere communia civitatum.

B

C

D

CAP. IX.

De Exercitu facto ad Baxanum.

Hic igitur contribulatis *Marchionis* amicis in *Marchia Tarvisina*; cum haberet *Salinguerra* *Ferrariam*, & *Ecelinus* *Veronam*, & *Albricus* de *Romano* *Vicentiam*; *Tarvisinorum* quæstione cum *Paduanis* adhuc plenarie non sopita; placuit sapientibus, qui præ manibus habuerunt hoc factum legere, & legerunt in *Paduanorum* Potestatem Dominum *Stephanum Badoarium* de *Venetis*, Virum providum, & prudentem, legalitatis, & fidei radio decoratum, facundiæ multa gratia, multis, bonisque moribus insignitum. Quo si quidem Potestate, *Ecelinus* de *Romano* finita sua Potestaria *Veronæ*, die, noctuque non dormiens, cepit per insidias *Castrum Fontis*. Ibi erat parvulus *Guillelmus* filius *Jacobi* de Domino *Tifone* majore de *Campo Sancti Petri*, instinctu cuius *Jacobi* pro magna parte inceptum, & perpetratum fuerat factum *Frattæ*. Hoc audito in *Padua*, scilicet de captione de *Fonte*; audito etiam de captione parvuli *Guillelmi*; Dominus ipse *Tiso* cujus erat castrum, & *Guillelmus* ejusdem nepos, conquestus est Potestati *Paduæ*, Consiliariis, & Communi de tali, & tanta injuria facta Communi *Paduæ*: cum ipse *Tiso*, ejusque nepos, castrum ipsum, & omnia quæ

E

F

quæ habebant essent in protectione Communis *Padue*, & tutela: utpote quia civis erat *Paduanus*, fuerantque semper ipse, & omnes de domo sua. Quare commoti sunt omnes de civitate, facta est Concio, & Congregatio fere innumerabilis in Palatio *Paduano*, ubi vidi ego nobiles civitatis, majores, medios, & minores, & quam plures Dominas de majoribus civitatis, Judices, Milites, & Populares adeo convenire in unum, nemine discipante; quod ad Carrociū in Majori Ecclesia positum omnes unanimiter cucurrerunt, & portatum est humeris in Plateam ad atria Potestatis. Factus est tunc magnus, & copiosus exercitus, quo sapienter conducto primo ad Cittadellam in anno Domini M. CCXXXVIII. illic proviso primitus de omni bellico apparatu; exterminatis etiam circum se terris rebellibus, scilicet *Fontaniva* totaliter præter turrin, & aliis locis inimicorum; vir tandem providus *Stephanus Badoarius* egregius *Paduanorum* Potestas, magnifice, & potenter cum exercitu suo toto pervenit usque ad munitiones *Baxani*, & fixit illic foeliciter sua castra.

CAP. X.

Mittunt Veneti Ambaxatores ad prohibendas causas malorum in Marchia.

Exivit tunc fama per *Marchiam*, *Lombardiam*, & ultra, quod exercitus *Paduanus* volebat illos de *Romano* delere in rebus, & personis: & dictum est in *Venetis*, quod *Paduani* non reverterentur, nisi prius destruant terras de *Pedemonte*. Placuit igitur Consilio *Venetiarum* mittere, & miserunt suos Ambaxatores, scilicet Dominum *Marcum* de progenie *Quirinorum*, & Dominum *Matthæum Bonum*, sapientes viros, honorifice sociatos. Quibus utique per Consilium *Venetiarum* est commissum, quod appellent utranque partem de concordia faciendā, & extirpandis malorum causis utilius ante factum. Est commissum eis etiam, quod protestari debeant coram utraque parte, Dominum Ducem, & Consilium *Venetiarum* paratos esse interponere partes suas, si eis placeat, & quæstionem, si quam habent, adinvicem diligenter videre, & utriusque partis rationibus intellectis, quæstionem ipsam sine debito terminare. Et si qua alia viderent dicenda, pro bono pacis, fideliter exequantur, & dicant.

CAP. XI.

Loquuntur Ambaxatores in Consilio Paduano.

Ad petitionem Ambaxatorum de *Venetis*, convocatum est Consilium *Paduanum* in castris. Surgens itaque Dominus *Matthæus Bonus* de *Venetis*, congrua invocatione præmissa, verba hæc, vel similia est locutus. ¶ Si temporum præteritorum recordor, ivi per *Lombardiam*, scrutatus sum terras *Francorum* in magna parte, tentavi *Apuliam*, *Alemaniam* circuivi, transivi per *Romaniam*, perveni usque ad introitum Barbarorum: & in veritate protestor, quod nullæ terræ, vel civitates reperiuntur citra mare, vel ultra, quæ adequari possint *Marchiæ Tarvisinæ*, tum in colendo Deum, & Sanctam Matrem Ecclesiam; tum in bonitate, & aptitudine personarum; tum in prudentia, tam animi, quam corporis; curialitate, & amicitia; divitiis, & potentia; omnique re desiderabili super terram. Sed non est minor virtus, acquisita conservare illas, quam adinvenire quæ non habemus: quare mirandum est plurimum, quæ sit causa, quod illi qui dono sapientiæ perfruuntur, laborent terras quæ fructificant, & abundant destruere, conterere, & vastare; paupe-

res, & viduas, orphanos, & pupillos compellere, ferro, & fame subici, & perire. Quocirca, vos Domini *Paduani*, quos Deus multa sapientia prædotavit, debetis Deum habere præoculis: & cum sitis in *Marchia* major civitas, quæ *Marchia* certe prævalet omnibus mundi provinciis, proportionata quantitate terrarum; debetis niti potius ad honorem *Marchiæ* augmentandum, & videre, ne culpa vestri, fiat aliquibus injuria, vel offensa: ex hoc enim Deo cognoscitis, vos placere; hominibus reddere vos amandos; acquirere in hoc seculo coram gentibus bonam famam. Dominus noster, Dominus Dux *Venetiarum*, qui semper fuit, & est *Paduani* Communis amator, super hoc capitulo vos mittit amabiliter deprecando, ut cum istis viris nobilibus de *Romano*, qui etiam attinent majoribus de *Padua*, proxima linea parentelæ, guerras incipere non velitis. Res namque modicæ per concordiam crescunt, per discordiam maxime dilabuntur. Demum vobis ex parte Domini Ducis, & Communis *Venetiarum* dicimus, & ex injuncta nobis commissione amabiliter protestamur, quod paratus est ipse Dominus Dux, & Consilium interponere partes suas, si vobis placet; & quæstionem, si quam habetis cum istis nobilibus de *Romano*, diligenter videre; & utriusque partis rationibus intellectis, quæstionem ipsam sine debito terminare.

CAP. XII.

Querit Potestas consilium quid sit Ambaxatoribus respondendum.

Ad hæc Potestas sub brevitate respondens, dixit, se velle super hiis habere consilium, & eis postmodum respondebit. Posito igitur in ipsorum Ambaxatorum arbitrio, si velint in Consilio permanere; Ambaxatores, prout mos est in talibus, abierunt. Potestas autem propositis hiis in Consilio, quæ satis attente notaverat; petiit, & districte præcepit per sacramentum, quod quilibet consultat ad prædicta, quid sit melius pro Comuni *Paduæ* in hoc casu Ambaxatoribus respondendum; amore, odio, ira, & timore sublato. Surrexerunt quidem plures, & diversi diversimode sunt locuti. Demum surrexit Dominus *Tiso de Campo Sancti Petri*, & convenienti invocatione facta, veneranda voce talia est locutus. ¶ Etsi, quantum ad præsens tempus, non sit expediens recordari antiqua; forte hic aliqui sunt præsentis, quibus est utile ut cognoscant, si parentes isti mei, dicti de *Honaria* quondam, qui dicuntur nunc de *Romano*, causam habent insistere vel operari, quæ pertineat ad Communis *Paduæ* detrimentum. Ego enim recordor, & vidi quod Commune *Baxani*, & ipsi Domini de *Romano* Comuni *Vicentiæ* resistebant, & offensas multas fecerant *Vicentinis*, unde non morabantur in *Baxano* securi, & stabat gens tota *Baxani* sub ingenti dubio, & tremore: quinimmo Civitates quam plures de *Lombardia* cum *Vicentinis* juraverant, & minabantur *Marosficam*, & *Baxanum*, & partes illas invadere; subvertere cuncta a montium summitatibus infra; & fratrem matris meæ *Ecelinum* de *Honaria*; cum amicis suis omnibus, fidelibus, & vassallis, quos habebat, expellere non solum de *Baxano*, sed de tota *Marchia Tarvisina*. Dico sicut homo, qui vidit factum, quod Commune *Paduæ* doluit super viri nobilis exilio imminente, & taliter factum est precibus *Ecelini*, & profuit etiam instantia illorum de *Campo Sancti Petri* cum suis amicis, quod *Jacobus de Vialardo*, qui tunc erat Potestas in *Padua*, generalem fecit exercitum in servitio *Ecelini*, & fuit totum Commune *Paduæ* hostiliter apud *Honariam* magnifice, & potenter: ita quod inimici

qui jam erant in partibus *Marosticae*, suo guarnimento diviso, regressi sunt ad proprias Civitates, & remansit *Marostica*, & *Baxanum* indemne, & *Ecelinus* servatus est inoffensus: licet ipse parvo elapso tempore, in sui perjurium, concordaret cum illis, quos Commune *Paduae* pro ipso sibi fecerat inimicos. Hiis tamen, aliisque multis, & magnis servitiis non inspectis, quae facta sunt per Commune *Paduae* in servitio *Ecelini*, praesumpsit ecce germanus meus, quae sunt liberaliter facta patri, conniventibus oculis pertransire, & manum ponere in visceribus *Paduani* Communis: dum per summam proditorem, & nefas, cepit, & detinet *Castrum Fontis*, quod non reputo esse meum, immo Communi *Paduae* plus subiectum, quam sit minor villa, quae jacet in *Paduano* districtu. Cepit ibidemque etiam lactentem nepotem suum, & more crudelis viperæ saeviens, infantem retinuit, donec voluit, vinculis ferreis alligatum, qui adhuc puerili fascia ligabatur. Sed si recuperare voluit igitur Commune *Paduae* quod est suum; si civem suum voluit innocuum a morte defendere; nunquid hæc est alicujus injuria, vel offensa? debet aliquis in hoc facto interponere partes suas? Est ista quaestio cognoscenda? Profecto regratiandus est Dominus Dux de voluntate sua laudabili, quam ostendit; & nos, & Commune nostrum habemus ea viriliter pertractare, quae nostros faciant inimicos de suis excessibus poenitere, nec unquam praesumant aliqui, sic enormiter, sic injuste Commune *Paduae* lædere, vel honori ejus in aliquo derogare. Hæc quoque prædicta verba D. *Stephanus Badoarius* Ambaxatoribus referens, sapienter dicenda scivit dicere, tacenda novit providus subticere. Ipsi vero Ambaxatores discrete licentiam assumentes, intraverunt *Baxanum*.

C A P. XIII.

Locuntur Ambaxatores Venetiarum Ecelino, & suis.

Stabat illic in *Baxani* Palatio *Ecelinus* de *Romano*, & habuit fratrem suum *Albricum*, *Wecilum* de *Prata*, *Ansedixium* de *Guidotis*, & alios multos amicos suos, viros probos, & sapientes, quorum consilio procedebat, coram quibus surgens Dominus *Marcus* de prædictis Ambaxatoribus unus, vir sapiens, & astutus, post factam invocationem, decenter hæc verba locutus est inter eos. Inter cætera opera probitatis, quae viros nobiles faciunt commendandos, hæc duo merito locum habent, scilicet, quod quilibet potens homo a causis offensionum absteineat in infantes, & si qua causa hujusmodi sit commissa, quam citius esse potest, eam succidere debeat, & providus extirpare. Hæc autem propterea vobis dicimus, quod Dominus noster Dux *Venetiarum* noviter intellexit, vos occasionem dedisse, quare *Paduani* terras vestras, & *Baxani* territorium vastare laborant: quoniam *Castrum Fontis* germani vestri, ut dicitur, Domini *Tisonis* de *Campo Sancti Petri*, & per consequens *Paduani* Communis, violenter cepistis, & detinetis; & in ipso Castro cepistis *Guilielmum* nepotem Domini *Tisonis*, & vestrum, quae facta cum honore vestro, si nobis parcitis, poterant remanere, nisi forte jus haberetis in castro. Nam & providere debet sapiens ante factum, ne contingat eum facti postmodum poenitere. Verum est quoniam quod factum est pro infecto haberi non potest. Verumtamen prudentis opus est abhorrire malorum causas, & si qua facta sunt minus bene, in melius emendare. Si de facili possunt ergo multa damnificia prohiberi, rogamus

vos ex parte Domini nostri Ducis, qui certe vos diligit, & domus de *Romano* semper extitit benivolus, & amator; & sicut jam reddidistis infantem, sic & castrum ipsum reddere procuretis in manus Communis *Paduae*: cum locum illum, si alterius juris est, non sine injuria teneatis. Deum vobis ex parte Domini Ducis, & Communis *Venetiarum* dicimus, & ex injuncta nobis commissione ab ipso, & a *Venetiarum* Consilio, protestamur, quod si vobis placet, & jus aliquod in ipso castro habetis, paratus est Dux, & Consilium, interponere partes suas, & super ipso facto videre, & quicquid juris inventum fuerit sine debito terminare.

C A P. XIV.

De responsione facta Ambaxatoribus per Ecelinum.

Surrexit tunc Dominus *Ecelinus* de *Romano*, & Ambaxatoribus hoc modo respondit. Naturalis intellectus, & sensus concessus est hominibus in hac vita, ut eis liceat diligentes diligere, & contemnere contemnentes. Et ego Domino meo Duci quanta possum affectione regratior, quod mihi videtur compati super injuriis mihi, & amicis, & terris meis, injuste, ab his præcipue qui nullam vere possunt habere causam, collatis. Scio quod nobiles illi viri de *Campo Sancti Petri* non negant, se contraxisse maternam originem de progenie de *Romano*, quam more debito cognoscere non videntur. Nam etsi non viderim, tamen scio pro veritate, quod Magnates illi quondam patri meo insidias hujusmodi posuerunt. Erat nempe constituta curia quædam causa solatii *Venetis*, ubi fuit *Azo* Marchio pater Marchionis istius, & alii de *Marchia* nobiles, & potentes: quam curiam pater meus honorare desiderans, secum habuit xi. Milites & ipse extitit duodenus, quorum omnia similia fuerunt vestimenta, in re una solummodo discrepantia, quod scilicet mantura patris mei fuit de armerinis, sed aliorum fuit de pretiosis varis *Sclavoniae*. Visi sunt isti xii. socii prima die per Plateam *Sancti Marci* transire unanimes. Sequenti vero die cum unus eorum in amicitiae signum manturam patris mei deferret, sicut mos est aliquando Militum, & sociorum; sicarii quidam conducti pretio a falsis germanis meis, credentes occidere patrem meum *Ecelinum* de *Romano*, occiderunt illum qui ejus attulerat manturam, quendam scilicet Militem de *Tarvisio* nomine *Bonacursum*, virum nobilem, & potentem. Reputo ergo digne, quod tunc occiderint patrem meum, fratrem scilicet matris suæ. Dicere non oportet qualiter *Jacobus Tisonis* filius nepos meus in *Fratta* fecerit tantam cædem in amicis, & fidelibus partis meæ penitus absque causa, quanta fieri in ipsis bestiis vix deberet. Et ecce quam instant mihi guerras assidue machinantur, & incendunt gentes quascumque possunt in meam, & meorum amicorum destructionem, & mortem. Quid enim haberent adversum me *Paduani*? Ipsi namque olim cum *Vicentinis*, ut fertur, pugnaverunt ad *Carmagnanum*, ubi Pater meus, nullum dedit *Vicentinis* auxilium, quamvis tunc illis conjunctus esset: sed laboravit occulte donec *Paduani* victoriosam habuerunt de inimicis gloriam, & triumphum: cujus facti quasi in ænigmate memini, cum, ut dicitur, tunc essem minor annorum v. Si tempore aliquo fuit *Aldrevandinus Effenfis* Marchio *Paduanis* contrarius; illic pater meus cum omnibus quos movere potuit, *Paduanos* adjuvit, & de ipsius auxilio; & consilio hoc processit, quod Marchio se subjecit *Paduanorum* vo-

luntatibus, & mandatis. Et ego memini me in hoc guarnimento fuisse, licet forem in tempore adolescentiæ constitutus. Nunc quoque si *Paduani* indebite moveantur, audite. In *Castro Fontis* malefactores plurimi latitabant, qui terras meas, & fratris mei, aliorumque amicorum meorum, die noctuque deprædabantur: nec proderat conqueri Capitaneo ejus castri: sed in ejus responsionibus videbatur aperte, quasi foret malorum conficius, & rapinæ. Remove ergo volui vulpem ab insidiis, ab antro serpentem mortiferum, & lupum expellere de cubili. Precor itaque Dominum meum Duccem, quod mihi dignetur parcere in hac parte: sed videre volo, quid facere poterunt *Paduani*, qui nondum ut puto experti sunt quid *Domus de Romano* valeat, & quid possit. Sive enim fuerit quod non videntur sanum cepisse consilium; sive quod foveant injustitiam, & obliquum; spero quod Deus, qui est justus iudex, eos antequam revertantur *Paduam* justo judicio puniet, & eos faciet de suis excessibus poenitere.

C A P. XV.

Litteræ, quas misit Ecelinus major filiis, ut cum Paduanis concordarent.

Propositis verbis per Ambaxatores *Venetiarum*, ut dictum est; & audita responsione utriusque partis; reversi sunt ipsi Ambaxatores *Venetias*, sed Dominus Dux non se ulterius intromisit: doluit tamen quod non potuit componere inter eos. Sed post insultus quosdam factos per aliquot de militibus *Paduanis* ad portas *Baxani*; non multis transactis diebus cum *Ecelinus* major, qui adhuc in ficta poenitentia morabatur in castro *Medæ*, per nuntios quos mittebat cotidie, facti seriem in totum haberet notam; misit dicendo filiis suis, quod penitus cum *Padua* concordarent, & scripsit eis litteras in hunc modum. *Ecelinus* de *Romano* carissimis filiis suis, & dilectis, *Ecelino*, & *Albrico*, cum paterna benedictione salutem. In arduis negotiis meo tempore obversatus, tam in guerra, quam in pace, hoc vidi quod nil perdit aliquando sapiens, si partem resecat de sui simbria vestimenti, & ab iniquitatis unco provide separatur. Quocirca, dilectissimi mei filii, provide, quod potentia domus nostræ nondum est Communi *Paduæ* comparanda. Nihil tamen prohibet quin vulgus *Paduanorum* adhuc, immo tota gens de *Marchia*, Domino faciente, summitti posset unius vestrum dominio, vel forsitan utriusque. Hoc enim dixisse mihi recolo matrem vestram, quæ stellarum cursus noverat; notabat cœlestes domos; sciebat etiam judicia Planetarum: ait enim.

*En quia fata parant lachrymosos pandere casus,
Gentem Marchixiam fratres abolere potentes
Viderit Axanum, concludent Castra Zenonis.*

Itaque dum crescit *Baxani* potentia; dum *Sancti Zenonis Castrum*, & alia vestra castra, de *Pedemonte* concludent vestris contumacibus inimicis; volo, & jubeo quod cautius incedatis. Et ad præsens Communi *Paduæ* obedite, & reddite *Castrum Fontis*, sicut jam reddidistis & *Guillelmum*: ne arrogans nepos meus *Tiso* possit ullam causam prætere, qua *Paduani* terras vestras invadere debeant, & vastare. Spero enim quod veniet tempus, & hora, qua de vestris, & amicorum vestrorum injuriis, animo lætabundo videbitis plenariam ultionem.

C A P. XVI.

Hic redditur Paduanis Castrum Fontis.

Interposuerunt itaque hinc inde Magnates quidam, qui quamvis essent de *Padua*, tamen amici illorum de *Romano* tunc temporis credebantur, & personæ religiosæ quædam: & post multas locutiones utrinque factas, multaque consilia; tum ad hanc concordiam est devenum, quod *Ecelinus* ipse minor, qui *Castrum Fontis* adhuc tenebat, sed *Guillelmum* jam ante reddiderat; jurare debeat Potestatis *Paduæ* mandata. Et ego eum vidi in alto destrario ad Potestatem *Paduæ*, & ad ejus Consiliarios advenire per undas *Brentæ*: non tamen permisit Potestas, qui eum expectabat in ripa, ipsum ad terram attingere: sed juravit sine ullo tenore super destrarium more equitantis; sedendo, & stando per vi. passos forsitan infra aquam. Jussus igitur; in præsentem reddidit *Castrum Fontis*, cum rebus omnibus, quas acceperat de bonis ipsius castri, & sic indignatus, partim quia videbatur succumbere, partim quia ibi vidit quosdam *Tarvisinos*, qui venerant in auxilium *Paduanorum* ad preces Domini *Tisonis* de *Campo Sancti Petri*, & suæ partis. Audiverunt quidam eundem animo indignato dicentem, postquam fecerat sacramentum, quod non verteretur annus, nisi prius luat *Tarvisum* per Commune, quod cives ejus fecerant per divisum. Fuerunt autem omnia facta prædicta in prædicto anno Domini MCCXXVIII. tempore Autumni, Potestate Domino *Stephano Badoario* supradicto.

C A P. XVII.

De exercitu facto ad Triville, & ad partes illas.

Reversi sunt *Paduani* domum cum ingenti gloria, & honore. Quibus credentibus permanere in pace, ivit *Ecelinus Tarvisum*, & juvantibus suæ partis amicis, tunc est in *Tarvisum* civem receptus; & unitus cum Communi *Tarvisi*, verbis suis induxit eos, ut terras *Feltrensis*, & *Belunensis* Episcopi invaderent, quas idem *Ecelinus* dicebat fuisse Communis *Tarvisi* ab antiquis. Sic decipi vidi aliquando piscem hamo, volucres capi calamis, lupum cibo: fecerunt enim *Tarvisini* exercitum, & una cum ipso *Ecelino*, terras Episcopi invaserunt. Nolentes *Paduani* offendere *Tarvisinos*, si possent cum honore desistere; miserunt primo Nuntios *Tarvisum*, deprecando quod terras Episcopi, quæ erant *Paduani* Communis, desisterent molestare. Sed non cessaverunt propterea, instantes immo ferventius, *Feltrum*, & *Belune* ceperunt, & tenuerunt. Et *Paduanis* Nuntiis, qui illic iterum, & iterum sunt transmissi; sive per arrogantiam, sive per alicujus astutiam, vel aliquorum, respondebant quod *Feltrum*, & *Belune* non redderent, donec muri civitatis *Tarvisi* permanerent. Quid plura? misit Potestas Dominus *Stephanus Badoarius* Nuntios suos ad Dominum Patriarcham *Aquilejensem*; misit etiam ad Dominum Marchionem, ut venirent, & venerunt, & factus est copiosus exercitus ad terras inimicorum exterminandas. Prius tamen quam civitatem exirent; venerunt quidam de *Lombardia*, qui dicebantur Rectores, instantes cum Domino *Jordano* Priore *Sancti Benedicti* de *Padua*, in quo multum civitas *Paduæ* confidebat, & cum aliis Magnatibus de *Padua*; quod expeditio, sive exercitus remaneret. Prænominatus autem Potestas omnia prædicta pro nihilo reputans, servare volens plenarie civitatis honorem; carrocium, & gentem suam totaliter, & magnifice conduxit in terras inimicorum. Primo ad *Trivilem*, terram

Rolandinus.

B z sci-

scilicet jurisdictionis Dominorum de *Campo Sancti Petri*, sed nunc eam *Ecelinus*, & *Tarvisini* tenebant, cujus culturas, & fruges omnes, & alia omnia, præter turrim, *Paduana* turba vastavit. Exinde processit exercitus *Paduæ Godicum*, speciale Castrum, & Camera *Ecelini*. Iterum dum permanerent ibidem, venerunt alii Rectores de *Lombardia*, dicentes quod Potestas cum suo exercitu *Paduam* remearet. Sed manifeste respondebatur illis per Potestatem, quod non divideret se de campo, nisi *Tarvisini* prius *Feltrum*, & *Belune* dimitterent, aut *Godicum* planaretur. Reversis sunt Rectores in *Lombardiam*, & *Godicum* est tunc radicitus extirpatum. Ivit tunc *Paduanus* exercitus ad *Axilum*; reversus est *Maseradam*; ivit usque *Nervisiam*, & usque ad undas *Plavis*, & reversus est ad *Lanzinikum*. Appropinquavit ad civitatem *Tarvisi*, quod viderunt *Paduani* tunc turres, & muros *Tarvisi*; audiverunt campanas, & voces de civitate. Et nullo viſo de inimicis, demum sanus, & incolumis reversus est exercitus *Paduanus* cum triumpho. Movit autem exercitus hic quando primo exivit *Paduam* in anno Domini MCCXXVIII. die primo mensis *Madii*, sub Potestate prædicta.

C A P. XVIII.

Qualiter Commune Paduæ recuperavit terras Feltrensis, & Belunensis Episcopi sui civis.

Constitutis Dominis, & Rectoribus *Tarvisinis* in *Feltro*, & *Belune*, *Tarvisini* ad propria redierunt: & cognoscentes damna sibi facta per *Paduanos*, nocte quadam venerunt ad offendendas villas quasdam circa confinia *Paduani* districtus. Potestas autem *Paduæ* velox, & strenuus subito ad arma proſiliens, suam paravit repente militiam, ire hostibus in occursum. Aliqui tamen milites *Paduani* missi prius, *Tarvisinos* invenerunt in largum, & est tunc utrinque pugnatum: sed *Tarvi-*

ni quam citius secesserunt de campo, sentientes Potestatem, & *Paduanos* venire. Regressis de novo *Paduanis*, firmatum est, & statutum in *Padua*, inimicorum terras invadere bis in anno, & vastare totaliter eorum possessiones, & bona. Sed tantum institit Frater *Walla*, qui de Ordine Fratrum *Prædicatorum* fuerat, & nunc erat Episcopus *Brixienſis*, & Legatus Apostolicæ Sedis, ut dicebatur; & Rectores missi sunt *Paduam* de civitatibus *Lombardiæ*, quod terræ *Feltrenſis*, & *Belunensis*, cum his omnibus quæ ostensa sunt, ad Episcopum pertinere, ipsi sunt Episcopo, & *Paduanis* integraliter restituta, quamvis *Tarvisini* dicerent se gravatos: experti nunc sibi devenisse ad verum quod *Ecelinus*, verbo quasi prophético, dixerat apud *Baxanum* aliquando Communitatem luere quod peccat specialitas aliquorum.

C A P. XIX.

Hic speravit Padua pacem a modo permanſuram in ea.

Nunc circa unius anni spatium, civitates de *Marchia Tarvisina* adeo quieverunt in pace, quod quasi circa finem anni Domini MCCXXVIII. & circa principium subsequentiſ, nulla fuit terrarum prædatio, nulla hostium incurſio, vel insultus; præter supradictum exercitum: sed bonorum omnium copia; tantum gaudium, & lætitia inter gentes, ut a pluribus crederetur quod a modo nullæ seditiones esse debeant in *Marchia*, nulla guerræ. Immo, & religiosæ personæ totum quasi populum in laudabili contemplatione manentem, divinis prædicationibus recreabant. Nam & in illo tempore, inter cæteros viros religiosos, & justos, advenit Beatus *Antonius*, sicut dicitur inferius, & in diversis locis per *Marchiam* verba Dei voce melliflua prædicavit. Et fuit nunc Dominus *Johannes Dandalus* de *Venetis* Potestas *Paduæ*, & Dominus *Raynerius Zeno* tunc *Veronæ* Potestas.

EXPLICIT LIBER SECUNDUS.

I N C I P I T T E R T I U S.

C A P U T I.

Hic capitur Veronæ Comes Sancti Bonifacii, & Potestas expellitur.

Caſu ſunt penitus, & vix uno momento stabilia, quæcumque ſunt genita ſuper terram. Nam in ſequenti anno MCCXXX. error, & ſciſma crevit in *Marchia*, quæ paulo ante ſteterat ſic tranquilla. Dum enim *Stephanus Badoarius* in ſua ſecunda Potestaria Regimen *Paduæ* teneret; Dominus *Matthæus Zuſignanus* vir nobilis de *Venetis*, electus fuit in Potestatem *Veronæ*. Hic voluit quod Magnates illi de *Verona*, qui tempore Domini *Raynerii Zeni* ſui prædeceſſoris ſteterant in *Venetis* pro ſecuritate *Veronæ*, iterum illuc in ejus Potestaria pro ſecuritate civitatis redire, & permanere deberent, ad voluntatem ipſius. Et ſic *Veronæ* orta eſt diſcordia inter partes: & dum Dominus *Rizardus* Comes Sancti Bonifacii capud partis, vir præcipuus in *Verona*, cum Magnatibus; & Baronibus, ſuæ partis foret in Palatio *Veronæ*, vigilante plurimum altera parte in his quæ gerebat in animo; ipſe vero cum majoribus ſuæ partis a ſuis inimicis eſt in ipſo Palatio captus; Dominus *Matthæus* de Potestaria expulſus; Dominus *Salinguerra* de *Ferraria* tunc factus eſt Potestas *Veronæ*; & ſic omnes de parte Comi-

tis per *Marchiam*, & per *Lombardiam* diſperſi ſunt. Illi vero de parte Comitum, qui ſe ad Caſtrum Sancti Bonifacii collegerunt, vocaverunt pro ſuo Rectore, & Potestate ibidem Dominum *Gerardum Rangonum* de *Mutina*, virum prudentem, & ſtrenuum, ſapientem, providum, & aſtutum. Qui cum ad eos veniſſet, & juraſſet ipſos regere bona fide; illic cum eiſdem ſtetit, ſapienter ipſos protegens, & confortans, & guerram faciens viriliter inimicis: ſperans etiam ipſos, & eorum amicos, & partem, cum conſilio Domini *Matthæi* prædicti, & auxilio civitatum affinium, in civitate *Veronæ* reducere cum honore. Illis eiſdem temporibus, ipſe Dominus *Gerardus*, & Dominus *Matthæus* prædictus venerunt ad Dominum *Stephanum Badoarium* Potestatem *Paduæ*, & fuerunt in Conſilio *Paduano*, in quo ſurrexit ipſe Dominus *Gerardus* in primis, & congrua invocatione præmiſſa, ſecundum quod mos eſt in *Marchia*, hæc verba breviter eſt locutus.

CAP. II.

Loquitur Dominus Gerardus Rangonus in servitio Veronensium expulsum.

De summa Dei providentia creditur processisse, quod sunt in civitatibus Regimina constituta: ut scilicet violentiæ refrænentur; prohibeantur rapinæ; jura conserventur illæsa; maleficia, & superbiæ retundantur. Quod cum ita sit, tenentur merito civitatum Rectores juvare propensius, & protegere, non solum cives, & subditos, sed etiam & Regentes. Audistis sane quod Dominus *Matthæus Zuffignanus* vir sapiens, potens, & nobilis de *Venetis*, qui est præfens; factus Potestas, & Rector Communis *Veronæ*, solemniter voluit, propter pacem, & concordiam in *Veronâ* servandam, quod aliqui cives sui Magnates de *Verona Venetias* ire deberent, & modicum ibi stare; donec scilicet ipse civitatis facta plenius haberet præ manibus, & salubriter ordinasset: neque enim hoc erat insolitum, nec fiebat in injuriam aliquorum. Quid autem de tam digno proposito, & tam justo contingerit; hoc est plenarie notum per *Lombardiam*, per *Marchiam*, & per *Italiam* universam, & adeo cuncti audientes hoc reprobant; quod utinam, ne detrimentum redundet in civitatem: quoniam in eorum capud pro certo redundabit in brevi, qui excessus tanti fuerint conficii, & auctores. A vobis itaque, & a Communi *Paduæ*, qui estis semper amatores justitiæ, & malorum castigatores; exposcimus nos, qui præfentes hic sumus, pro nobis, & aliis de propria patria tam injuste depulsis; quatenus vobis placeat pacificare Commune illud, & illis vestrum auxilium exhibere, qui nullam meruere repulsam. Scimus enim tantam esse potentiam vestram, quod si solum auditum fuerit vos velle in hoc negotio interponere partes vestras; malorum superbia trepidabit, & Civitas *Veronæ* divina gratia, vestrisque operibus reformata; vobis erit honor, & fama populo, & magni præmii meritum apud Deum.

CAP. III.

Loquitur Dominus Matthæus Zuffignanus Potestas de Verona expulsus.

Et si forte plura dixerit Dominus *Gerardus*; quin fuit vir sapiens, & facundus; de his quæ præfens audiui, summatim recollegi prædicta. Quibus per eum propositis; stans in prædicto Consilio Dominus *Matthæus Zuffignanus*; facta invocatione similiter, breviter hæc verba proposuit. ¶ Non est mea intentionis ad verba Domini *Gerardi* superaddere aliqua, quia certe non video expedire: hoc tamen dixerim, quod satis videtur a natura procedere, quod unius civitatis Commune, cui Deus thesaurum sapientiæ donat, potentiæ munus, & gratiam boni status; alterius civitatis Communi profit; vacillantem populum adjuvet; in sua justitia foveat; prolapsum relevet, & toto posse in sua libertate conservet. Quare vobis placere debet exurgere in auxilium nostri, qui secundum quod Dominus *Gerardus* sapienter proposuit, contra Deum, & rationem de *Veronâ* dejecti sumus; & Comiti *Sancti Bonifacii*, cæterisque nobilibus dare succursum dignemini, qui cum ipso Comite, sic indigne tenebrosis carceribus sunt inclusi. Si enim cum carrocio, cum Militia, & cum Populo *Paduano* movebitis vires vestras; scimus indubitanter quod omnia plana erunt. Nam & si qui ausu temerario existerent contumaces; plures erunt nobiles, & potentes

A de *Lombardia*, & aliunde multarum terrarum Communia, ad excessus factos in nostram innocentiam ulciscendos: & in brevi tempore expedietur hoc factum. A vobis igitur petimus, sicut a viris justitiæ, & magnificæ bonitatis, viris utique dignæ potentiæ, & virtutis; ut de consueta nobilitate vestra nobilibus condolentes; dignemini nobiles liberare de morte, sic indebite desolatos: & hoc aggredi tam potenter; quod fama Communis *Paduæ* per *Romanum* Imperium de multo divulgetur in magis, & inimici *Paduani* Communis omni tempore contremescant.

CAP. IV.

Hic iverunt Paduani hostiliter ad Portum, & Legnagum, & Rivalentum.

His quidem verbis in Consilio *Paduano* propositis, sunt omnes adeo pietate commoti; quod illic opportunum non extitit Potestatem verbis propositis respondere, nec oportuit aliquos arguere, vel insistere suasionibus aut dissuasionibus ad prædicta: sed absque ulla insinuatione, vel argumento, sic reperti sunt omnes unanimes; ut tam illi de Consilio, quam & cæteri cives, protinus concordarent exire hostiliter, & potenter quocunque oporteat, ut Commune civitatis *Veronæ* in statum debitum reformetur. Quid plus? motus est *Paduanus* exercitus, & carrocium *Paduanum*: & discursurus absque ullo obstaculo per *Veronensem* districtum, congregavit primo gentem suam, & guarnimentum magnifice, vir strenuus Dominus *Stephanus Badoarilus*, *Paduana* Potestas egregia, in loco ubi dicitur *Tricontay*. Exinde gloriose procedens in manu potenti, & brachio excelso, ivit ad *Portum*, & *Legnagum*, mense *Septembris* de prædicto anno Domini *MCCXXX*. Dissipatæ sunt segetes, captus est pons *Atacis*, gentes cohabitantes ex utraque parte fluminis sunt fugatæ & destructa sunt ædificia, & habitationes cunctæ radicitus extirpatæ. Unus solus clibanus remansit in villa *Porti* jussu Potestatis, solummodo hac de causa, quoniam dicebatur illic panem fieri meliorem de *Lombardia*. Inde forsitan inolevit quod dicitur, Bonis est panis *Porti*. Motus est hinc exercitus, & ivit *Bonadigum*, ivit etiam ad *Rivalentam*, & primo destructa est villa *Tombæ*. Postmodum, quanvis castrum *Rivalentæ* se aliquibus diebus defenderet, ad ultimum est redditum Potestati *Paduæ*, & Communi. Pacto tamen appposito, quod personæ omnes de castro recedant incolumes cum rebus, & armis suis, & castrum ipsum remaneat incorruptum.

CAP. V.

Hic tangitur de facto Sancti Antonii quasi ex incidenti.

Reduxit *Paduæ* Potestas ad propria gentem suam sanam, & incolumem, Domino faciente: sed nec redemptus est Comes *Sancti Bonifacii*, nec est *Matthæus Zuffignanus* receptus in suam Potestariam *Veronæ*. Amici tamen Domini Marchionis *Estensis*, & ipsius Comitum, qui sic detinebantur injuste; quod consequi nequiverunt per arma mundi, facere voluerunt cum amicis, & militibus *Iesu Christi*. Miserat enim Deus tunc temporis *Paduam* de finibus *Hesperiae*, & de partibus Occidentis, utpote, de terris *Galliciae*, *Sibilie*, & *Vilisbonæ*, supradictum virum religiosum, & sanctum, Fratrem *Antonium*, de ordine Fratrum *Minorum*, qui fuit de genere nobilium, & potentum; multa honestate perspicuus; multa litteratura fundatus; Arca Veteris Testamenti, & forma Novi, & (si verbis audacia tribuatur)

potens opere, & sermone. Hic *Paduæ* corporaliter conversatus cum Fratribus, spiritualiter habitabit in cœlis: & in suis prædicationibus, quas per diversas contratas *Paduæ*, immo *Marchiæ* etiam per civitates, & villas, sæpissime faciebat; suos habebat oculos, & mentem multo magis elevatam ad cœlum. Sive enim quod speravit hic sanctus homo in Deum; sive quod motus fuit ab amicis Comitis *Sancti Bonifacii*, & rogatus; ivit *Veronam*, & fudit preces plurimas Rectoribus *Lombardiæ*, Potestati, & Domino *Ecelino*, suisque Consiliariis de *Verona*; ut Comitem, & amicos ejus, quos tenebant captos in *Lombardia*, de carceribus relaxarent. Sed nihil preces, etiam si sint justæ, fructificant, ubi nullus est ramunculus charitatis. In nullo nanque penitus exauditus, regressus *Paduam*, in contemplatione cunctis *Christi* fidelibus reverenda, in loco quasi deserto, voluit ducere vitam suam. Et constructa sibi quadam habitatione paupercula prope ad villam de *Campo Sancti Petri Paduanæ* Diocesis; in arbore quadam ramosa, nuce videlicet, die noctuque regirans *Vetus Testamentum*, & *Novum*, scribere parabat utilia toti populo *Christiano*: scripsitque, & vixit ut legitur in legenda ipsius. Sed vocatus est beatus iste Confessor ad patriam meliorem, & finis in ordine Angelorum, anno Domini *MCCXXXI*. die *xiiii*. intrante *Junio*, cujus corpus sanctissimum translatus honorifice in arcam marmoream de Ecclesia, quæ erat *Sancta Maria Mater Domini*; usque in hodiernum diem requiescit in loco suorum Fratrum. Canonizatus autem dignis meritis; & expertis per Sanctam *Romanam* Ecclesiam, idem Beatus *Antonius* intercedit salubriter pro cunctis fidelibus, prodestque, & profit omni tempore Populo *Paduano*, cujus est spes, & fiducia, tutor, & refugium, & patronus.

C A P. VI.

Redemptio Comitis, & factum quoddam quod fuit ad Anoale.

Cum electus fuisset *Wiffredus* de *Lucino* in hoc *MCCXXXI*. anno, adhuc in *XXXII*. potestabatur in *Padua*: & erat justus; & rectus homo, & diligens, quod *Marchia* in tranquillitate maneret. Ivit ergo in *Lombardiam* Ambaxatoribus de *Padua* honorifice sociatus, & institit tam fideliter, & prudenter cum Potestatibus, & Rectoribus *Lombardiæ*; quod renovata sunt sacramenta, & *Lombardorum* societas est firmata. Impetravit etiam, & redemit de captione Comitem *Sancti Bonifacii*, & eos qui cum ipso in carcere tenebantur. Quo peracto reversus est *Paduam*, & rexit civitatem in multa justitia, & persistit optata tranquillitas in toto ejus regimine, & in regimine Potestatis sequentis, s. Domini *Berardi* de *Rivolis Paduæ* Potestatis. Parva tamen vipera, & occulta mordet incautum aliquando. Ecce nanque in castro, sive motta de *Anoale Tarvisini* districtus, quidam malefactores, præter conscientiam Dominorum de castro, die latitabant occulti, & noctu veniebant furtive in *Paduanum* districtum, & collaterales villas damnificabant, in bestiis, & aliis rebus suis. Exivit itaque Potestas cum exercitu, & obsedit diebus aliquibus castrum ipsum: non diu tamen ibi permansit, quia Domini de castro, *Paduano* Communi noluerunt esse rebelles: allegantes se insontes, & sine culpa, quoniam malefactores illi, qui offenderant, antequam veniret exercitus, Dominis ignorantibus fugierunt de castro. Et de injuria facta civibus *Paduanis*, ipsi Domini de *Anoale* parati erant Potestatis in omnibus servare mandata.

C A P. VII.

Hic tangitur breviter de pace Fratris Johannis.

ANNO Domini *MCCXXXIII*. electus est in Potestatem *Paduæ* Dominus *Ardizonus* de *Vercellis*. In hiis temporibus, non multum antequam Dominus *Marinus Dandalus* de *Venetis* esset Potestas *Tarvisii*, equitando die quadam per arzerem, eundo de *Tarvisio* ad *Mestre*, lancea fixus a quodam, cecidit mortuus: propter quam mortem ulciscendam, Commune *Tarvisii* postea magnos pertulit labores in rebus, & personis. In hoc etiam tempore Frater *Johannes* de Ordine Fratrum *Prædicatorum* venit in *Marchiam Tarvisinam* de partibus *Bononiæ*, homo bonæ conversationis, & honestatis. Ivit totum Commune *Paduæ* cum carrocio, & summa devotione obviam ei de partibus *Montisilicis* venienti, & positum in carrocio, intravit cum magno gaudio, & honore in civitatem. Hic habens dona facundiæ, apud Deum, & homines gratosus, multas prædicationes fecit per *Paduam*, immo etiam per civitates *Marchiæ*, per villas etiam, & per castra: erat enim cum illo Deus, & in cunctis suis negotiis adhærebat Virgini; laudabat Crucem; benedicebat magnificentiam *Iesu Christi*. Habuit autem hic justus homo præ oculis illam auctoritatem, quæ dicit, Beati pedes portantes pacem, & voluit cum auxilio Dei firmare pacem inter eos, omnes, & singulas civitates; viros potentes, & nobiles *Lombardiæ*, *Marchiæ*, & *Romagnæ*. Et convocatis primo Principibus totius *Marchiæ* in *Pratum Vallis* in *Padua*, facta ibi prædicatione solemnī, constituit, & ordinavit, quod in proximo futuro mense *Augusti* convenirent in *Campanea Veronæ* juxta flumen *Atacis*, prædicti Barones omnes, Rectores, Ambaxatores, & Communia civitatum. Quod cum factum fuit ut ordinavit, congregata multitudo, quantam simul nunquam aliquis vidisse dicebat in partibus *Lombardiæ*, & mihi vere sic visum fuit; stetit prædictus Frater in eminentiori quadam specula lignaminibus artificiose constructa; & fuit hoc artificium altitudine quasi per cubitus *LX*. Locus autem, ubi hoc factum erat distat a civitate *Veronæ* circa milliaria quatuor, super *Atacem*, & locus ille *Paquara* nominatur. Ibi auctoritatem illam proposuit, Pacem meam do vobis, pacem relinquo vobis: & auctoritatem eloquenter adaptans ad sui animi præconceptum; pacem *Lombardis* omnibus, immo cunctis de *Italia*, auctoritate Domini Apostolici, quaungebatur specialiter in hoc negotio, ut dicebat, auctorizabiliter prædicavit: & jussit addens ad sua dicta, quod pacem illam nunquam aliquis audeat temerare: & posuit multas pœnas, si quis pacem præsumeret in aliquo violare, quod absit: & rebellium maledixit fruges, vineas, arbores, & bestias, & omnia quæ haberent. Ultimo post omnia sua dicta, quasi obliiviosus fuisset, addidit, quod Dominus *Ecelinus* de *Romano* esset civis *Paduanus*, & recipere-tur in cittedantiam *Paduanam*. His itaque terminatis, regressæ sunt cunctæ gentes, & Communia civitatum cum suis carrociis, quæ illuc conduxerant, & Magnates omnes ad terras suas. Et erat quasi rumor in populo dum redirent, & diversi diversimode loquebantur; alii nanque dicebant talem congregationem fuisse factam, ut una partium fuisset exheredata, cum multi occulta arma tulissent; alii firmiter asseriebant, hoc factum esse propter metum adventus Imperatoris in *Lombardiam*: contingit nanque sæpissime, propter metum cognitionem impediri ad veritatem. Et jam manifestum erat quodammodo, quod *Cremona*, cum civitatibus sibi faventibus

tibus, laborabat ut Imperator in *Lombardiam* descenderet; sed ex adverso *Mediolanum*, & civitates de sua parte Rectores constituerant, qui Imperatoris consiliis, & ejus adventui obviarent. Et tractabantur jam multæ machinationes hinc inde, dubitabatur enim quod ejus adventus multis esset gentibus ad periculum, & ad damnum.

CAP. VIII.

Exercitus factus per terras illorum de Romano, & per districtum Tarvisii.

SEQUENTE anno Domini MCCXXXIII. fuit hyems aspera, & horribilis, ita quod nivis, & frigoris superfluitate insolita, mortuæ sunt vineæ, olivæ, ficus, & aliæ multæ arbores fructiferæ. Et post illam pestem eodem anno pestis secuta est avium, & præcipue gallinarum, boum, & multarum utilium bestiarum. ¶ Dumque per Lombardiam, & Marchiam timeretur de adventu Imperatoris, de quo multa, & varia dicebantur; consideraverunt Sapientes de *Padua*, quod de dictis duabus civitatibus *Lombardiæ Mediolanum* nolebat Imperatorem, sed *Cremona* laborabat pro Imperatoris adventu: electus est igitur *Otho* de *Mandello Mediolanensis* in Potestatem *Paduæ*, vir sapiens, & in multis regiminibus jam expertus. Ipse nanque jam alio tempore, & ante ipsum pater ejus *Albertus* de *Mandello*, Potestas *Paduæ* fuerat. Hic rexit *Paduam* annis duobus immediate: in quibus duobus annis, quanvis Frater *Johannes* in prædicatione, colloquio, sive pace jussisset treugiam inter *Tarvisinos*, & Dominos de *Camino* inter cætera sua dicta; tamen licet ipsi *Caminenses*, & olim fuissent, & nunc de novo facti forent Cives, & amici *Paduæ*; illi de *Romano*, & *Tarvisini* eos graviter impugnabant, ipsorum terras graviter, & cotidie devastantes: cum quidam ipsorum *Caminensium* inimici, niterentur eis imponere excessum, & homicidium Potestatis *Tarvisii*. Sed multi primo Nuntii, & Ambaxatores sunt missi, ne talis injuria fieret *Paduanorum* amicis: sed cum preces omnes funderentur in vanum; videns *Populus Paduanus* vires aliquando plus valere quam jura; videns etiam quod interdum ex humilitate pravitas sumit robur; immo ferro quandoque rescinditur cum dolore, quod in timorem permisit crescere pietas medicorum pluribus vicibus; licet invitatus, idem *Populus* terras invasit hostiliter illorum de *Romano*, discurrens per terras, per castra & per confinia *Pedemontis*: utpote ad *Baxanum*, ad *Muxolentum*, ad *Sanctum Zenonem*, & ad *Romanum*, ad *Castrum Fontis*, quod *Ecelinus* nuper acceperat in cambium pro *Trivillis*, ad *Asilum*, & ad *Cornutam*, per *vallem Cavaxii* ad *Belunum*, & ad *Montellum*. Et verrens se postmodum per *Mistrinam*, transiens ad *Spinedam*, ad *Quartum*, & *Casacorbarum*, ad terras alias collaterales, ad flumen *Silum*; hospitatus est inter alia duo flumina, scilicet *Marzenegum*, & *Dragoncellum*. Sicque vastatis culturis villarum etiam, & Castrorum, videlicet *Mognegi*, *Tribasilicæ*, *Castri Zigotti*, & aliorum locorum inde, quæ longum esset enarrare per singula; postquam terras domuit, usque ad fluctus *Plavis*, habuit terram *Mestre* totaliter, præter castrum, quod contiguum est, & confine ad undas maris. Adhuc tamen *Paduana* potentia nolens facere quantum poterat, habito diligenti consilio, misit Dominum *Henricum Paradisum*, Militem *Paduanum*, honorabiliter sociatum, pro Rectore, & Potestate ad castrum de *Conegliano*, ad postulationem Dominorum de *Camino*, qui tunc castrum illud tenebant. Et cum *Tarvisini* essent reversi domum, *Paduani* etiam *Paduam* redierunt. Et

quietatum est tunc negotium inter *Paduanos*, & *Tarvisinos*, per Ambaxatores *Venetiarum*; per Nuntios destinatos hinc inde; per Fratres, & religiosas personas.

CAP. IX.

De adventu Imperatoris in Lombardiam, & postea in Marchiam.

POST hæc, videlicet anno Domini MCCXXXV. Domina *Beatrix* olim filia Marchionis *Aldrevandini*, sociata quam pluribus Baronibus, & nobilibus de *Marchia Tarvisina*, & aliunde; Episcopo etiam *Mantuano*, sicut sapienter disposuit Dominus *Azo Estensis* Marchio ejus patruus; ivit honorabiliter, & magnifice ad Regem *Ungariæ*, qui eam vocavit solemniter in suam dominam, & uxorem. ¶ In hoc anno Dominus *Tiso* de *Campo Sancti Petri* decessit. ¶ Et quoniam ut supra dictum est quietatum videbatur negotium, sive guerra in *Marchia Tarvisina*; sperabant omnes ulterius permanere in bona pace: sed modica quantitate fermenti corrumpitur tota massa. Cum forent nanque innumerabiles per *Lombardiam* & *Marchiam* qui nolebant Imperatoris adventum, solus *Ecelinus* de *Romano*, offensas factas in castris, & locis per *Marchiam* ex utriusque partis exercitio, & labore, in suam attraxit injuriam: & securus amodo, postquam decesserat *Tiso* germanus ejus; meditatus est ultionem. Et in his duobus annis apparentibus quasi pacis, litteras misit, & Nuntios, & crediderunt quidam, quod ivit personaliter ad *Augustam*, civitatem, scilicet Imperatoris, in *Alemaniam*, & semper Imperii propriam mansionem: & taliter pertractavit, quod *Fredericus* Imperator Augustus venit *Tridentum* in anno Domini MCCXXXVI. mense *Februarii*: exinde quoque *Veronam* per comeatum, & consilium *Ecelini*, tunc habentis *Veronam* cum sua parte. De *Verona* vero ivit pertransiens flumen *Menzum*, currensque per partes posteriores *Theotonicus* furor, vastavit *Gazum*, & *Marchariam*, illasque villas exinde *Mantuani* districtus: & procedens ultra, *Brixiam* pertransivit: & se cum sua gente locavit; & posuit in *Cremona*, ubi mansit usque per mensem *Octubris* sequentis. ¶ Fuit autem eodem anno Potestas *Paduæ* electus *Rambertus* de *Gisleris* civis *Bononiensis*, qui timens, ut aliqui afferebant, ne Imperator vellet *Bononiam* hostiliter ire, cum haberet in ea odium speciale, & civitas ipsa multum foret fervens in parte *Mediolani*; paucis *Paduanis* volentibus, ipse Potestas duxit *Paduanum* exercitum cum carrocio ad *Rivaltam*, castrum *Ugucionis* de *Crescentiis Veronensis* civis. Et movit exercitus de *Padua* die III. intrante *Octubri*, & erat *Egyptiaca* dies illa. Dum itaque *Paduani* diebus aliquibus morarentur ibidem; fuit *Ecelinus* de *Romano* cum *Veronensibus* omnibus in *Tumba*, ex altera parte *Atacis*, contra exercitum *Paduanum*. Imperator autem litteris, & Nuntiis instanter rogatus ab *Ecelino*, in una die, & una nocte equitavit cum tota sua gente usque de *Cremona* in partes castri de *Sancto Bonifacio Veronensis* districtus, ubi dicitur *Pratum Ayardi*: & tantum illic mora facta est, quantum quis cibare panem potuit festinanter. Armatis repente gentibus, cunctisque destrariis cooperitis ad pugnam, *Vicentiam* venit quam subito, & ipsam prædatorie arsit, & occupavit: & hoc fuit in Vigiliis omnium Sanctorum, in anno prædicto, in nocte. Erat tunc Marchio Rector, & Potestas *Vicentiæ* electus per Commune civitatis illius, & per Dominum *Jordanum* Priorem *Sancti Benedicti* de *Padua*, cujus tunc arbitrio *Padua*, & *Vicentia* voluntarie subjacebant. Qui Marchio, cum fama fuerit in exercitu *Paduano*, quod Imperator partes *Sancti Bonifacii* attigerat; venit

Vicentiam antequam Imperator: nec moram aliquam ibi fecit. *Paduani* vero *Paduam* cum toto exercitu, & carrocio, salubri reditu sunt reversi. Rupta sunt illo tempore sacramenta societatis de *Lombardia*, in qua longo tempore steterant duæ partes. & Hæc nanque civitates erant in parte Imperatoris, *Cremona*, *Pergamum*, *Parma*, *Regium*, *Mutina*, & quædam aliæ, sed non multæ. & In contraria vero parte, quæ dicebatur societas *Lombardiæ*, *Marchiæ*, & *Romagnæ*; *Mediolanum*, *Brixia*, *Mantua*, *Bononia*, *Faventia*, *Padua*, *Vicentia*, *Tarvisum*, *Marchio Estensis*, & Comes de *Sancto Bonifacio*, cum omnibus amicis, & terris suis. *Verona* vero usque nunc nullam partem fovebat: sed ab hac die in antea Imperatoris parti se dedit, hortatu *Ecelini* de *Romano*, & quorundam expulso- rum de *Mantua*: qui fuerant inculcati, quod favorem dedissent quibusdam, qui violentas manus injecerant, & occiderant Episcopum *Mantuanum*, euntem cum *Letaniis* in anno prædicto MCCXXXVI.

CAP. X.

Recessus Imperatoris ad partes Alemanniæ, post captam Vicentiam.

IN illo eodem anno, cum Imperator mansisset paucis diebus *Vicentiæ*; dimissis illic *Ecelino*, & Comite *Gaboardo* cum *Lombardis*, & *Apulis* illis, quos voluit, & *Theotonicis*, in quibus plurimum confidebat; injungens eis etiam quod in omnibus se regere debeant ad voluntatem Domini *Ecelini*; exivit *Vicentiam*. Et ipsemet com- meatu accepto, & consilio *Ecelini*, hostiliter ivit *Carturium*, ad terram scilicet *Guillelmi* de *Carturio* *Paduani* civis, & viri nobilis, qui semper in parte *Ecelini* permanerat, & pro ejus parte semper pugnaverant in arengis, & consiliis civitatis *Paduæ* toto posse. Et devastavit Imperatoris exercitus, & *Waldana* terram illam, & cultores omnes, ædificia villæ, igni, & ruinæ submisit. Inde quoque transiens devastando villas, & omnia fructifera, ivit *Cittadellam*; & miratus pulchritudinem loci, & castri fortitudinem, & securam munitionem, sicut in loco de plano; pervenit ad Castrum *Franchum Tarvisinorum*: & hospitatus ibi per noctem, *Tarvisum* properavit, & sedit diebus aliquibus in loco ubi dicitur *Fontanella*, credens quod sibi redderetur *Tarvisum*. Sed erat tunc *Petrus Theopulus* de *Venetiis* Potestas ibidem, & de *Padua* sunt cc. Milites, tunc illuc subito destinati. Unde Imperator spe sua fraudatus, ivit ad *Plavim*: & remisso *Ecelino* *Vicentiam*; transiens aquam *Plavis* impetuofam, tendensque ad partes *Aquilejæ*, festinanter *Alemanniam* introivit. Ibi enim sonuerat quod Barones *Alemanniæ* contrahebant amicitiam cum *Lombardis*, & dictum fuit quod filius Imperatoris *Henricus* debebat constitui Rex *Lombardorum*, & Princeps, præter conscientiam patris; unde a patre detentus; dum captivus mitteretur in *Apuliam*; dicunt quidam quod de jugo cujusdam montis cum toto equo se projecit in quoddam antrum, & in profundam latibram, five clivum, & sic mortuus pertransivit patris supplicium, & aufugit. Alii dixerunt quod obiit in carcere tenebroso.

CAP. XI.

De xvi. Potestatibus factis in Padua uno, & eodem tempore.

Stabant autem hoc tempore *Vicentiæ* Comes *Gaboardus* pro Imperatore cum *Theotonicis*, & *Apulis*, & *Ecelinus* de *Romano* cum *Lombardis* quam pluribus, & cum multis de *Pedemonte*; &

A in delitiis, & Consiliis die noctuque manebant. Potestas autem *Paduæ*, & Dominus *Jordanus* cum Consiliariis *Paduæ*, non bene certi quid facerent, multa Consilia faciebant. Tandem quoque electi sunt xvi. de majoribus civitatis, quibus datum est arbitrium, & potestas, quod in hoc trepidationis negotio adhaereant consilio saniori. Tunc cc. Milites *Paduani*, qui *Tarvisum* iverant revocati sunt *Paduam*. Missum est pro Marchione de *Est*, qui numerosa Concione, & plenaria in Palatium congregata; vocatus est in Palatio, & datum est eidem vexillum Communis *Paduæ*, ut cum ipse sit major, & nobilior persona in *Marchia Tarvisina*; ipsius *Marchiæ* sit clypeus, & tutela. Sed tunc verificata est prophetia, quam scripsit *Johannes Val de Taro* in porta *Turrisellarum* de *Padua*. Ait enim

*Arboreis frustra petitur sub frondibus umbra,
Interior morbus si viscera torret acutus.*

De prædictis nanque xvi. majoribus civibus *Paduæ*, aliqui scripserunt litteras clandestinas, & occultas, miserunt etiam secretarios suos nuntios *Ecelino*, quod paratierant, & poterant civitatem *Paduæ* ei dare. Immo cum crederetur, quod aliqui de prædictis xvi. noctu circa confinia *Paduæ*, & *Vicentiæ* consilia cum *Ecelino* plura habuissent; Potestas ipse Dominus *Rambertus* prædictus, & Dominus *Jordanus*, cum Marchio ivisset ad *Ehe*, vocaverunt illos xvi. nocte quadam, & Ego jussu Potestatis tractavi, & dedi sacramentum cuilibet de præceptis Potestatis attendendis in rebus, & personis: habebam enim tunc Sigilli communis Officium. Eis itaque præcepit Potestas per sacramentum, quod se cras Duci *Venetiarum* præsentent, omni occasione sublata. Non fuit autem aliquis de ipsis, qui præcepta Potestatis attenderet, præter Comitem *Schinellam*, qui vir erat sapiens, & discretus, habens jam annos LXX. civitati *Paduæ* utilis, providus ad futura. Hic ivit *Venetas*, & stetit ad voluntatem Communis *Paduæ*, donec est postea honorifice revocatus. Alii vero omnes iverunt per castra quædam *Paduani* districtus, & ostenderunt se tunc primo *Paduano* Comuni rebelles, præter Dominum *Artusinum* filium olim Domini *Dalesmanini*, qui de voluntate Potestatis remansit, rogatus, ut consuleret inconsulto Comuni. Nunc quoque publice notum est *Paduanum* Commune sine suis majoribus remansisse: cum absque illorum consilio, & auxilio in mari quasi fluctuet civitas destituta, ad quos spectabat plurimum utilitas civitatis. Foelix nanque *Venetiarum* Commune: cum cives illi in agendis suis omnibus adeo ad communitatem respiciant; ut *Venetiarum* nomen jam habeant quasi numen, & jam fere jurent per *Venetiarum* reverentiam, & honorem. Quid plus? licentiatu- est dictus Dominus *Rambertus* Potestas, & electus est Dominus *Marinus Badoarius* in Potestatem *Paduæ*, & juravit die xiii. intrante *Februario*. Missi sunt tunc cc. Milites ad *Carturam*: quoniam dicebatur, quod *Ecelinus* de *Romano*, cum gente Imperatoris volebat ad *Montesilem* ire, & cum voluntate quorundam majorum de *Montesile* hoc fiebat: cum dicerent illi qui tractabant illud negotium, quod *Montesilex* est Imperii regalia, & camera specialis. Custodiebant itaque dicti cc. Milites contratam illam totam, quæ dicitur *Insula de Caulsloe*, & usque *Tribanum*. De prædictis itaque xvi. fuerunt aliqui, ut dictum fuit, qui taliter tractaverunt cum Comite *Gaboardo*, & *Ecelino* de *Romano* *Vicentiæ* contumorantibus, circa festa Natalis, & mense *Januarii*; quod armatis omnibus, quos conducere potuerunt; & revoluta jam anno Domini, & currente MCCXXXVII. die x. exeunte Fe-

Februario; exeuntes armata manu *Vicentiam*, & transeuntes per confinia *Rovolonis*, & *Montemerli*, & venientes per partes *Montis Rubei*, & per collateralia *Montagnonis*; devenerunt tandem in matutinalibus horis ad vadum fluminis, ubi dicitur *Vadus de Terradura*: & undis fluminis de facili superatis instante crepusculo; villa *Terradura* postposita, pervenerunt *Carturam*: & militibus illic custodientibus expugnatis, & victis; nullo habito obstaculo, milites illos duxerunt pro captis, & de plano in *Montesilicem* sunt recepti.

CAP. V.

Concio, quam fecit Ecelinus in principio guerra in Montesilice.

33

Dum hii Milites *Paduani* a Comite *Gaboardo*, & ab *Ecelino*, cæterisque Imperatoris gentibus capti forent; placuit *Ecelino* super hoc gloriari triumpho, in suæ partis lætitiâ, & in tremore adversæ partis. Omnibus itaque vocatis communiter de parte Imperatoris in *Montesilice* ad arengam; locutus est ista verba. ¶ Omnipotenti Deo grates referimus copiosas, qui de misericordiæ suæ dono intuetur, & adjuvat cunctos in se sperantes: fuit enim hæcenus hæc *Marchia* ingenti quadam incitâ gubernata, dum nefas quasi publicè prævalebat iustitiæ, malum bono, virtutibus scelera, iniquitas æquitati. Sed est in multis negotiis jam expertum, quod quæcumque sunt contraria rationi, etsi tempore aliquanto permaneant, diu tamen nequeunt in sua regnare malitia: sed quanto volaverunt ad altiora, tanto lapsu corrunt graviore, & ruptis visceribus demonstrantur, & crepant. Sed factum est per Dei gratiam in hominibus hujus *Marchiæ*, qui iustum, & rectum Dominium inclyti nostri Domini *Frederici*, Dei gratia, *Romanorum* Imperatoris Augusti desiderant; quod eis cedit longè aliter quam credebant: quia reducti erunt, more fidelium, ad iustum, rectum, pium, & utile benignitatis dominium, & præditum, per Divinam gratiam, toti mundo. Nam *Alemannia*, *Forum Julii*, *Apulia*, *Romagna*, *Græcia*, & magna pars *Lombardiæ*, præfens *Marchia*, immo fere omnis provincia citra Mare, & ultra, nostro Domino subjacet, & inclinât. Cui nostro Domino multum erit gratissimum, & acceptum, quod ejus Nuntii in *Montesilice* sic honorifice sunt recepti: utpote in loco illo, quem ipse toto affectu diligit, & habet suam cameram specialem, quem etiam proculdubio exaltabit præ cunctis locis *Marchiæ Tarvisinæ*. Nec est de *Padua* dubitandum, se quanvis nondum dederit, paucorum culpa, Imperio, & Coronæ. Ecce namque jam habemus in virtute, & posse Imperatoris Majestatis, majorem partem militiæ *Paduanæ*: quicumque autem latitant inter muros, eos obseffos habeo, immo captos: tum quoniam Imperio resistere non præsumunt; tum quoniam majores, & meliores de *Padua* Imperatoris sunt fideles, & servitores: quorum hic alii nobis fideliter consulunt, immo, & nos conducunt; alii pro nobis in ipsa civitate laborant, & eam sine difficultate in brevi dabunt Nuntiis Imperatoris pro certo. Rogat ergo Dominus Comes *Gaboardus*, qui est hic loco Domini nostri Imperatoris invictissimi Augusti, Milites, & Burgenfes, cæterosque omnes de *Montesilice*, fideles, & dilectos Imperii; rogat etiam magnos viros de *Padua*, & generaliter omnes, qui hic sunt pro honore Imperialis culminis augmentando; ut honorem, & servitium sibi ad invicem conferant, & alternatim recipiant, animi puritate. Sint quoque debita fidelitate muniti; armis, & equis parati; ut quandocunque expedire videbitur, equitemus ad nostri Domini gloriam, & honorem; ad inimicorum vero exterminum, & ruinam.

CAP. XIII.

Hic loquitur, & respondet unus de xvi. Potestatibus.

Surrexit in eodem loco unus de xvi. Potestatibus, diebus illis in *Padua* constitutis, & ordinata invocatione præmissa, hæc verba breviter est locutus. ¶ Benedictus Deus, bonorum omnium principium, & largitor, qui fræno iustitiæ regens cuncta. Scivi nanque quosdam in *Padua* fecisse statutum, & contra voluntatem bonorum hominum, & Communis; ne quis auderet nominare Imperatorem, nec quisquam auderet loqui de parte Domini *Ecelini*. Sed iustus Deus judicat transgressores: & ecce jam parata est via, ut Dominus noster Serenissimus Imperator de facili possit, & debeat suos suppeditare rebelles, exaltare sibi subditos, & fideles. Sicut enim, de Divina, & Domini nostri Imperatoris, summa sapientia, jam sumus in *Montesilice*, terra quidem de carioribus, quas habeat Dominus Imperator; sic & in *Padua* erimus, dante Deo, in brevi, cum ingenti gaudio, & honore. Placet ergo cunctis Imperiale mandatum, & erimus parati, & sumus, tantum sequi iussa nostrorum Nuntiorum Imperii, quantum velle poterunt, & jubere.

CAP. XIV.

Hic loquitur unus de Montesilice.

34

Post hæc locutus est Dominus *Piscis* de *Paltene-riis*, major scilicet, Castellanus de *Montesilice*, vir sapiens, & astutus, & quasi religiosa persona; factaque invocatione solemni, hæc verba proposuit. ¶ Si bene memini, & si licitum est referre, habitus sum ego in omnibus fere tractatibus. Quæ super accrescendo Domini nostri foelicis Imperatoris honore facta sunt in *Marchia Tarvisina*; nec oportet singula per ordinem enarrare, quoniam quomodo sit processum infra breve spatium cognoscetur; & in omni negotio, finis operum præcedentia protestatur. Hoc tamen dixerim, quod in *Montesilice*, terra scilicet Domini nostri Imperatoris inclyti *Romanorum*; nullus hodie reperitur major, medius, aut minor, qui non præ cæteris suis desideriis exoptasset hunc diem, ut in hac terra Imperiali, videret Nuntios Imperatoris Majestatis. Parati sumus itaque in rebus, & in personis, quocunque, & quandocunque præcipitis, ire, redire, & stare, ut Imperialis magnificentia de bono semper in melius augmentetur, & crescat; ad arrogantiam infidelium taliter edomandam; quod tam digna victoria, tam excellens per cuncta mundi digmata divulgetur.

CAP. XV.

Hic præsumpsit Ecelinus per vim intrare Paduam, sed nequivit.

Cum Comes *Geboardus*, cæterique Imperatoris Nuntii, adhuc apud *Montesilicem* permanerent; appellatus est Marchio *Essensis* ab eis, & scire voluerunt omnino, si ipse volebat esse amicus Imperatoris, vel inimicus. Qui consilio habito ab hiis, in quibus maxime confidebat; Imperialibus servitiis liberaliter se spopondit: hoc posito, quod tam ipse cum sua gente ubicunque sit, quam castrum *Essense*, & villa, nullis angariis submitatur. Ipso namque Marchione a civitatis *Paduæ* servitiis, ac amore sic astute remoto: ipse Comes *Geboardus*, & *Ecelinus* de *Romano*, asserentes se pugnare pro *Romano* Imperio; fatebantur in Consiliis, & arengis, se unam de melioribus civitatibus Imperii jam habere devictam scilicet, civitatem *Paduæ*: quam sciebant procul dubio captam

Rolandinus.

C esse

esse, & assererebant quod omnes in ea habitantes, quasi vinculis alligatos habebant. Sicque die quadam scilicet die v. exeunte *Februario* ejusdem anni Domini MCCXXXVII. mota generaliter tota gente partis Imperatoris de *Montefilice*; attentaverunt venire, quasi per violentiam, ad *Paduam* occupandam. Dicebatur enim quosdam jurasse, quamvis secreto, quod darent introitum parti Imperatoris, & *Ecelini*, & nominatim quod Portam *Pontis Molendinorum*, ipsis venientibus aperirent, contra voluntatem Populi *Paduani*, & Communis. Sed memorandum vigorem fecit Populus *Paduanus* eodem die: nam cum dicta gens hostilis jam usque ad *Mandriam* magnifice, & hostiliter devenisset; ipse Populus *Paduanus*, cum lanceis, ensibus, walengis acutis, & clypeis, & omni armorum genere, pro patria defendenda, viriliter, & multum laudabiliter exivit obviam inimicis, cursu velocissimo, & audaci, usque ad locum illum, ubi dicitur ad *Stangatum*: & sic hostes in illa die proposito suo vacui, ad *Montefilicem* redierunt. Foelix equidem Communitas *Paduana*, si vel in talis vigoris proposito perstitisset in posterum; vel si forsitan inimicus eadem hora fortunam suam potius commisisset in armis: vix enim illic poterat tantus sanguis effluere, strata quamvis utraque parte; quantus postmodum non suffecit, ad satiandam ardentem sitim corporis insatiabili basilisco, usque ad finem mortis.

C A P. XVI.

De primo introitu Nuntiorum Imperatoris in Padua.

Hac die Dominus *Marinus Badoarius* de *Venetis*, qui tunc erat *Padue* Potestas, recessit cum rebus suis, & curia, & familia sua tota. Et ecce Dominus *Artuxinus* de Dominó *Dalesmanino*, vir strenuus, & præclarus, largus, curialis, &

A dapfiliis, qui *Padue* remanserat unus de xvi. Communitatis consultor; die eadem, & nocte, ad petitionem illorum; quorum amici capti in *Montefilice* tenebantur, studiosissime laboravit: Pacta quoque, & conditiones invenit hinc inde. Quod scilicet Imperatoris Nuntii, qui in *Montefilice* erant, Milites illos *Padue* reddant, incolumes, & absque ulla exactione pecuniæ, quos ceperant in *Cartura*, & inde circum; & intrent ipsi Nuntii Imperatoris pacifice, & de plana voluntate in civitate, cum amicis suis. Aperte assererebatur etiam, quod non erit opus ulterius exercitus, vel expeditiones aliquas ordinare, & quod præ cæteris de *Marchia Tarvisina*, Dominus *Ecelinus* de *Romano* dicit, & confitetur, se statum civitatis *Padue*, ejusque honorem, & bonum super omnibus suis desideriis exoptare. Sic itaque factum est, quod statim sequenti die, scilicet quarto exeunte *Februario*, Comes *Geboardus*, & *Ecelinus*, cum sequacibus suis, *Paduam* pacifice intraverunt. Viderunt autem multi, & ego specialiter vidi, quod cum *Ecelinus* intrabat per Portam civitatis a *Prato*; capirone terreo projecto intergum de palafredo, ad Portam se plicuit, & osculum dedit Portæ. Quod cum quidam inspicientes, & interpretantes ad bonum, dixerunt: Ecce postquam non est possibile Dominum *Ecelinum* pacem facere cum omnibus *Paduanis*; pro bono certe præfagio osculum dedit portis, & donat. Tunc est data civitas Comiti *Gaboardo* recipienti eam nomine Imperatoris, & vice ejus: sed in Consiliis, & arengis, loquendo postmodum addebat, & loquebatur Dominus *Ecelinus*, nec perpendebat aliquis qua de causa: dicebat enim verum esse, quod *Padua* data erat Domino *Gaboardo* pro Imperatore, & Nuntiis Imperatoris cum ipso. Unde si qua fiebant vel tractabantur ulterius in *Padua* pro Communi; nullius valoris erant, nisi facta forent de consilio, & consensu Domini *Ecelini*.

EXPLICIT LIBER TERTIUS.

INCIPIT QUARTUS.

C A P U T I.

Hic constituitur in Padua primus Potestas pro Domino Imperatore scilicet, Comes Simon.

Romani nominis Nuntium, immo & præcurso- rem, *Ecelinus* de *Romano* fiducialiter amodo se professus; quod gerebat mente sapientissime protegebat. Et vocato Comite *Gaboardo*, cum quibusdam de suis tam *Theotonicis*, quam *Apulis*; vocatis quoque Magnatibus de *Padua*, & quibusdam de bonis Popul- aribus, quos voluit; stans in camera, quæ dicitur *Camera Potestatis*, in Palatio, & in Domo Communi; locutus est inter eos. Et transcurrens brevi sermone sacrosancti Imperii Majestatem; & gratiam, quam Deus concesserat Domino *Frederico*, Dei gratia, *Romanorum* Imperatori Augusto; & quod *Paduani* nullo unquam tempore, nisi nunc, viderant, & ceperant viam rectam; proposuit, & dedit consilium Comiti *Gaboardo*, licet non peteret, ut provideatur ad utilitatem civitatis *Padue* de Rectore, & Potestate. Cum autem omnes præsentis vellent ipsum *Ecelinum* constituere Potestatem; idem quasi irato animo egressus est cameram, dictam Potestariam recusans. Sed revocatus a cunctis, cujuslibet habuit solus vota, cunctorum voces, & in tali electione consensum. Elegit ergo Dominum *Simonem* Comitem *Tiati- num* de *Apulia* illic præsentem, in *Padue* Potestatem pro anno futuro. Et fuit hæc electio fa-

D cta in prædicto anno M. CCXXXVII. die III. exeunte *Februario*. Hac itaque Potestate electa, & commisso sibi officio Vicariæ pro Domino Imperatore in *Marchia Tarvisina*; Comes *Geboardus*, de consilio *Ecelini*, in *Alemanniam* rediit, & Imperatori narravit singula, quæ in *Marchia* facta erant per Nuntios, & fideles Imperii. Dimisit autem *Ecelino* circa C. *Theotonicos* milites, qui steterunt ad soldum *Ecelini* exactum de civitatibus tribus scilicet, de *Verona*, *Padua*, & *Vicentia*. Et non multis diebus elapsis adeo provisum est per utrumque, quod ipse *Ecelinus* habuit in *Padua*, ad soldum civitatum ipsarum, *Saracenos* circa ccc. quos postmodum per castra, & per portas civitatis, & alibi disposuit, secundum quod ei melius fuit visum.

C A P. II.

De obsessione Montagnonis.

F His itaque sic dispositis, *Ecelinus* vigilans in universis, & singulis, quæ proposuerat se facturum, secundum quod postea patuit per effectum; paulatim in suis factis procedere cogitavit: considerans, sicut puto, quod quis aliquando facilius peragit quod intendit, si procedit provide, &

& gradatim, quam si cum impetu, & violentia moliatur. Sic ergo diebus aliquot visus est manere in tranquillitate cum *Paduanis*, & domesticè conversari cum eis, recolens familiariter cum eisdem interdum verba Fratris *Johannis*, qui jusserrat ipsum in civem recipi, & in ciuitadantiam *Paduæ*, ut supra legitur in septimo capitulo tertii libri, § Anno Domini. Sed timens ne forte contingeret *Paduanorum* animos otiosos consilium permutare; statim sequenti mense *Martii* ordinavit exercitum, & infra breve dierum spatium *Montagnonem* obsedit, ducens illuc, & tenens ibidem secum 36 diebus multis cives *Paduanos* invitos, *Theotonicos*, *Apulos*, *Sarracenos*, & quosdam, quos secum habebat de *Pedemonte*. Sed cum idem castrum vinci nequaquam posset per machinas, vel trabucchos, quoniam illuc attingere nequeunt; & prudentes viri, qui se in castro posuerant, sese viriliter tuerentur, asserentes illuc esse Commune *Paduæ* reductum, propter tyrannidem *Ecelini*; armatis cunctis gentibus, quas habuit *Ecelinus*, & ad pedestrem pugnam paratis; bis, vel ter armatus & ipse insultum fecit in *Montagnonem*, & per vim ascendere attentavit in castrum. Sed raro bene cedere consuevit inferioribus, pugnantibus contra summos: sicut olim contigit in certamine *Giganteo*, dum pugnarent ipsi *Gigantes*, viribus impares, contra *Jovem*: Et ita *Ecelinus* fraudatus sua spe temeraria, & audaci, reversusque ad castra sive tentoria, permanfit in ira sua: parum vel nihil curans, quod illuc fuerunt aliqui boni *Paduani* cives, in parte pugnantium: sagittis fixi, transfossi lanceis, ensibus vulnerati. Et vidi ego Militem quendam de bonis Militibus *Paduæ*, qui cum *Ecelino* pariter ad castrum expugnandum ascenderat, ambobus pedibus horribiliter detruncatum. Cum nihil igitur facere posset ibi; jussit destrui campanile de *Montigrotto*, quod erat proximum huic loco, & unum bilsfredum fieri jussit in ponte illic vicino, per quem itur de *Montigrotto* ad *Montem*: & hoc ideo ne forte inimici ejus vellent campanile incastellare, aut ipsis per pontem illum aliqua victualia deferantur. Circa vero Ecclesiam *Sancti Petri*, quæ est prope balneum, quod dicitur *Montagnonis*, ubi cum suis mansit tentoriis; castrum quoddam construxit inutile, & *Paduam* est reversus.

CAP. III.

Prima subjugatio Communis Paduæ sub specie bona.

Demum diebus illis immeditate sequentibus, idem *Ecelinus* consuluit Potestati, & fecit quod accepti sunt obsides a Magnatibus de *Padua*, & etiam a quibusdam Burgensibus, quos dubitabat velle manutenere Commune, aut favere forsitan Marchionis amicis: quos obsides misit ad ejus castra. Et post hæc statim continue, prætendens causas, quod *Esensis* Marchio, cum amicis suis, spernebat mandata Imperii, & Communis *Paduæ*, per quod illi de *Montagnone* videbantur existere contumaces; elegit illos, quos voluit de majoribus civitatis, Milites, & etiam, aliquos Populares, & eis ingeniosè ostendens, quod quidam ipsos inculpabant de contumacia resistentium Potestati, quod ipse penitus non credebatur; rogavit eos propter ipsorum exculpationem, & ne cresceret aliqua rixa in *Padua*, quam Dominus noster Imperator optabat in pace tenere præ ceteris suis locis; quod paucis diebus parum longe de civitate secederent: dicens quod ibi non longo tempore permanebunt. Et ita quosdam misit *Carturium*, quosdam ad *Cittadellam*, quosdam ad *Fontanivam*, & quosdam ad *Castrum Fon-*

tis. Et fuerunt isti, præter obsides, primi de-
tenti circa xx. vel ultra. Volens autem paucis diebus elapsis, quod eis promiserat observare, quod scilicet illic facerent parvam moram; misit ad eos de familiaribus suis, milites quosdam bene armatos de *Pedemonte*, & *Theotonicos* quosdam, nemine sciente de *Padua*; & fecit ipsos accipi de locis singulis, ubi erant, & conduci ad *Pratam*, ubi magnam habebat fiduciam, propter amicos suos, & attinentes sibi proxima linea parentelæ. Postmodum vero de prædictis obsidibus, & de sic deceptis Militibus, immo captis; quosdam misit in *Lombardiam*, quosdam in ejus castra, quosdam in *Apuliam*, hac de causa, quoniam tunc cepit primo eos proditores Imperii appellare. Sic ergo quidam de *Padua* sapientes diligenti consideratione viderunt, quod facta hæc tractabantur non per justitiam, sed per partem: & volentes personis potius providere, quam rebus, quam citius esse potuit; de civitate exiverunt occulte: quibus utique requisitis non venirent; destructæ sunt turre eorum, & domus. Et prima domus quæ fuit dirupta in hoc facto, fuit illa scilicet Domini Pacis Judicis, filii olim Domini *Sulimani*: tanquam per hoc quasi præsagium monstraretur, quod Pax in *Padua* nullum ulterius locum habeat, nullum quoque domicilium, aut locum. Secunda vero Domini *Jacobi*, qui dicebatur *Malitia*: non quod foret homo malitiosus, immo probus, & sapiens, quantumvis facta fuerit hæc malitia contra eum. Hæc autem domorum destructio inolevit tempore procedente in tantum, quod plusquam domorum medietas, turrium, & Palatiorum in *Padua* jacet hodie, si quis vidit integram, & videt desolatam ad præsens. ¶ Supradicto anno Domini, sed mense *Junii*, circa finem, præcepto Domini *Ecelini*, *Bonacursus* de *Fonzæ*, cum quibusdam aliis militibus de *Pedemonte*, & ipsi cum eo, iverunt ad Domnum *Jordanum* Priorem Sancti *Benedicti* de *Padua*, & ducto illuc palafredo quodam parato ad equitandum; dixerunt quod in equum ascenderet, & veniret cum eis, quia Dominus *Ecelinus* 37 habebat cum eo loqui, & quædam secum negotia pertractare. Sedit itaque super equum; & ductus est illa die in *Pedemonte*, & in carcere detentus est per castra Domini *Ecelini* & nunquam rediit *Paduam* vivus, quam hætenus non aliter rexerat, quam regit paterfamilias domum suam. ¶ Illa eadem die Dominus *Arnaldus* sanctæ *Justine* Abbas de *Padua*, petiit *Montemfilicem*, & aufugit. Et sic *Ecelinus* videns quod clerici quidam, & laici fugiebant de *Padua* propter metum; fecit eligi centum milites de *Padua*, quos credebatur plus posse in civitate, & ne ullum ei præstare possent impedimentum, misit eos cum Comite *Simone* *Paduæ* Potestate *Ravennæ*: eis prætendens causam, quod terram illam ad servitium Imperii teneant: stabant enim in parte Imperatoris, sed illic quidam eam pervertere nitebantur. Remansit quoque idem *Ecelinus* in *Padua* rectorus eandem, & remansit pro Potestate Vicarius Dominus *Cyprianus* Judex de *Tiete*, & *Bartholomæus* de *Malanocte*, qui Miles erat, & socius Domini Comitis *Teatini*.

CAP. IV.

Factum castri Sancti Bonifacii, & factum de Curte Nova in Lombardia.

Circa principium Mensis *Julii* in eodem anno MCCXXXVII. Dominus *Ecelinus* de *Romano* duxit exercitum *Paduanorum*, & *Veronensium* circa castrum Sancti *Bonifacii* *Veronensis* districtus, & ipsum obsedit, & multum diruit cum machinis, & trabucchis: filio Comitis *Rizardi* *Leonisio*

existente in ipso, & se cum suis viriliter defendente, quanvis adhuc esset in pueritia constitutus. Donec Dominus Imperator de *Alemannia* descendit in *Lombardia*, & veniens ad exercitum factum per Dominum *Ecelinum*: iussit illud guarnimentum recedere, & recessit. Exinde ivit Imperator ad *Menzum*, quo transacto potenter, & magnifice, cum Imperiali exercitu se locavit in partibus *Godi*. Et dum foret castrametatus ibidem; vidi quod venerunt Ambaxatores ad eum quidam de maioribus civibus *Mantoanis*, & obtulerunt Imperio, & Coronæ servitium Communis *Mantue*, & Domini *Rizardi* Comitis *Sancti Bonifacii*, qui erat tunc in *Mantua*, & omnium amicorum suorum; quod Imperator vultu hilari acceptavit, & eis gratiam suam, & bonam voluntatem ostendit. Et hoc erat jam Mense *Augusti* prædicti anni. Hic erant in Imperatoris exercitu Dominus *Azo Estensis* Marchio, Dominus *Ecelinus*; Dominus *Jacobus* de *Carraria*, & multi alii Magnates de *Marchia Tarvisina*, & aliunde. ¶ In præsentia etiam Domini Imperatoris ibidem, dum Dominus *Jacobus* de *Carraria* verbis altercaretur cum Domino *Ecelino*; semievaginato gladio visus est velle percutere *Ecelinum*; & forsitan percussisset: sed Dominus Imperator se personaliter interposuit, & eos absque ulla læsione sedavit. ¶ Conduxit autem hinc inde Dominus Imperator prædictus omnes Principes, & Magnates, totumque suum exercitum, & hostiliter ivit ad *Monteclarum*, habens secum *Theotonicos*, & aliam suam gentem, & c. milites de *Paduano* districtu. Quo *Monteclaro* capto per violentiam, & destructo; quotcunque, & quoscunque homines ibi cepit, misit vinculatos *Cremonam*. Dicebant autem postquam capti fuerant, quod Dominus Imperator promiserat eos absolutos dimittere cum personis, & rebus; si redderent ei castrum. Sed Dominus Imperator dicebat hoc esse conditionaliter verum, si ipsi darent *Brixiam* Imperio, & Coronæ. Ergo cum Imperator circuiret per partes illas, *Brixiam* occupare intendens; *Mediolanenses* in *Brixiensem* auxilium, & favorem extra civitatem propriam cum exercitu exiverunt, & iverunt ad *Curtem Novam*. Quo audito Imperator magnifice, & potenter equitavit ad ipsos, in quos utique insultavit, & de ipsis partem convertit in fugam, partem victos habuit, & captivos: expugnavit carrocium, quod habebant, & captum habuit Dominum *Petrum Theopolum* de *Venetis* Potestatem ipsorum, quem derentum in *Apuliam* misit. Sic exinde ivit Dominus Imperator *Cremonam*: Dominus *Ecelinus Paduam* est reversus; & Dominus *Azo* Marchio, cum amicis suis rediit ad *Este*. *Simon* Comes Potestas *Paduæ* jam redierat iussu Imperatoris de *Ravenna*, & stetit, & rexit *Paduam* uno anno, & tribus mensibus, minus tribus diebus.

CAP. V.

Factum de Prato Vallis, Aldovrandino Cazaconte Potestate in Padua.

Revolutus jam erat annus, & currebant anni Domini MCCXXXVIII. Vocavit Dominus Imperator ad se Comitem *Simonem* de Potestaria *Paduæ*, & misit *Paduæ* pro Potestate, & Rectore D. *Aldovrandinum Cazacontem* de *Tuscia*. Jam fere omnes homines boni de *Padua* manifeste videbant, quod civitas non regebatur communiter, sed per partem. Et fuerunt aliqui de bonis civibus, & magnis, & de Burgis civitatis, qui optabant quod Marchio *Paduam* venire deberet, & eam eriperet de manibus inimici: & promiserunt ei per Nuntios aliqui; qui tunc erant de maioribus civitatis, quod scilicet vel dabunt ei por-

A tam *Turrisellarum*, vel exhibunt ad ipsum, si ad civitatem venerit invadendam: & fuerunt pluri-
mi qui dixerunt, quod hoc tractabatur de conscientia Potestatis. Contingit autem quod Dominus Marchio secum habuit Dominum *Jacobum* de *Carraria Paduanum* civem, & sapientem, & probum virum; Dominum *Ugucionem* de *Pileo de Vicentia*, strenuum, & astutum; & quosdam alios nobiles de *Marchia*, potentes, & magnos viros; Milites, & Pedites, qui de *Padua* exiverant propter metum, & non modica quantitate, & habuit de *Scodexia* quasi communiter omnes: multos etiam de montanis, multos de planicie, & de villis, maxime de *Turrisellarum* Quarterio: & venit cum multa turba, & armata manu, usque ad *Pratum Vallis*, quod est in suburbio civitatis, & fuit hoc in XI. *Julii*, præscripti anni, & erat *Egyptiaca* dies illa. Tunc clausæ sunt portæ civitatis ex omni parte, & factus est clamor magnus per civitatem: & cum major pars civium desideraret Marchionis adventum; immo pauci se voluntarie tenerentur; absque ullo periculo gens Marchionis jam aperuerat portam Burgi *Turrisellarum*, quæ est contra *Pratum*, & venerat Dominus *Jacobus* de *Carraria* usque ad portam *Turrisellarum*, cum pulcra, & strenua multitudine pugnatorum. Hanc
C quidem portam viriliter impugnantes, defensam ab intrinsecis invenerunt, & clausam. Fuit autem verum, quod custodes defendentes portam, qui erant superius pro Communi in domo *Apica-
caure*, portam aperire promiserant, secundum quod occulte pacti fuerant, cum quibusdam: sed quandoque in rebus pejoribus, quandoque in melioribus fidem frangenti, fides frangitur non est mirum: sane tam expugnati quam expugnantes, quod promiserant fefellerunt. Tunc Magnates quidam, & nobiles, scilicet Comes *Tyso*, & *Namerius* ejus frater, qui portam *Turrisellarum* aperire sperabant Marchioni, & ejus parti, cum ali-
D quibus assentibus sibi; audientes campanam Communis: per quam *Ecelinus* congregatos subito *Paduanos* armari fecit, & in dextrariis sedentes, & animatos exacuit ad pugnandum; egressi sunt civitatem per posticum in muro in civitate juxta Ecclesiam *Sancti Egidii*, ibi prope ad portam, & abierunt. Qui quanvis ad Marchionem accederent; stantem in *Prato Vallis*, fraudatum utique se videntem; nihilominus tamen idem Marchio perstitit in suo proposito firmus, & suis monstrans animum, & vigorem in sua spe perstitit firmus, & animosus. Interea *Ecelinus* paratus intus a civitate cum armata tota militia *Paduana*, cum
E *Theotonicis*, & cum suis de *Pedemonte*, magnifice, & potenter venit ad Portam *Turrisellarum*: & videns eam clausam, & firmatam; vocavit apud se Dominum *Ugonem* a *Vado*, quasi jam videret de his aliquam suspicionem habere: & propter Portæ securitatem dimissis illic quibusdam; vertit se cum tota militia ad Pontem *Sancti Stephani*, & exinde ad Plateam *Sancti Antonii* equitavit. Ibi quærens unde posset transire ad *Pratum Vallis*; descendit ab aggere fluminis, & aquam parvam de facili transiens, gentem suam congregatam habuit ultra aquam: & sic per strictum callem quendam, qui
F est apud *Sanctæ Mariæ* Ecclesiam, pervenit in *Pratum*, nullo prorsus obstaculo impeditus, & stetit per parvam moram. Jam *Jacobus* de *Carraria* regressus erat de Portis *Turrisellarum* ad Marchionem; cum illis qui secum steterant in pugnando. Ibi erat *Ugucio* de *Pileo*, prædictus Comes *Tyso*, & ejus frater, & omnes Magnates, qui partem Marchionis fovebant. Voluit Dominus *Ecelinus* quod *Theotonici* primo ferirent in hostes, sed ipsi penitus recusarunt. Iussit ergo banderiam, sive ipsius Domini vexillum, quod usque nunc involutum

lutum steterat, aperiri: quod cum factum sit, extemplo clamor, & rumor magnus insonuit per turbam, & populum Marchionis, & singuli protinus procurantes de suo facto, per eandem viam, unde venerant, tergo dato, subito sunt reversi. *Ecelinus*, & omnes sui, infecuti Marchionem velociter; nam & *Thersites* audax, & intrepidus sequeretur, dum cerneret *Hectorem* fugientem; ivit Marchio per ripam fluminis versus *Montisilicis* castrum, *Ecelinus* per viam aliam qua ducitur *Agnam*. Captus est *Jacobus* de *Carraria* a militia *Theotonicorum* in ipsa *Agna*, & quidam alii cum ipso eadem hora, & aliqui sine ipso. Fuerunt multi etiam, qui dimissis equis; & armis suis, latitaverunt usque in noctem in domibus, vel per campos; donec fugam salubriorem, nocte adveniente, ceperunt. Hic est Marchio sanus, & incolumis per bonum dextrarium delatus ad *Este*, multum tamen condolens, multum quoque in suis, tam parvis, quam magnis damnificatus amicis. Sed fuit tanquam doctrina quædam, quæ cautum ipsum, reddidit plus providum ulterius, & astutum: interdum nanque est utilis injuria patienti, & hoc in sapientibus maxime locum habet.

CAP. VI.

Hic exivit pars Marchionis de Civitate Paduæ, & factus est exercitus ad Este, & ad Montagnanam.

Reversus est *Ecelinus* cum magna lætitia *Paduam*, fugatis multis magnis, & minoribus amicis, & fidelibus Marchionis, qui cum ipso venerant, & qui ejus desiderabant adventum. Qui autem nunc sunt in civitate, & burgis *Paduæ*, omnes quasi, seasserunt ab hac die in antea Domini *Ecelini* amicos, & de ipsius parte se dicunt: incipientes nunc ipsum, quasi per excellentiam, Dominum nominare, nomen ejus proprium, per summam reverentiam, subticentes. Hic cunctis notorium extitit, timorem prævalere amor: dum complet timor aliquando festinanter, quod amor incipere non dignatur. Hoc plene notavit ille, quem omnes de *Padua*, immo verius fere de tota *Marchia*, Dominum appellabant. ¶ Tunc Dominus *Jacobus* de *Carraria*, qui captus fuerat, & adhuc morabatur detentus; amicos habuit Dominum *Avedutum* Advocatum *Paduanum* civem, in armis prudentem virum, in morum curialitate laudandum, & in consiliis astutum, & sapientem; & quosdam alios potentes, & magnos viros in curia Domini *Ecelini*, qui pactum adinvenierunt, quod ipse Dominus *Jacobus* ulterius esse debeat Domini *Ecelini* amicus, & castrum suum de *Carraria* ponat in manu Potestatis *Paduæ*, & Communis, & ipse dimittatur liber, & absolutus; quod ipse Dominus *Jacobus* voluntarie fecit, & stetit a modo in parte Domini *Ecelini*. ¶ Auditis igitur istis factis, & inquisito diligenter per Marchionem, quod *Ecelinus* exercitum ordinabat; Ipse Marchio cum tota sua familia ivit *Rudigium*, dimittens *Estenses* quasi omnes, & singulos lachrymantes, quando inter eos loquendo publice, se ipsum licentiavit de *Este*. ¶ Quibus omnibus sic peractis, eodem anno MCCXXXVIII. die x. exeunte *Julio*, Dominus *Ecelinus* movit exercitum *Paduanum*; & ivit ad *Este*. De plano habuit villam totam, & bene se gessit de habitatoribus villæ: immo si qui bona eorum rapere, vel usurpare volebant, eos personaliter puniebat, & aliquos punivit in manibus, & pedibus amputatis: habuit roccham etiam, sive castrum, in quo pro ipso tenendo constituit milites omnes de *Quarterio Pontis Molendinorum* de *Padua*: posuit

illic etiam pro custodia castri quandam quantitatem *Sarracenorum*; & ivit *Montagnanam* hostiliter, quam credidit in continenti habere: fecitque illuc *Veronenses* venire, in quibus *Ecelinus* præcæteris *Marchiæ* confidebat. Homines autem de *Montagnana* se defenderunt viriliter: nam, & ipsius *bilfredum* unum die quadam in meridie combuxerunt, *Ecelino* invito, qui tunc sub illic facto quodam operimento, & via erat, sed non cognitus, vix effugit. Tota igitur gente sua vocata, inter multa, quæ inter eos locutus est, furens & indignatus asseruit *Montagnanam* oportet destrui, & comburi, quod si forte incombusta remanserit, eveniet tempus, quo vivi mortuis invidеbunt. Sic mota est plurimum sævities, & crudelitas *Ecelini*, credentis quod propter hortatum aliquorum de exercitu, illi de *Montagnana* existerent contumaces: sæpe nanque subintrat suspicio, unde cessit fiducia, sive amor. Itaque convocatis Domino *Jacobo* de *Carraria*, & Domino Advocato de *Padua*; districte præcepit eis, quod assumerent viam suam, & usque ad tres dies præsentare se debeant Capitaneo *Montis Beluni*, qui locum illum tenebat hoc tempore pro Domino *Ecelino*. Responderunt autem hilari vultu, & claro, se velle totaliter in hoc, & in aliis ipsius adimplere mandatum, & assumpta licentia equitaverunt eadem hora: sed diversum fuit eorum propositum a promissis: quam citius autem sibi aptitudinem inspexerunt, convertunt iter suum, & *Anguillariam* properarunt, quæ tenebatur pro parte Domini Marchionis per Dominum *Jacobinum*, qui dicebatur *Papafava*, filium condam Domini *Albertini* de *Carraria*, fratris ipsius Domini *Jacobi*. ¶ Divisus est nunc *Ecelinus* cum toto exercitu de circuitu *Montagnanæ*, & cum *Veronensibus* ivit *Veronam*. Frater ejus *Albricus* de *Romano* reversus est *Paduam*, cum Potestate, & cum exercitu *Paduano*. ¶ Paucis autem diebus elapsis, in Mense *Augusti*, Marchio est regressus ad *Este*, & villam totam tunc habuit, & munivit: roccham vero non habuit, nec tentavit habere. Dominus *Fulco* de *Montagnone*, cum pluribus de parte Marchionis *Montem Rubeum* occupavit, volens ipsum incastellare in *Paduanorum*, & civitatis contemptum. Ipse enim Domini *Fulconis*, & suorum parentum castrum, scilicet *Montagnone*, Comes *Gaboardus* condam, sub prætextu concordiae, quasi post paucos dies quibus obsessum fuit, & ipsis Castellanis acceperat; & dum fingeret se ipsum castrum dare custodiendum Communi *Paduæ*; devenerat in Dominum *Ecelinum*, qui ipsum, tunc tenebat, & faciebat custodiri per *Sarracenos*, & per quosdam suos de *Pedemonte*. Dicti vero Potestas, & *Albricus* de *Romano* cum toto *Paduano* Communi ad dictum *Montem Rubeum* festinanter euntes; montem per vim recuperaverunt ab ipso Domino *Fulcone*, & suis. Captus est ibi ipse Dominus *Fulco*, & multi alii, qui cum eo erant, & conducti *Paduam*, & in carcere sunt reclusi: idem vero Mons incastellatus, contra voluntatem majoris partis de Consilio *Paduæ*. Et postmodum castrum hoc factum, & præmunitum; pro Communi *Paduæ* custodiendum datum est, & commissum Domino *Uberto* de *Dalesmanino* de *Padua*.

CAP. VII.

Litteræ, quas Ecelinus stans Paduæ, misit Imperatori commoranti Cremonæ.

Diebus istis venit *Ecelinus* *Paduam* de *Verona*: qui videns partem de majoribus de *Padua* repugnare; sive quia jam sub umbra alarum Imperii, secundum sui animi præconceptum, ad ardua negotia intendebat, sive ab aliquibus persuasus;

sus; Domino Imperatori cum sua curia permanenti *Cremonæ*, tales litteras, per quosdam suos Ambaxatores honorabiles, destinavit. ¶ Invi-ctissimo, & triumphatori Domino *Frederico*; Dei gratia, *Romanorum* Imperatori, & semper Augusto, *Hierusalem*, & *Siciliæ* Regi, suo Domino speciali; *Ecelinus* de *Romano*, ejus humilis serviens, & fidelis, & subjectus, devotionis promittitudinem, cum debito desiderio serviendi. Divinæ pietatis clementia humano quidem generi providit utiliter, & eidem misericorditer dispensavit; dum quodammodo necessarium esse præscivit, quod orbis terrarum, diversorum, & innumerabilium morum gentibus habitatus; *Romano* tamen Imperio, utpote naturali, & unico principio pareat, & inclinet. Et ego cum bonæ memoriæ Pater meus *Ecelinus*, dictus verè de *Romano*, & ipse subditus, & obediens extitisset Imperio, & Coronæ; spem vitæ meæ totaliter sub dominationis vestræ clypeo posui, & tutela: pugno quoque, & pugnabo dum vixero, quod honor, & culmen Imperii de bono semper in melius augmentetur, & crescat. Hoc est enim, ut video, singulare illud justæ gubernationis remigium, per quod naves hujus seculi transiens fluctus Maris, ad portum salutis adducitur; hoc est illud inclitæ sapientiæ frænum, cujus loris mundus, quasi currens sonipes, moderatur; ut per Imperium castigentur enormitates, injurii retundantur, tumidi refrænentur, justitia conservetur in terris. Ecce nunc, per Dei gratiam, fere tota *Italia* cum cæteris mundi Provinciis satis est subdita magni vestri nominis claritati: sola tamen quorundam proditorum superbia contumax, & effrænis, in terris Marchionis *Esensis*, nititur contra stimulum calcitrare, & sibi jam præsumit attrahere quosdam sibi complices, per quædam latibula *Lombardiæ*. Sed feriendus est serpens in capite, ut corpus facilius devincatur. Quare Majestatis Imperatoriæ moveatur, & exurgat potentia, & dissipentur vestræ Celsitudinis inimici: & venire dignemini, quam citius esse potest, in partes *Marchiæ Tarvisinæ*. Scio nanque pro certo, quod protinus cum illic Altitudinis vestræ magnalia comparebunt; quicumque nunc velle videntur resistere, venient ad scabellum vestrorum pedum capitibus inclinatis. Et sic in illis partibus, absque ullo discrimine, vel labore, omnia plana erunt, & sic ibidem habebitis pacatum Imperium, & tranquillum. Aut excelsa manus vestræ Magnificentiæ rebelles conteret, falsos exterminabit, & infideles proditores Sacri Imperii foeliciter ebdomabit.

C A P. VIII.

Litteræ, quas Dominus Imperator remisit Ecelino.

AD prædictas autem litteras Dominus Imperator rescripsit, & verba hujuscemodi *Ecelino* transmisit. ¶ *Fredericus*, Dei gratia, Imperator *Romanorum* Augustus, *Hierusalem*, & *Siciliæ* Rex; Dilecto fideli suo *Ecelino* de *Romano*, gratiam suam, & bonam voluntatem. Si diligenti cura conspiciamus devotionis tuæ operam, & effectum; appellari debes merito illius fidelitatis legitimus successor, & hæres, quam olim, dignæ recordationis, & memoriæ, pater tuus, in tempore suo gessit Imperio, & Coronæ. Quare fidelitatem tuam dignis laudibus commendamus, & curabimus, dante Deo, de munere nostræ gratiæ tuis obsequiis respondere. Inspicientes vero tuarum litterarum tenorem, non possumus non mirari: quoniam recordamur, quod *Azo Esensis* Marchio, de nostris fidelibus unus, pater Mar-

A chionis præsentis, fideliter nobis assistit quondam tam in belli tempore, quam in pacis, nec unquam defuit nostræ Imperatoriæ Majestati. Si enim licet aliquando in primis annis in *Apulia* rebelles domuimus; si tempore procedente in partibus *Alemanniæ* passi sumus plura discrimina; si civitatum lites, & scismata sedavimus in partibus *Lombardiæ*; nemo fuit nostrorum Principum, vel Baronum, qui plus lateri nostro assisteret, quam idem Marchio, quem nostrum quasi patronum habuimus ab ipsis cunabulis, & præcipuum defensorum. Est itaque satis absolum, si filiustam enormiter a paternis actibus deviat, & bene gesta parentis reprobabiliter dehonestat. De cæteris quoque *Marchiæ Tarvisinæ* Nobilibus, per nos nulla acerbitate gravatis, etiam admiramur, si declinant ab Imperiali servitio, velud in tuis litteris intuemur. Sed ad partes illas expedit nos venire: unde noscas indubitanter, nos transacto proximo festo Epiphaniæ, assumpturos, favente Domino, viam nostram: ita quod usque ad diem Conversionis Beati *Pauli*, vel circa, sperabimus, te, & alios nostros fideles de *Marchia* visitare, & super factis ipsius *Marchiæ*, cum tuo, & aliorum nostrorum fidelium consilio, quod utilius fuerit faciemus. Data *Cremonæ* xii. Kal. Jan. Anno Domini mcccxxxviii.

C A P. IX.

De Introitu Domini Imperatoris in Padua, & de Domino Thebaldo, qui factus est Potestas ibidem.

Venerant Imperator *Vicentiam*: & inde motus sequenti anno Domini mcccxxxix. die sequenti exeunte *Januario*; versus *Paduam* equitabat magnifice sociatus. Cum ipso nanque fuerunt *Cremonenses* multi scilicet, Ambaxatores Communis illius, & alii *Cremonenses* Milites pro Imperatoris honore; *Theotonici*, *Apuli*, *Sarraceni*, Barbari quidam, & etiam quidam *Græci*. Occurrerunt ei obviam *Ecelinus*, & *Paduani* bene per quinque milliaria foras a Civitate, cum multa lætitia exultantes, Milites, & Pedites, cum cymbalis, & citharis, & instrumentorum diversis generibus, cum carrocio, copiosis divitiis, & ornatibus decorato. Multæ quoque Domine præstanti pulcritudine, pretiosis vestibus refulgentes, sedentes in phaleratis, & ambulantes palafredis. Hic professus est Imperator, loquens ad *Ecelinum* secum pariter equitantem, se nunquam vidisse citra, vel etiam ultra Mare, nec in aliqua parte mundi, sic communiter gentem egregiam, bonis moribus adeo insignitam, sic utique curialem, vel providam usquequaque. Tunc accessit unus de Popularibus *Paduæ*, nomine *Jacobinus Texta* ad cendatum pendens de sublimi antema carrocii, & capiens ipsum cendatum, seu vexillum ambabus manibus, reverenter dedit in manibus Domini Imperatoris, & ait, Hoc tibi, Domine potentissime, tuum Commune *Paduæ* repræsentat, ut per Coronam tuicapitis, *Padua* in justitia conservetur. Quod ipse visus est audire, & recipere vultu hilari, & jocundo. Sic itaque, cum summo gaudio, receptus est Imperator in *Padua* die illa, & de Episcopatu, ad quem descendit in prima die, sequente die ivit, & hospitatus est in Monasterio *Sanctæ Justine*, per duos menses, vel circa. Hinc ibat aliquando ad venandum, aliquando ad passandum, ipsum nanque plurimum hæc, & similia delectabant solatia. Ibat etiam quandoque *Noentam*, ubi morabatur hoc tempore uxor ejus, filia Regis *Angliæ*, quæ volebat potius appellari Regina, quam Imperatrix. Fuit etiam Dominus Imperator ad

Montefilicem, quæ est Camera specialis Imperii in *Paduano* districtu, montis cujus securitatem murari iussit. Vidit, & cognovit, ibidem stando, castra Marchionis *Estensis*, potentiam, & loca ipsius: quo siquidem in *Montefilice* convocado, habuit secretum colloquium cum eodem. Illic *Arnaldus* Abbas *Sanctæ Justine* de *Padua*, vir nobilis natione, quia de progenie *Cataniorum* de *Limena Paduani* districtus; se Domino Imperatori, sicut bene decuit, præsentavit: per ordinem ei dicens, quod *Ecelini* timore fugerat de Monasterio illo, quod nunc est Domini Imperatoris, & ejus erit donec vixerit, idem Abbas. Sic quoque diebus illis assumpto ipso Abbate secum *Paduam* ivit, & habitavit Imperator, & ipse Abbas in Monasterio. Sed sequente solemnitate de *Ramis Palmarum*, totus quasi *Populus Paduæ* convenit in *Prato Vallis*: quoniam mos est in tali die, quod *Paduana* gens illic totaliter congregatur. Ibi Dominus Imperator sedens in eminentiori loco in suo throno, se cunctis ostendit hilarem, & jocundum. Et *Petro de Vineâ Apulo* ejus Judice, pro ipso Domino sapienter locuto; inter Dominum Imperatorem, & *Padnanum* Populum foederavit quodammodo multam benivolentiam, & amorem. Secutum est postmodum festum *Paschæ*, & Dominus Imperator audita solemnitate

42. *Missarum* in Majori Ecclesia, propter honorem diei; dum ad *Sanctam Justinam* rediret, ostendit se, cunctis videntibus, capite coronato. ¶ Hic autem potest manifeste notari, quod Divina potentia ludit in rebus mundi; & tempus unius horæ vix continet certam fidem: nam ante VII. dies in *Padua* murmuratum est per *Populum Paduanum*, quod *Romæ* Papa *Gregorius* in die de *Cœna* Domini tunc transacta, *Fredericum* ipsum Imperatorem excommunicatum pronunciaverat cunctis gentibus congregatis ibidem, propter indulgentiam, quam annuatim facit Apostolica Sanctitas tali die. ¶ Hiis diebus obiit Dominus *Jacobus*, Dei gratia, Episcopus *Paduanus*.

CAP. X.

De excusatione Imperatoris ab excommunicatione facta in eum.

Cum insonuisset per *Paduam*, quod Imperator erat excommunicatus per Papam; tunc ipse fecit protinus convocari magnam Concionem in Palatio *Paduæ*: & dum illic in sua Majestate sederet: surrexit Judex Imperialis *Petrus de Vineâ*, fundatus multa litteratura divina, & humana, & poetarum: proposuit autem illam auctoritatem *Ovidii*.

*Leniter ex merito quidquid patiare ferendum est,
Quæ venit indigne pœna, dolenda venit.*

Et aptata sapienter auctoritate intentioni; disputavit, & edocuit *Populum*, quod cum Dominus Imperator foret adeo benignus, & justus Princeps, & Dominus æquitatis, sicut unquam fuerit aliquis; qui a *Karulo* citra Imperium gubernasset; digne poterat de *Sanctæ Matris Ecclesiæ* Rectoribus conqueri, & dolere. Ipse enim Dominus Imperator non dedignabatur coram omni *Populo* protestari, quod si iuste foret lata excommunicationis sententia contra ipsum; paratus erat modis omnibus exponere se cunctis Ecclesiæ capitulis, & mandatis. Sed quia hæc pœna indigna venit, non miretur aliquis, si venit utique & dolenda. Immo si pœnam ipsam merito pateretur; leniter sustinendum esse decerneret, & ferendum. Mirabatur, ergo de Ministris Apostolicæ Sanctitatis, quod eorum sententia in tan-

tum præcipitium corruerat sic incaute; quod illic, ubi nullum peccatum præcefferat, pœna sic enormiter sit annexa. Hæc autem facta sunt anno prædicto Domini, de Mense *Aprilis*.

CAP. XI.

De quibusdam Paduanis missis ad mandata jussu Imperatoris, & de quibusdam redemptis.

Divisa Concione prædicta, cogitationes *Paduanorum* diversimode movebantur. Imperator autem, volens placere omnibus de *Marchia* toto posse; equitavit *Tarvisum*, ubi honorabiliter est receptus. Ibi Potestatem constituit, de voluntate totius *Populi Tarvisini*, *Jacobum* de *Morra Apulum*, fidelem Imperii, virum providum, & prudentem. Reversus quoque *Paduam*, vocavit, & fiduciam dedit Marchioni *Estensi*: cujus acceptis castris in Imperii custodiam; fecit eum venire *Paduam*, & omnes, qui pro ipsius parte civitatem exiverant: & affidati sunt, & venerunt præter illos, quos carceraverat *Ecelinus*. Qui *Ecelinus* animo suo considerans, quæ videbantur occurrere; spiones quosdam posuit in *contrata Sanctæ Crucis* de *Padua*: per quos scire posset qui obviam irent quando inde Marchio veniebat in civitatem: & eorum habuit nomina pro magna parte in scriptis. Dum itaque Imperator ad *Sanctam Justinam* staret; & forent in civitate Marchio, & Magnates amici de parte ejusdem Marchionis, scilicet, Dominus *Biaquinus*, & *Wecili* de *Camino*, & alii; ex altera vero parte Dominus *Ecelinus*, & *Albricus* de *Romano* fratres, & omnes alii eorum amici; multa, & magna tunc fiebant secreta Consilia apud Monasterium *Sanctæ Justine*, singulis noctibus, & diebus. Tunc accepit Imperator Principem *Raynaldum* filium Marchionis, & ejus uxorem, sibi jam antea deputatam, sed nondum datam, *Aledeitam* filiam *Albrici* de *Romano*; & eos pro obsidibus tenuit, & postmodum in *Apuliam* misit, dicens quod hoc erat pro bono pacis. Et prætendens causam etiam concordie confirmandæ, jussit idem Dominus Imperator, quod Dominus *Jacobus* de *Carraria*, Dominus *Advedutus* Advocatus de *Padua*, irent *Mantuam*; Dominus *Ubertus Dalesmaninus*, Dominus *Henricus* olim Domini *Forzatè* de *Padua*, *Jacobus Alberti* de *Ponte Molendinorum*, *Gumbertinus* de *Balegante*, *Matthæus Capellina* Judex, *Bartholomæus* Judex olim *Vani* de *Zaco*, Dominus *Ivanus Johannis Grosnæ* Judex similiter, *A-*43
liotus Wajapa, & quam plures alii de majoribus civibus *Paduæ*, qui iverant, ut dictum fuit, obviam Marchioni; *Vicentiam* irent. Sed Domini *Ubertus* & *Henricus* de *Forzatè* mandatum Imperiale spreverunt, quod eis postea bene cessit. Alii vero cum suo damno fecerunt quod eis præceptum fuit. Ivit tunc Dominus Imperator *Vicentiam*, & illic colloquium habuit cum Magnatibus omnibus de *Marchia Tarvisina*: & illuc fecit ad se venire Dominum *Jordanum* Priorem *Sancti Benedicti* de *Padua*, quem *Ecelinus* in *Aslo* tenuerat jam quasi per duos annos incarcerationum, & quosdam alios nobiles, quos similiter adhuc captivos tenebat in ejus *Castro Sancti Zenonis*, in *Fonte* similiter, & in *Aslo*, & *Prato*. Dominum *Jordanum* donavit Domino Patriarchæ *Aquilejensi*: hac tamen conditione facta per consilium *Ecelini*, quod *Paduam* non veniret. De aliis, quosdam absolvit, & quosdam carceratos adhuc dimisit. Et stans ibidem *Vicentiæ*, fecit sibi *Monteculum* majorem dari, castrum scilicet, *Ugucionis* de *Pileo Vicentini* districtus: & positis ibi custodibus *Sarrace-*
nijs

nis, fecit ipsum ulterius per Imperium custodiri. Ibi siquidem dictum fuit. s. in *Vicentia*, quod facta erat conspiratio quædam in detrimentum Imperatoris, quod postmodum inventum est esse falsum. Hoc verumtamen verum fuit, quod cum Imperator vellet proficisci *Veronam*, & ire in *Lombardiam*, credens *Marchiam* planam esse; *Albricus de Romano*, & *Biaquinus*, & *Wecili de Camino Tarvisum* festinanter euntes; civitatem illam quodam mane ceperunt, & tenuerunt, & hoc fuit in mense *Madii*. Uxorem *Jacobi de Morta*, qui Potestas erat, ceperunt, & eam curialiter posuerunt in custodia de majoribus Dominabus de civitate. Alii vero omnes, qui pro Imperatore illic fuerant capti sunt, & detenti, præter Potestatem, qui per comneatum cujusdam Militis *Tarvisini*, qui jam erat multum amicus cum ipso, fugit ad castrum *Mestri*.

C A P. XII.

De hiis quæ facta sunt ab Imperatore stante apud Castrum Franchum.

Hac de causa *Paduam* rediit Imperator. Fecerat autem, & in *Padua* constituerat ante prædictum factum in kalendis *Madii* præteritis, anni. s. MCCXXXIX. *Tybaldu* *Franciscum* de *Apulia* Potestatem *Paduæ*, & Imperialem Vicarium in *Marchia Tarvisina* generaliter a flumine *Olii*, usque *Tridentum*. Constituit autem eodem mense generalem exercitum, & cum carrocio *Paduæ*, circa finem ejusdem Mensis, duxit exercitum ipsum ad Castrum *Franchum*, locum *Tarvisinorum*. Et horam motionis elegit per consilium Magistri *Theodori* sui Astrologi, qui stetit cum astrolabio sursum in turri Communis, expectans, ut dicebatur, quod ascenderet prima facies, vel horoscoparet *Leonis*, cum diceret *Jovem* esse in illo. Sed cum per astrolabium hoc videre non posset tempore nubibus obumbrato; silicetum est dicere, tunc fuit in sua electione deceptus: quia nec erat *Juppiter* in *Leone*, nec *Leo* tunc ascendeat, sed *Virgo*. Et ita cum *Scorpio* tunc esset domus itineris, quia tertia; innuebat quod exercitus, vel Imperator, ad cujus petitionem fiebat, offendi deberet in fine: quasi cauda *Scorpionis* hoc faceret, quæ dicitur infidelis, & venenata: & hoc esse debebat antequam Imperator longe recederet a *Marchia Tarvisina*. Ivit ipse tamen in sua persona propria, iverunt secum etiam *Estepis* *Marchio*, *Ecelinus de Romano*, & multi Magnates, & Milites utriusque amici, *Pedites*, *Balistarii*, & quasi omnes de civitate, & villis, quia libenter quilibet sequebatur Imperatorem. Fixis igitur tentoriis circa prædictum locum *Tarvisinorum*, & illic stante exercitu copioso; Dominus Imperator pro se dici fecit, & arengari, & dedit terminum *Tarvisinis*, quod usque ad viii. dies ad ipsius mandata venirent: quod cum facere contempnissent; termino præterito, Privilegium dedit, & scribi fecit, quod Imperialis Majestas videns *Tarvisinos* existere contumaces, *Paduanos* vero subditos, & fideles; confirmans constitutionem illam, usque tempore Cæsaris introductam, & allegatam,

arma tenenti
Omnia dat, qui iusta negat;

Donavit, ex Imperiali gratia, Populo *Paduano* Castrum *Franchum*, & Civitatem *Tarvisii*, a flumine *Sili* citra, s. versus *Paduam*, usque ad Mare. Et hoc Privilegium Aurea Bulla Imperii roboratum, Domino *Tybaldo* Potestati *Paduæ*, pro ipsius civitatis Communi recipienti, solemniter

A ibi dedit. ¶ Ea quoque die, qua fecit istam gratiam *Paduanis*, contingit Marchionem ad exercitum, de *Cittadella*, quasi cum C. militibus, equitare, & *Ecelinus de Romano* eadem hora, cum militibus xx. vel circa, de exercitu equitabat ad *Cittadellam*. His ergo duabus Aquilis sibi ad invicem recta linea appropinquantibus equitando; fuerunt quidam hinc inde, qui diversas cogitationes fecerunt: donec ipse Marchio misit Dominum *Jacobum de Sancto Andrea*, & *Aylum de Compagno*, Milites sapientes, & insignitos, qui *Ecelinum* ipsum curialiter rogaverunt, quod sibi de sua liberalitate placeret divertere aliquantulum a dextris, vel a sinistris: quod ipse quidem discrete fecit, & ivit utraque militia viam suam.

C A P. XIII.

Qualiter dum staret dictus exercitus, obscuratus est Sol, & recessit Imperator in Lombardiam.

Post hæc Dominus Imperator sequenti die misit primo balisterios, & misit gualdanam suam; secundo milites, & pedites, & omnes etiam vastatores, & damnificare fecit, in quibuscunque potuit, inimicos. Quibus ad vastum manentibus, die iii. intrante *Junio*, statim post horam nonam, in anno Domini supradicto MCCXXXIX. Sol est cunctis videntibus obscuratus, & duravit Eclipsis Solis fere per duas horas: ita quod gavisi sunt illi de Castro *Franchum*, dicentes quod ipse Deus hoc miraculum ostendebat, ut pœniteret Imperatorem, & cæteros de injusta offensione, quam nitebatur facere *Tarvisinis*. Ipse tamen Dominus Imperator, quanvis non ignoraret causam eclipsisationis, ut credo; hac re miraculosa ostendens se tanquam contritum, recedere disposuit de hoc loco: & vocatis ad se Marchione, & *Ecelino*, aliisque majoribus de *Marchia* de ipso exercitu, quasi circa L. locutus est inter eos: & ostendens ipsis, quod oportebat eum ire in *Lombardiam*; cuilibet eorum solidum de Imperiali Camera dari fecit. Exercitu vero dimisso, arrepto itinere equitabat versus *Lombardiam* cum eis, habens, & ducens secum *Theotonicos* omnes, & *Apulos*, in quibus præ cæteris gentibus confidebat. Cum autem hæc tota militia esset in confinio castri de *Sancto Bonifacio Veronensis* districtus; dicitur quod unus de familiaribus Imperatoris, manu dextera posita ad proprium collum suum, & versus Marchionem respiciens; signum fecit, quasi de capite exsecando, diligebat enim Marchionem, & suam partem: quod Marchio protinus, & satis utiliter annotavit, & illis amicis suis, quibus caute signum facere potuit, tardatis secum post alios equitantes; intravit cum eis in *Sancti Bonifacii* castrum, & ibi mansit. Quo quidem notificato Imperatori; misit *Petrum de Vineis* pro Marchione revocando, & suis, dicens quod fidantiam dabat ipsi Marchioni, & Comiti, cunctisque eorum amicis: & addens quod volebat pacificare Comitem, & omnes de sua parte, cum illis adversæ partis, ipsumque Comitem, & suos ponere in *Verona*. Exarserat enim capitalis discordia in *Verona*, usque ab illo tempore, quo pars *Montecolorum*, cum *Ecelino*, Comitem, & amicos ejus ceperat in Palatio *Veronensi*: unde disruptæ erant domus, & turres amicorum Comitum, & ipsius amici quidam in carceribus finiverant miserabiliter vitam suam, quidam fuerunt mortui diversis generibus tormentorum. Dum igitur Imperator scivit per suos Nuntios destinatos ad Marchionem, quod ipse Marchio, & Comes, eorumque amici ad ipsum Imperatorem nullatenus venie-

veniebant; fecit apud *Villam Novam*, ubi erat, detineri Dominum *Nicolaum de Lucio*, *Aylum de Compagno*, & alios, quos habere potuit Marchionis amicos: isti nanque, quia erant longe a Marchione, scire non potuerunt Marchionis recessum. Esse enim consuevit aliquando, quod ovis, quæ elongatur a grege, vel a pastore, aut forte damnabiliter decedit in errorem, aut quod est durius, cadit in iram lupi. Demum ivit Imperator *Veronam*, & amodo fuit studiosior custodiri exitum, & introitum de *Alemannia* in *Lombardiam*, & e converso: sunt enim quædam loca in districtu *Veronæ*, quæ vulgus appellat *Clusas*, per quas de facili potest negari talis introitus, & patere. *Nicolaum* vero de *Luzio*, & *Aylum* de *Compagno*, Principem *Raynaldum* filium Marchionis, & obfidem pro eo, aliosque *Paduanos* cives, quos *Ecelinus* olim tenuerat in *Castro Fontis*, & in *Prata*, & alibi; quoscumque habere potuit, misit *Cremonomam*, & *Parman*, & iussit eos ibidem optime custodiri.

CAP. XIV.

De castris Marchionis per ipsum recuperatis.

Sic patuit manifeste, quod illi qui se monstrabant fideles Imperatoris, calcaneum, & caudam levaverunt in ipsum, primum quam exiret *Marchiam Tarvisinam*. Exercitu quoque reverso a *Castro Francho*, & locis, & castris Marchionis per Imperatorem adhuc detentis; male actum est in civitate *Paduæ*, de aliquibus Marchionis amicis, qui apud dictum exercitum iverant sub tutela Imperatoris: nam quidam redeundo secure nimis, injuste sunt detenti, & in carcere sunt reclusi; alii in propriis domibus capti sunt, sine causa; alii sunt occisi, dum sani, & incolumes capti forent. Et sic cives illi, qui aliquam honestatem habebant, dolere ceperunt, & quasi medullitus contristari, cum viderent tantas, & tam horribiles iniquitates in *Padua* perpetrari. Sed ipse *Estensis* Marchio voluit ostendere se dolere: nam congregata omni gente, quam potuit; spem suam, quam totam iactavit in Dominum, fortunam suam etiam, quam viriliter est secutus, proposuit attentare. Et cum sit *Estensis* Marchio, hostiliter venit ad terram suam. Et hoc in brevi tempore patuit, quod in se sperantes Deus nullatenus derelinquit. *Estensem* Villam protinus recuperavit, & *roccham*; & *Baonem* per arma rapuit, *Lucium* propter famem, resistentibus *Sarracenis* usque dum potuerunt, quos illic posuerat *Ecelinus*. *Calaonem* habuit propter trabucchorum timorem: & dum circa *Cerrum* maneret in

A costis montis, & parari faceret ædificia ad capiendum inimicos, & locum; ipsi vero qui in *Cerro* manebant victualia non haberent; volens *Ecelinus* stans *Paduæ* dare illis succursum; festinanter paravit exercitum *Paduanum*, & intravit cum ipso exercitu inter *Baonem*, & *Calaonem*, suspicans forsitan quod Marchio cederet de obsidione *Sarracenorum*. Sed Marchio erat in alto montis, *Ecelinus* in plano: Unde deceptus est *Ecelinus*, nec suis expectantibus potuit exhibere succursum: quanvis sæpe nudis ensibus, & motis bandieriis, nutum frequenter faceret, quod *Lombardi Mastare* dicunt. Immo nunquam *Ecelinus* ipse tantum de aliqua temeritate poenituit, quamquam quod in vanum intraverat fauces illorum montium, & quasi deserta loca. Quo festinante quam citius potuit ad regressum; Marchio *Cerrum* habuit, & illam incultam gentem: sed ejus benignitas custodes illos offendere non permisit. Hæc autem prædicta facta sunt Mense *Augusti* præscripti anni.

CAP. XV.

De conspiratione prima, & maleficiis primo factis in Padua.

C Indignatus est nimium *Ecelinus*, quod Marchio recuperarat sua Castra. Et ecce diebus illis inolevit susurratio quædam, & dictum est inter *Ecelini* fautores, quod aliqui conspiraverant contra eum, volentes Civitatem *Paduæ* tradere Marchioni, & quod Miles quidam *Paduanus* manens in *Buvolenta*, *Zufredus* nomine, litteras misit Domino *Aveduto* Advocato de *Padua*, qui tunc tenebat *Castrum Brentæ* contrarius *Ecelino*, ut veniret ad *Buvolentam* accipiendam, & quod haberet eam de facili. Sic itaque *Zufredus* ipse captus, & ductus *Paduam*, primo decapitatus est in foro, nec convictus in aliquo scelere, nec confessus. Post quod recte per dies xv. in Mense *Septembris* ejusdem anni MCCXXXIX. & ejusdem conspirationis causa, ut dictum fuit; decapitatus est in foro Miles unus de Majoribus de *Padua*, qui dicebatur fuisse primus, qui juraverat in principio guerræ servire Domino *Ecelino*, & aperire ei *Portam Molendinorum*, ut civitatem ingrederetur contra totius Communis *Paduæ* voluntatem. Et ista eadem die nobilis quidam Clericus, de Majoribus *Canonicæ Paduæ* combustus est in *Prato Vallis*. Qua die similiter xviii. homines de bonis civibus, & Burgenfibus, & quibusdam Villarum habitatoribus, quos dictum fuit colloquium habuisse cum Domino *Jacobo de Carraria*, tunc Marchionis amico; suspendio traditi, dolorosam mortem, & vituperabilem sunt perpeffi.

EXPLICIT LIBER QUARTUS.

INCIPIT QUINTUS.

CAP. I.

De obsessione, & captione Ferrariæ.

L angores igitur, & angustia multiplices adhuc angere videbantur Marchionis amicos: dum. s. in *Padua*, in *Verona*, in *Ferraria*, in *Vicentia*, nullus auderet de Marchione ipso, nec de ipsius amicis facere mentionem. Immo volentes quidam placere; cum vidissent cometam, quandam stellam comatam. s. apparuisse circa finem *Januarii*, in partibus Occidentis, in anno sequenti, videlicet MCCXL. dixerunt mu-

F tari in anno illo Marchexatum *Estensem*: quia tale signum talia portendebat. Sed quoniam Deus Dominus, & pater justitiæ, æquitatis adjutor, superbos frangit, & conterit, benignis, & humilibus subvenit, & misericors sæpe porrigit manum lapsis; cum jam, per Dei gratiam, Marchio sua loca prædicta recuperasset; quanvis *Ecelinus* prædictas Civitates haberet; tamen aliquanta prosperitas quodam modo Marchionem ipsum; *Rolandinus.* D ejus.

ejusdemque amicos movit, & animavit ulterius ad majora. In eodem nanque anno Domini MCCXL. mense *Februarii*, placuit Domino *Jacobo Teopolo* Duci *Venetiarum*; Comiti de *Sancto Bonifacio*; *Albrico de Romano*, qui indignatus tunc erat cum fratre suo *Ecelino*, propter suam filiam acceptam ab Imperatore pro obside consilio *Ecelini*, cum *Albricus* idem eam haberet caram, plus cunctis suis desideriiis, & thesauris; placuit etiam *Mantuanis* Communiter omnibus, obsidere *Ferrariam*. Et habuerunt prædicti omnes amicos suos quoscunque habere potuerunt, & undecunque. Sic itaque fuerunt omnes cum Marchione, & ipse cum eis, fueruntque ibidem etiam Nuntii *Romane* Curiae, cum Legato Domino *Gregorio de Montelongo*, & quantitas quædam *Bononiensium*, & *Mediolanensium*, ita quod illic fuerit exercitus copiosus. Itaque cum esset Dux *Venetiarum* in propria persona ibidem; & conducerentur naves multæ, & magnæ de *Venetis* per aquas *Padi*, paratæ, & turritæ, ut hinc posset Civitas expugnari de facili; *Salinguerra*, qui erat intrinsecus, quamvis jam foret animosus homo, probus tamen, sapiens, & astutus; cum ipsis *Ferrariensibus* dilectis suis, civibus, subditis, & amicis, longo tempore viriliter se defendit. Tandem ordinatum est quoddam colloquium, quod ipse *Salinguerra* veniret extra: & venit ut loqueretur cum Magnatibus de exercitu, pro facto pacis, & concordiae pertractandæ. Sic ipse, cum fuit extra, missus est *Venetias* curiali modo, & digna reverentia custoditus: ubi post aliquos annos debita naturæ persolvit, & eidem in ejus morte omnes majores, & nobiles de *Venetis* magnam fecerunt reverentiam, & honorem. Filius ejus *Jacobus*, prænominatus *Taurellus*, ab hiis qui regebant exercitum licentiatum, recessit, & stetit postea multo tempore *Paduæ* in curia *Ecelini*. Ingressus est Marchio cum Legato, & Domino Duce, ac cæteris majoribus in *Ferraria*, & honorabiliter sunt recepti; civitas, & habitantes in ea, benigne, & indomnes in rebus, & in personis, & amicabiliter sunt tractati; Domino quoque *Stephano Badoario* de *Venetis* illic constituto pro Potestate; divisus est exercitus, & sunt omnes majores, medii, & minores, cum magna lætitia, regressi ad domos suas.

C A P. II.

De captione illorum a Vado.

A dveniente mense *Junii*, in ipso prædicto anno, capti sunt nobiles illi de *Vado*, hac de causa: nam paucis diebus ante, dum defendebatur *Ferraria*, locutus est *Ecelinus* inter quosdam Magnates de *Padua*, quos fictitie appellabat amicos; confortans eos, ne de obsidione *Ferrariæ* dubitarent: & voluit de illorum consensu, quasi curialiter, detinere nepotem suum *Guillelmum* de *Campo Sancti Petri*, filium condam viri nobilis Domini *Jacobi* de Domino *Tifone* majore, quem *Guillelmum* ceperat jam condam in *Castro Fontis* adhuc infantem, ut supra legitur in 11. libro, nono Capitulo §. Sic igitur, &c. Et asserens se de ipso non dubitare; dicebat, quod hoc faciebat in sui nepotis honorem. Sed attinebant *Guillelmo* proxima linea parentelæ Domini *Ruzerius*, *Ugo*, & *Ubertinus* a *Vado* pro parte materna, & ipsorum consanguineus, multumque amicus erat Dominus *Gnanfus* Judex: qui omnes quatuor protestati sunt, *Willielmum* esse firmissimum, & constantem Domini *Ecelini* amicum, & servitorem. Attamen tempore procedente, protinus cum *Ferraria* capta fuit, forte timuit *Willielmus*, quod *Padua* nolle ulterius *Ecelino* subesse. Itaque cum

A vo suo materno Domino *Gerardo*, aliisque sibi fidelibus, qui sequi voluerunt eundem; ivit ad suum castrum de *Trivillis*, & illic se posuit, & munivit. Quod cum scitum est ab *Ecelino*; vocatis prædictis quatuor *Guillelmi* amicis; acerbe improperavit eisdem, tam id quod *Willielmus* fecerat, quam id quod ipsi pro eo prius fuerant protestati. Cum igitur *Ugo* de *Vado* ivisset de mandato, & licentia *Ecelini* pro *Willielmo* revocando mandatis, quem prorsus revocare non potuit; reversus est idem *Ugo* ad Dominum *Ecelinum*. Sic ergo incontinenti detentus est ipse, cæterique tres superius nominati cum ipso, & missi sunt in carcerem ad *Castrum Cornutæ*; bona eorum omnia accepta sunt, & posita in Communi; parentes, ac eorum amici conversi sunt in fugam, & in recessum. ¶ Eo autem tempore, quo capti fuerunt, incusatus fuit vir quidam prudentissimus, nomine *Zugnus*, campio virtuosus, & pugil, qui morabatur ad *Sanctam Crucem*, quod itans sub⁴¹ porticu *Sanctæ Crucis*, lamentando dixit contra quendam ejusdem oræ, Nos currere deberemus ad arma, nec permittere nobiles, & Magnates nostros de *Padua* sic crudeliter, immo viliter carcerari. Propter hoc verbum captus est ipse *Zugnus*, & ille cui locutus fuit, cum eo, nomine *Peregrinus*, de contrata eadem, & est uterque decapitatus in foro statim diebus illis. Qui autem missi fuerunt *Cornutam* in carcere, post quatuor annos, vel circa, jussu *Ecelini* existentis *Veronæ*, confixis magnis trabibus ad ostium carceris; xxx. diebus conclusi vociferantes, & ejulantes miserabiliter panem, panem; vitam ultimo martirio finiverunt. Et sic ibidem postmodum deficcati, tectis nervis, & ossibus pelle sola nigra, & horrida sunt reperti. Heu dolor eximius, & tremendus, heu timor, & anxietas inaudita! Vanitatum vanitas ineffabilis, vita mortifera, mundus fallax! Quibus enim quandoque fuerat bonorum omnium, cunctarum deliciarum affluentia copiosa; tam jacent rigidi, & deformes; tam tristis eis, & dolorosus, immeritus, & indignus contingit finis vitæ; ut nec possit in cor alicujus ascendere, nec exprimere sufficiat lingua carnis.

C A P. III.

De facto Sylvazani.

E Sequenti Mense *Julii* die xiiii. exeunte, Dominus Marchio, cum quadam militum, & peditum quantitate venit *Sylvazanum*, Dominus *Ecelinus* cum militibus duorum Quarteriorum de *Padua* ea die non erat in civitate: illi vero qui tunc in *Padua* sunt reperti milites, & pedites, cum Domino *Tebaldo Francisco*, & *Theotonicis*, qui illic aderant, subito fuerunt ad arma: exeuntes ad inimicos ferierunt, & captis aliquibus de parte Marchionis, circa L. inter milites, & pedites; mortuis etiam illic x. *Sarracenis*, de parte Imperatoris, qui de *Monte Rubeo* descenderant cum arcubus, & sagittis; Marchio versus *Galzegnanum* recessit, & transiens per montana, unde via est satis aspera, & saxosa, pervenit ad *Este*. In facto autem prædicto aliqui, sed non multi, ferierunt hinc inde: inter quos *Wercius* de *Travertino*, & *Jacobus* de *Marsilio Paduani* Cives, sed expulsi de *Padua*, nunc pro parte Marchionis viriliter pugnaverunt: & licet ipsi capti forent ad ultimum; tamen in primo pugnae impetu, per magnam moram temporis, totam aciem *Theotonicorum* ipsi soli duo viriliter tenuerunt.

CAP. IV.

De facto Agnæ, & morte Domini Jacobi de Carraria, & de morte Domini Advocati.

In hoc eodem anno Domini MCCXL. Domino *Tibaldo Francisco* Potestate in *Padua*, existente *Ecelino Verone*, die XIII. intrante *Augusto*, idem Dominus *Tibaldus*, cum tota militia *Paduana*, & cum M. peditibus bene armatis, equitavit fero quodam, & ivit *Agnam*, quam quidam de *Paduanis* exulibus muniverant, & loco illo disposito quasi in formam castrî, permanebant ibidem. Adjunxit autem *Paduana* militia mane tempestive ad locum, & insultu facto in *Agnam* ex improviso; Dominus *Jacobus* de *Carraria* vir strenuus, qui Castrum tenebat, cum illis de loco viriliter se reduxit ad arma: & in dextrarium suum sedens, & omnibus armis militaribus decoratus, quantum nobilis Miles debuit; prudenter, & egregie se defendit in primis: Dicit tamen vulgare proverbium, quod & si Deus adjuvat pauciores, plures tamen sunt soliti superare: adveniente namque militum, & peditum multitudine numerosa; captus est ipse Dominus *Jacobus*, multis tamen primitus ab ipso prostratis ad campum. Dum autem mulieres quædam, & homines, qui erant in loco *Agnæ* viderunt se circui, & superari ab inimicis; timentes mortem; in obscuram mortem, duram, & horribilem incurrerunt. Intrantes enim navem quandam, ut transirent profundum gurgitem, qui erat a tergo Castrî; cum intrarent impetuose, & irruerent indifcrete; homines, cum ipsis mulieribus omnibus, & cum nave submersi, morte damnabili perierunt. Ductus est Dominus *Jacobus* detentus ad civitatem, vestitus ab hiis qui eum ceperant nigra cappa: dicunt enim, quod talis est mos Imperii cum capitur aliquis, dum sit nobilis, si pugnando capitur Imperio contradicens. Est autem ultimo supplicio datus, & sicut virum decet nobilem, poena capitis est punitus, die IV. post illud factum. Portatum est autem, & sepultum corpus ejus a dolentibus bonis civibus *Paduæ*, apud Ecclesiam *Sancti Johannis*, a latere civitatis *Paduæ*, versus fero. **E**t Germanus ejus Dominus *Avedutus* Advocatus de *Padua* eisdem diebus, cum quibusdam *Venetis*, & quibusdam *Paduanis* expulsis, tenebat locum, qui dicitur Castrum *Brentæ*. Tunc quoque dictus Dominus *Tibaldus* Potestas claudi fecit aquas, & flumina circa *Paduam*, ut aquæ fluentes ad Castrum *Brentæ* decrescerent: & quare faceret, sciebatur a paucis. Quo facto Potestas ipse, assumpta secum *Paduana* militia, & M. peditibus; equitavit ad partes illas. Inde circum erat *Calcinaria*, *Mota*, & *Candiana*: quibus captis, & devastatis; appropinquans ad Castrum *Brentæ*, munitiones, quæ inde factæ fuerant diruit, & vastavit. Dum autem dictus Dominus Advocatus, derelictus quasi solus a suis, se cordis magnanimitate defenderet; & equester, fortibus armis munitus esset, & animo fortiori; ipse unus inimicos omnes fere convertit in fugam. Sed & *Theotonici* quidam circa xxv. sub Conestabulo, sive sub una banderia, stricti quasi in unum globum, ipsum invaserunt a tergo: sed ipso se viriliter defendente, nullo modo superatus fuisset, nisi quod sub eo equus cecidit: unde captus est, & devictus, & imposta sibi eadem cappa, quæ germano ejus posita fuerat; & eo super alium equum imposito; ductus est *Paduam*, & per eundem Dominum *Tibaldum*, eadem sævitie est facta in eum, die VII. intrante *Septembri*, ejusdem anni, quæ in supradicto Domino *Jacobo* facta fuit.

CAP. V.

Hoc tempore Faventia est reddita Imperatori, & terra de Este a quadam proditione liberata.

His diebus, mense *Augusti* nuper præterito; *Fredericus* Imperator posuerat se cum magno exercitu circa civitatem *Faventiam*, & obfedit illam magnifice, & potenter continue toto tempore hyemali, usque per annum sequentem. f. MCCXLI. & tunc die XIV. intrante *Aprili* ejusdem anni, dicta civitas ipsi Imperatori se reddidit, & in *Apuliam* ivit. **E**t in isto eodem anno, tempore autumnali, morabatur *Ecelinus Verone*: ubi manens infidiatus est Marchioni *Estensi*, & taliter machinatus est cum quibusdam, quod terra de *Este* fere tradita fuit in manus *Ecelini*, & inimicorum Marchionis, & suæ partis. Sed inventa veritate per mulierem quandam, quæ vidit notarium quandam, nomine *Oldericum*, legentem in quodam broylo secrete quasdam literas sigillatas cum sigillo uno, quod cujus erat nescivit; & cognita re postmodum, quibus literæ legebantur, & unde processerant; per voluntatem Dei, & sapientiam Marchionis, & prudentiam *Pilei* filii *Ugucionis* de *Pileo* de *Vicentia*, qui tunc erat Potestas in *Este* pro Marchione; propalatum est proditionis negotium. Quo sapienter invento, puniti sunt quidam, qui culpabiles sunt inventi die XIII. exeunte *Septembri* prædicti anni, quasi de majoribus, qui tunc videbantur esse Marchionis amici, & *Estensi* domui semper visi fuerant extitisse subditi, & fideles. Et sic *Estensis* terra tunc a periculo est defensa. **E**t hic incepit *Bontra-versus* de *Maltraversis* esse amicus Domini *Ecelini*, & suæ partis, qui usque ad tempus istud, cum omnibus de sua progenie, fuerat fidelior Marchionis, ut videbatur, quam aliqui Magnates de *Marchia*, sive *Lombardia*. Sed o grave damnum, & abhorrendum, cum quis claris prædecessoribus ortus, parentum facta laudabilia dehonestat.

CAP. VI.

De obitu duorum Apostolicorum in brevi tempore.

Eodem anno similiter, *Gregorius* Papa, circa festum Assumptionis, mense *Augusti* decesserat: & steterunt Cardinales per XL. dies in Apostolici electione discordes. Sed mense *Octobri* ejusdem anni, quasi in fine mensis, Cardinales elegerunt Dominum *Zufredum Mediolanensem*, Cancellarium, in Theologia peritum: qui electus Missam solemniter celebravit in festo omnium Sanctorum in *Laterano*, ubi Cardinales quosdam, & Episcopos consecravit: & post circa dies XX. decessit.

CAP. VII.

De electione Innocentii Papæ Quarti, & obitu Imperatricis.

Post hæc, anno Domini sequente MCCXLII. Cardinales concorditer elegerunt *Innocentium* Papam Quartum; divini spiritus gratia illustratum. Qui tertio anno post sui electionem, experiri volens quid sancta Mater Ecclesia posset in *Fredericum* ipsum Imperatorem, sed adhuc in excommunicatione jacentem; ivit *Lugdunum*, dimissis litteris in Apostolica sede occulte, quibus per obedientiam, & in virtute Sancti Spiritus, fratribus suis Cardinalibus injungebat, ut ipsum, omni mora postposita, ad easdem partes *Lugdu-*

num sequerentur. Quod statim factum est ut præcepit. ¶ In supradicto anno etiam die 11. Decembris, Imperatrix ejusdem Frederici uxor, & inclyti Regis Angliæ filia, diem clausit extremum. ¶ Isto quoque eodem anno, & mense Decembris, Ecelinus Veronæ permanens, literas misit Potestati Paduæ, & fecit dirui castrum Carrariæ Paduani districtus.

C A P. VIII.

De Montagnana combusta, & capta ab Ecelino.

Ante hoc tamen, sed in isto eodem anno, die vi. intrante Januario, Dominus Ubertus de Dalefmanino, & quidam Veneti, venerunt ad Sanctum Hilarium, volentes ipsum locum munire in modum castrum: sed a suo proposito sponte destiterunt. Ipsum etiam Sancti Hilarii locum, paucis diebus ante, destructioni submiserant, & ruinæ. ¶ Paucis diebus post istud factum, eodem anno, Ecelinus, qui nunc morabatur Veronæ, nocte quadam de mense Martii, cum militia Veronensi venit de Verona Leonicum, & ibi occulte stando, fecit ignem poni in Montagnana, quæ nunc tenebatur pro parte Marchionis, & per ipsum Marchionem: volens ipsam aut per ignem capere, aut Marchionem habere, si posset. Ipse quoque Marchio, manens in Roccha Estensi, visis primis ignibus, cum gente sua velociter cucurrit Montagnanam: & hoc provide inquisito, quod non multum distaret Veronensis militia, cum Ecelino; videns etiam, quod plures ignes, quasi ex improviso, levabantur per Montagnanam; notavit prodicionem, & nefas. Igitur jubens & ipse ignem poni ex illa hora; sanus, & incolumis est reversus: acceptis tamen secum hominibus, & mulieribus, parvis, & magnis quoscunque de sua potuit bonitate, pro eorum securitate, portare. Ex summa namque benignitate procedit, cum nobilitas, & altitudo Magnatum fovere debiles, protegere imbecilles, defendere impotentes nullatenus dedignatur. Habuit Ecelinus sequenti die Montagnanam combustam: & illic aliquibus diebus cum ipsa militia moram fecit. Construxit ibidem castrum: & eidem in ipso loco manenti redditum est Castrum de Arcolis, quod usque nunc per Dominum Rizardum Veronensem Comitem tenebatur.

C A P. IX.

De quadam injusta sententia lata contra duos cives Paduanos, & de Galvano Lancea facto Potestate in Padua.

In mense Aprilis prædicti anni, Tibaldus Franciscus a Domino Imperatore vocatus, de Potestaria recesserat, & remanserat Padua sine Potestate usque ad Mensem Julii. In hoc mense Dominus Galvanus Lancea venerat ab Imperatore missus, & stetit pro Potestate Paduæ. Sed in tempore illo, quo Potestaria vacabat (& tunc Dominus Ecelinus solus dominabatur ibidem) facta est quædam electio militum, in qua electus fuit Dominus Raynerius de Bonello Jûdex. Hic accusatus fuit Domino Ecelino, quod ipse conquerebatur de electione de se facta, & de tantis angariis, quibus homines de Padua gravabantur. Et voluerunt quidam dicere, quod accusatus fuit specialiter de hac causa, quod possent rapi sibi, & fratribus ea, quæ in Causylve habebant: Erant enim bene divites in hoc loco. Ipsum igitur accusatum Dominus Ecelinus fecit capi, & detineri: & vocata in Palatio Concione, rengavit ipse Dominus Ecelinus: & inter cætera, quæ de ipso proponebat il-

Alic præsentem, & capto; asseribat ipsum ordinasse de prodenda Padua Marchioni, & ejus parti: quod ipse Raynerius, cunctis audientibus, dicebat non esse verum, & audebat dicere alta voce, quod mentiebatur aperte. Sed ubi vis, & prava potentia dominatur, illic ratio, & justitia obmutescit. Injuste quidem, secundum credulitatem omnium existentium in arenga, Ecelinus ipsum sententiavit ad mortem, & capite punitus est in Platea, in tertia septimana post Pascha. ¶ Tunc etiam accusatus fuit Miles quidam de Padua, multa corporis, & animi prudentia prædotoratus, Dominus Almericus de Tadis, quod secrete locutus fuisset cum prædicto Domino Raynerio de prædicta civitate prodenda, & hoc ordinasset cum eo simul in Majori Ecclesia Paduæ, illic inferius, ubi dicitur Confessio Sancti Fidentii: quod cum ipse non confiteretur, mortuus est in tormento: & ita mortuus tam crudeliter, & tam injuste, decapitatus est similiter in Platea.

C A P. X.

De destructione quadam facta per partes Tarvisini districtus, & ad Este.

Facta militum electione prædicta, dum scilicet Padua Potestate vacabat; habuit Ecelinus quingentos milites de Padua, & M. M. peditum; habuit etiam partem Wastatorum, & Balisteriorum de Padua, & Paduano districtu; ducentos milites de Vicentia, & M. pedites, Wastatores, & balisterios multos; habuit & L. pedites de Verona. Cum istis omnibus movit die vii. exeunte Madio, dicti anni Domini MCCXLII. & ivit Laurejam: & inde motus, ivit per villas, & terras Tarvisinorum, omnia devastando: ivit etiam ultra Plevim, & inde rediit die ultimo Junii, de quo loco divisit se amicabiliter ab ipso Comes de Golizia, qui ad adjuvandum ipsum destructionem facere, cum multis militibus bene sociatus advenerat. Et ita demum Dominus Ecelinus cum exercitu reversus est Paduam, & licentiavit illos de Verona, & illos de Vicentia, die v. intrante Julio. ¶ Tunc infra sex dies sic sunt duæ dispositæ Potestates in Marchia Tarvisina per ipsum: quia dictus Dominus Galvanus Potestariam Paduæ juravit die xi. intrante Julio prædicti anni; & circa tempus istud, Manfredus Ricchus civis Tarvisinus factus est Potestas Vicentiæ. Henricus de Ygna, filius sororis Domini Ecelini, factus est Potestas Veronæ. Cum quibus tribus Potestatibus congregatis in unum, & habentibus secum quantuncunque gentem ducere potuerunt; ipse quoque Ecelinus cum gente de Padua, & habito Comuni Montisilicis, quam plenius haberi potuit; hostiliter equitavit ad Este, & fruges, & omnia præter castrum sive roccham, radicitus devastavit. Quia vero pars altera a latere montium videbatur incolumis; vocato ad se quodam nauta, qui sciebat contratam illam, scivit per ipsum, quod militia aliunde non poterat transire ad montes, nisi per vadum, ubi dicitur Ripa Ulmi. Fecit illuc subito fieri quandam clusam, sive retentionem aquarum, de frondibus, de paleis, & de terra; & sic transivit totus exercitus tam Wastatorum, quam militum, & peditum, die xv. exeunte Septembri, & sequenti, & tertia die post. Et sic devastatæ sunt arbores, & vineæ, & laborationes cunctæ usque ad Baonem. Et cum demum se voluit ad regressum parare; fecit totum comburi Burgum, unde itur ad Cintum; destruxit turrin etiam, quæ erat unde itur ad Montagnanam; & Paduam est reversus. ¶ Hoc eodem anno, mense Augusti, inceptum est castrum, quod Ecelinus fecit in Padua fieri circa Ecclesiam Sancti

Sancti Thomaxii, ipsa Ecclesia circumdata, & clausa in castro. Sed super hujus castri constructionem *Paduani* tristati sunt, & conterriti quasi omnes, & præcipue qui æquitatem, & justitiam exoptabant: qui autem gloriabantur in malitiis, quæ crescendo fiebant; exultabant plurimum, tam desiderio insatiabilis ambitus, & iniqui, quam metu tyrannidis obcæcati. Bene tamen providit Dominus super uno, qui quæsit ab *Ecelino* instantanter hanc gratiam, ut ei concederet disponere, non cameras castrensis Palatii, sed locum carceris, & tormentum: quam sibi concessam gratiam animo lætabundo assumens, totius sui studii, ac ingenii excitavit acumen, & quasi artifex super operariis, institit studiosus, assiduus, & jejunos diebus pluribus, ut quod animo præconceperat feliciter consummaret. Gaudeant autem animæ defunctorum in ipso castro, quoniam qui sæpius intraverat sua sponte carcerem cum fiebat; diligenter inspiciens, immo præcipiens, ne rimula lucis aliqua reluceret in carcere, volens locum facere tenebrosum; fœditate, ac immunditiis plenum; tristem, tartareum, horribilem, & mortalem; idem artifex captus postmodum, & conclusus *Ecelini* præcepto; fame, siti, vermibus, & fœtore, ac aëris angustia suffocatus; quasi lusus ululans in loco, quem paraverat infernalem; perit miserabiliter, & defecit. Hic, credo, fuit illi scurræ similis, qui & suo Regi, & Domino complacere desiderans, quærenti tormenti genus inusitatum; taurum fecit cupreum fabricari, in quo peccantes statuit concludendos, igne quoque circumposito, & accenso, Rex audiret taurum miserabiliter ululantem. Sed Rex, in hoc justissimus, & omni dignus memoria, scurræ ipsum suum artificem compulit esse primum, qui in tali bestia taliter ululavit: & ita qui machinabatur aliis pejus morte; versa vice pertulit morte pejus. Sicque notum est, quod erat expediens artifice, tam carceris, quam, & tauri, non solum quod fuit ante oculos intueri: debuit autem ipsorum prudentia rerum exitus contemplari.

CAP. XI.

De morte Comitis de Panego, & de destructione castri Sancti Bonifacii, & de quarta sconfitta facta in partibus Cornudæ, inter Paduam, & Tarvixium.

Revoluta anno Domini, & currente MCCXLIII. Potestate *Galvano Lancea*, Comiti de *Panego* civi *Veronensi*, qui erat de progenie Marchionis de *Este*, sed nunc *Ecelini* multum familiaris, imposita est occasio quædam, scilicet, quod magnam quandam pecuniæ quantitatem acceperat a *Lombardis*, quibus tradere debebat *Veronam*. Qua occasione *Ecelinus* stans *Paduæ*, & eo vocato *Paduæ de Verona*; ipsum pœna capitali puniri fecit in Platea Communis *Paduæ*, die iv. intrante *Junio* hujus prædicti anni: de quo, quamvis non esset natione *Paduanus*, tamen ciyes omnes *Paduani*, licet occulto gemitu, plurimum doluerunt: tum quia pulcherrimus Miles fuit; tum quia de imposito sibi crimine inculpabilis credebatur. Eodem anno *Martius* de *Soledo* *Vicentini* districtus, constitutus erat Capitaneus per Dominum *Ecelinum* super militia *Paduanorum*, & cum foret ex certa scientia cum ipsa militia in *Tarvisino* districtu, & in confiniis castri de *Cornuta*, ubi dicitur *Nogaredus*, ex adverso autem *Albricus* de *Romano* improvisus cum militia *Tarvisina* similiter in partibus illis esset, non longe a *Paduanis*; patuit plus valere astutias *Albrici*: quia cum ipse *Albricus* haberet forte c. milites, & prædictus *Martius* plus

ccc. ita quod quasi credebatur *Albricus* cum gente sua captum futurum de plano; ipse tamen sapienter aufugit: adeo quod visus est quodammodo dictus *Martius* per fraudem, aut per inscitiam, vel forte propter pusillanimitatem, turpiter dormitasse: nam non solum *Albricus* ingeniose fugam arripuit; immo de *Paduanis* aliquos qui se sua sponte pararunt ad pugnam, victos habuit, & detentos. Et fuit hoc die xvi. *Julii*. Hoc eodem anno iverat *Ecelinus* de *Romano*, cum tota militia *Paduana*, & peditum MM. in servitium *Veronensium* *Vigdadesæ*, causa dandi damnum *Mantuanis*: de quo facto rediens, venit cum gente sua prædicta, & habuit Communiter etiam *Vicentinos*, & *Veronenses*. Venit quidem, & posuit se, & gentem suam circa castrum *Sancti Bonifacii* *Veronensis* districtus, in quo erat *Leoifius* filius Comitis *Rizardi*, cujus hoc castrum erat. Sciens igitur dictus *Leoifius* sævitiam *Ecelini*; consilium habuit cum hiis, in quibus maxime confidebat, & quamvis tunc esset puer, se tamen optime ad defensionem parabat. Quod *Ecelinus* considerans, nepotem suum ei velle prudenter resistere; interpoluit quasdam religiosas personas, & quosdam Milites, qui credebantur utriusque partis amici, & demum ad hanc concordiam est devenum, quod recedat Comes ipse de loco, cum gente sua totaliter, & cum armis. Et postquam descendens de loco, stetit sub tentorio *Ecelini*; visus est *Ecelinus* ipse nepoti suo multam familiaritatem, & dilectionem ostendere, & data sunt ei plura, & data est ei scorta, & commecatus, donec ipse cum tota sua gente, cum armis, & rebus suis securus ivit quo voluit. Quo facto *Ecelinus* destrui fecit castrum *Sancti Bonifacii*, tota destructione, qua potuit, & ceperunt *Veronenses* hoc dicere Castrum *Disfacii*. Et fuit hoc mense *Septembris* prædicti anni. Post paucos dies etiam redditum est *Ecelino* castrum de *Gambellara*. Similiter & *Ulasium* est ei redditum sequenti mense *Octobris*.

CAP. XII.

De captione, & destructione castri Hostiliae, & de Comite Wizardo facto Potestate Paduæ.

Sequente anno Domini MCCXLIV. mense *Januarii* captum est castrum *Hostiliae*, quod est supra *Padum*, erat autem castrum *Veronensium*; & captum est a Comite *Rizardo* de *Sancto Bonifacio*, & *Mantuanis*, qui steterant illic in obsidione diutius. Quibus in obsidione manentibus, antequam captum foret, multum fatigatus est *Ecelinus*, & fatigavit etiam Milites de *Padua*, de *Vicentia*, & de *Verona*, ut scilicet obsessis posset succursum dare, vel obsides a castro terrere. Sed cum spes sæpissime defraudetur, nec sagitta semper feriat, ut studiosius comminatur; occupatum est dictum castrum, & diruptum, adeo ut viderentur *Mantuani*, cum ipso Comite, fecisse quodammodo sufficientem de castro *Sancti Bonifacii* ultionem. Erat autem castrum *Hostiliae* pulcris, & magnis muris circumdatum; spaldis, & magnis fossis, & *Padi* profunditate defensum; turribus fortibus præmunitum; & viris prudentibus circa M. & dicebatur, quod illic aderant plusquam mille, qui omnes capti, ducti sunt *Mantuam*, & in carcere positi longo tempore permanserunt. Post hæc, mense *Februarii*, venit *Ecelinus* *Paduam*, & Dominum *Galvanum Lanceam* de *Paduana* Potestaria extraxit, cujus sororem non multo tempore antea in uxorem acceperat, datam sibi scilicet ab ipso Imperatore. Sed astute *Ecelinus* ipse in odium Domini *Galvani* procedens; primo divortium fe-

cit inter se, & uxorem illam: cujus divortii judex delegatus fuit, & sententiam dedit *Philippus* nepos olim domini *Jacobi* Episcopi *Padue*, qui erat etiam Archidiaconus in montanis de partibus *Feltri*, natione verumtamen *Paduanus*. Ipsum autem judicem suum postea *Ecelinus* truxit in carcerem, & miserabiliter mortuus est jussu ejus, cui fuit obediens contra Deum. Dictum quoque *Galvanum Lanceam* restituere compulit quandam magnam pecuniæ quantitatem, quam de Communis *Padue* canipa malo modo abstulerat. Ejus autem Domini *Galvani* Judices, & Milites scilicet *Rolandum* de *Lombardia*, & *Turchisum* de *Apulia*, stare fecit in carcere, donec obierunt ibidem. Tunc dictum est proverbium quoddam per *Paduam*, Impio qui serviverit, & iniquo, mercedem expectat impiam, & præmium capitale. ¶ Tunc autem pro Potestate in *Padua* posuit Dominus *Ecelinus* Comitem *Wizzardum* de *Roaldefco Brixienfis* districtus: quam Potestariam juravit in anno prædicto Domini, die iv. intrante *Martio*, & appellatus est Sacri Imperii Vicarius, a flumine *Olii*, usque *Tridentum*, & *Padue* Potestas. Hujus Potestatis Judices fuerunt hoc tempore Dominus *Monasterius*, Dominus *Riccus*, & Dominus *Bonaventura* de *Pergamo*, cujus Assessoria venit ad malum. ¶ Hiis ita dispositis ivit *Ecelinus Veronam*, & illic mansit toto illo anno, & ultra.

C A P. XIII.

De congregatione quadam facta Veronæ per Imperatorem.

Anno quoque MCCXLV. currente, ordinavit Dominus Imperator magnum quoddam colloquium debere fieri in *Verona*, & venit ipse primus illic mense *Madii*, & convenerunt ad ipsum isti Principes, & Barones, videlicet, Imperator *Constantinopolis*, Dux qui dicitur *Austriæ*, *Stiriaeque*, Dux *Carinthiae*, Dux *Moravii*: erat illic *Ecelinus* de *Romano*, & alii multi nobiles, & potentes, qui partem Imperatoris fovebant. Duravit hoc colloquium pluribus septimanis, nec videbatur hæc tanta Imperatoris curia certum aliquid stabilire: immo fuerunt qui dicerent, quod Dominus Imperator incedebat cautissime, ut *Veronam* raperet de manibus *Ecelini*. Forte voluit esse *Brenno*, qui primus *Veronam* constituit, & de quo dictum est in Chronicis antiquorum:

Dux super alta tonat Brenno, creat ecce Veronam,

Qua contra Romam voluit gestare Coronam.

Est igitur Imperator ingeniose operatus cum Duce sibi familiari, & fideli præ cæteris, Duce *Austriæ*, *Stiriaeque*, quod rumor aliquis levaretur in civitate. Et taliter factum est, quod rixa quædam excrevit inter gentes illius Ducis, & *Veronenses*, propter annonam unius equi, & ad tantum deventum est, quod *Veronenses* ipsi virum quendam nobilem, & Magnatem ex illis Ducis *Austriæ* occiderunt, & offenderunt in personis, & rebus quam plures de illa gente: nam secrete Dominus *Ecelinus Veronensibus* dixerat, quod nulla blandirentur *Theotonicis*, vel eis in aliquo subjacerent. Ex hac itaque offensione, cum nulla fieret ultio, ipse Dux *Austriæ* indignatus, cum gente sua, hospite insalutato, recessit. Stabat autem Dominus Imperator, secundum quod ordinaverat *Ecelinus*, & hospitabatur cum gente sua ad *Sanctum Zenonem*, & per contratam, sive burgum illum. Et *Ecelinus* ipse ad turres, & loca, & portas civitatis custodes illos posuerat, in quibus maxime confidebat, ut securior, & fortior esse posset: die noctuque faciebat ad se venire mi-

lites armatos, quam melius esse poterant, nunc de *Padua*, nunc de *Vicentia*, nunc de suis de *Pedemonte*, aliquando xxv. simul, aliquando tantum x. ita quod pauci, vel nulli possent hoc percipere, vel notare.

C A P. XIV.

De depositione Imperatoris Frederici.

Exivit igitur Dominus Imperator de civitate *Veronæ* die viii. intrante *Julio*, eodem anno, & dicebat se velle ad Dominum Papam accedere, qui nunc erat, & dudum jam steterat apud *Lugdunum*, causa reconciliandi Imperatorem Ecclesiæ, qui jamdiu contumax, & excommunicatus damnabiliter permanebat. Sed cum ad præsens multæ litteræ, multique Ambaxatores ivissent hinc inde; & Imperator multas excusationes, & causas frivolas allegaret; idem Sanctus Apostolicus *Innocentius* Papa IV. post multos terminos peremptorios constitutos; ad ultimum videns Imperatorem abesse, præsentem tamen *Petro de Vinca* Judice Imperatoris ipsius; in præsentia, & de voluntate Cardinalium; ipsum *Fredericum*, olim Imperatorem, deponendum esse pronuntiavit, & deposuit: & sententiavit, ob justas causas, cum amodo privatum ab Imperio, & Corona: & hoc fuit viii. die mense *Julio* exeunte. Post quam depositionem forte per annum, vel circa, referente fama, audivimus, quod Principes, quorum erat electio, Imperatorem elegerant *Lantigravium* de *Turinga*, qui erat potentia magnus, sapientia providus, divitiis affluens, nobilitate præclarus, & quod omnibus prævalet, Ecclesiæ subditus, & fidelis. Eadem vero die, & hora, qua sententia depositionis lata est in *Fredericum*, secundum quod postea est repertum, stella quædam ardens, & ignea, in vespere ante occasum Solis, visa est ab oriente consurgere, & velocissimo cursu, tanquam ardens facula, aut sagitta volans, quasi scindendo cælum, ad partes occidentales concurrere: quam ego vidi, cum multis eam aspicientibus, & mirantibus, cum tremore.

C A P. XV.

De Mestre, & Anoale redditis Ecelino.

Prædicto anno Domini, die ultimo *Augusti*, erat *Ecelinus* in *Padua*: & assumpsit militiam *Paduanam*, & M. pedites de civitate, & M. de villis *Paduani* districtus, & ivit pro damno dando *Tarvisinis*, per *Mistrinam*, & aliunde. Quo facto, misit Judicem Potestatis *Paduæ* Dominum *Riccium* *Paduam*, cum militibus de Quarterio *Pontis Altinati*, & cum dictis villarum peditibus: ipse autem cum reliquo warnimento nocte hospiratus hostiliter circa *Mestre*; sequenti vero die venit cum gente sua ad *Anoale*, ubi erat Dominus *Nicolaus*, cujus erat Dominium, & potestas *Mestre*, & *Anoalis*. Dum autem *Ecelinus* cum blidis, & aliis instrumentis impugnaret *Anoale* fortissime, & jam fregisset Palatium castri; ipse *Nicolaus*, habito cum suis consilio saniori, reddidit Domino *Ecelino* *Anoale*, & *Mestre* die una, scilicet die x. exeunte *Septembri*. Unde in præsentem Dominus *Ecelinus* fecit fieri unum zironem in *Anoale*. & iii. zirones in *Mestre*: ubi supstantibus, & custodibus constitutis, & licentato exercitu; reversus est ipse *Paduam*, & omnes cum eo, ultima die *Septembris*.

CAP. XVI.

De eo quod Dominus Willielmus de Campo Sancti Petri venit ad mandata Domini Ecelini.

Audiens Willielmus de Campo Sancti Petri, quod loca, & castra Tarvisini districtus reddebantur Domino Ecelino; indignatus etiam, quod sæpe cum vellet accedere ad præsentiam Domini Albrici, qui tunc Dominus erat Tarvisi, ipsi Willielmo aditus non patebat; ex proprio ingenio, & astutia, habuit, & tenuit Castrum Franchum: quod castrum cum caperetur ab ipso, & gente sua; vulneratus, & captus fuit Miles quidam, quem Dominus Albricus illic constituerat Potestatem: & captio ista fuit die iv. exeunte Decembri. Sed tempore postea procedente, in sequenti anno, scilicet, MCCXLVI. die Dominico, in festo Pentecostes, quod fuit tunc v. die exeunte Maio; ipse Willielmus jam adolescens, amicus est cum Domino Ecelino: ita quod cujus nepos erat, esse voluit & amicus: & ei reddidit gratis Castrum Franchum, & castrum suum proprium de Trivillis, immo personam suam propriam ei dedit, & exposuit servitiis, & mandatis. Non enim disvasit hoc facere, olim bonæ memoriæ, avus ejus ex parte Matris Dominus Gerardus de Gnanfo, Judex sapiens, & astutus, qui ante hoc multo tempore in habitu religionis existens, de vita ista transitoria, & caduca, volaverat ad æternam. Eidem etiam Willielmo non obstitit quædam satis horrenda visio, quam præteritis annis v. postquam se reddidit Ecelino, Paduano cuidam retulit stans in Angarano captivus: quod scilicet, somniavit diebus illis, quibus Ecelino se dedit, quod suos videbat patruos, viros nobiles, & multa discretione perspicuos, Dominos Ruzerium, Ugonem, & Ubertinum a Vado, carceratos, & dolorosos, proferentes verba cum lacrymis, & dolore, cum multis gemitibus, & lamentis, cum ululatibus, & suspiriis inauditis.

CAP. XVII.

De Campreto reddito Domino Ecelino.

Igitur cum videret Dominus Ugucionus, filius Domini Uberti de Traversino de Carturio, quod castra sibi confinia Ecelino jam data erant, & videret se solum cum gente sua remansisse in castro Campreti; satis esse potuit perterritus, & turbatus. Jam etiam venerat Ecelinus cum exercitu Paduanorum, & Vicentinorum ad Castrum Franchum, datum sibi per Trivillum, & miserat quingentos pedites de civitate Paduæ cum ædificiis pro capiendo Campreto. Quibus visis; considerato etiam diligenter quod Albricus de Romano, qui cum illic posuerat, non poterat ei dare succursum; castrum reddidit Domino Ecelino, dicens quod Campretum olim fuerat, & nunc est, & debet esse Paduanorum de jure. Sic ergo Dominus Ecelinus præcepit eidem Ugucioni, quod ipse, cum personis illis, quæ erant in castro; cum rebus suis omnibus; cum quibusdam captivis & etiam quos habebat; exeat Paduanum districtum. Fecit quoque fieri zirones in Castro Francho, ibique positis supstantibus, & custodibus, & destructo penitus loco Campreti; accepit milites de tribus Quarteriis Paduæ, cum vastatoribus Paduanis; accepit etiam Vicentinos, & ivit circa civitatem Tarvisi pro vasto faciando ibidem. Et fuit hæc redditio de Campreto, statim post illam de Castro Francho, die Lunæ immediate sequenti, ejusdem anni.

CAP. XVIII.

De captione castri de Muxolento.

Cum vero recedere vellet Ecelinus a Castro Francho; cogitavit prius de Muxolento, castro scilicet, non multum distante a Baxano, in quo Muxolento Albricus ejus frater, Imperatori, & Ecelino, & suæ parti contrarius, posuerat Capitaneum Jacobinum Strazettam, viris prudentibus sociatum. Ipse igitur Ecelinus vocavit ad se Jacobinum de Bonjudeo Judicem Vicentinum, sed nunc in Padua Ecelini negotia facientem, & commisit ei Populum Paduanum, & milites de Quarterio domi de Padua, & Baxanenses omnes: quod garnimentum totum, cum ædificiis, & trabucchis, præcepit ire ad Muxolentum expugnandum, & capiendum. Sic ergo iverunt omnes, & obsidione castri sunt positi, die vi. intrante Junio prædicti anni, & cum tentoriis, & fossis, & spaldis taliter circumdederunt locum, quod nemo poterat ingredi, vel exire. Erectis etiam trabucchis quam pluribus, fragebant die, noctuque castrum, & castri Palatium quasi destruxerunt ex toto. Villam etiam, & cintam castri die xv. exeunte Junio combuxerunt. Quod videntes hii, qui in castro erant; cogitantes sibi nihil aliud imminere, quam mortem; eadem die combustionis, & castrum, & se ipsos, & omnia quæ habebant, dederunt, & reddiderunt Domino Ecelino absenti. Unde dictus Dominus Jacobinus Strazetta est ductus Paduam detentus, & vinculatus. Dominus vero Ecelinus, facto vasto circa Tarvisum, reversus est Paduam. Et stabat nunc tota Paduana civitas, secundum tempus, placida, & tranquilla.

CAP. XIX.

Factum de Bonicis, & de conspiratione secunda.

Anno prædicto siquidem MCCXLVI. dixerunt quidam, conspiracyonem quandam factam esse in Ecelinum, quod scilicet, debebat invitari ad unum convivium, & illic occidi. Itaque hac de causa capti sunt Zordanus de Bonicis, Petrus ejus frater, Patavinus Murarius, Patavinus, qui dicebatur Broncetta, Wercius Johannis a Vaccis, & omnes de ipsorum familiis, qui potuerunt haberi. Et tempore procedente, post captionem non multis diebus, dicti Zordanus, Patavinus Murarius, Broncetta, & Wercius judicati ad mortem, decapitati sunt in Platea, in vigiliis Sancti Martini. Petrus autem missus est, & detentus in carcere in castro Angarani, matre ejus Domina Gilla intercedente pro ipso hoc modo: accedens enim ad Ecelinum, reduxit ad ejus memoriam, quia olim cum ipso Ecelino carnaliter juncta fuit, & protestata est, quod tunc de ipso conceperat, unde Petrus idem erat filius Domini Ecelini. Hic notandum quod ante prædictorum captionem, & mortem, & ante destructionem ipsorum turrium, & domorum; multi de Padua mirati sunt expresse, videntes avem quandam, Ciconiam nomine, quæ nidum pro pullis suis construxerat in turri prædictorum de Bonicis: quæ quasi futuræ ruinæ præscia, nidum ipsum paulatim destruens, stipitem post stipitem rostro ferens; edificavit eundem nidum super domum quandam aliam, quæ dicebatur de Cuticellis, qui dicebantur, & credebantur, tunc temporis esse fidelissimi Ecelino.

CAP. XX.

De morte Henrici de Ygna Veronensium Potestate, & de Wecili de Prata facto Potestate in Padua.

Sequente anno Domini MCCXLVII. Erat *Henricus* de *Ygna*, nepos *Ecelini* de *Romano*, Potestas in *Verona*: qui sedens in sala Palatii, iussit ad se venire quendam, quem habebat in carcere, qui vocabatur *Johannes* de *Scanarola*, de populo *Veronensi*: ad quem ipse Potestas vultu irato dixit, quod ipse *Johannes* in continenti panderet conjurationem quandam, quam ipse Potestas contra se factam esse dicebat: cui cum ipse *Johannes* responsum daret, primo volebat, & petebat instant, quod ipse Potestas parceret ei vitam, & postmodum panderet quicquid sciret. Hoc autem cum Potestas facere recusaret; videns ipse *Johannes* sibi nihil proficere, quamvis super sua foret petitione diutius immoratus; tamen vinculis ferreis compeditus, paulatim cultellum arripuit, quem portaverat in sarcoto, sive guarnacia, inter pannum, & pellicium suum; & repente, quasi more fulmineo, in tyrannum insultans, fixit capud ejus in tribus locis, ictibus animosis. Mortuus, & truncatus est protinus vir prudens, & animosus *Johannes* a satellitibus Potestatis: tyrannus autem vixit in poenis suis circa dies XIII. & non ultra. Et fuit hoc mense *Februarii* prædicti anni. ¶ In hoc eodem anno, die IV. exeunte *Madio*, Dominus *Wizardus* Comes de *Roaldesto* Potestas *Padue*, ut supra dictum est, de Potestaria exivit, & Dominus *Guecili* de *Prata*, confanguineus *Ecelini*, intravit in Regimine civitatis, & appellatus est Vicarius Imperii a flumine *Olii*, usque *Tridentum*, & *Padue* Potestas: juravit Regimen prædicto mense *Madli*, die ultimo, *Ecelino* præsentem.

CAP. XXI.

De obsessione Parmæ, & destructione civitatis Victorix.

Adhuc in eodem anno, die XV. exeunte *Junio*, civitas *Parmæ*, per exercitum Domini *Bernardi Rubei*, expulsi propter partem Ecclesiæ, quam fovebat, spreta parte Imperatoris, ad partem Ecclesiæ est conversa. Quod cum Imperator existens *Cremonæ* audivisset; indignatus, & furore commotus, movit quantamcunque gentem movere potuit, de *Lombardia*, de *Alemania*, de *Apulia*, de *Marchia Tarvisina*, & hostiliter ivit ad civitatem ipsam obsidendam, & destruendam, pro posse. Ad quem exercitum dum *Ecelinus* de *Romano* iret, ducens secum de militibus *Paduanis*, *Vicentinis*, & *Veronensibus* magnam partem; *Marchio Estensis*, & *Mantuanus* fecerunt insultum in *Ecelinum*, & ejus militiam in villa *Gazalti*, & dederunt damnum quibusdam militibus, & maxime *Veronensibus*, qui ultimo equitabant: & fuit die XVI. exeunte mense *Junii*. Non propterea tamen stetit *Ecelinus*, sed ivit ad Imperatorem cum militia sua. Imperatore igitur obsidente *Parmam*, cum *Ecelinus* haberet prædictos milites secum; habito consilio cum Imperatore, cepit *Bursellum*, & *Wastallam*, & ibi stetit, ut scilicet impediret, ne *Lombardi* milites possent *Parmensibus* ulla dare victualia, vel succursum. Erant enim illic prope, in favorem *Parmensium*, Dominus *Gregorius* Apostolicæ Sedis Legatus, *Marchio Estensis*, Dominus *Rizardus* Comes *Sancti Bonifacii*, cum *Mantuanis*, *Biaquinus* de *Camino*, *Al-*

bricus de *Romano* frater *Ecelini*, de quo credebatur a multis, quod in hiis, & factis aliis Ecclesiæ fraudulenter, & dolose incederet. Erant illic etiam alii potentes, & Magnates partim in civitate *Parmensi*, partim ex opposita parte *Padi*, qui contra Imperatorem partim Ecclesiæ confovebant. Dum itaque Imperator in obsidione moraretur diutius, tractatum habuit cum *Ecelino*, aliisque sapientibus, & Baronibus suis, & in contrarium civitatis, quodammodo ante portas, aliam civitatem construxit quam nomine *Victoriam* appellavit. Et quia scivit quod antiqui Magnates respiciebant Ascendens cum volebant condere civitates; & faciebant ipsimet urvum cum aratro, quo circumdabant civitates, unde dictæ sunt urbes; incepit & ipse designare hanc suam novam civitatem, signo *Arietis* ascendente: tum quia signum est *Martis*, qui dicitur Deus belli; tum quia erat *Libra* Ascendenti contrarium in Occasum, quod est signum *Veneris*, qui planeta *Parmæ* dicitur, & esse fortuna ejus. Quasi per hoc forsitan cogitaret, quod *Parmensium* fortuna, qui oppositi erant ei, tenderet in Occasum: in Astrologis nanque & hiis quæ subtilitatem Astrologi-⁵⁶cam imitantur; primum operanti, & septimum adversario datur. Sed puto quod non notavit quartum ab Ascendente fuisse *Cancrum*: quartum enim ædificia, domos, & civitates designat, & sic civitas sub tali Ascendente incepta cancrizare debebat.

CAP. XXII.

De obitu Imperatoris electi, & de destructione Victorix.

In anno jam antedicto, tempore autumnali, *Latingravius* de *Thuringia* obiit, quem Barones Imperatorem elegerant, post depositum *Fredericum*, ut supra legitur in hoc eodem Libro, Capitulo XIV. §. Exivit. Tunc etiam signum in cælo apparuit, nam mense *Augusti* visa est a pluribus cadere maxima quædam stella de cælo, in parte septentrionali. De *Latingravii* hujus obitu multum lætatus, & exaltatus est *Fredericus*, tanquam pro ipso fata pronosticarentur ad bonum. Sed cautum est in proverbii sapientum, Ne quis de inimici sui adversitate congaudeat, ne forte Divina bonitas irascatur: quod visum est habere locum diebus illis in tam excellenti persona, nutu cujus concludebatur aliquando totum *Romanum* Imperium in pugillo. Nam statim mense *Januarii* subsequente, & anno currente Domini MCCXLVIII. *Ecelinus* cum prædictis, quos secum habebat militibus, de *Borsello*, & *Wastalla* recessit, & redierunt isti omnes ad terras suas, *Lombardorum* nanque exercitus, qui erat ex altera parte *Padi* similiter de loco illo recesserat. *Parmenses* autem indignati se obsessos taliter, & tam diu; die XII. in exitu mensis *Februarii* sequentis, armati civitatem propriam exiverunt. Fuit autem vir quidam stipendiarius, nomine *Baxalopus*, natione *Mediolanensis*, qui movit, & induxit Dominum *Gregorium* de *Montelongo* Apostolicæ Sedis Legatum, Dominum Episcopum *Tripolitanum*, Dominum *Philippum* de *Placentia* Potestatem *Parmæ*, & Barones illic commorantes, ad faciendum insultum in inimicos. Igitur invadentes civitatem adulterinam, & non sine multa inimicorum cæde, & sanguine, *Victoriam* ipsam cum summa victoria transcurrerunt, *Theotonicos* transforantes, *Apulos* demembrantes, indulgentes *Lombardis* aliquibus, truncantes *Sarracenos* in frustra, eisdemque mactantes avidæ, quasi canes. Imperatori verumtamen bene cessit in die illa, quoniam vere non erat in *Victoria*, quam construxerat studiose: sed distans per milliaria tria, vel quasi, in solito suo

suo venationis solatio; suam vidit ardere *Victoriam*. Fugit ergo *Cremonam*, & ab hac die in antea recessit ejus *Victoria* more *Cancris*.

CAP. XXIII.

De Feltro, & Belune datis Ecelino, dimissa parte Ecclesie.

Sed quoniam *Fortuna* describitur esse bifrons, forte tunc ipsa *Fortuna* voluit Imperatoris parti recompensationem facere qualemqualem. Pars nanque Imperatori contraria nunc *Feltrum*, & *Belune* tenebat in *Marchia Tarvisina*, in quibus duobus locis dominabatur Dominus *Byaquinus* de *Camino*. *Ecelinus* igitur stans *Padue*, sumpta secum quadam quantitate militum, & peditum *Paduanorum*, & *Vicentinorum*; in mense *Madii* ejusdem anni, equitavit ad *Feltrum* hostiliter: cui jam per stadium propinquant ad civitatem *Pica* quædam occurrens, quasi fataliter se super illam apposuit hastam, qua *Ecelini* ferebatur insignum: & sic fuit avis illa humana, quod se capi sustinens, portata est *Ecelino*: quam fecit ex tunc, velud optimum augurium, in *Padua* delicate nutrir, & secum deferri quo ibat. Demum circa *Feltrum*

A non mora per eum facta, *Feltrenses* ipsi præter conscientiam Domini *Byaquini*, *Ecelino* dare proposuerunt propriam civitatem. Hoc videns, idem Dominus *Byaquinus*, & nocte quadam exiens civitatem, cum familia sua tota, & rebus suis, & equitavit ad civitatem *Belunensem*. Et sic cum *Feltrini* *Ecelino* dedissent *Feltrum*, & ipse *Feltrum* pro sua voluntate disposuisset; properavit *Belune* cum exercitu festinanter: sed nihil illic profecit in isto anno. Anno vero sequente MCCXLIX. cum *Belunenses* iterum obsiderentur ab *Ecelino*; licentiato Domino *Byaquino*, se reddiderunt *Ecelino* eidem. Unde reversus est *Ecelinus* *Paduam*, & videns se pluribus occasionibus triumphare, tum quoniam Imperator in *Apuliam* iverat; tum quia dominabatur solus in *Padua*, in *Vicentia*, in *Verona*, in *Feltro*, in *Belune*; gaudens etiam quod *Albricus* frater ejus *Tarvisum* tenet solus; reputat amodo se securum, ut scilicet, valeat manus suas ad altiora extendere. Et habito consilio quodammodo per se solum, factus est versipellis amicus in tota *Marchia*, & præcipue in *Padua*, omnium Militum generatiter, & *Burgenium*, tam de sua parte, quam altera, turrium, & domorum, castrorum quoque similiter, & villarum.

EXPLICIT LIBER QUINTUS.

INCIPIIT SEXTUS.

CAP. I.

De quadam responsione, quam olim Ecelinus Imperatori fecerat, & de prodicione Montisilicis.

Divulgatum est tunc primo per populum *Paduanum*, in eodem anno Domini MCCXLIX. adhuc Potestate Domino *Guecilo* de *Prata*, responsum quoddam, quod dicitur olim *Ecelinum* fecisse Imperatori existenti in *Alemania* in civitate *Augusta*. Illo nanque tempore, quo *Comes Gaboardus* pro Imperatore cum *Ecelino* de *Romano* civitatem *Padue* primo habuerat, misit idem Imperator *Ecelino* litteras quasdam, quatenus ad eum accederet, ut scire per eum posset qualiter processisset in facto. Qui *Ecelinus* salutatione præmissa, secundum quod decet salutare Imperatorem, sic brevi responso Domino suo scripsit. Quia optatum mihi occurrit impeditum, quasi ex insperato; indulgentiam peto ab Imperatoria Majestate. Est nanque *Noverca* mea mortua hiis diebus: parcite ergo mihi, quoniam ad Dominationem vestram commode venire non possem, nisi cum honore meo primitus eam dederò sepulturæ. Utrum autem metaphorice loqueretur, ponendo *Paduam* esse *novercam* suam; longo tempore nemo scivit per verba notare: sed ab anno prædicto Domini MCCXLIX. in antea, sunt talia in tota *Marchia*, & maxime in *Padua*, perpetrata, quod *Ecelini* visa est ita mirabiliter exardere malitia: nequivit enim ulterius suum occultare furorem, nec aliquem habere amicum per opera demonstravit: immo cordis sui malitiam, venenumque palam evomit, quod sub labiis portitabat, nec est amplius verbum illud sub umbra, quod de *noverca* dixerat, sed quasi lippis, & tonsoribus manifestum. Hoc enim eodem anno die x. exeunte *Junio*, incipiens a camera, sive terra Imperii, *Ecelinus* in primis castrum *Montisilicis*, & *Burgum*, & terram totam rapuit fraudulenter hoc modo. Erat ibi Capitaneus quidam *Apulus*, & castrum pro Imperatore tenebat, & terra tota re-

gebatur per ipsum. Sed machinata est *Ecelini* subtilitas cum probissimo quodam viro de terra illa, Domino *Pisce* videlicet, quem non solum in hoc facto, sed in multo majori jam antea, scilicet, in usurpanda tota *Marchia Tarvisina*, suis deceperat blandimentis: & concordavit etiam cum Capitaneo dicti castri, & in ipso prædicto die missi sunt homines de *Montesilice* cum suis omnibus paramentis, & armis ad *Solexinum*, ficta occasione, quod damnum darent inimicis Imperatoris. Qui cum ivissent media nocte quasi, reversi sunt hora vespertina eadem die. Sed invenerunt in ovili rapacem lupum, terram scilicet, captam, per *Ecelinum*, ipsumque habere, & pro sua jam voluntate disposuisse castrum, & terram totam. Irati igitur, immo mirati potius, & dolentes, coacti sunt primitus, quid faciant dubitare: sed ira conversa est in timorem, & docti sunt perpeti patienter quæ ante hoc tempus impossibilia reputabant. Sic equus in primis annis, qui fræni duritiam quodammodo iratus momordit; tempore procedente perdomitus, frænum lætanter accipit, jacet otiosus in chamo, & equitem dorso sustinet invitus.

CAP. II.

De captione Dalesmaninorum.

F Capto sic *Montesilice*, reversus est *Ecelinus* *Paduam*, & cepit *Gumbertum* de Domino *Dalesmanino*, & *Artusinum* minorem, & *Ubertellum* fratres, filios olim Domini *Jacobi*, circa mensem *Julii* prædicti anni. Creditum autem est, quod eorum captionis causa hæc una fuit, quoniam cum essent valde potentes in *Padua*, in divitiis, & vassallis, & in amicis; suspicatus est *Ecelinus*, ne possent ipsius tyrannidem impedire, quam ult-

Rolandinus.

E terius

terius exercere publice intendebat. Aliam etiam causam apposuit ad captionem ipsorum: fuerat enim verum quod quædam ipsorum soror Domina *Palmeria*, operante ipso *Ecelino*, nupta quondam fuerat Marchioni *Cavalcabò de Cremona*: quo defuncto, cum ipsa Domina vidua remansisset, Dominus *Rizardus Comes de Sancto Bonifacio* contraxit matrimonium inter Dominam ipsam, & virum nobilem quendam ipsius Comitis amicum carissimum, & dilectum: matrimonii cuius seriem, & processum, ut dicti fratres *Gumbertus*, & *Artuxinus* cognoscerent; miserunt in *Lombardiam* secretarium suum quendam, *Matthæum* scilicet, Judicem de *Padua*, filium *Ugucionis de Almeruda*. Qui *Matthæus* de *Lombardia* reversus, dictis fratribus negotio referato sororis, ivit ad villam suam, *Sermacia* nomine, ubi etiam mansionem habebat. Scivit *Ecelinus* ipsum *Matthæum* venisse, sed nescitum est unde sciret. Igitur indignatus, quod hoc nesciverat, neque per *Matthæum*, neque per ipsos fratres; *Artuxinum* compulit, ut *Matthæum* ad se duceret omni occasione remota: & sic denique cum *Ecelinus* habuit *Matthæum*, detenti sunt prædicti *Gumbertus*, & *Artuxinus*, ut superius dictum est, & in carcerem missi, ad castra Domini *Ecelini*. Ipse vero *Matthæus* in tormento martyrizatus, & mortuus, post mortem decapitatus est in *Platea*.

C A P. III.

Hic incipit Potestaria Ansedisii de Widotis.

Anno prædicto Dominus *Wecili de Prata* exivit Potestariam *Paduæ*, & *Ansedisus de Widotis*, filius olim sororis Domini *Ecelini*, eandem Potestariam juravit mense *Augusti*, & appellatus est Domini Imperatoris Vicarius Generalis in *Marchia Tarvisina*, & a flumine *Olii* usque *Tridentum*. Ecce summa sceleris, ecce malorum radix, ecce venenum mortiferum, quod est caudæ scorpionis annexum, & latitat in extremis. Cum enim condam fuerat civitas *Paduæ* moribus, & exemplis egregia, utpote quia facta Catholicæ fidei; cunctis bonis affluens, & repleta; habens in se justitiam, potentiam, & omne gubernaculum æquitatis; prædicta fuisset *Ansedisii* electio irreparabile damnum in posterum, destructio inaudita, non solum in *Padua*, sed in tota *Marchia*, & forte in *Lombardia*; nisi Dominus in hujus *Herodis* tempore, civitati justæ misericorditer providisset. Bene enim Dominus dispensavit, quod in hiis concessit temporibus, virum talem in *Padua* potestari. Ne autem miretur aliquis si dixero virum talem, quis, & qualis fuerit describatur. Fuit homo in apparentia satis affabilis: primo in promittendo largus, in attendendo tardus, & eximius excusator: & tempore procedente dum regeret civitatem, subtilis calumniator, pecuniarum exactor mirabilis, tyrannus ingeniosus, ad poenas injustas velox, ad veniam vero tardus. Demum cum habuisset dominium in *Padua* fere per VII. annos; benedictum nomen omnipotentis, quod circa finem suæ vitæ tyrannidis, factus est adeo immutatus, adeo mente captus, & inscius; quod desiccari fecit flumina, quæ defendere poterant adventum inimicorum ipsius: & ad ultimum insultu facto ad civitatem, divino iudicio contra eum, factus est timorofus intantum, prout dicitur, vel dicetur inferius, dante Domino; quod civitatem muris vallatam fortissimis, munitam viris, & armis, & aliis apparatibus ad defensam, defendere non præsumpsit, habens ultra duo milia virorum intrinsecus: quam siquidem civitatem,

A mulieres solæ, si Rector fuisset probus, defendere debuissent. Sed patuit in hoc facto, quod dictum est, sumit Deus de malis ultionem pro tempore, sed baculo non castigat.

C A P. IV.

De quibusdam captis occasione quorundam versuum.

Contingit autem *Paduæ* diebus illis, quibus idem *Ansedisus* nuper electus erat, & in suo dominio subtiliter procedebat, quoddam aliud factum tale. Statim enim cotidie multi Milites, & Burgenfes in aula illa domus Potestatis more solito colloquentes; & fuit illic sparserius quidam in pertica in sala, quem videns aliquis litteratus, memor fuit versuum quorundam, jacentium in libro, qui appellatur *Ysopus*, & dixit eos. Aliquis vero alter, cui versus complacuerunt, eos voluit in scriptis habere: quos quidem versus cum ostenderet alicui sine fraude; Judex Potestatis nomine *Bonaventura de Caranzonibus Pergamensis* civis, versus familiariter audivit, & legit, & nullam suspensionem in eis habens, eos satis dilectabiliter audiebat. Aliquis tamen Potestati, sine fraude, fecit de hiis versibus mentionem: unde cum *Ansedisus* die, noctuque studiosissime cogitaret causas habere aliquas; per quas posset gentem *Paduæ* disperdere, sicut ei commissum erat, ut per ejus opera videbatur: occasione versuum prædictorum, capi fecit, & detineri dictum suum Judicem *Bonaventuram*, & cum ipso quamplures de *Padua*, Notarios, & Populares, qui ad audiendos versus steterant, & Judices etiam quosdam: & fuerunt circa XII. qui facti sunt in hoc tali scelere principales, præter eorum filios, & uxores, & fratres, qui omnes capti sunt, & detenti, nisi forte fugam arripuerint. Hoc autem factum est *Paduæ*, *Ecelino* existente *Veronæ*. Prædictorum autem versuum tenor talis est:

*Accipitrem milvi pulsurum bella, Columbe
Accipiunt Regem, Rex magis hoste nocet.
Incipiunt de Rege queri, quia sanius esset
Milvi bella pati, quam sine Marte mori.*

Itaque tempore procedente, sed non post multos dies, venerat *Ecelinus Paduam*: & convenerunt quidam amici, & consanguinei eorum, qui propter versus detenti in carcere tenebantur, & accedentes ad domum illam de *Ponte Altinato*, ubi erat Dominus *Ecelinus*; petebant cum instantia ei loqui, sperantes, quod facta securitate pro carceratis, eximerentur. Tunc *Ecelinus* iratus, armatis cunctis de domo sua, cum tanto furore descendit, quod hii, qui eum inferius expectabant fugerunt omnes, præter *Aycardinum de Mundo*, & *Jacobum Ostexani*, qui fugere noluerunt, sperantes in hoc recte, quod nullam habebant culpam. Hos verumtamen fecit capi, & in carceribus poni, & detineri: & properans ad Palatium, subito milites, & pedites fecit armari omnes. Quibus omnibus in Palatio convocatis, locutus est iratus, & animosus, infamando primo *Dalesmaninos*, inculpando illos graviter de versibus; dicendo se bene noscere proditores; asserendo se non esse accipitrem, qui velit devorare columbas, sed esse illum patremfamilias, qui intendit purgare suam domum, de qua novit scorpiones eicere, verrere foras ranunculos, serpentum capita conterere, & mactare. Et quanvis, blandiendo quandoque, captare benivolentiam moliretur, & populum demulcere, diviso tamen illo colloquio, fuerunt multi per civitatem, qui recogitantes verba dicta per *Ecelinum*, sciverunt, & cognoverunt a modo manifestæ malignitatis propositum,

positum, voluntatem iniquam, & intentionem nefariam *Ecelini*. Didicerunt verumtamen paulatim tolerare durissima: quemadmodum quis aliquando apostemate periculoso perterritus, acutum ferrum subitinet fere usque ad viscera subintrare.

CAP. V.

Hic accepit Ecelinus uxorem.

Post hæc vero, mense *Septembris* die *Jovis* xv. exeunte, *Padua*, in Palatio Patriarchatus de Quarterio *Pontis Altinati*, præsentibus multis Militibus, & Burgenfibus *Paduanis*, & *Vicentinis*; volens *Ecelinus* manifeste monstrare *Bontraversio* de *Castro novo* amorem, & amicitiam specialem; quadiavit *Dominam Beatricem* ipsius *Domini Bontraversii* filiam, multa pulcritudine decoratam, sanguinis nobilitate egregiam, moribus, & sapientia insignitam. Et intrans cum ipsa eadem hora in cameram solus, secretum habens cum ipsa colloquium, credo quod ipsi *Dominæ* soli servitium, & honorem promisit, similiter & patri, & matri ejus, cunctisque suis parentibus, & amicis: sed, quod est consuetum nuptis, non ivit tunc ad domum dilecti mariti sui. Mense tamen *Decembris* proximo veniente, honorifice, & quanto decuit comæatu, conducta de *Padua* equitavit *Veronam*, & habitavit in eodem Palatio, cum venerando marito suo, qui prius quam eam quadiasset, ut dicebatur, posuerat cor suum in eam, & amorem, si fas est credere, quod stare possit amor, & summa crudelitas in eodem. Qualitercunque fuerit tamen, data est *Domicella* juvenis, & nobilis, & decora, viro potenti, & nobili, alto, & magnifico, sed annofo. Ex hoc ergo disparum personarum conjugio, diversi diversa senserunt, vatii varie sunt locuti: Quidam namque, latenti quasi murmure, afferebant quod *Ecelinus* quiescere proponebat ulterius, & sive in castro, quod *Paduæ* fieri fecerat, sive in Palatio, quod in capite *Pontis Molendinorum* in *Padua* pro se ipso similiter facere intendebat de saxis mirabilibus, & effossis fundamentis aliarum domorum, & turrium de *Padua* diruptarum, sed nondum inceptum erat; vitam suam in delitiis, & solatiis consummare: cum amodo se quasi solum, & unicum videret in *Marchia* dominantem. Alii vero moti sunt longe aliter, quoddam fictum, & impossibile suspicantes: quod scilicet per ostensam tantam amicitiam *Domino Bontraverso*, cujus se generum appellabat; venire intendebat ad pacem, & concordiam cum *Domino Marchione*, & cum aliis adversæ partis *Magnatibus*, mediante suo socero, & aliis parentelæ illius, quia magni sunt, & potentes per *Marchiam*, & per partes plurimas

⁶⁰ *Lombardiæ*; deinde quoque devenire posset in gratiam *Apostolicæ* sanctitatis: sciebat enim, se omni anno, in die de *Cæna Domini*, anathematizatum *Romæ* denunciari, coram multitudine ruinosæ, quæ illic tali die colligitur de diversis regionibus mundi. Sed afferenti cuidam militi hoc *Ecelini* propositum in loco Fratrum *Prædicatorum* de *Padua*, vir quidam sapiens notabiliter, & festine respondit, dicens

Hæc est cura minor, in pectore quippe scelesti.

CAP. VI.

De captione Estensis villæ, & rocchæ, & quorundam aliorum locorum.

Consuevit esse, ut audio, quod qui stimulis amoris compungitur, non castrorum desolationem desiderat, vel villarum, non urbium

A exidium, vel ruinam, non cædem hominum machinatur. Qua causa, non sine ratione, admiror, si *Dominus Ecelinus* amorosis cogitationibusangebatur in *Dominam Beatricem*, ut superius dictum est; quomodo illis diebus eisdem, quibus in amoris curia militabat, *Estensis* castri, & omnium illis habitantium, potuit desolationem optare. In eodem nanque die *Jovis* prædicto xv. exeunte *Septembri*, & anno eodem *Domini MCCXLVIII*. quo die scilicet, quadiavit dilectam sponsam suam *Dominam Beatricem*; parari fecit in *Padua* stipendia, & expensas pro xx. diebus, & finxit se velle equitare in *Lombardiam*, cum militia *Paduæ*, & ivit *Veronam*. Exinde cum *Paduanis*, & *Vicentinis* militibus, cum militia, & peditibus de *Verona*, ad *Portum*, & *Legnagum* xi. die exeunte eodem mense, accessit. Ubi stando, fecit eligi cccc. pedites *Veronæ*: quibus ad equum positis, & munitis militaribus armis; cum tota prædicta militia, & cum ipsis, & cum *Theononicis*, quos secum conducebat quocunque, eadem die post meridiem equitavit ad *Esse*, & illic fuit circa noctis medietatem scilicet, in vigilia *S. Matthæi*. Et in villam ipsam eadem hora, prodictione facta per quendam, qui multa receperat a *Marchione* beneficia, & honores; intravit per Portam illam, per quam itur ad *Montagnanam*, quæ scilicet ab hora illa in antea, usque in hodiernum diem Porta *Vitaliana* vocatur. Perterriti sunt, nec mirum, omnes habitatores in *Esse*, & fugierunt ut impetus eis dedit, alii versus *Montagnanam*, & *Scodesiam*, alii versus *Rudigium*, alii *Ferrariam*, ubi tunc erat Potestas *Marchio*. Vulneratus est ibi graviter *Judex* quidam de *Padua* *Dominus Bertramus*, sapiens, & discretus, & plures alii se viriliter defendentes. Multi tamen *Estenses*, & *Paduani* intraverunt *Estensem* roccam, quidam in *Baonem*, quidam in *Cerrum*, quidam in *Calaonem*. Cum ergo villa *Estensis* spoliata foret in illa nocte personis, & omnibus bonis suis; voluit *Ecelinus* arcem, sive roccam *Estensem*, & alia collateralia castra suo dominio subjugare: se nanque in illis castris non solum *Estenses* posuerunt, sed multi viri nobiles, & prudentes, qui de patria propria scilicet de *Padua*, & aliunde, magis tamen de *Padua*, patiebantur indignum exilium propter guerram. Jussit itaque *Ecelinus*, & fecit ad se venire M. pedites de civitate, & M. de villis *Paduani* districtus, & omnes pedites *Vicentinos*, & roccam ex omni parte hostiliter circumivit. Impugnavit intrinsecos ædificiis multis scilicet, bifredis, præderiis, & trabuchis: muros, turres, & Palatium *Marchionis* abruptit: nec mirum, erant enim xiv. ædificia, trabuccantia undique ipsam roccam: & rotabant ædificia quædam lapides ad ipsum castrum ponderis librarum m. & cc. & ultra. Conduxit illic *Ecelinus* fossiōres illos cum suis instrumentis, & rastris, quibus in partibus *Carinthiæ* argentum effoditur de profundis montium latibulis, & cavernis. Qui fodientes subterraneas fossas, promittebant facere sic, quod quingenti pedites nocte una miraculose in castro de terra emergere viderentur, & nasci, sicut gens *Cadam* de terra prodiit, & secundum fabulam, de seminatis dentibus germinavit. Quid plus? gens illa intrinseca rationabiliter se defendens, & insons, impugnatur, & tanta est obsidentium multitudo, quod examinato diligenter negotio, & habito consilio saniori; visa est redditio castri salubrior, quam sævi persecutoris causa in manus incidere quodammodo *Barbarorum*. Est ergo castrum redditum conditionaliter *Ecelino*: & licet damnum sit intrinsecus habitum in aliquot personis vulneratis, & mortuis a lapidibus, & balistis, & extrinsecus

etiam in quibusdam; *Castrenses* ipsi concorditer recefferunt die XIV. exeunte *Octubri* prædicti anni, cum personis, & rebus suis: dimissis tamen balistis, & armis, & victualibus, quæ reperta sunt esse Marchionis in castro. Eadem condicione, & pacto reddita sunt hæc alia loca *Ecelino* scilicet, *Baone* die XI. exeunte *Octubri*, *Vigizolum* die IX. exeunte eodem mense, quod de ipsius *Ecelini* præcepto destructum est hiis diebus. *Veschevana* reddita VIII. die exeunte eodem mense, quam *Ecelinus* diebus illis fecit destrui, & comburi. *Estenfis roccha*, seu castrum, retenta est per *Ecelini* pedites, de ipsius mandato tali, ut data fuit, immo in reverentiam loci, fecit *Ecelinus* fieri aliquid reparationis in ipso loco. *Cerrum* autem, & *Calaone*, nec expugnata, nec habitata sunt ad præsens: sed factò *bilfredo* quodam in colle montis, unde itur ad *Calaonem*; & factis quibusdam speculis, five miris in riveria, unde itur de *Padua* ad *Montemilicem*; positi sunt in hiis locis custodes, ne possint ad illa castra ulla victualia deportari. Hæc veruntamen duo castra partem Marchionis adhuc tenuerunt per annum, & ultra. Post *Estensem* roccham, five castrum redditum *Ecelino*, divisum est guarnimentum, & reversi sunt *Paduam Paduani*: *Ecelinus* autem cum *Veronensibus* ivit *Veronam*, iusta nunc occasione congaudens: jam enim in mente sua recogitabat, quod dominetur solus in tota *Marchia Tarvisina*.

CAP. VII.

De morte Judicis Potestatis.

Modo sollicitus *Ecelinus*, licet continue moreretur *Veronæ*, nec sit unquam *Paduæ*, Domino disponente intrinsecus; litteras tamen mortíferas mittit sæpissime *Paduam* ad *Ansedisum* de *Widotis* nepotem suum Potestatem *Paduæ*: quem admodum existens etiam in prædicta obsidione de *Este* jam miserat, quod idem *Ansedisus* decapitari faceret, & decapitari fecit, *Ecelini* obsidione manente, *Bonaventuram* Judicem, & asserentem Potestatis ipsius, quem carceratum tenebat occasione versuum prædictorum. Venerant enim Ambaxatores de civitate *Pergami* in prædicta obsidione ad *Ecelinum*, petentes ipsum *Bonaventuram* dimitti: Qui datis verbis responsionis adulatoriæ Ambaxatoribus ipsis, fecit eos secum stare in *Este*, donec litteras misit *Paduæ* caute ad Potestatem, & fecit ipsum decapitari: & sic ipsi Ambaxatores *Paduam* postmodum venientes, Judicem suum mortuum invenerunt.

CAP. VIII.

De morte illorum de versibus.

Et cum occasione versuum prædictorum, *Paduani* quidam cives, ut dictum est, adhuc post factum de *Este* in carcere tenerentur; misit *Ecelinus* litteras de *Verona*, & fecit ipsos decapitari in Platea Communis: alio tamen tempore, post dictum *Bonaventuram*, sed in eodem anno MCCXLVIII. circa festum Sancti Martini: fuerunt autem de *Padua* cives parentes, nobiles, & sapientes, & probi viri, quatuor de progenie illorum, qui dicebantur de *Bellegrassis*, Dominus *Albertus* Judex de *Accedello*, *Petrus* de *Zambonino* notarius, Dominus *Alexius*, & *Aycardinus* de *Mundo*, Judices discreti, & sapientes, & *Jacobus* olim filius Domini *Ostexani*: inde autem *Jacobus* cum in plena Concione judicabatur per Potestatem ad mortem; cum Potestas, verbum sæpius iterando, eum proditorem diceret; audebat idem

Jacobus clara, & alta voce dicere, quod mentiebatur aperte. Forſitan erat memor, quod illud idem responderat olim in eodem articulo positus, Dominus *Raynerius* Judex de *Bonello*, qui fuerat frater matris. Tunc etiam, & in hac die quidam, qui occasione dictorum versuum in carcere tenebantur, mutati sunt in peiores carceres, durioribus compedibus alligati scilicet, viri legales, & discreti in arte sua, *Rizius* Notarius, & *Daniel* Notarius, qui dicebatur *Pinza*, alique quam plures parvi, & magni, mares, & mulieres.

CAP. IX.

De captione illorum de Capite Nigro, & de morte Dalefmaninorum.

Anno Domini revoluto scilicet in MCCL. circa tempus Pascæ, cum Dominus *Thomaxius* Capud Nigrum, & filii, per proximam lineam parentelæ forent *Dalefmaninis* conjuncti; uxor enim ipsius Domini *Thomaxii* scilicet, Domina *Speronella*, filia fuerat Domini *Dalefmanini* majoris; ipsi quoque qui dicebantur *Dalefmanini* minores scilicet, supradicti *Gumbertus*, & fratres, adhuc in carcere tenerentur; *Ansedisus* ipse *Paduæ* Potestas, non obstante quod frater ejus *Jacobus* de *Widotis* in uxorem habebat Dominam *Altrudam*, ipsius Domini *Thomaxii* filiam, Dominam scilicet, discretam, & sapientem; capi fecit Dominum *Thomaxium* ipsum: capti sunt etiam ejus filii *Zambonetus*, & *Canzelerius*. *Aycardinus* autem ejus filius minor sapienter aufugit. Tunc etiam captus est *Albertus* *Papadolla* cum suis, Miles discretus, & curialis, & solummodo hac de causa quia multum fuerat familiaris *Dalefmaninis*: captos quoque *Ansedisus* misit *Veronam* ad *Ecelinum*. Deinde sequenti mense *Septembris*, cum *Ansedisus* carceratos haberet Dominos *Gumbertum*, & *Artusinum*; haberet etiam *Ubertellum*, qui omnes ab Avo dicebantur *Dalefmanini*, recogitans infra mentem, quod hii erant de majoribus, & potentioribus civitatis; litteris etiam super hoc habitis ab *Ecelino*, qui nunc de *Verona* non recedebat; fecit eos conduci *Paduam* de castris, ubi dudum steterant carcerati. Ut autem per experientiam nosceret quid exinde sequeretur, si eos condemnaret ad mortem, quia potentes erant; primo tulit sententiam mortis in *Ubertellum*, quoniam minor fuit. Fecit quoque sicut de furibus dici solet, qui facta fovea sub domuum fundamento; timentes ne paterfamilias intrinsecus furem, feriendo cum malleo, ut focium, latenter expectet; præmittunt cucurbitam, vel pannum aliquem glomeratum, ut si nullus tumultus fuerit, fur faciat securius quod præsumpsit. Cum vidit igitur *Ansedisus* nullos *Dalefmaninorum* vassallos, nullosque ipsorum amicos tumultum facere mortuo *Ubertello*, sed cunctos perterritos, & silentes; armari iussit milites; & pedites, quos de *Pedemonte* in *Padua* pro sua securitate tenebat, & complices suos omnes, circa VIII. dies postquam fecerat *Ubertellum* occidi: & Concione in Palatio publice congregata, duos illos alios, *Gumbertum*, & *Artusinum* sententiavit ad mortem, & fecit eos in Platea decapitari. Non multo vero tempore post remisit *Ecelinus* Dominum *Thomaxium* Capud Nigrum, & filium ejus *Canzelerium* *Paduam*, quos etiam idem *Ansedisus* in Platea similiter fecit poena capitali puniri, quamvis Dominus *Thomaxius* ipse usque in *Verona*, morte martyris, in tormento perisset: & hac de causa, secundum quod dictum fuit, quia scilicet, *Ecelinus* jubebat, ut conjurationem quandam proderet, quam *Ecelinus*

linus dicebat in eum factam : sed ipse insons, & inscius, elegit potius in tormento perire, quam fingere quod penitus ignoravit. De *Zamboneto* autem ejus filio dictum fuit, quod cum *Ecelinus* ipsum minaretur per tormenta compellere ad illam conjurationem prodendam, quam ejus Pater noluit propalare; linguam propriam dentibus secuit, per quod in carcere positus vitam finivisse dicitur dolorosam. ¶ De illis autem de *Papadola*, quidam in Platea sunt mortui, & quidam in carcere perierunt. ¶ Doluerunt quasi omnes de *Padua* de morte illorum de *Capite Nigro*, & de domino *Thomaxio* præcipue, quia vir fuit discretus, & curialis, cunctis affabilis, & Communi *Paduæ* utilis, & fidelis. ¶ De *Dalesmaninis* autem mirati sunt omnes, & singuli vehementer, cum *Ecelinus* ipse nullos fideliores, nullos cariores amicos, nec proximiores videretur olim habuisse in *Marchia Tarvisina*: & hæc amicitia tanta steterat inter præsentis temporis coætaneos, & steterat inter prædecessores ipsorum. Sed nihil adeo pertimendum, nihil est sic horribile, vel mortale, quam cum amicus fraudulentus, & falsus, crescit, & exaltatur in infinitum.

CAP. X.

De morte Imperatoris Frederici.

In prædicto anno etiam MCCL. in Festo Sanctæ *Luciæ* scilicet, die XIII. intrante *Decembri*, *Fredericus*, qui olim fuerat Imperator, quem *Romana* curia nunc non aliter nisi *depositum* appellabat, apud *Palermum* decessit. Factum satis Principibus recolendum, nam illa eadem die, qua extremo est supplicio deditus, summum quoque receperat gaudium in hac vita, *Romani* scilicet, Imperii diadema, ut supra legitur in primo capitulo secundi Libri.

CAP. XI.

Hic redditur Ecelino Cerrum, & Calanum.

Adhuc in isto eodem anno, circa medietatem *Decembris*, illa duo castra, quæ usque nunc partem *Marchionis* tenuerant, & in hoc medio tempore multas pertulerunt gravitates scilicet, *Cerrum*, & *Calanum*, venerunt ad pactum cum *Ecelino*: & qui illic steterant, habitis suis rebus, & armis, incolumes abierunt.

CAP. XII.

De morte Domini Guillelmi de Campo Sancti Petri.

Post negotia supradicta *Dalesmaninorum*, volens *Ecelinus* omnis sanguinis nobilitatem de *Marchia Tarvisina* delere pro posse, misit milites suos quosdam de *Pedemonte* ad castrum suum de *Angarano*, quod est illic in montibus superius ad *Baxanum*. Ibi detinebatur jam dudum in carcere nepos ejus Dominus *Willielmus* de *Campo Sancti Petri*, & causa detentionis dicitur inferius, & ipsum fecit conduci *Paduam*, existente *Ecelino Veronæ*. Cujus receptis litteris *Ansedisus* Potestas in *Padua*; occulte ordinavit in nocte, quod multi eundem *Willielmum*, quasi victimam, mane facto postulerent, tanquam proditorem, ad puniendum: & hoc idem diebus illis ordinaverat *Ecelinus* existens in *Castro Leonici*, ubi fuerat *Ansedisus* ipse, & quidam alii, quos *Ecelinus* fictitie appellabat amicos. Sic ergo in *Padua* specia-

liter facta Concione, armatis militibus, & pedibus suis de *Pedemonte*, dictum Dominum *Willielmum* judicavit ad mortem, & fecit ipsum in Platea occidi, recte in festo Sancti *Bartholomæi* Apostoli, die scilicet, VII. exeunte mense *Augusti*, & manibus impiis traditum, indignissime lacerari. Juvenem quidem affabilem, & decorum, Militem largiflum, & benignum, multa strenuitate prudentem, moribus, & curialitate laudabilem, nobilitate sanguinis, & animi sapientia insignitum, & o nefas, ipsi *Ansediso* pertinentem linea parentelæ. Hunc autem nobilem sic immerito detruncatum, Comitissa *Daria* filia quondam viri famosissimi, & præclari Domini *Alberti* de *Baone* bonæ memoriæ, cum filia sua *Domina Maria*, & filia olim Domini *Gerardi* de *Campo Sancti Petri*, & ipsa quippe *Domina* egregia moribus, decora forma, sapientia redimita, ambæ fecerunt siquidem tantum virum recolligi per Plateam, & recollegerunt ipsæ etiam cum multa multitudine lacrymarum, & in fabricata capsâ repositum, portari fecerunt, sequentibus multis Militibus, & lacrymantibus Dominabus, & Domicellis, & sepeliri in consecrato loco Ecclesiæ Sancti *Antonii* Beatissimi Confessoris: timore Potestatis postposito, metu cujus non audebat aliquis patrem, vel fratrem, nec filium, etiam honorare in morte, postquam per talem curiam, digne, vel indigne, punitus esset.

CAP. XIII.

Hic dicitur causa captionis ipsius Domini Guillelmi.

Si forte quæret aliquis de ipsius Domini *Willielmi* tempore captionis, & causâ, notandum est, quod non multis diebus post mortem *Dalesmaninorum*, cogitavit *Ansedisus* de *Widotis*, Potestas *Paduæ* indigna, quod idem Dominus *Willielmus* in uxorem habebat *Dominam Mabiliam* de *Dalesmaninis*, filiam scilicet, olim Domini *Artusini* majoris, misit ergo Potestas pro ipso Domino *Willielmo*, & ei dixit, & voluit, & quod Domino *Ecelino* placebat, ut divortium prorsus fieret inter eum, & uxorem suam prædictam: reddens causam, quod *Dalesmanini* puniti erant, quia inventi fuerant proditores partis Domini Imperatoris, & *Ecelini*, unde ipsam ulterius nulla teneat ratione. Visum est hoc nefarium, & maximum inconveniens Domino *Willielmo*, & dans Potestati responsum quam plus potuit curiale, dixit se velle ire *Veronam*, & audire velle ab ore sui Domini *Ecelini*, si hoc de sui voluntate procedat, & ejus in omnibus attendere voluntatem. Cum cepisset igitur suum iter, Potestas ipse sagacissimus, fraude plenus, præmisit caute velocissime suas litteras *Ecelino*: ita quod *Ecelinus* prius novit talem seriem hujus facti, quam ad ipsum accederet Dominus *Willielmus*. Puto quod *Ecelinus* usque ab illo tempore quo *Willielmum* ipsam in *Castro Fontis* ceperat infantem, & jacentem in cunis, ut supra legitur, in IX. Capitulo secundi Libri. §. Sic igitur, &c. quamvis tamen postea venisset ad ejus partem, eidem insidiabatur occulte, si quam mortis causam posset excogitare adversus eum. Fuerat ergo prædicta causâ, quam habuerat *Ecelinus*, per quam ipsum tunc capi fecit, vel fecerat, & detineri *Veronæ*, eumque captum, & militibus traditum uxoris occasione, quam immerito dimittebat invitus, miserat in *Angaranum*, & detinuerat eum carceratum ibidem, quasi per annum unum. Et si per experientiam scire debuit *Guillelmus*, quid illud somnium portendebat, cum vidit in visione patruos suos Dominum *Ruzerium*, &

& alios, lamentantes ut supra legitur in xvi. Capitulo v. Libri. §. Audiens &c. Pro ipso etiam, & cum ipso detentus est, & in carcere positus bajulus ipsius, & homo, nomine *Tajacanis*, qui nunquam reliquit eum, tam in adversis, quam prosperis, ab ipsis *Guilliemi* cunabulis, usque ad finem mortis.

C A P. XIV.

De captione amicorum Domini Guilliemi.

Hinc etiam sumpta occasione, litteris habitis, & mandato Domini *Ecelini*, *Ansedisus* ipse diligenter scivit inquirere, qui forent ipsius Domini *Guilliemi* proximi, & amici. Sunt ergo multi amici ejus, & parentes detenti, quicunque scilicet, potuerunt haberi, variis modis adhibitis, & diversis occasionibus exquisitis; alii siquidem, qui erant ipsi Domino *Willielmo* per parentelam, vel per amicitiam pertinentes; alii etiam quia ipsi Domino *Willielmo* pertinentibus pertinebant. Ecce nefandum, & tyrannidis rabies reprobanda, punire filium, quia pater dicitur puniendus, vexare proximum, non ob aliud, nisi quia proximus est vexandus. Ecce quomodo morbus cancri, qui paulatim rodit loca contigua sibi, & sic procedit ratio maleficii hujus quasi in infinitum, nec est illic invenire finem: ad illius instar deridendi Philosophi, qui dicebat, quod ad motum formicæ movebatur per consequens totus mundus. Detenti sunt, & in carcerem positi, tam dicti *Guilliemi* isti familiares, & ipsius amici, cum eorum familiis magni, & parvi, mares, & mulieres. *Honor* & *Catanius* de *Tergola*, *Alverius Vani* de *Zacho*, Advocatus de *Anoale*: *Guido* autem de *Anoale* sapienter se eripuit de manibus *Ecelini* *Vicentie* commorantis: stans nanque in ejus illic curia, quam subito sensit hæc in *Padua* fieri, dixit, & finxit se emere velle dextrarium *Ziramontis*, fratris *Ecelini*, sed naturalis: fecitque parari dextrarium die quadam in vespers, & dixit se velle probare dextrarium ad cursum: & sic exiens ad cursum quandam foris a civitate, dixit *Ziramonti*, se credere, quod talis equus bonus erat pro ejus facto, & in præsentī quod ita erat monstravit: nam elongatus cum dextrario a *Ziramonte*, & ab hiis, qui cum eo iverant, quam citius poterat; tota nocte illa carum, & dilectum sibi dextrarium cucurrit, & equitavit, & sic manus impias, & mortiferas inimici effugit.

C A P. XV.

De morte illorum de Peraga.

In anno Domini mclli. alii quidam nobiles similiter indebite perierunt, occasione injuste sumpta de quadam parentela, vel quasi cum dicto Domino *Willielmo*. Olim, tumque defuncto Domino *Jacobo*, patre scilicet, ipsius Domini *Guilliemi*, cujus avus Dominus *Tiso* de *Campo Sancti Petri* adhuc in bonâ ætate erat; defuncta prius nobili Domina ipsius Domini *Tisonis* uxore; ut tanta, & talis Domus de *Campo Sancti Petri* non remaneret in solo hærede uno, stante etiam casu dubio, cum adhuc *Guillielmus* in pupillari ætate foret; de suorum amicorum, & vassallorum consilio, prædictus Dominus *Tiso* duxit, & assumpsit feliciter in uxorem Dominam sapientem, & nobilem forma, & moribus, ac animi probitate decoram, Dominam *Gardionisiam*, sororem viro- rum nobilium Domini *Petri*, & Domini *Johannis* de *Peraga*, de qua postmodum genuit Dominum *Tisonem* *Novellum*, virum præclarum, &

A sapientem, probum, benignum, largum & curialem, & in omnibus patri similem, qualem decet esse virum de stirpe nobili, ex utroque parente. Quia igitur dicti Domini de *Peraga* domum, & Dominos de *Campo Sancti Petri* condam dilexerant, & nunc amore nepotis sui, licet latenti animo, fidelius diligebant; optantes, nec mirum, quod ipse *Tiso* *Novellus* in potentia cresceret, & honore, cujus solam potentiam *Ecelinus* in *Marchia* verebatur, post Marchionem *Estensem*, per quem habebat, & illos de *Peraga* suspectos, stans *Ecelinus* *Veronæ*, secumque tenens multos *Paduanos* Milites, & hos præcipue, in quibus de civitate *Paduæ* suspicionem habebat; dictos Dominos *Petrum*, & *Johannem* capi fecit, & detineri, nulla occasione prætenfa, vel explicita: de quibus duobus unus primo ductus, & portatus est *Paduam* de *Verona*, mortuus in tormento ibidem, & decapitatus est postea in Platea *Paduæ* sine morte: Elapsis quoque diebus paucis, de altero factum est illud idem. ¶ In anno Domini supradicto, tempore autumnali, hoc quoque tempore patuit manifeste, quod cuncta scelera, cuncta mala in *Marchia*, & in *Padua* maxime, sine intermissione fiebant. Itaque tam parvi, quam magni, tam habitantes villas, quam civitates, & omnes generaliter utriusque sexus, videntes nefaria, quæ fiebant, fere potius exoptabant se interimere sponte propria, quam in illorum impias manus incidere, qui nullam redemptionem habentes, iniquitatem pro æquitate, malum pro bono fervent, & injustitiam pro justitia exercebant. Ecce nanque diebus illis juvenis quidam vi corporis, & animi satis prudens, nomine *Tavella* de *Capite Sylvæ*, *Paduanæ* diocesis, dum captus detineretur *Paduæ* in domo Potestatis, & sala, videns, & audiens Potestatis ministros eidem *Tavellæ* crudeliter comminantes, cum prorsus foret innocuus; projecit se per fenestras in terram, & sic est mortuus in præsentī.

C A P. XVI.

De nimia multitudine carceratorum.

Instat nunc quoddam capitulum, quod nemo posset sub brevitate, ordine servato referre. Et dicere tamen possumus, quod sicut animo capienti nihil videtur festinanter contingere, sic tyranno desideranti communem destructionem, nihil videtur plenarie respondere ad votum: nec enim considerat æquitatem, sed ut quocunque modo adimpleat quod intendit: quemadmodum *Ecelinus* in *Padua* tyranniam inauditam, & inopinabilem perpetravit, forte propter vindictas quasdam, quas *Paduani* fecerant condam digne per terras ejus, ut supra legitur in viii. Capitulo iv. libri. §. Sequentē &c. Videns enim *Ecelinus*, quod præcipue tria sunt, quæ cunctas civitates, & loca singula, in quibus habitatur exornant, scilicet, personarum decor, divitiarum copia, & pulchritudo domorum; ad hæc tria removenda de *Padua* impius ille hostis, familiaris, intrinsecus, fraudulentus, secundum quod patet hodie, posuit principaliter vires suas: & in diversis diversas causas excogitavit, extendens occulte, ac fraudulenter furorem, & iram suam, tam ad parvulos, quam ad magnos, tam ad feminas, quam ad mares. Aliquos enim, quos in principio suæ tyrannidis pro obsidibus ad partes miserat alienas, nunc ad se subdole revocavit, ut eorum disperderet sanguinem, ad injuriam civitatis. Sicut de *Brisco* fecit in prædicto anno Domini mclli. quem quondam pro obside missum in *Lombardia*, nunc fecit ad se venire, & in eo nullam

nullam aliam causam inveniens, nisi quod attinebat *Dalesmaninis* per parentelam: & eum fecit capi, & in carcerem detineri. Causam aliam *Vando* de *Viguncia*, adolescenti, & amabili juveni, filio *Johannis* de *Naticerio* dedit, quod scilicet, equitasset diebus illis ad colloquendum cum *Albrico* de *Romano* ipsius fratre: unde, & *Vandum* ipsum fecit incarcerari. Dominum *Guillelmum* de *Carturio* virum sapientem, & nobilem, annorum LXX. vel quasi, ejusque filios *Ecelinum*, & *Gerardum*, & eorum familiam totam, quia similiter attinebant *Dalesmaninis* fecit in carceribus poni. Et fuerat idem Dominus *Guillelmus*, ut vidi ego sæpius, pro *Ecelino* scutum, & præcipuus defensor ipsius in *Padua*, in consiliis, & arengis, in ordinamentis, & in statutis, & cunctis, quæ pertinent ad exaltationem *Ecelini*, & suæ partis, quem suum Dominum appellabat. Ad hæc *Albertum* Judicem de *Borsellis*, *Jacob* fratrem ejus, *Bartholomæum* eorum fratrem, qui omnes dicebantur *Gataroli*, præter *Blaxium* qui aufugit, ipsos quidem, & omnes eorum familias. *Simeonem* de *Ariberto*, *Jacobum* *Botacium* Judicem de *Rogatis* (frater cujus *Matthæus* Judex fugit) Dominum *Benedictum* Judicem de *Runcho*, patrem ejus Dominum *Andream*, *Peruculum* nepotem ejus, cum sua familia, *Rolandinum* Capud de *Lista*, Dominum *Raynaldum* Judicem de *Oti*, *Pisanum*, *Morrialem* de *Plebe*, *Jordanum* Ferratorem, *Gerardum* ejus filium, Milites quidem, & Pedites, Judices, & Notarios, Dominos, & Populares, magnos, & parvos, utriusque sexus, in tanta quantitate detineri fecit hoc tempore rabies *Ecelini*, quamvis *Veronæ* foret, quod longum esset singulas, & singulos nominare: quorum quidam de *Padua*, in *Padua* sunt detenti, quidam *Paduani* etiam cum capti sunt in *Verona*, *Paduanam* mittebantur captivi: ipsos nanque *Veronam* ad se vocabat fingens causas plurimas, & diversas. Auditum est etiam diebus hiis in *Padua*, quod *Gerardus Schachus*, qui apud *Castrum Marosticæ* morabatur, Miles scilicet, quidam de quadam nobili progenie de *Padua*, quæ dicebatur de *Offreduciis*, sive *Baratis*; visus est in verbis quibusdam resistere Capitaneo ejusdem *Castri Marosticæ*, fratri *Ansedisii* de *Widotis*, qui vocabatur *Jacobus* de *Widotis*: propter quæ verba decapitatus est in *Marostica*, jussu Domini *Ecelini*. Hinc quoque sumpta occasione, detenti sunt in *Padua* omnes ejus consanguinei, & parentes, & qui etiam vel per sanguinem, vel per amicitiam pertinebant amicis ejus, præter *Zilium Tetchum* de *Padua* Militem providum, & discretum, quem tunc *Ecelinus* jussit, sicut inscium hujus facti, stare ad præcepta ipsius *Ecelini* in *Vicentia*, & *Vicentino* districtu. Hii autem, occasione prædicti *Gerardi Schachi*, in *Padua* capti sunt, Dominus *Henricus* condam Archidiaconus, & Canonicus *Paduæ*, *Henricus* Abbas *Carrariæ*, *Philippus*, *Henricus*, & *Albertus* fratres, filii quondam Domini *Alcherii*, nobilis civis de *Padua*, *Antonius* Judex, *Uguzionus*, & *Alexius* fratres, filii condam Domini *Jacobi* de *Alexio* Judicis *Paduæ*. Tunc etiam captus est *Albertus* de *Aldrevando*, & ejus filius *Leonardus*: Sed hii duo capti sunt hac de causa, quia in eorum domo domina quædam maritata erat de Dominabus de *Bellegrassis*, qui jam puniti fuerant propter prædictos versus. Prædicti autem Milites, & Domina, *Burgenfes*, & *Populares*, cum tot, & tanti, qui fere innumerabiles, capti forent, & carceres per *Paduanam* non forent tantæ quantitatis capaces; excogitavit *Ansedisius* de *Widotis*, cujus animus delectabatur in malis inferendis, & poenis, fieri fecit mortalem carcerem in *Cittadella*, Castro scilicet, *Paduani districtus*, quod est in confinio eundo *Bana-*

A num, & ad partes *Pedemontanas*, cui carceri nomen imposuit, & fecit vocari *Maltam*. Tunc illuc primo missi sunt milites circa LXX. sub equorum corporibus pedibus alligati, pedites laqueati funibus circa C. quamvis illic postmodum tempore procedente, triplicatus immo quadruplicatus, & ultra sit numerus captivorum: nihilominus tamen *Paduæ* in pluribus carceribus multi, & multæ, & fere innumerabiles, remanserunt: & sic de hominibus, ac mulieribus ubilibet carceratis, aliqui post hæc tempora mortes miserrimas in carcere pertulerunt, aliqui de carcere trahebantur: de quibus multi, qui adulti erant in Platea Communis *Paduæ* tanquam bestię sunt truncati.

CAP. XVII.

Hic tangitur de quibusdam occisis gladio,
& de pueris cæcatis, & castratis.

C Currente anno Domini MCCLII. de consilio, & instinctu quorundam, multiplicatæ sunt iniquitates in *Padua*, excogitata sunt diversa genera tormentorum, & addita mala malis. Aliqui enim, qui talia operabuntur in alios, qualia expectare poterant in se ipsis, deliberato consilio afferentes, quod hoc placebat Domino *Ecelino* existenti *Veronæ*; consuluerunt *Ansedisio*, voluntario, atque prono ad mala, ut de tot proditoribus, quos tenebat, punire debeat, & poterat magnam partem. Unde isto eodem anno circa mensem *Julii* ducti sunt in Palatio nobiles quidam viri, qui jam per tempus steterant carcerati, videlicet prædicti *Brisus*, *Vandus* de *Viguncia*, *Ecelinus*, & *Gerardus* filii *Willielmi* de *Carturio*, ipse nanque mortuus erat in carcere, quia fuit annosus homo, & multis in coactis angustiis, & sunt illi quatuor judicati ad mortem, & in Platea crudeliter detruncati. Quorum unus *Brisus*, dum sentiret se injuste condemnari ad mortem, dum adhuc in Palatio erat, respondebat sæpius falsum esse quod repetebat Potestas, ipsum esse proditorem Domini *Ecelini*, & suæ partis: quare quidam prope ipsum assistens, sed *Paduanus* non fuit, evaginato gladio, ipsum vulneravit ad mortem, ita quod ipse Potestas visus est hoc ferre moleste: portatus est tunc semivivus in Platea inferius, & una cum aliis detruncatus est. Sic in istos quatuor factum est summum scelus, & inaudita sævities die illa. Sed & diebus illis etiam perpetratum est aliud non minus horribile, & nefandum in pueros aliquorum, non solum Popularium, sed virorum Nobilium, & Magnatum, qui pueri primitus cæcabantur, & cum eis adhuc in carcere positus erat cæcitas quodammodo solidata, secabantur genitalibus, & fiebant spadones parvi. Quorum nomina dignum puto silentio pertransire, ne de talibus, & tantis faciam mentionem, quos non possem præter lacrymas nominare. Hoc tamen optaverim, quod illius anima, de cujus ore primum prodiit vindicta in innocentes, & vindicta per mortem, & incendium in infantes adultos, nunquam habeat participationem in cœlis. Dat & illi aliam maledictionem *Ovidius* dicens:

Qui primum pueris secuit genitalia membra,
Vulnera quæ dederat, debuit ipse pati.

F Istæ nanque vindictæ duæ tam detestabiles, & enormes, inceperunt in anno isto, & de malo semper radicaverunt in pejus, donec *Ansedisius* de *Widotis*, & quidam ejusdem complices, pravitatis suæ tyrannidem potuerunt sub alterius tyrannidis velamine paliare. Nam istis post breve tempus suorum facinorum finis anxius, & immortalis imponetur ab illo, in cujus nunc servitium operantur, & cui placere cupiunt plusquam Deo.

CAP.

C A P. XVIII.

De Capitaneis positis per contratas Paduæ.

Etsi tanta cæcitas occupaverat *Ansedisum* de *Widotis*, & quosdam ipsius confocios, in summis iniquitatibus perpetrandis, ut longo tempore gloriari crederent in hoc statu; *Ecelinus* tamen die noctuque cogitans quæ fiebant, & quodam spiritu conscientiae providens, quod Divina dispensatione cautum est, ne mundus in eodem statu maneat, & quod etiam

Summa cadunt, inflata crepant, tumefacta premuntur.

voluit dum potuit, optinere, quod cepit. Misit itaque *Paduam* Capitaneos quosdam, quos constituit per contratas, ut si forte aliquis vellet mutare Consilium, vel reducere *Paduam* ad Commune, quam sciebat Ministros suos regere non communiter, sed per partem; cum jam illic etiam nullam videretur habere partem, delendo tam amicos, quam inimicos; nulla possit fieri versutia *Ecelino*. Constituit ergo *Gorciam* de *Feltro*, ut existens in contrata *Ruthenæ*, conversationem *Ruthinensium*, noscat; *Guidonem* de *Meledo* in *Ponte Molendinorum*, ut cum illic plurimi congregentur de longa vicinia, & extensa; multorum cautus audiat, & intelligat voluntates; *Crepadam* de *Beluno* posuit in *Turrisellis*, & circa *Pratum*, ut per ipsum intelligat voluntates illorum de Quarterio

A illo, & præcipue extra portam *Turrisellarum*, qualem gerant animum Marchioni. Istitis tribus præposuit *Frassapajam* in Quarterio *Pontis Altinati*, ut & illis præsit, & de tota provideat civitate. Qui *Frassapaja* die quadam, sicut mos est in viciniis per contratas, stabat sub frascata, sive laubia quadam, quæ erat prope ad domum *Pontis Altinati*, ubi cotidie cum multis Militibus, & Burgensibus morabatur: & ecce quidam in apparentia fatis discretus homo, retulit quod nocte præterita per castra de *Pedevenda* ubicunque erant, visus est ignis per merlos castrorum ardere diu, & manifeste comburere crates, & munitiones castrorum, sed adveniente die nihil est læsionis inventum. Audiens hæc alius retulit in exemplum, quod ipse viderat in principio guerræ per *Esten* confinium, nocte quadam, ivisse quandam dragonariam, sive nubem, quæ sic dextruxit arbores, fruges, vineas, & herbas radicitus, ut mane factum visum sit omnibus manifeste, quod illic, unde ivit non fuisset unquam herba, arbor aliqua, vel cultura. Recitavit ibidem tertius recitator, se isto eodem anno stellam quandam in hora matutina vidisse, magnam, ut foret cometa, sed cometa non erat, non enim habebat comam: in hoc autem erat ejus miraculum, quia videbatur fere magna ut *Luna*, & habebat cursum multo velociorem quam *Luna*: sed nec erat cita more cadentis stellæ, & vere nec *Luna* fuit. Visa quoque per unius horæ spatium, evanuit paulatim. Et fuit hæc recitatio anno Domini MCCLII. mense *Augusti*.

EXPLICIT LIBER SEXTUS.

I N C I P I T S E P T I M U S .

C A P. I.

De multis detentis in Padua, & de tertia conspiratione.

Nimia jam astutia *Ecelini* confuderat *Paduanos* in tantum, ut majores dispersi forent, minores diminuti per membra, & loqui per vicinias vix auderent in civitate: qui tantus timor cum foret in villis etiam; juvenis quidam de *Plebe* nomine *Zasi*, satis confidens de prudentia sui corporis, videns quod facta Communis *Paduæ* tractabantur per multas iniquitates, ad partem alteram se transtulit, scilicet *Marchionis*: cujus recessus occasione in revolutum jam anno Domini MCCLIII. in die Sancti *Stephani*, detentus est pater ejus *Rubeus* de *Plebe*, *Bonacordus Antoniacus*, & quidam alii de *Plebe Sacci* similiter, & non explicabatur aperte, sed quasi murmure dicebatur, quandam esse conspirationem inventam, in qua multi de civitate, & villis juraverant. Et primo loco detentus est quidam notarius, & scolaris, qui nominabatur Magister *Michael*, qui olim causa studii venerat *Paduam*, & natione fuerat *Cremonensis*: & dicebatur, licet non manifeste, quod iste portans in scriptis per civitatem formam juramenti, & illorum nomina qui juraverant, jam multos contra *Ecelinum* conjunxerat in voluntate eadem. Quid plus? detentus est ipse, & positus ad tormentum, quid autem manifestaverit nescitum est publice, nec relatum: sed ab ista die, quæ captus est in antea, multi capti sunt, & detenti, quidam in *Padua*, & quidam qui de voluntate *Ecelini* stabant *Veronæ*. *Henreginus* a *Flumine* captus est cum duobus suis filiis, & familia ejus tota; *Janne* de *Moro*, quem nuntii pro eo missi nudum ceperunt in balneo naturali de *Montigroto*; *Thomaxius* ejus filius in civitate, cum fa-

milia sua tota; *Monarius* Medicus, qui *Ecelinum* condam de gravi spalatura sanaverat in exercitu Imperatoris ad *Curtem Novam* in *Lombardia*; *Bor-rachus*; *Thomaxius* de *Bonaldis* natione *Venetus*, sed nunc præ cæteris *Ecelini* familiaris benefactor: habuit autem ipse *Thomaxinus* apud *Ecelinum* hoc meritum, quod cum missus fuit *Veronam* ab *Ansedisio* ligatis pedibus subter equum, reportatus est recte VIII. die *Paduam* mortuus, & truncatum est ei capud in foro, & corpus ejus conbuxerunt ibidem quidam *Gastaldiones* ejus de villa de *Caudewico*, quos ipse injuste fecerat carcerari. Prædictus etiam *Janne* diebus illis portatus est mortuus de *Verona*, & decapitatus est *Paduæ* in Platea. Eademque die in foro, *Johannes Dominicus* filius olim *Menzellæ* de Burgo *Turrisellarum*, qui faciebat custodiam noctis, corpus illud cum magna aviditate combuxit.

C A P. II.

De quibusdam captis in Verona, & de quibusdam combustis in Padua.

Studiofus steterat *Johannes Dominicus* nocte illa ad comburendum prædictum corpus: sed statim sequenti die, *Ansedisus* Potestas, *Johannem Dominicum* ipsum, *Meniginum* ejus fratrem, & totam ipsorum familiam capi fecit, & carcerari. Præterita nanque die *Parasus* eorum frater captus fuerat in *Verona* ab *Ecelino*, qui *Ecelinus* tota nocte illa litteras *Ansedisio* miserat, pro *Parasi* fratribus detinendis. *Wercius* de *Manzio*, captus erat

erat *Veronæ* similiter die illa, nepos cujus *Manzianus* natato flumine *Atacis* fugit, & se liberavit a captione. *Henricus* itaque pater *Manzii* similiter captus est illa die in *Padua*, qui erat honestus homo, & propter legalitatem personæ suæ pecuniam multam, licet invitus, de toluco vini multis annis collegerat, & dederat fideliter nuntiis *Ecelini*. Paucis diebus post hæc portatus est *Parafus* mortuus de *Verona*, cui capud est in Platea sine sanguinis effusione abscissum, & ibidem combustum. De *Johanne Dominico*, qui adhuc in carcere vivus erat, factum est illud idem.

C A P. III.

Hic cepit Ecelinus quosdam, quos habebat in Padua, & Verona.

Sciendum est, quod adhuc in isto anno *MCCLIII*. & ab isto anno in antea, factæ sunt multæ captiones nunc *Paduæ*, nunc *Veronæ*, nunc Militum nunc Populorum, immo quorundam etiam, qui, licet per simultatem, tamen dicebantur amici: unde cum non possim expresse dicere die tali, vel mense, dicam quam plus potero, prope verum. Contingit quod mense *Februarii* hujus anni quidam nuntius intraverat curiam *Ecelini Veronæ*, ferens litteram quandam clausam, & sigillatam, quam dare volebat *Othoni*, qui dicebatur *Vulpis*, qui erat unus de magis potentibus in curia *Ecelini*, notarius quidem de *Padua*. Pervenit nuntius ille cum littera ad fratrem naturalem *Ecelini*, nomine *Ziramontem*, dicto *Othone* absente: dedit ergo litteram *Ziramonti*, ut eam postea daret *Othoni*. Dictum est, quod vidit hoc Dominus *Ecelinus*, ibi prope in sala sedens, & litteram in manu accipiens sine fractione sigilli, carta paulisper in littera ex una parte inspecta, vidit hæc duo, vel tria verba, Frater *Albertinus* de ordine: sciebat quoque quod ipse *Otho* germanum quendam in ordine *Fratrum Minorum* habebat, de quibus fratribus *Ecelinus* plus timebat in suis factis, quam de aliquibus aliis personis in mundo, cum fratres ipsi vadant, & veniant propter liberam paupertatem securi: & tenebat ipse tunc quosdam de illo ordine carceratos. Ipse igitur iratus, & aperta littera, legit, quod Frater *Albertinus* salutans germanum suum, inter cætera verba dicebat ei, Fratrem Minorem quendam ipsius Fratris *Albertini*, & suorum amicorum carissimum amicum, habuisse diebus istis gratiam ab Apostolica sanctitate, & dignitatem Episcopalem in *Romania*, & quod firmiter hoc sciret, guerram illam de *Marchia* non posse durare amodo tribus annis. Sic ergo in *Verona* protinus captus est *Otho Vulpis*. In sequenti vero die capti sunt in *Padua* isti parentes ejus, *Wercius* ejus frater, *Leonardus* notarius de *Cuticellis* frater patris *Othonis Vulpis*, *Rolandus* Judex, *Trepinus* filius *Leonardi*, *Lazarellus* notarius, & *Antonius* ejus filius, attinentes eis per parentelam, *Henricus Branzuza*, cujus filiam in uxorem habebat unus de *Cuticellis*, & filius ipsius *Henrici*, & demum omnes familiæ omnium prædictorum.

C A P. IV.

Iterum hic capiuntur quidam fidelissimi Ecelini, jussu ipsius.

Anno prædicto multi capti sunt de *Paduanis* civibus in *Verona*, quos Magister *Michael* prædictus accusaverat, & adhuc cotidie accusabat in prædicta conspiratione fuisse. Potestas enim *Ansedisus* prædictus ipsum *Michaelem* in carcere

A longo tempore tenuit, postquam captus fuit, propinans ei necessaria affluenter, ut scilicet, accusaret illos, de quibus, vel in quibus causas *Ansedisus* sive justas, sive injustas libenter inveniebat: & ne credatur hoc aliter esse quam dicam, *Michael* ipse postmodum, cum in ultimo judicio fuit in Platea Communis, omnibus audientibus, sic fuisse publice testabatur, accusans semetipsum in morte, clamando culpam, dicendo se falsum esse, ac proditorem, dignum omni supplicio, morte, & pejus morte. Hoc anno etiam capti sunt quidam in *Padua*, quidam in *Verona*, propter accusationem prædicti falsi accusatoris, *Jacobus Faja* captus est in *Verona*, frater ejus nomine *Comes* cum eo, *Waragninus Salomonis* de *Mandria* ductus mortuus de *Verona*, decapitatus est in Platea post mortem. Et quidam de familia de *Schi-69 nellis* ibidem truncatus est capud, ad instantiam *Bontraversi*. Illo eodem die, quo factum est istud, Judex quidam sapiens, & discretus, transfiguratus in vestimentis, dictus est velle de civitate fugere, & ire ad partem inimicorum, pro tantis maleficiis, quæ sine intermissione fiebant: sed eo capto eundo per viam, & sic in vestimentis mille colorum ducto ad Potestatem; cum inventum sit quod ejus non erat transfiguratio fraudulenta, cunctos convertit in risum, & sic dimissus est impunis.

C A P. V.

De morte illorum de Montefilice honorabiliter acquisita.

Factum istud de hoc Judice fuit quodammodo delectabile, & jocosum, sed quod nunc sequitur fere fuit *Ecelino*, & suæ parti periculosum. *Ecelino* nanque ut dictum est, multo tempore manente *Veronæ*, cum illic, sicut & in *Padua*, multi accusarentur manentes in civitate, & extra; accusati sunt *Monte*, & *Araldus* de *Montefilice*: pro quibus ad se conducendis, misit *Ecelinus* quosdam Milites de melioribus specialiter quos habebat. Stabant nanque tempore illo *Veronæ*, multi nobiles de *Padua*, & aliunde, pro securitate Domini *Ecelini*, & ut ejus curia plenior, & honoratior appareret. Ducti quoque sunt nobiles illi de *Montefilice*, detenti tamen curialiter, ad curiam, die quadam mense *Februarii*, prædicti anni *MCCLIII*. & casu fortuito illa die, & hora *Ecelinus* in prandio recumbebat. Dum igitur clamarent alta voce inferius, dicentes se nec esse nunc, nec fuisse prædecessores suos aliquo tempore proditores, & dicerent hæc verba frequenter; & cum *Ecelinus* stans superius hoc totum audiret, irato animo, sed sine armis, descendit inferius, & accedens ad ipsos, ait, male veniant proditores. Dictus vero *Monte* hoc audiens, furore inflammatus, & ira, fecit insultum in *Ecelinum*, ipsumque capiens toto corde, & animo, prostravit in terram, & audaciter extendit se totum superius, & inferius positum inimicum, & omni postposita reverentia, & timore, cum a se cultellum non haberet, vel arma, cultellum tyranni subterpositi, stridens dentibus, perquirebat. Esse profecto potuit illa dies multorum malorum finis, viduarum, & orphanorum vindicta, consolatio pauperum, multorum mortalitatis defensio, finis innumerabilium rapinarum, *Lombardiæ*, ac *Marchiæ*, securitas, & libertas: sed sinister casus illic posuerat Militem prudentem, & animosum *Jacobinum* filium Comitis *Schinellæ* de *Padua*, quem *Ecelinus*, cum multis aliis Militibus in *Verona*, ut supra dictum est, pro sui securitate tenebat: hic evaginato gladio, crus

Montis dextrum ictu subito detruncavit. Et tamen *Mons* ipse, quasi immobilis, virum impium ad ultimum suffocasset, nisi cæteri circumstantes, ipsum, & ejus fratrem continuo per viscera lacerassent. Habuerunt tamen Medici usque ad plures dies quid facerent circa faciem *Ecelini* signatam dentibus, & sanguinatam unguibus viri commendabilis, & audacis, & qui præ cæteris hominibus hujus mundi, finivit sic laudabiliter vitam suam.

C A P. VI.

De captione Fratris Felicis, & Carnaroli ejus fratris Veronæ.

In isto eodem anno, visum est quod *Ecelinus* de *Romano* suspectum habuit Dominum *Carnarolum*, Virum potentem, & divitem de *Verona*. Ipsum itaque fecit curialiter detineri, & quasi sub forma boni, faciebat secum ad mensam stare, cautus tamen semper in facto suo. In *Padua* vero hoc aliter est nescitum, nisi quod mense *Octubris* ejusdem anni, Frater *Felissus* Præceptor, sive Magister ordinis *Alemannorum* in *Padua*, cum foret carnalis frater *Carnaroli* prædicti, & ivisset die dicto ad paisandum, ut dixit, portans secum in equo servientis sui panem, vinum, & pisces, captus est, & detentus jussu Potestatis *Paduæ*; in campanea *Paduæ Montis Rubei Paduani* districtus, missusque *Veronam* detentus. Nescitum est ulterius an gladio, an carcere perisset. Prius tamen quam foret *Veronam* missus, positus fuit quidam notarius nomine *Ricardus* a *Sancta Cruce* de *Padua* causa servandi cum in *Padua* in loco Fratrum *Alemannorum*, de quo notario postmodum dictum fuit, quod conventionem cum Fratre *Felisso* facta de libris M. fugere debebat uterque. Detentus est & *Ricardus*, missusque cum illo *Veronam*. Relatum est *Paduæ* postmodum quod dimissis ambobus brachiis in tormento mortuus decedit, & deformis. Supradictus siquidem Dominus *Carnarolus* in Platea *Veronæ* est dilaceratus per frustra. & Diebus illis captus est *Ubertus* olim filius *Ugonis* a *Vado* in *Padua*, propter conversationem
70 quendam solummodo, quam occasione fratris sui nomine *Benastru* habebat cum ipso Fratre *Felisso*, qui olim in suo ordine receperat ipsum *Benastru*, & eum ad partes transmiserat alienas. & Detentus est, & *Ziraldus* de *Parma*, Miles, & focius *Ecelini*, qui nunc secum *Veronæ* erat: & erant jam anni *XVII*. & ultra, quod tam in pace, quam in guerra, in die cum ipso stabat, & cum eo nocte in eadem camera dormiebat.

C A P. VII.

De multis captis in Padua, & Verona.

Nunc restat Capitulum quoddam ponere, in quo fiat quasi summaria mentio de multitudine captorum prædicto anno, in quocunque scilicet tempore ejus anni, de quibus quidam sunt capti de *Padua* in *Padua*, & aliqui in *Verona*, quidam eis imposta causa, & si justa fuerat, vel injusta, explicata etiam aliquibus, & in aliquibus occultata. *Brizafollus* notarius captus est eo solo, quod ejus filii sine fraude dixerunt, ipsum velle religionem intrare. *Ugo* a *Sancta Juliana* de *Padua*, quem *Ecelinus* constituit, & stare fecerat Potestatem in *Regio*, & fuerat illic ejus notarius *Brizafollus*. Captus est *Otholinus* ipsius frater. Domicellus *Ecelini* nomine *Sylvester*, quem etiam præ cæteris videbatur habere carum, hac sola occasione captus est, quod Dominum *Ugonem* anni-

A cum suum in carcere visitabat. *Guidotus* de *Burzigana*, Dominus *Albertus* tertius filius Comitis *Schinellæ* de *Padua*, captus est in *Verona*, *Ugo* ejus nepos, Dominus *Ugolinus* frater ejusdem *Alberti* tertii captus in *Padua*. Dominus *Jacobinus* de *Schinella* frater istorum, stans *Veronæ* missus est ad præcepta ad partes *Bozani*, & *Pressinoris*, cui vita donata est, & ejus filio Domino *Michaëli*, totique ipsorum familiæ, propterea quod occidit *Montem* de *Montefilice*, & *Ecelinum* liberavit a morte. *Thomaxius* a *Sancta Juliana* Judex de *Padua* captus est in *Verona*, *Lucas* ipsius frater, *Petrus Bonus* de *Nannis*, *Artusius* de *Nannis*, *Advodutus* Judex, & *Nicolaus Rubeus* de cognatione eadem. De quadam autem progenie de *Padua* eorum qui dicebantur *Pinchoti*, *Tisolinus* existens *Veronæ* Vicarius obiit sua morte; *Dalesmanellum* ejus fratrem *Ecelinus* incarceravit; *Petrum* Judicem eorum patrum carceravit. *Benvenutus* Judex de *Favalixis* de *Padua*, existens *Veronæ* Vicarius, jussu *Ecelini* incarceratus est in *Verona*, & sic demum vitam in carcere finiverunt. De prædictis autem omnibus tam Nobilibus, quam Militibus, vel Judicibus, manifestum erat in *Padua*, quod nullos habebat *Ecelinus* in tota *Marchia* fideliores, nec magis ferventes in ejus parte, & erant in *Padua* multum divites, & potentes. *Trivixolus* faber captus est in *Padua* quasi ultimus post prædictos, ficta in eum causa, quod claves debebat fabricare adulterinas, ut portæ civitatis *Paduæ* nocte inimicis aperirentur furtive. *Bertholasius* notarius a *Prato*, quia pertinebat supra dicto *Paraxio*, & fratribus, captus est in eodem anno Domini circa finem mensis *Junii*. *Manfredinus* ipsius pater, *Bellotus* alter filius *Manfredini*, *Thomasius*, & *Pipinus* fratres *Manfredini* ejusdem, *Armenardus*, & *Joannes* ipsius *Pipini* filii, *Marcus Thomasi* filius, *Leonardus* de *Zambo*, *Riprandinus*, & *Zambus* filii *Leonardi*, *Josue* gener *Leonardi*. *Florius* ipsius *Leonardi* filius tunc ad campos exiverat ad aves capiendas, & fugit. *Otho* frater *Leonardi* est captus, *Floravans*, & *Thomasius* olim filii *Zimboni* de eadem parentela sunt capti, captus est *Cavurlus*, quia supradicti *Paraxii* consanguineus erat, captus est *Patavinus* a *Prato* cognominatus *Comes*, & ea causa solummodo, quia ipsi *Paraxio* erat familiaris. Quid plus, & de familiis omnium prædictorum, scilicet de mulieribus, de magnis, & parvis, de servitoribus, & servitricibus eorundem, de rebus, & suppellectilibus suis generaliter, nihil aliud est dicendum, nisi quod omnes, & omnia sunt erepta. Sciendum insuper, quod tres erant in *Padua*, qui credebantur habere magnam pecuniæ quantitatem, causa cujus pecuniæ habendæ, unus de familiaribus *Ansedisii* de *Widotis* eos de diversis criminibus incusavit: unde tres illi omnes eodem prædicto anno capti sunt, & in carcere positi, & sic ipsorum totam pecuniam habuit *Ansedisius* de *Widotis*. Fuerunt autem isti tres, videlicet *Papasanti*, *Mustus campsor*, cum ejus fratre, & *Prosdodimus* notarius, qui dicebatur de *Cavo*. Cui nempe *Prosdodimo* duæ causæ hujusmodi nocuerunt, una scilicet quia *Ugo* de *Sancta Juliana*, qui jam antea captus erat, ejus habebat filiam in uxorem; altera vero causa, quia pecuniam quasi innumerabilem dicebatur habere: nam & post captionem ipsius inventa est intrinsecus in quodam angulo domus ejus *Calderia* quædam sub terra posita, *Venetialibus* grossis plena, quæ capax erat, ut dictum fuit, duorum statorum, & ultra.

CAP. VIII.

De pœnis carceris Cittadellæ.

In eo fatis patuit manifeste, quod effusa pecunia sapienter clarum reddit hominem, & dilectum, cumolata verumtamen, & suffossa, possessorum reddit omnibus odiosum: ut posset nanque tanta pecunia rapi commodius, captus est prædictus *Prodocismus*, missus quoque ad carcerem *Cittadellæ* ad *Maltam*, cujus loci dispositio, immo ærumnæ infernales, vix possent scribi, vel recitari, quemadmodum illi referunt, tamen pauci, qui pœnas illas intolerabiles passi, quasi Martyres confitentes in *Christo*, per ejus misericordiam miraculose superaverunt. Ibi vere fletus, & stridor dentium, ibi dolor, & ululatus, ibi continuæ tenebræ, ibi vermes, ibi foetor, & angustiae desiccantes, sitis, fames, timor, tremor, gemitus, & suspiria inaudita. Quid plus? non est relatu dignum, sed illic multi consumpti fame, siti quoque arida nihilati, talem auferunt potum, talem furtim emerunt cibum, qualis per sui fratris posteriora, vel socii de corpore delicato exivit, forsitan & de suo. Hic inventum est esse aliquid pejus morte. Bene quidem ait *Ovidius*:

Morsque minus pœne, quam mora mortis habet:
beati nanque reputabantur qui tracti de tantis pœnis, per mortis beneficium millies appellatæ, viginti die qualibet, immo plures, exportabantur mortui in nigris cutibus circa spinas, & ossa, in cratellis, & curriculum, quasi ad campum *Alchedemach*, foris a *Cittadella* hiis martyribus deputatum, ibique cooperiebantur adeo parva terra, ut lupi noctibus multa traherent inde corpora *Christiana* per campos, & proh dolor, humanis visceribus ferarum viscera pascerentur. Stetit nanque continua ista pestis ab anno prædicto Domini *MCCLI*. quo factus est talis carcer, usque ad *MCCLVI*. quo *Padua* est, ut dicetur inferius, de jugo servitutis erepta.

CAP. IX.

De morte multorum in Padua, & Verona.

Illo eodem anno superius nominato, scilicet, *MCCLIII*. una injusta, horribilis, & crudelis mors in *Padua* facta fuit: nam *Ubertus* filius olim viri nobilis *Ugonis* a *Vado Paduani* civis, qui consumptus fame fuerat in castro *Cornutæ*, ut supra dictum est, in secundo capitulo v. libri s. Adveniente &c. captus *Paduæ* tenebatur, contra quem cum nullus haberet causam, præter familiaritatis cum Fratre *Feliso* Magistro *Alemannorum*, propter ipsius fratrem, ut dictum est, quidam, causa placendi *Ansedisio* solummodo Potestati, petierunt ipsum *Ubertum* ad puniendum: quem per civitatem, per terram horribiliter tractum, gladiis laceratum, ultimo combusserunt. Ex hoc juvene quasi communiter doluerunt omnes, cum nulla sit inventa persona, quam ipse verbo, vel facto, in aliquo molestasset. & Hoc eodem tempore apparuit *Veronæ* quidam in Curia *Ecelini* sedentis ad mensam, volens ad ipsum *Ecelinum* accedere, quem *Sescalcus* procedere vetuit: & sic inventus est ille ignotus homo gladium deferre occultum. Ab eo autem incontinenti detento, & diebus pluribus in carcere compedito, nec *Ecelinus*, nec aliquis potuit scire per modum aliquem, vel per ingenium, vel tormenta, quis foret, vel etiam unde missus: nec ipse voluit, vel forte non potuit confiteri, nam & idioma nostrum non videbatur

A habere. Et sic demum, quia nihil penitus potuit inveniri per eum, vivus in igne positus, est combustus, & visus est lætanter subire mortem. Unde quidam illic dixerunt, quod fuit *Affaxinus* pro certo, missus a quodam Principe de partibus transmarinis, qui dicitur *Veglus* de *Montagna*, cujus nuntii euntes per mundum tyrannos occidendo, si possunt; in continenti cum possunt lucrari mortem de mandato sui Domini, sperant in æterna gloria collocari. & *Veronæ* adhuc, in isto eodem anno, facta est una die horribilis quædam cædes, & magna, ad quam perpetrandam vocati sunt quidam usque de *Padua*, sicut vocantur operarii ad arbores excidendas. Hii autem occisi fuerunt *Veronæ* in Platea, eadem die, *Thomaxius* de *Janne* de *Padua*, *Rubeus* de *Plebe*, *Henreginus* a *Flumine*, Comes frater *Faje*, *Ugo* a *Sancta Juliana*, *Otholinus* ejus frater, *Bartholomæus* *Johannis Vialucii*, *Sylvester* quem *Ecelinus* habuerat præcæteris suum carissimum domicellum, & servientem, & ejus jussu traynatus per civitatem crudeliter est peremptus. Sicque, & alii multo plures, tam de *Padua*, quam de *Verona*, quidam ferro, quidam carcere perierunt, & aliqui sunt missi *Paduam* mortui, & post mortem in Platea *Paduæ* decapitabantur, quorum corpora postmodum comburentur, & ossa. & Similiter in hoc anno capti erant quam plures de fratribus *Minoribus*, de *Predicatoribus*, de ordine *Sancti Willielmi*, de fratribus *Albis*, & in carcere tenebantur.

CAP. X.

Iterum hic tangitur de morte multorum in Padua, & Verona.

Quamvis usque ad hæc tempora in quibusdam annis sit captio facta de multis, & sit etiam facta cædes; adhuc tamen in anno Domini *MCCLIV*. facta est magna captio, & facta est magna cædes. Ecce nanque mense *Februarii*, licet affidata fuisset tota quædam progenies, quæ dicebatur de *Belludis*, & jam secure steterisset tempore aliquanto in *Padua*; nunc fracta est eis fides per *Ansedisium* de *Widotis*, adhuc *Paduæ* Potestatem, & capti sunt isti, Dominus *Figura*, *Bondi*, *Coxetta*, & *Belludus*, eorumque Domina, & de ipsorum familiis omnes. Tempore quoque Quadragesimali immediate sequenti, *Thomaxius* a *Sancta Lucia* de *Padua* captus est in *Verona*, quem *Ecelinus* multis annis fecerat, & dimiserat *Vicentie* Potestatem, *Gerardus* Judex de *Spinabello*. Capti vero sunt *Paduæ* *Rolandinus*, & *Gastonus*, Dominus *Menedusius* Canonicus *Paduæ*, & quidam Frater Minor, qui omnes erant de cognatione prædicti *Thomaxii* de *Sancta Lucia*. Et captus est *Albertus Rayba* de *Buvolenta*, *Meneduxius* ejus filius, *Jacobus* filius *Meneduxii*, & *Licanor*, cum familiis suis omnibus, masculis, & foeminis, parvulis, atque magnis; *Salatrexius* de *Lignaro*, *Montebellus* ipsius frater, eorumque familiae: dicebatur enim, quod hii prædicti omnes attinebant illis de *Sancta Lucia* per lineam parentelæ. *Bonifacinus* de *Robegano*, nunc erat Miles, & socius Potestatis scilicet, prædicti *Ansedisii* de *Widotis*: & ipse circa mensem *Junii* captus est, & detentus in carcere in castro de *Padua*, ubi tunc etiam alii multi erant. & Tunc unus solus Judex natione de *Padua* qui *Ferrariæ* honorem habebat in parte *Marchionis*, & loco, visus est pericula non timere: prædicta parte nanque *Marchionis* relicta, venit *Paduam*, & dictus est *Ecelini* amicus. & In opinione vero alia, & diversa fuerunt *Jacobus*, *Bartholomæus*, & *Ruffus* fratres, qui cum uxoribus caute fugierunt dominium *Ansedisii* *Padua* Potestatis.

Rolandinus.

F 2

statis.

statis. Nec mirum, nam ipsorum pater Miles curialis, & strenuus Dominus *Henselminus de Ruffo*, quem *Ecelinus* habuerat multo tempore præ cæteris Militibus cariorum, prædicto mense *Junii* per ipsum *Ecelinum* detentus fuit, & injuste carceratus *Veronæ*.

C A P. XI.

Iterum de morte, & horribili truncatione multorum.

Diximus de detentis, licet non de omnibus, nunc possumus dicere de multis injuste occisis: nec est possibile de omnibus, nec de singulis facere mentionem, quorum quidam in *Padua*, quidam mortui in *Verona* decapitati sunt, quidam confracti, quidam tracti per terram, alii, & alii sunt combusti, excæcati quidem aliqui, & alii sunt castrati, nec dico de omnibus uno die, sed diversis diebus, & mensibus, & in maxima quantitate prædicto anno. Dominus *Figura de Belludis* vir discretus, & honorandus, mortuus in tormento in castro *Paduæ*, post mortem decapitatus est in Platea. De *Othone de Zambo* factum est illud idem, idem de *Morriale de Plebesacci*. *Bonifacius de Robegano* prædictus, qui Miles fuerat Potestatis, infra mensem postquam detentus fuit, tractus est per civitatem ad caudam unius equi a familiaribus Potestatis, & ab eisdem truncatus etiam, & combustus in foro. Mense quoque *Septembris* ejusdem anni sequente, *xvii*. in una die, & fere in hora una, in Platea *Paduæ* sunt crudeliter lacerati per frustra, & factis ignibus plurimis, & diversis, membratim ipsa corpora sunt combusta. Horum autem aliqui Milites, & aliqui plus quam Milites, aliqui Burgenses, & aliqui fuerant honorabiles Populares. Studiosus namque *Ecelinus* totis viribus *Paduam* deformare, non ponebat curam ad inimicos, quanvis etiam & de illis aliqui perierunt. Hii autem fuerunt qui sic indigne, sic horribiliter sunt puniti, Dominus *Ugolinus* filius Comitis *Schinellæ de Padua*, *Petrus Bonus de Nannis*, *Simeon Domini Ariberti*, Dominus *Honor de Tergula*, *Jacobus Trapolator*, *Bertholaxius a Prato*, *Lucas a Sancta Juliana*, Dominus *Albertus* Judex de *Borsellis*, *Floravans a Prato*, *Jacobus Bottacius* Judex, *Henrichus de Alchevio*, & *Peruculus de Runchis*, *Johannes Malviccius*, *Bertholomeus Papasanti*, *Jacob de Gatarolis*, *Bonacordus de Plebesacci*, *Bartholomeus Gatarolus*. Ibi etiam notarius quidam scilicet, *Johannes Bavosus*, privatus lumine, de *Padua* est expulsus.

73

C A P. XII.

Adbuc de morte quorundam, & demembratione multorum.

In sequenti anno Domini *mcclv*. in mense *Augusti* truncati sunt, & demembrati quidam in Platea Communis, *Henreginellus de Villa Plebis*, *Rolandus* Judex de *Cutticellis*, *Thomaxius Armenardi a Prato Vallis*, *Josue* de eadem ora, *Bellotus* frater *Bertholaxii*, & *Cavurlus*. Magister vero *Michael Cremonensis* solus in hiis iuste punitus fuit, & notandum, quod quasi ultimus: reservatus enim fuerat studiose, immo etiam nutritus, & alimentatus in carcere, ut per ejus linguam maledicam, immo verius maledictam, omnium superdictorum malorum qualis qualis posset haberi causa. Sane cum vidit gladiatores se ad ejus truncationem parare, quod usque nunc vix credebat; se miserum alta voce publice accusabat, & illam

A suam linguam falsissimam, quæ tot, & tantos falso accusaverat, ad tormenta conduxerat, & ad mortem. Est demum & ipse truncatus cum cæteris, & combustus. Hic locutus est aliquis, inspiciens *Michaellem* sic turpiter per viscera laceratum, suos inquit bene remunerat Diabolus servitores, ut quanto fidelius ejus ministris serviverint, tanto durius, & turpius puniantur. **E** Tunc etiam per multas contratas per *Paduam* multi pueri sunt cæcati, post quod circa dies *xv*. castrabantur, & fuerunt numero circa *xxxv*. **E** Procedente quoque tempore, circa festum Assumptionis Virginis gloriosæ, cujus solemne festum celebratur in *Clugia*, posuit *Ansedisus de Widotis* insidias illic inferius citra *Cavarcerem* prope locum Sancti *Johannis* ad flumen *Veglum*, & capti sunt illic *Paduani* quidam, stantes tunc temporis in parte Ecclesiæ, qui redibant ab ipso festo, & tendebant versus Comitatum *Rudigii*. Ducti quoque *Paduam*, & nulla inventa in eis causa offensionis, diminuti sunt aliquibus suis membris: *Chaceta* filius *Galinarii*, viri discreti, & curialis, *Capa* filius olim *Boni*, & *Jacobus de Polveraria* indigne sunt singulis manibus, & pedibus mutilati. **E** Mense quoque *Novembris* sequente, capti sunt alii quatuor boni cives in *Padua*, & de bono Populo *Paduano*, *Pyrrus*, & *Gerardellus* fratres, *Jacobus de Gastone*, & *Azo Johannis Rane*, imposita eis causa, quod litteras receperant a filiis olim Domini *Macaruffi de Padua*, & eorum matre, qui nuper de *Padua* ad partem Ecclesiæ, & Marchionis exiverant, propter mala tanta, quæ in *Padua* sine intermissione fiebant. Dicti autem *Pyrrhus*, & *Gerardus* fratres, elapsis diebus paucis, sunt in Platea occisi.

C A P. XIII.

Monitio quedam, sive utilis injunctiva.

Sciendum est denique, quod de quibuscunque superius facta est mentio, quod sint capti per *Ecelinum*, vel aliquammodo conversati cum eo; nulli, vel valde pauci, manus ejus sanguineas effugerunt, quin immo sunt mortui quasi generaliter omnes, vel *Paduæ*, vel *Veronæ*, aut *Vicentiæ*, ubi dominabatur nunc, depauperati sunt prorsus, & quasi compulsi ad mendicandum. Quod esse debet exemplum cunctis, ut talium sit spernendum dominium, conversatio fugienda, vitandum servile jugum, & modis omnibus defendenda libertas usque ad finem mortis. **E** Ecce nunc manifeste videmus, quanta horribilia, & nefanda tyranni tales operantur in civitatibus, quibus regnant. Ubi nunc innumerabiles, immo laudabilis multitudo Populi *Paduani*, dispersi crudeliter, & mortui, ante tempus? Ubi divitiarum copia? Ubi turres, & ædificia, domus, & palatia, loca, & habitacula delicata? sunt nanque per fas, & nefas hæc tria sublata de *Padua*, immo de tota *Marchia Tarvisina*, non per Barbaros, vel *Judeos*, & non per *Medos*, vel *Sarracenos*, non per *Sacromacas*, vel *Britannos*, non per *Tartaros*, vel *Chaldeos*. Et oh detestabilis illa dies, qua tumescente superbia, invidia subintrante, argento forsitan mediante, vel auro; in *Marchia* vigor evanuit, tepuit fides, & veritas, prudentia frigit, charitas, rectitudo, sapientia, & curialitas sunt corruptæ. Sed agamus gratias fomiti gratiarum, quod malefactorum memoria cum sonitu periit, & Comune *Paduæ*, licet multis incussum fluctibus, tamen amodo, Divina, & Apostolica gratia reformatum, in propria conservabitur libertate, exemptum quidem a talibus pecuniarum exactionibus, & a tantis, a sic diversis dispensationibus persona-

sonarum, quales, & quantas nunquam intulit hominibus *Pharao*, nec *Nero*, neque cruentus *Anibal*, nec *Busiris*, non *Syllæ* nequitia, vel *Herodis*. Tempore nanque tyrannidis *Ecelini* verificata est comminatio illa, quam apud *Montagnanam*, multis audientibus, dixit, tempus futurum esse, quo vivi mortuis inviderent, ut supra legitur in vi. Capitulo Libri iv. §. Reversus &c. Illius quidem tempore tyranniæ, nullus habuit requiem nisi mortem, nec licitum erat cuiquam relinque-

re civitatem: Vir enim quidam providus, & discretus de *Padua* proposuit effugere tantas pœnas, & ad præcepta Matris Ecclesiæ se transferre, & fuit Canonialis persona. Captus est, hac occasione solummodo, sequente anno Domini mclvi. Mense *Aprilis*, & igne consumptus in foro. Duo autem homines, qui promiserant eundem conducere, hac injusta causa, pœnam suspendii sunt perpeffi.

EXPLICIT LIBER SEPTIMUS.

INCIPIT OCTAVUS.

CAP. I.

Adventus Legati ad partem Marchiæ Tarvisinæ.

DAtori bonorum omnium grates debitas exsolvamur, qui suos Nuntios, & ministros semper inspirat ad bonum, & post inspirationem porrigit eis manum, ut si qua malefacta duraverint, tamen cum laude domini emendentur. Ecce quidem Sanctus Apostolicus *Christi* Vicarius, de suorum fratrum consilio habitata deliberatione solemniter, tum propter instantiam Marchionis *Estensis*, & Domini *Tysoni* novelli de *Campo Sancti Petri* (ætate tunc juvenis, sed sensu maturus, & sapiens erat) & aliorum nobilium de suis civitatibus expulso- rum; Dominum *Philippum*, Dei gratia, *Ravennatem* electum, jam constituerat Sanctæ Sedis Apostolicæ Nuntium, & Legatum ad partes *Marchiæ Tarvisinæ*. Ipse igitur Legatus congregatis gentibus undecunque, & prædicans *Christi* Crucem, prima fronte ad partes *Venetiarum* descendit, in dicto anno Domini mclvi. mense *Martii*. Fecerat autem *Ecelinus* diebus illis propositum terras *Mantuanorum* intrare hostiliter. Itaque congregatis in *Verona* militibus, & peditibus, berroeriis, & balisteriis de *Marchia*, & de *Pedemonte*, potenter & magnifice cum omni illo bellico apparatu movit de *Verona*, circa principium mensis *Madii*, eligens punctum sui motus, cum sapientibus suis, more solito, & equitavit in hostes, tota sua intentione desiderans ad effectum nunc ducere, quod jam longo tempore peroptabat, *Mantuanum* districtum scilicet, submittere destructioni, & igni. Sed ante quam iret, Dominum *Bontraversum*, virum nobilem, suum socerum, carceravit, ignorante ipsius filia Domina *Beatrice*. Igitur *Ansedisus* *Paduæ* Potestas, audiens Dominum Legatum venisse *Venetias*, & *Paduanos* expulso- rum sua Potestate legisse Dominum *Marcum Quirinum*, civem *Venetiarum*, virum probum, & sapientem; & Dominum *Marcum Badoarium* factum esse Merrescalcum Domini Legati, & Potestatis, ac totius exercitus; volens ipse primum insultum facere, nocte quadam rumpi fecit molendina quædam ipsius *Marci Badoarii*, quæ sunt illic inferius, ubi aqua dulcis labitur, & discurret in salinam. Castrum quoque de *Burolenta* fecit plus solito cunctis necessariis præmuniri, fecitque claudi flumina specialiter hac de causa, ne *Venetorum* naves possent ad *Burolentam* appropinquare. Muniri fecit castrum de *Concadalbero*, & sollicite custodiri; *Causylve* fecit circumdari magnis fossis, & generaliter præmuniri ubique omnem portum, & omnem locum, unde hostes venire possent. Sed non obstitit venerabili signo Crucis locorum munitio, nec aquarum detentio, immo facilius fuit transitus ubi non erant aquæ: sic enim Sapientia Domini dispensavit, ut tota

Bstoliditas inimicum Ecclesiæ obcæcaret, quod dum vellet subtrahere aquis vias Sanctæ Matris Ecclesiæ impedire, largas faceret, & potius expediret. Sic nempe cadit aliquando vir injustus in foveam, quam paravit,

Et ferit actorem saepe sagitta suam.

CExercitus ergo *Crucifer* provide gubernatus pervenit ad *Castrum Brentæ*. Quo audito *Ansedisus* Potestas *Paduæ* in principio mensis, nocte quadam cum *Paduanis*, & cum illis de *Feltro*, & *Pedemonte*, quos secum tenebat in *Padua*, festinanter equitavit ad *Plebem*, & ibi fecit illico fieri magnas fossas, inimicis graviter comminando. Legatus autem suis subditis sæpius afferebat, se voluntatem nosce plenarie *Paduanorum* omnium, qui sub *Ecelini* tyrannide tenebantur inviti: Unde suos confortabat assidue, ut secura starent, & niterentur, & gentem quasi barbaram, & hæresim expugnarent, muniti signaculo Sanctæ Crucis, & in servitium *Iesu Christi*: & sic eos foeliciter conduxit ad *Correzolam*, castramentatus ibidem. Ubi dum diebus aliquibus moraretur, gens vero die, nocteque clamaret ad *Plebem*, ad *Plebem*, Moriantur hæ-

Dretici, moriantur; rumor ille inimicos terruit, amicos Ecclesiæ plurimum animavit. Tunc datum est Vexillum exercitus, & totius guarnimenti, laborantis pro Ecclesia Sancta Dei, prædicto viro nobili Domino *Tysoni* de *Campo Sancti Petri*, utpote fidei Ecclesiæ, in quo jam virtus, & sapientia reflorebat, in tantum, ut cum ipso ulterius omnia secreta consilia tractarentur. Nunc apud ipsum utique astiterunt egregii quidam Milites scilicet, Dominus *Aycardinus Capud Nigrum*, & aliquot alii cives strenui *Paduæ*; fumentes secum quandam peditum quantitatem, & terras infidelium insultaverunt: qui talis insultus, & vigor, fideles Ecclesiæ iterum roboravit, & terruit infideles. *Ansedisus* ergo Potestas de *Padua*, volens timorem contegere suum, & suæ gentis; Militem suum satis providum, & prudentem de *Feltre*, *Gorziam* nomine, Capitaneum militum, & peditum sui guarnimenti constituit. & equitaverunt ambo, cum magna gentium quantitate ad *Pontem Longum*, & partes illas, ubi jam erant prope illi, qui pro Ecclesia laborabant: & voluit tunc *Gorzia* insultare in inimicos, sed *Ansedisus* non permisit, sed ambo, dederunt terga, cum sua gente, usque ad *Villam Plebis*. Et fugiens *Ansedisus* dicebat *Gorzia* quasi in subfurro; Vides ecce *Gorzia*, quod certe non erat tutum cum hac gente insultare in hostes: quia gens est trepidans & inermis, nec sunt homines consueti in actibus bellicosis, & quod etiam pejus est, infideles sunt nostro Domino *Ecelino*, & ejus parti.

Et sic ambo loquentes ad invicem intrantes, devenerunt ad *Plebem*, & hospitati sunt, non sine timore, ibidem.

C A P. II.

Factum de Concadalbaro.

Post hæc statim sequenti die, dimissa sufficienti gente in *Correzola*, pro custodia navium, & castrorum; Potestas, & gens Legati mota est, & equitavit ad *Concadalbarum*, erat enim locus magnis fossis aqua plenis, & aliis munitio- nibus præmunitus. Primo Potestas fecit vocari *Martinum* de *Dayniaxo*, & *Gregorium* de *Zuchis* Capitaneos loci, ut redderent castrum Ecclesiæ: quod cum penitus recusassent; iussit Potestas locum undique expugnari, & tam intrinseci, quam extrinseci adeo pugnaverunt, quod hinc inde vulnerati, & mortui sunt quam plures, alii sagittis, & lanceis, alii sudibus, & lapidibus; alii quoque in aquis loci, in quibus utique perierunt aliqui filii Militum, propter suam audaciam, & præcipue propter arma. *Sarraceni* autem locum defendentes sagittis; & ipsi sagittis, & lanceis sunt occisi, & ut bruta animalia macellati. Reddiderunt ergo prædicti Capitanei castrum, & habuerunt a Potestate licentiam, cum hiis, qui secum erant, ire ad *Ansedisum* de *Widotis*. Qui quidem, ignorans *Concadalbarum* captam esse, cum gente sua jam venerat usque ad *Pontem Longum*: sed agnita veritate per redeuntes de loco capto, properanter reversus est ad *Plebem*, dolens, & timorofus. Inde misit litteras ad *Gerardum* Capitaneum *Montisilicis* pro *Ecelino*, hoc factum ei significans, & præcipiens, ut assumptis gentibus quascunque movere potest, omni mora postposita, incitet inimicos: nunc enim tempus est, & in casu fortunæ pendet nostri Domini *Ecelini* victoria prospera, vel adversa; quod absit. *Gerardus* itaque, milites, & berroerios congregatos, & gentem quancunque, potuit de *Montesilice*, & *Tribano*, & inde circum; diebus illis, & vicibus, quibus ei aptius videbatur, ibat ad villas, & illa loca, quæ favere videbantur Ecclesiæ; & eis quæcunque damna poterat inferere, in personis, & rebus: ita quod cepit die quadam xvi. pedites de parte Legati, quos misit *Paduam* alligatos, sed eos *Ansedisus*, ob Legati reverentiam, noluit punire, ut dixit, sed tenuit.

C A P. III.

Factum de Buvolenta, & de Causylve.

Adveniente querela Legato, de offensione, quam *Gerardus* Capitaneus *Montisilicis*, cum gente sua cotidie inferebat personis, & rebus, in terris illis, quæ favebant Ecclesiæ; concepit inde Legatus ipse quandam indignationem, & iram: & iterum relicta sufficienti custodia suis castris & navibus; milites, berroerios, & balisterios movit, & pedites, volens tendere principaliter ad *Causylve*: sed primo pervenit ad *Buvolentam*. Castrum *Buvolentæ* non attentavit, sed in Burgo, & per villam misso igne, villam damnificavit quam plurimum, ita quod perterriti sunt castrenses, & elevatus fumus exinde, signum fuit, tam illis adversæ partis. qui sunt in *Plebe*, quam illis qui sunt in *Padua*, instantis magni periculi, & timoris. Hinc processerunt pugnantes pro Ecclesia ad *Causylve*. Est autem potens, & magna villa, divitiis abundans, & probitate laudabili. Hic erat Capitaneus pro *Ecelino* Miles quidam nomine *Byaxa* de *Padua*, qui in primo insultu inimicorum, terram, & vil-

lam magnis fossis circumdatam, & munitam defendit laudabiliter satis. Sed demum, imposito igne tectis, fugit *Pernumiam*, cum quibusdam suis sequacibus festinanter. Et sic gens *Causylvana*, congaudens, Ecclesiæ continuo se reddidit, & Legato, & muniti sunt omnes signaculo Sanctæ Crucis.

C A P. IV.

Hic revertitur Ansedisus Potestas Paduæ in Padua, dimisso Warnimento in Villa Plebis.

Crescunt rumores amodo, timor accumulatur timori, & duarum partium diversæ intentionis, catervatim decrescit altera, sublimatur altera, & accrescit. *Ansedisus* autem permanens in villa de *Plebe Sacci* sollicitus, nec per se scit partem eligere sanio-rem, nec habere potest consilium aliunde, quid potius sit agendum. Summo tamen urgente dolore, Capitaneos illos, quos in *Concadalbaro* frustra posuerat scilicet, *Martinum* de *Daniaxo*, & *Gregorium* de *Zuchis* prædictos, alligatos misit *Paduam*, & fecit eos in carceris obscuritate detrudi. Post hæc tota gente sibi subdita convocata, tam scilicet, de *Padua*, quam de *Plebe*, & aliunde, timorem, quem non modicum habebat operiens, multa, & varia est locutus: fuit tamen hæc vel consimilis sententia suæ locutionis, & summa. Dicebat enim id, quod ulterius occultare non poterat, scilicet, verum esse, quod proditores quidam volebant villas *Paduæ* offendere, sed pro certo sciebat, quod diu stare in illo loco non poterant, scilicet, ad *Correzolam*, in quam descenderant: illic enim victualia non habebant, nec habere poterant aliunde; non erant personæ, alicujus valoris, sed viles homines, pauperes, & inermes, nec Rectorem habebant, qui foret instructus armis, nec qui sciret regere guarnimentum, quanvis forsitan esset doctus ad Antiphonas, vel ad Missas. Confortabat cunctos itaque, asserens suum Dominum *Ecelinum* de *Romano* proximum esse, & quod ipsum infra tertiam diem habebunt in *Villa Plebis*, cum exercitu copioso, ad exaltationem, & multiplicem utilitatem suorum, ad inimicorum interitum, & ruinam. Addidit etiam *Ansedisus* istis verbis, quod cum ire *Paduam* oportebat, tum propter mittenda victualia, & alia paramenta ad confusionem inimicorum; tum propterea, quod esse volebat in *Padua*, in adventu Domini *Ecelini*, ut cum ipso, & cum expeditione tota reverteretur ad *Plebem*. Et ita illic relicto *Gorzia* pro Rectore, & *Caro* Judice de *Vicentia* pro Consultore ipsius; aliisque constitutis Capitaneis super militibus, & peditibus, & berroeriis, non aliter quam cum in bello gens debet surgere contra gentem; constitutoque Notario quodam de *Padua*, nomine *Perficcaria*, super Populo, & gente de *villa Plebis*; ipse *Ansedisus*, cum illis de sua curia, dimisso guarnimento in *Plebe*, veloci reditu *Paduam* festinavit.

C A P. V.

De Procuratorum angustiis, & de dispersione Populi Paduani.

Videns *Ansedisus*, stans in *Padua*, se esse quasi ad extremum suæ rapacitatis examen; Procuratores omnes ad se vocavit. Erant autem Procuratores in *Padua* ultra xxv. qui non sua sponte, sed metu mortis, & tormentorum, procuraliter extorquebant tributa, scilicet, omnem pecuniam, & quasi omnia bona de *Padua*, & *Paduano*

duano districtu, & cgebantur dare postmodum *Ansedisio* devoranda: utpote, bona Episcopatus, & Ecclesiarum, bona omnium expulsoꝝ, omnium captivorum, ementium, & vendentium omnium, sive panem, sive vinum, sive bestias, sive fœnum, sive lanificia, sive ligna, & generaliter cujuslibet extorsionis rapinas, quæ posset aliquis cogitare. Ab hujusmodi Procuratoribus petiit *Ansedisius*, ut infra duos dies ei darent quantumcunque facere possent pecuniam, per se, vel per amicos suos, debeantque postea de suis procurationibus restaurari, sic enim penitus oportebat propter ardua facta nunc occurrentia civitati: & addidit illis pœnam, quod nisi hoc fecerint, in carceris profunditate mittentur, ubi non cibus non potus, non eis dabitur aliquod sustentamen, sed eorum vita sic miserabiliter finietur. Desperati ergo procuratores, expectabant nihil aliud nisi mortem, pœnarum scilicet, alleviationem, & consolamen. Et sic, cum nondum esset eis prohibitum simul loqui, sederunt nocte quadam pariter duo satis tristes, & anxii, in camera Palatii, alligati compedibus ferreis, positi sub custodia vi. peditum armatorum de *Pedemonte*: Mirum autem quod ausi fuerunt dicere, sed erant remoti parum a custodibus, & loquebantur etiam in subfurro, & ait unus: Ecce ad quid devenit populus *Paduanus*! Destructæ sunt domus, & turres omnes, divitiæ, & pecuniæ sunt extortæ, dispersi sunt homines, & fœminæ viduatæ, parvuli demembrati, & eorum, qui nunc supersunt, quidam jacent in carceribus semivivi, pars est in periculo apud villam de *Plebe Sacci*, pars quoque terras circuit, aliena mendicando suffragia, pars est cum *Ecelino* in *Lombardia*, in mortalibus laboribus, & ærumnis: & ecce melius esset nobis cito subire mortem, quam miserabilem vitam producere, vitam continuatam, & plenam omnibus angustis, & tormentis, omnibus doloribus, & flagellis, langoribus, & timoribus, singultibus, & ploratibus, & suspiriis, radicitus desiccantibus corda nostra. Hiis verbis cum alter pararet se lacrymantibus oculis respondere; accessit unus de custodibus & sic utriusque verba suppressa sunt silentio saniori.

CAP. VI.

Hic revertitur Gorzia Paduam, cum toto guarnimento de Plebe.

Non solum Procuratores, & eorum bona, crudelitas *Ansedisii* devorabat, sed & aliorum omnium subditorum sibi de *Padua* videbatur usque nunc personas, & divitias deglutire. Verumtamen hoc tempore quodammodo visus est de *Padua* curare, timuit enim, ne gens Legati forsitan insultaret in *Paduanos*, manentes in villa *Plebis*: nam habebat spiones cotidie de guarnimento Legati, & *Gorzia*, factus Rector exercitus existentis in *Plebe*, non minus erat sollicitus scire quæ tractabantur ab inimicis, immo dictum fuit ipsum *Gorziam*, nocte quadam, ivisse furtive in castra adversæ partis. Tamen quocunque modo sciverit, fecit quendam decapitari, & comburi in villa *Plebis*, quem fuisse locutum cum quodam Cruce signato asseruit: alium quendam misit *Paduam* vinculis alligatum, qui dictus fuit portasse cerefa inimicis, hunc *Ansedisius* disperdi fecit solummodo illa causa. Misit demum litteras suas *Gorzie* Capitano, & Rectori in *Plebe* super totum Populum *Paduanum*, ut guarnimentum *Paduam* festinanter conducat. Qui *Gorzia* protinus divulgari fecit per suam gentem, quod Dominus *Ecelinus* est *Paduæ*, & hodie in exercitu erit: Unde versus inimicos fecit planari fossas, & adamplari

A vias, & omnia paramenta disposuit, quibus credi posset, quod *Ecelinus* vellet configere cum Legato. Et militum, & peditum quasi omni acie ordinata ad bellum, iussit omnes super sua insignia, & vexilla, prætermittens nocte proxima pedites suos omnes; die vero cum militia subsecutus; non lora, non fræna contraxit, donec fuerunt intus omnes in municipiis civitatis: Et erat hoc die *Veneris* xv. exeunte *Junio* mclxvi anni.

CAP. VII.

Hic facit Ansedisius magnam Concionem in Palatio Paduano.

B Jam est *Ansedisius* in *Padua*, cum *Gorzia*, & tota sua gente, sive de *Padua*, sive de *Pedemonte*: sed altera erat sollicitudo forinsecis in *Padua* stantibus, & altera civibus *Paduæ*. Fecit autem tunc *Ansedisius* magnam, & ultimam in Palatio *Paduæ* Concionem, & hæc verba locutus est, a corde suo longe varia, & diversa: ¶ Audi vi a Sapientibus, quod de duobus malis minus eligendum est malum: unde quod de *Plebe Paduam* venimus melius esse dico, sive quod inimicos pro nihilo reputamus, sive quod melius parabimur armis, & aliis opportunis, ad inimicos disperdendos radicitus, & ad libertatem Communis *Paduæ* ostendendam. Si enim bene memini, transacti sunt anni xl. & ultra, quod nominari audio Populum *Paduanum* præ cunctis mundi gentibus defendere libertatem. Qua causa merito possumus admirari, quod ausæ sunt gentes quædam conspirare innocentiam, & potentiam tam liberæ civitatis. Et est verum, quod una manus hominum proditorum, qui in hac sua Patria nequiverunt, propter suam nequitiam, habitare; adhibuerunt sibi quosdam advenas pauperes, & mendaces, & despectibiles, & inermes, qui, tanquam canes famelici, nihil habentes de proprio, intendunt, si possunt, rapere alienum, & sunt illic in paludibus *Correzole*. Sed utinam ad terram firmiorem deveniant, nam ipsos vere trucidabimus tanquam canes, & qui venerunt per aquas in navibus; per terram in plaustris, & curribus referentur: ad quos de facili puniendos ipse Deus, & ratio est nobiscum: quoniam pugnamus pro Patria defendenda, & altior est nobis potentia ad vindictam. Forte enim nesciunt quid valeat Populus *Paduanus*, cum carissimis nostris fratribus, & amicis, & militibus *Pedemontis*. Et quod spectat etiam ad majorem confusionem inimicorum; litteras habemus expressas *E* ab invictissimo nostro Domino *Ecelino*, quod *Mantuanos* perfidos suos inimicos, & nostros, per Dei gratiam, jam conclusit in tantum, quod latentes intra mœnia civitatis, solam habent in portis clausis fiduciam, non in armis. Quare usque ad iii. dies, indubitanter, hic Dominum nostrum habebimus. Et nisi foret, quod inimici nostri palustres victualibus carent, unde scimus, quod illic amplius permanere non possunt; talem de eis victoriam habebimus, qualis nunquam habita fuit de gentibus aliquibus in Provincia *Lombardie*. Quare parati sitis armis, & equis, & audacis animi plenitudine, ac vigore, ut, si nos illic per ipsorum infortunium expectabunt, fama celebris de nostra victoria per totum mundi circulum deferatur. ¶ Hac nempe eadem die, qua prædicta Concio facta fuit, quasi post Vesperas, venit quidam de versus stratam de *Ponte Corbo*, ad Plateam Communis, clamando, quia percussus erat cum quodam alio graviter, & offensus. Sed cum nihil aliud diceret, nisi solummodo quod clamabat; creditum est, quod diceret ad arma, ad arma, quoniam veniunt inimici. Iussit ipsum *Ansedisius* capi,

pi, & linguam maliloquam mutilari, cæcari oculos, truncari pedibus: sed cum omnes has pœnas ferre se videret injuste; non cessabat homo ille magnanimus maledicere Potestati, & *Ecelino*, dicens, & quasi prophetizans, quod Potestas usque ad paucos dies attenderet illud idem. Iratus Potestas itaque iussit ipsum truncari capud, & tunc confessus est in pœnitentia homo ille, se nihil ad arma clamasse, nec mala intentione fuisse motum. Nihil tamen profuit, sed capite est punitus. Et fuit hoc die xiv. exeunte *Junio* prædicti anni.

C A P. VIII.

Hic facit Legatus Concionem in Ecclesia Sancti Martini de Plebe.

Sequenti die Dominico xiiii. exeunte prædicto mense, duplicatus est vigor in Legato, & gente sua, & surgens in aurora diei hujus, de consilio, & favore prudentis, & sapientis viri Domini *Marchi Quirini Paduæ* Potestatis, Domini *Marchi Badoarii* Merrescalchi, Domini *Tysonis*, aliorumque nobilium, & potentum guarnimentum suum duxit, & foeliciter collocavit in *villa Plebis*. Jam fama sonuit per totum *Paduanum* districtum, quod exercitus Legati, & Ecclesiæ, de bono prosperatur in melius, de gradu ascendit in gradum, procedit de victoria in victoriam, & triumphum. Et ecce multi habitatores villarum, non solum affinium, verum etiam existentium a remotis, & usque de *Pedevenda*, veniunt ad Legatum, & quasi deberent ire contra barbaras nationes, & pugnare cum *Sarracenis*; signaculo Sanctæ Crucis se muniunt, & audent se amodo fateri *Christi* pugiles, & milites Sancti *Petri*. Itaque Legatus cum Potestate, & Merrescalcho, & cum Domino *Tysone* Confalonerio hujus exercitus pro Ecclesia Sancta Dei; advocato consilio Sapientum, habuit in Ecclesia Sancti Martini de Plebe omnes illos, ad quos totus spectabat exercitus, & in quos pendet a modo civitatis *Paduæ* conditio. Hæc autem verba locutus est inter eos. Viri fortes, & qui timetis Deum, grates debitas date Deo, & gratulemini vobis ipsis. Jam ecce vobis a Domino magna gratia est concessa, quoniam ipse pater Misericors, Deus libens, iuste recipiens, videtur recipere preces nostras scilicet, dum pro nobis pugnat, inimicos Sanctæ Matris Ecclesiæ fugat, & dirigit gressus nostros. Et hoc est nobis certum indicium, quod propositum nostrum habebimus, nulla erit defensio inimicis; nitimur enim a persecutoribus Sanctam Matrem Ecclesiam liberare, carceres aperire, imbecilles defendere, pravitatem hæreticam extirpare, rapinas prohibere tyrannicas, tueri sanguinem innocentem, & civitatem condamnata Catholicam *Paduæ* præ ceteris civitatibus *Lombardiæ*, a venenosis moribus viperarum eripere, & quasi a faucibus *Antichristi*. Quare viriliter agite, & confortetur cor vestrum. Et disponatur primo, quod locus, & villa ista conservetur illæsa, gens autem quælibet tam *Plebana*, quam aliunde, & generaliter quicumque possunt movere arma, parati sint omnibus opportunis, ut quacunque hora, tam die, quam nocte videbitur nobis, & Potestati, & Merrescalcho, nostrisque Consiliariis; equitemus, Domino præeunte, in servitium Sanctæ Crucis, magnifice, & potenter, ad honorem, & gloriam *Iesu Christi*, ad damnum, & confusionem illorum, qui *Christianitatem* dissipant, & dispergunt.

C A P. IX.

De motu Legati, de Plebe venientis ad Paduam occupandam.

Post hæc Legati verba, dispositus est totus exercitus, utpote cum illic forent gentes honorabiles, in personis, & numero personarum, prudentia, sapientia, & virtute, de *Venetis* scilicet, de *Ferraria*, de *Padua*, de *Comitatu Rudigii*, & aliunde, tam de civitatibus, quam de villis; & constituta gente qualibet sub suis Capitaneis, Rectoribus, & Vexillis; ponderata sunt plaustra armis, victualibus, gratis, & aliis paramenti ad pugnam. Et statim sequenti die *Luna* in mane, arripiunt iter suum. Stant Legatus, Potestas, Merrescalchus, & Confalonarius totius exercitus, læti, fortes, & hilares, & audaces, in dextrariis, armis fulgentibus decorati, & orientis *Solis* radiis coruscantes: & de certo suo proposito cuncti clamant, & tendunt ad *Paduam* occupandam. Exaltans Legatus igitur, cum totum suum vidit exercitum sic pronum, & voluntarium, pro victoria Sanctæ Matris Ecclesiæ; habuit in suo circuitu Clerum suum, & cum omnibus Clericis, & litteratis circumstantibus, cecinit, & omnes alternatim, & alta voce inceperunt hymnum illum in honorem venerabilis Sanctæ Crucis:

Vexilla Regis prodeunt

Fulget Crucis mysterium, &c.

& est hymnus totus alacriter decantatus. Eis autem sic hymnizantibus solemniter, & devote; posset quis manifeste vidisse duo millia hominum, tam militum, quam peditum, præ nimia lætitia lacrymantium. Equitat nunc, & ordinate incedit populus *Christianus*, quasi, ut recte dicas, nunc populus *Israeliticus* vadit obviam *Phylisteis*. Et ventum est ad *Pontem Sancti Nicolai* de *villa Ronchaliæ*, ubi tunc habitatores illius loci pontem destruere festinabant, sed nec eis erat potentia, nec voluntas. Et profuit etiam venientibus, quod stolidus *Ansedisius* fecerat aquas fluminis deficcari. Interea *Ansedisius* in Palatio *Paduæ* convocat omnes de *Pedemonte*, nam in hiis præcipue confidebat, & cum consilio *Gorzia*, qui secundus erat a Potestate, *Feltrinos* omnes, qui secum erant in civitate retinuit, præter quosdam, quos misit, ut quasi supervideant gentem illam, quam ipse esse dicebat plebeculam venientem. Fuerunt autem isti, quos causa videndi transmisit scilicet, ipse *Gorzia*, *Aynardus* de *Agordo*, *Pachagnellus* de *Cividaæ*, & *Theupus* nepos *Gorzia*, qui bindam quandam, amore unius Dominae, in sua tulit lancea, & erant cum istis quidam alii circa x. Iverunt autem usque ad *Voltam Berrocii*, qui locus distans est a civitate circa milliaria duo. Ex adversa quoque parte venerunt quidam alii milites contra istos in planam viam, videlicet Dominus *Uguzonus* de *Carraria*, Dominus *Marsilius*, & *Albertinus* omnes tres fratres, Dominus *Aycardinus* Capud Nigrum, & *Thomaxius* Cavaza, & quidam alii, insultare volentes potius in hostes equites, quam pedestres. Dum itaque *Gorzia* hos vidisset, & alios; bis, vel ter voluit insultare in eos, hastam audaci animo inclinando, & *Theupus* ipsius nepos ad hoc ipsum satis familiariter invitabat: de liberatione tamen habita saniori, *Gorzia* videns Legati venientia signa, gentesque irruere, quasi leones ad prædam; venientibus terga dedit, cum suis: Et sic isti milites *Ansedisii*, spem totius vitæ suæ jactantes in fugam potius, quam in arma; ad *Ansedisium* quam velociter sunt reversi.

CAP. X.

*Hic capiuntur Burgi Paduæ a Legato,
& gente sua.*

Hoc audito in *Padua*, sunt multi, qui plurimum collatantur, sed timor, & tremor aliquorum quassat viscera, & medullas. Gens namque illa, quæ veniens sperat *Paduam* occupare, illis qui fugam arripiunt nequaquam est visa plebecula, immo potius tanquam aquilæ devolantes, & turba prorsus innumerabilis quantitatis. Potestas itaque *Ansedisus* immo anxius, mittit continuo gentes ad *Pontecorbum*, unde videbantur venire hostes, & suam gentem ordinavit hoc modo: Nam circa cc. pedites de *Vicentia*, & *Vicentino* districtu, cum talavaciis statuit super turrim, & portam & spaldum de *Pontecorbo*, & inde circum. Pedites vero de *Padua* circa M. forsitant, a lateribus illorum hinc inde ad vada, & a rota scilicet, *Fratrum Minorum* inferius, usque ad molendina de *Terra Nigra*. Balisterios circa xl. posuit aliquos ad portas, & aliquos per ipsos pedites, extendens eos, & miscens per plura loca. Milites quosdam novos, quos in *Padua* constituerat hiis diebus, propter *Paduanorum* Militum absentiam, & defectum, iussit intrinsecus post spaldum discurrere, ut hostibus venientibus undecunque prorsus denegetur introitus, & illic viriliter sanguis venientium effundatur. Sed spes frequenter in exultantibus fallitur, & multo magis in trepidantibus evanescit. Ecce namque repente Milites Sancti *Petri* decurrunt, irruunt omnes inordinate, subito quoque deveniunt impugnantes obstrusam portam viriliter, & audacter. Convertuntur itaque defensores in fugam, latitant intrinsecus per porticus, & per domos, & cum non sit illic aliquis, qui eos impellat, aut animet ad defensam; patuit porta de facili, venientibus inimicis: si qui vero reperti sunt super turrim, super aggerem, super spaldum, finguntur protinus ab imbris sagittarum, ceduntur gladiis, & lanceis transforantur: & non solum pugnatur ad turrim, sed ab utraque parte pontis, & turris fere per milliare. Hic dominus *Aycardinus* de *Capite Nigro* vir strenuus, & præclarus, partem unam de gente *Cruce* signata conducens inferius ad prædicta Molendina de *Terra Nigra*; resistentes in aggere ultra flumen viriliter expugnavit, & vicit. Quo viso *Ansedisus* fugam cepit ad civitatem; *Tholbertus* de *Berricha*, qui assistebat ad latus ejus, *Guido* de *Malledo*, & *Albertus* de *Fineto*, omnes tres *Vicentini*, anxiantes, & fugientes secuti sunt fugientem. *Bruxa* tenuit viam aliam, & fugit usque ad *Cittadellam*, *Crepada* tenuit versus *Pratum*: sed *Gorzia*, quamvis Potestatem fugientem fugiens sequeretur, tamen paulatim regrediens, pugnando viriliter, invitus venientibus, & pugnantis hostibus cessit, & ingressus est civitatem. *Hesbergerius* de *Vivario* etiam pugnando contra venientes, captus est illa hora. Demum captus est burgus, & totus circuitus *Ruthinensis*. Qui vero introitum defendebant partim fugierunt ad *Fratrum Minorum* locum, partim versus *Pontem Sancti Stephani*, post dictum *Gorziam* fugierunt, partim ad *Pontem Altinatum*, sicut impetus eos tulit. Prius tamen quam in toto pateret introitus, *Crepada* prædictus, & quidam secum, extra a *Ponte Corbo* exierant, & per ripam fluminis venerant versus *Pratum*, ubi tunc morabatur *Crepada*, quem terga dantem de discrimine *Pontis Corbi*, cum sequacibus suis, insecta est gens signata signaculo Sanctæ Crucis: &

A inter sequentes fuit vir prudens & strenuus *Thomasius Cavaza* in dextrario, & in armis, & videns *Crepadam* ipsum, cum quadam equitantium quantitate circa xxv. subintrantium domum *Molendinorum Sanctæ Mariæ de Vantio*, velud fugam arriperent, & relinquerent civitatem procedere: & venit ad portam *Prati*, quam apertam inveniens introivit, & occurrentibus ei duobus militibus adversæ partis, armis militaribus egregie præmunitis, cum fuisset usum contractæ lanceæ prudenter operatus in unum; percussit alterum taliter forti clava, quod in terram cecidit, & a peditibus est finitus. Sic itaque Milites isti duo tota die illa mortui jacuerunt ante Sancti *Danielis* Ecclesiam intus a *Porta Prati*, multis quærentibus, & nullis cognoscentibus qui fuissent. Fuit autem, sicut puto, Divina voluntas, quod in tanta burgorum victoria, tantoque strepitu, quo Legatus cum gente sua, tam potentem, & tam munitam habuit civitatem, præter a muris intrinsecus, & non fuit multa strages hominum occisorum: sed inter hos duos, de quibus fecimus mentionem, & alios circa xiv. qui sunt inventi per contratam Ecclesiæ Sancti *Antonii*, & quosdam alios ad Sanctam *Margaritam*, & per *Ruthenam*, & alibi, L. forte inter unam partem, & alteram perierunt. Et facta sunt hæc omnia supradicta die *Lunæ xii.* exeunte Mense *Junii* prædicti anni Domini mccclvi.

CAP. XI.

Hic Ansedisus reclusus intra muros Paduæ circuit civitatem in nocte.

Reclusus *Christi* hostibus intra muros, merfis- que *Solis* radiis in occasum; audax gens Legati, prudens, & victoriosa quievit. Receptique sunt milites, & pedites omnes per burgos, & per vicinias quasi fratres, & tota nocte illa cum hospitibus hospites sunt lartati, quærentes, & respondentes alternatim ubi steterunt, & quid fecerunt temporibus retroactis. Istam quoque diem benedicebant affectuose, quam nostra ætate venturam vix aliquis cogitabat: sed nemo reputet impossibile diem gratam supervenire, & horam, quæ forsitant non sperabatur. Quid nunc faciat *Ansedisus*, clausus, & contremescens, cum sua gente de *Pedemonte*? Gens enim *Paduana* intrinseca, etsi suam adhuc non audeat voluntatem ostendere, vigilanter expectat tamen ab hostibus extrinsecis in crastinum superari. Itaque *Ansedisus* nocte illa penitus non descendit ab equo, bibere, vel cibare non meminit: sed cum fidelibus, & complicitibus suis, *Gorzia*, *Alberto* de *Fineto*, & aliis, civitatem intrinsecus multis vicibus sollicite circui- vit: nec in suis scutiferis confidebat, quin manu portarum seras tentaret: repagula palpat & vectes, videtque quod firmæ sunt clavaturæ, & factus est 81 claviger nocte illa. Sed forte in crastinum alter claviger introibit. Ut portas etiam faciat firmiores, mutari facit intrinsecus quasi omnes, & si visum est, quod hostes heri rupissent alicubi, fecit muris, & trabibus subito reparari. In turribus balisterios posuit, in muris quoque pedites, a latere contra hostes. Ad portarum autem introitus defendendos, multos constituit defensores.

CAP. XII.

Hic ordinatur a Legato, & gente sua impugnare civitatem.

Ecce quoque, aurora fugante noctem, congregati sunt Domini *Marcus Quirinus Padua* *Rolandinus.* *G* *Pote-*

Potestas, Marreschalchus, & reliqui Barones exercitus, ad Legatum, quibus Legatus pauca verba exposuit, quæ Sapientes loquebantur eidem. Dicebant enim civitatem totis viribus expugnandam: sed alii in contrarium sentientes, consulebant, sed bona fide, quod burgi omnes circumquaque ad civitatem ignibus concrementur, & dimittatur civitas desolata. Quærebat ab eis igitur, quid consulerent faciendum. Itaque post verba Legati, concordaverunt omnes, quod urbs, quæ condam fuerat bonis omnibus copiosa, tam nobilis, tam decora, tam Catholica, tam Divina, cum sit circumdata personis religiosis, & locis, steteritque condam dissipatrix hæreticorum, fons, & alumna fidei, Sanctæ Matris Ecclesiæ, vernula, & ministra; nequaquam vastari debeat, nec suis deliciosis suburbiis mutilari: ipsi enim inimici, qui nunc per fas, & nefas ea abutuntur, & tenent; in deformatione *Paduæ* lætarentur, cum eorum ad hoc intentio totaliter elaboret. Addebant etiam ad Legatum, & dicebant singuli quodammodo una voce, Ecce jam ad tantum devenum est, Divina gratia faciente, quod inimici tremunt intrinsecus, dolent medullitus, & suspirant, præpitet eos equidem tyrannidem operatos, vident oculis mortem suam, gens vero nostra tota mente desiderat inimicos delere, *Paduam* in suam reducere libertatem, sanguinem innocentem ulcisci. Assumamus ergo arma, viriliter pugnemus, tanquam in servitio *Terræ Sanctæ*, domos nostras, & bona propria gladio convincamus: est enim nobiscum Deus, virtus, æquitas, & prudentia est nobiscum. Scimus enim pro certo, quod non est pars centesima de intrinsecis omnibus, quæ sit nobis opposita, vel voluntaria in pugnando. Et qui muros defendet? quis aditus prohibebit, vel portas? Sunt forte ribaldi C. intrinsecus, vel de villis sylvestribus *Pedemontis* ad soldum, nudi, famelici, & inermes. Nonne bonus Populus *Paduanus*, & quicumque habent arma, coacti tenentur in partibus *Lombardiæ* cum *Ecelino*? Nos igitur, & gens nostra totaliter ad arma profiliamus, irrumpamus, & foeliciter intremus in civitatem, quæ gaudenter jam dudum expectat adventum nostrum. Erit hodie dies illa profecto, quæ victoria Sanctæ Matris Ecclesiæ prædicabitur citra Mare, & ultra. Nos quoque, & successores nostri hanc diem omni tempore habebimus celebrem, & solemnem.

C A P. XIII.

Hic impugnatur Padua a Militibus Sancti Petri.

Hac itaque die *Martis XI. exeunte Junio MCCLVI.* anni, Cruce signata gens omnis, arma lætanter arripuit, & tam milites, quam pedites ad pugnam pedestrem parati, muros, & totam circumcunt civitatem ex latere de *Ruthenna*, a *Ponte Contarinorum* videlicet, usque ad Sancti *Michaelis* Ecclesiam, sitam ex altera parte fluminis, ultra castrum, quod fieri fecerat *Ecelinus* tempore hujus guerræ, ut supra legitur in x. capitulo v. Libri. §. Facta militum &c. Et quamvis fere pugnetur undique, sunt verumtamen certa loca, in quibus durius est pugnatum hinc inde. Illic enim ad *Sanctum Lucam*, ubi murus videbatur debilior, extrinseci, qui præterita die pugnantes murum ascenderant (& intrassent equidem, nisi quod defecerunt spicula sagittantium) adhuc hodie redierunt. Et quamvis viderent locum fortius reparam; nihilominus tamen nisi sunt defendentes inimicos depellere, eosque fingere nunc lanceis, nunc sagittis, fundis petras rotantibus, & sonantibus

A cazafustis. Sic in magna diei parte extitit ibi pugna, & sunt illic vulnerati, non tamen mortui, de intrinsecis circa x. & de extrinsecis circa xiv. Ad portam vero *Turrisellarum* validior, & periculiosior pugna fuit, præter quod ibi multa vulnera non fuerunt: Erat enim Porta defensa multum magno castro quodammodo, utpote castellata domo lapidea, quæ fuit olim *Apicacauræ*, defensa turri fortissima, & sublimi; balistis magnis, & parvis plurimis præmunita; acutis sudibus, & lapidibus ponderosis. Hic neutra par-⁸² tium alteri prævaluit die illa, quanvis illic utrinque durissime sit pugnatum. *Ferrariensis* autem **B** unus, cum acuta securi quadam, portam ipsam frustra nitebatur incidere, sicut hodie patet in ipsa porta: sed proficere nihil potuit, nam desuper tot lapides compluebant, quod vix mortis effugit periculum, & rediit fatigatus in vanum. Pugnatum est etiam ad portam *Sancti Stephani*, & exinde ad *Pontem Altinatum*, per murum illum, quia planior erat murus, & alicubi piceis assidibus coadjutus, & inde spissiores intrinseci defendentes: nec mirum, cum illic adhibenda sit potius medicina, ubi majora morbi contraria invalescunt. Cum pugnaret denique gens Legati in cunctis locis aliis fere inutiliter, & incassum, impugnantium maxima multitudo ad *pontem Altinatum* **C** convenit, nec Laicorum tantum, sed Clericorum, & Conventualium personarum. Ibi ipse Legatus, ibi *Minores fratres*, ibi *Prædicatores*, ibi de Sancti *Benedicti* ordine, ibi de *Griseis*, ibi de *Albis*, ut vere possis dicere, tam Clericos, quam Laicos pugnare unanimiter in Paganos. Inspirante ergo Divino Spiritu, qui semper operatur ad bonum, voluntas fuit ipsis omnibus fratribus, militibus, & peditibus una hora ædificium quoddam construere, quod vulgo *vinca* dicitur. i. *gattus*. Quo facto, & ad portam conducto salubriter, nitebantur hii, qui sub gatto erant, portam confringere, & confractam, ad mortem defendentium subintrare. Sed ecce desuper ab intrinsecis jactatus est ignis in gattum, jactatum est oleum, jactatæ porcinae carnes, & pernae plures, sulphur, pix, & similia incentiva, ita quod ab illis est ædificium inflammatum, & gattus, quibus cessit in exodium, & ruinam. Hoc autem videntes extrinseci esse mortem, & periculum defensorum; protinus exultantes, ligna lignis, flammam flammis, & stramina straminibus addiderunt, & adeo augmentatus est ignis, quod incepit ardere porta, nec potest ignis ulterius modo aliquo, vel ingenio suffocari.

C A P. XIV.

Hic fugit Ansedisus de Padua, cum militibus, & peditibus suis.

A Modo videt *Ansedisus* mortem suam, & inspicens jam ignem ardere intrinsecus, factus est tremebundus, & anxius, gemens, pavidus, & stupefatus. Et ecce *Paduanus* civis quidam de bonis Popularibus civitatis, *Minus* de *Maniofis*, salubre voluit dare consilium jam quasi terminanti tyranno, & ait *Ansedisio* ipsi, Domine mi care, pater, & Domine reverende, paciscamur care domine cum Legato, & possumus personas nostras ab omni liberare periculo, & civitatem nostram servare incolumem, & indemnem. Hunc quidem plurima non locutum, impius ille *Nero* respiciens oculo tortuoso, dolorem, quem in mente conceperat, rabiem, iniquitatem, & iram effudit in innocentem, & evaginato confestim gladio illum morte interemit indigna, qui ei salutis

lutis viam, & vitæ semitam nuntiabat, qui tyranno sic immerito, de sui animi bona simplicitate, liberationis consilium dederat, & quietis. Itaque cruore fuso innocuo, excitata dæmoniaca pravitare, *Ansedisus* dedit terga vincentibus: & relinquens ardentem ignem pro sua defensione, & scuto; occurrit ad *Sancti Johannis portam*, clavem ejus tenebat, ex altera parte civitatis versus partem Occidentalem, & hospite insalutato aufugit, crebris usus calcaribus, & vitæ suæ habitis in succursum. Quem sui videntes conversum in fugam vilissimam, fugam arripuerunt & ipsi. Tunc Confalonarius Generalis Dominus *Tyso* de *Campo Sancti Petri* prædictus, audacter, & viri-

liter, cum quadam militum quantitate repente insequitur quasi per milliaria quatuor *Ansedisum* versus *Vicentiam* fugientem, cupiens personaliter ipsum, & suos capere, vel potius quod converterentur ad pugnam. Et sic habuit quosdam equos de inimicis, quibusdam prostratis, quibusdam occisis, quibusdam fugatis per foveas, & spineta. & sic Sanctæ Ecclesiæ proditores, angustiatum *Ansedisum* sequentes, dolorosi, & anxii in munitionibus *Vicentie* latuerunt, corde reverberante quam plurimum, pulvere mixto sudoribus, & anhelantibus arteriis: timore relicto procul, & adhuc verumtamen non securi.

EXPLICIT LIBER OCTAVUS.

INCIPIIT NONUS.

CAP. I.

Hic intrat Legatus, & milites Sancti Petri in Padua.

TAlis, & tanta virorum debilitas, pusillanimitas animorum, vilitas, & inertia personarum, nunquam fuisse legitur in aliquibus partibus hujus mundi. Qui enim se Vicarium Generalem Sacri Imperii a flumine *Olii*, usque *Tridentum*, in suis litteris appellabat; qui civitatem habebat in manibus, repletam sufficienter hoc tempore sibi subditis personis, & armis, aquis undique circumseptam, nisi eas per stultitiam obstruxisset, muris ex omni parte munitam, turribus prædefensam; ad portas in fugiendo solummodo vitam suam statuit, & salutem. Nullam quoque compassionem habuit super adversitatibus civitatis illius, in qua magnos honores habuerat, magnamque divitiarum copiam, cujus dominium possederat annis VII. minus forte per duos menses. Ergo fugatis hostibus, apertæ sunt portæ civitatis ex omni parte, extracti sunt de carceribus homines, mulieres, & pueri, quibus sex magnæ domus intus a muris *Paduæ* erant plenæ, quod vix poterant vivere, vel spirare, præter carcerem de *Sancta Sophia*, quem hesternæ die gens Cruce signata confregerat, & liberati erant exinde captivi, & carcerati circa ccc. & ultra. In hac die itaque captionis, durities, & iniquitas fugati *Ansedisii* redundavit ad damnum inestimabile civitati: potuit enim crudelissimus ille Rector, cum veniente Legato, & suis, bonas habuisse conditiones, & pacta, & se ab *Ecelini* flagellis, & a morte durissima, *Paduanos* a pauperie liberasse; secundum quod erat salubre consilium *Mini de Maniofis*, de quo supra fecimus mentionem. Qui, sicut & gens Legati adveniens, visus est scivisse Lucani legem per *Cæsarem* introductam: inquit enim

arma tenenti

Omnia dat, qui justa negat, nec numina desunt. Non enim dici posset, vel cogitari domorum violenta prædatio, tam in domo Communis, quam ubicunque per civitatem, Mercatorum scilicet, & aliarum gentium rapta spolia in cunctis, quæ possidentur, tam in hiis, quæ in cameris, sive stationibus erant, quam in rebus carioribus, quæ in rebus subterraneis fuerunt reposita, propter metum. Et duravit hæc rapacitatis insanies fere per dies VII. Ita quod hiis diebus fuit nobilis illa civitas *Paduæ* pauperior, quam eo tempore *Zenusii de Ruthena*, quo ab *Athilla* destructa canino, translata mutavit lectum ultra flumen, quod erat *Paduæ* munitio primitus a latere occidentis:

& nunc ibi *Ruina* dicitur, ubi ante *Athillam* primo fundata erat, & *Patavium* dicebatur. Quavis autem in rapiendis rebus mobilibus solitum sit, ut plurimum, discordias, & cædes emergere, hic tamen a Domino factum est, quod in tanto strepitu, & furore, non multa sunt in civitate homicidia perpetrata, & multum dubitabatur ante civitatis introitum. *Tusculus* quidam nomine *Johannes de Scanta*, suam volens præterui pecuniam, quam ad pignora mutuabat, defendendo pecuniam est occisus. Alii quidam etiam forsitam circa v. sunt mortui in introitu civitatis, quasi ex improviso. Quod autem multa cessavit cædes hæc fuit credita esse causa, quod *Paduani* intrinseci *Paduanorum* extrinsecorum adventum toto desiderio expectabant. Fuit autem prædictus introitus civitatis, eadem die *Martis* prædicta.

CAP. II.

Hic tangitur de Carrocio Paduano.

Postquam sic transcurra est civitas a militibus, & gentibus *Sancti Petri*; vir quidam *Paduanus* fuit, qui fugerat condam ad *Este*, propter *Ecelini* timorem, cum uxore, & familia sua tota, cui natus est filius in principio guerræ ibidem. Contingit autem hac die ipsum patrem, & filium transire per Plateam apud Palatium *Paduæ*, & vidit filius Carrocium *Paduæ* putridum, & deformem, disruptum, & despectum, inutile, & conflatum, & ait, Pater, Ecce nunc pater, & domine, quale hic ædificium video! Si hos radios inspicio, sive rotas, si noto brachiolas, & considero artemonem; plaustrum videtur habere speciem, sed fuisse magnitudinis tantæ, quod duo boves ipsum conducere non valerent, nisi forte fuisset, ut audio, quod animalia olim majora erant, & homines, unde fiebant utensilia ampliora. Cui pater quasi ridendo respondit, Fili mi, hoc est Carrocium *Paduanum*, quod est quasi pro castro quodam, quod ducitur cum lætitia, & honore, quando civitas vult prodire in hostes. Et super ipsum in quadam excellenti antenna deferitur igneum, & triumphale Vexillum, ad quod totus spectat exercitus. Nec est aliquod castrum in *Paduano* districtu in montibus, vel in plano, pro quo defendendo totus Populus *Paduanus* adeo pugnaret viriliter, & exponeret suam vitam, & animam omni periculo, & fortunæ. In hoc enim

pendet honor, vigor, & gloria *Paduani* Communis. Per hoc itaque apparet manifeste, quod *Paduanorum* inimici mortales illi de *Romano*, conculcare volentes propensius civitatem, & civitatis honorem, jam sunt xvi. anni, & ultra, faciunt ipsum Carrociū, ad Communis *Paduæ* vituperium, hic manere continue, solibus desiccatum, putredine diruptum, pluviis deformatum. Fuit enim tempus, quo pulchritudine decoratum mirabili, pictum coloribus pretiosis, de media nocte fulgebat in tantum, ut argenti nitorem excederet, plusquam auri fulgor mirifice radiaret. Et erat tremor hostibus *Paduani* Communis, dum terra tremeret tota, unde ibat, quasi volitans ad modum fulminis, & draconum. Si vero forte quæreres, unde primitus originem habuit; respicias supra altare Majoris Ecclesiæ *Paduanæ*: ibi nanque videre poteris in picturis pulcre, & artificiose protractis, *Milanem* tunc Episcopum *Paduanum*, Regem *Corradum*, & Reginam uxorem ejus nomine *Bertam*, quæ Regina petiit pro Populo *Paduano* a Rege, ut *Paduanis* gratiam faceret, ut ædificarent Carrociū, quod eis *Athilla* tyrannus destruxerat, dum ipsos ad tantam paupertatem conduxit, quod jam non dici poterat populus *Paduanus*, sed popellus. Hoc igitur munere eis dato, quoniam intercedente Regina istam gratiam habuerunt; fulgentissimum fecerunt Carrociū, & ad ipsius Reginæ memoriam, & honorem, imposuerunt Carrocio nomen *Berta*, quo quidem nomine vocatur hodie, & vocabitur in æternum.

C A P. III.

Hic redditur officium, excommunicatione remota, & terra Montisilicis redditur Ecclesiæ.

Licet, ut dictum est, plurimum spoliata sit civitas, gaudent tamen generaliter omnes, tam hii scilicet, qui in civitate inventi fuerant, quam qui etiam advenerunt: & gratulantur Domino, & Patri in *Christo* Reverendo Legato, congratulantur utique Potestati, congratulantur ad invicem parentes parentibus, cognoscentibus cognoscentes, vicini cum vicinis. Eis omnibus igitur, qui in civitate condamnati tempore tyranniæ permanferant ab excommunicationis vinculo absolutis, & devote recipientibus mandatum Ecclesiæ; incipiunt cum tanto gaudio celebrari Divina, quanto gauderet aliquis *Christianus* ereptus post annos xx. vel ultra, a jugo & a vinculis *Paganorum*. Erat autem hæc tanta lætitia non solum in civitate, vel burgis, sed & in castris, & in villis utique, nisi forte ubi adhuc stabant Capitanei *Ecelini*, quemadmodum in *Montisilicis* summitate. Nam hii, qui erant per villam, & burgum inferius, audita victoria militum *Sancti Petri* in *Padua*, statim profilierunt ad arma, & secuti Dominum *Gontarinum* fratrem in loco *Sanctæ Justine* de *Padua*, terram illico percurrentes, terruerunt inimicos Ecclesiæ, & muniti signaculo *Sanctæ Crucis*, protestantur amodo manifeste se fovere partem Ecclesiæ, & habere ulterius *Ecelinum*, ejusque amicos pro mortalibus inimicis. Igitur *Gerardus* de *Tarvisio* condamnatus Presbyter, sed apostata nunc, & Capitaneus in villa *Montisilicis* constitutus per *Ecelinum*, qui & illic in Capotannaria sua multa commiserat, quæ non sunt relatu digna; cum quibusdam suis sequacibus superius fugit ad castrum, & summum montis. Sed ipse Capitaneus castri pro *Ecelino*, nomine *Propheta*, *Gerardum*, & eos qui secum fugerant, manere dimisit in cinta, sive in circuitu castri, sed inca-

A strum intrare nulla ratione permisit: timuit enim, ne forte de castro vellet facere tradimentum.

C A P. IV.

Hic redditur Cittadella, & Mestre, per interpositas personas, Legati.

Sonant rumores amodo per totam *Marchiam Tarvisinam*: & ecce habitatores de *Cittadella*, ubi carcer mortalis erat, habito saniori consilio, mittunt ad Dominum *Tysonem* de *Campo Sancti Petri*, qui cum Legato erat *Paduæ*, ut quam citius veniat ad *Cittadellam* accipiendam ad libitum suum, & voluntatem. Sicque qui Capitaneus erat pro *Ecelino*, & *Cittadellam* rexerat usque modo, & hii, qui cum eo erant, qui voluerunt, protinus ascenderunt zironem, suarum timentes periculum personarum. Quanta autem trepidatio erat istis, tanta erat exultatio carceratis, qui sperabant de tenebris exire ad lucem, de flagellis ad gaudia, de morte pervenire ad vitam: & fractis compedibus, vinculis dissolutis, apertis carceribus, præ nimia lætitia lacrymantes carcerati ipsi ccc. & ultra, alii videntes, & alii non videntes, ad portas *Cittadellæ* perveniunt, laudantes misericordiam *Iesu Christi*, & clamantes altis vocibus Milites *Sancti Petri*. Erat quippe clamor maximus circumquaque ad portas, & voluntas eadem omnibus se reddere *Christi* Nuntiis, & bajulatoribus *Sanctæ Crucis*. Interea Dominus *Tyso* advenit, & oblata securitate per eum, illis qui zironem ascenderant; *Cittadellam* habuit, & in sua protectione recepit, & omnes loci habitatores, & alios, sicut fideles Ecclesiæ pertractavit, ad honorem, & voluntatem Domini Legati, & Potestatis, totiusque Communis *Paduæ*, in rebus, & in personis. Hiis sic peractis in *Cittadella*, custodes *Castri de Mestre*, *Burgenses*, & omnes habitantes ibidem, sicut Divina voluntas fuit, inventi sunt unanimis omnes una hora castrum, & locum reddere Ecclesiæ, & Domino Episcopo *Tarvisino*, & ipsum ei sine ullo tenore concorditer reddiderunt, a quo sunt animo gaudenti recepti, & oblati per ipsum Domino Legato, sicut amodo *Christi* fidelissimi, & devoti.

C A P. V.

Hic redditur Castrum Zigotum Albrico de Romano.

Hæc omnia facta sunt in septimana eadem, qua civitas capta fuit. Sed & statim septimana sequenti visum est, quod adhuc quædam vestigia partium remansisset. Illi enim qui *Castrum Zigotum*, *Tarvisini* districtus, habebant, sperantes adhuc forsitan, quod illi de *Romano*, cum haberent adhuc *Tarvisium*, possent *Paduam* rehabere; castrum *Zigotum* reddiderunt *Albrico de Romano*, qui *Tarvisium* possidebat: prætendentes hanc causam, quod ipse scilicet, videbatur favere Ecclesiæ: Nam in eo tanta dolositas versipellis latitaverat usque modo, quod crediderant aliqui, eum jam longis retro temporibus fratri suo *Ecelino* contrarium extitisse. Sed hæc credulitas nequaquam locum habuit apud illos qui noscunt naturalem amorem fratrum. Si enim veritatem loquitur Horatius dicens:

*Naturam expellas furca, tamen usque recurret,
Et mala prorumpet furtim fastigia vitæ;*

Non enim erat credibile, quod duo fratres ex utroque parente, laborarent, & niterentur, ita quod unus in alterum tenderet ad inimicitiam capitalem. Sane aliqui de *Padua*, de *Tarvisio*, de

Baxa-

Baxano, & aliunde, five liberi, five de ipsorum familiis, sunt poenas, & mortem perpeffi, qui crediderunt fratres illos inter se inimicari ad mortem. Immo de certo consilio, & scientia utriusque, unus eorum parti adhæsit Ecclesiæ, alter parti Imperatoris, ut utriusque partis uterque secreta cognosceret, & illos aptius possent disperdere, quos volebant. Nam & cautissimus Abbas ille Sanctæ *Luciæ* primo, & Abbas factus postea Sancti *Felici* de *Vincentia*; quidam alter etiam nomine *Moscardinus* de *Pedemonte*, nocte multis vicibus unius fratris ad alterum tulit litteras, & secreta: quod notum fuit in *Vando* de *Viguncia* mortuo injuste, ut superius dictum est, & in multis aliis qui similiter perierunt indigne.

CAP. VI.

Hic redduntur Legato quasi omnia castra Paduani districtus.

Audientes illi qui tenebant *Estensem roccam*, & castrum *Montagnanæ*, & alias terras de *Scodesia*, datum esse Castrum *Zigotum Albrico* de *Romano*, & suæ parti; ipsum *Este*, & terras de *Scodesia* totaliter Domino Marchioni, & ejus Nuntiis, pro eo recipientibus reddiderunt. Non verumtamen denegantes, quod dabant omnia Ecclesiæ, & Legato, utpote, quia Dominus Marchio erat in hiis partibus membrum Ecclesiæ principale. Quid plus? in eisdem diebus, quibus fuit *Padua* de jugo hæreticorum erepta, data Sanctæ Matri Ecclesiæ, reddita Domino Legato, & *Marco Quirino Paduæ* Potestati, de summa, & ineffabili voluntate; Castro illo fortissimo, quod erat in *Padua* similiter reddito per *Vendraminum* de *Pedemonte*, Capitaneum ibi constitutum ab *Ecelino*, Turri etiam, & munitissima domo *Apicacauræ* in porta *Turrisellarum* redditis statim sequenti die post civitatem captam, & habitam a Legato, affidatis ibi custodibus solummodo in personis; & Statim & ista loca sunt reddita Domino Legato, & Comuni *Paduæ*, videlicet *Buvolenta*, *Gintum*, *Lucium*, *Montagnonum*, Castrum *Montis Rubei*, Castrum novum, Castrum Episcopale *Pyndisii*, cæteraque loca omnia, totius *Paduani* districtus, præter summum *Montisilicis*, & *Cerrum*, & *Calaonum*, tam in montibus, quam in plano. Quæ cum affectu tanto, & voluntate, se præceptis Matri Ecclesiæ subdiderunt, ut pauci, vel fere nulli forent, qui haberent præteritorum malorum memoriam, aut de transactis cruciatibus condolerent. Profecto multo gratior est post poenam tranquillitas, & dulcedo post amaritudinem plus delectat.

CAP. VII.

De reditu Ecelini a devastatione Mantuani districtus.

Circa diem tertiam postquam *Paduana* civitas reddita erat, redibat *Ecelinus* a dissipatione, & vastatione *Mantuani* districtus *Veronam*, quo perrexerat circa principium *Medii*, nunc transacti, ut superius dictum est, & per *Mantuanum* Episcopatum, in quacumque parte potuit, illis diebus destruxerat: & ventum erat ad aquas *Menzi*, ubi Nuntius ecce quidam anxius, & anhelans stetit ante tyranni præsentiam, & ipsi interroganti. Quæ nova? respondit infelix ille, mala Domine, quia *Paduam* perdidisti: illum siquidem Nuntium absque mora fecit occidi suspendio. Post hæc per spatium temporis aliquanti alter advenit Nuntius primo foelicior, & fato editus meliori:

A hic *Ecelino* quærenti. Quæ nova? sapienter, & devote respondit, quod si ejus Dominationi placeret, volebat ei secrete loqui. Hunc commendavit tyrannus in corde suo, & auditis secreto rumoribus insperatis, quos etiam bene potuit occultare, & novit transmutare in aliud; finxit se aliud audivisse. Et parva temporis quantitate transacta, ecce ad eum veniunt de suis Militibus quidam, qui *Paduæ* erant in conflictu scilicet, *Gorzia*, nunc *Crepada*, nunc *Brixa*, nunc & alii, & non eadem hora, sed successive. *Ansedisus* autem, qui *Paduæ* Potestas extiterat, stabat adhuc *Vicentiæ*, ut dicitur, & pecuniam quam *Ecelinus* etiam habebat *Vicentiæ* colligeret festinanter in unum, & ad suum dominum exportaret, quem cum sua infelicitate videbit. Iphis ergo cum suis militibus congregatis ad *Ecelinum*, & de capta *Padua* cognita veritate; *Ecelinus* ipse aliud mente habuit, & aliud dixit ore: confestim nanque taliter ordinans gentem suam, quod omnes *Veronam* trahant, & nemo valeat deviare, quamvis die jam inclinante, jussit transire *Menzum*. Quo siquidem transvadato, quamvis omnes crederent hospitari, tamen fecit taliter, quod exercitus tota nocte defessus, collectus est in *Verona*. Tunc murmurabatur latenter, & timorose per omnes, *Paduam* esse captam ab inimicis: Et sic quamvis *Ecelinus* hoc tegeret quantum posset; vulgus verumtamen nolens omnia, non erat sine lacrymis, & dolore. Igitur ne liceret mœstis gentibus mutare propositum; claudi fecit omnes januas civitatis, custodes ad stratas posuit, & si quis recedere præsumebat manibus, & pedibus truncabatur. Ad hæc fecit eos subdole convenire in unum conclusum locum, & jussit, ut veniant sine armis, hoc forte, ut possit eos facilius detinere incautos: & statuit, aliquos subsurroneos suos fidos ire per turbam gentium, qui dicebant, fingentes se dicere in secreto, Nos sine dubio imus *Paduam*, & si inimicos inveniemus ibidem, ipsos trucidabimus tanquam canes. Contristati attamen *Paduani* diversi diversimode cogitabant, timentes aliqui patres suos, filios, & uxores, fratres, vel consanguineos in civitatis occupatione preemptos; aliqui suas divitias esse raptas, & domos; aliqui civitatem *Paduæ* totaliter ignibus, & sanguinibus deformatam. Contingit enim, ut plurimum, quod si quis abest a re principaliter exoptata, vix est absque sollicitudine, & timore, & assidue pericula suspicatur.

CAP. VIII.

De Paduanis carceratis Veronæ.

Vult amodo *Ecelinus* sui odii venenum evomere, quod longo jam tempore cupiebat in gentem effundere *Paduanam*. Et suis convocatis complicibus, quos fingebat habere caros, inter cætera, quæ locutus est inter eos, breviter consilium petiit, quid facere habeat de *Paduanis*, quos jam conclusos tenebat in loco uno. Super quo, *Antonius*, qui dicebatur *Brofsma*, filius olim Domini *Lemici* de *Ardengis* de *Padua*, qui etiam nunc erat *Vicentinus* Potestas pro *Ecelino*, suum bona fide consilium dedit, quod scilicet, *Paduani* veniant cum ipso *Vicentiam*, quos illic tenere potest ad utilitatem amicorum commodius, & ad inimicorum confusionem, & mortem. Surrexit protinus & locutus est alius Miles quidam diverso modo, & ait, suum dando consilium, quod *Paduani* omnes prorsus teneantur *Veronæ*, timendum quippe est, ne si *Paduani* appropinquant, ad partem alteram convertantur, & sic foret error novissimus pejor primo. Quid ultra? primo deti-

neri fecit cunctos illos de *Plebe Sacci*, unde Legatus venerat, secundo illos de *Cittadella*, quoniam locum illum reddiderant sui de *Cittadella*; tertio bubulcos; post quos pedites, & milites: sed istos ultimo loco, nam ipsi primo ceperunt alios, & ipsi postmodum capti sunt, & in carceribus positi, denuo cum aliis perierunt. Et fuerunt xi. millia personarum, & ultra de solis his de *Padua*, & *Paduano* districtu, quos in carceribus *Veronæ* positos, & detentos, vir ipse perditionis, & homo inauditæ iniquitatis, morte mala tempore procedente perire fecit, fame, siti, frigore, nuditate, aliquos suspendio, aliquos quoque gladio, alios vero igne. De tanta quoque multitudine captivorum nunquam cc. *Paduam* redierunt. Et habuit *Ecelinus* prædictorum omnium, quos sic mortaliter carceravit, equos, arma, tentoria, vestimenta, pecuniam, cunctaque ornamenta, quæ tulerant studiose ad *Ecelini* decorem, & ad sui magnificentiam guarnimenti. Jam ecce secundo depauperata est civitas *Paduæ*, primo nanque divitiis per milites *Sancti Petri*, secundo personis, & hominibus per vicarium *Antichristi*. Sed depauperationis primæ, nulla est comparatio, ad secundam. Inopia nanque rerum poterit restaurari, sed non est restauratio personarum. Immo nulli extat ambiguum, quod humani generis tanta facta perditio, in *Verona* specialiter, in ætate præfenti, viris perditis, mulieribus viduatis, damnificavit populum *Paduanum* in tantum, quod nec secunda ætas, nec tertia, nec quarta poterit restaurare quod iniqui, & tyranni pravitas abolevit. Qua consulo, quod provideant populi civitatum, ne talibus dominis se submittant, quorum rabies bonos opprimat, malos foveat, iniquitatem diligat, & odiat æquitatem. Est enim, ut ait Philosophus, fors gravissima, fors mortalis, quotiens iniquus gladius veneno sævissimo sociatur.

C A P. IX.

De pugna quadam facta ad Rostam Longariæ.

Diebus illis dum talia tractarentur, & fierent per inimicum Ecclesiæ in *Verona*, & *Paduæ* Civitas mandatis Ecclesiæ in omnibus obedi- ret; stabat Legatus cum suo Clero in Monasterio *Sanctæ Justine* de *Padua*, in contrata de *Prato Vallis*. Illuc ad ipsum cuncti conveniebant, ut de factis *Paduæ*, & *Paduani* districtus salubriter disponderet, & tractaret. Et quoniam quasi communiter ab omnibus dicebatur, quod *Vicentia* posset haberi de facili, & eripi de Dominio *Ecelini*; super hoc cogitavit Legatus, cum Potestate *Paduæ*, cum Domino Marchione *Azone* de *Este*, qui novissime hiis diebus advenerat, & cum aliis sapientibus, & potentibus civitatis. Ita quod per eos provisum est taliter, quod venerunt *Paduam* electi quidam milites, & pedites de *Bononia* cum venerabili viro Fratre *Johanne* de ordine *Predicatorum*, & de *Venetis*, & de *Clugia*, venerunt pedites, & balisterii, de *Ferraria* milites, & pedites electa quantitas, & stabant omnes ire parati quocumque Domino Legato placeret. Tunc quantvis guarnimentum nondum exiret totaliter, milites quidam, & pedites die x. exeunte *Julio* mane iverunt, ut *rostam*, sive clusam disrumperent, quæ tenebatur a *Vicentinis* obstrusa in loco ubi dicitur a *Longare*, nolebant enim quod aquæ illæ *Paduam*, vel ad *Paduanum* districtum decurrerent. Itaque *Vicentini* milites, & pedites exiverunt obviam, ut apertionem aquæ contradicerent *Paduanis*. Unde illic apud aquam commissa est pugna

A quædam, ibique incurfus extitit militum pugnantium prudenter utrinque. Fuit igitur fractio lancearum, & stridor tinitus ensium in galeis, & loricis, & pugnatum est hinc inde viriliter, quasi per unam horam, donec prostratis aliis de *Vicentinis* in terram, aliis revolutis ad aquam, aliis de campo fugatis; vagantur dextrarii ignientes per campum, fellis vacuis, loris inæqualiter pendentibus contra pedes. Jacuerunt per terram clypei, enses fracti, arma multa militum, & peditum sunt neglecta per vias; Et ita denuo post conflictum mortuus ibi jacuit *Antonius Brosima* Potestas *Vicentiae*, *Marchabrunus* de *Vivario*, *Biaxa* de *Padua*, qui tunc contra *Paduanos* pugnabant, *Karus* de *Marano*, & Miles quidam qui vocabatur *Aregle*. *Longinus* vero, juvenis quidam de *Berrica* mortuus est in aqua, & alii quam plures cum eo. Tunc Dominus *Gerardus* Judex similiter de *Berrica*, *Guido Pandecampi* de *Maledo*, *Andreas* de *Luscho*, & filius Domini *Gerardini*, & multi alii de *Vicentia* capti sunt in hoc certamine die illa, & *Paduam* sunt conducti.

C A P. X.

Qualiter gens Legati est in Longare perterrita.

Eodem Mense *Julii* scilicet, penultimo die Mensis, movit Legatus de *Padua*, & Cruce aurea, more solito, antecedente ad ipsum, Vexillo Crucifero allevato, Clericis, & Militibus honorifice sociatus, equitavit, in *Christi* nomine, & posuit se ad *Arlesicam*, ad quem protinus Potestas cum *Paduanis*, Dominus Marchio cum *Ferrariensibus*, *Mantuani* cum eo, etiam Frater *Johannes* cum *Bononiensibus* suis, *Veneti*, & *Clugien- ses*, *Veronenses*, & *Vicentini*, de suis expulsi patriis, & gentes aliquæ de *Romagna*, totumque guarnimentum, quod collectum erat in *Padua*, convenit magnifice, & potenter. Quibus omnibus congregatis, equitavit exercitus, & die *Martis* prima *Augusti* castramentatus est ad *Longare*. Illuc etiam venit *Albricus* de *Romano* cum quadam gentium quantitate, data sibi fiducia per Legatum, de cujus adventu quodammodo mirati sunt omnes, & fuit rumor quidam, & quasi tumultus in populo, propter adventum ejus, sed ob Domini Legati reverentiam filuerunt. Tunc constitutus est Dominus Marchio Capitaneus, & totius exercitus Merrescalchus, & hoc modo gens tota quieta fuit, & securior, propter Domini Marchionis magnitudinem, sapientiam, & virtutem. Ibi abundavit exercitus multis bonis, pane, vino, & victualibus omnibus ad talia opportunis. Apertum cubalum de Villa quæ appellatur *Custodia*. Inter cætera nanque cubala, sive cavernas, quæ sunt multæ per montes illos, hæc est caverna præ ceteris mirabilior subter montem, longa per milliare, & ultra, in altum ardua, in latum ampla, hyemali tempore calida, frigidissima in æstate, obscura omni tempore, si non illic luceant cerei, aut faces. Hinc vina optima, quæ tanquam in cellario cuncti de circumstantibus villis tempore vindemiarum reponunt, ad exercitum sunt delata. Dominum Legatum, & alios omnes vina illa lætificaverunt plurimum, fecerunt hilares, & jocundos: Stetitque gens tota ibidem diebus aliquibus placide, & lætanter. Sed extrema gaudii luctus occupat. Nam loqui ceperunt aliqui per exercitum susurrantes, quod *Ecelinus* de *Romano* cum magna multitudine gentis venerat de *Verona* *Vicentiam*, & crescebat quotidie gens ipsius, & hoc specialiter faciebat pro Legati exercitu invadendo. Inde timor, & tremor aliquos

aliquos de gente Legati perterriti, & ceperunt cogitare solum de suo facto, quid foret eis in tali articulo faciendum. Est autem non bonum indicium in expeditionibus civitatum, & guerris, cum hi, qui debent communitati consulere, utilitatem spectant propriam, non communem.

CAP. XI.

Qualiter Legatus cum exercitu rediit de Longare.

Hoc itaque notaverunt Legatus, Potestas, & Marchio, & parabant apponere tanto vulnere medicinam. Sed ecce primo Bononienses, nec inquiri potuit auctor, commotæ rixæ, aperte lamentari ceperunt quod soldum, sive salarium a suo sibi Communi promissum penitus habere non poterant, unde illic amplius manere volebant: nec potuit Frater Johannes eorum Magister, & Rector ipsos ad manendum ulterius confortare. Stabant autem ipsi Bononienses cum eo, segregati ab exercitu aliquanto spatio contra hostes. Itaque Veneti, & Clugienſes sentientes aliquid per exercitum murmurari; naves suas quasdam, quas jam traxerant ultra roſtam, reducerunt nocte quadam verſus exercitum, ad locum ſecuriorem. Et ſic iſtis viſis, & auditis indiſciis, pronosticantibus non ad bonum; ſtatim nocte una juſſit, & voluit Legatus, & ſtare fecit totum exercitum providum, & armatum, & ſequenti die in Vigiliis Sancti Laurentii ſcilicet, ix. die intrante Auguſto, movere ceperunt multa tentoria, & caſtra de locis ſuis, quaſi jam vellent arripere viam, & tenderent ad reſſum. Quid plus? nec Legati reverentia valuit, nec Potestatis mandata, vel Marchionis: ſed ceperunt omnes, & ſinguli ruere, & inordinate Paduam regredi, tanquam hoſtes ſequerentur eorum terga. Videns itaque Potestas quam ſubito, quod talis impetus, & amentia inconſulta, ſuam poſſet civitatem damnificare, quod abſit; ſuſpicans ſe in ſuo exercitu ſerpentem quaſi nutritiſſe in ſinu, præmiſit illico ſeſtinanter nuntios ſuos ad civitatem, ut januæ conclaudantur, & quod mandavit ſubito factum eſt. Sed parva tranſacta mora, ecce Albricus de Romano prope-
rans, & hoſpitatus eſt extra civitatem, quaſi per
milliare. Sequenti vero mane Tarviſum ivit. Legatus autem, & totus exercitus, Paduam ſanus, & incolumis eſt reſſus.

CAP. XII.

Quo tempore Dominus Episcopus Paduanus, & Dominus Abbas Sanctæ Justinae de Padua sunt in ſuis dignitatibus poſiti.

Hic prætermittendum non arbitror, quod Divina diſpenſatio ultra communem valentiam hominum commendanda, de ſua ineffabili bonitate, ſine intermiſſione procurat, quod humanum genus ſalubriter gubernetur, habeatque in ſpiritualibus etiam patres venerabiles, & dignos paſtores in ſuis locis. His nanque diebus, quibus ſedes Episcopalis in Padua jam tempore longo vacaverat, propter tyrannidem Ecelini; vir venerabilis, & diſcretus, moribus imitandus, Divina, & humana lege perſpicuus, olim filius nobilis viri Domini Forzatè de Padua, Johannes nomine, quod recte ſonat Chriſti gratia, dignitate E-

A piscopali ab ipſa Sancta Romana Eccleſia jam antea dignis meritis acquiſita, in anno Domini ſupradicto mclvi. die iiii. intrante Auguſto, a cuncto Clero, & Populo Paduano proceſſione celebrata ſolemniter, in ſua ſede Episcopali de Padua ſuſceptus honorabiliter eſt locatus, cunctis himnizantibus, & pſallentibus, ſive cantantibus, Te Deum laudamus, & orationes alias ad laudem Domini pertinentes. ¶ Luce vero tertia ante præſentem diem, ut puta prima die Auguſti, Abbas Jacobus, vir omni laude digniſſimus, collocatus erat, & poſitus Monasterii, ſeu Abbatia Sanctæ Juſtinæ de Padua, per dictam Sanctam Eccleſiam Romanam ſibi data.

CAP. XIII.

Post reſſum exercitum de Longare, loquitur Ecelinus Vicentia inter ſuos.

Audito Vicentia, quod guarnimentum Legati receſſerat de Longare, oſtenſum eſt magnum gaudium Vicentia apud omnes. Sed fuerunt pluri, quorum lætitia ficta erat: nam aliqui expectabant ibidem de ſervili jugo collum eripere per Legatum, & gentem ſuam, nequaquam autem ſuum animum oſtendere præſumpſerunt, memores, quod paucis adhuc diebus elapſis quando ſcilicet, Padua capta fuit, viri quidam de porta Sancti Petri de Vicentia, muniti nimium propere ſignaculo Sanctæ Crucis, impiis manibus, & indignis in civitate propria ſunt occiſi. Interea ſtante Legato in Padua cum toto ſuo guarnimento prædicto, Ecelinus Vicentiam venit, cum Theotonis, quos ſemper ducebat ſecum, & cum magna militum, & peditum quantitate. Qui ſciens Vicentinos diverſos diverſimoda cogitantes; ſtetit in eorum Palatio, & facta Concione ſolemni, non ſolum de populo Vicentino, ſed de cunctis aliis, quos habebat, de Verona, de Lombardia, de Pedemonte, & aliunde; hæc verba locutus eſt inter eos. ¶ Eſſi contingat aliquando, quod iniquitas æquitati præjudicet, corrumpatur juſtitia ab injuſtis; Dei tamen violentia nullatenus violatur, neque eſt ingenium humanum ſufficiens in cunctis diſcernere plenarie quod eſt juſtum. Immo ſolus ipſe Deus omnipotens juſte conſiderans univerſa, quod eſt melius in omnibus ſtatuit, & diſponit. Eſt nanque verum, quod inimici noſtri, pars quippe rationi contraria, & rectitudinis inimici, Vicentinum diſtrictum invaſerunt, & minabantur quidam voluptuoſe viventes civitatem Vicentiam inſultare, volentes viros bonos confundere, qui vitam inſontem ducunt, nequaquam rapiunt alienum, diſperdere, nos, & noſtram civitatem igni ſubmittere, effundere ſanguinem innocentem, exhæredare immeritos, orphanare pupillos, viduas compellere mendicari. Placuit autem Deo, qui damnat iniquitatem, ut ſciſma creſceret, & ſeditio inter eos, dum vires noſtras plurimum pertimentes, non utique præſumpſerunt nos expectare in campo, ſed iter ſuum arripuerunt inordinate, converſi quidem in ſuum improperium, & in fugam. Nos igitur cognoscamus a Domino quod eſt factum, & ſimus unanimis, & concordis, equis, & armis viriliter præparati: quoniam ſi conſidero amicorum magnificentiam, & vigorem, propoſitum, & laudabilem voluntatem; non multa tempora elabuntur, quod amicis noſtris honor accreſcet, & gloria, virtus, & potentia extendetur. Erit autem noſtris inimicis conſuſio, dolor, & diſperſio violenta, mortis etiam extrema obſcuritas, & inreparabilis in æternum. ¶ Hæc autem omnia ſupradicta hujus noni libri ſunt in prædicto anno Domini mclvi. facta.

INCIPIT DECIMUS.

CAP. I.

Hic faciunt Paduani spaldum pro securitate sua, & civitatis.

PArata credit amodo esse tempora *Ecelinus*, ut *Paduam* valeat rehabere, sive incolumem, sive læsam. Itaque nocte quadam, sollicitus, & infomnis, inter cætera magna, & ardua facta, quæ corde magnanimo revolvebat; ait ad semetipsum, & solum. Ecce jam inimici fugam arripuerunt de campo, & necesse est de duabus occasionebus unam esse, forsitan vel utramque, Aut enim est scisma, & seditio inter eos, aut forte timoris causa. Colligam igitur vires meas, & *Paduanos*, dante Domino, sub pedibus conculcabo, aut terga conteram proditorum. Et sic continuo post hæc intra suum animum revoluta, quamvis *Vicentie* gentem copiosam haberet, non neglexit tamen litteras, & nuntios mittere ad quancunque partem, unde sperare potuit suum accrescere guarnimentum. Scivit enim, quod abundans cautela non nocet, & qui paratus fuerit, opportunis, vix poterit irrideri. Tunc, si ve per famam fuerit, quam nullum latet secretum, si ve per exploratores, qui facta referunt civitatis ad civitates; cognitum est in *Padua*, quod *Ecelinus* proponit invadere *Paduanum* districtum. Ergo, deliberato consilio, statuunt *Paduani* fossatum, & spaldum facere a latere civitatis *Paduæ* versus sero, in qua parte potius expedire videtur, propter futurum exinde inimici adventum, foris muro scilicet, circa ccc. passus: & quamvis laboriosum extiterit, omnes tamen voluntarie laborantes, opus magnum paucis adimpleverunt diebus: utpote longam foveam, quasi per milliaria tria, amplam etiam, ut quasi *Brentiæ* alveus crederetur. Fovea quidem facta, constructum est ibi spaldum trabeum, longo tractu fortissimum, & condensum: turres quoque ligneæ, tortirellæ, si ve præderiæ certis locis, ut si temerarius inimicus accesserit, redeat cum pudore, & damno. Hoc opus tamen nullus vilitati ascribat, quod equidem factum est potius propter civitatis, & personarum tutelam, quam ipsius civitatis decorem: nam qui possent pugnasse postmodum intra spaldum securiores; foris exiverunt ut plurimum, sicut postea tempore discriminis patuit manifeste, & pugnantes extrinsecus viriliter contra hostes, ex eis ceperunt quosdam, milites converterunt in fugam, vulneraverunt aliquos, & aliquos occiderunt.

CAP. II.

Hic victa Montegalda, & Montegaldella, venit Ecelinus versus Paduam hostiliter.

Movit quoque diebus illis *Paduæ* persecutor, & hostis, & hoc solum mente gerens propositum scilicet, *Paduam* occupare, si poterit; perrexit prima fronte ad locum illum dictum superius de *Longare*, ubi rostram, si ve clusam reparari fecit firmitus, ut aqua circa *Paduam* desicceat. Motusque exinde ivit *Montegaldam*, & *Montegaldellam*, loca *Vicentini* districtus, quæ jam videbantur esse reddita parti Ecclesiæ, & *Ecelini* dominium neglexisse, & partem. Nolens ibi personaliter facere moram, *Vicentinos* illic reliquit, eis districte præcipiens, ut obsidentes utrumque

A locum, exinde non recedant, nisi utriusque loci proditores personaliter habeant, eosdemque ad eum ducant vinculis alligatos. Ipse itaque venit *Arlesicam*, terram *Paduani* districtus, cum ingenti turba gentium, & exercitu copioso, & crescebat cotidie gens ipsius. Dum autem *Vicentini* obsiderent sibi præcepta loca; elapsis diebus paucis post *Ecelini* recessum ibi commissæ est pugna, & ex utraque parte multis mortuis, *Vicentinis* tandem est reddita *Montegalda*, recedentibus illis, qui eam reddiderunt, solummodo in camisiis, & in braccis. Et sic postea dum victores turrim *Montegaldellæ* deposcerent, negantibus illis qui defendebant, & dum se præpararent extrinseci turrim incidere; videntes intrinseci se perire, turrim, & se omnes protinus reddiderunt: & sic alligati vinculis, ducti ad *Ecelinum*, iussu ejus sunt luminibus excæcati: dum ipse fremens, & iratus assereret, ipsos se non reddidisse, immo per violentiam esse captos. Et erant hæc omnia in *Augusto*, circa finem istius Mensis, in prædicto MCCLVI. anno.

CAP. III.

Hic stat Ecelinus prope spaldum Paduæ, & nominantur gentes, quæ sunt cum eo.

Tunc processit copiosus exercitus *Ecelini* de loco *Arlexicæ*, & veniens versus *Paduam*, castrametatus est in confinio de *Tumba*, & de *Areolda*: & facta unica hospitacione ibidem, venit die Dominico v. exeunte *Augusto*, & hospitatus est cum exercitu suo toto, & maximo, juxta *Brentam*, in territorio scilicet, & in villa *Vedeitæ* prope *Paduam* per unum milliare, vel circa hoc. Villas inde totaliter spoliavit, vastavit fruges, arbores extirpavit, & ut vere loquar, omnia generaliter mobilia rapuit, quæ locorum habitatores, vel nequiverunt secum ducere, vel *Paduam* deportare. Sed nec sufficere poterant illarum villarum spolia tantis turbis: erant enim cum *Ecelino Veronenses* generaliter pro Communi, omnes *Vicentini*, similiter *Feltrini*, & *Bellunenses* Communiter omnes, milites *Cremonenses*, & *Papienses* in maxima quantitate, de *Placentia*, de *Vercellis*, *Brixienenses*, & *Pergamenses*, & gentes aliæ tantæ de diversis partibus congregatæ, quod longum foret singulariter numerare. De *Theotonicis* non est dicere, quoniam multos habebat ad soldum, & sine ipsis omnibus nusquam ibat. Stans hic potentissimus, & magnificus *Paduæ* inimicus, manifeste considerat, quod irrumpere nequid in civitatem. Itaque multa consilia faciens, cepit examinare, & quærere ab aliquibus *Paduanis*, quos secum de *Verona* conduxerat, & qui præcipue noverant situm loci, quid fieri posset ad inimicos potius confundendos. Cui *Paduani* ipsi, non audentes dicere de recessu, quam cautius poterant respondebant, hoc esse damnum maximum quod fiebat, & æternum obprobrium *Paduanis*. Unde fideliter ei dabant consilium, quod hic moram cum exercitu faceret, & interdum gentes poneret ad spaldum impugnandum, & invadendum: quo-

quoniam hii qui venerant *Paduam* in succursum, ibi pro certo non multo tempore morabuntur.

CAP. IV.

Hic exeunt Paduani obviam Ecelino, & nominantur gentes, quæ sunt cum eis.

Scientes amodo *Paduani*, quod locatus est exercitus valde prope ad civitatem, exire volunt obviam inimicis: & cum tentoriis, travachis, & tendis, exeunt civitatem magnifice, locantes se foris a civitatis muro, & intra spaldum, ubi erat, & habitatio Domini Legati, & sui Cleri, qui in loco, & monasterio spatioso *Sancti Benedicti* posuerat suam mansionem, & sedem quam plus poterat ad inimicos. Erant autem in hoc *Paduanorum*, immo Ecclesiæ guarnimento Dominus *Gregorius Sanctæ Sedis Aquilegiensis* Patriarcha, cum militibus suis de *Foro Julii*, veneratque hesternadie, habens secum societatem honorabilem, & decentem, & in ejus societate venerat Dominus *Biaquinus de Camino*, vir providus, & discretus, sapiens, strenuus, & astutus. Erat illic etiam nobilis ille *Azo*, Dei, & Apostolica gratia, *Marchio Estensis*, & *Anthonæ*, qui venire fecerat *Ferrariensem* militiam, quasi totam, pedites autem nondum venerant, sed prorsus in brevi venturi erant. Volebat equidem ipse *Marchio* totam suam movere potentiam pro matre sua *Padua* defendenda, ut assererat. Fuerunt illic in magna parte milites *Mantuani*, quos scilicet, compellebat amor quodammodo naturalis. Dicunt enim qui recolunt, quod quidam specialis amicitiae vigor, quasi radicitus, antiquitus extat inter *Paduam*, & *Mantuam* longis temporibus jam transactis, usque videlicet illo tempore, quo ix. civitates de *Lombardia* venerunt hostiliter usque ad *Pontem Brentæ* de *Viguntia*, pro *Padua* invadenda. Inter quas dum esset *Mantua*, Miles quidam *Mantuanus* probus, astutus, & sapiens, prædecessor Domini *Zuchonis* Militis *Mantuani*, *Paduanorum* hostes sapienter, & ingeniose submovit ab obsidione, seu exterminio *Paduano*. Quare adhuc Commune *Paduæ* omni anno donat hæredibus Domini *Zuchonis* unum spariverium jure feudi. Erat etiam in prædicto guarnimento Ecclesiæ pulchra satis quantitas *Venetorum*, & *Clugiensium*, quorundam etiam de *Romagna*, erant illic etiam qui expulsi fuerant de *Verona* tempore tyrannidis *Ecelini*. Milites vero *Bononienses*, & pedites, qui cum Fratre *Johanne* venerant, ob Sanctæ Crucis reverentiam, ut dixerunt, ecce nunc cum ipso Fratre *Johanne* recesserant, Dominum Legatum, & alios, qui pro Cruce pugnabant, in majori, immo maximo necessitatis articulo relinquentes. Sed hoc ipsis improperare non audeo, quoniam apud ipsos *Bononienses* in scientia litterali nutritus, in anno Domini MCCXXI. illic a *Bonocompago* meo Domino, & Magistro, natione, & eloquentia *Florentino*, licet indignus, recepi officium Magistratus.

CAP. V.

Primus insultus, quem fecit Ecelinus ad spaldum Paduæ.

Utriusque partis gentibus, & amicis, ut dictum est superius, præparatis, & cognito per *Ecelinum*, quod, quantum in numero personarum, guarnimentum Ecclesiæ suo guarnimento comparari non poterat, suam voluit experiri fortunam. Ergo die *Mercurii* penultimo Mensis *Augusti* in prædicto anno MCLVI. movit militiam suam totam, movit etiam magnam peditum

A quantitatem, præmisit balisterios, & gualdanam, omnesque vastatores cum illis, & miro quodam modo, & sapienti ordinavit vi. acies militum sub certis insigniis, & vexillis, ardentes quidem armis fulgentibus, in dextrariis faleratis. Stetit autem ipse *Magnificus* & timendus in VII. *Theo-tonicorum* suorum acie, in qua erat solitus confidentius equitare. Jussit dictos balisterios, & waldanam procedere, cum vastatoribus ferentibus roncones acutissimos, & secures, fossoria, & ligones; arbores incidere, & rubeca, vineas, & segetes omnes, planare vias, fossasque cunctas obstruere, tanquam militum expectaret incursum, & optaret habere bellum sanguineum, & campestre. Gente siquidem ordinata, subito pervenit ad spaldum, & fossas, quæ nondum ex toto completæ erant, optans, ut videbatur, quod intrinseca militia etiam se committeret casui, & fortunæ. Tunc Dominus *Marcus Quirinus* providus *Paduæ* Potestas fecit illico signum dari, & gens tota Cruce signata, quæ fuit in civitate, & extra, repente devoluta ad spaldum hostibus viriliter occurrebat. Immo, secundum quod volebat Dominus *Marchio*, Comes de *Sancto Bonifacio*, Dominus *Biaquinus*, cæterique Magnates, & nobiles viri, strenui, & prudentes, tam scilicet, forenses, quam cives, esse potuit illa dies, qua Deus justum fecisset judicium, & vidisset civitas *Paduæ* de magnis suis injuriis recompensationem meritam, & vindictam. Nam cuncti milites Ecclesiæ, & Legati, armis militaribus refulgentes, sedentes quoque stabiles in bellicosis dextrariis, nihil securi minus, quam si foret quilibet in castello, alto vigore animi mirabiliter præmuniti, hastis ad feltrum positis, portam spaldi rumpere jam parabant, & sub fortunæ alea securissime exponere se, & sua. Prohibuerunt autem Dominus Legatus, & Dominus Patriarcha militibus ipsis penitus, ne exirent, imposita gravi poena etiam personarum. Exiverunt ergo multi pedites, motu spontaneo, extra spaldum, & cum waldana, & cum inimicis pedestribus, qui ante venerant, strenue pugnaverunt, ita quod hac die de gente *Ecelini* circa xiv. vulnerati redierunt ad castra, tres mortui jacuerunt in campo, quartus autem quidam de gente illa tyrannica *Paduanum* quendam cepit, adjunctus a tribus, nomine *Placitum*, qui se virum de curia, cantatorem scilicet, fatebatur, & erat, & captor capto suspendium minabatur: sed recuperatus *Paduanus* a suis; eadem hora, tanquam bonus debitor, illic in quadam arbore dedit, & reddidit suspendium minatori. Duo etiam pedites de gente Legati sunt mortui die illa pugnantes viriliter, ut verum fateor, contra hostes quasi circa x. & ultra. Vulnerati vero v. redierunt ad civitatem. Sic quoque steterunt milites *Ecelini* de mane usque ad Vesperas die illa inertes, & tandem ad tentoria sunt reversi.

CAP. VI.

Hic facit Ecelinus secundum insultum ad spaldum.

F Altera vero die movit *Ecelinus* militiam suam, & pedites suprascriptos: & iterum reversus ad spaldum, aut procul dubio expectabat, quod *Paduanum* guarnimentum exiret ei obviam ad pugnandum, aut sperabat forte, quod in civitate scisma, vel seditio moveretur. Volebat nanque castrum, quod olim in *Padua* fecerat introire, si posset, quod si ei contigisset, quod abset, *Padua* jam non amplius *Padua* diceretur. O quoties illa die furor, & rabies *Ecelini* optavit *Vendramo*

Rolandinus.

H de

de *Pedemonte* mortales poenas usque ad finem mortis, & sine morte perpetuo duraturas: in eo enim præ cæteris confusus aliquando, Capitaneum ipsum in castro *Paduano* posuerat, in quo sperans, nulla ratione timebat dominio tantæ civitatis carere, & sic per consequens nihil de tota *Marchia* dubitabat: nec unquam crediderat ante factum, quod ipse *Vendramus* fidelitati suæ commissum castrum hostibus unquam redderet, prius immo subiret mortem, & si quid horribilius foret morte. Stantibus autem sic militibus *Ecelini*, multi de suis peditibus moti sunt, cum waldana, tendentes velociter, quasi venirent ad portam spaldi: sed cum Legati milites non permetterentur exire, *Paduani* quidam pedites, & aliqui forenses cum eis, hostibus venientibus occurrerunt in contrarium contra spaldum: inter quos fuit vir quidam strenuus, & fortis in armis, nomine *Bonxemblante*, qui condam multo tempore propter suæ personæ decorem, & probitatem, valde carus fuerat *Ecelino*, & inter multa discrimina ejus assistens lateri, reddebat ipsum intrepidum, & securum. Hic demum, post temporis diuturnitatem, considerans sui Domini *Ecelini* tyrannidem diebus singulis inolare, *Veronæ* cum ipso permanens, caute, & sapienter arripuit subterfugium, jam antea diutius præconceptum. Exitit igitur in hoc loco dictus *Bonxemblante* cum cæteris pro *Cruce* pugnantibus, & pedestrem pugnam faciens contra pedites sanctæ fidei inimicos, tres in parva mora temporis dedit morti, duos quoque vulneratos mortaliter, compulit ad castra scelerata redire: & ita cum hiis qui secuti sunt eum, prudenter barram quandam factam ab inimicis disceperunt, suosque consocios verbis, & factis animavit in tantum, quod de illis adversæ partis in die illa, sive per manus ejus, sive per manus compugnantium secum pro Ecclesia Sancta Dei, circa XL. mortui jacuerunt per campos, vulnerati vero plures quam L. usque ad *Ecelini* tentoria redierunt, cruore signante vias. De peditibus etiam partis Ecclesiæ, tres meruerunt præmium sacræ mortis, vulnerati vero circa XXV. redierunt ad civitatem, fugatis inimicis ad castra. Ecce jam hora vespertina advenerat, cum *Ecelinus* de morte peditum nihil curans, sed expectans hoc solum, quod milites civitatis exirent, suos milites nusquam moveri permiserat; Et sic spe rabida defraudatus in totum, se cum sua vertit militia tota, & equitavit versus stratas, & vias, quæ veniunt de parte *Baxani*, ut victualibus, quæ de *Baxano* ad ejus exercitum ferebantur daret securitatem, & commeatum: Novissime nanque diebus illis prudentia militum, & peditum positorum per Legatum in *Rovolone* violenter acceperat circa XL. plaustra vini, cum bubulcis, & bobus, quæ jussu Domini *Ecelini*, *Maynardus* Capitaneus *Baxani*, & *Pedemontis* ad *Ecelini* exercitum trans mittebat.

C A P. VII.

Querit Ecelinus consilium, unde possit in civitatem irrumpere.

Postquam duabus vicibus *Ecelinus* in vanum steterat circa spaldum, tunc aliud fecit propositum, & sero quodam cum castra jam forent clausa silentio, *Paduanos* quosdam, quos secum de *Verona* conduxerat scilicet, *Tomaxium* *Johannis Zoti* de *Padua*, *Vitalianum* de *Areolda*, & *Fredolfnum* notarium, quos dicebat fideliores quos haberet in *Padua*, & alios forte circa XII. fecit ad se venire, & ait illis. ¶ Ecce jam inimici, in suis tantum munitionibus confidentes, exire ad nos non audent, sed velut cuniculi latitant intra

A spaldum: nobis igitur est videndum, si qua parte posset haberi ad eos introitus, vel accessus, ut vel ipsos aggredi valeamus, vel saltem ad *Montemfilicem* dirigere gentem nostram. Illic enim in summo montis, & castro, fideles nostri *Propheta*, & *Gerardus* adhuc viriliter se defendunt: immo cum præderiis, & balistis, die, ac nocte grandinant proditores, & villam, eosque impugnant jugiter, & occidunt. Nec dubito, quod si illuc accedere valeamus, villam in instanti habebimus, & habito *Montefilice*, & habito *Montericco*, nec *Padua* se defendet, sicut nec fecit olim, nec inimici locum invenient, ubi possint, vel audeant in *Marchia* commorari. Ad hoc surgens respondit unus, & ait: ¶ Verum est, quod immensus timor compulit *Paduanos*, dum sic se fossis subitis vallaverunt, sed esse solet locus quidam imo in suburbiis civitatis, per quem deberet facilis haberi accessus: Ubi nanque est portus navium in contrata de *Sancta Cruce*, illic fluminis alveus quodammodo amplius puto potest absque difficultate vadari: Itaque per locum illum flumine superato, nullum restat ultra obstaculum, sed positis castris in *Prato Vallis*, nulla erit postmodum civitatis defensio: & habita civitate, locus *Montifilicis*, cum *Montericco*, & aliis pertinentiis suis confestim veniet ad mandata. Immo loca, & castra quælibet *Paduani* districtus vestris pedibus advolventur: ubi nanque declinat capud, & membra quælibet subsecuntur.

C A P. VIII.

Hic vult Ecelinus intrare Paduam a Sancta Cruce, vel ire ad Montemfilicem.

Hoc nempe consilio confortatus, statim sequenti die universis suis militibus dispositis, & more solito armatis, & ordinatis, venit *Ecelinus* ipse, cum acie una militum usque super fluminis ripam ex parte altera *Sanctæ Crucis*, dimissa tota alia militia illic prope: sed nec minus velociter parati fuerunt Legati milites universi ex opposita parte fluminis in contrarium *Ecelino*. Tunc quoque consideravit rugiens ille leo, quærens quem devoraret, & vidit fossam magnam, & præter flumen, aggerem elevatum, magnis adjutum sepibus, longum, continuum, & extensum; plurimas, & densas præderias per ripam fluminis ab Ecclesia *Sanctæ Crucis*, usque ad pontem de *Baxanello*; & ait ad *Thomaxium*, Militem quendam *Paduanum* equitantem ad latus ejus, Ecce quia decepti sumus, nam res est aliter quam sit dictum, & inimici nullatenus dormivisse videntur, quoniam nobis obstat constructi operis ingens vallum, defensio, & munitio fortis, militum etiam multitudo, confidens etiam in loci munimine potius quam in armis. Rediit ergo protinus, & conversus est cum illa sua militia, quæ secum venerat versus villam quæ *Volta* dicitur, quæ est illic supra flumen ex parte opposita *Ecelino*. Qui fluminis quandam obliquitatem considerans, postquam nequid amodo in civitatem irrumpere, præsumit flumen in crastinum pertransire cum parte sui exercitus, vel cum toto, ut ire possit ad terram *Montifilicis* rehabendam, cum sui adhuc teneant summum Montis, & ipsum castrum. Jussit igitur berroderium quendam intrare flumen, & experiri passagium, sive vadum: qui dum ingressus est ignorans aquam, & palpitans iniquo Domino cuperet complacere; lapso jumentum pede in profundum gurgitem obrutus berroerius ipse, cum jumento, & panceria, qua stultus ille vestitus erat, non comparuit ulterius super aquam: sed jumentum ad ripam alteram se retraxit,

retraxit, & hoc jumentum habuit rusticus quidam de villa *Volte*, qui singula securus intuebatur: stans enim in sublimi quadam arbore, & erat specula, quam miram dicimus ibi facta in capite quasi ipsius villæ, die ac nocte videbat cuncta quodammodo, quæ fiebant in exercitu *Ecelini*, & gentem ejus. Sic itaque rediit *Ecelinus* ad tentoria, totamque suam militiam redire fecit: expertus quod sub ascendente sibi contrario fixerat sua castra *Vedeite*, & in hiis partibus *Paduanis*. Indignatus itaque, sequenti die Dominico tertio intrante *Septembri*, misit ccc. milites *Carturium*, ad Villam quandam *Paduani* districtus, terræ cuius olim possessores, & domini, Viri nobiles Dominus *Guillelmus*, & filii, & omnes qui spectabant ad eos, *Ecelino* semper steterant servitores, & suæ parti. Invenerunt autem ipsi milites ab *Ecelino* transmissi custodes castri, & villæ *Carturii* dormientes, de quibus xv. occiderunt, & ceperunt xxv. Ducentes eos postmodum ad exercitum alligatos. Combusto *Carturio* toto, reversi sunt ad *Ecelini* exercitum cum rapina.

CAP. IX.

Hic revertitur Ecelinus ab obsessioe Paduæ, & vadit Vicentiam.

Videns amodo *Ecelinus* se gentem tantam frustra in obsidione tenere; quarto die intrante mense *Septembris* moto suo exercitu de *Vedeite*, ivit, & attingit *Burziganam*, & illic posuit sua castra, adhuc sperans transire flumen, & ad *Montemsilicem* equitare si posset. Sed providus Legatus, & *Paduanorum* Potestas hoc sentiens, tota sequenti nocte stare fecit milites, & pedites sollicitos, & armatos: optabant enim, si hoc attenter inimicus, in ipsius terga ruere ipsumque conclusum habere, non aliter quam aliquando *Vulpis* subdola clauditur in caverna. Sed nec præsumpsit hostis transire flumen, nec illud iter assumere, quod ei esse poterat finis vitæ: Immo totam gentem suam fecit pernoctare sub armis, animo delassato jam timens, ne gens Legati in ejus exercitum insultaret. Ergo sequenti die fecit *Ecelinus* *Burziganam* & loca alia inde circum igni, & destructioni submitti. Quod cum *Paduani* viderent, scientes inimicum recedere, voluerunt eum multi insequi, veluti fugientem, inter quos erant Dominus *Biaquinus* de *Camino*, Advocatus de *Padua*, *Bonxemblante*, & multi alii majores, medii, & minores de militibus, & peditibus *Paduanis*. Sed Legatus, & hii, qui sibi pro consiliariis dati erant, prohibuerunt, & cum summa difficultate vetantes, elegerunt forte melius consilium, & salubre: quoniam dictum fuit, quod quantitate gentis veraciter indagata hinc inde, *Ecelinus* militiam habuit ultra triplum: quam militiam gentemque suam totaliter in unum sapienter conglomeraverat, & viam ordinate arripiens *Vicentiam* est reversus.

CAP. X.

Hic ponit Ecelinus Vicentinos extra propriam civitatem.

Ecelinus in *Vicentia* permanens die vi. prædicti mensis, primo fecit ibidem solemnem publicam Concionem, in qua locutus multa, factum quod sui milites, & pedites magnifice fecerant plurimum commendavit, dicens quod *Paduam* metu subegerant, obsederant Marchionem *Estensem* cum sua gente, *Venetos*, *Ferrarienses*, & *Manuanos* conclusos tenuerant, & quod plus est,

A *Romanam* Ecclesiam compulerant turpiter trepidare, dum Legatus Apostolicæ Sedis nimio timore conterritus, latuit intra spaldos. Hiis verbis propositis, ipse forte dubitans ne *Vicentiam* perdat, subdidit ille callidus, & astutus, & ait, Meis autem fidelibus *Vicentinis* sic dico, Nolo unquam quod aliqui possint eis improperare, quod intra muros vel fossas *Vicentiae* lateant propter metum gentis alicujus dum vixero, quemadmodum foeminei *Paduani*: sed foris a civitate permaneant, & per burgos, ut si qui vellent forsitan ausu temerario venire *Vicentiam* violenter, redeant flebiliter, & dolenter, & noscant quid valeat *Vicentinorum* libertas. Et sic positus in civitate *Veronensibus*, *Theotonicis*, & illis de *Pedemonte*; *Vicentinos* manere fecit extrinsecus, & ita eis *Lunam* monstravit in puteo, & sub auri specie præstitit auricalcum. Hinc sumpta occasione multi de *Vicentinis*, & de *Paduanis*, qui cum ipso venerant de *Verona*, cum aptitudinem sibi viderunt, fugierunt *Paduam*, tanquam ad portum refugii, & salutis.

CAP. XI.

De pœna quadam indigna, & turpi, quam fecit Ecelinus Veronæ.

Posthæc properavit *Veronam*, & illi genti de *Lombardia*, & aliunde, qui in ejus servitium steterant, grates debitas referens, cunctis dedit licentiam, & suum eis optulit servitium, & promisit. Tunc vero quoniam ejus animus assidue versabatur quid de multitudine *Paduanorum* faceret, quos *Veronæ* carceratos tenebat; vocavit ad se Capitaneos carcerum, & quæsit quid dicant, vel quid faciant carcerati: cui, de Capitaneis respondit unus, Cognoscat indubitanter Dominatio vestra, quod carcerati omnes per nos fideliter servabuntur, ad honorem vestrum, beneplacitum, & mandatum, & quid dicent, vel quid facient totaliter cognoscetis. Ecce nanque diebus istis dum Altitudo vestra circa *Paduam* in expeditione maneret, quidam de carceratis sollicitè perquirebant per sortes, ad quem finem vester exercitus deveniret. Et unus per puncta quædam unius artis, quam dicunt nescio quam *Geumantiam* dicere videbatur, quod *Padua* non poterat hiis temporibus capi. Nescio quid allegans, quod figura primæ domus exercitui attributa videbatur fortuna minor, figura vero septimæ, quæ stabat pro inimicis, erat fortuna major, & erant pro exercitu mobiles nescio quales cardines quæstionis, præter unum, qui erat firmus, & ille idem erat inimicorum. Huic favit, & quidam alter de carceratis, dicens quod diligenter examinato libro quodam, qui dicitur *Alcalandrinus* super facto ejusdem exercitus, talem ei respondit versum Judex quidam in ipso libro, quem Judicem *Alcorentem* appellabat, Inquit enim

Stat grandi damno, nec erit victoria nostris.

Igitur *Ecelinus* auditis hiis verbis, & exquisito diligenter hoc facto, videlicet per sortes istas qui posuerant, quique conscii fuerant, & præsentis, nullo remedio habito, nulla pietate commotus, acer, & inexorabilis, immo immemor quod olim quidam ex illis fuerant in *Padua* carnifices, & homicidæ pro ipso; fecit eos mortem vituperabilem perpeti, quia turpi suspendio decollari. Et fuerunt vi. Viri honorabiles, & discreti, qui toto vitæ suæ tempore in ejus parte firmi manserant, & nitebantur ipsius exaltare honorem præ cæteris eorum desideriis in hac vita.

CAP. XII.

Factum quoddam Coloniae Veronenſis diſtrictus.

Audientes homines de *Colonia*, quæ est in *Veronæ* diſtrictu, quæ tam horribilis Dominus inremediabiliter *Veronæ* operabatur; tam propter metum ineffabilem Domini ſævientis, quam propter inſeſtationem, quam gens, & pars Legati de *Montagnana Paduani* diſtrictus jugiter *Colonienſibus* inferebat; amici facti ſunt Marchionis *Eſtenſis*, & conjunxerunt ſe adeo cum illis de *Montagnana*, ut cum Marchione, & iſtis facti ſunt unum, & idem ſimul. Dimiſſi ſunt itaque carcerati quidam, qui erant *Coloniæ*. Incontinenti equitavit *Ecelinus* *Coloniam* cum omnibus *Theotoniciſ*, quos ſecum tenebat ad ſoldum, & in quibus præcipue confidebat, per quorum curſum ſubitum, & adventum *Colonia* eſt recuperata continuo, & ſtetit in *Ecelini* parte deinceps, ſicut & prius erat, vel voluntaria vel invita. De illis autem qui *Eccleſiæ* terram dederant, aliqui ſunt extremo puniti ſupplicio, & aliqui receſſerunt ad *Scodeſiam*, & *Montagnanam*. Hæc autem omnia prædicta, ab illo ſcilicet tempore, quo Legatus prædicto modo ad partes *Venetiarum* deſcendit, uſque hoc factum *Coloniæ*, facta ſunt in dicto anno Domini *MCCLVI*. fuit enim annus ille perpetuo venerandus in parte, utpote quia viſus eſt illo anno Pater Omnipotens Deus, Miſericordiæ Fons, & Radix, mittendo Legatum ipſum, juſtorum preces ſuſcipere, & voces juſte clamantium miſericorditer exaudire.

CAP. XIII.

Hic redditur Marchioni caſtrum Montisſilicis, & Cerrum, & Calanum.

Circa finem prædicti anni, & circa principium ſubſequentis *MCCLVII*. taliter eſt tractatum per nuntios Domini Marchionis *Eſtenſis*, cum *Gerardo*, qui quondam fuerat Capitaneus *Montisſilicis*, & adhuc erat in cinta caſtri illic apud ſummum Montis inferius a Propheta, quod *Gerardus* ipſe, & hii qui ſecum ibidem aderant, venientes ad Marchionis mandata, ſecuri habitaverunt per terras Marchionis, & Comitatum ipſius. Immo volens ipſe Marchio *Gerardo* gratiam facere ſpecialem, ipſum ſtatuit habitatorem *Rudigii*, & ille tam a Curia, quam ab aliis de Comitatu honorabiliter, & familiariter tractabatur, & eidem deſignati ſunt certi redditus, quibus ſtare potuit, & ſtetit honorabiliter, & decenter. Itaque Propheta, qui adhuc tenebat *Montisſilicis* ſummum, & caſtrum, audiens valde bene ceſſiſſe *Gerardo*, quod adhæſerat Marchioni, cogitavit & ipſe de facto ſuo: ergo cum obſideretur a Marchione, & gente ſua, & a *Monteſilicenſibus* cunctis, nec ab *Ecelino* poſſit ulterius ullum habere auxilium, vel ſuccurſum; timuit de *Vicentiniſ* cuſtodibus ſecum in caſtro manentibus, ne facerent prodicionem de ipſo. Sciebat autem quod *Monteſilicanos* die, ac nocte multum offenderat, lapidando cum præderiis, & rumpendo eorum teſta. Primo igitur *Vicentiniſ* de caſtro expulſis, miſit caute litteras *Ecelino*, ita quod *Ecelinus* eos, licet innoxios, eorumque patres, fratres, & filios, de quibus falſus ille Propheta ſcripſerat, nefando punivit ſupplicio, appenſis, & alligatis parvulis ad patrum brachia, & ad colla, eorum quoque filias, & uxores ſummis incendio, & conſumpſit. Poſt hæc ſtetit Propheta diebus paucis, & interpoſitis perſonis religioſis, & aliis, caſtrum reddidit Mar-

A chioni, receptis de Marchionis camera *M. libris*, & pacto appoſito, quod habere debeat totum redditum Molendinorum *Montisſilicis*, ubi dicitur *Bagnarolum*; donec ipſum Prophetam contingerit ad propria remeare. Illis eiſdem diebus ſunt Marchioni reddita caſtra illa duo ſcilicet, *Cerrum*, & *Calanum*.

CAP. XIV.

De quibuſdam Vicentiniſ occiſis a Theotoniciſ in partibus Cittadellæ.

B Facta ſunt hæc omnia circa vernale tempus prædicti anni, & lætata eſt civitas *Paduana* de caſtro *Montisſilicis*, aliſque duobus caſtris redditis Marchioni. Militia, & populus *Montisſilicis* merito collætatur, gaudetque gens Marchionis, & *Scodeſia*, cum ſolidatus ſit totus *Paduanus* diſtrictus: & quantum homines in mærore tabeſcunt, tantum in lætitia vigorantur. Inſurrexerunt itaque diebus illis, lætitia ſuadente, Viri quidam providi, & prudentes, *Vicentiniſ* ſcilicet, qui *Paduam* de *Vicentia* fugerant, & de eiſdem quidam qui erant in *Montagnana*, & *Scodeſia*, adjuſgentes ſibi etiam aliquos *Paduanos*, & percurrentes Villas *Vicentiniſ* diſtrictus *Ecelino* ſubditas, prædabantur. Demum quoque venientes *Baxanum*, illic unum de burgis viriliter incenderunt, jumenta rapuerunt, & boves, aliaque animalia multa, pecuniam, veſtimenta, ſuppelleſtilia, cunctaque mobilia, quæ violentiæ ſubjacent, & rapinæ. Valuit quoque præda circa *MMM. librarum*, & ultra. Sed dum prædam deferentes redirent, forentque in campo quodam non longe a caſtro de *Cittadella*, & receſſiſſent ab eis aliqui *Paduani*, timentes inſidias illorum, qui pro *Ecelino* morabantur in *Fontaniva*, quæ parum diſtat a *Cittadella*; alii vero deſcendiſſent in campum pro dividenda præda; *ccc. Milites Theotoniciſ*, qui erant in *Fontaniva* ad ſoldum, armati velociter, & latenter, circumdederunt illos ex improviſo, qui prædam dividebant in campo. Inſultus autem inopinatus, & repentinus audaces terruit, imbecilles exanimavit, fortes fecit pavidos, potentes reddidit impotentes, dum hii, qui pedefres deſcenderant, inimicis equeſtribus occurrere nequiverunt. Sic itaque de illis, qui pro dividenda præda inconſulte remanſerant, & incaute, alii mortui jacuerunt in campo, alii ſemivivi, alios autem captos, & ad *Fontanivam* conductos quorundam redarguenda nequitia trucidavit. Neque enim debet magnanimitas militum tolerare quenquam redditum, vel vinculis alligatum pro ſuæ deſenſione perſonæ, in ore gladii deperire, ſi nobilitas attenderet, & quod dictum eſt:

Parcere proſtratis ſcit nobilis ira Leonis,

Pugna ſuum finem cum jacet hoſtis habet.

Demum paucis arripienſibus fugam, campum *Theotoniciſ* collegerunt, & reverſi *Fontanivam* redempta præda, magnum duxerunt gaudium, & triumphum.

CAP. XV.

Pugna quedam facta inter Theotonicos, & illos de Montagnana.

F Cum ſonuiſſet hoc factum per *Paduam*, & *Paduæ* diſtrictum, pervenit rumor uſque ad *Montagnanam*, ubi adhuc erant multi de *Vicentiniſ*: hii ergo volentes vindictam ſumere de ſuis compatriotis, ex hoc quod advenerat *Cittadellæ*, adhibuerunt ſibi quosdam *Montagnanenſes* prudentes viros, & bellicoſos, & congregati ſunt, & armati

armati decenter bene ce. prudentes viri ad equestrem pugnam, aliqui, plures verumtamen ad pedestrem. Et venerunt in eodem anno MCCLVII. statim sequenti nocte post factum de *Cittadella* unanimiter, & elevato Vexillo ad *Villam Novam*, terram scilicet, *Veronensis* districtus, & subditam *Ecelino*, ipsam quoque viriliter invaserunt, submittentes eam ruinæ, destructioni, & igni, homines occidendo, jumenta rapiendo, & boves, vestimenta, victualia, cunctaque mobilia, quæ commode poterant asportari. Igne siquidem invalente, dum fumus visus est in *Verona*, *Ecelinus* armatus protinus, cum cccc. *Theotonicis* secure paratis ad pugnam, cucurrit ad partes, & confinia *Ville Novæ*, estque repente positus in strata, sive in via quadam, unde inimicorum debebat esse regressus, nec redire poterant aliunde, & multum sapienter, & subito duas acies ordinavit. Quod cum hostes, qui prædam fecerant remearent, visis insignis *Ecelini* prima fronte conterriti, sed forti postmodum Capitaneo confortati, se viriliter obtulerunt ad pugnam, spem suam ponentes totaliter in Sanctæ Matris Ecclesiæ reverentiam, pro qua pugnant, & in signaculum Sanctæ Crucis, non aliter quam certamen suscipiant quasi contra perfidos *Sarracenos*, & Sanctæ Fidei Catholicæ inimicos. Insultum quidem fecerunt primum in aciem *Ecelini*, conversoque timore in iram, nihilo minus faciunt hostes ipsos præcipitare ad terram, quam flante impetu Aquilonis declinant harundines ad paludem. Tunc dictum fuit *Ecelinum* de dextrario fuisse prostratum, sed in strepitu tanto non cognitus, ascendit in palafredum. Hac itaque prima acie in duas partes aperta, Cruce signata acies provide glomerata in unum, irruit in secundam summo timore perterritam, & turbatam. Et hic manifeste apparuit, quod impossibile non est Divinam virtutem, paucorum fidelium devotione, juvare contra multos nefarios infideles. Nam ipsorum *Montagnenensium* acies cum animorum constantia, & vigore discurrens, pugnavit in ultima inimicorum caterva, tam prudenter, & animose, quod licet illic de suis xxv. mortem famosissimam subissent, de *Theotonicis* L. mortui sunt per campos, & sic demum qui pro parte pugnant Ecclesiæ reversi sunt cum victoria *Montagnanam*.

CAP. XVI.

De vindicta facta in Gerardum Presbyterum proditorem.

Ecce nunc Ecclesiæ victoria videbatur totum *Paduanum* districtum habere pacificatum, nam & castra quieta erant, & hii qui castra reddiderant cum *Paduæ* amatoribus familiariter habitabant. Sed heu quam periculosum, & pertimendum nutrire serpentem in sinu, & infido se credere scorpioni. *Gerardus* nanque, qui dicebatur Presbyter, de quo est mentio facta superius, qui terram *Montisilicis* olim totam rexerat, præter summum; nunc in *Rudigio* permanens in honore curiæ, Marchionis dilectissimus præcæteris familiaris, & carus, venerabilis fidelibus, & maledis; non pertimuit se ostendere proditorem: nam infidelitatis, iter ille miser arripiens, ivit *Venetias*, de *Venetis* ivit *Tarvisum*, inde quoque furtivum assumens iter per latibula, & speluncas, pervenit usque *Vicentiam*, ubi *Ecelinus* tunc erat: cum quo locutus clandestine, præsumpsit in Marchionis mortem *Judas* ille infelicissimus machinari. Et reversus *Rudigium* vultu infrontuoso, non

aliter quam coluber tortuosus, & falsus; diem expectabat, & horam, qua suas posset infidias perpetrare. Sive tamen aliquid ex hoc nefando proposito dictum est Marchioni, sive notavit forsitan aliquas conjecturas; captus *Gerardus* ipse, tam vias suæ prodicionis, quam etiam suum nefandum propositum non negavit. Sic itaque Marchio volens quod ex hoc voluntatem suam faciat *Padua*, quam ipse reputat suam Matrem; misit ipsum *Gerardum* detentum *Paduæ* Potestati, & Comuni, & sic cæcatus utroque lumine, naribus cum toto labio deformatus, missus est inde *Vicentiam* in illius obprobrium, cujus complere beneplacitum nitebatur, ductus a duobus factis monoculis secum eadem hora, qui tunc pro spionibus missi erant, hac de causa solummodo, ut scirent, quid fieret de *Gerardo*: & hii non ob aliud, nisi ut ipsum *Vicentiam* ducerent, singulos oculos reportarunt. Transiverant autem III. Menses vel circa a tempore illo, quo Marchio *Gerardum* receperat, & ipsum tanquam suum fidelissimum tractari fecerat, & tractabat.

CAP. XVII.

De vindicta Prophetæ, & Jacomacii.

Sed esse potuit, quod Prophetæ scilicet, Capitaneus ille, qui pretio numerario, summum, seu castrum *Montisilicis* reddiderat Marchioni, audito quod *Gerardus* complere nequiverat quod intendit, illi demembrato visus est invidere; vel quod est forte prædestinatum, ne iniquitas, & proditio lateat, vel regnare diu debeat super terram. Ipse enim Prophetæ *Ferrariæ* permanens Marchioni carissimus erat, multumque fidelis, ut videbatur, & tantam habebat gratiam apud omnes, ut diceretur a cunctis quasi secundus a Marchione. Quare nec spes aliqua, nec timor, nulla unquam dignitas, nulla promissio, vel thesaurus a Marchionis servitio movere debuisset eundem. Sed contingit aliquando, quod benivolentia monstrata, superflua quies, & diuturnum otium facit lascivescere asellum; & collata homini fastuoso immoderata servitia, stolidum inebriant, & excæcant. Ipsum nanque Prophetam, Pseudopropheta diabolus, suumque infortunium attrahebat, dum *Ferrariæ* vidit virum quendam nobilem genere de *Marchia Tarvisina*, nomine *Jacomacium*, & notavit quod erat vir fortis, & animosus, quem suis est falsis blanditiis adeo allocatus, quod inito secreto consilio, ipsi duo solummodo statuerant ipsis aptitudinem latenter, & astute notare, quo possent occidere Marchionem. Et in hoc nefando proposito juraverunt, quod unus alterum prorsus, non deseret, tam ad vitam qualiscumque fuerit, quam ad mortem. Mirum est, quod pronosticatur aliquando animus quod est futurum, homine ignorante: hii enim duo quodammodo juraverunt quod eis futurum erat, videlicet simul mori. Hæc nanque duellis conjuratio, quocumque modo fuerit, patuit Marchioni, & ipsam in districto examine positi confessi sunt proditores. Unde conducti ad *Montemilicem* in Platea Communis decapitati sunt ambo eadem hora. Et sic juramentum ipsorum adimpletum est plenarie, quod unus videlicet alterum non deseruit, nec deserere potuit, licet non spontanea voluntate, usque ad finem mortis, immo in ipsa morte. Fuit autem hoc circa finem Mensis *Junii*, in prædicto anno MCCLVII. Potestate adhuc Domino *Marchio Quirino*, in exitu Potestatis ipse.

INCIPIT UNDECIMUS.

CAP. I.

Hic incipit Dominus Johannes Badoarius suam Potestariam in Padua.

D Ubitabatur adhuc in *Padua* quicquid proponerent facere iniquitatis filii *Ecelinus*, & *Albricus*, & huic dubitationi suberat causa duplex: nam nec videbatur dolositas *Ecelini* a suis versutiis declinare, nec bene certum erat si frater ejus *Albricus* ad ceteros falsus, & versipellis, latenter favebat fratri, quanvis se adhuc fidelem Ecclesiae appellaret. Memores ergo Sapientes de *Padua*, quod olim vir sapiens, & astutus Dominus *Stephanus Badoarius* de *Venetis* illos de *Romano* domuerat; ecce jam elegerunt, & tunc ad Regimen vocaverunt ipsius Domini *Stephani* filium, Dominum *Johannem Badoarium* prosequenti anno in *Padua* Rectorem, & Potestatem: Virum atque sapientem, & probum, moribus, & legalitate decorum, multa cordis magnanimitate, fortem, & animosum. Et incepit suum Regimen more solito in festo *Sancti Petri* de *Junio* praedicti anni MCCLVII. Hoc autem intellexerunt praedicti fratres, & amodo missis hinc inde nuntiis, monstrare incipiunt fraudulenter, & fingunt, quod inter eos nova concordia contrahatur. Incepit etiam *Albricus* novam tyrannidem exercere in *Tarvisio*, ubi solus dominabatur, Milites, & Populares torquere plus solito, Ecclesiis, viduis, orphanis, & pupillis imponere dura vectigalia, & tributa, quosdam punire gladio, quosdam igne, quosdam occidere in tormento, in carcere, alios exulare. Unde multi *Venetias* tunc, multi *Paduam* fugierunt. Et sic idem *Albricus*, se adhuc nihilominus asserens de Sanctae Matris Ecclesiae parte, & obtinens *Tarvisium* sibi soli; fatebatur publice in suis consiliis, & arengis, dicens quod ad honorem Sanctae Ecclesiae servarat granum a paleis, serpentes a virgulto rejecerat, & lupos, per Dei gratiam, expulerat ab ovili.

CAP. II.

Hic tangitur, quod discordia fuit in electione Regis Alamaniae.

A dhuc annus Domini MCCLVII. decurrebat, & stabat civitas *Paduana* satis in bono statu. Nam & ipsi inimici *Paduani* Communis videbantur remissi hoc tempore, sive quod potentia *Paduae* terribilis esse poterat inimicis, sive quod *Ecelinus*, ut videbatur, timebat, ne *Padua* ipsum exharedaret, & fratrem. Jam enim verum erat, *Ecelinum* subtilizare qualiter adhærere posset Imperatori futuro, ut faceret sicut olim sub umbra Imperii suos inimicos cum *Frederico* Imperatore confuderat, cui fraudulenter applicuit, & adhæsit. Ecce quoque in hoc anno tempore autumnali fama fuit per *Marchiam*, quod mortuo *Wilhelmo* Rege *Alamanorum* a *Frixonibus* in campestri bello, Principes *Alamaniae* fuerunt in Regis electione discordes. Nam ibi alii elegerunt Comitem *Rizardum* Regem *Angliae* in Regem *Alamaniae*, alii Regem *Castellae*, de finibus occidentis, qui & Rex *Hispaniae* dicitur; & debebat postmodum tempore procedente coronam habere Imperii, quicumque foret in *Alamaniae* Regem legitime constitutus. Super hiis igitur magnis factis & arduis, *Ecelinus* vigilans, & intendens, litteras,

A & nuntios assidue trans mittebat, nunc ad *Romanam* curiam, in qua latentes habebat amicos per pecuniam acquisitos, nunc ad ipsum *Castellae* Regem, cujus jam acquisiverat amicitiam, & sperabat ipsum esse Imperatorem futurum. Et vidi ego tunc temporis, litteras hujus Regis in *Padua*, ipsius sigillatas sigillo, quibus Potestatem *Paduae* salutabat, & Antianos, & Consilium, & Populum universum, ipsosque jam suos appellabat fideles: & in litteris continebatur eisdem, ut essent providi, & parati, Ambaxatores, & Nuntios honorabiles mittere pro Communi *Paduae*, statim cum fama erit venientem ipsum fines attingere *Lombardiae*, qui cum associare debeant venientem. Et creditum fuit in *Padua*, quod dolose fecerat fabricari *Ecelinus* illas litteras in *Verona*. Quibus litteris per Commune *Paduae* curialiter est responsum sub stilo epistolari, per quendam, qui credebatur satis doctus in arte illa: sed nescitum est postea qualiter sit processum in illorum Regum electione incerta, nisi quod secundum verbum Horatii:

Certantes certant, & adhuc sub Judice lis est.

CAP. III.

Hic perierunt quidam volentes violenter intrare Tarvisium.

Sed ne videar a proposito deviare, aliarum Provinciarum facta suis compatriotis resigno, & libentius ea prosequor, quae ad stilum meum, & meam Patriam pertinere cognosco. Erat ecce annus Domini revolutus, & currebat MCCLVIII. etiam in mense *Martii* hujus anni: cum *Albricus* de *Romano* cum suis complicibus teneret *Tarvisium*, & ibi crudeliter perpetraret, quae sui fideles etiam redarguerent, si audirent; tractaverunt quidam *Tarvisini* de propria civitate expulsi, cum quibusdam *Vicentinis*, & *Veronensibus* similiter ejectis de suis civitatibus, & de bonis; & habuerunt etiam in auxilium sui partem de militibus, & peditibus *Paduanis*, de *Venetis* etiam pedites, & balisterios quosdam, & iverunt hostiliter pro civitate *Tarvisii* invadenda: & posset esse, quod eam damnificassent quam plurimum, si steriscent ordinate qui iverant ad voluntatem regentium, & mandatum. Sed quidam pedites, & zaffones illi, quos vulgo *Waldanam* dicimus, praecedentes inordinate ante militum acies, quasi per milliarem, & amplius, animosi plusquam oportuit, & nimium irruentes, munitiones, & barras *Tarvisii* minus provide, immo infelicititer intraverunt. Unde cum accesserunt milites, & exercitus festinantes laudabiliter satis, ut succursum suis temerariis exhiberent, illos, qui sic incaute intraverunt, *Albricus* de *Romano*, juvantibus *Theotonicis*, jam omnes morti dederat, & fuerunt mortui bene c. & sic est reversus exercitus non lætanter. Patuit quoque per experientiam in hoc facto, quod quanvis vires, & audacia soleant valere in hostes, sensus tamen, & sapientia praevalet, & plus confert.

CAP. IV.

*Hic pugnaverunt quidam Paduani milites
cum Theotonicis in contrata Roxani.*

Protestatur ulterius *Albricus* aperte se cum fratre suo *Ecelino* unum, & idem esse, & manifeste dat unus alteri, cum expedit, auxilium, & succursum. Ecce nunc propter prædictum impetum, qui factus fuit in *Albricum*, *Ecelinus Veronæ* permanens misit *Baxanum* c. milites *Theotonicos* qui acceptis L. viris de *Baxano*, & aliis L. de *Pedemonte* tam militibus, quam peditibus prudentibus, & opportune armatis; *Tarvisum* ire debebant, & stare cum *Albrico*. Sed die quadam milites illi *Baxanum* intraverant, & moturi erant sequenti die: casu autem fortuito die illa, qua movere debebant, electi quidam milites *Paduani* equitaverunt adeo tempestive, causa dandi damnum terris inimicorum; quod oriente die fuerunt in partibus de *Roxano*. Visis itaque *Theotonicis* venientibus, & hiis qui cum eis erant versus *Roxani* partes, *Paduana* militia pulcre, & decenter armata, ordinata est protinus sapienter, & animose ad pugnam, stetitque in campis viriliter, & in dextrariis faleratis. Nisi quoque prohibuissent Capitanei, & Rectores, ipsi milites *Paduæ* fortes, & animosi clypeis ardentibus, & lanceis apprehensis, ferire voluerant in hostes. Ipsi vero *Theotonici*, & hii qui cum eis erant non minus ordinate steterunt, & parati sunt laudabiliter ad defensam. *Paduani* tandem milites suos persecuti Rectores, gradatim ad *Theotonicos* appropinquant, pugnamque committunt primitus, & conflictum, firmatis, & stabilitis aliquibus *Paduanis* a parte illa, unde fugere poterant inimici, ne scilicet, eis liceat absque defensione perire, aut strenue pugnantibus dare terga. Itaque *Paduani*, figentes calcaribus sonipedes ignientes, discurrent per aciem *Alemanorum*, non aliter quam animosi leones discurrent per pecudes, vel juvencos: & quanvis in tanto strepitu non sit possibile singulorum facta referre, demum patuit per effectum, quod generaliter ipsi milites omnes pro parte Ecclesiæ dimicantes, tales in hoc campestri certamine sunt probati, ut dici possint merito, quasi veloces accipitres cum irruunt in sturnellos; aut volantes aquilæ cum sæviunt in columbas. De *Theotonicis* etiam aliqui pugnaverunt prudenter, ut quosdam de *Paduanis* prosternerent, dum dextrariis per campum errantibus, *Paduani* quidam in palafredos ascenderent, & aliqui in runcinos. *Catanius* autem de *Tergola Paduanus* Miles, laxatis loris nobiliter, & jocunde discurrens in Militem quendam *Theotonicum* audacem, & personatum, inimici clypeo deaurato lanceam fixit viriliter, quæ protinus confracta in stipites, & in tirfos, velud harundo confractilis, devolvit ad campum. Sed horum duorum bellantium cursu repetito secundo; videns *Alemanus* Miles *Paduanum* Militem sibi, quantum personaliter, inæqualem, brachio jactato ad collum hostis, captum trahebat secum Militem *Paduanum*, & equum, in quo sedebat. Alii vero Milites *Paduani* videntes commilitonem suum sic asportari, subito irruerunt in inimicum, & redimentes prædictum *Cataneum*, duxerunt illum, cum ejus equo, & armis, qui gaudebat seducere talem prædam. Sic ergo devicto campo, *Theotonici*, & hii qui secum venerant fugam arripuerunt, remanentibus illic de gente illa mortuis circa C. & duxerunt *Paduam* captivos XXXV. milites *Theotonicos*, cum cunctis eorum armis, nec non & dextrariis nobilibus

A altis, & animosis. In hoc etiam negotio, & conflictu captus est, & ductus *Paduam Jacobus* de *Castrotocho*, qui pro *Ecelino* Vicedominus erat in partibus *Pedemontis*, & in *Baxano*. Fuit autem prædictum factum Mense *Aprilis* prædicti anni Domini MCCLVIII.

CAP. V.

101

De quibusdam captis ad Villam Novam.

Procedente quoque tempore, quidam de *Castro Francho*, de *Fontaniva*, & de terris de *Pedemonte*, unum, & idem fecerunt propositum, volentes in *Paduanum* districtum insultum facere, & sumere ultionem quodammodo de hiis, quæ facta fuerant in partibus de *Roxano*, si possent. Itaque congregati in unum, nocte quadam circa finem mensis *Madii*, venientes ad *Villam Novam Paduani* districtus, terram totaliter viriliter invaserunt, comburentes domos, capientes homines, fugantes alios, & alios occidentes, rapientes prædam quamlibet, quam rapere poterant, & conducere, & portare. Sed non semper de prospero principio finis sequitur exoptatus, & aliquando post mellis dulcedinem mordet aculeus pungitivus. Repente nanque supervenerunt Berroarii, five *Zaffones* quidam, qui lucrandi causa circa *Paduanum* confinium positi per Potestatem *Paduæ*, vigilabant, non curantes penitus quid pietas, quid honestas, credentes immo potius ibi fas ubi maxima merces. Hii siquidem Berroarii, & *Zaffones* contra prædones illos animose insultaverunt, & prædam recuperaverunt ex toto, redimentes illos, qui ducebantur captivi, & reddiderunt prædatoribus tristem vicem. Nam cum ex illis majorem partem convertissent in fugam, multos mortuos prostravissent, xxiv. captos, & alligatos *Paduam* in Commune Palatium adduxerunt; quos in carcere positos, vir strenuus *Paduæ* Potestas infra viii. dies fecit exoculari, dimissis duobus tantum cum singulis oculis, ut cæteros conducant *Vicentiam* excæcatos. Hoc tamen aliquibus *Paduanis* non plene complacuit, timebant enim de aliquibus suis, qui usque a tempore tyrannidis *Ecelini*, quo *Paduam* devorabat, adhuc erant detenti per *Pedemontem*, de quibus postmodum horum occasione injusta, pœnam aliqui sunt perpeffi. Cum ergo fierent sic indigne iniquitates utrinque, tremuerunt, nec mirum, quicumque suos in parte altera carceratos habebant. Itaque litteris, & Nuntiis destinatis de *Baxano Paduam*, & e converso, causa redimendi *Jacobum* de *Castro Tocho* prædictum adhuc detentum in carcere *Paduæ*, & causa redimendi pro eo *Petrum* filium *Johannis Sangonatii* de *Padua* detentum adhuc in carcere *Ecelini*; facta conventionem hinc inde, de præcepto Potestatis *Paduæ*, & de *Ecelini* consensu, carcerati iidem sunt redditi, & sic ex eis uno pro altero permutato, uterque ad propria rediit, parentibus congaudentibus, & amicis.

CAP. VI.

*Hic incipit Dominus Matthæus de Corrigia
suam Potestariam in Padua.*

F Ecce nunc appropinquante fine, five termino Potestariæ dicti Domini *Johannis Badoarii Paduæ* Potestatis, existente Marchione in *Padua*, factaque in Palatio publica Concione, & magna, pro eligendo Potestate sequentis anni; de communi beneplacito, & voluntate cunctorum, ipse Marchio, dato sibi arbitrio eligendi, elegit Dominum *Matthæum* de *Correza* in *Paduæ* Rectorem,

rem, & Potestatem, qui Potestariam ipsam iuravit mense *Julii*, prædicto anno Domini MCCLVIII. Fuit autem vir probus, & sapiens, largus, curialis, & bonus, & tota intentione sollicitus ad ea peragenda in *Padua*, & *Paduano* districtu, per quæ possent inimici Ecclesiæ deprimi, malefactores puniri, iustitia conservari, honor Sanctæ Matris Ecclesiæ crescere, & *Paduæ* civitas de bono semper in melius augmentari.

CAP. VII.

Pugna quedam inter milites Paduæ, & Theotonicos in Campanea Baxani.

Cum igitur disposuisset Dominus *Matthæus* prædictus *Paduæ* Potestas negotia civitatis salubriter, & fautores Communis *Paduæ* carissimos haberet amicos; voluit scire etiam quid facere posset cum inimicis. Ergo Potestas ipse sumpto secum Marchione *Estense* die III. exeunte *Julio*, sero quodam, noctis instante crepusculo, electis, & motis militibus quibusdam de *Padua*, & *Berroeris*, equitavit ad *Cittadellam*. Sequenti quoque mane ivit cum ipsa militia, & latuit in *Campanea* de *Baxano*, donec quantitatem quandam militum, & *Berroariorum* præmisit, ut *Baxani* percurrant *Campaneam*, & bestias quasque invenient prædatorie rapiant, & eas versus *Cittadellam* conducant. Qui cum ivissent usque ad fossas, & munitiones *Baxani*, multamque bestiarum prædam viriliter occupatam ducerent; *Jacobus* de *Castro Tocho* iterum Vicedominus in *Baxano*, & milites *Baxani*, & *Pedemontis* cum VI. banderiis *Theotoniconum*, qui adhuc ituri erant de *Baxano Tarvisum*, armati velociter insecuti sunt milites *Paduanos* prædam utique conducentes: & fuit insecutio talis, usque ad foveam quandam magnam, citra quam *Baxanenses* sperabant, & prædam recuperare totaliter, & cunctos occidere prædatores, utpote quia lanceis declinatis ad fugientium terga, jam crederes *Spartanos* leporarios quasi citis leporibus, fugiendo visum fallentibus, imminere. Vir autem nobilis *Martius* de *Montemerlo* fugientium Capitaneus, videns suum, & suæ gentis adesse periculum, alta voce *Paduanorum* clamabat succursum. Sicque vir providus, & astutus *Paduæ* Potestas prædictus, cum consilio Marchionis, suas detexit insidias sapienter, & misit *Paduanam* militiam, & se ipsum in terga inimicorum velociter. Eis quoque conterritis, qui *Paduanos* insequiebantur, *Paduani*, qui terga dabant jam vertunt pectora inimicis: Et sic undique circumdatis *Alemanis*, & gente sua, pugnatum est hinc inde viriliter, & clamatum. Elevato tumultu clypei contra clypeos crepuerunt, fragor strepuit lancearum, ensium tinnitus insonuit, & clavis nodosis, & ferreis ferientibus ad galeas tutilibos, igneæ resularunt sintillæ, ut diceret quasi fulgentes stellas. Nec licet in tanto strepitu singulorum ictus dicere, vel egregias probitates, aut hujus militis, vel illius strenuam laudare prudentiam, vel incursum. Hoc tamen expresse patuit, quod militia *Paduana* contra *Theotonicos* etiam egregie debellantes pulcre, & laudabiliter dimicavit: unde in *Sauro*, & *Hongarello*, *Paduanis* Militibus, si notaveris, apparebunt dum vixerint in ipsorum facie cicatrices. Stetit utique talis pugna per horam in campis, & in cultibus de *Baxano*, donec tum propter probitatem Rectorum, & Sapientum, tum propter militum bellicose pugnantium audaciam, & vigorem, fugati sunt inimici Ecclesiæ usque ad foveam circumdantem mœnia de *Baxano*, de quibus multi mortui, mixtis equis cum hominibus, in ipsam fo-

veam corruerunt. Capti sunt illic de *Theotonicis* militibus, & de hiis, qui cum illis erant pro militibus, circa xxv. captus est iterum *Jacobus* de *Castro Tocho* prædictus, mortui jacuerunt in hoc conflictu circa cc. inter *Theotonicos*, & alios de gente prædicta, & sic *Paduani* victoriosam in hoc facto habentes gloriam, & triumphum, reversi sunt *Paduam* cum honore: habuerunt inimicorum arma, & multa spolia, sive prædam, equos quidem c. & l. inter pretiosos dextrarios, roncinos, & palafredos. Fuit autem in prædicto discrimine, & conflictu *Theotoniconum* Rector, & *Merreschalchus* vir sapiens, & strenuus, & laudabiliter litteratus *Gilbertus* nomine, qui finito certamine nullatenus est repertus. Dictum fuit verumtamen, quod *Berroerii* quidam de *Anoale*, stantes in facto cum *Paduanis*, ipsum captum duxerunt ad *Anoale*, unde postmodum redemptus pecunia, ivit *Venetias*, & sic in *Alemaniam* est reversus, absque *Ecelini* consensu, cui pecuniaria mercede servierat toto tempore hujus guerræ.

CAP. VIII.

Hic ivit Ecelinus ad exercitum Cremonensium contra Legatum.

Hactenus satis prospere favit gratia genti Catholicæ, pugnanti contra fidei inimicos in *Marchia Tarvisina*. Sed sic est provisum a Domino, quod in rebus hujus seculi vix ulla sit prosperitas, quam adversitatis stimulus non compungat. Ecce nanque notorium est per totam *Italiam*, quod a tempore illo, quo *Fredericus* Imperator *Lombardiam* intravit, ut supra legitur, in tertio libro, cap. ix. §. Post hæc &c. *Ecelinus*, & *Cremonenses* unanimes pro Imperatore ipso contra Ecclesiam pugnaverunt, & Marchio *Pelavicinus* *Cremonensis* fere eundem modum tyrannidis operatus est in *Cremona*, & inde circum, quem in *Marchia Ecelinus*. Nunc itaque cum civitas *Brixie* partem teneret Ecclesiæ, Marchio ipse *Pelavicinus*, & *Cremonenses*, *Ecelini* suggestione, duo castra *Brixienisium* prope flumen *Olii* invaserunt. Quapropter Legatus supradictus, existens tunc temporis *Brixie*, ipsique Magnates *Brixie*, & ejusdem civitatis populus, cum Potestate *Mantuanorum*, & ipsa militia *Mantuana*, & cum aliis nobilibus, & potentibus Clericis, & Laicis, qui cum ipso Legato erant, de diversis *Italiæ* partibus, ad honorem Ecclesiæ conservandum, & augmentandum, exiverunt hostiliter, ut *Pelavinsino*, & *Cremonensibus* in contrarium obviarent. Hoc audito *Ecelinus*, iter suum arripuit cum *Theotoniconum* militia, cum *Veronensibus*, & *Vicentinis*, cum illis de *Pedemonte*, & gente alia quantamcumque potuit convocare, & ivit *Piscariam*. Inde nocte quadam, furtiva, & subita motione transiens flumen *Olii*, exercitui *Cremonensium* est adjunctus, & fuit hoc in dicto anno MCCLVIII. circa finem *Augusti*.

CAP. IX.

Hic capitur Legatus ab Ecelino.

Audito in Legati exercitu, non multum distante ab inimicis, quod *Ecelinus* cum magna militiæ quantitate *Cremonensibus* erat adjunctus, cepit Legatus animo varias cogitationes revolvere: sciebat enim secum tantam gentis copiam non adesse, quod posset occurrere inimicis, nec adhuc *Estensis* Marchio venerat, in quo sperabat plurimum, & quem venturum cum *Ferrariensibus*, & cum multis aliunde collectis gentibus jugiter expectabat. Igitur proponebat, si posset ad

ad castrum *Gambarie* reducere gentem suam, & illic securius suum auxilium expectare. Sed Dominus *Biaquinus* de *Camino* vir nobilis, & magnanimus, cæterique Magnates sui exercitus vetuerunt, Ecclesiæ reputantes obprobrium, tam aliquibus castris munitionibus latitare, quam de campo secedere, vel hostibus dare terga. Temporis autem parva transacta mora, ecce viderunt quasi ex improvviso insignia *Cremonensium*, & insignia *Ecelini*, flumine *Olii* jam transacto, ad se venire, cum ingenti multitudine militum, & peditum feriatim distincta, & longis tractibus ordinata. Quid plus? factus est insultus ex exercitu *Cremonensium* in exercitum Legati, & ejus gentem, & parva illic est facta defensio per Ecclesiæ pugnatores. Nam *Brixienfes* modica mora post impetum, dederunt terga venientibus inimicis, quod videntes cæteri milites, & pedites de parte Legati, suspicati sunt inimicos, qui usque nunc familiares Legato extiterant, fraudem proditoriam ordinasse, quo nihil plus est timendum in actibus bellicosis. Est itaque conterrita gens Legati, & sic hostibus assumentibus audaciam, & vigorem, captus est *Mantuanorum* Potestas, se quanvis ausu magnanimo defendebat; capti sunt secum etiam pugnantes in articulo tali viriliter multi strenui Milites *Mantuani*, non enim est unius pugna parilis contra VII. captus est fugiens populus *Brixienfis*; Demum captus est & Legatus, & *Veronensis* electus cum illo. Sic quoque triumphavit in hoc loco inimicus Ecclesiæ super omnem gloriam, quam habuisse fere posset hoc tempore in toto circuitu *Lombardiæ*. Tunc ergo perire timens Dominus *Biaquinus*, post multum, & laboriosum conflictum in hostes, secessit de campo salubriter, vix manus multitudinis inimicorum, sed sapienter efugiens, contristatus vero medullitus, *Mantuanum* properans, illic retulit sinistrum eventum, qui scilicet, totam *Marchiam* contristavit, *Lombardiæ* magnam partem conterrituit, secum trepidare *Romagnam*, & quod plus est, Sanctam Sedem Apostolicam condolere. Fuit autem mense *Septembri* prædicti anni.

CAP. X.

Hic redditur Brixia Ecelino, & suæ parti.

Brixienfis quoque civitas, quæ steterat usque nunc in parte fidelium, & in qua Legatus ipse, & *Esensis* Marchio, Comes *Sancti Bonifacii*, cæterique Barones, & fideles Ecclesiæ recepti, & visi fuerant cum lætitia, & honore, jam incipit vacillare. Et cum populus *Brixienfis*, & quantitas aliqua Militum, & Magnatum sit in manibus *Ecelini*, & suæ partis; missis hinc inde litteris, & nuntiis, & rescriptis; ad hoc eventum est tandem, quod data est civitas *Ecelino*, Marchioni *Pelavicino*, & fautoribus eorundem, in *Septembri* mense prædicto. Quid autem post hæc fuerit *Ecelinus* in *Brixia* operatus, non est nostrum referre per singula, sed illic sit aliquis, qui scribat, referat, & memoriæ recomendet, si placet. Profecto civitatem primo divisit in partes, & partem primo comparavit pecunia, partem *Pelavicino* subjecit, Milites quam plurimos decollavit, truxit Populares in carcere, foeminas viduavit, exulavit pauperes, & pupillos, multorum innocentium civium de civitate ejecit, depauperavit Ecclesias, & destruxit, castra fieri fecit in civitate ad omnium detrimentum, & mortem, & breviter civitatem, & *Brixiam* quasi totam dedit exterminio, & ruinæ, multo magis, quam olim fuerit ruinæ dedita tempore terræmotus, de qua supra legitur in secundo libro, cap.

A III. §. Non modicus &c. Unde cum nunc *Brixia* secundo quodammodo dedita sit ruinæ, sit etiam divisa in partes, illos quoque scismaticos exaltaverit, & duxerit ad honores, quorum unus scisma in *Marchia*, alter in *Lombardia*; prophetia illa antiqua jam est intellecta veraciter, quæ condamnata reperta fuit in lapide quodam marmoreo, dum fodiebantur foveæ in munitionem *Brixia*, & defensam. Lapide illo siquidem sub terra longe abscondito, sculptaque littera prophetiæ miserabiliter, & formata; inquit enim:

B *Brixia parva nimis urbs deformata ruinis,
Scinderis in partes, solitas non deseris artes,
Scismatici autores ad summos ducis honores.*

Satis illic habet aliquis amplam materiam, & diffusam, qua potest cujusque prudentis animus observari, ut noscant qui debent, noscere tyrannias, fugere proditores, pravum vitare dominium, & usque ad mortem defendere libertatem. Nullum est sane diluvium, nulla pestis, nullum incendium, vel gehenna, quod tantam inferat miseriam tolerant, quam sub iniquo, privatio libertatis: neque enim sine causa reperitur in jure, quod nequeat homo liber pretio numerario comparari.

CAP. XI.

Hic misit Romana curia alium Legatum in Marchiam.

Magna fuit Ecclesiæ fidelibus tribulatio, & occasus, de damno & captione Legati. Hæc igitur civitates, & loca, cum Baronibus suis, quæ necessitatis tempore, Ecclesiæ fideliter astiterunt, viso quod quanto magis periculosior ægritudo, tanto magis salubrior exigitur medicina, deliberato consilio in anno Domini MCLIX. tempore veris appropinquante, miserunt ad Apostolicam sedem Ambaxatores viros sapientes, & nobiles de *Venetis*, de *Padua*, de *Mantua*, de *Ferraria*, & aliunde, secundum quod visum est expedire. Qui facti serie sapienter exposita coram Apostolico, & Cardinalibus, Legatum impetraverunt Dominum *Henricum* Dei gratia Archiepiscopum *Embrunensem* de *Anglia*, sed hic cum venisset in *Marchiam Tarvisinam*, modicam illic residentiam fecit: forte nanque providentia Divina decreverat, quod opus non foret amodo Matrem Ecclesiam laborare in anno illo, supra quod finis inimici Ecclesiæ jam instabat. Dicit nanque potest veraciter, quod hic erat annus ille, quo gens fidelis Imperio *Romanorum* gaudere debebat in summo, utpote, si vel Angelica prævisio reservasset aliquibus sanctis viris, vel revolutio planetarum revelasset Astrologis, quod in brevi futurum erat. Profecto hic fuit ille annus malorum finis, servilis catenæ confractio, initium libertatis, mortis, & tormentorum exemptio, & totius humani generis consolamen, ut in sequentibus, Domino concedente, dicetur.

CAP. XII.

F *Hic voluit Ecelinus stans Brixia mittere
Bosium de Dovara Veronam pro
Potestate.*

Divinæ pietatis est opus emendare paulatim enormia, facere temporibus ultionem, & post diurnam expectationem aliquando quasi ex improvviso graves angustias emendare. Erant namque in *Brixia* prædicto anno Domini MCLIX. *Ecelinus* de *Romano*, Marchio *Pelavicinus*, & *Boxius* de *Dovara*, cum magna *Cremonensium* quantitate crudeliter fulminantes assidue cives, & ci-

Rolandinus. I vitem.

vitatem. Stabant quoque in camera die quadam *Ecelinus*, & Marchio soli conferentes quæ facta erant, tanquam duæ personæ illæ, per quarum manus, & exercitia tractata fuerant usque modo feliciter cuncta negotia suæ partis. Et locutus est *Ecelinus* ipsi Marchioni, & ait, Est ne aliquis in Communi, & civitate *Cremonæ*, qui possit, vel audeat nostræ parti, nostræque voluntati resistere. Cui Marchio protestatus est, & respondit, se nullum noscere in *Cremona*, qui vel in consiliis, vel arengis publicis, vel secretis sit ejus voluntati contrarius, præter *Bosum* de *Dovara*. Ab hac hora inantea cogitat *Ecelinus* de medio tollere ipsum *Boxium*, ut suspectum, & vult ipsum mittere pro Potestate *Veronam*, ut illic liberius facere possit de ipso, quod de quibusdam aliis *Vicentiæ* jam fecerat, & *Veronæ*, ad instar fortunæ videlicet suprema rotantis in infimum, dum illis, quos exaltavit appellando amicos, tormenta & mortem reddidit, eos afferens proditores. Ipsum ad se itaque *Boxium Brixie* existentem, semel, & iterum convocavit, dicens quod *Veronensem* Potestariam pro partis, & amicorum summa utilitate recipiat. Sed habuit secretum in corde, quod si forsitan ad ultimum recusabit, eum faciet personaliter detineri. Tunc forte notavit *Boxius* fraudulentæ promissionis aliquas conjecturas, vel habuit forte præ oculis illorum prodicionem, & mortem, qui sub honoris specie perierunt per *Ecelinum*. Igitur & ipsam Potestariam penitus recusavit, & quoties vocabatur ad tyrannum, taliter sociatus adveniebat a *Cremonensibus*, qui eum fideliter diligebant, quod *Ecelinus* ipsum capere
 105 non præsumpsit, tum propter *Cremonensem* comitum, tum propterea, quod sciebat suam cunctos noscere tyranniam. Sic quoque subdola vulpis, & versipellis, quod de facto mente putaverat, ad alia diverticula verbis blandiloquis regiravit. Nec minus interea cautus & ipse *Boxius* animadvertibat sollicitus, quid esset in tali casu facturum. Contingit autem quod *Ecelinus* ipse solus voluit in *Brixia* dominari, sic de ejus beneplacito, & consensu, Marchio *Pelavicinus*, & *Boxius* de *Dovara*, cum *Cremonensibus* sunt reversi *Cremonam*, & remansit *Ecelinus* solus *Brixie* dominator.

C A P. XIII.

Hic gloriatur Ecelinus, quod habet Legatum captum, & audet Ecclesiam redarguere.

Post *Marchionis Pelavicini*, & *Bosii Dovarensis* recessum de *Brixia*, cum *Ecelinus* solus totum haberet ibidem Dominium, potuit, & voluit in suis gloriari triumphis, & cum Legato prexonerio suo voluit aliquam collationem habere. Ergo diebus illis, quibus Legatus ipse, Quadragesima appropinquante, voluit abstinere a cibis, ante hoc die quadam, Legatum ipsum, more solito, habuit in convivio secum. Et eis splendide epulatis, sedit in sala pariter Legatus cum *Ecelino*, & ait *Ecelinus* ad ipsum, Domine mi Legate, dudum meus animus sub ingenti dubitationis articulo titubavit, qualiter scilicet, & quomodo Sancta Mater Ecclesia patiatur, quod sub umbra alarum ejus, inferat *Christianus Christiano* injuriam, aut nitantur ad tributa Ministri ejus, nitantur & ad rapinas. Scitis enim, quod illa die, qua *Paduam* habuistis, hii qui vobiscum Crucem Domini bajulabant, dicentes se *Christianos*, & Milites *Sancti Petri*, *Christianos* bonis propriis spoliabant, interfecerunt, extorserunt exactiones ab aliis, & alios, utpote pupillos, & orphanos, compulerunt ad mendi-

A candum. Et fuit mirum, quoniam manifeste confitebantur se ab Ecclesia hoc habere mandatum, & erant a Sede Apostolica absoluti, nec debent unquam prædam illam reddere, vel ablatum: quanvis & ipsi videbant, quod aliquando manus Domini extenditur ad vindictam. Ad hæc Legatus respondit, Vestræ Altitudini supplicamus, ut ad verba Domini sapientiæ vestræ animus, more nobilium, inclinetur. Scimus nanque Vos plenarie nosce, quod aliud est præcipere, & aliud consentire. Similiter vobis satis extat notorium, Sanctam Romanam Ecclesiam totius Christianitatis bajulam, & magistram, sumpsisse a Christo Regni Cælorum claves, secundum Evangelicam sanctionem, ut quodcumque ligaverit super terram, sit legatum in Cælis, & quodcumque solverit super terram, sit & solutum in Cælis. Quare potest libere de licentia *Iesu Christi*, si justam causam invenerit, illas castigare personas, quas noverit Ecclesiasticæ libertati rebelles: nec ex hoc possunt Ecclesiæ Ministri redargui, si gentes pluries monitas, cum in sua contumacia perseverant, in rebus hujus mundi castigant, cum possent, si vellent, etiam in personis, citra mortem, vel sanguinem castigare. Nec ob hoc ista dicimus, quod non fuisset honestius tempore captio-
 B nis civitatis, tam Catholicæ condamnari, a præda abstinuisse; aut quod non credimus hodie salubrius esse quibuslibet, si restituant quæcumque post civitatis introitum rapuerunt, præcipue si propter odium, vel avaritiam rapuissent: nam & si compunctus aliquis, nostrum super hoc consilium postularet, confortaremus eum utique, ut sibi quam citius possibilitas foret, ablata redderet, vel illis, quorum fuerant, si eos habere posset, vel pauperibus, & egenis.

C A P. XIV.

Quoddam somnium, quod vidit Ecelinus in Brixia.

D
 His dictis, surrexerunt de bino colloquio Legatus, & *Ecelinus*, & abeunte Legato, cum duobus illis militibus, quibus ipsius erat commissa custodia, remansit *Ecelinus* in sala cum solo domicello, & serviente, qui ei serviebat ad lectum. Igitur pulpito jam strato purpureo, pergit *Ecelinus* per salam gressus solitos ultra C. quemadmodum a Phisicis doctus erat, secundum illud Aristotelis verbum, in libro Posteriorum: Omne quod facit cibum non eminere in stomacho, est sanum, sed deambulatio post cœnam facit cibum non eminere in stomacho, ergo deambulatio post cœnam est sana. Post hæc ad lectum repositus, deditusque sopori, visus est vidisse quodammodo hujus visionem. Quod erat scilicet, die quadam in una venatione succintus, & studiosus in partibus *Pedemon-
 E tis*, in extremis quasi finibus *Marchie Tarvisinæ*, & cum jussisset ministris suis, ut cœnam sibi pararent, & requiem post venatum in eisdem partibus, in loco *Campisisonis*; illa eadem die, sive quod fata sic paraverant, sive quod non intellexerunt ministri mandatum horribiliter dominantis, videbatur eidem, quod cœna illa, & requies mul-
 F tum longe foret a loco, quem præceperat constituta, utpote per milliaria circa C. & quasi in meditullio *Lombardiæ*, videlicet in *Sonzino*: nec aliter requiescere poterat, nisi longum illud iter perageret, & durissime fatigatus venando, multo magis lassaretur ad requiem veniendo. Ex hoc igitur ejus jussu non observato, fuit ipsi tanta indignatio dormienti, quod est protinus excitatus a somno, & qui ministros proposuerat facere non viden-

videntes, comminatum sibi iudicium non prævidit. Scivit enim, quod sæpe fallunt somnia somniantem, & insatiabilis illa cura, & pervigil, quæ ipsum ad ardua diebus, & noctibus distrahebatur, visionem talem posuit in numero vanitatum. Sic enim, contingere nos videmus assidue, quod insipidus sensus ad plurima devolutus, persæpe quidem fallitur, & minus perspicaciter in singulis intuetur. Et vidit *Ecelinus* visionem prædictam in præscripto anno Domini MCCLIX. secunda die *Februarii*, in Purificatione *Sanctæ Mariæ*.

CAP. XV.

Hic firmata est quædam secreta concordia inter omnes fideles, & amicos Ecclesiæ.

Aeterna *Christi* bonitas, quæ semper bona promovet, malis imponit finem, de culmine summi cœli misericordiæ suæ oculos in hæc inferiora deflexit, & elapsis diebus paucis postquam *Marchio Pelavicinus*, & *Boxius* de *Dovara* redierunt *Cremonam*, cum *Ecelini* favices per homines refrænari non posset, placuit Deo quod idem *Boxius* animum suum applicuit qualiter amici Ecclesiæ possent vindictam sumere de *Christianitate* offensa per *Ecelinum* in *Lombardia*, & in *Marchia*, & qualiter posset ipse *Boxius* se ipsum ulcisci super hoc, quod ipsum fraudulenter voluit facere Potestatem *Veronæ*. Igitur adjunctus est amicabiliter *Marchioni Pelavicino* scilicet, sapienter, & cum eo prætendens causam *Sanctæ Matris Ecclesiæ*, ob reverentiam cuius *Christiani* merito tenentur, & debent guerras abhominari, pacificari ad invicem, & vivere sicut fratres: & sopiunt ambo litem illam de facto *Crema*, quæ steterat longo tempore condamnata inter Commune *Mediolani*, & *Cremonæ*, & nuper *Cremonenses* quidam *Cremonensibus* eam dederant, in odium inimicorum suorum de *Crema* ipsa: qua lite per Dei gratiam absque difficultate sedata, *Marchio Estensis*, & ipsi duo, alique Barones nobiles, & potentes de parte Ecclesiæ *Lombardiæ*, & *Marchiæ*, inspirati Divino Spiritu, uno, & eodem tempore quoddam consilio inierunt latenter, super quo in anno prædicto Domini, in mense *Martii*, appellati sunt Barones, & Civitates de parte Ecclesiæ, appellatum est, & *Paduanorum* Consilium, & Commune a *Marchione Estensi*, ut consensiat quibusdam ordinamentis factis nuper in *Lombardia*, quanvis latentibus, & occultis. Quibus primo *Paduanis* visum est durissime consentire: sed fuit tanta fiducia, quam *Paduani* generaliter omnes habuerunt in nobilitate, & amicitia *Marchionis*, experta vetusto tempore, & moderno; quod pro negotiis nunc instantibus, consenserunt ejus voluntati, totaliter parati in rebus, & in personis attendere quæcunque, & quandocunque voluerit in hoc facto. Et sic diebus illis firmata est concordia quædam talis inter cives, & civitates partis Ecclesiæ, & potentes ipsius partis, quæ primo, ut dictum est, paucis innotuit, sed ad futuram, & evidentem postmodum utilitatem totius *Lombardiæ*, & *Marchiæ* plurimos alligavit in unum. Et ita *Paduana* civitas præ cunctis desideriis optans, quod totus *Lombardiæ* circuitus in pace, & tranquillitate permaneat, nec pepercit personarum laboribus, nec expensis: fuit immo idem propositum cunctis, ut si antiquam possint libertatem redimere; & rerum omnium substantiam cum summa aviditate distribuunt, & personas submittant omni casui, & fortunæ. Et verbum illud authenticum viriliter servaverunt, Quod communis utilitas præferenda est speciali.

CAP. XVI.

Hic tractatur qualiter Vicentinus districtus a latere versus Paduam est transcursus.

Dum hæc interea tractabantur in *Lombardia*, noluerunt *Paduani* in *Marchia* otiosi vivere, vel inertes: sed sequente *Aprilis* Mense prædicti anni, pars quædam militiæ *Paduane*, cujus erat tantum desiderium, & voluntas fautores *Ecelini* confundere, quod *Paduani* ipsi vix differre poterant, inter tempora, vel etiam inter dies, recte in die *Pascæ*, post coenam, ad *Vicentinorum* instantiam, qui per fas, & nefas expulsi erant de propria civitate, & quorundam aliorum forensium de *Verona*, & aliunde, movit, & equitavit *Lonicum*, & ad terram *Custodiæ*, vino, & oleo affluentem, terras scilicet, *Vicentini* districtus, de quibus *Ecelinus* multam pecuniam, multa quoque victualia extorquebat, viros prudentes etiam exinde persæpe congregabat in unum, quorum juvenamine damnificabat *Paduanum* confinium, nunc inter *Paduam*, & *Vicentiam*, nunc in finibus *Sco-desiæ*. Hiis ergo duobus locis prædæ, & combustioni submissis, præter munitiones, & castra, quibus non adhæserunt, gens ipsa tota sana, & incolumis *Paduam* est regressa. Adhuc iterum, nec *Paduani* ipsi, nec expulsi *Vicentini*, vel alii sibi sufficere putaverunt *Vicentinum* districtum ex illo solum latere fustigasse: Itaque pars prædicta militiæ movit eodem Mense cum eadem gente Communiter, & quibusdam viris prudentibus alieni cupidis, quos appellamus *Zaffones*, & equitaverunt unanimiter ad *Tienem*, villam similiter *Vicentini* districtus magnam, & copiosam, & facta ingenti prædæ, & villa ignibus deformata, reversi sunt omnes alacres, & ditati: præter quod *Zaffonum* prædæ forensibus injuste concessa, rumorem movit in populo, & inolevit fere seditio perennitudinis, & damnosa, quæ tandem sopita fuit studio, & peritia Sapientum. In omni namque negotio sapientia prævalet adeo, quod cito refrænât iras, discordes ducit ad idem velle, avaritiæ pascit ingluviem, & lacunam, exaltat humiles, & mitigat contumaces. Subsequenter etiam prædictæ gentes sunt congregatæ, & in Mense *Madii* equitaverunt ad *Friolam* terram *Vicentinorum*. Eodem modo villam totam, & locum, & omnes indigenas ad præcepta Communis *Paduæ* velociter habuerunt. Et quoniam de *Paduanis* ipsis quidam nobiles Milites, & potentes viri jus aliquod habebant in *Friola*; factum illic, & habitum est consilium, facere munitionem in villa, eamque vallare fossis, aliisque munire paratibus ad defensam. Quod cum fecissent, constitutis ibi viris prudentibus, pro loci custodia, & terrigenis omnibus ibi positis, voluntariis utique subesse ulterius *Paduano* Comuni, armis quoque, & victualibus pro virorum locique securitate abundanter illic dimissis, *Paduani* reversi sunt *Paduam*, & sperant amodo districtu *Vicentiæ* a latere versus *Paduam* quodammodo subjugato, civitatem ipsam *Vicentiam* debere mutare consilium, & parti Ecclesiæ se daturam.

CAP. XVII.

Hic tangitur factum, quod fecit Ecelinus ad Friolam.

Sed illud vulgare proverbium, quod dicitur, Spes etiam si sit justa, sæpe credulum decipit, & sperantem, in facto *Friolæ* patuit verum esse: dum spes quæ de ipsa *Friola* habebatur, fa-

cta sit brevi tempore, frivola, & inanis. Namque diebus illis, videlicet mense *Junii* immediate sequenti, erat *Ecelinus* adhuc in *Brixia*, & *Theotonicos* mittebat *Veronam*, ut *Veronenses* quosdam, in magna quantitate accusatos indigne disperderet: sed favente fortuna temporis *Veronensibus* accusatis indigne, cum *Ecelinus* audisset *Friolam* esse redditam *Paduano* Comuni; non tantum indignatus de loco, de quo parvam gerebat curam, quantum quod locus erat in confiniis, & in partibus de *Baxano*, quem habebat pro sua Camera quasi speciali; *Theotonicos* missos, cum forent adhuc in via, subito per litteras revocavit. Quos quidem movens, prope totamque militiam de *Verona*, de *Vicentia*, de *Pedemonte*, & aliunde, quam plus movere potuit, venit ad *Friolam*. Illic quoque generaliter omnes habuit *Baxanenses*, & castrametatus ibi sedit hostiliter, donec gentem suam circa *Friolæ* locum exacuit, posuitque crudeliter, & explicuit multitudinem contra paucos: locum cepit, quem subito gentemque totam habuit humiliter se reddentem, sed fecit omnes illico vinculis alligari, nec fuit in hac severitate contentus: immo cum olim civitates, & loca, Ecclesias, turre, & palatia devastasset, in hoc loco vastare voluit etiam formam *Christi*, & fecit quod infelix illa gens *Friolana*, mares, & foeminae, magni, & parvi, clerici, & laici, generaliter omnes caesi, & deformati, per *Lombardiam*, & *Marchiam*, signum deferunt *Ecelinice* rabiei. Nihil quoque profuit parvulis innocentibus non peccasse, immo cum triplicem poenam senes, & juvenes paterentur, oculis, naribus, & pedibus mutilati; infantes, & innocentes poenam quadruplicem habuerunt, nam *Ecelini* iussu naribus, & pedibus deformati, caecati sunt oculis, & parvis genitalibus sunt exsecti. Fuit autem hæc *Ecelini* ultima perpetrata crudelitas in prædicto anno Domini, mense *Junii* circa finem. Quo facto *Brixiam* rediit, non ulterius in *Marchia* reversurus.

CAP. XVIII.

108

Hic attraxit Ecelinus latenter ad suam partem quosdam Mediolanenses.

Audiunt, & vident ulterius omnes de *Lombardia*, & *Marchia*, & quicunque invocant

A nomen *Christi*, quod nullum sperandum remedium amodo, nullum est humanum consilium, fiducia quoque nulla, quod cessent radicatae iniquitates, quæ cotidie multiplicare videntur: immo & ipse Deus, si licet dicere, visus est tam enormia facta, tamque nefaria tolerare moleste. Ecce nanque, sive quod ad finem tendunt omnia, nec est quicquam stabile super terram; sive quod summa cadunt, & quanto magis altiora permanferint, tanto lapsu corruunt graviore; sive forte quod in hiis prudentes, & sapientes viri de *Lombardia*, & aliunde assidue vigilabant, contingit talis casus. Nam Rex *Castellæ*, qui & *Hispaniæ* dicitur, in discordia electus fuerat Rex *Alamanniæ*, quem *Ecelinus* sperabat *Romanum* Imperatorem futurum, Ut supra legitur in secundo capitulo hujus Libri §. Adhuc &c. Hic utique Rex *Castellæ* speciales litteras, & nuntios miserat *Ecelino*, quod de ipsius consilio, & favore volebat ingredi *Lombardiam*, unde paratus foret ad eum recipiendum magnifice, erit enim ejus adventus in brevi, spectabitque totaliter ad exaltationem ipsius *Ecelini*, & suæ partis. His itaque verbis, & aliis consimilibus per Regis Nuntios sapienter **C** *Ecelino* propositis; cogitat *Ecelinus* deinceps quid super hoc magno negotio sit acturus. Itaque primitus per suam industriam nuntiis, atque litteris, aliisque modis quibus scivit, & potuit, taliter laboravit, quod attraxit ad suam partem *Vavassores*, & Procures *Mediolani*, ita quod ei, & suæ parti favere ceperunt, in consiliis, & arengis in propria civitate, & jam quasi suo Populo resistebant. Et nisi quod dubitabant Ecclesiæ indignationem incurrere, plus forsitan in suis excessionibus processissent; sed habuerunt tunc *Mediolanenses* alii, & Populus, & Commune de consilio **D** *Capotanio Martinum* de *Turre* de civitate eadem, virum probum, & sapientem, strenuum, tractabilem, & constantem. Sciverunt nanque cujuslibet civitatis populos in divisione vigorem amittere, quem nempe resumunt, & retinent, cum provide separati, communem utilitatem attendunt, & spectant salubriter ad Rectorem. Erat autem circa finem mensis *Julii* prædicti anni, quod tractabantur hæc, & movebantur per *Lombardiam*.

EXPLICIT LIBER UNDECIMUS.

INCIPIT DUODECIMUS.

CAP. I.

Hic incipit Dominus Guido de Montefojano suam Potestariam in Padua.

E Lectus erat equidem illo eodem anno MCCLIX. Dominus Guido de Montefojano Reginus civis, pro sequenti anno in Potestatem *Paduæ*, & Rectorem, & juraverat Potestariam eandem mense *Julii* die VI. intrante. Fuit autem vir prudens, nobilis, sapiens, & discretus, hominibus quoque placibilis, utpote quoniam affabilis, & benignus, providus, curialis, & largus, cunctisque bonis moribus insignitus, & in quo vere locum habuit verbum illud Ovidii loquentis, de *Augusto* Principe *Romanorum*, cum diceret:

Est piger ad poenam Princeps, ad præmia velox.

Quique dolet quoties cogitur esse ferox.

Bene providit itaque benignitas Divina tunc temporis, cum propè malorum finem vindicta erat, in exhibendo Rectorem talem civitati Catholicæ

E *Paduane*, quæ *Romam* ipsam est imitata in multis, in fide videlicet, & in illatis sibi multis injuriis per diversa genera tyranniæ. Nunquid *Padua* condamnata est ab *Antenore* constituta egresso civitatem *Trojanam* eadem hora cum *Ænea* conditore *Romano*? Nunquid passa est multas tribulationes, & verras, ut ipsa *Roma*? Nunquid in suis civibus est offensa crudeliter, turribus, & palatiis, domibus, & decoribus suis dirutis, & prostratis? nempe si mihi parcat *Romana* Curia jam **F** *Padua* dici potest; quasi secunda *Roma*. Nec hoc dico in præjudicium aliarum civitatum de *Lombardia*, sed cum *Paduam* olim viderim rationis, & justitiæ bajulam, utriusque sexus civibus ornatissime decoratam, divitiis affluentem, ædificiis splendidam, bonis omnibus copiosam, & sanctorum

rum virorum undique sancta Religione circundatam; usurpatis hiis omnibus per tyrannicam pravitatem, neminem concedet admirari, si ex abundantia cordis, os loquitur, & de meae patriæ desolatione lamento. Quam expresse desolationem video esse consimilem desolationi antiquæ, quam fecisse legimus Principes perditionis in *Roma*, & urbem audivimus ipsam totius orbis persecutiones indignas plurimas pertulisse.

CAP. II.

De puncto electionis Ecelini ad ultimum suum iter in Lombardiam.

Jam animus *Ecelini* quodammodo elevatur in altum, scit enim quod Rex *Castellæ* venire prorsus intendit in *Lombardiam*; scit etiam *Mediolani* nobiles, & potentes esse favorabiles suæ parti: quibus duabus causis de facili sperat amodo suos conterere inimicos. Itaque mense *Augusti*, prædicto anno, warnimentum paravit quam maximum, & amicos suos congregans universos, & singulos, & quoscumque movere potuit proximos, & remotos; referato proposito suo paucis, sed quos credidit sibi fidos, testatus est se nunc velle in *Lombardiam* rem forte majorem peragere, quam facta foret a tempore *Karuli Magni* citra. Electo die itaque suæ motionis, & puncto, de consilio suorum Astrologorum & sapientum, sua etiam provisione firmata; circa finem ipsius mensis *Augusti*, suam totam movit militiam, & populum *Brixensem*, & hoc fere innumerabile warnimentum, & equitavit magnifice ad castrum, & circa mœnia *Urceorum*: est enim hoc castrum quoddam *Brixensis* districtus, quod solum adhuc in tota diocesi *Brixienfi* partem tenebat Ecclesiæ, *Ecelino* etiam, ejusque fautoribus viriliter resistebat. Et notandum quod cum movit, *Ecelinus* gentem suam de *Brixia*, & equitavit ad *Urceos*, tunc fuit Ascendens *Sagittarii* signum, *Sol* erat in *Virgine*, *Luna* in *Scorpione*, *Saturnus* in *Aquario*, eratque retroguardus, *Jupiter* in *Libra* directus, *Mars* in *Leone* similiter directus, *Venus* in *Cancro* directus, *Mercurius* in *Leone* directus, Capud autem, & Cauda *Draconis* in signis fixis. Neminem quoque credidimus dubitare, quod elegit *Ecelinus* hoc punctum, & horam talem, credens cœlestes domos Planetas etiam, domorumque dispositionem, & Planetarum favere sibi, quoniam in hiis quam plurimum, tanquam Gentilis, & Idolatra, confidebat. Volebat, ut puto, credere, quod cum sit *Sagittarius* domus *Jovis*, & sit ille Planeta benivolutus, nam & fortuna dicitur, debebat esse fortunatum, & prosperum ejus iter, sub tali Ascendente inceptum. Suspicio etiam quod notavit *Martem* in *Leone* tunc esse, nam *Mars* a *Poetis* dicitur Deus belli, & signum *Leonis* dicitur fortitudinis, & domini, altitudinis, & magnificæ potestatis. *Jovem* etiam tunc forte providit in *Libra* positum, quæ est domus *Veneris*, quod appellatur salubre signum. Puto etiam, quod signum, sive domum *Mercurii*, signum videlicet *Geminorum*, posuit septimum, & posuit in Occasum, volens, quod inimicorum, & adversantium ei sapientia caderet. Nam *Mercurius* Deus sapientiæ ponitur, & septima domus, sive in Astrologis, seu in Geumanticis, semper adversantibus assignatur. Hæc, & his similia de Planetis, & domibus Planetarum in favorem suum, & suæ gentis diligenter attendit, & expectavit, ut credo. Mirum tamen, quod non notavit *Lunam* in *Scorpione* tunc esse, cum *Luna* infimus Planetarum in hæc inferiora, inter ceteros Planetas multam habeat influentiam, & virtutem, & cum

A *Scorpio* venenosum sit animal, fundatque venenum cauda: quasi hoc portendere videretur, quod iter ejus significatum per Planetam itineris. i. *Lunam*, quæ pedes habet in homine, tanquam *Scorpionis* veneno circa finem poterat sauciari. Quid plus? si verum est, quod Mathematici dicunt, ut refert Beatus *Gregorius* in quodam sermone suo, quod nati sub *Aquario*, habere debeant officium piscatorum, & nati sub signo *Libræ* de suæ constellationis natura esse debeant trapezitæ; jam forte per argumentum probabile, & quasi per simile credi possit, quod confidens aliquis in signo *Sagittarii* ascendente, tam si natus sub eo erit, quam si sub eo iter incipiat, vel aliquod suum opus, aliquid credatur habere facere cum sagitta. Et denum veraciter est ostensum de facto, quod *Ecelinus* ipse, cujus iter inceptum est, ut supra diximus, signo *Sagittarii* ascendente, in pede quod est instrumentum itineris sagittam habuit, ut dicitur infra, Domino concedente. Sed hæc omitamus ad præsens, ne videamur in hiis aliquas phylacterias dilatare, in quibus nunquam confisus sumus: nec in talibus perdere volumus tempus nostrum, quanquam neminem redarguere deceat, qui pro posse de omni scientia studeat, cujus possit particulam qualem qualem habere.

CAP. III.

Hic transit Ecelinus flumen Olei, Lombardis flantibus in contrarium.

Sedit *Ecelinus* non multis diebus in campis, & in cultibus *Urceorum*, & destruxit quidquid potuit, inde, ac circa Castrum: minabatur etiam castrenses omnes gladio, & morti summittere, nec ullum posset in hoc rimediu inveniri. Auditu est hoc *Cremonæ*, & habent nunc causam Marchio *Pelavicinus*, & *Boxius* de *Dovara*, qua possunt exire obviam *Ecelino* injurianti fidelibus Ecclesiæ, & in his, qui faventes Ecclesiæ, & *Cremonæ*, se, ac sua exponunt fideliter omni periculo rerum, & personarum. Sic ergo circa principium mensis *Septembris*, mota est militia *Cremonensis* Communiter, & exeuntes ipsi milites omnes, locati sunt circa suum castrum proprium de *Sonzino*: dumque ibi magnifice morarentur, motus est similiter *Mantuanorum* exercitus, & *Ferrariensis* eodem modo cum Domino Marchione, & equitaverunt isti unanimiter omnes ad castrum *Marchariæ Mantuani* districtus, ut scilicet, dare possint *Cremonensibus* ipsis, & Ecclesiæ fidelibus, auxilium, & succursum, inimicum autem, ejusque complices confundere, & terrere. His etiam sic se habentibus, *Mediolanenses* venire promiserunt Communiter, & hostiliter *Cremonensibus* in succursum contra Ecclesiæ inimicum, ceperuntque parari pontes ubi visum est opportunum, ut ipsi exercitus possent socialiter simul jungi. Hæc nota fuerunt omnia *Ecelino*, sed multam habebat fiduciam quod *Vasatores*, & *Proceres*, & quidam *Magnates* alii *Mediolani*, ut supra diximus, suo Populo resistentes, spem ei dederant, & suos filios jam posuerant obsides, quod firmi erunt, & in omnibus favorabiles ejus parti. Igitur *Ecelinus* ipse nocte quadam subito, & latenter Populum *Brixensem* domum remisit, retentaque militia *Brixienfi*, & his omnibus quos equestres facere potuit de *Pedemonte*, & aliunde, cum aliquibus, quos adhuc secum habebat de *Padua*, de *Vicentia*, & de *Lombardia*, cum *Theotonicorum* militia, furtivo gressu quodammodo, transivit flumen *Olii* per pontem de *Palazolo*: & licet cum gente militari solummodo, verumtamen tam magnifice, & potenter, ut nulla in *Lombardia* civitas crederetur

ejus posse militiæ obviare: nec mirum, in his enim tota ejus intentio versabatur, & ipse noverrat potentiam *Lombardorum*: & scimus hoc esse verum generaliter apud omnes, quod ubi potentis, & sapientis totus intendit animus, illic est ejus ingenium quam maxime fructuosum.

C A P. IV.

Hic transit Ecelinus flumen, quod appellatur Adda, & tendit versus Mediolanum.

Postquam *Ecelinus* securus flumen *Olii* pertransiit, *Mediolanenses* illi, per quos forte sperabat *Mediolanum* habere, & adimplere suum propositum paucis notum; patriæ devotione postposita devenerunt ad ipsum. Sed *Mediolanense* Commune, & *Populus* universus *Capotaneum* habens *Martinum de Turre*, memorandum, & reverendum patriæ defensorem, nihilominus exiverunt cum tota sua gente hostiliter, ut *Cremonensibus*, cæterisque Ecclesiæ fidelibus, & amicis fidem attenderent, & promissum. Itaque tam *Capotaneus*, quam & ipsum Commune potenter, & magnifice cum fere innumerabili, & copioso exercitu jam parato advenerant, ita quod si contingeret *Mediolanenses* cum *Cremonensibus* amicabiliter simul jungi, jam digne tremere debent hostes, & poterit innotescere toti mundo, quid *Lombardiæ* virtus valeat, vigor, ac strenuitas, & libertas. Cum autem *Mediolanenses* adeo processissent, quod circa paucos dies una cum *Cremonensibus* possent jungi; ecce leo rugiens, qui terram perambulans, circuibat quærens quem, immo quos devorare posset; furtivum diverticulum fecit, & pervenit ignorantibus *Lombardis* ad vadum quoddam fluminis, quod dicitur *Adda*: quo vado cum multa diligentia perscrutato, & superato, ripam adversam attigit, & est illic ulterius cum gente sua totaliter, & cum his *Mediolanensibus*, qui suæ patriæ sunt rebelles. Cepit igitur versus *Mediolanum* dirigere iter suum, & heu forsitan peregisset illius sui crudelis animi præconceptum: sed fuit voluntas Dei: cujus semper est proprium obviare malignitatibus, bona quidem in melius promovere; quod inspiratus Divino Spiritu nuntius quidam, quasi ex improvviso properans ad *Capotaneum* ante dictum *Martinum de la Turre*, animo anhelante retulit, festinantem cum proditoribus proditorem. Quo audito vir probus idem *Martinus*, & tota nunc *Marticita* intentione deserviens, reversus *Mediolanum*, quam subito cum exercitu suo toto ingressus patriam; adversarii prævenit adventum, civitatem illæsam habuit, eam quoque sanam, & incolumen reservavit. Et sic deceptus est hostis, una cum illis, qui ad tantam cæcitate devenerant, ut quasi traherent ad suspendium semetipsos.

C A P. V.

Locatus est Ecelinus cum gente sua in Vicomercato, & tenet pontem Caxani super Addam.

Hic exultant patriæ defensores, sed offensores merito contremescunt. Ipse autem coluber tortuosus, humani sanguinis diluvium, & vorago, fons scelerum, & magister, cum facere jam nequeat quod præsumpsit, spumanti quadam rabie indignatus, vertitur in furorem, & tanquam desperans ulterius, suæque intentione fraudatus, motusque lynphante sævitia, discurrere cepit per *Mediolani* confinium, loca, & castra finitima dis-

spando, pro posse, burgum *Modiciam* attentavit intrare, volens eam privare forsitan illa nobili dignitate Coronæ ferreæ, quæ illic est ab antiquis nostris, in honorem *Lombardiæ* libertatis, hac de causa reposita, ut scilicet, quandocunque fuerit *Romanorum* Imperator legitime post electionem de se factam in Regem *Alamanorum*, hic idem Corona illa ferrea primitus coronetur, denique pergens *Romam*, sumat coronam auream ab Apostolica dignitate. Sed *Ecelinum* intrare *Modiciam* ipsi *Modiciani* viriliter prohibentes, continuo fuerunt ad arma, & terram suam adeo laudabiliter defenserunt, quod hostis cum gente sua hostiliter cessit procul. In castrum similiter *Trecii* fecit inimicus omnium cum tanta ferocitate insultum, ut velle videretur quodammodo deglutire omnes indifferenter: quemadmodum *Pardus* famelicus in partibus *Africanis*, ut dicitur, nocte circueunte rapido tuguria rusticana plena torosis arietibus, vel juvencis, qui mox clastris obstantibus insaniam vertitur, & quæcunque foris stabulo reperit, debaccando confringere gaudet, & lacera-re. Sic *Ecelinus*, cum castrum *Trecii* rumpere nequeat, burgum submittit incendio: De quo loco motus, ad ultimum *Vicummercaturum* attigit, & *Caxanum*, unde *Mediolanensis* *Capotaneus* nuper, ejusque Commune recesserat, cum ad conservationem civitatis, & suæ patriæ sapienter, & festinanter, ut supra diximus, redierunt. Ecce jam ipsa tempora quodammodo fataliter innuebant, quod erat *Ecelino* fortunæ circulus revolutus, & diversum ei fatum transactis olim casibus minabatur. Ipse nanque Planetarum effectus jam inscius, spe corporum superiorum delusus, in ipso *Vicomercato*, *Septembris* mense jam dicto, mansionem suam posuit infelicem: cum non amodo confiderans de contemplatione domorum supercœlestium, neque de syderibus suis, in quibus sperabat tantum; jam infra se solum incipit retractare, sollicitus quid instantibus articulis sit acturus. Nam jam cognoscit indubitanter, quod est Commune *Mediolani* non incautum, Milites illos etiam *Mediolani*, de quorum consilio procedebat scit fidem, & propositum mutaturos, & conclusum se videt amodo inter loca inimicorum, inter flumina, inter hostes. Denique non ignorat, sibi summum esse periculum, & mortale, consumpsisse semper in sanguinibus, & funeribus dies suos, se quoque vixisse continue cunctis gentibus *Italiæ* odiosum. Ut vitare possit igitur insultum inimicorum, ut si necesse fuerit via sibi pateat ad recessum; *Caxani* pontem super flumen *Addam* positum, & hostibus adhuc vacantem, cepit, tenuit, & armavit, studetque de gente sua plus solito procurare. Sive nanque propter inimicorum timorem, sive propter victualium penuriam, & defectum diversi diversimoda cogitabant: immo fuerunt aliqui de *Mediolanensibus*, qui in ejus favorem advenerant, & de aliis etiam, qui tota intentione, ac posse, ad subterfugium intenderunt.

C A P. VI.

Appropinquat exercitus Lombardorum ad Ecelinum, & violenter occupant Pontem Addæ.

Manente *Ecelino* in loco *Vicimercati*, ecce *Cremonenses* omnes, & *Mantuanis*, & *Estensis* Marchio nobilis, potens, & sapiens, cum *Ferrariensibus* suis fidelibus, & dilectis, omnesque de parte Ecclesiæ, unanimes, & modis omnibus studiosi, quod deleatur flagellum Divini cultus in *Lombardia*, iniquitas tyrannica decedat, sanguis innocuus non fundatur, finiatur idolatria, hære-

hæresis refrenetur; moverunt castra, totumque generaliter guarnimentum in una eademque die, & hora, sunt quoque castrametati, se omnes in antea producentes, ad partes, & in patribus *pontis Addæ*, quem *Ecelinus* jam ante ipsos occupaverat, & tenebat. Sed ibi non diutius immorati, immo graviter, & indigne ferentes, quod hostis pontem ceperit, & possideat sic impune, unanimes omnes assumptis armis, & navibus præparatis, pontem expugnaverunt, & vicerunt subito, munieruntque firmis ædificiis, & bilsfredis, fudibus, faxis, armis, & Ecclesiæ insignibus, opportunis viris quoque prudentibus, & balistis, & cunctis apparatibus bellicosis. Fluminis vada etiam diligenter superius, & inferius exquisita, clausurunt, & plenam adhibuerunt custodiam, & cautelam, ne impunis effugiat sævus hostis. Nec non, & *Mediolanenses* ipsi Communiter, & concorditer dispositis suæ civitatis negotiis, ex altera parte magnifice in terga *Ecelini* jam venerant, optantes illum perfidum inimicum invadere, qui civitatem ipsorum visus fuerat sic velle radicitus desolare. Sic clauditur aper aliquando in partibus *Paduanis*, dum prudentes juvenes, & soliti venatores in insula *Nogarensi* astute notantes ferina vestigia, omni casui se exponunt, & armati validis venabilis, & acutis, habentes canes etiam sua collaria deferentes, fideles, & animosos, feram non solummodo insectantur, sed etiam certis expectant locis, spretoque dente vulnifico, & animi vigore juvante, setigeram illam bestiam, & horrendam cuspide crucifera confodiunt, & prosterunt. Et quoniam animo cupienti nihil satis festinare videtur, *Mediolanenses* omnes patriæ defensores sapienter, & concorditer die, noctuque se jam constantissime præparabant committere bellum cum *Ecelino*, & in campestri pugna de inimico quodammodo circumsepto, vindictam sumere, dante Deo. Sed litteras receperant a *Cremonesibus*, a *Marchione Estense*, & a Baronibus Ecclesiastici guarnimenti, quod adhuc modicum expectarent, quoniam in brevi continget hostem humani generis in manus fidelium Ecclesiæ sine sanguinis effusione decidere, & in laqueum, quem incaute paraverat irretiri.

CAP. VII.

Hic vulneratus est Ecelinus in pede, & transit ad alteram partem Addæ, ubi sunt inimici.

Illo quoque tempore, sive hora, cum *Lombardi* ceperunt pontem, dormiebat *Ecelinus* illinc non longe scilicet, in *Vicomercato* securus, hostes enim contemnere videbatur, & nolle suam habere sedem, vel aliquam residentiam in *Caxano*: nam quasi hoc solum nomen videbatur horrere, nec sciebatur ab aliquibus qua de causa, nisi quod ipsi facienti primo transitum inde, dum loci nomen quæreret, quidam responderat, quod *Caxanum* appellabatur. Ergo dum capto ponte, nuntius venisset ad eum referens facti seriem, festinanter ipse motus subito, multa magnanimitate, & ira, cum gente sua, & experta militia, protinus properavit ad pontem: quem de facili recuperare confidens, milites, & pedites astute, & ordinate impellens premebat, & animabat ad pugnam: & per ejus partem adeo pugnabatur, ut quasi hostes de ponte jam cederent *Ecelino*. Sed extrema gaudii luctus occupat, & quanto magis favet jocunditas, tanto magis adversitas est timenda: Ecce nanque sagitta quædam de pontis munitione emissa, fixit *Ecelini* sinistrum pedem, quo sic inopinate transfixo, plus est perterrita gens ipsius,

A quam ipse, qui ferrum sumpsit, & adhuc in ossæ sine sanguinis effusione ferebat. Tunc ipse sua gente trepida comitante ad *Vicummercatum* de odio *Caxano* reversus, dolorem vulneris alta mente contexit, sicut strenuus athleta victus aliquando cum rediit de arena, gestus monstrat fortes, & animosos, ut qui spem in ipso posuerant, non diffidant. Pedis postmodum vulnere adopeno, fortis tamen, & animosus firmat animum, mutat propositum, & consilium, & vult exprimere vires suas, factique sui sortem, & aleam experiri. Mota itaque gente sua totaliter, & armata, præmissis signis, gradatim cepit, & ordinate, versus, & ad vadum fluminis dirigere gressus suos: dixitque tunc pluribus audientibus verbum quoddam, Nos inquit hodie sine ponte viam talem faciemus, & iter, quale cum ponte hostes nullatenus attentarent. Sicque vadum cepit salubriter, & cum suis aciebus, & gente sua flumen transivit *Addam*. Stabat igitur *Ecelinus* jam ultra flumen cum gente illa, quæ ipsius sequebatur insignia, quasi regali more, in dextrario salerato, & tergo verso ad inimicos, tanquam eos pro nihilo reputaret, & directæ facie ad militiam suam *Brixiensem*, qui ultimo transvadabant. Sed jam hora profecto venerat, quam Deus ipse in salutem *Lombardiæ*, & *Marchiæ* providerat ab æterno, & si liceret futura prænoscere, per totam *Italiam* poterat fluminis *Addæ* transitus desiderari, non aliter quam per sanctam *Christi* Crucem, & passionem, *Addæ* primi hominis restauratio, sive remedium poterat expectari. Quare puto forsitan quod pura bonitas antiquorum pronosticatione, licet non meditata, imposuit illi fluvio nomen *Addam*, ut nos *Addæ* filii, protoplasti nostri primarii, simus illic ad *Addam* exempti, & liberati de baratro, & voragine insatiabilis *Ecelini*.

CAP. VIII.

Qualiter Ecelinus captus est in Lombardia.

Stat nunc *Ecelinus* cunctis munitus armis ad alteram partem *Addæ* cum munita gente sua magnifice, & armata, & est in eadem planitie cum suorum inimicorum multitudine numerosa, nec est aliquod intervallum hinc inde. Expectat autem Rector ipse promptus, & animosus, credulus, & confidens, expectat fideliter, & attente, quod sua gens, & militia *Brixienfis* tota transeat citra *Addam*, sed post gentis illius transitum nemini notum erat si Rector ipse ad bellum prodeat, vel recessum. Interea tamen gens, & exercitus *Lombardorum*, pugnantium pro Ecclesiæ parte adeo propinquaverat ad acies *Ecelini*, quod jam quidam berroerii de *Lombardis*, lanceis declinatis in inimicos, semel, & iterum feriebant, ut quodammodo jam factum esse propositum indicarent, ne sic impunis transeat hostis *Lombardicæ* libertatis. Et ecce *Brixienfis* militia suis insignis præcedentibus glomerata in unum, ampliare cepit, & extendere viam suam, nec ad *Ecelini* securitatem more debito declinare, nec ad suæ gentis auxilium, vel defensam. Hoc *Ecelinus* primo, & post eum cæteri perpenderunt, & ipse quanvis audax, & animosus, in cæteris, suæ partis ex hoc notavit aliquos trepidare, aliquos ad fugam intendere, aliquos se ad ipsum reducere, tanquam ad locum muniminis, & ad castrum: nullos vero penitus in viribus confidere, vel in armis. Sic ratis in pelago quandoque deperit inconsulta, cum ventis incumbentibus vehementer ex omni parte, velum scinditur, arbor rumpitur, & antenna, spes est remorum inutilis, fractoque remigio quolibet, scit nauta venisse naufragium, & deserit arte.

artemonem. Tunc visa est gens *Lombardorum*, & existentium citra *Addam*, & ultra, equestrium, & pedestrium tota unanimis, tota prompta ad locum concurrere, ubi creditur *Ecelinus*, non aliter quam ad punctum terræ medium, quod Philosophi *centrum* dicunt, ponderosa cuncta tendere naturaliter elaborant. Se videt amodo *Ecelinus* a suis quasi omnibus derelictum, & a tantis hostibus circumventum, ut mirari possit, quomodo gens non *Lombardiæ* tantum, sed forte totius *Italiæ* sic subito conjurasset in eum. Stans igitur in articulo tali, & sollicita inquisitione inquirens, quæ via ducat *Pergamum*, tendebat ad partes illas cum gente sua, non equidem sicut fugiens, equis immo procedentibus quasi passim. Sed inseguta est gens *Lombardica Ecelinum*, & ad eum omnes post parvam moram temporis adjunxerunt. Ecce nanque *Estenfis* Marchio magnus, & potens, & animosus, cujus *Estenfe* castrum, & roccham *Ecelinus* cepit hostiliter olim, sed ob reverentiam *Marchexatus*, quanvis plurimi peterent castrum destructionem, castrum ipsum servavit incolume, ac illæsum; Ecce Marchio *Pelavicinus* & ipse, qui condam in obfessione *Paduæ*, quasi esset unum, & idem cum *Ecelino*, misit ei quocunque movere potuit de *Cremona*; Ecce *Boxius Dovarenfis* similiter exemptus condam per *Ecelinum* de carcere tenebroso *Bononiæ*, ubi dudum detentus erat; Hii si quidem Principes, & Barones, alique multi nobiles, & Magnates civitatum, castrorum, villarum, aliorumque locorum Communia de *Lombardia*, & *Marchia*, de *Romagna*, & aliunde, *Ecelinum* circundederunt, ceperunt, & tenuerunt: Et fuit in illis quidam, secundum multorum dictum, qui *Ecelinum* sic circundatum, & jam quasi non *Ecelinum*, sed virum captum, & indefensum; bis, vel ter in capite rusticane percussit, excusans improprium suum, & dicens, quod hoc fecit in cuiusdam sui fratris vindictam, quem pede uno fecerat mutilari. Sed idem quisquis fuerit, non laudem meruit, sed summæ potius obprobrium vilitatis: nam idem facinus est putandum, captum nobilem, vel ignobilem, offendere, vel ferire; quasi gladio cedere cadaver inanimatum, & hominem panno funereo jam insutum. Fuit autem hæc captio *Ecelini* in anno prædicto Domini MCCLIX. die XIV. exeunte Septembri.

114

CAP. IX.

Hic tractatur ubi Ecelinus jacet mortuus, & sepultus.

Captus permanet *Ecelinus* silentio comminanti conclusus, vultu demisso sævissimo, & ejus alta indignatione repressa. Et ecce concurrunt gentes undique, & populi conclamando, videre volentes siquidem virum potentissimum condam præ cæteris mundi Principibus horribilem, terribilem, & famosum, & gaudium quodammodo generale. Sic aves aliquando, nyctimine, quæ noctua dicitur, in specula constituta, undique, & inordinate decurrunt, garriunt, vociferant, & minantur. Sed utriusque Marchionis, & *Boxii Dovarenfis*, & aliorum Magnatum nobilitas, non tulit, quod virum nobilem instantis turbæ frequentia factis, aut dictis offendat. Ipsum ergo *Ecelinum* ad tentorium Domini *Boxii*, deinde ad castrum *Soncini*, honorabiliter, ut in hoc casu decuit, conduxerunt, & adhibitis sapientibus medicis quicumque sunt crediti meliores, habitus est *Ecelinus* in tali, & tanta cura, qualem laudare possis factam per *Albricum* ipsius fratrem. Est autem sapientibus notum, quod medicina potest forte differre mortem, nequid autem tollere, vel

A fugare. Mortis nanque liberalitas, siue morsus, altitudinem spernit, potentiam vilipendit, superbiam calcat pedibus, ridet nobilitatem, corpora quoque cuncta siue deformia, siue speciosa deformat, suum quoque dominium infallibile, triumphaliter monstrat in cunctis genitis super terram. Nam ecce quod *Ecelinus*, olim tantæ altitudinis homo, in prædicto anno Domini, die XI. post prædictam captionem ejusdem, sublatus de medio hujus vitæ diem clausit extremum, & a prædictis Baronibus, & militibus de *Cremona*, & aliunde, quantum decuit, honoratus, sepultus est in *Soncino*, ibique post longæva certamina, mortisque multa discrimina, post labores anxios, & multiplices, ac plures strepitus bellicosos, in loco sibi, licet in ænigmate, præmostrato, *Campisionis* tumulo defraudato parentum, in aliena patria corporaliter requievit.

CAP. X.

Qualiter Vicentia est reddita Ecclesiæ, & pacificata statim post obitum Ecelini.

Cum de ipsius *Ecelini* desiderabili captione primitus rumores auditi forent, populis exultantibus in immensum, nunc de ipsius morte centuplicatum est gaudium quocunque fama tanti desiderii potuit pervenire. Fuerunt autem quamplurimi timentes timore magno, ne scititium foret quod dicebatur, sunt nanque sollicitudo, & tarditas quæ terrent animum cupientem. Itaque postquam veritas cognita est, ubique uniuntur amicitia gentes, urbes pacificantur, & cum is de medio sit sublatus, qui fidei, & Sanctæ Matri Ecclesiæ tyrannice repugnabat, jam incipit invalescere firmitus fides, & Ecclesiasticum Sacramentum. Si qui vero nobiles, si qua castra, vel loca suis civitatibus, vel dominis repugnabant, errore dimisso penitus, locis debitis, & dominis, venia impetrata, se subdunt. Civitates etiam, si quæ fuerunt potentiores, civitates oppressas tyrannide, pro posse, liberaverunt. Ergo diebus illis statim post obitum *Ecelini*, desideravit Commune *Paduæ Vicentiam* de servitute redimere, quam adhuc tenebant quidam *Ecelinici* violenter, & contra voluntatem *Vicentinorum*, qui adhuc tenebantur a suis domibus, & a propria civitate exclusi, ut supra legitur in x. Capitulo x. libri §. *Ecelinus* &c. Parata igitur quadam parte *Paduanæ* militiæ, & quibusdam peditibus, iverunt *Paduani Vicentiam*. Sed tunc eam intrinseci, quos *Ecelinus* ibi posuerat defenderunt, non tamen volentibus *Vicentinis*, & sic burgis in magna parte crematis *Paduani Paduam* redierunt. Statim verumtamen die tertia subsequente, tyrannici illi domini, & iniqui Rectores, qui *Vicentinis* dominabantur invitis, rebus, & denariis, prout potuerunt arreptis, subito, & furtive nocturnum subterfugium assumptes, festinantissime perrexerunt *Veronam*. Et sic statim *Vicentini* quidam Milites nobiles, & prudentes lætanter *Paduam* cucurrerunt, rogantes Potestatem Dominum *Guidonem de Montefojano*, totumque Commune, quatenus omni mora postposita, *Vicentiam* properent, eamque accipiant, & tanquam magnifici viri, & potentes, & amatores rectitudinis, amicaliter tractent *Vicentiam*, & disponant. Utebantur autem *Vicentini* quodam proverbio tali, Exivit Ursus horribilis ad ejus interitum de caverna, & desiccata sunt pennæ rapacis vulturis, & impasti. Tunc vir idem sapiens, & astutus *Paduæ* Potestas assumpta protinus sua strenua militia *Paduana*, genteque de libero Populo *Paduano* in laudabili, & honorabili quantitate, *Vicentiam* equitavit, & datam

tam sibi civitatem Communitè, suæque protectioni commissam assumpsit: & dispositis *Vicentie* negotiis provide, & prudenter ad ipsius civitatis commodum, & honorem; *Paduani* omnes, cum Potestate, alacres *Paduam* sunt reversi. Et facta sunt hæc etiam in prædicto anno Domini, tempore autumnali.

CAP. XI.

De Baxano reddito Ecclesiæ.

Adhuc eodem anno, elapsis diebus paucis post reſtſicatam *Vicentiam*, illi qui *Baxanum* usque nunc pro *Ecelino* tenebant, videntes *Vicentiam* mandatis Ecclesiæ, ac ejus fidelium subditam, bonum habere statum, multisque ereptam angustiis, habito saniori consilio, dederunt se, & sua totaliter in manibus dicti Domini *Widonis Paduæ* Potestatis, ita quod Potestas ibi pro Communi *Paduæ* Rectorem, & Potestatem posuit Dominum *Thomafum* de *Arena Paduanum* civem Judicem Militarem. Et sic terram ipsam *Baxani* sub Communis *Paduæ* protectione receptam, diligenter tenuit, & tractavit tempore aliquanto. Et licet post hæc labente tempore, multa fuerint inde verba, consilia, & tractatus, Utrum scilicet *Baxanum Paduæ*, vel *Vicentiæ* subesse deberet; tamen Commune *Paduæ* de plana voluntate concessit *Baxanum* esse nunc sui juris, ut cui velit subiaceat de prædictis duabus civitatibus uni.

CAP. XII.

Hic redditur Civitas Tarvisii Ecclesiæ, & suis fidelibus.

Animadvertunt interea *Tarvisini*, & diligenter considerant singulorum negotiorum processum, *Marchiam* pacificari videntes, notantes ex his omnibus declinatum esse fastum, debilitatum esse plurimum arrogantiam de *Romano*, & *Albrici* scilicet, qui eos diu tenuerat sub iniqua tyrannide, & mortifera pravitate. Nam & ipse jam suos nuntios frequentius solito mittebat ad sua castra de *Pedemonte*, suam quoque familiam, & thesaurum ad partes illas jam miserat nunc occulte, nunc utique manifeste, immo jam ipse etiam reliquerat civitatem quasi subito post *Ecelinum* defunctum. Audent itaque *Tarvisini* mutare propositum, sibi que, ac suæ civitati salubriter consulere, & sumunt pro Potestate suoque Domino, & Rectore Dominum *Marchum Badoarium* de *Venetiis*, virum probum, & sapientem, fidelem, Ecclesiæ, providum, & astutum. Quo recepto in civitate magnifice, & decenter, cunctisque civibus *Tarvisinis*, qui communem statum civitatis optabant, & exules absque causa permanserant, revocatis; incipit ipsum Commune *Tarvisii* reformari, congratulantibus ipsis civibus in immensum. Astitit autem eidem Domino Potestati Dominus *Albertus*, Dei gratia, Episcopus *Tarvisinus*, vir Religiosus, & justus, moribus, & honestate perspicuus, qui multum, & instantissime laboravit ad civitatis negotia reformanda, & tam tempore guerræ, quam pacis multa pertulerat *Romæ*, & alibi, ut civitas *Tarvisina* eximeretur de servitute, foret Sanctæ Matris Ecclesiæ subdita, & fidelis, & ad libertatem pristinam deveniret.

CAP. XIII.

De fuga Albrici in castrum Sancti Zenonis, & de pugna quadam inter ipsum, & Baxanenses.

Ecce jam anno Domini revoluta corrente scilicet, mclx. quo electus est iterum Dominus *Marchus Quirinus Paduæ* Potestas; *Albricus* de *Romano* multis erat anxietatibus circumventus: tum quia mortuo *Ecelino* relictum se videt ab omnibus, tum quia sibi conscius, sciebat se per nefas, & tyrannidem in *Tarvisio* mala innumera bilia perpetrasse. Quæsit ergo locum securiorem in castris suis, ut quasi pronosticatio quædam ejus animo futurum judicium minaretur. Et sic suis locis omnibus indagatis, in castro *Sancti Zenonis* se cum tota sua familia posuit, & cum quibus militibus *Theotonicis*, quos pro ejus securitate sibi commiserat *Ecelinus* in vita sua, & sic ibidem securum quodammodo se credebat, erat enim castrum *Sancti Zenonis* in monte quodam illic in partibus *Pedemontis*, in districtu, & confinio *Tarvisino*, multum artificiose constructum, fundatum muris fortibus, & munitum, domos subterraneas habens, tutum, & pulcrum palatium, turrim quoque arduam, & fortissimam, & inexpugnabilem quasi, ut eam posses credere turrim quodammodo *Babilonis*: erant enim jam anni 116 x. & ultra, quod *Ecelinus*, prævidens quid sibi, vel fratri poterat in posterum evenire; non solum civitates de *Marchia*, quibus præerat, sed fere villas omnes, & castra compulerat ad construendum, & roborandum prædictum castrum, in extorquenda pecunia cunctis indifferenter, in fatigandis illic hominibus, bovis, equis, asinis, & jumentis mortaliter, in faciendis ibi præderiis, collocandis balistis, victualibus deferendis, & armis, cunctisque rebus, & apparatibus bellicosis; quasi prorsus deberet hic locus a *Lombardia*, & *Marchia* generaliter expugnari, quippe dicebatur a multis Sanctis *Zenonis* castrum totam posse *Marchiam* subjugare. ¶ Ecce quoque contingit die quadam circa vernale tempus, quod *Albrico* permanente securo in dicto castro, post insultus multos, quos cum *Theotonicis*, & cætera sua gente jam fecerat per loca finitima *Pedemontis*, & ad *Baxanum*; milites, & pedites *Baxani*, pugnantes pro Ecclesiæ parte, pervenerant in campos *Sancti Zenonis*, hujus loci campaneam devastando, & regebatur gens illa per supradictum virum probum, & strenuum Dominum *Thomaxium* de *Arena*, constitutum illic per *Paduanos* in Rectorem, & Potestatem: ex adverso autem, quasi per milliæ, affuit *Albricus* cum militia sua tota: neutra istarum partium voluit dare terga, & sic demum factus est insultus inimicorum in inimicos: sed non longa extitit ibi pugna, nam *Albrici* pars tanto numerosior, & potentior fuit in militibus, equis, & armis, quod visum est Domino *Thomaxio*, & consiliariis ejus sanius consilium de campo secedere, quam pugnare cum potentioribus inimicis. Et sic pars Ecclesiæ glomerata in unum rediit, non tamen absque quorundam vulneribus, & sanguinis effusione quam plurimum, & de eadem parte captis xl. vel circa, conduxit idem ipsius partis Rector, gentem suam reliquam sanam, & incolumen in *Baxanum*.

CAP. XIV.

Hic tangitur quod Albricus est conclusus in turri Sancti Zenonis.

Post hæc, id quod superius dicebatur scilicet, *Sancti Zenonis* castrum totam posse *Marchiam*

Rolandinus.

K

subju-

subjugare, verificatum est longe aliter, quam credebatur a multis. Nam *Tarvisini* malorum memores, quæ *Albricus* semper in *Tarvisio* fecerat, volunt ipsum invadere ubicumque sit, & finem imponere malignitatibus, & superbe de *Romano*. Exeunt ergo Communiter, & hostiliter, & positi sunt circa *Sancti Zenonis castrum*, habentes secum a *Venetis*, *Paduanis*, & *Vicentinis*, de *Marchia*, & aliunde quoscumque potuerunt habere amicos, & adjutores. Sic itaque circa locum magnifice permanentes, a Kalen. *Junii* prædicti anni, vel circa, usque circa finem *Augusti* sequentis impugnaverunt locum, & inimicum nunc ædificiis, & trabucchis, nunc præderiis, & balistis, insultibus, & incendiis, omnibusque armorum generibus, atque modis, quibus utique possent confundere quem præ cunctis desideriis confundere nitebantur. Ad hoc deventum est tandem, quod vir quidam nomine *Mesa*, de his scilicet, qui erant cum *Albrico*, & erat inzignerius sive Magister castrum, infra se cogitans, & revolvens, gentem extrinsecam non desistere, sed jugiter augmentari, nam & *Estensis* Marchio diebus illis advenerat; induxit ad tantum *Theotonicos* quosdam, quos *Albricus* habebat in sui defensionem intrinsecus, quod videntes ipsi se nihil aliud expectare, nisi periculum, immo mortem, die ix. exeunte *Augusto*, consenserunt, & dederunt extrinsecis impugnantibus castrum munitionem extremam, quæ *corina* vulgariter dicitur, sive *ciuta*. Quare incontinenti oportuit *Albricum*, & filios, & uxorem, cum aliquibus suis fidelibus de *masnada*, ascendere super turrin, & illic siquidem sunt conclusi, nullam habentes amodo vitæ fiduciam, sed prorsus desperationi subjecti: utpote quia sciunt, quod opera, quæ fecerunt jam ipsos quodammodo judicant, & condemnant: norunt nanque vulgare illud proverbium quod dicitur, qui male facit, si bene sperat, decipitur quidem merito, cogitat, & confidit in vanum.

CAP. XV.

Loquitur Albricus inter filios in ultimo suæ vitæ.

Stat nunc *Albricus* in summo turris tristis, & dolorosus, videtque circa *Sancti Zenonis munimina* suorum inimicorum multitudinem abhorrendam, & scit cunctos intendere, & optare ipsius desolationem, & mortem: cumque per tres dies, vel circa, illic stetisset in turris summitate conclusus; non tantum fame, quantum arida siti devictus, ita quod ulterius durare non posset; habuit circa se filios, & filias, & uxorem, & non absque lacrymis locutus est inter eos. Inquit enim, Ecce nunc video, quod prophetia olim bonæ memoriæ matris meæ perficitur, & completur, dum scilicet, loquebatur, dicens, Potentes fratres gentem *Marchisiam* abolere, *Sanctique Zenonis Castrum* videre conclusionem. Heu quia vigor, & sapientia *Ecelini* crudeliter, & indigne prostrata jacet in *Lombardia*, meo quoque jugulo nunc insidit iniquitas circumstantium proditorum, & sic domus de *Romano* jam concidet, & obruta permanebit ad tempus. Vos vero, carissimi filii, & dilecti, illius domus nobilis de *Romano* vivite, & estote hæredes, ut si quem vestrum inimicorum manus forte contingeret evadere, exponere procurate vos, & vestra omnibus periculis, & de prædecessorum vestrorum morte facite meritam ultionem: adhuc nanque magnam habetis partem in *Lombardia*, habetis per *Pedemontem*, habetis, & in *Tuscia* partibus consanguineos vestros, viros strenuos, & potentes, Comites de *Mangono*, qui

prompti, & voluntarii, natura sanguinis exigente, favebunt vobis, & nostræ parti. Ego autem do vobis paternam benedictionem, & gratiam, & Deum precor omnipotentem, ut vobis sapientiam præbeat, bonorum copiam, amicorum constantiam, vitamque salutarem concedat, in dierum longitudine, cum honore, & super inimicis vestris gloriam, & triumphum.

CAP. XVI.

De captione, & morte Albrici de Romano, & filiorum.

Postquam hæc locutus est *Albricus* cum filiis, vocavit ad se omnes, qui secum erant, & quosdam suos homines de *masnada*, & locutus est inter eos, & ait, Scio quod melius est ut ego solus peream, quam vos omnes & mecum. Itaque me captum accipite, me quoque, meamque familiam reddite inimicis, & deprecor præcipue Domino Marchioni, ut si Dominus ipse Marchio recordetur me condam cum ipso tantam amicitiam habuisse, quod inter ipsius filium, meamque dilectam filiam matrimonium est contractum; me forte, vel meos filios in sua protectione recipiat, & ab inimicorum impetu prætueri dignetur. Sic habuerunt subditi dominium in patrum, & protinus descendentes locuti sunt cum circumstantibus inimicis, & promittentes se duros eis suum dominum, & familiam ejus totam, si velint eos dimittere absolutos, habuerunt famuli gratiam postulatam. Ductus est igitur *Albricus*, cum tota sua familia infra turrin, & ab occurrentibus inimicis impositum est ei protinus ligneum quoddam frænum, ne forte aliquibus loqueretur. Præter quod prædictus vir nobilis, sapiens, & discretus *Tarvisinorum* Potestas *Marchus Badoarius* fecit ipsum tanto tempore sine fræno manere, quanto cum *Fratre Minore* quodam potuit accipere pœnitentiam de commissis. Demum ductus est per exercitum cum magna victorum lætitia ipse *Albricus*, & filii, & filia, & uxor ejus Domina *Margarita*, & sic omnes omnibus sunt monstrati, suntque ad ultimum per trium civitatum Communia distributi, ipse pater, & filii, truncati quoque gladiis, & membratim lacerati per frustra, idem scilicet, *Albricus* & vi. ejus filii *Joannes*, & *Albricus*, *Romanus*, & *Ugo-linus*, *Ecelinus*, & *Tornalſce*: duæ autem ejus filia, atque ejusdem uxor incendio sunt consumptæ, & facta est ista cædes prædicto anno MCCLX. die vi. exeunte *Augusto*.

CAP. XVII.

Exemplum quod alta corruunt, & humilia durant.

Nunc omnes *Italiae* nationes, & præcipue quicumque viri sapiunt in *Marchia Tarvisina* considerent, quanta est æternæ dispensationis potentia, Divini judicii rectitudo, & mundi hujus lapsus, instabilitas, & ruina. Nostris nanque temporibus tanta fuit excellentia domus, & nominis de *Romano*, quod civitatibus *Marchiæ* dedit jura, fecit illic statuta, castra quæ voluit dissipavit, quæ voluit exaltavit in summum, Reges rexit, & habuit in Principibus principatum, duxit *Romanorum* Imperatorem quo voluit, & quod plus est in *Romanæ* curiæ præjudicium ardua facta quædam ausu temerario attentabat in extremo tempore sui casus. Nec est utique bene notum, si quemadmodum *Ecelinus* de *Romano* pœnam dedit quibus præfuit, & flagellum, sic tartareis præest hodie, aut ipsos terret horridus in inferno. Sed o quam

o quam sancte loquitur Divina paginadicens, Deposuit potentes de sede, & humiles exaltavit. Ecce nanque quod una die, hora quoque modica, vel momento, domus de *Romano* jam concidit, deductum est ad nihilum, quod paulo antea fuerat monstruosum. Completum est hodie quod *Ecelinus*, qui dictus fuit *Monachus* in ultimo suæ vitæ, pater scilicet, *Ecelini*, & *Albrici* in visione vidisse dicitur, nocte illa, qua primo condamnuptialiter sibi junxit Dominam *Aledeitam* matrem eorundem *Ecelini*, & *Albrici*: suis enim sapientibus, diebus illis retulerat, se somnium mirabile somniasse, videre scilicet, quasi oculata fide, collem, & monticulum de *Romano*, crescere, & in altum adeo elevari, quod ipsius summitas, & tacumen transiebat ad æthera ultra nubes, & coelum ipsum quodammodo tangere videbatur. Post modicum vero tempus quasi nix, & glacies liquecebat, & adeo vertebatur in nihilum, quod nullum saxum, nulla rupes, & nullum illic prorsus ædificium appareret. Est itaque res notanda satis, & habenda singulis in exemplum, ut scilicet, cum homo fuerit in sublimi, sapienter, & provide respiciat in futurum. Scimus enim, quod quanto quis extiterit in supremo, tanto potest lapsu ruere graviori, & strepitu majori proster nitur quercus ardua, quam harundo, fulmina quoque ferire solita cellas turres, reptantia gramina non offendunt.

CAP. XVIII.

Recommendatio hujus operis ad legentes.

Illius verbi recolens quod ait Horatius: *Est quoddam prodire tenus si non datur ultra*, licet indignum me sentiam, Deo tamen grates reddere non desino quantas possum, qui de ineffabili misericordia sua mihi dignatus est elargiri, quod non solum tenus prodii, sed quod ecce mei laboris finem attingi, sive portum. Opus præsens igitur, & me ipsum cunctis legentibus recom-

A mendo, & eorum deprecor honestatem, quatenus non tantum ad ipsius operis seriem modicam, vel modernam attendant, quantum ad affectantis mei animi præconceptum. Deprecor & scriptores, ne scripturæ vitio maculent quod est assiduo studio, cura quoque vigili consummatum. Si quem autem cura consueta commoverit præsentis operis nosce, non artificem, sed simplicem constructorem, colligat prædictorum librorum *xii.* principia. i. *xii.* syllabas capitales, quibus reductis in unum, sui compos erit propositi, dante Deo,

B *Cui sit laus, & honor, sit gloria summa per ævum.*

CAP. XIX.

A quibus, & quando Liber iste approbatus est, & ubi.

C Perlectus est hic Liber, & recitatus coram infra scriptis Doctoribus, & Magistris, præsentem etiam Societate laudabili Bazalariorum, & Scolariū liberalium artium de Studio *Paduano*. Erant quoque tunc temporis Regentes in *Padua* viri venerabiles, Magister *Agnus*, Magister *Johannes*, Magister *Zamboninus*, profundi, & periti Doctores in *Phisica*, & scientia naturali. Magister *Tredecinus* in *Loyca* providus indagator, & Doctor, Magister *Rolandinus*, Magister *Morandus*, Magister *Zunta*, Magister *Dominicus*, Magister *Paduanus*, Magister *Lucchesius* in Grammatica & Rhetorica vigiles, & utiles professores. Qui ad hoc specialiter congregati, prædictum Librum, & opus, sive *Chronicam*, sua Magistrali auctoritate laudaverunt, approbaverunt, & autenticaverunt solemniter, in *clauſtro Sancti Urbani* in *Padua*, corrente anno Domini Milleſimo Ducentesimo Sexagesimo secundo, Indictione quinta, die tertiadecima intrante Mense *Aprilis*.

DEO GRATIAS.

FINIS LIBRI CHRONICORUM ROLANDINI.

119

Quæ subsequuntur, legebantur post

ROLANDINI

HISTORIAM in codicibus Papifavio, & Corradino, ejusdem
Librarii manu descripta.

Nomina omnium Episcoporum de PADUA, a tempore Sancti *Prosdocimi*
Episcopi qui fuit primus, & missus a B. *Petro* Apostolo, unde dictum est,

Petro Prosdocimus Patavinis mittitur almus.

S anctus <i>Prosdocimus</i> .	<i>Deodatus</i> .	<i>Walaycus</i> .
Sanctus <i>Maximus</i> .	<i>Petrus</i> .	<i>Petrus</i> .
<i>Calpornianus</i> .	<i>Felix</i> .	<i>Petrus</i> .
<i>Proculus</i> .	<i>Audacius</i> .	<i>Sibico</i> .
<i>Theodorus</i> .	<i>Tricidius</i> .	<i>Ardenannus</i> .
<i>Avistianus</i> .	<i>Bergualdus</i> .	<i>Idelbertus</i> .
<i>Ambrosius</i> .	<i>Vitalis</i> .	<i>Gaulinus</i> .
<i>Syrus</i> .	<i>Oddo</i> .	<i>Urso</i> .
<i>Suacrus</i> .	<i>Absal n</i> .	<i>Brochardus</i> .
<i>Leoninus</i> .	<i>Richin ar lus</i> .	<i>Arnaldus</i> .
<i>Marianus</i> .	<i>Gosfold s</i> .	<i>Bernardus</i> .
<i>Eupavins</i> .	<i>Diutus</i> .	<i>Wintolphus</i> .
<i>Felix</i> .	<i>Theodosius</i> .	<i>Oldericus</i> .
<i>Paulus</i> .	<i>Rodingus</i> .	<i>Milo</i> .
<i>Verus</i> .	<i>Bodo</i> .	<i>Petrus</i> .
<i>Hilarius</i> .	<i>Joseph</i> .	<i>Sinobaldus</i> .
<i>Limpidius</i> .	<i>Rofius</i> .	<i>Bellinus</i> .
<i>Vitellus</i> .	<i>Rodo</i> .	<i>Johannes Catus Paduanus</i> .
<i>Provinus</i> .	<i>Lutaldus</i> .	<i>Gerardus</i> .
<i>Severianus</i> .	<i>Adelgufus</i> .	<i>Jordanus</i> .
<i>Bergullus</i> .	<i>Notingus</i> .	<i>Jacobus</i> .
<i>Johannes</i> .	<i>Hercoradus</i> .	<i>Johannes de Forzatè Paduanus</i> .
<i>Ciprianus</i> .	<i>Bilangus</i> .	<i>Percevallis de Comitibus Padua-</i>
<i>Virgilius</i> .	<i>Liotaldus</i> .	<i>nus</i> .
<i>Nicolaus</i> .	<i>Obaldus</i> .	<i>Bernardus mortuus gladio</i> .
<i>Eclimpius</i> .	<i>Ebbo</i> .	<i>Johannes de Ordine Prædicato-</i>
<i>Felix</i> .	<i>Thuringarius</i> .	<i>rum</i> .

120

DE REGIMINE

Nota, quod tempora Potestatibus antescripta dicunt tempus electionis cujuslibet Potestatis, sive Consulis. Unde quilibet Rector, sive Potestas tenet medium annum suæ electionis, & medium sequentem, quarum Potestatum, fiebat electio circa festum Sancti *Petri de Junio*.

Infrascripta sunt nomina omnium Potestatum, Consulum, seu Rectorum Civitatis Paduæ.

MCLXXIV.	A	MCLXXVII.
C onsules rexerunt <i>Paduam</i> . Hoc anno fuit ci- vitas <i>Paduæ</i> combusta fere tota die IV. in- trante <i>Martio</i> scilicet, domus MMDXIV.		Dominus <i>Obizo Estensis</i> Marchio Potestas <i>Pa-</i> <i>duæ</i> .
MCLXXV.		MCLXXVIII.
Dominus <i>Albertus</i> de <i>Ossa</i> de <i>Mediolano</i> Potestas <i>Paduæ</i> .		Idem Dominus <i>Obizo</i> Potestas <i>Paduæ</i> .
MCLXXVI.		MCLXXIX.
Consules rexerunt <i>Paduam</i> .		Dominus <i>Wilielmus Tempesta</i> Pot. <i>Paduæ</i> .
	B	MCLXXX.
		Dominus <i>Aldrigetus</i> de <i>Orlando</i> <i>Paduanus</i> Potestas <i>Paduæ</i> .

Consu-

MCLXXXI.

Consules rexerunt *Paduam*.

MCLXXXII.

Dominus Comes *Manfredinus Paduanus Potestas Padue*.

MCLXXXIII.

Dominus *Dalesmaninus, & Tanselgardinus Paduani Potestates Padue*.

MCLXXXIV.

Dominus *Albertus de Baone Paduanus Potestas Padue*.

MCLXXXV.

Dominus *Grimerius de Placentia Potest. Pad.*

MCLXXXVI.

Dominus *Ugucio de Boxio Potestas Padue*.

MCLXXXVII.

Dominus *Apoxtius de Brixia Potestas Padue*.

MCLXXXVIII.

Consules rexerunt *Paduam*. Hoc anno *Paduani* ceperunt *Montegaldam* hostiliter, & *Terisius Veronensis* interfecit Comitem *Saurum de Sancto Bonifacio*.

MCLXXXIX.

Dominus *Gulielmus de Offa de Mediolano Potestas Padue*.

MCXC.

Idem Dominus *Gulielmus de Offa Potest. Pad.*

MCXCI.

Idem Dominus *Gulielmus de Offa Pot. Padue*.

MCXCII.

Dominus *Ubertus Vicecomes de Placentia Potestas Padue*.

MCXCIII.

Idem Dominus *Ubertus Potestas Padue*.

MCXCIV.

Consules rexerunt *Paduam*. Hoc anno natus est *Ecelinus* tertius de *Rom.* filius *Ecelini Monaci*.

MCXCV.

Dominus *Paganus de Turre de Mediolano Potestas Padue*. Hoc anno factus fuit fons lapideus ab omnibus Sanctis, & hic incepit facere fieri muros circa civitatem *Padue*.

MCXCVI.

Dominus *Otolinus de Boxio Potestas Padue*.

MCXCVII.

Idem Dominus *Otolinus Potestas Padue*.

MCXCVIII.

Dominus *Jacobus Strictus de Placentia Potestas Padue*. Hoc anno fuit factum *Carmegnani* inter *Paduanos, & Vicentinos*.

MCXCIX.

Dominus *Azo Estensis Marchio Pot. Padue*.

MCC.

Dominus *Azo Confalonarius Potestas Padue*.

MCCI.

Dominus *Petrus Zianus de Venetiis Potest. Pad.*

MCCII.

Dominus *Ubertus Vicecomes de Placentia Potestas Padue*.

MCCIII.

Dominus *Albertus de Mandello de Mediolano Potestas Padue*.

MCCIV.

Dominus *Albertus de Baone, & Dominus Delesmaninus Paduani Potestates Pad.* Hoc anno fuit factum castrum *Campreti*.

MCCV.

Dominus *Barocius de Cremona Potestas Padue*. Hoc anno acceptæ fuerunt jurisdictiones *Magnatum Padue*.

MCCVI.

Dominus *Mafredinus de Gazo de Cremona Potestas Padue*. Hoc anno firmatus fuit Ordo *Fratrium Minorum*, per Dominum Papam, & *Romanam* curiam.

MCCVII.

Dominus *Bernerius Mastallus de Cremona Potestas Padue*. Hoc anno fuit factum *Brayda*, inter *Marchionem, & Monteclos*.

MCCVIII.

Dominus *Vescontinus de Placentia Potestas Padue*. Hoc anno fuit magnus ludus in *Prato Vallis, & Paduani* omnes per contratas vestiti sunt novis vestibus, & captus fuit Potestas *Vicentie*.

MCCIX.

Dominus *Jacobus de Vialardo de Vercellis Potestas Padue*. Hoc anno *Paduanus* exercitus ivit *Honariam* in servitio *Ecelini* secundi, quia *Vicentini* volebant invadere *Baxanum*.

MCCX.

Dominus *Jacobus de Andito de Placentia Potestas Padue*. Hoc anno facta fuit *Porta Turrisellarum*, & factus est murus civitatis inde usque ad *Sanctum Michaelis*.

MCCXI.

Dominus *Ato de Pagano de Pergamo Potestas Padue*.

MCCXII.

Dominus *Barocius de Cremona Potestas Padue*. Hoc anno facta fuit via recta de *Ponte Corbo*, qua itur ad *Plebemfacci*, & facta est in *Padua* quædam marina navis, quæ ducta est ultra mare.

MCCXIII.

Dominus *Marinus Zenus de Venetiis Potestas Padue*. Hoc anno exercitus *Paduanus* hostiliter obsedit *Roccam de Este*, & eam cepit per vim, resistente *Aldrevandino*, qui tunc erat *Marchio*.

MCCXIV.

Dominus *Albizus Florentinus Potestas Padue*. Hoc anno factus fuit magnus ludus in *Tarvisso*, per quem fuit lis inter *Paduanos, & Venetos*.

MCCXV.

Dominus *Bonifacius Widonis de Wizando de Bononia Potestas Padue*. Hoc anno ivit exercitus *Paduanus* ad turrem *Bayba* contra *Venetos*.

MCCXVI.

Dominus *Fulcho de Warinis de Bononia Potestas Padue*.

MCCXVII.

Dominus *Jacobus de Andito de Placentia Potestas Padue*. Hoc anno facta fuerunt *Molendina Turrisellarum, & Molendina ab Omnib. Sanctis*.

MCCXVIII.

Dominus *Johannes Rusca de Cumis Potestas Padue*. Hoc anno inceptum est *Palatium Paduanum*.

K 3 Domi-

MCCXIX.

Dominus *Malpileus* de *Sancto Miniato* de *Tuscia* Potestas *Padue*. Hoc anno completum est *Palatium Paduanum*.

MCCXX.

Dominus *Bernardus Baronus* Potestas *Padue*. Hoc anno exercitus *Paduanus* ivit ad *Castrum Francum* contra *Tarvisinos*. Et tum inceptum est *castrum Cittadelle*.

MCCXXI.

Dominus *Bonifacius Widonis* de *Wizardo* de *Bononia* Potestas *Padue*. Hoc anno mortuus est *Beatus Dominicus* in civitate *Bononiae*.

MCCXXII.

Dominus *Johannes Rusta* de *Cumis* Potestas *Padue*. Hoc anno translatum est studium *scholarium* de *Bononia Paduam*, & in die *Nativitatis Domini* fuit magnus *terræmotus*, incipiente scilicet *xxiii. anno*.

MCCXXIII.

Dominus *Guido* de *Landriano* Potestas *Padue*. Hoc anno fuit factum *castrum* de *Fratta Ferrariensis* districtus.

MCCXXIV.

Dominus *Robertus* de *Cocorezo* de *Mediolano* Potestas *Padue*. Hoc anno facta est *via* a *Prato Vallis* ad *Buvolentam*.

MCCXXV.

Dominus *Otto* de *Mandello* de *Mediolano* Potestas *Padue*.

MCCXXVI.

Dominus *Bonifacius Comes* de *Mantua* Potestas *Padue*. Hic non finivit *Potestariam*, quoniam quidam *Magnates*, scilicet illi de *Vado* insultaverunt in eum ad *domum Communis*. Et hoc anno mortuus est *Beatus Franciscus* *Ordinis Minorum*, & facta est *Ecclesia Sanctæ Mariæ* de *Cella* de *Cauda Longa*.

MCCXXVII.

Dominus *Bonifacius Widonis* de *Wizardo* de *Bononia* Potestas *Padue*. Hoc anno cecidit *campanile* *majoris Ecclesiæ* de *Padua*, circa festum *Sanctæ Mariæ* de *Septembri*.

MCCXXVIII.

Dominus *Stephanus Badoarius* de *Venetis* Potestas *Padue*. Hoc anno obiit *Episcopus Zordanus*, & exercitus *Paduanus* ivit *Baxanum*, & per *Pedemontem* per terras *illorum* de *Romano*, quia tertius *Ecelinus* cepit *Castrum Fontis*, & *Wilhelmum* de *Campo Sancti Petri*.

MCCXXIX.

Dominus *Johannes Dandalus* de *Venetis* Potestas *Padue*.

MCCXXX.

122 Dominus *Stephanus Badoarius* de *Venetis* Potestas *Padue*. Hoc anno exercitus *Paduanus* ivit ad *Portum*, & *Leniacum*, *Bonadigum*, & *Rivaltam*, quia *Veronenses* expulerant suam *Potestatem*, & *Comitem S. Bonifacii*, & quosdam *nobiles* de *Verona*.

MCCXXXI.

Dominus *Wifredus* de *Lucino* de *Placentia* Potestas *Padue*. Hoc anno fuit factum *Sancti Antonii* de *Ordine Minorum*, & Potestas *Padue* extraxit de carcere *Comitem S. Bonifacii*, & quosdam *nobiles Veronenses* secum.

A

MCCXXXII.

Dominus *Beraldus* de *Rivoliis* de *Pergamo* Potestas *Padue*. Hoc anno exercitus *Paduanus* ivit ad *Anoale*, sed parum ibi stetit, quia redditum fuit *Potestati*, & *Communi Padue*.

MCCXXXIII.

Dominus *Ardizonus* de *Vercellis*, Potestas *Padue*. Hoc anno fuit factum *Fratri Johannis* de *Ordine Fratrum Prædicatorum*.

MCCXXXIV.

Dominus *Otto* de *Mandello* de *Mediolano* Potestas *Padue*. Hoc anno exercitus *Paduanus* ivit per *Trivisanam*, & per *Pedemontem*, & per terras *illorum* de *Romano*, faciendo magnum *vastum*, & hoc anno fuit maxima *nix*, & mors *vinearum*, & *arborum*.

MCCXXXV.

Idem Dominus *Otto* de *Mandello* Potestas *Padue*. Hoc anno ivit *Domina Beatrix* ad *maritum* *Dominum Regem Ungarorum*.

MCCXXXVI.

Dominus *Rambertus* de *Gisleriis* de *Bononia* Potestas *Padue*. Hoc anno exercitus *Paduanus* ivit *Rivaltam*, & *Imperator Fredericus* combuxit *Vicentiam*, & *civitas Padue* est reddita *Imperatori*, & *Ecelino*, recipienti eam pro *Imperatore*, & incepta est *peffima guerra*.

MCCXXXVII.

Dominus *Comes Simon* de *Apulia* Potestas *Padue*. Hoc anno, die *quarto* exeunte *Februario*, data est *civitas Padue* *Nuntiis Domini Imperatoris*, & factus est ipse *Comes Simon* Potestas pro *Imperatore* in *Padua*, *Ecelino* tertio *dominante*.

MCCXXXVIII.

D Dominus *Aldrevandinus Cazaconte* de *Tuscia* Potestas *Padue*. Hoc anno *Azo Estensis* *Marchio* venit armata manu, cum suis *fidelibus* usque in *Pratum Vallis*, sed *inordinate* reversus est.

MCCXXXIX.

Dominus *Thybalus Franciscus* de *Apulia* Potestas *Padue*. Hunc *Imperator* stans in *Padua* constituit *Padue Potestatem*, & intraverat ipse *Imperator* in *Padua* mense *Januarii* nuper præterito, die *ii. exeunte*, & in mense *Madii* mortuus est *Sol*, & *Imperator* cum exercitu *Paduano* ivit ad *Castrum Francum*, & facta est contra *Ecelinum* *conspiratio prima*.

MCCXL.

Idem D. *Thybalus* Potestas *Padue*.

MCCXLI.

Idem D. *Thybalus* Potestas *Padue*.

MCCXLII.

Dominus *Galvanus Lanzea* de *Apulia* Potestas *Padue*. Hoc anno duxit *Ecelinus* exercitum *Paduanum* ad *Pontem Plavis*, mense *Junii*, & valuit *stadium frumenti* *viginti solidos*, & plus.

MCCXLIII.

F Idem Dominus *Galvanus* Potestas *Padue*. Hoc anno facta est *representatio passionis*, & *mortis Christi* in *Prato Vallis*, in ipsa die *Pascæ*, *solemniter*.

MCCXLIV.

Dominus *Wizardus* Comes de *Roaldefco* de *Brixia* Potestas *Padue*.

MCCXLV.

Idem Dominus *Wizardus* Potestas *Padue*.

MCCXLVI.

MCCXLVI.

Idem Dominus *Wizardus* Potestas *Paduæ*. Hic non finivit Potestariam. Et facta est secunda conspiratio contra *Ecelinum*, & hic fuit factum de morte illorum de *Bonicis*, & quorundam aliorum in vigilia *Sancti Martini*.

MCCXLVII.

Dominus *Wecili* de *Prata* de Episcopatu *Tarvisi* Potestas *Paduæ*.

MCCXLVIII.

Idem Dominus *Wecili* Potestas *Paduæ*.

MCCXLIX.

Idem Dominus *Wecili* Potestas *Paduæ*. Hic non finivit Potestariam. Et hoc anno cepit *Ecelinus villam*, & *roccam* de *Este* hostiliter.

MCCL.

Dominus *Ansedisus* de *Widotis*, filius sororis *Ecelini* tertii Potestas *Paduæ*.

MCCLI.

Idem Dominus *Ansedisus* Potestas *Paduæ*.

MCCLII.

Idem Dominus *Ansedisus* Potestas *Paduæ*. Hoc anno mortuus est *Beatus Petrus* martir de *Ordine Prædicatorum* per *Acarinum*, & facta est tertia conspiratio contra *Ecelinum*.

MCCLIII.

Idem Dominus *Ansedisus* Potestas *Paduæ*.

MCCLIV.

Idem Dominus *Ansedisus* Potestas *Paduæ*.

MCCLV.

Idem Dominus *Ansedisus* Potestas *Paduæ*.

123

Nomina Potestatum, & Rectorum a captione Civitatis

P A D U Æ.

MCCLVI.

Dominus *Marchus Quirinus* de *Venetiis* Potestas *Paduæ*. Hoc anno exempta est *Civitas Paduæ* de tyrannide *Ecelini Tertii* de *Romano*, die *Martis x. exeunte Junio*, & ipse *Ecelinus xi. Millia Paduanorum*, qui secum iverant contra *Mantuanos* hostiliter, carceravit *Veronæ*, & ibi sunt mortui quasi omnes.

MCCLVII.

Dominus *Johannes Badoarius* de *Venetiis* Potestas *Paduæ*.

MCCLVIII.

Dominus *Matthæus* de *Correza* de *Parma* Potestas *Paduæ*. Hoc anno inceptus est murus *spaldi*, & *stadium frumenti* valuit solidos viginti, & ultra.

MCCLIX.

Dominus *Wido* de *Monte Fojano* de *Regio* Potestas *Paduæ*. Hoc anno captus est, & mortuus *Ecelinus Tertius* de *Romano* mense *Septembris*.

MCCLX.

Dominus *Matthæus Quirinus* de *Venetiis* Potestas *Paduæ*. Hoc anno mortuus est *Albricus* de *Romano* frater *Ecelini*, cum uxore, & filiis, & filiabus in castro *Sancti Zenonis*, mense *Augusti*, & hoc anno in vigilia *S. Martini* inceptit *Baptisterium* in *Padua*.

MCCLXI.

Dominus *Johannes Badoarius* de *Venetiis* Potestas *Paduæ*.

MCCLXII.

Dominus *Wibertus* de la *Gente* de *Parma* Potestas *Paduæ*. Hoc anno fuit magnus ignis, in vigilia omnium *Sanctorum*, circa forum, & *Ecclesiam Sanctæ Lucie*.

MCCLXIII.

Dominus *Matthæus* de *Correza* de *Parma* Potestas *Paduæ* electus in *Martio*. Et sequente *Octava Pasce* corpus *Beati Antonii* translatus est, ubi nunc est. Et tunc inceptus est murus, ubi prius erant tantum *spaldi*, versus partem *Occidentis* de *Padua*.

MCCLXIV.

Dominus *Laurentius Theopolus* de *Venetiis* Potestas *Paduæ*.

MCCLXV.

Dominus *Gerardinus Longus* de *Venetiis* Potestas *Paduæ*.

MCCLXVI.

Dominus *Jacobinus Rubeus* de *Parma* Potestas *Paduæ*. Hoc anno reparatum fuit *Carrociū*, & multum factum fuit pulcrum, quod *Ecelinus* olim fecerat in foro putrescere, ita quod de ipso nihil inveniebatur, præter antennam. Et in hoc anno *Castellani Vicentini* sua castra *Veronensibus* dederunt. Unde *Commune*, & homines de *Vicentia* se civitati, & *Communi Paduæ* reddiderunt, & *Paduanus exercitus* *Leonicum* ivit hostiliter, & ipsum per vim de *Veronensium* manibus extirpavit. Et in anno præsentis in *Padua* obiit *B. Antonius Peregrinus*.

MCCLXVII.

Dominus *Bonifacius* de *Canossa* de *Regio* Potestas *Paduæ*.

MCCLXVIII.

Dominus *Rolandinus* de *Canossa* ejus nepos Potestas *Paduæ*. Hoc anno fuerunt duo magni terræmotus die *Sabbati iiii. intrante Novemb.*

MCCLXIX.

Dominus *Matthæus* de *Correza* de *Parma* Potestas *Paduæ*. Hoc anno *loza Communis Paduæ* facta fuit.

MCCLXX.

Dominus *Thomasinus Zuffignanus* de *Venetiis* Potestas. Hoc anno murus *spaldi Communis Paduæ* superscriptus totaliter fuit perfectus.

MCCLXXI.

Dominus *Bartholamæus* de *Soppo* de *Pergamo* Potestas *Paduæ*. Hic Potestas, & Rector *chronicam* de omnibus scripturis negotiorum factorum in *Marchia Tarvisina*, ab annis *xvii. huc usque*, secum detulit, & portavit.

MCCLXXII.

Dominus *Michael* de *Auro* de *Venetiis* Potestas *Paduæ*.

MCCLXXIII.

MCCLXXIII.

Dominus Jacobinus Rubeus de Parma Potestas Paduæ. Hoc anno exercitus Paduanus per vim cepit castrum Angarani, & fuit Concilium apud Lugdunum mense Maji.

MCCLXXIV.

Dominus Gothfredus de la Turre de Mediolano Potestas Paduæ. Hoc anno de mense Februarii in edificatione laborerii Domus Dei, tanta quantitas cuiusdam generis monetarum per Fratrem Rolandum, & ejus fossores inventa fuit, quæ valuit XVII. millia librarum, & ultra.

MCCLXXV.

Dominus Robertus de Robertis de Regio Potestas Paduæ.

MCCLXXVI.

Dominus Guido de Robertis ejus nepos Potestas Paduæ.

MCCLXXVII.

Dominus Matthæus Quirinus de Venetiis Potestas Paduæ.

MCCLXXVIII.

124 Dominus Marinus Valaresse de Venetiis Potestas Paduæ. Hoc anno die quarto intrante Novembri, Paduanus exercitus castrum Colonia, Veronensis districtus, obsedit hostiliter, & per vim castrum ipsum cepit die XVI. intrante mense Decembris. Et in anno præsentis Dominus Frater Henricus Tridentinus Episcopus, est cum Paduanis ciuitadantia vinculo alligatus.

MCCLXXIX.

Dominus Jacobus de Gonzolino de Auximo Potestas Paduæ. Hic Paduæ Potestas, ejus malitia dominante, compulsus est in Padua suum Regimen non finire: immo tantum quinque mensibus scilicet a festo Sancti Petri de Junio, usque ad mensem Decembris ciuitatis Paduæ fuit Rector. Et de mense Novembris Dominus Matthæus de Corrigia de Parma fuit electus Capitaneus Populi Paduani. Et hic fuit factum tradimentum ciuitatis Vicentiæ, quando Domini Bartholamæus, & Ansedisus fratres de Schinelis, cum aliis multis, fuerunt de Padua forbanniti.

MCCLXXX.

Dominus Matthæus de Corrigia de Parma Potestas Paduæ. Hoc anno iuit exercitus Paduanus de mense Maji cum suo Carroccio ad Villam Novam contra Veronenses, & ibat exercitus faciendo vastum usque ad Sanctum Martinum de Bonoalbergo, & inde usque ad burgos ciuitatis Veronæ. Et hoc anno Dominus Gerardus de Camino in ciuem Paduæ fuit assumptus.

MCCLXXXI.

Dominus Henricus de Auro de Venetiis Potestas Paduæ. Hoc anno facta fuit Domus potestatis, sub qua venduntur ferramenta.

MCCLXXXII.

Dominus Ubertus de Freschebaldis de Florentia Potestas Paduæ. Hoc anno facti fuerunt quatuor pontes lapidei, videlicet Pons Baxanelli, Pons Gradiciorum, Pons Sanctæ Mariæ de Porcilia, & Pons, qui est a porta Domini Widonis de Lucio.

MCCLXXXIII.

Dominus Veri de Circulis de Florentia Potestas Paduæ. Hoc anno factus fuit Pons lapideus Sancti Leonardi.

MCCLXXXIV.

Dominus Fantonus de Rubeis de Florentia Potestas Paduæ, a festo Circumcisionis, usque ad festum S.

A Petri de Junio. Hoc anno medio, in die Sancti Johannis Baptiste, obiit Venerabilis Pater Dominus Joannes de Forzate de Padua, Episcopus Paduanus.

MCCLXXXIV.

Idem Dominus Fantonus Potestas Paduæ a festo S. Petri de Junio, usque ad unum annum. Hoc anno facta fuit domus, quæ est circa Turrim Communis, ubi fiunt Consilia Generalia. Et hoc anno, circa festum Natiuitatis Domini, omnes carcerati carcerum Maleficii Communis Paduæ relaxati fuerunt amore Dei.

B

MCCLXXXV.

Dominus Guilielmus Malaspina de Obizis de Lucca Potestas Paduæ. Hoc anno facta fuit domus, super qua manent Anziani, & factus fuit Pons lapideus S. Johannis a navibus.

MCCLXXXVI.

Dominus Baronus de Manzatoribus de Sancto Miniato de Tuscia Potestas Paduæ. Hoc anno inceptus fuit pons lapideus Tadorum.

MCCLXXXVII.

C Dominus Cursius de Donatis de Florentia Potestas Paduæ.

MCCLXXXVIII.

Dominus Ottolinus de Mandello de Mediolano Potestas Paduæ. Hoc anno facta fuit pax inter Clericos Paduæ, & Commune Paduæ, in majori Consilio Generali.

MCCLXXXIX.

D Dominus Percevallus de Mandello de Mediolano Potestas Paduæ, & fuit frater superscripti Ottolini. Hoc anno die Veneris primo Julii, combusta fuit Padua in magna parte circa Plateam Communis. Qui supra dictus Dominus Percevallus stetit tantum octo diebus in syndicatu, & postea furtive nona nocte fugit, hospite insalutato. Cujus rei causa forbannitio per Commune Paduæ facta fuit, quod nec ipse, nec aliquis de ejus Domo unquam possint ad ciuitatis Paduæ Regimen pervenire.

MCCXC.

E Dominus Thomas Quirinus de Venetiis Potestas Paduæ. Hoc anno facta fuit pax, & fraternitas inter Commune Paduæ, & Commune Venetiarum usque ad novem annos. Et mortuus fuit Dominus Berroardus Comes Vicentinus, cum quibusdam ejus complicitibus, quia compertum fuit ipsum velle de protectione Communis Paduæ auferre ciuitatem Vicentiæ, & districtum.

MCCXCI.

F Dominus Lambertucius de Freschobaldis de Florentia Potestas Paduæ. Hoc anno exercitus Paduanus iuit Vicentiam, quia Dominus Zordanus de Seraticio, frater uxoris superscripti Domini Berroardi, cum quibusdam suis sequacibus, quadam nocte, armata manu insultavit in milites Paduæ, qui ibi pro ipsa ciuitate custodienda manebant, eam volens de ipsorum manibus extirpare. Quo sic negotio procedente, dictus Dominus Zordanus, cum aliis, captus fuit, & postea omnes fuerunt in Platea Communis Vicentiæ publice decollati. Et hic de mense Aprilis fuit per Commune Paduæ inceptum Castrum Baldum.

MCCXCII.

Dominus Paulus Quirinus de Venetiis Potestas Paduæ. Hic Dominus Obizo Estensis Marchio est viam

viam universæ carnis ingressus. Et hoc anno quidam Castellani de Vicentia forbanniti ascenderunt castrum Valdagni, volentes eum contra honorem Communis Paduæ, & Vicentiæ detinere: Unde exercitus Vicentinus dictum castrum obsedit, & eum per vim obtinuit, & omnes, qui in dicto castrum manebant sunt capti, & in Vicentiam ducti, & postea in ipsius Communis Campo Martio, per amissionem capitis sunt in morte damnati. Et in hoc Regimine completum fuit laborerium Castri Baldi.

MCCXCIII.

Dominus Gerardus de Josano de Cremona Potestas Paduæ. Hoc anno Domini Azo, & Franceschini fratres filii condam Domini Obizonis Marchionis Estensis, Dominum Aldrevandinum ejus fratrem de Ferrara, & de suis bonis omnibus expulerunt. Qui quidem Dominus Aldrevandinus, videns se a suo sanguine derelictum, cum uxore, & suis filiis, ivit Bononiam, & se in suis manibus totaliter tradidit, qui eum minime receperunt. Qua de re ipse Dominus Aldrevandinus videns se ab omnibus quos sibi putabat amicos, in integrum derelictum, venit Paduam, tamquam sibi ad portum refugii, & salutis, & se, & uxorem, & suos filios, & bona sua omnia, quæ habebat in manibus Paduanorum dedit, qui eum alacriter, & voluntarie receperunt. Propter quod inter Paduanos, & Dominos Azonem, & Franceschinum fratres Marchiones Estenses guerra maxima orta est, & exercitus Paduanus obsedit castra Cerri, & Calaois, & capta sunt, & in totum cum omnibus fundamentis dirupta. Dejecta fuit in terram, & tota destructa etiam roccha de Este, quæ omnia castra erant domus Estensis, & sita in territorio Pedevendæ Paduani districtus. Et hoc etiam anno firmata fuit pax, concordia, & fraternitas inter Commune Paduæ ex una parte, & Dominum Albertum de la Scala, & Commune Veronæ ex altera. Et anno præsentis quælibet fratalia Paduani Communis fecit suum consalonem singulariter, in quo erat picta armatura Communantiae Paduæ, & cujuslibet frataliæ. Et per Potestatem Paduæ cuilibet Castaldioni frataliæ fuit consignatum vexillum frataliæ ad eum pertinentis, & vexillum Communantiae fuit traditum Judici tunc temporis Anzianorum, & sic per consequens Judicibus, & Castaldionibus omnibus factum fuit tempore procedente, in principio cujuslibet Regiminis in Padua venientis. Et etiam in præsentis Regimine Populus Paduanus, cum omnibus suis amicis, hostiliter obsedit Marchiones Estenses supra flumen Attacis, & fixit sua tentoria ultra flumen, circa castrum de Veneze. Et ibi exercitu Paduano manente, & inimicos multum damnificante, Reverendus Pater Dominus Raymundus Acquilienensis Patriarcha, cum quibusdam Religiosis de ordine Minorum, inter Commune Paduæ, & supradictos Marchiones tractavit pacem, & concordiam, hoc modo videlicet, quod ipsi Domini Azo, & Franceschini fratres Marchiones in gratiam Communis Paduæ sunt recepti, & libere dederunt Paduano Comuni Abbatiam, tertiam partem Lendinariæ, Luxiam, castrum de Veneze, & ejus curiam, terras Burbulli, & generaliter omnes jurisdictiones bona, & jura, ad ipsam Abbatiam in integrum pertinentia, ut ipsum possit omnia su-

prædicta taliter tractare, quemadmodum tractat civitatem Paduæ, & districtum; & quod ipsi Marchiones Estenses, & omnes alii venturi nunquam possint, nec debeant in summitatibus montium Cerri, Calaois, & Rocchæ construere aliquod ædificium, sed summitates semper libere in Commune Paduæ permancant; & omnia bona, possessiones, & jura, quæ Marchiones ipsi in Paduano districtu habebant, sunt eis in totum liberaliter restituta. In principio autem præsentis veræ, eodem Rectore manente, per Consilium, & Commune Paduæ electi fuerunt XII. Sapientes, qui Sapientes a credentia dicebantur, & in guerra ista merum, mistum imperium, & generaliter omnem jurisdictionem habebant, & tantum xv. diebus in dicto officio permanebant, & peractis xv. diebus, proponebatur ad majus Consilium Communis Paduæ utrum prædicti Sapientes deberent sequentibus xv. diebus in prædicto officio permanere, an ipsis permutatis de novo alii eligerentur: & si confirmabantur eodem dominabantur modo, ut prius; si vero cassabantur, quilibet Anzianus, tunc temporis in Anzianatus officio existens, suum Sapientem a credentia eligebat, & ipsis per Anzianos tali modo electis singulariter approbabantur in Majori Consilio, utrum essent ad dictum officium idonei necne. In hoc eodem anno per Commune Paduæ fuit statutum, quod omnes Potestates, & Rectores venturi ad Regimen Paduæ tantum per vi. menses in ipso Regimine debeant permanere, & habere libras quatuor millia pro suo salario; & quod omnes cives Paduani deinceps ituri ad Regimen Civitatis Vicentiæ similiter tantum per vi. menses ibi regere debeant, & pro suo salario habere libras 126 duo millia, & omnia suprascripta in prædicto millesimo facta sunt, ac etiam prædicto Rectore manente.

MCCXCIV.

Dominus Nicolaus Maurocenus de Venetiis, a festo S. Petri de Junio, usque ad festum Circumcisionis Domini, Potestas Paduæ. Hoc Regimine elevata fuit, sed non completa Turris Vetus Communis Paduæ, quæ est prope aliam Turrim & domum Anzianorum.

MCCXCV.

Dominus Conradus de Monte Magno de Pistorio, a festo Circumcisionis Domini, usque ad festum Sancti Petri de Junio, Potestas Paduæ. Hic quælibet fratalia Communis Paduæ statuit inter se, quod Castaldiones omnium frataliarum omni prima die Dominica mensis cujuslibet, deberet in Ecclesia Palatii Communis Paduæ convenire, & ibi ad honorem Dei, & Beati Prosdocimi primo Missam facere solemniter celebrare, & Missa completa Castaldiones solummodo deberent in Ecclesia remanere, & inter se propositionem facere generalem, quid super statu civitatis sit plenarie faciendum &c. Hic etiam completa fuit Turris vetus, quæ est prope domum Anzianorum, & super eam posita quædam campana, quæ olim inventa fuit in roccha de Este, quando diruebatur, tempore Regiminis Domini Gerardi de Josano Potestatis Paduæ. Hic facta fuit per Commune Paduæ Turris, quæ est ultra flumen Attacis in opposito Castri Baldi. Hic.

127

Hæc in Codice ZABARELLIO post

ROLANDINI

Historiam ejusdem Librarii manu scripta leguntur.

Nota qualiter, & per quos recta fuit civitas PADUÆ tempore infra-scripto, & novitates, & concurrentia temporibus inscriptis, ut patet infra.

C MCLXXIV.
Consules rexerunt Paduam.

MCLXXV.
Dominus *Albertus* ab *Osa* de *Mediolano* Potestas Paduæ.

MCLXXVI.
Consules rexerunt Paduam.

MCLXXVII.
Dominus *Obizo Estensis* Marchio rexit Paduam.

MCLXXVIII.
Idem Dominus *Obizo* rexit.

MCLXXIX.
Dominus *Guillelmus Tempesta* Potest. Paduæ.

MCLXXX.
Dominus *Aldrigetus* de *Orlando* Potestas Paduæ Paduanus.

MCLXXXI.
Consules rexerunt Paduam.

MCLXXXII.
Dominus Comes *Manfredinus* de *Padua* rexit.

MCLXXXIII.
Dominus *Dalesmaninus*, & *Tanselgardinus* de *Padua* rexerunt Paduam.

MCLXXXIV.
Dominus *Albertus* de *Baono* rexit.

MCLXXXV.
Dominus *Ugucio* de *Boxio* Potestas Paduæ.

MCLXXXVI.
Dominus *Aponacius* de *Brixia* Potestas Paduæ.

MCLXXXVII.
Consules rexerunt Paduam. Hic ceperunt *Montegardam* hostilem Paduæ, & *Tervixius Veronensis* interfecit Comitem *Saurum*.

MCLXXXIX.
Dominus *Guillelmus* de *Osa* Potestas Paduæ.

MCXC.
Idem Dominus *Guillelmus*.

MCXCI.
Idem Dominus *Guillelmus*.

MCXCII.
Dominus *Ubertus Vicecomes* Potestas Paduæ, & fuit *Placentinus*.

MCXCIII.
Idem Dominus *Ubertus*.

A MCXCIV.
Consules rexerunt Paduam. Hoc anno natus est *Ezelinus* tertius.

MCXCV.
Dominus *Paganus* de *la Turre*, Potestas Paduæ. Hic fecit fieri pontem ab *Omnibus Sanctis*, & incepit muros circa Paduam.

MCXCVI.
Dominus *Ottobonus* de *Boxio* Potestas Paduæ.

MCXCVII.
B Idem Dominus *Ottobonus* rexit.

MCXCVIII.
Dominus *Jacobus Strictus* de *Placentia* Potestas Paduæ. Hic incepit factum *Camexani* inter Paduanos, & *Vicentinos*.

MCXCIX.
Dominus *Azo Estensis* Marchio Potestas Paduæ.

MCC.
C Dominus *Azo Confalonarius* Potestas Paduæ.

MCCI.
Dominus *Petrus Zianus* de *Venetis* Potestas Paduæ.

MCCII.
Dominus *Ubertus Vicecomes* de *Placentia* Potestas Paduæ.

MCCIII.
Dominus *Albertus* de *Mandello* de *Mediolano*, Potestas Paduæ.

D MCCIV.
Dominus *Albertus* de *Baone*, & *Dalesmaninus* de *Padua* rexerunt. Hic factum fuit *Campretum*.

MCCV.
Dominus *Barocius* de *Cremona* Potestas Paduæ.

MCCVI.
Dominus *Manfredus* de *Gazo* de *Cremona* Potestas Paduæ.

E MCCVII.
Dominus *Bernerius Mastallus* de *Cremona*. Hic factum *Brayda* de *Verona* contra *Marchionem*, & *Montecos*.

MCCVIII.
Dominus *Vescontinus* de *Placentia* Potestas Paduæ. Tunc fuit magnus ludus in *Prato Vallis*, & omnes *Paduani* per contratas vestiti sunt novis vestibus, & captus fuit Potestas *Vicentie*.

F MCCIX.
Dominus *Jacobus* de *Vercellis* Potestas Paduæ. Paduanus

duanus exercitus ivit *Onariam* in servitium *Ezelini* secundi, quia *Vicentini* volebant invadere *Baxanum*.

MCCX.

Dominus *Jacobus* de *Andito Placentinus* Potestas *Padue*. Hoc anno facta est porta *Turrisellarum*, & murus civitatis inde usque ad *Sanctum Michaellem*.

MCCXI.

Dominus *Azo* de *Pagano* de *Pergamo* Potestas *Padue*.

MCCXII.

Dominus *Berocius* de *Cremona* Potestas *Padue*. Hic fecit fieri viam de *Ponte Curvo*, per quam itur *Lignarium*, & ad *Plebem Sacci*.

MCCXIII.

Dominus *Marinus Zenus* de *Venetis* Potestas *Padue*. Hic exercitus *Paduanus* obsedit *roccham* de *Este*, & eam cepit, *Aldebrandino* resistente, qui tunc erat *Marchio*.

MCCXIV.

Dominus *Albizus Florentis* Potestas *Padue*. Hic factus fuit ludus magnus in *Tarvisio*, per quem fuit lis inter *Paduanos*, & *Venetos*.

MCCXV.

Dominus *Bonifacius Guidonis* de *Guizardo* de *Bononia* Potestas *Padue*. Hic ivit *Paduanus* exercitus ad *Baibam* contra *Venetos*.

MCCXVI.

Dominus *Fulco* de *Guarinis* de *Bononia* Potestas *Padue*.

MCCXVII.

Dominus *Jacobus* de *Andito* de *Placentia* Potestas *Padue*. Hic fecit fieri molendina *Turrisellarum*, & ab *Omnibus Sanctis*.

MCCXVIII.

Dominus *Johannes Rusca* de *Cumis* Potestas *Padue*. Hoc anno fuit inceptum *Palatium*.

MCCXIX.

Dominus *Malpileus* de *Tuscia* Potestas *Padue*.

MCCXX.

Dominus *Bernardus Baronus* Potestas *Padue*. Tunc fuit exercitus *Paduanus* ad *Castrum Francum* contra *Tarvixinos*, & tunc incepta est *Cittadella*.

MCCXXI.

Dominus *Bonifacius Guidonis* de *Guizardo* Potestas *Padue*.

MCCXXII.

Dominus *Johannes Ruscha* Potestas *Padue*. Tunc translatus est studium de *Bononia* *Paduam*, & sequenti die *Natalis* fuit magnus terræmotus.

MCCXXIII.

Dominus *Guido* de *Landriano* Potestas *Padue*. Et hoc anno fuit factum de *Frata Ferrariensis* districtus.

MCCXXIV.

Dominus *Robertus* de *Concoregio* de *Mediolano*, Potestas *Padue*. Hoc anno facta est via a *Prato Vallis* ad *Burolentam*.

MCCXXV.

Dominus *Otto* de *Mandello* de *Mediolano* Potestas *Padue*.

MCCXXVI.

Dominus *Bonifacius Comes* civis *Mantuanus* Potestas *Padue*. Hic non complevit Potestariam

A suam, quia quidam *Paduani* fecerunt insultum in eum.

MCCXXVII.

Dominus *Bonifacius Guidonis* de *Guizardo* Potestas *Padue*.

MCCXXVIII.

Dominus *Stephanus Badoarius* de *Venetis* Potestas *Padue*. Tunc *Paduanus* exercitus ivit *Baxanum*, & per *Pedemontem*, quia *Ezelinus* tertius ceperat *Guillelmum*, & *Castrum Fontis*.

MCCXXIX.

B Dominus *Johannes Dandolus* de *Venetis* Potestas *Padue*.

MCCXXX.

Dominus *Stephanus Badoarius* Potestas *Padue*. Tunc ivit exercitus *Paduanus* ad *Bonadigium*, & *Rivaltam*, quia *Veronenses* expulerant suum Potestatem, & quosdam nobiles de *Verona*.

MCCXXXI.

Dominus *Guifredus* de *Lucino* de *Placentia* Potestas *Padue*. Hoc anno fuit factum *S. Antonii*, & Potestas *Padue* extraxit de carceribus *Comitem S. Bonifacii*, & quosdam alios nobiles.

MCCXXXII.

Dominus *Berardus* de *Rivolis* Potestas *Padue*. Tunc ivit exercitus *Paduanus* ad *Anoalem*, sed parum ibi stetit, quia redditum fuit Potestati.

MCCXXXIII.

Dominus *Ardizonus* de *Vercellis*. Hoc anno fuit factum fratris *Johannis* de ordine *Prædicatorum*.

MCCXXXIV.

Dominus *Otto* de *Mandello* Potestas *Padue*. Hic multum fatigavit *Paduanum* exercitum per *Tarvixanam*.

MCCXXXV.

Idem Dominus *Otto* de *Mandello* Potestas *Padue*.

MCCXXXVI.

Dominus *Robertus* de *Gisleriis* de *Bononia* Potestas *Padue*. Hic duxit exercitum *Paduanum* ad *Rivaltam*, & Imperator combussit *Vicentiam*, & nunc incipit pessima guerra.

MCCXXXVII.

E Comes *Simon Apulie* Potestas *Padue*. Hoc anno quarto die exeunte *Febr.* data est *Padua* *Nuntius* Imperatoris, & tunc hic Potestas factus est in *Padua* per Imperatorem, dominante *Ezelino* tertio.

MCCXXXVIII.

Aldebrandinus Cazaconte de *Tuscia* Potestas *Padue*. Hoc anno venit *Marchio* armata manu usque ad *Pratum Vallis*, sed non bene reversus est.

MCCXXXIX.

F *Tebaldus Franciscus Apuleus*. Hunc constituit Dominus Imperator Potestatem *Padue*. Cum intrasset ipse Imperator *Paduam* præterito mense *Januarii* die vii. exeunte.

MCCXL.

Idem D. *Tebaldus*.

MCCXLI.

Idem D. *Tebaldus*.

MCCXLII.

Dominus *Galvanus Lancea* de *Apulia*. Hoc anno

Rolandinus L 2 fuit

fuit *Ecelinus* ad *Pontem Plavis* cum exercitu *Paduano*, in mense *Junii*.

MCCXLIII.

Idem Dominus *Galvanus Lancea*. Hoc anno, in festo *Pascae*, facta fuit repræsentatio passionis, & resurrectionis *Christi* solemniter, & ordinate, in *Prato Vallis*.

MCCXLIV.

Dominus *Guizardus Comes* de *Roaldefco* de *Brixia*.

MCCXLV.

Idem Dominus *Guizardus*.

MCCXLVI.

Idem Dominus *Guizardus*, sed non finivit Potestariam.

MCCXLVII.

Dominus *Guecili* de *Prata* Potestas *Paduæ*.

MCCXLVIII.

Idem Dominus *Guecili*.

MCCXLIX.

Idem Dominus *Guecili*. Sed non finivit Potestariam.

MCCL.

Dominus *Ansedisus* de *Guidotis*, filius fororis *Ecelini* tertii.

MCCLI.

Idem *Ansedisus*.

MCCLII.

Idem *Ansedisus*.

MCCLIII.

Idem *Ansedisus*.

MCCLIV.

Idem *Ansedisus*.

MCCLV.

Idem *Ansedisus*.

MCCLVI.

Dominus *Marcus Quirinus* de *Venetis* Potestas *Paduæ*. Hoc anno exempta est *Padua* de tyrannia *Ezelini*, & ipse ultra decem millia *Paduanos* carceravit *Verone*, & mortui sunt in carceribus.

MCCLVII.

Dominus *Joannes Badoarius* de *Venetis* Potestas *Paduæ*.

MCCLVIII.

Dominus *Matthæus* de *Coreza* de *Parma* Potestas *Paduæ*. Hic inceptus fuit murus *spaldi*.

MCCLIX.

Dominus *Guido* de *Fojano* de *Regio* Potestas *Paduæ*. Hoc anno mortuus est *Ezelinus* tertius.

MCCLX.

Dominus *Marcus Quirinus* Potestas *Paduæ*. Hoc anno mortuus est *Albricus* frater *Ezelini*, cum tota sua familia, & inceptum factum verberationis in *Padua* in vigilia *S. Martini*.

MCCLXI.

Iterum Dominus *Joannes Badoarius*.

MCCLXII.

Dominus *Gibertus* de *la Gente* de *Parma* Potest. *Paduæ*. Hoc anno fuit ignis in *Padua*, qui com-

buffit stationes circa mercatum, in vigilia omnium Sanctorum. Ignis fratris *Gualmachi*.

MCCLXIII.

Dominus *Matthæus* de *Coreza* Potestas *Paduæ*. Hoc anno facta est translatio *S. Antonii*, in Octava *Pascae*.

MCCLXIV.

Dominus *Laurentius Tepolus* de *Venet.* Pot. *Paduæ*.

MCCLXV.

Dominus *Gerardinus Longus* de *Venet.* Pot. *Paduæ*.

MCCLXVI.

Dominus *Jacobinus Domini Rolandi Rubei* de *Parma* Potestas *Paduæ*. Hoc anno Castellani *Vicentini* dederunt sua castra *Veronensibus*. Unde Commune *Vicentie* reddidit se *Paduano* Comuni, & *Paduanus* exercitus cepit castrum *Leonici*, & factum fuit Carrociium *Paduanum*, & Beatus *Antonius Peregrinus* obiit ad Sanctam Mariam de *Porcilia*.

MCCLXVII.

Dominus *Bonifacius* de *Canossa* Potestas *Paduæ*.

MCCLXVIII.

C Dominus *Rolandinus* de *Canossa* Potestas *Paduæ*.

MCCLXIX.

Dominus *Matthæus* de *Coreza* de *Parma* Pot. *Paduæ*.

MCCLXX.

Dominus *Thomaxinus Justinianus* de *Venetis* Potestas *Paduæ*.

MCCLXXI.

Dominus *Bartholomæus* de *Zopo* de *Pergamo* Potestas *Paduæ*.

MCCLXXII.

Dominus *Michael* de *Auro* de *Venet.* Potestas *Paduæ*.

D

MCCLXXIII.

Dominus *Jacobinus Rubeus* de *Parma* Potestas *Paduæ*. Hoc anno fuit exercitus *Paduanus* ad *Angaranum*, & *Paduani* ceperunt dictum castrum per vim, & fuerunt suspensi per gulam xxiv. de illis, qui erant intus cum *Rodulpho* de *Vivaro*, & dictus *Rodulphus* fugit.

MCCLXXIV.

E Dominus *Gotifredus* de *la Turre* de *Mediolano* Potestas *Paduæ*. Hoc anno de mense *Febr.* fuit inventum in clausura Domus Dei per fratrem *Rolandum* tantum aurum in meaglis, quod valuit circa xvii. millia librarum bagatinorum.

MCCLXXV.

Dominus *Robertus* de *Robertis* de *Regio* Potestas *Paduæ*.

MCCLXXVI.

Dominus *Guido* de *Robertis* nepos prædicti Potestas. Eadem die Dominus *Marsilius*, condam Domini *Partinipei*, Judex, fuit honore Militiæ decoratus in Ecclesia Domi (& statim dictus Dominus *Marsilius* Dominum *Antonium Polafrixanam*, suum socium eadem gloria decoravit) a quodam nobile Milite nepote Regis *Karuli*.

MCCLXXVII.

Dominus *Matthæus Quirinus* de *Venetis* Potestas *Paduæ*.

MCCLXXVIII.

Dominus *Marinus Valarese* de *Venetis* Potestas *Paduæ*. Hoc anno Dominus Episcopus *Tridentinus*, qui vocabatur Frater *Henricus*, effectus est civis *Paduanus*. Item die *Veneris* iv. intran-

te *Novembri* idem Dominus Potestas, cum exercitu *Paduano*, & cum amicis *Paduanorum* ivit ad castrum *Colonie*, & dictum castrum obsederunt usque ad diem *Veneris* 16. *Decembris* & in ipso die ceperunt. Custodes ipsius castri, cum ipso castro reddiderunt se Communi *Padue*.

MCCLXXIX.

Dominus *Jacobus* Domini *Guizelini* de *Osemo* Potestas *Padue*. Tunc Potestas fuit in Regimine quinque menses tantum, & de mense *Novembri* Dominus *Matthæus* de *Coreza* de *Parma* fuit electus Capitaneus Populi *Paduani*, & post ipsos v. menses ipse Dominus *Matthæus* fuit electus in Potestatem. Et ab inde usque ad Kalendas *Januarii* ad unum annum. Et ab inde citra mutatum est tempus Potestatum *Padue*, & est ad Kal. *Januarii*. Item in dicta Potestaria Domini *Jacobi* fuit factum tradimentum *Vicentie*, quando *Bartholomeus*, & *Ansedisus* fratres de *Schinellis* fuerunt de *Padua* forbanniti: Et multi Nobiles, & Magnates de *Vicentia* fuerunt capti, & valde tormentati.

MCCLXXX.

Dominus *Matthæus* de *Coreza* incepit Potestariam *Padue* die 1. *Januarii*. Hoc Anno, die XII. intrante *Madio*, exivit exercitus *Paduanus* cum suo Carroccio, & posuerunt se in *Villanova Veronensis* districtus supra *Alponem*, ibique stetit XIV. diebus, iens quotidie cum vastatoribus, & populis, comburendo villas, vineas, & arbores incidendo, & segetes devastando usque ad Villam *S. Martini Bonalbergi*, & ultra usque ad *Burgos* civitatis *Verone* * *Veronensibus* rebellibus ipsi exercitui *Paduano*. Postmodum vero ad petitionem, & instantiam dominorum *Coxerii* de *Carbonensibus* de *Bononia* tunc Potestatis *Verone*, ac Domini *Alberti* de *la Scala* Capitanei Populi *Veronensis*, timentium ne per *Paduam* procederetur ulterius contra eos; intercedentibus Domino Duce *Venetiarum*, ac Ambaxatoribus civitatis ejusdem, Ambaxatoribus etiam Communis *Tarvisii*, & Fratris *Laurentii* Rectoris domus Dei de *Venetis*, qui in hoc negotio mediatores, & tractatores fuerunt, inter *Paduam*, & *Veronam* pax, ac perpetuum concordium perpetrarunt. Item in hoc anno assumptus fuit Dominus *Gerardus* de *Camino* in civem *Padue*.

MCCLXXXI.

Dominus *Henricus* de *Auro* de *Venetis* Potestas *Padue*.

MCCLXXXII.

Dominus *Bertus* de *Friscobaldis* de *Florentia* bonus Potestas.

MCCLXXXIII.

Dominus *Veri* de *Circlis* de *Florentia* Potestas *Padue*. Hoc Anno Dominus *Gerardus* de *Camino* intravit *Tarvisium* per Dominium, & expulsit Dominos de *Castellis*. Et in hoc anno facti fuerunt pontes *S. Leonardi*, Domini *Guidonis* de *Lucio*, *Gradiciorum*, & *Baxanelli* de lapidibus.

MCCLXXXIV.

Dominus *Fantonus* de *Rubeis* de *Florentia* Potestas *Padue*, & duravit in sua Potestaria XVIII. menses, scilicet in MCCLXXXV. In hoc anno, incepit Regimen in festo *S. Petri* de *Junio*: Facta fuit Camera Consilii Generalis Communis *Padue*, super domum Potestatis.

MCCLXXXV.

Dominus *Guillelmus Malaspina* de *Luca* Potestas *Padue*. Hoc anno facta fuit domus magna jux-

ta Ecclesiam *S. Martini*, in qua manent *Anziani*, & Pons *S. Joannis* de lapidibus.

MCCLXXXVI.

Dominus *Baronus* de *Manzatoribus* de *S. Miniato* Potestas *Padue*. Hic fecit fieri Portam *Camere Consilii Veteris*, & fecit destrui picturas *Notariorum*, & quidam ex ipsis extracti sunt de libro forbannitorum. Item domus Domini *Guecilli* a Ponte *Altinato* fuerunt emptæ pro Communi *Padue*, & destructæ. Et factus fuit ibi murus, & Porta *Civitatis*.

MCCLXXXVII.

Dominus, *Cursus Donatus* de *Florentia* Potestas *Padue*. Tunc inceptus fuit Pons *Tadorum*, & Dominus *Guillelmus* de *Montefilice* fuit bannitus pro morte.

MCCLXXXIX.

Dominus *Ottolinus* de *Mandello* Potestas *Padue*. Tunc fuerunt *Paduani* interdicti per Legatum, occasione Statuti facti contra plures, de mense *Martii*.

MCCXC.

Dominus *Percevallis* frater dicti Domini *Ottolini* Potestas *Padue*. Hoc anno fuit ignis die 1. *Julii*, qui combussit specialias domus Domini *Aylini*, & domos olim Domini *Rainaldi Scrovegni*, usque ad *Sanctam Agnetem*, &c. Et fuit ejecta datia mensis *Novembris* occasione dicti ignis.

MCCXCI.

Dominus *Thomas Quirinus* de *Venetis* Potest. *Padue*. Hoc anno fuit ignis ad Pontem *Corbum*, & fuerunt extimata bona, & soluta datia mensis *Madii*.

MCCXCII.

Dominus *Lambertucius* de *Friscobaldis* de *Florentia* Potestas *Padue*. Tunc fuit inceptum Castrum *Baldum* mensis *Aprilis* ad honorem Communis *Padue*. Et debet fieri usque ad *Sanctum Petrum* de *Junio*.

MCCXCIII.

Dominus *Paulus Quirinus* de *Venetis* Potestas *Padue*.

MCCXCIV.

Dominus *Gerardus* de *Josano* de *Cremona* Potestas *Padue*. Hoc anno mensis *Novembris* fuerunt capta castra *Cerri*, & *Calaoni* in festo *S. Clementis*, & ejecta fuerunt in terra cum tota *rocha* de *Este*, & postmodum de mense *Madii* Populus *Paduanus* habuit Abbatiā, *Lendennariam*, & *Veneze*, cum tota curia *Abbatiae*.

MCCXCIV.

A Kal. *Julii*. D. *Nicolaus Morexinus* de *Venetis* Potestas *Padue*. Et dictus Dominus Potestas debet durare solummodo sex menses, & etiam Potestas *Vicentie* sex menses debet durare, & ex nunc omnis Potestas.

MCCXCV.

Kal. *Januarii*. Dominus *Coradus* de *Monte Magno* de *Pistorio* Potestas *Padue*. Hoc anno mensis *Aprilis* incœpta fuit Turris ex opposito *Castri Baldi* ultra flumen *Aticis*.

Millesimo Eodem Kalend. *Jul.* Dominus *Fantonus* de *Rubeis* in tertia sua Potestaria. Hoc anno inceptus fuit Pons *Pizonis*.

MCCXCVI.

Kalend. *Januarii*. Dominus *Coradus Novellus* de *Monte Magno* de *Pistorio* Potestas *Padue*.

Millesimo Eodem Kal. *Julii*. Dominus *Bertus* de *Brunareschis* de *Florentia* Potestas *Padue*. Hic

castrum Abbatie projectum fuit in terra.

MCCXCVII.

Kal. *Januarii*. Dominus *Blaxius* de *Tolomeis* de *Senis* Potestas *Padue*.

Millesimo Eodem Kal. *Julii*. Dominus *Franciscus* de *Cremonensibus* de *Pistorio* Potestas *Padue*. Hic accepta fuit tenuta de tota *Insula Calcina-rie* pro Commune *Padue*, & alia Villæ quam plures.

MCCXCVIII.

Kal. *Jan.* Dominus *Ongarus* de *Oddis* de *Perusio* Potestas *Padue*.

Millesimo Eodem Kal. *Julii*. Dominus *Bertoldus* de *Malpileo* Potestas *Padue* de *S. Miniato*.

MCCXCIX.

Kal. *Jan.* Dominus *Carolus* Domini *Canti* de *Pistorio* Potestas *Padue*. Et obiit Dominus *Patriarcha Raymundus* de *la Turre*.

Millesimo eodem Kal. *Jul.* Dominus *Neri* de *Bardis* de *Florentia* Potestas *Padue*. Suo tempore fuit condemnatus Dominus *Albertus* de *la Scala* ultimo supplicio mortis, ad petitionem Domini *Tysonis* de *Campo S. Petri*.

MCCC.

Kal. *Jan.* Dominus *Nicolaus*, de *Bonsignoribus* de *Senis* Potestas *Padue*. Hic fecit fieri in *Padua* maximas coreas, & solatia *Dominorum*, & *Dominarum*, & magna hastiludia, quæ *Dominæ* in plateis circa *Palatium* super *pudolos* de novo factos stabant, & multa faciebant jocosa.

Millesimo Eodem Kal. *Jul.* Dominus *Nicola* de *Circulis* de *Florentia* Potestas *Padue*. Tunc factus fuit *portus Omnium Sanctorum*, & muratus a *ponte Omnium Sanctorum* usque ad *ro-*

MCCCI.

Kal. *Jan.* Dominus *Bertolinus* de *Mazis* de *Brixia* Potestas *Padue*. Hic fecit fieri *caibam ferri* propter *Clericos*, Et factum fuit *fondicum bladi*.

Millesimo Eodem. Kal. *Jul.* Dominus *Brodajus* de *Saxoferrato* Potestas *Padue*. Isto Anno obiit Dominus *Albertus* de *la Scala* pater Domini *Canis*.

MCCCII.

Kal. *Jan.* Dominus *Benzenonus* de *Pignano* Potestas *Padue*. Hic Dominus *Ottobonus* *Episcopus Padue* ivit *Romam*, cum *Ambaxatoribus* in contrarium *Fratrum Minorum*, pro officio *Inquisitionis*.

Millesimo Eodem Kal. *Jul.* Dominus *Florinus* de *Ponte Carale* de *Brixia* Potestas *Padue*. Hic datae fuerunt repræsentationes *Dominorum* de *Carraria* contra *Mediolanenses* in opprobrium *Dominorum* de *la Turre*, propter quandam doctem.

MCCCIII.

Kal. *Jan.* Dominus *Marinus Badoarius* Miles de *Venetiis* Potestas *Padue*.

Millesimo Eodem Kal. *Jul.* Dominus *Andreas Valarese* de *Venetiis* Potestas *Padue*. Hic condemnatus fuit in plus de libris decem millibus, quanvis facta fuisset ei misericordia.

MCCCIV.

Kal. *Jan.* Dominus *Rubeus* de *Castello* Potestas *Padue*. Tunc fuit discordia, & exercitus inter Commune *Padue*, & Commune *Venetiarum* propter *Salinas*, & fuit exercitus ad *Castrum Salinarum*.

Millesimo Eodem Kal. *Julii*. Dominus *Montanus Marinus* de *Janua* Potestas *Padue*. Tunc facta fuit concordia inter *Paduanos*, & *Venetos*.

A

MCCCV.

Kal. *Jan.* Dominus *Pax* de *Pacibus* de *Bononia* Potestas *Padue*.

Millesimo Eodem Kal. *Jul.* Dominus *Tarabotus* de *Ancona* Potestas *Padue*, & stetit in *Regimine* vii. menses per totum mensem *Januarii*.

MCCCVI.

Kal. *Februarii*, Dominus *Poncinus* de *Picinardis* de *Cremona* Potestas *Padue*, electus pro quinque mensibus. Hic incepit festum *S. Marie* de *Arena*.

B

Millesimo Eodem Kal. *Jul.* Dominus *Baxianus* de *Fuxiraga* de *Laude*. Hic data fuit jurisdictio in *Terra Lendenarie Paduanis*, cum sua curia, *S. Raxa*, *Cavazana*, cum *Sanguedo*, per *Dominos Marchiones*.

MCCCVII.

Kal. *Jan.* Dominus *Federicus Punzonus* de *Cremona*. Hic ultimo die sui *Regiminis* mortuus fuit Dominus *Petrus Pigna*.

Millesimo Eodem Kal. *Jul.* Dominus *Ongarus* de *Oddis* de *Perusio* Potestas *Padue*.

MCCCVIII.

C

Kal. *Jan.* Dominus *Franciscus* de *Bitonio* Potestas *Padue* de *Asiso*. Hic Dominus *Azo* *Marchio Esensis* obiit in *Terra* de *Esse Paduani* districtus.

Millesimo Eodem Kal. *Julii*. Dominus *Pinus Vernaza* de *Cremona* Potestas *Padue*. Suo tempore Dominus *Franciscus* *Marchio* caute intravit in *terram Rodigii*, in una navi de lino, cum pauca gente, & sic habuit ipsam *terram* sine *castro*, & postea dedit *jurisdictionem Paduanis*.

MCCCIX.

D

Kal. *Jan.* Dominus *Marinus* de *la Brancha* de *Augubio* Potestas *Padue*.

Millesimo Eodem Kal. *Jul.* Dominus *Franciscus* de *Cremonensibus* de *Pistorio* Potestas *Padue*.

MCCCX.

Kal. *Jan.* Dominus *Gentilis* de *Philippensibus* de *Augubio* Potestas *Padue*.

Millesimo Eodem Kal. *Jul.* Dominus *Tolomeus* de *Curtosis* de *Cremona* Potestas *Padue*. Tunc de mense *Julii* *Nuntii Henrici* *Imperatoris* venerunt *Paduam*, ad exponendum intentionem *Imperatoris* volentis omnibus dominari. Et transacto mense *Septembris* ipse *Imperator* transivit *Alpes*, & venit *Mediolanum*. Et ipsam civitatem habuit, & alias multas circumstantes.

MCCCXI.

E

Kal. *Jan.* Dominus *Albertus* de *Castello* Potestas *Padue*. Tunc de mense *Aprilis* die xv. *Civitas Vicentie* extracta est de custodia, & protectione *Paduanorum* per *Vicentinos*, cum auxilio *Domini Canis* de *la Scala*, credentibus *Vicentinis* per se stare sub protectione *Imperatoris*, sed valde erraverunt; & similes fuerunt columbis, cum acceperunt ancipitrem pulsurum earum bella.

F

Millesimo Eodem Kal. *Jul.* Dominus *Rodulfus* de *Malpileis* de *S. Miniato* Potestas *Padue*. Iste fuit in *Regimine* solummodo per unum mensem, cum dimidio, quia infra illud tempus *Commune Padue* obedivit *Imperatori* certis patetis. Et tunc *Imperator* misit *Paduam* pro *Vicario* *Dominum Gerardum* de *Ymzola*.

Dominus Gerardus de *Ymzola* de *Parma* *Vicarius* per medium annum. Iste electus fuit *Vicarius* per *Imperatorem*, & ante complementum medii anni *Dominus Canis* de *la Scala* factus fuit *Vica-*

Vicarius per Imperatorem civitatis *Vicentie*. Qui Dominus *Canis Paduanus* commovit ad guerram. Et tunc pactis Communi *Padue* fractis, Commune *Padue* fuit inobediens Imperatori, & cassaverunt dictum Vicarium, & ipsum elegerunt Potestatem per futurum medium annum. Et tunc incepit pessima guerra inter Commune *Padue*, & Commune *Vicentie*, & Dominum *Canem*, quæ diu duravit, unde combustæ fuerunt infinitæ terræ, villæ, & firmitates in districtibus *Paduano*, *Vicentino*, & *Veronensi*. Item Dominus *Guillelmus Novellus* eodem Millesimo, & Potestaria fuit mortuus in Palatio majori Communis *Padue*.

MCCCXII.

Kal. *Januarii* Dominus *Gerardus de Imzola* prædictus Potestas *Padue* in medio anno subsequenti. Et Ambaxatores, qui erant in curia Imperatoris redierunt sine licentia. Aquilæ dicti Imperatoris fuerunt dispectæ de Palatio Communis de muris civitatis, & de omni loco, ubi erant pictæ in *Padua*.

Millesimo Eodem.

Kal. *Julii* Dominus *Jacobus de Rubeis de Florentia* Potestas *Padue*. Hic ivit exercitus *Paduanus* ad villam *Cologne*, & eam combusserunt, & molendina cum pluribus aliis villis. Et de mense *Augusti*, *Paduani* cum exercitu magno iverunt ad *Longare*, & *Longara*, & vastaverunt rostram, & aperuerunt aquam malo velle domini *Canis*.

MCCCXIII.

Kal. *Januarii*. Dominus *Bornius de Samaritanis de Bononia* Potestas *Padue*. Hic de mense *Januarii* Dominus *Nicolaus de Lucio* accepit *Castellum Lucii* una cum domino *Cane de la Scala* de manibus *Paduanorum*, & revelavit Civitati, unde bannitus fuit cum suis hæredibus, & domus sua magna ejecta, & prostrata fuit in terra.

Millesimo Eodem.

Kal. *Jul.* Dominus *Nicolucius de Calbulo* Potestas *Padue de Forlivio*, stetit per novem menses. Tunc die *viii.* exeunte *Augusto*, Imperatoris *Henrici* mors diem clausit. Unde omnes *Paduani* novis vestibus induti illud gaudium celebrarunt.

MCCCXIV.

Dominus *Dinus de Rubeis de Arimino* Potestas *Padue*. Iste stetit tantum duobus mensibus. Et tunc de mense *Aprilis* Dominus *Petrus de Alticino* cum tribus suis natis mortuus fuit in platea Communis *Padue*. Et etiam dominus *Runcho Guercius* ejus filius. Et ibi fuit gaudium Domini *Canis de la Scala*.

Millesimo Eodem.

Dominus *Poncinus de Punzonibus de Cremona* Potestas *Padue*. Tunc exercitus *Paduanus* ivit ad burgos *Vicentie*, & pro mala custodia habuerunt ibi de cimbalis male sonantibus, & capti fuerunt Dominus *Vani Scorezatus* Capitaneus guerræ, Dominus *Jacobus de Carraria*, Dominus *Mussatus* cum multis aliis: unde inter Commune *Padue*, & Dominum *Canem de la Scala* facta fuit pax, quæ vocata est pax canina.

Millesimo Eodem.

Dominus *Franciscus de Calbulo de Forlivio* Potestas *Padue*. Et conduxit in uxorem dominam *Finam*, matrem Domini *Ubertinelli de Carraria*.

MCCCXV.

Dominus *Ugolinus de Liazaris de Bononia* Potestas *Padue*. Et die *Veneris* tertio exeunte *Augusto*, fuit batalea facta, & ordinata inter Dominum . . . principem fratrem regis *Roberti* ex una parte, & Dominum *Uguzonem de la Faxola* ex alia parte cum suo exercitu in partibus *Pise*, & *Luchæ*. Et dictus Dominus princeps cum suo exercitu succubuit, & fuit sconfittus, & ivit *Florentiam*.

Millesimo Eodem.

B Dominus *Merulus de Asisio* Potestas *Padue* a *Kalen. Decembr.* usque ad *Kal. Junii*. Et suo tempore mortuus fuit *Clerigacius de Montefilice* per horribilia tormenta in eo facta sub prætextu tradimenti civitatis *Padue*. Et tormentati fuerunt quasi ad mortem *Præbiter Dominicus Ecclesiæ S. Laurentii de Padua*, & *Guido de Moreto* ad preces quorundam Magnatum, qui dicebant ipsos recepisse spias Domini *Canis*, & non erat verum.

MCCCXVI.

C Dominus *Ubertus de Canzilerii de Pistorio* Potestas *Padue* a *Kal. Junii* usque ad *Kal. Decembris*. Et suo tempore Dominus *Ursus* Judex, & Vicarius dicti Domini *Meruli* Potestatis superscripti fuit traynatus, & decollatus propter tractatum prodicionis civitatis *Padue*, quod facere volebat cum dicto Domino *Uberto* Potestate *Padue*, & Domino *Cane*. Et in dicto Regimine, & Millesimo die *Lunæ xi.* exeunte *Septembri*, circa vespervas venit *Paduam* Domina Regina *Catharina* filia qu. regis *Alberti Ducis Austurich*, & soror ducis *Austurich* electi Imperatoris in divisione cum duce *Baveriæ*. Quæ ibat ad nubendum in *Apulia* cum filio primogenito Regis *Roberti*, qui maritus suus vocatur *Carlus*, & die *Veneris* ivit *Ferrariam*, postea in *Apuliam*.

Millesimo Eodem.

D Dominus *Dardanus de Jacajolis de Florentia* electus fuit Potestas *Padue*, & acceptavit Potestariam, & postea renunciavit propter justum impedimentum, & non venit.

Millesimo Eodem.

E Dominus *Berardus de Cornio de Perusio* Potestas *Padue*, a *Kal. Decembris* usque ad *Kal. Junii*. Et in dicto Regimine in die *Pentecoste* *xxi.* *Modii* in aurora diei, Dominus *Vinciguerra Comes de Sancto Bonifacio de Verona* cum *Vicentinis*, qui erant forbanniti de sua Civitate, & cum omnibus soldatis Civitatis *Padue*, & aliis de villis, cum certis civibus *Paduanis* occulte iverunt de nocte veniente ad diem *Vicentiam*, causa capiendi ipsam civitatem, & intraverunt burgum civitatis versus portam *Bergæ*, quæ porta sibi aperiri debebat per quosdam cives *Vicentie*. 134 Sed Dominus *Canis* prævidit dictam causam, per secreta sibi missa per quosdam, qui erat circa *Brixiam*, ut dicebatur, & ea nocte fuit in civitate *Vicentie*, & summo mane aperta porta civitatis obviavit eis cum maxima quantitate militum, & peditum. Et tunc sconfitti fuerunt ipse Comes, & qui cum eo erant, quia negotium erat optime ordinatum per bonum magistrum. Et dictus Dominus Comes captus fuit, & incarceratus: & obiit postea in festo *Sancti Antonii*. Et incarcerati fuerunt circa *viii.* cent. inter cives, & forenses.

MCCCXVII.

Dominus *Obizo de Obicingis de Pisis* Potestas *Padue*.

due, a Kal. Junii usque ad Kal. Decembris. Hic de mense *Augusti* accepta fuit civitas *Ferrarie* de manibus tyrannorum, qui eam tenebant pro Rege *Roberto*, per populum civitatis *Ferrarie*, cum auxilio Domini *Raynaldi* de *Bochimpane* civis *Ferrariensis*, & posita fuit in forciam, & dominium dominorum Marchionum *Raynaldi*, & *Azii*, & *Obici*.

Millesimo Eodem.

Dominus *Raynerius* de *Canoxa* de *Regio* Potestas *Padue* a Kal. Decembris usque ad Kal. Junii. Et die *Mercurii* in festo Sancti *Thome* Apostoli circa matutinum *xxi.* mense *Decembris*, capta fuit terra *Montissilicis* sine castro, per *Raynaldum*, & *Gaboardum* fratres, & filios quond. domini *Petri Scrovegni*, & *Gregorium* de *Pojana* cum auxilio multitudinis militum Domini *Canis*, & Domini Comititis de *Agulicia*, & die tertio ceperunt terram de *Est* per forciam, & castrum *Montissilicis* habuerunt infra dictum tempus, & terram *Montagnane*. Et die *Jovis* *xii.* *Januarii* Dominus *Odericus* de *Cucagna*, qui erat *Padue*, cum centum militibus ad elum, factus fuit Capitaneus Populi.

MCCCXVIII.

Dominus *Petrus* de *la Parte* de *Terviso* Potestas *Padue*. Et die *xxvi.* mensis *Januarii* circa nonam milites domini *Canis* transierunt flumen versus Villam, quæ vocatur *Ronchalitere*, pellendo custodientes per forciam, in quo loco custodiebant milites *Pontis Altinati*, cum pluribus aliis. Et de subitus pontem longum ad custodiendum vadum erat pro Capitaneo Dominus *Pantaleo* de *Buzacharinis* cum fratre suo *Bro*, & Domino *Duxio*, & *Gerardo* ejus nepote, & omnes iverunt versus *Cluziam*. Et paucis diebus postea facta fuit pax cum Domino *Cane*, & suis amicis, tali pacto, quod ipse usque in vita sua debeat habere terram *Montissilicis* cum suo districtu, *Montagnane*, & castri *Baldi*. Et tunc cassati fuerunt soldati domini *Oderici*. Et ipse mansit pro Capitaneo usque ad Sanctum *Petrum*. Et post eum factus fuit Dominus *Obizo* de *Obicingis* de *Pisa* Capitaneus Populi *Paduani*. Et magnus rumor fuit in civitate *Padue*, quando dictus Capitaneus debebat intrare in suo Regimine, eo quod certi cives cucurrerunt terram, & dictus Capitaneus in continenti recessit.

Millesimo Eodem.

Dominus *Joannes* de *Cba Molino* de *Venetiis* Potestas *Padue* a prima die Junii usque ad Kal. mensis *Decembris*. Et tunc cassatus fuit superscriptus Capitaneus Dominus *Obizo*, & factus fuit Capitaneus generalis civitatis *Padue* Dominus *Jacobus* de *Carraria* in Consilio majori quasi per omnes tam Magnates, quam Populares in festo Sancti *Jacobi*, die *Martis* septimo exeunte *Julio*.

Millesimo prædicto, &

MCCCXVIII.

Dominus *Marcus Gradonicus* de *Venetiis* Potestas *Padue*, a primo die *Veneris* mensis *Decembris* usque ad primum diem mensis *Junii*. Hic dati fuerunt confalones, & banderie Populi fratalearum *Padue* super Palacium per dictum Potestatem in die Sancti *Nicolai*, præsentem domino Capitaneo. Et in vigilia Sanctæ *Lucie* dicti mensis natus fuit filius Domini *Jacobi* Capitanei, & baptizatus in Ecclesia Sancti *Martini*, & paucis tempore vixit.

MCCCXVIII.

Dominus *Marcus* prædictus confirmatus fuit Potestas *Padue* sequentibus sex mensibus a Kal. Junii usque ad Kal. Decembris. Et Dominus *Canis* de *la Scala* in eodem regimine die *Dominica* in festo Sancti *Dominici* quinto *Augusti* venit circa civitatem *Padue* cum exercitu magno, & in paucis diebus post, seravit, & accepit nobis aquam a ponte *Baxanelli* versus *Paduam*, conducendo illam versus *Montemilicem*. Et cepit totum circuitum *Padue* excepto *Baxano*, & *Cittadella*, quam habuit postea in vigilia *Omniū Sanctorum*. Et secum habebat dominum *Nicolaum* de *Lucio*, & dominum *Macharufum*, & Dominum *Coradum* de *Viguncia*, & multos alios nostros cives, & Dominum *Ugonem* de *la Faxola*. Et publicata fuit condemnatio rebellium per dictum Dominum Potestatem in publico Palatio die *Veneris* ante tertiam *xvi.* *Novembris*. Et paucis diebus post Epiphaniam recessit dictus Potestas de Regimine Potestatis ad *Venetas*. Quia venit Dominus Vicarius *Romanorum Padue*, ut infra dicitur.

MCCCXX.

Dominus *Oldoricus* de *Gualfer Theotonicus* nesciens linguam *Latinam*, nec litteras, Vicarius summi viri Domini *Henrici* Principis, seu ducis *Ostervich* Regis *Romanorum*, & Vicarius civitatis *Padue* pro sancta Ecclesia *Romana* venit ad civitatem *Padue* in prædicto millesimo die *Jovis* 3. *Januarii*, post nonam, cum multa quantitate militum, & dismontavit in magno Palatio Domini *Henrici Scrovegni*, ubi habitabat *Vivianus* a *Borsetis* magnus hospitor. Et in sequenti die *Sabbati* ante tertiam in vigilia Epiphaniæ cum *Anzianis*, & multa quantitate nobilium, & civium *Paduanorum*, cum maximo honore conductus fuit in publico arengo, lato sibi sacramento per Dominum *Johannem* de *Partinopejo* Judicem *Anzianorum* prius lecto sibi per *Sachetum* Notarium de *Campagnola*, juravit, dictam Vicariam, nomine, quo supra, gerere bona fide, conditione, & pactis in scripturis, sacramentis contentis, regressatis apud *Anzianos*, & in *Canzelariam*. Et ibidem in continenti post sacramentum, Nobilis vir Dominus *Jacobus* de *Carraria*, Capitaneus Populi *Padue*, dictæ Capitanariæ renunciavit. Et confalonem Populi *Paduani*, quem habebat, una cum prædicto Judice *Anzianorum* eidem vicariam dedit, & consignavit dicto Domino. *O. de Gualfer.* quod vexillum devote recepit, & secum portari fecit. Et in Epiphania die sequenti *Dominica* ivit *Tervixium*, & die *Mercurii* sequenti rediit *Paduam* secum conducendo circa tres centos equites. Et infra paucos dies post venit ejus filius cum certa quantitate militum, qui dismontavit in Episcopatu *Paduano*. Et facto parlamento, & tractatu una cum Domino *Rolando* Judice de *Plazola*, *Vitaliano* a Sancto *Herigeto* de *Ambroxino* ex una parte, & Domino *Cane* ex altera in civitate *Vicentie* facta fuit treugua usque ad mediam *Quadragesimam*, & die *Jovis* mane *viii.* exeunte *Januario* cridata fuit in civitate *Padue*, & burgis.

Millesimo Eodem.

Dominus *Altinerius* de *Azonibus* de *Tarvixio* Potestas *Padue* a Kal. *Feb.* usque ad Kal. *Augusti*. Qui venit *Pad.* die ultimo *Januarii*. Et in continenti in pleno arengo juravit suum Regimen. Et Dominus *Raynaldus Scrovegnus* mortuus fuit gladiis sub porticu habitationis suæ domus post coenam, in die *Ascensionis* Domini octava *Madii*.

Et

Et die *Martis* tertia mensis *Junii* de nocte ante matutinum in dicto millesimo, & regimine, Dominus *Canis* cum suo exercitu occulte invasit, & assaivit civitatem *Padue*, post monasterium *Sanctæ Justine*, & multi ex eis ascendentibus super *Butifredum*, & *Spaldum*, & interficientes custodes circa tres, & frangentes, & incidentes *Spaldum*, & intraverunt ulterius plusquam ccc. & per gratiam Dei, & precibus Sanctorum sentiti fuerunt, & obviati per cives *Paduanos*, taliter quod violenter, cum magno suo damno, & vituperio, expulsi extra fuerunt, & in maxima quantitate mortui de suis, & civibus, & rebellibus communis *Padue*, & xv. ex eis in uno momento mortui ducti fuerunt nudi in plateam Communis. Inter quos fuerunt *Ruzerius* filius Domine *Zilie* de *Sanguenacis*, *Michael Maronus*, & plures alii. Et post ipsos mortuos, plures mortui inventi fuerunt, & in maxima quantitate, etiam de vivis capti fuerunt. Et die *Mercurii* sequenti ad honorem Dei, & suorum Sanctorum fuit facta processio, & laus per Fratres, & Cleros.

Potestate Domino *Altinerio*, & Millesimo prædicto in sabbato, die Sancti *Ermacole*, xii. *Julii*. prædictus Dominus *Altinerius* una cum Domino *Jacobo* de *Carraria*, & aliis militibus civitatis *Padue*, & filio probi viri domini *Oldorici* de *Gualfer* Vicarii Regis ultrascripti, & cum strenuo viro, & comite domino..... nepote dicti domini. O. Vicarii, qui noviter venerat in civitatem *Padue* in auxilio *Paduanorum* amore dicti Vicarii, & cum maxima quantitate peditum, & balistariorum civitatis *Padue*, iverunt die prædicta summo mane per viam *Pontis Corvi* versus quandam motam magnam, quam faciebat facere dominus *Canis* cum multis fossis, & tajatis ad claudendum *Paduanos*, ne exirent per illam partem, & volendo ibidem super dictam motam ædificare castrum. Tunc prædicti Potestas cum aliis nominatis planare inceperunt, & fecerunt dictam motam cum tajatis, & fossa magna. Et tunc supervenerunt contra ipsos milites domini *Canis* circa dc. & totidem pedites ad defendendum, inter quos fuit quidam probus, & strenuus vir dominus *Simon Philippus* Potestas castri pontis *Baxanelli*, & etiam Contestabilis, & Rector. ccc. militum *Ultramontanorum*, & *Theotonicorum*, quos habebat secum sub Domino Imperatore, tempore, quo obiit, & nunc cum domino *Cane*, & cum eo fuerunt multi *Paduani* rebelles suæ civitatis, & ibidem fuit prælium inter dictas partes, & in fine disconfitti fuerunt omnes prædicti milites, & pedites domini *Canis*, & capti, & mortui, & vulnerati quasi omnes fuerunt. Et dictus Dominus *Simon Philippus* Potestas dicti Castri captus fuit, & incarceratus, & in multa quantitate suorum. Et dictus dominus Potestas *Padue* optime se rexit, & fuit primus, qui transivit fossam magnam, & ferivit contra inimicos, & hac de causa factus fuit *Paduanus*, & de Consilio majori, &c.

Millesimo Eodem.

Dominus *Nigrisolus* de *Anfaldis* Judex de *Cremona* Vicarius, prædicti domini *Oldorici* de *Gualfer* Potestas *Padue*, a die *Sabbati* secundo *Augusti*, usque ad diem ultimum *Octobris*. Et dicta die *Sabbati* captum fuit per forciam castrum *Muxolenti* de districtu *Tarvixii*, in quo erat Dominus *Perenzanus* de *Baxano* rebellis civitatis *Padue*, & *Tarvixii*, & captus fuit dictus Dominus *Perenzanus* per subjectos domini Comitis de *Agulicia* Vicarii *Tarvixii*, & conductus

Tarvixium in forciam dicti Comitis, & postea decapitatus fuit in *Baxano* dicto tempore. Et die Dominica circa mediam noctem xvi. mensis *Augusti* circa centum de soldatis civitatis *Padue* iverunt ad Castrum pontis *Baxanelli*, & ceperunt circa xx. homines, qui erant extra castrum, & multos alios occiderunt, & multi se anegaverunt in aqua fugiendo.

Millesimo Eodem.

Potestate Domino *Nigrisolus* ultrascripto. hic die *Lune* xxv. mensis *Augusti* Dominus Comes de *Agulicia* Vicarius *Tarvixii*, & dominus *Oldoricus* de *Gualfer* Vicarius *Padue* venerunt *Paduam* circa nonam cum maximo guarnimento militum, peditum, & balistariorum. Et die *Martis* proxime sequenti circa nonam cum dicto guarnimento, & *Paduanis* iverunt circa Castrum pontis *Baxanelli*, in quo erat dominus *Canis* de *la Scala* cum maxima multitudine militum, peditum, & balistariorum, & sibi ad invicem obviaverunt præliantes, & tandem disconfitus fuit dictus Dominus *Canis*; & fugit usque ad *Montemilicem* cum maximo incalzo filii domini. O. de *Gualfer* semper sequendo cum suis sociis usque ad dictum Castrum *Montemilicis*. Et mortui, & capti fuerunt de suis plus, quam D. ut publice dicebatur. Et captus fuit Dominus *Macarufus*, & conductus *Paduam*, & ea die gladio mortuus fuit, & plures alii. Et captum fuit per forciam Castrum pontis *Baxanelli* ea die. Et die *Veneris* tertio exeunte *Augusto*, affidiaverunt Castrum *Montemilicis*. Et die *Jovis* vi. exeunte *Septembri* redierunt *Paduam* relicto castro.

Et die *Dominico* vi. exeunte *Octobri* completa, & cridata publice fuit pax inter prædictas partes adversas.

Millesimo Eodem.

D Dominus *Nigrisolus* prædictus factus, & confirmatus Potestas *Padue* a die, & in die *Sabbati* festi *Omnium Sanctorum*, usque ad ultimum diem *Aprilis*.

MCCCXXI.

Dominus *Gerardus* de *Almeela* de *Tervixio* Potestas *Padue* a die *Veneris* primo *Madii* usque ad ultimum diem mensis *Octobris*. Et circa finem dicti mensis *Madii* mortuus fuit Dominus *Manfredus* filius domini Comitis *Rambaldi*, Episcopus civitatum *Feltris*, & *Belluni* in dicta *Belluni* civitate per Dominum *Guezolem* de *Camino*, & capta fuit dicta civitas per Dominum *Cannem*, vel ejus nuncios.

Millesimo Eodem.

Remotus fuit ultrascriptus Dominus *Oldoricus* de *Gualfer* a Vicaria civitatis *Padue* per Dominum *Federicum* Ducem de *Osterich*, & Regem *Romanorum*, electum ad parlamentum factum in suo districtu, & curia, quod fuit circa mensem *Augusti*, & *Septembris*. In quo fuerunt sex magni Ambaxatores civitatis *Padue* cum prædicto domino. O. de *Gualfer*, videlicet, Dominus *Nicolaus* de *Carraria*, Dominus *Schinel-la* Judex, & ibidem factus Miles una cum Domino *Johanne* infrascripto manu dicti Regis. Dominus *Aleardus* de *Baxiliis*. Dominus *Rolandus* de *Plazola*. Dominus *Johannes* de *Campo S. Petri*. Dominus *Muxatus*. Et Ambaxatores Domini *Canis* cum pluribus aliis Ambaxatoribus aliarum civitatum in suo servitio ex altera parte. Et data fuit Vicaria civitatis *Padue* per dictum Regem domino Duci de *Charintana*, & dicit se Regem *Bohemie*, qui misit pro Capitaneo suo strenuum, & nobilem virum dominum *Rolandinum*. M minum

minum *Coradum* de *Offenstagno*, qui ivit *Paduam* die quinto *Novembris* cum C. militibus, vel circa, & dismontavit in Episcopatu, nec fuit eadem die in Palatio propter tardam horam.

137

MCCCXXII.

Dominus *Thebaldus* de *Castro novo de Perasio*, Potestas *Padue* a Kal. *Madii* usque ad Kal. *Novemb.* & eodem millesimo die *Martii* in vigilia S. *Michaelis* tertio exeunte *Septembri* disconfitus, & captus fuit dux de *Ostrib*, cum fratre suo *Henrico*, & incarcerati cum maxima quantitate suorum militum per Ducem de *Baviera*, & Regem *Romanorum* electum in divisione cum supradicto Rege.

Millesimo Eodem.

Tebaldus praedictus Potestas *Padue* a Kal. *Novembris* usque ad Kal. *Madii*. Et in dicto regimine rebelles cum multis inimicis *Padue* ceperunt terram de *Este*, & post villam *Arquade* per forciam die *Sabbati* vi. *Novemb.* Et die *Lunae* proxime sequenti, Civitas *Mediolani* accepta fuit de manibus Tyrannorum Domini *Galeacii*, & fratrum suorum per populum dictae terrae cum auxilio Domini *Raymundi* Vicarii Domini *Papae*. Et non longo tempore post Dominus *Galeacius* cum fratribus intravit *Mediolanum*, & fuit Dominus sicut ante.

Item in MCCCXXIII.

Die *Jovis* post nonam xxiii. *Februarii* Domina Regina de parentela illorum de *Tiralle*, seu de *Carentana* venit *Paduam*, causa eundi ad maritum, ad filium Domini *Frederici* de *Ragona*. Et die *Sabbati* sequenti recessit, & ivit *Venetias* post nonam per viam de *Mestre*.

Item in dicto Millesimo die *Mercurii* nono exeunte *Martio* fuit facta pax cum rebellibus civitatis *Padue*, & in die S. *Mariae* de *Martio* fuit *Vener* Sanctus.

Item in dicto Millesimo Dominus Comes de *Aguilia* Vicarius civitatis *Tarvisii* obiit in *Tarvisio* morte naturali die *Dominico* post vespervas xxiv. *Aprilis*.

Item in eodem Millesimo die *Jovis*, decimo nono *Madii*, facta fuit pax in villam *Tencharole* inter Commune *Padue* ex una parte, & suos rebelles ex altera cum maxima laetitia utriusque partis, & die *Veneris* proxime sequentis, in qua die fuerunt quatuor Tempora, fuit facta maxima processio per Cleros, & Religiosos, & *Anzianos*, & per maximam multitudinem civium.

Dominus *Tebaldus* ultrascriptus complevit supradicta Regimina ad festum S. *Petri* de *Junio*.

Millesimo Eodem.

Dominus *Armaninus* de *Cremona* Judex, & Vicarius dicti Potestatis electus fuit Potestas *Padue*, & stetit per totum mensem *Julii* usque ad Kal. *Augusti*, eo quia dominus *Altinerius* de *Azonibus* electus Potestas *Padue* non potuit venire ante.

Millesimo Eodem.

Dominus *Altinerius* de *Azonibus* de *Tarvisio* Potestas *Padue*, & die *Lunae* primo *Augusti* usque ad sex menses. Et die *Jovis* vii. exeunte mensis *Augusti* in fero de nocte circa primum somnum fuit magnus ignis in domibus Episcopatus *Padue*.

MCCCXXIV.

In praedicto Regimine Domini *Altinerii* Potestatis *Padue*. Die decima octava intrante *Januario*, Sanctus *Thomas* de *Aquino* Ordinis *Praedi-*

A

catorum, qui fuit candelizatus per Summum Pontificem Papam *Joannem*, & Cardinales suos, & alios Praelatos in civitate de *Avignone* in anno proxime praeterito, & postea in praedicto mcccxxiv. die *Dominico* viii. mensis *Januarii* celebratus fuit in Ecclesia S. *Augustini* fratrum *Praedicatorum* de *Padua* cum maxima reverentia, & ibi fuerunt Episcopi, & Praelati cum Gastaldionibus, & *Anzianis*, & in dicta Ecclesia obtulerunt munera. Et dictus dominus *Altinerius* Potestas stetit per unum mensem plus usque ad Kal. *Martii*.

B

MCCCXXIV.

Nob. Vir. Dominus *Raynaldus* de *Zincis* de *Zesena* Potestas *Padue* a Kal. *Martii* usque ad diem *Mercurii* xxii. mensis *Augusti* anni praedicti. Et die *Jovis* ultimo mensis *Madii* reversus fuit *Paduam* Dominus *Coradus* de *Offenstagno*, cum multis militibus. Et Dominus *Henricus* de *Carentana*, qui se dicit Regem *Bohemiae*, venit ad Civitatem *Tarvisii* paucis diebus post adventum praedictorum militum, & pluribus diebus mansit ibi. Et postea venit ad terram *Cittadelle*, & deinde ad villam *Curtiroduli*, & deinde ad villam *Turris* prope *Brentiam*, & in dictis villis mansit plures dies. Et postea venit *Paduam* die *Jovis* ante tertiam xxi. *Junii*, cum magna multitudine militum, & peditum, & ragazorum quasi nudorum, qui extimabantur quasi viginti millia inter bonos, & malos. Inter quos fuit Dominus Dux *Otto* frater Ducis de *Ostrib*, qui captus, & incarceratus erat per Ducem *Bavarium* cum multis aliis secum. Et dictus Dominus Dux de *Carentana*, ac etiam Rex *Bohemiae*, ut dicebatur, dismontavit ad Episcopatum *Padue*, in quo erat Dominus *Coradus* praedictus. Et eadem die incontinenti post nonam, recessit de dicta civitate, & ivit circa *Campaneam*, & terram *Montissilicis* cum suo exercitu, pulsata campana magna Communis *Padue*. Et dicta die usque ad noctem fuerunt circa *Montissilicem* una cum populo *Paduano*. Sed paucis diebus steterunt circa, & nullum damnum dederunt domino *Cani*, nec aliquibus inimicis Communis *Padue*, sed solum in districtu Com-

C

D

E

F

munis *Padue* depredando, & raubando villas *Pedevende*, & fruges *Campanearum*, spoliando homines, & mulieres Episcopatus *Padue* usque ad nudam carnem, ac etiam interficiendo eos, qui se defendere volebant. Ac etiam raubando *Paduanos*, qui erant in dicto exercitu, & illos, qui portabant sibi victualia, quos ipsi debebant eos defendere, & recuperare Populo *Paduano* possessiones sibi invasas, & acceptas, quia maximam quantitatem auri, & argenti habuerunt a dicto, Commune pluribus vicibus, & annis. Ita quod Populus *Paduanus* factus pauper est, adstrictus in multis daciis, & pessimis angariis.

Et cum praedictus dominus Dux, & Rex, & sui milites, & *Theotonici*, & sui Consiliarii tanquam mendaces, & proditores Communis *Padue*, & Sanctae Ecclesiae *Romanae*, acceperunt maximam quantitatem auri, & argenti a Domino *Cane* de *la Scala*, & a defensoribus ipsius, inimicis, & rebellibus Sanctae Ecclesiae *Romanae*, & Communis *Padue*, relicto dicto assedio, & facto pacto, & concordio cum dicto Domino *Cane*, & propter aurum, & argentum receptos ab eo, receperunt de dictis partibus die *Veneris* xiii. Mensis *Julii*, & venerunt *Paduam*. Et dicta die redierunt versus suas partes, per contratas, & vias *Baxiani*. Et in dicta terra dictus Dux pluribus diebus stetit, ad expen-

expensas Domini *Canis*, expectando aurum, argentum, quod congregatum erat in civitate *Venetiarum*, donec habuit. Et per Episcopatum *Tarvixii* postea recessit, semper raubando suas villas, & Communis *Padue*.

Millesimo Eodem.

Dominus *Beraldinus* de *Caxerio* de *Tarvixio* Potestas *Padue* a Kal. *Septemb.* usque ad sex menses. Et venit die *Sabbati* primo dicti mensis, & stetit usque ad diem *Jovis* iv. exeunte *Marcio*. Et in dicto Regimine, & Mill. obiit Dominus *Jacobus* de *Carraria* die *Veneris* xxiii. *Novembris*, & portatus fuit ad Ecclesiam *S. Antonii*. Et dicta die sero, sive nocte, portatus fuit ad villam *Carrarie*, & ibi sepultus ut dicebatur.

MCCCXXV.

Indictione viii. fuit ignis magnus in contrata *S. Urbani* die *Veneris* exeunte *Januario*. Et post paucis diebus combustum fuit monasterium *Arcele* cum toto dormitorio per ignem, qui exivit in dicto Monasterio de nocte circa primum somnum. Et de mense *Februarii* circa finem combustæ fuerunt infinitæ villæ *Paduani* districtus per Dominum *Canem*, cum maxima quantitate militum, & peditum, scilicet totum *Plebatum Sacci*, & *insula Causylvis*, & *Maxerada*.

Millesimo Eodem.

Dominus *Polionus* de *Bichaelis* de *Bononia* Potestas *Padue* a Kal. *Aprilis*, usque ad finem *Septembris*. Et in suo regimine mortuus fuit gladio Capitaneus suorum *Beroeriorum*, & parum post mortuus fuit gladio *Mareschalchus Theotonicorum*, insimul cum quadam gentili *Dolina*, cum qua jacebat, & frater dictæ *Dolinae* interfecit eos in domo habitationis dictæ *Dolinae*.

Item die *Lune* xxvii. mensis *Junii* post nonam mortuus fuit gladiis Dominus *Guillelmus* de *Dente* q. Domini *Vitaliani* per manus Dominorum *Ubirtinelli*, & *Rizardi* dicti *Tartari* de *Lendenaria*, & per suos familiares, qui *Ubirtinellus* de *Carraria*, & *Tartarus* condemnati fuerunt secundum formam juris, & statutorum Communis *Padue* ad decapitandum per supradictum Dominum *Polionem* Potestatem die *Mercurii* post nonam, decimonono dicti mensis *Junii*. Et postea die *dominico* post prandium xxii. mensis *Septembris* Campana magna Communis sonavit ad martellum, & confalones *Fratalearum* cum suis *Frataleis*, & Populo iverunt ad Plateam propter rixam, & prælium, quæ erat inter *Paulum Dentem* ex una parte, & *Carrarenses* cum multis sequacibus ex altera, & ibi fuerunt vulnerati Dominus *Nicolaus* de *Carraria*, & *Obizo* de *Papafavis* in faciebus, & Dominus *Marfilius* q. Domini *Perenzani* discavalcatu, & *Paulus Dente* aliquantulum vulneratus, & non potuit obtinere, ita quod fugit, & *Carrarenses* obtinuerunt. Et dictus Potestas, una cum Capitaneo *Theotonicorum*, male se portabant inter partes.

Item die *Lune* xxiii. mensis *Septembris* Dominis *Tartarus*, & *Ubirtinellus* de *Carraria*, qui erant condemnati ad decapitandum, & pro homicidio domini *Guillelmi Dentis* per dictum Dominum *Polionem* Potestatem *Padue* dicto die venerunt *Paduam* cum magna quantitate peditum, & steterunt circa *Pratum Vallis*, & in Monasterio *Sanctæ Justine*. Et die *Martis* sequenti post *Tertiam*, intraverunt Palatium magnum Communis *Padue*, cum maxima quantitate malefactorum, & interfecerunt dictum Dominum *Polionem* Potestatem *Padue*, & quasi

omnes suos milites, *Vicarium*, & *Judices*, & quasi omnes *Domicellos*, & *Beroerios*, & pauci ex eis evaserunt. Et multum circaverunt, ut invenirent Dominum Abbatem *Sanctæ Justine*. Sed *Theotonicis* occulte ceperunt eum, & conduxerunt cum extra *Paduanum* districtum, & ipsum relaxaverunt in loco securo, propter magnam quantitatem pecuniæ.

Millesimo Eodem.

139

Dominus *Coradinus* de *Buchis* de *Brixia* Potestas *Padue*, a Kal. *Octubris*, usque ad Kal. *Aprilis*, & stetit per totum mensem *Aprilis*.

MCCCXXVI.

Dominus *Coradinus* prædictus confirmatus fuit usque ad adventum alterius Potestatis. Et in suprascripto suo Regimine, die *Veneris* ultimo *Febr.* captus fuit Dominus *Coradus* de *Viguncia*, cum multis suis sequacibus, in confinio *Tarris Punie* de *Curano*, qui furtive ceperant dictum locum, causa guerriandi civitati *Padue*. Et conductus *Paduam*, decapitatus fuit die *Lune* tertio intrante *Martio*, super *pozolum Palatii majoris*, & sepultus ad Ecclesiam *Fratrū Minorum*, & septem alii, qui cum eo fuerant, decapitati fuerunt ad *Campum Sanctum*. Et per tres dies postea, tres alii decapitati fuerunt, causa prædicta.

Millesimo Eodem.

Dominus *Bonacursus* de *Rogeriis* de *Parma* Potestas *Padue*. Et venit *Paduam* in Palatio die *Jovis* primo *Madii* in Ascensione Domini nostri *Iesu Christi*. Et die *Veneris* sequenti dictus Dominus *Coradinus* recessit cum sua familia, & curia, cum maximo honore, quia fecit bonum Regimen, & honorabile, continue toto suo tempore.

Millesimo Eodem in parte, &

MCCCXXVII. in parte.

Dominus *Tebaldus* de *Castro Novo* de *Peruxio* Potestas *Padue*. Et venit die prima *Madii*, & de mense *Decembris* mandati fuerunt ad confines in civitatem *Venetiarum* *D. Martius* de *Forzatè*, Dominus *Zordanus* de *Forzatè*, *D. Prodocimus* de *Calizinis*, Dominus *Ruzerius* de *Fabiano*, Dominus *Franciscus* *Dolinae Zilie*. Et de mense *Januarii* in Epiphania, vel circa, mortuus fuit in civitate *Tarvixii*, Dominus *Altinerius* de *Azonibus*. Anno prædicto die *Dominico Olivarum*, quinto *Aprilis*, navigavit multum per totam diem, & pluit cum magno frigore.

MCCCXXVII.

Dominus *Joannes* de *Grifis* de *Brixia* Potestas *Padue*, a die *Veneris* primo *Madii*, usque ad Kal. *Novembris*. Et venit ad suum Regimen, & parum stetit, quia erat infirmus. Sed dimisit quendam de domo sua, qui vocabatur *Paxinus*, & incontinenti electus fuit in Potestatem, & recessit in festo *Omnium Sanctorum*.

Millesimo Eodem.

Dominus *Gerardus Morexinus* de *Venetis* Potestas *Padue*. Et venit in festo *Omnium Sanctorum*, die *Dominico* primo *Novembris*, & mansit in Palatio, & Regimine usque ad mensem *Julii* sequentis. Et circa medium mensem *Julii*, fugit de dicto Regimine insalutato hospite, cum majori parte suæ familiæ, quia malum Regimen fecit pro Populo.

In prædicto Millesimo, mense *Decembris*, infra scripti Ambaxatores *Padue* iverunt ad Ducem de *Carentana*, & redierunt *Paduam* per mare,

Rolandinus. M 2 die

die Jovis quarto Februarii, excepto Domino Marxilio, qui venit Paduam xiv. die Februar.
 Dominus Marsilius de Carraria,
 Dominus Philippus de Peraga,
 Dominus Aycardinus Caput Vacce,
 Dominus Pantaleo de Buzacarinis,
 Dominus Schinella de Doto.

MCCCXXVIII.

Dominus Griffio Theotonicus, frater Domini Hengelmarii Vicevicarii, civitatis Padue Potestas. Et incepit Regimen die Sabbati vi. intrante Augusto. Et circa medium mensem Augusti Dominus Marsiliettus de Papafavis fugit de civitate Padue, usque ad villam Mirani, die Mercurii, quia dictus Potestas, una cum fratre suo Domino Hengelmario Vicevicario civitatis Padue, volebant eum capere, propter falsas locutiones, & testimonia impositas super eum. Et multi Theotonici invaserunt palatium suum, & intus steterunt, & omnia bona sua pronunciata fuerunt perdita. Ita quod dicti Theotonici optime derobaverunt dictum suum palatium.

Et in dicto millesimo, & tempore, mortuus fuit Dominus Passarinus Dominus Mantue, cum duobus suis filiis, per Dominum Lodoicum de Gunzaga civem Mantue, propter horribile dominium.

Millesimo Eodem.

Die Sabbati post nonam, iiii. Mensis Septembris, Dominus Marsilius q. Domini Perenzani de Carraria, electus, & confirmatus fuit Capitaneus Populi Paduani, civitatis Padue, per Consilium Majus, & per Anzianos, & Gastaldiones, & multos Sapientes. Et factus, & confirmatus fuit in pleno arengo majoris Palatii, Populo ignorante de tractatu, quod fecerat cum Domino Cane.

Dominus Perenzanus de Rubeis ejus consanguineus electus incontinenti Potestas Padue. Et acceptavit, & accepit Regimen, & remansit in Palatio Communis. Et Dominus Griffio Theotonicus, qui tunc erat Potestas, cassatus, & licentiatu, cum Domino Hengelmario fratre suo, qui tunc erat Vicevicarius civitatis Padue pro Duce de Carentana; & omnes alii Theotonici soldati, cassati, & licentiatu fuerunt incontinenti a custodia civitatis, & a soldo Paduanorum, facta sibi solutione de tempore præterito incontinenti. Et die Martis vi. dicti mensis Septembris, Dominus Marsilius noviter Capitaneus factus, misit ad Dominum Canem in civitate Vicentie, videlicet Dominum Pantaleonem, cum aliis ambaxatoribus, ad dandam Vicariam civitatis Padue. Et ipsemet Dominus Marsilius Capitaneus, die Mercurii sequenti, ivit ad dictum Dominum Canem, portando secum claves civitatis, quia noluit se movere, nisi dictus Dominus Marsilius personaliter veniret ad eum. Et tunc die Sabbati post vespéras, parum ante completas, dictus Dominus Canis, cum maxima quantitate Militum, & multorum nobilium, una cum Domino Marsilio venit Paduam, & habuit civitatem Padue, & dismountavit in Episcopatu Padue, & ibi mansit. Et die Dominica, ante Tertiam, xi. mensis Septembris, ascendit in Palatium magnum. Et iterum electus fuit Vicarius civitatis Padue per ipsum Dominum Marsilium, & Anzianos, Gastaldiones, & alios multos Sapientes in pleno arengo, & pleno Palatio multitudine civium, & in dicto arengo Dominus Canis elegit dictum Dominum Marsilium suum Vicarium.

Millesimo Eodem.

Die Mercurii, in Festo S. Matthæi, in quo fuerunt quatuor Tempora, xxi. mensis Septembris, Dominus Bernardus de Arvaris de Verona Potestas Padue. Electus pro nobili, & altissimo Domino Cane de la Scala Vicario Generali civitatis Padue. Qui Potestas incontinenti juravit Regimen in pleno arengo, & remansit in Palatio Communis Padue.

Millesimo Eodem.

Idem Dominus Bernardus de Arvaris de Verona Potestas Padue. Et suo tempore die xxv. mensis Novembris in festo Beate Katarine, magna Curia facta, & celebrata fuit in civitate Verone per Dominum Canem Grandem de la Scala, & ibi triginta & novem milites per dictum Dominum Canem fuerunt honoris militie decorati: scilicet de Venetiis.

Dominus Nicolaus de ca Fuschari, qui fuit primus. De Padua,

Dominus Marsilius Domini Perenzani de Carraria,

Dominus Philippus de Peraga,

Dominus Obizo de Papafavis,

Dominus Marsiliettus de Papafavis,

Dominus Jacobus de Papafavis,

Dominus Aycardinus Caput Vacce,

Dominus Ubertinus Domini Jacobini de Carraria,

Dominus Rizardus dictus Tartarus de Lendena-

ria, Dominus Tyso Domini Tysonis de Campo Sancti Petri,

Dominus Franciscus Frasalasta de Capite Vacce,

Dominus Tan, dictus Guercius, de Montagnana,

Dominus Dux de Buzacharinis,

Et etiam supradictus Dominus Bernardus Potestas Padue. Et de pluribus partibus multi alii.

Et de sequenti mense Decembris, in festo Nativitatis Domini nostri Iesu Christi, Dominus Philippus de Peraga ad domum fratrum Minorum de Padua fuit sepultus.

MCCCXXIX.

Idem Dominus Bernardus Potestas Padue. Et in dicta Potestaria, & Millesimo, Dominus Canis venit ad civitatem Padue die ii. mensis Julii. Et die iv. dicti mensis equitavit cum maximo guarnimento, & maximis victualibus de Padua, de Vicentia, & de Verona, & de pluribus aliis partibus, versus civitatem Tarvixii, & die illa ivit, usque ad Villam Plombini, & illa nocte ibi mansit. Et sequenti die Mercurii, in mane, ordinati fuerunt per dictum Dominum cum suo consilio multi cursores, qui viriliter currerunt usque ad portam civitatis Tarvixii, & ibi mortuus fuit quidam probus Miles, qui vocabatur Dominus Otto, Ultramontanus erat, & erat stipendiarius Domini Canis. Et eadem die Dominus Canis cum suo exercitu venit inter burgos civitatis Tarvixii, & dictus Dominus Canis dismountavit, & stetit in Monasterio, quod vocatur Sancti Quaranta, & ibi stetit xiv. dies. Et tunc data fuit ei terra per cives Tarvixinos, & per Dominum Avogarium de Noale, qui erat caput dictæ terræ. Et illa die Martis xiv. intravit Dominus Canis cum tota sua baronia, & honore magno in dicta civitate, & dismountavit in Episcopatu; & electus fuit per Magnates, & Populares, civitatis Tarvixii Dominus Generalis. Et ibi stetit dicta die Martis, die Mercurii, die Jovis, & die Veneris. Die Sabbati in festo Sanctæ Mariæ Magdalene dictus Dominus Canis migravit ad Dominum.

num. Et incontinenti portatus fuit, corpus suum, *Verone*, & cum maximo honore, dolore, fletu, & tristitia sepultus fuit.

Incontinenti Dominus *Marsilius* de *Carraria*, qui erat in civitate *Tarvixii*, equitavit *Paduam*, & narravit in Consilio, post sonum tertiæ campanæ in sero, mortem Domini *Canis*. Et ibi electi fuerunt in dominio, custodia, & protectione civitatis *Paduæ*, Dominus *Albertus*, & Dominus *Masfinus* q. Domini *Albuini* de *la Scala*. Et iverunt Ambaxatores de *Padua Verone* ad dictos Dominos requirendos. Et die *Jovis* xvii. dicti mensis, dictus Dominus *Albertus* venit cum maximo honore ad civitatem *Paduæ*, quasi in hora sexta, & ivit super Palatium majus, & fuit ibi maximum arengum, & electus, & confirmatus fuit, cum fratre suo Domino *Masfino*, in loco avunculi sui Domini *Canis*.

MCCCXXXIX.

Dominus *Galeotus* de *Maxis* de *Brinia* Potestas *Paduæ*. Et venit ad dictam Potestariam die x. mensis *Novembris*, in vigilia Sancti *Martini*, & incontinenti illa die intravit in *Regimine*. Et suo tempore, die *Mercurii*, xxix. dicti mensis, Dominus *Obizo* de *Papafavis* migravit ad Dominum.

MCCCXXX.

Dominus *Balardinus* de *Nogaro* de *Verona* Potestas *Paduæ*, Et ivit in Palatio die xix. mensis *April.* sub dominatione dominorum *Alberti*, & *Masfina* de *la Scala*.

MCCCXXXI.

Idem Dominus *Balardinus*.

MCCCXXXII.

Idem Dominus *Balardinus*.

Millesimo Eodem.

Dominus *Tadeus* de *Ubertis* de *Florentia* Potestas *Paduæ*. Et intravit in dicta Potestaria die primo mensis *Madii* sub dominatione Dominorum *Alberti*, & *Masfina* de *la Scala*.

Millesimo Eodem.

Dominus *Petrus* del *Mesa* de *Verona* Potestas *Paduæ*. Et intravit in dicta Potestaria die primo mensis *Novembris*, sub dicta dominatione.

MCCCXXXIII.

Idem Dominus *Petrus*. Et confirmatus fuit in Potestaria die primo mensis *Madii*, sub dicta dominatione.

MCCCXXXIV.

Idem Dominus *Petrus*.

Millesimo Eodem.

Dominus *Fredericus* de *Ubertis* de *Florentia* Potestas *Paduæ*. Et intravit in dicta Potestaria die primo mensis *Novembris*, sub dicta dominatione.

MCCCXXXV.

Dominus *Balardinus* de *Nogaro* Potestas *Paduæ*. Et ivit in Palatium die primo mensis *Madii*, & die vi. mensis *Junii* Domina . . . filia *Federici* de *Aragona* venit *Paduam*, & dismontavit in domo Domine *Agneta* uxoris Domini *Alberti* de *la Scala*.

MCCCXXXVI.

Dictus Dominus *Balardinus*. Et de mense *Aprilis* Dominus *Rolandus*, & Dominus *Marsilius* de *Rubeis* fratres de *Parma*, recessoerunt de *Padua* versus *Venetias*. Et Dominus *Petrus* ejus frater

qui erat *Verone*, ivit *Pontremalum*, & revelavit dominis de *la Scala*.

MCCCXXXVI.

Dominus *Fredericus* ab *Equis* de *Verona* Potestas *Paduæ*. Et intravit in Potestaria die primo mensis *Madii*. Et suo tempore Dominus *Gerardus* de *Camino* intravit in castro *Overcii*, & revelavit dictum castrum Dominis *Alberto*, & *Masfino* de *la Scala*. Et Dominus *Albertus* equitavit cum magno exercitu, & dictum castrum per vim ceperunt, & ibi fuit captus dictus Dominus *Gerardus*, & ductus *Veronam*, & ibi incarcerationatus. Et post paucos dies Domini de *la Scala* per pactum habuerunt Castrum *Camini*.

Item die xxvi. mensis *Octobris*, Nobilis Miles Dominus *Petrus* de *Rubeis* de *Parma* Generalis Capitaneus guerræ, & totius ligæ *Venetiarum*, & *Florentiæ*, equitavit cum magno exercitu in districtum *Paduanum* & destruxit, & combussit multas villas in insula *Campi Nogaria*. Et reversus fuit in terram *Plebis Sacci*, cum toto exercitu, & ibi stetit circa octo dies. Postea ivit cum toto suo exercitu in *Villam Buvolentæ*, & ibi fecit unam magnam forticiam, & ibi stetit cum toto suo exercitu semper deprædando, & comburendo usque inter burgos civitatis *Paduæ*. Et tunc factum fuerat unum castrum fortissimum ad *Salinas* per Dominos *Albertum*, & *Masfinum* de *la Scala*, qui volebant facere sallem contra voluntatem *Venetorum*. Quod castrum captum fuit per vim pro dicto exercitu, & cum auxilio *Venetorum*, & totius ligæ suæ, & totum castrum destruxerunt, & portaverunt *Venetias*.

MCCCXXXVII.

Dominus *Guido Riccius* de *Fojano* de *Regio* Potestas *Paduæ*. Et intravit in *Regimine* die iv. mensis *Januarii*. Et suo tempore Dominus *Petrus Rubeus* de *Parma*, cum certa quantitate militum, & peditum, die xxix. *Januarii* venerunt ad portam *Omnium Sanctorum*, & dictam portam, cum pluribus domibus combusserunt, malo velle Dominorum *Alberti*, & *Masfina* de *la Scala*, qui erant ibi præfentes, & ausi non fuerunt defendere.

Item die vi. mensis *Februarii* de nocte, aperta fuit porta *spaldi S. Johannis a navibus*, & dictus Dominus *Petrus*, qui erat extra portam, cum magna quantitate militum, & peditum, illa hora noluit intrare, & illi intrinseci, qui aperuerunt portam, recessoerunt cum eo.

Item die vii. mensis *Martii* revelavit Castrum *Terwillis* Dominis de *la Scala*, & revelatus fuit per Dominum *Guillelmum* de *Campo S. Petri*.

Item die xi. mensis *Martii* revelavit Castrum *Citadelle* Dominis de *la Scala*, & homines dicti castri interfecerunt Vicarium, qui ibi erat pro Domino *Alberto*, & *Masfino*.

Item die xiv. mensis *Martii* captum fuit Castrum *Campi Sancti Petri* per Dominum *Guillelmum* de *Campo S. Petri*, quod castrum tenebatur per Dominum *Marsiliam* de *Carraria*.

Item die *Dominica*, tertio mensis *Augusti*, incontinenti post prandium, Dominus *Petrus Rubeus* de *Parma*, & Dominus *Marsilius* ejus frater, & Dominus *Andriaxius* ejus consanguineus, cum multis militibus, intraverunt *Paduam* per portam *Pontis Curvi*, & venerunt ad plateam, cum maximo gaudio omnium civium, & de consensu Domini *Marsilii*, & Domini *Ubertini* de *Carraria*. Et ibi captus fuit Dominus *Albertus* de *la Scala*, & Dominus *Guido Riccius*, qui tunc erat Potestas, cum multis aliis *Veronensibus*, & omnes *Veronenses*, & *cortexani*, cum

cum maximo furore fuerunt derobati. Et nullus homo fuit interfectus, nisi Dominus *Dominicus de Agrapatis*, & quidam notarius, qui vocabatur *Crispus*, qui propter inimicitiam fuerunt occisi. Et incontinenti, die *Lunæ* sequenti, Dominus *Petrus Rubeus*, & Dominus *Ubertinus de Carraria* cum magno exercitu equitaverunt ad *Montemilicem*. Et die *Jovis* vii. mensis *Augusti*, quidam intrinsecus terræ *Montemilicis*, cum una lancea vulneravit Dominum *Petrum Rubeum* in quadam rixa, tali modo, quod sequenti die *Veneris* mortuus fuit, & sequenti die *Sabbati*, *Paduæ*, ad locum *fratrum Minorum*; & Dominus *Marsilius Rubeus* frater dicti Domini *Petri*, die *Veneris* xv. mensis *Augusti*, nesciens de morte dicti fratris sui, morte naturali, ad dictum locum, fuit sepultus.

Die *Mercurii* xxvii. mensis *Augusti*, Dominus *Albertus de la Scala* ductus fuit *Venetias* per Dominum *Rizardum* dictum *Tartarum de Lendenaria*, & per Dominum *Jacobinum de Peraga*, de consensu, & voluntate Domini *Marsilii de Carraria* Vicarii civitatis *Paduæ*, & districtus. Et dictus Dominus *Albertus Venetiis* in magno Ducatu fuit incarceratus.

Millesimo Eodem.

Dominus *Marcus Cornerius de Venetiis* Potestas *Paduæ*. Et die primo *Septembris* intravit in Regimine. Et toto suo tempore stetit exercitus circa castrum *Montemilicis*, cum maximo damno

A civium *Paduæ*. Et incepti fuerunt muri civitatis *Paduæ*, de præcepto Domini *Marsilii de Carraria*.

MCCCXXXVIII.

Indictione vi. Dominus *Marinus Falerius de Venetiis* Potestas *Paduæ*. Et montavit in Palatio die primo mensis *Martii*. Et die x. mensis *Martii* Dominus *Ubertinus de Carraria* electus fuit Capitaneus Generalis Civitatis *Paduæ*, & districtus, eo quod Dominus *Marsilius* graviter infirmabatur. Et dictus Dominus *Ubertinus* electus, & factus fuit Capitaneus in Palatio in magno arengo, tali pacto, & conditione, si Dominus *Marsilius* decederet.

B Postea die xxi. dicti mensis, in festo *S. Benedicti*, Dominus *Marsilius de Carraria* migravit ad Dominum, & eadem die sepultus fuit cum maximo honore ad locum *Fratrum Minorum*. Et die primo mensis *Madii*, obiit Dominus *Antonius de Lucio Venetiis*, & ductus fuit *Paduam*, & die sequenti cum maximo honore ad locum *Fratrum Minorum* sepultus.

C Postea die xix. mensis *Augusti*, *Paduani* intraverunt per pactum in *Castrum Montemilicis*, & habuerunt totam terram, sed non roccham, quia non fuit pactum habere roccham. Et eadem die Dominus *Petrus del Verme*, qui tunc erat Capitaneus in dicto castro, exivit extra cum majori parte stipendiariorum, & recessit cum magna arrogantia versus partes *Rodigii*, & erat Miles, *Veronensis* civis.

¹⁴³ *Post alium M. S. Codicem Rolandini ex Musæo Senatoris Ampliss. DOMINICI MOLINI Veneti ab anno clō clxxiv. usque ad annum clō ccxcv. totidem fere verbis habentur, quæ dedimus sub iisdem annis ex Codicibus Papafavio, & Corradino: ab anno vero clō ccxcv. usque ad clō cccxxxvi. alia multa leguntur, quæ in prædictis Codicibus desiderantur. Quamobrem in primis annis lectiones hujuscemodi Codicum varias afferemus: in aliis integra producemus, quæ extant in solo Codice Molinæo.*

Variae lectiones Codicum *Papafavii*, *Corradini*, & *Molinæi* ab anno mclxxiv. usque ad mccxcv. Prima verba sunt Codicum *Papafavii*, & *Corradini*: alia alterius characteris, Codicis *Molinæi*.

Quod tempora Potestatibus antescripta.
Quod tempora Potestatum antescripta.
MCLXXV.

Dominus *Albertus de Ossa de Mediolano*. Deest de Ossa.

MCLXXVIII.

Potestas *Paduæ*. Potestas *Paduæ* fuit.

MCLXXIX.

Dominus *Wilielmus Tempesta*. &c. *D. Guglielmus Tempesta* &c.

MCLXXX.

De *Orlando Paduanus Potestas*. Desideratur *Paduanus*, ut infra in Consulibus trium annorum sequentium.

MCLXXXVIII.

Et *Terisius Veronensis* interfecit *Comitem Saurum* &c. Et *Trensius Ver.* interf. *Saurum*.

A MCXC.
Idem Dominus Guilielmus. Idem D. Gulielmus.

MCXCIII.

Idem Dominus Ubertus Potestas Paduæ. Idem D. Ubertus Vicecomes de Placentia Potestas Paduæ.

MCXCVIII.

Factum Carmegnani. Factum Carmignani.

MCC.

B *Confalonarius Potestas Paduæ. Confalonarius factus fuit Potestas Paduæ.*

MCCI.

Dominus Zianus de Venetiis. Abest de Venetiis.

MCCIV.

Factum Castri Campreti. Deest Castri.

MCCV.

MCCV.

Dominus Barocius. D. Barotius.

MCCVI.

Dominus Mafredinus. D. Manfredinus.

MCCVII.

Dominus Bernerius Mastallus. &c. D. Bernerius Mastellus. &c.

MCCIX.

Dominus Jacobus de Vialardo. D. Jacobus de Vialardo.

MCCXI.

Dominus Ato. D. Atto.

MCCXII.

Dominus Barocius de Cremona. D. Barotius Mastellus de Cremona &c.

MCCXIV.

Dominus Albizus Florentinus. D. Albricus Florent.

MCCXV.

Widonis de Wizardo. Guidonis de Guizardo, ut infra.

MCCXVI.

De Warinis. De Barinis.

MCCXVIII.

Palatium Paduanum. Palatium Paduæ.

MCCXX.

Dominus Bernardus Baronus. Deest Baronus.

MCCXXI.

144

Widonis de Wizardo. Guidonis de Guizardo, ut supra.

MCCXXII.

Incipiente scilicet xxiii. anno. Incipiens 1223.

MCCXXIII.

Castri de Fratta. Castri de la Frata.

MCCXXIV.

Robertus de Cocorezo. Robertus de Concorezo.

MCCXXV.

Otto de Mandello de Mediolano. Deest de Mediolano.

MCCXXVI.

Hic non finivit Potestariam. Hic n. f. fuam Potestariam.

MCCXXVII.

Widonis de Wizardo. Guidonis de Guizardo. Majoris Ecclesiæ de Padua. Major Eccl. Paduæ.

MCCXXVIII.

*Et Exercitus Paduanus. Dicto anno exercitus Paduanus.**Et Willielmum de Campo Sancti Petri. Et D. Guilielmum de Campo S. Petri.*

MCCXXIX.

Dominus Johannes Dandalus de Venetiis. D. Johannes Dandulo Potestas Paduæ.

MCCXXX.

*Badoarius de Venetiis. Desideratur, De Venetiis. Et Leniacum. Et Legnagum.**Suam Potestatem. Suum Potestatem.**Et quosdam nobiles de Verona. Et quosdam alios nobiles de Verona.*

MCCXXXI.

Wifredus. Guifredus.

MCCXXXII.

*Dominus Bernardus de Rivioliis. Dominus Ber-**nardus de Rivioliis.**Ad Anoale. Ad Noalem.*

MCCXXXIV.

Otto de Mandello de Mediolano. Abest, ut supra, de Mediolano.

MCCXXXV.

Idem Dominus Otto. &c. Otto de Mandello Potestas Paduæ.

MCCXXXVI.

De Gisleriis. De Gisteriis.

MCCXXXVII.

Pro Imperatore. Pro D. Imperatore.

MCCXLII.

Menſe Junii. Menſe Januarii.

MCCXLIV.

Dominus Wizardus. Dominus Guizardus.

MCCXLVII.

Dominus Wecili. Dominus Guecili.

MCCXLIX.

Et hoc anno capit Ecelinus Villam, & Roccam de Este, &c. Hoc anno c. E. villam Rocham de Este &c.

MCCL.

De Widotis. De Guidotis.

MCCLII.

Idem Dominus Anſedifius Potestas Paduæ. Idem D. Anſedifius prædictus Pot. Pad.

MCCLIV.

Idem Dominus Anſedifius Potestas Paduæ. Idem Anſedifius prædictus Pot. Pad.

MCCLV.

Nomina Potestatum, & Rectorum a captione Civitatis Paduæ. Habetur hic titulus infra post Annum MCCLVI. his verbis. Nomina Potestatum, & Rectorum a captione Civitatis, a Domino Ecelino de Romano.

MCCLIX.

*Dominus Wido. D. Guido.**Captus est & mortuus. Desideratur, & mortuus. Menſe Septembris. Die xiv. Septemb.*

MCCLX.

*Dominus Matthæus Quirinus. D. Marcus Quirinus. Et filiabus in Castro Sancti Zenonis. Et filiabus suis in Castro &c.**Incepit Baptisterium. Incipit Baptisterium.*

MCCLXII.

Dominus Wibertus. D. Guibertus.

MCCLXIV.

Laurentius Theopolus. Laurentius Theopolus.

MCCLXVI.

*Dominus Jacobinus Rubeus. Deest, Rubeus.**Carrociū &c. Carrotium Paduæ, & multum factum pulchrum, quod Ecelinus olim fecerat putrefcere, ita quod de ipso nihil reperiebatur, præter antennam &c.**In anno præſenti in Padua obiit B. Antonius Peregrinus. Deest. in Padua. Et in fine habetur, 1266.*

MCCLXVIII.

Die Sabbati iii. intrante Novemb. Die Sabbati intrante Novembri.

MCCLXIX.

*De Correza. De Coreza.**Hoc anno &c. Hoc anno loza facta fuit.*

MCCLXX.

Dominus Thomasinus Zuſtignanſ. D. Thomaxinus Juſtinianus.

Ma-

Murus Spaldi Communis Paduæ. Murus Spaldi Civitatis Paduæ.

MCCLXXI.

Hic Potestas, & Rector. Hic Potestas secum Cronicam, &c.

MCCLXXIV.

Dominus Gothfredus. D. Gothofredus.
145 Domus Dei. Domus Dei de Padua.
Quæ valuit. Quod valuit.

MCCLXXVII.

Dominus Matthæus Quirinus de Venetiis. Abest de Venetiis.

MCCLXXVIII.

Dominus Marinus Valaresse. De Marinus Valaresse.
Die iv. intrante Novembri. Die iv. Novemb.
Cittadantia. Citadinantia.

MCCLXXIX.

De Auximo. De Auxinio. Hic Potestas Paduæ &c.

MCCLXXX.

Dominus Matthæus de Corrigia &c. Variat hic Molinæus Codex, non modo in serie Potestatum, sed etiam in rerum ordine, usque ad annum MCCLXXXV. hoc pacto.

Dicto anno. (id est MCCLXXXIX.) D. Matthæus de Corrigia de Parma superscriptus Potestas Paduæ. Hoc anno ivit exercitus Paduanus de mense Maji cum suo Carotio ad Villam Novam contra Veronenses, & ibat exercitus faciendo guastum usque ad Sanctum Martinum de Bonoalbergo, & inde usque ad Burgos Civitatis Veronæ. Et hoc anno D. Gerardus de Camino in Civem Paduæ fuit assumptus.

MCCLXXX.

D. Henricus de Auro de Venetiis Potestas Paduæ. Hoc anno facti fuerunt quatuor Pontes lapidei. videlicet Pons Baxanelli, Pons Graditiorum, Pons S. Mariæ de Porcilia, & Pons, qui est a Porta D. Guidonis de Lucio.

MCCLXXXI.

D. Ubertus de Frescobaldis de Florentia Potestas Paduæ.

MCCLXXXII.

D. Veri de Circulis de Florentia Potestas Paduæ. Hoc anno factus fuit Pons lapideus S. Leonardi.

MCCLXXXIII.

D. Fantonus de Rubeis de Florentia Potestas Paduæ. a festo Circumcisionis usque ad festum S. Petri de Junio. Hoc anno medio in die S. Joannis Baptiste obiit Ven. Pater D. Joannes de Forzate Episcopus Paduanus.

MCCLXXXIV.

Idem Dominus Fantonus Potestas Paduæ a festo S. Petri de Junio, usque ad unum annum. Hoc anno facta fuit domus, quæ est circa turrem Communis, ubi sunt Consilia Generalia. Et hoc anno circa festum Nativitatis Domini omnes Carcerati carcerum maleficii extracti fuerunt de carceribus amore Dei.

MCCLXXXV.

Pons lapideus Sancti Joannis, &c. Deest Lapidus.

MCCLXXXVI.

De Manzatoribus. De Manzanonibus. Forte pro de Manzonibus.

MCCLXXXVIII.

Inter Clericos Paduæ, & Commune Paduæ. Inter Clericos Paduæ, & Commune.

MCCLXXXIX.

Dominus Percevallis, &c. D. Percevallis de Mandello de Mediolano, qui fuit frater superscripti D. Otholini Potestatis Paduæ.

In sindicatu. Ad findicatum.

Quod nec ipse, nec aliquis. Quod ipse, nec aliquis de ejus domo nunquam possit ad Civitatis Paduæ regimen pervenire.

MCCXC.

Pax, & fraternitas. Abest, Et Fraternitas.

Dominus Berroardus. D. Beroaldus.

Comes Vicentinus. Comes Vicentie.

MCCXCI.

De Seratico. De Saratico.

Quo sic negotio procedente. Quo sic negotio permanente, & procedente.

Publice decollati. Deest, Publice.

MCCXCII.

Obizo. Obitio.

Et in Vicentiam ducti. Et Vicentiam ducti.

In ipsius Communis Campo Martio. In ipsius Campo Martio.

MCCXCIII.

Fratres Filii. Fratres, & filii.

Derelictum cum uxore, & suis filiis. Derelictum se ipsum cum uxore, & suis filiis, &c.

Qui eum minime receperunt. Qui Bononienses minime receperunt. Pro. Quem Bononienses minime receperunt.

Dirupta. Dejecta fuit in terram. Dirupta, & dejecta sunt. Et dejecta fuit in terram. &c.

Fratalia. Fratalea.

Castaldioni. Gastaldioni.

Fratalia. Fratalea.

Communantie fuit traditum. Communantie Paduæ fuit traditum.

Castaldionibus. Gastaldionibus.

Etiam in presenti regimine. Et in presenti regimine.

Attacis. Aticis.

Tentoria. Temptoria.

Circa castrum de Veneze. Citra castrum de Veneze.

Terras Burbulii. Terras Burbuli,

Et omnes alii venturi: Et omnes venturi.

Presentis Werre. Presentis Guerra.

Per Antianos tali modo electis. Per Antianos electis.

Utrum essent ad dictum officium idonei. Utrum ad dandum officium essent idonei.

Pro suo salario. Pro salario.

Similiter tantum per sex menses ibi regere debebant, & pro suo salario &c. Similiter pro suo salario. Cetera desiderantur.

In prædicto millesimo facta sunt &c. In prædicto millesimo cccxiii. facta sunt, ac etiam prædicto Rectore manente D. Nicolaus Maurocenus Potestas Paduæ a Festo S. Petri de Junio.

MCCXCIV.

Dominus Nicolaus Maurocenus de Venetiis. &c.

In Molinæo fuit Domin. Nicolaus prædictus Potestas Paduæ anno mcccxciii. ut apparet ex prædictis immediate ante: anno vero mcccxciv. Dominus Conradus de Montemagno.

Ad festum Circumcisionis Potestas Paduæ. Ad festum Circumcisionis Domini nostri, &c.

Hoc regimine. Sub hoc regimine.

Turris vetus Communis Paduæ, quæ est prope aliam turrim ad domum Antianorum. Turris vetus Communis Paduæ; sed non completa, quæ turris prope aliam turrim, & domum Ancianorum est.

est. Et hæc amplius. Hic per Paduanos mænia *Estensis Rochæ*, ac *Cerri*, & *Galaonis* fuerunt destructa in funditus.

MCCCXCV.

Dominus Conradus de Monte Magno &c. In Molinæo hic Conradus fuit Potestas Paduæ, anno 1294. & 1295. ut constabit ex iis, quæ ex illo codice subduntur infra.

De Junio Potestas Paduæ. Desunt postrema verba.

Potestas Paduæ.

Fratalia. Fratalea.

Castaldiones. Gastaldiones.

A Mensis cujuslibet. Abest. Cujuslibet.

Deberet. Deberent.

Celebrare. Celebrari.

Castaldiones. Gastaldiones.

Super statu. Super statum.

Hic etiam completa fuit Turris vetus, quæ est &c.

Hic completa fuit turris, quæ est &c.

Hic facta fuit per Commune Paduæ Turris, quæ est ultra flumen Attacis in opposito Castri Baldi. In Molinæo eadem sic leguntur. Hic facta fuit turris ultra flumen Aricis per Commune Paduæ ex opposito Castri Baldi. Amen.

Quæ sequuntur habentur in solo Codice

M O L I N Æ O .

MCCCXCV.

Dominus Conradus de Montemagno de Pistorio Potestas Paduæ.

MCCCXCV.

Item eodem millesimo ccxcv. D. Fantinus de Rubeis de Florentia.

Papa Celestinus renuntiavit Papatui, deinde Bonifatius Papa electus fuit, & carcerari fecit Celestinum Papam, qui obiit in carceribus.

MCCCXCVI.

D. Conradus Novellus de Montemagno Potestas Paduæ.

MCCCXCVI.

D. Brunetus de Brunaleschis de Florentia, Potestas Paduæ.

MCCCXCVII.

D. Blasius de Tholomeis de Senis Potestas Paduæ.

Eodem.

D. Franciscus de Cremonensibus de Pistorio Potestas Paduæ.

Hic Comes Guido de Monte Felro dux bellorum ingreditur ordinem Fratrum Minorum.

MCCCXCVIII.

D. Ungbarus de Odis de Perusio Potestas Paduæ.

MCCCXCVIII.

D. Bertoldus de Malpileis de Sancto Miniato Potestas Paduæ.

Hoc anno de mense Septembri in vigilia Sanctæ Mariæ Veneti victi hostiliter fuerunt a Januensibus in mari Adriano, in loco ubi dicitur Crucula, & fuerunt captivati vii. millia Venetorum, & pax facta fuit arbitrio Masei Vicecomitis de Mediolano.

MCCCXCIX.

D. Karolus de Cautis de Pistorio, Paduæ Potestas.

MCCCXCIX.

Dominus Neri de Bardis de Florentia, Potestas Paduæ.

MCCC.

D. Nicolaus de Bonsegnoribus de Senis Potestas Paduæ. Hoc anno Milites, & Nobiles, & alii Judices Paduæ, & Fratalex Paduæ fuerunt in astiludis, & aliis solaciis cum pulchris vestibus, quas omnes donaverunt hominibus Curialibus, publicam lætitiā propter Paduæ maximam libertatem. Et dicto anno fuit in Roma magna indulgentia omnium peccatorum, propter quod Bonifacius Papa infinitum aurum congregavit.

MCCC.

Dominus Nicolaus de Circlis de Florentia Potestas Paduæ.

MCCCI.

Bertolinus de Mazis de Brixia Potestas Paduæ.

MCCCI.

Brondigus de Saxoferrato Potestas Paduæ.

Hoc anno illi de Circlis expulsi fuerunt de Florentia.

MCCCII.

Besentonius de Apignano Potestas Paduæ.

MCCCII.

Florenus de Pontecarali de Brixia Potestas Paduæ.

MCCCIII.

Dominus Marinus Badoarius de Venetiis Potestas Paduæ.

MCCCIII.

Dom. Valareffe Andreas de Venetiis. Potestas Paduæ.

Hoc anno captus fuit Bonifatius Papa per gentem Regis Franciæ tractatu, & opera illorum de Columpna. Deposuerat enim a Cardinalatu, & Petrum, & Jacobum de Columpna, qui restitutus Bonifatius propriæ libertati, & hostibus fugatis obiit Romæ. Et eodem anno electus fuit Papa Benedictus Frater Prædicatorum, natione Tarvixinus, qui obiit infra annum. Et postea electus est Papa Clemens de Guasconia, qui restituit in integrum Petrum, & Jacobum de Columpna.

MCCCIV.

Rubeus de Castello Potestas Paduæ.

Dicto anno incæpta fuit discordia inter Paduanos, & Venetos propter Castrum Salinarum, & Paduani cæperunt Castra Venetorum. Et deinde Veneti supervenientes cum navibus suis, & recuperatis suis castris cæperunt Paduanos, & postea facta est pax, quod in locis contentionum nullæ fierent novitates, donec per Arbitros eligendos per partes omnia fuerint solemniter determinata.

MCCCIV.

Montanus Marinus de Civitate Januæ Potestas Paduæ.

MCCCv.

E Pax de Pacibus de Bononia Potestas Paduæ.

MCCCv.

Tarabotus de Tarabotis de Anchona Potestas Paduæ.

Rolandinus.

N

Pon.

MCCCVI.

Poncinus de Picinardis de Cremona Potestas Padue.

MCCCVI.

Bassanus de Fusiraga de Laude Potestas Padue.

MCCCVII.

Federicus Ponzonus de Cremona Potestas Padue.

MCCCVII.

Ungarus de Odis de Perusio Potestas Padue.

MCCCVIII.

Franciscus Bonefegus de Bitonio Potestas Padue.

MCCCVIII.

Pinus de Bernacis de Gubio Potestas Padue.

Eodem anno obiit Dominus *Azzo Estensis* Marchio in *Este*, relicto Domino *Francisco Fiofo*, Filio naturali, expulso de *Ferraria* D. *Francisco* ejus Fratrem.

D. *Franciscus* Marchio Ecclesiam Romanam contra Nepotem naturalem suum concitavit: & tunc *Rodigium* dedit Communi *Padue*, & *Freschus* dedit *Ferrariam* Communi *Venetiarum*. *Veneti* autem expulsi fuerunt de *Ferraria*, & exercitum locaverunt in *Castro Tealdo*.

MCCCIX.

Manus de la Brancha de Gubio Potestas Padue.

MCCCIX.

Franciscus de Cremonensibus de Pistorio Potestas Padue.

Eodem anno, & mense *Augusti* *Veneti* expelluntur de *Castro Tealdo*, & *Ferrariensi* districtu per Ecclesiam, ubi duo millia sepeliuntur in una fovea, exceptis submersis in *Pado*.

MCCCX.

Dom. *Gentilis de Filipensibus de Urbe Veteri Potestas Padue.*

Mense *Junii* quidam nobiles *Veneti* voluerunt nomine *Romane* Ecclesie succurrere statum *Venetiarum*. Unde Dominus *Badoarius* miles decapitatur, & *Bajamonte Theopilus* cum aliquibus de *Cha Quirino*, & aliis multis perpetuo fuerunt forbanniti. In *Romana* autem Ecclesia receptis a Communi *Venetiarum* centum mille Florenis, de *Venetis* expulsi parum curans, Commune *Venetiarum* ab excommunicationis vinculo liberavit.

MCCCX.

Tholomeus de Torrexis de Cremona Potestas Padue.

Hoc tempore *Padua* erat in Communi statu excelso. Episcopus de *Constantia* intrans *Paduam* annuntiavit *Henricum* de *Lucemburg* electum fuisse *Romanorum* Regem, venturum *Romam* pro corona Imperii.

MCCCXI.

Dominus *Albertus de Castello Potestas Padue.*

Dicto anno *Henricus Romanorum* Rex coronatur in *Mediolano* circa *Epiphaniam*.

Vicentia extracta est de protectione, & dominio *Padue* per *Veronenses* Mandato Imperatoris, die xv. Mensis *Aprilis*.

MCCCXI.

Rodulphus de Sancto Miniato Potestas Padue, mense *Julii*. Fuit duobus Mensibus, cui successit Vicarius Imperii *Gerardus de Yzola*. Imperator obsedit *Brixiam*, & eam cepit.

MCCCXII.

Gerardo de Yzola existente Vicario Imperatoris, *Padua* tunc revelavit Imperatori, & tunc mortuus est Dominus *Rizardus de Camino*. *Vicentini* fuerunt fugati in *Quartexolo*, & *Vicentia* tunc quoque capta fuit per *Paduanos*, & cæ-

A perunt *Burgum Marostice*. Dominus *Canis de la Scala* cepit *Motam*.

MCCCXII.

Jacobus de Rubeis de Florentia Potestas Padue.

Exercitus *Paduanus* transivit in *Berengam*, & cepit *Pojanam*. Et facti fuerunt multi exercitus contra *Vicentinos*, & data fuit potestas D. *Guicillo de Camino* tunc eligendi potestatem *Padue*, qui elegit *Bertuum de Samaritanis de Bononia*.

MCCCXIII.

Bertuus de Samaritanis de Bononia Potestas Padue.

B Dicto tempore *Lutium*, ubi Dominus *Nicolaus* dominabatur, revellavit Communi *Padue*. Unde *Paduani* equitaverunt ultra flumen *Atticis* contra *Veronenses* die primo *Februarii*.

Item eodem millesimo Dominus *Guicellus de Camino* expulsus fuit de *Tarvixio*, & exercitus *Padue* fuit ad portas *Verone*.

Sulumanus revelavit in castro *Brazoli*, & postea mortuus fuit. Et Castrum postea destructum fuit. Et Comes *Goritia*, *Montagnonos*, *Paduanos*, & *Tarvisinos* tunc fugavit.

MCCCXIII.

C *Nicolatus de Carbole Potestas Padue.*

Tunc exercitus *Paduanus* existens in *Montebello*. Illo tunc obiit Imperator *Henricus*, & ipso mortuo tunc electus fuit *Ludovicus Ricus* Dux *Austrie*.

MCCCXIV.

Tinus de Rubeis de Arimino Potestas Padue,

Iste fuit expulsus de *Regimine*, quia multi fuerunt confinati Cives de *Padua* contra voluntatem illorum de *Carraria*, & hujus operis Auctores fuerunt *Petrus de Altichinis*, & alii complices sui. Et illo tunc *Ronchus*, cum filiis suis fuerunt lacerati in plateis Communis.

MCCCXIV.

Ponzetus de Ponzonibus de Cremona Potestas Padue. Illo tunc *Vicentini* fugati fuerunt juxta *Fontanivam*, & tunc captus fuit *Guilelmus de Beltrame*, qui vulneribus obiit in carceribus de mense *Septembri*.

Et illo tunc Do. *Canis de la Scala* *Paduanos*, qui cæperant *Burgum S. Petri*, fugavit.

Et illo tunc cepit D. *Jacobus de Carraria*, & secum duo millia, & facta pace propter hoc cum Domino *Cane*, dicti Carcerati relaxati fuerunt.

MCCCXV.

E *Franciscus de Carbullo Potestas Padue.*

MCCCXV.

Ugolinus de Lazaris de Bononia Potestas Padue.

Illo anno *Ugutio a Faxola* Dux *Pisarum*, & *Luce* in bello *Montis Catini* fugavit Principem, Fratrem Regis *Roberti*, qui subjugavit *Florentiam*. Et illo tunc D. *Karolus* ejus Filius mortuus fuit, & unus filius *Ugonis*. Corpus namque Domini *Petri* fratris dicti Regis in cadaverum multitudine non potuit reperiri. Ipse *Ugutio* postea expulsus de suo dominio, & tunc Dux militie Dominus *Canis* obiit *Vicentie*.

MCCCXVI.

F *Merulus de Asixio Potestas Padue* mense *Januarii*.

MCCCXVI.

Ubertus de Canzeleriis de Pistorio Potestas Padue mense *Junii*, decapitari fecit suum Judicem propter prodicionem.

MCCCXVII.

Bernardus de Corriuo de Perusio Potestas Padue. Hoc anno *Leones* nati sunt *Venetis*.

MCCCXVII.

x49

MCCCXVII.

Opizo de Opizinis de Pisis Potestas Padue. Mense *Julii Paduani* voluerunt furtive accipere *Vicentiam* Domino *Canis* contra pacem. *Paduanis* vero fugatis capitur Comes *Sancti Bonifatii*, qui obiit propter vulnera in carceribus, quem tamen Dominus *Canis* in vita, & in morte summo honore tractavit. Eodem millesimo nocte præcedente *Sanctum Thomam* intravit furtive, quibusdam proditoribus mediantibus, *Montemfilicem* cum auxilio Comitum *Goritiæ*, & deinde per vim accepit *Estem*, & data sibi fuit *Montagnana*. Potestate tunc *Raynerio de Canosa*, qui post duos menses renunciavit, & tunc electus est *Petrus de la Parte* Potestas *Padue*.

MCCCXVIII.

Petrus de la Parte Potestas. Commune *Tarvisii* magnifice fuit in auxilium *Paduanis* contra Dominum *Canem*. Qui Dominus *Canis* cum suo exercitu transivit, & posuit exercitum suum in *Plebatum Sati*, & deinde castramentatus est juxta pontem *S. Nicolai*.

Tunc *Paduani* cum maximo furore armorum elegerunt Capitaneum Populi *Odericum de Chubagna* stipendiarium *Padue*. Mense *Februarii* fit pax cum Domino *Cane*. Interventu Domini *Jacobi de Cararia* redierunt extrinseci, & quidam intrinseci de parte Ecclesiæ fugantur.

MCCCXVIII.

Dominus *Joannes de Cha Molino de Venetiis* Potestas *Padue*.

In mense *Julii* die *Sancti Jacobi* dominium *Padue* datur *D. Jacobo de Cararia*.

Item de Mense *Octobri* *Ugutio de Faxola* mandato Domini *Canis* quasi furtive habuit *Tarvixium*, & deinde Dominus *Canis* obsedit *Tarvixium*, cum quo isti fuerunt, videlicet Domini *Guicili de Camino*, *Artichus* Advocatus *Tarvixii*, *Guilielmus de Venico*.

Eodem anno Dominus *Jacobus de Cararia Thadeam* ejus filiam dedit in uxorem *Masino*, Nepoti dicti *D. Canis*.

MCCCXIX.

Dominus *Marcus Gradenicus de Venetiis* Potestas *Padue*.

Eodem anno, & mense *Junii*, propter oppressionem Domini *Canis*, datur *Tarvixium* *D. Comiti Goritiæ*.

Item eodem millesimo, die *v. Augusti*, *D. Canis* obsedit *Paduam*, & fecit *Castrum Baxanelli*, & datur *Citadella* Domino *Cani*.

Item eodem Millesimo *D. Jacobus de Cararia* cum consensu Populi dedit *Paduam* Comiti *Goritiæ*, nomine *Federici Ducis Austriæ*, qui se appellabat *Romanorum Regem*, propter infestationem *D. Canis*.

MCCCXX.

Dominus *Marcus Gradenicus* Potestas *Padue*. Die *III. Mensis Januarii* *Guilircus de Valse*, ut *Vicarius Domini Ducis Austriæ* intravit *Paduam*, & tunc tregua facta fuit cum *D. Cane*. Et dicto tempore treguæ *D. Canis* cepit *Axolum*, & *Montebellunam*.

MCCCXX.

Dominus *Altinerius de Azonibus de Trivixio* Potestas *Padue* ultimo *Junii*. Dicto vero mense die *XIII. Baxanum* datum fuit Comiti *Goritiæ*. Die nono *Maji* mortuus fuit *Renaldus Scrovergnus*. Item eodem Millesimo, die *III. Junii* juxta Ecclesiam *Sanctæ Justine Paduani* extrinseci per foveas intraverunt furtive de nocte

A

intra fortalicias, qui fuerunt mortui, & submersi. Item eodem millesimo, die *XII. Julii* in festo *Sancti Hermacole* gens Domini *Canis* fugata fuit per *Paduanos*, & capitur *Simon Philippus de Pistorio* Potestas in claustrum *Baxanelli*, & ductus est *Paduam*.

MCCCXX.

Nigifolus de Anfoldis de Cremona Potestas *Padue*.

Die *xx. Augusti*, & die *v. exeunte Augusto*, *Paduani* cum auxilio Comitum *Goritiæ*, & *Ducis Austriæ* fugarunt Dominum *Canem*, & ceperunt *Castrum Baxanelli*, & obsederunt *Montemfilicem*. Item combusta fuit tota terra *Estensium* per Dominum *Canem*. Item fit pax cum Domino *Cane*, & *Baxanum* datur Domino *Cani*, & ipse restituit *Citadellam* Comuni *Padue*, & Comiti *Goritiæ Axolum*, & *Montebellunam*, anno sequenti primo die *Februarii*.

MCCCXXI.

Mense *Maji* *Gerardus della Mandella de Trivixio* Potestas.

Mense *Septembri* *Padua* datur *Duci Carentanæ* per *Ducem Austriæ*, qui suum *Vicarium* cum *cc. Galeatis* misit *Padue*, strenuum militem, & annorum *LXXX*. Dominum *Conradum de Onenstagno* mense *Novembri*, qui autem volebat contra Dominum *Canem* recipere dominium *Padue*, & non potuit reperiri.

MCCCXXII.

Thebaldus de Castro Novo de Perusio Potestas *Padue*. Mense *Maji* *Conradus de Vigontia* cum *Pa-* 150
duanis extrinsecis cum auxilio Domini *Canis*, & *Marchionum* revelavit *Padue*, & in *Estensi* Villa facta fuit magna præda, & postea posuit *Castra* sua in *Vigizolo* de mense *Februarii*.

Item de mense *Septembri* *Lodovicus Rex* in *Campestri bello* cepit *Federicum Ducem Austriæ*.

MCCCXXIII.

Altinerius de Azonibus de Trivixio Potestas *Padue* mense *Augusti*: Mense autem *Aprilis* obiit Comes *Agoritiæ*, & post ejusmodi mortem pax facta fuit inter *Paduanos* extrinsecus, & intrinsecus, & tunc *Conradus de Vigontia* venit ad mandata *Communis Padue* retento in se dominio *Vigizoli*.

MCCCXXIV.

Renaldus de Zezena Potestas *Padue* mense *Martii*. Et eodem millesimo, & mense *Junii* *Dux Carentanæ* fecit transitum per *Trivixium*, & cum *Equis xv. millibus* intravit *Paduam*, & obsedit *Montemfilicem*, & cum maximo damno *Paduanorum* facta tregua cum Domino tunc remeavit.

MCCCXXIV.

Beraldinus de Casemo de Trivixio Potestas mense *Septembri*.

MCCCXXV.

Dominus *Canis* combussit *Brusaporchum* mense *Januarii*, & ipsum *Brusaporchum* habuit, & cepit, & posuit suum exercitum in *Consilve*, & ipso millesimo habuit *Vigizolum*.

MCCCXXV.

Pullionus de Becadellis de Bononia Potestas *Padue* mense *Martii*.

Eodem anno mense *Junii*, *Guilielmus Dente* occiditur ab *Ubertino de Cararia*. *Paulinus Dente* frater dicti *Guilelmi* naturalis commovit civile bellum contra illos de *Cararia*, *Cararienses*, qui optime pugnaverunt, tamen mortifere vulnerati *Paulum Dente* cum sequacibus suis fugaverunt.

Rolandinus.

N 2

verunt

verunt die *xxii. Septembris*. *Pullionus* cum sua familia occisus est, & tunc jura *Communis Padue* lacerantur, & latitantur ex toto.

MCCCXXV.

Coradinus de *Buchis* de *Brixia* Potestas mense *Octobris*. Statim in sequenti anno, & mense *Februarii* *Conradus* de *Vigontia* expulsus per Civile bellum invasit turrin *Churani*, & statim captus fuit per *Nicolaum* de *Cararia*, qui mense *Martii* in palatio, seu platea decapitatus fuit.

MCCCXXVI.

Bonacursus de *Rugeriis* de *Parma*, Potestas *Padue*. *Guicili* *Tempesta* Advocatus *Tervixii* fugit ad *Anoalem*, qui ante v. *Junii* armata manu remeavit, & de intrinsecis mortui fuerunt scilicet, *Altinerius* de *Azonibus* & *Tolbertus* *Calza* ab *Antonero* de *Vigontia*.

MCCCXXVI.

Thebaldus de *Castro Novo* de *Perusio* Potestas *Padue* mense *Maji*.

MCCCXXVII.

Paxius de *Guffis* de *Brixia*, Potestas *Padue* de mense *Maji*.

MCCCXXVII.

Nicolaus *Morocenus* de *Venetiis*, Potestas de mense *Novembris* anno sequenti, & mense *Januarii*.

Lodovicus, qui se appellabat *Romanorum* Regem, tunc rebellis *Ecclesie Romanæ*, ductu Domini *Canis*, & aliorum Dominorum *Lombardie*, venit *Tridentum*, qui mense *Maji* coronatur in *Mediolano* per Episcopos *Scismaticos*, & per suum Antipapam coronatus fuit in *Roma*. Item mense *Julii* Dominus *Nicolaus* de *Cararia* exivit *Paduam* simul cum *Rizardo* de *Camino*, & auxilio Domini *Canis*, & *Marchionum*, *Este* & *Bovolenta* revelaverunt Comuni *Padue*.

MCCCXXVIII.

Nicolaus *Morocenus* de *Venetiis* Potestas mense *Junii* fugit *Veronam*. Tunc electus est Potestas *Padue* *Griffus* de *Villandros* *Theotonicus*. Item propter infestationem extrinsecorum, & *Theotonicorum* *Padua* datur Domino *Canis* die x. *Septembris*. Item eodem mense *Septembri* *Mastinus* Nepos Domini *Canis* desponsavit Dominam *Thadeam* filiam Domini *Jacobi* de *Cararia*.

MCCCXXVIII.

XXI. Mensis *Septembris* *Bernardus* *Ranatii* de *Verona*.

De mense *Novembri* facta fuit Curia generalis *Veronæ*. Dominus *Mastinus* duxit D. *Thadeam* uxorem suam, & nuptiæ factæ fuerunt, & propter lætitiā nuptiarum D. *Canis* creavit *xii. milites Paduanos*, inter quos principalem fecit D. *Marsilium* *Grandem* de *Cararia*.

MCCCXXIX.

Bernardus de *Honaris* de *Verona* Potestas *Padue*. Mense *Julii* D. *Canis* obsedit *Trivixium*, & ipsum habuit, & post triduum obiit in *Trivixio*, & eodem mense datum est dominium *Alberto*, & *Mastino* de *la Scala* *Veronæ*.

MCCCXXIX.

41 *Galeotus* de *Magis* de *Brixia* Potestas *Padue*. Mense *Novembris* iste non finito regimine suo, mandato Dom. *Alberti* de *la Scala*, turpiter discessit.

MCCCXXX.

Baylardinus de *Nogarolis* Potestas de mense *Apri-*

lis. Et mense *Julii* D. *Mastinus* pugnavit contra *Brixiam*, & extra civitatem fere omnia castra cepit.

MCCCXXXI.

Idem Dominus *Baylardinus* Potestas. Die penultimo *Decembris* *Brixia* datur *Joanni* Regi *Boemie*, Filio Imperatoris *Henrici*, & postea *Bergomum*, & multæ aliæ Civitates se dederunt eidem, qui relicto *Parma* filio suo Domino *Karulo* in *Alamaniam* equitavit.

MCCCXXXII.

Mense *Maji* *Thadæus* de *Ubertis* de *Florentia*. Mense *Junii* Dom. *Marsilius* de *Carraria* mandato Do. *Mastini* de *la Scala* abstulit *Brixiam* Regi *Joanni* & *Bergomum* datum fuit Domino *Azoni* *Vicecomiti*.

MCCCXXXII.

Mense *Novembris* *Petrus* *Delmesa* de *Verona* Potestas. Eodem mense *Novembris* Dominus *Karolus* filius Regis *Joannis* equitavit contra exercitum *Marchionum* juxta *Sanctum Felicem*, & sexcentos milites cepit, cæteros fugavit, & occidit. Eodem mense *Papia* revelavit eidem Regi *Joanni*.

MCCCXXXIII.

C *Petrus* *Delmesa* mense *Februarii*. Circuitur *Ferraria* ab exercitu *Ecclesie*, & quasi capta fuit: sed defensa fuit per Advocatum *Trivixii*. Mense vero *Aprilis* rebelles *Ecclesie* in *Ferraria* congregati posuerunt in conflictum totum exercitum *Ecclesie*, & milites nobiles ceperunt, & maxime Comitem de *Arminiato* *Gualconem*, qui se redemit *Lx. millibus Florenis*. Item eodem anno, & mense *Februarii* Rex *Joannes* cum suo exercitu equitavit *Parmam*, volens se jungere cum Legato *Ecclesie* contra rebelles *Ecclesie*, quod Legatus recusavit. Unde Rex transiens per *Veronam* mense *Octobri* equitavit *Tridentum*, qui tamen sapienter jam promiserat Dominum *Karolum* ejus filium facere Dominum.

MCCCXXXIV.

Idem *Petrus* Potestas mense *Martii*. Legatus *Ecclesie*, qui jam fuerat *Bononiæ* septem annis, fugatur, & includitur in Castro, quod ædificaverat, qui cum Episcopo *Florentie*, & militia sociatus exiens Castrum, adivit *Florentiam*, & inde equitavit ad *Vignonem*. Item eodem anno exercitus Dominorum de *la Scala*, & aliorum Dominorum *Lombardie* vastavit confinia *Parma*, *Regii*, & *Mutina*. Item mense *Julii* *Cremona* datur Domino *Azoni* *Vicecomiti*. Item facta fuit Curia generalis D. *Marsili* de *Cararia*, qui uxorem duxit Dominam *Beatricem* de *Corigia*.

Item Dominus *Mastinus* cum validissimo exercitu *Marchiam* transiens obsedit, & cepit *Colorinum* de districtu *Parma*.

MCCCXXXIV.

De mense *Novembris* *Federicus* de *Ubertis* de *Florentia* Potestas *Padue*. Mortuo *Joanne* Summo Pontifice de mense *Decembri*, qui *Ludovicum* deposuit de suo Imperio excommunicatum, tunc electus est *Benedictus* *XII.* in Papatu.

MCCCXXXV.

Mense *Martii* illi de *Frescho* expelluntur de *Janna*, & obiit Dux *Carintie*, cui successit filius Regis *Joannis* ejus Gener.

MCCCXXXV.

Mense *Maji* *Baylardinus* de *Nogarolis* de *Verona* Potestas. Iterato tum maximo exercitu Domini *Lombardie* infestabant inimicos. Unde mense *Junii*

Junii Nobiles de Rubens dederunt se, & Parmam Dominis de la Scala. Item mense Julii per illos de Fojano datur Regium prædictis Dominis de la Scala, qui dederunt postea dictum Regium Lodovico de Gonzaga de Mantua. Item eodem mense datur Cumum Domino Azoni Vicecomiti de Mediolano. Item mense Augusti datur Laudum eidem Domino Azoni. Item mense Novembris Petrus de Rubeis dedit Lucam Domino Mastino de la Scala, & propter hanc causam orta fuit discordia inter Florentinos, & Dominos de la Scala.

MCCCXXXVI.

Mense Martii Domini de la Scala de Verona dederunt Burgum Sancti Dionini dicto Domino Azoni, secundum quod ei permiserant. Item eodem anno 1336. mense Maji Manfredus de Piis dedit Mutinam obsessam per annum Marchionibus Estensis.

MCCCXXXVI.

¹³³ Dominus Baylardinus Potestas. Domini de la Scala eodem anno dominabantur in Marchia tota, ac Brixia, Parma, & Luca, & illo tunc facta, & status eorum ceperunt declinare primo. Et fugierunt de eorum Curia Rolandinus, Marfilius, & Petrus de Rubeis, & Pontremolum revelavit. Item mense Maji exercitus Dominorum de la Scala ivit contra Venetos, & sic incæpit incendium maximum guerræ contra illos de la Scala. Tunc facta fuit societas per Venetos, & Florentinos, & incæpit reædificatio Salinarum.

MCCCXXXVI.

Mense Junii Dominus Baylardinus Potestas de-

A scendit in Palatio, & tunc quatuor cives rexerunt Curiam Potestatis. Idem eodem millesimo, & mense Junii Federicus ab Equis de Verona Potestas. Item mense Julii Gerardus de Camino revelavit, furato Opitergio, qui Gerardus captus est cum eodem Opitergio per Dominum Albertum de la Scala. Item mense Augusti Caminum obsessum datum est Dominis de la Scala. Item mense Octobri Comes Collalti revelavit Dominis de la Scala. Petrus de Rubeis ivit Venetias pugnaturus contra Dominos de la Scala.

MCCCXXXVI.

B Mense Octobri Veneti voluerunt furari Mestrum, sed dolo proditi perierunt, tamen iussu Dominorum de la Scala comburitur tota Villa, quando inde exercitus motus est. Eodem mense Octobri Petrus Rubeus cum exercitu Florentiæ, & Venetiarum transiens Plavem, & Brentiam Castra sua posuit Bovovente. Item mense Novembris Paduani in angustiis mortis constituti, pugnaverunt contra Theotonicos illorum Dominorum de la Scala, qui occiderunt 200. homines in Burgo Caudæ longe.

C Item eodem mense Ubertinus de Cararia pugnavit contra Theotonicos illorum Dominorum in prato vallis Paduæ. Item eodem mense Veneti ceperunt Castrum Salinarum. Item mense Decembri Placentia diu obsessa datur Domino Azoni Vicecomiti de Mediolano. Item de mense Januarii, die Jovis viii. dicti mensis venit D. Imperator Paduæ causa accipiendi Coronam in Civitate Romæ. Item die Martis vi. mensis Decembris hora xxi. & malo tempore venit D. Imperator Paduæ causa eundi Romam.

¹³³ Post ea, quæ in quattuor superscriptis Codicibus ROLANDINI historiæ addita reperimus, neque hæc in MS. fatis antiquæ notæ, quamvis a ROLANDINO separatim inventa, duximus prætermittenda.

XLVIII.

S Anctus Prosdocimus hoc anno salutis a Domini Nostri Nativitate missus a Petro Apostolo venit Paduam, & convertit populum Patavinum ad fidem Christi.

MCLXXXIX.

Factum fuit hoc anno navigium, quod vadit, seu per quod navigatur a Bassanello Montemfilicem.

MCXCIV.

Inceptus fuit hoc anno Pons Omnium Sanctorum, & incepti fuerunt muri circa civitatem Paduæ, & natus est Ecelinus Tertius.

MCCI.

Posita fuit aqua hoc anno in navigio Montifilicis, & ceptum est navigari in illo.

MCCV.

Acceptæ fuerunt jurisdictiones Magnatibus Paduæ hoc anno, & incæpta fuit via, qua itur ad Plebem Sacci.

MCCIX.

D Inceptum fuit hoc anno navigium ab Omnibus Sanctis tendens usque ad castrum Strata.

MCCX.

Facta fuit hoc anno porta Turricellarum Paduæ, & factum murus usque ad Sanctum Michaelem.

MCCXII.

E Completa fuit via hoc anno, per quam itur a Ponte Curvo Plebem Sacci, & facta fuit pax inter Paduanos, & Venetos.

MCCXVII.

Facta fuerunt molendina Turicellarum, & Omnium Sanctorum, & factus hoc anno pons Curteroduli.

MCCXVIII.

Inceptum fuit hoc anno Palatium Communis Paduæ, opus nobile, & magnificum, & completum anno MCCXIX.

MCCXX.

F Incepta fuit Cittadella, & acceptus pro Cive Paduæ

N 3 dus

duæ Rev. D. Patriarcha Aquilegiæ.

MCCXXII.

Translatum fuit hoc anno Paduam Studium ex civitate Bononiæ, quo anno fuit universalis terremotus.

MCCXXIII.

Facta fuit hoc anno Fratta districtus Ferrariensis, per quam itur ad Sanctum Bellinum.

MCCXXIV.

Facta fuit hoc anno via, qua itur a Prato vallis Buvolentam, & fuit in Prato vallis ludus Gigantum.

MCCXXVI.

Capta fuit hoc anno a Paduanis Civitas Vincentiæ, quo anno Paduani impetum fecerunt contra D. Bonifacium Comitem civem Mantuanum Potestatem Paduæ.

MCCXXX.

Exercitus Paduanus hoc anno ivit in Veronensem agrum, & captus est Portus Leniaci.

MCCXXXI.

Beatus Antonius de Padua hoc anno obiit, & extraxit de carcere Comitem Sancti Bonifacii, & alios nobiles Veronenses.

MCCXXXIII.

Vendita fuerunt hoc anno Communia Communis Paduæ, & captum fuit Rubeganum, & Mestre.

MCCXXXVI.

Imperator combuxit hoc anno Vincentiam, quo tempore incepit pessima guerra, & prædictus Imperator cum Teuthonis venit in civitatem Paduæ.

MCCXXXVII.

Data fuit Padua Nunciis Imperatoris hoc anno, quo tempore exercitus Imperatoris ivit ad Turrem novam, & homines de Mediolano fuerunt confinati.

MCCXXXVIII.

D. Marchio hoc anno armata manu venit usque in Pratum Vallis: sed inordinate reversus est.

MCCXLVI.

Federicus Imperator hoc anno, dum esset ad obsidionem Mediolani, privatus fuit Imperio per D. Papam, & interfectus D. Eccelinus Potestas Veronæ.

MCCXLVIII.

Eccelinus de Romano hoc anno cepit Feltre, & civitatem Belluni cum magno numero Paduanorum, & Vicentinorum.

MCCLVI.

Eccelinus de Romano hoc anno cum magno exercitu fuit in Mantuano, & a Paduanis extrinsecis cum auxilio Venetorum capta fuit civitas Paduæ per Legatum D. Papæ. Deinde Eccelinus cum exercitu venit Paduam, & illic frustra fatigatus decessit, & ivit Veronam, & fecit detineri in carcere circa XI. millia Paduanorum, qui cum eo erant, & mori, exceptis forte c. qui auferunt.

MCCLVIII.

Inceptus fuit hoc anno murus Spaldi in civitate Paduæ versus S. Trinitatem, & hoc anno mortuus est Eccelinus Tertius.

MCCLX.

Mortuus est Albricus frater Eccelini cum tota familia, & incepit hoc anno factum verberationis in Paduano in Villa S. Martini.

A

MCCLXII.

Fuit ignis in Padua, qui combuxit stationes circa mercatum in vigilia Omnium Sanctorum, & fuit vocatus ignis de Fratre Galviano.

MCCLXIII.

Facta fuit translatio Sancti Antonii in Octava Pasce, & hoc anno completus fuit murus civitatis ex opposito Sanctæ Agathæ.

MCCLXVI.

Castellani Vicentini dederunt sua castra Veronensibus. Quamobrem Vicentini, & Commune Vincentiæ reddiderunt se Communi Paduæ, & statim exercitus Paduanorum cepit castellum Leonici, & hoc anno fuit factum Carrotium Communis Paduæ.

MCCLXVII.

Beatus Antonius Peregrinus obiit hoc anno. Et fuerunt hoc anno in Padua duo magni terremotus. Et eo anno facta fuit lodia cum podiolis Communis Paduæ.

MCCLXXI.

Hoc anno depictum fuit Palatium Communis Paduæ, & factæ fuerunt Beccariæ magnæ Communis Paduæ.

C

MCCLXXII.

Facta fuit hoc anno domus Communis Paduæ, quæ est juxta stationes, ubi venduntur ferramenta.

MCCLXXIV.

Hoc anno fuit inventum Instrumentum Domus Dei, & reperiuntur thesaurum tantum auri in medaleis in certis orziis ad summam librarum XVI. mill. denariorum Venetorum.

MCCLXXV.

Hoc anno, Potestate Paduæ D. Ruberto de Rubertis de Regio, inglareata fuit via, qua itur Vincentiam.

D

MCCLXXXII.

Factæ fuerunt stationes Communis Paduæ subtus podiolum Potestatis, & factus fuit pons lapideus Bassanelli, & pons de Gradiciis, & scalæ S. Joannis a navibus lapideæ.

MCCLXXXIII.

Factus fuit pons lapideus S. Leonardi hoc anno, & inventa arca nobilis Antenoris, conditoris Urbis Paduæ cum capitello, penes S. Laurentium a porta S. Stephani.

E

MCCLXXXIV.

Facta fuit hoc anno camera, ubi fit majus Consilium Communis Paduæ.

MCCLXXXVI.

Factum fuit Palatium, unde debet descendere Potestas, & hoc anno factus fuit pons S. Johannis, & domus Ancianorum.

MCCLXXXVII.

Facta fuit porta Camerae consilii Veteris, & destructæ fuerunt picturæ Notariorum, & quidam ex ipsis fuerunt extracti de libro forhamitorum. Et hoc anno emptæ fuerunt domus Domini Guiccoli a Ponte Altinato per Commune Paduæ, & destructæ, & ibi factus fuit murus portæ civitatis. Et eo tempore positi fuerunt omnes termini in campaneis Paduæ.

F

MCCLXXXVIII.

Facti fuerunt pontes Thadorum, & S. Michaelis Communis Paduæ.

MCCXCII.

MCCXCII.

Hoc anno inceptum fuit, & completum Castrum Baldum, ad honorem Communis Paduæ.

MCCXCIV.

Capta fuerunt castra de Este, & de Calacone, & prostrata in terram. Et eo anno Populus Paduanus habuit Abbatiam, Lendenariam, Venecce, cum tota curia Anguilariam, & Baptaleam.

MCCXCVI.

Incepta fuit una turris ex opposito Castribaldi ultra flumen Athesis per Commune Paduæ.

MCCXCVII.

Hoc anno inceptus fuit pons Pizonis, Potestate Paduæ D. Fantono de Rubcis de Florentia.

MCCXCVII.

Potestate D. Francisco de Cremonensibus, facta fuit Cancellaria Paduæ.

MCCC.

Factus fuit pons Omnium Sanctorum, & murus a ponte Omnium Sanctorum usque ad rostram, Potestate Do. Nicola de Circlis de Florentia, qui fuit condemnatus per Syndicos in libris quatuor mill. & solvit bene.

Eodem. Anciani eo anno reducti fuerunt ad numerum XII . . . eo anno reducti fuerunt ad numerum XVIII.

Eodem. Hoc anno fuit discordia inter Commune Paduæ, & Venetos propter Salinas, & exercitus Paduæ ivit ad castrum Salinarum, & tandem sequutum est eodem anno concordium inter Commune Paduæ, & Venetos.

MCCCXI.

Civitas Vincentiæ auxilio Canis de la Scala extracta est de protectione Communis Paduæ, credentibus Vincentinis per se stare, sed remanserunt decepti.

MCCCXII.

Hoc anno Canis de la Scala bellum movit Commune Paduæ, & fuit pessima guerra inter Commune Paduæ, Commune Vincentiæ, & Canem, quæ diu duravit, cum destructione infinitarum villarum, & castrorum, & strage hominum Paduanorum, Vicentinorum, & Veronensium.

MCCCXII.

D. Nicolaus de Lucio rebellavit Communi Paduæ, & dedit castrum Lucii Cani de la Scala. Ex quo combusta fuit tota Pedevenda, & etiam magna pars districtus Veronæ per Commune Paduæ.

MCCCXIII.

D. Sulimanus de Bragolo, qui tenebat castrum Bragoli rebellavit Communi Paduæ, & fuit interfectus, & Paduani voluntarie habuerunt castrum, quod statim solo æquarunt. Deinde cum navibus copertis iverunt causa accipiendi castrum Lucii, & tandem dato hostibus conflictu, Canis comburi fecit castrum Lucii, & inde omnes recesserunt.

Eodem hoc anno Imperator Henricus obiit, & Paduani novis vestimentis se induerunt, cum solemnibus gaudiis.

MCCCXIV.

Exercitus Paduanorum ivit contra Vincentiam, & per tractatum Paduani habuerunt burgos, & ibi posuerunt campum. Sed Canis de la Scala, facto repentino impetu Paduanos in fugam convertit, & captus fuit D. Jacobus de Carraria cum multis aliis, & coacti fuerunt Paduani facere pacem cum

A

Cane, datis sibi in vita Montefilice, Este, Montagnana, Castro Baldo, & Bassiano.

MCCCXVIII.

D. Comes Vinciguerra de S. Bonifacio, cum Vincentinis patria pulsus, & cum gentibus Paduanorum occulte nocturno tempore iverunt ad portam Berenge, quæ per tractatum quorundam civium Vicentinorum debebat eis tradi, ut occuparent Vincentiam: Sed Canis de la Scala prævius prævenerit eos, & aperta porta irruit in Paduanos, & eos profligavit, & captus fuit dictus Comes Vinciguerra, & carceratus cum aliis VIII. cent. hominibus, qui Comes decessit in die S. Antonii apud hostes.

B

MCCCXIX.

Accepta fuit civitas Ferrariæ de manibus Tyrannorum per populum Ferrariæ, cum auxilio D. Raynaldi de Vo, D. Macharuphi de Macharuphis, D. Marfilii de Polaphrisana, & multorum Paduanorum, & posita fuit in potestate, & fortia Dominorum Raynaldi, Azonis, Obizonis, & Bertoldi Marchionum.

MCCCXX.

Gentes Canis de la Scala transacto flumine versus Villam de Ronchagietis, multa damna intulerunt in districtum Plebis Sacci, & majora intulissent discurrendo versus Clodiam, nisi dispositis præsiidiis obstitissent D. Pantaleo, & Dufius de Buzacarinis, deputati pro Capitaneis ad custodiam locorum versus Clodiam. Paulus Dente ad vadum Corozole, Zambonus Polifrixia ad vadum Monacarum S. Laurentii de Venetiis, D. Joannes de Campo S. Petri ad vadum de Isola de . . . & Franciscus Macharuffus ad Bovolentam. Tandem pax facta cum Cane his conditionibus, ut haberet terram Montifilicis, Montagnanæ, & Castri Baldi in vita sua.

C

Eodem. eo anno in Consilio Majori Communis Paduæ electus fuit Capitaneus Generalis Populi Paduani D. Jacobus de Carraria per omnes Magnates, & Populares in festo S. Jacobi, die Martis 7. exeunte Julio.

D

MCCCXXI.

Dati fuerunt Confalones, & Banderiæ Populi, & Fratalearum Paduæ super Palatio in die S. Nicolai ultra D. Jacobo Capitano, & in Vigilia S. Lucie natus est ei filius vocatus Milion, & baptizatus in Ecclesia Sancti Martini. Et Gastaldiones fratalearum tenuerunt illum ad baptismum, qui puer pauco tempore vixit.

E

Eodem. Canis de la Scala, cum magno exercitu, eodem anno venit circa Paduam, & accepit aquam a ponte Bassanelli, & occupavit totum circuitum Paduæ, exceptis Bassiano, & Cittadella, & castro Pendicis, quam habuit postea in vigilia Omnium Sanctorum, & cum illo erant D. Nicolaus de Lucio, Macharonus de Macharuffis, Coradus de Viguntia, Marcus de Forzate, Profdocimus de Caliginis, Beccardinus cum Transelgardo Liazaro, Philippo, & Brunaxo, & Reulpho, & cum aliis de Maliciis, Franciscus Polarfixana, Laurentius de Terrarfa, Ugotio de la Faxola, cum multis aliis, & fuit publicata condemnatio rebellium in Palatio die Veneris xvi. Novembr. ante tertiam.

F

MCCCXXII.

D. Odoricus de Gualse Theutonicus ignarus litterarum, & lingue Latinæ venit Paduam, Vicarius D. Henrici Principis Austriæ, Regis Romanorum, cum magna quantitate militum, & cum maximo honore conductus ad palatium, & sibi delato juramento per Ancianos in forma, lecto

per

per Sachetum Campagnolæ Notarium de bono Regimine faciendo, cum pactis registratis in Cancellaria, subito D. Jacobus de Carraria Capitaneus Populi Paduani, renunciavit dictæ Capitaneariæ, & ei tradidit Confalones. Demum habito colloquio cum Cane de la Scala facta fuit treuga usque ad dimidiam Quadragesimæ.

MCCCXXII.

156 Eodem anno Canis de la Scala cum exercitu clam invasit civitatem Paduæ, & ascendit Spaldos post Monasterium Sanctæ Justinæ interfectis custodibus. Sed tandem per Paduanos turpiter ejectus, fugatusque fuit cum multa suorum cæde & sanguine. Inter quos XVI. ex eis reperti mortui, & ducti fuerunt in civitatem, & trainati ad cathenam communis.

MCCCXXII.

Eodemque anno construente Cane unam motam, ut ibi ædificaret turrem extra Pontem curvum, ut obsideret civitatem Paduæ, Paduani una cum D. Jacobo de Carraria exeuntes extra portam facto impetu in hostes explanaverunt dictam motam versus militibus Canis in fugam, pluribus interemptis, & quasi omnes ejus milites capti sunt in eo prælio. Et quia D. Almericus de Azonibus de Tarvisio, Potestas tunc Paduæ, in eo prælio optime se gessit, & fuit primus, qui transivit fossam magnam, & vulneravit D. Thifonem de S. Angelo hostem, ex illa causa factus fuit civis Communis Paduæ, & de majori Consilio, & fuit sculptus in uno magno lapide posito in muro domus Potestatis Communis supra stationes, ubi venduntur ferramenta supra plateam, & donata sibi una domus per Commune Paduæ, & una possessio, quæ fuerat Francisci D. Ziliæ de Sangonariis.

Eodem anno captum fuit castrum Mussolenti, in quo erat D. Derzanus de Bassiano rebellis Communis Paduæ, & conductus, & decapitatus in Bassiano. Et captum fuit Castrum Bassanelli per Paduanos, & multi hostium occisi sunt, multi etiam in aqua suffocati. Et eo die factum est cruentum certamen cum D. Cane de la Scala, qui cum multitudine armatorum venerat in auxilium suorum, & demum conversus in fugam, multis suorum interemptis aufugit versus Montemfilicem, & captus fuisset, nisi obviasset Francisco de Rocca ad molendina Baptalæ, qui sibi dedit unam bonam equam, quæ fuit causa suæ salutis. Capti fuerunt ex hostibus plusquam DC. homines, inter quos fuit D. Macharuffus, & conductus, & interemptus in domo D. Ubertainelli de Carraria, & die Dominico sexto exeunte Octobri, facta fuit pax inter dictas partes.

MCCCXXII.

Captus fuit in Vigilia S. Michaëlis Dux Austriæ cum Henrico fratre per Ducem Baiveriæ, & Regem Romanorum, & carcerati cum magno numero suorum militum.

MCCCXXII.

Rebelles cum multis inimicis Communis Paduæ, ceperunt terram Este, & villam Arquadæ per vim, & eo anno civitas Mediolani accepta fuit de manu D. Galeatii, & Fratrum per Populum dictæ civitatis cum auxilio Do. Raymundi Vicarii D. Papæ, & parvo tempore post dicti Fratres, ut antea, tenuerunt dictam civitatem.

MCCCXXIII.

Die 19. Maji in Villa Tencharolæ facta fuit pax inter Commune Paduæ, & suos rebelles cum maxima lætitia.

MCCCXXIV.

Die Dominico octavo Januarii S. Thomas de Aquino Ordinis Prædicatorum fuit canonizatus per Summum Pontificem in Civitate de Avinione.

Eo anno D. Corradus de Ofrafastagno, & D. Henricus de Carrentana, cum multis militibus venerunt ex Tarvisio ad locum Cittadellæ, deinde ad villam Cortaroduli, & ibi manserunt plures dies, postea venerunt Paduam, deinde ad terram Montifilicis cum populo Paduano, quæ tunc detinebatur per D. Canem. Qui D. Corradus, & Henricus corrupti a Cane, nullum ei intulerunt damnum; sed solum damna intulerunt Communi Paduæ, populando villas, & fruges devastando, spoliando homines, & mulieres usque ad nudam carnem, immemores honoris, & fidei, & quantitatis auri, & argenti habiti pluribus annis a Communi Paduæ facto paupere. Et tanquam mendaces, & proditores Communis Paduæ, & S. R. E. recesserunt ab obsidione Montifilicis, & venerunt Paduam. Deinde recepto auro, & argento, quod congregatum erat Venetiis, descefferunt, damna semper Communi Paduæ, & Villis inferendo.

Eo anno die 23. Novembris obiit D. Jacobus de Carraria, cujus cadaver portatum, & sepultum est in Villa Carrariæ.

MCCCXXV.

Die Veneris, exeunte Januario fuit magnus ignis in contrata Sancti Urbani, & paucis diebus post combustum est monasterium Arcellæ cum toto dormitorio de nocte, & combustæ fuerunt infinitæ Villæ Paduani districtus per Canem de la Scala, & maxime in Plebatu Sacci, Insulæ, Consilvarum, & Maferadæ.

Eo anno mortuus fuit gladio D. Polionus de Bicaellis de Bononia Potestas Paduæ, & Capitaneus suorum baroderiorum super domo Communis, eo quia posuerat in banno D. Ubertainum de Carraria, & Tartarum de Lendinaria occasione mortis D. Gulielmi Dente; mortuus insuper fuit gladio Marefcalchus Teutonicorum insimul cum quadam gentili domina sorore D. Obizi de Carraria, quos ambos D. Obizo interfecit in domo dictæ Domine, & etiam cum una sua Domicella inventa cum uno socio dicti Marefcalchi.

F I N I S

APPENDICIS ACCEDENTIS AD LIBRUM
CHRONICORUM ROLANDINI.

I N D E X

NOMINUM, ET FAMILIARUM.

Numerus Romanus Librum denotat, minor vel Barbarus Capit.

A.

Aacodello. (de) *Albertus Judex*. VI. 8.
 Abano. (in villa de) *Manfredus Riccus*. I. 1.
Cecilia, *ibidem*, & 2. 3. 4.
 Abbas *quidam Sanctæ Lucie primo*, *deinde Sancti Felicis de Vicentia*. IX. 5.
 Adam. XII. 7.
 Advocati. *Ugolinus Miles*. I. 6. *Avedutus* IV. 6. II. 15. V. 4. *Advocatus*. X. 9.
 Æneas. XII. 1.
 Agnus *Magister in Physica in studio Paduano*. XII. 19.
 Agordo. (de) *Aynardus*. VIII. 9.
 Alberti, *vel Ariberti*. *Simeon*. VI. 16. VII. 11.
 Albertinus, *frater ordinis minorum*. VII. 3.
 Albertus *Episcopus Tarvisii*. XII. 12.
 Albizus *Florentis* I. *Florentinus* I. *Potestas Paduæ*. I. 13.
 Alcherio. (de) *Philippus*, *Henricus*, *Albertus*, *Alcherius*. VI. 16. *Henricus*. VII. 11.
 Aldrevando. (de) *Albertus Leonardus*. VI. 16.
 Alemannorum *ordinis Magister, sive præceptor*. VII. 6. 9.
 Alexius *Judex Potestatis Paduæ*. I. 4.
 Alexio. (de) *Antonius Judex*, *Ugucionus*, *Alexius*, *Jacobus Judex*. VI. 16.
 Almeruda. (de) *Matthæus Jud. Ugucio*. VI. 2.
 Andito. (de) *Jacobus Potestas Paduæ*. I. 10.
 S. Andrea. (de) *Jacobus Miles*. IV. 12.
 Anoale. (de) III. 6. *Nicolaus*. V. 15. *Advocatus* & *Guido*. VI. 14.
 Anonymi *quidam insigniores. Miles quidam de majoribus Paduæ decapitatus in foro*. IV. 15. *Nobilis Clericus de Majoribus Canonice Paduæ combustus in Prato Vallis ibidem. Miles quidam Tarvisinus* IV. 11. *Miles alius Tarvisinus potestas Castri franchi*. V. 16.
 Antenor. XII. 1.
 Antoniacus, *sive Bonacordus Antoniacus de Plebe Sacchi*. VII. 1.
 Antonius, *Lazareni Notarii filius*. VII. 3.
 S. Antonius *Ulisipponensis*. II. 19. III. 5.
 Apicacaure VIII. 1. IX. 6.
 Aquilejensis *Patriarcha. Vide Patriarcha*.
 Araldus *de Montefelice*. VII. 5.
 Ardengis (de) *Antonius cognomento Brosina, Lemizus*. IX. 8. 9.
 Ardizonus *de Vercellis Potestas Paduæ*. III. 7.
 Aregle. *Miles quidam qui dicebatur Aregle*. IX. 9.
 Arena. (de) *Tomasius Judex Militaris, Potestas Bassani*. XII. 11.
 Areolda. (de) *Vitalianus*. X. 7.
 Ariberto (de) *vel de Alberto. Simeon*. VI. 16. VII. 15.
 Arnaldus *Abbas Sanctæ Justinae*. IV. 3.
 Athila. IX. 1. 2.
 Augustus. XII. 1.

B.

Baduarii. *Stephanus Potestas Paduæ*. II. 9. 10. 11. 12. 16. 17. 18. III. 1. 4. 5. *Marinus Potestas Paduæ*. III. 11. 16. *Stephanus Potestas Ferrariae*. V. 1. *Marcus*. VIII. 1. 7. 8. 9. *Stephanus*. XI. 1. *Joannes ejus filius Potestas Paduæ*. XI. 1. 5. 6. *Marcus Potestas Tarvisii*. XII. 12.
 Balegante. (de) *Gumbertinus*. IV. 11.
 Baone. (de) *Albertus*. I. 3. *Palma Novella. ibidem. Albertus*. I. 11. 15. *Comitissa Daria*. II. 2. VI. 12.

Baratis. (de) Vide de Offreduciis.
 Baronibus. (de) *Berardus Potestas Paduæ*. II. 1.
 Basalupus *Mediolanensis*. VII. 22.
 Bavosi. *Joannes Notarius*. VII. 11.
 Bellegraffis. (de) VI. 8. 16.
 Belludis (de) VII. 10. *Figura*, *Bondi*, *Coxetta*, *Bel-ludus. ibid. Figura* VII. 11.
 Berrica. (de) *Tholbertus VIII. 10. Longinus IX. 9. Gerardus Judex ibid.*
 Berta *Regina*. IX. 2.
 Bertoldus *Patriarcha Aquilejensis*. II. 1. *Vide Pa-triarcha Aquilejensis*.
 Bertramus *Judex de Padua* VI. 6.
 Biaxa *Miles de Padua VIII. 3. IX. 9.*
 Bonacordus *de Plebe* VII. 1. 11.
 Bonacorsius *Miles Tarvisinus*. II. 14.
 Bonacursus *de Fonzae* IV. 3.
 Bonaldis. (de) *Thomasius, sive Thomasinus, sive Borrachus Thomasius*. VII. 1.
 Bonaventura *de Pergamo Judex Potestatis*. V. 12. *Vide Caranzones*.
 Boncompagnus *Florentinus* X. 4.
 Bonello. (de) *Raynerius Judex*. V. 9. VI. 8.
 Boni. *Vide Capa*.
 Boni. *Matthæus* II. 10. 11.
 Bonicis. (de) *Zordanus, Petrus, Gilla*. V. 19.
 Sancto Bonifacio. (de) *Rizzardus, Cunizza*. I. 3. *Bonifacius* I. 11. *Rizzardus* II. 4. 8. III. 3. 5. 9. IV. 4. *Leonisius, sive Leoisius. ibidem. Rizzardus* IV. 13. V. 1. 8. *Leoisius*. V. 11. 12. *Rizzardus* V. 21. VI. 2. X. 5. XI. 10.
 Bonjudæo. (de) *Jacobinus Judex*. V. 18.
 Bonus *Miles de Tarvisio* I. 3.
 Bonsemblante *vir fortissimus* X. 6. 9.
 Borracus, *seu Botracus* VII. 1.
 Borfellis. (de) *Vide Gataroli*.
 Botacii. *Vide de Rogatis*.
 Botracus. *Vide Borracus*.
 Branzuza. *Henricus, & ejus filia, & filius* VII. 3.
 Brenno V. 13.
 Briscus VI. 16. 17.
 Brixia. *Vide Bruxa*.
 Brizafollus *Notarius* VII. 7.
 Bronzetta. *Patavinus* V. 18.
 Brosima. *Vide de Ardengis*.
 Bruxa, *sive Brixia VIII. 10. IX. 7.*
 Burgo (de) *Turrisellarum, vide Menzella*.
 Burzigana. (de) *Guidotus*.
 Buvolenta. (de) *Vide Raiba*.

C.

Caceta *filius Galinarii*. VII. 12.
 Camino. (de) I. 1. III. 8. *Biaquinus, & Gue-cili*. IV. 11. *Biaquinus* V. 21. 23. X. 4. 5. 9.
 Campo (de) *Sancti Petri* I. 1. *Tisolinus, Gerardus, Tiso Novellus* I. 1. 2. *Gerardus* I. 4. *Maria ibi-dem. Gerardus, & Tiso*. 6. *Tiso*. 15. *Tisolinus Gerardi f.* II. 2. *Comitissa Daria ejus mater. ibi-dem. Idem Tisolinus*. 3. 4. 5. *Jacobus, Tisonis f.* 5. *Guillelmus, hujus Jacobi f.* 9. *Tiso*. 12. *Guillel-mus* 12. 13. *Jacobus*. 14. *Tiso, Guillelmus* 15. 16. 17. *Tiso* III. 9. *Jacobus, Guillelmus, Tiso Major* V. 2. *Guillelmus*, 16. *Ejus avus maternus, & alii affines. ibid. Guillelmus*. VI. 12. *Gerardus, Daria, Maria. ibidem. Guillelmus*. 13. *Mabilia ejus uxor ibidem. Guillelmi, ejusdem affines & amici*. 14. *Jacobus, Guillelmus, Tho. Gardioni-sia, Tiso Novellus, 15. Tisolinus Novellus VIII. Rolandinus. O* I. Qui

INDEX NOMINUM

1. *Qui etiam ibidem Tiso dicitur. Idem* 8. 9. 14. IX. 4.
 Camplores *Mustus*, & frater VII. 7.
 Capa, *filius olim Boni* VII. 12.
 Capellina. *Matthæus Judex* IV. 11.
 Capitanei de *Limena. Vide Catanei.*
 Capud *Nigrum. Thomaxius, Altruda, Zambonet-*
tus, Canzellerius, Aicardinus, Speronella. VI. 9.
Aicardinus VIII. 1. 9. 10.
 Capud de *lista* VI. 16. *Rolandinus.*
 Caranzones, *sive Carazzones* V. 12. VI. 4. 7. 8.
 Carnarolus *Veronensis* VII. 6. 9.
 Carolus *Magnus* XII. 2.
 Carraria. (de) *Jacobus.* IV. 4. 5. 6. *Albertinus, Ja-*
cobinus dictus Papafava 6. *Jacobus* 11. 15.
 V. 4. *Uguzonus, Marsilius, & Albertinus* VIII. 9.
 Carturio. (de) *Guilielmus.* III. 10. *Ugucionus, Ubertus,*
Traversinus. V. 17. *Vide de Traversino. Guil-*
lielmus, Ecelinus, Gerardus. VI. 16. 17. X. 8.
 Carus *Judex de Vicentia* VIII. 4. *forte de Marano.*
Vide de Marano.
 Castellæ *Rex.* XI. 2. 18.
 Castro Novo. (de) *Vide Maltraversi, Bontraver-*
sus, Beatrix. VI. 5. *Beatrix* 6. *Bontraversus* VII.
 4. *Bontraversus, Beatrix* VIII. 1.
 Castro toccho, (de) *al. de Castro toto* XI. 4. 5. 7. *Ja-*
cobus.
 Catanei de *Limena al. Capitanei. Arnaldus Abbas*
S. Justine IV. 3. 9.
 Cavalcabo *Marchiones* VI. 2.
 Cavazza *Thomaxius* VIII. 9. 10.
 Cavo. (de) *Prosdocimus Notarius* VII. 7. 8.
 Cavurlus. *Vide Menzella.*
 Cazacontes. *Aldovrandinus Potestas Paduæ.* IV. 5. 6.
 Cellano. (de) *Comites.* I. 15.
 Comes. *Vide a Prato.*
 Comes *Goritie. Vide Goritie Comes.*
 Comites de *Padua. Manfredinus* I. 12. *Schinella* III.
 11. *Tiso, Namerius.* IV. 5. *Schinella, Jacobinus,*
 VII. 5. *Vide de Schinellis.*
 Comites *Vicentini. Albertus, Imia.* I. 3.
 Compagno. (de) *Ailus Miles.* IV. 12. 13.
 Concorezo. (de) *Robertus Potestas Paduæ* II. 5.
 Constantia *Regina Siciliæ* I. 11.
 Corradus *Rex Alemannus* I. 7.
 Corradus *Rex Bertæ Maritus* IX. 2.
 Corrigia (de) *sive de Correza. Matthæus Potestas*
Paduæ XI. 6. 7.
 Crepada de *Belluno.* VI. 18. VIII. 10. IX. 7.
 Crescentii. *Ugucio Rivaltæ Dominus* III. 7.
 Crofnæ. *Ivanus Judex. Joannes* IV. 11.
 a *S. Cruce. Ricardus Notarius* VII. 6.
 Cuticellis (de) V. 19. *Leonardus notarius* VII. 3.
Trepinus ibidem. Rolandus Judex. 12. *Vide Vul-*
pis.
 Cyprianus *Judex de Tiete. Vicarius Potestatis Pa-*
duæ. IV. 3.

D.

Dalefmanini. *Dalefmaninus, & ejus soror* I. 1.
Dalefmaninus 2. *Artusinus, & Dalefmani-*
nus. III. 11. 16. *Ubertus, & Dalefmaninus* IV. 6.
 11. V. 8. *Dalefmaninus, Gumbertus, Jacobus,*
Artusinus minor, Ubertellus, & Palmeria ho-
rum soror, cum affinibus pluribus VI. 2. *Spiro-*
nella, Dalefmaninus Major. Dalefmanini minores,
Gumbertus, Artusinus, Ubertellus. 9. *Dalefma-*
nini 12. 13. *Dalefmanini, Mabilia, Artusinus*
Major. 13. *Dalefmanini* 16.
 Dalefmanellus & *Tifolinus fratres, nepotes Petri*
Judicis. Vide Pincoti.
 Dandali. *Joannes Potestas Paduæ* II. 19. *Marinus*
Potestas Tarvisii. III. 7. 8.
 Daniel *Notarius, qui dicebatur Pinza.* VI. 8.
 Dayniaxo (de) *sive*

Daniaxo. (de) Martinus VIII. 2. 4.
 Duara. (de) *Vide de Dovara.*
 Dominicus *Magister in Grammatica, & Rhetoricæ*
in studio Paduano. XII. 19.
 Dovara. (de) *Boxius.* XI. 12. 13. 15. XII. 3. 8. 9.

E.

Estenfes *Marchiones.* I. 1. *Agnes, Azo primus* 1.
 6. 8. 9. 10. 11. 12. *Aldovrandinus, Azo No-*
vellus. 12. 15. II. 2. *Azo Novellus,* 4. 5. 6. 8. 9. *Azo*
primus, & secundus, 14. 17. III. 5. *Aldovran-*
dinus, Beatrix, Azo secundus, 9. 11. *Azo se-*
cundus, 15. IV. 3. 4. 5. 6. 7. 8. *Azo primus,* 8.
Azo secundus 9. 11. 12. 13. 14. *Rainaldus, Ale-*
deita ejus uxor 11. 13. *Azo,* 15. V. 1. 3. 5. 8. 10.
 11. 21. VI. 5. 6. 11. 15. 18. VII. 1. 10. 12. VIII.
 1. IX. 6. 9. 10. 11. X. 4. 5. 10. 12. 13. 14. 16. 17.
 XI. 6. 7. 10. 15. XII. 3. 6. 8. 9. 14. 16.
 Episcopus *Feltrensis. Vide Feltrium & sic in Bellu-*
nensis & aliis.

F.

Fabriferrarii. *Trivisoli.* VII. 7.
 Favalixi. *Benvenutus Judex Vicarius Veronæ*
 VII. 7.
 Ferrariensis *quidam in prælio audacissimus* VIII. 13.
 Ferratores. *Jordanus, Gerardus.* VI. 16.
 Filifius *Magister ordinis Alemannorum Paduæ.* VII.
 6. 9.
 Finito. (de) *Albertus.* VIII. 10. 11.
 Flumine. (a) *Henrighinus cum duobus filiis, & fa-*
milia ejus tota VII. 1. *Henrighinus* 9.
 Forzatè. *Henricus, Forzatè.* IV. 11. *Forzatè, Jo-*
hannes Episcopus Paduæ. IX. 12.
 Fraflapaja. VI. 18.
 Fredericus *Rex Siciliæ, & Romanorum.* I. 11. 15.
 II. 1. III. 7. 8. 9. 10. *Henricus ejus filius* III. 10.
Fredericus 11. 12. 13. 14. 15. 16. IV. 1. 4. 5. 7. 8. 9.
ubi & ejus uxor IV. 9. 10. 11. 12. 13. 14. V. 5. 7.
ubi & ejus uxor. 8. 13. 14. 21. 22. 23. VI. 1. 10.
 XI. 2. 8.
 Fredolfinus *Notarius.* X. 7.

G.

Gaboardus *Comes.* III. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16.
 & IV. 1. 6. VI. 1.
 Gallinarius, *vide Caceta.*
 Gastone. (de) *Jacobus* VII. 12.
 Gastonus de *cognitione Thomaxii de Sancta Lucia*
 VII. 10.
 Gatarolli, *seu de Borsellis. Albertus Judex, Bar-*
tholomæus, Jacobus, Blasius. VI. 16. *Albertus,*
Jacobus Bartholomæus VII. 11.
 Gerardellus. VII. 12.
 Gerardus *Presbyter Apostata Capitaneus Montis Si-*
licis. VIII. 2. 3. IX. 3. X. 6. 13. 16.
 Gilbertus *Dux militum Germanorum* XI. 7.
 Gislerii. *Rambertus Potestas Paduæ.* III. 9. 11.
 Gnanfo. (de) *Gnanfus Judex* V. 2. *Gerardus.* 16.
 Gontarinus *sive Gonterius Monacus.* IX. 3.
 Goritiæ *Comes. Vide Goritia, & sic in aliis.*
 Gorzia de *Feltro* VI. 18. VIII. 1. 4. 6. 7. 9. *Theupus*
ejus nepos ibidem Gorzia. 10. 11. IX. 7.
 Gregorius *Patriarcha Aquilejensis* X. 4. 5.
 Gregorius *Pontifex Maximus* IV. 9. V. 6.
 Gualla *Episcopus Brixiæ Legatus Apostolicus* II. 18.
 Guajappa. *Aliottus.* IV. 11.
 Guidotti. *Ansedisus, Agnes* I. 1. *Ansedisus* II.
 13. *Ansedisus Potestas Paduæ* VI. 3. 4. 7. 8. 9.
Jacobus, Altruda, ibidem. Ansedisus, 12. 13.
 14. 16. & *Jacobus ibidem. Ansedisus* 17. 18.
 VII. 1. 2. 4. 6. 7. 9. 10. 11. 12. VIII. 1. 2. 4. 5. 6.
 7. 9. 10. 11. 14. IX. 1. 7.
 Guilielmus *Rex Alemannie* XI. 2.
 Guizzardo. (de) *Guido, Bonifacius Potestas Paduæ*
 I. 14.

H. Hen-

E T F A M I L I A R U M.

H.

Henreginellus de Villa Plebis VII. 12.
 Henricus Abbas Carrarie VI. 16.
 Henricus Archidiaconus, & Canonicus Paduanus VI. 16.
 Henricus Episcopus Embrunensis Anglus S. R. E. Legatus XI. 11.
 Henricus Frederici II. Imperatoris filius. III. 10.
 Honaria. (de) Vide de Romano.
 Hongarellus, al. Ungarellus Paduanus Miles. XI. 7.
 Honorius Papa Tertius II. 1.

I.

Jacobucius Nobilis genere de Marchia Tarvisina X. 17.
 Jacobus Abbas S. Justine l... c...
 Jacobus Episcopus Paduanus IV. 9. V. 12. Philip-
 ejus Nepos. ibidem.
 Jacobus prænominatus Taurellus Salinguerræ filius V. 1.
 Jacobus Trapulator VII. 11.
 Jaja. Jacobus, Comes ejus frater VII. 4. 9.
 Janne. (de) Thomaxius VII. 9. Vide de Moro.
 Igna. (de) Henricus primus, Sophia ejus uxor. I. 3.
 Henricus Secundus V. 10. 20. Potestas Veronæ.
 Innocentius Papa III. I. 11.
 Innocentius Papa IV. V. 7. 14.
 Johannes Magister in Physica in studio Paduano. XII. 19.
 Johannes (Frater) ordinis Prædicatorum III. 7. 8.
 IV. 3. IX. 9. 10. 11. X. 4.
 Johannes de Val de Taro. III. 11.
 Johannes Zottus, Thomaxius ejus frater X. 7. forte & 8.
 Jordanus Prior S. Benedicti. II. 17. III. 9. 11. IV. 3. 11.
 Josue Gener Leonardi de Zambo VII. 7. forte, & 12.
 Juliana. (a Sancta) Ugo Potestas Regii, Otholinus, Thomaxius, Lucas I. Ugonis uxor, Prosdocimi filia VII. 7. Ugo Otholinus, 9. Lucas II.
 Justiniani. Mattheus Potestas Veronæ. III. 1. 2. 3. 5.

L.

Lancea. Galvanus, pro Potestate Paduæ. V. 9.
 Potestas Paduæ 10. 11. 12. & ibi ejus soror uxor Ecelini.
 Lantigravius de Turinga, vel de Tharingia. V. 14. 22.
 Lazarellus Notarius, & Antonius ejus filius. VII. 3.
 Lignaro (de) Salatrexius, vel Salatrinxius, Montebellus. VII. 10.
 Limena. (de) Vide Catanei de Limena.
 Lingua in testa, nomen hominis de Masnada Cecilia de Abano. I. 2.
 Luchesi Magister in Grammatica, & Rhetorica studio Paduano XII. 19.
 Lucia. (a S.) Thomaxius VII. 10. cum aliis de ejus cognatione.
 Lucio. (de) Nicolaus. IV. 13.
 Lucino. (de) Guiffredus Potestas Paduæ. III. 6.
 Lusco. (de) Andreas. IX. 9.

M.

Macaruffi. Macaruffus, & ejus filii, & eorum mater VII. 12.
 Maledo. (de) Vide de Meledo.
 Malanocte. (de) Bartholomæus IV. 3.
 Malitia. (de) Jacobus IV. 3.
 Maltraversi. I. 1. Bontraversus V. 5. Vide de Castonovo quia hic idem forte qui ibi.
 Malvicii. Johannes VII. 11.
 Mandello. (de) Orho Potestas Paduæ III. 8. Albertus ejus Pater olim Potestas Paduæ. ibidem.
 Mandria. (de) Guaragninus, Salomon. VII. 4.

Mangono, (de) Comites, aliter Rabiosi I. 3. Ale-
 deita. ibidem. XII. 15.
 Maniofis. (de) Minus VIII. 14. X. 1.
 Manzio. (de) Guercius, Manzius, Henricus. VII. 1.
 Marano. (de) Carus, alias Karus IX. 9.
 Marfilio. (de) Jacobus. V. 3.
 Maynardus Capitaneus Bassani pro Ecelino. X. 6.
 Meledo, (de) vel de Malodo. Guido VI. 18. VIII. 10. Guido Pandecumpi de Maledo. IX. 9.
 Menedusius Canonicus Paduæ de cognatione Thomaxii de Sancta Lucia VII. 10.
 Menzela. VII. 1. Jo. Dominicus, & Meneghinus ejus filii ibidem 2. Parasius alius filius. ibidem & 7. Cavurlus consanguineus Paraxi. ibidem & VII. 12.
 Meza, Inzegnerius, & familiaris Albrici de Romano. XII. 14.
 Magister Michael notarius, & scholaris Cremonensis habitans Paduæ VII. 1. 4. 11.
 Milo Episcopus Paduæ IX. 2.
 Monarius Medicus. VII. 1.
 Monasterius Judex Potestatis. V. 12.
 Montagnone. (de) Fulco. IV. 6.
 Monte de Montefilice. Vide de Montefilice.
 Monte Fojano. (de) Guido Potestas Paduæ. XII. 1. 10. 11.
 Monte Longo. (de) Gregorius Legatus Apostolicus V. 1. 21. 22.
 Monte Merlo. (de) Martius XI. 7.
 Montefilice. (de) Monte, & Araldus VII. 5. 7.
 Montidi, seu Montichi. I. 9. II. 8. IV. 13.
 Morandus Magister in Grammatica, etiam Rhetorica in studio Paduano XII. 19.
 Moro (de) Janne VII. 1. Thomaxius ibid. & 9.
 Marialis de Plebe VI. 16. VII. 11. Vide de Oti.
 Morra. (de) Jacobus Potestas Tarvisi IV. 11. ejus uxor. ibidem.
 Moscardinus de Pedemonte. IX. 5.
 Murarii. Patavinus. V. 19.
 Mundo. (de) Alcardinus Judex. VI. 4. 8. Alexius Judex. ibid. 8.

N.

Nannis. (de) Artusius VII. 7. Petrus Bonas ibidem, & 11. Advedutus Judex & Nicolaus Rubeus 7. videntur esse ex eadem gente.
 Naticherio. (de) Johannes VI. 16. Vide de Vigontia.
 Nicolaus Dominus Mestre, & Anoalis. V. 15.

O.

Offreduciis. (de) Gerardus Scaccus VI. 16.
 Offreduciis (de) sive Baratis.
 Oldericus notarius in Este V. 5.
 Ostexani. Jacobus VI. 4. 8. filius sororis Raynaldi Judicis de Bonello.
 Otho de Saxonia I. 15.
 Ote (de) Raynaldus Judex. VI. 16.

P.

Pachagnellus de Cividale VIII. 9.
 Paduanus Magister in Grammatica, & Rhetorica in studio Paduano XII. 19.
 Paltanerii. Piscis. III. 14. VI. 1. al. Paltenerii.
 Panego. (de) Comites. V. 11.
 Papadolla. Albertus Miles cum suis VI. 9.
 Papafava. Vide de Carraria.
 Papasanti Bartholomæus VII. 7. 11.
 Paradisi. Henricus Miles, Potestas Conegliani. III. 8.
 Patriarcha Aquilejensis. II. 1. 17. 18. III. 10. IV. 11. X. 4.
 Pax Judex, olim Domini Solimani. IV. 3.
 Pelavicini Marchiones. Marchio XI. 8. 10. 12. 13. 15. XII. 3. 8. 9.
 Peraga. (de) Petrus, Johannes, Gardionisa. VI. 15.
 Peregrinus de contrata Sanctæ Crucis V. 2.
 Perficaria Notarius. VIII. 4.

Petrus *Judex*. Vide *Pincoti*.
 Philippus Nepos Jacobi Episcopi. Vide *Jacobus Episcopus*.
 Philippus *Ravennæ electus Legatus Apostolicus*. VIII. 1. 2. 3. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. IX. 1. 3. 4. 5. 6. 9. 10. 11. X. 4. 5. 6. 8. 9. 10. 12. XI. 8. 9. 10. 11. 13. 14.
 Picacaurè. Vide *Apicacaurè*.
 Pileo, (de) *al. de Pilio, al. sed rarius de Pio. Ugucio* IV. 5. 11. V. 5. ubi & *Pileus ejus filius*.
 Pilio, (de) vide de *Pileo*.
 Pincoti. *Tisolinus, Dalefmanellus, Petrus Judex*. VII. 7.
 Pinza. *Daniel Notarius* VI. 8.
 Pirrus, & Gerardellus, *al. Gerardus Fratres* VII. 12.
 Pisanus. *ambiguum an Patriam, vel nomen indicet*. VI. 8.
 Placitus. *vir de curia*. X. 5.
 Plebe Sacci. (de) *Patriæ potius quam gratis ni fallor significatio est in Marialis, Antoniacius, Bonacordus, Henriginellus, Zafi, Rubeus & similibus quæ suis locis vide*.
 Polveraria. (de) VII. 12. *Jacobus*.
 Ponte Molendinorum. (de) *Jacobus, Albertus*, IV. 11.
 Prata (de) *Guecillus, sive Guecilli*. II. 13. V. 20. VI. 1. 3.
 Prato. (a) *Bertolasius, Manfredinus, Bellotus, Thomaxius, Pipinus, Armenardus, Johannes, Marcus*. VII. 7. *Patavinus cognominatus Comes ibid. Bertolasius, Floravans, Thomaxius, Armenardus, Bellotus*. II. *Josue ibidem. Sed ambiguum an a familia, vel ab habitatione dicantur. Josue certe quia in ea ora habitabat*.
 Propheta. *Nomen Capitanei in Castro Montis Silicis*. IX. 3. X. 6. 13. 17.

Q

Quirini. *Marcus*. II. 10. 11. 13. VIII. 1. 2. 7. 8. 9. 12. IX. 3. 4. 6. 9. 10. 11. X. 5. 16. XII. 13.

R

Rabiosi Comites, Vide de *Mangono*.
 Raiba de Buvolenta. *Abertus, Menedosus, Jacobus, Licanor*. VII. 10.
 Ranæ. *Azo, Johannes* VII. 1.
 Rangoni. *Gerardus Potestas Mutinensium expulso- rum*. III. 1. 2. 3.
 Reuldisco (de) *Comites. Guizardus Potestas Paduæ* V. 12. 20.
 Rex Hispaniæ, vide *Hispaniæ Rex sub voce Hispaniæ*.
 Ricardus *Notarius a Sancta Cruce*. VII. 6.
 Richi. *Manfredus Potestas Vicentiæ* V. 10.
 Ricus *Judex Potestatis*. V. 12. 15.
 Ricus *Notarius*. VI. 8.
 Rivolis. (de) *Berardus Potestas Paduæ*. III. 6.
 Rizardus *Comes & Angliæ Rex*. XI. 2.
 Robegano. (de) *Bonifacius*. VII. 10. 11.
 Rogatis. (de) *Jacobus Botatius Judex, Matthæus Judex*. VI. 16. *Jacobus* VII. 11.
 Rolandinus *hujus historiæ. Scriptor. in proæmio*. II. 9. 16. III. 2. 7. 11. 16. IV. 4. V. 14. X. 4.
 Rolandinus *alius, Magister in Grammatica, & Rhetorica in Studio Paduano* XII. 19.
 Rolandinus *quidam de cognitione Thomasi de S. Lucia* VII. 10.
 Rolandus *Judex*. VII. 3.
 Rolandus de Lombardia, *Judex Potestatis*. V. 12.
 Romano. (de) *Ecelinus Prior de Honaria, Ecelinus Balbus ejus filius, dictus Ecelinus Primus, Cuniza, Ecelinus Monachus dictus Ecelinus Secundus filii Ecelini primi Balbi. Agnes filia Ecelini Secundi Monachi* I. 1. *Agnes Estensis, soror Da-*

lesmanini, Cæcilia de Abano Uxores Ecelini Secundi ibidem. Soror Ecelini Secundi uxor Tisolini de Campo S. Petri ibidem. Cæcilia Ecelinus Secundus & primus 2. 3. *Aledeita de Mangono uxor Ecelini Secundi Palma Novella, Imia, Sophia, Ecelinus Tertius, Albericus, Cuniza, filii & filie Ecelini Secundi. Cum earum maritis, & eventibus* 3. *Ecelinus primus, secundus & tertius. Ale- dastia Spuria*. 7. *Ecelinus secundus* 9. *Ecelinus se- cundus, & tertius* 12. *Ecelinus tertius*, II. 6. 7. 8. *Sophia, & Ecelinus secundus*, 6. *Albericus* 8. *Ecelinus, & Albericus* 9. *Ecelinus secundus*, 12. *Albericus* 13. 14. *Ecelinus secundus, & tertius Al- bericus, & Aledeita* 14. 15. *Ecelinus tertius* 16. 17. 18. III. 5. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. & IV. 1. & in sequentibus passim ubique *Albericus*, 6. *Ecelinus Monachus*, 7. 8. *Albericus & Aledeita* II. V. 1. *Albericus* II. 16. 17. 18. 21. 23. *Ziramontes notus* VI. 14. *Albericus* 16. *Ziramontes*. VII. 3. *Albericus* IX. 5. 6. 10. 11. XI. 1. 2. 3. 4. XII. 12. 13. 14. 15. 16. *ejus uxor Margherita, duæ filie & sex filii, Joannes, Albericus secundus, Romanus, Ugolinus, Ecelinus quartus & Tornalsce* 16. *Ecelinus Monachus Aledeita, Ecelinus tertius & Albericus* 17.

Rubei. *Bernardus* V. 21. *Parmenses*.
 Rubeus de Plebe. VII. 1. 9.
 Rufo. (de) *Henselminus Miles, Jacobus, Bartho- lomeus, & Rufus*. VII. 16.
 Runco (de) & de *Runchis, Benedictus Judex, An- dreas, Peruculus*. VI. 16. *Peruculus*. VII. 11.
 Rufca. *Joannes Potestas Paduæ* I. 16. II. 2.

S

Salinguerra de Ferraria, *Sophia ejus uxor* I. 3.
 Salinguerra 9. II. 2. 4. 5. 6. 7. 8. 9. III. 1. 5.
 V. 1. ubi est *Jacobus prænominatus Taurellus ejus filius*.
 Santo Bonifacio. (de) Vide in *B*.
 Sandrigo. (de) Vide de *Xendrigo*.
 Sangonatii, *Petrus, Joannes*. XI. 5.
 Saurus Miles *Paduanus*. XI. 7.
 Scacchi. Vide *Offreducii*.
 Scanarolla. *Joannes de Populo Veronensi*. V. 20.
 Scanta. (de) *Joannes* IX. 1.
 Schedo. (de) Vide de *Soledo sic enim Codices omnes*.
 Schinella, (de) &
 Schinellis (de) forte *iidem, & forte ex Comitibus; Res tamen in hoc Codice ambigua est nisi aliunde aperiatur, cum Comitibus Schinellæ qui solus Comes hic dicitur ambigi possit an Comes sit nomen Do- mini tamen ejus filii semper dicuntur, de quo in notis aliquid dicetur Comes Schinella* III. 11. *Idem & Jacobinus ejus filius* VII. 5. *Albertus Tertius filius Comitibus Schinellæ, Ugo ejus nepos, Ugoli- nus frater ejusdem Alberti Tertii, Jacobinus de Schinella frater istorum* VII. 7. *Michael filius Jacobini ibidem. Ugolinus filius Comitibus Schinel- læ. de Schinellis. Quidam de familia de Schinel- lis*. VII. 4.
 Sermidaula. (de) *Paulus*. I. 13.
 Simon *Comes Teatinus Potestas Paduæ* IV. 3. 4. 5.
 Soledo. (de) *Martius* V. 11.
 Solimani. *Pax Judex olim Domini Solimani*. IV. 3.
 Sorpellus *quidam de familia Ecelini Secundi*. I. 3.
 Spinabello. (de) *Gerardus Judex* VII. 10.
 Spinabellus de *Xendrigo* I. 1.
 Strazeta. *Jacobinus*. V. 18.
 Stricti. *Jacobus Potestas Paduæ*. I. 8.
 Sylvestre *Ecelini Domicellus*. VII. 7. 9.

T

Tadis. (de) *Almericus Miles*. V. 9.
 Tajacanis, *bajulus, & homo Guillelmi de Cam- po S. Petri*. VI. 13.

ET FAMILIARUM.

Tavella de Capite Sylva. VI. 15.
 Taurellus. Vide Salinguerra.
 Techi. Zilius Miles. VI. 16.
 Tergola (de) seu de Tergula. Honor, & Catanius
 VI. 14. Honor. VI. 11. Catanius sive Cataneus
 XI. 4. Miles.
 Testa. Jacobinus. IV. 9.
 Teupoli. Petrus Potestas Tarvisii. III. 10. Potestas
 Mediolani. IV. 4. Jacobus dux Venetiarum. V. 1.
 Theodorus. Magister Theodorus Astrologus Impera-
 toris Frederici. IV. 12.
 Theupus Nepos Gorziae. VIII. 9.
 Thomafius Joannis Zotti. X. 7.
 — Paduanus Miles pro Ecelino. X. 8. forte
 idem cum superiore.
 Tibaldus Franciscus de Apulia Potestas Paduae. IV.
 12. V. 3. 4. 7. 8.
 Trapolatoes. Jacobus. VII. 11.
 Traversino. (de) Guercius. V. 3. Vide de Carturio.
 Tredecinus Magister in Logica in studio Paduano.
 XII. 19.
 Trivifolus Faber Ferrarius. VII. 7.
 Turchifius de Apulia Judex Potestatis. V. 12.
 Turre, (de) vel de la Turre. Martinus, Capitaneus
 Populi, & communis Mediolani. XI. 18. XII.
 4. 5.

V.

Vaccis. (a) Guercius, Joannes. V. 19.
 Vado. (a) V. 2. Ugo. IV. 5. Ruzerius Ugo, &
 Ubertinus. V. 2. 16. Ubertus. VII. 6. & Benastru
 ejus frater, ordinis Alemannorum in Padua. U-
 bertus & Benastru. 9.
 Val de Taro (de) Joannes. III. 11.
 Veglus de Montagna. VII. 9.
 — Praeco Paduanus. I. 12.
 Vendraminus, vel
 Vendramus de Pechemonte Capitaneus Ecelini in Ca-
 stro Paduae IX. 6. X. 6.
 Ugolinus Advocatus Episcopatus, & Miles Padua-
 nus I. 6.
 Vialardo (de) Jacobus Potestas Paduae. II. 12.
 Vialucii, Bartholomaeus Joannes. VII. 9.
 Vicedomini. Philippus Potestas Parmae. V. 22. Cog-
 nomen tamen suppletur ex Sigonio, & Historia
 Cremonense.
 Viguncia. (de) Vandus, Joannes, Naticherius. VI.
 16. Vandus. 17. Vandus. IX. 5.

Vinea. (de) Petrus Frederici Imperatoris Judex. IV.
 9. 10. 13. V. 14.
 Viscontinus Potestas Paduae. I. 10.
 Vitalianus quidam preditor unde in esse denominata
 est Porta Vitaliana. VI. 6.
 Vivario. (de) VIII. 10. Hesbergerius. IX. 9. Mer-
 cabrunus.
 Ungarellus Miles Paduanus. XI. 7.
 Vulpes. Ottho, Guercius. VII. 3. Vide de Cuti-
 cellis.
 Walla &
 Williclmus & similia. Vide in Gu.
 X.

Xendrico. (de) Spinahellus. I. 1.
 XX. Vide in S.

Y.

Y Vide in I.

Z.

Zacco. (de) Bartholomaeus Judex, Vani, sive
 Vanus. IV. 11. Alverius, Vanus. VI. 14.
 Zambo. (de) Leonardus, Riprandinus, Zanobius,
 Florius, Ottho, Floravans, Thomafius, Zimbo-
 nus, filia Leonardi, uxor cujusdam Josue. VII.
 7. Ottho VII. 11.
 Zambonino. (de) Petrus Notarius. VI. 8.
 Zamboninus Magister in Physica in studio Paduano.
 XII. 19.
 Zasi de Plebe Sacci. VII. 1. Rubeus ejus Pater. ibi-
 dem, & 9.
 Zeni. Marinus Potestas Paduae. I. 12. Rainerius
 Potestas Veronae. II. 19. III. 1.
 Zenufius de Ruthena. IX. 1.
 Ziani. Jacobus. I. 2.
 Ziraldus de Parma. VII. 6.
 Zotti. Joannes, Thomafius ejus filius. X. 7. 8. ut
 videtur.
 Zuchis. (de) Gregorius. VIII. 2. 4.
 Zuconus vel Zuco Miles Mantuanus. X. 4.
 Zufredus Mediolanensis Cancellarius electus Papa.
 V. 6.
 Zufredus Miles Paduanus. IV. 15.
 Zugnus Campio, & pugil de contrata Sanctae Cru-
 cis. V. 2.
 Zunta, Magister in Grammatica, & Rhetorica in
 studio Paduano. XII. 19.
 Zuffignani, Vide Justiniani.

FINIS INDICIS NOMINUM, ET FAMILIARUM.

INDEX LOCORUM.

A.

A Banum. I. 1.
 Abacia, vel Abathia. I. 9. 11.
 Adda. XII. 4. 5. 6. 7. 8.
 Agna. IV. 5. V. 4.
 Alemannorum ordinis Sedes Paduae. VII. 6.
 Alemannia. I. 11. III. 7. 9. 10. 12. IV. 1. 4. 8. 13. V.
 21. VI. 1. XI. 2. 7. 18. XII. 5. ubi plerumque de
 illius Provinciae Rege, Principibus, Baronibus.
 Ancona. I. 10. 11. X. 4.
 Angaranum. V. 16. 19. VI. 12.
 Anglia. XI. 11. ejus rex XI. 2. ejus soror. Vide Fre-
 dericus Imperator.
 Anguillaria. IV. 6.
 Anoale. III. 6. V. 5. XI. 16. ubi de ejus Dominis.
 Apicacaure turris, & domus fortissima. VIII. 13.
 IX. 6.
 Apulia, Apuli. III. 10. 11. 12. IV. 1. 2. 3. 8. 9. 11.
 13. V. 5. 21. 22. 23.
 Aquileja, & ejus Patriarcha. II. 1. 7. 18. III. 10.
 IV. 11. X. 4.

Arcolis (de) castrum. V. 8.
 Areolda. X. 3.
 Arlesica. IX. 10. X. 2. 3.
 Asilum, vel
 Aslum. II. 13. III. 8. 11.
 Assaffini. VII. 9.
 Atax. III. 4. 7. 9. VII. 2.
 Atria Potestatis, Paduae. II. 9.
 Augusta. III. 9. VI. 1.
 Aula Potestatis, Paduae. VI. 4.
 Austriae Dux. V. 13.
 Axilum, vide Asilum.

B.

Babilonis Turris vel
 Bagnarolum. X. 13.
 Baonis vicus. I. 1. IV. 14. V. 10. VI. 6.
 Barbari. VII. 13.
 Bassanelli Pons. X. 8.
 Bassanum. I. 1. 7. 9. 12. II. 8. 9. 12. 13. 15. 18. III.
 8. V. 18. VI. 12. 16. IX. 5. X. 6. 14. XI. 4. 5. 7.
 17. XII. 11. 13.

Rolandinus. P Baybae

Baybæ *Turris*. I. 14. II. 1.
 Bellunum *ejusque Episcopus*. II. 1. 17. 18. V. 23. X. 3.
 Belluna. III. 8.
 Bersellum *seu Bursellum*. V. 21. 22.
 Benadigum. III. 4.
 Benedicti (S.) *Monasterium Paduæ*. X. 4.
 Bonifacii (S.) *castrum* III. 1. 9. IV. 4. 13. V. 11. 12.
 Bononia, *Bononienses*. III. 7. 9. V. 1. IX. 9. 10. 11.
 X. 4. XII. 8.
 Bozanum. VII. 7.
 Brayda. I. 9.
 Brenta *fluvius*. II. 16. X. 1. 3. *Vide Pons Brentæ, vide Vigontia*.
 Brentæ *Castrum*. IV. 15. V. 4.
 Britanni. VII. 13.
 Brixia *Brixienfes*. II. 3. 9. IV. 4. X. 3. XI. 8. 9. 10.
 12. 17. XII. 2. 3. 8. *ejus Episcopus* II. 18.
 Burgi *Paduæ*. IV. 5. VIII. 12.
 Burgum *Turrisellarum*. IV. 3.
 Bursellum, *vide Bersellum*.
 Burzigana. X. 9.
 Buvolenta. IV. 15. VII. 10. VIII. 1. 2. IX. 6.
 C.
 Calalone &
 Calaanum. IV. 14. VI. 6. 11. IX. 6. X. 13. 14.
 Calcinaria. V. 4.
 Camera *Potestatis*. *Vide Palatium*.
 Campanea *Baxani*. XI. 7.
 — *Veronæ* III. 7.
 Campi *Sancti Petri Villa* III. 5.
 Campisio. XI. 14.
 Campretum. I. 4. 9. V. 17.
 Candiana. V. 4.
 Carceres *Paduæ*. V. 10. VII. 11.
 Carinthiæ *Argenti fodinæ*. VI. 6.
 — *Dux* V. 13.
 Carmegnanum I. 8. II. 14.
 Carrariæ *Abbas*. VI. 16.
 — *Castrum*. IV. 6. V. 7.
 Cartura. III. 11. 16.
 Carturium. III. 10. IV. 3. X. 8.
 Casacorba. III. 8.
 Cassanum. *Vide Caxanum*.
 Castellæ *Rex*. XI. 2. 18.
 Castrum *Cigottum*. III. 8. IX. 5. 6.
 — *Fontis*. II. 9. 12. 13. 14. 15. 16. III. 8. IV.
 3. 11. 13. V. 2. VI. 13.
 — *Francum*. II. 1. III. 10. IV. 12. 13. 14. V. 16.
 17. 18. XI. 3.
 — *Novum*. IX. 6.
 — *Paduæ*. V. 10. VI. 5. VII. 11. VIII. 13.
 IX. 6.
 — *S. Zenonis*. XII. 13.
 — *Zigottum*. *Vide Castrum Cigottum*.
 Cavarcere. VII. 12.
 Cavasii *Vallis*. III. 8.
 Caudevigo. VII. 1.
 Causylvæ III. 11. *Insula de Causylvæ*. V. 8. VIII.
 1. 3. X. 6.
 Caxanum. XII. 5. 7.
 Cerrum. IV. 14. VI. 6. 11. IX. 6. X. 13. 14.
 Chaldæi. VII. 13.
 Cintum. V. 10. IX. 6.
 Cittadella II. 1. 9. III. 10. IV. 3. 12. VI. 16. VII. 8.
 VIII. 10. IX. 4. 8. X. 14. 15. XI. 7.
 Clugia, *Clugienfes*. I. 14. VII. 12. IX. 9. 10. 11. X. 4.
 Clusæ. IV. 13.
 Colonia. X. 12.
 Comitatus *Rodigii*. *Vide Rodigium*.
 Communis *Domus*. *Vide Palatium*.
 Concadalberi *Castrum*. VIII. 1. 2.
 Coneglanum. III. 8.
 Constantinopolitanus *Imperator*. III. 13.
 Contrata *Sanctæ Crucis*. *Vide S. Crucis*.
 Cornuta III. 8. V. 2. 11. VII. 9.

Correzola. VIII. 2. 4. 7.
 Crema. XI. 15.
 Cremona. III. 7. 8. 9. IV. 4. 7. 8. 9. 13. V. 21. 22.
 XI. 8. 9. 12. 15. XII. 3. 4. 6. 8. 9.
 Crucis (Sanctæ) *Contrata*, & *porticus* V. 2. VII.
 6. *ut videtur contrata est potius quam familia*. X.
 7. *Vide Ecclesia Sanctæ Crucis*.
 Cubalum. IX. 10.
 Curte *nova*. IV. 4. VII. 1.
 Custodia. IX. 10. XI. 16.

D.

Domus *Apicacauræ fortissimæ*. *Vide Apicacauræ*.
 Domus *Magna D. Alberti de Baone* I. 15.
 Domus *Communis*. *Vide Palatium*.
 Domus *de Ponte Altinato* VI. 4. 5. 18. *Vide Pa-*
triarchatus.
 Dragoncellus *fluvius*. III. 8.

E.

Ecclesia *S. Ægidii*. IV. 5.
 — *S. Antonii*. III. 5. VI. 12. VIII. 10.
 — *Sanctæ Crucis*. X. 8.
 — *Sancti Danielis*. VIII. 10.
 — *Sancti Johannis a latere Civitatis versus*
fero. V. 4.
 — *Sancti Lucæ*. VIII. 13.
 — *Major*. II. 9. IV. 9. V. 8. & *in ea confessio*
Sancti Fidentii ibidem. in ejus altari Rex Corra-
dus, Regina Berta, & Milo Episcopus pectierant.
 IX. 2.
 — *Sanctæ Margarietæ*. VIII. 10.
 — *Sanctæ Mariæ Matris Domini, nunc Di-*
vi Antonii Confessoris. III. 5.
 — *Sanctæ Mariæ ad Pratum Vallis, quæ for-*
te nunc est Sanctæ Mariæ in Bethleem IV. 5.
 — *Sancti Martini de Plebe*. VIII. 8.
 — *Sancti Michaelis*. VIII. 13.
 — *Sancti Petri de Montagnone*. IV. 2.
 — *Sancti Thomæ ii includebatur in Castro*. V. 10.
 — *Sancti Urbani*. I. 15.
 Embrunensis *Episcopus Anglus* XI. 11.
 Episcopatus *Paduæ*. IV. 9.
 Este. I. 12. III. 11. 15. IV. 4. 5. 6. 14. V. 3. 5. 8. 10.
 VI. 6. 7. 8. 18. IX. 2. 6. XII. 8.

F.

Faventia III. 9. V. 5.
 Feltrium, *Feltrensis Episcopus, Feltrini*. II. 1.
 17. 18. V. 12. 23. VIII. 9. X. 3.
 Ferraria, *Ferrariensis*. II. 2. 4. 5. 6. V. 1. 2. VI. 6.
 VII. 13. VIII. 9. 13. IX. 9. 10. X. 4. 10. 17. XI.
 5. 9. 11. XII. 3. 6.
 Flumen *Veglum prope Cavarcerem*. VII. 12.
 Fontanellæ. III. 10.
 Fontaniva, & *ejus Turris*. II. 9. IV. 3. X. 14. XI. 5.
 Fontis *Castrum*. II. 9. 13. *Vide Castrum Fontis*.
 Forum *Julii*. III. 12. X. 4.
 — *Paduæ*. VII. 11. 13.
 Frascati *seu laubia prope Palatium Ecelini*. VI. 18.
 Frata. II. 5. 6. 7. 8. 9. 14.
 Fratrum *Minorum locus*. VIII. 10.
 — *Rota* VIII. 10.
 Friola. XI. 16. 17.
 Frixones. XI. 2.

G.

Gambariæ *Castrum*. XI. 9.
 Gambellara (de) *Castrum*. V. 11.
 Galzeganum. V. 3.
 Gazallus *seu*
 Gazaltus. V. 21.
 Gazum. III. 9.
 Girzola. II. 2.
 Godi *partes*. IV. 4.
 Godicum. II. 17.
 Goliziæ *Comes*. V. 10.
 Græci, *Græcia*. III. 12. IV. 9.
 Guastalla. V. 21. 22.

H.

Hispania &
Hispaniæ Rex. XI. 2. 18.
Honaria. I. 7. 10. II. 12.
Hostilia. V. 12.

I.

Ilarii (S.) *Castrum seu pagus*. V. 8.
Ilasium. V. 11.
Johannis (S.) *locus citra Cavarcerem ad flumen Veglum*. VII. 12.
Italia. II. 3. IV. 7. XI. 8. XII. 5. 7. 17.
Judæi. VII. 13.
Justinæ (S.) *Abbat. Vide Arnaldus.*
— *Ecclesia. Vide Ecclesia.*
— *Monasterium*. IV. 9. 11. IX. 9. 12.

L.

Lancinikum. II. 17.
Laureja. V. 10.
Legnagum. III. 4. VI. 6.
Leonicum. V. 8. VI. 12. XI. 16. *ubi Lonicum appellat.*
Lignarum. VII. 10.
Lombardia, *Lombardi*. I. 9. 10. 11. II. 2. 8. 10. 12. 17. 18. III. 1. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. IV. 3. 4. 7. 8. 11. 13. 14. V. 5. 11. 21. 22. VI. 2. 3. 5. 6. VII. 5. VIII. 7. 13. IX. 13. X. 4. 11. XI. 2. 8. 9. 10. 14. 15. 16. 17. 18. XII. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 13. 15.
Lombardiæ *Potestates, & Rectores*. II. 4. 17. 18. III. 6.
Lombardorum *Societas, & Sacramenta*. III. 6. 9.
Longare. I. 8. 17. IX. 9. 10. 13. X. 2.
Lonicum. *Vide Leonicum.*
Lucæ (S.) *murus & Porta*. VIII. 13.
Lucium. IV. 14. IX. 6.
Lugdunum. V. 7. 14.

M.

Malta, *nomen carceris Cittadellæ*. VI. 16. VII. 8.
Mandria. III. 15.
Mangonum. I. 3.
Mantua, *Mantuani*. II. 4. 5. 8. 9. IV. 4. 11. V. 1. 11. 12. 21. VIII. 1. 7. 10. X. 4. 10. XI. 8. 9. 11. XII. 3. 6.
Mantuanus *Episcopus*. III. 9.
Marcaria. III. 9. XII. 3.
Marcenegus *fluvius*. III. 8.
Marchia *Anconitana. Vide Ancona.*
— *Tarvisina. in Proemio. & I. 1. 2. 9. 10. II. 2. 8. 10. 11. 12. 15. 19. III. 1. 5. 7. 8. 9. 11. 12. 14. 16. IV. 1. 6. 7. 8. 11. 12. 13. 14. V. 10. 21. 23. VI. 1. 3. 5. 6. 9. 12. 15. VII. 3. 5. 7. 13. VIII. 1. IX. 4. X. 6. 7. 17. XI. 2. 8. 10. 11. 14. 15. 16. 17. 18. XII. 7. 8. 12. 13. 14. 17.*
Marchisia *gens*. II. 15. XII. 15.
Marostica. 1. 7. II. 12. VI. 16.
Maserala. II. 17.
Meda. II. 15.
Medi. VII. 13.
Mediolanenſes,
Mediolanum. III. 7. 8. 9. IV. 4. V. 1. XI. 15. XII. 2. 3. 4. 5. 6.
Menzus. III. 9. IV. 4. IX. 7.
Mestre. III. 7. 8. IV. 11. V. 15. IX. 4.
Modicia. XII. 5.
Mognegum. III. 8.
Molendina. *Vide Vantrum. Vide Terra Nigra. Vide Mons Silicis.*
Monasterium *S. Justine. Vide S. Justine Monasterium, & sic alia.*
Mons Belluni. IV. 6.
— *Riccus*. X. 7.
— *Rubeus*. III. 11. IV. 6. V. 3. 5. VII. 6. *ejus Castrum*. IX. 6.
— *Silicis*. I. 14. III. 7. 11. 12. 13. 14. 15. 16. IV. 3. 5. 9. V. 10. VI. 1. 2. VII. 5. VIII. 2. IX. 3. 6. X. 7. 8. 9. 13. 14. 16. 17.
Montagnana. I. 12. IV. 6. V. 8. 10. VI. 6. VII. 13.

IX. 6. X. 12. 14. 15.

Montagnonis *Castrum, Balneum, Ecclesia S. Petri &c.* IV. 2. 3. 6. IX. 6.
Montanis (in) *de partibus Feltri*. V. 12.
Montebellus *al. Monticellus*. III. 8.
Monteclarus. IV. 4.
Montecelis *major*. IV. 11. V. *Monticulum*.
Montegalda. I. 7. X. 2.
Montegaldeila. X. 2.
Montegrottus. IV. 2. VII. 1.
Montellus. *al. Montebellus*. III. 8.
Montemerlus. III. 11.
Monticli *castrum*. I. 9.
Monticlus *major*. IV. 11.
Moravii *dux*. V. 13.
Mota. V. 4.
Mota *de Anoale. Vide Anoale.*
Musolentum. III. 8. V. 18.
Mutina. III. 9.

N.

Noenta. IV. 9.
Nogaredus. V. 11.
Nogarenſis *Insula*. XII. 6.
Nervisia. II. 17.

O.

Olii *flumen*. IV. 12. V. 12. 20. VI. 3. IX. 1. XI. 8. 9. XII. 3. 4.

P.

Paduæ *antiquus situs*. IX. 1. & *de ea passim*.
Padus. II. 2. V. 12. 21. 22.
Palatium *Paduanum*. I. 16. III. 11. IV. 1. 10. V. 9. VI. 4. 9. 17. VIII. 5. 7. 9. IX. 2. XI. 5. 6.
— *Ecelini in capite Pontis Molendinorum*. VI. 5.
— *Patriarchatus in quarteris Pontis Altinati*. VI. 4. 5. 18.
— *ad D. Urbani Ecclesiam Alberti de Baone*. I. 15.
Palazolus. XII. 3.
Palermus. VI. 10.
Papia, *Papienses*. X. 3.
Paquara. III. 7.
Parma. III. 9. IV. 13. V. 21. 22.
Patriarchatus, *Vide Palatium Patriarchatus*.
Pedemontis *viri, & Regio*. I. 12. II. 8. 10. 15. III. 8. 11. IV. 2. 3. 6. V. 13. VI. 9. 12. 16. VII. 1. 5. 7. 9. 11. 12. IX. 13. X. 6. 10. XI. 5. 7. 8. 14. 15. 17. XII. 3. 12. 13. 15.
Pedeveda. VI. 8. VIII. 8.
Pergamum. III. 9. VI. 7. X. 3. XII. 8.
Pernumia. VIII. 3.
Pindisium *castrum Episcopale*. IX. 6.
Piscaria. XI. 8.
Placentia. X. 3.
Platea. II. 9. *ante Potestatis Atrium* V. 8. *Platea Communis, & lib. eodem* 11. 18. VI. 2. 8. 9. 12. 17. VII. 4. 9. 11. 12. VIII. 7. *Platea ante Palatium*. IX. 2.
— *Sancti Antonii*. IV. 5.
Plavis. II. 17. III. 8. 10. VI. 6.
Plebs *Sacci*. VII. 1. 12. VIII. 1. 2. 3. 4. 6. 7. 8. IX. 8.
Polveraria. VII. 12.
Pons *Altinatus*. VI. 4. 5. 18. VIII. 10. 13.
— *Bassanelli*. X. 8.
— *Brentæ de Vigontia*. X. 4.
— *Contarinorum*. VIII. 13.
— *Molendinorum*. III. 15. IV. 6. VI. 5. 18.
— *de Palazolo*. XII. 3.
— *S. Stephani*. IV. 5. VIII. 10.
Pontecorbo (de) VIII. 7. 10. & *ibi strata, turris, porta, spaldus de Pontecorbo*.
Pontis *longi Vicus*. VIII. 1. 2.
Porta *Burgi Turrifellarum*. IV. 5.
— *Sancti Johannis*. VIII. 13.
— *Pontis Altinati*. VIII. 13.
— *Pontis Molendinorum*. III. 15.

I N D E X L O C O R U M.

Porta *a Prato*. III. 8. IV. 5. VIII. 10.
 — *S. Stephani*. VIII. 13.
 — *Turrisellarum*. I. 10. III. 11. IV. 5. VI. 18. VIII.
 13. IX. 6.
 Portus *navium*. X. 7.
 — *Vicus Veronensium*. III. 4. VI. 6.
 Prata. IV. 3. 11. 13.
 Pratum *Aicardi*. III. 9.
 — *Vallis*. I. 10. III. 7. IV. 5. 9. 15. VI. 18. VIII.
 10. IX. 9.
 Preffinoris *partes*. VII. 7.

Q.

Quarterii *Domi Milites*. V. 18.
 Quarterium *Pontis Altimati*. V. 15. VI. 5. 18.
 — *Pontis Molendinorum*. IV. 6.
 — *Turrisellarum*. IV. 5. VI. 18.
 Quarteriorum *duorum milites*. V. 3.
 — *trium Milites*. V. 17.
 Quartum. III. 8.

R.

Ravenna. IV. 3. 4.
 Regium. III. 9. VII. 7.
 — III. 9. VII. 7.
 Ripa *Ulmi*. V. 10.
 Rivalta, & *ejus castrum*. III. 4. 9.
 Rodigium, *vide Rudigium*.
 Roma. I. 10. XII. 1. 5. 12.
 Romagna. I. 9. III. 7. 9. 12. IX. 10. X. 4. XI. 9. XII. 8.
 Romania. VII. 3.
 Romanorum *Imperator*. XII. 5.
 Romanus. III. 8. XII. 9.
 Roncalia. VIII. 9.
 Rota *fratrum Minorum*. VII. 10.
 Rovolonis *Vicus*. III. 11. X. 6.
 Roxanum. XI. 4. 5.
 Rudigii *Comitatus*. II. 2. IV. 6. VI. 6. VII. 12. VIII.
 9. X. 13. 16.
 Ruina *contrata Padue*. IX. 1.
 Ruthena. VI. 18. VIII. 10. 13.

S.

Saraceni. IV. 1. 2. 6. 9. 11. 14. V. 3. 22. VII. 13. VIII. 2.
 Sarmacia, *al. Strata*. VI. 2.
 Sauromatae. VII. 13.
 Sclavonia. II. 14.
 Scodesia. VI. 12. IV. 5. VI. 6. IX. 6. X. 12. 14. XI. 16.
 Silus. III. 8. IV. 12.
 Solosinum. VI. 1.
 Sonzinum. XI. 14. XII. 3. 9.
 Sophiae (S.) *contrata*. IX. 1.
 Spineda. III. 8.
 Stangatum. III. 15.
 Stephani (S.) *Pons*. V. *Pons*.
 Stephani (S.) *Porta*. V. *Porta*.
 Stiriae *dux*. V. 13.
 Strata, *al. Sarmacia*. VI. 2.
 Sylvazanum. V. 3.

T.

Tartari. VII. 13.
 Tarvisini,
 Tarvisum. I. 13. II. 1. 9. 16. 17. 18. III. 7. 8. 9. 10. 11.
 12. 13. V. 10. 11. 15. 16. 17. 18. 23. IX. 4. 5. 11. X. 16.
 XI. 1. 7. XII. 12. 13. 14.
 Tarvisinus *Episcopus*. IX. 4. XII. 12.
 Terra *dura*. III. 11.
 — *nigra*. VIII. 10.

Theotonici. III. 10. 11. IV. 1. 2. 3. 4. 9. 13. V. 3.
 4. 13. 22. VI. 6. VI. 13. X. 3. 10. 12. 14. 15. XI.
 4. 8. 17.
 Tienne. XI. 8. XII. 13. 14.
 Tuscia. XII. 15.
 Tomba *Veronensis districtus*. III. 4. 9.
 Trebasilicae. III. 8.
 Trecium. XII. 5.
 Trevillae. II. 17. III. 8. V. 2. 16. 17.
 Tribanum. III. 11. VIII. 2.
 Tricontai. III. 4.
 Tridentum. III. 9. IV. 12. V. 12. 20. VI. 3.
 IX. 1.

Tripolitanus *Episcopus*. V. 22.
 Troja. XII. 1.
 Tumba *Paduani districtus*. X. 3.
 Turinga, *ejusque Lantgravius*. V. 14. 22.
 Turres *Palatiorum Paduae*. IV. 3. V. 23. VI. 5.
 Turris *Apicacaurae*. *Vide Apicacaurae*.
 Turrisellarum *porta*, & *muri*. I. 10. Quarterium,
porta, Burgum. *Vide Quarterium, porta, Bur-*
gum.

V.

Vadum *ubi dicitur Ripa ulmi*. V. 10.
 Valcamonica. II. 8.
 Val de Taro. (de) *Johannes*. III. 11.
 Vantium, *Ecclesia, Molendina S. Mariae de Van-*
tio. VIII. 10.
 Vedeitae *Villa*. X. 3. 8. 9.
 Venetiae, *Veneti*. I. 13. 14. 16. II. 1. 8. 10. 11. 12.
 13. 14. 15. III. 1. 8. 11. V. 1. 4. 8. VIII. 1. 9.
 IX. 9. 10. 11. X. 4. 10. 16. XI. 1. 7. 11. 14.
 Vercellenses. X. 3.
 Verona, *Veronenses*. I. 7. 9. II. 4. 5. 8. 9. 19. III. 1.
 2. 3. 4. 5. 7. 9. IV. 1. 4. 6. 7. 11. 13. V. 1. 2. 5. 8.
 10. 11. 12. 13. 14. 20. 21. 23. VI. 4. 6. 7. 8. 9. 12.
 13. 15. 16. 17. VII. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 9. 10. 11. 13.
 VIII. 1. IX. 7. 8. 9. 10. 13. X. 3. 4. 6. 7. 11. 12. 15.
 XI. 2. 3. 4. 8. 12. 15. 16. 17.
 Vecovana. VI. 6.
 Vicentia, *Vicentini*. I. 7. 8. 9. 10. II. 8. 9. 12. 14.
 III. 9. 10. 11. IV. 1. 9. 10. 11. V. 1. 8. 10. 11. 12. 13.
 17. 21. 23. VI. 6. 14. 16. VII. 10. 13. VIII. 10. 13.
 IX. 7. 8. 9. 10. 13. X. 1. 2. 3. 9. 10. 13. 14. 15. 16.
 XI. 3. 5. 8. 12. 16. 17. XII. 3. 10. 11. 14.
 Victoria. V. 21. 22.
 Vicus *Mercatus*. XII. 5. 6. 7.
 Vigdadesse. V. 11.
 Vighizzolum. VI. 6.
 Vigontia. X. 4.
 Villa Nova *Paduani districtus*. XI. 5.
 — — *Veronensis districtus*. X. 15.
 Vitaliana *Porta in Este*. VI. 6.
 Ulma *Ripa*. V. 10.
 Ultra *Brentanae partes*. I. 2.
 Ungariae *Rex*, & *Regina*. III. 9.
 Volta. X. 8.
 — *Berocii*. VIII. 9.
 Urbani (S.) *Clastrum*. XII. 19.
 Urceorum *Castrum*. XII. 2. 3.

Z.

Zenonis (S.) *Burgum Veronae*. V. 13.
 — — *Castrum*. II. 15. III. 8. IV. 11. XII.
 13. 14. 15. 16.
 Zigottum *Castrum*. *Vide Castrum Cigottum*.

F I N I S I N D I C I S L O C O R U M.

MONACHI PADUANI
CHRONICORUM
LIBRI TRES,
DE REBUS
IN
INSUBRIBUS
ET
EUGANEIS;

Hoc est,

*In Lombardia & Vicina Marchia Tarvisina gestis, circa
ea tempora, quibus Fridericus II. Romani Imperii clavum tenuit,
usque ad annum Christi M. CC. LXX.*

Cum Adjecta MANTISSA hoc titulo:

QUÆDAM SCITU DIGNA DE CIVITATE PADUÆ.

Insuper diverforum Auctorum variantibus lectionibus &
Annotationibus donata.

Editio Novissima, magis accurata, atque Indice aucta.

LUGDUNI BATAVORUM,

Sumptibus **PETRI VANDER** Aa,

Bibliopola, Academiae atque Civitatis Typographi.

MONACHI PADUANI
CHRONICON
L. I. E. R. E.

DE REBUS
IN
INSUBRIBUS
UGANENSIS

ADAM EGITU DIGNA DE CIVITATE PADUAE
L. I. E. R. E.

ADAM EGITU DIGNA DE CIVITATE PADUAE
L. I. E. R. E.

NOVÆ HUIUS EDITIONIS
PRÆFATIO.
BENEVOLE
LECTOR.

Eorum, qui complexi sunt statum omnium miser-
rimum ac deplorandum Marchiæ Tarvisinæ,
Imperatore Frederico II. minime minimus ac
contemnendus est Auctor Monachus Paduanus, qui bre-
viter ac fideliter commemorat, quod tum temporis, nec
virtuti, nec bonis & honestis studiis ullus fuerit honor,
è contrario autem quomodo tumultibus, seditionibus, cru-
ciatibus internecionibusque incolæ Longobardiæ & vicinæ
Tarvisinæ Marchiæ vexati sint. Ex commodo igitur pu-
blico fore duximus, si hoc opusculum recudi curaremus,
ne talis Historia, quæ nobis tam expetenda, quam fugienda
subministrat, interiret. Antequam autem impressioni trade-
retur, Editionem ex typographia Ducali Pinellii Venetiis
1636. productam cum Editione CHRISTIANI URSTI-
SII Francofurti ad Moenum M DC LXX. apud Jaco-
bum Godfredum Seylerum typis mandata, comparavi-
mus, a quo etiam commonefactionem de Historiæ hujus Scri-
ptore mutuo acceptam, nostræ editioni præmisimus: Cui
annexa est Genealogia Domus Honariæ. Calci quoque
Chronicorum adjecta est MANTISSA hoc Titulo: Quæ-
dam scitu digna de civitate Paduæ: qua Editio Urstifii
plane caret. In his iterandis summo studio in id incubui-
mus, ut Editio nostra prioribus nitidior, accuratior ac au-
ctior in lucem prodiret: propterea fecimus, ut dicta ac no-
mina propria, ut & memoratu digna characteribus di-

Paduanus. * 2 ver-

versis imprimerentur. Factæ quoque annotationes in margine erant, ast sine ullis signis ac numeris, ut ita non sine tædio ad loca sua referri possent, ad submovendum autem hoc incommodum, signa & numeros pro re nata apposuimus; paginarum quoque numerum Editionis Pinellianæ una cum annorum in margine addidimus, quod te commonendum, Benevole Lector, arbitrati sumus, ne tibi confusionem daret. Præfationi quoque nostræ Elogium Auctoris ex Gerhardo Joanne Vossio depromptum subjunximus. Denique locupletissimum utriusque tractatus Indicem anneximus, ne quid à quoquam desiderari posset. Quæ omnia, si exporrecta fronte excipi sensero, majori alacritate plures ejusmodi commentarios, qui quasi in ergastulis devincti tenentur, in lucem producam. Interim his frui ac vale.

GERHARDI JOANNIS VOSSII
DE
MANACHO PADUANO
J U D I C I U M
Lib. II. Cap. 59. *De Histor. Latin.*

Idem, cùm imperium vacaret, vitam egit *Monachus Paduanus* incerti nominis: qui tribus complexus est libris res suis temporibus gestas in Insubribus, & Euganeis, hoc est Lombardia, & Vicina Marchia Tarvisina. Orditur ab anno cto cc vii. quo Azo, Marchio Estensis, ab Monticullis, favente his Ecelino, Verona ejectus fuit. Finemque imponit, ubi perventum ad annum cto cc lxx. quo Christiani Principes in Africam transeuntes Carthaginem cepere, & Tunetanam urbem obsederunt. Prodiit typis Wecheli.

PRÆSENTI SCRIPTORE COMMONEFATIO.

ETSI mei inprimis consilii fuerit, aliquot Germaniæ Scriptores, qui jam inde ab Henrici quarti ævo gentis illius res memorabiles à novercantis vetustatis injuria vindicarunt, præsentì volumine coagmentatus in Doctòrum oculos proferre: fuere tamen rationes nonnullæ, quibus me non usque adeò præter instituti rationem egisse arbitror, quòd hunc exoticum incogniti nominis auctorem, Infubrum potius quam Germanorum res persequentem, in domesticorum consortium admiserim. Desideranti namque mihi de Friderici secundi, gloriosissimi Imperatoris vita & gestis Scriptorem quempiam veterem, qui ad perpetuam Cæsarum historiam concludendam, præcedentibus ritè subjici posset, nec tamen quoquam occurrente, nisi fortè P. de Vineis, aliorum sumptu excusum cum invidia mihi vendicare voluissem: equidem Scriptor hic, à Nobili Viro Gotfrido à Raming, Germanicæ antiquitatis indagatore diligentissimo, amico optimo, peropportunè mihi communicatus fuit, quem & hocce historicorum choro neutiquam indignum judicavi. Scilicet, quod facinora narret, quæ & in Friderici secundi tempora inciderunt, quibus monachus hic æqualis fuit: quæque ab Augustalibus vicariis, Uberto marchione Palavicino in Lombardia, ac Comite Ecelino ejus nomine tertio, in Marchia Tarvisina, pro Imperii Majestate tutanda, sunt patrata. Ecelino præsertim Comite præpotenti, dicto de Romano, à quodam in Euganeis oppido (cujus nomen ea tempestate non solum ob virtutem & felicitatem bellicam, sed & ob immanitatem universæ togatæ Galliæ formidabile exitit) genus & proavos ad Germanos referente. Tradunt enim Ecelinum quendam, Alberici viri apud Saxones equestris filium, cum Ottonis tertii Imperatoris copiis, equitum magisterio fungentem, in Italiam pervenisse, ibique ob permulta spectatæ virtutis specimina, fidaque summo Principi præstita obsequia, castro Onaræ ac comitatu Bassani, in prædicta Marchia sitis cum multis jurisdictionibus, clientelis & privilegiis, donatum fuisse, unde posteritas ejus in summam opum ac virium amplitudinem excreverit. Cæterum quomodo hæc eadem tristissimo fato Ecelini tertii & fratris ejus Alberici, opibus ac fortunæ successibus ad summam libidinem & crudelitatem abutentibus, subito conciderit, præsens historia docet: idemque Jovius in vita Ecelini Actiolinum tyrannum nominat, eleganter & prolixè narravit. Proin Onarianæ Domus genealogiam, è Petro Gerardo Paduano, qui Ecelini *αὐτοβιογραφία*, illius ortum vitamque, sed lingua vernacula scripsit, depromptam, subnectere visum est, ad præsentis historiæ telam rectius percipiendam.

Quoniam verò nomen Auctoris in Ramingiano exemplari (quod in antiquis codicibus non est insolens) nusquam expressum reperiretur: oportuit utique ex contextu aliquam de ipso conjecturam facere. Arbitror autem, me tum ex aliorum locorum libratione, tum verò ex eo, qui sub anno 1236. habetur, rectè colligere, Scriptorem hunc S. Justinæ Paduanæ monachum extitisse. Sic enim ibi disertè scribit: Abbas Andreas (intelligite S. Justinæ) fecit fieri dormitorium NOSTRUM, cum Capitulo, &c. Verùm id candido lectori dijudicandum relinquo.

FAMILIA ONARIANA, BASSANI COMITUM.

Albericus Saxo —	Ecelinus cognomento Teutonicus, Bassani Dominium dono nactus.	{	N. de Onara Jeremias de Limena Paduanus, maritus,	{	Ecelinus cognomento monachus	{	¶ Tertia. Angnesa d'Onara-Ansedisus, Paduæ præfectus. Antonius de Guidori.	{	¶ Quarta. Palma Albertus de Baone. Æmia. Albertus Comes Vicentinus. Sophia. Saliniguerra Estensis. Ecelinus tertius, natus anno 1194. sine liberis in carcere obiit, anno 1259.	{	Beatrix de castello novo, uxor	{	Adelheidis. Reinaldus Estensis. Joannes Albericus Romanus Ecelinus Hugolinus Cormalscus Griseida Amabilia.	{	in frustra concisi. unà cum matre combusta.
			N. de Onara Jacobus de corvo Tarvisinus, maritus.		Uxores: 1. Agnes Estensis 2. N. de Deslemannino. 3. Cecilia Baonia. 4. Adelheidis Comitissa de Mangano: unde ex uxore.		¶ Quarta. Palma Albertus de Baone. Æmia. Albertus Comes Vicentinus. Sophia. Saliniguerra Estensis. Ecelinus tertius, natus anno 1194. sine liberis in carcere obiit, anno 1259.		Beatrix de castello novo, uxor		Adelheidis. Reinaldus Estensis. Joannes Albericus Romanus Ecelinus Hugolinus Cormalscus Griseida Amabilia.				
			Ecelinus de Onara cognomento Balbus. Auria de Baone Paduana conjunx.				Albericus Margarita —								
			Cunissa d'Onara Tixo de campo S. Petri.		Cunissa Richardus Comes Gerardus de campo sanctopetrino. Tixo junior.										

RERUM IN LONGOBARDIA ET

Vicina Tarvisina Marchia gestarum

P R O O E M I U M.

Eorum, quæ ab initio mundi facta sunt usque nunc, notitiam minimè haberemus, nisi proborum virorum diligentia historias descripsisset: in quibus vitia & scelera malorum hominum arguuntur, virtutes verò bonorum & opera laudabilia com-
mendantur. Historiographorum itaque vestigia pro nostro modulo imitantes, quedam, quæ nostris temporibus facta sunt in partibus Marchiæ vel Lombardiæ, seu etiam extra fines Italiæ in præsentì Opusculo decrevimus sub compendio literis declarare: ut posteriores hæc legentes præteritorum memoria instruantur, quid circa præsentia vel futura eligere debeant vel vitare. Sed cum sit omnibus manifestum, quòd concordia parva res crescunt, discordia verò maximè dilabuntur. Patet * igitur, quòd concordia est totis viribus eligenda & discordia modis omnibus est evitanda.

* Abundat hæc dictio.

MONACHI PADUANI CHRONICON.

SIVE DE

QUORUNDAM NOTABILIBUS FACTIS,
QVÆ TAM IN MARCHIA, QUAM IN
LOMBARDIA, ET ALIIS MVNDI
PARTIBVS SUNT PERPETRATA.

INCIPIT LIBER PRIMUS.

*Qualiter Azo Marchio Estensis in Verona suos
adversarios superavit.*

Nno itaque Domini
MCCVII. cum Vir
Illustris Azo¹ Marchio
Estensis de voluntate
partium, Comitis vi-
delicet Sancti Bonifa-
cii, & Monticulorum,
civitatis Veronæ regi-
men suscepisset, &
prudenter in suo regi-

mine se haberet: Monticuli, favore Ezelini de
Romano, qui vitam terminavit in hæretica pra-
vitate, facta conjuratione contra eum Azonem
Marchionem, de Veronâ ipsum subito ejece-
runt. At ille, ut pote vir magnanimus, &
astutus, tantum dedecus vindicare intendens,
amicis suis undique congregatis, in manu va-
lida ivit Veronam, parte Comitis S. Bonifacii
præbente sibi auxilium, & favorem. Ezelinus
e contra, collecta multitudine bellatorum, in
subsidium Monticulorum perrexit Veronam.

Et factum est prælium² equestre maximum in
brayda Veronensi, in quo pars Marchionis, &
Comitis adversarios strenuè superavit: Man-
tuani verò conducti pecunia, cum Carrotio ve-
nerunt in auxilium Marchionis. Vnde Monticu-
li cum omnibus adhærentibus, scilicet nimio
terrore perterriti, octavo die intrantis Septem-
bris, noctu, Civitate dimissa, fugerunt, sal-
vare personas solummodo cupientes: Hoc fuit
initium malorum, non solum prædictæ Civi-
tatis, sed & Marchiæ Tarvisinæ, & etiam
Lombardiæ. Ex tunc Marchio, & Comes Bo-
nifacius toto tempore vitæ suæ Veronæ domi-
nium habuerunt: Monticuli verò arcem Gardæ
inexpugnabilem capientes, in ea se fortiter mu-
nierunt.

Qualiter Monticuli fuerunt capsi.

Nno Domini MCCVIII. Monticuli viri-
liter burgum Piscariæ intraverunt, & per
districtum Veronæ frequentissimè discurrentes,
incendiis & rapinis omnia devastabant. Tunc
Marchio, & Comes cum exercitu magno Pi-
scariam undique obsederunt, & tandem captos
Monticulos in compedibus posuerunt.

*De Othone Imperatore incoronato, & confestim
excommunicato à Papa Innocentio tertio.*

Nno Domini MCCIX. Circa hæc tempo-
ra³ Otho Dux Saxonie in regem Ale-
manniæ electus, descendit de Alemannia, &
venit in Lombardiam cum exercitu copioso.
In cujus adventu terribili tremuit Italia ni-

mio pavore concussa. De mandato itaque istius
Monticuli sunt à vinculis absoluti. Iste in omni-
bus utebatur consilio Ecelini, & Saliniguerræ⁴.
Marchionem verò, & ejus amicos habebat
exosos. Perrexit igitur Romam, & apud San-
ctum Petrum est a Papa Innocentio coronatus.
Quo facto, exaltatum est cor ejus, & summi
Pontificis admonitionem sprexit pariter, &
mandatum. Papa verò Innocentius statim eum
publicè anathematis vinculo innodavit: & ab
illa hora ejus coepit inclinari superbia, donec
paulatim ad nihilum est redactus: & quanto
fuit gradus altior, tantò casus gravior est se-
quutus.

De promotione Domini Arnaldi Abbatis.

Eodem Anno Dominus Stephanus Abbas
S. Justini, in mense Majo, desiderio ar-
ctioris vitæ resignavit Abbatiam & in Venda vi-
tam heremiticam duxit, ibique in pace quie-
vit. Cui successit Abbas Arnaldus, religione
laudabilis, & discretionem compunctus, & in
universa morum honestate præclarus.

Qualiter Otho est a Rege Franciæ superatus.

Nno Domini MCCX. Reversus est O-
tho Imperator in Alemanniam excommu-
nicationis vinculo innodatus: & congregato
exercitu maximo perrexit adversus Philippum
Regem Francorum, cui associati sunt quidam
Principes, Regis Franciæ proditores. Sed
Francigenæ, suæ antiquæ memores probitatis,
unanimitè contra inimicos impetum facien-
tes, incredibilem de Imperatoris exercitu vi-
ctoriam habuerunt. Causa autem hujus prælii
dicitur hæc fuisse, quia Imperator dicebat,
Regem Franciæ liberaliter promississe Civitatem
sibi Parisios se daturum, si Otho unquam Ro-
manum Imperium obtineret. Rex verò consi-
derans, se incautè illam promissionem fecisse,
decrevit potius tam arduam quæstionem belli
esse judicio terminandam.

*De ascensu Federici in Alemanniam, & de
ejus electione in Imperatorem futurum,
& Regem Alemanniæ.*

Nno Domini MCCXI. Istis temporibus⁵
Fridericus adolescens, Rex Siciliæ, & Reginæ
Constantiæ, quæ fuit filia Rogerii Regis Siciliæ,
de mandato magnifici Papæ Innocentii per Lom-
bardiam cum auxilio Marchionis Estensis ascen-
dit in Alemanniam confidenter. Quem ita gra-
tissimè Prælati, & Principes Alemanniæ su-
sciperunt, quod pauci remanserunt de Princi-
pibus Othone. Tandem ipsum in Regem Ale-
manniæ.

Paduanus.

A

man-

mannia, & in futurum Imperatorem concorditer elegerunt.

De morte Marchionis Estensis.

1212 **A**Nno Domini MCCXII. sicut placuit ei, qui aufert spiritum Principum, *Azo* Marchio *Estensis*, & Comes *S. Bonifacii*, de hac luce, in mense Novembri, & in Civitate *Verona*, sub paucorum dierum spatio sunt subtracti. Vnde potuit congrue dici de ipsis. *Gloriosi Principes terræ, quomodo se in vita sua dulciter dilexerunt, ita & in morte sunt minimè separati.* Reliquit autem Marchio *Estensis* duos filios, * *Aldrenandinum* jam adolescentem, & *Azonem* infantulum cum propria genitrice. Similiter Comes *S. Bonifacii* reliquit duos filios, *Rizardum* majorem, & minorem nomine *Gulielmum*.

1. Azonis Estensis mores, & liberi.
* *Aldrenandinum*, *Oldrandinum*, alii.

Qualiter Mediolanenses à Cremonensibus sunt devicti.

1213 **A**Nno Domini MCCXIII. *Mediolanenses*, qui partem *Othonis* fovebant, cum exercitu infinito super districtum *Cremonensem* irruerunt. Quibus *Cremonenses*, qui exaltationem Principis *Friderici* summo desiderio affectabant, apud Castrum *Leonis* viriliter occurrerunt, inceptoque bello in die Pentecostes, *Mediolanenses* terga vertentes, militum, & peditum non modicam quantitatem simul cum Carroto amiserunt. Ex illo itaque tempore fama *Cremonensem* est per populos divulgata: virtus etiam eorum, & audacia tanti triumphi est præconio plurimum augmentata.

De obsidione Arcis Estensis.

2. *Aldrenandinus*, *Azonis*, *F. Marchio Estensis*.
Eodem anno, cum nobilis Marchio *Aldrenandinus* nollèt communitati *Paduæ* subjacere, *Paduani* arcem *Estensem* cum machinis obsederunt. Videns autem Marchio *Aldrenandinus*, se non posse amicos suos, qui obsidebantur, commodè adjuvare, pariterque, sciens, quòd durum est contrà stimulum calcitrare, coactus juravit, sicut civis communi *Paduæ* in omnibus obedire, & sic exercitus ad propria remeavit.

De pace partium Veronæ.

Per idem tempus, cum *Monticuli* sex annis, & duobus mensibus extrà *Veronam* fuissent, Potestas *Paduæ* *Marinus Zeno*, & *Paduani* communiter compositionem inter ipsos, & partem Comitatus tractaverunt, & circa festum Beati *Martini* introduxerunt eos pacificè in *Veronam*.

De repressione intempestivæ audaciæ Monticulorum.

1214 **A**Nno Domini MCCXIV. *Monticuli* non considerantes, quòd in omni negotio temporis est opportunitas observanda, intempestivè ceperunt contrà partem Comitatus calcitrare. Pars verò Comitatus expulsa potestate communi, *Pecorarium* suum civem in Potestatem constanter elegit: Virum utique sapientem, & politica scientia decoratum *Monticuli* autem impares viribus se videntes, tunc temporis sub adversariis humiliter quieverunt.

De obsidione turris Baybæ.

1215 **A**Nno Domini MCCXV. in mense Octobri, *Paduani* turrem *Baybæ* obsederunt; sed superveniente inundatione nimia pluviarum, obsidionem dimittere sunt compulsi, ibique jacturam in rebus, & personis non modicam sunt perpeffi.

3. Inimicitia inter Venetos, & Patavinos.

De morte Aldrenandini Marchionis Estensis.

Eodem tempore cum Marchio *Aldrenandinus*, de Comitibus *Celanæ*, qui partem *Othonis* fovebant, in Marchia *Anconitana* nobiliter triumphasset, in ipso fervore juventutis naturæ legibus satisfecit. Iste fuit ita magnanimus, quòd subiisset omne periculum pro gloria, & potentia obtinenda. Tunc remansit in honorabili domo *Estensi* *Azo* frater ejus puer parvulus, multis debitis, & angustiis oneratus.

4. *Aldrenandinus* Marchio *Anconitana* moriturus.
5. *Azo* Quintus *Estensis*.

Eodem etiam tempore in mense Novembri factum est *Romæ* Concilium generale sub *Papa Innocentio Tertio*, viro magnifico & prudenti. Cujus magnanimitas, & constantia super alios homines excellebat.

6. Synodus *Romæ*.

De origine Fratrum Prædicatorum, & Minorum.

Circà hæc tempora divina providentia produxit ad ortum de misericordiæ suæ thesauris duo magna luminaria, Ordinem videlicet *Prædicatorum*, & *Fratrum Minorum*, quos Deus in firmamento Ecclesiæ stabilivit, & per ipsorum doctrinam lucidam, & apertam, & honestæ conversationis splendorem, totum mundum errorum tenebris involutum mirabiliter illustravit. Horum Ordinum præceptores fuerunt, Viri probatissimi, & multiplici decore virtutum plurimum insigniti, *Dominicus* scilicet, & *Franciscus*: qui quasi duæ tubæ *Moyse*, dormientem mundum in vitiis, & peccatis, terribili prædicationis clangore ad pugnam contrà hostem triplicem excitarunt. In omnem quippe terram exivit sonus eorum, & usque ad fines orbis eorum verenda religio est brevi tempore dilatata. Vnde tum consideratione vitæ sanctissimæ, multis miraculis approbatæ, tum intuitu doctrinæ celestis, qua corda hominum rigaverunt, meritò tam ab Ecclesia triumphante, quam militante sunt in Sanctorum numero computati.

7. *SS. Dominicus & Franciscus*.

De obitu Innocentii Papæ, & Honorii electione.

ANno Domini MCCXVI. obiit *Innocentius* Papa Tertius apud *Perusum*, cui successit *Honorius* Papa Tertius.

1216
8. *Honorius* III. Pontifex.

De obsidione Damiatæ.

E**A**Nno Domini MCCXVII. In istis temporibus transivit mare Christianorum maxima multitudo, in subsidium terræ Sanctæ: & habito prudentum consilio, Christiani cum navibus infinitis in manu valida intraverunt *Aegyptum*, & *Damiatam* munitissimam civitatem multo tempore viriliter obsederunt.

1217

De collectione exercitus Saracenorum contrà Christianos.

ANno Domini MCCXVIII. Cum vidisset *Soldanus Babylonis* Christianos *Damiatam* instantissimè obsidere: protinus reges *Saracenorum* de *Syria* & *Arabia*, & aliis provinciis in suum auxilium convocavit, & exercitus Christianorum coepit undique viriliter impugnare: excepto quòd iter fluminis eis non poterat prohibere. Regebat autem tunc Christianos *Joannes Rex Hierosolymitanus*, vir strenuus, & forma præ filiis hominum speciosus, & Magister *Pelagius Sanctæ Romane Ecclesiæ* Cardinalis.

1218

De Victoria Damiatæ.

1219 **A**Nno Domini MCCXIX. Istis temporibus post longam, & laboriosam obsidionem exercitus Christianorum obtinuit *Damiatam*, quæ est in *Ægypto* super fluenta *Nili*, qui a *Mose Geon* in *Genesi* appellatur.

De Federico coronato Imperatore.

1220 **A**Nno Domini MCCXX. *Federicus*^{1. Federici Augustalis inauguratio.} *Secundus Rex Siciliae, & Apuliae, & Dux Sueviae* descendens de *Alemannia* ivit *Romam*, & ibi accepit coronam Imperii a Papa *Honorio*, in die Beatae *Ceciliae*: deinde in Regnum *Apuliae* intravit. Interfectis, & expulsis rebellibus, ipsum sibi feliciter subjugavit. Ipse de montibus *Siciliae* per gravia bellorum pericula deposuit *Saracenos*, & transferens eos in *Apuliam*, fecit ipsos in civitate *Nuceria* cummuniter habitare.

Qualiter amissa est Damiatæ.

1221 **A**Nno Domini MCCXXI. Cum exercitus Christianorum ad superiores partes *Ægypti* expugnandas transisset, inundatione *Nili* subito est circumfusus. Cumque Christiani nec procedere possent, nec redire valerent, aquis, & exercitu *Saracenorum* undique circumsepti, coacti sunt pro redemptione sua reddere *Damiatam*: dimissique à *Saracenis*, ad propria cum tristitia sunt reversi. Porro *Ægyptii* lætati sunt de protectione eorum, quod timor eorum incuberat super eos.

De apparitione Cometæ; & obitu Ludovici Regis Franciæ.

1222 **A**Nno Domini MCCXXII. apparuit Cometa in mense Septembri. Tempore subsequenti obiit *Ludovicus Rex Franciæ*, qui multum pro Ecclesia laboravit contra Comitem *Tolosanum* fautorem hæreticorum, & audacissimum defensorem: cui successit in Regno ejus filius *Ludovicus*.

De Terræmotu magno.

1223 **A**Nno Domini MCCXXIII. in die natalis Domini, inter sextam, & horam nonam, per totam *Italiam* factus est maximus Terræmotus: sed super omnes urbes *Italiæ* civitas *Brixienfis* incredibiliter conqussata maximum damnum sustinuit in rebus, domibus, & personis.

De obsidione Ferrariæ.

1224 **A**Nno Domini MCCXXIV. *Azo Marchio* adolescens, & *Rizardus Comes S. Bonifacii*^{2. Comes S. Bonifacii sub specie pacis comprehenditur.} cum *Veronensibus*, & *Mantuanis Saliniguerram* in *Ferraria* obsederunt. Sed quum ille esset callidus, & astutus, Comiti sub compositionis specie intrare *Ferrariam* persuasit: capiensque ipsum, & omnes qui secum erant ingressi, ab obsidione *Ferrariam* liberavit. Post modicum verò tempus facta compositione, Comes fuit à vinculis absolutus.

Qualiter Federicus habuit regimen Hierosolymitanum.

Circà hæc tempora, mortua *Constantia* Imperatrice, filia Regis *Arragonum*, de qua Regem *Alemanniæ Henricum* habuit, Imperator *Federicus* ipse *Isabellam*, filiam *Joannis* Regis *Hierosolymitani*, accepit uxorem: de qua genuit *Conradum*, quem dilexit tenerissime super omnes: & sic Regnum *Hierosolymitanum* occasione hujus matrimonii est adeptus.

A

De proditoribus Veronæ qui dicti sunt quatuor viginti.

ANno Domini MCCXXV. multi viri nobiles, & potentes ex parte Comitis *S. Bonifacii*, corrupti pecunia *Saliniguerræ*, *Monticulis* adhærentes virum clarissimum, Comitem scilicet *Rizardum*, cum sua parte de *Verona* subito expulerunt. Et tunc primò pessimus *Ecelinus*^{3. Ecelinus Tertius Veronæ dominum invadit.} adjungens se prædictis; incepit habere dominium in *Verona*. *Mantuan* verò Comitem cum amicis suis sub protectione alarum suarum amicabiliter receperunt, ipsumque in præliis modis omnibus adjuvabant. Tandem post multorum malorum perpetrationem facta fuit compositio inter Comitem, & adversarios, mediantibus Rectoribus *Lombardiæ*.

De primo adventu Federici in Lombardiam, postquam fuit coronatus.

ANno Domini MCCXXVI. cum *Federicus*¹²²⁶ Imperator esset magnificatus divitiis, & gloria, & clarissima copia filiorum super omnes Augustos à *Carolo* citrà, qui fuerant antè eum, aspirare cepit modis omnibus ad dominium *Lombardiæ*: & pacificè de *Apulia* venit in *Lombardiam*, & tam *Cremonæ*, quàm etiam *Ravennæ* colloquium habuit cum amicis, volens amicabiliter *Lombardorum* animos mitigare. Sed *Mediolanenses* cum multis aliis civitatibus in sua duritia permanserunt, ejus verba pro nihilo reputantes.

De Papa Gregorio. & Federico discordibus inter se.

ANno Domini MCCXXVII. obiit *Honorius*¹²²⁷ Papa *Tertius*, cui successit *Gregorius Nonus*^{4. Gregorius IX. Papa.}. Episcopus *Hostiensis*. Ille sub pœna excommunicationis Imperatori præcepit, ut pro recuperatione terræ sanctæ mare transiret, secundum magnificentiam Imperatoris Majestatis. Imperator autem de hoc negotio intrinsece se nolebat: verumtamen, ne præceptum Apostolicum omnino spernere videretur, cum exercitu galearum in *Syriam* navigavit, & taliter cum *Soldano* pepigit *Babylonis*, quod ipse *Hierosolymam*, & qualdam alias civitates reddidit Christianis.

Audiens itaque Papa *Gregorius*, quod tam potentissimus Imperator ad modum pyratæ^{5. Causæ excommunicationis Federici Imp.} mare transisset, in quo tremendum nomen *Romani* Imperii apud barbaras nationes minui, & deprimi videbatur eum excommunicationis vinculo innodavit: & mox misit exercitum in *Apuliam*, ut eam Ecclesiæ subjugaret. Quod audiens Imperator, velociter in *Apuliam* est reversus. Tandem facta est concordia inter eos, & cessavit quassatio præliorum.

Eodem anno Dominus *Bonifacius Vidonis* de *Vizardo* de *Bonomia* Potestas *Paduæ*: & eo tempore fuit nix maxima per totum mundum.

De venerabili Arnaldo Abbate S. Justinæ.

ANno Domini MCCXXVIII. venerabilis¹²²⁸ Abbas *Arnaldus* fecit fieri fossatam, & induxit aquas fluvii^{6. Rivus in S. Justinæ coenobium ductus.}, qui est *S. Justinæ*, ibique fecit fieri optima molendina. Hoc fuit opus egregium, & à fratribus Monasterii diligenter memoriæ commendandum.

De morte Jordani Episcopi Paduæ.

Eodem anno circà festum *S. Prosdocii*, obiit *Jordanus* Episcopus *Paduanus*, cui successit Dominus *Jacobus* Archipresbyter Ecclesiæ majoris: vacuit autem Episcopatus aliquot mensibus.

Paduanus.

A 2

De

De morte Jacobi filii Dalefmanini.

PER idem tempus mortuus est *Jacobus*, filius *Dalefmanini*, de cujus malitiosa calliditate timebant plurimum *Paduani*, ne statum *Padue* perturbaret: sed ejus defectum fratres ipsius, & filii studiosissime suppleverunt, cum *Ecelino* lupo rapacissimo *Paduam* tradiderunt.

De victoriis Regum Hispaniæ contra Saracenos.

CIRCA hæc tempora, clarissimi Reges *Hispaniæ* per diversa bellorum pericula, & infinitos labores, *Saracenos* de *Hispaniæ* finibus expulerunt. Nam fortissimus Rex *Castellæ* obtinuit *Sibiliam*¹. nobilissimam Civitatem, quam *Julius Cæsar* dicitur condidisse, & *Hispalim*². nominasse: & *Cordubam*³, de qua *Seneca* moralis Philosophus, & insignis Poeta *Lucanus* originem habuerunt. Inclytus verò Rex *Arragonum* *Valentiam*⁴, & *Majoricam*⁵ jure prælii acquisivit. *Saraceni* autem de antiquis sedibus effugati, navigio in *Africam* transierunt. Tunc temporis potentia Regis *Africæ*, qui dicitur *Mamolinus*, non solum est per Regis *Hispaniæ* diminuta; sed etiam per *Vallum* ipsius, regem scilicet *Tunicii*⁶, qui contra eum viriliter rebellavit. Civitas autem *Tunicii* juxta unam paludem, de ruinis famosissimæ *Carthagini* circa decem miliaria longè à *Carthagine*, quæ mari adjacet, est constructa.

1. Sibilis.
2. Hispalis.
3. Corduba.
4. Valentia.
5. Majorica.

6. Tunicum Africa.

De destructione Castri Gogii.

1229 **A**NNO Domini MCCXXIX. *Paduani* in mense Majo Castrum *Gogii*⁷. destruxerunt, & aliquantulum humiliaverunt superbiam *Ecelini*.

7. Gogio Castrum Ecelini.

De captione Comitissæ S. Bonifacii.

1230 **A**NNO Domini MCCXXX. circa festum *S. Petri*, *Rizardus* Comes *S. Bonifacii*⁸, cum omnibus majoribus suæ partis est captus à suis adversariis in *Verona*. Quod audiens *Ecelinus*, filius *Ecelini* Hæretici de *Romano*, concitus perrexit *Veronam*, ut adderet ignem camino, & inexorabilis discordiæ fomitem ministraret. Communiter verò *Paduani*, miserunt Legatos Civitatis delectos, & alios *Veronam*, rogando *Ecelinum*, & partem suam, ut Comitissam, & alios in carceratos a vinculis relaxarent. Sed ipsi hoc facere noluerunt. Unde *Paduani*, & *Azo* Marchio *Estensis*, qui super hoc negotio ferventissimus existeret, confederati cum *Mantuanis*, cum exercitu maximo super *Veronenses* equitaverunt: & in mense Septembri Portum, & *Elegniacum* destruxerunt. Tunc *Saliniguerra*, & *Ecelinus*, & Comes de *Tiraulo*⁹. cum populo *Veronensi*, qui ad defensionem locorum venerant prædictorum, fugam arripientes *Veronam* quam citius redierunt.

9. Comes Tirolis.

De morte B. Antonii Confessoris, & liberatione Comitissæ S. Bonifacii, & commotione Regis Henrici de Lombardia.

1231 **A**NNO Domini MCCXXXI. in mense Junii, migravit *B. Antonius*, de Ordine Fratrum Minorum, cujus sanctitas totam *Italiam* illustravit.

Eodem anno, Septembri, mediantibus Re-
storibus *Lombardiæ*, Comes cum sua parte est a vinculis, & de inimicorum manibus liberatus¹⁰.

Eodem anno, ad petitionem Regis *Henrici*¹¹, filii *Federici* Imperatoris, *Mediolanenses*, & alii audientes imperium, Legatos in *Aleman-*

10. Liberatus S. Bonifacii Comes.

11. Henricus Federici filius in patrem seculiosus.

Aniam direxerunt, & cum eo contra Imperatorem societatem firmissimam statuerunt. Concepit enim Rex dolorem, & peperit iniquitatem contra proprium Genitorem, idè, quia videbatur, quod Imperator plus eo puerum *Conradum* diligeret, & foveret.

Qualiter Imperator Federicus incarceravit filium suum.

ANNO Domini MCCXXXII. *Federicus* Imperator in mense Martio, dum de *Apulia* vellet in *Isiriam* navigare, impulsus vi ventorum, venit *Venetias*, & inde in forum *Julii* transievit: ibique facta est compositio inter ipsum, & *Ecelinum*, in detrimentum Marchionis *Estensis*, & Comitissæ *S. Bonifacii*, & totius Marchiæ, & etiam *Lombardiæ*, sicut postea patuit per effectum. Ascendit autem in *Alemaniam* Imperator, & capto filio proprio, Rege scilicet *Henrico*, misit eum in *Apuliam*, ibique fecit ipsum usque ad diem mortis: sicut proditorem, in carcere custodiri: idè, quia confederatus fuerat cum *Lombardis*: constituitque in loco ejus *Conradum*, quem tenerrimè diligebat.

De mirabili exaltatione Fratris Joannis.

ANNO Domini MCCXXXIII. Frater *Joannes*¹². de Ordine Prædicatorum in tanta reverentia est habitus ab omnibus Marchiæ, & etiam *Lombardiæ*, quod ejus jussione *Paduani*, *Veronenses*, *Brixienfes*, & *Mantuanis*, cum *carocijs*, & aliarum Civitatum maxima multitudo in *Campanea Veronensi* insimul pacifice convenerunt. Et ibidem in die Sancti *Augustini* sententias coram omnibus populis super quasdam quæstiones auctorizabiliter promulgavit. Sed citò ejus potentia expiravit: nam quasi post unum mensem quicquid ordinaverat ad nihilum est redactum.

D

De Hyeme asperissima.

ANNO Domini MCCXXXIV. fuit hyems asperissima, & vineæ, ac ficus, & oliveta præ nimio frigore sunt extincta.

Idem fuit in MCCCLX. Indictione octava, quo tempore Dominus *Carolus*, natus olim Regis *Johannis* de *Bohemia* Imperator electus venit in *Lombardiam*, & in *Marchiam Tarvisinam*, post demum in *Lombardiam*, & deinde in *Tusciam*, & postea *Romam* ivit, accepit coronam in festivitibus *Paschalis resurrectionis Domini nostri Jesu Christi dicti millesimi*.

E

De Regina Ungariæ.

ANNO Domini MCCXXXV. *Beatrix* quondam *Aldrevandini* Marchionis *Estensis* filia, *Andree*¹³. Regi *Ungariæ* est matrimoniali foedere copulata; quam *Azo* Marchio patruus ejus condecanti apparatu, & honorabili societate ad tanti Regis præsentiam destinavit. Hoc autem matrimonium filiis Regis, *Bele* scilicet, & *Collomanno* displicuit vehementer: timebat enim, ne pater senex filios de juvenula generaret.

F

Eodem anno magnanimus *Tixus* de campo *S. Petri* obiit, amicus intimus Marchionis, & inimicus constantissimus *Ecelini*.

De morte Episcopi Mantuani.

ANNO Domini MCCXXXVI. Vir Nobilis, & Venerabilis *Guidotus* Episcopus *Mantuanus* in Monasterio *S. Andree*, in diebus Rogationum, ab *Advocatis* crudeliter est interfectus. Contra quos insurrexerunt communiter *Mantuanis*, & destructis eorum domibus

8.

1235

13. Andree

Ungariæ

Regis

Bele

Collomanno

displevit

vehementer

timebat

generaret.

Eodem

anno

magnanimus

Tixus

de campo

S. Petri

obiit

amicus

intimus

Marchionis

&

inimicus

constantissimus

Ecelini.

De morte

Episcopi

Mantuani.

A

NNO

Domini

MCCXXXVI.

Vir

bus & turribus, ipsos de Mantua cum suis fautoribus expulerunt: At illi confugere Veronam ad Ecelinum, qui erat refugium omnium pessimorum.

Per idem tempus honorabilis Abbas Arnaldus fecit fieri Dormitorium nostrum cum Capitulo, & cameris infra positis, & adjacentibus, simulque cameras Palatii cum aula fecit optimè restaurari.

Comes autem S. Bonifacii, toto tempore guerræ, Mantuam viriliter gubernavit contra Imperatorem, & contra perfidum Ecelinum, & strenuè se gessit in omnibus, & constanter. Tunc Federicus¹ Imperator in mense Augusti persuasione Cremonensium, & Ecelini descendit de Alemannia cum exercitu copioso, venitque Veronam & vastatis Mantuanis, in Lombardiam pertransiit.

Qualiter Imperator cepit Vicentiam.

1236

Anno Domini MCCXXXVI. prædicto, cum Marchio, & Paduani communiter Rivaltam, quæ est super Athesin, obsiderent, Ecelinus, & Veronenses miserunt pro Federico Imperatore, qui tunc erat in partibus Lombardie. Qui subito veniens cum militia Teutoniorum, & Ecelinus cum populo Veronensi, impetuosè Vicentiam invaserunt; eamque capientes in festo Omnium Sanctorum, crudeliter combusserunt. Paduani verò nimio terrore perterriti, ad propria sunt reversi. Adepta itaque hac victoria, Imperator statim in Alemanniam est regressus, relictis in Marchia pro negotiis Imperii pertractandis Comite* Geveardo de Saxonia, & Comite Simeone Theatino.

De fuga illustris Beatricis Reginae Ungariæ.

His temporibus, mortuo Andrea Rege Ungariæ, & regnante Bela filio ejus pro eo, Imperator suos Legatos ad Regem Ungariæ destinavit. Tunc Beatrix Regina, cum esset gravida, timore sui crudelis privigni, junxit se in reversione societati Imperialium Legatorum, induta veste virili: & sic deluso Rege, qui eam faciebat cum summa diligentia custodiri, in Alemanniam latenter confugit, peperitque ibi filium, quem Stephanum appellavit: quo nato, ad paternam domum protinus est reversa cum dulcissima sua prole.

Qualiter proditores tradiderunt Paduam Ecelino.

1237

Anno Domini MCCXXXVII. cum Civitas Paduana pacifico statu gauderet, & copia populi, & militia strenui, divitiis etiam, & gloria esset plurimum decorata: pater proditorum, & scelerum, humani scilicet generis inimicis, misit in corda quorundam Magistratum, ut traderent eam Nunciis Imperatoris, & Ecelino de Romano, quem Paduani solebant detestari, & persequi veluti lupum. Malum igitur, quod corde conceperant, opere perpetrarunt, de lupo pastorem ovium subito facientes, in suam, & patriæ suæ perniciem, & gravamen. Nam Ecelinum Paduæ² inimicum, in mense Februario venire fecerunt, & Civitatem, & populum in ejus manibus crudelissimis tradiderunt. Tarvisini autem videntes, se quasi solos in Marchia remansisse, coacti se, ac sua Ecelini dominio subdiderunt. Marchio etiam Etsensis Imperatoris nunciis, amicorum destitutus auxilio se subiecit. Postquam autem Ecelinus sub occasione Imperii obtinuit Paduæ dominatum, statim Optimates Civitatis cum filiis suis in exilium destinavit: quos omnes postea tradidit nequissimo Princi-

pi Federico: qui mittens eos in Apuliam, fecit eos in duris carceribus, & caveis subterraneis custodiri, ubi ex magna parte miserabiliter perierunt. Dominum etiam Jordanum, quem Paduani quasi patrem Paduæ appellabant, perfidus Ecelinus in carcere alligavit.

Eodem etiam tempore Tyrannus videns Abbatem Sanctæ Justine tam nobilitate originis, quam potentia benignitatis suffultum, scientia & moribus decoratum; Deo & hominibus gratiosum, conatus est de ipsius captione tractare. Quod præcognoscens Abbas Ferrariam primò fugit, postmodum in Monte Silice latuit, usque ad adventum Augusti. In mense itaque Septembri Imperator Federicus³ cum exercitu de Alemannia in Lombardiam descendit, cui occurrit venerabilis Abbas apud Veronam, & ab ipso vultu alacri est receptus, & duobus mensibus cum decenti societate castra Cæsaris est sequutus, ad cujus præsentiam omnes Barones Marchiæ conveniunt; & de ipsorum consilio cepit Imperator tractare de pace cum Mantuanis, ut ipsis subactis, facilius alios adversarios Imperii subjugaret.

Qualiter Imperator de Mediolanensibus triumphavit.

Facta igitur pace inter Imperatorem, & Mantuanos & Comitem Sancti Bonifacii, qui Mantuam obtinebat, obsidio longa Castræ Sancti Bonifacii est soluta. Tunc Imperator cum exercitu maximo intravit districtum Brixie, destruendo omnia incendiis, & rapinis. Tunc etiam Montem Clarum nobilissimum locum subvertit. Mediolanenses verò amicis undique congregatis cum exercitu infinito in auxilium Brixiensem venientes, castra sua non longè ab exercitu Romani Principis posuerunt. Sed quodam luctuoso fluvio mediante bellum committere minime potuerunt. Cum autem Mediolanenses reverterentur, nihil mali penitus suspicantes, Imperator cum militia subito prævenit eos apud Curtem Novam⁴: & facto impetu contra ipsos, multos ex eis cepit, & plures occidit. Carrociū quoque ipsorum, & Potestatem, filium scilicet Ducis Venetiarum, similiter apprehendit. Circà festum igitur B. Andreae Imperator prædictum triumphum de Mediolanensibus est adeptus. Tunc temporis Imperator in exercitu habuit Elephantem, ad quem videndum confluebant populi Lombardie.

De obsidione Brixie.

Anno Domini MCCXXXVIII. Comes Geveardus de Saxonia, nuncius Imperatoris, venit Paduam, & pietate commotus super justis querelis Abbatis S. Justine, suum monasterium Abbati restituit, removens inde custodes, & procuratores, quos ibi posuerat Ecelinus. Cum & Mediolanenses pacem habere cum Imperatore conditionaliter postularent, Imperator noluit eos recipere, nisi omni conditione remota, & hac de causa in contumacia permanferunt. Unde Imperator, ad debellandum eos, exercitum præparavit; sed primò disposuit amicos eorum aggredi Brixienfes. Et ita eodem anno Imperator obsedit Brixiam⁶, a medio Julio usque ad festum S. Michaelis: sed, civibus viriliter se defendentibus, confusus inde recessit.

Itis temporibus Ecelinus, fugato de Marchiæ finibus Marchione, obsedit Montagnanam, quam nullo modo potuit obtinere. Paulò post Marchio, reasumptis viribus, recuperavit Esem, & eam fortiter communiavit.

A 3

De

* Est hic ab alia manu Capitulatum Fortare.

3. Alia Federici in Italiam expeditione.

4. Victoria Imperatoris ad Curtem Novam.

5. Desiderantur hæc in MS. Patavino, quo usi sumus; extant verò in Raminiano edito a Christiano Urstio una cum Illustribus Historicis Germaniæ, usque ad illa. Cum, & Mediolanenses.

6. Brixia ab Imp. frustra tentata.

1. Federicus cum exercitu in Italiam venit.

Alia hunc Comitem Gebhardum Suevum quæ fuisse.

2. Padua Ecelino tradita, & Tarvisum.

De adventu Federici Imperatoris ad Civitatem Paduæ.

1239 **A**Nno Domini MCCXXXIX. circa conversionem Sancti Pauli venit Paduam Imperator, fecitque residentiam in Monasterio Sanctæ Justine duobus mensibus; à Dominica Quinquagesimæ usque ad quindecim dies post Pascha. Tunc temporis admonitione præmissa, Papa Gregorius¹. in Dominica Oliivarum publicè ipsum Romæ excommunicationis vinculo innodavit. Summus namque Pontifex per experientiam cognoscebat, animum Imperatoris esse proclivem ad opprimendum Ecclesiam, si posset sibi subicere Lombardiam. Unde statim post excommunicationem virum prudentissimum, & constantem, Gregorium scilicet Sedis Apostolicæ tunc Notarium, Legatum Italiæ ordinavit. Qui veniens Mediolanum populi trepidantia cordia refovit, & amicos dissolutos Mediolanensium exhortatione vivificatorum, ad pugnandum pro libertate viriliter inflammavit. Et ne videretur verbo tenus tantum alios ad pericula invitare, ipse personaliter, quousque vertebat se Imperator, ad fideles Ecclesiæ impugnandos, se ipsum strenuè opponebat. Interea dum Imperator in prædicto Monasterio resideret, & Imperatrix filia Regis Angliæ Noentæ mansionem haberet: memoratus Abbas curialitatis, & largitatis amator, Augustum donis gratissimis honoravit. Obtulit namque ei, duo tapetia pretiosa, & solium cum suo apparatu, & scabello subpedaneo artificiosissime insignito, duo plaustra ita pretiosissimi vini, ac si esset de Vineis Engaddi, XXX. modios hordei, & viginti quatuor plaustra fœni. Sturiones etiam maximos ei dedit, quos sibi fecit de partibus Ferrariæ apportari. His, & aliis donis, & encæniis². tam Augustum, quam Curiales frequentissimè honoravit.

¹. Pontificis in Imperatorem diffidentia.

². Encenia Imperatori oblata.

Qualiter Guecillus de Camino, & Albricus de Romano rebellaverunt.

Post hæc, cum adhuc Paduæ moraretur Imperator, in mense Majo Guecillus de Camino, & Albricus de³. Romano frater Ecelini confœderati, viriliter Tarvisum intraverunt: fugatoque Jacobo de Mora, qui tunc ibi pro Imperio præsidebat, rebelles contra tam metuendum Principem extiterunt. Sequebatur namque Imperator in omnibus consilium Ecelini, Marchioni, & aliis Principibus bona promittendo, & semper eis mala de consilio nequissimi deferendo. Cujus etiam maligna suggestionem, obsidis nomine, accepit filium unicum Marchionis, & filiam unicam Albrici, quæ Marchionis filio erat matrimoniali vinculo copulata. Procurabat enim modis omnibus perfidus Ecelinus Marchionem, & ejus amicos repellere ab Imperatoris servitio, & mandato, ut Imperiali fretus auxilio, & favore, posset eos destruere penitus, & delere.

His diebus circa Pascha obiit Dominus Jacobus Episcopus Paduanus: vacavitque de facto Episcopatus XVII. annis.

Eodem anno in principio Junii Eclipsis Solis.

Qualiter Marchio, & omnes amici ejus rebellaverunt.

IN mense prædicto, postquam Marchio, & omnes amici sui viderunt animum Augusti inclinatum ad complendum omnia desideria Ecelini, exposuerunt se magno periculo, à

A mandatis Imperialibus penitus recedendo. Imperator autem relicto⁴. Tibaldo Francisco Potestate Paduæ, & Vicario totius Marchiæ, præcipiens ei, ut mandatis Ecelini in omnibus obediret, transivit in Lombardiam, & congregans exercitum, quædam castra Bononiensium devastavit: & his peractis in Apuliam protinus properavit. Marchio autem expulsi⁵. custodibus Imperatoris recuperavit Arcem⁶. Essenensem, Baonem, Cerrum, & per obsidionem obtinuit Calanem. Et sic incepta est guerra periculosa per Marchiam universam, Imperator de cætero in cunctis civitatibus Italiæ omnes amicos Marchionis Essenensis⁶, & Comit⁷. S. Bonifacii cepit habere exosos pariter, & suspectos: partem verò Saliniguerræ, & Ecelini ubique incepit diligere, & amplecti.

De obsidione Ferrariæ, & ejus captione.

ANno Domini MCCXL. circa conversionem S. Pauli, Cometa versus Occidentem apparuit. In illis diebus etiam, cum jam vir magnanimus, Philippus scilicet Episcopus Ferrariensis, contra sapientissimum Saliniguerram, qui dominabatur Ferrariæ, pro Ecclesia rebellasset, & Bragantinum, & Bondenum viriliter occupasset, Veneti cum exercitu magno, & Bononienses, & Mantuani, & multa militia Mediolanensium, cum Domino Gregorio de Montelongo, Sedis Apostolicæ Legato, venerunt in auxilium Marchionis, & obsederunt Ferrariam: quam post menses quatuor sub quadam compositionis specie habuerunt. Nihilominus tamen Saliniguerram⁷. captum dux Jacobus Theopolus Venetias secum duxit, ubi usque ad diem mortis suæ fuit in carcere custoditus. Sequenti tempore in mense Augusto, audiens Imperator mortuum esse Paulum Traversarium, dominum Ravennæ, amicum intimum Marchionis, exivit de Apulia⁸ cum exercitu, & venit, & obsedit Ravennam. Qua capta, accessit Faventiam, & eam obsedit octo mensibus cum instantia obstinata. Eodem anno Jacobus de Carraria captus est in castro Agnæ à Tibaldo Francisco: in medio Augusto accepit sententiam capitalem. In sequenti mense Advocatus, captus in castro Brentæ, similiter est à Tibaldo punitus.

De captione Faventia, & obitu Gregorii Papæ, & imperio Tartarorum.

E**A**Nno Domini MCCXLI. post longam obsidionem cepit Faventiam Imperator. In eadem ætate Pisani ceperunt duos Cardinales, & multos Prælatos, qui per mare Tyrrhenum in navibus Januensium pergebant Romam ad Summum Pontificem.

Non multo tempore post prædicta transacta, obiit Papa Gregorius Nonus, & vacavit sedes Apostolica multis diebus: sed tandem Papa Celestinus⁸, Mediolanensis natione fuit electus: qui post electionem vix decem, & octo supervixit diebus.

F Circà hæc tempora effera gens Tartarorum, gladio, incendiis, & rapinis totam Ungariam subito devastavit. Tunc rex Bela vix eorum manibus evasit, fugiens ad maritima Sclavoniæ festinanter.

De Papa Innocentio Quarto, & de superbia Federici Imperatoris, qui conabatur Ecclesiam subjugare.

ANno Domini MCCXLII. Cardinales post multa concilia elegerunt Dominum Sinibaldum Cardinalem de Comitibus Levanie, natione Ja-

⁴. Theobaldus Franciscus Imperatoris Vicarius in Marchia Tervitana.

⁵. Arces Essenensis, Baonis, Cerris, Calanis.

⁶. Essenensis a fidelibus Imperatoris dicitur.

1240 Cometæ

⁷. Saliniguerram Tyrannum dicitur.

⁸. In Agnæ nomine Papa.

⁸. Celestinus Papa.

1242

^{1. Innocentius Quartus Pontifex.} *Januensem*: qui appellatus est *Innocentius* ¹ Papa *Quartus*. Iste quæsit ferè duobus annis habere pacem cum Imperatore, volens finem imponere tantis malis: sed cum Imperator ferè totam *Italiam* possedisset, in superbiam elevatus, verba quidem blanda dicebat: sed *Romanam* Ecclesiam deprimere modis omnibus satagebat.

Superbiæ quippe spiritu inflammatus proponebat Ecclesiarum auferre jurisdictiones, & possessiones Villarum, & Castrorum, quibus erant ab Imperio prædotatæ: & taliter volebat humiliare superbiam Clericorum. Et licet ipse versipellis esset plurimum, & astutus: tamen, quia ex abundantia cordis os loquitur, istam sacrilegam voluntatem non poterat occultare. Unde contra se odium Prælatorum in toto imperio non modicum excitavit.

In hoc anno, in mense Martio, populosa *Montagnana* est divino judicio concremata. Quod audiens *Ecelinus*, ipsam festinanter in manu valida occupavit.

De destructione Castri Sancti Bonifacii, & de prima audacia contra nobiles, & potentes.

^{2. Comes de Panico & alii nobiles ab Ecelino capiti multati.} ^{3. Offilia Castrum Veronense.} **1243** Anno Domini MCCXLIII. *Galvano Lantgravia* ⁴ Vicario in Marchia existente, Castrum *S. Bonifacii* à *Veronensibus* est destructum. Sub eodem etiam Comes de *Panico* ² Civis *Veronensis* est *Paduæ* decollatus; & multi viri nobiles, & præclari, accusati de prodicione, *Veronæ* sunt ab *Ecelino* diversorum tormentorum generibus interfecti, & tunc primò Tyrannus assumpsit majorem audaciam, ita nobiles & potentes, sicut ignobiles & pauperes puniendi.

Eodem anno nobilissimum castrum *Osilia* ³ à *Mantuanis* funditus est destructum.

Qualiter Innocentius Papa dimissa Roma Januam navigavit.

^{12. esse scriptum, quod ars deluditur arte: finxit se habere colloquium cum Augusto, & tunc latenter, & cautè veterem Galliam intravit, & sic ad Januensem urbem feliciter navigavit.} **1244** Anno Domini MCCXLIV. circa festum *S. Joannis Baptiste*, magnanimus *Innocentius* Papa, videns se illud ab Imperatore verbis, & promissionibus fraudulentis; sciensquè ^{12.} esse scriptum, quod ars deluditur arte: finxit se habere colloquium cum Augusto, & tunc latenter, & cautè veterem Galliam intravit, & sic ad *Januensem* urbem feliciter navigavit. Imperator hoc audiens, timens tanti viri sagacitatem, est non modicum conturbatus. Papa circa festum Sancti *Lucæ* per terras Comitum *Sabaudie* in *Galliam* pertransivit, figensquè sedem suam apud *Lugdunum*, statim misit per universum orbem, ad convocandum Prælatos, & Principes ad Concilium generale.

De Concilio Lugdunensi, & de sententia depositionis Federici Imperatoris data ab Innocentio Papa.

^{4. Pontifex Lugdunum concedit.} ^{5. Federicus à Pontifice excommunicatus.} **1245** Anno Domini MCCXLV. circa festum Sancti *Joannis Baptiste*, factum est Concilium maximum *Lugduni* ⁴, ad quod citatus Imperator personaliter, ire contempsit. Vnde propter contumaciam ejus, & innumerabilia mala, quæ fecerat contra Ecclesiam, *Innocentius* Papa residens in Concilio, de assensu, & consilio Prælatorum, & totius Concilii protulit contra *Federicum* ⁵ depositionis sententiam, justè pariter, & constanter. Forma itaque sententiæ prolata à Summo Pontifice ista fuit. Volentes, inquit, *Apostolicus*, divinam sententiam præponere sententiæ nostræ, denunciamus *Federicum* à Deo excommunicatum, & depositum ab omni honore Imperii, & Regni. Addentes verò

A sententiam nostram divinæ sententiæ, excommunicamus *Federicum*, & deponimus ab omni honore Imperii, atque Regni.

De Imperiali colloquio Veronæ celebrato, & de Lantgravio Rege Alemanniæ constituto contra Federicum.

B Cum prædicta fierent apud *Lugdunum*, Imperator veniens *Veronam* cum filio suo *Conrado*, & cum quibusdam suis Principibus *Alemanniæ*, & Baronibus *Lombardiæ* sibi faventibus, solemne colloquium celebravit. Quo factò, simulans se simul cum *Conrado* filio suo velle ad Concilium properare, ivit usquè *Taurinum*: ubi primò audivit contra se depositionis sententiam promulgatam. Tunc reversus est *Cremonam*, ibique negocia Imperii ordinavit. Post hæc in *Apuliam* quàm citius est reversus, & *Conradum* in *Alemanniam* velociter destinavit.

C Sagacissimus verò *Innocentius* Papa direxit in *Alemanniam* nuncios, ad admonendum Principes, ut eligerent aliquem strenuum virum ad Imperium gubernandum. Tunc illi convenientes ad tantum negotium peragendum, elegerunt virum Catholicum, strenuum, nobilem, sapientem, benignum, & constantem *Lantgravium* ⁶ de *Thuringia*, Deo & hominibus gratiosum. Ille autem electioni de se factæ assensum præbuit, constanter paratus, intuitu divinæ majestatis omne periculum pro Ecclesia, & Republica sustinere. & sic contra *Federicum* potentissimum suscepit alacriter, & audacter regni *Alemanniæ* diadema.

^{6. Henricus Thuringie Lantgravius Romæ rex.}

De Lantgravii Regis Alemanniæ victoria contra Conradum Federici filium.

D Anno Domini MCCXLVI. *Lantgravius* ¹²⁴⁶ Rex *Alemanniæ* congregavit exercitum copiosum, adversus *Conradum* filium *Federici*. Cui ille in manu valida occurrit audacter. Inito igitur certamine, *Conradus* amissa multitudine militum, vix cum paucis evasit, quem nisi sceleratus Dux *Ungariæ* suscepisset, immemor patris sui à *Federico* per *Assassinos* interfecti, *Lantgravius* eum de *Alemannia* effugasset. In prædicto igitur prælio, & aliis negotiis Ecclesiæ in *Teutonia* pertractandis, Legatus Sedis Apostolicæ erat vir magnanimus, *Philippus* scilicet Episcopus *Ferrariensis*, cujus audacia, & sagacitas circumspècta tam in captione *Ferrariæ*, quàm in factis *Alemanniæ* potest ore omnium commendari. Iste namque pro *Romana* Ecclesia subire pericula, & labores minimè recusavit. Ipse sicut noster *Levita* dixit patri suo, & matri, *Nescio vos*, & fratribus suis similiter. Qui patrem, & matrem, & etiam parentelam contempsit, & capi ab Imperatore sustinuit patienter, eligens in tantis angustiis Ecclesiæ, Deo, & Summo Pontifici potius obedire, quàm parentum carnalium amore à tramite recedere veritatis.

Qualiter Ecelinus cepit Abbatem S. Justine de Padua. ^{13.}

Eodem anno factum accidit lacrymosum, plenum compassione pariter, & dolore. Nam *Ecelinus* Satanæ minister, Diaboli carnifex, potator humani sanguinis, sitibundus inimicus Ecclesiæ, hæreticorum refugium, malitiæ sedulus adinventor, manum misit ad desiderabile membrum Ecclesiæ, idest Abbatem Sanctæ *Justine* de *Padua*, capiendum. Virum utique justum, honestum, bonis moribus informatum, & clero & populo attestante, plurimum reverendum. In die igitur

San

Sancti *Briccii* cum cum fratre carnali capi præcepit, ipsumque includit in carcere tenebroso, faciens eum, velut proditorem Imperii, cum diligentia custodiri.

Eodem tempore *Albricus*, & *Nicolaus de Lendenaria*, viri nobiles & potentes, & sicut rosæ inter milites *Marchiæ* refulgentes, accusati de prodicione, multis ab *Ecelino* afflictis tormentorum generibus defecerunt.

De Ygna
Rolandino
Lib. V.
Cap. XX.

De morte Henrici de * Egna in Civitate Veronæ.

1247

1. Henricus
de Egna
nepos Eceli-
ni præfectus
Veronenſis.

ANno Domini MCCXLVII. in mense Februario, factum magnæ audaciæ accidit in *Verona*. Nam cum *Henricus de Egna*¹, filius sororis nequissimi *Ecelini*, gereret prædictæ regimen Civitatis: quidam miles *Veronenſis*, nomine *Joannes de Scamarolla*, accusatus de prodicione, antè Tribunal ejus, victis pedibus assistebat, Cui cum *Henricus* diceret, *Joannes* scias esse impossibile, quod evadas: ille gladium de caliga latenter educens, irrumpit in eum, quem in capite graviter vulneravit, ita quòd vix diebus XV. supervixit. Tunc satellites Potestatis ipsum protinus occiderunt. O mira stupendaque audacia, & ore omnium divulganda! Quis enim non potuit meritò admirari, hominem vinctum, solum, armatis hominibus circumseptum, invalisse juvenem bellicosum, fortem, strenuum, & terribilem inimicis? Patet itaque illud proverbium esse verum, quòd, *qui vult mori, Regem potest occidere*.

De morte Lantgravii Regis.

HOc tempore Lantgravius Rex *Alemanniæ* diem clausit extremum: de cujus morte Ecclesia est turbata; *Federicus* verò plurimùm est erectus.

Qualiter capta est Parma.

EOdem anno, in mense Majo, venit *Federicus* de *Apulia* in *Lombardiam* cum magno apparatu, pro quibusdam negotiis peragendis, & disponendis, cum perrexit versus *Taurinum*, ubi dum moram faceret, bellicosus *Encius* ejus filius naturalis, cum exercitu *Cremonensium* ivit ad obsidendum quoddam Castrum *Brixia*, nomine *Quincianum*. Tunc habita opportunitate consanguinei Papæ *Innocentii*, & amici eorum, qui fuerunt de *Parma* expulsi, & *Placentiæ* residebant, subito congregati in manu forti *Parmam* de assensu Populi in medio Junio intraverunt, & Potestate occiso, partem *Federici* inde protinus expulerunt. In quorum auxilium Dominus *Gregorius de Monte longo*, Legatus Sedis Apostolicæ cum *Mediolanensibus* & *Placentinis*; & Comes Sancti *Bonifacii* cum *Mantuanis* *Parmam* velocissimè intraverunt, ipsamque, velociter munientes, ad defensionem se fortiter paraverunt. Quo audito *Federicus* cum exercitu infinito, & cum *Ecelino*, qui perrexerat in ejus auxilium, festinanter cum militia maxima venit, & castrametatus est juxta *Parmam*, faciensque ibi Civitatem, quam *Victoriam*² appellavit, statuit se firmiter nullo modo discessurum, nisi per mensem caperet Civitatem. *Federico* igitur impugnante, & Ecclesia cum suis fidelibus *Parmam* totis viribus defendente, tempus sex mensium est elapsum, & asperitate hyemis cogente, militia Civitatum ex utraque parte est reversa. *Federicus* verò remansit in *Victoria* cum modica quantitate exercitus, expectans futuram æstatem, & animo cupienti, in qua

2. Victoria
oppidum
proximè
Parnam à
Federico
conditum.

A credebat, se *Parmam* sine dubio expugnaturum: sed.

Fallitur augurio spes bona sæpè suo.

Qualiter Victoria est capta à Parmensibus.

14

ANno Domini MCCXLVIII. *Federico* in *Victoria* residente, in medio Februario, Legatus & *Parmenses*, unito consilio, de Civitate unanimiter exiverunt, irruentesque in *Victoriam*, ipsam sine mora ceperunt, captamque protinus cremaverunt. *Federicus* verò versus *Cremonam* fugam arripens, vix evasit³, dimissis ibidem divitiis infinitis. *Parmenses* autem multis captis, & occisis de ipsius exercitu, *Carrotiam* etiam à *Cremonensibus* habuerunt.

3. Imper-
toria per-
lum.

De Regis Gulielmi electione.

Circa hæc tempora *Innocentius* Papa negotia Ecclesiæ peragens vigilanter, Legatum in *Alemanniam* destinavit, citavitque Principes, ut eligerent in Regem virum aliquem idoneum, & potentem. Cujus præceptis protinus obsequentes, elegerunt comitem *Gulielmum de Hollandia* in Regem, & futurum Imperatorem, virum utique probum, & exercitum, militibus decoratum.

Qualiter Ludovicus Rex Francorum mare transivit, & obtinuit Damiatam.

ANno Domini MCCXLIX. *Ludovicus* Rex *Francorum*, cruce signatus, mare transivit in subsidium terræ Sanctæ, & cum magno exercitu, & infinita navium multitudine intravit terram *Aegypti*. Cujus fortitudine perterriti *Aegyptii*, *Damiatam* (quæ in Prophetis *Memphis* vocatur) protinus reliquerunt: & ex tali modo eam habuit sine gladio, & sagitta.

De Regis Encii captione.

EOdem anno, in principio Junii bellicosus *Rex Encius*, filius *Federici*, captus est à *Bononiensibus* cum militia copiosa. Quapropter *Bononienses* sunt usque ad sidera elevati. Vnde *Mutineses* necessitate compulsi, se *Bononiensium* dominio subdiderunt.

4. Al. Hen-
ricus Encius
alias Henricus
Friderici
captus.

In istis diebus tres filii *Jacobi de Dalesmanino* sunt capti ab *Ecelino*, & variis tormentis afflicti. Tandem jussu ipsius in platea *Paduæ* sunt crudeliter trucidati.

EOdem anno *Federicus* castrum *Montissilis*, circa festum Sancti *Joannis Baptiste* tradidit *Ecelino*. Decimo verò die, exeunte Septembri, *Burgus Estensis*⁴ traditus fuit ei, per quendam sceleratum virum, nomine *Vitalianum de Arelda*. Arcem autem post mensem obtinuit, eam prius cum multis machinis impugnando. Tandem propter famem omnia castra obtinuit *Marchionis*.

4. Estensis
Marchio
dicitur
tione sua
exutus.

Qualiter Rex Franciæ Damiatam reddidit Saracenis.

ANno Domini MCCL. circa Pascha *Ludovicus* Rex *Francorum*, cum versus *Babyloniam* properaret, à *Saracenis* cum suo exercitu est conclusus: & cum neque redire valeret, *Soldano* se reddidit *Babylonis*, amisso prius in bello Comite *Roberto* fratre suo, cum maxima militum quantitate. Rex itaque pro redemptione sua *Damiatam* reddidit *Saracenis*, dimissusque ab eis rediit in *Syriam*, & reedificata *Cæsarea Palestina*, in *Franciam* est reversus, cum ignominia suæ gentis, totiusque populi Christiani. *Saraceni* autem considerantes tam præterita, quam futura, *Damiatam* funditus dirue-

1250

ruerunt, vel everterunt, ne de cætero esset occasio, & receptaculum præliorum.

Qualiter Parmenses à Cremonensibus sunt devicti.

<sup>1. Parmen-
sium clades.</sup> IN istis temporibus *Cremonenses*, amicis undique congregatis, equitaverunt in manu valida contra *Parmam*. Quibus *Parmenses*¹ impares viribus, & numero, non longè à Civitate, audaciter quidem, sed minùs providè occurrerunt. Sed (sicut vulgò solet dici, *pau-
cos quidem valet Omnipotens adjuvare; sed fre-*
^{15.} *quentius multitudo vincere consuevit*.) *Parmenses* non potuere, à Domino nonadjuti, inimicorum impetum sustinere: sed versus *Parmam* velociter fugientes, amiserunt militum, & perditum simul cum *Carrotio* non minimam quantitatem.

Eodem anno, in festo Sancti Bartholomæi, *Gulielmus de Campo Sancti Petri*, jussu *Ecelini*, fuit in platca *Paduæ* crudeliter interfectus.

De morte Federici Imperatoris.

SUB prædicto annorum curriculo, potentissimus *Federicus*, in die S. *Luciæ* vitam amisit in *Apulia*: descenditque ad inferos, nihil secum deferens, nisi sacculum peccatorum.

De reversione Innocentii Papæ in Lombardiam.

¹²⁵¹ ANno Domini MCCLI. *Innocentius* Papa post mortem *Federici*, factis *Alemanniæ* cum prælatis, & principibus* ordinatis, circa Pascha exiens de *Lugduno*, venit ad *Januensem* Civitatem, ubi omnes Magnates *Lombardiæ*, qui viam Ecclesiæ sectabantur; ei in reverentiam occurrerunt. Deinde venit *Mediolanum*, & recuperata *Laudensi* Civitate, transiens per *Lombardiam*, festinanter *Perusum* properavit.

Per idem tempus populus *Placentinus*, furore cæco contra suos milites concitatus, auxilium *Cremonensium* imploravit: & expulsi militibus, *Obertum Palavicinum* in suam perniciem elegit in Dominum, & Rectorem.

De Rege Conrado.

Eodem anno *Conradus*, filius *Federici*, descendens de *Alemannia*, venit *Veronam*, & cum auxilio *Ecelini*, in mense Decembri, intravit in mare, in portu *Texanæ*, & navigans in *Apuliam*, eam cum Insula *Siciliæ* obtinuit, secundum suæ beneplacitum voluntatis.

De obita Principis Rainaldi Marchionis.

PER idem tempus mortuus est *Rainaldus* in *Apulia*, filius Marchionis *Esensis*, quem pro obside acceperat infelicissimus *Federicus*. Reliquit autem filium, & filias, quas habuit de quibusdam puellis nobilibus de *Apulia*, dum in carcere satis curialiter teneretur. Marchio autem naturali amore inductus, fecit cautè filii sui dulcissimos fructus sibi de *Apuliæ* partibus apportari: & faciens ipsos fieri legitimos tam per sedem Apostolicam, quam per regem *Alemanniæ* *Gulielmum*: puerum, cui nomen erat *Obizo*², qui patris imaginem tam in colore, quam in membrorum dispositione manifestissimè exhibebat, omnium suorum bonorum constituit, & declaravit hæredem.

De Patriarcha Gregorio, & morte Comitis S. Bonifacii.

¹²⁵² ANno Domini MCCLII. Dominus *Gregorius de Montelongo*, qui multis annis in

Lombardia, fungens officio legationis, tam fideliter, quam fideliter, & prudenter pro *Romanâ* Ecclesia laboravit, ordinatus Patriarcha *Aquilejensis* à Papa *Innocentio*, in mense *Januario* *Forum Julii* est ingressus.

Sequenti mense, videlicet *Februario*, *Ricardus* Comes Sancti *Bonifacii*, qui cum per multum pro Ecclesia contra *Federicum*, & *Ecelinum* perfidum* laboravit, cum esset *Brixie*, viam universæ carnis est ingressus. Reliquit autem unum filium parvulum, nomine *Lodovicum*. *Brixienfes* verò non immemores ejus commendabilis probitatis, eum cum honore maximo sepeliri studiosissimè curarunt. In mense verò *Majo* filii, & nepotes nobilis *Gulielmi de Carturio*, post multa genera tormentorum; jussu *Ecelini* sunt *Paduæ* interfecti.

De sceleribus perfidi Ecelini de Romano. 16.

IN hoc anno circa finem *Augusti*, *Ecelinus*³ humani generis inimicus, suggestione *Dæmonum*, & hominum malignorum, credens firmiter, contra se omnes milites, & electos populares *Marchiæ* conjurasse, extraxit mortiferum gladium irrevocabiler de vagina, incipiensquè à *Carnarolo* milite *Veronensi*, quem conjurationis principem assererat, tam in *Verona*, quam in *Padua*, *Vicentia*, & in tota *Marchia* inauditam stragem & occisionem hominum perpetravit. Vbique luctus erat, ubique dolor, & tristitia, ubique dira mortis imago. Catervatim milites, & majores natu in foro gladiis necabantur: membra frustatim præcidebantur, & rursùm collecta & imposita rogis, igne supposito cremabantur. Frater fratrem, consobrinus consobrinum, amicus amicum tradebat ad mortem, & propriis manibus trucidabat. His sceleribus credebatur quilibet, se obsequium præstare Tyranno. Et tamen isti, qui hoc faciebant, post paucos dies in similem mortis gladium, seu laqueum incidebant. Filii nobilium, & aliorum civium oculis privabantur, & eorum genitalibus amputatis, includebantur in carceribus tenebrosis, ubi moriebantur famis horribili cruciatu. Matronæ nobiles & delicatæ, & Virgines speciosæ fame, peste, injuriis, & afflictionibus inauditis in custodiis tabescebant. Quotidie diversis generibus tormentorum indifferenter tam majores, quam minores à carnificibus necabantur. Voces terribiles clamantium in tormentis die, noctuquè audiebantur de altis palatiis, quæ dolorem, & horrorem maximum hominibus inducebant: Nullus, publicè audebat plorare super his malis, sed quilibet vitam, & victoriam & si non corde, saltem verbis affectuosus, *Ecelino* nequissimo domino, affectabat. Illum justum, illum bonum, illum sapientem, & amatorem status *Marchiæ* omnes adulatoriè conclamabant. Nec tamen ista dicentes, ferocitatem animi ejus poterant mitigare, sed erat ei sicut populus, sic sacerdos: sicut laicus, ita religiosus: sicut senex, & imbecillis, ita puer adhuc balbutiendo in verba prorumpens. Nulli ætati, nulli sanctitati, nulli probitati parcebat. Semper eodem vultu, eodem modo, eadem instantia nimæ crudelitatis opera perpetrabat, & quasi semper à capite incipiens, quotidie sine labore, sine conscientia remorsione, magna tormenta, & inexcogitata corporibus hominum infligebat. Non remansit in tota *Marchia* progenies aliqua generosa, vel etiam popularis, quæ ab ipso vel ex toto, vel ex parte maxima non sit crudeliter lacerata.

Paduanus. B Mi-

Milites ferè omnes sunt gladio, & aliis suppliciis interfecti: Studiosi mercatores, iudices sapientes, praelati reverendi, claustrales devoti, canonici honorati, speciosi juvenes, & strenui radicitus sunt deleti, substantiis eorum ablatis, & dispositis secundum tyrannicam iussionem. Serpens insuper callidus, & astutus omnes pulchras domos, & fortes, & loca juxta portas, & pontes in Civitatibus constituta emere studiosissime procurabat, & post paucos dies, vitam simul & pretium venditoribus auferebat. Ipse bona Episcopatum, Abbatiarum, Canonicatum, & ferè omnium Ecclesiarum in suis sceleratis operibus consumebat. In diebus ejus cessavit prædicatio, obmutuit confessio peccatorum, & devotio fidei est extincta. Visitare etiam sancta loca publice homines non audebant: nam accusatores erant ab ipso in populo constituti, qui vigilanter, & sollicitè observabant, ne quid in dicto vel facto, vel aliquo contra Tyrannum pestiferum tractaretur. Accusatus autem à talibus insidiatoribus, etiam de levissima culpa, protinus in * aculeo levabatur, totaque ejus familia captivitate perpetua damnabatur. Defensor nullus in angustiis apparebat; accusatorum verò erat numerus infinitus. Residere sub *Ecelini* Tyrannide intolerabile, effugere impossibile videbatur: quia nequissimus Dæmon fossatis magnis districtum suum circumdederat, & super ipsa fecerat speculas, quas Marchiani *muras* appellabant, in quibus erant die noctuque speculatores, qui nec intrare, nec exire aliquos permittebant. Si quis in fuga deprehensus fuisset, sine audientia, oculis, vel pedibus, & manibus privabatur, nec aliqua eum poterat excusatio liberare. Talis erat status commorantium in Marchia: tale siquidem erat dominium *Ecelini*. De crudelitate itaque perfidi *Ecelini* pauca perstrinximus. nam exprimere ex toto ipsius malitiam vix posset facunda loquacitas *Tullii*, vel *Maronis*.

* Fortè. E.
quico

17. De carceribus perfidi *Ecelini*.

1253 Anno Domini MCCLIII. *Ecelinus* nullas nisi sanguine fuso gaudens habere vias, tam

A in *Verona*, quam in Marchia universa, vehementer iterum manum ad incarcerationum, & occidendum extendit, implevitque Civitates, & Castra multitudine captivorum, quos fame horribili affligebat. Præ famis autem, & sitis angustia, prohi dolor, quælibet immunda miseri comederunt, ac urinam cum aviditate inopinabili bibere cogebantur. Et eorum parvum impendere beneficium putabatur, qui urinæ suæ potum dignabatur fociis impartiri. Factor etiam intolerabilis, & aer corruptus, calorque nimius, & tenebræ ita horribiles erant in carceribus *Ecelini*, quod captivi vix poterant respirare. Multique his de causis spiritum exhalabant. Præterea tanta erat in his hominum miserabilium multitudo, quod ita unus alium comprimebat, quod nec jacere poterat aliquis, nec sedere: corporis verò debilitas nullo modo super pedes consistere permittebat. Clamor autem lugentium, & dicentium *Vae, Vae*, ac percussiones manuum ita horridæ personabant, quod non carceres manufacti, sed ergastula infernalis, & * penè inflicti à Dæmonibus merito putabantur: quia ibi nulla requies, nulla consolatio, nulla species redemptionis à malis illatis, & imminentibus habebatur. Mors ibi summo desiderio quærebatur, ut finem imponeret tantis malis. Moriens enim in tali statu, vivente felicius credebatur. In mortis verò articulo constituti, confiteri cum Sacerdotibus, & rerum suarum disponendarum licentiam nullo modo poterant obtinere. Efferebantur itaque quotidie corpora extincta de carceribus tenebrosis, nec permittebant aliquem sepeliri, nisi prius evidentissime probaretur, quis esset, vel unde, qui beneficium debebat consequi sepulturæ. Et ex hoc custodes carcerum faciebant fieri publica instrumenta, ut indubitanter possent Tyranno, sollicitè omnia inquirenti, ostendere mortuorum numerum, & vivorum. Sed, quia longum esset singula scelera Tyranni nefandissimi enarrare, sufficiant hæc pauca de plurimis esse dicta: satisque sit, nos, & in enormibus crudelitatibus non subtrahere veritatem, & in multis fastidium evitare.

* Fortè
Pena
ita.

EXPLICIT LIBER PRIMUS.

INCIPIT SECUNDUS.

De morte Regis *Conradi*, & de introitu *Pape* *Innocentii* in *Apuliam* & de ejus morte.

1254

Anno Domini MCCLIV. cum Rex *Conradus* duobus annis regnum *Apuliæ* tenuisset, die duodecimo, exeunte Majo, regnum simul, & vitam amisit. Post cujus decessum *Innocentius* Papa in manu valida intravit in *Apuliam*, & Sedem suam fixit apud *Neapolim*. Ad cujus præsentiam omnes Principes convenerunt, *Manfredus* etiam Princeps *Tarenti*, filius *Federici*, eidem subjectionem, & devotionem in omnibus proferentes. Cum igitur caput magnifici *Innocentii* Quartii nubes excedere videretur, sicut placuit ei, in cuius manibus sunt omnes fines terræ, & qui etiam altitudines montium contemplatur, decimo die intrantis Septembris, apud *Neapolim* naturæ legibus satisfecit: cui successit *Alexander Quartus*, qui prius erat Episcopus *Hosiensis*.

r. Alexander IV. Pontifex.

Dum autem Magnus *Innocentius* esset in

E mortis articulo, jamque illum versiculum frequenter repeteret: *Domine propter iniquitatem corripuisti hominem: Manfredus* naturalis filius *Federici*, impatiens contra Dominum Sedis Apostolicæ jam rebellis effectus, magnam stragem militum Ecclesiæ apud *Foziam* perpetravit. Audita igitur morte *Innocentii*, & substitutione *Alexandri*, cum majore audacia cæpit Ecclesiam in *Apulia* expugnare, vires ejus quotidie subvertendo. Cujus audacia, ac sagacitate mirabili *Apuli* pavescit, à devotione *Romanæ* Ecclesiæ discedentes, Principi humiliter adhærebant. Papa itaque *Alexander* ordinatis Capitaneis cum militia infinita, qui deberent contumaciam, & processum Principis cohibere, exiens de *Neapoli* ad partes *Campaniæ* properavit. *Manfredus* autem opus inceptum consummare intendens, 18. armis, muneribus, & ambagiis exercitum Ecclesiæ ita debilitare curavit, donec ipsum de regno turpiter, & effeminate coegit exire: taliter quod totius regni paterni obtinuit principatum, in præjudicium Ecclesiæ & gravamen.

De

*De transitu venerabilis Arnaldi, Abbatis
Sanctæ Justinæ de Padua.*

1255 **A** Anno Domini MCCLV. X. Februarii, cum Vir devotissimus Abbas *Arnaldus* honestatis forma, religionis Monasticæ speculum, & exemplar, octo annos, & tres menses in carcere tenebroso, & in vinculis consummasset, circa septuagesimum vitæ suæ annum, die decimo intrantis Februarii, qui tunc fuit primus dies Quadragesimæ, apud * *Astum* feliciter migravit ad Dominum. Imminente verò hora migrationis ejus, quæ fuit circa diluculum (sicut Fratres Minores viri devotissimi nobis fideliter retulerunt) multi in castris imminetibus constituti, viderunt manifestè ignea signa ab æthere descendisse, ad instar duarum ardentium facularum, quæ super carcerem ejus tamdiu steterunt, donec illa sancta, & Deo dilecta anima carnis vinculo est soluta. Significativa sanè, sicut firmiter arbitramur, illa duo signa fuerunt duplicis laureolæ, qua vir beatus est à Domino in coelesti curia inter Martyres, & Virgines coronatus. Corpore siquidem, & animo fuit Virgo, sicut sacerdotes, quibus confitebatur, liquidò profitentur. Nam nequè verbo, nequè facto unquam dehonestavit in vitio lasciviæ sui animi puritatem. Martyr verò meritò potest dici, quòd patienter, & innocenter sustinuit longam carceris passionem. In ipsa autem carceris angustia constitutus, tam custodum, quam se visitantium affectum, ità quadam lenitate mansuetudinis attrahebat, ut ab omnibus meritò amaretur. Nam cum in eodem anno, quo de hac vita erat exiturus, nullum proprium habuerit servientem, ab omnibus enim fuerat derelictus propter immanem rabiem sævientis Tyranni, qui præceperat, ne aliquis ei ad manducandum aliquid exhiberet, nisi panem atrum, & aquam brevem: nihilominus tandem custodes carceris pietate commoti, omnia ei occultè humanitatis obsequia exhibebant. Ad tanti autem Viri venerabiles exequias celebrandas, in die obitus, convenit utriusquè sexus non minima multitudo hominum, & cum reverentia, & honore corpus ejus sanctissimum ad Fratrum Minorum Ecclesiam deferentes, sepulturæ devotissimè tradiderunt. Multi verò tam viri, quàm mulieres pias lacrymas effundebant, remniscentes viri Dei compassionem, & dulcedinem, & animi lenitatem: multiquè dicebant, ipsi esse potiùs congaudendum, quòd esset à tantis angustis liberatus, & paradisi gaudiis frueretur. Post quinquaginta verò dies ab ejus obitu, visum fuit Fratribus Minoribus, quòd ejus corpusculum in sepulcrum paratum decentius deberet transferri. Procuraverunt autem noctis silentio homines conductitios adhibere ad hoc negocium peragendum, extimantes corpus putridum, & penitus tabefactum odorem intolerabilem exhalare. Aperientes itaque loculum, quo pia membra tenebantur inclusa, & nulla putredinis, & corruptionis videntes vestigià, præter quandam albedinem ad modum lanuginis circa palpebras oculorum, admirationem maximam habuerunt, & cunctos de domo ad hoc miraculum convocantes, unanimiter Deum laudaverunt, qui in Sanctis suis est mirabiliter gloriosus. Post hoc in sepulchro condigno parato beati Viri corpus reverendissimè condiderunt.

A

*De Tridentinis, qui rebellaverunt contra
Ecelinum.*

Eodem anno circa principium Aprilis, *Tridentini* gravissimum jugum tyrannidis *Ecelini* à suis cervicibus excusserunt. Ad quos opprimendos validum exercitum per *Vallem Suganam* festinanter direxit, qui multa castra, & villas eorum tam incendiis, quàm rapinis crudeliter devastavit. Eodem tempore *Ecelinum* de *Egna*, filium fororis suæ, conjecit in vinculis, & *Ciramontem* suum fratrem variis tormentis, & fame peremit. Qui ergo fratri, & nepotibus non pepercit, non erat mirum, si super extraneis nulla misericordia movebatur.

B

De commotione Brixie.

19.

A Anno Domini MCCLVI. in mense Martio, 1256 instigante venenatissimo colubro *Ecelino*, *Brixia* est civili discordia perturbata. Pars Ecclesiæ succubuit: pars verò *Ecelini* obtinuit dominatum. Tamen in hoc victores fuerunt astuti, quòd Tyrannum crudelissimum Civitatem ingredi minimè permiserunt, ad regimen *Brixie* *Gufolinum* suum civem, patriæ amatorem protinus eligentes. *Ecelino* verò jam cum exercitu *Montem Clarum* ingressò, persuaserunt redire *Veronam*, verbis, & promissionibus ejus ferocitatem animi, ad internecionem* super parati, * *Forrè* sagaciter mitigantes. *Semper.*

C

Eodem anno *Ecelinus*, cui proprium erat nunquam parcere, nec etiam misereri, *Bontraversum** suum focerum cum filii suis cepit, & in carcere gravissimo famis cruciatu peremit. Si causa quæritur captionis, breviter respondemus, quia omnibus, quos volebat Tyrannus occidere, titulum proditoris generaliter opponebat. *Ecelinus* Socerum in carcere peremit.

D

*Qualiter Legationis officium commissum est venerabili Viro Philippo Archiepiscopo
Ravennati.*

Circa hæc tempora, cum inæstimabili crudelitate nequissimi *Ecelini* (ut hyperbolicè loquar) admiraretur cælum, turbaretur terra, horreret infernus, commoverentur reges, & Principes nationum: *Alexander* Papa precibus Marchionis *Estensis*, & aliorum Magnatum Marchiæ inclinatus, qui contra tam efficacissimum inimicum auxilium Ecclesiæ implorabant, de consilio Cardinalium officium legationis *Lombardie*, & Marchiæ, nec non *Romaniolæ* commisit viro magnifico, & prudenti, Domino scilicet *Philippo Ravennati*: injungens ei specialiter in mandatis, ut ad reprimendam contumaciam perfidi *Ecelini*, qui à bonæ memoriæ Papa *Innocentio* tanquam hæreticus fuerat condemnatus, deberet modis omnibus laborare. At Archiepiscopus contra hostem Ecclesiæ, invictum pariter, & astutum, onus legationis suscipiens, de clementia divina confisus, instanter cœpit cum amicis Ecclesiæ pertractare, qualiter insuperabilis tyrannidis *Ecelini* posset impetum cohibere. Sed multis hinc inde propositis in colloquiis Civitatum, in fine omnibus ferè impossibile videbatur, quòd aliquis posset Tyranno ità potenti, astuto, & ditissimo resistere, nisi divina gratia suffragante. Archiepiscopus itaque sciens, nihil esse impossibile apud Deum, ad misericordiam Dei dirigens oculos intellectus, constanter cœpit per se, & per alios crucem Domini prædicare, admonens omnes orationibus, & gemitibus Domini clementiam exorare: ut ipse non diutiùs sustineret, quòd Ecclesiæ suæ perfidus hæreticus insultaret. Tunc multi, quorum corda gratia divina perfuderat, *Paduanus.* B 2 si.

F

1 Crux contra Ecclinum publicata.

signum vivificæ Crucis¹ devotissimè susceperunt, & ad deprehensionem Tyranni animos attollentes, divinum auxilium orationibus, obsecrationibus, & gemitibus inenarrabilibus quotidie postulabant.

Qualiter Ecelinus contra Mantuanos exercitum præparavit.

2 Mantua Ecelini armis potita.

Interea, dum hæc agerentur ex parte Legati humiliter & devotè, ex opposito superbissimus *Ecelinus* in arma furens, ad delendum *Mantuanos*² cœpit cum summa instantia exercitum præparare. Præsentabantur equi, mensurabantur clypei, lorice, & galcæ producebantur. Tantus fuit numerus militum: pedites, & balistarii sollicitè in campo Martio requisiti. Sagittæ, lanceæ, & gladii acuebantur: sunt etiam vexilla victricia renovata: clamorque maximus fiebat quotidie dicentium populorum: *Mantua, Mantua* properemus: quia sola *Mantua* impedit Dominum nostrum totius habere dominium *Lombardiæ*.

De Astrologis Ecelini, & de vastatione Mantuanorum.

Convocavit insuper ad se cælestium corporum sollicitus explorator, Astrologos, & Divinos: præcipiens eis supputare menses, sidera contemplari, & signa cœli consideratione acutissima perscrutari: ut indubitanter scire posset, quando erit tempus ad movendum exercitum opportunum. Tunc illi tam metuenti Principis imperiis obsequentes, diligenter investigaverunt Solis, Lunæque cursum, planetarum motum, & signorum effectus: & artis peritia illustrati, diem, & horam, & punctum evidentissimè invenerunt, in quibus invictissimus Princeps de felici processu securus, adversus *Mantuanos* iter arripere³ ininstanti. At ille dictis eorum incumbens, in hora præfixa movit exercitum cum magnifico apparatu. In cuius auxilium venit *Ubertus Palavicinus*⁴, vir callidus, & astutus, cum *Cremonensibus*, *Placentinis*, & aliis Ecclesiæ inimicis. Et insimul congregati, quasi Leones rugientes ad prædam, districtum *Mantua* intraverunt, & omnia, quæ erant in agris fuciendo, evellendo, & comburendo, usque ad lacus marginem, penitus destruxerunt. In istis angustiis *Mantuanorum* solus Marchio *Esfensis* cum *Ferrariensibus*, & *Bononiensibus* in eorum auxilium est profectus.

3 Al. Inconspicue.

4 Ubertus Palavicinus Ecelini socius.

Qualiter Legatus introivit in Marchiam per paludes, & de Padua gloriosissimè triumphavit.

Dum igitur *Ecelinus* circa *Mantuanorum* destructionem insisteret vehementer, Legatus septiformis Spiritus gratia illustratus, sub poena excommunicationis omnes Marchianos, qui effugerant dominium *Ecelini*, tam de *Verona*, quam de *Padua*, *Vincentia*, & *Tarvisio*, omnesque cruce signatos insimul congregavit. Cui *Venetorum* reverenda Communitas balistariorum, & peditum, navium, & victualium contulit auxilium opportunum. *Ferraria* etiam in subsidium Legati quingentos pedites destinavit. Omnibus itaque apud turrim *Bayba* congregatis, Legatus in nomine Domini nostri Jesu Christi, salubri, & dulci allocutione eos confortans, intravit navem, & omnes idem facientes prospero cursu usque ad *Corrigiolam* pervenerunt. Quorum adventum ut audivit *Ansedisus* Potestas *Paduæ*, statim præcepit

A omnes meatus claudi aquarum, ut deficiente aqua in alveo fluminis, naves eorum in sicco penitus remanerent. Et confestim cum militia, & populo undique collecto *Plebem Sacci* intravit, ibique disposuit inimicorum impetum cohibere. At illi castro *Conchadalbari* expugnato, & combusto *Burgo Capitis sylvæ*, & etiam *Bubulentæ*, villas, & *Burgos* circumstantes cœperunt plurimum perturbare: omnesque illorum fortitudinem metuebant. Tunc *Ansedisus* admirans illorum audaciam, suorumque focordiam, dimissa *Plebe Sacci*, *Paduam* est reversus, intendens tantum Civitatem sollicitè custodire.

B Legatus itaque, ut pote vir in multis expertus, videns Potestatem præ timore nimio terram opulentam, scilicet *Plebem Sacci* vilissime reliquisse: non fuit contentus tantum *Plebem* strenuè occupasse; sed habito concilio sapientum disposuit usque *Paduam* cum exercitu properare. Summo igitur diluculo, die Lunæ duodecimo exeuntis Januarii, clangore tubarum exercitu excitato, armisque viriliter ab omnibus apprehensis, Legatus ante se deferre fecit almæ Crucis vexillum, quod sequuti sunt omnes: Omnes animo confidenti de cœlo auxilium postulantes. Et iter felicissimum accipientes omni suppellectili, præter arma in manibus, derelicta, per viam pontis S. *Nicolai*, circa horam sextam, *Paduam* velocissimè pervenerunt. Cum autem ad portam pontis *Curvi* venissent, custodes de Turri, & de aggeribus *Burgorum* jacula jacentes, illos ingredi fortiter prohibebant. Tunc strenui bellatores, mortis periculum contemnentes, manibus, & pedibus per aggerem superius ascenderunt; & sic de *Burgis* Civitatis, fugientibus adversariis gloriosam victoriam sunt adepti.

D Tunc Legatus divino spiritu inflammatus, aspirare cœpit ad expugnationem tam Clarissimæ Civitatis, fecitque die illa, noctequè sequenti Gattum firmissimum præparari, ad supponendum ignem in porta pontis, quæ dicitur *Altinatus*. Et quum jam Legatus nova haberet, *Ecelinum* cum exercitu in præcedenti Dominica aliquantulum a *Mantua* separatum, & ad redeundum *Veronam* paratum, festinanter die Martis, circa horam nonam, fecit Gattum versus portam impelli, & ignem ad comburendum ipsam citissimè ministrari. Quo facto, divino suffragante spiritu, porta cum domo imminente à flamma velociter est accensa. Tunc cœpit resonare clangor populorum, cohortantium se ad pugnam, clangorque tubarum; Balisterii quoque fortes, & frequentes dirigebant sagittas contra illos, qui de muro jacula demitebant. Interiores itaque combustionem portæ non modicum sunt perterriti, exteriores verò audaciores effecti, scalas muris undique apponentes, circa horam vespertinam, super Civitatis muros viriliter ascenderunt⁵. Tunc *Ansedisus* videns captam esse ab adversariis Civitatem, cum militia fugam arripens⁶, per portam S. *Joannis* egressus, concitè *Vincentiam* properavit. Victores autem paucos occidentes, & quasi neminem capiētes, spoliare Civitatem toto conamine sunt aggressi. Tunc aperti sunt carceres tenebrosi: rupta sunt vincula, & catenæ: hinc egrediuntur turbæ hominum moribundæ, inde procedunt matronæ nobiles, trepidæque puellæ, squalore, macieque confectæ. Exeunt postremò nobiles pueri excæcati pariter, & castrati, quorum miserandus aspectus ad piarum lacrymarum effusionem oculos intuentium pro-

F 4. Pontifex Legatus Ecelinus Paduam cepit. 5. Ansedisus Paduam fugatus. 21.

vocabat. Nullus itaque viribus hominum attribuat victoriam tam fortissimæ Civitatis; sed soli Deo, qui est in suis perfectis operibus gloriosus: cujus mediante virtute, famelici faturatos, inermes armatos viriliter devicerunt.

Præter hæc tantam gratiam contulit virtus divina Legato, ut infra quatuor dies non solum Castrum *Ecelini*, quod erat in angulo Civitatis; sed etiam omnia Castra, quæ erant in *Paduano* districtu, tam in plano, quam in montibus constituta, ei custodes *Ecelini* protinus reddidere, præter castrum *Montis Siliis*, castrumque inexpugnabile *Calaonis*. Fama fuit igitur istius victoriæ per universam *Italiam* divulgata: Ecclesia ex hoc est virtute roborata: Sacerdotes de Legati constantia glorificabantur, omnesque ipsum prædicabant laude dignum, qui hostem invictissimum vicit, & insuperabilem superavit. Ipse namque divina virtute suffultus, stultam esse sapientiam *Saliniguerræ* in facto *Ferrariæ* comprobavit. Nunc verò in expugnatione *Paduæ* astrologiam, & sortilegia *Ecelini* esse vanissima, luce clarius demonstravit.

De summa crudelitate Ecelini, cum audivit Paduam esse captam.

Interea, dum hæc *Paduæ* feliciter agerentur, superbissimus *Ecelinus* à *Mantua* vastatione revertens, fluenta *Mintii* cum exercitu pertransibat. Et ecce occurrit ei velox nuncius veniens à *Verona*, qui occultè cum timore maximo ei captam esse *Paduam* ab adversariis nunciavit. Tunc ille inæstimabili dolore, ac furore commotus, iussit exercitum festinanter fluvium pertransire: currusque deinde usque *Veronam* sine intermissione aliqua agitari: sicque de duabus diætiis unam conficiens, omnibus admirantibus, & festinationis causam ignorantibus, velociter *Veronam* pervenit, ubi sit omnibus manifestum, *Paduam* ad manus inimicorum penitus devenisse. Auditis his rumoribus, *Paduani* coeperunt inconsolabiliter lamentari: tum pro uxoribus, & filiis, & filiabus, & substantiis, de quorum statu in discrimine tanto erant incerti: tum quia videbant, se in manibus Tyranni crudelissimi constitutos. Tunc insatiabilis homicida, & draco venenosus addens afflictionem afflictis, præter aliquos sceleratos, præcepit capi omnes penitus *Paduanos*¹, quorum numerus ad duodecim millia hominum pertingebat, ipsosque compedibus alligatos includi fecit in carceribus tenebrosis: quos omnes fame, & aliis suppliciis miserabiliter interfecit. Iterum præcepit, quod si aliquis *Paduanus* in fuga fuisset deprehensus, continuò manibus, & pedibus privaretur. Multi itaque tali poena puniti jacebant in agris, & viis prostrati. Ad quorum horrendos rugitus, validosque clamores nullus propter timorem Tyranni commotus misericordia fleſcebatur. Tunc etiam *Ansedisum*² sororis suæ filium, gravissimis catenis compedibus alligavit, imponens, quia non bene *Paduam* custodivit. Sed crudelis, & impie Tyrannus, cur Deo no attribuis *Paduæ* captionem, contra quem nulla potest sapientia, & scientia prævalere? Non enim in multitudine bellatorum, & fatali constellatione, in quibus confidis, obtinetur victoria præliorum; sed divinæ voluntatis arbitrio omnia disponuntur. Saltem ad hoc credendum firmiter, o pessime hominum, te inducat, quod per populum contemptibilem, & egenum, quem pro nihilo reputabas, divi-

A no judicio subito *Paduam* munitissimam amissiſti, quod per anni spatium posse fieri minime credidiſſes. Si tota confurrexiſſet contra te militia *Gallicana*, tu credebas inimicos ab ingressu *Marchiæ* prohibere, fluvios desiccando: sed Dominus in caput tuum convertit, eos siccis pedibus ad *Paduana* moenia perducendo. Desine itaque minister *Satanæ*, desine adversus mundi Opificem insanire, sciens, quod durum est contra Omnipotentis stimulum calcitrare.

B Post mensem autem à captionem *Paduæ*, cum Civitas aquarum beneficio plurimum indigeret, quia in districtu *Vicentino* Tyrannus fecerat claustra, ne versus *Paduam* emanarent, Legatus ad destruendum prædicta obstacula cum exercitu properavit. Quod quum audiſſet Potestas *Vicentiæ*, occurrit eis audaciter cum militia *Vicentina*. Et inito certamine, Potestas, & multi cum eo Nobiles viri in prælio ceciderunt, omnesque alii turpiter sunt fugati fractisque claustris aquarum, Legatus cum exercitu *Paduam* est reversus.

De seditione exercitus Legati.

22.

C Post hæc circa introitum Augusti, Legatus cum magno exercitu versus *Vicentiam* equitavit, pervenitque ad Burgum *Custodie*, ubi est antrum mirabile ad videndum: ibique sunt exortæ inter Principes contentiones³, & quaestiones diversæ. Principia fuerunt ista, quod *Bononienses*, de quibus erat in exercitu tam militum, quam peditum maxima multitudo, versi in seditionem dixerunt, se nolle ultra procedere: imò volebant ad propria remeare. Videns autem Legatus in exercitu esse dissensiones multimodas animorum, quas non poterat mitigare, *Paduam* protinus est reversus. *Bononienses* autem, qui cum magno fervore venerant in *Marchiam* ad Legatum, inventis frivolis occasionibus ignominiosè ad patriam redierunt.

Qualiter Ecelinus venit cum exercitu circa Paduam.

F His cognitis *Ecelinus* audacior effectus, rursus in arma furens, ad recuperandam *Paduam* vesana mente aspirans, prece, & precio de totius *Lombardiæ* finibus, ubi fautores habebat, militibus, peditibus, & balistariis congregatis, cum ingenti multitudine bellatorum contra *Paduam* est profectus. Cujus terribilem adventum Legatus, & Marchio cognoscentes, & * pugnandum campeſtri proelio cum Tyranno impares viribus se videntes, fossatum circa Burgos *Paduæ*, à parte occidentali cum summa festinatione fieri præceperunt, ad furentis *Ecelini* impetum cohibendum. Et concitè *Venetias*, *Ferrariam*, & *Mantuam* nuncios dirigentes, collegerunt in unum militem, & peditum non modicam quantitatem. Patriarcha autem *Aquilejensis* cum decenti societate in eorum venire auxilium festinavit. Castra metatus est autem *Ecelinus* cum valido exercitu juxta fossatum, direxitque frequenter suas acies copiosas ante moenia Civitatis⁴, ut intrinsecos ad prælia provocaret. Sed ipsi caute dimiserunt eum ad suum libitum insanire. Nam circa quinque millia hominum in suo exercitu dicitur habuisse: * Legatus verò, & Marchio cum Prælatiſ, & Sacerdotibus, & Levitis nunquam ad duo millia pervenerunt. Legatus autem vir constantissimus, ut ad Civitatis defensionem cives pavidos animaret, in monasterio Sancti *Benedicti*, juxta fossatum,

B 3

die,

3. Tumultus. terror. què in exercitu Legati Pontificii.

* Adde. ad

4. Padua ab Ecelino obſeſſa.

* Desiderantur hæc in Cod. Pat. usque Legatus autem, &c.

1. Ecelini in Paduanos Veronenses inventos crudelitas.

2. Ansedisum sororis suæ filium ab Ecelino Avunculo duriter habitus.

r. Solvitur
Paduana
obsidio.

die, noctuque suam constituit mansionem, aliis Principibus inter muros *Paduæ* residenti-
bus præ timore. Videns tandem Tyrannus fu-
ribundus, se contra Civitatem non posse in
aliquo prævalere, nec ad *Montemfilicem* sibi pa-
tere accessum, ubi Castrum fortissimum à suis
custodibus tenebatur, *Veronam*, frustratus suo
desiderio, est reversus: nec addidit ultra fi-
nes *Paduæ* cum exercitu introire: imò *Padua-
ni* frequenter loca ei subdita viriliter impugna-
bant.

Tunc temporis, tertio die, intrante Augu-
sto, dominus *Joannes* Episcopus *Paduanus*,
veniens à *Romana* Curia, ubi pastorem pro-
meruit dignitatem, à Clero, & populo *Padua-
no* honorabiliter est susceptus, & à porta *Præ-
ti* usque ad majorem Ecclesiam processionaliter
est deductus.

De reconciliatione Brixiae,

1257 ANno Domini MCCLVII. exhortatione
pariter, & præcepto Legati Sedis Aposto-
licæ, frater *Henverardus* de Ordine Prædica-
torum, vir Venerabilis, & tam in Theologia,
quàm Physica scientia plurimum eruditus,
Grifolinum Brixiae Potestatem, & alios Opti-
mates ita dulci, & facunda eloquentia miti-
gavit, quòd illi, qui de parte Ecclesiæ in præ-
dicta Civitate fuerant vinculati, à vinculis
absoluti, & suis sunt possessionibus restituti.
Quo facto, Legatus exponens se magno pe-
riculo, propter insidias malignorum, latenter
de *Mantua* cum paucis *Brixiam* est profectus,
& ibidem aliquot diebus residens, ita suo dul-
ci colloquio *Brixienfium* animos reconciliavit,
quòd ipsi firmiter promiserunt, * more solito
in devotione Ecclesiæ permanfuros. Quod
audiens *Ecelinus*, & *Palavicinus* Ecclesiæ ini-
mici, frustrati spe sua, sunt non modicum
conturbati.

Desidera-
tur. se.

2. Papien-
ses. & Pla-
centini
Casariano-
rum jugum
excutiunt.
NB.

Eodem anno *Papienses* primò, & *Placentini*
secundò jugum *Uberti Palavicini* à suis cervi-
cibus viriliter excusserunt². Nam, sicut *Ece-
linus* in Marchia, ita ille super partem *Federi-
ci* in Civitatibus *Lombardiæ* tyrannidem exer-
cebat.

23. Per idem tempus Castrum *Montis Silicis*,
& Castrum altissimum *Calaonis* reddita sunt
Marchioni à custodibus *Ecelini*. Et sic ejus
potentia de *Paduano* districtu est penitus ex-
stirpata.

Sub præcedenti annorum curriculo, *Albri-
cus* de *Romano*, qui per multos annos inexo-
rabilem discordiam habuerat cum fratre suo
Ecelino, Dei & hominum inimico, inventis
quibusdam occasionibus ab Ecclesiæ devotione
recedens, confederatus³ est cum eodem. Ci-
vitatem autem *Tarvisum* in suam retinuit po-
testatem.

3. Albri-
cus de Romano
Ecelino fra-
tri reconci-
liatus.

De discordia in electione.

Cum prædicta tam in *Lombardia*, quàm in
Marchia gererentur, interfecto à *Frisioni-
bus* in bello rege *Alemanniæ Gulielmo*: conve-
nerunt Principes ad electionem more solito
faciendam. Cum igitur tractarent de Principe
idoneo eligendo, humani generis inimicus se-
minavit zizaniam inter eos. Nam quidam Co-
mitem *Rizardum*⁴, Fratrem regis *Angliæ*,
regem *Alemanniæ* elegerunt: alii verò sua vo-
ta in regem *Castelle* penitus transtulerunt. Co-
mes autem *Rizardus* ascendit in *Alemanniam*
festinanter, & de assensu quorundam Princi-
pum capiti suo regni *Alemanniæ* diadema im-
poni * curavit. Vterque verò electus suos Le-

4. Rizardus
Anglus, &
Alphonfus
Hispanus
Rom. Reges
electi.
Deest id
verbi in
Pavino.

A gatos ad *Romanam* curiam destinavit, pro con-
summatione à Summo Pontifice impetranda;
sed dominus Papa nollens in partem aliquam
declinare, ne fortè pax Ecclesiæ turbaretur,
de consilio Cardinalium, sub specie deliberan-
di, distulit super quæstione tantorum Prin-
cipum definitivam sententiam provulgare.

Qualiter pars Ecclesiæ suos adversarios in Brixia superavit.

ANno Domini MCCLVIII. cum multi cla-
rissimi viri de *Brixia* exaltationem Sanctæ
Matris Ecclesiæ affectantes, tyrannidem ad-
versæ partis patienter per biennium toleras-
sent: tandem sicut viri strenui, & elati, * se
se periculo exponere potius elegerunt, quàm
* vehementissimè continuè cruciari. Time-
bant enim quotidie, ne à suis adversariis in
manus perfidi *Ecelini Brixia* traderetur. Tunc
latenter ad Legatum, & Marchionem, qui
tunc erant *Paduæ*, pro exercitu ordinando
contrà pestiferum *Ecelinum* nuncios direxe-
runt: ipsos attentius exorantes, ut parati es-
sent eis præstare subsidium in die præfixo, in
quo suos disposuerat invadere inimicos. At
illi eorum precibus libentissimè annuentes,
in tempore assignato magnificè in eorum au-
xilium perrexerunt. Prædicti verò fideles Ec-
clesiæ, ut potentes viri, providi, & exper-
ti, timentes plurimum, ne pars adversa eo-
rum deprimeret audaciam per aliquam conje-
cturam, & habita occasione pessimum *Eceli-
num*, & *Palavicinum* in suum auxilium con-
vocaret: duobus diebus ante terminum con-
stitutum, secundo scilicet die, exeunte Apri-
li, circà Solis occasum, arma subito rapien-
tes, more Leonum audaces, inimicos viriliter in-
vaserunt, eosque per totam noctem fortiter
expugnantes, antè horam tertiam diei sequen-
tis, plenissimam de ipsis victoriam sunt ade-
pti⁵, & ferè omnes autores scelerum, *Grifoli-
num* etiam Potestatem *Brixiae* capientes, omnes
in vinculis conjecerunt. Comes itaque Sancti
Bonifacii, egregiæ indolis adolescens, paternæ
probitatis impiger imitator, audiens *Brixien-
ses* esse sub armis, cum parte militiæ *Mantua-
næ* in amicorum auxilio continuè est profe-
ctus. Post verò tres dies Legatus, & Marchio
in manu valida *Brixiam* intraverunt, & ibi-
dem tandiu steterunt, donec omnia fuere di-
sposita, secundum beneplacitum amicorum.

* In Pavino
no Pavino
se se.
* In co-
dem. Vete-
mentissimè.

5. Calisti
norum par
Brixia op-
primunt.

E Hæc itaque audientes *Ecelinus*, & *Palavici-
nus* pariter tremuerunt. Expalluit eorum fa-
cies, & abiit intellectus, omnesque eorum fau-
tores per totam *Lombardiam* capita in terram
præ tristitia dejecerunt. Tota enim spes illo-
rum, & desiderium erat *Brixiam* obtinere,
quia per ipsam vires resumere, & inimicos de-
primere, totiusque assequi sperabant domi-
nium *Lombardiæ*. Dominus autem, secundum
propheticum sermonem, signa faciens irrita
Divinorum, & vertens Hariolos⁶ in furo-
rem, Idololatriam *Ecelini*, & *Palavicini*, qui pla-
netas, & signa coeli pro numine veneraban-
tur, suæ potentiae brachio prostravit pariter,
& confudit. Non enim Omnipotens planetis
contulit deitatem, nec eorum motibus suam
potentiam alligavit; sed in se retinuit plenu-
tudinem potestatis. Reputandi ergò sunt fatui,
& infani, qui totam spem suam in constellatio-
nibus posuerunt, & Creatorem omnium
contrà se non timent quotidie suis sceleribus
provocare. Dominus igitur sit nobis adjutor,
& non timebimus, quid nobis faciant Mars,
Jupiter, & Saturnus.

6. In Pavino
do Astrolo-
gos sacra-
mus.

De commotione Cremæ.

Factis itaque *Brixie* prosperè ordinatis, Legatus perrexit *Mediolanum*, ut sedaret *Mediolanensium* discordias cavillosas. Cum igitur circa hoc plurimum laboraret, magnum infortunium accidit *Mediolanensibus*, eorum exigentibus dissensionibus, & peccatis. Nam cum per multorum annorum circumvolutiones *Cremæ* dominium habuissent, & propter hoc inter ipsos, & *Cremonenses* inexorabilis discordia extitisset, ex qua multa millia hominum ex utraque parte, in diversis bellorum congressionibus perierunt: his tamen temporibus *Cremæ* taliter est ad manus *Cremonensium* devoluta. Quidam namque potentes de *Cremonensibus*, contra quosdam suos adversarios ex eodem Oppido zelo malitiæ concitati, *Cremonenses*, & *Palavicinum* in suum auxilium vocaverunt, & expulsa parte adversa, se simul cum patria *Cremonensium* dominio subdiderunt.

Qualiter Paduani Teutonicorum militiam superaverunt.

Eodem tempore, tertio scilicet die, Julio exeunte, Marchio, & militia *Paduana* in *Campestribus Baxiani*, militiam *Teutonicorum*, solum recipientium à perfido *Ecelino*, viriliter prostraverunt, magnamque prædam de ipsorum spoliis habuerunt. In istorum quippe impetuosa virtute Tyrannus maximè confidebat, quorum fretus auxilio & tutela, nefanda & inaudita scelera toto domini sui tempore audacissimè perpetravit. Et quid mali non operatur auri fames penitus execranda? Isti enim probatissimi *Teutonici*, animarum suarum, & corporum stolidissimi venditores, ita erant *Ecelini* pecunia excecati, quod nec sententia excommunicationis, nec terrore non parcentium gladiatorum avelli ab *Ecelini* horribili obsequio potuerunt. Unde à victoribus velut oves occisionis sunt merito reputati.

Qualiter Januenses sunt à Venetis superati.

His temporibus cum *Januenses Venetorum* animos graviter offendissent in Civitate *Anconitana*, quæ antiquitus *Ptolemaida* dicebatur, ubi communiter negotiatores dictarum Urbium habitabant; *Venetis* ulcisci suas injurias cupientes, & pro nihilo maris pericula, & expensarum magnitudinem reputantes, dummodo valerent se de adversariis vindicare classem in manu valida in *Syriam* direxere: & tam navaliprælio, quam campestri *Januenses* viriliter expugnantes, captis multis navibus eorum bellicis, & reliquis in fugam conversis, eversa simul turre munitissima, & in vastitate hostili, cunctis eorum domibus desolatis, ipsos de Civitate *Anconitana* penitus expulerunt.

Qualiter Ecelinus habuit Brixiam, & de captione Legati.

Propter innumerabilium inundationem malorum, absorbentium intellectum, horret animus temporum nostrorum calamitates, & ruinas persequi seriatim. Viginti enim anni sunt, vel circa, quod occasione Sedis Apostolicæ, ac Imperialis, sanguis *Italicus* effunditur, velut aqua, & contra *Romanam* Ecclesiam Tyrannorum perfidia debacchatur. Et nunc, cum putabamus perniciosorum hominum potentiam aliquantulum diminutam, rursus prosperitate inopinabili confortati ad sidera extolluntur. Denique cum Legatus cum exercitu *Brixiensem*, & militia *Mantuana*,

A *Palavicino*, & *Cremonensibus* occurrisset, qui suggestionem perfidi *Ecelini* duo castra *Brixie* invalerant, juxta flumen *Olei* constituta: tunc *Ecelinus*, qui usque in senectam, & senium à malitia non cessavit, undique militia congregata, subito de oppido *Piscariæ*, in noctis crepusculò, iter arripuit, in summo diluculo, die *Veneris* secundo, exeunte Augusto, transiens *Oleum*, exercitui *Cremonensium* se adjunxit².

2. Ecelinus cum Palavicino exercitum jungit.

Audiens autem Legatus vires hostium augmentatas, sed incrementi nesciens quantitatem, habito concilio sapientum, voluit in castrum

B *Gambaræ* cum exercitu introire, & sic in tuto loco amicorum auxilium expectare. Sed vicit hoc salubre consilium * temeritas multitudinis, obstinatè dicentis, potius esse dimicandum cum hostibus, quam ad latibula divertendum.

* Al. Intemeras.

25

Ignorabant enim tam Legatus, quam alii, * ut malè custodientes vias; per quas transire

* In alio: utpote malè

poterant inimici, *Ecelinum* cum universa militia *Marchiana*; in nocte præcedente personali ter advenisse. Dum igitur diversi diversa sentirent (nam fortissimos quoque milites subita bella conturbant) *Ecelinus*, & *Palavicinus* flumen *Olei* velociter transeuntes, contra fideles

C *Ecclesiæ* acies continuò direxerunt. Et tunc incœperunt acies *Ecelini* prius absconditæ diatari, & ejus vexilla mortifera recognosci. Cernentes igitur persequutores *Ecclesiæ* Legatum, & *Brixienfes* comparatione sui habere militum paucitatem, sine dilatione ipsorum exercitum terribiliter invaserunt. Tunc *Brixienfes* inopinabilem inimicorum multitudinem intuentes, perterriti vehementer, in fugam protinus sunt conversi, captaque est ex eorum populo maxima multitudo, & (quod non sine dolore dicimus vehementi) captus est Legatus³, & cum eo Episcopus *Veronensis*, nec non Potestas

3. Legatus Papæ in Ecelini potestatem devenit.

D *Mantue*, ac multi alii probi viri. *Brixienfes*, qui remanserant ad custodiam Civitatis, & qui de castris ad Urbem confugerant, timore subito excecati, sine ictu gladii, & sagittæ sævissimo omnium Tyrannorum, *Ecelino* scilicet, & *Palavicino* *Brixiam*⁴ protinus tradiderunt. Multi verò nobiles, & etiam populares, & Episcopus cum Clero Civitate relicta fugerunt à facie inimici, salvare personas in tanto discrimine solummodo cupientes.

4. Brixia Ecelino restituitur.

E Porro de tam subita *Brixie* amissione, & de captione Legati, viri constantissimi, & fidei fervore accensi, qui assidue pro *Ecclesiæ* libertate contra Tyrannorum rabiem, ad adolescentiam usque ad senectutem exponendo sed diversis periculis, laboravit nonnulli plurimum conturbati, cœperunt & conqueri vehementer, & mirari, quia divina providentia tanto tempore permittit *Ecclesiam* sic affligi, & impios validè prosperari. Sed absque dubio istas querelas parvitas fidei introducit. Cum enim sciamus Sanctissimum *Josiam* à sagittariis *Pharaonis*, *Petrum*, *Paulum*que *Neronis* Imperio interemptos (& ut de hominibus taceamus) cum Dei filium cognoscamus crucis ignominiam pertulisse, parvæ fidei à nobis sunt meritò existimandi, qui felices putant Tyrannos, & Urbium subversores, quia prosperitate istius seculi, & delitiis perfruuntur: cum continuus successus temporalium æternæ damnationis esse indicium comprobetur. Sed & in præsentis legimus maximos Tyrannorum miserabilem exitum habuisse. Nam *Cyrus*, post dominium *Orientis*, à Regina *Scytharum* legitur decollatus: veneno *Babylonico* Magnus periit *Alexander*, & *Cæsar* Senatorum gladiis est confossus. Et nunc non est manus Domini abbreviata,

ut

ut salvare nequeat servos suos : sed peccatis hominum exigentibus permittit aliquando ipsos insanire , & Ecclesiam suam in tribulationum turbine fluctuare. Dimissis itaque dubitationibus de regimine Creatoris , jactemus nostrum in Domino cogitatum , qui post tempestatem tranquillum facit , & post lacrymationem , & fletum exultationem infundit.

Qualiter inter Cremonenses , & Ecelinum exorta est discordia.

1259 **A**Nno Domini MCCLIX. postquam *Brixia* miserabiliter ab hostibus est subacta, *Ecelinus* impatiens consortis, nullum volens habere parem, Marchionem *Palavicinum*, & *Cremonenses*, quos habuerat socios, & in belli discrimine, & in tam excellenti victoria, à domino captæ Urbis paulatim exclusit, & sic ipse solus *Brixiam*, & ejus districtum obtinuit, præter castrum *Urceorum*, quod fideles Ecclesiæ viriliter defendebant. Tandem *Cremonenses* multis injuriis ab eo sæpius stimulat, se cernentes delusos, & nullam utilitatem, ut sperabant, de tanta Victoria consequutos, contra tyrannidem nequissimi Principis sunt commoti : & persuadente *Boxone* de *Doaria*, cive *Cremonensi* nobili & potenti, qui exosam habebat malitiam *Ecelini*, Marchio *Palavicinus*, & *Cremonenses* vehemens odium, quod quotidie conceperant contra hominem sceleratum, verbis & factis evidentissimè ostendere incœperunt. Statimquæ deliberato consilio ad Marchionem *Esfensem*, & *Mantuanos* nuncios dirigentes, pacem, & societatem inter se firmissimam statuerunt, quod unanimiter contra Tyrannum² crudelissimum dimicarent, sibi invicem ardenti animo promittentes. Mediante autem insuper industria *Boxonis* de *Doaria*, qui vigilantissimo studio cogitabat, qualiter posset Leonem indomitum, & ferocissimum edomare, antiquissima illa, & inexorabilis discordia *Mediolanensium*, & *Cremonensium* est sedata : factaque fuit cum summo gaudio utriusque Civitatis pax firmissima inter eos. Sciens namquæ prudentissimus *Boxo*, minimè tutum esse vicino serpente domari, modis omnibus procurabat omnem viam contrahendi amicitiam, & augmentandi vires præcludere *Ecelino*. Sicquæ factum est Domino cooperante, qui novit investigabili modo * electos deprimere, & de luto fœcis erigere de salute propria desperantes, quod pars maxima *Lombardiæ* corde voluntario adversus inimicum Dei, & hominum conjuravit. Et meritò hoc à Domino est provisum, ut essent manus omnium contra eum, cujus manus impiæ genus hominum affligerunt. Ipse namquæ turbavit terram, concussit regna, interfecit populos, & Civitates plurimas desolavit. Nam quasi hortus voluptatis erat Marchia *Tarvisina*, priusquam ejus tyrannidi subderetur. Sed postquam fuit ab eo afflicta, comparatione prioris status, videtur esse quasi eremi solitudo. Testantur hoc ruinæ Civitatum, Villarum pariter, & Castrorum. Nec ei sufficere videbatur regionem sibi subditam dissipare, sed Legatos mittebat ad exterâs nationes, ut contra *Romanam* Ecclesiam, & ejus fideles Reges orbis, & Principes concitaret. Nuntii namquæ ejus solliciti, & veloces per diversas Provincias discurrebant : nunc ibant ad Curiam maximi *Federici* : nunc ad Principes *Alemanniæ*, ad seditionem, & discordiam excitandos : nunc ad Regem *Ungariæ*, pro amicitia obtinenda : nec non ad fortissimum Regem *Castelle* pergebant, cui Regnum *Italicum* se-

1. Simultas inter *Palavicinum*, & *Ecelinum*.

2. In Ecclesiâ finitur conspiratio.

* Fortè. *Eclat*.

Aminator discordiæ promittebat, ut si fieri posset totum mundum adversus Ecclesiam provocaret. Cor³ siquidem impiissimi *Ecelini* erat continuè quasi mare fervens, quod quiescere nunquam potest. Nihil enim malè putabat esse actum, cum aliquid superesset agendum. Unde modis omnibus assiduè cogitabat, cum instantia vehementi addere malum malo, & iniquitatem super iniquitatem apponere, quasi timens, ne tempus sibi deficeret, ad suas machinationes, & dolositates inopinabiles opere adimplendas. His ita breviter exactis, ad describendum tyrannidis exitum accedamus.

Qualiter captus fuit perfidus Ecelinus.

ANno Domini itaque revoluto, postquam *Brixiam* obtinuerat *Ecelinus*, circa principium Septembris, ipse congregavit exercitum copiosum, processitquæ de *Brixia* in manu valida, & castrametatus est in campestribus *Urceorum*⁴, & omnia, quæ circa prædictum castrum in agris fuerant, devastavit. Quo audito, *Cremonenses* amicis undiquæ convocatis, exiverunt unanimiter contra eum, & juxta *Succinum* castrum suum tentoria posuerunt. In quorum auxilio *Mantuan*, & *Ferrarienses* cum Marchione *Esfensi* magnificè sunt profecti. *Mediolanenses* etiam contra Lupum rapacissimum venire communiter promiserunt. Cum ergo essent insimul congregati, cœperunt præparare se ad pontes super flumen *Olei* fabricandos, ut possent, venientibus *Mediolanensibus*, transire ad Tyrannum perfidum invadendum. Interea, dum hoc facere molirentur, *Ecelinus*, cui mille artes inerant, millequæ modi nocendi, suis machinationibus, & persuasionibus fraudulentis quosdam Magnates *Mediolani* corruerat, suum populum odientes, qui firmiter promiserunt ei suam tradere Civitatem, & pro hujus rei securitate proprios etiam filios ipsi obfides tradiderunt. Quorum promissionibus incumbens Tyrannus, cupidus dominandi, cor suum in superbiam elevavit, quod erat ruinæ prælagium imminentis. Et de nocte confurgens de campestribus *Urceorum* jussit populum redire *Brixiam* festinanter. Ipse verò cum octo millibus hominum equestrum, in quibus erant tria millia electorum militum, velociter quasi Aquilæ volantes ad escam, per pontem *Pallazoli* flumen *Olei* pertransivit : veniensquæ ad *Aduam* fluvium, ipsum similiter incessu principali transuadavit. Ibi quæ occurrunt patriæ proditores : quibus assumptis versus *Mediolanum*⁵ ire cum summo gaudio minister Diaboli festinabat, à quo, peccatis exigentibus, sicut bos ad victimam ducebatur. Ipso itaque *Mediolanum* pergente, è contra *Martinus** de *Latiuro*, vir sapiens, & astutus totius populi *Mediolanensis* Capitaneus, & defensor, de *Mediolano* cum exercitu erat egres-²⁷ sus, & in *Cremonensium* auxilium veniebat. Præcurrens igitur nuntius, quem *Bergomenses* quidam amici Ecclesiæ direxerunt, nuntiavit *Martino* tremendum adventum fortissimi *Ecelini*. Qui cum audisset, quod crudelissimus prædo ab obtinendum *Mediolanum* cum exercitu adveniret, obstupuit vehementer, revertensquæ velocissimè, versus *Mediolanum* (Domino faciente, sine quo frustra vigilant, qui custodiunt Civitatem) pervenit ante pessimum *Ecelinum*. De *Martini* verò strenuissimi Viri subitaneo adventu exterriti sunt patriæ proditores. Alii verò cives tanti Viri præsentia roborati ad resistendum Tyranno se viriliter paraverunt. Et sic dissipatum est consilium malignorum.

3. *Ecelini* turbulentum ingenium.

4. Castrum *Urceorum*.

5. *Ecelinus* *Mediolanum* petit proditorum cum occurrere.

* *Lege* *la Turm*.

Vi

Videns itaque perditionis filius suas insidias denudatas : & aliter sibi, quàm existimaverat, accidisse : ad invadendum nobilissimum Burgum *Modotiae* se convertit. Sed *Burgenses* armis assumptis ipsum intrare minimè permiserunt. Castrum etiam *Tritii* voluit occupare : sed & inde penitus est repulsus. Burgum tamen dicti loci obtinuit, ipsumquè crudeliter concremavit. Tandem necessitate compulsus *Vicum mercati* intravit, ibiquè saevissimus prædo terrarum suam infelicem constituit mansionem.

Cognoscentes igitur *Cremonenses*, & *Mantuanini*, & eorum focii notissimum volatum temerarii *Ecelini*, unanimiter moventes castra, usque ad flumen *Aduam* ejus vestigia sunt sequuti : figentesque tentoria juxtà locum, per quem transivit insatiabilis homicida, fecerunt cum summa diligentia pontes, & vada fluminis custodiri, ne àliquo modo serpens tortuosus posset absque periculo ad propria remcare. *Mediolanenses* etiam, ex alia parte validum exercitum congregantes, in prælium procedere disponebant. Sed hoc eorum animos ad bellandum promptissimos retrahebat, quòd Capitaneos, & Vavassores de crimine proditoris suspectos habebant. Quorum impetum *Ecelinus* plurimum expavescens, maximè cum videret se à proditoribus quotidie derelinqui, à *Burgo*, in quo erat conclusus, non permittebat suos milites longiùs evagari. Sed nec ibidem diutiùs poterat residere, ne, omninò deficientibus victualibus, famis angustia exercitus premeretur.

His ita se habentibus, conturbati sunt nobiles *Brixiae* : robustos *Veronae* obtinuit tremor : obriquerunt omnes milites *Ecelini*, tam animosi *Teutonici*, quàm *Latini*. Tunc etiam terrefactus est corde Draco venenosus, cernens se ab inimicis undiquè coarctatum : nimioquè timore territus, non erat ausus cum *Mediolanensibus* dimicare, ipsorum multitudinem pertimescens : sed versus ad *Aduam*, unde venerat, deliberato consilio direxit subito iter suum. Sperabat namquè unum de duobus, licet inimici starent ex adverso, aut viam sibi gladiis aperire, aut fortè per medias acies bellatorum fugæ remedium invenire. Cum igitur ad pontem *Aduæ* pervenisset, invenit ipsum ab adversariis occupatum : & dum ad expugnandum pontem suos fortiter hortaretur, quidam sagittam dirigens in incertum, eum in pede graviter vulneravit. Qua percussione plurimùm est turbatus, tum quòd inveteratus erat dierum malorum ; tum quòd in tanto periculo constitutus, præ dolore vulneris non poterat limpidè cogitare, quid esset expediens, quid nocivum. Impugnatione itaque pontis dimissa, tremebundus homicida, magis cogitans de fugæ præsidio, quàm de acie ordinanda, festinanter ad vadum fluminis properavit, ipsumquè velociter, nullo impediante exercitu, pertransivit.

Tunc Marchio *Palavicinus*, & nobilis *Boxo* de *Doraria* cum *Cremonensibus*, similiter Illustris Marchio *Estenfis* cum *Mantuanis*, & *Ferrariensibus* ipsum viriliter invaserunt¹, ejusque aciem fortissimam irrumpentes, terribilem Leonem cum magno impetu rapuerunt. Electi autem milites ejus, multitudini adversariorum resistere non valentes in fugam protinus sunt conversi, & sic manus hostium evaserunt. Auctores verò fugæ *Brixienfes* dicuntur principaliter extitisse. Multi autem capti sunt de ipsius exercitu ; pauci verò gladio perierunt.

A Tunc re vera exsultaverunt victores capta præda, quando electorum armorum, & equorum, & * prædosa² suppellectilis spolia dividebant. ^{Fontè prædosa.} Supremum verò, & inæstimabile gaudium erat cunctis, quòd carnifex² Diaboli erat captus, ^{2. Ecelinus saucius in prælio captus.} qui nec viris grandævis, nec mulieribus, & prægnantibus, nec infantibus & balbutientibus unquam voluit misereri.

B Postquàm autem rumor insonuit per exercitum, quòd captus erat perfidus *Ecelinus* : à vocibus clamantium populorum, à strepitu concurrentium equorum, & clangore tubarum terra tremere videbatur. Omnes quippe certatim currebant ad Diaboli monstrum, & Satanæ spectaculum intuendum. Ista itaque ^{28.} Victoria triumphalis, à cunctis populis recolenda, die Sabbato, quarto exeunte Septembris, in quo festum *Cosmæ*, & *Damiani* Martyrum celebratur, prope fluvium *Aduam* est patrata. Ibi perierunt arma bellica *Ecelini* : ibi bellorum sæva tempestas, jubente Domino, conquivit. Tunc Omnipotens aures suæ ineffabilis misericordiæ inclinavit, ut audiret gemitus compeditorum, & filios interemptorum ab ergastulis liberaret. Piè siquidem istam memorialem, in qua verè cœlorum cataractæ apertæ, & viscera misericordiæ Dei nostri largiter affluerunt, debet omnis *Italia*, imo universi, qui Christiana professione censentur, meritò celebrare, in qua Dominus operatus est salutem in medio *Lombardiæ*, caput malorum cum suis satellitibus mirabiliter prosterrendo. Tunc verè percussit Dominus detestabilem *Philistæum*, & abstulit opprobrium grandissimum de populo Christiano. Et licet *David* prohibuerit, ne *Saulis*, & *Jonathæ* occisio annuntiaretur in *Getis*, & in compitis *Ascalonis* : causam tamen rationabilem assignavit, ne scilicet *Philistinorum* filia lætarentur, & augeretur cultus abominabilis Idolorum. Stragem tamen exercitus *Ecelini* securè audiat omnis terra, & plenitudo ejus, Insulæ & habitatores earum, ut divinæ majestatis potentia ubiquè ore omnium prædicetur : cui victoria ista est totaliter adscribenda, non viribus hominum, aut effectibus planetarum. Quare non salvaverunt de tanto periculo *Ecelinum* Augures cœli, castra ejus sequentes, qui contemplabantur sidera, & supputabant menses, ut ei ventura certissimè nunciarent ; sed re vera parcendum est eis³, quia tam gravissimo prælio imminente, adæquare planetas, accipere Astrolabium, & studere in tabulis Astronomiæ minimè potuerunt : vel fortè in tam gravi discrimine pugnae plus in equorum velocitate, quàm in planetarum auxilio confidebant. Et ne aliquis ignarus istius negotii valeat dicere in futuro, magistrum scelerum de talibus non curasse, tota Marchia in testimonium deducatur, quæ vidit in ejus curia plures Astronomos magnificè honoratos : magistrum scilicet⁴ *Salionem* ^{4. Ecelinus Astrologus.} Canonicum *Paduanum*, & *Riprandinum Veronensem*, *Guidonem* de *Bonato* Astronomum *Forlinsensem*, *Paulum* etiam *Saracenum* cum barba proluxa, qui de *Baldach* venit, à remotis videlicet finibus Orientis : qui tam origine, quam aspectu & actu esse alter *Balaam* ariolus meritò videbatur.

De morte perfidi *Ecelini*.

CUM *Ecelinus* (ut prædictum est) in manus hostium incidisset, & esset in prælio graviter vulneratus, *Succinum* à *Cremonensibus* est deductus : ibique post paucos dies, cum fere septuaginta esset annorum, nullamque prolem

Paduanus. C lem

¹ Pugna inter *Ecelinum*, & *Mediolanenses*.

* Fortè
incl. cumu-
lus.

1. Ecelini
potentia in
Marchia
Tarvisana.
* Mel. Fel-
trum.

lem haberet; deficiens mortuus est in pessima senectute. Et hac animadversione adeo est dignè punitus, ut in morte oblivisceretur sui, Sacramenta Ecclesiastica detestando, qui dum viveret immemor fuit Dei. In prædicto verò castro corpus ejus est traditum sepulturæ. Ejus autem animam infelicem, onustam pondere peccatorum, dæmones absquè dubio rapuere, & eam in profundum Inferni, ubi est *tumultus tormentorum, & nulla redemptio, projecere. Istæ fuit finis vitæ, ac tyrannidis *Ecelini*. Istæ verò fuerunt Civitates, super quas exercuit tyrannidem inauditam¹, *Verona*, *Vicentia*, *Padua*, *Tarvisum*, **Faltrum*, *Tridentum*, & *Brixia*. Omnia enim castra Episcopatus *Cenotensis* suæ subdidit potestati. *Padua* verò, & *Tridentum* antè mortem ipsius ab ejus iniquis manibus evaserunt. Per triginta quatuor ferè annorum curriculum, excluso Comite *S. Bonifacii* cum suis amicis, *Veronam* obtinuit violenter; & tandem Civitatis potentia exaltatus, excellentis Principis *Federici* amicitiam acquisivit; cujus fretus virtute, cunctam sibi Marchiam subjugavit. Ipsius quippe maligna instigatione Imperator potentissimus *Federicus*, cui præbuit iste Tyrannus introitum in *Italiam* per *Veronam*, violenter, concussis viribus totius Imperii, *Lombardiam* voluit obtinere. Cujus rei causa inter *Romanam* Ecclesiam, & Imperium inexorabilis discordia est exorta, propter quam multa millia hominum in diversis mundi partibus perierunt. Horum malorum caput, medium, & finis extitit perfidus *Ecelinus*.

29. Qualiter post ruinam perfidi *Ecelini* facta est pax in *Marchia* universa.

2. Venet post *Ecelini* mortem vindictam injuriarum ejus moluntur.

Fama igitur prædictæ victoriæ per *Urbes Italiae* decurrente, omnes populi de ruina Tyranni mirabiliter exultabant, divinæ virtutis potentiam collaudantes. Non fuit ita generalis lætitia, & commune tripudium à multis retro temporibus in Civitatibus *Lombardiæ*. Tunc *Vicentini* his rumoribus excitati, confestim suos cives, qui fugerant à facie terribilis *Ecelini*, & *Paduæ* residebant, ut redirent *Vicentiam*, rogaverunt: & sic omnes ad propria sunt reversi. Similiter *Feltrensis* Episcopus, & fideles Ecclesiæ cum eo ad suam Civitatem pacificè redierunt. Gens autem potentissima *Venetorum*², quam Divina Clementia fecit sæpissimè de suis hostibus triumphare, audiens Tyrannum horribilem corruisse, gavisa est vehementer: statimque assumptis *Tarvisinis*, qui effugerant rabiem Tyrannorum *Ecelini* scilicet, & nequissimi *Albrici*, ad invadendum *Tarvisum* exercitum destinavit. *Ecelinus* namque toto tempore suæ tyrannidis, tumore superbiæ nimium excæcatus, frequenter *Venetos* multis injuriis laceffivit. Sed ipsi viri astuti, & donis sapientiæ, ac prudentiæ præ cunctis populis *Italiae* prædotati, tacite dissimulando, tempus congruum expectabant, in quo possent Tyranno pro meritis respondere: & ipsorum expectatio non est suo desiderio defraudata. Ipsorum namquè virtutis potentia, & consilio *Padua* est devicta, & postmodum ab impetu *Ecelini* viriliter est defensa.

Albricus itaque de *Romano*, fraternæ impietatis impiger imitator, impar quidem fratri ratione dominii, sed eidem in malitia cœqualis, audiens *Ecelinum* in suis malitiis comprehensum, obstupuit vehementer, & cum suis (multorum malorum, quæ fecerat, *Tarvisinis* memor, quos crudeliter ejiciendo de Civitate bonis omnibus spoliavit, quosdam verò ipso-

Arum ignominiosè suspendit variisque modis occidit, alios autem cæcos gladio jacere fecit insepultos in medio platcarum) non fuit ausus inimicorum expectare adventum: sed cum uxore, & filiis noctu *Tarvisum* dereliquit, & ad castrum *Sancti Zenonis* confugiens, ibi, munitione loci confisus, suam arctissimam constituit mansionem. Hoc audito, *Tarvisini* simul cum exercitu *Venetorum* ad Civitatem protinus accesserunt, & à civibus suis gratanter, & pacificè sunt recepti³. Omnia verò ca-

3. Tarvisum in *Venetorum* ditionem concedit.

Bstra *Marchiæ*, tam in planicie, quam in montibus constituta, suis Civitatibus in brevi tempore reddita sunt à custodibus *Ecelini*. Ad ista namque omnia feliciter peragenda strenue se gerebat tam populus, quam militia *Paduæ*: pariterquè præsentia, & persuasio Sanctissimi patris *Gregorii* Patriarchæ *Aquilejensis*, qui tunc erat *Paduæ*, maximum auxilium conferebat: cujus magnanimitatem, & prudentiam circumspectam in arduis negotiis, summis periculis, tota *Italia* est experta. *Veronenses* autem cum longo tempore fuissent crebris bellorum tempestatibus conquassati, habere pacem cum parte Comitis plurimum affectabant. Unde audientes casum nefandissimi *Ecelini*, gavisi sunt vehementer, quod erepti erant de tam gravissima, & longissima servitute. Accidit namquè *Veronensibus*, quod dicit *Job*, quod, dum nimis timuerunt pruinam, irruit super eos nix, imò grando, & glacies infernalis: & dum quærerent equi fortitudinem declinare, in dentes Leonis sæ-

Cvissimi incurrerunt. Horribilis enim Tyrannus, quem ipsi exaltaverant supra modum, ita crudeliter afflixit illam nobilissimam Civitatem, quod vix in ea ullum nobilem militem dereliquit: populum etiam ejus potentissimum gladio fame, igne, diversisque suppliciis vehementer attrivit. Nam in una die ferè ducentos *Veronenses* fecit simul cum ipso carcere, igne circumposito, concremari. Post continua itaque supplicia, atque dolores, tandem *Veronenses* cælitus recepta desideratissima libertate, omni dilatione postposita, custodes⁴ Ty-

4. *Ecelini* custodes *Verona* ejiciunt.

Dranni de munitionibus expulerunt, & apertis carceribus tenebrosis, cunctos captivos utriusque sexus protinus dimiserunt. Statimque ad Comitem *S. Bonifacii*, *Mantua* commorantem, & ad reliquos suos cives nuncios dirigentes, ut ad sua redirent, eos amicaliter hortabantur. At illi, post longum exilium natalis dulcedine soli perfrui cupientes, ad dilectam Civitatem lætanter, & pacificè redierunt. Sublata namque de medio discordiæ materia, in tota *Marchia* pax tranquilla, & dulcis concordia subito est effecta. Sicque patuit per effectum, quod solus filius perditionis pacem, & salutem omnium excluderat. Nam, ut suum dominium augmentaret pariter & firmaret, ubicunque poterat, studiosè venenum odii, & dissensionis inter populos effundebat. Suspecta quippe Tyranno erat dilatio charitatis: putabat enim non diu suum dominium permanfurum, si cives invicem se amarent.

Ent.

F

[De qualitatibus terribilis *Ecelini*.

Congruum duximus in hoc Opusculo nefarii *Ecelini* breviter exprimere qualitates, ut ex historiæ monumento etiam posteris, ad cavendum dolosam astutiam Tyrannorum, munimen, & subsidium præbeatur. Nam talium versutia, & calliditas detestanda sub prætextu magnanimitatis, & probitatis in exordio suæ

tyrannidis frequenter apud miseros populos occultantur : sed cum potentiae culmen fuerint assequuti, elati potestate, malitiam sibi insitam, quam palliaverant pro potentia obtinenda, affligendo subditos, manifestant. Istum quippe modum, ad decipiendum miseros homines tenuit magister scelerum *Ecelinus*. Dum enim, sicut civis, in statu degeret militari, acer quidem erat in hostes : erga tamen amicos lenis, & tractabilis videbatur. In promissis quoque satis erat fidelis, in proposito stabilis, in verbis maturus, in consilio providus, & in omnibus factis suis miles egregius apparebat. Sed postquam Marchiae dominium est adeptus, statura corporis (quae mediocris fuit) eadem permanente, repente in virum alterum est mutatus. Nam in facie austerus est effectus. Talis namque apparebat in vultu, qualis erat in actu. In modo loquendi terribilis, in incessu superbus, solo intuitu homines deterrebat. Ab amore satis abstinuit mulierum : sed viros ab uxoribus separabat, & eos cum aliis de facto contrahere compellebat. Latrones odio habuit, & praedones, sed illorum supplebat officium, omnes indifferenter spoliando pariter, & mactando. Valde suspiciosus fuit : semper namque in deteriore parte facta, & verba indifferentia exponebat. Omnino fuit immisericors. Crudelitate namque superavit saevitiem omnium Tyrannorum. Inimicus erat pacis, & bellorum civilium sedulus excitator. Callidissimus exactor erat in pecunia congreganda : largus autem nummorum effusor, pro militibus congregandis, & potentia dilatanda. Spoliator fuit Ecclesiarum : Clericorum vero, & religiosorum crudelissimus interfector. Praelaturas, & praebendas Ecclesiarum ad libitum suum, quibuscunque volebat, ac si esset summus Pontifex, conferebat. A fide namque Catholica fuit penitus alienus. Ob hoc, sicut perfidus haereticus, ab Ecclesia est damnatus. Quinquaginta quinque millia hominum ferè ejus occasione, ac jussu, gladio, fame, & tormentis crudelissime perierunt. Quandam enim sitim, & famem se pati putabat, nisi carnes civium laniari, & sanguinem humanum videret profundi. Inter cætera verò sua nefanda facinora, quæ tot, & tanta fuerunt, quod ad hoc homines ea pro fabulis reputabant : quia hominis modum excedere videbantur. Hoc etiam voluit non deesse. Nam ipse, sicut hostis naturæ, humani generis propagationem voluit prohibere, castrando viros uxoratos, & infantes, pro pudor, & etiam mulieres. Multis etiam foeminis nasum cum superioribus labiis, & ubera fecit crudeliter amputari : nihilominus natos eorum lactantes privavit lumine oculorum. Et, ne quis dicat, ipsum contra inimicos tantummodo talia perpetrasse ; sciat quilibet, quod nunquam benignus, nunquam fuit finaliter alicui

A mansuetus : sed cogitatio ejus semper circa internecionem hominum versabatur, & qualiter eos affligeret quotidie disponebat. Ad amaritudinem namque animos hominum perducebat diversimodè, die noctueque vanis, & inutilibus eos laboribus, & inauditis suppliciis affligendo. Nam palatia pulcherrima, & amplissima sibi fieri cum summa instantia faciebat, quasi semper esset victurus : in quibus tamen nunquam voluit habitare : nec non castra, & turre in summis montibus, & Civitatibus construebat, ac si crederet, se ab inimicis quotidie obsideri. Hæc autem omnia ad ostentationem suæ potentiae, & ad terrorem, & admirationem hominum faciebat, & ut famam sui nominis ita imprimeret in mentes singulorum, ut eam nulla valeret unquam oblivio abolere.

Qualiter Palavicinus obtinuit Brixiam, & de evasione Legati.

Cum post ruinam perfidi *Ecelini* cunctæ Civitates, quæ fuerant ejus subditæ dominationi, ad concordiam & pacem redissent, soli *Brixienfes* in sua duritie remanserunt, partem extrinsecam redire ad propria minime permittentes. Tunc Marchio *Palavicinus*, cupidus dominandi, sperans propter discordiam partium, se posse *Brixiam* obtinere, quasi amicabilis mediator utrique parti dolosis promissionibus, quod eas ad concordiam reduceret, promisit. Cum igitur post multas esset ambages dominium *Brixiae*, peccatis *Brixienfium* exigentibus, assequutus, statim coepit *Ecelini* vestigia imitari, partem ejus fovendo, & fideles Ecclesiae intrare Civitatem nullatenus permittendo. Legatum etiam *Romanæ* Ecclesiae, venerabilem virum Archiepiscopum *Ravennatem*, ab *Ecelino* in *Brixia* in vinculis derelictum, quasi hæres malitiæ *Ecelini*, præcepit cum summa diligentia custodiri. Pro cujus liberatione Dominus Papa sollicitus vehementer tam *Palavicino*, quam *Brixienfibus* literas destinavit. Sed ipsi Apostolica mandata pro nihilo reputantes Legatum dimittere noluerunt. Legatus autem videns eorum animos obstinatos, habito suorum concilio servientium, quodam sero custodibus credentibus ipsum cum serviente in conclavi more solito fabulari : alligavit funem firmiter ad columnam, & emittens ipsum per fenestram alti palatii, in quo tenebatur inclusus, fune manibus apprehenso, illæsus ad terram descendit, & cum extra Civitatem latenter exisset, super equum præparatum ascendens, uno tantum contentus comite, versus *Mantuam* fugam arripuit festinanter. Taliter vir magnanimus, Domino auxiliante, manus evasit hominum perfidorum.

EXPLICIT LIBER SECUNDUS.

INCIPIT TERTIUS.

De obsidione, & interfectione infelicissimi Albrici.

1260

Nno Domini MCCLX. cum *Albricus* de *Romano*, ut prædictum est, morte perterritus *Ecelini* *Tarvisum* dimisisset, & in fortissimum Castrum *Sancti Zenonis* cum militibus *Teutonicis*, & aliis suis fidelibus confedisset, *Tarvisini*, *Paduani*, & *Vicentini* simul ipsum instantissime obsederunt, introitum, & exitum

F ei penitus prohibentes. & quatuor mensium obsidione peracta, obsessi milites, & alii populares gratiam invenire inimicorum in tanto periculo cupientes, primò Castrum, deinde turrem Castrum munitissimam, & ipsum facinorosum cum uxore, & filiis, & filiabus in manus hostium tradiderunt. At illi non immemores ejus malitiæ detestandæ, absque mora eum cum uxore, ac sex filiis, & duabus filiabus, ut ejus facinora exigebant, morte crudelissima perierunt. Iste quippe Tyrannus crudelitate, ac malitia ita fuit

Paduanus.

C 2

Ece.

1. Albrici miserabilis interitus.

r. Ejus li-
bido, &
crudelitas.

Ecelino per omnia coequalis, ut determinatè nequeat definiri, cuide duobus potissimum crudelitatis, & impietatis palma valeat assignari. Et sanè *Albricus* præire fratrem in flagitiis videbatur, quia ejus insatiabilem libidinem¹ Matronarum, & Virginum multitudo non potuit satiare. Quandocunquè enim videbat matronas nobiles, & virgines speciosas, in earum concupiscentia exardescens, quàm citius poterat, eas ad suam deduci libidinem faciebat. Tantis verò metus Tyranni nequissimi milites, plebemquè oppresserat *Tarvisinam*, ut nec etiam, quòd timebant, auderent ostendere manifestè: sed gemitibus, & suspiriis ferebant gravissimam servitutem, & timore mortis prohibebantur pro libertate aliquid cogitare. Cor quippe *Albrici* durum non minus cedebat, nec precibus movebatur: inverecundum erat ad turpia, inhumanum ad humana: in exigenda vindicta crudelitatem habens *Tigridis*, & *Leonis*. Nulla super afflictos misericordia movebatur, nec mulierum lamentis, nec fletibus parvulorum poterat emolliri. Et ut ejus maxima crudelitas breviter declaretur, unum de sceleribus Tyranni nefandissimi in medium deducatur, per quod valeat ejus summa nequitia recognosci. Dum quadam die suspendi quosdam milites præcepisset, antequàm eorum guttura laqueis stringerentur, uxores eorum adesse præcepit, ad tam horribile spectaculum intuendum: quarum capillos, cernentibus viris, fecit præcidi, vestesque jussit à mammillis inferius amputari, & in continenti ante oculos miserabilium mulierum mandavit maritos earum in patibulo elevari. Quo factò, statim expulit miseras de *Tarvisio* sic turpiter denudatas, *Venetia*que nullo præcedente ductore, coegit quantocyus properare.

O infelix humana conditio, & nescia futurorum! quid in crastinum gloriaris, nesciens quid superventura pariat dies tibi, & ad quem finem rota fatorum volubilis te devolvit? Ecce in spatio undecim mensium duorum fratrum sidera tangentium, quibus cæteris circumspèctis in magna parte orbis de facili non possent similes inveniri, vita simul est, & potentia terminata. Vbi nunc est *Ecelini* superbia effrænata? ubi acies militum ordinatæ? ubi armorum ei altantium multitudo? Vbi obscena voluptas delicatissimi *Albrici*; quæ, dum esset ab ipso expleta, non satietatem; sed famem ei parere videbatur. Merito, inquam, illud corpus lubricum, igne luxuriæ inflammatum, postquàm gladiis est in frustra concisum, à populo *Tarvisino* in platea Civitatis est voraci flamma consumptum, & sic caruit sepultura. Quid prædictis Tyrannis profuit superbia? & divitiarum jactantia, quid contulit eis boni? Transierunt verò ista omnia tanquam umbra. Tota namque ipsorum progenies à victoribus radicitus est deleta: & lactanti parvulo, flavisque puellis ardens ira hostium non pepercit; & possessiones eorum amplissimæ sunt ad extraneos devolutæ. Percat itaque cum sonitu Tyrannorum memoria: & Dominus vindicans sanguinem servorum suorum, quem crudeliter effuderunt, & aspiciens lacrymas viduarum, compatiensque gemitibus oppressorum, permanet in æternum. Legitur sane, quòd Magi *Pharaonis* in signo tertio defecerunt: sic domus nobilissima, & potentissima de *Romano*, ante diabolica nimium exaltata, in tertio gradu suæ altitudinis cecidit, & defecit; nec adjiciet, ut resurgat. Magna quippe fuit in avo istorum, major in patre, maxima extitit in duobus prædictis fratribus, & famosa. Sed quia negatum est summis diutius

2. Familia
de Romano
deleta.

A permanere, in illis cecidit, qui tumore inflati superbiæ nunquam se casuros à culmine potentiae cogitabant. Nullus igitur de sui status securitate præsumat.

De mirabili modo poenitentiae, qui habuit initium in Italia, & postea est diffusus per diversas Provincias Europe.

SUB præcedenti annorum curriculo, cum tota Italia multis esset flagitiis, & sceleribus inquinata, quædam subitanea compunctio, & à seculo inaudita, invasit primitus *Perusinos*, *Romanos* postmodum, deinde ferè *Italiae* populos univèrsos. In tantum itaque timor Domini irruit super eos, quod nobiles pariter, & ignobiles, senes, & juvenes, infantes etiam quinque annorum, nudi per plateas Civitatum, opertis tantundem pudendis, deposita verecundia, bini & bini processionaliter incedebant: singuli flagellum³ in manibus de corrigiis continentes, & cum gemitu, & ploratu se acriter super scapulis usque ad effusionem sanguinis verberantes; & effusis fontibus lacrymarum, ac si corporabilibus oculis ipsam Salvatoris cernerent passionem, * misericordiam Dei, & Genitricis ejus auxilium implorabant: suppliciter deprecantes, ut qui in innumeris poenitentibus est placatus, & ipsis iniquitates proprias cognoscentibus parcere dignaretur. Non solum itaque in die, verum etiam in nocte cum cereis accensis, in hyeme asperissima, centeni, milleni, decem millia quoque per Civitates Ecclesias circuibant, & se ante altaria humiliter prosternebant, præcedentibus eos Sacerdotibus cum Crucibus, & Vexillis. Similiter in Villis, & Oppidis faciebant: ita quòd à vocibus clamantium ad Dominum resonare videbantur simul campestria, & montana.

D Siluerunt tunc temporis omnia Musica instrumenta, & amatoriae cantilenæ. Sola cantio prænitentium lugubris audiebatur ubique, tam in civitatibus, quam in villis: ad cujus flebilem modulationem corda saxea movebantur, & obstinatorum oculi se à lacrymis non poterant continere. Mulieres quoque tantæ devotionis fuerunt minimè expertes, sed in cubiculis suis non tantum Populares; sed etiam Matronæ nobiles, & Virgines delicatæ cum omni honestate hæc eadem faciebant. Tunc ferè omnes discordes ad concordiam redierunt: usurarii, & raptores malè ablata restituere festinabant; cæterique diversis criminibus involuti, peccata sua humiliter confitentes, se à suis vanitatibus corripiebant. Aperiebantur carceres, dimittebantur captivi, & exules redire ad propria sunt permissi. Tanta breviter opera sanctitatis, & misericordiæ tam viri, quàm foeminae ostendebant, ac si timerent, quòd divina potentia ipsos vellet igne cœlesti consumere, vel jactura terræ subito absorbere, aut concutere vehementissimo terræmotu, seu aliis plagis, quibus divina Justitia se ulcisci de peccatoribus consuevit. Super ista verò poenitentia repentina, quæ ultra etiam fines *Italiae* per diversas Provincias est diffusa, non solum viri mediocres; sed & sapientes non irrationabiliter mirabantur: cogitantes, unde tantus fervoris impetus proveniret: maximè cum iste modus poenitentiae inauditus, non fuisset à Summo Pontifice institutus, qui tunc *Anagnina* residebat: nec ab alicujus Prædicatoris, vel auctorabilis personæ industria, vel facundia persuasus, sed à simplicibus sumpsit initium, quorum vestigia docti pariter, & indocti subito sunt sequuti. Sed re vera Spiritus Sancti gratia, quæ nescit tarda rerum molimina, imò repente, ubi vult, spirat, corde unius homi-

3. Flagellatum ritus: & superstitio.

* In aliis. Jam lacrimabilis Domini misericordia, Dei, &c.

33.

hominis sui amoris igne succenso, exemplo illius cæteros inflammavit.

Quod Princeps Manfredus, & Palavicinus prohibuere suos subiectos solemniter poenitere.

PPrinceps *Manfredus* naturalis filius *Federici*, qui Regnum *Sicilie*, & *Apulie* usurpavit, & auctoritate propria capiti suo imposuit diadema, tam in præjudicium *Romanæ Ecclesiæ*, quam gravamen, & oppressionem *Conradini Ducis Sueviæ*, filii regis *Conradi*, inhibuit potenter per omnes partes opulentissimi sui Regni, ne aliquis tali schemate poenitiæ uteretur, crudellem mortem transgressoribus comminando. Timebat enim, ne sub forma hujus novitatis, processus posset suæ tyrannidis impediri. Promulgavit itaque hoc crudelitatis edictum, non solum in *Apulia*, sed etiam in *Marchia Anconitana*, & in magna parte *Thuscæ*, quam sibi jure prælii acquisivit. Extulerat siquidem cornu superbiæ prædicti Principis tam adversus Deum, quam adversus homines, victoria triumphalis, quam de parte *Ecclesiæ*, quæ *Florentiam* obtinebat, incredibiliter est adeptus. *Florentini* namque, qui frequenter de suis triumphaverant inimicis, coram militia Principis, quam in auxilium *Senensium* destinaverat, cum essent LXX. millia bellatorum, eorum peccatis exigentibus mirabiliter corruerunt. Illi autem, qui de bello evadere potuerunt, nimio terrore perterriti *Florentiam* deferentes, ad quam occupandam inimicorum exercitus properabat, ad *Lucanam* Urbem se quantocyus contulerunt. Taliter Princeps cum sua parte illam potentissimam obtinuit Civitatem, & cum ipsa pariter ferè sibi totam *Tusciam* subjugavit.

Marchio etiam *Palavicinus*, non segnis discipuli Principis imitator, tam *Cremonæ*, quam *Brixie*, vel *Mediolani*, ubicunque potuit suæ tyrannidis officium exercere, prohibuit terribiliter fieri solemnem poenitiæ laudabilem novitatem. Suspecta sunt quippe Tyrannis opera pictatis; tam malè agentibus omnino sunt lucis opera odiosa. Formidabat enim Tyrannus astutus, ne ipse suum amitteret principatum, si cives divina gratia inspirati redirent ad concordiam unitatem, & partem extrinsecam revocarent. Gaudium siquidem & securitas Tyrannorum est discordia civium. Sicut piscis gaudet & discurrit in gurgite: ita ipsi in dissensionibus Civium delectantur. Non solum autem duo prædicti Principes, iniquitatis filii, & magistri, renuerunt accipere disciplinam: sed etiam quidam alii, qui fideles *Ecclesiæ* videbantur, non cum tanta devotionis efficacia, ut debebant, donum cœlestis gratiæ perceperunt. Multi quippe videntur habere vocem *Jacob* humilem, & suavem: sed manus eorum hispidae, nocivæ manibus *Esau* esse similes comprobantur.

De bello, quod Ungariæ Rex, & Rex Bohemiæ pro Ducatu Austriæ, & Styriæ habuerunt.

Cum prædicta in partibus *Italiæ* gererentur, *Bela* Rex *Ungariæ*, viribus totius potentiae suæ concussus, ad inimicandum contra Regem *Bohemiæ* consanguineum suum se magnificè præparavit. Exorta namque fuerat contentio inter eos, propter Ducatum *Austriæ*, & *Styriæ*, quem Rex *Bohemiæ* dicebat ad se totaliter pertinere, quia neptem Ducis *Austriæ* duxerat in uxorem, ad quam erat paternitas

A devoluta. Rex verò *Ungariæ* è contrà rationem aliam proponebat. Denique cum sola vexatio *Tartarorum* dare intellectum illi plenariè debuisset, quorum nimis expertus fuerat rabiem metuendam: ipse tamen postposita sollicitudine, se ab imminente eorum impetu defendendi, adversus dictum Regem arma infeliciter arripuit triumphi gloriam habitura. Congreganquè exercitum de diversis nationibus copiosum, in quo fuerant centum millia Equitum armatorum, castrametatus est juxta quendam fluvium in extremis finibus regni sui. Tunc Rex *Bohemiæ*, tam propria fretus virtute, quam Principum *Alemanniæ*, qui maximum ei auxilium præbuerunt, processit illi obviam, cum ingenti multitudine militum electorum, & ex opposito fixit castra super fluvium memoratum: multum tamen minoris numeri erat militia *Bohemorum*, & *Teutonicorum* comparatione partis adversæ: sed non inferioris audaciæ, & virtutis. Cum igitur ambo Reges in castris per aliquot dierum spatium permanissent, & mediante fluvio congregandiciopiam non haberent: tandem quidam milites animosi ex utroque exercitu, quietis impatientes, prælium commiserunt. Et in primo quidem congressu multi nobiles ex parte Regis *Bohemiæ* ceciderunt, quorum ruina miserabilis valdè accendit regis animum ad vindictam de adversariis faciendam. Cum igitur utraque pars fortiter dimicaret, multitudo *Cumanorum*, qui venerant in auxilium Regis *Ungariæ*, quorum erat confidentia in arcubus, & sagittis more Occidentalium nationum, non valens *Teutonicorum*, & *Bohemorum* præcipientem impetum sustinere, in fugam protinus est conversa. Ex Barbaris itaque, & *Ungaris* multi gladio sunt occisi; plurimi vero in flumine sunt submersi. Rex igitur *Ungariæ* videns suas acies dissipatas, armis projectis cum suo exercitu fugam accipit festinanter. Victores autem non destiterunt persequi fugientes, donec eorum castra, resecta omnibus necessariis, intraverunt: ibique ultra modum spoliis hostium sunt ditati. Post damna itaque rerum, & immensam stragem exercitus, Rex *Ungariæ* per experientiam recognoscens, ita reges, ut populares vanitati, & diversis casibus subjacere, legatos continuo ad hostes direxit, quæ pacis erant, humiliter postulando. Cujus petitioni Rex *Bohemiæ*, nec non Principes *Alemanniæ*, interpositis quibusdam conditionibus, assensum viriliter præbuerunt. Et sic inter illustres Reges, post alterna vulnere præliorum, sunt pacis fœdera copulata.

De obitu Papæ Alexandri, & de Electione Urbani.

Anno Domini MCCLXI. cum Summus Pontifex sex annis, & dimidio *Romanam Ecclesiam* gubernasset, die septimo excunte Majo, vitæ suæ cursum in Civitate *Viterbio* pacificè terminavit. Iste toto tempore sui regiminis nullum constituit Cardinalem. Nam, cum quidam de Cardinalibus ædificare *Sion* in sanguinibus affectaret, quidam verò vellent viros idoneos promovere: ipse, licet haberet plenitudinem potestatis, timore tamen scandalii, neutram partem voluit exaudire. Post ejus obitum Cardinales numero octo de Summo Pontifice eligendo magnam inter se discordiam tribus mensibus habuerunt. Tandem septriformis Spiritus gratia illustrati, die tertio, exeunte Augusto, Reverendissimum Virum Patriarcham *Hierosolymitanum*, Gallicum natione,

* Alii. Enim.

2. Prælium inter Ungaros, & Bohemos.

* Al. Refra.

3. Urbanus
4. V. Pontif.

ne, qui tunc temporis erat in Curia pro negotiis terræ Sanctæ, concorditer elegerunt, qui *Urbanus Quartus*³ mutato nomine est vocatus. Quarto mense sui Pontificatus, numerum Cardinalium ampliavit, præclaros viros vita, & scientia insignitos ad tam sanctum Collegium promovendo. De quorum numero divina providentia faciente, extitit benignissimus Dominus *Simeon de Montefilice*, Canonicus *Paduanus*, quem tam forma corporis, quam nobilitate generis, & gratiosis moribus, & multiplici scientia divina gratia decoravit.

Qualiter Veneti Constantinopolim amiserunt.

Circa hæc tempora quidam *Græcus*, nomine *Paleologus* (quod interpretatum latina lingua, dicitur vetus sermo) post mortem *Vatacii*, & filii ejus, per tyrannidem ferè totius *Græciæ* obtinuit Principatum. Iste in primo potentia suæ progressu *Gulielmum Francigenam*, Principem *Bithyniæ*, & *Achajæ*, sibi cum exercitu infelicitè occurrentem, gravi prælio superavit, ipsumquè vivum capiens, in carcere tenebroso reclusit: sperans per ipsum totam terram, & Principatum ejus leviter obtinere. Hac igitur elevatus victoria *Paleologus*, aspirare coepit ad Imperium *Romaniæ*, & diligentissimè cogitabat, qualiter Urbem *Constantinopolim* posset invadere, quam gens Catholica *Venetorum* sola cum infinitis expensis, periculo, & labore maximo defendebat. Credebat namquè *Paleologus* firmiter, *Constantinopoli* acquisita, omnes maris insulas, & Civitates in *Terra firma* constitutas, à *Latinis*, & *Venetis* maximè jure belli possessas, se breviter habiturum. Igitur cum vehementer laboraret, ut propositum suum effectui manciparet, sciens vir callidus, & astutus, quia labor improbus omnia vincit, pariter & cognoscens, quod pecuniæ obediunt omnia, maximèquè homines necessariis indigentes, per idoneas personas, mediante pecunia, & promissionibus fraudulentis, corrumpit quosdam impios homines in urbe *Constantinopoli* habitantes, qui firmiter promiserunt ei tempore opportuno tradere Civitatem. Cum igitur hæc omnia inter *Paleologum*, & proditores essent secretissimè ordinata, Potestas *Venetorum* de Imperatoris consensu, cum multitudine bellatorum bellicas naves ascendit, & ad damnificandum hostes versus Mare Ponticum navigavit. Tunc patriæ crudelissimi proditores, videntes urbem defensoribus spoliata, habita opportunitate, circa mediam noctem, die septimo, Julio exeunte, unius portæ occisis custodibus, militibus *Paleologi* gloriosæ urbis aditum præbuerunt, expletis quinquaginta octo annis, quod eam viriliter invaserunt *Francorum* Principes, & Gens inclita *Venetorum*. Cum itaque *Græci Constantinopolim*² sunt ingressi, sicut patres eorum famolissimam *Trojam*, ita ipsi Urbem Regiam protinus succenderunt. Tunc Imperator *Baldwinus*, cui capta Urbe remanserat tantum magni nominis umbra, milites, & populus Civitatis tantæ multitudini resistere non valentes, cum parvulis, & mulieribus naves protinus ascendere, & prospero cursu ad Insulam *Nigripontis*, dante Domino, pervenerunt. Verum tamen, propter nimiam hominum multitudinem, & victualium paucitatem, multi utriusquè sexus oppressi diræ famis angustia in navibus, antequam portum attingerent, perierunt.

Cum audissent autem *Januenses*, æmuli *Venetorum*, quod *Paleologus Constantinopolim* inva-

A fisset, alacres sunt effecti; statimquè pacis fœdere violato, quod de mandato Summi Pontificis inter ipsos, & *Venetos* erat factum, societatem cum *Paleologo* contra *Venetos* statuerunt. Exinde gens *Venetorum*, ut posset resistere tam efficacissimis inimicis, magnis laboribus, & expensis coepit vehementer affligi. Oportebat namque ipsos classem cum multitudine bellatorum ad defensionem Insularum, quas tenebant, singulis annis in *Græciam* destinare. Licet autem excelsum verticem exaltationis, de acquisitione Regiæ Urbis, *Græcia* extulisset: tamen tanta erat in mari potentia *Venetorum*, quod, nisi *Januenses Græcis* auxilium præbuisent, non sine magno tremore in mare *Ionio*, vel *Ægæo Venetorum* exercitui tota *Græcia* occurrisset. Longè quippe sunt *Græci* ab illo florido statu, in quo decennali bello *Trejana* moenia, in ultionem raptæ *Helene*, subverterunt: nec non à strenuitate, qua sub *Alexandro* invictissimo Rege *Macedonum*, Regibus *Asiæ* subjugatis, totius obtinuerunt imperium Orientis. A Philosophiæ insuper disciplinis sunt nimium elongati, in quibus ita studiosi antiquitus extiterunt, quod in artium liberalium scientia cunctos populos excelebant. Sanè, postquam ab obedientia *Romaniæ Ecclesiæ* recesserunt³, multis sunt adversitatibus conquisiti, multisquè etiam existunt erroribus, & falsis opinionibus involuti. Unde, cum sint tam morum probitate, quam scientia, nec non disciplina Sanctæ Matris Ecclesiæ, quæ est caput & magistra fidelium omnium, denudati, meritò vilissimi, & abjecti à cunctis ferè gentibus reputantur. Nam, qui solebant Orientalium regionum imperium obtinere, facti sunt præda omnium circumstantium nationum. Quasi enim quælibet gens eorum spolia obtinuit, & imperium laceravit. Nonne *Saraceni*, & *Turci*, & aliæ Barbaræ nationes omnem regionem à flumine *Eufrate* citrà; *Syriam* videlicet & *Ciliciam*, *Arabiam*, & *Ægyptum* eorum imperio abstulerunt? Novissimè autem temporibus nostris, eorum peccatis exigentibus, *Francorum* Principes, *Veneti*, & *Lombardi* capta *Constantinopoli*, & multis aliis eorum Civitatibus, & Insulis expugnatis, de ipsorum spoliis plurimum sunt ditati. Vnde *Græci* ærumnarum suarum congeriem intuentes, gemendo possunt dicere. Quid, nisi præda sumus omnium populorum.

De Principis liberatione.

Temporibus istis *Paleologus Gulielmum* Principem *Bithyniæ*, & *Achajæ*, quem in bello coeperat, abire permisit, castro *Malvasiæ*, & quibusdam aliis locis munitissimis ab eo receptis. Princeps autem confederatus cum *Venetis* terra, marique *Paleologum* totis viribus impugnabat.

Qualiter filius Regis Ungariæ factus est Civis Ravennatis.

F Anno Domini, MCCLXII. In hoc tempore Illustris juvenis *Stephanus*, Magnifici *Andree* Regis *Ungariæ*, & nobilis Regiæ *Beatricis* generosa propago, cum diutius expeccasset, in curia Marchionis *Estensis* manendo, quod frater suus *Bela* Rex *Ungariæ* ad misericordiam flecteretur, ut ei saltem aliquam particulam Regni latissimè assignaret, videns quod nihil proficeret, memorato Rege in sua duritie permanente, duxit uxorem *Traversariam*, filiam *Gulielmi*, filii *Pauli Traversarii*, Civis *Ravennatis* nobilissimi, ad quam erat paternam

2. Constantinopolis à Latinis amissa.

3. Recensio Græciæ in felicitate.

1262.

36.

terna

terna hæreditas devoluta. Fratris itaque perfidia impellente, nolentis habere in Regno cōsortem, compulsus est tanti Regis filius foeminam longè se minorem, licet ditissimam, ducere in uxorem. Excusare autem Regem *Belam* tunc quidam conabantur, dicentes: quod Rex benignè fratrem tractasset, nisi uxor ejus *Asari*, *Græcorum* Principis filia impedisset, quæ Regem à clementia modis, quibus poterat, assidue retrahebat. Dicebat namquè Regi præfata Regina *Latini* generis inimica: Nequaquam filius *Lombardæ* simul cum filiis meis Regnum *Ungariæ* possidebit. Et sic Rex nimis credulus hujuscemodi verbis uxoris, permansit in odio fraterno finaliter obstinatus. Sed tali excusatione minimè Regia majestas ab iniquitatis infamia liberatur: imo verissimè potest dici, quod Rex tam ditissimus in hac parte perniciosum crudelitatis exemplum in toto orbe terrarum, cum periculo suæ animæ, & Regni discrimine Regibus, & Principibus, & cunctis hominibus dereliquit, fratri suo unico, innocenti, victum, & vestitum crudeliter denegando, & Comitatus, & dignitates alias suis militibus, & cubiculariis largiendo. Unde sicut pro peccato *Adæ*, qui voci suæ obedivit uxoris plus, quàm divino præcepto, terra fuit in ejus opere maledicta: ita forsitan ob hanc prædicti Regis perfidiam, divina Justitia faciente, quæ nullum reliquit piaculum impunitum, adversus præfatum Regem duplex tribulatio consurrexit, *Tartarorum* videlicet, & *Bohemorum*, qui regnum ejus gladiis, incendiis, & rapinis plurimum vastaverunt. Nam, qui injustè alium deprædatur, justo Dei judicio tandem incidit in manus alterius deprædatoris.

Qua de causa Obizo à Marchione ardentissimè amabatur.

1263 ANno Domini MCCLXIII. cum *Azo* Illustris Marchio *Estensis* dolorem amarissimum, qui ex morte sui unigeniti filii acciderat, temperasset, tenens pro illo dulcissimum nepotem, divino munere sibi collatum, Virginem nobilissimam, natione *Famensem* de progenie magnifici Papæ *Innocentii*, prædicto suo nepoti tradidit in uxorem, cujus nuptias cum magna claritate *Ferrariæ* celebravit. Mirabantur plurimi tunc temporis, quod Marchio, postposito Illustris *Stephano* filio suæ neptis, scilicet Reginae *Beatricis*, & filiis naturalibus quam plurimis, ferventissimè amorem sui pectoris abundantius effuderit in nepotem. Sed re vera hoc animum Marchionis ad nimium amorem pueri specialiter inclinavit, quia puer *Obizo Raynaldum* quærentibus exhibebat. Tam enim in moribus, quàm in facie relucebat in ipso sui nobilissimi genitoris imago.

Sic oculos, sic ille manus, sic ora ferebat.

Unde benignissimo Principi, quasi adhuc suis charissimus filius vivere videbatur, cum ejus expressam cerneret imaginem in nepote. Oculi quippe Marchionis grato spectaculo dilectæ imaginis pasciebantur: ita ut amore præsentis, absentis filii desiderium temperaret. Rivulus namquè amoris præcipui, qui à corde Marchionis in *Raynaldum*, dum viveret, defluebat ad irrigandum paternis beneficiis ejus clarissimam prolem totaliter inundavit. *Obizo* autem, egregiæ indolis puer, non ingratus avo benignissimo existeret, à quo sciebat se cum summo studio, quasi de paterno pulvere suscitatum. Sed speculum suæ gratissimæ faciei Marchionis vultu sæpissimè repræsentans, ejus curas, & solli-

citudines minuebat. Illius namquè pendebat in collo, oculis, amplexibus, & colloquiis mellis dulcedinem amoris de ipsius pectore hauriebat. Et sic inter piissimum avum, & dulcem nepotem erat suavissimum, & frequens certamen amoris.

De beneficiis, quæ Deus misericorditer contulit Marchioni.

Cum Divinæ pietatis opera minimè sint celanda, quia ejus operatio nostra est instructio, decrevimus breviter persequi beneficia, quæ Dominus misericorditer contulit Marchioni, non solum eum periculis liberando, quibus velut mole inundantium aquarum fuit undique circumfusus; sed etiam ipsum triumphare de hostibus evidentissimè faciendo, nec non inopinabile donum gratissimæ sobolis de fructu sui incarcerati filii, ipsi benignissimè largiendo. Iste siquidem amabilis Princeps, qui post decessum filii privatus filiorum munere putabatur, pro uno extincto filio duplicis prolis præmio est dotatus. Et ut divina ergà ipsum clementia mirifica videretur, de terrâ hostili, scilicet de *Apulia*, gaudium insperatum. * genere sobolis emanavit. Unde amara mors dilecti filii sibi exstitit nunciata. Noluit namquè Dei clementia, quod vir Catholicus, & multiplicis virtutis gratia decoratus, masculinæ prolis munere privaretur: sed ejus immensum desiderium adimplevit, reparando mirabiliter in nepote, quod in filio videbatur miserabiliter corruisse. Ille siquidem, qui de pulvere Phœnicis extincti alium Phœnicem mirabiliter reparat secundum speciem, formamquè prioris, effecit, ut de nobili *Rainaldo* in carcere custodito, & secundum communem existimationem pro mortuo reputato, procederet inclyta proles, quæ verè posset dicere Marchioni: Respice in faciem nepotis tui, & vide, utrum sit in nepote, aut non, filii tui expressa imago?

Non solum itaque divina bonitas hoc acceptabile donum contulit Marchioni; sed etiam illum multoties de maximis periculis liberavit, tam de manibus videlicet Magnifici *Federici*, qui totam ferè Marchiam *Teutonicis*, *Saracenis*, & *Apulis* adimplevit, ut ipsum, velut capitalem inimicum Imperii expugnaret, quàm de continuis insidiis *Ecelini*, & simultatibus *Albri*ci, & astutiis callidi *Saliniguerræ*. Isti namque unanimiter, quasi Leones rugientes ad prædam, ipsum modis omnibus deglutire, ac penitus conterere conabantur. Quorum gravissimos impetus vir strenuus, Domino adjuvante, compescuit, calliditatis eorum evitavit insidias, & consilia nequissima dissipavit, in his omnibus fervendo animi constantiam, & à veritatis tramite nullatenus declinando. Licet enim unicum ejus filium iniquus Imperator in carcere detineret, & tam ipsius dimissionem, quàm alia excellentia beneficia ipsi promitteret, ut sic illustrem virum à devotione *Romanæ* Ecclesiæ removeret, constantissimus Princeps, velut columna immobilis, & murus impenetrabilis, nec metu periculorum territus, nec imperialium promissionum dulcedine delectatus, sed Deo se totum committens, obsequiis Ecclesiæ avelli non potuit: sed stabilis, & fidelis adjutor Ecclesiæ in tribulationibus, & angustiis usque ad finem permansit. Et ideo misericors Dominus merito cum ab adversariis custodivit, & ipsum de intumescens maris fluctibus ad portum salutis dirigens, de inimicis suis fortissimis fecit eum videre mirabilem ultionem. Vidit namquè excellentissimum *Federicum* imperiali honore

* In edito.
Gratia

1. Forte
rectius,
Lusitani.

2. Obizonis
Estensis nu-
pua.

re privatum, astutum *Saliniguerram* incarcerationum, tumidum *Ecelinum* facta clava mactatum, & lubricum *Albricum* in conspectu suo horribiliter trucidatum. Isti siquidem iniquitatis Principes, quasi quatuor venti pestiferi, furentes in Catholicam domum *Estersem* totis viribus irruerunt, ut eam funditus dissiparent: sed eorum impulsione non cecidit, quia Sanctæ Matri Ecclesiæ adhærebat, quæ super petram solidissimam est fundata. His itaque spirare deficientibus, statim est tranquillitas subsequuta, & sic habuit Marchio requiem à suis efficacissimis inimicis. Nullus igitur fidelis homo elevetur prosperis, nec frangatur adversis. Novit enim Dominus, quando vult superbos deprimere, & humiles exaltare.

De venerabili Virgine Beatrice, sorore Marchionis Esterensis, quæ in monte Jemulæ requiescit.

1. Beatrice Azonis Marchionis soror Montialis devota.

Accedit ad laudem nobilissimæ domus *Esterensis*, quod non solum est Illustrium virorum præclaris operibus decorata; sed etiam ex ipsa processit generosa propago insignium fœminarum, quæ carnis concupiscentiam simul cum mundo vincentes, & de mundi Principe viriliter triumphantes, ad regna fidei, sicut pie creditur, feliciter pervenerunt. Prima quarum extitit nobilissima Virgo re, ac nomine *Beatrice*¹, soror prædicti Marchionis, quæ, cum esset mira pulchritudine corporis, & virtute multipliciter decorata, mundum cum sua pompa contempsit: mortalem sponsum accipere recusavit, ad castos amplexus æterni sponsi, forma præ filiis hominum speciosi, cupiens pervenire. Hoc itaque sanctissimum propositum Virginis devotissimæ Illustris frater ejus, & amicorum turba, & multitudo nobilium matronarum, amore præsentium, immemores futurorum, nitebantur modis omnibus impedire, nunc mundi gloriam, nunc nobilis sponsi connubium, & dulcissimæ proles felicitatem Castæ Virgini proponentes: pariterque suæ domus ruinam, amicorum tristitiam, & inimicorum gaudium ex tali mutatione consequi asserebant. His, & hujusmodi verbis ad decipiendum compositis, gloriosæ Virginis animum conabantur à bono proposito revocare. Sed Virgo prudentissima septiformis spiritus gratia illustrata, quæ linguas infantium disertas efficit, eorum verba, quandam habentia speciem veritatis, sed existentia minimè, pro nihilo reputabat, & quod soli Deo serviendum esset, quia, quicquid aliud igitur in hac vita, amittitur, argumentis efficacissimis ostendebat. Propositum itaque quod Virgo sapiens corde conceperat, fructuosis affectans operibus adimplere, ad montem, qui *Jemula*² nuncupatur, ubi est Oratorium ad honorem Beati *Joannis Baptistæ* constructum, cum quibusdam aliis honestis Virginibus, eandem cum ea intentionem habentibus, protinus convolvit: ibique in sancta conservatione indefinenter permanens, totam *Italiam* suæ sanctitatis causa Dominus illustravit. Fama igitur longè, latèquæ de conversatione pretiosæ Virginis discurrente, coeperunt multæ clarissimæ Virgines ex longinquis etiam partibus, quasi columbæ accipitrem fugientes, ad prædictum locum accedere, cupientes tantæ Virginis instrui disciplinis, & ejus sanctæ conversationis exemplis, & colloquiis devotissimis informari. De quarum siquidem adventu illustris Virgo divinæ majestati gratias referebat, lacrymosis precibus deprecans Creatorem, ut qui de diversis regionibus hujusmodi Virgines congregaverat,

2. Cœnobium nomen ad Montem Jemulæ.

A ad gloriam sui nominis & honorem, eas custodire in sanctæ religionis observantia dignaretur. De salubri itaque consilio prudentissimæ Virginis *Beatricis*, omnes prædictæ Virgines X. quandam *Desideratam* sororem in Abbatissam elegerunt concorditer, quæ tam sanctissimo Collegio deberet viriliter providere. Sub cujus regimine cum quanta humilitate, obedientia, patientia, & charitate duxerit angelicam vitam Virgo devota in terris, nimium prolixum esset singula enarrare, sed, prout nobis sanctæ Virgines retulerunt, quæ hujus piissimæ Virginis meruerunt habere consortium, breviter dicimus, quod tam verba, quàm facta Virginis gloriosæ erant discretionem condita, honestate plena, bonitate conspicua, & Deo & hominibus gratiosa: ita quod per mores honestos, & gestus corporis ordinatos: ac per ejus utiliter, & pie prolata ab omnibus credebatur, quod Deus veraciter in ejus cordis thalamo habitaret. Cumquæ multo tempore his prædictis, & aliis virtutibus refulgens Virgo clarissima in divinis obsequiis, & disciplinis regularibus permansisset, Rex cœlestis, qui ejus speciem concupivit, ejus sanctissimam animam de vitæ præsentis ergastulo misericorditer liberavit, ut ornaret cœlestem curiam ejus beato consortio. Cujus radiantem exemplo præsens Ecclesia extitit mirificè illustrata. Sanctissimum autem corpus ejus in prædicto Cœnobio reverendo, in arca lapidea est honorificè cum aromatibus collocatum, ubi in magna veneratione usquæ ad præsens tempus habetur.

De Illustri Beatrice filia Marchionis.

3. Beatrice Azonis Illustris Montialis pia.

POST decessum venerabilis virginis *Beatricis* plurimis elapsis annorum curriculis, altera *Beatrice*³, præfati filia Marchionis, Virgo pulcherrima, omnium oculis gratiosa, divini amoris igne succensa, amittæ suæ vestigia cupiens pro viribus imitari, ornamentis depositis pretiosis, religionis habitum intrepida mente suscepit. Quam cum nobilissimus Pater ejus attentasset à bono proposito revocare, Virgo constantissima donis cœlestis gratiæ illustrata, verba Patris, & aliorum, & omnem mundi gloriam parvipendens, religionem laudabiliter inceptam, de virtute in virtutem quotidie procedendo gloriosissime decoravit, & in Monasterio Beati *Antonii*⁴, quod ipsius causa juxta *Ferrariam* est constructum, cœlibem vitam ducendo cum multis honestis Virginibus, illius exemplo ibidem ad gloriam Dei congregatis, de humani generis inimico viriliter triumphavit, vitæque cursum feliciter consummando, beatissimam animam suo reddidit Creatori. Istæ namque Virgines gloriosæ, quasi duæ olivæ, fructuosa pietatis opera producentes, & quasi duo candelabra Virtutum exemplis radiantia circumquaque non minus domum gloriosam, & laudabilem suis meritis reddiderunt, quàm ejus strenui Marchiones pro fama, & potentia dilatanda se variis periculis bellorum exponentes. Illorum enim corruptibiles triumpho, velut umbra, velociter transierunt: istarum verò beatitudo, honor, & gloria triumphalis nullo unquam termino finientur.

De obscuratione Solis.

39.

SUB præcedenti cursu annorum, die quinto intrante Augusto, cum esset Luna vigesima septima, fuit Eclipsis Solis ante horam aliquantulum vespertinam.

tori,

De obitu nobilis Azonis Marchionis Estensis.

1264 **A** Nno Domini MCCLXIV. cum illustris Azon Marchio *Estensis* de suis, & Ecclesie inimicis feliciter triumphasset, & *Ferrariae* satis pacifice moraretur, sicut placuit omnium Creatori, qui vitae, & mortis singulariter dominatur, invasit eum multiplex infirmitas corporalis. Cumque viribus corporis destitutus, diem ultimum sibi cerneret imminere, providens vir expertus, quod status regionum solet in morte Principum permutari, amicos fideles fecit undique convocari, & charissimum Nepotem suum, quem in testamento heredem instituerat, eis affectuosissime commendavit. Deinde sermonem dirigens ad Nepotem, prudenter eum monuit per viam incedere æquitatis: sapientum obedire consiliis: amicos recte diligere: in omnibus strenue se habere: & à Sanctæ matris Ecclesie devotione nullatenus declinare¹. Hæc, inquit, monita mea salutifera, dilectissime fili Obizo, observando, attestatione operum comprobabis, te vere processisse de genere nobili *Estensium* Marchionum. Hunc siquidem modum egregium, ad quem custodiendum mea persuasio te inducit, tenuit Magnus Pater meus, cujus probitatem & potentiam circumspiciam non solum Italia; sed etiam latitudo Rom. Imperii est experta, à cujus vestigiis frater meus *Aldrenandinus* magnanimus deviarit: sed in tantum se, ac sua exposuit pro domus nostræ gloria dilatanda, quod etiam me ipsum adhuc infantulum de brachiis rapuit genitricis, ejus piæ lacrymas parvipendens, & me simul cum toto patrimonio *Florentinis* fœneratoribus obligavit. A quibusdam accepit ad exercitum conducendum pecuniam, ut rebelles Ecclesie *Romane* in *Marchia Anconitana*, & in *Apulia* expugnaret, de quibus, divina gratia favente, strenue triumphavit. Ego autem patris mei, ac fratris vestigia imitatione digna pro viribus subsequutus, pro defensione domus meæ, ac omnium amicorum, & pro S. Ecclesie *Romane* honore, quam conabatur iniquus Imperator in miserabilem redigere servitutem, me audacter exposui magnis laboribus, & periculis infinitis. Nec amor filii mei unigeniti me à proposito revocavit; sed communem utilitatem præferens speciali, expedire potius judicavi ipsum solum periclitari, quam oppressionem totius Ecclesie, & omnium amicorum mortem, & exterminium tolerare. Dominus autem, in quo fuit spes mea à juventute mea, & in quem jactavi semper meum cum fiducia cogitatum, me à periculis maximis liberavit, & mei cordis tristitiam misericorditer sublevando, mihi pro dilecto filio contra spem omnium, Nepos dilectissime, te donavit. Viriliter itaque age Fili mi, & cor tuum in Deo principaliter confortetur, consequenter etiam in auxilio fidelium amicorum: & sic eris in cunctis prospere agens & piissimus Dominus in te superbit per gratiam, quod in tenera ætate nequiveris adimplere. Hæc itaque verba, quæ, dum sospes eram, solebam tibi Fili Obizo prolixius enarrare, nunc breviter comprehendere, ut ista mea ultima commonitio menti tuæ altius imprimatur: ut cognoscas quid post meum discessum vitare debeas, quid amplecti.

Igitur, cum his, & aliis hujusmodi dictis Catholicus Marchio, firmissima columna Ecclesie, ac turris fortitudinis contra faciem Tyrannorum, tutumque refugium, & dulce umbraculum amicorum, domestica negotia præcavens in futurum providè ordinasset, su-

A scepis devotissime Ecclesiasticis Sacramentis, die *XII*. exeunte *Februario*, ætatis suæ quinquagesimo anno, in Civitate *Ferrariæ*, nocte Dominicæ dici, viam est universæ carnis ingressus². Cujus corpus cum fletu, & planctu maximo in prædicta Civitate est traditum sepulturae, nihilque pertinens ad honorem tam Magnifici Principis fuit in pompa funeris prætermisum.

De apparitione Cometæ, & obitu Urbani Papæ, & electione Clementis Papæ.

B IN sequenti æstate post prædicta, stella terribilis, quæ dicitur Cometa, cum magno fulgore apparuit, & in confinio Aquilonis, & Orientis habens principium sui ortus, versus Occidentem suos minaces radios dirigebat. Cujus apparitio incepit in Julio, duravitque usque ad principium mensis Octobris. Cursu itaque prædicti fideris consummato, *Urbanus* Papa Quartus, cum tribus annis, & uno mense, & tribus diebus Beati *Petri* naviculam in fluctibus hujus procellosi sæculi gubernasset, apud *Parisos* de medio est sublatus. Post cujus obitum quatuor mensibus, & quinque diebus elapsis, Cardinales Papam Clementem Quartum³ concorditer elegerunt.

De Rege Angliæ à principibus suis capto.

TEMPORIBUS istis nefandum præsumptionis scelus est in Regno *Angliæ* perpetratum. Principes namque *Britanniæ* facta conspiratione in Regem suum manus impias iniecerunt, ipsumque simul cum filiis, & fratre suo Comite *Rizardo* in custodiam posuerunt. Fama itaque tanti facinoris cum ad aures Summi Pontificis pervenisset, Legatum protinus à latere suo in *Angliam* destinavit. Sed & *Ludovicus* Rex *Francorum* tam naturali pietate, quam precibus uxoris, quæ soror erat Reginæ *Anglorum*, super calamitate Regis *Angliæ* ad misericordiam inclinatus, pro compositione inter prædictum Regem, & Principes facienda magnificè laboravit. Qualiter autem inter prædictos Reges affinitas est contracta, breviter duximus declarandum.

E Raymundus namque nobilis Comes *Provinciæ* masculum post se filium non reliquit; sed quatuor filias⁴ habuit generosas, quas elegantia formæ, ac morum grata suavitas ita reddidit gratiosas, quod ad legitimos Illustrium Regum amplexus accedere meruerunt.

Quarum duæ Regi *Franciæ*, & ejus fratri *Carolo* sunt matrimoniali fœdere copulatæ: dictusque *Carolus* pro dote uxoris obtinuit *Provinciæ* Comitatum. Aliæ verò duæ Regi *Angliæ*, ac ejus fratri, Comiti scilicet *Rizardo* conjugali vinculo sunt astrictæ. Et occasione istius affinitatis inter duo prædicta regna quædam amicitia est exorta, quæ inter se antiquitus sæpe discordiam habuerunt.

F De Saracenis, qui ex Africa in Hispaniam transferunt.

Eodem anno, de consilio pessimi Saraceni, Regis videlicet *Granatæ*, tributarii Regis *Castellæ*, maximus exercitus Saracenorum ex *Africa* in *Hispaniam* subito transfretavit, multisque Christianis peremptis, loca plurima in finibus *Hispaniæ* occupavit. Ad quorum impetum reprimendum, Magnus Rex *Castellæ* cum exercitu valido perrexit *Sibiliam* festinan-

Paduanus. D ter

². Azonis Estensis obitus.

³. Clemens Quartus Papa.

⁴. Raymundi Provinciæ Comitissæ liberi.

¹. Exhortatio Azonis moribundi ad nepotem heredem.

ter, commissioque frequenter praelio magnam de *Saracenis* multitudinem interfecit. Et quia varius est eventus bellorum, de *Hispanis* etiam plurimi ceciderunt.

De adventu Regis Caroli in Italiam.

1265 ANno Domini MCCLXV. cum per decentium Princeps *Manfredus* supra memoratus *Romanam* Ecclesiam, & ejus fideles per se, ac suos sequaces ferme in tota *Italia* graviter afflisset, Summus Pontifex de consilio Cardinalium, Catholicum Principem *Carolus*, Comitem *Provinciae*, fratrem videlicet Christianissimi *Ludovici* Regis *Franciae*, & *Alphonfi* Illustrissimi Comitis *Tholosani*, ad suscipiendam coronam Regni *Siciliae* exhortatoriis literis invitavit. At ille, ut potè vir strenuus, & magnanimus, cupiens Ecclesiae in tantis angustiis subvenire, & opulentissimi Regni dominium obtinere, assensum praeiit Apostolicae voluntatis, & ad aggrediendum tam arduum negotium incepit se magnifice praeparare. Eo etiam tempore *Romani* multis dissensionibus, & bellis civilibus conquassati, sperantes per tam potentem virum in viam pacis, & semitas dirigi aequitatis, ipsum elegerunt in suum perpetuum Senatorem. Quod officium grater excepit, & ad regimen Ur-

1. Apuliz Regnum Carolo Provinciae Comiti à Pontifice traditur.

41. bis *Romanæ* Vicarium suum cum cohorte militum protinus destinavit. Tunc temporis *Mediolanenses* cum amicis Ecclesiae ad recipiendum Illustris Comitem *Carolus* se viriliter praeparaverunt. E contra *Cremonenses* cum amicis suis, *Manfredi* corrupti pecunia, iter Comitis ad urbem *Romanam* impedire modis omnibus conabantur. Comes autem perficendi velociter opus inceptum desiderio inflammatus, sciens, quia mora trahit ad se periculum, & quia varietas temporum mutationem inducit aliquando animorum: cum electa manu militum de partibus *Galliae* per mare *Tyrrhenum* ad *Romanum* portum² pervenit: primo scilicet anno Pontificatus Beati Papae *Clementis*. Ad cuius adventum *Romani* mirabiliter sunt gavisii, eique obviam unanimiter procedentes, ipsum in Urbem cum triumphali gloria, & honore regio deduxerunt.

2. Carolus Apuliam occupaturus Romanam venit.

His auditis, *Manfredus* obstupuit vehementer, videns novum Regem gradatim ad profectum venire, & res ei prosperè ad vota succedere: pariterque considerans magnum sibi periculum imminere, si robur exercitus venientis in ejus auxilium expectaret, coepit modis omnibus nobilissimo Principi insidias praeparare, sollicitè procurando tam per assassinos, quam per alios sceleratos, quibus dona praecipua promittebat, ut gladio, vel veneno auferret de medio Ecclesiae defensorem. Sed quum videret frustra se insidiarum retia relaxare, suum devotum Principem Domino protegente: immensas acies militum in fines coepit infundere *Romanorum*, ut importunitate ostentationis suae potentiae, Illustris Regem ad praelium provocaret. At Princeps circumspiciens insidias Tyranni prudenter^{*} videbat, & ejus insultus armis quandoque strenuè cohibebat. Habebat siquidem secum in Urbe *Romana* non magnam fidelium militum quantitatem. Non enim perfectè confidebat de militia *Romanorum*, quia plures illorum munera Tyranni accipere consuevi, & ideo prudenter differebat³ in aperto campo cum paucis militibus occurrere infinitis, ne incaute se bellorum discrimini exponendo, sibi perniciem acquireret, & causam praerberet hostibus triumphan-

* Forte Visabat.

A di. Expectabat autem animo scienti exercitum sibi de *Francia*, & aliis *Galliarum* partibus repromissum. Quatuor itaque mensibus elapsis ab ejus ingressu in *Italiam*, sua nobilissima uxor cum multis ad *Romanum* portum applicuit, & inde in Urbem cum ingenti gloria est deducta. Post hæc in eodem anno exercitus magnus *Francorum*³, habens introitum per *Sabaudiam*, in media hyeme transivit per mediam *Lombardiam*, fidelibus Ecclesiae victualia exercitui exhibentibus copiosè: inimicis verò non audentibus comparere. Et circa Festum Nativitatis Domini ad Urbem *Romanam* pervenit, ubi eos Rex *Carolus* cum summo desiderio expectabat.

3. Francorum exercitus in Italiam.

De pace Brixienfium inter se.

HIs temporibus *Brixienfes* pacem inter se fecerunt, & à dominio Marchionis *Palavini*, & *Cremonensium* recedentes, *Mediolanensibus*, & *Bergomensibus*, & *Mantuanis* Ecclesiae fidelibus adhæserunt. Tunc *Cremonenses* munitissima castra *Brixienfium* juxta flumen *Olei* constituta, scilicet *Caneum*, *Pontem Vicum*, *Quintianum*, & *Urceos*, quæ in suam redegerant potestatem, suos in eis ponendo custodes, funditus subverterunt.

Qualiter Rex *Carolus* Regnum *Siciliae* obtinuit, & *Manfredum* occidit.

ANno Domini MCCLXVI postquam Rex *Carolus* vidit se *Francorum* Principum, & *Gallicanæ* militiae praesentia roboratum, movit exercitum suum ab Urbe *Roma*, & in manu forti arripuit iter ad Regnum *Siciliae* obtinendum. Transivit itaque flumen *Reperani*, & in primo impetu Civitatem *S. Germani* obtinuit, devictis militibus Principis, & fugatis.

E Eodem tempore quidam Magnates *Apuliae* à Principe recedentes, Regi *Carolo* adhæserunt. Princeps autem *Manfredus* accepto gustu audaciae militiae *Gallicanæ*, suorum quoque Magnatum inopinata inconstantia, doluit vehementer: statimque per universas partes Regni nuncios destinavit, praecipiendo, ut omnes milites, & viri bellatores, qui erant in locis opportunis ad custodiam constituti, protinus ad eum apud *Capream* convenirent. Existimabat enim, se ibidem posse Regis impetum cohibere, maximè propter profunditatem fluvii secus *Capuam* commeantis. Rex autem movit procinctum versus *Capuam* festinanter: sed cum percepisset, quod juxta *Capuam* fluvius erat⁴² innumerabilis, longè superius a *Capua* dictum fluvium pertransivit. Princeps autem cum de Regis transitu cognovisset, videns se viribus imparem, nondum suo exercitu congregato, versus *Beneventum*, dimissa *Capua*, properavit. Habebat autem secum, praeter milites Regni, *Teutonicos*, *Catalanos*, *Lombardos*, *Tuscos*, & innumera- biles *Saracenos*. Nam quia manu larga thesauros auri, & argenti militibus ad se confluentibus effundebat, viri bellicosi ad eum, tamquam ad Magnificum Principem, concurrabant, interdictum, & excommunicationem Ecclesiae penitus contemnentes. Et quia Rectoris ad exemplum subditi componuntur, omnes, qui ejus parebant imperio, ita erant ipsius impiis operibus conformati, quod licet Christiani nomine dicerentur, voluntate tamen, & opere censerentur *Saraceni*. Unde justo Dei judicio Tyrannus, & omnes impie-

42. Forte in vadabatur.

impietati ejus faventes, in uno campo simul sunt collecti, ut pariter punirentur, quos idem facinus, & intentio pestifera inquinabat.

Rex itaque *Carolus*, cum audisset Principem de *Capua* recessisse, existimans eum fugere, insequutus est ejus vestigia, invenitque ipsum cum exercitu in planitie *Beneventi* ad præliandum¹ magnifice præparatum. Cum igitur² mutatis aspectibus uterque exercitus cominus se vidisset, milites Principis cognoscentes Regis exercitum labore itineris fatigatum, cum clamore valido incœperunt *Francigenas* ad prælium provocare. Rex itaque confestim suos Principes ad consilium provocavit, & cunctorum est judicio definitum, bellum esse minime differendum, quod cum tanta clamoris importunitate adversarii postulabant. Ex bellumque dilatione duplex Regi videbatur accidere nocumentum, quod inde scilicet hostes audaciam assûmebant, & quod exercitus eorum quotidie augebatur. Tunc Rex providus diligenter suas acies præparavit: in cujus exercitu, præter *Francigenas*, erant multi milites *Italici*, *Campanici*, & *Romani*. Similiter & Princeps duxit suas acies ex adverso, ponens ex latere multitudinem *Saracenorum*, qui sagittis adversarios acriter stimulant. Cumque primæ acies ex utraque parte ad proelium processissent, & viriliter dimicarent, & hinc & inde multi caderent vulnerati, Rex de sublimi equo prospiciens, vidit milites suos ferè ab hostium multitudine superari. Tunc, Omnipotentis auxilio invocato, cum sua terribili acie irruit super hostes, quasi impetus tempestatis: Domino verò auxiliante, cui facile est in manibus paucorum concludere infinitas, acies Principis terga verterunt, & tanta multitudo de ipsius exercitu est prostrata, quod campum celabant oculis corpora occisorum. Multi etiam Principes, & milites sunt capti; reliqui verò sunt in fugam conversi, amissa omni fiducia resistendi. Ibidem & ipse Princeps *Manfredus*³ occubuit hostium gladiis interfectus: cujus corpus in capite *Pontis Beneventi* Rex *Carolus* fecit honorifice sepeliri. Vxor autem ejus, quæ filia erat *Cumani Magni* Principis *Græcorum*, capta fuit, dum anxie disponderet, audita morte mariti, cum suis filiis in *Græciam* transfretare. Et cum fuisset hoc Regi *Carolo* nunciatum, fecit eam simul cum filiis in quodam castro recludi, & ibidem cum diligentia custodiri.

Post divulgationem itaque istius Victorie triumphalis, *Cremonenses* ad obedientiam *Romane* Ecclesie revertentes, Legatos Apostolici humiliter susceperunt, & durissimum *Uberti Palavicini* jugum à suis cervicibus excutientes, cum exire de finibus suis coegerunt: & sic pars extrinseca *Cremonensium* ad propria est reversa. Tunc prædictus Tyrannus, qui habuerat dominium *Cremonæ*, *Mediolani*, *Brixie*, *Placentie*, *Papie*, ac *Tortonæ*, nec non *Alexandrie*, secessit ad quædam castra in Montibus constituta, ibique suam constituit mansionem.

Qualiter Rex Carolus rebelles in Tuscia expugnavit.

1267 ANNO Domini MCCLXVII. Rex *Carolus*, regno subacto *Sicilie*, venit *Viterbium* ad revocandum Papam *Clementem*, & ibidem est ab eo Vicarius Imperii constitutus. Cujus mandata cunctæ Civitates *Tuscie* humiliter receperunt. *Pisani* verò, & *Senenses*, *Burgenfes* quoque *Podii Bonici*, præcepta Summi Ponti-

A ficiis, & Regis penitus contempserunt. Tunc contra prædictos rebelles Rex Catholicus movit procinctum, *Senensium* districtum vastavit, castrum autem *Podii Bonici*, in quo de tota *Tuscia* inclusa erat militum rebellium multitudo, longa obsidione devicit. Post hæc *Pisanos* in sua duritie persistentes, in manu valida est aggressus, eorum portum succendit, turres evertit, & in mare projecit, omnesque fines Tyrannorum circumiens, villas, castra, & omnia eorum bona penitus dissipavit.

De adventu Conradini ex Alemannia.

43.

B CUM prædicta in partibus *Tuscie* agerentur, *Conradinus* jam adolescens filius Regis *Conradi*, *Romanorum*, *Pisanorum*, *Senensium*, *Papiensium*, & *Veronensium* literis, & nunciis excitatus, ad recuperandum paternum Regnum cœpit cordis desiderium ardentissime applicare. Tunc Principes *Alemannie*, de quorum amicitia confidebat, ad colloquium convocavit: & post multa hinc, & inde proposita, est tandem Majorum consilio definitum, quod ipse sine mora deberet in *Italiam* proficisci³. Protinus egregius adolescens cum

3. Conradini Suevi in Italiam expeditio.

C auxilio amicorum exercitum congregavit, descendensque de *Alemannia* venit *Veronam*, comitantibus cum Duce *Bavariæ* avunculo suo, Comite de *Tiraulo*, qui matrem ipsius duxerat in uxorem. Mansit itaque *Veronæ* tribus mensibus, nihil viriliter agens, quia nec commodum amicis tulit, nec damnum intulit inimicis. In prædicto igitur spatio temporis, pro defectu pecuniæ venditis equis & armis, magna pars exercitus ad propria remeavit. Similiter Dux *Bavariæ*, ac Comes de *Tiraulo*, ipso relicto, ad sedes proprias sunt reversi.

D Fama itaque de adventu *Conradini* in⁴ *Ita-* ^{4. In al. Apuliam.} *liam* discurrente, *Saraceni* habitantes in *Nuce-* *ria* rumore hujusmodi confortati, qui graviter *Francorum* dominium tolerabant, coeperunt contra *Francigenas* rebellare, regionem circa se positam crudeliter deprædantes. Accidit etiam Regi *Carolo* tunc temporis alia pestis bellica improvisa. Nam *Fridericus* juvenis animosus, frater Regis *Castelle*, & Illustris *Henrici* Senatoris *Romanorum*, cum navali exercitu *Siciliam* introivit, & quædam loca munita, per tyrannidem occupavit. Eo verò tempore Rex in *Tuscia* rebelles fortiter impugnabat: & tempore illo uxor Regis apud *Neapolim* diem clausit extremum.

Qualiter Conradinus de Verona perrexit Papiam.

F ANNO Domini MCCLXVIII. Illustris *Con-* ¹²⁶⁸ *radinus* exiens de *Verona* cum electa manu militum, fluvium *Mintianum*, & *Oleum* transvadavit, & per districtum *Cremonæ* *Papiam* perrexit, nullo audente ipsius transitum impedire, licet tota *Lombardia*, præter *Veronam*, & *Papiam*, favere Regi *Carolo* videretur. Cumque in Civitate *Papie* moram aliquot mensibus traxisset, tandem cum auxilio *Papiensium* ad terras *Marchionis Careti* transivit, ibique in mari *Tyrrheno* *Pisanorum* navibus præparatis, navem conscendit, & ad *Pisanum* portum prospero cursu pervenit. De isto itaque lubrico cursu nobilis *Conradini* homines mirabantur. Multi quoque ejus egressum, & progressum in depressionem Regis *Caroli* miris laudibus extollebant; sed Deus Omnipotens, qui usque in tertiam, & quartam generationem visitat iniquitatem patrum in filiis imitantibus malos patres, aliter, quam

Paduanus.

D 2

pu.

putabant homines, de adolescentulo dispon-
nebat.

*Qualiter Rex Carolus Conradinum, & Ro-
manos gravi periculo superavit.*

Cum igitur famæ testimonio *Conradinum* venisse *Pisas* fuisset per *Italiam* declara-
tum, de *Lombardia*, *Tuscia*, & aliis regionibus confluit ad eum militum maxima multi-
tudo, qui potentiam Regis *Caroli* deprimere, & *Conradinum* sublimare pro viribus affecta-
bant. In illis diebus circa Pascha Rex, di-
misso Marschalco cum militia in *Tuscia*, in
Apuliam est reversus, & *Saracenorum* discursum, ædificatis circa *Nuceriam* munitionibus, coarctavit.

Post Regis itaque discessum insurrexit *Conradinus* contra *Lucanos*, eorum districtum vastavit, & Marschalcum sibi cum Regis militia occurrentem strenuè superavit.

Eodem tempore Illultris *Henricus*, frater Regis *Castellæ*¹, fungebatur in urbe honore Senatoriæ dignitatis. Iste tanto superbiæ spiritu erat plenus, quod etiam dominium fratris sui Regis *Castellæ*, nullo modo poterat sustinere.

Unde relicta *Hispania*, vagabundus per diversas Provincias discurrebat. Denique cum in præcedenti tempore *Romanam* Curiam pro suis negotiis visitasset, *Romani* tunc cum in Senatorem communiter elegerunt. Licet igitur iste consanguineus Regis *Caroli* esset, quia

44. pater suus frater fuerat matris Regis: exortis tamen simultatibus inter eos, modis omnibus exaltationem *Conradini*, & Regis interitum procurabat. Consilio itaque istius acquisierat partem maximam *Romanorum*, odientium Regem hac de causa, quia thesauros argenti, & auri manu largiflua eis minimè tribuebat. Quid plura? Senator igitur prædictus, & *Romani Conradinum* cum suo exercitu convocantes, ipsum in urbem contra mandatum Summi Pontificis induxerunt. Firmata itaque conjuratione inter eos, unanimiter contra Regem *Carolum* præliaturi egressi sunt ex urbe, *Conradinus* cum suo exercitu, & Senator cum eo cum multitudine militum, & peditum *Romanorum*: & versus *Apuliam* properantes castra non longè à Civitate *Aquilæ* posuerunt. Rex autem in eorum occursum cum exercitu valido properavit, & nono die exeunte Augusto in campo *Palentino* direxit triplicem aciem contra eos. Similiter adversarii de sua multitudine confidentes, contra Regem suas acies direxerunt: commissumque est bellum² lachrymabile, & horrendum, in quo, proh dolor, multus ex utraque parte sanguis hominum est effusus. In primo namque belli congressu duæ Regis acies terribili hostium impetu sunt prostratæ pariter, & fugatæ, occiso crudeliter Marschalco, quem propter strenuitatem personæ, ac ornatum armorum esse Regem *Carolum* existimabant. Jamque milites *Conradini*, quasi securi de victoria ad invadendum saumerios, & detinenda occisorum spolia insitebant.

Rex autem *Carolus*, imminente tanto discrimine pugnae, audire devotè Missæ Officium non omisit. Quo completo, videns militum suorum ruinam, ex intimo cordis affectu invocavit Dominum prodigia facientem, & Beatam Virginem, de cujus auxilio (sicut ipse postmodum est testatus) plurimum confidebat, *exclamans voce vivifica, hortatus est militiam suam, dicens. O nobilis militia *Franciæ*, cui ab antiquis temporibus divina potentia contulit gratiam specialem triumphandi de

1. Henricus
Castellæ
Regis fra-
ter, Carolo
infestus.

2. Prælium
inter Con-
radinum,
& Carolum
Andiovi-
num.

* Melius.
Es clamans.

A inimicis Ecclesiæ, ac nominis Christiani: nunc incumbit vobis maxima causa, contra inimicos Ecclesiæ præliandi, ut nostrorum nobilium prædecessorum vestigia imitantes, qui pro defensione Christianitatis pericula gravia pertulerunt, genti nostræ laudem & gloriam acquiramus, & si fortè à divina processerit voluntate, quod in isto prælio moriamur, non contristemur sicut illi, qui spem non habent, quia Cælorum Regnum obtinebimus pro mercede. Si verò sicut strenui bellatores non degenerantes à nostrorum Majorum virtute, victoriam fuerimus consequuti, ex hoc subsequetur nos bellorum maxima merces, gloria scilicet triumphalis, & fama probitatis, longo tempore duratura.

B Postquam his, & hujuscemodi verbis militum animos inflammavit, cum regali acie terribiliter ordinata, more Leonis ad nullius paventis occursum, cum impetu irruit super hostes, & ex eorum multitudine multa millia Virorum mira virtute prostravit, victricem manum suam Domino apponente: universos verò in præcipitem fugam convertit³. Capta est autem

C magna militum multitudo, inter quos simul cum Senatore capti sunt plurimi Principes, & viri nobiles, & potentes. Proditores etiam quamplures capti sunt, qui Regem deseruerant, & adhæserant *Conradino*. Hos omnes transfugas regia severitas fecit subire sententiam capitalem. *Conradinus*⁴ verò fugiens, de bello quidem evasit; sed, dum de loco ad locum cum tremebundus transfret, deficiente sibi consilio evadendi, tandem incidit in manus quorundam Civium *Romanorum*, qui pro immensa pecuniæ quantitate ipsum Regi potentissimo tradiderunt. Rex autem excepit illum gaudens, ipsumque fecit cum summa diligentia custodiri. Paucis itaque diebus post bellum transactis, ingressus est *Romam* magnificus triumphator, & acclamante populo *Romano* suscepit lætanter Senatoriam dignitatem. Constituto itaque pro se in urbe Vicario, & rebus prospere ordinatis, in *Apuliam* est reversus: & post aliquot dies nobilem, & pulcherrimum *Conradinum*, & coætaneum ejus, Ducem scilicet *Austriæ*, qui venerat cum eo de *Alemannia*, jussit apud *Neapolim* publicè decollari.

D Istis temporibus filia Ducis *Burgundiæ* præfata Regi est matrimoniali tœdere copulata.

E Eodem etiam tempore Venerabilis Papa *Clemens*, cum tribus annis, & novem mensibus, & viginti quatuor diebus *Romanam* Ecclesiam feliciter gubernasset, apud *Viterbium* migravit ad Dominum, die tertio, exeunte Novembri.

Eodem temporis curriculo, quarto scilicet die intrante Novembri, circa mediam noctem fuit maximus terræmotus.

*Qualiter Saraceni cum Tartaris pugnaverunt, 45.
& qualiter Bethogar suum Dominum interfecit.*

F Cum prædicta fierent inter Christianos in partibus Occidentis, ferocissima gens *Tartarorum*, post victoriam Orientis, irruit super *Saracenos*, vastavitque *Arabiam*, *Syriam*, ac *Palestinam*, nulli ætati parentes usque ad fines *Ægypti*, occisis *Soldanis Damasci*, *Alapii*, & *Camelle*. Tantus autem terror eorum circumstantes nationes invasit, quod potentissimus *Soldanus Iconii*, & Rex *Armenie* minoris, & Princeps *Antiochiæ* multitudini eorum resistere non audentes, ipsorum se dominio subdi-

3. Caroli
Galli victo-
ria.

4. Ducis
Conradini
sacrum.

diderunt; annum tributum reddere promittentes. Solus igitur *Soldanus Babylonis* ad resistendum *Tartaris* se magnifice præparavit. Exiit itaque de *Ægypto* in manu valida, secum habens ferè CCC. millia equitum, & per desertum venit *Gazaram*, quæ est in finibus *Palestine*: commisitque prælium cum *Tartaris*, qui remanserant in *Syria*, & eos viriliter superavit: nec destitit persequi fugientes, donec eos de *Syria* coegit exire, & trans flumen *Euphratem*, unde venerant, remeare. Tunc *Saraceni*, qui à facie *Tartarorum* fugerant ad deferta, ad sedes proprias sunt reversi.

Post fugam itaque *Tartarorum*, cum *Soldanus* reverteretur in *Ægyptum* cum exercitu, relictis militibus in munitionibus opportunis, & distaret diebus quatuor a *Babylone*, perrexit quadam die venatum. Et dum milites ejus venationis causa discurrerent huc & illuc, & illustribus quidam Princeps *Soldani*, nomine *Bethogar*, qui aspirabat ad regiam dignitatem, videns *Soldanum* cum paucis militibus remansisse, cum protinus cum suis satellitibus aggre-
 1. Soldanus Ægyptius Sythas Syria pellit.
 2. Soldanus dolose interficitur.
 3. Bethogar Regni Ægyptii invasor, Christianos Syria ejicit.
 4. Baldach Civitas.

Qualiter Rex Carolus obtinuit Nuceriam.

1269 Anno Domini MCCLXIX. post longam obsidionem Rex *Carolus* obtinuit *Nuceriam* rebellantem. Nam deficientibus victualibus *Saraceni* attenuati fame, Civitatem, & se ipsos Regis dominio tradiderunt. Rex autem evertit moenia Civitatis, & Christianos rebelles, qui transfugerant ad *Saracenos*, & persuasione sua eos firmaverant in pertinacia rebellandi, gladio interfecit. Illam verò multitudinem infidelium regalis providentia ita dividere procuravit, quod audaciam resistendi penitus amiserunt. Quidam autem ex eis errore infidelitatis relicto, Baptismi gratiam humiliter receperunt.

His etiam temporibus *Pisani*, & *Senenses*, frequenti hostium insultatione afflicti, se ac sua jugo regalis potentiae subdiderunt.

A Quod Principes Occidentis in Africam transierunt.

Anno Domini MCCLXX. post lacrymosam cladem Christianorum, in partibus transmarinis à *Soldano Babylonis* crudeliter perpetrata, cum *Romana* esset Ecclesia, propter discordiam Cardinalium, tunc Pastoris regimine destituta: tandem comati Reges, 46.

& Principes Occidentis. Rex scilicet *Francie* catholicus *Ludovicus*, *Carolus* Rex *Navarrae*, & filius Regis *Angliae* inclytus *Odoardus* præparaverunt se magnifice ad transfretandum in

B subsidium terræ Sanctæ. Communi itaque consilio primò aggrediendi Regem *Tunitii* ditissimum disponentes, cum exercitu valido, & multitudine navium copiosa in *Africam* transierunt. Cumque Rex *Francie* primitus applicuisset ad munitum portum munitissimæ *Carthaginis*, quæ est portus *Africae*, & *Saracenorum* præsidium singulare, viriliter *Carthaginem* expugnavit, occisis *Saracenis* pariter & fugatis. Post victoriam itaque *Carthaginis*, lues repentina ex corruptione aeris & aquarum exercitum *Francorum* invasit: multique Principes, & milites, & populares morbo dysenteriae perierunt. Unus etiam de filiis Regis tunc temporis letali valetudine oppressus, de medio est sublatus. Post mortem itaque dilecti filii protinus Rex devotissimus dysenteriae morbo correptus, videns diem sibi ultimum imminere, negotiis Regni & exercitus congruè ordinatis, & effusis precibus lacrymosis ad Dominum, * cum esset populo ibidem congregato sanctificator, & custos, viam est universæ carnis ingressus 6.

C Post obitum benignissimi Regis, filius ejus *Philippus*, qui erat in castris cum Patre, Regni *Francie* obtinuit diadema: Rex autem *Carolus* post Regis obitum, Capitaneus exercitus constitutus est. Et Rex novus Illustris *Philippus*, & Rex *Navarrae* moventes à *Carthagine*, audaciter exercitum ante muros *Tunicii* perduxerunt 7, *Saracenis*, qui de totius *Africae* partibus convenerant in auxilium Civitatis, terga vertentibus, tentoriis & tuguriis in campo cum omni supellectile derelictis. Adhuc nondum cum exercitu suo advenerat clarissimus *Odoardus*. Rex autem *Tunicensis* considerans, multitudinem *Africanorum* nullo modo posse sustinere impetum populi Christiani, nimio timore perterritus, compositionem pacis à Regibus postulabat. Reges autem, tum propter difficultatem urbem munitissimam capiendi, tum propter pestilentiam mortalitatis, quæ vehementer exercitum affligebat, tale pactum cum Rege *Tunicii* pepigerunt: quod ipse persolveret Regibus omnes transfretationis expensas, & tributum redderet Regi *Carolo*, & filiis suis, quod ipse solebat persolvere magno Principi *Federico*. Super hoc additum est in pacto, quod quandiu erit bellum contra *Saracenos* in partibus transmarinis, dare stipendia tribus millibus militum teneatur. Rex itaque ditissimus hæc, & alia, quæ Reges Christiani petierunt, facere promissit, & apertis thesauris suis, opere protinus adimplevit.

Dum hæc agerentur applicuit ad portum *Carthaginis* in classe maxima probissimus *Odoardus*. Postquam verò fuerunt pacis fœdera celebrata, exercitus in *Siciliam* remeavit: sed vento vehementi contrario existente, in portu *Trapani* naves plurimæ sunt contractæ, in quibus magna militum multitudo est submersa.

F I N I S.

D 3 M A N.

5. Christianorum in Syriam expeditio.

* In alia Precib. lacrymosis coram populo ibidem congregato sanctificatus viam est universæ carnis ingressus. 6. Ludovicus Galliarum Regis mors.

7. Tunicum à Christianis obsesum.

MANTISSA

Adjecta vetustissimo MS. Chronico Monachi Paduani hoc Titulo :

Quædam scitu digna de Civitate Paduæ subsequuntur.

Padua condita fuit ab *Anthènore* de *Trojana* stirpe, post *Trojam* everfam, & annis MCC. antè natum Dominum nostrum *Jesum Christum*, & antè conditam *Romam* annis CCCCXL.

Post natum *Christum* capta fuit *Padua* ab *Attila Hunnorum* Rege, qui intravit *Italiam* cum quingentis millibus armatorum, anno *Christi* CCCCLV. Post adventum *Gothorum*, qui intraverunt in *Italiam* anno *Christi* CCCCXIII. & à condita *Roma* annis MC-LXVI. cum eorum Rege *Alarico*, & ipsam Provinciam igne & ferro vastatam reliquerant, spoliantes illam.

Propter *Gothorum* adventum *Patavini* territi, decreverunt Urbem portualem, & refugialem condere. Et anno Domini CCCCXXI. die XXV. Martii decreverunt illam construere circà ostia fluvii *Præalti*, ubi dicitur *Rivus-altus*, & tres Consules ad opus exequendum miserunt *Paduani*, quorum unus fuit *Aldebertus Falereus*, Secundus *Thomas Candianus*, Tertius *Zeno Daulus*. Consules missi anno CCCC-XXIII. *Lucianus Favilla*, *Maximus Luirus*, *Bugo Fufuscus*. Deinde alii missi fuerunt, idest *Marcus Aurelius*, *Andreas Clodius*, *Alboinus Maurus*.

Et anno *Christi* CCCCXXII. miserunt magistros navium CXIII. & addiscentes CCC-XXII. Deinde singulis annis mittebantur ex *Padua* ibidem Consules, usquequo Civitas *Venetiarum* incepit sibi eligere Ducem, quod fuit anno *Christi* CCCCLIX. & prima fundamenta *Rivi alti* facta fuerunt anno *Christi* CCCCXXI. die XXV. Martii, circà horam meridiei. Et anno *Christi* MCLXXI. propter maximam penuriam, & famem, furgum venditum fuit soldis sexaginta pro quolibet stario.

Anno *Christi* MCLXXXVII. sepulchrum Domini Nostri *Jesu Christi* captum fuit per *Soldanum*, aliter *Saladinum* nominatum.

Anno Domini MCXCI. factus fuit pons *Brente* de *Noventa*, & *Turris Comfreduli*, & *Stationes Correzarum*, *Conzariorum*, & *Merzariorum* Communis *Paduæ*, & *Peronum* à fructibus, & *Turris* in Capite aggeris à *Bazolo* Marchione Capitis aggeris.

Anno Domini MCXCV. facta fuerunt moenia, circà *Paduam* à ponte *S. Leonardi*, usque ad Monasterium *Sancti Benedicti*. Et coeptus fuit similiter pons lapideus *Sanctorum*.

Aqua a *Monte Silice* cæpit venire in navigio anno Domini MCCIII.

Via, per quam itur ad *Plebem Sacci*, facta fuit & ratificata anno Domini MCCX. Aliter MCCXII.

Ordo Fratrum *Prædicatorum* confirmatus fuit in *Curia Romana* anno Domini MCCVI.

Navigium, per quod itur *Venetias*, factum fuit anno Domini MCCIX.

A Porta *Turrisellarum*, & murus usque ad *Sanctum Michaellem* factus fuit anno Domini MCCX.

Via de *Bovolenta* facta fuit anno Domini MCC-XVI. Quo etiam anno empta fuit domus, in qua moratur Potestas *Paduæ*.

Molendina facta fuerunt anno Domini MCC-XVII. & Pons de *Cortarodulo*.

Palatium magnum Communis *Paduæ* coeptum fuit anno Domini MCCXVIII. & completum fuit anno Domini MCCXIX.

Ecclesia *Sanctæ Mariæ de Porcia* cæpta fuit anno Domini MCCXIV.

B Castrum *Cittadellæ* coeptum fuit anno Domini MCCXX.

Monasterium *Sancti Joannis in Viridario* coeptum fuit anno Domini MCCXXI. & eodem anno completum fuit *Zironum Cittadellæ*.

Anno Domini factum fuit navigium, per quod itur *Montemfelicem*, ubi prius erat nemus, quod vocabatur *Gadio*.

Sanctus *Dominicus* obiit *Bononiæ* MCCXXI.

Et anno sequenti Studium *Bononia* translatum fuit *Paduæ*. Eodem anno terræmotus magnus fuit in die *Nativitatis Domini*, qui duravit per unam horam post *Missarum* solemnia, ex quo multa palatia corruerunt, & maximè in *Brixia*.

C Monasterium de *Cella* fuit fundatum, & constructum per *Beatum Franciscum*, qui posuit primum lapidem anno Domini MCCXXV. Qui postea decessit anno sequenti, die IIII. Octobris.

Fossatum juxtà Monasterium *Sanctæ Justine* factum fuit anno Domini MCCXXVIII. per Venerabilem Abbatem *Rainaldum*.

Sanctus *Antonius* venit *Paduam* anno Domini MCCXXIX. Qui obiit in Monasterio de *Cella* die XIII Junii MCCXXXI. Et canonizatus fuit anno sequenti de mense Maji in Civitate *Spoleti* per *Gregorium Pontificem Nonum*. Sanctus *Dominicus* canonizatus fuit per eundem Pontificem anno Domini MCCXXXIII.

D *Padua* data fuit per majus Consilium Comiti *Gaboardo* recipienti Imperatorio nomine, & *Ecelino de Romano*, uti Capitaneo, & Consiliario partis Imperii, anno Domini MCC-XXXVII. die XXIV. Februarii.

E Castrum *Sancti Thomasi de Padua* fuit coeptum ædificari anno Domini MCCXXXII. per *Ecelinum*. Quo anno frumentum valuit soldos xx. & reputata fuit caristia magna.

Sancta Clara canonizata fuit à Papa *Alexandro IV* in *Anania* anno Domini MCCLIV.

Murus à *Sarasinesca* incepsit fuit anno Domini MCCLX. die X Novembris.

Murus circà *Paduam* à parte Occidentali factus fuit anno Domini MCCLXIII. ubi erant spaldis, & completus fuit totaliter anno Domini MCCLXX.

Thesaurus cum medaliis aureis inventus fuit in horto domus Dei de *Padua*, & malè distributus,

tus, quia partem inventores, & partem Episcopus, & partem Potestas habuit, reliquum quod fuit quarta pars, in emptionem prædiorum conversum anno Domini MCCLXXIV. & fuit valoris de libris xxx. mill.

Episcopus *Tridentinus*, & populus se subjecerunt Dominio *Paduæ* anno D. MCCLXXVIII. Et missus fuit per *Paduanos* Potestas Dominus *Marsilius Parthonopæo*, ex quo orta est guerra inter *Paduanos*, & *Veronenses*.

Tridentina Civitas sublata fuit à dominio *Paduæ* per Episcopum, & Populum *Tridentinum* anno Domini MCCLXXIX. de mense Augusti.

Domus Potestatis, sub qua stant *Ferraroli*, facta fuit anno Domini MCCLXXI.

Contrà Clericos *Paduanos*, propter eorum insolentias, de quibus nulla fiebat iustitia, fuit factum Statutum, quod occidens Clericum condemnatur in uno denario grosso: & hoc anno Domini MCCLXXXII. propter quod Civitas *Paduæ* fuit à Papa *Gregorio* interdicta cum tota Diocesi per dies Quadragessimæ.

Domus inter *Turrim Rubeam*, & *Ferrarias* facta fuit anno Domini MCCLXXXIV. super cujus sala fiebat majus Consilium.

Domus *Antianorum Paduæ* facta fuit anno Domini MCCLXXXVI. Pons Lapideus à Sancto *Joanne* factus fuit anno Domini MCC-LXXXVI.

Termini Campanæ *Paduæ* à palatio per duo milliaria fixi fuerunt de mense Julii. Et eodem anno inchoatus fuit lapideus pons *Tadorum*.

Statutum contrà Clericos revocatum fuit per interpositionem Fratris *Bonaventuræ* Ordinis Minorum, Archiepiscopi *Ragusini*, anno Domini MCCLXXXIX.

Æstimi, & datia in *Padua* fuerunt inchoati anno Domini MCCXCI. pro reficiendis domibus combustis in contrata *Stringariorum*, per quem ignem quarta pars Civitatis fuit combusta.

Castrum *Baldum* ædificatum fuit anno Domini MCCXCII. contrà voluntatem illorum *della Scala*, & *Marchionum Estensium*, & completum fuit anno Domini MCCXCIII.

Vitrà *Thefinum*, ubi dicitur Abbatia, Abbas dicti Monasterii investivit Commune *Paduæ* de quinque mansis terræ ex opposito Castrum *Baldi*, & hoc fuit anno Domini MCCXC. cum pensione solvendi libram unam ceræ albæ singulo anno.

Abbatia, *Venezæ*, *Burbuglium* cum omnibus juribus, & jurisdictionibus datæ fuerunt per *Marchiones Estenses* Communi *Paduæ* anno Domini MCCXCIV. Et postea de anno MCCXCV. de mense Decembris, sub regimine Domini *Fantoni de Rubeis*, Commune *Paduæ* fecit Statutum, quod super *Pizonem* fieret unus bonus pons, & ab utroque latere fluminis fieret una fortificia, tanquam super Territorio *Paduano*.

Palatium Magnum Communis *Paduæ* fuit elevatum, & coopertum plumbo anno Domini MCCCVI.

Lendenaria cum omni sua jurisdictione fuit data Communi *Paduæ* per *Marchiones Estenses* anno prædicto.

Rodigium emptum fuit à *Paduanis* anno Domini MCCCVIII. à *Marchione Estensi* pretio librarum decem millium.

Civitas *Vincentiæ* recessit à fide *Paduanorum*, à quibus regebatur, anno D. MCCCXI. die XVIII. Aprilis, quam in regimen receperunt *Paduani*.

A Post mortem crudelissimi *Ecclini* anno Domini 49.

MCCCLIX. qui cam occupaverat, *Paduani* relicto suo Potestate, quem eligebant, se submiserunt Imperatori *Henrico de Lucemborch*, & acceperunt Vicarium Imperatoris ad regimen anno Domini MCCCXI. de mense Augusti, qui postea recesserunt ab ejus obedientia, propter pacta non servata anno Domini MCCCXII. Propter quod idem Imperator in Civitate *Pisarum* tulit sententiam contrà *Paduanos*, & condemnavit illos in libris decem millibus. Quæ postea fuit restituta ad omnes honores, & jurisdictiones, & reliqua per *Federicum* Imperatorem anno Domini MCCCXX. ut patet in ipsius restitutione, quam vidi.

B Consilium *Paduæ* elegit in Dominum, D. *Jacobum de Cararia* propter metum Domini *Canis de la Scala* dominatoris *Veronæ*, qui tenebat *Montemilicem*, *Estem*, & *Montagnanam*, & hoc fuit die VI. exeunte Julio D. MCCCXVIII.

C Consilium *Paduæ* cum consensu Domini *Jacobi de Cararia* dedit dominium *Paduæ* Duci *Austriæ Regi Romanorum*, Comiti *Goritiæ* pro eo accipienti anno Domini MCCCXIX. & hoc propter bellum Domini *Canis de la Scala*. Quod sibi datum fuit in *Bolzano* die V. Januarii, ubi factum fuit parlamentum. Castrum *Mirani* captum fuit die XXI. Augusti MCCCXXV per *Philippum de Peraga*.

Marsilius Grandis de Cararia, destitutus omni remedio subsidii, dedit *Paduam* Domino *Canis de la Scala* anno Domini MCCCXXVII. & Dominam *Thadeam*, filiam prædicti Domini *Jacobi de Cararia* prius promissam in uxorem Domino *Massino de la Scala*, quæ fuit *Venetis* desponsata.

D *Marsilius* prædictus habuit à Communi *Paduæ* dominium, & claves die III. Septembris, qui congregato Consilio declaravit, quod volebat *Paduam* resignare Domino *Canis*, qui intravit *Paduam* per portam *Savonarolæ* die X. Septembris, & posuit sedem suam in Ecclesia Cathedrali, & sic sopitum fuit bellum quod duraverat annis XVII. mensibus IIII. & diebus XX. Sequenti die, convocato Populo in palatio, vexillum *Paduæ* datum fuit Domino *Canis*, & ipse constituit suum Vicarium in *Padua* dictum Dominum *Marsilium*, reponendo in ejus manibus vexillum prædictum.

E Dominus *Canis* donavit ei bona illorum de *Macharuffis*, de *Terradura*, de *Buglis*, de *Zuncho*, de *Alticlinis*, aliquorum de *Malitiis*, & aliquorum aliorum, qui fuerunt rebelles, ita ut ipse plus haberet divitiarum, quam reliquum *Paduæ*.

Padua data fuit in dominio Domini *Marsilii* prædicti propter multas guerras, & scandala Dominorum *Alberti*, & *Massini de la Scala*, anno Domini MCCCXXXVII. die III. Augusti, & hoc fuit cum consilio *Venetorum*, & *Florentinorum*.

F Dominus *Marsilius* prædictus existens in articulo mortis designavit dominium *Paduæ* Domino *Ubertino de Cararia*, quod laudatum fuit à Populo, & à *Venetis*, & *Florentinis*, cum quibus erat in liga.

Dominus *Ubertinus* prædictus fecit fieri Castrum, videlicet *Rocham Este* anno Domini MCCCXXXIX. Quo anno facti fuerunt fulli omnium Sanctorum, & Laboreræ pannorum lanæ, & papyri chartarum.

Palatium claustrale Domini *Ubertini de Cararia* fuit expletum anno Domini MCCCXLIII. & aliud inchoatum, & facti fuerunt aggeres *Argule*, & navigium *Montagnanae*, per quod itur *Este*, & muri *Paduae* spaldorum reparati fuerunt.

Raynerius de Forlivio, Doctor excellentissimus, fuit conductus ad legendum in Studio *Paduano* per Dominum *Ubertinum* praedictum cum salario ducatorum sexcentorum, anno Domini MCCCXXXIV. & *Paduae* moritur, & sepultus est in Ecclesia Sancti *Antonii*.

Dominus *Ubertinus* moritur morbo virgae anno Domini MCCCXLV. die XXIX. Maji, & reliquit successorem Dominum *Marsilium de Cararia Papafaba*, quem *Jacobus de Cararia*, Nepos ex *Ubertino*, interfecit in ejus contrata die VI. Maji.

Jacobus de Cararia praedictus cum suis posteris nobilitate donatus fuit à *Venetis* anno Domini MCCCXLVI. propter gentes, quas misit in auxilium *Venetorum* contra *Iadram*.

Corpus Beati *Antonii* fuit translatum in arca die quartodecimo Februarii MCCCXLIX. super quam Legatus Papae Missam celebravit, existente Episcopo *Aldrevaldino*.

Jacobus de Cararia praedictus occiditur XIX. Decembris MCCCCL. à *Gulielmo* Spurio filio Domini *Jacobi Grandis de Cararia* secum existente in prandio.

Consilium *Paduae* dedit dominium *Paduae* Domino *Jacobino*, & *Francisco de Cararia*, filio D. *Jacobi*, qui tenuerunt dominium usque ad annum MCCCCLVI. die XIX. Julii. Quo die Dominus *Franciscus*, coenans cum eo, impetum in eum fecit, & captum in Castro

50. *Montissilicis* posuit, ubi vitam finivit, & dominari solus coepit. Qui postea potentia Comitum Virtutum Ducis *Mediolani*, & *Venetorum* privatus dominio, captus anno Domini MCCCXCIII. in carcere *Mutinae* obiit.

Franciscus de Cararia filius praedicti *Francisci*, post expulsionem Patris ex dominio, recuperavit *Paduae* dominium intrando per subitus pontem Sancti *Jacobi* de mense Junii die XIX. Mensibus XVIII. post expulsam Patrem ejus.

A *Franciscus de Cararia* praedictus, capta *Padua* per dominium *Venetorum* die XVII. Novembris MCCCXCV. *Venetias* ducitur in carcerem, & ibi finivit vitam suam.

Marsilius dicti *Francisci* filius, & *Ubertinus* frater stabant unus in Civitate *Mediolani*; alter verò *Florentiae*, qui *Ubertinus* velenatus ab uno nominato *Scanferlon*.

B *Marsilius* verò, ductus à Consilio quorundam improborum, qui meritas solverunt poenas, decrevit dominium *Paduae* clam intrare; sed, cognito negotio, captus fuit ad *Furnos Vincentini* districtus ab uno *Vincentino*, nominato *Cera*, qui secum habebat XXII. equos, & ductus *Venetias* decapitatus fuit, & alii juxta eorum opera habuerunt mercedem suam anno Domini MCCCXCIV. die XXIV. Maji remanente dominio *Paduae* Dominis *Venetis*.

C Alba turba apparuit in Civitate *Paduae* anno Domini MCCCXCIX. quæ IV. diebus processionaliter incedebat cum Populo albis linteis vestito, quorum numerus numeratus fuit in prato vallis XIII. millium sexcentorum, in quo numero fuit Dominus *Franciscus de Cararia Junior* praedictus, & Episcopus *Paduanus*. Et ab illo tempore coeperunt Fraternitates spirituales, quæ in processionibus induuntur ut videmus, usque hodie.

Titii Livii Patavini Clarissimi Historici ossa reperta sunt apud Ecclesiam Sanctæ *Justinae* in *Padua*, in una capsâ plumbea, quam sæpissime vidi, & portata ad forum anno Domini MCCCXCIII. Ossa postea posita fuerunt in capsula plumbea, & reposita ad faciem Occidentalem Palatii Magni.

D *Franciscus Petrarca* Poeta fuit coronatus laurea corona in Capitolio *Romæ* per Magnificum Comitem de *Anguillaria*, & alios Senatores annis Dominicis mille trecentis, & triginta uno, ætatis suæ anno XXXVII. die vero Sancto Paschæ, qui fuit octavo Aprilis, Pontificatus Sanctissimi Domini Nostri Papæ *Joannis XXII. de Colonna* anno XVI. sui Pontificatus. Et decessit postea anno Domini MCCCCLXXIV. Die XIX. Julii, ætatis suæ LXX. Et ossa ejus clauduntur marmoreo faxy, & in castro *Arquade* quiescunt, in *Euganeis* montibus.

F I N I S.

I N D E X

RERUM MEMORABILIU.

A.

- A**bbas S. Justinae ob infidias Ecelini Ferrariam fugit, 10. A
 — postmodum in Monte Silice latuit, ib.
 — Federicum adit apud Veronam, 10. B
 — duobus mensibus castra Caesaris est sequutus, 10. B
- Adua fluvius, 32. D
- Alaricus Rex Gothorum vastat Italiam, 59. A
- Alboinus Maurus Consul Paduanus, 59. C
- Albricus frater Ecelini de Romano Imperatori rebellat, 11. D
- de Romano à fratre Eccelino defecit, 15. A
- de Romano discordiam habuit cum fratre Eccelino, 27. E
- Ecelino fratri reconciliatur, 27. E
- frater Ecelini impar dominii, sed in malitia coequalis, 35. F
- crudeliter sevit in Tarvisinos, 35. F. 36. A
- metu cum uxore & filiis noctu Tarvisium reliquit, 36. A
- ad castrum S. Zenonis confugit, 36. A
- morte fratris Ecelini perterritus Tarvisium dimittit, 37. F
- in castrum S. Zenonis cum militibus Teutonicis consedit, 37. F
- à Tarvisinis, Paduanis, & Vicentinis obsidetur, 37. F
- à militibus cum tota familia hostibus traditur, 38. F
- miserrime cum uxore, filiis & filiabus interimitur, 39. A
- quam crudelis fuit exemplo declaratur, 39.
- B. C
- Aldebertus Falereus Consul Paduanus, 59. B
- Aldenandrinus Azonis Marchionis Estensis filius, 3. B
- Marchio Estensis jurat obedientiam Comuni Paduae, 3. D
- Aldrenandinus Marchio Estensis de Comitibus Celandae triumphat, 4. A
- in ipsa juventute moritur, ibid.
- ei succedit Azo frater ipsius, ibid.
- Aldrevandinus Marchio Estensis, 8. E
- Episcopus Patavinus, 63. C
- Alexander IV. Pontifex Max. 19. F
- Pontif. Viterbii moritur, 42. E
- nullum tempore sui regiminis constituit Cardinalem, 42. E
- Alphonfus Rex Castellae, Rex Alemanniae eligitur, 27. F
- Anconitana urbs, antiquitus Ptolemaida, 29. D
- Andreas Rex Ungariae, 8. E
- Rex Ungariae moritur, 9. C
- Clodius Consul Paduanus, 59. C
- Ansedisus Potestas Paduae solícite urbem custodit, 24. A
- fugiens Vicentiam properat, 24. F
- ab Ecelino duriter habitus ob amissionem Paduae, 25. E
- Antianorum Domus Paduae facta fuit, 61. C
- Antonius Confessor de Ordine Minorum obit, 7. F
- sanctitate sua Italiam illustravit, 7. F
- S. Antonius quando Paduam venit, 60. C
- Aquila civitas, 55. D
- Arnaldus Abbas S. Justinae religione laudabilis, 2. B
- Abbas S. Justinae, 6. E

Arnaldus Abbas Cameras Palatii cum aula fecit fieri, 9. A

— Abbas S. Justinae diem obiit, 21. A

Arx Baonis, 12. A

— Calaeonis, 12. A

— Cerri, 12. A

— Estensis à Paduanis obsidetur, 3. C. 12. A

Astaris uxor Belae Regis Ungariae, filia Principis Graeci, 45. A

Astrologi Ecelini, qui, 34. E

Astum oppidum agri Tarvisini, 21. A

Attila intrat Italiam cum 500000 armatorum, 59. A

Azo Marchio Estensis de regimine Veronae ejectus, 1. A. B

— Marchio Estensis Veronae moritur, 3. A

— ejus liberi, ibid.

— junior filius Azonis Marchionis Estensis, 3. B

Azo junior Marchio Ferrariam obsidet, 5. E

— Marchio Estensis à mandatis Imperialibus recedit, 12. A. B

— Marchio Estensis virginem Januensem Obizoni nepoti in uxorem tradidit, 45. D

— Marchio de suis inimicis feliciter triumphat, 46. F. 47. A

— nepotem Obizonem heredem instituit, 49. B

— orationem ad Obizonem habet, ibid.

— Marchio Estensis ubi & quando mortuus, 50. A

B.

Baldach civitas inclita, 57. D

Balduinus Imperator Orientalis fugit ad Insulam Nigripontis, 43. F

Bayba turris, 23. F

Beatrix filia Aldrevandini Marchionis Estensis filia, 8. E

— nubit Andreae Regi Ungariae, 8. E

— ejus matrimonium filiis Regis displicuit, 8. E

— Regina timore privigni in Alemanniam confugit, 9. D

— Regina Ungariae peperit filium Stephanum dictum, 9. D

— soror Marchionis Estensis Monialis devota, 47. C

— Canobium ad montem Femulae condit, 47. E

— junior filia Azonis Monialis pia, 48. C

— filius Andreae Regis Ungariae, 8. E

— Rex Ungariae ad debellandum Regem Bohemiae preparat, 41. F

— & Rex Bohemiae de Ducatibus Austriae & Styriae disceptant, 41. F

— Rex Ungariae fugam accipit, 42. D

— Castra omnibus necessariis referta amisit, ibid.

— pacem petit & accipit, 42. E

Bergomenfes nuncium Martino de Laturo obviam mittunt, 32. E

Bethogar princeps illustris Soldani Aegyptii, 57. B

— Soldanum dolose interficit, ibid.

— Babylonis regnum obtinet, 57. C

— Christianos Syria ejicit, 57. C. D

— Antiochiam Christianis abstulit, 57. D

S. Bonifacii Comes reliquit duos filios, 3. B

Bonifacius Vidonis de Vizardo de Bononia Potestas Paduae, 6. E

Paduanus. E Bon-

Bondenum urbs à Saliniguerra occupatur, 12. C
 Bontraversus socer Ecelini famis cruciatus perit, 22. C
 Boxo de Doaria civis nobilis Cremonensis, 31. B
 Bragantinum urbs a Saliniguerra occupatur, 12. C
 Britanni Regem in custodiam posuerunt, 50. C
 Brixia incredibiliter terræ motu conquassata, 5. D
 — ab Imperatore frustra tentata, 10. F
 — instigante Ecelino civili discordia perturbatur, 22. B
 — Ecclesiæ Romanæ se subicit, 23. A & seqq.
 — Ecelino restituitur, 30. D
 Brixienfes ad concordiam noluerunt redire, 38. B
 — auctores cladis Ecelini fuere, 33. F
 — pacem inter se fecerunt, 52. B
 — à dominio Palavicini recedunt, 52. B
 — Ecclesiæ fidelibus adherent, 52. B
 Bugo Fufuscus Consul Paduanus, 59. B
 Burgum Capitis Syrvæ, 24. A

C.

Cæsarea urbs Palæstinæ à Ludovico Rege Galliæ reedificatur, 16. F
 Calao castrum, 25. B
 Calippus a Saracenis ita habetur ut Pontifex à Christianis, 57. E
 Canis della Scala tenuit Montem Silicem, Estem, & Montagnanam, 62. B
 Carolus filius Regis Joannis de Bohemia Imperator eligitur, 8. D
 — ivit Romam & coronam accipit, 8. D
 — Comes Provinciæ, frater Ludovici Regis Franciæ, 51. A
 — ad suscipiendam Coronam Siciliæ exhortatur, 51. B
 — Apuliam occupaturus Romam venit, 51. D
 — Comes accipit exercitum ex Francia, 52. A
 — juxta Capuam flumen Reperani transit, 52. E
 — Comes regnum Siciliæ obtinet, 53. D
 — Manfredum occidit, 53. D
 — & honorifice sepeliri curat, ibid.
 — Rex Siciliæ revocat Papam Clementem, 53. F
 — Rex Siciliæ Senensium districtum vastat, 54. A
 — Castrum Podii Bonici devicit, 54. A
 — superat Conradinum, 56. B
 — filiam Ducis Burgundiæ in uxorem ducit, 56. D
 — Rex Siciliæ Nuceriam rebellantem obtinet, 57. E
 — Rex Navarræ expeditionem in Syriam suscipit, 58. A
 — Rex Navarræ Capitanens exercitus constituitur, 58. D
 Carthago à Christianis expugnatur, 58. B
 Castellum Agnæ, 12. D
 — Baldum quando fuit ædificatum, 61. D
 — S. Bonifacii destruitur, 13. C
 — Brentæ, 12. D
 — Calæonis, 25. B
 — Leonis, 3. B
 — Mirani, 62. C
 — Montisfelicis Ecelino à Federico traditur, 16. E. 25. A
 — Osiæ à Mantuanis destruitur, 13. C
 — Succinum, 32. B
 — S. Thomasi de Padua fuit inceptum, 60. D
 — Urceorum, 32. B

Celestinus Mediolanensis Pontifex creatur, 12. E
 — post XVIII. dies moritur; ibid.
 Christianorum expeditio in Syriam, 58. A. B
 Cittadellæ Castrum quando cæptum, 60. B
 Clemens IV. Pontifex eligitur, 50. C
 — Papa diem supremum obit, 56. E
 Coenobium S. Martini prope Ferrariam, 48. D
 — Causa Beatricis filię Azonis fuit constructum, 48. D
 Collomannus filius Andreæ Regis Ungariæ, 8. E
 Comes de Panico civis Veronensis Paduæ decollatur, 13. C
 Cometa apparet anno 1222. 5. C
 — versus Occidentem apparuit, 12. B
 — apparet, 50. B
 Conchadalbar castrum, 24. A
 Concilium Romæ sub Pontifice Innocentio III. 4. B
 — Lugdunense Innocentius indicit, 13. E
 Conradus filius Federici Apuliam cum Sicilia obtinet, 17. D
 — Rex Apuliæ moritur, 19. E
 Conradinus Dux Sueviæ, filius Regis Conradi, 41. A
 — filius Regis Conradi, 54. A
 — ad recuperandum paternum regnum excitatur, 54. B
 — ejus expeditio in Italiam, 54. B. C
 — exercitus ejus defectu pecuniæ ad propria remeavit, 54. C
 — de Verona Papiam perrexit, 54. E
 — districtum Lucanorum vastat, 55. B
 — Regis Caroli Marescalcum superat, ibid.
 — à Carolo superatur, 56. C
 — capitur & cum Duce Austriæ decollatur, 56. C. D
 Constantia filia Regis Arragonum uxor Friderici Imperatoris moritur, 5. F
 — filia Rogerii Regis Siciliæ, 2. D
 — uxor Henrici Imperatoris, 2. D
 — mater Friderici II. Imperat. & Regis Siciliæ, ibid.
 Constantinopolis Palæologo subicitur, 43. E
 Corduba Senecæ & Lucani poëtæ patria, 7. B
 Cremonenses Mediolanenses superant, 3. C
 — superant Parmenses, 17. A
 — contra Ecelinum exeunt, 32. B
 — cum fœderatis Ecelinum invadere gestiunt, 32. C
 — vestigia Ecelini sunt sequuti, 33. B
 — castra Brixienfium subvertunt, 52. B. C
 — pecunia Manfredi sunt corrupti, 51. C
 — iter Comitis Caroli ad urbem Romam impedire conantur, 51. C
 Cumani in auxilium Regis Ungariæ veniunt, 42. C
 — confidentiam in arcibus & sagittis ponunt, 42. C
 — impetum Teutonicorum sustinere non possunt, 42. C

D.

Damiata urbs munitissima in Ægypto, 4. E
 — à Christianis viriliter obsidetur, ibid.
 — à Christianis fuit obtenta, 5. A
 — iterum à Christianis amissa, 5. B
 — urbs Ægyptii à Ludovico occupatur, 61. C
 — à Saracenis funditus diruitur, 16. F
 E. Ec-

RERUM MEMORABILIU M.

E.

- E**cclēsia S. Mariæ de Porcia capta fuit, 60. A
 Ecelinus III. de Romano vitam in hærecica pravitæ terminavit, 1. B.
 — III. Veronæ dominium invadit, 6. A
 — optimates Paduanos exilio mulctat, 9. F
 — tradidit eos Federico Imperatori, ibid.
 — Jordanum Paduæ patrem habitum incarceravit, 10. A
 — Montagnanam obsidet, 10. F
 — Montagnanam capit, 13. B
 — multos nobiles capite mulctat, 13. C
 — Abbatem S. Justine de Padua capit, 14. F
 — inauditam stragem & occisionem perpetrat, 18. C. & seqq.
 — ad delendum Mantuanos se præparat, 23. A
 — erat sollicitus cœlestium corporum explorator, 23. C
 — ad duodecim millia, Paduanorum interfecit, 25. D
 — contra Paduam proficiscitur, 26. D
 — re infecta Veronam revertitur, 27. A
 — Brixiam capit, 29. E
 — cum Palavicino exercitum jungit, 30. A
 — Papæ Legatum in potestatem accipit, 30. C
 — Episcopum Veronensem, & Potestatem, Mantuæ capit, 30. D
 — à Dominio Brixie Palavicinum & Cremonenses excludit, 31. B
 — discordiæ seminator, 31. F. 32. A
 — totum mundum adversus Ecclesiam provocat, 32. A
 — electis militibus ad occupandum Mediolanum proficiscitur, 32. D. E
 — Vicum Mercati intrat, 33. A
 — terrefactus cum Mediolanensibus dimicare non ausus, 33. D
 — graviter in pede vulneratur, 33. E
 — in prælio capitur, 34. A
 — captus Succinum deducitur, 34. F
 Ecelinus ibi mortuus est, 35. A
 — urbes, super quas tyrannidem exercuit, 35. A. B
 — Veronæ carcerem cum 200 Veronensibus concremavit, 36. D
 — quoad qualitates describitur, 37. A. B. &c.
 Eclipsis solis quando, 48. F
 Encius filius naturalis Federici, 15. D
 Exhortatio Azonis moribundi ad nepotem hæredem, 49. B
 Expeditio Christianorum in Syriam, 58. A. B
- F.
- F**aventia ab Imperatore Federico capitur, 12. E
 Federicus Siciliæ Rex, filius Henrici Imperatoris, 2. D
 — II. Imperator Romanus coronatur, 5. A
 — Apuliam rebellem sibi subjugavit, 5. B
 — Saracenos in civitate Nuceria habitare fecit, 5. B
 — habuit filium Henricum ex Constantia filia Regis Arragonum, 5. F
 — habuit Conradum ex Isabella filium dilectissimum, 5. F
 — aspirat ad dominium Lombardiæ, 6. B
 — Cremonæ & Ravennæ colloquium habet, 6. C
 — cum exercitu galearum in Syriam navigat, 6. D
 — à Soldano Babylonis quasdam civitates recepit, 6. D
 — filium suum Henricum incarceravit, 8. B
 — de Alemannia descendit cum exercitu copioso, 9. B

- Federicus Mantuam vastat, 9. B
 — Imperator Vicentiam invadit, 9. B
 — capit & comburit, 9. C
 — optimates Paduanos in Apuliam mittit, 10. A
 — secundo in Lombardiam descendit, 10. B
 — tractat de pace cum Mantuanis, 10. B
 — districtum Brixie intrat, 10. C
 — incendiis & rapinis omnia destruit, ibid.
 — Montem clarum subvertit, ibid.
 — Mediolanenses apud Curtam Novam vicit, 10. D
 — Potestatem Mediolanensem, filium Ducis Venetiarum capit, 10. D
 — Paduam accessit, 11. A
 — à Pontifice Gregorio excommunicatur, 11. A
 — honoratur ab Abbate donis gratissimis, 11. C
 — consilium Ecelini in omnibus sequebatur, 11. E
 — Imperator Ravennam obsedit, 12. D
 — Faventiam capit, 12. E
 — Romanam Ecclesiam subjugare volebat, 13. A
 — in Concilio Lugdunensi ab Innocentio pro-scribitur, 13. F
 — in Apuliam revertitur, 14. B
 — Conradum filium in Alemanniam mittit, ib.
 — Imperator in Apulia moritur, 17. B
 Fridericus frater Regis Castellæ Siciliam intrat, 54. D
 — quedam loca munita occupat, ibid.
 Ferraria à Rizardo obsidetur, 5. E
 — obsidetur, 12. C
 B. Franciscus fundavit Monasterium de Cella, 60. C
 Franciscus de Carraria regiminis consortem Jacobinum capit & carceri includit, 63. C
 — deinde ipse dominio privatus, in carcere Mutinæ obiit, 65. D
 — Junior de Carraria dominium Paduæ recuperat, 63. D
 — capta Padua Venetias ducitur in carcerem, 64. A
 — Petrarcha Poeta fuit coronatus in Capitolio Romæ, 64. C
- G.
- G**alvanus Lancea Vicarius, in Marchia, 13. C
 Gazara urbs in finibus Palestine, 57. A
 Gebhardus Comes de Saxonia ab imperatore in Marchia relinquitur, 9. C
 Geveardus de Saxonia Nuntius Imperatoris, 10. E
 — Paduam veniens Abbati S. Justine Monasterium restituit, 10. E
 Gifolinus Potestas Brixie capitur & in vinculis conjicitur, 28. D
 Gogium Castrum Ecelini à Paduanis destruitur, 7. C
 Gothi intrant Italiam, & igne & ferro eam vastant, 59. A
 Græcia fuit in statu florido tempore belli Trojani, 44. B
 — sub Alexandro Macedonum Rege obtinuerunt imperium Orientis, 44. B
 — artium liberalium scientia antiquitus excellebat, 44. B
 — fuit facta præda omnium circumstantium nationum, 44. C
 Gregorius IX. Papa & Federicus inter se sunt discordes, 6. C
 — exercitum in Apuliam misit, 6. E
 — Papa Federicum excommunicat, 11. A
 — moritur, 12. E
 — canonizavit Antonium, 60. D
 — Notarius sedis Apostolicæ, Legatus Italie ordinatur, 11. B

Gregorius Mediolanenses ad pugnandum viriliter inflamat, 11. B

— de Montelongo Sedis Apostolicæ Legatus, 12. C

— venit in auxilium Marchionis Effenfis, 12. C

— Patriarcha Aquilejensis Forum Julii ingreditur, 18. A

— Patriarcha Aquilejensis, ut Castra suis civitatibus redderentur, fecit, 36. B.

Grifolinus Potestas Brixie, 27. B

Guecillus de Camino Tarvisium intrat, 11. D

Gufolinus Dominium Brixie obtinet, 22. B

Guido de Bonato Forlincnsis Astronomus Ecelini, 34. E

Guidotus Episcopus Mantuanus, 8. F

— ab Advocatis crudeliter est interfectus, 8. F

Gulielmus filius minor S. Bonifacii Comitis, 3. B

— Comes de Hollandia Imperator eligitur, 16. B

— Rex Alemanie à Frisonibus occiditur, 27. E

— de Carturio nobilis Patavinus, 18. B

— filii ejus & nepotes jussu Ecelini Paduæ sunt interfecti, 18. B

— de Campo S. Petri jussu Ecelini interficitur, 17. B

— Francigena Princeps Bithynie, & Achajæ, 43. B

— à Palæologo superatur, ibid.

— carceri ab eodem includitur, 43. B

— Princeps Bithynie & Achajæ à Palæologo dimittitur, 44. E

— cum Venetis fœderatus Palæologum totis viribus impugnat, 44. E

H.

Henricus filius Federici in patrem seditionem movet, 8. A. B

— Castelle Regis frater, Carolo infestus, 55. B

— dominium fratris Regis Castellæ sustinere non poterat, 55. B

— à Romanis Senator eligitur, 55. C

— exaltationem Conradini, & Caroli interitum procumbat, 55. C

— de Egna nepos Ecelini à milite interficitur, 15. B

— Lantgravius Thuringie, Rex Alemannie moritur, 15. C

— de Lucemburg imperator tulit sententiam, contra Paduanos, 62. A

— Thuringie Lantgravius Imperator eligitur, 14. C

— vicit Conradum filium Federici, 14. D

— frater de Ordine Prædicatorum, 27. B

Hispalis urbs, 7. B

Honorius III. Pontifex, 4. D

— III. Pontifex moritur, 6. C

Hyems asperrima omnes fruges perdidit, 8. D

I.

Jacobinus & Franciscus de Carraria dominium Paduæ acceperunt, 63. C

Jacobus Aschipsbyter fit Episcopus Paduanus, 6. F

— Episcopus Paduanus obit, 11. F

— de Carraria capitur, 12. D

— de Carraria in Principem Paduanum eligitur, 62. B

— de Carraria nobilitate donatur a Venetis, 63. B

— de Carraria nepos Ubertini occidit Marfilium de Carraria, 63. B

— de Carraria à Gulielmo Jacobi Grandis de Carraria occiditur, 63. C

— Dalemaninus homo malitiosus & callidissimus, 7. A

— de Mora Tarvisio præsidet, 11. D

— Theupolus Saliniguerram captum Venetias duxit, 12. C

Januenses Venetorum æmuli, 43. F

Januenses pacem inter Venetos violant, 44. A

— cum Palæologo contra Venetos societatem statuunt, 44. A

Jemula mons, 47. E

Innocentius Pontifex coronat Othonem Imperatorem, 2. A

— eundem anathematis vinculo innodavit, ibid.

— jubet Fridericum in Alemanniam ascendere, 2. D

— III. Pontif. obit, 4. D

— IV. Pontifex, 13. A

— IV. Federicum proscribit, 13. F

— IV. Januam navigat, 13. D

— sedem suam apud Lugdunum fugit, 13. E

Innocentius IV. revertitur in Italiam, 17. B

— civitatem Laudensem recuperat, 17. C

— IV. Papa intrat Apuliam, 19. E

— morientis verba, 20. E

Joannes Rex Hierosolymitanus, 4. F

— Rex Hierosolymitanus, 5. F

— Dominicanus Longobardis pacem suadet, 8. C

— Episcopus Paduanus à populo honorabiliter suscipitur, 27. B

— XXII. de Colonna Pontifex, 64. D

— sepultus in castro Arquadæ in Euganeis montibus, 64. D

— de Scamarolla miles Veronensis vulnerat Henricum de Egna, 15. B

Jordanus Episcopus Paduæ moritur, 6. F

Isabella filia Regis Hierosolymitani uxor secunda Friderici Imperatoris, 5. F

L.

Lendenaria Communi Paduæ fuit data; 61. F

Lucanus poëta natus est Cordubæ, 7. B

Lucianus Favilla Consul Paduanus, 59. B

Ludovicus Rex Franciæ obit, 5. C

— bellum gessit cum Comite Tolosano hæreticorum fautore, 5. D

— Rex Francorum Ægyptum intrat, 16. C

— Damiatam sine gladio & sagitta capit, ibid.

— Rex Gallie pro redemptione sua Damiatam Saracenis reddidit, 16. F

— Rex Gallie reedificat Cæsaream urbem Palæstine, 16. F

— cum ignominia gentis suæ in Franciam revertitur, 16. F

— Rex Franciæ expeditionem in Syriam suscipit, 58. A

— Rex Gallie diem suum obit, 58. C

M.

Manfredus Princeps Tarenti filius naturalis Federici, 19. E. 20. E

— totum regnum paternum obtinet, 20. F

— suos subiectos pœnitere prohibet, 41. A

— fere totam Tusciam sibi subjugavit, 41. C

— Carolo insidias struit, 51. E

— Carolo impar versus Beneventum properat, 52. E

Cremonenses ad obedientiam Romanæ Ecclesiæ revertuntur, 53. E

— jugum Uberti Palavicini excutunt, ibid.

Mantuanus Rizardum amicabiliter receperunt, 6. A

Marcus Aurelius Consul Paduanus, 59. B

Marfilius Grandis de Carraria dedit Paduam Cani della Scala, 62. C

— filiam Thadeam Jacobi de Carraria promissam Masino de la Scala in uxorem dedit, 62. C

Marfilius de Carraria Papafaba, successit Ubertino, 63. B.

— occiditur à Jacobo Ubertini nepote, 63. B

— II. de Carraria Patavium occupaturus capitur & decapitatur, 64. B

Mar-

Martinus de Laturō populi Mediolanens. Capitaneus, 32. E
 — Mediolano egressus in Cremonensium auxilium venit, 32. E
 Maximus Luirus, Consul Paduanus, 59. B
 Mediolanenses à Cremonensibus vincuntur, 3. B
 — partem Othonis fovebant, ibid.
 — irruunt in Cremonenses, ibid.
 — in auxilium Brixienfium veniunt, 10. C
 — apud Cartem Novam à Federico vincuntur, 10. D
 — Federici verba pro nibilo reputant, 6. C
 — & Cremonenses pacem inter se ineunt, 31. D
 — ab Ecelino corrupti urbem ei tradere querunt, 32. D
 — in prælium contra Ecelinum procedere se disponunt, 33. B
 — pugnam ineunt cum Ecelino, 33. F
 — ad recipiendum Carolum se præparant, 51. C
 Minorum fratrum origo, 4. B
 Monasterium de Cella fuit fundatum, 60. C
 — S. Joannis in Viridario fuit captum, 60. B
 Mons Clarus locus nobilissimus, 10. C
 — Silex, Castrum, 25. A
 Montagnana frustra ab Ecelino obsessa, 10. F
 — est concremata, 13. B
 Monticuli Azonem de Verona ejiciunt, 1. B
 — ab Azone superantur, 1. C
 — arcem Gardæ capiunt, 1. C
 — burgum Piscariæ intrant, 1. D
 — per districtum Veronæ omnia devastant, 1. D
 — ab Azone & Comite Bonifacio sunt capti, 1. D
 — sex annis extra Veronam fuerunt, 3. D
 — in Veronam iterum introducti, 3. D
 — intempestive contra Comitem S. Bonifacii rebellant, 3. E
 Mora ad se trahit periculum, 51. C

N.

Nicolaus de Lendenaria ab Alberico defecit, 15. A

Nilus fluvius Ægypti, 5. A
 — à Mose Geon appellatur, ibid.

Nivium magna vis per totum mundum, 6. E

O.

Obertus Palavicinus Dominus & Rector Placentiæ eligitur, 17. D

Obizo Azonis Marchionis nepos, 17. F
 — Raynaldum patrem in omnibus exhibebat, 45. E. F

— ab avo tenerrime diligitur, 46. A
 Odoardus Regis Angliæ filius, 58. A. F

Oleum fluvius, 30. A

Oratio Caroli Regis Siciliæ ad milites, 55. F

Origo fratrum Prædicatorum & Minorum, 4. B

Otho Dux Saxonie in Regem Alemanniæ eligitur, 1. E

— venit in Lombardiam, ibid.

— in adventu ejus tremuit Italia, ibid.

— usus est Consilio Ecelini & Saliniguerræ, 2. A

— odit Azonem, 2. A

— a Papa Innocentio coronatur, 2. A

Otho Imperator à Rege Franciæ superatur, 2. B

— revertitur in Alemanniam, 2. C

P.

Padua quando & a quo condita, 59. A

— ab Attila Hunnorum Rege fuit capta, 59. A

— fuit data Gaboardo Comiti Imperatoris nomine, 60. D

Paduani arcem Estensem obsident, 3. C

— turrim Baybæ obsident, 3. F

— ob nimiam pluviam obsidionem dimittunt, 3. F

— Castrum Gogii destruunt, 7. C

— Nuntiis Imperatoribus civitatem tradiderunt, 9. E

— de lupo pastorem ovium faciunt, 9. E

— victoriam obtinent contra Ecelinum, 29. B. C

Patavini ob Gothorum adventum urbem portualem condere decernunt, 59. B

Paduani se subjecerunt Imperatori Henrico de Lucembourg, 62. A

Palavicinus Brixiam obtinere affectat, 38. C

— Brixiam affectus Ecelini vestigia imitatur, 38. C

— legatum Ecclesiæ Romanæ diligenter custodiri præcepit, 38. C

— Marchio novitatem penitentiae prohibuit, 41. D

Palæologus totius Græciæ obtinet principatum, 43. B

— Gulielmum Bithyniæ abire permittit, 44. E

— castrum Malvasiæ à Gulielmo recipit, 44. E

Papienses jugum Uberti Palavicini excutiant, 27. D

Parma ab extorribus occupatur, 15. E

Parmenses à Cremonensibus sunt devicti, 17. A

Paulus Traversarius Ravennæ Dominus, 12. D

— Saracenus Ecelini Astronomus, 34. F

— venit de Baldach à remotis Orientis finibus, ibid.

Pecuniæ obediunt omnia, 43. D

Peccorarius civis Veronensis Potestas eligitur, 3. E

Pelagius Ecclesiæ Romanæ Cardinalis, 4. F

Philippus Rex Francorum, 2. C

— de Imperatoris exercitu victoriam habet, 2. C

— promittit Othoni Parisios si Imperium Romanum obtineret, 2. D

— Episcopus Ferrariensis cum fœderatis Ferrariam obsidet, 12. B

— Episcopus Ferrariensis vir audax & sagax, 14. D

— Ravennas legatus Lombardiæ, Marchiæ & Romaniolæ, 22. D

— legatus Pontif. Plebem Sacci occupat, 24. B

— usque Paduam cum exercitu properat, ibid.

— Padua ab illo occupatur, 24. E

— patri Ludovico successit, 58. C

— de Peraga capit castrum Mirani, 62. C

Pisani se subjiciunt Regi Caroli, 57. F

— præcepta Pontificis contemnunt, 53. F. 54. A

Placentini jugum Palavicini excutiant, 27. D

Pœnitentiæ modus in tota Italia ortus, 40. A

Pons Pallazoli, 32. D

Prædicatorum fratrum origo, 4. B

— Fratrum ordo in Curia Romana confirmatur, 59. E

Prælium inter Ungaros & Bohemos, 42. B

Ptolemais nunc Ancona, 29. D

Q.

Quincianum Castrum Brixie, 15. D
 Paduanus. F R. Rai-

R.

- R**ainaldus filius Marchionis Estensis moritur, 17. E
 — Abbas fecit fossatum, 60. C
 Ravenna à Federico obsidetur, 12. D
 Raymundus Comes Provinciæ habuit quatuor filias generosas, 50. D
 Raynerius de Forlivio constituitur ab Ubertino de Carraria ad legendum in Gymnasio, 63. A
 Religio & cultus novus ortus in Italia, 64. B
 Ricardus Comes S. Bonifacii obit, 18. A
 — reliquit unicum filium Ludovicum, 18. A
 Riprandinus Veronensis Astrologus Ecelini, 34. E
 Rivus altus fluvius, 59. B
 Rizardus S. Bonifacii Comitis filius, 3. B
 — Comes S. Bonifacii sub specie pacis comprehenditur, 5. E
 — Comes S. Bonifacii, 5. E
 — Saliniguerram in Ferraria obsidet, 5. E
 — Comes S. Bonif. Verona pellitur, 6. A
 — Comes S. Bonifacii Veronæ capitur, 7. D
 — Comes à vinculis liberatur, 7. F
 — frater Regis Angliæ Rex Alemanniæ eligitur, 27. F
 Rodigium fuit emptum à Paduanis, 61. F

S.

- S**aliniguerra dominus Ferrariæ, 12. B
 — Ferrariensis tyrannus capitur, 12. C
 — Venetias captus ducitur, ibid.
 — ubi usque ad diem mortis custoditus, ibid.
 Salio Canonicus Paduanus Astrologus Ecelini, 34. E
 Saraceni de Hispaniæ finibus expelluntur, 7. A
 — sedibus effugati, in Africam transeunt, 7. B
 — ex Africa in Hispaniam transfretarunt, 50. F
 — contra Francos in Sicilia rebellant, 54. D
 Senenses præcepta Pontificis contemnunt, 53. F.
 54. A
 Seneca natus est Cordubæ, 7. B
 Sibilia urbs nobilissima à Julio Cæsare condita, 7. B
 Simeon Comes Theatinus, 9. C
 — de Montefilice Canonicus Paduanus Cardinalis factus, 43. A
 Sinibaldus de Comitibus Levanæ Pontifex dictus Innocentius IV, 12. F. 13. A
 Soldanus Rex Babylonie Reges Saracenorum in suum auxilium contra Christianos convocat, 4. F
 — Ægyptius Scythas Syria pellit, 57. A
 Stephanus Abbas S. Justine, 2. B
 — resignat Abbatiæ, ibid.
 — in Vinda vitam heremiticam duxit, ibid.
 — Andree Regis Ungariæ & Beatricis filius, 44. F
 — frater Belæ Regis Ungariæ, ibid.
 — diu expectabat aliquam partem regni à fratre, 44. F
 — duxit Traversariam filiam Gulielmi civis Ravennatis, 44. F
 Superstitio & flagellantium ritus, 40. B
 Synodus vid. Concilium,

T.

- T**artari Ungariam devastant, 12. F
 — debellant Saracenos, 56. F
 — Arabiam, Syriam & Palestinam vastant, 56. F
 Tarvisina Marchia Ecelino se suaque subdit, 9. F
 — Marchia fuit quasi hortus voluptatis, 31. E
 Tarvisium in Venetorum ditionem venit, 36. A
 Terræ motus per totam Italiam factus, 5. D
 — magnus quando, 56. E
 — magnus in die nativitatæ Domini, 60. B
 Theobaldus Franciscus Imperatoris Vicarius Marchiæ, 12. A
 — mandatis Ecelini parendum erat, 12. A
 — quedam castra Bononiensium vastavit, ibid.
 — Franciscus Jacobum de Carraria caput, 12. D
 Thesaurus fuit inventus in horto domus Dei de Padua, 60. E
 Thomas Candianus Consul Paduanus, 59. B
 Titi Livii Historici ossa in Padua sunt inventa, 64. C
 Tixo de Campo S. Petri amicus Marchionis, 8. F
 Tridentini jugum tyrannidis Ecelini excutunt, 22. A
 Tridentinus Episcopus & populus se subjecerunt Dominio Paduæ, 61. A
 Tunetum à Christianis obsidetur, 58. D
 — fit Christianis tributarium, 58. E
 Tunicum circa decem miliaria à Carthagine est constructa, 7. C

V.

- U**bertinus de Carraria dominium Paduæ accipit, 62. F
 — fecit fieri Castrum Rocham Este, 62. F
 — de Carraria moritur, 63. B
 Ubertus Pallavicinus in auxilium Ecelini venit, 23. D
 — Palavicinus habuit dominium Cremonæ, Mediolani Brixie, Placentiæ, Papiæ, Tortonæ ac Alexandriæ, 53. E
 Verona fere 34. annis Ecelino subiecta fuit, 35. B
 Veronenses vehementer gavisi sunt de casu Ecelini, 36. C
 — Ecelini custodes Verona ejiciunt, 36. D
 — Comitem S. Bonifacium recipiunt, 36. D
 Veneti Anconam expugnant, 29. E
 — gens potentissima, 35. D
 — post Ecelini mortem vindictam injuriarum ejus moluntur, 35. E
 — ad invadendum Tarvisium exercitum destinant, 35. E
 — Constantinopolim amittunt, 43. F
 — in mari erant potentes, 44. B
 Victoria oppidum proxime Parmam, 15. F
 — à Federico condita, ibid.
 — à Parmensibus capitur & crematur, 16. A
 Vitalianus de Arelda vir sceleratus, 16. E
 Vincentia à fide Paduanorum recessit, 61. F
 Viterbium urbs, 53. F
 Ungaria à Tartaris devastatur, 12. F
 Urbanus IV. Hierosolymitanus Patriarcha electur Pontifex, 43. A
 — IV. Pontifex moritur, 50. B

Z.

- Z**eno Daulus Consul Paduanus, 59. B
 — Marinus Paduæ Potestas, 3. D

F I N I S.

E M E N D A N D A.

pag. 25. F pro no lege non. pag. 48. in calce pro tori lege De.

GERARDI MAURISTII,
Civis, & Judicis Vicentini,
DOMINORUM^{DE} ROMANO
Et
MARCHIÆ TARVISINÆ
HISTORIA,
A FELICIO OSIO
Primum publici juris facta.

Cui adjuncti sunt versus THADÆI, *Notarii Vincentini,*
Historiam hanc & Significationem Nominum & Co-
gnominum ECCELINI & ALBERICI Fratrum de
ROMANO continentes, juxta prosam AUCTO-
RIS, à quo & producti & allati sunt.

*Editio Novissima, nitida, mendis abstersa, Indiceque
locupletissimo aucta.*

LUGDUNI BATAVORUM,
Sumptibus PETRI VANDER Aa,
Bibliopolæ, & Typographi Academiæ atque Civitatis.

NOVÆ HUIUS EDITIONIS PRÆFATIO. BENIGNE LECTOR.

IN longe alium finem & scopum opusculum hoc, a nobis repetitum, a Doctiss. Leibnitio in *Collectione Scriptorum Histor. Brunsvicensis: Inserv.* in vulgus emissum est, quam à nobis; Nos fecimus, ut eo plenior Historiam Latinam proferremus, aut ille, ut res ab *Ottone IV.* Imperatore Romano gestas, & à nullo alio descriptas, quam à nostro *Maurisio*, promulgaret. Sed hinc sciendum, nostram Editionem multo perfectiorem quam Viri Cl. *Leibnitii*, esse; nam, cum ad rationis trutinam eam pensarem, hanc esse mutilam, & notis, castigationibusque in margine positis, quin imo versibus à *Thadæo* juxta prosam *Maurisii* elaboratis orbatam esse, offendimus, quibus tamen omnibus nostra Editio instructa est. Quid autem porro de hoc Tractatu judicandum & quam pluris æstimandum sit, hic silentio præterimus, quoniam id, Benigne Lector, ex summano & judicio jamjam memorati *Leibnitii* haurire potes, quod eam ob causam huic tractatui præmisimus, eoque opusculum hoc auximus. Huic autem præfiximus Judicium Gerardi Joann. Vossii: *de Histor. Latin. lib. II. cap. 57.* de nostro Auctore. Quare breviter carptimque perstringemus, quid opera nostra & studium hoc in edendo præstitit. Scias igitur, nos primum nomina propria literis à textu distinctis excudi curasse, deinde notas marginales signis & numeris notasse, præterea paginas Editionis viri Clarissimi Felicis Osi *Venetii MDCXXXVI. ex Typographia Ducali Pinelliana* editæ apposuisse nostræ in margine, ut idem tibi esset, ac si eandem editionem evolveres. Postea cum prædicta Editio *Felicis Osi* Indice careret, nostræ locupletem Indicem subjunximus, ne quid in hoc opusculo desiderare posses. His interim ut fruaris ex animo opto. Vale.

ELOGIA DOCTORUM VIRORUM

DE

GERARDO MAURISIO.

*Ex Ger. Joann. Vossii de Histor. Latin.
Lib. II. Cap. 57.*

Quantum etiam videre possum, non alia etiam ad tempora referri debet Gerardus Maurisius, Judex & civis Vincentinus, cujus nullam à Joanne Baptist. Pajarino mentionem factam, non immerito aliquis mirari possit. Condidit enim Historiam Vincentinam, quam ab anno orditur *MDCLXXXIII.* ac perducit ad annum usque *MDCCXL.* quemadmodum suis me literis edocuit V. CL. Felix Osius, Oratoriae in Gymnasio Patavino Interpres. Superest M. S. Vincentiæ apud Comites Thienæos, atque id vetusto admodum caractere. Fragmentum ejus transmissum ad eundem Osi fuit, in quo mentio fie-

bat B. Joannis de Seledo Vincentini, monachi Dominici, qui non absque singulari divini numinis gratiâ creditus est sedasse tumultus in Marchiâ Tævisinâ excitatos circa annum *MDCCXXX.* inter Albericum, & Eccelinum fratres de Romano, Comites S. Bonifacii, & Marchiones Eftenses: quemadmodum & alia per eum effecisse dicitur, quæ naturæ vires excederent. Eoque facile subscribo doctissimo Osi acute conjectanti pro Parisio Maurisium rescribi debere apud Carolum Sigonium in libb. de regno Italiæ: cum sic scribit: Nam multa etiam ab eo in Christi nomine edita miracula, Parisius auctor est. Quippe Maurisium, quidem iis vixisse temporibus, & cum cura signasse miracula, quæ à Vincentino Joanne prodita acce-

* 2 pisset,

pisset, satis ex fragmento illo liquet: de Parisio vero eorum scriptore, non apud alios modo, sed nec apud Vincentinos scriptores, vel vola, vel vestigium compareret.

Judicium Clarissimi Leibnitii de Historia Maurisii: in Introduct. in Collect. Scriptor. Histor. Brunsvic. Inservi. Tom. II. pag. 6.

Cum Felix Osius Vir doctus, Professor Patavinus, hortatu Dominici Molini Senatoris Veneti, ab eruditis sui temporis passim celebrati, Historiam Henrici VII. Augusti, ab Albertino Mussato contemporaneo scriptam, edere moliretur: scriptores aliquot alios ineditos addere constituit, qui de rebus Marcae, quam olim Veronensem hodie Tarvisinam vocant, id est, partis Longobardiae, Venetis vicinae, scripserant. Obiit Osius, antequam editionem absolveret; quae tamen Molini favore & Laurentii Pignorii cura perfecta est anno Dom. 1636. Ex his scriptoribus visus est nobis collectioni nostrae inferi dignus antiquior cæteris Gerardus de Maurisio, caudifidicus ac civis Vicentinus, & aliquando judex urbis, ut habetur in fine operis, natus Petro quondam de Maurisio milite (p. 29.) qui stetit a partibus Friderici II. Imperatoris & Ecelini de Romano contra Pontificem Romanum & Marchiones Estenses, id est, à parte Gibellina contra partem Guelfam, cum contra Monachus Paduanus, ab Urstisio editus, & Rolandinus editus ab Osio, alique pene omnes Pontificis partes tueantur, & in Imperatorem sint iniqui. Sed Maurisius, ante ruinam Ecelini tertii (secundo nati) scripsit: cæteri fortunam secuti videntur. Quanquam ego Ecelinum hunc tueri nolim, cujus crudelitatem & tyrannidem omnes uno ore exagitant; quæ, cum Maurisius scriberet, nondum credo ad aurum pervenerant. Sed cur Maurisium in hanc collectionem admitterem, duo fuisse: primum, quod de Ottone IV. Augusto habet, quæ, alibi non legenda, ad indolem tanti Principis noscendam faciunt; deinde quod de rebus Marchionum affert, quæ nuperi scriptoris Romani, viri docti sed Estensibus iniquioris, opinionem refellunt, qui de Pontificio in Comacum jure epistola, Italico sermone scripta, tractavit. Contendit Romanus Scriptor Estensibus Marchionum honorem non ante competiisse, quam Azo Estensis ab Innocentio III. Marchio Anconæ renuntiatus est. Sed Maurisius noster, adversus Estenses & hosti eorum favens, eoque credibilior, cum ipsorum dignitati testimonium perhibet, Azonem jam Marchionem Estensem vocat ante annum 1204, id est, multo ante, quam Marchiam Anconitanam obtinuit. Narratque, Marchionem Estensem Ecelino secundo, senioris Ecelini filio, contra Patavinos (p. 26.) astitisse; sed hunc postea Veronensibus contra Marchionem auxilio fuisse, qui ad potestatis honorem Vero-

In nostra
Editione
pag. 8. F

In nostra
pag. 4. E

na electus, & deinde expulsus fuerat: mox tamen, repugnante licet Ecelino, Veronam recepit. Idem Marchio tunc & Salinguerram Ferraria expulit, & jam cum amicis Veronam & Vincentiam & Ferrariam tenebat: quas tamen mox rursus amisit (p. 28, 29.) Hoc rerum statu Otto IV. Rex, ad recipiendum imperii Diadema, in Italiam venit, & Marchionem, Ecelinumque, & Salinguerram ad se vocavit, deditque operam, ut conciliarentur. Qua in re & moderatio Imperatoris & autoritas enituit; & jucunda lectu sunt, quæ de colloquio ipsius cum Marchione & Ecelino habentur (p. 30,) ubi & apparet, Ottonem Aug. Gallico sermone usum, & ab Italis fuisse intellectum. Et mutanda ibi nonnihil interpunctio est; nam pro: equitando cum ipso in Francesco, dixit Dominus Rex; &c. sic distinguendum est: equitando cum ipso, in Francesco (id est Gallicè) dixit Dominus Rex. Porro rebus compositis, Azonem ad Marchiam Anconitanam (quam ei contulerat) regendam misit, Ecelinum secum Romam duxit; eique deinde reversus, Vicentina civitatis regimen credidit (p. 31.) Ex quibus intelligitur, Estenses dudum Marchiones fuisse, antequam Anconam obtinerent; & hanc ab Imperatore accepisse; etsi postea, Imperatore cum Papa colliso, hujus quoque concessionem Marchio expectierit. Quin multo ante sub Imperatore Friderico I. Obitorio Marchio Estensis autoris nostri testimonio firmatur. Ita enim non procul ab initio operis (p. 24.) de Ecelino avo agens: Hujus (inquit) tanta fuit discretio & scientia, quod, quamvis gravissime Lombardi Imperatoriam Majestatem lesissent, & non modice contra illos fuisset Dominus Imperator indignatione commotus: tamen sic humiliter verbis & factis supplicavit eidem, quod tam sibi quam dictis Lombardis & Obitorio Marchioni Estensi suam indignationem dimisit &c. Itaque si Scriptor Romanus non minus Maurisium quam Monachum Paduanum & Rolandinum consulisset, nunquam (credo) in animum induxisset suum, ut Marchionatus dignitatem, Principibus solis eo tempore convenientem, in Estensibus, a Pontifice Innocentio III. repetendam judicaret; quam penes ipsos fuisse vetustissimam, & jam decimo seculo vigentem, aliunde certissimis documentis constat. Sed ut ad Marchionem Estensem, jam & Anconitanum factum, redeamus; ille deinde, cum fortuna se circumagens, ab Imperatore ad Papam transiit, & Fridericum II. contra Ottonem IV. secutus est, ac tandem decessit, relictis duobus filiis, Aldobrandino & Azone, dicto novello. Tum vero Patavini, sprete Aldobrandini Marchionis adolescentia, Estense castrum cum burgo, tanquam in suo districtu situm, juris sui esse contendentes, auxiliante Ecelino, obsident, & ut noster ait: (p. 11.) venit tunc Marchio, tanquam devictus, ad voluntatem

In nostra
pag. 8. & 9.

In nostra
pag. 11. B

In nostra
pag. 12. D

In nostra
pag. 2. B

In nostra
pag. 13. E

tatem Communis Paduæ. Monachus Paduanus rem ita narrat: *cum nobilis Marchio Aldrevandinus nollet Communitati Paduæ subjacere, Paduani arcem Estensem cum machinis obsederunt. Videns autem Marchio, se non posse amicos suos, qui obsidebantur, commode adjuvare; pariterque sciens, quod durum est contra stimulum calcitrare, coactus juravit, sicut civis, Comuni Paduæ in omnibus obedire.* Hoc scriptor Romanus arripiens, inde inferre non dubitavit, *Estenses*, antequam Marchiones *Anconitani* à Pontifice fierent, non nisi privatos fuisse cives, nobiles *Paduanos*; parum attendens ad illorum, de quibus loquitur, temporum faciem. Sane animadvertere poterat, *Aldobrandinum* jam tum Marchionem fuisse *Anconitanum*. Nam volebat Pontifex, ut patri succederet, de Ecclesia *Romana* benemerito. Itaque civis *Patavini* appellatio non ideo privatum reddebat: idemque locum habebat, etiam antequam Marchiones *Estenses Anconam* fuissent nacti, cum dudum ex primariis *Italiae* Principibus haberentur. Nempe distinguendus erat Marchionatus, feudum Regale, ab allodiali olim terra, qualis erat *Estensis*; in quam ob viciniam *Patavini* jus quoddam sibi vindicabant. Sciendum est enim, cum illis temporibus primariæ *Italiae* urbes, inter quas *Patavium* erat, speciem quandam Reipublicæ sibi quæque affectarent; vicina oppida Dynastasque proximi tractus, in easdem leges adigere tentasse. Pulchre rem explicat *Guntherus* in *Ligurino* diversis locis. Ita enim libro II. canit de *Italica gente*

Consulibus rerum committere summam

Gaudet, & hos, triplici sumtos ex ordine, (fastum

Ne pariat diuturnus honor) mutare quotannis.

Vivere quemque suæ subiectum legibus Urbis

Cogit, & externos sub eodem jure potentes

Alligat, ut terra vix inveniatur in illa Aut Comes, aut alius, civili jure solutus.

Et idem mox libro tertio introducit *Terdonenses Legatos*, urbem *Papiam* vel *Ticinum* accusantes, quod vicinum Comitem,

Regni Palatinum, in castro *Lunelli* residentem, sub sua jura coegissent;

Nam præter reliquas, quas aut servire coactas

Subdidit, aut captas evertit funditus urbes,

Aspice, quam turpi Lunelli nobile castrum,

Atque Palatini sedem fixosque penates, Verterit illa dolo. Comitem civesque vocabat

Perfida, colloquio pacis de rebus habendo;

Incautosque viros, & nil hostile timentes,

Fraude mala captos in vincula dura coegit.

Ipsaque non armis, nec belli jure, sed astu

Vel potius subversa dolo castella reliquit.

Et nunc ille Comes, consors & Regius Aule,

Ille potens Princeps, sub quo Romana securis

Italia punire reos de more vetusto

Debit, injuste victrici cogitur urbi

Ut modicus servire cliens; nulloque relicto

Jure sibi, Dominae metuit mandata superba.

Itaque non mirum, si juvenis Marchio *Aldrevandinus* aliquando similia passus est, vi nihil derogante juri & dignitati. Cæterum ab aliis narratur, quomodo expeditionem *Anconitanam* susceperit, & brevi extinctus, fratri *Azoni* adolescenti dignitatem familiæ tuendam & propagandam reliquerit. Atque is est, qui postea (circa A.D. 1242) *Ferrariam* stabili ditione, volentibus civibus, obtinuit. Obiter noto, errore nescio quo pro Marchione *Bonifacio* (p. 27.) legi *Melchiore Bonifacio*, quod corrigendum est; & (p. 31, 32) legi debet *Aldruvandinum* Marchionem. (p. 32.) *Rambertinus* de *Bononia*. Cæterum memorabilis est historia *Fratri Johannis Vincentini* ordinis Prædicatorum (p. 40.) qui religionis autoritate aliquamdiu civitates *Longobardiæ* in pace continuit: sed postremo, cum ipse regimini manus admoveret, ausis excidit.

In nostra
pag. 7. B
pag. 13. E
14. C
pag. 15. A.
B.

pag. 26. B

GERARDI MAURISII

P R O O E M I U M.

QUI aliquorum merita, virtutes, & bona opera manifeste cognoscit, si scribere, vel aliis nuntiare pigritatur, eidem macula desidia non desinit irrogari. Hinc est, quod ego Gerardus de Maurixio, causidicus Vicentinus, cognoscens manifeste vitam, & operam, virtutem & potentiam Dominorum Eccelini, & Alberti Fratrum de Romano, & suorum predecessorum, volens ipsius desidia maculam evitare, ipsorum acta mores & vitam, potentiam atque virtutes, ut scientibus memoria non effugiat, & ignorantibus reveletur, sub breviloquio scribere, & notare proposui. Sed morem largi dispensatoris in hoc presenti Opusculo gerere cupiens, qui diversorum ciborum genera recumbentibus anteposit, ut ex diversorum generum ciborum aspectu discumbentium voluntates fortius gratulentur, & eligendi, quæ maluerint, habeant potestatem, præsentis Historiæ cursum diversorum generum dictaminis exponemus: ut, quod elegantius cuique visum fuerit, in discendo præponat, & legendi copiam habeat laxiorem. Audiat nunc præsens ætas, nec ignoret futura posteritas. Audiant boni, ut glorificantes Deum, meliores efficiantur: Audiant eorum æmuli similiter, impii, & superbi, ut terreantur, corrigantur, & elati desinant superbire. Videant ergo avidi diversos dictaminis modos, & vel ex uno, vel altero, sive tertio, vel ex omnibus simul discendi copiam habeant plenior. Veruntamen, ante nostræ loquutionis initium, rogare non cessamus, quatenus nostræ non imputetur incuriæ, si in hac nostræ loquutionis serie quidam verberibus acerbæ locutionis fuerint redarguti, quoniam non ex odii causa; sed quia rei veritas & negotii qualitas ac natura nos talia dicere compellunt, erit à nobis ipsorum scripta redargutio, sive increpatio. Et, ut bonus finis cum laudabili concordet principio, illius gratiam primitus invocare teneor, & benevolentiam captare, pro cuius amore, & gratia retinenda Beatus Petrus flevit amarè. Scriptum est enim, quod omnia bene geruntur, & competenter, si rei principium fiat decens, & amabile Deo. Et Horatius:

Dimidium facti, qui bene cœpit, habet.

† Forte.
Potissima.

Et Ovidius: Omnia principiis (inquit) inesse solent. Et alibi. Difficile est, ut bono peragantur exitu, quæ malo sunt inchoata principio. Et propter hoc dicitur, quod principium est † potentissima pars cuiusque rei, quamvis alibi dicatur,

Debile principium melior fortuna sequetur.

Hoc enim sic debet intelligi, ut subaudiatur, forsan: vel, si Dominus voluerit, ut sine præsumptione aliqua tantum remaneat in dispositione divina: non tamen est verisimile, vel credendum, sicut est credibile, & præsumendum, quod bonum principium bonus finis subsequatur. Quid enim, si bene floruerint segetes? Quid, si bene floruerit vinea? Quid, si bene floruerint oleæ? certe præsumi debet, quod abundantia fructuum florum multitudinem præcedentium subsequetur, sicut scriptum est per Ovidium.

Si bene floruerint segetes, erit area dives:

Si bene floruerit vinea, Bacchus erit:

Si bene floruerint oleæ, nitidissimus annus,

Pomæque, & eventum temporis hujus habent.

Flore semel læso, pereunt vitesque fabæque,

Et pereunt lentes, advena Nile, tuæ.

Itaque Dei Omnipotentis gratiam in nostro principio sic duximus invocandam:

Qui gradiens pelagi fluctus compescit amaro,

Vivere qui præstat morientia semina terra,

Solvere qui potuit letalia vincula mortis,

Principium præstet, medium, finemque gubernet.

GERAR.

GERARDI MAURISII

Civis, & Judicis Vicentini

HISTORIA INCIPIT.

2. De Majoribus Dominorum Eccelini III. & Alberici Fratrum de Romano.

EST igitur sciendum, quod quidam Dominus *Eccelinus* fuit pater cujusdam Domini *Alberici*, qui *Albericus* fuit pater Domini *Eccelini*. Et hic *Eccelinus* pater fuit alterius Domini *Eccelini*, patris præsentium Dominorum *Eccelini*, & *Alberici* Fratrum de Romano. Pater ergo istorum fuit Dominus *Eccelinus*. Item Avus eorum fuit Dominus *Eccelinus*, eorum Proavus fuit Dominus *Albericus*; Abavus autem eorum fuit *Eccelinus* nuncupatus. Avorum autem, scilicet Abavi & Proavi, tanta fuit commendatio, & bona fama, quod ipsius commendationis prolixitas, & omnium prædecessorum nostrorum plena nequitia, si lingua nostra de ipsorum commendatione conquiescat, nec in illorum laudibus, & relatione suas undas interqueat, satis nos rationabiliter protegent, & excusant.

De Eccelino Primo.

IPSIS igitur duobus omisissis, de primo *Eccelino* hoc est primitus notandum, quod fuit Vir ille ditissimus sapiens & discretus; largus modestus pacificus & bellicosus; trux & placidus & moderatus: & quæ duo, quamvis contraria videantur, tamen esse possunt, & debent in quolibet manere potenti, scilicet ut supplicibus sit facilis, placidus, & benignus: fontibus, & iniquis trux & horridus moderate, sicut scriptum est:

*Scilicet ejusdem est, quamvis pugnare videntur,
Supplicibus faciles, fontibus esse trucem,*

Hic autem, quamvis talis fuisset & tantus; sic fuerat tamen lingua balbutiens, quod sine fastidio & labore vix poterat meditata proferre. Interim tamen ita moribus, & scientia cæteros præcellebat in omnibus, quod, cum tempore quodam ivisset ultra mare, ibi Dominus exercitus Christianorum, & Dux belli, atque Vexillifer electus fuit, & constitutus. Cum autem inter Paganos quidam tam fortissimus, & stature ingentificus cunctos Christianos sic bellando superaret, quod nullus ei bellando resistere poterat, nec audebat, hic tantæ fuit audaciæ, quod solitarie pugnavit cum eodem, ipsumque videntibus Christianis interfecit: quod profecto mirabile, & quasi monstruosum omnibus visum fuit. Unde super omnes Christianos ibi tunc gloriam habuit, & honorem, & cum laudibus & triumpho magnifice repatriavit.

Hic etiam fuit Potestas *Vicentie*¹, & ipsam cum magno vigore, ac pacifice rexit, excepto quod tempore suæ Potestariæ filii *Ganselmi* interfecerunt gladio *Gastonem Talie*², qui per ipsum expulsi fuerunt de Civitate sine spe redeundi, & cum ipsorum copiam habere non potuisset, proscribi fecit ipsorum bona, domos & tures ipsorum radicitus destruendo, & postea hæredibus mortui concessit universa, quæ usque in hodiernum diem adhuc ab illis pacifice possidentur.

Hic etiam in diebus illis, cum tota *Lombardia*, & *Marchia* cum Societate sua * finisset in Campo cum bonæ memoriæ quondam Domino *Federico* invictissimo Imperatore, & Avo hujus nostri invictissimi Imperatoris & semper Augusti, pro discordia, quæ inter ipsum, & *Lombardos* diu fuerat excitata, inspectis omnium hominum prudentia, moribus, & scientia, pro majori, & meliori factus est Dux³, & Dominus exercitus *Lombardorum*, atque Vexillifer. Cujus tanta fuit discretio, & scientia, quod quamvis gravissime *Lombardi* Imperatoriam Majestatem læsissent, & non modice contra illos fuisset Dominus Imperator indignatione commotus; tamen sic humiliter verbis & factis supplicavit eidem, quod tam sibi, quam dictis *Lombardis*, & *Obitioni* Marchioni *Estensi* suam indignationem dimisit, & gratiam & bonam voluntatem recepit. Multa quoque privilegia ex imperiali largitate, & voluntate benigna Dominus Imperator misericorditer *Lombardis* indulgit, sicut in pace facta, & firmata apud *Constantiam* scriptum reperitur, atque notatum. Hoc fuit sub MCLXXXIII. Indictione prima de mense Augusti.

Hic postmodum Domino Imperatori⁴ toto tempore vitæ suæ extitit fidelissimus, devotus, & gratosus, eidem reverentiam debitam, & obsequium magnifice ac mirabiliter impendendo. *Lombardos* etiam, secundum suum gradum plurimum diligebat, ita tamen, quod propter hoc Imperialis Majestas nullo modo gravabatur; sed potius præ cæteris ipsius Domini Imperatoris gratiam conservavit illæsam.

Hic tranquillam duxit vitam, & lætos dies stabili fine clausit⁵, unde vere felix dici potuit, sicut dicitur,

*Felix tranquillam meruit qui ducere vitam,
Et læto stabili claudere fine dies.*

De Eccelino Secundo.

SUCCESSIT huic alter *Eccelinus*, pater præsentium Dominorum *Eccelini*, & *Alberici* Dominorum de Romano. Hic in opere, & sermone, vel factis.

G. Maurisius.

A cum

1. Eccelinus Primus Potestas Vicentia.
2. Gastonis Talia Vicentini mors.

*Legendunt Fuisse.

3. Eccelinus Dux exercitus Lombardorum.

4. Idem Federicus Imperatori carus.

5. Mors ejusdem.

* Melius
Mirabilis.

cundia, & prudentia * mirabiliter extitit, & permanfit: in moribus, & scientia, sic patri suo æquipollens, quod ab omnibus merito commendabatur. Et quia facundus in sermone cæteros præcellebat, paternam gloriam minoravit in hoc, & etiam in divitiis, quibus dicitur abundasse.

1. Sulimanus Judex,
& Pilius
Vicentii
Potestates
Vicentia.
2. Vivario-
rum Pars in
Vicentia.
3. Pars Co-
mitis Vi-
centini
4. Jacobus
de Bernar-
do Bononi-
ensis Pot-
estas Vici-
entia M. C.
LXXXIV.

* Forte Apa-
ruit.

5. Adversar-
tur Ecceli-
no Vicentia
Potestas.

6. Vicentia
magna ex
parte com-
busta.
7. Pistor E-
piscopus Vi-
centinus.

8. Veronen-
ses Vici-
entinarum
amici.

9. Jacobus
de Bernar-
do privatur
Potestate.

10. Ottonel-
lus de Turi-
sendis, &
Vermileus
de Crescen-
tiis Potesta-
tes Vici-
entia.

11. Comes
Ugutio Ma-
losililum
Ligorem
pecunia
damnat.

* Melius
Pretio.

* Legen-
dum for-
tasse, Et
Pacifico i-
dem Comes.

12. Arx Al-
teville oc-
cupatur à
Pistore Epi-
scopo Vi-
centino.

Postea sub millesimo CLXXXIII. fuerunt duo viri Electores Potestatis constituti, scilicet Dominus *Sulimanus* Judex, & *Pilius Vincentii*¹, pater *Alberti de Celsano*, primus pro parte illorum *de Vivario*²: alter pro parte Comitatus *Vicentini*³, quia tales erant tunc partes in Civitate, & Dominus *Eccelinus* erat amicissimus Dominorum *de Vivario*. Fertur, & verum fuit, quod hic *Pilius Vincentii*, socio suo ignorante, sic corrumpit *Jacobum de Bernardo*⁴ civem *Bononiensem*, quod convenit, promisit, atque juravit eidem, quod parti Comitatus *Vicentini*, & amicis suis, erit favorabilior, quam parti *Vivariensium*, si fuerit per ipsos Electores & electus, & Potestas *Vicentia* constitutus. De hoc quoque in fine suæ Potestariae publicum * aperuit Instrumentum. Iste *Jacobus* per ipsos Electores electus fuit *Vicentia* Potestas, & constitutus. Et quamvis regendo Civitatem, secundum promissam, parti Comitatus esset in omnibus favorabilior, quam alterius parti; tamen pars *Vivariensium* cum Domino *Eccelino* pacifice tolerabant. Verumtamen hic *Jacobus* occasiones quæsitit duce discordia, lites plantavit, inseruit odia, sicut ait Salomon, qui dixit: *Occasiones querit, qui vult ab amico discedere*: sub levissima occasione inimicavit eidem Domino *Eccelino*, ipsumque banniri fecit, & sic inter ipsos orta est discordia. Partes infimul pugnaverunt, & tunc pro magna parte Civitas est combusta⁶. Tandem pars *Vivariensium* cum ipso Domino *Eccelino* expulsa est de Civitate, cum qua parte exivit tunc bonæ memoriæ *Pistor*⁷ Episcopus *Vicentinus*.

4. Fecit tunc idem *Jacobus* in secundo anno se in Potestatem eligi: & sic intus, & extra Civitatem, & circum circa bella committuntur, & prælia. Rapinæ quoque & violentiæ sic dominantur ibidem, quod nil opus est legibus; sed viribus arma moventur. De quo *Veronenses*, qui naturaliter, & non fictitie, *Vicentinarum* semper fuerunt amici⁸, plurimum condolentes, venerunt ad Civitatem, & ipso *Jacobo*, tamquam impio & iniquo, licentiatum, & de regimine, tam prave suscepto, remoto⁹; duos ibi posuerunt in Potestatem, scilicet dominum *Ottonellum*¹⁰ de *Turrisendis* pro parte illorum *de Vivario*, & Dominum *Vermileum de Crescentiis* pro parte Comitatus *Vicentini*. Qui ambo dum pacifice regerent Civitatem, Comes *Ugutio* invenit quendam *Malosililum*¹¹ civem *Fanæ*, qui in oratione visitabat Ecclesiam *B. Marci de Venetiis*; ipsumque cepit, & in Arce sua *Medæ* duxit, & in compedibus & carceribus posuit custodiendum, pro ipso dimittendo postulans ab eodem maximam pecuniæ quantitatem. *Veronenses* autem hoc audito cum *Vicentinis* contra Comitem hostiliter arma moventes, apud Arcem prædictam, ipsam diu obsidendo, castrametati sunt. Tamen ipse Comes, tamquam vir fortis, & audacissimus, viriliter se defendit. Itaque *Veronenses*, & *Vicentini* de victoria desperati, reversi sunt ad propria domicilia. Nec dimisit eum Comes, donec ipse captivus * pretium sexdecim millium librarum se redemit. Illas autem habuit quiete, * & pacifice: inde Comes sine aliqua molestia, vel contradictione.

Et, cum de hoc humana potentia fumere vindictam non potuisset, divina sibi dispositio reservavit vindictam. Et in primis, cum ipse Comes Arcem *Alteville*¹² violenter intrasset, & pacifi-

A ce detineret, quam se nunquam restitutum Episcopatu, cuius erat, dicebat, donec Episcopus feudum, quod ei indicari fecerat, non restitueret, venit tunc Dominus *Pistor Vincentinus* Episcopus cum paucis, & fecit insultum in illos, qui pro Comite Arcem custodiebant, qui sic celeriter fuere devicti, quod nisi divinitus processisset, non poterat * accessisse. Perdidit ergo propter hoc Arcem prædictam, quia, tanquam bannitus, custodibus suis non potuit dare succursum. Et iterum in illis diebus, cum duo filii¹³ Comitatus ejusdem essent in quodam vehiculo, in fossato, in quo erat modicum aquæ, ceciderunt, qui tam celeriter perierunt, quod nullum potuerunt habere juvamen, * quod totum divinum iudicium in vindictam creditur accidisse.

B O Deus, ô Divina veneranda Majestas, quam admirabile, & tremendum iudicium tuum! Nam quamvis potentiores pares non habeant, & per hoc credant remanere securi, humanam contemnentes potentiam; tuum tamen iudicium evitare non possunt. Ecce nunc Comes iste universos *Veronenses*, & *Vicentinos* non timuerat, & una hora per te duobus filiis orbatus, extitit cruciatus. Bene ergo scripsit Ovidius,

C *Littus ad Euxinum, si quis mihi dixerit, ibis,
Et metues, arcu ne feriare Getæ.
I, bibe, dixissem, purgantes pectora succos,
Quicquid & in tota nascitur Antycira.
Sum tamen hoc passus, nec, si mortalia possem,
Et summi poteram tela cavere Dei,
Tu quoque fac timeas, & quæ tibi leta videntur,
Dum loqueris, fieri tristitia posse puta.*

*Mutatio Potestatum aliquot Vicentinarum,
& de bello quod Eccelinus gessit contra Vicentinos.*

D Mutantur Potestates, succedit illis Dominus *Vifredotus*¹, *Mediolanensis* civis, in Potestatem, sub cuius Potestaria excitatae sunt discordiæ² cum Domino *Eccelino*. Unde die quadam equitavit cum *Vicentinis* contra ipsum apud *Marosticam*, & bello ac prælio commissis, *Vicentini Burgum* totum violenter combusserunt, & plures ibi ceperunt, & milites, & pedites, qui ducti fuerunt ad Civitatem, & in carceribus positi. Nunc versa * est, & tamen pars Domini *Eccelini* moratur in Civitate. * Adde, 3^{es}

E Mutatur Potestas, succedit huic in Potestatem Dominus *Bonapax de Brixia*³, qui cum iussisset cum exercitu ultra *Brentam*, apud *Baxianum*, ex utraque parte bellando plures sunt capti milites. Dominus autem *Eccelinus* ira, & indignatione commotus, undique collectis amicis⁴, paravit exercitum, inter quos amicos erant Dominus *Azo Estensis* Marchio, & milites, ac populus *Paduanus*. *Paduanorum* Potestas erat *Jacobus Strittus de Placentia*⁵, qui quamvis Domino *Eccelino* promississet exercitum contra *Vicentinos*; tamen per me ipsum, qui eram unus de captivis in *Padua* carceratus, verba pacifica talia misit ad populum *Vicentinum*, videlicet, quod si *Vicentini* dimittere vellent de carceribus quinque suos milites, quos ceperant ibi apud *Baxianum*, ipse reddere volebat sex, quos habebat ex *Vicentinis* ibidem captos, quorum ego⁶ unus fueram, & eram Procurator Civitatis *Vicentia*. Quod si fieret, dicebat idem Dominus *Jacobus* Potestas *Paduæ*, quod toto tempore suæ Potestariae contra *Vicentinos* profecto Domini *Eccelini* non movebit exercitum. Et insuper reddere volebat viginti octo captivos⁷, qui diu fuerant, & erant earum cerati in *Baxiano* per Dominum *Eccelinum*. Hæc autem omnia cum per me dicta fuissent in com-
muni

* Accessisse
pro Acci-
disse in
Maurisio
frequens.
13. Mors in-
opina filio-
rum Comi-
tis Ugutio-
nis.

* Melius.
Quod totum
divino ju-
dicio in vin-
dictam cre-
ditur acci-
disse.

1. Vifredo-
tus Medio-
lanensis
Potestas Vi-
centia.
2. Bellum
Vicentini
Eccelino
movent, &
Marosticam
capiunt.

3. Bonapax
de Brixia
Potestas Vi-
centia Ec-
celinum
bello lacer-
avit.

4. Ecceli-
nus, Mar-
chio Esten-
sis, & Padu-
ni foedere
junguntur.
5. Jacobus
Strittus de
Placentia
Paduano-
rum Pote-
stas.

6. Auctor
Procurator
Vicenti-
norum ca-
privus Pa-
duanorum

7. Vicentini
plures capti
ab Ecceli-
no, Baxia-
ni carcere
detinentur

8. Au⁸or le-
gatus Pote-
statis Pa-
duæ à Con-
silio Vicen-
tino non
exauditus.

9. Eccelinus
cum Padua-
nis bellum
Vicentinis
mouet, e-
oque diri-
pit, & fugat
ad Carmi-
gnanum.

10. Duo
millia Vi-
centinorum
à Paduanis
capta.

11. Vincen-
tini ab Ec-
celino visi
implorant
auxilium
Veronen-
sum.
12. Fœdus
Vicentino-
rum & Ve-
ronensium
contra Ec-
celinum, &
Paduanos.
* Legerem
Iubentius.
87.

13. Paduani
restituunt
captivos
Vicentinos.
14. Au⁸or
captivus
Paduano-
rum.

15. Castra
Bassani &
Angarani,
Vicentinis
annuenti-
bus, ab Ec-
celino ro-
restati Ve-
ronæ tra-
duntur;
mox pace
facta resti-
tuuntur.
16. Pax in-
ter Ecce-
linum & Vi-
centinos.

muni Consilio Civitatis *Vicentiae*, concorditer Consilium hoc facere recusavit⁸. Unde ego indignatione commotus, in ipso Consilio, audientibus omnibus, rogavi Deum, & B. Virginem *Mariam*, quod in brevi mihi captivo sociarent omnes concionatores, qui tam pacifica verba concionando contempserunt. Et sic cursu veloci eadem die reversus fui ad Civitatem *Paduæ*, & finita responsione legationis meæ, sine mora Potestas *Paduæ* movit⁹ exercitum *Paduæ* contra *Vicentinos* tam immoderate superbos. Venerunt itaque *Paduani* in servitio Domini *Eccelini*, usque ad Villam *Carmignani* de districtu *Vicentiae*, & cum *Vicentini* tantæ fuissent audaciæ, quod cum ipsis ante pugnare præsumpissent, quam verba supradicta tam pacifica recipere voluissent, bello commisso *Vicentini* versi sunt in fugam, & terga dederunt *Paduanis*. Capti fuerunt tunc ex *Vicentinis* numero duo millia¹⁰, & ultra intra milites & pedites, & permixtim ex utraque parte tam *Vivariensium*, quam Comitum: denique sunt *Paduæ* in carceribus positi. Ego autem videns venire concionatores superbos carceratos, cum maxima affectione salutavi eosdem, referendo gratiam Deo, quod oratione mea suscepta mihi sociaverat eosdem. Tunc vere impletum est illud proverbium. *Deus resistit superbis; humilibus autem dat gratiam*. Dominus autem *Eccelinus* cum magno gaudio, & triumpho revertitur *Baxianum*, & sic suppeditati sunt ab ipso *Eccelino* nunc *Vicentini*.

Ipsi autem *Vicentini*, tanquam devicti, petunt & implorant auxilium¹¹ *Veronensium*, offerentes eisdem Castra, & possessiones suas, arbitrio *Veronensium* recipienda, si eisdem voluerint dare succursum contra Dominum *Eccelinum*¹², & contra *Paduanos*. *Veronenses* autem omnibus spretis, naturali amore, & pietatis intuitu commoti, in succursum *Vicentinorum* promiserunt exercitum, * nisi Nuntiis suis, & Legatis captivos redderent sine mora. Missisque Nuntiis, & Legatis, cum *Paduani* totum pro nihilo reputassent, cum exercitu magno, & cum Carroccio venerunt *Veronenses*, & *Vicentini* contra *Paduanos*, & contra Dominum *Eccelinum*, castra destruendo, & comburendo Villas, usque prope Civitatem, & sic prope, quod scintillæ ignis intra Civitatem cadebant. *Paduani* autem nimio terrore perterriti, in tantam multitudinem fugerant ad Civitatem, quod vix poterant ibi esse; sed nec extra, timentes vigorem & potentiam *Veronensium*, audebant exire. Unde *Veronensibus*, & *Vicentinis* in Campo mentibus, *Paduani* omnes captivos¹³ liberos, & absolutos dimiserunt (de quibus & ego¹⁴ unum me fuisse recorder) hoc solum pro præmio reportantes *Paduani*, quod libere *Veronenses* & *Vicentini* redire deberent ad patrias. Sicque liberatis captivis, *Veronenses* & *Vicentini* revertuntur ad patriam.

Dominus autem *Eccelinus* videns vilitatem *Paduanorum*, & quia contra suam voluntatem restituerant captivos memoratos, de guerra prædicta, quam cum *Vicentinis* habebat, *Paduanis* non certioratis, juravit pro Communi *Veronæ* recipienti, attendere, & observare mandata Comitum *Guelfi* tunc Potestatis *Veronæ*, & dedit illi obsides, & Castra *Baxiani*¹⁵, & *Angarani*, donec voluerit, pro Communi *Veronæ* possidenda. *Vicentini* autem & ipsi juraverunt similiter, & sic cum triumpho reversi sunt *Veronenses* ad domum suam. Post paucos autem dies in Civitate *Veronæ* pax¹⁶ facta fuit inter *Vicentinos*, & Dominum *Eccelinum*, & restituta sunt ipsi Domino *Eccelino* castra memorata.

Paduani autem plurimum indignati, quod sic

A fecerat Dominus *Eccelinus*, intromiserunt sibi totam Curtem *Onariæ*, & usque ibi, quamvis diceretur *Eccelinus de ONARIA*¹⁷, mutato ipsius cognomine, cognominatus est postea *Eccelinus de ROMANO*, quod cognomen usque in hodiernum diem Domini *Eccelini* certificat filios. Factus est tunc Dominus *Eccelinus Paduanorum* inimicus¹⁸, eo quod possessiones illas sitas in Episcopatu *Paduæ* sibi taliter detinent occupatas.

De conspiratione Eccelini contra Vivarienses, & de morte Pistoris Episcopi Vicentini.

B Modo mutatur Potestas *Vicentiae*, succedit huic Dominus *Jacobus de Vailardis*¹, cuius tempore satis pacifice, & quiete Civitas permansit. Huic successerunt Consules², sub quibus conspiravit³ Dominus *Eccelinus* cum Comite *Ugutione* contra *Vivarienses*. Unde sumpta audacia Comes *Ugutio* guarnimentum fecit contra illos de *Scledo*, & habuit in succursum homines de *Baxiano* per Dominum *Eccelinum*. Episcopus autem bonæ memoriæ *Pistor* nominatus, cum *Vivariensibus*, & propinquis suis ivit in succursum⁴ illorum de *Scledo*. Et commorantibus cum totis viribus apud *Scledum*, nocte una clam & occulte Comes *Ugutio* abstulit Castrum *Belvexini*⁵ *Vivariensibus*. Die autem veniente, cum Castrum per *Vivarienses* obsideretur, Episcopus memoratus, cum inermis esset, in aqua, quæ fuit apud Castrum prædictum, supra equum suum, sagittatus ab illis de Castro*, exulavit. Tunc venerunt *Veronenses*, & pro Communi *Veronæ* capta discordia, Castrum prædictum restitui fecerunt *Vivariensibus*; & utriusque partis licentiatu exercitu, omnes revertuntur ad propria domicilia. Episcopus⁶ autem mortuus ductus fuit ad Civitatem, sepultusque fuit in Ecclesia *S. Mariæ* juxta sepulturas aliorum Episcoporum.

Qualiter post Consules creati sunt iterum Potestates Vicentiae: & quomodo Vicentini clauserunt aquam fluviorum labentium Paduam.

Istis Consulibus succedit *Marchexinus de Maynardis*¹ in Potestatem. Hic suo tempore contra Communitatem equitavit apud locum, quem Comes tenebat, qui dicebatur *Saxeolum*, non longe à *Scledo*, illumque locum captum comburi fecit, & ad Civitatem rediit.

Tunc temporis *Vicentini* cum *Veronensibus* à *Tervisinis* aquam *Bachilionis*, & *Beronis* fluviorum labentium per territorium *Vicentinum* ad Civitatem *Paduæ* clauserunt², & abstulerunt *Paduanis*.

Series Potestatum aliquot Vicentinorum, & rerum, quæ sub illorum Potestatibus acciderunt.

F Huic successerunt in Potestatem *Vitadinus de Costa*, & *Martinellus de Benenca*¹. Hoc in tempore Comes *Albertus*, cum militando obviasset *Mario de Porta Nova*, interfecit eum.

Succedit istis in Potestatem *Oliverius Enselbardus de Papiæ*². Sub istius Potestaria interfecit fuit *Andreas de Serratico* in Villa * *Lonicci*, præliando pro illis de *Castignunculo*, & illis de *Monticello* contra Commune *Lonicci*, currente millesimo ccciiii. die secundo exeunte Octobri.

Huic succedit *Bernardus*³ *Vexillifer Papien-*
G. Maurifius. A 2 sis.

17. Familia
de Romano
antea de
Onaria.

18. Initia,
& causæ
odii Domi-
norum de
Romano in
Paduanos.

1. Jacobus
de Vailar-
dis Vicen-
tiæ Pote-
stas.

2. Consules
Vicentini
quando
primo
creati.

3. Fœdus
Eccelini, &
Comitis
Ugutionis
contra Vi-
varienses.

4. Pistor E-
piscopus
cum propin-
quis fa-
ver illis de
Scledo: o-
bit in præ-
lio.

5. Belvexini
Castrum
oppugna-
tur.

* Lege Ex-
balavit.

6. Pistoris E-
piscopi ca-
daver in
Cathedrali
Ecclesia
sepultura
traditur.

1. Post Con-
sules Mar-
chelinus de
Maynardis
Vicentiae
Potestas.

2. Bachilio,
& Bero Vi-
centino-
rum flumi-
na claudun-
tur Padua-
nis.

1. Duo de-
nuo Pote-
stas Vi-
centiae Vi-
tadinus de
Costa, &
Martinel-
lus de Be-
nenca.

2. Oliverius
Enselbar-
dus Pote-
stas Vicen-
tiæ.

* Aliter.

Leonici.

3. Bernardus
Vexillifer
Potestas Vicen-
tiæ.

4. Gymnasium Lib-
erale ar-
tium Vicen-
tia.

Sub isto venit Studium Scholarium ⁴ in Ci-
vitate *Vincentiæ*, & duravit usque ad Potestariam
Domini *Drudi*.

Huic successerunt Comes *Ugutio*, & *Vido de*

5. Comes U-
gutio &
Vido de Vi-
vario Pote-
stas Vi-
centiæ.

6. Lombardus de Cre-
mona Po-
testas Vi-
centiæ.

Istis autem successit Dominus *Lombardus de*
Cremona ⁶. In exitu Potestariæ istius conspira-
verunt infimul Comes *Vido*, & *Conradus de Vi-*
vario, qui cum amicis suis armati tot fuerunt ad
Consilium factum de Potestate eligendo, quod
violenter se se eligi in Potestates fecerunt,
qui nimis sæviter, & perverse regebant
Civitatem.

7. Oldricus
de Viceco-
mitibus
Potestas
Veronæ.

Et tunc temporis Dominus *Oldricus de Vice-*
comitibus ⁷ erat Potestas *Veronæ*, quia ipse cum
Melchior Bonifacio, & cum *Monticulis* violenter
expulerat Dominum *Azonem* Marchionem de
Potestaria *Veronæ*, sumpta occasione, quod par-
tem suam volebat dare Marchioni *Bonifacio*, &
sic se fecerat eligi in Potestatem *Veronæ*. Qua-
propter idem Marchio, undique conquisitis ami-
cis, & cum *Mantuanis* contra ipsum, & par-
tem, quæ * expulerat de Civitate, conspirando,
intravit Civitatem *Veronæ*, & magnum paravit
exercitum. In quorum *Veronensium* succursum ⁸
nobilis *Eccelinus* memoratus cum magna militum
quantitate, contra eundem Marchionem simi-
liter eandem Civitatem intravit, cum quo ivit
tunc Comes *Albertus*, filius quondam Comi-
tis *Ugutionis*, * quia tunc temporis acceperat Do-
minam * *Ymigram*, filiam ejusdem Domini *Ecce-*
lini in uxorem.

7. Interim autem discordia oritur inter *Vidonem*
Comitem, & *Conradum de Vivario*, & cum
descendissent de Palatio Communis *Vicentiæ*, &
ivissent ad domos proprias, Populares domum a-
scenderunt Communis, & ipsis de Potestaria re-
motis, elegerunt Dominum *Gulielmum de Puster-*
la ⁹, Civem *Mediolanensem* in Potestatem. Qui
cum venisset, & sacramentum sui regiminis fe-
cisset pacifice, audito rumore *Veronensium*, tam
sibi, quam Communi Consilio Civitatis placuit
cum pleno exercitu ire ad Civitatem *Veronæ* pro
bono pacis, & concordia ¹⁰, non ea intentione,
* quod aliqua partium ipsorum læderetur oc-
casione. Iverunt ibi, & apud Civitatem castra
metati sunt. Est post multa colloquia facta cum
partibus, videntes, quod pacem ponere non pote-
rant intra ipsas partes, reversi fuerunt ad Civitatem
Vicentiæ. *Mantuani* autem in succursum Mar-
chionis ¹¹, & suæ partis totis viribus occurrerunt,
& bello ac præliis per totam Civitatem commis-
sis, tandem obtinuit Marchio & pars illius, al-
tera parte fugata & de Civitate violenter expul-
sa. Illo namque die vix evasit Dominus *Ecceli-*
nus à manibus Marchionis cum militibus suis.
Fugerunt ergo contrarii Marchionis ad arcem
Gardæ, & Marchio cæpit dominare Civitatem,
domos & turres inimicorum suorum radicitus de-
struendo. Tunc temporis etiam expugnavit
cum Domino *Salinguerra de Ferraria* ¹², ipsum-
que cum parte sua expulsit de Civitate *Ferrariæ*,
& ipsam violenter detinet occupatam. Arcem
autem *Gardæ*, ubi fugerant inimici illius, un-
dique per terram, & aquam strictissime obsi-
debat.

9. Guliel-
mus de Pus-
terla Me-
diolanen-
sis Potestas
Vicentiæ.

10. Vicenti-
ni student
componere
Veronen-
ses.

* Aliter sic
legi hæc
possent.
Quod ali-
qua partium
ipsarum læ-
deretur. Hæc
occasione
iverunt
ibi, &c.

11. Man-
tuani auxi-
liantur A-
zoni.

12. Marchi-
onis Esten-
sis victoria
contra Ec-
celinum, &
Salinguer-
ram Ferrar-
iensem.

Dominus autem *Eccelinus* videns amicos suos
taliter fugatos & destructos, cogitando quali-
ter amicis suis, qui obsidebantur in *Garda*, me-
lius posset subvenire, cum maxima propriæ pe-
cuniæ quantitate adivit Civitatem *Brixie*: ibi-
que moram faciens multos comparavit amicos.
Et cum tam stricte per Marchionem amici sui
obsiderentur in *Garda*, quod omnia jam cibaria
penitus illis defecerant, * ille fortissimus *Ecceli-*

* Melius.
ipse.

A nus, vidente Marchione, & exercitu suo univer-
so, cum cibariis necessariis per Lacum *Gardæ* ar-
mata manu, ferreis catenis fractis, ivit ad *Gar-*
dam ¹³, & amicis suis bene ad annum unum ne-
cessaria tribuit cibaria, & sic reversus est ad Ci-
vitem *Brixie* sine cujusquam contradictione.
Revertitur & Marchio cum exercitu suo ad Civi-
tatem *Veronæ* cum nimia tristitia: & tamen do-
minatur *Veronam*, atque *Ferrariam*.

Nunc mutatur Potestas *Vicentiæ*, cui succe-
dit Dominus *Drudus de Buzarino* ¹⁴ de *Mediola-*
no, qui dicitur *Buzarinus*, qui, ut tutior per-
maneret, à pluribus Magnatibus *Vicentinis* filios
pro obsidibus abstulit, & misit *Mediolanum*, in-
ter quos erat *Artuxius de Vivario*, filius Domini
Conradi, & *Albertus de Celsano*, filius tunc *Pi-*
lii Vicentii, & alii quamplures. Marchio au-
tem, & Comes *Bonifacius de S. Bonifacio* indu-
xerunt ¹⁵ Comitem *Vidonem*, & *Conradum de Vi-*
vario, ac *Pilium Vicentii*, & quosdam plures de
parte sua ad hoc, ut occiderent, vel caperent
ipsum Dominum *Drudum* Potestatem, & prædi-
ctam Potestariam sibi adsumerent ipsi Comes, &
Conradus, quia dabunt illis auxilium, & consi-
lium. Et cum de hac prodicione Domino *Dru-*
do diceretur à pluribus, ipse totum pro nihilo
reputando propter obsides, quos habebat, ma-
nebat securus. Unde quadam die tertia, in-
trante Aprili, currente millesimo cccix. ¹⁶ mane
tempestive, die Veneris, Comes *Vido*, & ipse
Conradus cum amicis suis quam pluribus quorum
filios habebat pro obsidibus, impias manus in i-
psam injecerunt, & ipsam captum posuerunt in
compedibus, sicque ambo, Comes & *Conradus*
electi sunt violenter in Potestates ¹⁷ *Vicentiæ*,
gaudentibus, & exultantibus Marchione, & Co-
mite *S. Bonifacii*, quorum suasionem fecerant
prædicta. Tunc domus, ac turres quamplu-
res amicorum Domini *Eccelini*, ipsis fugatis,
destruxerunt. Modo habent Marchio, & Co-
mes cum amicis suis *Veronam*, *Ferrariam*, &
Vicentiam.

Deus autem, qui sibi vindictam in manibus
reservavit, post paucos dies mirabiliter, & quasi
monstruose suam potentiam exercuit in eisdem.
Nam ante xx. dies ab introitu suæ Potestariæ,
cum exiissent de Civitate persequendo amicos
Domini *Eccelini*, qui de Civitate exierant: &
hospitati fuissent cum exercitu *Vicentino* in villa
Sandrici, mane tempestive *Jacobinus Guidotti de*
Tarvisio cum illis de *Baxiano*, & cum Comite
Alberto, & paucis, qui de Civitate fuerant ex-
pulsi, & cum illis de *Bregantiis* fecit insultum in
illos. Et quamvis turres, & munitiones haberent
fortissimas, & essent etiam numero decies tan-
tum; tamen fugato exercitu *Vicentino*, sic cele-
riter capti ¹⁸ fuerunt Comes, & *Conradus de Vi-*
vario, & *Pilius Vicentii* cum pluribus aliis de par-
ticipibus sceleris, quod impossibile erat hoc fieri,
nisi divinitus processisset.

Sed quia, Non habet eventus sordida præda bo-
nos, voluit Deus Omnipotens, his prodicionibus
mirabiliter obviare *, ipsos de sede tam praviter
conquisita * deponere. Ducti sunt in Castro *Bre-*
gantii, ibique in compedibus carcerati custodiun-
tur. Cucurrit autem Comes *Bonifacius de S.*
Bonifacio ¹⁹ ad Civitatem, & se eligi fecit in Po-
testatem detinendo & ipse Dominum *Drudum*
captivum incarcerationum. Tunc temporis pala-
tium patris ²⁰ quondam mei, *Petri Maurisii*, cum
duabus turribus destrui fecit Comes. Modo
Comes cum amicis suis habet *Veronam*, *Vin-*
centiam, atque *Ferrariam*, & etiam *Mantua* fa-
vet eidem.

Minantur vero Marchio, & Comes destruere
Ba-

13. Ecceli-
nus succur-
rit suis ob-
sessis in
arce Gardæ.

14. Drudus
de Buzari-
no Potestas
Vicentiæ.

15. Conspi-
ratio con-
tra Potesta-
tem prædi-
ctam.

16. Melius.
mccvi. ex
Pajarino.

17. Comes
Vido, &
Conradus
de Vivario
Potestates
Vicentiæ.

18. Eorun-
dem capti
cum Pilio
Vicentii.

* Adde, Et
vel pro
deponere,
quod se-
quitur, le-
ge deponen-
do.

19. Comes
S. Bonifacii
Potestas
Vicentiæ.

20. Petrus
Maurisius
Pater
Augusti.

Baxianum, & Castrum *Bregantii*, ubi stabant amici Domini *Eccelini*. Dominus autem *Eccelinus*, quamvis valde foret infirmus in Civitate *Brixie*, hoc audito repatriavit. Et, ut magna loquar non auditu, sed visu, dico, quod pro honore Domino faciendo, Servi ²¹ sui bene fuerunt centum, & ultra de novis, ac pretiosis vestibus cum Variis vestiti, qui nullo alio mediante in platea, quæ est à capite Pontis *Baxiani* fecerunt circulum circa ipsum, inclinando se se humiliter ²² ad pedes ejus, quod profecto hilari facie, & gratulanter recepit.

Tunc Marchio, & Comes, exercitu parato cum *Veronensibus*, & *Vicentinis*, & aliis undique collectis amicis, venerunt supra *Brentam*, non longe à *Baxiano* ²³, & minabantur transire *Brentam*, & expugnare & destruere *Baxianum*. Dominus autem *Eccelinus*, facto guarnimento, bene habebat circa mille milites, & misit ambasciatores suos, quorum ego ²⁴ unus fui, ad Civitatem *Tervixii* pro succursu sibi faciendo. Venerunt *Tervixini* cum suo *Carroccio*, & pleno exercitu usque ad Castrum *Franchum*, parati venire ad prælium, & ad defensionem Domini *Eccelini* secundum suam voluntatem.

Interim autem vir prudens, nobilis, ac bellicosus *Salinguerra de Ferraria* ²⁵, armata manu in partem Marchionis, quæ *Ferrariam* tenebat occupatam, fecit insultum, & Civitatem occupavit violenter, fugatis amicis Marchionis. Hoc autem cum intellexissent Marchio, & Comes, qui erant in exercitu supra *Brentam*, quasi fugiendo, revertuntur ad Civitatem *Vicentie* sine mora cum exercitu, quos Dominus *Eccelinus* cum exercitu suo, sine *Tervixinis* * tantum persequutus fuit usque ad Villam *Bolzani*, ipsam Villam comburendo ²⁶ & deprædando; quæ villa ab urbe distat tantum per quinque milliaria. Et non mira; sed in scena testificata loquar. Duo de militibus Domini *Eccelini*, scilicet Pater meus, *Petrus* quondam *Maurisii*, ²⁷ & *Grimaldellus de Bolzano*, usque ad pontem *Pusterlæ*, apud portam Civitatis prosequuti sunt illos. Et, quia pons præ timore à fugientibus fuerat destructus, non potuerunt ultra procedere; sed videntibus eos illis, qui erant supra murum Civitatis, ipsis depositis galeis de capitibus, cum quodam vitreo, eis a quodam Burgenfi porrecto, de optimo vino biberunt, pro quo facto Comes Burgensem in x. libras condemnavit, cui Burgenfi postea Pater meus, nolens ipsum per hoc damnificari, restituit quinque libras. Ipsi quoque duo reversi sunt ad Dominum *Eccelinum*, qui versus Civitatem ²⁸ cum toto suo exercitu venire proposuerat. Tantus enim erat timor, & tremor *Vicentinorum*, quod ipsa die per Dominum *Eccelinum* capta fuisset Civitas. Erat enim tunc Rector Civitatis in tali statu, in quali erat rector ille de quo dictum est per Ovidium.

Rector in incerto est, nec quid fugiatve, petatve, Invenit, ambiguus obstupet ipse malis.

Quare autem non capta fuit Civitas ²⁹, si aliquis diceret, responderi potest, quod quidam Nuntius Domini *Otonis*, tunc Regis, qui ibat *Romam* pro recipere diadema, dixit eidem Domino *Eccelino*, quod sine mora iret omnibus dimissis ad ipsum, ubi erat. Qui Dominus *Otto* jam erat in portis *Orsanigi*. Quapropter Dominus *Eccelinus* ad domum cum suis reversus est festinanter. Et licentiato exercitu suo, & *Tervixinorum*, altera die tempestive movit à *Baxiano*, & ivit ad Regem, invenitque ipsum adhuc in portis prædictis. Qui Dominus *Eccelinus* quam gratulanter, & magnifice per Regem fuisset receptus, ³⁰ vix posset ab aliquibus nuntuari ore, sicut ego, qui

cum ipso fueram, testificor veritatem. Est nunc * ³¹ Forte, *in Curiam*. in Cavam Dominus *Eccelinus* magnifice, & honorifice, & cum majori & pulchriori tentorio totius exercitus Regis, quod & statim donavit *Spirenfi* Archiepiscopo, & videtur habere gratiam Domini Regis super omnes Principes, semper equitando, & stando prope ipsum Dominum Regem cum maxima domesticitate.

Interim venit in Curia ³¹ Dominus *Azo* Marchio, qui & ipse videbatur habere gratiam Regis. Die autem quadam, cum essent ambo coram ge cum amicis suis, idem Marchio, & Dominus *Eccelinus*, furrexit Dominus *Eccelinus*, & quasi querelando ³² de Marchione, inter cetera quæ dixit, retulit contra Marchionem, quod ipse de eo fecerat proditorem. Quia cum essent non modica dilectionis affectione copulati, sine aliqua nova ingratitude, vel offensione, cum essent ambo in *Venetis*, & venirent simul per Plateam *S. Marci*, tenente Marchione se ipsum per manum, & servientibus quibusdam currentibus cum gladiis ad occisionem sui, volens evitare mortem, & capere fugam, idem Marchio strinxit ei manum, nec dimittere ipsum volebat; & nisi violenter manum de manu ipsius extraxisset, non potuisset tunc mortis evitare periculum: tantum, quod ipsum tenendo, ne fugeret, impedivit, * ³³ Melius, *Quare*. quod illi occisores vinxerunt milites Domini *Eccelini*, scilicet Dominum *Basnardum*, filium quondam *Martinelli de Benenca de Pitocho*, Civem *Vicentinum*, quem gravissime vulneratum dimiserunt semivivum. Alium autem militem, scilicet *Bonacursium de Tervisio*, interfecerunt. Et sic vix evasit Dominus *Eccelinus*, contra voluntatem ipsius Domini Marchionis, & de tanto scelere ipsum reum esse dicebat: & paratus esse dicebat, sine mora personaliter ³³ probare eidem Marchioni, quod ejus consilio, & auxilio prædicta facta fuerunt. Accusabat etiam ipsum de prodicione Domini *Drudi*, Potestatis *Vicentie*, & de prodicione Domini *Salinguerræ de Ferraria*, & multa dicebat contra dictum Marchionem illius opprobrium. Ipse autem Marchio respondendo prædictis verbis, quantum ad evidentiam astantium, viliter se excusando pugnam evitavit, dicens, quod suo loco, & tempore pugnabit cum eodem Domino *Eccelino* extra Curiam Domini Regis, ubicumque Domino *Eccelino* placuerit. Et sic in rumore verba deducta fuere, talia Domino Rege tantum audiente, & nihil statuente: sed tamen silentium indixit utrique.

Altera autem die post prandium, cum Dominus Rex in campis extra Castra fuisset ad aucupandum cum acipitre, cum quo erat Dominus *Eccelinus*, & ego ibi eram cum illo, vidimus venientem ³⁴ Dominum *Salinguerram de Ferraria* bene cum centum militibus armatis, quorum quilibet habebat vexillum, & armaturas rudes. Quos cum Dominus Rex à longe vidisset, celeriter aucupatione dimissa revertitur ad Castra. Dominus autem nobilis *Salinguerra* veloci cursu veniens, cum potuisset directe ire ad tentorium Regis, in opprobrium Marchionis fecit circuitum, & ivit ante tentorium Marchionis, ut ipse Marchio videret ipsum, tam magnifice & honorabiliter venientem: & sic ivit cum omnibus militibus usque ad tentorium Regis, ibique descendit, & cecidit ad pedes Regis cum militibus suis, exponendo querelam ³⁵ de ipso Marchione, & accusando ipsum non solum de propria prodicione; sed etiam de facto Potestatis *Vicentie*, & de prodicione, quam fecerat de Domino *Eccelino*, dicens, quod de his omnibus paratus erat personaliter probare coram Rege, arbitrio Regis & sine mora. Marchio autem in-

³¹. Azonis Marchionis accessus ad Ottonem.

³². Querelæ Eccelini contra Marchionem coram Ottone.

³³. Melius. Quare.

³³. Eccelinus provocat ad singulare certamen Marchionem Estensem.

³⁴. Accessus Salinguerræ ad Ottonem Regem.

³⁵. Querela ejusdem contra Marchionem, & provocatio ad certamen.

ter cætera, quæ negando proponebat, semper evitando pugnam, respondit, quod plures habebat fideles, & nobiliores ipso *Salinguerra*, qui pro ipso pugnarent cum eodem, si vellet pugnare. Et de hoc rixa magna mota fuit inter ipsos in conspectu Regis, unde ad compescendum tumultum *Henricus Calandrini*, evaginato ense, cum magna *Teutonicorum* multitudine utrique parti silentium interposuit. Quo rumore sedato, Dominus Rex imperavit omnibus, quod pro his factis nullus amplius coram ipso dicat de pugna facienda. Et utraque pars revertit ad tentoria propria, Domino Rege cum *Teutonicis* remanente.

Qualiter Dominus Rex sedavit discordias Domini Marchionis, & Domini Eccelini.

Post hæc altera die, cum equitaret Rex, & esset Dominus Marchio, & Dominus *Eccelinus* unus à dextris, & alter à sinistris equitando cum ipso, in *Francesco*, dixit Rex Domino *Eccelino*. *Sire Ycelin, Salutem li Marches*. Dominus autem *Eccelinus*, pileo de capite tracto, dixit eidem Marchioni, inclinato capite: *Domine Marchio, Deus salvet vos*. Cui respondit Marchio, retento pileo in capite: *Deus salvet vos*. Hoc autem videns & audiens Rex, iterum dixit Marchioni. *Sire Marches, salutem Ycelin*: * Quod Marchio, adhuc pileo retento, salutavit Dominum *Eccelinum*, dicens illi, *Deus vos salvet*. Cui iterum extracto pileo respondit, * iterum: *Sic salvet ipse vos*. Hoc autem facto, sic equitando venerunt ad quandam ripam, & Vallem, ubi sic erat stricta via, quod vix poterant duo simul, unus juxta alium equitare, & sic, Rege prætereunte, ipsi duo soli fuerunt infimul ad transeundum. Dixit autem Marchio Domino *Eccelino*: *Ite vos ante*: & Dominus *Eccelinus* eodem modo dixit eidem. Et sic ambo simul iverunt, & tunc cæperunt ad invicem quam amicabiliter¹ loqui, sic quod omnes videntes plurimum mirabantur, & maxime Domino Regi valde visum fuit extraneum, & quasi molestum. Duravit * ipsorum colloquium bene per duomiliaria, sic equitando unus apud alium.

* Melius. Qui; aut Q. are.

* Legendum fortasse pro iterum *Eccelinus*.

1. *Eccelinus* redit ingratiam cum Marchione *Estensi*. * Adde *Enim*.

Cum autem venisset Rex ad hospitium, & descendisset ad tentorium suum, vocavit primo Dominum *Eccelinum*, dixitque illi². *Ecceline, dic mihi veritatem, quæ verba habuisti tu hodie cum Marchione*? Cui respondit Dominus *Eccelinus*. *Nos dicebamus infimul de nostro veteri amore*. Dixit Rex: *Et de me dicebatis quidquam*? Respondit Dominus *Eccelinus*. *Sic, dicebamus*. Et ipse dixit: *Quæ verba dixistis, Domine Ecceline, de me*? Cui respondit Dominus *Eccelinus*. *Nos dicebamus, quod quando vultis, vos estis super omnes homines placitus & benignus, nec habetis parem in mundo omnium virtutum: & cum vultis, vos estis trux, horridus, & terribilis super omnes, & aliud de vobis non diximus*. Ipse autem, dimisso Domino *Eccelino*, vocavit Marchionem, quem eodem modo interrogavit, cui fere per eadem verba, ac si fuissent præmeditata, Dominus Marchio respondit Regi. Equitaverunt postea ad invicem, sic loquendo usque ad Civitatem *Imolæ*; sed ibi Dominus Rex misit Marchionem in Marcham *Anconæ*, Dominum autem *Eccelinum* duxit secum *Romæ*, ad accipiendum diadema.

10. Quæsitum Otto- nis ab *Eccelino*, & Marchione *Estensi*.

Qualiter Rex misit in Anconam Marchionem, & secum Romam duxit Dominum Eccelinum.

Nunc autem in ejusdem Regis præsentia, precibus ejusdem Regis, sibi ad invicem Marchio, & inde Dominus *Eccelinus* servitium & amorem promiserunt, & sic ivit Marchio in Marcham *Anconæ*¹, & Dominus Imperator ivit *Romam*, deducto secum Domino *Eccelino*². Cum autem diadema recepisset Rex, factus Imperator, in reditu suo, *Romani* secundum suam antiquissimam consuetudinem bello commisso & prælio, pugnaverunt³ fortiter cum Imperatore. In quo bello quidam nobilis, & pulcherrimus miles Domini *Eccelini*, quem secum duxerat à *Tervisio*, mortuus est, ibique jacet sepultus. In ipso vero bello Dominus *Eccelinus* sic egregie⁴ pugnavit, quod super omnes bellandi obtinuit principatum. Unde fortius gratiam Imperatoris, & omnium Principum ampliavit.

1. *Estensis* Marchio adit *Anconam*.

2. *Eccelinus* comitatur *Ottone* *Romam*.

3. Prælium *Romano-*rum cum Imperatore.

4. *Eccelinus* in certaminibus commendatus.

Qualiter Rex factus Imperator condemnat Vicentinos.

Reversus est nunc Imperator, & condemnat culpabiles *Vicentinos*¹ in sexaginta millia libras denariorum *Veronensium*, sibi dandas, quos Dominus *Eccelinus* sibi dare promisit, si habuerit per ipsum regimen Civitatis *Vicentiae*. Dominus autem Imperator, quia, antequam ivisset *Romam*, ceperat Comitem ipsum, quem detinuerat invitum, donec * fecit venire Dominum *Drudum*, liberum & de carceribus absolutum: & ibi pro suo Legato, & Rectore posuerat Dominum *Gulielmum de Lando*² nobilem civem *Placentinum*, qui Civitatem regebat pro Domino Imperatore, remoto & cassato Domino Comite *Bonifacio de S. Bonifacio* de sua * Potestaria. Præcepitque tunc eidem Domino *Gulielmo*, quod regimen Civitatis *Vicentiae* dimitteret eidem. Concedendo eidem Domino *Eccelino* Civitatis *Vicentiae* plenissimam Legationem. Et Comiti *Guidoni Guerra de Bobbio*, cui ipse in custodiam, antequam ivisset *Romam*, concesserat captivos, qui fuerant capti apud *Sandrigum*, præcepit, quod de illis captivis se regeret arbitrio Domini *Eccelini*.

1. Regia multa contra culpabiles *Vicentinos*.

* Mel. *Faceret*.

2. *Gulielmus* de *Lando* Legatus, & Rector *Vicentiae* pro D. Imperatore.

* Legendum. *Potestaria*, præcepit tunc eidem, &c. * De *Bobbio*, infra.

Quomodo Dominus Eccelinus habuit regimen Civitatis Vicentiae à Domino Imperatore.

Venit *Vicentiam* Dominus *Eccelinus*, & sumpto regimine¹ Civitatis utraque pars tam amicorum, quam inimicorum juravit sequendi ipsum, & habere in Rectorem, & Potestatem, ac Domini Imperatoris Legatum. Modo habet Dominus *Eccelinus* *Vicentiam*; *Salinguerra Ferrariam*, Marchio, & Comes *Veronam*, & Mantuam: Comes² autem *Guido Guerra de Bobbio* captivos per Dominum *Eccelinum* tenet, & custodiri facit. Quorum³ finis talis fuit, videlicet, quod illa occasione Comes *Guido Pilius Vicentii*, *Holdracus*, & plures alii occasione illa perriisse dicuntur. Dominus autem *Conradus de Vario*, precibus amicorum veterum Domini *Eccelini*, & quia ejus erat quasi domesticus propinquus, & familiaris amicus, dimissus est de carceribus, & sanus & incolumis rediit ad Civitatem.

1. *Eccelinus* præficiunt *Vicentiam* ab Imperatore.

2. Comes *Guido* *Guerra* de *Bobbio*.

3. Captivorum *Vicentii* finis.

4. *Vicentini* norum complurium fuga, & exilium tempore regiminis *Eccelini*.

5. *Grancor* *Castellum* destruitur ab *Eccelino*. * *Guerri* *lando* infra.

Nunc⁴ fugiunt de Civitate *Vicentini* quam plures, spretis Domini *Eccelini* mandatis, quos ipse bannivit, & eorum bona publicavit. Tunc *Castellum Grancor*⁵, in quo fugaces * guerriando man-

nebant, obsedit, & eo devicto destruxit. Fugunt ad *S. Bonifacium*, ad Civitatem *Veronæ*, omnesque inimicantur Domino *Eccelino*.

Pars autem Domini *Eccelini* de *Verona* fugata, venit *Vincentiam*, & qui volunt, ibi securi morantur. Inter quos venit *Marchio Bonifacius*, cum matre sua *Vicentina*, & morantur cum Domino *Eccelino* in Domo Palatii *Vicentini*, ad expensas Domini *Eccelini*. Magna guerra est inter *Vicentinos*, qui morantur intus, & *Vicentinos*, qui sunt extra Civitatem.

Interim eligitur in Potestatem *Veronæ* Dominus *Bartholomæus* de Palatio⁶. Hic hortatu, & consilio Marchionis, & Comitis *Bonifacii*, movit exercitum contra Dominum *Eccelinum*, & contra Civitatem *Vincentiæ*, amicis ex omnibus Civitatibus undique conquestis. Fuit ibi *Mantua* cum *Cremona*, *Regium*, *Brixia*, *Papia*, atque *Verona* cum magna militum quantitate, * & *Verona* totis viribus, & cum carrocio. Expugnaverunt Villam *Leonici*⁷, ipsaque devicta, obsiderunt & Castrum. Quo similiter devicto, veniunt prope Civitatem, usque ad Pontem Altum, qui distat ab urbe per milliarium tantum, ibique castrametati steterunt. Dominus autem *Eccelinus* solummodo partem suam, * & eos, qui remanserant in Civitate cum quantitate militum, & peditem de *Tarvisio*, quos precibus & amore quæsit, habuit in sua defensione paratos. Qui, tamquam rugiens leo, tantæ fuit præsumptionis, & audaciæ, quod cum illis extra Civitatem, Ponte Alto inter ipsos tantum mediante, venit in campum. Bello itaque commisso, *Marchio*, & Comes cum parte sua versi sunt in fugam⁸. Capti sunt quamplures de majoribus & melioribus Civitatis *Veronæ*, & ex omni natione Civitatum prædictarum, quæ venerant in exercitu cum *Verona*, fuerunt plures capti. Fugit *Marchio*, & Comes cum toto exercitu suo. Dominus autem *Eccelinus* cum magno triumpho reversus est ad Civitatem *Vincentiæ*: captivos autem duxit ad *Angaranum*, & *Baxianum*, ibique in compedibus, & carceribus custodire facit illos.

Mors Marchionis, & Comitis cum Castro Estensi à Paduanis expugnato.

Illis temporibus, & diebus naturali morte, non ultra mensem post hæc, tam *Marchio*, quam Comes interit¹ infra octo dies, unus post alterum.

Interim discordia² oritur inter Dominum *Aldrurandinum* * *Marchionem*, filium quondam *Marchionis* prædicti, & *Paduanos*. Qui *Paduani* facientes exercitum contra ipsum *Marchionem*, apud Castrum *Estensem* castrametati sunt, & auxilium Domini *Eccelini* petierunt sibi dari cum instantia. Ipse autem cum *Vicentinis*, quos regebat, ivit in auxilium³ *Paduanorum*, & cum machinis propriis, sic fortiter Castrum, sive *Dolone*, & Palatium *Marchionis* expugnavit, die noctuque intus lapidando, quod totum fuit destructum, & devastatum. Venit tunc *Marchio* tamquam devictus ad voluntatem Communis *Paduæ*, & Domino *Eccelino* licentiatum revertitur ad Civitatem cum suis.

Sicque regente Domino *Eccelino* Civitatem *Vicentiæ*, placuit *Paduanis*, de pace facienda se interponere inter *Vicentinos* intus & extra, & intra *Veronenses* similiter. Veniunt ergo *Paduani* ad Dominum *Eccelinum*, rogando ipsum, quod consentiat⁴ illis in hoc. Ipse autem secum deliberans, & cogitans quantam super ipsum Dominus mirabiliter suam misericordiam exercuerat, scilicet in dando sibi victoriam, & triumphum con-

tra tantas hominum multitudines: & quia sic in brevi *Marchionem*, & Comitem adversarios suos morti tradiderat, ipsam victoriam, & triumphum per ipsum, qui eidem concefferat, recognoscens; pia etiam miseratione placatus, atque commotus, *Paduanis* concessit. Hic enim est ille, de quo vere dici potest, sicut scriptum est,

Est piger ad pœnas Princeps⁵, ad præmia velox,
† *Cuique dolet, quotiens cogitur esse ferox:*

Qui vincit semper, victis ut parcere possit,
Clauset & æterna civica bella fera.

† *Multa metu † cohibet, qui pœna parva coeret,*
Et jacit invita fulmina rara manu:

Qui, cum iuste aliquid statuit, fit tristis & ipse,
† *Cuique fere pœnam sumere, pœna fuit.*

Cum sibi suscepta est legis vindicta severæ,
Verba velut cinctum singula virus habent.

Hostibus eveniat, quam sit violentus in armis,
Sentire, & linguæ tela subire suæ.

5. Eccelinus clementissimus Princeps.

† Alii.

Quique.

† Alii.

Prohibet, pœna qui parva coeret.

† In vulgatis.

Multa.

metu pœna, pœna qui pauca coeret.

† In iisdem.

Cuique fere pœnam sumere pœna sua est.

12.

Marinus Zeno de Venetiis facit pacem intra *Vicentinos*, & *Veronenses*, electusque est *Vincentiæ* Potestas.

Factum est, quod Dominus *Marinus Zeno*¹ de *Venetiis* pro ipso Communi *Paduæ* fecit iurare *Vicentinos*, & *Veronenses* sua præcepta, deque omnibus discordiis pacem² fecit inter ipsos. Concordatus est *Marchio Aldrurandinus* cum *Marchione Bonifacio*, & missus est idem *Bonifacius* in possessione patriæ suæ in omni loco. Reversi sunt omnes tam *Veronenses*, quam *Vicentini* ad proprios lares in Civitatibus, unde fugerant, & electus est idem Dominus *Marinus Zeno* Potestas *Vincentiæ*.

Dominus autem *Eccelinus* cum pleno gaudio, dimisso regimine³, Civitatis vadit *Baxianum*, & alibi, per terras suas pacifice commorando. Videns nunc amicos suos in bono statu, & desiderii sui effectum fore consequutum, qui profecto nullus⁴ erat, nisi, ut amici sui possent pacificet manere securi, *Marosticam* tunc vendidit⁴ Communi *Vicentino* pretio XL. millium librarum. Tali tamen pacto, sub gravissima pœna stipulatione firmata, quod Castrum *Marosticæ* muniri non debeat, sed semper stare destructum. Quod *Vicentini* minime servaverunt⁵, immo fortius solito munierunt eundem. Modo habent illud Castrum fortissimum, & valde munitum Domini de *Romano*. Quia, quamvis *Marchio Estensis* tempore suæ Potestariæ pro Communi *Vicentino* illud in custodiam habuisset, & sibi voluisset tenere usurpatum, tandem Domini de *Romano* eundem *Marchionem* compulerunt invitum ad sibi restitutionem faciendam.

De Eccelino Tertio de Romano.

Fecit tunc temporis divisionem¹ inter filios suos Dominus *Eccelinus*, concedendo partem suam Domino *Eccelino* in *Tarvisiana*, & Domino *Alberico* in *Vicentina*: & sic, seculo quasi renuntians, armis dimissis, cœpit strictissime facere poenitentiam. Sub isto *Marino Zeno* Civitates *Marchiæ* in bono statu permanserunt, & fuere rectæ pacificæ.

Mutatur Potestas *Vincentiæ*, succedunt Potestates² huic Comes *Albertus* pro parte sua veteri, & antiqua, & Dominus *Vido de Vivario* pro sua: & satis communiter, & bono modo per ipsos Civitas recta fuit. Verumtamen Dominus *Vido* magis favebat alteri parti, quam propriæ, in odium Domini *Eccelini*, quem ideo exosum habebat, quod idem Dominus *Eccelinus* tempore suæ Potestariæ non patiebatur ipsum suæ voluntatis arbitrio

1. Marinus Zeno Potestas *Vicentiæ*.

2. Pax inter *Vicentinos*, & *Paduanos*: & utrumque *Marchionem*.

3. Eccelinus dimittit regimen *Vicentiæ*.

4. Desideratur.

Alii.

4. Castrum *Marosticæ* venditum *Vicentinis* pretio XL. millium librarum.

5. *Vicentini* à pactis resiliunt, *Marosticæ* oppidi muros instaurantes.

† Alii.

† Alii.

† Alii.

† Alii.

† Alii.

† Alii.

† Alii.

† Alii.

† Alii.

† Alii.

† Alii.

† Alii.

† Alii.

† Alii.

† Alii.

† Alii.

† Alii.

† Alii.

† Alii.

† Alii.

† Alii.

† Alii.

† Alii.

† Alii.

† Alii.

† Alii.

† Alii.

† Alii.

† Alii.

† Alii.

† Alii.

† Alii.

† Alii.

† Alii.

† Alii.

† Alii.

† Alii.

† Alii.

† Alii.

† Alii.

† Alii.

† Alii.

† Alii.

† Alii.

† Alii.

† Alii.

† Alii.

† Alii.

† Alii.

† Alii.

† Alii.

† Alii.

3. Potesta-
ria Villæ
Malati.
4. Ramber-
tinus Bo-
noniensis
Potestas
Vicentia.
† Vocant
alii Ram-
baldum
de Rambal-
dis: alii
Lamberti-
num de
Lamberti-
nis.
† Melius.
Per medie-
tatem, ut
infra.
5. Alberti.

6. Alber-
tinus de
Castrono-
vo Potestas
Vicentia.

7. Albertus
Tetavegla
Vercellen-
sis, Potestas
Vicentia.

8. Ugutio
Pilius, Po-
estas Vicen-
tia: conte-
nuit Do-
minos de
Romano.
9. Ramber-
tinus Bo-
noniensis

13.
iterum
Potestas
Vicentia.

† Melius
Vilipendun-
tur sumptis
militibus
&c.
10. Ecceli-
nus III.
contra Vi-
centinos.
11. S. Pe-
trus Engu-
ti. Alii.
In Gude.
† Pro Te-
tenderunt.
12. Bresan-
viti Villa.

† Forte
melius Magno
animo.
13. Ecceli-
nus III.
sternit
Vicentinos.
† Melius.
Quos Baxia-
num missos,
ibi &c.

bitrio imprimere, quos volebat, & quia Pote-
stariam ³ *Villæ Malati*, quam volebat, denega-
vit eidem.

Istis Potestatibus ⁴ successit Dominus *Ramber-
tinus* [†] *de Bononia*. Hic se regebat secundum
voluntatem cuiusdam Comitis noviter facti in Ci-
vitate *Vicentia*, in odium *Dominus Eccelini*, &
sue partis. Cujus Comitis tanta erat potentia,
quod cum partes consuetæ fuerint per [†] medium
Officiales habere, tunc sibi tertiam partem om-
nium Officialium adsumebant, quod in Pote-
staria ⁵ Comitis, & *Dominus Vidonis* præceden-
tium primo fuerat illi Communi concessum. Et
favebat Commune prædictum parti Comitis in
totum, quamvis se Commune fictitie faceret no-
minari: & sic pars *Dominus Eccelini* non habebat,
nisi partem tertiam, & pars Comitis duas. Et
in hac conditione per duos annos continuos re-
xit idem *Rambertinus* Civitatem. Multum ta-
men displicebat Domino *Nicolao Vicentino* Epi-
scopo, qui tunc regebat, & ministrabat Episco-
patus *Vincentinam*, quod Officiales æqualiter,
secundum veterem consuetudinem, partibus pro
medietate non dabantur. Unde cum successisset
huic Dominus *Albertinus de Castronovo* in Pote-
statem ⁶, pro medietate concessit Officiales par-
tibus; contempto Communi prædicto, tamquam
iniquo, & fraudulento Communi. Hic bono
modo, & tranquillo statu rexit Civitatem.

Successit ⁷ huic Dominus *Albertus Tetavegla* de
Vercellis, qui cum & ipse communiter, & bono
modo regeret Civitatem, *Ugutio Pili*, favore
Comitis memorati, indignati ob id, quod par-
tem tertiam Officialium non habebat, tumultum
movit contra Potestatem, & in ipsum fecit in-
sultum, ipsumque in Palatio Communi tamdiu
expugnavit, quod devictus Potestariam renuntia-
vit, seque fecit in Potestatem eligi. Exierunt
quidam amici *Dominorum de Romano* de Civita-
te, & morabantur apud *Baxianum*, & per ter-
ras ipsorum *Dominorum de Romano*. Sic enim
dicto, & facto contemnebat ⁸ Dominus *Ugutio*
illos de *Romano*, ac si forent plebei, & popula-
res, omnia opprobria dicens adversus illos cum
audacia nimia.

Post suum exitum eligi fecit iterum ⁹ Domi-
num *Rambertinum* de *Bononia*, ideo quod valde
inimicus erat illorum *Dominorum de Romano*, &
quia suo arbitrio aliis temporibus rexerat Civita-
tem. Cum autem sic regeret Civitatem arbitrio
Ugutionis, nullam, vel modicam partem Officia-
lium dando parti illorum de *Romano*, Dominus
Eccelinus indignatione commotus, ob id, quod
amici sui taliter sunt destituti, & omni honore
privati, & quod taliter [†] vilipendunt. Dominus
Eccelinus sumptis militibus ¹⁰, & peditibus de
Baxiano, ivit ad *S. Petrum Enguti* ¹¹, pro læsione
facienda *Vicentinis*, & inde revertendo venit ad
Bulzanum deprædando, & comburendo. *Vi-
centini* autem hoc cognito, illi [†] tenderunt in-
sidias, & tacerent ultra villam *Bresanviti* ¹² expe-
ctabant ipsum Dominum *Eccelinum* transiturum,
volentes ipsum capere, vel occidere. Ipse au-
tem hoc cognito, quamvis essent triplo plures,
convocavit suos, & dixit illis: *Referamus Deo*
gratias, quia fecit nobis copiam cum hostibus debel-
landi: omnis homo sit prudens, & viriliter pugnet
cum illis, quia Domino dante eos occidemus, vel ca-
piemus. Et pœnam mortis imposuit fugienti,
vel viriliter pugnanti. Et sumpto [†] magnanimo,
dentibus stridens, & more leonis rugiens, videns
inimicos, in ipsos impetu facto veloci, ipsi om-
nes versi sunt ¹³ in fugam; quamplures de ma-
joribus, & melioribus Civitatis capti sunt per
ipsum, [†] quos *Baxiani*, ibi in compedibus, &
carceribus fecit custodiri.

A Hoc autem fuit primum factum, in quo bellan-
do pugnavit ¹⁴ Dominus *Eccelinus*. Tunc vene-
runt *Paduani*, & sic composuerunt ¹⁵ inter eos-
dem, quod pars *Dominus Alberici* reversa est ad
Civitatem, & captivi sunt de carceribus libera-
ti. In illis diebus Dominus *Ugutio Pili* factus est
amicus ¹⁶ *Dominorum de Romano*, & in illorum
partem esse juravit. Unde in fine Potestariæ
Dominus Rambertini, cum *Dominus de Romano*,
& pars sua pugnassent cum ipsa Potestate, & par-
te adversa, idem *Ugutio* fuit cum illis de *Romā-
no*, pugnando contra alios, & tunc, Civitate
pro magna parte combusta ¹⁷, vix evasit Domi-
nus *Rambertinus*. Fuit tamen, bellando apud
domum *Dominus Ugutionis* in fronte vulneratus.

B Huic successit ¹⁸ Dominus *Gulielmus Amatus*,
qui, cum venisset in Civitatem, invenit cives
undique præliando. Sic tamen auxilio Potestatis
Paduæ, qui venerat pro rumore sedando, tunc
fuit operatum, quod præliis cessantibus, sui re-
giminis pacifice fecit sacramentum. Et licentia-
to Domino *Rambertino* pacifice rexit Civitatem,
& bono modo. Sub istius Potestaria Dominus
Albericus de Romano Dominam *Beatricem* duxit
in uxorem ¹⁹, & in palatio Communis fecit nuptias,
& ipsius Dominae virginitatem defloravit. Ite-
rum in fine Potestariæ ipsius *Dominus Gulielmi*,
Dominus Eccelinus Dominam *Ziliam*, sororem
Comitis *Rizardi* de *S. Bonifacio*, similiter in u-
xorem duxit ²⁰, & Comes *Rizardus* duxit ²¹ Domi-
nam *Cunizam*, sororem istorum *Dominorum de*
Romano. De quo facto *Monticuli*, & pars Do-
minorum de *Romano* valde dubitabant. Verum-
tamen ipsi Domini dicebant eisdem, quod pro-
pter hoc nihil dubitarent, quia eorum amorem
perdere non proposuerant; sed potius pro consue-
to modo, & antecedenti proposito contra omnes
illis dabunt auxilium, & favorem.

D Succedit huic ²² Dominus *Laurengus* ²³ de *Bri-*
xia, vir nobilis, prudens, atque facundus. Hic
favebat nimis popularibus, & cuidam Communi
fictitie facto: & in tantum, quod etiam partem
Officialium dabat illi Communi. Quapropter
Magnates ²⁴ conspiraverunt contra ipsum Domi-
num *Laurengum*, inter quos fuerat Dominus *Al-
bericus*, Comes *Albertus*, *Albertus de Celsano*,
qui tunc factus fuit amicus *Dominus Alberici*. Et
fuerunt etiam omnes Domini de *Bregantiis*, &
plures alii volentes contradicere Domino *Lauren-
go*. [†] Quod tamquam prudens & discretus, hoc
cognito, vocavit ipsos, quod venirent ad sua
mandata. Qui cum venire contempsissent, ipsos
fecit banniri, & ad offendendum eos se viriliter
præparabat. Verumtamen, ut securius de ipsis
posset vindictam sumere, tamquam providus &
discretus, misit *Brixiam* pro amicis suis. In cu-
jus succursum venerunt milites ducenti. Et cum
vellet contra ipsos equitare, venerunt *Paduani* ²⁵,
& Frater *Jordanus* cum illis, & fecerunt ipsos
omnes venire in plena concione ad mandata ipsius
Domini *Laurengi*, promittendo ipsis Magnati-
bus [†] conservando eos indemnes à prædicta pote-
state: nec enim aliter ad hoc faciendum potuerunt
induci. Dominus autem *Laurengus* statim in ea-
dem concione, præsentem ipso Fratre *Jordano*, &
Domino *Guidone de Landriano*, condemnavit eos
in septem millia librarum, quos denarios solve-
runt *Paduani* pro Magnatibus Domino *Lauren-
go*, qui postea Potestariam suam usque ad finem
rexit cum magno vigore.

F Succedit huic ²⁶ *Portius Amatus* de *Cremona*,
frater prædicti *Gulielmi Amati*. Hic similiter re-
xit Civitatem consilio popularium, & Commu-
nis fictitii, non bene tractando partem *Dominorum*
de *Romano*.

14. Primum
prælium
Eccelini
III. de
Romano.
15. Paduani
componunt
inter Vi-
centinos &
Eccelinum.
16. Ugutio
Pili hit
amicus
Eccelini.

17. Vincen-
tia magna
ex parte
combusta.

18. Guliel-
mus Ama-
tus Potestas
Vicentia.

19. Nuptia
Alberici de
Romano
cum Domi-
na Beatrice.

20. Nuptia
Eccelini
III. cum
Domina
Zilia.
21. Cuniza
de Roma-
no, soror
Eccelini
III. nubet
Comiti Ri-
zardo.

22. Lauren-
sus Brixien-
sis Potestas
Vicentia.
23. Lauren-
sus, alius.
24. Magna-
tes Vicen-
tia.

† Pro. Quod
re, nisi qui
legere ma-
lis, pro
Quod.

25. Padua-
ni cum
Fratre Jor-
dano optu-
lantur
Magnati-
bus Vicen-
tinis.
† Pro Con-
servare.

26. Portius
Amatus
Potestas
Vicentia.
Aliis Pon-
tius.

14. Successit huic²⁷ iterum frater ejus Dominus *Gulielmus Amatus*, qui & ipse, eodem modo male tractando partem Dominorum de Romano Civitatem rexit.

Huic succedit²⁸ Dominus *Otto de Mandello*, civis *Mediolanensis*, qui & ipse modum tenens prædictum, minus bene tractabat partem supra scriptorum Dominorum. Sub Potestaria istius, cum esset Potestas²⁹ *Veronæ* Dominus *Guifredus de Piroano*, per *Monticulos*, & amicos suos captus, & de Potestaria remotus est, cui successit³⁰ Dominus *Leo de Carcere*. Et tunc Dominus *Eccelinus* erat in Civitate *Veronæ*, scilicet cum fuit captus Potestas, & positus Dominus *Leo*: nec voluit in illo facto, sicut poterat, capere partem. Habebat enim jam Comitem exosum³¹, ob id, quod, cum *Brixienfes* venturi erant *Vincentiam* pro succursu faciendo Domino *Laurengo*, ipse cum fratre suo Domino *Alberico* totis viribus operam dederat, rogitando ipsum Comitem de *S. Bonifacio*, ne pateretur ipsos *Brixienfes* facere transitum super suum, quod eisdem facere denegavit. Et ideo de ipso multum non curaverat; ipsum tamen offendere nolebat. Unde ipso Comite in Civitate relicto, cum repatriaret, invenit insidiatores sibi ordinatos in partibus Comitatus, qui in ipsum volebant insultum facere. Unde volens evitare periculum, & cognito, quod de hoc fuerat Comes culpabilis, reversus est ad Civitatem *Veronæ* festinanter. Quod cum in rumore fuisset deductum, *Monticuli*, & pars illorum arma capientes, coeperunt³² Comitem prædictum, & plures alios, qui culpabiles dicebantur de prodicione prædicta. Ipse autem *Leo* Comitem captum infugavit, propter quod Comune *Veronæ* ipsum de Potestaria removit, & electus est tunc Dominus *Eccelinus* Potestas³³ *Veronæ*.

Cum quanto autem vigore regat Civitatem *Veronæ*, & quantum ab omnibus ibi commorantibus commendetur, & diligatur, nullus ignorat: nec possent illius laudes a quoquam breviter nuntiari. Fugit tunc Comes, & sua pars, & guerram³⁴ maximam faciunt cum Domino *Eccelino*, & sua parte.

Interim mutatur *Otto de Mandello*, cui succedit³⁵ in Potestatem *Vincentiæ* Dominus *Albrigetus de Faventia*, qui cum ipse foret Dominorum de Romano, & Domini *Salinguerræ de Ferraria* specialis inimicus, Dominos de Romano, & partem suam penitus vilipendendo, pessime tractabat eosdem. Et, ut posset manere securus, omnes turres, & munitiones partis illorum de Romano per Cives *Paduanos* custodiri faciebat.

Dominus autem *Albericus* videns se, & amicos suos sic male tractari, fremens spiritu, tamquam miles fortissimus, & audacissimus, & discretus, cogitare coepit, quomodo istum *Albrigetum* posset de Potestaria repellere. Et habito cum fratre suo Domino *Eccelino* tractatu, & cum paucis amicis suis secreto, statuit pugnare³⁶ cum ipso Potestate, & munitiones amicorum suorum auferre *Paduanis*, qui eas custodiebant. Ac die certa statuta Dominus *Eccelinus* cum quantitate militum, & peditum in succursum Domini *Alberici*, & amicorum suorum venire promisit. Sicque factum est, quod die una tempestive Dominus *Artusius de Vivario*³⁷ insultum fecit in custodes, qui erant supra turrum suam, ipsosque devicit, & turrum suam statim recuperavit. Dominus autem *Albericus* cum guarnimento magno cucurrit. Comes *Ugutio*, & *Ugutio Pili* erant cum eodem Domino *Alberico*. Pugnae, & prælia committuntur per Civitatem. *Paduani* venerunt in succursum Potestatis. Dominus autem

A *Eccelinus* venit recto tramite per stratam *Veronæ* cum militibus, & peditibus *Veronensibus*, & violenter per Portam Novam Civitatis intravit. Et commisso bello cum *Paduanis*, & Potestate devicti sunt³⁸ *Paduani*, & ipsorum multi fuerunt capti: quos postea Domini de Romano dimiserunt; spolia tamen perdiderunt. Capta est Potestas, & licentiata recessit.

Factus est tunc Dominus *Albericus* Potestas *Vicentiæ*³⁹, & Dominus *Eccelinus* cum suis, & pleno triumpho revertitur ad Civitatem *Veronæ*. Nunc habet Dominus *Albericus* *Vincentiam*, & Dominus *Eccelinus* *Veronam*.

B Multi autem exeunt de Civitate *Vincentiæ*, & Episcopus *Vicentinus* cum illis, & morantur in *Brendolis*⁴⁰ guerrizando cum Civitate, & *Valerianus de Bragantiis*⁴¹ cum illis guerram facit Civitati. Dominus autem *Albericus* primo Castrum *Gracchone* destruxit⁴², postea Castrum Domini *Valeriani* etiam fortissimum juxta Villam⁴³ *Maxonis* diu obsedit, & illud destruxit. Civitatem autem, & illos, qui sibi obediunt, sic laudabiliter regit, atque gubernat, quod usque in hodiernum diem ab omnibus merito commendatur. Et Civitatem rexit per viginti novem menses.

C Sub istius Potestaria Dominus coepit⁴⁴ Castrum *Fontis*, & filium quondam Domini *G. de Campo S. Petri*. *Paduani* autem, & *Tarvisini* de hoc indignati, moverunt exercitum cum *Carociis* contra⁴⁵ illos Dominos de Romano, & venerunt contra *Baxianum*, comburendo Villam, & incidendo vineas. Dominus autem *Albericus* cum *Vicentinis* se defendere conabatur. Interim venit Dominus *Eccelinus*⁴⁶, pater istorum Dominorum *Eccelini*, & *Alberici*, & plurimum lachrymando Dominum *Eccelinum* filium suum rogavit, quatenus Castrum redderet memoratum, & filium Domini *Gerardi de Campo S. Petri*. Quod quamvis sibi durissimum, atque gravissimum videretur; tamen annuit paternis precibus, & omnia ipsius arbitrio restituit *Paduanis*, & *Tarvisinis*. Sicque reversi sunt exercitus omnes, maximo tamen damno dato Domino *Alberico*, & hominibus de *Baxiano*.

D Dominus autem *Eccelinus* *Veronam* rediens, volens parcere laboribus, & expensis ipsorum, de voluntate etiam amicorum suorum, ad preces *Lombardorum*, passus est⁴⁷ alium ibi poni in Rectorem, & Potestatem, scilicet Comitem *Bonifacium de Radaldefco*. Et sic, pace firmata, regit iste Comes Civitatem auxilio, & consilio *Zuliani* quondam *Rainaldi Osterii*, qui Capitaneus erat cujusdam Communantiæ noviter factæ in Civitate. Cujus *Zuliani* tunc maximus vigor fuerat, & omnia fere suo disponebantur arbitrio⁴⁸.

E Isti autem Comiti successit⁴⁹ Dominus *Proemus Encoardus* in Potestatem.

Huic successit⁵⁰ Dominus *Rainerius Zeno* de *Venetis*, qui cum magno vigore prædictam rexit Civitatem, tenendo Castrum *S. Bonifacii* in sua virtute, & potestate, toto tempore suæ Potestariæ.

Huic quoque successit⁵¹ *Matthæus Justinianus*, similiter de *Venetis*. Sub isto *Constantinus*, filius quondam *Aldelardini*, fregit pacem, vulnerando quandam de parte *Monticulorum*, & sic, rixa commota, captus est Comes, & amici sui.

F Item Dominus *Eccelinus* Potestas est constitutus⁵². Positus est Comes, & amici sui in compedibus, & carceribus. Cum autem nimis severiter custodirentur, Dominus *Eccelinus*, pater præsentium Dominorum de Romano, quamvis sæculo renuntiasset, tamen viscera pietatis⁵³ contra captivos aperiens, ivit ad ipsos, & eisdem *G. Maurisius*. B ci

38. Victoria Domini de Romano.

39. Albericus de Romano, & frater ejus Eccelinus Vicentiæ, & Veronam possident.

40. Brendolis.

41. Valerianus de Bragantiis, de Bragantiis aliis.

42. Albericus de Romano destruit Castrum Gracchone, & Castrum Valeriani de Bragantiis.

43. Villa Maxonis.

44. Eccelinus capit Castrum Fontis.

45. Gerardi, ut infra.

46. Eccelinus Senior, Eccelino filio pacem suadet.

47. Eccelinus abdicat se Veronensi Præture, cui Bonifacius de Radaldefco sufficitur.

48. Zulianus quondam Osterii auctoritas Veronæ.

49. Promus Encoardus Potestas Veronæ.

50. Rainerius Zeno Venetus Potestas Veronæ.

51. Post eum Matthæus Justinianus Venetus.

52. Eccelinus denuo Veronæ Potestas.

53. Pietas Eccelini Senioris in captivos.

32. Monticuli capiunt Comitem S. Bonifacii.

33. Eccelinus III. Potestas Veronæ.

34. Bellum inter ipsum, & Comitem S. Bonifacii.

35. Albrigetus Faventinus Potestas Vicentiæ.

36. Bellum Alberici de Romano cum Eccelino fratre adversus Albrigetum Vicentiz Potestatem.

37. Artusius de Vivario.

cibaria necessaria, quæ penitus illis fuerant sub-
tracta, dari fecit, & concedi.

*De tractatu Lombardorum cum Eccelino
caussa pacis.*

Modo venerunt iterum *Lombardi*, rogitando
Dominum *Eccelinum*, & partem suam,
quod arbitrio ipsorum sibi, & amicis suis placeat
componere, ipso Domino *Eccelino* dicente, quod
Comes, & sua pars pacis fœdera non servabunt,
nisi Castrum *S. Bonifacii* auferant eidem Comiti.
Unde *Lombardi* promiserunt Domino *Eccelino*,
& Communi *Veronæ*, quod non dimitterent Comi-
tem, & alios captivos liberos & absolutos,
nisi primum dederit Castrum illud in virtute &
potestate Communis *Veronæ*, & Potestatis fu-
turæ.

1. Servan-
da pacis
juramen-
tum à VII.
Civitatibus
præstitum.

2. Guido
de Rode
Potestas
Veronæ.
Aliis De
Rhodo.

3. Legatio
Domino-
rum de Ro-
mano ad
Lombar-
dos. Pro.
Ad quod.
4. Petitio
eorundem.
5. Bonifa-
cius de Piro
Tarvisinus,
Procurator
Domino-
rum de Ro-
mano.

6. Auditor
Procurator
eorundem
mira liber-
tate fœde-
ratis Lom-
bardis ob-
loquitur,
& Domi-
nos de Ro-
mano com-
mendat.
7. Gualva-
gnus de
Turtisen-
dis.

Statuerunt etiam, & jurare¹ fecerunt septem
Civitates, *Brixiam*, *Mantuum*, *Veronam*, *Vin-*
centiam, *Paduam*, *Tervisium*, atque *Ferrariam*,
quod bona fide, operam dabunt ad hoc, quod pax
observetur firmiter: & si qua partium aliqua-
rum istarum septem Civitatum, pro alia fuerit
de Civitate expulsa, omnes aliæ Civitates tene-
antur adjuvare partem expulsam in Civitate re-
dire: & si Domini de *Romano* in hac societate
intrare quoquo tempore voluerint, quod reci-
piantur. Quo taliter statuto, & firmato Domi-
nus *Eccelinus* captivos tradidit *Lombardis*, & pas-
sus est ibi poni² Dominum *Guidonem de Rode* in
Potestate, *Lombardi* autem miserunt Comitem
Placentiæ, & Dominus *Eccelinus* domum rediit,
dimisso Domino *Guidone* Rectore, & Potestate.

Instat nunc Dominus *Eccelinus*, & pars sua,
quod *Lombardi* dari faciant Castrum *S. Bonifacii*
Potestati *Veronæ*, secundum præcedentem pro-
missionem. Quod cum de die in diem semper
promittendo differrent, tandem *Lombardi* fece-
runt colloquium apud *Bononiam*, ad quem, vi-
dentes illi Domini de *Romano*, quod colludeban-
tur à *Lombardis*, placuit eidem mittere³ Pro-
curatores suos, ad rogandum⁴ *Lombardos*, quod
attendant promissa sibi facta, & maxime, quod
reciperentur in societatem septem prædictarum
Civitatum. Fuerunt illorum procuratores⁵ Do-
minus *Bonifacius de Piro Tervisinus* Canonicus,
& Ego⁶. Qui facta petitione nostra, Amba-
sciatore *Veronæ*, *Mantua*, atque *Ferrariæ* aper-
te contradicebant, eos non esse recipiendos. De-
tinuerunt nos ibi bene per mensem unum, dila-
tando responsum suum, unde, quasi ira vehe-
menti commotus, dixi inter *Lombardos*, me
plurimum admirari, quare non audiebant, &
tantum differebant petitionem Dominorum de

16. *Romano*, quoniam adhuc tanta erat ipsorum po-
tentia per se, & amicos suos de *Verona*, quod
omni die possent expellere partem Comitum de
Civitate, si vellent, & dominari ipsam, sicut
ante faciebant. Quod totum *Gualvagnus de Tur-*
*risendis*⁷, cum his, qui erant ibi Ambaxiatores
illorum Dominorum, respondit, & confessus
fuit verum esse, præsentibus Ambaxiatoribus,
qui contradicebant. Dixi etiam majora *Lom-*
bardis, scilicet, quod si Domini de *Romano*, vo-
lunt Domino Imperatori favere, per se solos
tantam habent potentiam, quod per terras suas
possunt conducere ipsum Imperatorem in Mar-
chia, invitis & contradicentibus *Lombardis*: ne-
dum, quod in *Verona* tanta est potentia eorum,
ut supra dixeram. Unde dicebam, quod non
erant contemnendi, & taliter vilipendendi ab
ipsis *Lombardis*, si recte cupiunt facere negotia
Lombardiæ. Nec volebamus nos Procuratores
amplius ibi expectare: & vere irati venire coepi-

A mus sine ipsorum *Lombardorum* licentia. Ipsi
autem nobis retrovocatis responderunt nobis, fa-
cturos, quæcunque volebamus, & sic recepti
fuimus⁸ pro ipsis in societate illarum Civita-
tum, quam societatem observare juravimus in
animabus eorum, procuratorio nomine, sicut
nos facturos nostra publica Instrumenta dice-
bant.

B Post hæc⁹ nostra fuit petitio, quod festinan-
ter mitterent Ambaxiatores *Paduanis*, quod sub
debito juramenti, & sub banno *Lombardorum*,
eisdem Dominis de *Romano*, nullum damnum
darent in terris, & possessionibus eorum; quo-
niam, ad instantiam *Feltrini*, & *Bellunensis* Epi-
scoporum, *Paduani* promiserunt exercitum fa-
cturos contra Dominum *Eccelinum*¹⁰ apud *Opi-*
*tergium*¹¹, quod Castrum possidebat idem Domi-
nus *Eccelinus* pro suo, quamvis Episcopus memo-
ratus diceret ad se pertinere. Impetravimus ab
eis, quidquid volumus, & venimus cum Am-
baxiatoribus disertis, & sapientibus, ad nostram
petitionem per hoc destinatis, quod, sicut ha-
bebant in mandatis, optimo modo expleverunt.
De hoc, nescio de Socio, sed de me¹² scio,
quod adhuc debeo remunerari.

C Instant nunc *Lombardi*, quod Comes juret¹³
societatem *Lombardorum*, qui & ipse juravit, &
receptus est, atque liber absolutus, atque dimissus,
& habet Castrum suum de *S. Bonifacio*, & omnes
possessiones suas inconsulto, & inscio Domino
Eccelino, & parte sua. Unde cum peterent *Lom-*
bardi, & Potestas *Veronæ* immoderate instaret,
ad hoc, quod & ipsi jurent societatem *Lombar-*
dorum, Domini de *Romano*, videntes, se se, &
partem suam proditos, & per *Lombardos* dece-
ptos, totis viribus *Lombardis* contradicunt¹⁴.
Et cum Potestas nimis ad hoc instaret, & quasi
violenter vellet ad jurandum partem Dominorum
de *Romano* compellere, Dominus *Eccelinus*
festinanter *Veronam* adivit, & cum non posset
blandis verbis Potestatem à suo proposito devia-
re, coepit ipsum supra domum Communis *Ve-*
ronæ, dicens illi, quod faceret venire obsides
amicorum suorum, quos miserat *Mediolanum*,
ipsumque captum detinuit, donec obsides ha-
buit memoratos. Dicebat autem idem Do-
minus *Guido*¹⁵. Ego laudo, quod facitis, nec
pro malo habeo, quod etiam de me facitis, &
quod adjuvetis vos consulo vobis, & cum Impe-
ratore, & aliis, sicut potestis, quia sine dubio
Lombardi vos deceperunt, & decipient adhuc,
si poterunt, gravius. Iterum Dominus *Ecceli-*
nus incepit regere¹⁶ Civitatem, & taliter videns
se, & partem suam proditos, & deceptos jurant
partem Domini Imperatoris, & Civitatem Do-
mini Imperatoris arbitrio¹⁷ disponendam com-
mittunt. Nunc guerra maxima incipitur, *Lom-*
bardi favent Comiti, Dominus autem *Eccelinus* se disponit
viriliter defendit.

*De Alberico de Romano Eccelini
fratre.*

F Modo redeat calamus ad Dominum *Alberi-*
cum. Ipse enim in exercitu suo eligi fecit
Potestatem¹, sicut sacramento tenebatur adstri-
ctus, & electus fuit Dominus *Ubertus de Conco-*
rezo, civis *Mediolanensis*. Qui cum venisset
facto jam sui regiminis sacramento, & esset in
domo, & palatio Communis pro Potestate, or-
ta rixa in Civitate, eo quod pars adversa Domi-
norum de *Romano* favere volebat eidem, cucur-
rerunt Potestas *Paduæ* pro suo Communi, & Do-
minus *Zulianus Rainaldi Osterii* pro sua Commu-
niantia de *Verona*, & * capta discordia, licentia² capta-
præ-

8. Pars Do-
minorum
de Romano
in Societa-
tem Lom-
bardorum
recipitur.

9. Petitio
altera Do-
minorum
de Romano
à Lombar-
dis.

10. Feltri-
& Belluni
Episcopi
Paduanos
in Dominos
de Romano
provocant.
11. Opiter-
gium juris
Bellunensis
Ecclesiæ,
vi ab Ecce-
lino occupa-
tur.

12. Auditor
crebro re-
petita qua-
rimonia.
13. Comes
S. Bonifacii
jurat Socie-
tatem Lom-
bardorum.

14. Domini
de Romano
renunt
jurat Socie-
tatem Lom-
bardorum.

15. Consi-
lium Gui-
donis de
Rode da-
tum Ecce-
lino.

16. Ecceli-
nus denuo
Veronæ
Potestas.

17. Urbem
Imperatoris
arbitrio

1. Alberi-
cus de Ro-
mano Ubertus
de Conco-
rezo, in
Prætorium
Vicentinæ
Civitatis
eligit.

* Mel-

prædicto Domino *Uberto*, sibi suo ficto ante solito, eligerunt ² Dominum *Philippum Zulianum* de *Venetis* in Potestatem, virum discretum, & audaciæ maximæ. Hic bene, & cum maximo vigore rexit Civitatem *Vicentiae*.

Tempore istius conspiraverunt ³ quidam contra Dominum *Albericum*, & ejus Masnata, & faciebant se vocari *Partem liberorum*: & altera Pars dicebatur *Masnata*. Sumpserant enim audaciam ob id, quod inter Dominum *Eccelinum*, & Dominum *Albericum* steterat quædam indignatio; & in tantum exolevit stultitia, & ipsorum præsumptio, quod nedum Masnatis; sed & Domino *Alberico* minabantur. Dominus autem *Eccelinus*, tamquam providus, & discretus, naturali ratione, & fraterna motus affectione, non habito respectu ad præcedentem indignationem, violenter & manu potenti *Baxianum* intravit, ipsosque proditores ⁴ expugnando superavit. Quidam fuerunt perempti, quidam capti, & cæteri fugati sunt de *Baxiano*, qui fugerunt alii ad Comitum *S. Bonifacii*, alii ad Marchionem *Essensem*, alii ad Dominum *Tisonem de Campo S. Petri*, propter quod a Sapientibus susceptores tales de prodicione prædicta creduntur auctores ⁵. Venerunt etiam quamplures ad Civitatem, conquerendo de Domino *Eccelino*, & Domino *Alberico*, & sua Masnata, allegando, quod non habebat ibi Dominus *Albericus* Comitatum, nec jurisdictionem aliquam. Dominus autem *Philippus Zulianus* Potestas vocavit Dominum *Eccelinum*, & Dominum *Albericum* ad sua mandata, & alteram partem similiter. Et quamvis Dominus *Eccelinus* de sua non fuisset jurisdictione: tamen venit ad mandata ⁶ ipsius, cui pro se, & parte sua maxima * pignora præcepit, & juratores, quamplures, & alteri parti similiter pignora præcepit, & juratores. Et in fine auditis, & cognitis propositis hinc inde, definitiva sententia, in plena concione pronunciavit ⁷ Potestas, Comitatum, & jurisdictionem *Baxiani* esse Domini *Alberici*, & ad ipsum pertinere. Dominum autem *Eccelinum* pro se & parte sua, & juratores illius condemnavit pro banno communis in sex millia librarum denariorum *Veronensium*: alteram autem partem condemnavit in duo millia librarum, & ipsa ab omnibus bene exegit.

Tempore istius *Paduani*, *Vicentini*, & *Mantuanani* moverunt ⁸ exercitum contra *Veronam*, & Dominum *Eccelinum*; expugnaverunt ⁹ *Portum*, & *Lignagum*, comburendo, deprædando, & omnia destruendo: & sic Dominus *Eccelinus* rediit ad Civitatem, ibique se defendit. Itaque ad Civitatem ire non auderunt, circum circa tamen damna gravissima intulerunt, & revertuntur ad patrias.

Mutatur Potestaria Domini *Philippi Zuliani*, cui succedit ¹⁰ Dominus *Guido de Rode*, civis *Mediolanensis*. Timens autem iste potentiam Magnatorum, credens planius regere Civitatem, Magnates quam plures misit in *Lombardiam*, præcipiens eisdem in banno, & sacramento, quod sine licentia non auderent reverti, & fuerunt ex utraque parte Magnates*, inter quos fuit ¹¹ *Ugutio Pili*, Dominus *Petrus Comes*, *Sigisfredus de Arsignano*, Dominus *Panensachus de Drissino*, *Ugolinus Amistadis de Berica*, & Dominus *Artusius de Vivario*; sed iste propter infirmitatem cum licentia Domini *Guidonis* reversus fuit. Alii autem, ad invicem contra Potestatem conspirantes, sine Potestatis licentia redierunt, talis videlicet propositi, quod mandata Potestatis propter hoc non jurabunt. Et sic Potestas iratus ipsos coram se convocavit venturos, qui omnes unanimiter ipsum contemnendo, coram

ipso venire contempserunt ¹². Unde ipse illis banna, & poenam maximam imponit, nisi ad diem certam venirent pro omnibus suis præceptis observandis. Quod & ipsi totum pro nihilo reputaverunt, & omnes apud *Monticulum* cum Domino *Ugutione* commorantur. Ipse autem Potestas, non immerito indignatus; equitavit contra ipsos

Interim venerunt *Paduani*, & cum sacramento reverenter astricti ad adjuvandum Potestatem, induxerunt ¹³ prædictos ad jurandum præcepta Potestatis: hac tamen intentione, quod ipsi *Paduani* promiserunt eisdem de hoc facto ipsos indemnes conservare. Quo facto rediit Potestas, & ipsi omnes ad Civitatem. Et cum Potestas banna sua, in quibus inciderant, ab illis vellet exigere, & punire de tanto commisso, *Paduani* hoc ei facere vetuerunt, quod profecto immoderate, nec immerito fuit sibi molestum. Sed & ipse aliud facere non poterat, tanta erat potentia *Paduanorum*, quoniam Civitatem quasi occupatam tenebant ¹⁴, & omnes munitiones Civitatis custodiebantur per *Paduanos* Cives, expensis tamen *Vicentinorum*.

Huic succedit ¹⁵ Dominus *Gulielmus Sivoletus*. Sub isto venit Comes *Rizardus* de *S. Bonifacio* ad *Lonicum*, & turrin partem illorum de Romano destruxit, & adversam partem posuit in Castro. Tunc temporis, cum precibus, & amore meo *Bonifacius de Orbana* ¹⁶ cum quibusdam suis Sociis esset cum guarnimento apud *Baxianum* cum Domino *Alberico*, placuit eidem Domino *Alberico*, quod idem *Bonifacius* veniret cum * *Erro* de *Lonico*, & si possent intrare Castrum, quod hoc facerent velociter. Ipsi autem minus ¹⁷ caute venientes, intraverunt Villam, ignorantes, quod Comes esset ibi, & haberet ipsam occupatam. Cum autem cognitus fuisset, idem *Bonifacius* vix evasit, & cum tanto periculo, quod vix posset ab ignorantibus credi. Captus fuit Scutifer ipsius, amisit equum & arma, & viginti sex solidos magnorum *Venetorum*. Socius autem unus ejusdem alium equum amisit & arma, & vix, & inermis evasit. Duo alii sui focii capti fuerunt per Comitum, qui tradidit illos Marchioni, & ipse eos decollari fecit. De hoc nullum habui ego, cujus erat damnum, nec ipse aliquod restauramentum adhuc; & in veritate damnum fuit, sine morte virorum, ducentarum librarum, & ultra. Eodem autem tempore pars Dominorum de Romano, expulsis aliis de Castro, occupaverunt ¹⁸ illud: altera autem pars, collectis amicis à Comite, & aliis amicis, obsidebant illos, qui erant in Castro, & cum machina, quam posuerant in domo mea propria, lapidabant intus Castrum, & hanc machinam miserat illis Comes cum hominibus de *S. Bonifacio*. Exierunt tum quidam de Castro, & quidam venerunt ab altera parte contra illos, quosdam occiderunt, & boves abstulerunt, & machinam: & sic omnes versi fuerunt in fugam. Petitur nunc Castrum per Potestatem *Vicentie*: & per *Paduanos* illis, qui intraverunt de novo, quamvis prioribus nihil dictum fuisset, cum effectu redditur ¹⁹. Castrum Potestati, & *Paduanis*. Ponunt ibi *Paduani* custodes ad expensas Communis *Lonici*, & ambæ partes morantur in Villa, quæ ad invicem damna sibi dabant, & dari faciebant occulte per extraneos, excusando se se, quod non erant culpabiles. Unde consilio *Paduanorum*, qui erant Capitanei tunc in Civitate, & cum consilio suæ Curiae, & consilio Civitatis, idem Dominus *Gulielmus* tale firmavit Statutum, videlicet, quod si cui partium damnum daretur de cætero, alteri partium, quod Dominus *Tiso* ²⁰, filius Do-

12. Potestas a Magnatibus Vicentinis spectatus.

13. Opes Paduanorum Magnates Praetori reconciliantur.

14. Paduani pro libertate Vicentinam Civitatem occupatam teneant.

15. Gulielmus Sivoletus Potestas Vicentie.

16. Bonifacius de Orbana.

* Forte He-

17. Bonifacius de Orbana quam incaute Lonico occupare temptaverit.

18.

18. Pars Dominorum de Romano Lonico occupat.

19. Lonico cum Potestati Vicentie & Paduanis restituitur.

20. Tiso de Lanfranco.

21. Gabriel
de Lonico.

mini *Alberici de Lanfranco* pro parte sua cum illis totum damnum restituere debeat illi, qui damnum passus fuerit ex altera parte: & Dominus *Gabriel de Lonico*²¹, eodem modo pro sua parte facere debeat; & sic illis fecit nunciari.

22. Boves
Auctoris a
Capitaneo
Lonici abi-
guntur, &
inimicis
traduntur.
* Forte
Banno.

Post hæc, cum boves mei essent de parabola Capitanei castri in pratis *Lonici*, pro vehendo fœno, consilio illorum de parte Comitum, qui erant meliores boves totius *Lonici*, Comes misit milites, & abstulit²² boves meos, & dedit illos illi, cujus fuerant boves, qui machinam traxerunt memoratam. Dominus autem *Gulielmus* prædictum *Tisonem* condemnavit in restitutionem mihi faciendam, & ipsum fecit sic banniri, quod exire * de *Baxiano* non posset, nisi primo damnum restituat, secundum sententiam: quæ sententia nondum mandata est executioni, propter nimiam potentiam, quam idem *Tiso* habet, & habuit in *Curia*. Sub Potestaria istius divinitus combuxit²³ totum Castrum *Calderii* cum magna virorum, & mulierum multitudine; quod & Dominus *Eccelinus* festinanter occupavit.

23. Castrum
Calderii di-
vinitus ex-
ustum, &
ab Eccelino
occupatum.

24. Impera-
tori Italiani
jam ingres-
so suadet
Albericus,
ut Verona-
nam occupa-
ret.

Tempore isto venit Dominus Imperator apud Portum *Naonem*, & ivit ad illum Dominus *Albericus*, qui magnifice per ipsum receptus est. Et cum de pluribus ad invicem loquerentur, inter cætera, quæ Dominus *Albericus* dixerat, dixit eidem²⁴, quod poterat intrare *Veronam*, & habere ipsam ad suam voluntatem, quia Dominus *Eccelinus* frater suus erat ibi, & ad honorem Imperatoris defendebat illam à Comite *S. Bonifacii* & *Lombardis*, cum quibus jam communiter conspiraverat contra eundem Dominum Imperatorem. Ad hoc respondit Dominus Imperator²⁵, Bene dicis & verum est, quod potestis eam mihi dare, & quod possum intrare illam; sed non habeo in præsentem tantam gentem, quod honorifice possem eam tenere. Foret enim maximum opprobrium Imperatorie majestati nostræ, si homines nostri possent nos ibi obsidere securi, vel nobis impune resistere; sed placet nobis, quod defendatis ipsam usque ad tale tempus, tempore designato. Et ibi usque ad illud tempus veniemus cum tam horribili gentium multitudine, quod nobis non inveniemus resistere valentes, quod & se facturum pro se, & fratre Dominus *Albericus* promisit eidem. Revertitur Dominus Imperator, & Dominus *Eccelinus* detinet Civitatem *Veronæ*.

25. Promis-
sio Impera-
toris de Ve-
rona oppor-
tuniore oc-
casione in-
tercipien-
da.

Tempore isto *Paduani* cum *Vicentinis* obsiderunt *Rivaltam*, & habuerunt eam à Domino *Ugutione*, cujus erat, tali pacto, quod sibi debebat restitui. Et quamvis valde dissipatam, tamen *Paduani* eam restituerunt²⁶ Domino *Ugutioni* de *Crescentiis*, cujus erat, qui tamquam prudens, & discretus, atque vir, & miles fortissimus, & omni largitate decorus, ipsum locum valde fortius solito munivit, ipsamque inimicis suis omnibus invitis detinet, honorifice, & cum magno vigore.

26. Ugutio
de Crescen-
tiis Domi-
nus *Rivaltæ*, & ejus
laudes.

27. Henricus
de Rivolis
Potestas Vi-
centiæ.

Exivit iste de Potestaria, successit huic²⁷ *Henricus de Rivolis*, & facit guerram Domino *Alberico*, sicut * potest, & adjuvat Comitem *S. Bonifacii* contra *Veronam*. *Ugutio* autem *Pilii* & ipse modis omnibus, quibus potest, palam, & occulte lædit²⁸ Dominos de *Romano*, & vilipendendo ipsos verbis, & factis, multa illis inferendo opprobria indecentia.

* Sive,
Pater. Est
enim in
MS. pt.

28. Inimici
Domino-
rum de
Romano.

Paduani autem tunc valde inimicabantur *Tervisinis*. Unde Dominus *Albericus* contra *Paduanos* conspiravit²⁹ cum *Tervisinis*, & die quadam, secundum voluntatem *Tervisinorum*, ipse cum militibus suis equitavit ad *Cittadellam*, & ante portam bello, ac prælio commissis, ibi egregie, ac fortiter pugnavit Dominus *Albericus*, & circum circa ipsam combuxit, sanusque & incolu-

29. Albericus
isto fe-
dere cum
Tervisinis
Paduanos
exagitat,
& *Cittadel-
læ* suburbia
exurit.

mis reversus est *Baxianum*. Et est notandum, quod usque ad illam diem hostiliter & palam non audebant *Tervisini*, nec *Vicentini* lædere Dominos de *Romano*, ad quorum prohibitionem forte multum faciebant * litteræ, quas ego pro ipsis impetraveram³⁰ apud *Precinam* à Domino nostro præsentem Inviictissimo Imperatore, & semper Augusto, de protectione ipsorum, sigillatas cum bulla optimi auri * litteras, tenor quarum talis est.

* Abundat
hic ista vox
vel infra
litteras glo-
fema est.
30. Auctor
litteras im-
petrat à
Federico II.
Imperatore
pro Domi-
nis de Ro-
mano.
* Impera-
toris litem
ab Au-
ctore im-
petrata.

Litteræ * Federici Imperatoris semper Augusti.

Federicus Dei gratia Romanorum Imperator semper Augustus, Hierusalem, & Siciliæ Rex. Cum in conspectu Principum Orbis terræ fides clarescat subditorum, quæ meritis insignit hominum, & suis imitationibus favorem Dominantis acquirit, eo potius fidelium est facienda devotio, & prærogativa gratia munienda, qui se non dubitant pro suorum fidelitate, ac servitio Dominorum intra dubios vitæ casus exponere, non parcentes rebus pariter, vel personis, ut vivere ac mori pro Dominis summam reputent gloriam, & honorem. Hinc est igitur, quod nos habentes præ oculis fidem puram, & sinceram dilectionem *Eccelini* de *Romano*, & *Alberici Fratris* ejus, nostrorum expertorum fidelium, quam pro nostro, & Imperii servitio demonstraverunt, personas, & omnia bona eorum nostris, & Imperii honoribus exponentes: attendentes insuper, quod indefessis laboribus pro nostra, & Imperii fidelitate inconcussè persistant, ipsos, familias eorum, homines, Castra, Villas, possessiones, & omnia bona eorum, sub nostra, & Imperii protectione, & defensione recepimus speciali, universis, & singulis auctoritate præsentium inhibentes, quatenus nullus *Marchio*, *Comes*, *Potestas*, *Rektor*, *Persona* sublimis, vel humilis, *Ecclesiastica*, vel *Mondana* ipsos offendere in personis, vel rebus, seu guerram, vel damnum inferre, aut in aliquo contra præsentis protectionis, & defensionis nostræ paginam molestare, vel impedire præsumant. * Quodque præsumperit, in sua temeritatis vindictam, ducentas libras auri compositionis se cognoscat, medietatem videlicet fisco nostro, & reliquam medietatem injuriam patienti. Ad hujus itaque nostræ protectionis memoriam, & perpetuam firmitatem, præsens privilegium fieri, & bulla aurea, * typario nostræ Majestatis impressa, jussimus communiri. Hujus rei etiam sunt * *Heri Panormitanus*, & *Jacobus Capnanus Archiepiscopi*, *Comes Thomas de Acerra*, *Comes Simon de Tetis*, *Comes Gerrardus de* *Gerrardus de Arnesen Sacri Imperii in Italia Legatus*, *Comes Antebonus*, *Manfredus Marchio Laniza*, *Bacem Camerarius*, & alii quamplures.

* Forte.
Quique.

* Alibi.
Typario.
* Lege Te-
ses. Forte
de Camino.

Acta sunt hæc anno Dominicæ Incarnationis millesimo ducentesimo tricesimo secundo, Mense Decembris sextæ indictionis, Imperante Domino Nostro *Federico Imperatore semper Augusto*, *Hierusalem*, & *Siciliæ Rege*, Anno Imperii ejus tertiodecimo, Regni *Hierusalem* octavo, Regni vero *Siciliæ* trigesimo quinto feliciter, Amen.

Data apud *Precinam* Anno, mense, & indictione præscriptis. Sunt & litteræ tales, videlicet.

F Litteræ aliæ ejusdem *Federici Imperatoris semper Augusti ad Episcopos Paduanum, Vincentium, & Tervisinum*.

Federicus Dei gratia Romanorum imperator semper Augustus, Hierusalem, & Siciliæ Rex, Venerabilibus *Paduano*, *Vicentino* & *Tervisino* Episcopis, fidelibus suis, gratiam suam, & bonam voluntatem.

No-

Notum facimus fidelitati vestræ, quod, cum expertos fideles nostros Eccelinum de Romano, & Albericum fratrem ejus sub nostra & Imperii protectione recepimus speciali cum omnibus bonis suis, sicut in indultæ sibi protectionis privilegio continetur, volentes, quod nullus in ipsis partibus se valeat per ignorantiam excusare, fidelitati vestræ firmiter præcipiendo mandamus sub debito fidei, & juramenti nobis, & Imperio præstati, injungentes, quatenus unusquisque vestrum privilegium protectionis ejusdem debeatis solemniter publicare, & † autorizare nostra cunctis præcipiatis ab omnibus observari, denunciante transgressoribus, quod pœnam in privilegio contentam non evadent. Ipsum vero privilegium ad opus prædictorum fidelium, & insuper præsentis literas resignabitis portitori, ut industriam singulorum possimus exinde commendare. Data Porcinæ tertio Decembris, sexta Indictione.

Has literas sine mandato, propriis expensis, impetravi ego, de quibus, & omnibus obsequiis præcedentibus expecto adhuc remunerationem.

20. Post hæc autem paravit exercitum Commune Paduæ, venitque Baxianum, & Commune Vincentiæ cum illis venit ad Monticulum Precalcini, & tunc intolerabile damnum datum fuit ¹ in Baxiano, & Muxolento illis de Romano. Verumtamen, antequam reverterentur Paduani milites, Tervisini venerunt in succursum Domino Alberico. Qui Dominus Albericus, tamquam fortis, & audacissimus miles, exivit contra Paduanos, & bello commisso, ibi mirabiliter, & more Leonis pugnavit ²: multosque ibi milites de majoribus, & melioribus Paduanorum cepit ³, quos carceratos habuit in Baxiano, & postea dedit illos Tervisinis, qui duxerunt ipsos secum, & ibi fuerunt in compedibus positi, & carcerati. Paduani autem cum opprobrio † separati, reversi sunt ad patriam suam, & Vincentini similiter.

Tunc venit Dominus Eccelinus cum Veronensibus, quos regebat apud S. Bonifacium, & cum illis, tamquam miles fortissimus debellavit, & partem munitionis Castri combuxit violenter: sic & ipse reversus est cum suis. In bello autem facto apud Baxianum, meis precibus erat cum Domino Alberico quidam Bonifacius de Orbana, cui ego equos dabam & arma, & ipse mei amoris intuitu, præter etiam voluntatem Domini sui Domini Marchionis Estensis, serviebat Dominos de Romano in omnibus illorum factis, & guarnimentis, unde Marchio ipsum habebat valde exosum. Hic, cum esset in prælio, sic enormiter cum lancea inimicos, & eorum equos vulnerabat, quod inde condoluit, & lancea dejecta, evaginato ense, infra hostes, ubi erat etiam multitudo maxima militum, cucurrit, & Samaritanum ⁴ nobilem militem, magnum, & fortem cepit ad collum ⁵, & violenter ipsum duxit ad suos, non timens innumerabiles ictus, quos ab inimicis recipiebat, ipsumque dedit, & designavit Domino Alberico. Qui postquam captus fuit, cognovit eum, quod sibi erat nimia parentela conjunctus, sed nihil sibi profuit, cum non poterat post captionem per ipsum decenter dimitti. Unde nihilominus ipsum Domino Alberico designavit.

In hoc facto, cum duceret illum captum, quidam Bonacursus de Folzasse ⁶ sic enormiter per invidiam equum captivi vulneravit retro, quod valens sanus ultra libras centum, taliter vulneratus datus fuit pro XV. Equus autem Bonifacii in pede retro vulneratus fuit, nec postea fuit alicujus valentiæ. Item alium dextrarium similiter, quod pro illo facto emeram eidem, indies illis equitando sic devastavit, quod penitus

A nullius erat momenti, & ad nihilum deveni de de ipso. Et de hoc facto adhuc expecto remunerationem. Ille autem Bonifacius sæculo renuntiavit ⁷, & Domino serviens meliorem partem elegit.

De potentia Paduanorum.

Tunc temporis tanta erat potentia, & superbia Paduanorum, quod non solum Vicentiam sub occasione innocentiae tenebant occupatam; verumetiam Feltrinem, & Bellunum, & Coneglanum violenter sub sua jurisdictione usurpabant. Conspiraverant etiam cum Aquilegensi Patriarcha, & cum his omnibus contra Tervisium, & illos de Romano, guerram maximam illis faciendo continue.

De Fratre Joanne Vincentino, Viro valde religioso.

Interim apparuit quidam Frater Joannes ¹, de Ordine Prædicatorum, civis Vincentinus, & Marineli Causidici filius, vir valde religiosus, de quo mira; sed in Scena testificata loquar. Inauditum est enim, quod à tempore Nostri Domini Jesu Christi in nomine ipsius, per alicujus prædicationem tot fuissent insimul homines congregati, quot & quantos sub occasione pacis fiendæ, ipse congregavit in unum, unanimiter Jesum Christum laudibus, & hymnis magnificantes. Venit enim primum Paduæ, & ibi prædicando pacem, de omni discordia, quam habebant, compromiserunt in eundem suo arbitrio determinandis. Venit Tervisio, fecerunt Tervisini illud idem. Sic fecerunt Feltrini, & Bellunenses. Sic quoque Domini de Camino. Sic & illi de Coneglano, & idem fecerunt Domini de Romano. Idem quoque Vincentini, Veronenses, Mantuani, Brixienfes, & Comes S. Bonifacii, & ejus pars universa. Tantam habuit Potestatem super omnes, quod in omni Civitate, Statutis ipsarum acceptis, suo emendavit arbitrio, addendo, & detrahendo. Captivos autem, ubicumque fuerant, dimitti fecit. Et statuit certum terminum pro pace faciendâ, & firmandâ apud Civitatem Veronæ, præcipiendo prædictis Civitatibus, & personis, quod essent tunc ibi coram eo pro prædicatione audiendâ, & laudum pacis intra omnes.

Fuit ibi Brixia ², Mantua, Verona, Vincen-
tia, Tarvisum, Feltrini, & Bellunenses, & Domini de Romano, & illi de Camino: Paduani: & de aliis Civitatibus, Castris, & Villis homines, & foeminae innumerati. Fuit & ibi Aquilegensis Patriarcha cum omnibus Episcopis prædictarum Civitatum. Fuit ibi Marchio Estensis, & Frater Jordanus: Presbyteri quoque, & Clerici, milites, & populares: omnes fere istarum Civitatum inermes, & cum vexillis cruciatis fuerunt ibidem. Tanta fuit ibi innumerosa multitudo, quod (sicut dictum est) a tempore Jesu Christi, in † huc, per alicujus prædicationem tot non fuerunt congregati in unum: & in reverentiam ipsius pro majori parte fuerant discalciati. Erant quoque Civitates cum Carrociis suis quamplures.

Prædicavit intra illos, & (quod est mirabile) vox illius ab omnibus audiebatur mirabiliter, & clarissime. Facta prædicatione pacem pronuntiavit, & laudavit ³ intra omnes, & ordinavit tunc matrimonium intra Dominam Adelenitam, filiam Domini Alberici de Romano, & Rainaldum filium Marchionis Estensis. Cujus dictum ab omnibus cum magnis laudibus fuit gratissime con-

7. Bonifacius de Orbana, fortissimus miles sæculo se subducit.

Paduani Feltrinem, Bellunum, Coneglanum occupant, cum Aquilegensi Patriarcha foedus contra Tervisios, & Dominos de Romano ineunt.

1. Fratris Joannis Vincentini, & nobili Scledorum familia, Ordinis Prædicatorum auctoritas, & facundia.

2. Concursum ad prædicationem ejusdem.

Fortitudo.

3. Frater Joannes pacem laudat.

† Mel. Pre-
fati.
† Ethic.
Auctorita-
te nostra,
&c.

1. Paduani, & Vincentini Alberici cum bello lacefunt.

2. Eximia militaris virtus Alberici.
3. Paduani & Vincentini ignominiose ab Alberico fugati.
† Forte, Superari.

4. Samaritanus miles.
5. Virtus militaris Bonifacii de Orbana.

6. Bonacursus de Folzasse.

firmatum. Ipse autem transgressoribus anathematis poenam, & Jesu Christi indignationem, & omnem maledictionem indixit: conservantibus autem, Dei omnipotentis gratiam, & suam benedictionem concessit, & sic revertuntur ad patriam, quisque ad locum suum, magnificantes Deum, & eidem gratias referendo. Multi enim mortales inimici, proprio motu pacem faciendo, osculabantur ad invicem, prædicatione ipsius ad hoc inspirati: habebatur enim quasi

4. Habetur
tanquam
Propheta.
Fama ejus,
& Miracu-
la.

5. Adit Vi-
centiam,
cujus fit
Dux, &
Comes.

* Forte
Communi-
tatem, Vel
Communem.
Legunt ali-
qui currem.
6. Adit Ve-
ronam ejus-
demque;
Ducatum,
& Potesta-
riam obtri-
net.

7. Nicolaus
Toniscus
Potestas
Veronæ.

8. Paduani
regebantur
consilio
Fratri Jor-
dani.

9. Frater
Joannes
captus in
Palatio E-
piscopatus
Vincentiæ.

Hoc facto, venit idem frater Joannes Vincen-
tiam, & dixit in pleno Consilio, quod volebat esse
Dux, & Comes illius Civitatis, & omnia suo
arbitrio disponere, quod totum ei laudatum fuit,
atque concessum. Unde tunc acceptis Statutis
Civitatis, sicut voluit, emendavit, addidit, de-
traxit. Et Vincentini sperantes, quod removeret,
& poneret ibi aliam * communionem, per quam
utraq; pars communiter regeretur, ipse hoc
prætermisso, factis Statutis, & Ordinamentis i-
vit⁶ Veronam, ibique similiter petiit Ducatum,
& Potestariam illius Terræ, quod factum est,
& concessum eidem. Fecit venire Comitem, &
partem ipsius in Civitate: accepit obsides ab ut-
raque parte: accepit in se Castrum S. Bonifacii,
& Castrum Illaxii, & Hostiliam, & omnes mu-
nitiones, sicut voluit. Hic persecutor fuit ibi
hæreticorum, sic, quod plures comburi fecit.
Pluribus diebus rexit Civitatem, habendo se
Ducem, atque Rectorem, & tanquam Dux, &
Rector multa Præcepta fecit, & Statuta. Tan-
dem elegit⁷ Nicolaum Toniscum in Potestatem Ve-
ronæ, de Venetiis civem. Cum autem multum
redargueretur, quod sic reliquerat Civitatem Vin-
centiæ, Potestate non mutata, & vellet habere
Ducatum ibi sibi concessum, Ugutio Pili, &
illi de Camino, & Paduani consilio Fratri Jorda-
ni, cujus consilio Paduani⁸ regebantur in totum,
induxerunt Potestatem Vincentiæ, & partem con-
trariam illis de Romano ad contradicendum eidem
Fratri Joanni. Et sic fecit venire Potestas custo-
des cives Paduæ, & munivit Civitatem fortius
solito. Hoc audito, Frater Joannes minus cau-
te, & cum parva militum quantitate, venit ad
Civitatem Vincentiæ, cui obviavit maxima popu-
li multitudo. Ipse autem credens habere favo-
rem, atque constantiam populi in propria perso-
na, cepit ire per Civitatem, petendo domos,
turres, & munitiones sibi dari. Cum autem ve-
nisset ad domos filiorum quondam Domini de
Zachame, illi sibi rebelles extiterunt. Venit ad
domum Communis turba, quæ sequebatur ipsum,
& capta Potestate suis iudiciis, & familia, &
expoliatis, & destructis libris Statutorum, &
Forbannitorum Communis Vincentiæ, descende-
runt de domo, Potestate, & sua familia relictis
expoliatis. Interim venerunt Paduani cum U-
gutione Pili, & adversa parte illorum de Romano,
& in ipsum Fratrem Joannem, ad Palatium Epi-
scopatus, ubi erat, fecerunt insultum, & bello
commisso captus⁹ est Frater Joannes, & sui om-
nes versi sunt in fugam. Veronenses autem au-
dito, quod captus erat Frater Joannes, extiman-
tes, quod consilio Comitis de S. Bonifacio, &
suæ partis illud factum fuisset, ceperunt omnes,
qui venerant ad Civitatem de parte Comitis, qui

A fuerunt alicujus valentiae; sed reverso Fratre Jo-
anne, & invento, quod culpabiles non fuerant,
omnes dimissi fuerunt incontinenti. Ipsi autem
timore perterriti fugiunt omnes de Civitate. Ipse
autem Frater Joannes regit Civitatem, sicut po-
test, sua Potestate ibi posita pro nihilo reputata.
Obsides autem Monticulorum, & suæ partis hoc
audito clam, & occulte reversi sunt ad Civi-
tatem. 22.

B Instat nunc Comes, quod sibi reddat obsides
suos, & castra similiter. Frater autem Joannes
munierat Castrum Hostiliæ per Bononienses, &
castra Comitis, & Illaxii per amicos suos Vicen-
tinos. Castrum Calderii, & Castrum S. Bonifa-
cii restituit Comiti, quamvis fuisset fictitie fa-
ctum, quasi invitis custodibus fuisset ablatum.
Item obsides eidem restituit. Castrum Illaxii re-
stituit Veronensibus, sed Castrum Hostiliæ non
restituit Veronensibus: sicque dimissis Veronensi-
bus, & Vicentinis ivit Bononiam, & sic Ugutio
Pili, Paduani consilio Fratri Jordani, & illi
de Camino fregerunt pacem Fratri Joannis; sic-
que pro nihilo reputatum est factum Fratri Jo-
annis. Hoc totum propterea creditur * accessis-
se, quod ambitiose petiit Ducatum ab homini-
bus, contra dictum Salomonis, qui dixit. Non
petas Ducatum ab hominibus.

* Mel. At-
cidisse.

C Nunc guerra grauior revivixit¹⁰ undique so-
lito more. Dominus autem Eccelinus iterum va-
dit Veronam, in succursum amicorum suorum,
& regit Civitatem: Dominus Albericus cum ma-
gno guarnimento moratur Baxianum, & in ter-
ris suis.

10. Pro. Re-
vivixit. Tur-
bata denuo
pace, bel-
lum recru-
descit.

D Mutatur Potestas Vincentiæ, succedit¹¹ illi
Arditio Advocatus de Vercellis, cujus tempore
Dominus Albericus præter consilium amicorum
suorum de Vincentia, fecit colloquium cum U-
gutione Pili, * videntibus hoc magna quantitate
amicorum, qui de hoc valde dolebant. Et tunc
ipsum amor erga ipsum Dominum Albericum
valde refrigescit. Et tunc consilio ejusdem U-
gutionis conspiravit cum eodem, & Comite Gui-
done, & illis de Drifino, & Arzignano, & cum
maxima quantitate Magnatum intus, & extra
Civitatem, inter quos erat Albertus * de Celsa-
no, & illi de * Bregantiis. Indignati sunt amici
illorum de Romano valde, quorum consilio hoc
factum non fuerat. Et quia conspiratio fiebat
contra Usurarios, cum illis sociati sunt amici Do-
mini Alberici, & induxerunt Potestatem ad pu-
niendos ipsos. Qui cum citari fecisset illos, ipsi
contemnendo ipsum, coadunati sunt apud Mon-
ticulum, auctore contradictionis principe existen-
te prædicto Ugutione. Tunc venerunt Paduani,
& fecerunt ipsos jurare præcepta Potestatis, &
Communis Vincentiæ; sed tamen non dimiserunt
Potestatem illos punire, de quo valde sunt indi-
gnati Usurarii, & eorum sequaces. Nunc regi-
tur¹² Civitas consilio Usurariorum, & illorum,
qui sequuntur illos, per prædictum Potestatem.

11. Arditio
Advocatus
Vercellen-
sis, Potestas
Vincentiæ.

* Pro Vi-
dente.

E Cum autem mutari debebat * Potestas, amici
veteres Dominorum de Romano, consilio alterius
partis, & omnium Usurariorum, dixerunt Do-
mino Alberico, quod volebant ipsum eligere in
Potestatem, & dare sibi dominium, & regimen
Civitatis, si ipse vult Ugutionem dimittere, cum
quo conspiraverat, & facere rationem de usuris
secundum jura, & consuetudinem, & Statuta
Vincentiæ. Qui Dominus Albericus, quamvis a-
liquando talibus verbis * amissis, & aliis, quibus
promiserat: ipsi vero videntes, quod non potue-
rant diu resistere tantis Magnatibus, putantes se
se melius defendere, conspiraverunt, & ipsi contra
Magnates, & Dominum Albericum, & primo
corruperunt Albertum de Celsano, qui pro certa
pecu-

12. Usurarii
Vincentiæ
regnant.
* Pro Debe-
ret.

* Forte
Annus.

13. Alber-
tus de Cel-
fano foedi-
fragus.

pecuniæ quantitate fregit¹³ fidem promissam, & A

14. Frater
Jordanus
eligat Po-
testatem
Vicentia.

15. Azo
Marchio
Eftenfis,
Potestas
Vicentia.
1 Mel.
Nam cum
&c.

16. Aldri-
ghetus de
Driffino.

17. Legati
Papa pa-
cem fir-
mant Ve-
ronenses.

18. Nico-
laus Epi-
scopus Ro-
ginus.

19. Tyfo
Episcopus
Tervisinus.

1 Alibi il-
lari.

20. Hostes
Domino-
rum de Ro-
mano.

21. Ca-
strum Flo-
venis a qui-
bus Vicen-
tia vendi-
tum.

22. Orho
de Mandel-
lo, pote-
stas Padua
& Frater
Jordanus,
mediatores
pacis Mar-
chiæ Tarvi-
sinæ.

Postea, cum tractaretur de eligendo Potestate, consilio *Ugutionis Pili*, electus fuit Frater *Jordanus*, qui eligeret¹⁴ Potestatem, affirmans ipse *Ugutio*, quod Frater *Jordanus* non eligeret Marchionem. Jam enim clandestine & ipse fregerat fidem illis de *Romano*, & sine illis veniebat ad Consilia Civitatis, dicens illis, quod melius erat, quod ipse ibi esset: & sic Frater *Jordanus* commisit electionem Fratri *Joanni de Verzario*, qui Marchionem *Azonem* elegit¹⁵, sicut creditur, quod erat statutum cum ipso *Ugutione*, & cum Usurariis in detrimentum illorum de *Romano*. † Et cum usque ad electionem diceret idem *Ugutio*, quod Marchio esse non posset, minime ipse voluit electori contradicere, sicut fecit *Aldrighetus de Driffino*¹⁶, qui se appellavit ab illa electione: immo statim factus est amicus Marchionis præ cæteris contra Dominos de *Romano*: & cum Usurariis omne malum, quod potest, dictis & factis operatur adversus illos, & amicos eorum Dominorum: & sic juravit sequimentum Marchionis, aliis demissis & contemptis.

Tunc Legati venerunt Domini Papæ, qui pacem fecerunt¹⁷ inter *Veronenses* in aqua, & navibus; sed pars Comitum voluit intrare Civitatem, unde guerra nihilominus perseveravit, & merito pax non duravit, quia in aqua facta, rediit in aquam.

Veniunt nunc Domini *Nicolaus*¹⁸ Episcopus *Reginus*, & *Tyfo*¹⁹ Episcopus *Tervisinus*, & intro- mittunt se de pace faciendâ ex ammonitione Domini Papæ, qui tantum sua prudentia fuerunt adoperati, quod pacem fecerunt, & Comitum, & suam partem reverti fecerunt ad Civitatem, dando & concedendo Comitibus, & suæ parti domos, turre, & munitiones, etiam partis *Monticulatorum*, quascumque voluerunt habere, ad hoc, ut in Civitate manerent securi. Item pro Domino Papa ibi Potestatem posuerunt, & pronuntiaverunt tunc concorditer, quod Castrum † *Hilafii* destrui deberet, quod postea per Potestatem positum destructum fuit. Regebat autem iste pacifice Civitatem, donec fuit manifeste proditor inventus, ut infra dicetur, & ob id, sicut infra dicetur, remotus fuit per Dominum *Eccelinum*, & ejus partem.

Nunc Marchio cum *Ugutione Pili*, & Usurariis facit guerram²⁰ Domino *Alberico*, & Comitibus, qui cum eo tenet. Corruptunt illos de *Bregantiis*, qui consueverant esse amici Dominorum de *Romano*, & amicos eorum.

Et tunc filii quondam *Anselmi de Bregantiis* vendiderunt²¹ Castrum *Plovenis* Comuni *Vicentinae*; quamvis illud ante vendidissent Comitibus *Vicentinae*. Corruptunt etiam *Sigifredum de Arsignano* cum nepotibus. Pauci sunt, qui teneant fidem Domino *Alberico*, & Comitibus *Vicentino*, & omnes fere venerunt ad mandata Marchionis, timentes potentiam suam propter *Paduanos*, & istos, qui primo fidem promissam fregerunt. Nunc guerra magna est inter Cives, & Dominum *Albericum*, & Comitum, qui cum eo tenet. Quasi modo soli sunt Dominus *Albericus*, & Comes, qui contradicunt Marchioni, & civibus *Vicentinis*.

Tunc temporis *Otho de Mandello*, Potestas *Padua* pro Comuni *Padua*, & Frater *Jordanus* de pace faciendâ inter *Paduanos*, & illos de *Romano*, & *Vicentinos* & *Tervisinus*, & illos de *Camino* facti sunt mediatores²². In qua pace *Rainaldus*, filius Marchionis *Bonifacii*, desponsavit Dominam *Adeletam*, filiam Domini *Alberici de Romano*, quamvis *Rainaldus* non esset adhuc annorum duodecim. Et omnia fere facta sunt inter *Paduanos*, & Dominos de *Romano*, & *Tervisinus*, & illos de

Camino, sicut Frater *Joannes* statuerat. Verumtamen hic Frater *Jordanus* invidus, quod tantum bonum * pallium posset explicari, impediendo²³ primum, quod statutum fuerat, fecit ipse postea, volens sibi laudes quæri, atque honorem, sed certe malus fuit *Hyppocrita*, sic perturbando, quoniam ante hanc pacem, quæ primo facta fuerat, usque ad hoc tempus, per guerram, quæ perseveravit, innumerabiles homines ex utraque parte gladio perierunt. Duxit²³ autem *Rainaldus* ipsam Dominam in uxorem. Solverunt *Paduani* Dominis de *Romano* quindecim millia libras denariorum *Veronensium*: & *Tervisini* illis de *Camino*, sicut præceperat Frater *Joannes*. Dominus autem *Otho* definivit quæstionem inter *Vicentinos* Usurarios, modum certum imponendo in usurarum exactione, quamvis Usurarii illum modum observare noluisent, & tunc Dominus *Eccelinus* fecit se civem²⁴ *Padua*.

Modo facti sunt amici Dominus *Eccelinus*, & Marchio, & Dominus *Albericus*. Verumtamen, inscio Domino *Alberico* eodem, idem Marchio²⁵ consilio *Ugutionis Pili*, & Usurariis fecit iterum se eligi in Potestatem, & post electionem, quam fieri de se fecerat, misit Domino *Alberico*, quod nolebat ipsam Potestariam ipso invito, nec volebat facere sacramentum Regiminis, nisi sibi placeret. Ad hoc, tamquam vir providus, & discretus omnia recognoscens, dixit, quod omnis honor Marchionis sibi placebat. Unde Marchio Potestariam sequentem taliter ambitiose recepit, & juravit, & hoc fuit ante tempus eligendi Potestatem.

Tempore isto Dominus noster Imperator, cum esset in *Alemannia*, misit literas suas, continentes gratiam, & bonam voluntatem, Civitati, & Comuni *Vicentinae*, præcipiendo, quod ad certum terminum deberent esse *Vicentini* ante ipsum apud *Perniam*. Ad quem terminum interesse non potuit propter guerram, quam faciebat Duci *Austriae*, & has literas vix Marchio voluit recipere. Post hæc Marchio cæpit habere suspectos veteres amicos Domini *Alberici*, ipsosque consilio *Ugutionis Pili*, cujus consilio omnia faciebat, relegavit in Insulam * *Venetis*, inter quos suspectos & relegatos²⁶ fuerunt *Oldricus Carnaroli*, *Thomas Vincentii*, qui & ibi periit morte naturali, *Bonifacius de S. Urso*, & plures alii. Præcepit autem filiis *Meliorantia de Driffino*, quod non exirent²⁷ de Civitate sine sui licentia. Ipsi autem hoc contemnentes, fugerunt ad *Driffinum*. *Ugutionis* autem consilio, & hortatu, Marchio bannivit illos, & post bannum ipsos hostiliter invasit, dando illis damna maxima in terris suis.

Tunc filii *Anselmi de Bregantiis* reversi sunt ad partem suam, & facti sunt amici²⁸ Dominorum de *Romano*. Quibus & maxima damna dedit Marchio cum exercitu *Vicentino* in terris suis. Tum etiam Marchio valde²⁹ & fecit venire custodes de *Padua* ultra 10. de novo, & specialiter de terris suis. Post hæc Marchio consilio *Ugutionis Pili*, clam * iecto, & habito tractatu cum Comite *S. Bonifacii*, & parte sua de *Verona*, quæ pacifice in Civitate morabatur sub Potestate, quem ibi posuerant Episcopus *Reginus*, & *Tervisinus*, & cum *Mantuanis* & *Paduanis*, volentes capere *Veronam*, movit Marchio clam exercitum, & ivit usque ad *Villam Montisbeli*, expectando nuntium, quod rixa sit in Civitate *Verone* commissa. Quæ cum commissa fuisset, & ex-

pectarent Marchionis succursum proditores, qui rixam commiserant, & inceperant: Dominus *Eccelinus*, qui consuevit etiam pro amicis * exponere, hoc audito, & cognito, palam hoc sciencie Marchione, & tota Marchia, dimissis, & celi.

* Legunt nonnulli per alium.

23. Rainaldus Marchionis nuptia.

24. Eccelinus fit Civis Padua.

25. Azo Marchio Eftenfis iterum electus Potestas Vicentia.

* Pro Venetiis, sive Venetiarum.

26. Relegati a Domino Marchione.

27. Præceptum ejusdem contra filios Meliorantia de Driffino.

28. Filii Anselmi de Bregantiis, favent Dominis de Romano.

29. Supplent aliqui hanc locum legendum Timet, alii Tumer.

* Melius, Inito.

* Desiderantur, Vivam, sive Animam, ut infra, ubi inquit etymologiam nominis Eccelinus.

& contemptis omnibus possessionibus suis, cum paucis militibus, quasi volitando per aera, sic celeriter *Veronam* intravit, & alteram partem subjugavit, quod non habuit ab aliquibus, nec potuit habere succursum. Et ut miranda loquar, frigus erat intolerabile, glacies & nix graviora solito, nec transire poterat, nisi ante ipsum nix frangeretur, quam * fregi fecit per emptos effractores.

Revertitur Marchio contristatus, Potestas *Veronae* de prodicione culpabilis inventus, captus fuit, & terram tradidit Nuntio Imperatoris, licentiata potestate. *Tervisini* autem mittunt pro ipso, quod debeat redire sub poena destructionis omnium bonorum suorum. Ipse autem totum contemnendo, maluit omnia perdere, quam fidem Domino Imperatori promissam violare, & *Veronam* destructionis periculo dimittere. Unde *Tervisini*, *Paduani*, & *Vicentini* hostiliter contra terras ipsas arma moventes, ejus Villas, Castra, & bona destruxerunt omnia, praeter Castra fortissima, quae destrui non potuerunt. Damnum autem illius tam enormiter dicitur extitisse, quod credibili vix possit nuntiari loquela. Ipse autem totum pro nihilo reputando, magis & magis favebat Nuntio Imperatoris ibi praesenti, volens fidem promissam, & debitam fidelitatem Domino Imperatori modis omnibus, contempto rerum, & personae, * illasam conservare. Revertuntur *Paduani*, *Tervisini*, & *Vicentini* ab exercitu.

Bannum posuit ³⁰ tunc Marchio, quod nullus audeat Imperatorem nominare, nec illius rationem tenere, & qui contra fecerit etiam gladio percutiatur impune.

Et tunc temporis venit Imperator de *Alemania*, & intravit, & habuit *Veronam*, misitque Nuntios suos *Vincientiam*, scilicet Judicem *Cyprianum*, & Judicem *Ranifredum*, quos noluit Marchio recipere ³¹, nec litteras Domini Imperatoris videre; sed potius bannum imposuit contra omnes, qui loquerentur eidem Nuntiis Imperatoris. Et, ut verum loquar, ex parte Marchionis mihi Vastallus Communis *Vincientiae* interdixit ³² sub banno mille librarum, ne irem ad Episcopatum, ubi erat Dominus *Cyprianus*. Unde, cum non fuisset ausus ad Episcopatum ascendere, vocavi ipsum inferius, & ei consului de his, quae ipsum mihi fuerat visum facturum ad honorem Imperialis Majestatis. Iterumque consulendo misi sibi literas *Baxianum*, ubi erat. Marchio autem me illis diebus *Paduam* misit ³³. Verum, quia gravi fueram tunc infirmitate detentus, precibus amicorum meorum, inspecta infirmitate, me redire demisit; minabatur tamen me mittere in parte longiori, & graviori.

Tunc autem, cum Dominus Imperator vellet ire in *Lombardiam*, occurrerunt ³⁴ undique *Lombardi*, qui contradicunt eidem, totis viribus parati ad contradicendum sibi transitum, & itinera. Ipse autem cum suis militibus, & cum *Veronensibus*, illis de *Romano* existentibus juxta illos transivit, nec fuerunt ausi pugnare cum ipso. Tunc cepit ³⁵ ipse *Mercariam*, & Episcopatum *Mantuae*, & *Brixiae* pro magna parte destruxit. Fuit prope Civitatem *Mantuae*, nec fuerunt ausi *Mantuani* exire Civitatem. Tandem ivit in *Lombardiam*.

Nunc *Paduani* cupientes ³⁶ destruere *Veronam*, ut commodius ire possent ad eam obsidendam, cum *Tervisinis*, & *Vicentinis* venerunt cum exercitu, totis viribus parati contra *Veronam*, & apud *Rivaltam* ³⁷, locum Domini *Ugutionis de Crescentiis* ³⁸, castrametati sunt, illudque Ca-

A strum obsederunt diu strictissime. In quorum succursu venerunt *Mantuani*, atque plures *Lombardi* insimul contra Dominum Imperatorem foederati, & conspirati. Nam illis diebus, consilio *Ugutionis Pili*, dolose & clandestine fecerat Marchio jurare ³⁹ homines *Vicentinos*, Societatem *Lombardiae* contra Imperatorem, quod semper homines de *Vincientia*, in omni consilio facere denegabant. Unde Marchio ignorantibus, quid jurarent, fecit jurare *Vicentinos* ⁴⁰, sicut continebatur in quodam Brevi. Sed cum cognoverunt, quod fecerat ipsos taliter jurare, statim coeperunt habere Dominum Marchionem exosum omnes *Vicentini*, exceptis illis, quorum consilio hoc faciebat, quorum nomina, si expediret, breviter possent nuntiari.

Et tunc *Lombardi* maxima damna dederunt ⁴¹ *Veronensibus* in Episcopatu suo, & recesserunt. Dominus autem *Eccelinus*, cum esset ibi in Caastro, dimissis tamen necessariis ad loci defensionem, ivit pro succursu ⁴², quem intus manentibus ad certam diem dare promisit. Illi autem succursum expectando, cum nimia resistebant audacia ⁴³ tot Civitatibus. Nam videntibus omnibus quandoque exhibant de Caastro, & vulnerabant, & occidebant quamplures de exercitu; imo etiam quinque aedificia contra ipsos *Paduanos* parata ad laesionem ipsis palam exeuntibus ⁴⁴ combusserunt cum maximo *Paduanorum* opprobrio, & intrabant, & exhibant contra ipsos tamen quandocunque volebant. Aliunde autem exire non poterant, quia Dominus *Eccelinus* pontem destruxerat.

Misit ergo Dominus *Eccelinus* narrando negotium Domino Imperatori, qui iverat jam *Cremonomam*, ipsius postulando subsidium, & juvenem ⁴⁵. Quo audito, ipse tanquam benignissimus Dominus condolens cum fidelibus cruciatis, ira commotus propter nimiam audaciam infidelium, vere quasi per aera volitando, cum toto suo exercitu sic celeriter succurrit, quod a *Cremona* movit die Veneris, & venit usque ad *S. Bonifacium* ⁴⁶, de quo parte combusta, ibi prope hospitatus est. Quo cognito *Paduani*, *Vicentini* & *Tervisini* ignorantibus, die Sabbathi tempeste cum Carrocia sua versi sunt in fugam: *Vicentini* autem, & *Tervisini* videntes *Paduanorum* fugam, & ipsi fugierunt ⁴⁷, multa spolia in campo, & aedificia omnia dimittendo. Cupiebat autem Marchio cum *Vicentinis* ad Civitatem redire, pro ipsa defendendo. Dominus autem Imperator, consilio sagacissimi *Eccelini*, sic festinanter ⁴⁸ eodem die Sabbathi praevenit eosdem, quod ante fuit ad Civitatem cum pleno exercitu, quam Marchio etiam currendo ibi potuisset adesse. Cupiens autem benignissimus, & misericors Dominus Imperator pacificum habere Civitatis introitum, nolens ipsam laedere, ob id, quod manifeste cognoverat, quod *Vicentini* ad resistendum sibi ducebantur inviti, petiit a custodibus, & illis, qui erant intus Civitatem, & supra murum, quatenus sibi pacificum non denegarent ingressum. Qui cum penitus ei fuisset denegatus, hortatu Domini *Eccelini*, irato modo praeliando, per murum Civitatis violenter ascendendo, & descendendo intraverunt Civitatem, fugatis custodibus, & aliis Marchionis resistentibus, Civitatem ⁴⁹ combuxerunt totam; omnia spolia tam virorum, quam foeminarum, & aurum, & argentum, omniaque mobilia sibi assumendo, & rapiendo.

Plures quoque ceperunt in illa hora, de quibus & ego ⁵⁰, quamvis Imperatoris fidelissimus, per *Theutonicos* captum, & cum nimio opprobrio ligatum me fuisse recorder. Vidi & *Albertum* ⁵¹ *Data-*

39. Juramentum Societatis Lombardiae contra Imperatorem.

40. Vicentini jurare coguntur contra eundem.

41. Lombardi contra Veronenses.

42. Eccelinus succurrit Veronensibus.

43. Veronensium constantia, & robur.

44. Eccelinus succurrit Veronensibus.

45. Imperator ad S. Bonifacium tendit.

46. Hostium Imperatoris fuga.

47. Velocitas Imperatoris.

48. Combustio, & destructio Vicentiae.

49. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

50. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

51. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

52. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

53. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

54. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

55. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

56. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

57. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

58. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

59. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

60. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

61. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

62. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

63. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

64. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

65. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

66. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

67. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

68. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

69. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

70. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

71. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

72. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

73. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

74. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

75. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

76. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

77. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

78. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

79. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

80. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

81. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

82. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

83. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

84. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

85. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

86. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

87. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

88. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

89. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

90. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

91. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

92. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

93. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

94. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

95. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

96. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

97. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

98. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

99. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

100. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

101. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

102. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

103. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

104. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

105. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

106. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

107. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

108. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

109. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

110. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

111. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

112. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

113. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

114. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

115. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

116. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

117. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

118. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

119. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

120. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

121. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

122. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

123. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

124. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

125. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

126. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

127. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

128. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

129. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

130. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

131. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

132. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

133. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

134. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

135. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

136. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

137. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

138. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

139. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

140. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

141. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

142. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

143. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

144. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

145. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

146. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

147. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

148. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

149. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

150. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

151. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

152. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

153. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

154. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

155. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

156. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

157. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

158. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

159. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

160. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

161. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

162. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

163. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

164. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

165. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

166. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

167. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

168. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

169. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

170. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

171. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

172. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

173. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

174. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

175. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

176. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

177. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

178. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

179. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

180. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

181. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

182. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

183. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

184. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

185. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

186. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

187. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

188. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

189. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

190. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

191. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

192. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

193. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

194. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

195. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

196. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

197. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

198. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

199. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

200. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

201. Austori Imperatori fidelissimus, captus à Theutonicis.

202. Austori Imperatori

50. Alber-
tus Data-
rus, Cau-
dicus Vi-
centinus.

Datarum 50, *Causidicum Vicentinum*, nudum cap-
tum per *Theutonicos* duci, atque ligatum. Et
nos duo eramus digni non ligari, nec capi; sed
potius per Dominum Imperatorem eramus ma-
gnifice honorandi, & remunerandi. Nam, cum
nullus palam concionari foret ausus in Civitate
de statu, & honore Imperatoris, nec vetare So-
cietatem *Lombardiæ*, Ipse solus, & Ego semper
palam, & aperte, & in omni Consilio vetavi-
mus Societatem *Lombardiæ* faciendam, & dice-
bamus ea, quæ ad honorem & gloriam specta-
bant Imperatoris. Multos enim habebamus, de
Societate non facienda contra Imperatorem se-
quaces, & tot & tantos, quod in omni Consilio
obtrinebamus, contra voluntatem etiam Marchio-
nis, & aliorum malignantium. Quidam enim
favebant Imperatori non propter ipsius amorem;
sed propter invidiam. Exosos enim habebant
quidam *Mediolanenses*, & cæteros *Lombardos*, eo
quod non contradixerunt Dominis de *Romano*,
cum ceperant Civitatem *Vicentiæ*, remoto *Al-
brigeto de Faventia* de Potestaria. Et in hac opi-
nionem erant omnes, qui non erant in partem Do-
minorum de *Romano*. Alii autem, sicut & Ego,
id faciebamus propter amorem Dominorum de
Romano, & propter gloriam, & honorem, quem
affectabamus Domini Imperatoris. Primi ergo,
qui per invidiam faciebant, non erant laudibus
commendandi, nec remunerandi: secundi sic,
quia bono zelo iustitiam prædicabant. Simile
fuit de Christo. Pater videlicet tradidit, & ipse
semetipsum pro nostro amore, & ideo laudantur
à Christianis quotidie: *Judei* autem tradiderunt
ipsum, sed per invidiam, & usque in hodiernum
diem vituperantur, & malam remunerationem
expectant. Modo mirum est valde, quod *Alber-
tus Datarus* de parte Marchionis jam recepit per
Imperatorem initium mercedis sic in remunera-
tionem bonam, & ego 51, qui sum de parte Do-
minorum de *Romano*, & Domini Imperatoris,
quam * prædicando tuba fidelissima, sum omni
parte destitutus. Ex quo enim literas cum bulla
aurea de protectione Dominorum meorum de *Ro-
mano* impetravi apud *Precinam* ab ipso Domino
Imperatore, Ego visa iustitia 52, quam super sub-
ditos suos exercebat, ejus gloriam, laudem, &
suos iustissimos mores publice, tanquam forem
de Ordine Prædicatorum, in prædicando fidem
Christi, non * defini prædicare nuntiis suis, sci-
licet Domino *Thomasio de Brandicio*, & Fratri
Bastiano: * in honorem Imperatoriæ Majestatis
in suis beneplacitis obtuli me, & mea gratulan-
ter; sæpe ipsos cum militibus, & conductâ con-
ducendo securos. Nunc, quia sum denudatus,
& omnibus expoliatus, non me cognoscit 53 Im-
perator, non Domini de *Romano*, non propin-
qui, non affines, non amici, nisi pauci. Nunc
mihi succurrat Dominus, qui cuncta creavit, &
quidem paucis populum multum bene pavit.
Propinquis autem, & amicis gratias ago copio-
sas, quoniam per hoc mihi libertatis munera tri-
buerunt. Cum enim gratis illis meum tenebar
impendere patrociniū, nunc ob id, quod per
tres dies ipsis videntibus, quasi nudus, & vilissi-
ma veste coopertus ambulavi per Civitatem, nec
inveni coopertorem, talis est mihi data libertas,
quod nullis de cætero gratis meum patrociniū
dare promitto, quamvis talis stipulatio de jure
valeat cavillari. Paucos autem excipio 54, inter
quos nominetur primus Dominus *Balzanellus*, fi-
lius quondam Domini *Manfredini de Sancto Ursio*,
qui primam vestem donavit. Secundo Dominus
Singifredus, & Nepotes de *Arzignano*, qui pec-
uniam mihi dederunt ad recuperandos libros,
quos perdideram. Tertio *Jordanus* de

A qui pro victualibus mihi dedit de frumento.
Quarto filii quondam *Bartholomei de Ziribello de
Baxiano*, qui mihi donaverunt chlamydem. Ex-
cuso etiam Dominum nostrum Imperatorem pro-
pter ignorantiam, quia me notum non habuit.
Illos quoque de *Romano* similiter excuso, propter
majora eis imminetia. Illis enim sive pauper,
sive dives semper fui fidelis 55, & gratis servire
paratus, quod & nunc me facturum promitto suo
loco, & tempore, de remuneratione habenda re-
manendo securus, & certus.

B Vidi 56 quoque multas mulieres, & nobiles, &
populares per Civitatem quasi nudas, & expo-
liatas transeuntes, scilicet viduas, virgines, nu-
ptas, magnas, parvas, juvenes, & senectutis vi-
tio occupatas. Tantus ibi fuit timor, & tremor,
quod alter alterum vix poterat recte cognoscere.
Puniti fuerunt iusti cum peccatoribus, quod qua-
re fuerit, audire cupientibus breviter denotabo.
Dictum est enim per Apostolum: *Estote subditi
Regi, tamquam præcellenti*: Et Dominus dixit:
*Reddite, quæ sunt Dei Deo, & quæ sunt Cæsaris
Cæsari*. Unde cum tributum daret Cæsari in ter-
ra, ubi erat ipse, per se fecit Cæsari dare tribu-
tum. Et in Decretis dicitur, 57 *Si ea, de quibus
Deus vehementer offenditur, insequi vel ulcisci dif-
ferimus, ad irascendam itaque divinitatis patien-
tiam provocamus*. Nonne * *Achor*, filius *Zaræ*,
præterit mandatum Domini, & super omnem
populum *Israel* ira ejus incubuit, & ille erat unus
solus homo, & ut solus periisset in scelere suo.
Mandaverat enim Dominus filiis *Israel*, quod ex-
pugnarent quandam Civitatem, ipsamque devi-
ctam cum omnibus intus inventis ignibus concre-
marent. *Achor* filius *Zaræ*, cum invenisset au-
ream linguam, nolens ipsam comburere, sub ra-
dicibus cujusdam arboris ipsam abscondit. Statim
tanta crevit clades, & pestilentia inter ipsos,
quod ex improviso ultra mille mortui ceciderunt.
D Tandem putantes sapientes, quod Domini man-
datum fuerat præteritum, projecerunt sortem,
quæ divino judicio cecidit super *Achor*, unde
morti condemnatus exulavit, & aurea lingua
combusta, statim cessavit clades. Sic fuit in ta-
cto præsentem. Dei præceptum fuerat per *Vicen-
tinos*, & paucos contemptum, cum nollent esse
subditi Imperatori, tamquam præcellenti secu-
dum dictum Apostoli; nec vellent, sicut ipse fe-
cit, & præcepit, tributum dare Cæsari. Et
quod iusti cum impiis perierunt, ideo fuit, quod
iusti plures erant, & poterant de impiis sumere
vindictam, qui, cum hoc facere noluerunt, vel
vane timuerunt, Dominum provocaverunt ad
iram, sicque in vindictam unus pro altero perit,
alter propter culpam commissam, alter propter
negligentiam vindictæ.

De Clementia Domini Imperatoris adver- sus Vicentinos.

Tunc Dominus noster Serenissimus Imperator,
atque misericors, quamvis læsæ majestatis
crimine * cunctos perdere posset *Vicentinos*,
ab Omnipotenti Domino suam victoriam reco-
gnoscens, misertus est super illos, & non solum
illis peccata impunita dimisit; verum etiam, ser-
vos suos iustissime factos, pristinae libertati resti-
tuit, & possessiones suas immobilium rerum cui-
libet concessit, exceptis contumacibus captivis
non dimissis. Commisit enim benignissimus Im-
perator Domino *Eccelino*, quod captivos dimit-
tendos dimitti faceret, & definendos detineri.
Qui Dominus *Eccelinus*, cum officium aliis com-
misisset, multi sunt liberati ex specialibus inimi-
cis Dominorum de *Romano*, & Domini Impera-
toris.

55. Aucto-
semper fi-
delis Do-
minis de
Romano.

56. Cala-
mitas Vi-
centiæ ca-
pta ex par-
te sequioris
seculi.

57. Exem-
plum.

* Melius
Achor.

* Additio
incommo-
de posset,
Reis.

51. Aucto-
ris querela
contra Im-
peratorem,
& Domi-
nos de *Ro-
mano*.
* Melius.
Prædico.
52. Cur
Auctor se-
cutus sit
partes Im-
peratoris.

* Pro Desi.

* Adde-
tem. Et.

53. Aucto-
ris querela
altera con-
tra propin-
quos, &
amicos.

54. Amici,
& fautores
Auctoris.

r. Auctor
liber di-
missus.

toris. Et amici fuerunt dimissi, de quibus ego¹ unum me fuisse recordor. Nudum tamen, & expoliatum omnibus me *Theutonici* de media nocte dimiserunt.

Gratiam quoque *Vicentinis* concedendo, eisdem dedit² pro Capitaneo, & Rectore Dominum *Guhelmum* * Vicecomitem, nobilem & discretum, *Mantuanum* civem & militem, quem jurare fecit regimen Civitatis in plenissima concione, ad honorem Dei, & *B. Mariæ* Virginis, & *B. B. Martyrum Felicis*, & *Fortunati*, & Imperatoriæ Majestatis, & Communis *Vicentiæ*. Sub istius regimine destructæ³ fuere domus, & 27. turres *Ugutionis Pili*, & aliorum suorum amicorum contumacium, & *Serapionis* quamvis captivi.

Hoc facto, in vindictam malefactorum, equitavit hostiliter Dominus Imperator contra *Paduanos*, & *Tervisinos*, quorum oppida, villas, & possessiones partim cepit, & partim destruxit, & concremavit, & quantitate militum Dominis *de Romano* dimissis, cum Comite *Geboardo* suo Generali Capitaneo, ivit⁴ in *Alemanniam*, dans in mandatis tam Capitaneo⁵, quam militibus, quod arbitrio⁶ illorum *de Romano* cuncta regant, atque procurent.

4. Imperatoris discessus ex Italia.

5. Geboardus, Generalis Capitaneus Imperatoris.

6. Potestas ab Imperatore permissa Dominis *de Romano*.

* Forte. Contumaciter pro Contumacibus.

7. Carturiæ factum.

8. Laus Alberici de Romano. Eccelini laus.

* Legendum in bellis.

* Videtur abundare hæc dictio, Verumtamen; aut certe, Qui, in illis, Dominus autem Eccelinus, qui ceteros præcellens &c.

9. Paduani se subijciunt Eccelino, & Imperatori.

10. Frater Jordanus auctor discordiæ Marchiæ.

11. Paduani offerunt Potestariam Eccelino, quæ datur Nuntio Imperatoris.

12. Idem Tarvisio potiuntur.

13. Montursum Castrum Ugutionis Pili devenit in potestatem Alberici de Romano.

* Forte melius, Conspiratorium.

* Sapit Glossa in 10. esse.

12. Idem Tarvisio potiuntur.

13. Montursum Castrum Ugutionis Pili devenit in potestatem Alberici de Romano.

* Forte melius, Conspiratorium.

* Sapit Glossa in 10. esse.

12. Idem Tarvisio potiuntur.

13. Montursum Castrum Ugutionis Pili devenit in potestatem Alberici de Romano.

* Forte melius, Conspiratorium.

* Sapit Glossa in 10. esse.

12. Idem Tarvisio potiuntur.

13. Montursum Castrum Ugutionis Pili devenit in potestatem Alberici de Romano.

* Forte melius, Conspiratorium.

* Sapit Glossa in 10. esse.

12. Idem Tarvisio potiuntur.

13. Montursum Castrum Ugutionis Pili devenit in potestatem Alberici de Romano.

contra ipsum factis atque commissis, plures, & in magna quantitate recepit, quos in suis terris illi Domini *de Romano* faciunt custodiri. Habent nunc Domini *de Romano* cum Nuntio Imperatoris Civitatem *Paduæ*, tanquam devictam, & supeditatam, & (quicquid dicatur) ipsi Domini *de Romano* ipsam regunt atque gubernant: & habent similiter Civitatem *Vicentiæ*.

Tervisini autem multos nuntios mittunt Comiti *Geboardo*, & illis *de Romano*, quod recipiant Civitatem *Tarvisi*, quoniam & ipsi parati sunt pro Domino Imperatore ipforum obedire mandata. Intraverunt *Tarvisum*, & pacifice per Nuntium Imperatoris ibi positum possiderunt¹², & suo arbitrio habent Civitatem; & similiter arbitrio illorum *de Romano* regitur, & disponitur Civitas *Tarvisina*. Modo habent illi *de Romano* sua industria, & prudentia Civitates *Veronæ*, *Tarvisi*, *Paduæ*, & *Vicentiæ*, quamvis immoderate destructæ, ad honorem Imperatoris acquisitas, & sibi subditas, & suppositas, & sic totius Marchiæ nunc habent dominium, & potestatem, excepto, quod à quibusdam, & paucis tantum impediuntur pacifice commorari, qui severissime per Imperatorem merito sunt puniendi.

Verumtamen Dominus *Albericus* volens in puniendo rebelles Domino Imperatori, & sibi, prædicti Domini Imperatoris prævenire vindictam, apud *Montursum*¹³, Castrum *Ugutionis Pili*, qui auctor fuit * conspirantium contra Dominum Imperatorem, castrametatus est, illumque per quadraginta dies strictissime obsidendo, die noctuque cum machinis, & trabuchis, & balistis, militibus, & peditibus expugnando, tandem obtinuit; sed inimicis, qui erant in Castro montis, & captivitatis veniam, intermediantibus *Vicentino* Episcopo aliisque viris religiosissimis, misericorditer indulgit; & ipsius Castri dominium retinet, & Potestatem, quod factum sic per rythmos accipias Lector, per me ipsum * esse notatum.

Albericus nobilis, volens nunc punire illum, qui præ cæteris solet superbire Ugutionem Pili, viribus imbutum Illi vult adimere locum valde tutum Montursum nomine, locus nuncupatur, Ut per hoc asperitas loci cognoscatur: Sicut Ursus aspero tactu nos pavescit; Sic gressus asperitas loci nos vilescit. Ille tamen providus, sagax Albericus Ugutionis merito factus inimicus Obsidendo taliter ipsum expugnavit, Quod devictis hostibus ipse triumphavit, Locum modo possidet idem Albericus Ploret nunc Ugutio taliter devictus. Locus hic pro modico poterat muniri, Sic quod ipsum capere nulli possent viri. Quod non fuit tutus fecit avaritia, Et ipsa nocere potuit pigritia. Nam, qui cupit aliis sæpe nocere, Sua debet cautius cuncta providere. Quod cum is non fecerit, digne potest flere, Pauper factus incipit nunc egere. Nunc dicat Ugutio, quas possessiones Cunctæ præstent undique sibi regiones Nam, si verum loquimur, omnibus privatus Est, nisi Monticulo, ubi stat fugatus. Quod si non prospexerit, idem Albericus Factus erit Dominus, ejus inimicus. Nam avarus merito cunctis spoliatur Qui suum nil possidet, ut scriptura fatur. Ne dum quod pro crimine læsæ majestatis Cuncta debent procedere, sicut scimus satis. Quod propria culpa Castrum sic perdit amicum, Perpetuo doleat pigritate sua.

De

De captione Fratris Jordani de Padua.

Post hæc Dominus *Eccelinus* providus, & discretus, invento, quod Frater *Jordanus* Hypocrita cum pluribus contra Imperatorem conspiraverat, * volentes Civitatem *Paduæ* de manibus, & potentia Domini Imperatoris eripere, ipsum Fratrem *Jordanum* captum misit in partibus suis custodiendum, donec Dominus Imperator venerit. Et cum Episcopus *Paduanus* de hoc fuisset indignatus, & cum maxima multitudine Clericorum, & Religiosorum venisset coram ipso Domino *Eccelino*, increpando, & redarguendo ipsum, quod tantæ fuerat præsumptionis, ut in ipsum Fratrem *Jordanum* manus * injiceret violentas; ipse hoc audito ira, & indignatione maxima commotus, nolens ab aliquibus laicis, vel clericis in opprobrium sui, & Imperatoris impune contemni, ab ipso Episcopo pignus duo milium marcarum argenti abstulit incontinenti, & eidem de prædicto facto imposuit silentium, pro quo facto plures Religiosi, quasi culpabiles sceleris, de Civitate fugerunt.

Post hæc die Veneris proxime venientis ivit Dominus *Albericus* ad exercitum *Veronensium* cum *Vicentinis*, & apud Castrum *S. Bonifacii* castrametatus est cum trabuchis, illud Castrum fortiter expugnando. Et Dominus *Eccelinus* cum exercitu *Veronensium* ibi die Lunæ præcedentis positus erat ad obsidionem, & Commune *S. Bonifacii* cum *Lombardis* obsidendo *Pischeriam*. Die Jovis XII. exeunte hoc mense Augusto, separaverunt se ab obsidione, & data fuit illius loci potestas per pactum tantum amicis Dominorum de *Romano*, & suæ parti de *Brixia*, ut haberet occasionem recedendi.

Explicit hic Historia Gerardi Maurifii Judicis, & Civis *Vicentini*.

29. Quid significant Nomina, & Cognomina Eccelini, & Alberici fratrum de Romano.

Qui verborum significationem non intelligit, quod audit negligit, hoc dicente * Doctore morum, qui ait: *Legere, & non intelligere, est negligere*. Et per Apostolum dicitur. *Si nesciero virtutem vocis, ero tibi barbarus, & tu mihi barbarus eris*. Ut igitur negligentia, ac barbaricæ locutionis vitium valeat evitari, quid significant Nomina, & Cognomina Dominorum *Eccelini*, & *Alberici* fratrum de *Romano*, breviter exponendo proponam. Sonat enim hoc *Eccelinus*, id est, *Venit lenitor*: * *Ecce lenitor noster, atque defensor*: * cum ipse sit asperorum lenitor, superbiorum, atque elatorum corrector, atque depositor. * Ipse enim de civibus *Vicentinis*, & *Veronensibus*, qui quasi diu carcerati fuerant per *Paduanos*, & *Mantuanos* immoderate superbos inclusi, & per potentiam ipsorum sub ditione Marchionis *Estensis*, & Comititis *S. Bonifacii*, tanquam sclavi, & non liberi constituti. De quo facto in tantum cum ipsis condoluit, ut pro ipsis liberandis, non solum proprias contemneret facultates; verum etiam animam pro ipsis ponere mortis periculo non * dubitavit, sicut ipsum facturum *Joannes* Apostolus indicavit. Dixit enim, quod frater pro fratre animam ponere debet, sicut & Christus suam pro nobis ponere non dubitavit. Et qui animam pro alio ponit, nihil sibi est reliquum. Hoc vere fecerunt Domini de *Romano*, donec tantam superbiam compefcerent, & ipsos superbos de sede deponerent, & a servitute, & ditione maligna populos libera-

rent memoratos. Ergo vere sui nominis consecutus est significationem Dominus *Eccelinus*; quia venit, & aspera lenivit, superbos & elatos cum fratre suo Domino *Alberico* deposuit, & suppeditavit; humiles autem exaltavit, & in suam pristinam libertatem restituit. *Ecceline* magnum, & mirabile est nomen tuum, sed tuum grandius reperitur ingenium, sicut scriptum est.

Mens tua sublimis supra gentes eminet alte,

Grandius ingenio nec sibi nomen inest.

Ecceline nobilis digne coronari,

Cuique favent omnia, quibus imperari,

Valent infra, desuper, terra, quoque mari.

Salva salutifera tibi Præfectura,

Cui totius Marchiæ stat commissa cura,

Nunc te laudat merito quævis creatura.

Tu Dominus rerum cum sis, lux alta dierum,

Et cui posse datum nunc maxima suppeditare,

Ac qui de parvis maxima sepe facis,

Laudes Christo referas tuo Creatori,

*Qui te fecit * placide nunc imperatori,*

Per te rogent Dominum Angelorum Chori.

Vivas, vivas tempore longo salutari,

Tibi nunquam valeat quis equiparari,

Et in fine valeas plenius beari.

Ista dicit Vicentinus,

Est qui modo peregrinus,

Et Gerardus nominatur,

Ut à cunctis cognoscatur.

Vel Albericus, albus ricus, nuncupatur,

Quia cunctis ditior vere nominatur.

Qui divinam gratiam, & humanam tenet,

Nihil sibi deficit, cum in illis hæret:

Sicut facit Albericus,

Est qui dicitur albus ricus:

Dives hic est vere dictus,

Sit à Christo benedictus.

Albericus sonat albus color. Est enim ab albedine merito nuncupatus. Nam sicut per albedinem advenientis diei non solum noctis obscuritas repellitur; verum etiam claritas, quæ in stellis apparebat, absconditur, & fugatur: sic per apparentiam, & Domini *Alberici* potentiam, non solum perversi populares, qui obscuritatis locum obtinent, eidem tanquam victi suppeditantur; verum etiam Magnates, qui quondam etiam claritatis lumine radiabant, supponuntur eidem. Nam sicut est manifestum, albedo, id est claritas, caliginis non timet obscuritatem. Unde per *B. Joannem* Evangelistam dicitur. *Lux lucet in tenebris, & tenebræ eam non comprehendunt.* Ricus autem, id est dives, ideo dicitur, quia non solum humanarum possessionum dives est; verum etiam Dei, & hominum gratiam possidet, & qui talis est, nihil amplius habet ad postulandum, cum etiam solummodo Dei, & Cæsaris gratia omnium faciat * complimentum, sicut dixit Ovidius;

Dii tibi se tribuant cum Cæsare semper amicos,

Nec potuit votum plenius esse meum.

Ergo Fratri suo * sociatus, omnium virtutum ipsos constat esse perfectos. Ipsi enim sunt fontibus truces, supplicantibus placidi, & misericorditer benigni. Sunt quoque modesti, pacifici, & cum expedit fortissime bellicosi: largi, & quandoque fortissime tenaces, sicut ego sentio manifeste. Fortissimi sunt milites & sagaces, facundia & pulchritudine decorati plurimum. Catholici sunt ambo, & hæreticam pravitatem despiciunt, & ipsam odiendo gravissime persequuntur, & puniunt. Sunt enim discreti in silentio, utiles in verbo, nec tacenda proferunt, nec dicenda reticescunt. Et in summa, in immensum sic ab omnibus eorum fama commenda-

G. Maurifius. C 2 tur,

* Desideratur aliquid, vel pro Imperatori legendum, imperitari.

* Mel. Complimentum.

* Pro Sociato. i. Eccelini, & Alberici mores.

* Pro Volentibus.

* Mel. Injecerit.

* Castrum S. Bonifacii expugnatur ab Alberico.

* Catone. Pauculæ hinc lineæ, absque ullo tamen sententia detrimendo, sublata sunt.

* Quia dum Auditor circa hanc Etymologiam temere nugaretur, co-devenerat ut Eccelinum cum ipso etiam Christo Domino conferret. * Et hæc ira melius se habebat. Ipse enim de civibus Vicentinis, &c. constituti in tantum cum ipsis condoluit, ut &c. * Melius. Dubitavit.

tur, quod ex boni odoris suavitate Deus pariter, & homines satiantur.

Vivit enim in vobis facundi lingua parentis,

* Idest.
Facundia.

** Et res heredem reperit illa suum.*

Hinc est, quod Dominus, tanquam propriis nuntiis, sic obsecundare videtur, quod non solum impios, iniquos, & contumaces comprimunt; verum etiam totius Marchiae obtinent principatum. Domini quoque nostri *Friderici* invictissimi Imperatoris, & semper Augusti præcæteris gratiam possident, & bonam voluntatem. Nil ergo eis, nec in eis deficit, sicut & supra notatur. Hos igitur ambos is protegat, atque defendat, qui in sæcula sæculorum vivit, & regnat. Amen.

De Parentela illorum de Romano.

De Romano autem cognominantur, quoniam perfidis, impiis, & sibi contumacibus manus rodunt, & amputant. Nam sicut homo manibus amputatis corporeis viribus evacuatur, & ab omnibus contemnitur, sic eorum ubique rebelles suppeditantur eisdem, & pro nihilo reputantur. Dicuntur etiam de Romano, quia illius Castri dominium habent, & Comitatum antiquissime acquisitum, & quandoque ibi cum familia demorantur.

Alberice Domine, de te volo fari:

Audiant nunc homines, terra quoque, mari

Ut à cunctis valeas per hoc commendari.

Ostia tu nunquam claudis te justa petenti,

Cuilibet & tribuis, quæ scis fore congrua menti.

Quicquid est in aliquo, undique perfecto,

Erat in te verissime semper vultu leto;

Sicut ego proferam nullo facto recto.

Fama sonat late generis tua nobilitate,

Nobilitate viges, nec mentis acumine friges.

Et tua mens etiam supra gentes eminet alte,

Nec finis ingenium calcari nobilitate.

Non manet hoc nostro tam prudens viribus ævo,

Non caret hic omni membro, vitii quoque nævo.

Pectore sub cuius stat sapientia Salomonis,

Atque manent vere prudentis verba Catonis.

Nobilis, & sapiens, prudens, humilisque pudicus,

Hic manet, & talis Christi dicetur amicus.

Adde, quod hic semper socius vult esse bonorum:

Adde quod & nunquam socius vult esse malorum.

Hic nunquam vestes laceravit Philosophie;

Sed fuit hic vere nutritus lacte Sophiæ.

Nunc quoque sic prudens, ut cum bona verba sequaris

* Mel. In.

** E libro vitæ conscribi tu mercaris.*

Ergo cum Sanctis tu vere sis sociatus,

Cui Vicentinus stat nunc servire paratus.

O Alberice grande est nomen tuum,

Et grandior est nobilitas, & tua fama decora.

Si tua nobilitas, probitas, & fama decora

Laudentur, velut est, par tibi nullus erit.

Nec tua carminibus major sit gloria, nec quæ,

Ut major fiat, crescere possit habet.

Dic modo, cur talis, cur tantus est Albericus?

** Ficus respondit, quia talia reddere novit,*

Hæc natura facit, sed prodest optima conjux

Bene dixit Physicus, quia

Quem natura docet, per se bonus esse probatur.

Moribus ille tamen, alterius auxiliatur.

Sicut scriptum est.

1 Sponte quidem per se mea est laudabilior uxor,

Fit tamen admonitu melior ipsa tuo.

Nec dubitans oro; sed flumine sæpe secundo

Augetur remis cursus euntis aquæ,

Acer & ad palmæ per se cursurus honorem

2 Si tamen hortetur, fortior ibit equus.

* Mel. Respondit Physicus.

1. Corrupta hac ita legenda ex Ovidii III. de Ponto.

Eleg. XI. Sponte quidem, per seque mea est laudabilis uxor, Admonitu melior fit tamen illa tuo.

2. In Ovidii laudato loco sic legitur. Si tamen hortetur, fortius ibit equus.

Fortibus assuevit tubicen prodesse, suoque Dux bene pugnantem incitat ore viros.

Nam quæcunque solent per se perpensa placere, Alterius potius juncta decore placent.

De Domina Beatrice, uxore Domini Alberici de Romano.

Dic modo, quæ conjux, & qualis ipsa vocatur, Per quam tot mores, ut dicis, amplificatur.

Beatrix nomine ipsa nuncupatur,

Et felix in omnibus ipsa judicatur.

Nam Beata dicitur, Felix esse multis,

Quæ prudens, & sapiens moribus stat cunctis.

Et quod digne jungitur illa tanto viro,

Qui cunctos exuperat valde modo miro.

Nil potest beatius illa possidere,

Quam si suam gratiam valeat tenere.

Hæc est illa Domina inclita, præclara,

Quæ, cum decet omnibus, stat in multis clara.

Est speciosa nimis, vultu serena jucundo,

Et cunctas alias superat spectamine mundo.

Est habilis, sapiens, humilis, flos & mulierum,

Ut fatear verum, stat & pulcherrima rerum.

Ut licite dicam, tam pulchra, tamque pudica,

*Non finit esse decor * nive, valeque precor.*

Nam quodcunque boni potest facit ipsa libenter,

Præstans exemplum vivendi sic sapienter.

Præconium veræ virtutis debet habere,

*Quæ nunquam cessat per prospera venta * studere.*

Huic igitur sit nostra salus lux maxima De

Insuper ascende cum Sanctis

O Reverenda nimis, tua sunt præconia tanta,

Quod nullus posset, mihi credite, dicere quanta.

Est igitur hæc illa mulier, de qua dicitur per Salomonem. Qui invenit mulierem bonam, invenit bonum thesaurum, & hauriet fecunditatem à Domino; Et iterum in libris Jesu filii Syrach,

1 Mulieris bonæ beatus vir, numerus enim dominorum illorum duplex; Et infra. Mulier fortis 2 ob-

gat virum suum, & annos vitæ 3 ipsius in pace implevit. Et iterum. Pars bona, mulier bona, in

parte bona timentium Deum, dabitur viro pro factis 4 bonis. Gratia mulieris sedula, 5 delectavit virum suum, 6 & ossa illius signabit disciplina il-

lius danda. Et iterum. Gratia super gratiam mulier sancta, & 7 pudica. Et iterum. Sicut Sol oriens

8 mundo in altissimis Dei; 9 sic mulieris bona species, & ornamentum. Item. Columnæ aureæ super bases argenteas, 9 pedes firmi super plantas 10 stabunt

mulieris. Et iterum. Fundamenta æterna super petram solidam, & mandata Dei in corde sanctæ mulieris. Cum ergo talis sit, & tanta, ab omnibus

est verissime commendanda. Hanc Deus exaltet cælorum.

Sequuntur Rythmici versus

T H A D Æ I,

Notarii Vicentini,

à

GERARDO MAURISIO

producti.

Sicut recumbentibus largus ministrator, Diversorum generum est ciborum dator.

Ut quæ malunt eligant, & reficiantur

Gratius, quam fieret, si pauca ponantur.

Sic auctor hic voluit varia dictare,

Ut Lectores valeant gratius notare.

Prosam legant igitur, sicut est dictatum,

Vel, si placet melius, sicut est rithmatum.

31.

* Mel. Vive. * Pro. E-venta. Legunt alii. Cuncta.

1. Lege. Mulieris bona beatus vir. Numerus enim dierum illorum duplex. In vulgatis. Nam numerus dierum ipsius con-

duplicatur. In aliis. Numerus enim annorum illius duplex. Eccl. 26.

2. Legendum & hic. Oblat. 3. In vulgatis. Illius in pace implevit.

4. Inibi suis. 5. Alia le-ctabit. 6. Eadem, & ossa illius impingua-bit. Dis-ci-plina illius datum Dei est.

7. Ibidem. Pudorata. 8. Alia le-ctio. Si mulier prudens in or-namentum domus sue.

9. Alia. Sic mulieris bona species in or-namentum domus sue.

10. Aliter. Et pedes firmi super plantas stabilis mulieris.

Al. Supra.

Ut

Ut vel uno valeant modo recreari,
Vel utroque pariter possint satiari.
Etsi Lector videris versus hac scripturâ
Diligenter audias, tua mente pura.
Trine Rex altissimo, pater alti cæli,
Qui coronam gloriæ tribuis fidei.
Hic mihi facundiam præsta gratiosam
Mitem, dulcem, placidam, nulli odiosam.
Federicus Dominus summus Imperator
Auctor regni providus, summus triumphator,
Quod nunc volo canere, dignetur audire;
Licet non sit desuper mihi datum scire:
Sic ornata ponere dicta, neque clare,
Quæ sint coram Domino tanto digna stare.
Supplico, si noverit scripta divulgata
Suis de fidelibus, quæ sunt hic notata;
Ista si non viderit, hoc quod supplicavi,
Non detur pro crimine, dignum hoc putavi.
Duces, atque Comites audiant faceti,
Audiendo talia semper adsint læti
Milites, ac Domine audiant libenter
Vera, non mendacia dicam nunc patenter.
Eccelinus discite duos jam fuisse
Inclitos, ac nobiles, quos fert jam stetisse.
Avus hujus Domini, stantis hic præsentis
Eccelini providi, moribus fulgentis.
Atque pater, indolis affuit qui plenus
Quibus factis voluit, permanens amœnus.
Eccelinus tertius ergo nuncupetur
Præfens; nam præ cæteris sapiens habetur.
Primus fuit placidus, & morigeratus
Largus, & pacificus moribus ornatus,
Bellicosus etiam fuit, & modestus,
Bonis benefacere non sistingebat mæstus
Erat sed balbutiens ei lingua lata
Poterat exprimere vix vix meditata.
Sensu, ac potentia cunctos præstabat,
Omnis vir magnificum ipsum nominabat.
Ipse quoque tempore summi Federici,
Cui Lombardi fuerant omnes inimici
Cum inter Imperium esset, ac Lombardos,
Quos ad jura didicit ipse fore tardos
Tempore discordia suo suscitata
Horrida, terribilis, gravis, atque lata.
Factus est Dux, Vexillifer, & Dominator
Gentis tunc Lombardicæ, sicut Imperator
Pro sua constantia fuit hoc, & more
Pro sua prudentia, magnoque vigore.
Ejus tunc discretio tantum laboravit
Ac instando plurimum taliter tractavit,
Quod Lombardi, Dominum quamvis offendissent,
Majestatem etiam graviter læsissent,
Quod eis tunc gratiam tamen Rex donavit
Et offensas penitus factas relaxavit.
Post quæ privilegia fecit illis multa
Majestas Imperii, quæ tunc erat culta,
Sicut in Constantiæ Pace sunt notata,
Majestatis inclitæ signoque signata.
Huic tanto Domino Eccelino, viro
More qui negotia gessit cuncta miro
Vir successit providus alter Eccelinus,
Cui dedit industriam Rex calorum trinus.
Mirus hic in opere fuit, & sermone
Sat coronæ subitus stetit ratione
Debita servitia sibi que donavit
Neque reverentiam illi denegavit.
Hic Lombardos etiam vere diligebat
Majestatem taliter quod non offendeat;
Sed ejusdem gratiam semper hic adivit
Ac sibi servitium tradidit, ut scivit.
Patrem fuit moribus bonis hic sicut
Sensu, ac scientia erat quoque imbutus.
In hoc patris gloriam iste minoravit,
Ipsum quod facundia plurimum ornavit.
Fecit iste plurima, quam sint supra dicta

A Quæ cessamus scribere, ne sint fastidita.
Si quis illa breviter cupiat audire,
Ubi prosa loquitur, debeat redire.
Eccelinus Tertius & iste Curialis
Qui cunctis à sordibus perfugit, & malis
Aequipollet viribus & lingua facunda
Patri, nec vult aliqua nisi bene munda
Largitas, scientia sat hunc decorat,
Illum non immerito Majestas honorat.
Plus honorem diligit, atque probitatem
Quam censum, vel aliam ullam dignitatem.
In immensum taliter unde commendatur
Quod nemo similis jam illi reputatur.
B Est enim veridicus, non deceptor extat,
Hic à multis fallitur, quibus fidem præstat.
Animam exponere numquam dubitavit
Pro personis omnibus, jure quas amavit.
Cum in quodam tempore Marchio Estensis
Et cum ipso pariter Comes Veronensis
Ex favore tradito ipsis Paduanis
Et à malignantibus semper Mantuanis
Amicos expellere Urbe de Verona
Eccelini cuperent, digni laude bona
Contradictor extitit ipse pro amicis
Et triumphum habuit veteris in inimicis.
C Tunc expulsus permanet extra Civitatem
Comes cum sequacibus, nollens æquitatem
Quod quicquid mali poterat, semper ordinabat;
Nam Veronam capere scelere parabat.
Tandem truces, perfidi, pessimi Lombardi
Qui, ceu patet, permanent super bono tardi.
Inter illos subditos se mediatores
Statuerunt pariter, & compositores,
Et posset ut firmiter ipsa permanere
Inter illos etiam pacem firmare,
Civitates insimul septem juravere
Quæ vero ad invicem sibi promiserunt,
Ut hæc Pax permaneat hinc, & perseveret
D Quod ipsarum quælibet opus in hoc ferret
Et expulsa fuerit ulla si pars Urbe
Ex quaque permaneat memorare turbe
Tribuet quod operam, ut pars revertatur
In urbe, ac solita pace perutatur.
Padua, Vincentia, Brixia, Verona
Brixia, Ferraria Salinguerræ prona
Istæ, ac Tervixium dictum juramentum
Perfecerunt insimul, quamvis foret lentum.
De Romano Domini recipi debebant
Hac in turba protinus, esse cum volebant
Et Potestas posita sic fuit Verone
Cuncta quod æqualiter starent ratione.
E Bono statu verius in Verona stante
Et æquali pondere cuncta gubernante
In hac esse socios ipsi voluerunt
Sed turba Lombardicæ vix hos receperunt.
Interim sed per fidi Paduani vere
Hæc sub innocentia causa tractare,
Optantes destruere illos de Romano,
Qui servire Domino noluerunt vano,
Qui urbem Vincentiam sic occupaverunt
Marchionem Dominum ibique fecerunt,
Qui, tanquam vir pessimus, multum conabatur
Veronam pessundare, nec verebatur
F Et tractatu pessimo facto cum Paduanis
Ac cum dicto Comite, & cum Mantuanis
Violenter voluit Veronam intrare
Fidem tunc Imperii volens violare,
Et clam cum exercitu ivit Vicentino
Montebellum, rediit capite sed inclino,
Postquam nephas didicit fortis Eccelinus
Qui vocari merito potest Palatinus
Paucis cum militibus Urbem tum intravit
Volens vi defendere viros, quos amavit
Nix magna non potuit ipsum impedire
Frigus, nec glacies, ex quo cepit ire.

9. De Eccelino III.

10. Addelet.

33.

11. Mel. Præfens, aut vultis inimicis.

12. Mel. Poscent. * V. f. 13a.

13. De Societate Lombardicæ. * Forte. Vere. 14. Mel. Memorata turbe pro turbe.

15. Pacta Societatis Lombardicæ.

16. Lego Lombardicæ.

17. Domini de Romano excluduntur à Societate. 18. Marchio Vincentiæ Potestas.

19. Studer adimere Veronam Imperator.

20. Eccelinus succurrit Veronensibus.

Ivit per montaneam, nivem destruendo
Et fractores plurimos bene persolvendo:
Ivit cursu celeri, quamvis cum labore
Timens, ne periculum esset magnum more
Sensus cujus extitit, vigor atque talis
Victisque rebellibus pessimis, & malis
Tunc Veronam habuit, atque Potestatem
Quæ consulta noverat jam in æquitatem,
Potestatem perfidam ipse carceravit
Ac urbem²¹ quoque Domino postea donavit,
Urbi nempe postea cepit superesse,
Majestatis æmulis semper & obesse.

21. Abundat ista vox. Quoque.

22. De Alberico Eccelini III. fratre.

Frater²² ejus nobilis miles Albericus,
Cui cælorum Dominus semper sit amicus
Æquipollens moribus quoque suo patri
Talibus negotiis suo favet fratri
Et honorem Domini semper exaltare
Voluit præ cæteris, hoc sciatis clare.
Et cum contumaciam isti reperissent
Multam, & superbiam pariter vidissent
In Lombardos pessimos, & in Paduanos,
Quos de jure possumus dicere prophanos
Hinc, & inde generos eventus Tervisinis
Et in quosdam etiam cives Vicentinos,
Qui nolebant subditi Majestati stare,
Sed eidem tempore quolibet obflare.
Morem illi patrium digne consecuti
Servaverunt²³ undique fidem sicut tuti,
Sed rebelles Domini, truces, & iniquos
Exponentes æmulos, sicut inimicos
Fides, & Constantia tanta fuit horum
Militum nobilium, Fratrum velatorum
Quod præsentī Domino, nunc Imperatori
Quem extollant, deprecor, Angelorum chori
Debitum auxilium dare promissere
Ipsi cum consilio, nec timere.

23. Laus Alberici, & Eccelini fratrum.

24. Adde. Hic.

De quo cum existerent valde commendandi
Et à cunctis merito rite venerandi
Lombardi degeneres, atque Paduani
Vicentini quidam, sic & Tervisani
Supra bona talium simul irruere
Et ubique taliter sic²⁴ destruxere
Damni quod enormitas vix posset narrari
Tanti, vel ab aliquo vere nuntiari.
Fratres hoc pro nihilo totum reputantes
Erant omni tempore magis procurantes
In laudem, & gloriam Federici Imperatoris
Romæ Felicissimi, justī pleni moris
Et cum tunc rebellium posse²⁵ sic fuisset
Quod ubique oppida horum obsedisset
Atque specialiter in Urbe Verona
Eccelinum Dominum, dignum laude bona
Noster Inviictissimus Imperator herus

25. Pro. Tale.

26. Federicus Imperator auxiliatur Veronensibus.

Federicus²⁶, perfidus qui manet austerus
Erga fidelissimos tales Majestatis
Volens vim ostendere, ac benignitatis
Pervenit celeriter manu cum potenti
In succursum talium, more condecienti
Et cum Urbs Vincentia, & gens Paduana
Et secum Tervisum, cui est fides vana
Obsiderent oppidum²⁷ quoddam cum virtute
Quod Rivalta dicitur, stante sibi tute:

27. Rivalta obsideretur.

Extat de Crescentiis quod Ugutionis
Qui fidus Imperio permanet cum bonis
Majestatis cognito tunc eventu claro
Et succursu pariter²⁷ perfidus amaro

27. Mel. Perfidis

28. Forte & hic rectius. Exaudiro, Vel Ex audiu.

Exauditu penitus solo fugierunt
Paduani, socios atque reliquerunt.

Fugierunt etiam illi Tervisini
Nondum fugam noverant ipsi Vicentini.

Quod videntes alios cunctos recessisse
Solos &²⁹ in prædio relictos fuisse,
Versus tunc Vicentiam omnes devenerunt
Urbi sed succurrere tardi levaverunt

29. Legio. In prælio.

Nam³⁰ serenis, Dominus, felix Imperator

30. Serenus rectius hic se habet.

A Qui divina gratia mansit triumphator
Habito consilio Eccelini fortis
Qui, dum servit Domino, spernit minas mortis,
Vicentinos taliter prævenit in hora
Ipse quod Vincentiam cepit³¹ absque mora
Fere totam ignibus urbem concremavit,
Atque bonis omnibus ipsam expoliavit,
Antequam ad propria possent remeare
Viri domicilia, quo solebant stare.

31. Eccelinus cepit Vicentiam.

Erant anni Domini cum mille ducenti
Sex triginta pariter, dico nescienti
Diem vobis referent sexdecim sequentes
Versus, finem perlegant hanc scire volentes

B Annis elapsis venerabilis Omnipotentis
Milleque triginta sex junctis, atque ducentis
Pondere crudeli fuit Urbs Vincentia³² plena
Facta sibi fuere contraria maxima pœna
Præda, rapina,³⁴ focum nocuerunt civibus Urbis
Heu dolor, & fletus nocuerunt undique turbis
Urbs combusta fuit, vacuataque rebus, & ære
Vestibus & raptis Domine nudæ fugiere.
Tunc cives grati, captique fuere ligati;
Nemo vel patri potuit succurrere fratri.

32. Directio Vicentiz.

33. Forte. Fata.

34. Mel. Focum.

Imperatoris virtus metuenda doloris
Verbere vexavit urbem, quæ non sibi favit.
Majestate tenuis fuit Eccelinus amœnus

C Cum quo Verona dedit Urbi³⁵ noxia dona.
Prima Novembris homo fuerat lux hæc tibi prono
Et gens cunctorum celebrabat festa³⁶ Priorum,
Cum rei pro crimine læsæ majestatis
Vicentini fuerint viri, vos sciatis

35. Adde. Quoque.

36. Lege. Priorum.

Qui misericordia³⁷ Imperator motus
Qui manet à sordibus omni parte lotus
Rationabiliter animadvertendi
Cum sibi potentia foret, ac ledendi
Ipsos ipsis, ac bonam voluntatem
Reddidit, & gratiam, atque libertatem,
Illos ab infantia cunctos liberavit

37. Imperatoris misericordia erga Vicentinos.

D Ac possessionibus suis cunctos reformavit:
Nisi quosdam imperia sceleris detecti
Qui nullis temporibus debent stare læti
Hoc facto, quod quilibet jure gubernetur
Et quod scire ratio nullo conculcetur
Urbis Capitaneum fecit Mantuanum
Gulielmum, militem nobilem, ac planum.
Hic discretus permanet vir, ac Curialis
Iusta petens, omnibus perfugit à malis.

Post suum exercitum versus³⁸ Paduanam
Duxit summus Dominus, & in Tervisanam
Et intolerabile illi damnum dando
Castra, villas undique ivit populando
Atque in Alemaniam Imperator ivit

38. Imperator ducit exercitum in Paduanam, & Tervisanam.

E Et parare exercitum ibi probe scivit
Expedire viribus ad hos compescendos
Qui rebelles fuerant³⁹ hic destruendos
Excellentes Domini Fratres de Romano
Qui sunt fidi Cæsari, sicut vobis cano
Rebelles Imperio, atque contumaces
Volentes compescere, qui non sunt sequaces
Exaltando Principem, antequam veniret
Vel quod de negotio tanto quidpiam sciret
Mortis se periculo non dubitavere
Ponere, ceu noscere cuncti valere

39. Mel. Isthic.

Suis cum militibus, & cum Vicentinis
Equitaverunt, horridis non timentes minis

F Contra multum pessimos, infidos⁴⁰ Paduanos
Quos credo per prælia valde fore vanos
Qui cum contradicere vellent Eccelino
Alberico pariter, viro palatino
Vicentinis etiam, hos qui sequebantur,
Qui Leones prælio fore videbantur.
Capti sunt, & carcere omnes sunt inclusi
Qui rebelles aderant, sistunt, & abusi
Sed cum Fratres nobiles vellent introire
Civitatem Paduæ, violando mire,

40. Fratres de Romano contra Paduanos.

Paduani maximum timentes vigorem
Fratrum, qui secuti sunt Federicum Imperatorem
Tunc inermes obviam, ceu victi, venerunt
Et mandata Domini tota⁴¹ juravere.

41. Paduani
se dant Im-
peratori,
& Ecceli-
no.

Ac ejus arbitrio cuncta gubernanda
Commiserunt, pariter atque vindicanda.
Et sic nostrum Dominum noscunt superati
Altum, Serenissimum, quia sunt prostrati,
Et noscunt potentiam Fratrum inclytorum
De Romano, nomina dixi vobis quorum
Tarditatis vitium licet imputari
Ipsis modo vellent, qui stabant amari
De Romano Dominos nunc cognoscant mores
Et eorum fortiter timeant vigores.
Lector nunc intelligas, ne decipiaris,
Nostra non sunt penitus hæc, quæ modo faris
35. Tadeus composuit, sicut est dictatum
Scripsit atque primitus, sicut fuit rithmatum
A scriptura dicta, Trine Rex altissime
His⁴² benedixit omnia clarissime.

42. Forte
bene dicta-
vit.

Cætera nostra manent, dico certissime Lector.

Immemor accepti quia boni, cælique prioris,
Tarvisum, terras validi populans Eccelini,
Somptibus assensu præbens, heret Paduanis
Externus membris, prudentem ledere temptat
Autorem capitis, qui vitam, corpora, membra,
Negligit, ut justum servet caput, atque coronam,
Per caput illæsum restituenda.

43. Legem-
dum. Gue-
cili.

Nam cum solus⁴³ mali miles de Camino
Tarvisinos undique lederet omnino
Et quæfisset socios perfidos Paduanos
Et adhuc degeneres cunctos Coneglanos,
Quorum tunc potentia creverat in tantum,
Quod vix posset auribus nuntiari quantum,
Civitatem cominus ibant destruendo
Milites & pedites, plures capiando
Eccelinus audiens, in Verona stando
Quod sic currunt undique⁴⁴ populando
Tamquam Leo rugiens, ⁴⁵ stridens, suspirando
Revolvens in animo, cuncta cogitando
De Verona rediens, is repatriavit,
Et pro sua patria fortiter pugnavit.

44. Ecceli-
nus pro
Patria for-
titer pu-
gnat.
45. Adde-
tem Cuncta.

Hic destruxit oppida, plures quoque villas,
Valde dolent æmuli, qui struxerunt illas.
Guecilum cum oppido cepit⁴⁶ de Camino,
Donans cuncta populo falso Tervisino,
Per hunc Tervisum sic hostes superavit,
Quod in cunctis prospere per hoc triumphavit,
Et pro bono merito mala tribuerunt,
Hunc ledendo graviter, sicut potuerunt,
Nam qui dignus fuerat omni laude plena,
Per hoc factus dicitur dignus gravi pæna,
Et qui debuerat digne cruciari,
Laudibus, & gloria cepit dominari.
Factus est Vexillifer Guecilus in Urbe,
Et Dux, atque Dominus Tervisinæ turbe,
Tunc vesanus populus cum his de Camino,
Damna valde grandia dantes Eccelino,
Publicatas litteras de protectione,
Congregato populo & in Concione,
Quas Imperator populo misit Tervisino,
Ne quisquam molestiam ferat Eccelino,
Auri ducentorum pænam transgressorum,
Librarum imposuit, atque contemptorum,
Tervisinus populus hæc vilipendendo,
Pæne stat obnoxius ista contemnendo.
Audi modo perfida turba Tervisina,
Pulia, Calauria, tota cum Misina,
Si pro contemptoribus aurum vellent dare
Suum, non sufficeret. dicam vobis, quare,
Nam cum pæna teneat singulos in totum,
Aurum quod deficeret omnibus est notum,
Timeat & Padua, ploret Vicentina,
Quæ sunt dignæ pariter simili ruina,

46. Capit
Guecilum
de Cami-
no.

A Nam fuerunt sociæ pænam contemnendo,
De Romano duos simul offendendo,
Ergo, nisi Domini fuerint placati,
Contemptores omnibus⁴⁷ fuerint spoliati.
Fecimus hos rythmos; sed carmina sunt aliena.

47. Aliter.
Erunt.

Defenduntur, quæ dicta sunt de Alberico
de Romano.

Si dixerit aliquis, nunc verum apparet, quod
Scriptum est,

Non bene cernit amor, videt omnia lumine cæco,
Fallitur in multis anxietate sua.

B Ecce propter nimiam dilectionis affectionem de Accusatio;

D. Aberico, sua nimia dicacitate, laudeque im-
moderata, & falsitate permixtam, ipsum pruden-
tem, diligentem, & omnium virtutum esse de-
coratum protulisti, modo responde, si potes.
Nonne die Mercurii, intrante hoc mense Augu-
sti, eunte Domino Alberico ad exercitum Vero-
nensem, apud Castrum S. Bonifacii, cum mul-
titudine militum, & peditum competente; & *
vidisset inimicos prope Monticulum, contra seve-
nientes, vano timore perterritus aufugit, dimis-
sis spoliis quampluribus, & uno mortuo, & plu-
ribus captis de militibus suis, qui fugere non po-
tuerunt? Quomodo ergo verum est, quod sit
diligens, & prudens, fortis, & bellicosus?

* Melius.
Et cum vi-
disset. vel
Vidente.

C Respondit Vicentinus. Quod fecit tunc Do-
minus Albericus, ab eo fuerat faciendum. Et si
auditores dentes suos mordaces comprimant, &
non lumine cæco, quod secutum, intuean-
tur, ipsum in omnibus verissime commenda-
bunt. Cum enim à Vincentia movit Dominus
Albericus, præceperat militibus de parte sua pro-
pria, & militibus de altera satis incongrua quan-
titate, quod secum moverent, & una hora ve-
nirent, signis statutis sonantibus, sine mora. I-
vit ergo credens, quod turba cuncta sequeretur
eumdem, sicut & bene usque ad illam diem fa-
cere consueverat. Et cum fuit ibi prope Mon-
ticulum, visis hostibus, & suis, qui secum fue-
rant, computatis, habita diligenti scrutatione,
quid sibi fuerat faciendum, quia invenit milites³⁶.

Defensio;

suos intra omnes circa numerum LXX. de qui-
bus partes quatuor erant de parte contraria,
quamvis morentur in Civitate, & præ cæteris
eum timeant; tamen quia talis timor sine chari-
tate persistebat, inspectis etiam viribus & inimi-
corum quantitate, non erat ei tutum ipsorum
audacia, & succursu pugnare cum inimicis, i-
deoque bellum, seu pugnam pro meliori, & tu-
tiori consilio sibi placuit evitare. Hoc enim So-
crates fecisset, & Plato, & quilibet diligens, &
fortis ad arma miles. Est enim diligentissimi
Ducis, ante bellum, suas & inimicorum vires
prævidere, & diligenti examinatione tractare,
an sibi pugnare expediat, vel evitare pugnam.
Nam etsi tutissimum videatur quandoque pugna-
re, tamen Mars semper dubius est. Unde di-
citur.

Mars dubius, nec certa Venus, victique resur-
gunt,

Quosque neges unquam posse jacere, cadunt.

F Sapiientis igitur est ab initio prævidere, quia ja-
cula prævisa minus feriunt. Si ergo quilibet
hoc fecisset diligentissimus, nulla valet ei vilitas,
nec aliud imputari. Si quis dicat, propter hoc
negligentia non valet excusari, cum ipse sine suo-
rum amicorum turba, non * debuerat tam lon-
gius equitare. Respondeo. Non * enim pote-
rat rationabiliter extimari, quod aliquis tantæ
reperiretur audaciæ, vel negligentia, & maxime
amicorum suorum, quod tantam moram, & tam
periculosam faceret in equitando. Unde nihil
est

Objectio
altera.

* Mel. De-
buisse.
* Abundat
Enim.

est omnino, quod valeat ei imputari, dum tamen amici, præcipue qui cum ipso fuerant venturi, sic de sua negligentia, & tarditate puniantur, quod tam ipsi, quam cæteri de tarditate consimiliter terreantur. Excusamus igitur eum, & maxime in hoc facto commendamus plurimum, cum tantum in hoc suæ virtutis, & audaciæ fecerit temperamentum, quod majus evitare periculum recognovit. Dixit enim ejus Avus¹ sapientissimus, Dominus Eccelinus, vir bellicosus & fortissimus, in dubio simili, cum redargueretur à quibusdam de fuga quadam, quam fecerat. *Melius est, quod dicatur hic fugit Eccelinus, quam hic captus fuit Eccelinus, vel mortuus,* quod exemplum usque in hodiernum diem ab omnibus Sapientibus, tamquam tutissimum commendatur. Sileant ergo invidi, & linguosi, qui de tali facto increpationis opprobrium inferrebant eidem; sed potius* infra scriptis omnibus ipsum verissime teneant commendatum. Licet ergo supra dicatur,

r. Dictum
Eccelini
Primi.

* Adde-
rem, Ex

Non bene cernit amor, videt omnia lumine cæco:
Alibi tamen dicitur,

Plurima certus amor lumina semper habet.
Et ideo, cum noster in ipsum certissimus amor existat, nihil de suo facto possumus ignorare, cum, *Plurima certus amor &c.*

Sequuntur alii versus

T H A D Æ I,

Notarii Vicentini

De significationibus Nominum, & Cognominum

ECCELINI, & ALBERICI

Fratrum

DE ROMANO,

juxta profam

GERARDI MAURISII,

à quo & allati sunt.

Supra diximus per profam, quid significant Nomina, & Cognomina Dominorum Eccelini, & Alberici Fratrum de Romano, sed precibus nostris Thadeus Notarius profam nostram in hunc modum rythmavit.

De Nomine Eccelini.

*Vir, qui non intelligit verbum, quod loquatur,
Esse per Apostolum barbarus monstratur,
Qui fert, si nescieris tu virtutem vocis,
Ero tibi barbarus talibus in locis
Et tu mihi barbarus frater per hoc eris,
Dum non intellexero, dicere quod quæris,
Eccelini scilicet, hinc & Alberici,
Qui cælestis Domini semper sunt amici,
Nomina significant quid, hic denotemus,
Linguae quod barbaricæ vitium vitemus,
Hoc enim verissime sonat Eccelinus,
Qui linitor venit superborum finis,
Si parvis in grandibus licet nobis uti,
Exemplis, hoc possumus divulgare tuti,
De discreto possumus Eccelino verbum,
Dicere, quod sequitur, cum non sit acerbum,
Ecce noster inclutus, & verus linitor,
Ac defensor permanet, in quo sensus nitor,
Dei providentia dedit sibi tale,
Nomen, ut arbitror, dictum adest quale,*

1. Desiderantur aliqua, respondentia sublati e profa Maurisii.

A Cum linitor maneat ipse asperorum,
Pariter depositor status superborum,
Venit tamquam nuntius Redemptoris,
In hunc mundum, linit ut fugatos² moris,
Aspera qui noverit, atque linienda,
Et quod hic prohibeat facta prohibenda,
³ Hic enim de civibus bonis Vicentinis,
Ac de Veronensibus⁴ plenius tunc ruinis,
Qui jam diu fuerant quasi carcerati,
Tamquam sclavi, malo nec erant liberati,
Marchionis stantibus tunc sub ditione,
Ac prædicti Comitibus sub jugatione,
Potestatem dederant quibus Paduani,
B Et cum his nequissimi truces Mantuani,
In tantum condoluit, quod pro liberandis,
Ipsis, ac crudelibus Dominis nequandis,
Sat contempsit ipse proprias facultates,
Aulas, Villas, Oppida, quasque dignitates,
Animam exponere neque dubitavit,
Dum dilectos, liberos esse reputavit.
Hæc Joannes loquitur, fide vera rectus,
Qui servivit Domino clarus, neque testus,
Debet frater animam ponere pro fratre,
Idem fert Apostolus, doctus trino patre,
Vir, qui ponit animam, nihil sibi restat,
Vera credo talia, dum scriptura præstat,
C Eccelinus Dominus istud fecit clare,
Dum ipse compescuit superbos amare,
Ergo sui Nominis etymologiam,
Consequutus fuit, talem tenens viam,
Quia venit, aspera & cuncta linit,
Superbos deposuit, ipsos atque trivit,
Exaltavit humiles, & in libertatem,
Pristinam restituit, & tranquillitatem,
Dei tamquam nuntio, illi sit æterna,
Laus, atque gloria, vita sempiterna.

37.

2. Pro Moris.

3. Ob causam, superius allatam, hic etiam aliquam prætermissa sunt.
4. Forte. Plenis.

De Nomine Alberici.

D Albericus dicitur albus esse color,
Quo colore penitus factus extat olor,
Extat ab albedine merito vocatus,
In hoc vere nomine sensus extat latus,
Sicut per albedinem lucidi diei,
Cui splendorem tribuit Phœbus alti diei,
Non solum obscuritas pellitur nocturna,
Sed quoque¹ donant sidera claritas diurna,
Alberici Domini sic² potentatum,
Et per apparentiam, quam habet, vel fatum,
Non sunt solum populi, qui obscuritatis,
Atque noctis obtinent locum, pro prostratis,
Sed Magnates plurimi sunt suppeditati,
E Qui splendoris lumine stabant radiati,
Claritas, ut arbitror, permanet, albedo
Patens est, si spernitis credere, quod edo.
Lux lucet in tenebris, ut Joannes dicit,
Scriptor Evangelii, qui peccatum vicit,
Et fert, lucem tenebræ non comprehenderunt,
Hoc cuncti Sanctissimi Patres crediderunt.
De Romano Dominos igitur credamus,
Si, quod verum fuerit, dicere curamus,
Omnibus virtutibus esse decoratos,
Ac præ cunctis omnibus moribus ornatos,
Ipsi enim fontibus valde fislunt truces,
Hinc & supplicantibus placidi sunt duces,
F Cum bonis pacifici, non sunt odiosi,
Cum malis fortissime manent odiosi,
Ambo sunt Catholici, nolunt pravitatem,
Quam putant heretici, vel malignitatem,
Sed Cælorum Dominus sic obsecundare
His, ut suis nuntiis, sic videtur clare,
Quod totius Marchiæ ipsi principatum,
Obtinent, & gloriam, atque bonum statum,
Habent ipsi gratiam ac Imperatoris,
Præ cunctis hominibus, suntque pleni moris.

1. Forte Donat.
2. Adde Per.

De

De Cognomine de Romano.

De Romano Domini quare sunt vocati,
Dicam. Hoc cognomine sunt cognominati,
Quia malis, ac perfidis ipsis manus rodunt,
Dum cædunt, & scelera tunc se nolle produnt,
Sicut quando perfido manus amputatur,
Viribus corporeis totus vacuatur,
Sic qui nolunt Dominis talibus nocere,
Solent totis viribus merito carere,
Christus illis augeat, & donet honorem,
Virtutem, & gloriam, simul & vigorem.

Supra impressa de Domino Alberico etiam alia
est Etymologia.

Si quis illam breviter cupiat audire,
Ubi prosa loquitur, debeat redire.

Quia Albericus dicitur albus, ricus, ut ibi dixi,
& exposui manifeste.

38. Rythmici alii versus Gerardi Maurisii de
Commissione libri sui facienda.

Dicat modo Physicus, cui custodiendum,
Opus hoc nos dabimus, atque retinendum,
Ut non possint perfidi carpere de scripto,
Illis, quæ contraria permanent in isto,
Sed legendi teneant plenam potestatem,
Publicandi cæteris atque largitatem,
Ut hoc viso perfidi terreantur,
Et qui boni fuerant plus efficiantur,

A Physicus excogitans, taliter respondit,
Qui suum consilium bonis non abscondit,
Beatricis Domine committatur curæ,
Quam commendant merito quævis creaturæ,
Nos credendo Physico taliter dicenti,
Librum illi mittemus, & incontinenti,
Concedendo Domine plenam libertatem,
In gerendis omnibus, atque potestatem,
Accipe nunc, Domina, digna coronari,
Librum, quem præcipimus tibi soli dari.

Alii de Nomine, & Cognomine suo.

B Hunc ego Gerardus, quamvis in dogmate tardus,
Scripsi, laudando tis mores, auxiliando,
Da veniam scriptis, quoniam non gloria nobis
Causa fuit; certos potius sed reddere cunctos
Is qui salutifera suis verbis edit,
Nunc præ cunctis Physicus veniam concedit,
Hic Buratus nomine vere nuncupatur,
Nam per ipsum cholera sæpius purgatur,
Ut farinæ surfures buratellum cernit,
Sic per istum quilibet cuncta mala spernit,
Est enim veridicus Physicus, peritus,
Non est illi similis quaque parte dictus,
Dignus est merito hic cum bonis manere,
Et cunctorum gratiam plene possidere,
C Ergo Christi gratia tali concedatur,
Et cum Sanctis gloriam ipse mereatur,
* Finem nullum facimus modo de prædictis,
Nam speramus plurima ponere cum istis.

At non
fecit,
sive morte
præventus,
sive alia de
caussa præ-
peditus,
nihil enim
amplius his
adjecit,
quod sanc-
tetur.

F I N I S.

I N D E X

M E M O R A B I L I U M

A.

Achior filius Zaræ transgreditur mandatum Dei. 39. C. D.

Albericus pater Eccelini. 1. A

— de Romano Beatricem duxit in uxorem. 16. B

— cum fratre Eccelino bellum gerit adversus Albrighetum. 17. E

— factus est Potestas Vicentie. 18. A

— castrum Granchonæ destruxit. 18. B

— suadet Imperatori, ut Veronam occupet. 23. E

— isto fœdere cum Tarvisinis Paduanos exagitat, & Cittadelle suburbia exurit. 23. F

— à Paduanis bello laceffitur. 25. B

— ejus eximia militaris virtus prædicatur. 25. C

— incurrit in odium amicorum. 28. C

— laudatur de audacia. 35. D

— potitur Castro Montursio. 36. E

— illud per 40. dies strictissime obsedit. ibid.

— hanc obsessionem auctor in versus redegit. 36. D

— Castrum S. Bonifacii expugnat. 37. C

— ejus nomen quid significet. 38 D. E. 48. C

— frater Eccelini quales habuit mores. 38. E. F

— laudatur. 39. E. 43. B. C

— vano timore perterritus aufugit. 46. B

— ergo nec fortis nec bellicosus dici meruit. 46. C

— defenditur ab auctore. 46. C

Albertinus de Castro novo Potestas Vicentie. 15. B

Albertus de Celfano filius Pili Vicentii. 8. B

— fœdifragus. 29. A

— Comes Marium de Porta Nova interficit. 6. F

— Comes filius Ugutionis gener Eccelini. 7. C

— Comes Potestas Vicentie. 14. F

— Datarus, Causidicus Vicentinus. 33. A

— ubique societatem Lombardiæ faciendam vetavit. 33. A

— semper dixit ad honorem & gloriam Imperatoris spectantia. 33. A

— propter fidem in Imperatorem ab eo remuneratur. 33. C

— Tetavegla Potestas Vicentie. 15. C

Albrighetus de Faventia Potestas Vicentie. 17. D

— fuit inimicus Dominis de Romano. 17. D

— de Potestaria removetur. 33. B

Aldrurandinus Marchio Estensis adversatur Paduanis. 13. E

— à Paduanis devincitur, & castrum ejus expugnatur. 13. E

Alta Villa, arx occupatur a Pistore Episcopo Vicentino. 4. A

Amor est cæcus. 46. A. 47. B

Andreas de Serratico interficitur. 6. F

Angarani Castrum. 8. F

Anselmus de Bregantiis vendidit castrum Plovenis Communi Vicentie. 29. E

Arditio Advocatus de Vercellis, Potestas Vicentie. 28. C

Artusius de Vivario filius Conradi. 8. B

— turrim suam recuperat. 17. F

Azo Marchio de Potestaria Veronæ expellitur. 7. B

— Marchio Estensis obtinet victoriam contra Eccelinum & Salinguerram Ferrariensem. 7. E

— Marchio accedit ad Ottonem. 10. A

— insimulatur de proditione in Eccelinum. 10. B

— Marchio Estensis certamen singulare evitabat. 11. A

— adit Anconam. 12. A

Azo & Bonifacius tenent Veronam & Mantuam. 12. E

— Marchio Estensis, Potestas Vicentie. 29. A

— Marchio Estensis iterum electus Potestas Vicentie. 30. B

— literas Imperatoris vix voluit recipere. 30. D

— amicos veteres Alberici relegat. ibid.

— Marchio Estensis præcepit filiis Meliorantie de Drissino, quod non exirent de civitate. 30. D

— erga Imperatorem nominantes bannum declarat. 31. C. D

— Marchio Estensis Vicentie potestas. 42. E

— studet adimere Veronam Imperatori. 42. F

— Marchio Estensis moritur. 13. D

B.

Bachilio Vicentinorum flumen Paduanis clauditur. 6. E

Balzanellus filius Manfredi de Sancto Urso. 33. F

— dedit Maurisio Auctori vestimenta. 33. F

Bartholomæi de Ziribello de Baxiano filii dederunt auctori chlamydem. 34. A

Bartholomæus de Palatio Potestas Veronæ. 13. A

— movet bellum Eccelino & Vicentinis. 13. B

Bastianus de Brandicio frater Thomasi. 33. D

Baxiani Castrum. 5. F

Beatrix uxor Alberici de Romano. 40. A

— laudes ipsius. ibid.

Belvexini Castrum oppugnatur. 6. C

Bernardus Vexillifer Papiensis, Potestas Vicentie. F. 6

Bero Vicentinorum flumen Paduanis clauditur. 6. E

Bonacursius miles Tarvisinus interficitur. 10. C

— de Folzasse invidet Bonifacio de Orbana. 25. F

Bonapax de Brixia Potestas Vicentie Eccelinum bello laceffit. 4. D

Bonifacius Comes de S. Bonifacio conspirat contra Drudum. 8. B

— Comes se eligi facit in Potestatem. 8. E

— destrui curat palatium patris auctoris. 8. F

— de S. Bonifacio removetur de Potestaria. 12. C

— de Orbana incaute Lonicum occupare tentavit. 22. C

— subditus Marchionis Estensis serviebat Eccelino. 25. D

— illius facta. ibid. E

— seculo se subducit. 26. A

— de Piro Tervisinus legatus Dominorum de Romano. 19. D

— de Radaldefco sufficitur Eccelino III. in Potestaria Veronensi. 18. D

— de S. Urso amicus Alberici relegatur. 30. C

Busnardus Vicentinus gravissime vulneratur. 10. C

C.

Calderii castrum divinitus exustum ab Eccelino occupatur. 23. B

Castrum Angarani. 5. F

— Baxiani traditur Veronæ Potestati ab Eccelino. 5. F

Castrum Belvexini Vivariensibus aufertur. 6. C

— S. Bonifacii ab Alberico expugnatur. 37. C

Comes S. Bonifacii moritur. 13. D

— S. Bonifacii jurat societatem Lombardorum. 20. C

Conradus de Vivario violenter se eligi in Potestatem fecit. 7. A

— de Vivario Potestas Vicentie. 8. C

Con-

INDEX MEMORABILIU M.

Conspiratio contra Potestatem prædictum. 8.B
 Constantinus filius Adelardini fregit pacem Veronæ. 18.F
 Consules Vicentini quando primo creati. 6.B
 — Vicentiæ iterum abrogati. 6.D
 Cuniza soror Eccelini, uxor Comitis Rizardi. 16.C

D.

Drudus de Buzarino Potestas Vicentiæ. 8.A
 — carceri includitur. 8.C

E.

Eccelinus I. quas habuit qualitates. 1.B.C
 — fuit Christianorum exercitus Dux. 1.D
 — interfecit Paganum quendam staturæ ingentificum. 1.D
 — fuit Vicentiæ Potestas. 2.A
 — factus est Dux Lombardorum. 2.B
 — tranquillam duxit vitam & propterea felix dici potuit. 2.D
 — filius Alberici, & pater Eccelini II. 1.A
 — quoad mores & naturam describitur. 41.C
 Eccelini I. dictum. 47.A
 Eccelinus II. pater Eccelini III. & Alberici fratrum de Romano. 1.A
 — paternam gloriam minoravit facundia & divitiis. 3.A
 — à Jacobo Vicentiæ Potestate proscribitur. 3.C
 — ad amicos commeatum ducit. 8.A
 — bellum gessit cum Vicentinis. 4.D
 — parat bellum contra Vicentinos. 4.E
 — Marchio Estensis & Paduani fœdere junguntur. 4.E
 — cum Paduanis bellum movet Vicentinis. 5.A
 — eos diripit & fugat ad Carmignanum. 5.A
 — duo millia Vicentinorum sunt capta. 5.B
 — tradit Potestati Veronæ Castra Baxiani & Angarani. 5.F
 — pacem init cum Vicentinis. 5.F
 — dictus fuit de Onaria. 6.A
 — postea cognominatus de Romano. 6.A
 — fuit factus Paduanorum inimicus. 6.A
 — causæ odii Dominorum de Romano in Paduanos. 6.A
 — fœdus init cum Comite Ugutione contra Vivarienses. 6.B
 — aluit multos servos. 9.A
 — obsequium ei a Domesticis exhibitur. 9.A
 — villam Bolzani comburit. 9.C
 — progreditur ad civitatem Vicentiam. 9.E
 — dimisso exercitu proficiscitur ad Regem. 9.F
 — honorifice à Rege Ottone excipitur. 9.F
 — gratiam Regis habebat super omnes Principes. 10.A
 — conqueritur de proditione Azonis contra ipsum. 10.B
 — redit in gratiam cum Marchione Estensi. 11.D
 — provocat Azonem ad singulare certamen. 10.D
 — comitatus Ottonem Romam. 12.A
 — in certaminibus commendatus. 12.B
 — præficitur Vicentiæ ab Imperatore. 12.E
 — fudit Veronenses & fœderatos. 13.C
 — clementissimus Princeps. 14.A
 — dimittit regimen Vicentiæ. 14.C
 — bona sua filiis suis Eccelino & Alberico distribuit. 14.E
 — suadet filio Eccelino pacem. 18.C
 — erga captivos fuit misericors. 18.F
 — quoad mores & naturam describitur. 41.E
 — III. sternit Vicentinos. 15.F
 — hoc fuit primum prælium ipsius. 16.A
 — Ziliam sororem Comitis Rizardi de S. Bonifacio in uxorem ducit. 16.C
 — odio prosequitur Comitem S. Bonifacii. 17.B
 — Potestas Veronæ eligitur. 17.C

Eccelinus III. bellum gerit cum Comite S. Bonifacii. 17.D
 — & Albericus de Romano Vicentinos vicerunt. 18.A
 — abdicat se Veronensi Prætura. 18.D
 — denuo Veronæ Potestas. 18.F
 — Lombardis tradit captivos. 19.C
 — & frater miserunt legatum ad Lombardos. 19.D
 — & frater de Romano in societatem Lombardorum recipiuntur. 20.A
 — & frater renuunt jurare societatem Lombardorum. 20.C
 — denuo Veronæ Potestas. 20.E
 — urbem Imperatoris arbitrio disponit. 20.E
 — factiosos & fratri Albrico aversos insectatur & fugat. 21.B
 — paret mandatis Potestatis Vicentini. 21.C
 — Castrum Calderii occupat. 23.B
 — S. Bonifacium debellavit. 25.D
 — fit civis Paduæ. 30.B
 — succurrit Veronensibus. 32.B
 — auxilium postulat ab Imperatore. 32.C
 — laudatur. 35.D
 — Potestariam Paduanam recusat. 35.F
 — Patavium plane subigit. 35.F. 36.A
 — Tarvisio potitur. 36.B
 — & frater Albericus totius Marchiæ habent dominium. 36.B
 — nomen quid significet. 37.D
 — Episcopum Paduanum & Religiosos multat. 37.B
 — quales habuit mores. 38.E.F
 — quare dicitur de Romano. 39.B
 — laudatur. 39.C.D
 — quoad mores & naturam describitur. 42.A
 — succurrit Veronensibus. 42.F
 — capit Vicentiam. 44.A
 — & Albericus de Romano obsident Paduanos. 44.F
 — pro patria fortiter pugnat. 45.C
 — capit Guecilum de Camino. 45.D
 — quid significet. 47.E
 Eventus belli dubius est. 46.E

F.

Federicus Imperator opera Eccelini I. reconciliatur Lombardis. 2.B
 — privilegia multa Lombardis concessit. 2.C
 — Imperator Italiam ingreditur. 23.C
 — II. dat literas de protectione Dominorum de Romano. 24.A
 — Imperator scribit Civitati Vicentiæ, quod ante ipsum essent Vicentini apud Pernam. 30.C
 — Imperator obtinent Veronam. 31.C
 — Imperator Mercariam capit. 31.E
 — Episcopatum Mantuæ & Brixie destruit. 31.F
 — Eccelino succurrens tendit ad S. Bonifacium. 32.D
 — Imperator exercuit misericordiam erga Vicentinos. 34.F
 — contra Paduam exercitum ducit. 35.B
 — Tarvisinorum oppida, villas, & possessiones capit & destruit. 35.B
 — cuncta sub arbitrio illorum de Romanis dans in Alemanniam redit. 35.B
 — Imperator auxiliatur Veronensibus. 43.E
 — Imperator miseretur Vicentiæ. 44.C
 — exercitum suum ducit versus Patavium. 44.D
 Fœdus Paduanorum, Vicentinorum & Mantuanorum. 21.D

G.

Gabriël de Lonico. 23.A
 Ganselmi filii ob mortem Gastonis Talie ab Eccelino proscribuntur. 2.A
 Garda

INDEX MEMORABILIU M.

Gardæ arx. 7. E
 Gasto Talia à filiis Ganselmi interficitur. 2. A
 Geboardus Generalis Capitaneus Imperatoris. 35. B
 Gerardus Maurifius fuit in Padua carceratus. 4. E
 — Procurator Vicentinorum captivus Paduanorum. 4. F. 5. E
 — à Consilio Vicentino non exauditus. 5. A
 — gaudet de captivitate superbiorum Concionatorum. 5. E
 — legatus Eccelini ad Tarvisinos. 9. B
 — auctor legatus Dominorum de Romano. 19. D
 — mira libertate Lombardis obloquitur. 19. E
 — amisit boves suos. 23. A
 — literas ab Imperatore Federico II. impetrat pro Dominis de Romano. 24. A
 — auctor abit Paduam exul. 31. E
 — quamvis Imperatoris fidelissimus, à Theutonicis capitur. 32. F
 — Societatem Lombardiæ faciendam vetavit. 33. A
 — semper dixit ad honorem & gloriam Imperatoris spectantia. 33. A
 — queritur de ingratitude Imperatoris & DD. de Romano. 33. C. D
 — prædicat justitiam Federici Imperatoris. 33. D
 — conqueritur de amicis suis. 33. E
 — prædicat & ostendit fautores & amicos. 33. F
 — excusat ingratitude Imperatoris ob sui ignorantiam. 34. A
 — semper fuit fidelis DD. de Romano. 34. A
 — narrat calamitates Vicentiæ tempore occupationis. 34. B
 — hujus calamitatis dat rationem & exemplum. 34. B
 — auctor liber è carcere dimissus. 35. A
 — amissionem & obsessionem Castri Montursii describit. 36. D
 — nimis dicacitatis & laudis immoderate insimulatur. 46. B
 — defendit Albericum. 46. C. & seqq.
 — ejus versus de commissione libri. 49. B
 — alii versus de nomine & cognomine suo. 50. A
 — promittit plura, sed non præstitit. 50. C
 Granconæ Castrum destruitur. 12. F
 Gualvagnus de Turisendis unus ex Legatis Lombardorum. 19. E
 Guccilus de Camino ab Eccelino capitur. 45. D
 Guido de Rode potestas Veronæ. 19. C
 — dat Consilium Eccelino. 20. D
 — Vicentiæ Potestas urbe Magnates expellit. 21. E
 — magnates expulsi qui. ibid.
 Guifredus de Piroano Potestas Veronæ. 17. A
 Gulielmus Amatus Potestas Vicentiæ. 16. B
 — iterum Potestas Vicentiæ. 17. A
 — de Lando legatus & rector Vicentiæ pro Imperatore. 12. C
 — de Pusterla Mediolanensis Potestas Vicentiæ. 7. C
 — Sivoletus Potestas Vicentiæ. 22. B
 — Vicecomes Capitaneus & Rector Vicentiæ. 35. A
 — domus & turre Ugutionis Pili destrui fecit. ibid.
 Gymnasium liberalium artium Vicentiæ. 7. A

H.

Henricus Calandrini Azoni & Salinguerræ silentium imponit. 11. A
 — de Rivolis Potestas Vicentiæ. 23. E
 Hilasii alibi Illaxii Castrum. 29. D

I.

Jacobinus Guidoti de Tarvisio insultum facit in Potestatem Vincentiæ. 8. D
 — de Bernardo Civis Bononiensis. 3. B
 — fuit electus Potestas Vicentiæ. 3. B
 — secundo Potestas Vicentiæ eligitur. 3. D

Jacobus de Bernardo privatur potestate. 3. D
 — Strictus de Placentia Paduanorum Potestas. 4. E
 — de Vailardis Vicentiæ Potestas. 6. B
 Illaxii alibi Hilasii castrum. 29. D
 Joannes frater de Ordine Prædicatorum vir valde religiosus ex familia de Seledo. 26. B
 — valuit magna auctoritate & facundia. ibid.
 — frater multas componit civitates. 26. C
 — ad eum audiendum magnus fit concursus. 26. E
 — matrimonium inter Adelenitam filiam Alberici & Rainaldum filium Marchionis Estensis ordinat. 26. F. 29. F
 — habetur tanquam Propheta. 27. A
 — fama ejus & miracula fuerunt magna. ibid.
 — fit Dux & Comes Vicentiæ. 27. B
 — obtinet Ducatum & Potestariam Veronæ. 27. C
 — elegit Nicolaum Toniscum in Potestatem Veronæ. 27. D
 — frater capitur in palatio Episcopatus Vicentiæ. 27. F
 — munit Castrum Hostiliæ per Bononienses. 28. B
 Jordanus frater regebat Consilio Paduanos. 27. D
 — frater eligit Potestatem Vicentiæ. 29. A
 — frater, mediator pacis Marchiæ Tarvisinæ. 29. F
 — pro victualibus Maurisio auctori dedit frumentum. 34. A
 — frater, auctor discordiæ Marchiæ. 35. E
 — frater contra Imperatorem conspirans ab Eccelino capitur. 37. A
 Juramentum à VII. civitatibus præstitum de servanda pace. 19. B

L.

Laurengus Potestas Vicentiæ Magnates Vicentiæ proscribit. 16. D
 — de Brixia Potestas Vicentiæ. ibid.
 — Magnates Vicentiæ in illum conspirant. ibid.
 Leo de Carcere Potestas Veronæ. 17. A
 Literæ Federici Imperatoris de protectione Dominorum de Romano. 24. A
 Lombardi Imperatori se opponunt. 31. E
 — contra Imperatorem conjurant. 32. A
 — sunt contra Veronenses. 32. B
 — Societatem inter se ineunt. 42. C. D
 — Dominos de Romano à societate excludunt. 42. E
 Lombardus de Cremona Potestas Vicentiæ. 7. A
 Lonicum Potestati Vicentiæ & Paduanis restituitur. 22. F

M.

Malosilimus civis Januæ ab Ugutione Comite pecunia damnatur. 3. E
 Mantuani exercitum movent contra Veronam. 21. D
 Marchesinus Maynardis, Vicentiæ Potestas. 6. D
 Marinus Zeno Potestas Vicentiæ. 14. B
 Marius de Porta Nova à Comite Alberto interficitur. 6. F
 Marosticæ Castrum Vicentinis ab Eccelino venditur. 14. D
 — muniri non debet, sed semper stare destructum. 14. D
 Martinellus de Benenca Potestas Vicentiæ. 6. F
 Masnata nomen erat factionis Vicentiæ. 21. A
 Matthæus Justinianus Potestas Veronæ. 18. E
 Meda, arx. 3. E
 Mediolanenses odio habebantur ob benevolentiam in Dominos de Romano. 33. B
 Melchior Bonifacius Marchio. 7. B
 Mercaria ab Imperatore capitur. 31. E
 Monticuli capiunt Comitem S. Bonifacii. 17. C
 Montursii Castri obsessionem auctor versibus rhythmicis describit. 36. D
 Mon-

INDEX MEMORABILIU M.

Montursum castrum Ugutionis Pili devenit in potestatem Alberici de Romano. 36. C
 Mulier bona est bonus thesaurus. 40. C
 N.
 Nicolaus Episcopus Vicentinus. 15. B
 — Episcopus Reginus legatus Papæ. 29. C
 — Toniscus Potestas Veronæ. 27. D
 O.
 Obitorio Marchio Estensis. 2. B
 Officium Ducis ante bellum inimicorum vires prævidere. 46. E
 Oldricus de Vicecomitibus potestas Veronæ. 7. B
 — Carnaroli amicus Alberici relegatur. 30. D
 Oliverius Enselbardus de Papia, Potestas Vicentie. 6. F
 Opitergium Juris Bellunensis Ecclesiæ vi ab Eccelino occupatur. 20. B
 Otto Romanorum Rex ad capiendum diadema Romanum it. 9. E
 — Eccelinum ad se accersivit. 9. E
 — Rex singulare certamen inter Eccelinum & Azonem prohibuit. 10. D
 — Rex componit discordias inter Eccelinum & Salinguerram. 11. B
 — Imperator factus condemnat Vicentinos. 12. B
 — de Mandello Mediolanensis Potestas Vicentie. 17. A
 — Potestas Paduæ, mediator pacis Marchiæ Tarvisinæ. 29. F
 Ottonellus de Turisendis Potestas Vicentie. 3. D
 P.
 Paduani restituunt captivos Vicentinos. 5. E
 — solliciti de pace Vicentinorum & Veronensium consulunt Eccelinum. 13. F
 — rem componunt inter Vicentinos & Eccelinum. 16. A
 — opitulantur Magnatibus Vicentinis. 16. E
 — venerunt in succursum Potestatis. 17. F
 — & Tarvisini movent exercitum contra Dominos de Romano. 18. E
 — exercitum contra Veronam movent. 21. D
 — pro libito Vicentiam occupatam tenent. 22. B
 — cum Vicentinis obsident Rivalentam. 23. D
 — inimicantur Tarvisinis. 23. F
 — & Vicentini Albericum bello laceffunt. 25. B
 — & Vicentini ignominiose ab Alberico fugati. 25. C
 — multas civitates occupant. 26. A
 — cum Aquilejensi Patriarcha foedus contra Tarvisinos & Dominos de Romano ineunt. 26. B
 — regebantur consilio fratris Jordani. 27. D
 — cogitant de excidio Veronæ. 31. F
 — à Dominis de Romano debellantur. 35. C
 — apud Carturiam multi eorum sunt capti. ibid.
 — fere centum de majoribus Paduæ apud castrum Montis silicis in compedibus sunt positi. 35. C
 — se subjiciunt Eccelino & Imperatori. 35. E
 — offerunt Potestariam Eccelino. 45. A
 — solvunt obsidionem Rivalentæ. 35. F
 — Episcopus Vicentinus occupat arcem Altæ Villæ. 4. A
 — Episcopus Vicentinus sagittatus animam exhalavit. 6. C
 — in Cathedrali Ecclesia sepulture traditur. 6. C
 Pilius Vincentii Potestas Vicentie. 3. A
 Pistor Episcopus Vicentinus cum exulibus exit de Civitate. 3. C
 — Episcopus Vicentinus occupat arcem Altæ Villæ. 4. A
 — Episcopus Vicentinus sagittatus animam exhalavit. 6. C
 — in Cathedrali Ecclesia sepulture traditur. 6. C

Plovenis castrum ab Anselmo de Bregantiis venditur Communi Vicentie. 29. E
 Portius Amatus de Cremona Potestas Vicentie. 16. F
 — adversatur Dominis de Romano. ibid.
 Promus Encoardus Potestas Veronæ. 18. E
 R.
 Rainaldus duxit in uxorem filiam Alberici. 30. A
 Rainerius Zeno Venetus Potestas Veronæ. 18. E
 Rambertinus de Bononia Potestas Vicentie. 15. A
 — de Bononia iterum Potestas Vicentie. 15. D
 — erat inimicus Dominis de Romano. ibid.
 Rex supplicibus debet esse facilis, sordibus trux. 1. C
 Rivalta obsidetur. 43. E
 Rizardus Comes Cunizam sororem Eccelini duxit uxorem. 16. C
 — de S. Bonifacio turrin partis illorum de Romano destruit. 22. C
 S.
 Salinguerra de Ferrara vincitur ab Azone Marchione Estense. 7. E
 — de Ferrara Ferrariam occupat. 9. C
 — accedit ad Ottonem Regem. 10. E
 — accusat Azonem de prodicione apud Ottonem. 10. F
 — provocat Azonem ad certamen. 10. F
 — retinet Ferrariam. 12. E
 Samaritanus miles magnus & fortis. 25. E
 Singifredus nepos de Arsignano dedit Maurisio Auctori pecuniam ad libros emendos. 33. F
 Sclodorum nobilis familia. 26. B
 Solimanus Judex, Potestas Vicentie. 3. A
 T.
 Tarvisini in succursum Eccelini veniunt. 9. B
 — in succursum Alberico veniunt. 25. C
 Tarvisium mittit nuntios de deditione urbis suæ. 36. A
 — traditur Dominis de Romano. 36. B
 Thadæus Profam Gerardi Maurisii rythmavit. 40. F. 47. D
 Thomasius de Brandicio nuntius Casareus. 33. D
 Thomas Vincentii amicus Alberici relegatur. 30. D
 Tiso de Campo S. Petri adversatur Dominis de Romano. 20. B
 — filius Alberici de Lanfranco. 23. A
 — vide Tyso
 Tyso Episcopus Tarvisinus, legatus Papæ. 29. C
 V.
 Ubertus de Concorenzo Prætor Vicentie eligitur. 20. F
 Vermileus de Crescentiis Potestas Vicentie. 3. D
 Veronenses Vicentinorum fuerunt amici. 3. D
 — Jacobum de Bernardo de regimine remonent. 3. D
 — duos alios in Potestatem ponunt. 3. D
 — arcem Ugutionis obsident. 3. E
 — promittunt auxilium Vicentinis contra Paduanos. 5. C
 — Eccelino faventes Verona fugantur. 13. A
 — acriter se defendunt. 32. B
 Ugutio Comes Malosililum Ligurem pecunia damnat. 3. E
 — Comes Vivariensibus Castrum Belvexini abstulit. 6. C
 — Comes Potestas Vicentie. 7. A
 — Pili tumultum movet contra Potestatem. 15. C
 — seque fecit in Potestatem eligi. 15. C
 — Potestas Vicentie Dominos de Romano contemnit. 15. D
 — fit amicus Eccelini III. 16. A
 G. Maurisius. E Ugu-

INDEX MEMORABILIU M.

— de Crescentiis Dominus Rivaltae, & ejus laudes.	23.D.E	Vicentia comburitur à Cæsareanis.	32.F
— Pili omnia ex arbitrio suo Vicentiae regebat.	30.D	— ab Eccelino capitur.	44.A
— de Crescentiis Dominus Rivaltae.	31.F	— expoliatur & concrematur.	44.A.B
— Pili amittit Castrum Montursum.	36.C	Vido de Vivario Potestas Vicentiae.	7.A
Vicentia magna ex parte est combusta.	3.C	— de Vivario violenter se eligi in Potestatem fecit.	7.A
Vicentini Eccelino bellum movent.	4.D	— Comes de Vivario Potestas Vicentiae.	8.C
— ab Eccelino victi implorant auxilium Veronensium.	5.C	— de Vivario Potestas Vicentiae.	14.F
— quando primo Consules acceperunt.	6.B	Vifredotus Mediolanensis Potestas Vicentiae.	4.D
— student componere Veronenses.	7.D	Vitadinus de Costa Potestas Vicentiae.	6.F
— complures fugiunt de civitate, ob regimen Eccelini.	12.F	Ufurarii Vicentiae regnant.	28.E
— Eccelino inimici fugiunt Veronam.	13.A	Y.	
— contra pactum Marosticam muniunt.	14.D	Y migra filia Eccelini, & uxor Alberti Comitis.	7.C
Vicentia magna ex parte combusta.	16.A	Z.	
Vicentini exercitum movent contra Veronam.	21.D	Z ilia soror Comitis Rizardi, uxor Eccelini.	16.C
— jurare coguntur contra Imperatorem.	32.A	Zulianus habuit magnam auctoritatem Veronae.	18.E

F I N I S.

ANTONII GODI,
Nobilis Vicentini,
CHRONICA

QUÆ EXSTANT,
Ab Anno M C XCIV. usque ad M CCLX.

Quibus Accessit

Supplementum ex CAROLI SIGONII Libro XIX. de Regno Italiæ:

NICOLAI SMEREGI,

Notarii Vicentini, De Burgo Bericæ,

CHRONICON:

SCRIPTORIS ANONYMI

SUPPLEMENTUM ANNALIUM SMEREGI:

RICCIARDI,

S. Bonifacii Comitis,

VITA:

LAURENTII DE MONACIS,

Veneti Senatus à Secretis, ac Cretensis Regni Magni Cancellarii,

EZERINUS TERTIUS.

Omnes hi Tractatus ex FELICIS OSII, Artis Oratoriæ Interpretis in Gymnasio Patavino, recensione luce publica primum sunt donati.

Editio Novissima, prioribus emendatior, & Indice auctior.

LUGDUNI BATAVORUM,

Sumptibus PETRI VANDER Aa,

Bibliopolæ, Academiæ atque Civitatis Typographi.

LEGUMI BATHORUM.

ALFRED VAN DER

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page, is visible at the bottom of the page.

TYPOGRAPHUS LECTORI.

Offero tibi hic concinnum ac venustum fasciculum nonnullorum Scriptorum de Rebus gestis Dominorum de Romano & Marchiæ Tarvisinæ; ut sunt ANTONII GODI Chronica cum Supplemento, quæ fere sunt ejusdem methodi ac argumenti cum GERARDI MAURISII Historia, à me etiam de novo impressa. Hæc sequuntur NICOLAI SMEREGI Chronicon, dictis Maurisii & Godi Monumentis valde affine: adjecto SCHRIPTORIS ANONYMI Supplemento. Huic succedit RICCIARDI Sancti Bonifacii Comitis Vita, magnam rerum inter ipsum & Eccelinos gestarum partem accurate complectens, incerto Auctore conscripta. Accedit tandem LAURENTII DE MONACIS Ezerinus III. Omnes hi tractatus primum studio & opera Felicis Osii partim ad MSS. Codicum fidem eruti & emendati, partim ex aliis Historiarum libris excerpti, publici juris sunt facti, & Venetiis in Typographia Ducali Pinelliana anno 1636. in folio impressi. Hi Commentarii cum sint valde rari, nolui bono rei literariæ publico deesse, quominus rursus illos excudi curarem, attamen autem non eadem forma & modo, sicuti illi, quorum exemplar imitatus sum, quod facile lectori curioso comparisonem instituenti constabit. Primò enim omnia nomina propria & scitu digna literis Cursivis (ut ita loqui liceat) imprimi curavi, notis quoque, quibus margines pleni sunt, signa & numeros addidi, ut evolventi sub visum statim occurrerent, quod in priori editione erat neglectum. Invenies quoque alios numeros in margine positos, qui tibi paginas Editionis supra memoratæ indicant; quod hic commone-

*A. Godus. * 2 facere*

NOVÆ HUIUS EDITIONIS PRÆFATIO.

facere te debui, ne ignorares, quid illi sibi vellent. Deinde etiam Indicem locupletissimum res & nomina horum Commentariorum simul complectentem adjeci; quoniam Commentarii ante dicti, sibi invicem valde sunt affines. Insuper his tractatibus judicium de quibusdam ex his Scriptoribus G. J. Vossii præmissi, ut in aprico esset, quanti illi ab aliis æstimentur. Cæterum si sensero studium hoc nostrum, qualecunque fuerit, tibi, Lector Benevole, probari & gratum haberi, dabo operam, ut & reliqua, quæ pari studio ac labore meditor, bonis auspiciis luce publica donentur: interim tuo favore benigno me complectere ac fove. Vale.

ELOGIA ILLUSTRIORUM VIRORUM DE AUCTORIBUS OPERUM.

Baptista Pajarinus Libro Primo Chronicorum Vicentinorum.

Sequutus enim sum in hoc brevi Opusculo Magistrum Coperium, antiquissimum rerum Vicentinorum Scriptorem, Ferretum Vicentinum, Benevenutum Campesano, Pulicem de Custodia, Magistrum Leoninum de porta S. Petri, & ANTONIUM DE GODIS, omnes hujus Civitatis Antiquitatum Scriptores. ANTONIUS enim DE GODIS anno MCXCIV. usque ad MCCCXI. Antiquitates scripsit, &c.

Idem Libro VI. in Familia DE GODIS.

De GODIS Moderniores: *Antiqui DE GODIS dixerunt. Hæc Familia, & antiquitate temporis, & sanguinis nobilitate, & Juris Civilis scientia, & opibus multum valuit. Anno enim à Nativitate Nostri Salvatoris MCCCXI. fuit ANTONIUS DE GODIS, qui Vicentinorum res gestas, atque Urbis desolationem scripsit, cujus Historiam vidi, multaque ab ea excerpti, quæ huic nostræ Lucubratiunculae adjeci.*

GERARDUS JOANNES VOSSIUS

De Historicis Latinis Lib. II. Cap. 64.

Item tum fuit Antonius de Godis, quem Jo. Bapt. Pajarinus initio Historiæ suæ refert inter Vicentinæ Historiæ scriptores, quos in commentario suo sequatur duces. Verba Pajarini referemus quo loco agimus de Felice de Custozza, & Adoro de Raynone. Item lib. VI. Sic de eo scribit: *Anno in nativitate Christi CIO CCC XIII. Fuit Antonius de Godis, qui Vicentinorum res gestas, atque Urbis desolationem scripsit; cujus Historiam vidi, multaque ab ea excerpti, quæ huic nostræ Lucubratiunculae adjeci. Hæc Pajarinus, quæ mihi suggessit Felix Osius vir Clarissimus.*

GERARDUS JOANNES VOSSIUS

In Additamento de Historiographis incertæ ætatis.

Anonymus Chronica condidit, sive memoriale de factis in Marchia, & prope Marchiam Tarvisinam. Auctor est accuratus & bonæ fidei: ut intelligo ex v. CL. Balthasare Bonifacio, qui eum extare auctor est apud v. CL. Georgium Georgianum.

ANTO.

ANTONII GODI,

Nobilis Vicentini,

CHRONICA,
QUÆ EXTANT.

PROLUDIUM.

E Narrare deliberanti miseras, afflictiones, oppressiones, clades, depopulationes, stupra, incendia, calamitates, & cædes, quas Civitas Vicentiæ, ejusque districtus hætenus passa est: Potestarias, & regimina, quæ in ipsa Civitate rexerunt, potissimè ab anno Domini MCCCXI. citra, quo anno ipsa Civitas extracta, & liberata fuit de servitute, jugo gravi, & iniquo dominio Paduano, sicut inferius apparebit, occurrunt aliqua anteriora de statu, & opulentia Civium, Districtualiumquè ipsius: Civitatisque ejusdem flagellis, calamitatibus, & ruinis, quas ipsa Civitas, & Districtus antea passa fuit, quorum in præsentì opere aliquam faciam mentionem, & ab ipsis incipiam, ut per ea apertius cognosci, & discerni possit, quid tunc fuerit ipsa Civitas, & Districtus, quid postea, quid nunc sit, omiſſis guerris, conjurationibus, everſionibus, & cladibus, quæ hic multo tempore viguerunt temporibus Marii, Felicisque Vicentinorum Civium, ipsisque complicibus adversantibus ad invicem, & in ruinam ponentibus ipsam Civitatem, & Districtum totum.

De statu veteri Vicentiæ, & Districtu
ejus.

Sicut ab antiquis *Vicentinis* audivi, & potissime ab olim Patre meo, qui curiosus perſcrutator fuit ab Antiquis *Vicentinis*, ut Domino *Arloto de Raynone*, qui valde à se, & antecessoribus suis res antiquas, conditionesque Civium de Civitate, & districtu *Vicentino* noverrat, Magistro Bono *Coperio* antiquissimo, aliisque Senibus, scientibus de gestis, & rebus antiquis, Districtus Civitatis extendebatur jam versus districtum *Veronensem* usque ad torrentem *Alponis*, ubi sunt ¹ *Cotolonga*, *Mentecleda*, *Villanova*: citra *Alponem*, *Ocharia*, *S. Bonifacius*, *Arcule*, ² *Lumilla*, & ut audivi *Colonia*, quas Villas certi *Gibellini* Cives, ac Commune *Vicentiæ*, conditionibus & pactis tradiderunt *Veronensibus* possidendas ad diu jam finitum tempus, ut tuerentur Civitatem, & Districtum *Vicentinum* à continuis injuriis, & incurſionibus, quas *Vicentini* à *Patavis*, *Guelforum* suggestionibus, quotidie tolerabant. Ex alia vero parte versus *Paduanum* ³ districtum protendebatur usque ultra *Brentam*, ubi sunt *Solagna* ⁴ *Roxana*, *Cismone*, *Baxianum*, *Cartigianum*, *Sancta Lucia*, *Frata*, & *Fontaniva*: quas terras injuste nunc *Patavi* potentia detinent *Vicentinis*, prout inferius declarabo. Igitur Districtus erat maximus, & in quavis re, homini necessaria, fertilis & abundans: Civitasque populosa, ornataque nobilibus Magistratibus, Civibusque. Cincta Civitas erat, ut ho-

A die est; sed magis populosa, & plena. Protendebatur à Porta Burgi *S. Felicis* usque ad *S. Blasium*, sicut veterum hodie apparent vestigia fovearum; à Ponte verò *S. Crucis*, Burgi Portæ Novæ usque ad *S. Bartholomæum* Burgi *Pusterle* extra Portam. In Burgis vero *S. Petri* apparent valles veterum fovearum: hæ quoque cinctæ erant, spaldatae & munitæ betifredis, ac foveis amplissimis undique circumdatae. Intra hanc vero Civitatem erant habitationes, & domus egregiæ. In Civitate autem erant Turres, & potentium virorum Palatia, sed in Districtu tot erant Castella ⁶, quot Magnates (nam quasi in qualibet Villa erat Castrum aliquod, quod custodiebatur per aliquem nobilem, seu potentem Civem) quæ per discordias latentiaque odia, inter eos vigentia, paulatim ipsis crescentibus, direpta & explanata sunt, adeo ut fere non sit hodie eorum, quorum fuerunt, ipsis civibus radicitus dissipatis, memoria. Audivi præterea, quod multi ex Nobilibus tam *Veronensibus*, quam *Patavinis* ex aliqua stirpe *Vicentina* ⁷ processerunt, ut Comites de *S. Bonifacio*, *Maltraversi* de *Montebello*, *Carra-rienses*, Domus *Monticulatorum*, quæ traxit originem antiquissime à certis Nobilibus de *Monticulo Precalzini*. Si vero Cives *Vicentini* sic commune bonum toto affectu appetissent, ut *Veneti* faciunt, & fecerunt, se adinvicem diligentes, & statum suis bonis augmentantes, ut debebant, Civitas *Vicentiæ* non fuisset impotentior Civitatibus *Veronæ*, & *Paduæ*. Sed ne-

5. Vicentiæ
ambitus, &
magnitudo.

6. Castra
Vicentini
Districtus
innumera.

7. Viri Na-
biles omni
familiis
Vicentinis.

A. Godus.

A. quco

1. Districtus
Vicentinus
Veronam
versus,
Pajarinus.
Cotolonga,
Montecleda
&c.
2. Idem.
Lumilla.

3. Districtus
Vicentinus
versus Pa-
duam.
4. Pajarinus.
Roxana,
Cismone.

2. Transitus
ad Dominos
de Romano.

queo præterire afflictiones, desolationes, adul-
teria, incendia, & clades, quæ *Vicentie* fue-
runt temporibus⁸ DD. de *Romano*, qui pri-
mo posuerunt sub iugo servitutis Civitatem,
& Districtum: incendia quoque, & derisio-
nes: ultimò & stupra, quæ passa fuit tempore
severissimi *Federici* Imperatoris.

De primis novitatibus hujus Codicis.

Igitur post reditum D. *Eccelini* de *Romano*,
qui propter aliquod impedimentum linguæ
Balbutiens¹ dicebatur, quique ab Imperatore
Federico contra *Saladinum Soldanum* transitave-
rat, ubi ab Imperatore, totoque Christiano-
rum exercitu, propter ejus strenuitatem auda-
ciam & virtutem, Dux & Vexillifer totius ex-
ercitus dignè meruit ordinari; idem electus
fuit in Potestatem Civitatis *Vicentie*. Cujus re-
giminis tempore filii² *Ganselini Gottonem Talie*
interfecerunt³, qui ante per eundem expulsi
de Civitate fuerant, domusque eorum, & tur-
res usque ad fundamenta subversæ.

Post cujus mortem fuerunt electi tres⁴ Po-
testates *Vicentie*, videlicet Dominus *Solimanus*
Judex⁵ pro parte *Vivariensium*, & *Pileus*
Pater *Vicentie* de *Zancano* pro parte Comitum,
suggestione dicti *Pilei* in Potestatem⁷ electus
fuit quidam *Jacobus* de *Bernardo* de *Bononia*,
anno Domini MCLXXXIV. qui in secreto
promiserat favorabilior esse parti Comitum,
quam *Vivariensium*. Hic in ejus regimine lites
plantavit, & odia, bannisque fecit Dominum
Eccelinum Secundum, filium alterius *Eccelini*,
qui propter ejus bonitatem Monachus diceba-
tur. Itaque partes ad pugnam veniunt, quæ
tunc ad invicem querelantes, incensa & com-
busta⁸ fuit major pars Civitatis *Vicentie* die
XXI. Decembris millesimi superscripti, parte
Domini *Eccelini*, & *Vivariensium* succumben-
te, cum qua tunc exivit D. *Pistor* Episco-
pus *Vicentinus*, postquam intus, extraque orie-
bantur graves inimicitie, prædationes, & bella.

Interim *Veronenses*, amici⁹ Communis *Vicen-
tie*, venerunt *Vicentiam* brachio potenti, &
eundem *Jacobum*, in secundo sui regiminis an-
no, removens de regimine¹⁰, posuerunt *Vic-
entie* Potestates duos, unum videlicet Domi-
num *Ostionellum* de *Turrisendis* pro parte illo-
rum de *Vivario*, alterum verò¹¹ *Zeumillium* de
Chriceris pro parte Comitum *Vicentie*.

Post quos successit¹² *Gunsfredus* de *Medio-
lano* in regimine, sub quo excitata fuerunt
contra D. *Eccelinum* discordiæ, & guerræ, &
prælio commisso apud *Marosticam*, quæ tunc
erat Dominorum de *Romano*, *Vicentini* totum
Burgum combusserunt.

Huic in regimine successit¹³ D. *Bonapax*
Faba de *Brixia*, anno MCLXXXIX. Qui
cum exercitum *Vicentinum* ultra *Brentam* con-
tra *Brixianum* duxisset, plurimi ex parte utra-
que capti, & mortui fuerunt. Post quæ idem
D. *Eccelinus*, undique amicitias collectis, sci-
licet *Estensi* Marchione, totoque populo *Pa-
duano*, ivit ad Villam *Carmignani*, & cum ex-
ercitu *Vicentino* dimicando, *Vicentini* occubue-
runt¹⁴; eoque prælio capti fuerunt plures, quam
duo millia ex *Vicentinis*, *Patavium*que con-
ducti. *Vicentini* vero ad *Veronensium* præsidium
recurrentes¹⁵, promoverunt eos contra *Pa-
tavos* exercitum validum ducere cum Carro-
cio, brachio potenti *Paduanorum* districtum cur-
rentes, nemini parcendo, Villas, & Castra
sternendo, prædando, incendiaque ponendo us-
que prope Civitatem *Paduæ*, ita ut scintillæ ignis
in Civitate caderent. Postmodum facta pace,

relaxatis captivis¹⁶ *Vicentinis* de *Paduanis* car-
ceribus, *Vicentinorum*, *Veronensium*que exerci-
tus revertitur.

De relaxatione autem *Vicentinorum* facta præ-
ter scientiam D. *Eccelini*, idem gravissimè in-
dignatus, se cum *Veronensibus*, atque *Vicentinis*
& Comite tamquam *Guelfo* conjunxit. Qua-
propter *Paduani* indignati valido exercitu in-
vaserunt¹⁷ Curiam *Honariæ*, quæ antea cogno-
men fuerat DD. de *Romano* usque in diem il-
lum, qui postmodum cognominati, & dicti
fuerunt de *Romano*.

Anno MCCI. Potestate *Vicentie*¹⁸ D. *Mar-
chesino* de *Mainardis* de *Ferraria*, confederatis
ad invicem *Vicentinis*, *Veronensibus*, & *Tarvisi-
nis*, aqua fluminis *Bachilionis*, quæ per poten-
tiam *Paduanorum* recta *Paduam* currebat, fa-
cta valida ad Cerum rosta, ablata fuit¹⁹ in totum
Paduanis: & posita fuit per rectum alveum *Ri-
perie*. de cujus fluminis remotione apparet vetus
scriptura in Ecclesia Sancti *Georgii* in Curia *Mon-
tis Berice*, quam ego pluries legi.

Potestate autem D. *Uliverio*²⁰ *Engelbardo*,
interfectus fuit²¹ D. *Andreas* de *Seratico* in ter-
ra *Leonici*, præliando pro illis²² de Castro *Vin-
culo*, & de *Monticello* contra Commune *Leonici*,
anno MCCIV. die XXX. Octobris.

Succedente post prædictum D. *Bernardo* *Ve-
xillifero* de *Papia*, Studium²³ Generale fuit in
Civitate *Vicentie* Doctoresque in Contrita S.
Viti manebant: ut etiam hodie apud Priorem
S. *Viti* apparent Privilegia²⁴ collationis Studii.

Potestate verò D. *Drudo*²⁵ *Buzarcarino* de
Mediolano, idem pro suæ personæ securitate mi-
sit ex Civibus *Vicentinis* *Mediolanum* obsides,
Artusum D. *Corradi* de *Vivario*, *Albertum*que
filium *Pilei*²⁶ *Vicentini* de *Zancano*, pluresque
alios ex nobilioribus. Qui cum, contra volun-
tatem partium *Vicentinorum*, ipsos sicut obsi-
des retineret, indignati *Marchio Estensis*, &
Comes *Bonifacius* de S. *Bonifacio* persuaserunt
Comiti *Guidoni*, & *Corrado* de *Vivario*, & *Pi-
leo Vicentinis*, cæterisque aliis de parte sua, ut
eundem D. *Drudum* interficerent. Qui die III.
Aprilis MCCIX. ipsum Potestatem ceperunt,
seque in Potestates eligi fecerunt prænominati
Comes *Guido*, & *Corradus* de *Vivario*, hortatu
& favore *Marchionis*, & Comitum de Sancto
Bonifacio. Tunc vero Doms, & Turres plures
amicorum multorum DD. de *Romano*, ipsis
fugatis, straverunt in terram.

Cumque grandi exercitu persequerentur ami-
cos D. *Eccelini*, & partem suam in *Sandricum*,
fortè ab eorum regiminis introitu viginti die-
bus²⁷, *Sadolinus Guidoti*, & Comes *Albertus*
de *Tarvisio*²⁸ cum illis de *Bregantiis*, & certis
aliis expulsis de Civitate cum eis, cum aduna-
tione, & guarnimento, cum festinatione, &
expulsorum subsidio, viriliter pervenerunt con-
tra exercitum *Vicentinum*: ubi commisso certa-
mine exercitus *Vicentinus* succubuit, captique
ibi fuerunt idem Comes, & *Corradus* de *Vi-
vario*, similiter *Pileus Vincentii*, & multi alii
de complicibus, & fautoribus suis, & in Ca-
stro *Bregantiarum* turpiter captivati.

Postea statim occurrit *Vicentiam* Comes *Bo-
nifacius* de S. *Bonifacio*, seque in Potestatem²⁹
Vicentie decerni fecit. Qui in ejus regimine de-
struxit³⁰ Palatium *Petri Morisii* cum duabus
Turribus. Cumque idem Comes esset quasi
Dominus *Veronæ*, *Vicentie*, & *Ferrariæ*, fa-
vente sibi *Mutina*, conspiravit³¹ ipse, & *Mar-
chio*, *Baxiani* & *Bregantiarum* Castra destruere.
Et scientes D. *Eccelinum* ægrotare in *Brixia*,
facto guarnimento *Veronensium Vicentinorum*,
alio-

1. Eccelinus
I. Balbutiens
fit Dux, &
Vexillifer
exercitus
Christiani
contra
Soldanum.
Idem
Potestas
Vicentie.

2. Gottonis
Talie mors.
3. Mauri-
sius. Gansel-
mi Gottonem
Talie.

4. Tres
Vicentie
Potestates
uno tem-
pore.

5. Solima-
nus Judex.
6. Mauri-
sius. Pileus
Vicentie.
Pater Al-
berti de
Celsano.

7. Jacobus
de Bernardo
Bononien-
sis, Potestas
Vicentie,
bannit Ec-
celinum II.

8. Vicentia
magna ex
parte com-
busta.

9. Veronen-
ses amici Vi-
centinorum.

10. Jacobus
de Bernardo
privatur
Prætura
Veronensi.

11. Vermu-
leum de
Crescentiis
vocat Mau-
ritius.

12. Vifredo-
sus eadem.

13. Bonapax
de Faba
Brixien-
sis, Potestas
Vicentie,
Eccelinum
bello la-
cessit.

14. Ecceli-
nus Vicen-
tinos cecidit,
& capit ad
Carmigna-
num.

15. Vicenti-
ni ab Ecce-
lino victi
implorant
auxilium
Veronen-
sium.

16. Paduani
restituunt
Vicentinos
captivos.

17. Adimunt
Curiam
Honariæ.

18. Marche-
sinus de
Mainardis
Potestas
Vicentie.

19. Bachi-
lionis aqua
clauditur
Paduanis.

20. Al.
Enferbardo.
Maurisius.
Enferbardo.

21. Idem.
De Casti-
gnunculo.

22. Andree
de Seratico
cades.

23. Bernar-
dus Vexilli-
fer, Potestas
Vicentie.

24. Studium
Generale
Vicentie.

25. Al.
Cellari.

26. Drudus
Buzarcar-
inus, Potestas
Vicentie.

27. Al.
Buzarcar-
inus.

28. Boccar-
inus.
Smeregus.
Buzarcarinus.

29. Al.
Vicentii
utrobique
Pajarinus.

30. MCCVI.
Drudo
Potestas
Vicentie.

31. Comes
Guido, &
Corradus
de Vivario.

32. Eorundem
capto cum
Pileo Vi-
centii.

33. Man-
ritius Ja-
cobinus
Guidoti.

34. Pajarinus.
Odalimus
Guidoti.

35. Comes
Albertus
Tarvisinus.

36. Comes
S. Bonifacius
Potestas
Vicentie.

37. Petri
Morisii
Palatium.

38. Cor-
spiratio
Comitis
S. Bonifacii.

39. & Marchio-
nis contra
Eccelinum.

aliorumquē amicorum cum exercitu valido equitaverunt ultrā *Brentam*, castrametatique sunt contra *Baxianum*, ubi erant amici *D. Eccelini* pro tutela.

Dum autem hæc ad notitiam *D. Eccelini* ægrotantis in *Brixia* pervenissent, mox ipse collectis amicis³², quos secum potuit ducere, & facto guarnimento de mille equitibus, auxilio quoquē *Tarvisinorum* requisito, qui statim cum Carrocio, & grandi exercitu in auxilio *D. Eccelini*, & suorum amicorum venerunt, *D. Salin-guerra* de *Ferraria* partem Marchionis invasit, ipsamque fugatis amicis suis totaliter occupavit³³. Hæc autem dum ad aures prædictorum Marchionis, & Comitis pervenissent, jam ad expugnationem *Baxiani* cum parati essent, sine mora ulla cum exercitu toto *Vicentiam* revertuntur. *D.* quoquē *Eccelinus* hoc sentiens cum suo exercitu ipsos acriter persequabatur usque ad Villam³⁴ *Sandrici*, occidendo, capiendū, & deprædando, incendio & prædæ ponendo Villas, & Domos, nemini parcendo. Cucurrerunt quoque aliqui de exercitu, à persecutione non cessantes, usque ad Pontem *Pusterle* propè Civitatem. Tantus quoquē tunc timor, & tremor fuit *Vicentinis*, quod nisi tunc literæ supervenissent³⁵ Domino suo ex parte Regis *Othonis*, qui *Romam* pro Imperiali diademate fuscipiendo pergebat, ut ad cum sine induciis festinaret, Civitatem *Vicentie* expugnasset, eamque vi cepisset.

Anno Domini MCCIX. iussu regio relaxatus fuit de carceribus, & de Regimine depositus Comes Sancti *Bonifacii*, & positus fuit *Vicentie* pro Vicario *D. Gulielmus* de *Lando*³⁷ *Placentinus*. Post cujus Regis coronationem rediit *Vicentiam* *D. Eccelinus* pro Vicario³⁸, & Rectore *D. Imperatoris*. Qui ut regimen sumpsit, occasionibus inventis, bannivit & condemnavit quammultos *Vicentinos*, adjiciens, eos contra ipsius mandata de Civitate *Vicentie* recessisse. Castrum quoque *Grancone* funditus evertit, ad quod ex eis aliqui confugerunt. Tunc finaliter Civitas, & Districtus disciplinam cepit³⁹ argumentari gueris, scandalis, discordiis, & odiis clam, & palam quotidie, intus & extrâ pullulantibus absque⁴⁰ medio. Quamobrem tractatu, & hortatu Marchionis, & Comitis *Bonifacii*, venit grandi exercitu, viribus totis *D. Bartholomeus* de *Palatio*⁴¹ Potestas *Veronæ*, ad quorum servitia venerunt *Mantua*, *Regium*, *Cremona*, *Brixia*, & *Papia*; sed *Verona* cum Carrocio & exercitu, contra *Leonicum*, ipsumque expugnaverunt vi: eoque victo, omnia prædæ & rapinæ ponentes, equitaverunt usque Pontem *altum*⁴² propè *Vicentiam*, ubi prælio commisso cum *D. Eccelino*, & *Tarvisinis*, qui ad præsidia *Vicentie* venerant sine mora, pars Marchionis, & Comitis occidit⁴³ in conflictu, & ignominiosè in fugam conversi & victi quammulti ex eis trucidantur, interficiuntur, & capiuntur, factaque tunc fuit mirabilis præda ex illa victoria.

Anno MCCXIV. Tempore Regiminis *D. Marini Zeni*, Potestatis *Vicentie*⁴⁴, pax, & tranquillitas magna fuit in Civitate *Vicentie* & districtu, restitutis omnibus extrinsecis bannitis in domos, ac eorum bona. Eodemque tempore *D. Eccelinus* vendidit Comuni *Vicentie* *Marosticam*⁴⁵, pretio quadraginta milium librarum parvorum pacto adjecto, quod Castrum per *Vicentinos* nullatenus deberet reparari.

Potestate *Vicentie* *D. Luzertino* de Bono-

nia, quem in Rectorem eligi fecerat *D. Ugutio Pilei*, quoniam amici *D. Eccelini* Tertii⁴⁷ qui ab aliquibus Hæreticus⁴⁷ vocitatur, malè tractabantur, & ipse quasi privatus erat jurisdictione ponendi Potestates, & Officiales in Civitate *Vicentie*, contra conventiones exhibitas prædecessori suo, tertiaque pars *Vivariensis* pertinebat; reliqua verò Comiti remanebat: indignatus, cum plurima tam peditum, quàm equitum quantitate venit de *Tarvisio* *S. Petrum* in *Gude*; deinde *Bulzanum*, omnia prædæ rapinæ & cædi ponendo. Dum autem *Vicentini* cum suo exercitu eidem juxtà Villam⁴⁸ *Braidi* *S. Viti* insidias posuissent, ut arte ipsos improvisò caperent, à quibusdam amicis secretò præmonitus de insidiis, gentibus suis animatis ad bellum, quamquam multo adversariorum numero paucioribus, adjiciens mortis supplicium, si qui suorum terga verterent, magna audacia contrâ *Vicentinos* irruit. Quare sua virtute, & probitate *Vicentinos* deduxit in conflictum, ubi capti, cæsi & vulnerati fuerunt⁴⁹ ex *Vicentinis* in maxima quantitate, & tota Contrata subjecta, & posita maximæ prædæ, stupris, & adulteriis, sævientibus inimicis pro libito. Hæc autem fuit prima victoria Tertii *Eccelini* post mortem Patris. Tunc *Paduanorum* interventu *D. Eccelinus* fit amicus⁵⁰ *D. Ugutionis Pilei*. Dum autem intestina odia, latentisque discordiæ iterum pullulassent, partes in Civitatem ad pugnam⁵¹ venerunt (erat enim *D. Ugutio Pilei* cum *D. Eccelino*, & pars sua) in qua graviter *D. Luzertinus* Potestas vulneratur, & strages maxima, & effusio sanguinis sævissimè exercetur: nec non horribundum⁵² periculum, totaque Civitas incendio & rapinis subjicitur.

Potestate postmodum *D. Aldrigeto*⁵³ de *Faventina*, omnes turres, munitionesquē DD. de *Romano* tradidit idem Potestas pro sua securitate in custodia *Paduanorum*. Unde *D. Albericus* graviter indignatus, tractatu habito cum fratre suo *D. Eccelino*, tunc Potestate *Veronæ*, die quadam tempestivè *D. Artusius* de *Vivario*⁵⁴ irruit armatus cum guarnimento contrâ Custodes suæ turris ipsamque recuperavit: cucurrerunt & *D. Albericus*, Comes *Vivariensis*, *Ugutioque Pilei*, & *D. Eccelinus* cum præsidio *Veronensi*. Ex alia quoque parte *Paduani* potentes in auxilium Potestatis *Vicentie*, & partis suæ venerunt, commissaque pugna in Civitate, pars Potestatis *Vicentie* *Paduana* succubuit, factaque fuit illa die cædes maxima, multique ex majoribus *Vicentinorum* effugiunt de Civitate, anno MCCXXVII. Episcopus quoque⁴⁵ *Vicentinus* cum multis, qui ad arcem *Brendularum* confugerunt, contra Civitatem præliatur. Idem fecit *Valerianus* de *Bregantiis* cum suis. *D.* verò *Albericus* cum exercitu valido equitavit *Grancanam*⁵⁵, Castrumque cepit. Corruit similiter & Castrum *Valeriani* fortissimum⁵⁶. Villam *Mansionis* per diu obsessum, Civitatemque *Vicentie* viginti octo continuis mensibus gubernavit, & rexit.

Anno MCCXXIX⁵⁷, Potestate *D. Philip-po*⁵⁸ *Juliano* de *Venetis*, surrexerunt quidam de *Baxiano*, qui se *Liberos* appellabant, contra *Masnadas* *D. Alberici*, & partem suam, dicentibus *Liberis*, Dominos de *Romano* nullam habere jurisdictionem, & Comitatum in *Baxiano*. Quare venientes ad arma pars illorum de *Romano* superatur⁵⁹. *D.* autem *Eccelinus* hoc sentiens, gravissime animatus, potenti brachio celeriter equitavit *Baxianum*, & cum inimicis dimicando eos bello superavit, & vi-

32. Apparatus Eccelini contra eundem.

33. Salin-guerra Ferrariam occupavit.

34. Maurilius, Bolzanus.

35. Melius Domino Eccelino.

36. Pajarinus, Joannes de Placentia.

37. Gulielmus de Lando Vicentia Potestas.

38. Eccelinus II. Vicentia Vicarius, & Regis nomine Imperatoris Vicentinos complures bannivit.

39. Grancone Castrum evertit.

40. Fortè. Augmentum.

41. Melius fortasse modo.

42. Bartholomæus de Palatio, Potestas Veronæ, movet bellum Eccelino, & Vicentinis.

43. Leonicum expugnavit.

44. Pons altus prope Vicentiam.

45. Eccelini victoria de Marchione, & Comite Bonifacii.

46. Marini Zeni, Potestas Vicentie.

47. Pajarinus Anno MCCXXI.

48. Maurilius, Zuberus.

49. Factio Liberatorum de Baxiano vincitur ab Eccelino.

50. Maurilius, Ramus.

Pajarinus, & Smerogus, Lambertino.

47. Eccelinus III. Hæreticus vocitatus.

48. Maurilius, Engarsi Idem. Bressanviti.

49. Eccelinus III. Vicentinos sternit.

50. Fit amicus Ugutonis Pilei opera Paduanorum.

51. Pugna inter partes Vicentia.

52. Forte letgendum Prælium.

53. Maurilius, Aldrigetus Faventinus Potestas Vicentia.

54. Artusius de Vivario.

55. Grancone Castrum capit ab Alberico.

56. Exple lacunam istam ex Maurilio.

57. Pajarinus Anno MCCXXI.

58. Maurilius, Zuberus.

59. Factio Liberatorum de Baxiano vincitur ab Eccelino.

cit. Sed cum de eo querimonia Potestati *Vicentie* fieret, ex hoc idem Potestas vocatis ad se præfatis DD. de *Romano*, & adversariis suis pro discordia sedanda, demum maxima diligentia, & deliberatione cognitis & auditis juribus, & allegationibus partium, diffinitiva sententia in publica concione pronuntiatur, sententiatum, & declaratum fuit, jurisdictionem, & Comitatum⁶⁰ prædictum de jure præfatis DD. de *Romano* spectare, & pertinere.

60. Comitatus Baxiani adjudicatur Dominis de Romano.

61. Portus, & Leniacum expugnatur.

62. Guido de Rode *Vicentie* Potestas Magnates expellit.

63. Magnates expulsi, qui.

64. Opera Paduanorum idem Pratori reconciliantur.

65. Paduanorum potentia in Civitate *Vicentie*.

66. Maurisius.

Guglielmo Sivolato.

anno M. CCXXXII.

Smereghus de Sonellis.

67. Comes S. Bonifacii destruit.

tutrum DD. de Romano Leonici.

68. Paduani, & *Vicentini* Dominos de Romano bello lacerant.

69. Paduani a Tarvisinis ignominiose caduntur.

70. Legem. Quæ tunc erat, quasi sub dominio Paduanorum, infocata, quod contra Paduanos nullum aliquid contradicere non valebat.

71. Fratri Joannis de Seledo, Ordinis Prædicatorum, Facundia, Probitas, & Auctoritas.

Per idem quoque tempus *Padua*, *Vicentia*, *Mantua* moverunt contra Civitatem *Veronæ* exercitum. Portum quoque, & *Leniacum*⁶¹ expugnauerunt, comburendo, & in prædam cædemque totam Contratam ponendo. Et cum circum circa Civitatem *Veronæ* cuncta depopulassent, omnes ad propria prædia mox remearunt.

Anno MCCXX D. Guido de Rode fuit *Vicentie* Potestas, qui timens potentiam Magnatum quamplures ex Nobilioribus *Vicentinis*⁶² relegavit in *Lombardiam* ex parte utraque, inter quos fuerunt⁶³ Ugutio *Pilei*, D. Petrus Comes, Singofredus de *Arzignano*, Paninsacus de *Trissino*, Ugolinus *Amistadii* de *Berica*, D. Artusius de *Vivario*. Interim facta conjuratione omnes de confinibus recesserunt, D. Artusio dumtaxat excepto, qui infirmus cum licentia remeavit ad patriam. De hoc Potestas turbatus, eos fecit certa die coram se comparere, qui mandata spernentes, se *Monticulum*, apud *Ugutionem Pilei*, pro eorum tutela reduxerunt: furoreque commotus Potestas equitavit illuc cum exercitu *Vicentino*, & cum eo *Paduani*. erant enim adstricti succurrere, cum opus esset. Qui tandem sine bello rebelles induxerunt ad mandatis Potestatis obediendum⁶⁴ venire cum plena fiducia, & securitate ipsorum. Habebant illo tempore *Paduani*⁶⁵ potentiam maximam in Civitate *Vicentie*, Civitatis fortalitia munitioneque eorum arbitrio gubernantes, & possidentes.

Anno MCCXXX, Potestate Domino⁶⁶ Julio Sivoloto de *Alexandria*, Comes *Rizardus* de S. Bonifacio equitavit *Leonicum*, & *Turrim*⁶⁷ DD. de *Romano* destruxit. Post hæc *Paduani* exercitum moventes contra *Baxianum*, & *Vicentini* contra *Monticulum Præcalcini* de parte illorum de *Romano* (exosos enim habebant *Patavi* DD. de *Romano*) gravissima damna, prædationes, & clades ibidem, & etiam in *Musolenso* sine mensura fecerunt⁶⁸. *Tarvisinis* quoque magno certamine ad solatia D. Albrici perventis, pugna valida commissa, *Paduani*⁶⁹ ceciderunt in conflictu: ubi captis quam multis ex majoribus *Paduanis*, omnibus eorum arceffis & apparatu relictis, cum maximo dedecore, & jactura non parva redivit *Paduam Patavinus* exercitus: similiter & *Vicentinus*, *Vicentiam*⁷⁰, quæ tunc erat quasi sub dominio, taliter infocati, quod contra *Paduanos* ullum aliquid contradicere valebant.

Surrexit quoque his diebus quidam Frater *Joannes Seledo*⁷¹ Ordinis Prædicatorum, vir eximie facundie innocentieque vitæ apparens, mirabiliumque effector operum, qui sua prædicatione reduxit inimicitias graves, & odia ad veram concordiam, dilectionem, & pacem. Et non solum *Vicentie*, *Tarvisii*, & *Feltrii* inter Dominos de *Camino*, illos de *Coneglano*, & Dominos de *Romano*; sed & *Veronenses*, *Mantuanos*, *Brixienfes*, & Comitem S. Bonifacii. Tantæque fuit eloquentiæ, & auctoritatis, quod in dictis Civitatibus Statuta, & Ordinamenta ejus emendaret, & confirmaret arbitrio. Captivos quoque Civitatum prædictarum omnes liberos relaxare fecit: & (quod mirabilius vi-

detur) cum certo die ordinato in Civitate *Veronæ* convenissent populi Civitatum, & locorum præmissorum, eorum Episcopi, & Clerus universus cum Vexillo Civitatis, *Aquilejensis* Patriarcha, Marchio *Estensis*, & quidam F. *Jordanus*⁷² vir magnæ famæ, quorum numerus⁷³ vix connumerari potuisset, in quadam ejus prædicatione in Civitate *Veronæ* super sedandis inimicitis, & scandalis universis, ferè cunctis discalciatis, omnes adstantes, clarè & ad intellectum apertè potuerunt ipsum Patrem prædicantem audire: finitaque prædicatione omnes, cunctis injuriis remissis & facta pace, ad eorum patrias revertuntur, Deo de prædictis gratias plurimas deferentes. In tantæ postmodum temeritatis prorupit Homo hic vesaniæ, quod sub specie innocentie simplicis, & sanctæ vitæ, omnibus vir bonus apparens, præfontuose in majori Consilio *Vicentie* eligi se fecit in Ducem⁷⁴, & Comitem Civitatis, Statutaque Communis correxit, emendavit, & statuit pro libito voluntatis, Officialesque, quos voluit, posuit in Civitate veluti Dominus naturalis. Rebus quoque hic taliter ordinatis, *Veronam* accessit, & illud idem ibidem fecit: verum pro suæ securitate personæ acceptis quibusdam obsidibus, fumpfit & Castrum S. Bonifacii, *Ilasium*que, *Ostiliam*que & munitiones *Veronæ*. Sed cum *Vicentie* rumor esset, quod potestas non mutaretur, & quod iste Frater Ducatum in Civitate *Vicentie* tali modo quæsitum obtinere vellet; *Ugutio Pilei*, illi de *Camino*, *Patavi*que Fratri *Jordani* consilio, per quem tunc tota *Padua*⁷⁵ regebatur, induxerunt Potestatem *Vicentie* rebellare⁷⁶ Fratri *Joanni* prædicto, & parti *Dominorum* de *Romano*: & venientes *Patavi* *Vicentiam* munierunt, fortalitiaque Civitatis ultra solitum. Hoc autem cum audisset F. *Joannes*, *Joanni*

parva Equitum comitiva *Vicentiam* venit, favorem populi pro se putans habere. Dum verò iret per Civitatem, Turresque, & munitiones peteret, veniensque ad domum illorum de *Zancanis*, invenit ibi aliquos sibi contrarios, & rebelles. Inde autem recedens venit ad domum Communis, ubi per turbam suam captus est Potestas, Judices sui, & tota ejus familia: & laceratis Statutis Communis, librisque forbanitorum, deposuit omnes de Palatio. Hæc verò dum *Patavis* nota forent, statim *Vicentiam* cucurrerunt guarnimento non parvo, & sic D. *Ugutio Pilei*: & insultum contra ipsum Fratrem, & partem suam unanimiter facientes in Episcopali Palatio⁷⁸, tandem ipsum cum ejus familia ceperunt; Postmodum, sedatis rebus, F. *Joannes Veronam*⁷⁹ revertitur, non tamen tanto favore, & audacia, ut solebat Castrum quoque *Calderii*, & Castrum S. Bonifacii restituit Comiti, & obsides relaxavit. Et quoniam hujus *Joannis* verbum non à Deo; sed ab homine processerat, idè hoc modo subito evanuit. Voluit enim quæ hominis erant exercere, rei ad se non spectanti turpiter immisceri, volendo sibi Comitatum, & Ducatum acquirere contra debitum rationis.

Resurgentibus hic postmodum intestinis discordiis, & scandalis, intus & extrà sævior, asperior guerra committitur. Nam cum novus Potestas deberet eligi, non concordantibus Magnatibus ad invicem, consilio D. *Ugutionis Pilei* electus fuit quidam F. *Jordanus*⁸⁰ sub spe ut non eligeret Marchionem *Estensem* in Rectorem (timebatur enim de eo, quod se cum Dominis de *Romano* confederaverat) ipse Frater, tamquam Pseudopropheta, commisit electionem hanc F. *Joanni* de *Verzario*, qui statim ele-

git

72. Frater Jordanus vir magnæ famæ.

73. Concursus ad Prædicationem Fratri Joannis.

74. Reprehenditur, quod appetit Ducatum *Vicentie*.

75. *Padua* tota Fratri Jordani consilio regebatur.

76. Potestas *Vicentie* rebellat F. Joanni.

77. *Mantua* fuit de *Zachariæ*.

78. F. Joannes capitur in Episcopali Palatio *Vicentie*.

79. Libertatis redditus adit *Veronam*.

80. Facilius eligendi Potestatem *Vicentie* permittit Fratri *Joanni* de *Verzario*.

git⁸¹ Marchionem *Azonem* Potestatem *Vicentiae*, qui (ut infra notabitur) fuit mors, & destructio Civitatis. Hic verò Potestas cum D. *Ugutione Pilei*, & parte *Vivariorum*, quæ potens tunc erat in Civitate *Vicentiae*, guerram movet sævissimam contra Dominos de *Romano*, Comitem *Vicentinum*, & partes suas anno MCCXXXVI.

Hujus regiminis tempore Imperator *Federicus*, in *Alemania* adhuc exilens, per suas imperiales literas⁸² scripsit Potestati, & Populo *Vicentino*, ut certa die coram ejus Majestate interesse deberent in *Lombardia*, apud⁸³ *Parmam*. Conceptorum ex hoc suspitione amicos⁸⁴ Dominorum de *Romano* Potestas *Vicentiae* relegavit in *Insula Venetiarum*, inter quos fuerunt *Oldericus Carnaroli*, *Thomas Vincentii*, & *Bonifacius de S. Urso*: præcepitque filiis⁸⁵ *Meliorantiae de Trifino*, ne præter ejus licentiam Civitatem *Vicentiae* exeant. Qui dum spreto mandato, Civitatem exivissent, eosdem bannivit, damnaque maxima in terris suis dedit.

Cum verò Imperator venisset *Veronam*⁸⁶, misit Legatos suos, scilicet *Ciprianum*, & *Judicem*⁸⁷ *Rofredum*, quibus Marchio noluit audientiam⁸⁸ præbere; sed neque Imperiales literas audire, gravem poenam imponens loquentibus cum eis. *Lombardis* quoque transitum⁸⁹ Imperatoris in *Lombardiam* conantibus impedire, pugna commissa *Lombardi* vincuntur. Cum vero in *Lombardiam* transivisset, *Paduani Vicentini*que *Paduanorum* inductu, sub quorum quasi erant dominio: *Tarvisini* etiam maximo apparatu exercitum⁹⁰ ducunt contra *Veronenses*, castrametatique sunt apud Castrum *Rivaltæ*⁹¹ Domini *Ugutionis de Crescentiis*, in quorum etiam præsidium venerunt *Mantuani*, quampluresque *Lombardi*, conspiratione adversum Imperatorem facta. Eisque sic deprædantibus *Veronensem* districtum, undique igni & ferro, prædæ & cædi ponendo, D. *Eccelinus* tunc *Veronæ* Potestas hæc Imperatori notificat, qui erat *Cremonæ*, subsidium⁹² quærens. Mox Imperator non piger in hoc; sed veluti *Hirundo* per æthera volitando, quadam die *Veneris de Cremona* recedens, venit ipsa die apud S. *Bonifacium*⁹³ pro magna parte combustum. Mox autem ut ad exercitus *Paduanorum* aures Imperatoris rumor advenit, die statim sequenti totus exercitus sine ordine convertitur⁹⁴ relictis tentoriis, spoliis, & divitiis multis. Cum autem Imperator prædictum recessum scivisset, velociori cursu, & per compendia eos prævenit, antequam Civitatem *Vicentiae* ingredi potuissent, accedensque ad muros Civitatis Imperator, invenit ipsos hortatu Marchionis, Potestatis *Vicentiae*, pro defensione munitos. Imperator quoque cognoscens, quod hæc rebellatio potius à Marchione, & à *Patavis* processerat, noluit statim vi Civitatem expugnare, sed dulciter admonuit, & tentavit colloquiis intrinsecis, ut cum fiducia personarum suarum, absque quaestionibus eidem præbeant introitum Civitatis. Quibus male respondentibus, jussu Imperatoris gentes suæ furore processerunt ad murum Civitatis, vique ipsum acriter expugnantes tandem ascendunt murum Civitatis, & inde venientes ad portam Civitatis, ipsam vi⁹⁵ aperuerunt. Quod cernentes Potestas, & *Paduani* hic existentes, nulla defensione facta, statim per quandam *Pufferlam* versus *Camartium*, Civitate desolata relicta⁹⁶, aufugiunt. Tunc Imperator tamquam *Draco* sævissimus cum *Theutonicis*, & *Veronensibus* Civitatem ingressus est. Excurrunt tunc stipendiarii, & *Veronenses* ipsam totam incendio ponentes, occidentes pariter, &

A prædantes quoslibet, & spoliantes tam Viros, quam Mulieres, & Reverendos Dominos, per Civitatem totam stupra, & vituperabilia adulteria, & alia sævissima opera undique committendo: nulli ætati, sexuique parcendo. Arserunt tunc carceres Civitatis, & Communis Turris campanæ quoque cecidere, tunc..... & facti sunt Custodes Turris. Unus autem videns ipsam intus ardere se vivum projecit, quanto citius potuit, de turri, & cecidit super stationes Ovetariorum, & periit; alter vero igne extinctus est. Postea elevata fuit Turris, & factus fuit in ea de muro revoltus pro tutela Campanarum, & turris Custodum. Illo namque pestifero die audiri potuit per Civitatem totam ploratus, & ululatus multus. Tunc extinctus fuit honor, & decus Civitatis, ipsaque flammis tradita, & patribus cæsis, adulteris & rapinis undique per Civitatem exactis, quod fuisse narratur in die Omnium Sanctorum Millesimi supradicti.

B Recedens⁹⁷ Imperator de Civitate reliquit D. *Sigibertum de Mantua* in Potestatem, & Vicarium suum. Ante tamen cujus exitum Civitatis volens experiri quemdam suum Astrologum, ut, qua egressurus esset via, eidem ediceret, Astrologus facto Brevi, & clauso in manibus Imperatoris tradito, oravit, ut eo non aperto, qua parte vellet, Civitate exiret. Qui per quandam fracturam muri Civitatis, quam novam fecit, Civitatem exivit, apertoque Brevi invenit⁹⁹ repertum: PER PORTAM NOVAM EXIBIT REX. Exinde vero Imperator Astrologum habuit majori honore, & reverentia sibi carum.

C Cum D. Imperator in manibus D. *Eccelini* regimen, & dominium Civitatis *Vicentiae* commendaret, ignoransque ipsum esse tam dolosum ad scelera committenda, existentibus ipsis in *Viridario* Episcopatus *Vicentiae*, dixit D. *Eccelino*, accepto in manu cultellino¹⁰⁰: Volo te docere, quomodo debes dominium, & regimen Civitatis firmiter obtinere, cœpitque decapitare herbas longas. Quo viso ait D. *Eccelinus*: Mandata D. Imperatoris firma mente tenebo.

D Dum postmodum, existente D. *Eccelino* in exercitu cum *Veronensibus*, *Vicentinis*, *Paduanis*, *Tarvisinis*, ad exercitum equitaret D. *Albricus de Romano*, *Ugutio* cum suis sequacibus insultum¹ fecit contra eum anno MCCXXXVII. die Mercurii V. Augusti, taliter quod relictis spoliis vix evasit, quamquam alia die ad dictum exercitum attigerit postea. Duodecimo die Mensis prædicti ablata fuit *Pischeria* per *Lombardos* Civitatis *Veronæ*.

E Anno MCCXXXVIII. fuit D. *Henricus de Ebulo*² de *Apulia* Potestas *Vicentiae* pro D. *Theobaldo Francigena*, Vicario D. Imperatoris in *Verona*, *Vicentia*, & *Padua*.

F Anno MCCXXXIX. die Sabbathi XII. Maji D. *Albricus* cum auxilio illorum de *Camino* abstulit³ *Tarvisum* de dominio Imperatoris *Federici*. Die vero *Veneris* X. Junii dum Imperator equitaret⁴ de *Leonico Veronam*, & secum duceret Marchionem *Estensem*, *Petrum* Comitem de *Montebello*, *Ugutionem Pilei*, pluresque alios *Vicentinos*, & *Paduanos*, cum fuit prope S. *Bonifacium*, fingentes se prædicti Marchio, *Ugutio*, & *Petrus* velle visitare Comitem, cum licentia tamen D. Imperatoris, intraverunt Castrum, sed postmodum non sunt reversi cum omnibus suis, qui equitabant cum eis. Eadem quoque die abstulit⁵ *Petrus Comes Montebellum* de manibus Imperatoris, & *Ugutio Monticulum*; Imperator vero *Veronam* accessit. Die Jovis XXIII. Junii. *Gabriel de Leonico*,
A 3

97. Discessus Imp. Vicentia qualis.

98. Sigebertus Mantuanus, Potestas, & Vicarius Vicentiae. Mauricius. Gualt. m. Vicent. comitem.

99. Melius se haberet. Scriptum. Astrologi Casarej responsio de discessu Casareo. Vicentia.

100. Monumentum Imp. ad Eccelinum de modo regenda Vicentia.

1. Ugutionis insultus contra Albricum de Romano.

2. Henricus de Ebulo, Potestas Vicentiae.

3. Albericus de Romano potitur Tarvisio.

4. Imperatoris accessus Veronæ.

5. Castrum S. Bonifacii, Montebellum, & Monticulum adimuntur Imperatori.

81. Azo Marchio Estensis, Potestas Vicentiae.

82. Literæ Federici Imp. ad Commune Vicentiae.

83. Mauricius, Apud Perniam. Id ipsum legitur in Pajarino.

84. Potestas Vicentiae relegat Amicos DD. de Romano.

85. Præceptum ejusdem contra filios Meliorantiae de Trifino.

86. Accessus Federici Imp. Veronam.

87. Mauricius. Rani. Fredum.

88. Marchionis conatus contra Nuntios, & Literas Imp.

89. Lombardi frustra conantur impedire ingressum Imperatoris in Lombardiam.

90. Paduani cum Vicentinis tendunt ad excidium Veronæ.

91. Rivaltæ.

92. Eccelinus auxilium implorat imperatoris contra Paduanos.

93. Imperator tendit ad S. Bonifacium.

94. Paduanorum fuga ad mare.

95. Cur combusta.

96. Vicentia qua ratione ab Imperatore capta.

6. Leonicum nico, tunc pro Imperatore Leonci Potestas, eidem ad-empium.

48. brico de Romano, Comiti de S. Bonifacio, & Ugutioni Pilei, qui omnes juraverunt contra D. Imperatorem, & D. Eccelinum de Romano.

7. Decapitati

Vicentie

iusu Ecceli-

lini.

Gulinus

Zenelli.

Vivianus

Judex.

Vincentius

Brutofante.

Bonus Ada.

Guidolinus

Rainaldi.

Pajarinus.

Guglielmus.

Idem. Vi-

vianus Ju-

dex, quon-

dam Vicen-

tii, & Brutofan-

ti. &c.

Idem.

Arnaldi.

Joannes

Bifonus.

Bokenus

Notarius.

Idem.

Idem.

Idem.

Idem.

Idem.

Idem.

Idem.

Idem.

Idem.

Idem.

Idem.

Idem.

Idem.

Idem.

Idem.

Idem.

Idem.

Idem.

Idem.

Idem.

Idem.

Idem.

Idem.

Idem.

Idem.

Idem.

Idem.

Idem.

Idem.

Idem.

Idem.

Idem.

Idem.

Idem.

Idem.

Idem.

Idem.

Idem.

Idem.

Idem.

Idem.

Idem.

Idem.

Idem.

Idem.

Idem.

Idem.

Idem.

Idem.

Idem.

Idem.

Idem.

Idem.

Idem.

Idem.

Idem.

Idem.

Idem.

Idem.

Idem.

Idem.

Idem.

Anno MCCXL. die XXI. Aprilis decapitati 7 fuerunt in Platea de Domo Gulinus quondam Zenelli Judex. Vivianus Judex, Vicentius Brutofante, & Bonus quondam Ade Judices: & Guidolinus Rainaldi in tormento vita privatur per D. Theobaldum Francigenam, tunc Potestatem Vicentie, mandato D. Eccelini. Sensit enim eos poditorie Civitatem Vicentie tradere velle D. Alberico de Romano.

Die XVI. Augusti Vicentini recuperaverunt Castrum Montis Vitalis. Et die XXVI. dicti Mensis, Dominus Eccelinus Joannem Bifonum de Hostilia, & quendam Bokenum Notarium, qui nolebant Hostiliam ei tradere, decollavit.

Die VII. Septembris decapitatus fuit prope Palatium Communis Padue Advocatus de Padua per D. Theobaldum Francigenam, pro Imperatore Potestatem Padue.

Eodem Millefimo, circa finem Mensis Octobris, Guido Comes Vicentinus dedit⁸ Castra S. Urfsi, & Scledi D. Eccelino de Romano, Avunculo suo, & rediit ad partem cum Vicentinis. Die vero Sabbati X. Novembris, dum partes in Pojana ad invicem praeliarentur, D. Eccelinus intravit Villam, & Castrum Pojanae, & pacifice habuit. Altera vero die sequenti quiete habuit Castrum Noventa. Cumque die Martis sequentis D. Eccelinus putaret absque certamine intrare, & habere Leonicum, Leonicensibus cum comite S. Bonifacii, Petro Comite Vicentino, & Ugutione Pilei, cum amicis suis se ad defensionem loci viriliter exponen- tibus, non fuit ausus appropinquare Castro, sed cum viderent se nullo modo posse Eccelino resistere, die XXI. ejusdem Mensis se tradiderunt, & terram cum Castro D. Eccelino, & D. Theobaldo Francigenae Potestati Vicentie pro D. Imperatore, qui ibidem pro Capitano, & Potestate posuerunt Araldum de Monticello⁹; Montem vero de Monticello¹⁰ in Pojana, & Jordanum de¹¹ Bugolongo de Monticello in Zauzano.

Anno MCCXLI. Cum D. Eccelinus, Theobaldus Francigena, & Dominus¹² Ricardus Thibaldinus, Potestas Vicentie, essent cum exercitu apud S. Bonifacium in quodam congressu facto die Dominico V. Maji, interfecti fuerunt¹³ Henricus Luscius, Conradus Vincentii de Bregantiis, & Trentinus Zignonis de Malado, qui erant in exercitu Vicentino. Hic D. Ricardus pro D. Imperatore regimen tenuit Civitatis anno MCCXXXIX, & duravit usque MCCXLII.

Die quoque XXX. Maji facta depopulatione, & guasto circa S. Bonifacium, Monticulum, Montebellum, Seraticum, Montursum, Clampum, Granconam, in ipso reditu ceperunt Castrum Meledi¹⁴.

Die Jovis V. Septembris equitavit cum exercitu Vicentino D. Ricardus Potestas Vicentie contra Clampum, positisque insidiis proditoribus, capti fuerunt ex ipsis tres Milites, & quinque fuerunt mortui. Facto guasto revertitur exercitus Vicentiam.

Die Primo Novembris Pileus Ugutionis Pilei, fecit amputari¹⁵ manus & pedes, nasumque & oculos effodi Desiderato: Gazo quoque fodi fecit de capite luminaria, nasum vero, & pedes

A amputari: quos tamquam proditores ceperat in Campanca Monticuli.

Die Sabbati XXIV. Novembris Potestas Vicentie equitavit cum exercitu contra S. Joannem, & Clampum, & facto guasto, & praeda¹⁶ de decem paribus Bovum, Capris, Porcisque non paucis, & captione quammultarum personarum rediit exercitus Vicentiam.

Anno MCCXLII. D. Matthaeus de Scledo fuit electus Potestas¹⁷ Leonici. Die VII. exeunte Novembris, dum D. Theobaldus Francigena, Vicarius Imperatoris, & D. Eccelinus summo studio ad interitum rebellium D. Imperatoris congregassent in Civitate Vicentie exercitum copiosum, D. Ugutio Pilei, & Petrus Comes de Montebello miserunt Vicentiam ad DD. Theobaldum, & Eccelinum de pace tractanda cum eis: & taliter processit negotium, quod D. Theobaldus, & Eccelinus cum quibusdam accesserunt Altavillam, ubi cum fiducia venerunt Ugutio Pilei, Petrus ejus filius, & Comes Petrus, & filius ac Milites de Seratico, qui Seraticum detinebant. Et in colloquio Ugutio pro se, & complicibus suis exposuit, quod omnes, qui secum erant, volebant beneplacito DD. Theobaldi, & Eccelini firmiter obedire, qualibet conditione omissa. Cui D. Eccelinus respondens, ait, quod de hoc erat valde contentus, tamen volebat, quod honor hujus compositionis exhiberetur D. Imperatori. Quo dicto omnes praedicti pro se, & aliis complicibus suis juraverunt¹⁸ in manibus DD. Theobaldi, & Eccelini mandata D. Imperatoris, ac ipsorum, & Communis Vicentie in personis, rebus, castris, & munitionibus suis attendere, & observare, & hoc modo D. Eccelinus eos recepit ad gratiam.

Die quoque sequenti D. Eccelinus equitavit¹⁹ Monticulum, & habuit Castrum²⁰, indeque recedens, ivit Montebellum. Castro quoque cum munitionibus recepto, statim ivit Leonicum, dieque sequenti ivit Seraticum, & Castro munito rediit Vicentiam.

Die XVI. Junii, exercitu Vicentino existente ad S. Joannem²¹ in la Rogna, ad Villae, & Contratae depopulationem parato, D. Henricus Malacapella²² timens potentiam, & nequitiam D. Eccelini, & volens ad suam gratiam venire, dedit pro obside D. Manfredum Rizzardi Ceniario²³, Potestatem Vicentie, & sic ipso recepto de mandato D. Eccelini universus exercitus ad patriam revertitur. Die vero XXIV. Octobris D. Galvanus²⁴..... juravit Potestariam Civitatis Vicentie, & infero hoc, fuit maximus terramotus, eademque die captus fuit D. Marcobrunus²⁵..... eundo Baxianum, per homines D. Alberici de Romano.

Cum autem proditorie die Martis IV. Novembris Comes S. Bonifacii clam insidias posuisset²⁶ illis de Leonico, & aliquos dolo venire fecisset versus Leonicum, omnes minus provide in eos irruentes, & eos fugientes persequendo, inciderunt in manus inimicorum, ubi capti fuerunt D. Paltonus Mundinus²⁷, Guize- rinus de Montecavagni²⁸, & multi alii, & vix evasit D. Matthaeus de Scledo, Potestas Leonici.

Cum vero per Imperatorem cuncta in Verona, Vicentia, Padua, ac Tarvisio in manibus D. D. Galvani, Theobaldi Francigenae, & Eccelini de Romano essent posita, consilio & hor- tatu D. Eccelini, summo voto ad dominium & praedictarum anhelantis, qui etiam potentior aliis duobus videbatur, prosternuntur funditus turre²⁹, & palatia DD. de Pileo, Scipio-

9. Araldus de Monticello.

10. Montes de Monticello.

11. Jordanus de Bugolongo de Monticello.

12. Pajarinus.

13. Vchalonga.

Idem.

Celfano.

14. Smere-

gus. Rizar-

dui Thibal-

dini.

15. Henri-

cus Luscius,

Conradus

de Bregan-

tiis.

Trentinus

Zignonis.

Idem.

Idem.

Idem.

Idem.

16. Præda Potestatis Vicentie & S. Joanne, & Clampo.

17. Mat- theus de Scledo Potestas Vicentie.

18. Ugutio Pilei, & Petrus Comes redeunt ad mandata Imperatoris.

19. Monticulus devenerunt in potestatem Eccelini: Itinera ejusdem varia.

20. S. Joannes in la Rogna.

21. Henricus Malacapella.

22. Manfredus Rizzardi: Potestas Vicentie.

23. Galvanus Marobrunus.

24. Forte is qui Marobrunus de Vivario Pajarino.

25. Comes S. Bonifacii insidiatur Leonicensibus.

26. Paltonus Mundinus.

27. Guize- rinus de Montecavagni.

numque quorundam quoque Nobilium Civium amicorum suorum: Castrum insuper *Montur-si*²⁹ valde fortissimum, diu obsessum & cap-
tum radicitus subvertitur, & idem de Castro *Monticuli* Majoris factum est. Tunc in tantam prorupit insaniam³⁰, & furorem D. *Eccelinus*, quod cuncta regebat, & summa sagacitate detinuit omnes illorum *de Pileo*, tam Masculos, quam Fœminas, qualibet omiffa reverentia. Et Masculos quidem fecit spadari, oculis de capite effossis! Dominas autem variis tormentis affecit excisis mamillis.

Prosterni, & dirui fecit Castrum *dell' Iso-la*³¹, eminens in Civitate *Vicentie*, quod postea sub dominio *Paduano* reparatum fuit.

Duravit afflictio, & flagellum dominationis perversæ illorum *de Romano* usque MCC-LVIII.³² ut infra notatum est. Sed nec hujusmodi pestis sævit tantum contra omnes *de Pileo*; sed contra amicos eorum, & indifferenter³³ contra quoscunque Magnates, Cives, & Districtuales Civitatis *Vicentie*; sed & *Verone*, *Paduæ*, & *Tarvisii*. Sed excessit furoris modum contra *Patavos*. Duodecim mille *Paduani*³⁴, qui secum erant in Civitate *Veronæ*, in quodam guarnimento, crudeliter igne extincti in domo à *Mileo*, audita *Paduæ* rebellionem ad instantiam venerabilis Legati D. *Philippi Ravennatis* Archiepiscopi, qui ipsam Civitatem suo dominio subegit, regnante Papa *Alexandro* Summo Pontifice, quod fuisse narratur anno MCCXLVI. Potestate *Vicentie* D. *Antonio Brosina*³⁵ *Paduano*, qui stetit in regimine Civitatis *Vicentie* per ferè duos annos pro D. *Ecelino*.

Favente quoque Fortuna, *Patavi* hortatu Legati, qui collecto exercitu *Padua* equitavit ad *Rostam Ceri*, pertinentiæ tunc *Custoze* (nam sub vocabulo *Custoze* comprehendebant *Longaram*, & *Seculam*)³⁶ Die decimo exeunte *Julio*, in crepusculo diei, aciebus in ordinem stratis ad *Villam de Longare*, agri *Vicentini*, cum sono tubarum, & clamore hominum venerunt, ut *Rostam* illic à *Vicentinis* obstrusam rumpe-
rent, aquamque per consuetum alveum *Paduam* labi facerent. *Vicentini* igitur magno tumultu, & fortiori animo cum multis & militibus & peditibus, Gentibus Ecclesiæ, & *Paduano* populo obviam iverunt, ne *Patavi* aquam obstrusam aperirent. Illic igitur ex utraque parte pugna est commissa, & in dicto certamine cum exercitu *Vicentino* succubuerunt *Vicentini*. In eodem conflictu D. *Antonius* Potestas interfectus est, & per vim capta fuit *Rosta* prædicta, quam à subreptione *Paduæ* per ferè unum mensem recludi fecerat D. *Eccelinus*³⁷, quam multis aliis ex melioribus civibus *Vicentinis* etiam in conflictu prædicto cadentibus.

Postmodum absque modo ubique in Civitate *Tarvisii*, districtu *Paduæ*, *Vicentie*, *Veronæ*, in locisque ubique perversæ dominationis ipsius immanitas sævit, postposita omni reverentia, nulli sexui, & ætati parcendo, acerbissimè insontes puniendo, sceleratosque, & nefarios sublimando: usque dum divina contra eum desuper sententia ultio processit. Nam idem *Eccelinus*, cuncto affectu intentus peiora³⁸ prioribus cumulare, recedens de *Brixia* exercitu copioso castra fixit in *Campestribus Urceorum*, volens ad partes *Cremonæ* transire³⁹. *Cremonenses* quoque undique amicitiiis collectis viriliter contra ipsum unanimes juxta Castrum *Soncini*⁴⁰ sua tentoria posuerunt. in quorum auxilium non tardè venerunt *Mantuani*, & *Ferrarienses* cum *Marchione Estensi*, *Mediolanensibus*

A quoque magnifice venientibus. *Cremonenses* celeriter obviam euntes, nitebantur struere⁴¹ pontem super flumen *Olei*, per quem exercitus *Mediolanensis* pertransiret. Interim tractatu occulto habito cum quibusdam Magnatibus populi *Mediolani* de arripiendo⁴² Civitatem *Mediolanensem*, qui etiam filios proprios pro servitute tribuerunt, nocte confurgens occulte remisit cunctum populum, & exercitum *Brixiansem*, ipse vero cum octo millibus equitibus armatis, in quibus erat numerus electorum militum, avidus ad *Mediolani* aspirare dominium, per *Palazolum*⁴³ flumen *Olei*⁴⁴ pertransivit: veniensque ad *Aduam*⁴⁵, fluvium transvadavit, ubi occurrentibus tractatus *Mediolanensibus* consciis, animo clarissimo, tanquam secum consequuti prædam *Mediolani*, velociter percurrentes cum iis, aliud, quam putabant sibi evenit. Nam *Martinus della Turre*⁴⁶ Vir procerus, & Capitaneus Civitatis, qui cum *Mediolanensi* exercitu in auxilium *Cremonensium* ibat, præmonitus à certis *Pergamensibus* de omni tractatu, & itinere D. *Eccelini*, statim retrocedens cum exercitu suo, celeri cursu prævenit D. *Eccelinum*, & gentem suam. Quicum tractatus *Mediolano* proditus esset, omnes armis Civitate exeuntes irruerunt contra gentes D. *Eccelini*. Qui videns, se cogitatione sua frustratum, ad invadendum *Burgum* conversus est: sed *Burgenses* armis, se viriliter defenderunt, ita ut ad invadendum Castrum *Tricium*⁴⁷ converteretur, sed ab ipsius expugnatione armis recedere coactus est, Burgo⁴⁸ tamen igne, & præda vastato. Qui cum *Vicomercatum*⁴⁹ cum suis gentibus introisset, credens eas ibidem reficere; audientes hæc *Veronenses*, & *Mantuani* cum exercitu magno cucurrerunt velocissime, figentes eorum castra juxta Flumen *Aduam*, custodientes vada fluminis, quia putabant D. *Eccelinum*, posse flumen transmeare: & alia quoque ex parte exercitus *Mediolanensium* commotus est contra ipsum. Timensque D. *Eccelinus* in Castro includi, & ad flumen, & ad alia in commoda pervenire, disposuit confirmata acie, prælio aut vincere, aut per acies inimicorum transire. Cum itaque ad expugnationem pontis fluminis accessisset, inito certamine, jaculatus sagitta graviter vulneratur D. *Eccelinus*, ita ut crescente dolore, cessans animare suos, in prælio quasi derelictus à suis, & à suis inimicis undique circumventus, captus est⁵⁰, exercitusque suus confictus est. Hoc autem gestum fuisse narratur anno MCCLIX. in die S. *Cosmæ* XXVII. exeuntis Septembris. Quem captum *Cremonenses* in Castrum *Soncini* adducunt, ubi doloribus vulneris circumventus, tandem ex hac vita migravit⁵¹, nullo relicto filio.

B Dum ad aures D. *Alberici*⁵² de ipsis clarius pervenisset, idem timore personæ cum Uxo-
re, sex filiis, duabus filiabus in Castrum S. *Zenonis*

41. Cremonensium apparatus contra Eccelinum.

42. Eccelinus adspirat ad Mediolanensem dominium.

43. Palazolum.

44. Olei flumen.

45. Adua.

46. Martinus Turrianus adversatur conatibus Eccelini.

47. Tricium.

48. Eccelinus Burgum ejus vastat.

49. Vicomercatum ingreditur.

50. In Aduam transitu vulneratus capitur.

51. Mortuus ex dolore vulneris.

52. Albericus, audita morte fratris, se recipit in Castrum S. Zenonis cum omni familia.

53. Obli-
detur in
eodem
Castris.

54. Traditur
hostibus a
popularibus
eiusdem
Castris.

55. Mors
eiusdem
Uxoris, &
filiorum
ejus.

Zenonis, valde fortissimum, & omnibus neces-
sariis benemunitum, se locat, putans furorem
transire: sed factum aliter, quam sperabat,
evenit. Nam breviter cunctæ Civitates Mar-
chiæ *Tarvisinæ* conjuratæ cum exercitu contra
S. Zenonem, ipsum firmissime circum circa un-
dique obsederunt⁵³ per quatuor menses conti-
nuos, ita ut nulli esset facultas intrandi, vel
exeundi Castrum. Stipendiarii, & alii popula-
res Castris, sive tractatu, sive mortis timore,
Dominum suum cum Uxore sua, ejusque fi-
liis, & filiabus, & Castrum *Tarvisinis* tradi-
derunt⁵⁴. Quos captos ad Civitatem conducunt,
in foroque publico, tractis *D. Alberico*, & fi-
liis, crudelissime carnibus laceratis omnes pa-
riter⁵⁵ extincti sunt. Uxor quoque cum filia-
bus suis, summa impietate naribus, & ma-
millis excisis, interfectæ sunt, nulla sobole
sibi relicta. Hæc quoque gesta dicuntur in
MCCLX. die XX. Augusti.

51. De Conditionibus, & Qualitatibus *D. E-* *celini*.

Habentur
hæc eadem
in fine
Lib. II.
Chronici
Monachi
Paduani.

Dum erat à principio tamquam civis, ante-
quam ad aliquod dominium pervenisset,
militarem vitam ducens, erat acer contra ho-
stes: blandus & lætus contra amicos: in pro-
missis exequendis fidelis & constans: stabilis
in proposito: in consilio, & verbis providus,
& discretus: in toto aspectu corporis, & ge-
stis suis Miles egregius apparebat, statura cor-
poris mediocris: sed postquam ad potentiam,
& dominium pervenit, in contrarium conver-
sus est. Nam de blando, & suavi in elatum,
& superbum convertitur: in locutione terri-
bilis solo homines aspectu terrebat: in incessu
superbus, valdè supersticiosus, propter quod
quammultos innoxios supplicio tradidit: cru-
delis quoque, nullatenus misericors, ad omnia
crimina, præterquam ad luxuriam, semper pro-
nus. Hic quoque super has Civitates, sub do-
minio Imperatoris exercuit acerbum & rigi-
dum dominium, videlicet *Feltro*, *Cividato*,
Tarvisio, *Padua*, *Vicentia*, *Verona*, & *Brixia*,
& in multis Castris tam *Cremonensis*, quam
Mediolanensis districtus, tamquam Tyrannus,
sine mensura, & moderamine nemini parcen-
do ubicumque sæviendo.

De suprema Crudelitate *D. Alberici* de Romano.

Scribitur, quod inter cæteras crudelitates,
quas non facere, sed dicere, & audire hor-
rendum, flebileque videtur, dum ipse certos
viros nobiles *Tarvisinos* in foro publico ad
mortis patibulum adduci fecisset: ipse tam-
quam sævus, & pessimus homicida, antequam
ad finem vitæ ducerentur, intentus ipsis do-
lorem, & pœnam acerbiorē præbere, con-
duci jussit antè eorum oculos Vxores suas, &
Filiis, quibus horrendo spectaculo constitutis,
videntibus maritis, depositis vestimentis us-
que ad camisas, &c.

*Reliqua desiderantur, quæ facile supplebunt
ista Caroli Sigonii, quæ subnecto ex Libro XIX.
de Regno Italiæ, donec Salimbenus de Salimben-
nis, cujus ex fontibus emanarunt, edatur in lu-
cem.*

7. Albericus
sibi ob fra-
tris necem
timet.

8. Castrum
S. Zenonis.
Ejus Arx
munitur ab
Alberico.

Albericus Isilino deletis, parum se tuto⁷ esse
Tarvisii ratus, in castrum⁸ *S. Zenonis*, nuper
in finibus *Tarvisinis* ad ejusmodi tempora con-
ditum, se recepit, atque eo thesaurum, & fa-
miliam transtulit: arcem vero in colle sitam
fossis, muris, turribus, atque omni genere
machinarum adversus quoscumque hostium im-

Apetus communivit, eamque omni genere ci-
bariorum in multos annos instruxit, *Germanos*
atque *Italos* ibi maxime probatos centum se-
cum habens, atque alios viginti consiliorum
participes. Ante vero quam *Tarvisio* cederet,
facinus omnium atrocissimum, atque immani-
tate plane barbarum perpetravit³, quod *Salim-*
benus illius ætatis æqualis memoriæ consecra-
vit. Quippe sævissimo odio adversus *Tarvisi-*
nos accensus, vigintiquinque ex Urbis Primo-
ribus, quamvis nulla ab eis injuria provoca-
tus, arripuit, & suspendio sædissimo destina-
vit, ac mox XXX. nobiles mulieres illorum,
B aut matres, aut filias, aut sorores, aut uxores
in forum produxit, atque in eorum conspe-
ctu vix se filii sui nothi rogatu ab earum am-
putandis naribus temperavit; pallas tamen us-
que ad ubera ita præsecuit, ut etiam quæ ve-
landa erant turpissime denudaret: ac subinde
suspensis viris, eas sub patibulo transire, atque
oribus suis tibias expirantium tangere compul-
sit: demum auxilii, ac consilii inopes trans-
amnem *Silim*⁴ traduxit, atque ibi vasta in so-
litudine dereliquit. Illæ autem omni humano
subsidio destitutæ, ac vix mentis compotes fa-
ctæ, postquam satis se ac fortunam suam mu-
liebriter eluxerunt, pudendis, parte vestium
circà mammæ contenta, utcumque contextis,
C iter ad æstuarium distans XV. millibus pas-
sum intenderunt. Quo ubi summis laboribus
per aspera, & inculta loca, jam die ad occa-
sum inclinante, nudis afflictæ pedibus perve-
nerunt, piscatorem, quem forte prætereuntem
prospexerant, ad se lachrymarum plenæ voca-
runt, atque ab illo auxilium ingeminatis fletibus
poposcerunt. Ille autem species esse Dæ-
monum, aut marina monstra aliquot arbitra-
tus, primum expavit; deinde propius animo
collecto accessit: ac dira illarum calamitate per-
specta, misericordia tactus, eis se, quoad pos-
set, affuturum ostendit; ac singulas exigua,
D quam habebat, cymba in brevem Insulam,
ubi sibi vile tugurium comparaverunt, trans-
tulit, atque ibi pro copia nocte comiter ha-
buit. postridie vero prima luce majori lembo
impositas, *Venetias* omnes devexit, atque eis
in *D. Marci*⁵ Basilica constitutis, statim *Osta-*
*vianum*⁶ Cardinalem, Pontificium *Lombardiæ*
Legatum, quitum *Venetis* erat, de novo hoc,
atque inter pauca Fortunæ exempla memoran-
do casu edocuit. Quo ille audito perculsus,
E extemplo ad eas venit, ac cibo suppeditari jus-
so, confestim populum universum ad concio-
nem vocavit, ut rem turpem quidem auditu,
sed multo deformiorem aspectu cognosceret.
Ita completo repente foro ex editiore loco se-
riem hujus historiæ oratione quam potuit acer-
bissima demonstravit, ac sub hæc verba mulie-
res, ita ut venerant, nudatas ac dehonestatas
produxit. Quibus rebus universi pro ipsarum
indignitate, ac foeditate permoti, ingenti sub-
lato clamore dicere cœperunt. ⁷ *Moriatur dete-*
standus Tyrannus, ac vivus cum uxore, & libe-
ris concremetur, & tota ejus progenies extirpetur.
F Quibus ille vocibus excitatus subjecit: Præ-
clare admodum dicitis, vestra enim oratio præ-
cipue cum divina Scriptura consentit, quæ in-
quit: *Non sit bonum impio, nec prolongentur dies*
ejus; sed sicut umbra transeant, quia non timet
faciem Dei. Ego verò, quoniam tantum con-
sensum, atque ardorem animorum vestrorum
non nisi Dei voluntate excitatum existimo,
auctoritate Omnipotentis Dei, & BB. Aposto-
lorum *Petri* & *Pauli*, & Legationis Apostoli-
cæ, qua fungor, Crucem adversus *Albericum*
in-

3. Ab eodem
Tarvisii
crudeliter
facinus
perpetratum.

4. *Silim*
amnis.

5. *D. Marci*
Basilica.
6. *Osta-*
vianus
Cardinalis
Legatus
Pontificatus.

7. Voces po-
puli contra
Albericum.

8. Legatus pontificis crucem indicit adversus Albericum.

indico⁸, ac plenam omnibus peccatorum remissionem indulgeo, qui vel ipsi contenderint, vel alios per se miserint, vel quodcunque adjumentum ad hanc pestem è terris exterminandam attulerint. Inde matronis Senatui commendatis, urbe discessit. Ea res mirè universam Marchiam ad ultimas poenas *Alberico* etiam expetendas accendit.

9. Concilium totius Marchiæ contra eundem.

Quamobrem *Alberico* sæpe cum suis è Castris *S. Zenonis* excurrente, atque ipsum *Bassianensium*, & *Tarvisinorum* agrum infestum assiduus prædis pecudum, hominumque agendis habente, mense Martio populi Marchiæ, *Azone* Marchione adhibito, convocati⁹ consilium inierunt, qua potissimum ratione *Albericum* cum tota sobole possent extinguere, ac tandem Marchiam non solum tyrannide, sed etiam metu tyrannidis in perpetuum liberare. Multis dictis sententiis, demum communibus populorum opibus bellum illi internecinum inferendum constituere. Quare armis, machinis, commeatibus, cæterisque rebus ad diuturnam obsidionem, atque oppugnationem necessariis expeditis, *Patavinci*, *Vicentini*, *Tarvisini*, cæterique finitimi populi Cruce instructi Kal. Maji ad Castrum *S. Zenonis* cum carrociis accesserunt, ac castris posititis ita cinxerunt, ut nemo aut inde crumpere, aut eo irrumpere se invitis, atque inscientibus posset; eo animo, ut non prius inde abscederent, quam castrum cum *Alberico* in potestatem adduxissent. Ita muris sæpe trabuchis, manganis, gattis, lithobolisque percutiendis, facibus telisque in hostes jaciendis, præliis cruentis edendis, res usque in mensem Augustum extracta est, quo tempore *Azo* integrum adduxit *Ferrariensium* supplementum. Quod ut *Mesa Germanus*¹⁰ murorum custos animadvertit, milites præfidiarios advocatos in hanc sententiam appellavit.

10. Mesa Germanus Castris S. Zenonis Custos.
11. Oratio ejusdem ad Commilitones secum obsessos.

¹¹ *Neminem vestrum esse arbitror, Commilitones, quin quanto in periculo sumus, & quam impari conditione pugnemus, intelligat. Nobis dimidia pars nostrorum sociorum interiit, & quotidie aliquis interit: quique superstites sunt, assidua præliorum contentione debilitati sunt: hostibus contra vires, ac copiae novis in dies auxiliis, ac supplementis augentur; nos victu rebusque necessariis indigemus: illis omnia, quæ cupiunt, abunde undique suppetunt. Quin igitur, dum licet, atque integra res est, nobis consulimus, & postquam Oppidum tueri non possumus, saltem nos, & fortunas nostras servamus.*

Quam orationem cum universi maximo assensu probassent, XII. Kal. Sept. murorum cinctum hostibus tradiderunt, cum eo, ut ipsi incolumes cum equis, armis, ac stipendiis suis abirent. *Albericus* autem, ut hostes intra mœnia vidit, se proditum ac perditum esse vociferans, ex Palatio in turrim editiorem cum conjuge, & liberis suis refugit; atque ibi per triduum tristitia, ac mœrore confectus mansit. Postquam autem hostes, arce occupata, suffodiendæ turri cuniculos agere sensit, tum conjugem ac liberos lachrymantes sic lachrymans appellavit.

12. Alberici de Romano Oratio ad Uxorem, & Filios.

¹² *Quo rerum in articulo fortunæ nostræ sitæ sint, cernitis. quippe eo redacti sumus, ut propediem in manus nostrorum hostium veniamus: quos pro certo habendum est, in nos durissimè consul-*

A *turos, à quibus se multis modis violatos fuisse existimant. ego vero omne supplicium æquo animo patiar, si eos vobis innocentibus pepercisse cognovero. Quod si vobis vitam concesserint, mementote vos necis meæ vindices profiteri, neque enim amicorum, atque affinium in Italia prompta vobis deerunt præsidia: & quotidie cogitate, quemadmodum avitam virtutis, ac fortitudinis gloriam conservetis.*

Atque his dictis lecto incubuit, ac flens fortunam detestari suam incoepit. inde collecto animo familiares suos accivit, atque ut ipsi sibi in extremo discrimine suo consulerent, auctor fuit; monens, ut se ipsum ac familiam suam hostibus dederent, ac se, uxorem & liberos *Azoni* præcipue commendarent, ut memorafinitatis, suam & filiorum suorum clientelam fusciperet, & se captivum tenere satis haberet.

Quibus acceptis, *Ludovicus Bononiensis*¹³, qui erat familiarium princeps, *Badoario* Prætoris *Tarvisi* accersito, se illi tradere *Albericum*, & familiam ejus servata incolumitate velle ostendit. Quod cum ille se accipere non posse dixisset, ne ipse se, & sodales suos conservandi tempus amitteret, *Albericum*¹⁴ cum familia Præ-

13. Ludovicus Bononiensis familiarium Alberici Princeps.

C *toribus, ac Populis Marchiæ accipientibus tradidit: atque ipse cum sociis, prout pactus fuerat, exiit. Cæterum ut populi se Alberici, & Liberos ejus compotes factos senserunt,*

14. Albericus cum tota familia in hostium potestatem venit.

vix magnitudinem lætitiæ ac voluptatis capere animo potuerunt, ac concilio convocato, & relatione de illis facta, omnes uno consensu extremo in eos vindicandum esse supplicio, neque ulli parcendum esse cruciatui¹⁵ censuerunt. Ita primum Filios ejus sex mares productos, tibiis, brachiisque ipsorum in conspectu parentum crudelissimè amputatis, mulctarunt, ac postquam membra singula à corpore puero-

15. Terribilè cum eadem morte extinguitur.

D *rum avulserant, ea ori oculisque eorum adhuc palpitantia admoverunt. Uxor autem, & Filia duæ nubiles, quæ non solum innocentia, sed etiam ætate ac forma, qua facile omnium in se oculos convertebant, misericordiam elicere jure debebant, ad stipites alligatæ viventes, ac frustra fidem Dei, hominumque flebiliter implorantes, subjecto igne crematæ sunt.*

E *Albericus ultimus cui tam dirum spectaculum morte ipsa acerbius, atque atrocius fuerat, postquam peccata sua rite confessus est, ipso ne loqui posset ore occluso, pedibus ad equi caudam alligatis, per tota castra sic tractus est, ut unusquisque forcipibus bolum ex carnibus ejus excerpserit. Quare probris, ac tormentis ad fatietatem inimicorum affectus, cum jam hominis speciem, atque halitum exuisset, expiravit. Ut autem cadavera filiorum per castra populi cujusque divisa, sic Patris reliquiæ lupis, cæterisque feris devorandæ objectæ sunt, ac dirum in primis humanæ conditionis exemplum omnibus divinam justitiam intuentibus præbuerunt. Hæc X. Kal. Septembris gesta sunt. Postridie, tumultu populari concito, castrum *S. Zenonis*¹⁶ eversum, atque inde Ro-*

16. Castra S. Zenonis, & Romanum everfa.

F *manum quoque solo æquatum. Filio, qui matronas à truncatione narium vindicarat, non solum venia, sed etiam præmia data. Hic fuit exitus potentissimæ à Romano familiæ, quæ, nisi ei summa diligentia fuisset occursum, facile imperium consequuta Lombardiæ fuisset. Hæc Sigonius in laudato loco.*

Expliciunt Antonii Godi Chronica, quæ extant, & Supplementum ejus.

57.

NICOLAI SMEREGI,

Notarii Vicentini, de Burgo Berica,

CHRONICON,

GERARDI MAURISII & ANTONII GODI Monumentis affine:
Ab Anno MCC. usque ad annum M CCLXXIX.

ADJECTO

SCRIPTORIS ANONYMI SUPPLEMENTO,

Ab Anno MCCLXXIX usque ad annum MCCCXII.

FELIX OSIUS

Primus utrumque eruit, & emendatum ad MSS. Codicum
fidem publici juris fecit.

1. Marchesinus Maurisio, Godio, & Pajarino.

2. Viradinus de Costa. Maurisio.

3. De Benincasa eadem.

4. Supple ex Pajarino. De Gualardis: sive de Vailardis ex Maurisio.

5. Buzacarinus Maurisio. Buzacarinus Godio. Buzacarinus Pajarino. 6. Eccelinus capit Vicentiam Potestatem.

7. Fit ipse Vicentiam Potestas.

8. Rambertinus Maurisio. Luxerinus Godio.

In anno MCC. Indictione tertia, fuit Potestas Vicentie D. Mainardus de Mainardis de Ferraria, & ibi stetit per unum annum.

MCCI. Indictione quarta, fuerunt DD. Martinellus³ de Benincasa de Civitate Vicentie, Potestates.

MCCII. Indictione quinta, fuit D. Jacobus⁴ de Vercellis Potestas Vicentie, & stetit usque ad MCCVI.

MCCVI. Indictione nona, fuerunt DD. Comes Guido, & Conradus de Vivario de Civitate Vicentie, Potestates.

MCCVII. Indictione decima, fuit D. Gualterus de Pusterla de Mediolano Vicentie Potestas, & stetit per duos annos in Potestaria.

MCCIX. Indictione duodecima, fuit D. Buzacarinus Marcellinus de Mediolano Potestas Vicentie, & captus fuit⁶ per partem D. Eccelinus de Romano, & tunc incœpit malus status Civitatis Vicentie.

MCCX. MCCXI. MCCXII. Fuit D. Gualterus de Lando de Placentia Potestas Vicentie.

MCCXIII. Indictione prima, fuit⁷ D. Eccelinus de Romano, videlicet Major, Potestas Vicentie.

MCCXIV. Indictione secunda, fuit D. Marinus Zenus de Venetiis Potestas Vicentie.

MCCXV. Indictione tertia, fuerunt D. Guido de Vivario, & Comes Albertus Potestates Vicentie.

MCCXVI. & MCCXVII. Indictione quarta, & quinta, fuit D. Lambertinus de Bononia Potestas Vicentie.

MCCXVIII. Indictione sexta, fuit D. Albertinus de Castronovo de..... Potestas Vicentie.

MCCXIX. Indictione septima, fuit D. Al-

bertus Tetaveglia de Vercellis Potestas Vicentie, & fuit expulsus de Potestaria ante tempus per partem Comitum.

MCCXIX. MCCXX. MCCXXI. Indictione septima, octava, & nona fuit D. Gualterus Amatus de Cremona Potestas Vicentie.

MCCXXII. & MCCXXIII. Indictione decima, & undecima, fuit D. Laurentius Strazza de Martinengo de Brixia Potestas Vicentie. Et fecit fieri quinque Arcus, qui sunt subtus Palatium, & fuerunt Magistri de Cremona ad faciendum dictum opus.

MCCXXIV. Indictione duodecima, fuit D. Pontius Amatus de Cremona Potestas Vicentie, & etiam MCCXXV. Indictione decima tertia fuit¹¹ prædictus D. Gualterus de Cremona Potestas Vicentie.

MCCXXVI. Indictione decima quarta, fuit D. Orbo de Mandello Potestas Vicentie.

MCCXXVII. Indictione decima quinta, fuit D. Albrighetus de Faventia, qui fuit depulsus¹³ ante tempus de Potestaria per illos de Romano.

MCCXXVIII. Indictione prima, fuit D. Albericus de Romano¹⁴ Potestas Vicentie, qui tenuit Potestariam per menses viginti octo.

MCCXXX. Indictione tertia, fuit D. Philippus¹⁵ Julianus de Venetiis Potestas Vicentie, qui fecit fieri Guardiam de Badevalle, quia ibi erat portus navium.

MCCXXXI. Indictione quarta, fuit D. Gualterus Ros¹⁶ de Mediolano Potestas Vicentie.

MCCXXXII. Indictione quinta, fuit D. Gualterus de Sonellis de Alexandria Potestas Vicentie.

MCCXXXIII. Indictione sexta, fuit D. Henricus¹⁸ de Rivale de Pergamo Potestas Vicentie.

MCCXXXIV. Indictione septima, fuit D. Ardizo de Advocariis de Vercellis Potestas Vicentie.

MCC.

MCCXXXV. & MCCXXXVI. Indictio-
ne octava, & nona, fuit D. Azzo, Marchio
Ateſinus, Potestas *Vicentie*, & ſtetit per duos
annos. Et feſto omnium Sanctorum, in quo
incipiebat aliud regimen, Imperator *Federicus*
II. per vim cepit¹⁰ Civitatem *Vicentie* cum D.
Eccelino de Romano, & parte Imperiali. Et D.
Marchio *Eſtenſis* receſſit, & tunc Civitas *Vi-*
centie fuit tota deprædata, & devaſtata ab illis
D. Imperatoris, & ejus *Theutonici* derobando
poſuerunt ignem in Civitatem *Vicentie*, &
major pars Civitatis; imo quaſi tota fuit com-
buſta in Vigilia omnium Sanctorum. Et quia
D. Imperator ceperat Civitatem per vim, ideo
ſubjecta erat dicto Imperatori. Et tandem D.
Imperator motus precibus bonorum civium re-
diit in gratiam cum Civibus, & Civitate *Vi-*
centie, & eos, & dictam Civitatem reſti-
tuit liberos & abſolutos ab omni vinculo ſer-
vitutis.

MCCXXXVII. Indictione decima, fuit D.²¹
Gulielmus de²² *Vicedominis* de *Mantua* *Vicentie*
 Potestas pro D. Imperatore.

MCCXXXVIII. Indictione undecima fuit
D. Henricus de Nebulo de *Apulia* Potestas *Vi-*
centiæ pro D. Imperatore.

MCCXXXIX. Indictione duodecima, fuit
D. ²³ *Rizzardus Thibaldini de Apulia* Potestas
Vicentie pro D. *Thebaldo Francigena*, Vi-
cario D. Imperatoris, qui stetit usque ad an-
num MCCXLII. Indictione decimaquinta.

MCCXLII. Indictione decima quinta, fuit D. *Manfredus Riccus* de *Tarvisio* Potestas *Vicentie*, qui parum stetit, quoniam D. Imperator instituit, & elegit D. *Eccelinum* de *Romano* Vicarium in *Marchia Tarvisina*. Qui D. *Eccelinus* stetit & regnavit²⁴ Vicarius, & Dominus usque ad annum MCCCLIX. Et fuit Vicarius, & Dominus *Padue*, *Vicentie*, *Verone*, & quandoque *Tridenti*, & *Feltri*, & *Brixie*. Et D. *Albricus* ejus frater dominabatur *Tarvisio*. Et fingeant²⁵ inter se esse inimicos occasione decipiendi suos subditos. Et D. *Eccelinus* pluries fecit exercitum contra D. *Albricum* ejus fratrem, faciendo fieri guastum, & comburendo, & devastando terras D. *Albrici*, & tamen erant unum, & se intelligebant, & faciebant inter se notum quidquid ordinabatur, & tractabatur inter ipsos ad invicem. Inde quamplures de *Marchia Tarvisina* subjecti D. *Eccelino* prædicto, qui tractabant cum D. *Albrico* prædicto de accipiendo terras dicto D. *Eccelino*, & interficere ipsum, perierunt, & mortui fuerunt per dictum D. *Eccelinum*, quoniam dictus D. *Albricus* ei intelligere faciebat, quidquid contra ipsum tractabatur, & qui erant illi, qui tractabant: & sic decipiebant eos. & hæc faciebant dicti D. *Eccelinus*, & *Albricus* de voluntate, & consensu ipsorum amborum. Qui D. D. *Eccelinus*, & *Albricus* dominaverunt usque ad annum MCLIX. faciendo, & fieri faciendo omnia mala de mundo, interficiendo homines, & mulieres, & pueros, & faciendo incidi nasos, & mamillas mulieribus, & damicellis, & potius amicis suis, quam inimicis, quia inimici eorum non confidebant se de ipsis, ita quod fugiebant pliusquam poterant dominationem eorum, quæ fuit pessima²⁶, horrida, & durissima, & merito fugienda.

MCCXLII. Indictione decimaquinta, fuit D. *Thomasius* de *S. Lucia* de *Padua* Potestas *Vicentie* pro D. *Eccelino*, qui fuit sapiens, & discretus, & stetit continuè ad dictam Potestariam usque ad annum MCCLVI. indictio-

A ne decimaquarta, & tandem fuit captus per D. Eccelinum, & finaliter mortuus super tormentis. Et statim in dicto millesimo fuit factus D. Antonius Brosima de Ardenghis de Padua Potestas Vicentiæ, & Eccelinus fecit maximum exercitum supra Mantuam²⁷ cum Veronensibus, ^{27. Ecclini exercitus contra Mantuam.} Paduanis, & Vicentinis, & aliis suis amicis. Et ipso existente supra Mantuam quidam Legatus D. Papæ cum expulsis, & extrinsecis de Mar- 59.

MCCLVI. MCCLVII. MCCLVIII. 36. Eos re-
 MCCLIX. Fuerunt Rectores ³⁶ Civitatis Vi- censet Paja-
 centiæ pro D. Eccelino ³⁷ D. Arinardus de Pra- tinus.
 ta, ³⁸ Folierius de Anstat Theutonicus, Goifre- 37. D. Mai-
 fredus ³⁹ de Palude, Furom de Pontecanali ⁴⁰ de nardus Pa-
 Brixia. Et isto medio D. Eccelinus habuit ⁴¹ jatino.
 Brixiam, & fecit unam maximam cavalcatam, 38. Fulcrinus
 in qua ipse habuit victoriam, & cepit Lega- de Arisab
 tum ⁴², qui acceperat ei Paduam, & Fratrem eidem.
 Gaverardum de Ordine Prædicatorum, qui erat 39. Guisfre-
 suus Astrologus. Et postea D. Eccelinus cum dus eidem.
 Veronensibus, Vicentinis, & Theutonicis ibat ad 40. Pharon
 Pontem, caput

10. Vicentia
capitur, &
devastatur à
Federico II.
Imp. &
Eccelino de
Romano.

21. Sigiber-
tus Godio.
22. Vicecomes
Maurisio.

23. Ricardus
Thibaldinus.
Godio.

4. Domi-
um Ec-
clini, &
albrici
atris.

5. Simu-
atum diffi-
lium inter
os fratres.

26. Domi-
natio co-
rundem
pessima.

27. Ex elini
exerci us
contra
Mantuam.

28. Padua ei-
dem eripitur
à Legato
Pontificis.

29. Anfedi
Nepotis
Eccelini
mors.

30. Eccelinū
favitia in
Paduanos
amissa Pa-
dua.

31. Eccellius obsides
Montegaldam.

32. Bellum
inter Ecco-
linum, &
Faduanos.

33. Paduanî
student
incidere
Rostam de
Longarc.

34. Antonii
Brofinae
mors.

35. *Broxima*
Godio.
Broxima
Pajarino.

36. Eos re-
cenſet Paja-
rinus.

37. *D. Mainardus* Pajarino.

38. *Fulcerius*
de *Aristas*
eidem.

39. *Guifre-*
du: eidem.
40. *Pharon*

41. Ecclesi-

obtinet.
†2. Legatum

Font. capit.

43. Mediolanum tendit.

44. Mors, & Sepulcrum Eccelini.

45. Confessio Eccelini mortem Veronæ, & Vicentiae.

46. Vicentini se dant Paduanis.

47. Rizzardus de Litolfo Paduanus, Potestas Vicentiae.

48. Agardinus Pajarinus.

49. Nuptiae filii Rizzardi Potestatis, & Odolii de Bregantiis.

50. Albrici de Romano interitus cum filiis, & uxore.

51. Marcus Quirinus Venetiis Potestas Vicentiae.

52. Bartholomaeus Episcopus Vicentinus.

53. Jacobus Theopulus Vicarius.

M. Quirini Potestatis Vicentiae.

accipiendum ⁴³ *Mediolanum*, quod promissum erat ei. Et cum fuit prope *Cassanum*, terram de *Cremona*, Marchiones *Palavicini*, *Malaspinenses*, *Boxius de Dovaria*, qui erant in exercitu, sconfixerunt *D. Eccelinum* cum tota sua militia. Et *D. Eccelinus* fuit vulneratus de uno piloto in pede, & captus, & sui milites pro majori parte similiter capti, mortui, & vulnerati fuerunt. Et *D. Eccelinus* fuit ductus ad terram *Sunzini de Cremona*, & ibi vixit circa quinque dies, & tandem obiit ⁴⁴. Et Diabolus habuit animam ejus, quia semper fecit mala, ut superius dictum est. De cujus morte sit nomen Domini benedictum per omnia secula seculorum, & ultra. Et sepultus fuit ille *Canis Eccelinus* in terra *Sunzini*, unde versus.

*Terra Sunzini tumulus Canis est Eccelini,
Quem lacerant manes, tartareique Canes.*

Sic mortuo *D. Eccelino* Rectores Civitatis *Veronae*, qui pro eo erant, cum hoc scivissent, recesserunt statim, & dimiserunt Civitatem *Vicentiae* ⁴⁵, & omnes carcerati exiverunt de carceribus. Et certi Cives *Vicentiae* acceperunt claves Civitatis & eas portaverunt *Paduam*, & praesentaverunt se, & claves *Paduanis*, ⁴⁶, & *Vicentinis* extrinsecis. Et tunc omnes *Vicentini* extrinseci venerunt ad Civitatem *Vicentiae*, & fuit maxima pax quasi inter omnes. Et *Paduani* de voluntate *Vicentinorum* dederunt nobis in Potestatem *Vicentiae* *D. Rizzardum de Litolfo*, qui fuit satis bonus, sufficiens, & discretus, & stetit per annum unum. Regimen cujus incepit a Festo *S. Michaelis* *MCCLIX*. & *MCC-LX*. Et ipse *D. Rizzardus* incepit fieri facere Palatium Civitatis *Vicentiae*, quod combustum fuerat, quando Civitas combusta fuit per Imperatorem *Federicum*, de lignamine *Manganorum*, & de lignamine *Carcerum Bericarum*. Et quidam filius ⁴⁸ dicti *D. Rizzardi* Potestatis accipit in uxorem ⁴⁹ *D. Odoliam de Bregantiis*, quae erat ditissima, & succedebat haereditati *DD. de Bregantiis* pro medietate, & *D. Deodisia*, quae fuit filia *D. Jacobi de Bregantiis*, pro alia medietate, quae fuerunt ditissimae, & nobilissimae *Dominæ, & Matronæ*.

MCCLIX. Cum *D. Albericus de Romano*, qui dominabatur *Tervisio*, scivit quod *D. Eccelinus* ejus frater erat mortuus, ipse cum uxore, & omnibus suis filiis, associatus cum certis suis amicis, fugit ad Castrum *S. Zenonis* terrae *Tarvisinae*. Et tunc *Paduani, Vicentini, & Tarvisini*, & etiam *Feltrenses, & Furlani* fecerunt exercitum contra dictum *D. Albricum*, & ipsum obsederunt in dicto Castro per unum annum, vel circa. Finaliter, qui erant cum eo in dicto loco, ceperunt eum, & dederunt praedictis obsidentibus, & demum ipse cum filiis, & filiabus, & uxore mortuus fuit ⁵⁰, & ex toto destructus cum ipsis.

MCCLX. Indictione tertia fuit Potestas *Vicentiae* ⁵¹ *D. Marcus Quirinus de Venetiis*, qui erat Potestas *Paduae* anno *MCCLIX*. Et *D. Episcopus Bartholomaeus de Vicentia* ⁵², qui erat in spiritualibus, & temporalibus Civitatis *Vicentiae* Dominus, fecit ipsum eligi in Potestatem, quoniam ipse existens Potestas *Paduae* operatus fuit, quantum potuit, quod *Paduani* relaxarent *Baxianum* Civitatis *Vicentiae*, quod est, & semper fuit de districtu *Vicentino*. Et ipse *D. Marcus* recepit Potestariam Civitatis *Vicentiae*, & secum duxit *D. Jacobum Theopolum de Venetiis* pro suo Vicario ⁵³, & fecit bonum regimen, & duravit per annum unum.

MCCLXI. Indictione quarta fuit *D. Joannes Gradenigo* ⁵⁴ de *Venetis* Potestas *Vicentiae*. Et quia ipse obtulit mille libras denariorum parvorum ad aedificandum locum *S. Coronae*, *D. Bartholomaeus* Episcopus fecit ipsum eligi in Potestatem *Vicentiae*. Et fuit bonus, & fidelis, & fecit bonum, & acceptabile regimen. Et fuit illo anno maxima abundantia *Bladi, & Vini*: & valuit frumentum quatuor solidos denariorum parvorum pro quoque stario. Et quoniam ipse *D. Potestas* fuit humilis, & pacificus: aliqui Cives voluerunt unum fervidum, & ⁵⁵ iniquum, & elegerunt *D. Nicolaum de Bagaleriis de Bononia* Potestatem *Vicentiae*, qui erat unus de capitibus partis *Marchesanae*, sive *Guelfae*, & fuit sapiens, & discretus, & fecit quae inferius continentur.

MCCLXII. Indictione quinta, fuit Potestas *Vicentiae* *D. Nicolaus de Balageriis de Bononia*, qui fuit receptus per partem *Marchesanam*, & promissum fuit ei dari in uxorem cuidam suo filio *D. Aledosiam de Pileo* ⁵⁷, & ipse promisit destruere partem Imperialem. Et existens in Potestaria, quadam die fecit citari omnes illos de *Vicentia*, qui erant de parte Imperiali. Et illi de *Trissino, de Vivario, & D. Eganus de Arzignano*, timentes tam de Episcopo, quam de Potestate, & Comite de *Vicentia*, noluerunt venire, cum fuerint citati: imo salierunt supra castrum de *Valdarno*, & inceperunt supra guerra ⁵⁸. Et dictus Potestas fecit capi quamplures cives, & tormentari, inter quos fuerunt illi ⁵⁹ de *Pandecampo, de Malado, Bonus de Carmignano, Bartholomaeus de Preve, & alii multi*. Et hoc fecit tempore *Quadragesimae*. Et transacto festo *Paschae Majoris*, *D. Potestas* quadam die fecit citari decem pro quoque *Quartario* de majoribus, & potentioribus Civitatis *Vicentiae*, qui deberent esse post *Nonam* ad Episcopatum *Vicentiae* coram *D. Episcopo, & D. Potestate Vicentiae*. Et incontinenti quamplures religiosi, & aliae diversae personae iverunt per Civitatem dicentes ad omnes de parte Imperiali, qui citati erant: Si vos itis ad Episcopatum, vos estis mortui, quia omnes eritis capti, & nunquam exhibitis de carceribus, donec procuraveritis quod Castrum *Valdagni* detur, & restituatur *D. Potestati, & Communi Vicentiae*. Et tunc Capita partis Imperialis fugerunt, inter quos fuerunt *D. Gerardus de Albrico de Berica, & D. Albertus de..... & Nepotes sui, filii D. Regle, D. Rubertus de Ficca, D. Thebaldus de Colzade, D. Marcus de Gallo, & alii quamplures de Vicentia & Vicentino districtu*. Etiam *D. Schinella de Fogardis* ⁶⁰ fugit versus *Camisano*, occasione adducendi viam suas *Bestraglas, & Bonacursius* ⁶¹ de *Marola* scivit, & secutus fuit ipsum, & invenit in Villa de *Camisano*, & ipsum interfecit. Et statim equitavit ad *Villam de Sclavone, & invenit D. Vivianum Gogus de Bravis* ⁶², & eum interfecit. Et omnes, qui recesserunt, fuerunt banniti, & domus eorum, & bona devastata, & sic Civitas *Vicentiae* fuit in malo statu.

MCCLXIII. Indictione sexta, *D. Jacobinus de Trottis* ⁶³ de *Ferraria* fuit *Vicentiae* Potestas. Et Episcopus *Bartholomaeus de Vicentia* fecit ipsum eligi ad dictam Potestariam, quia ipse erat *Levir D. Simi Cardinalis*. Et tunc *Vicentini* extrinseci ceperunt *Marosticam, Maladum, Thiene, & Insulam*, terras de *Vicentia*. Et dictus *D. Jacobinus* stetit ad dictum regimen per quatuor Menses tantum.

Hic finem.

61. *Hic incipiunt Regimina Paduanorum.*

ET tunc Civitas *Vicentie* data fuit in custodiam tantum *Paduanis* per *Vicentinos*, & ipsi elegerunt in Potestatem D. *Rolandum de Henglesco*¹ de *Padua*, cujus regimen incepit in festo S. *Mariæ Ceriolæ* de *Februario*, & stetit ad regimen per unum annum, & fecit bonum regimen, recuperando æs, & bona Communis *Vicentie*: & tunc fuerunt condemnati quamplures cives Civitatis *Vicentie*, qui furati fuerant æs Civitatis *Vicentie*.

MCCLXIV. Indictione septima, fuit D. *Gabriel Guidonis de Nigro*² de *Padua* Potestas *Vicentie*, qui fecit capi quamplures Castellanos, & Cives *Vicentie*: & positi fuerunt in *Zirone* Communis *Vicentie*, & fuerunt in periculo mortis: sed D. *Guido Comes* Civitatis *Vicentie* noluit consentire in mortem eorum, & hoc magis timore suæ personæ, quam bonitate sua. Et cum D. *Gabriel* exivisset de regimine, D. *Episcopus Bartholomæus* convocavit ipsum in prandium, & cum ipse redibat, invenit *Marcum* de *Albetone* sub porticulo de S. *Maria*, qui ibi stabat, & habuit verba & rixam cum eo, & cum D. *Guizardo de Vicenzone*³, *Bonacimo de Becchario*⁴, & pluribus aliis de dicta convicinia, & in dicta rixa fuit vulneratus D. & eidem fracti fuerunt quamplures dentes. Unde dictus *Gabriel* semper fuit inimicus Civitatis *Vicentie*. Et sub suo regimine D. *Eganus de Arzignano*⁵ salivit super Castrum *Arzignani*: & *Paduani*, & *Vicentini* iverunt cum exercitu supra *Arzignanum*, & non potuerunt habere dictum Castrum.

MCCLXV. Indictione octava, fuit D. *Marcus Quirinus*⁶ Potestas *Vicentie*, qui electus fuit ad instantiam D. *Comitis Guidonis de Vivario*. Et tunc D. *Gabriel* prædictus una cum D. *Aicardino Caponigro*⁷ de *Delesmaninis* de *Padua*, & aliis suis amicis operati fuerunt cum D. *Rodulpho de Vivario*⁸, & *Alberto Zotto*⁹ de *Bregantiis* taliter, quod ipsi salierunt super castrum de *Bregantiis*, & D. *Artusius de Vivario*¹⁰ super *Magradum*, & *Belvesinum*, & incepta fuit maxima guerra. Et *Vicentini* iverunt cum exercitu supra *Magradum*, & captum fuit¹¹ per vim. Et D. *Artusius* prædictus cum illis de *Magrado* fugierunt super Castrum *Belvesini*. Et tunc *Veronenses* dederunt auxilium extrinsecis, & ceperunt¹² *Leonicum* terram de *Vicentia*, & quamplures alias villas. Tandem *Vicentini* intrinseci dederunt iterum Civitatem *Vicentie* in custodiam¹³ *Paduanis*. Et, existente D. *Marcus Quirinus* Potestate, captus fuit D. *Meliorantia de Trissino*, qui erat in *Trissino* & illo capto *Vicentini* cum magno exercitu tam *Paduanorum*, quam suorum iverunt supra *Leonicum*, & ceperunt *Leonicum*¹⁴, & habuerunt ipsum: & perfidi *Paduani* noluerunt ipsum reddere Civitati *Vicentie*, donec ipsi habuerunt dominationem¹⁵ Civitatis *Vicentie*. Et sic stetit D. *Marcus Quirinus* Potestas usque ad S. *Martinum*; & incepit postea dominatio *Paduanorum*, qui semper oderunt partem Imperialem, & dilexerunt partem *Marchesanam*. Et tunc *Paduani* elegerunt D. *Hemighetum de Caodevacca*¹⁶ de *Padua* Potestatem *Vicentie*: cujus regimen incepit in festo S. *Martini* in prædicto millesimo, & fecit satis bonum regimen.

MCCLXVI. Indictione octava, fuit D. *Bonfranciscus*¹⁷ de *Guarnerighis*¹⁸ de *Padua* Potestas *Vicentie*. Et tempore sui regiminis fuit mortuus D. *Eganus de Arzignano*¹⁹ per D. *Rubeum* nepotem suum, & per illos de *Seratico*,

A qui litigabant cum eo occasione hæreditatis D. *Andree de Seratico*, & postea fuerunt extracti de banno omnes, qui fuerant ad mortem D. *Egani*, de consensu *Paduanorum*, qui oderant dictum *Eganum*, tum quia salierat super Castrum de *Arzignano*, tum quod ipse existens pro Ambasciatore Communis *Vicentie* ad Civitatem *Paduæ*, dixit, & arengavit in Consilio *Paduæ*, quod *Paduani* non attendebant pacta, quæ promiserant *Vicentinis*, & quod male faciebant, & scirent bene, quod quandocunque ipse vellet, ipse solus cum suis de *Arzignano* acciperet Civitatem *Vicentie* de manibus suis. Et parum post hæc fecerunt *Paduani* Statutum²⁰ in

B Civitate *Paduæ*, quod, quicunque tractarent accipere terram, & Civitatem *Vicentie* de fortia *Paduanorum*, capita amputarentur eisdem. *Vicentia*.

MCCLXVII. Indictione decima, fuit D.

*Marsilius de Carraria*²¹ de *Padua* Potestas *Vicentie*, & tempore sui regiminis tres *Ferrarienses* venerunt *Vicentiam*, & ad instantiam cuiusdam interfecerunt unum *Tuscum* in insula, & fugierunt versus montem de *Berica*. Et tunc ad sonum campanæ persecuti fuerunt dictos malefactores, & tandem omnes tres capti fuerunt, & positi ad fenestras palatii, & iustitiati ad mortem. Et tunc *Veronenses* equitaverunt versus *Colognam*, & S. *Bonifacium*, & nostri *Vicentini* equitaverunt *Leonicum*, & par proelium voverunt cum *Veronensibus*, & multi fuerunt capti sine sanguinis effusione.

MCCLXVIII. Indictione undecima, fuit D.

*Papafava*²² de *Carraria* Potestas *Vicentie*, qui fecit bonum regimen, bonus custos montis *Berice*, & campanearum.

MCCLXIX. Indictione duodecima, fuit

D. *Federicus Caodelista*²³ de *Padua* Potestas *Vicentie*. Et tempore sui regiminis D. *Bugamans de Luschi*²⁴ interfecit D. *Abbatem* de S. *Iustina*, quia cum D. *Bugamans* fuit ambasciator

D ad D. *Patriarcham* pro Comuni *Vicentie*, occasione quæstionis *Episcopatus Vicentie*, & D. *Abbas* de S. *Felice*, qui erat frater D. *Abbatis* de S. *Iustina*, volebat esse *Episcopus Vicentie*, familia dicti *Abbatis* de S. *Iustina*, qui erat ad *Patriarcham* in servitio fratris sui prædicti in terra *Cavore*²⁵, vulneravit dictum D. *Bugamantem*, & dicta de causa postea interfecit dictum²⁶ D. *Abbatem*. Et Commune *Vicentie* bene relevavit dictum D. *Bugamantem*, & pro eo solverunt propinquis dicti D. *Abbatis* decem millia librarum parvorum: & inchoata & facta fuit pax, & D. *Federicus* Potestas nihil perdidit de dicto pacto.

MCCLXX. Indictione decimatertia, fuit

D. *Engulfus de Pomadello*²⁷ de *Padua* Potestas *Vicentie*, qui dixit *Alberto* filio suo, quod non irect ad pacandum in campanea, quia melius poterat pacare super palatium.

MCCLXXI. Indictione decimaquarta, fuit

D. *Senesius de Bernardis*²⁸ de *Padua* Potestas *Vicentie*. Et tunc ipse ordinavit unam *Curiam* in Civitate *Vicentie*, occasione inveniendi causam malefaciendi, & extorsit, & tributavit omnes; & denique facta fuit inquisitio contra

F *Gibellinos*, & duodecim ex ipsis capti fuerunt, & certi tormentati ad mortem, & certi carcerati, & certi confinati. Et circa finem sui regiminis D. *Rodulphus de Vivario*²⁹ salivit super Castrum de *Angarano*, & ibi fuit obsideatus per *Paduanos*, & *Vicentinos* & tandem ipse cum illis, qui cum sequebantur, cum illo fugierunt necessitate victualium. Et quia ipse D. *Senesius* non bene se habuit in suo regimine, quando fuit ad *Syndicatum*, habuit plures libellos. Et

B 3

D.

1. Rolandus de Henglesco Paduanus Vicentie, Englesco Pajano ad annum 1264.

2. Gabriel Guidonis de Nigro Paduanus Potestas Vicentie.

3. Guizardus de Vicenzone.
4. Bonacimus de Becchario.

5. Eganus de Arzignano.

6. Marcus Quirinus Venetus Potestas Vicentie.
7. Aicardinus Caponiger.
8. Rodulphus de Vivario.
9. Albertus Zotto de Bregantiis.
10. Artusius de Vivario.
11. Magiadi capto.

12. Leonicum caputur a Veronensibus.
13. Vicentia iterum tradita custodie Paduanorum.

14. Vicentini recuperant Leonicum.

15. Paduani dominationem obtinent.
16. Henricus de Caodevacca Paduanus Potestas Vicentie.
17. Bonfranciscus de Guarnerighis Paduanus Potestas Vicentie.
18. De Guarnerighis Ongarello & Pajano.
19. Egani de Arzignano caesa.

20. Statutum Paduanorum respectu domini Vicentie.

21. Marsilius de Carraria Paduanus Potestas Vicentie.

22. Papafava de Carraria Potestas Vicentie.

23. Federicus Caodelista Paduanus Potestas Vicentie.
24. Bugamans de Luschi.

25. Cavorle.
26. Abbatem S. Iustinae caedes.

27. Engulfus de Pomadello Paduanus Potestas Vicentie.

28. Senesius de Bernardis Paduanus Potestas Vicentie.

29. Rodulphus de Vivario obsidetur a Paduanis ad Angaranum. Sine Syndicatus.

30. Gulielmus de Malaflamma.
Zoppilio de Vello.

31. Pro
& fbi.

D. Gulielmus de Malaflamma³⁰ Judex, & Zoppilio de Vello Laicus fuerunt Syndicatores Communis *Vicentie*, & condemnauerunt ipsum D. Senesium in maxima quantitate denariorum, propterea quod³¹ & se retinuerat dacium vini conducti extra *Vicentinum* districtum, & quia trabutaverat. Unde fuit quæstio in Civitate *Padue*. Et denique Civitas *Padue* conscia omnium malorum liberavit eum D. Senesium à prædicta condemnatione, & non sine ipsius expensis, & suo damno. Quare prædictus Gulielmus de Malaflamma semper fuit suspectus penes *Paduanos*.

32. Ziliolus de Macaruffis Potestas *Vicentie*.

MCCLXXII. Indictione decimaquinta, fuit D. Ziliolus de Macaruffis³² de *Padua* Potestas *Vicentie*, qui satis bonum regimen fecit, & sustinuit bene, quod Senesius foret syndicatus, & condemnatus.

33. Lemigo, sive Lemigonus, alius.
34. Lemigo Canis Potestas *Vicentie*.

MCCLXXIII. Indictione prima D. Lemigo Canis³⁴ de *Padua* Potestas *Vicentie*, qui bonum regimen fecit, sed existendo ad syndicatam ipse D. Lemigo obiit.

35. Jacobus de Zuffo, Potestas *Vicentie*.

MCCLXXIV. Indictione secunda, fuit D. Jacobus de Zuffo³⁵ de *Padua* Potestas *Vicentie*, qui bonum regimen fecit, & quæsit ab eo fuit gratia portandi tria plaustra Dorellæ *Paduam* per quendam suum Bailum, & ipse noluit eidem facere. Et D. Jacobus Baretta³⁶ fuit vulneratus ad mortem per Achillem D. Bonifacii³⁷ de *Trissino* sub stationibus Mercatorum & fuit quasi in fine regiminis.

36. Jacobus Baretta.

37. Achilles D. Bonifacii.

MCCLXXV. Indictione tertia, fuit D. Paganus Paradisus³⁸ de *Padua* Potestas *Vicentie*, qui erat Levir D. Jacobi Barette, & propterea quamplures cives Civitatis *Vicentie* fuerunt capti, & tormentati: & alii recesserunt, qui inculpabantur de dicto maleficio: sed re vera D. Achilles tantum cum uno filio Titii de Magrade³⁹ interfuerunt ad dictum factum, ideo quia D. Baretta una cum Leonardo de Levocaria⁴⁰ accipiebant suum potere de *Zonano*.

38. Paganus Paradisus, Potestas *Vicentie*.

39. Titius de Magrade.
40. Leonardus de Levocaria.
41. Nicolaus de Castelnovo, Potestas *Vicentie*.

MCCLXXVI. Indictione quarta, fuit D. Nicolaus de Castelnovo⁴¹ Potestas *Vicentie*, &

A fecit satis bonum regimen.

MCCLXXII. Indictione quinta, fuit Guercius de Vicoaggeris⁴² de *Padua* Potestas *Vicentie*. Et tunc Peronenses equitaverunt usque ad Pontaltum, quia Pars Imperialis, una cum DD. Bartholomæo de Rivolono⁴³, & Pace de Rubeis⁴⁴ de *Padua* dabant Civitatem *Vicentie*⁴⁵ Veronensibus; sed non potuerunt complere. Et illo tempore fuerunt capti circa vigintiocto civitates Civitatis *Vicentie*, & conducti *Paduam*, & tormentati ad mortem per duas vices in diversis temporibus, & circa viginti sex fuerunt cofinati *Padue*, & ibi steterunt cofinati, & capti à festo S. Quirici de Mense Julii, usque ad festum S. Martini. Et tandem quia *Paduani* non invenerunt eos culpabiles, ipsi permiserunt eos abire, & redire ad Civitatem *Vicentie*. Sed *Paduani* suspectos semper habuerunt prædictos captos, & cofinatos, & duo ex ipsis obierunt in tormentis.

MCCLXXVIII. Indictione sexta fuit D. Bellebonus⁴⁶ de Guarnerinis⁴⁷ de *Padua*, Potestas *Vicentie*. Et quando intravit Potestariam, quæsit per gratiam a Comuni *Padue*, quod cofinati, qui erant *Padue*, deberent redire ad Civitatem *Vicentie* cum ipso, & habuit gratiam, & cofinati venerunt cum eo. Sed tempore suæ Potestariæ fuit Episcopus D. Bernardus⁴⁹ cassatus, & D. Antonius de Guarnerinis⁵⁰, qui erat Canonicus *Padue*, & frater dicti D. Potestatis, fuit electus Episcopus. Et tunc pars Imperialis volebat sustinere. D. Episcopum Bernardum, & pars Marchesana obstabat. Tandem D. Episcopus Bernardus obtinuit quæstionem, & rediit ad Episcopatum, & nunquam amisit aliquam bonitatem. Quare quia non habuit, & postea obiit in Curia Romana.

MCCLXXIX. D. Nicolaus Smeregius, fupradictorum Chronicorum auctor, hoc anno mortuus est. Unde factum est, ut præsentis anni nulla extent monumenta, & ignoretur, quis fuerit *Vicentie* Potestas⁵¹.

42. Guercius de Vicoaggeris, Potestas *Vicentie*.
43. Bartholomæus de Rivolono.
44. Pars de Rubeis.
45. *Paduani* prodita Veronensibus.

46. Bellebonus Pajarino.
47. De Guarnerinis, Ongarellio.
48. Bellebonus de Guarnerinis, Potestas *Vicentie*.

49. Bernardus Episcopus *Vicentie* cassatus.
50. Antonius de Guarnerinis, Canonicus *Padue*, electus Episcopus *Vicentie*.
51. Suggestio nobis Pajarinus *Vicentie* Potestatem hoc anno. Leonardum Judicem, Militem, & Poetam *Padavinum*.

64. SCRIPTORIS ANONYMI OPUSCULUM

Ab anno M CC LXXX usque ad annum M CCC XII
NICOLAI SMEREGI Historiam deducens.

S I V E

S V P P L E M E N T U M

Annalium SMEREGI.

1. Potestates *Vicentie* Patavini ab anno 1280. usque 1311. Martinus Pajarino.
2. De Polafrixana Ongarellio.

Illesimo ducentesimo octuagesimo anno à Natali Christi fuit Marsilius² de Partenopeo de *Padua* Potestas *Vicentie*, qui fecit satis bonum regimen.

MCCLXXXI. Fuit D. Zambonettus Canis de *Padua* Potestas *Vicentie*.

MCCLXXXII Fuit D. Engulfus de Po-

E meello³ de *Padua* Potestas *Vicentie*.

MCCLXXXIII. Fuit Potestas idem D. Engulfus.

MCCLXXXIV. Fuit D. Joannes Franciscus de *Padua* Potestas *Vicentie*. Et tunc fuerunt capti quamplures Cives Civitatis *Vicentie*, & conducti *Paduam*, & tormentati ad mortem, tandem tres eorum fuerunt mortui in Civitate *Padue*, & alii fuerunt relaxati.

MCCLXXXV. Fuit D. Thebaldus de Hengeleschis de *Padua* *Vicentie* Potestas, qui duxit suprascriptos captos.

3. Mel. De Pomedello, qui hodie de Ponte.

4. D. Sacerdoti Ongarellio. Englechio Pajarino. Englechio Ongarellio.

MCC.

MCCLXXXVI. Fuit D. Bonzanellus de Vigontia de Padua Potestas *Vicentie*, & redeundo *Paduam* subnegavit se, ita quod propterea obiit finaliter.

MCCLXXXVII. Fuit D. Patarinus³ de Gazarinis de Padua *Vicentie* Potestas, & fecit satis bonum regimen.

MCCLXXXVIII. Fuit D. Joannes de Caodevacca⁶ de Padua Potestas *Vicentie*, qui erat de testa, & quadam die matana cepit ipsum, quod volebat facere pulsari campanam ad Martellum, causa videndi qualiter Cives *Vicentie* current ad plateam, nisi quod unus de sua familia vetavit ei, & fecit satis bonum regimen.

MCCLXXXIX. Fuit D. Joannes de Thadis⁷ de Padua Potestas *Vicentie*, qui fecit fieri scalas lapideas, & fecit bonum regimen.

MCCXC. Fuit D. Bartholomaeus de Zachis⁸ de Padua Potestas *Vicentie*, qui male associatus fuit. Et sub ejus regimine mortuus fuit super tormentum D. Comes Beroaldus de *Vicentia*⁹ in die S. Marcelli. Et postea circa festum S. Felicis D. Jordanus de Seratico¹⁰, qui erat Levir dicti D. Beroaldi, salivit super plateam Civitatis *Vicentie* cum quampluribus de *Vicentia*, & ipse cum suis sequacibus fuit captus, & incisa fuerunt eis capita¹¹ super plateam Communis *Vicentie*, & postea suspensi ad nemus cum capitibus in cruribus. Et tunc D. Dalbestatus de Frescobaldi¹² de Florentia, qui erat Potestas *Paduae*, venit cum octo Ambasciatoribus de *Padua* *Vicentiam*, & habuerunt consilium, quid erat faciendum super custodiam Civitatis, & Consilarii fuerunt hi, videlicet D. Angelus de Verlis¹³, Joannes de Albetone¹⁴, Yrec de Burgo¹⁵, Joannes Melioris¹⁶, Henricus de Ravasino¹⁷, Singofredus de Arsignano¹⁸, Morandus de Trissino¹⁹, Bonifacius de Rotario²⁰. Isti octo fuerunt simul, & elegerunt sexdecim de *Gibellinis*, occasione confinandi eos.

Tandem quaestio fuit inter eos, ita quod laniaverunt omnia, quae fecerant, & iverunt ad Potestatem *Paduae*, & octo Ambasciatores, qui cum eo erant, & dixerunt, quod non poterant se concordari, quia si unus eorum habebat aliquem inimicum, forte erat amicus alterius, & sic dederunt consilium D. Potestati *Paduae*, & Ambasciatoribus, quod D. Potestas *Paduae* esset solus in loco remoto, & secum haberet solummodo unum de praedictis octo de *Vicentia*, & scribi faceret illos, quos ipse diceret confinandos. Hoc facto, D. Potestas, & Ambasciatores de *Padua* dixerunt, isti octo de *Vicentia*

possent nos decipere, eligamus modo duodecim cives Civitatis *Vicentie*, & sciamus voluntatem suam. Et sic fuerunt electi duodecim de *Vicentia*, videlicet D. Rodolphus Musiatus²², Leonardus de Meda²³, Andreas de Boino²⁴, Bonomus Medii²⁵, Guido de Milanis, Paganus Judex, Simon de Vulpe, Ugutio Guerrini²⁶, Martius Boxius²⁷, Petrus Stravoltus²⁸, Eccelinus de Marano²⁹, & Portus de Portis³⁰. Isti similiter quilibet per se cum D. Potestate *Paduae*, & illi octo primi, & isti duodecim dederunt quadraginta quinque cives Civitatis *Vicentie*, & D. Rodolphus Musiatus dedit vocem suam D. Porto de Portis. Et tunc D. Lambertatus Potestas *Paduae* venit in conspectu Ambasciatorum de *Padua*, & dixit eis: Nos habemus unum Judam, qui tradidit unum de duodecim. Et sic D. Potestas *Paduae*, & sui Ambasciatores providerunt, quod illi, qui habebant quatuor voces à praedictis viginti de *Vicentia*, & abunde superius, deberent confinari; alii vero permanerent: & fuerunt octo de

Vicentia confinati, videlicet quatuor illorum de Vivario, & alii quatuor. Illo tempore arsit³¹ carcer prope palatium, & fuit combustum Palatium Magnum Civitatis *Vicentie*.

MCCXCI. Fuit D. Lovatus³² Judex Potestas *Vicentie*, & fecit bonum regimen, & fecit pingi, & scribi Historias de Palatio.

MCCXCII. Fuit D. Manfredus Scrovegnus de Padua Potestas *Vicentie*.

MCCXCIII. Fuit D. Simon de Hengelfredis de Padua Potestas *Vicentie*. Et tempore sui regiminis fuit combusta³³ domus Palatii habitationis, ubi morabatur ipse D. Potestas, & Canipa Communis *Vicentie*: & omnes domus, & habitationes Palatii, & turris Palatii, & Campanae devastatae. Qui D. Potestas fecit bonum regimen, & destruxit malefactores multos, & dedit audaciam & vigorem *Gibellinis*, & depreffit *Guelfos*, quoniam erat Imperialis. Et tempore sui regiminis fuerunt *Paduani*, & *Vicentini* in exercitu³⁴ ad *Brolium* contra Marchiones *Estenses* de Ferraria, & tandem consecuta fuit pax.

MCCXCIV. Fuit D. Nicolaus de Castelnovo de Padua Potestas *Vicentie*. Et tunc incaperunt stare tantum Potestates per sex menses³⁵, & tunc refacti, & exstructi fuerunt capti, & confinati de Consilio. In praedicto millesimo fuit D.³⁶ Renaldinus de Magabutis de Padua *Vicentie* Potestas, qui potius credidit *Guelfis*, quam *Gibellinis*; & factae fuerunt malae aestimationes ponderum, & malo modo facti fuerunt Cataveres, & ex toto fuerunt depreffi *Gibellini*. Et in exitu sui regiminis fuerunt positae banderiae in monte S. Martini super plateam *Vicentie* in diversis locis ad armaturam Marchionis de Ferraria, qua de causa exivit, & ortus est maximus terror in Civitate *Vicentie*.

MCCXCV. Fuit D. Jo. Franciscus de Padua Potestas *Vicentie*, qui processit ad inquisitionem de facto dictarum banderiarum, & duobus *Vicentinis* incisa fuerunt capita, & quamplures capti, & conducti *Paduani*. In dicto millesimo D. Engulfus de Comitibus de Padua Potestas *Vicentie*, qui jam erat quasi mente captus; sed tamen fecit bonum regimen.

MCCXCVI. Fuit D. Bellebonus de Guarnerinis de Padua Potestas *Vicentie*, qui libenter studuit in Tullio. In millesimo praedicto fuit Fracalasta de Caodevacca de Padua Potestas *Vicentie*, qui incidi fecit manum uni Presbytero³⁷, quia habuit rixam cum trombetea *Paduanorum*, qui erat ad custodiam Civitatis *Vicentie*.

MCCXCVII. Fuit D. Pax de Thadis de Padua *Vicentie* Potestas, qui fecit bonum regimen. In praedicto millesimo fuit D. Guido de Gabrielis de Nigro de Padua Potestas *Vicentie*, qui fecit bonum regimen.

MCCXCVIII. Fuit D. Simon de Vicoaggersis de Padua Potestas *Vicentie*. In praedicto millesimo fuit D. Antonius Pollafrixana de Padua Potestas *Vicentie*.

MCCXCIX. Fuit D. Nicolaus de Lucio³⁸ Potestas *Vicentie*, qui associavit se cum D. Alberto della Scala³⁹, & fecit magnam Curiam ad festum⁴⁰ Carnisprivii. Et dictus Albertus misit ei ad dictam Curiam plures, pulcrosque dextrerios, & equos cum armaturis ad scalas: ita quod *Paduani*, & *Guelfi* de *Vicentia* multum timuerunt, quod illa Curia non foret bona. Et abinde supra *Paduani* habuerunt dictum D. Nicolaum semper suspectum. In praedicto millesimo fuit D. Thebaldus de Englesco Potestas *Vicentie*.

MCCC.

31. Carcer Palatii
32. Lovatus
33. Incendium alterum
34. Paduani cum
35. Potestas
36. Aldrovandinus
37. Manus
38. Nicolaus
39. Socius
40. Festum

31. Carcer Palatii
32. Lovatus
33. Incendium alterum
34. Paduani cum
35. Potestas
36. Aldrovandinus
37. Manus
38. Nicolaus
39. Socius
40. Festum

34. Paduani cum
35. Potestas
36. Aldrovandinus
37. Manus
38. Nicolaus
39. Socius
40. Festum

35. Potestas
36. Aldrovandinus
37. Manus
38. Nicolaus
39. Socius
40. Festum

36. Aldrovandinus
37. Manus
38. Nicolaus
39. Socius
40. Festum

37. Manus
38. Nicolaus
39. Socius
40. Festum

38. Nicolaus
39. Socius
40. Festum

39. Socius
40. Festum

40. Festum

41. Aliis
Aylinus.

42. Verariis
Pajarino, &
Ongarellio.

43. Joannes
Ongarellio.

44. Supra-
capitanei
Paduani in
Civitate
Vicentie.

45. Potesta-
ria quando
incaperint
Kal. Ja-
nuarii.

46. Gerardus
de Albrico
de Berica
capitur, &
condemna-
tur.

47. Adde
Fecerunt
rumorem.
Alberici ejus
filii mors.

48. Singo-
fredus mi-
les de Ar-
zignano.
49. Blasii
Guidonis
Maji cades.

MCCC. Fuit D. ⁴¹ Alenus de Terradura Po-
testas *Vicentie*. In prædicto millesimo ivit
D. Bartholomæus de ⁴² Zerariis Potestas
Vicentie, qui fecit fieri portam Campi Mar-
tii.

MCCCI. Fuit D. Paulus de Docto Pote-
stas *Vicentie*. In prædicto millesimo fuit D.
Joannes de Caodevacca Potestas *Vicentie*.

MCCCII. Fuit D. Joannes de Caligine Po-
testas *Vicentie*. In prædicto millesimo fuit
D. * ⁴³ Jordanus de Vigontia Potestas *Vicentie*,
qui malum regimen fecit, & expoliavit quasi
omnes rusticos, & divites de Villis, & Civi-
tate plures.

MCCCIII. Fuit D. Tiso de Campo S. Petri
Potestas *Vicentie*. In prædicto millesimo, &
in MCCCIV. Fuit D. Enselminus de Engelfre-
dis Potestas *Vicentie*, & stetit in regimine us-
que ad diem. . . . & dicta die obiit. Et tunc
DD. Tiso de Campo S. Petri, & Jacobus de
Carraria venerunt pro Communi Paduæ pro
Supracapitaneis ⁴⁴ in Civitate *Vicentie*, & ste-
terunt usque ad primum diem Augusti.

MCCCIV. Die primo Augusti fuit D. Vi-
talianus de Lemicis de Padua Potestas *Vicen-
tie*, & stetit usque ad primum diem Januarii.
Et tunc inceperunt Potestaria ⁴⁵ prima die Ja-
nuarii.

MCCCV. Fuit D. Rolandus de Guarnerinis
de Padua Potestas *Vicentie*. In prædicto mil-
lesimo fuit D. Henricus Paradisus de Padua Po-
testas *Vicentie*.

MCCCVI. Fuit D. Simeon de Engelfredis
Patarvinus Potestas *Vicentie*, qui multum per-
secutus fuit malefactores, & plures suspendi
fecit. In prædicto millesimo fuit D. Zacho de
Zachis Potestas *Vicentie*.

MCCCVII. Fuit D. Dentes de Lemicis Po-
testas *Vicentie*. In prædicto millesimo fuit D.
Antonius Coadevacca Potestas *Vicentie*.

MCCCVIII. Fuit D. Martinus Canis Po-
testas *Vicentie*, qui bonum, & legale regi-
men fecit. Et tempore sui regiminis, quasi
in fine, filii D. Gerardi de Albrico de Berica,
de quo D. Martinus prædictus multum dedigna-
tus fuit, quoniam fecerat inter eos fieri pacem,
& fecit capi ⁴⁶ D. Gerardum prædictum, & val-
de tormentatus fuit usque ad mortem, & po-
stea sub sequenti regimine condemnatus fuit in
pecunia, & filii banniti ad mortem ⁴⁷, & in
dicto rumore mortuus fuit quidam filius D.
Gerardi prædicti, nomine Albricus. In prædi-
cto millesimo fuit D. Joannes de Vigontia Ju-
dex Potestas *Vicentie*, qui fuit sapiens, & di-
cretus, & bonus locutor, & fecit satis bonum
regimen.

MCCCIX. Fuit D. Joannes Franciscus Po-
testas *Vicentie*. In prædicto millesimo fuit D.
Petrus de Marfis Potestas *Vicentie*, qui erat
Compater D. Singofredi ⁴⁸ militis de Arzigna-
no. Qui D. Singofredus interfici fecit D. ⁴⁹ Bla-

A sum Guidonis Maji de *Vicentia* Notarium, qui
erat Gibellinus, in Villa de Montebello. Et qui-
dam pessimus malefactor ⁵⁰, nomine Giraldellus,
qui cum aliis male factoribus interfecerat D.
Blasium prædictum, captus fuit cum duobus
fociis ex ipsis malefactoribus, & omnes tres
tanegliati fuerunt usque ad furcas, & suspen-
si. Et dictus D. Singofredus ⁵¹ bannitus, & con-
demnatus ad mortem dicta de causa, & bona
publicata.

MCCCX. Fuit D. Manfredus de Desmani-
nis de Padua Potestas *Vicentie*. In prædicto
millesimo fuit D. Nicolaus de Lucio Potestas
Vicentie.

MCCCXI. Fuit D. Joannes de Vigontia Mi-
les Potestas *Vicentie*, qui stetit ad regimen us-
que ad diem Jovis 15. Aprilis, & illa die Jo-
vis expulsi fuerunt Paduani ⁵² de Civitate Vi-
centie, & certi *Vicentini* tam *Guelfi*, quam Gi-
bellini expectantes, secundum quod tractave-
rant, partem D. Imperatoris Henrici de Lucem-
burg, saliverunt super plateam Civitatis *Vicen-
tie* cum banderiis, & confalonibus, ac Aquili-
lis, & dederunt portam de Portanova D. E-
piscopo Gebenensi, qui venerat cum D. Impe-
ratore, & Cane Grande della Scala, & ⁵³ Ja-
nizero de Pisis ⁵⁴, qui fuit Vicarius pro D. Im-
peratore in Civitate *Vicentie*. Qui intraverunt
Civitatem cum magna quantitate militum, &
peditum, & expulerunt D. Paduanos, & qui
erant ad custodiam Civitatis. Et dictus D.
Joannes Potestas captus fuit cum tota ejus fa-
milia, & tandem relaxatus. Et illi de Trissino,
& filii D. Egani de Arzignano, & plures alii
Vicentini, & Bonerius ⁵⁵ filius Comitis Beroal-
di, qui extiterant banniti per longum tempus,
redierunt in Civitatem, & redditæ fuerunt
ipsis suæ possessiones. Et D. Morandus de Tris-
sino ⁵⁶, qui jam fugerat in Castrum S. Petri,
& D. Ugutio de Arzignano ⁵⁷ volens fugere
in dicto castro, capti fuerunt, & carcerati.

Et dictus D. Morandus condemnatus fuit in
duo millia florenorum aureorum, quos si non
solvisset infra decem dies à tempore publicatæ
sententiæ, quod caput ei foret amputatum.
Et tandem ipse solvit, qui etiam confinatus
fuit ad quoddam Castrum, nomine Plombi-
num ⁵⁸, & D. Ugutio prædictus relaxatus fuit.
Et multa alia facta fuere in Civitate, quæ fo-
ret difficiliter enarrare. In dicto millesimo ste-
tit prædictus D. Janizerus Vicarius in Civi-
tate *Vicentie* pro D. Imperatore circa quatuor
menses. Et post ipsum venit pro Vicario D.
Imperatoris D. Aldrighetus de Castrobarcho ⁵⁹,
qui bonum regimen fecit, & stetit in Vicaria-
tu usque ad mensem Februarii MCCCXII.

MCCCXII. de Mense Februarii prima
hebdomada Quadragesimæ venit D. Canis Gran-
dis della Scala ⁶⁰ Vicarius Civitatis *Vicentie* pro
D. Imperatore, qui tempore suæ Vicariæ fe-
cit multa mirabilia.

50. Giraldellus malefactor.

51. Singofredi exilium.

52. Vicentia quo die, & anno erepta Paduanis.

53. Vicentia Pajarino.
54. Janizerus de Pisis Vicarius Imperatoris Vicentie.

55. Roverius F. Comitis Beroaldi.

56. Morandus de Trissino.
57. Ugutio de Arzignano.

58. Plombinum.

59. Aldrighetus de Castrobarcho Vicarius Imp. Vicentie.

60. Canis Grandis della Scala Vicarius Imperialis Vicentie.

Finis supplementi Chronici Nicolai Smeregi.

S. Bonifacii Comitis,

VITA,

Magnam rerum inter ipsum & Eccelinos
gestarum partem accuratè complectens

INCERTO AUCTORE

Conscripta:

Fide vero, & Opera

FELICIS OSII

Bono Rei Literariæ publico recensita.

E P I T O M E.

RICCIARDUS, Ludovici Sancti Bonifacii *filius*, Veronensis, *tum antiquitate generis & majorum gloria, tum propria virtute inter maximos Guelphæ factionis Duces, & Proceres sua tempestate floruit. Adolescens ea fuit indole, & fortitudine præditus, ut non modo de eo bene sperare; sed confidere homines possent, talem futurum, qualem se se ipse mox procedente ætate rerum gestarum magnitudine præstitit. Diris enim Guelpha, & Gibellina*

na factionibus sub Friderico Augusto magis, magisque tota Italia sævientibus, cum Verona, morem aliarum omnium Civitatum sequuta, bifariam scissa, jam antea duas nobilissimas familias factionum capita constitisset, Guelphamque partem Comites S. Bonifacii, Gibellinam Monticulituendam suscepissent, Ludovicus S. Bonifacius, vir potens, & bellicis artibus insignis, non modo familiæ; sed Guelphorum omnium Veronensium Princeps, virtute præsertim Ricciardi F. impigri, fortissimique adolescentis, auxiliisque Azonis Atestini, Gibellinas partes Verona exegit, Ludovico Veronæ Prætoris constituto. Ricciardus copiarum Præfectus arcem Ossenici montanam, natura & arte munitissimam, ac pene inexpugnabilem, quam Ribaldus Turrisendus jam dudum occupatam, latrociniis infamem reddiderat, propugnatoribus, duro ac desperato hominum genere, maxima ex parte cæsis, vicit, cepit, evertit. Monticulos hostes, qui patria extorres Gardæ, & Pischeriæ arcibus, præsidio, muris, & situ validissimis, se munierant, ab Azone Prætoris adjutus, brevi ad deditionem adegit: multifariamque rebus Gibellinorum contritis, factioni, patriæque quietem aliquantulum peperit. Azoni Atestino recuperandæ Ferrariæ, qua à Salinguerra Taurello fuerat exturbatus, præcipuum extitit adjumentum. Una cum ipsomet Azone nonnullas Etruriæ Civitates, & Oppida ab Othone Augusto Ecclesiæ ademptas, bello receptas, Pontifici restituit. Fridericum Secundum Imperatorem, Genuæ exceptum, cum Azone, ac Monferratenfi Marchione, Papiam primum, inde Cremonam, mox Mantuam, deinde Veronam perduxit: eundem solus cum Veronensibus usque ad Alpium angustias persequutus est. Vita functo Ludovico patre, tota ejus factio ex improvviso, Ricciardo absente, Verona ejicitur. Ipse injuriæ vindex, plurima clientum manu contracta, Azonem Perti-*

Ricciardus.

C

co-

* Melius. Azone, ut in Vita, & his, quæ sequuntur paulo post. Ab Azone Prætoris adjutus, &c.

conem, Veronæ Prætozem, quo potissimum impulsore illud sibi, & suis detrimenti acciderat, urbe & magistratu cum fautoribus exegit. Inde Prætor Veronæ creatus, Cremonenses, ac Regienses, qui exercitibus conjunctis Gonzagam, Mantuanorum Oppidum, obsidebant, à Mantuanis in subsidium accitus, ab obsidione expulit. Hujus viribus auctus Azo Novellus, superioris Azonis F. Ferrara pulsus, patriæ restituitur: pellitur ipse, improvise invasus, Verona, conjuratione in eum ab omnibus Optimatibus Veronensibus, cunctisque Gibellinis, & Eccelino de Romano secreto inita. Paulo post restitutus, eadem conspiratione denuo Veronæ impetitur, & captivatur. Pro illius liberatione Patavini, Vicentini, Mantuani, Azo Atestinus Marchio preces, auctoritatem, arma expediunt. Incassum primo experiuntur. Rectoribus deinde Lombardiæ accedentibus obtinent. Carcere dimissus una cum Azone Atestino, Conilianensibus contra Tarvisinos, Oppidum circumsedentes, opem tulit: fusis, fugatisque hostibus obsidionem solvit. Extorris patria, inimicorum pagis, prædiis, villis sæpissime igne, ferro populabundus imminet, vastatisque late agris, castellis, turribus, arcibus ademptis, exilii incommoda, & detrimenta hostibus cumulate rependit. Cum Eccelino de Romano apertas, & præcipuas inimicitias semper exercuit, cum eo multoties vario pugnarum exitu acie conflixit, illiusque conatibus, & ambitioni eo usque obstitit, ut, eo in humanis agente, successibus multa parte caruerint. Dux Guelpharum factionum Lombardiæ, & Marchiæ primarius, fœdere cum simul fœderatis Civitatibus inito, Cæsareas, Gibellinorumque partes usque quaque est infectatus, labantesque suorum, ac Pontificias res ægre tutatus est. Innocentium Pontificem, è Gallia reversum, per Flaminiam iter facientem, & Cerium proficiscentem cum Allobrogum Comite (qui olim Belgicus fuit) Rogerio Comite, & Thoma Foliario Pontificis nepote comitatus est. In historiis Ravennatibus Hieronymi Rubei, Guardozallum oppidum, Ecclesiasticis auctoritate sua restitutum, contra Henricum Imperatoris F. ac Bosonem Dovariam, eorumque exercitus, virtute & armis strenuissime defendit. Fridericum Augustum, Parmam cum sexaginta millibus armatorum circumsedentem, memorabili clade cum Montelongo Pontificio Legato ab obsidione subtraxit: cumque ingentia Gibellinis damna, & detrimenta intulisset, senex Brixia salutis anno 1253. Februarii mense interiit, in eaque Civitate ad Fratres Prædicatores tumultatur.

71. **G**entem Sanbonifaciam Trojano à sanguine¹ originem duxisse nonnulli autumant, quod nec inficias ire, nec affirmare libet. Quid enim, quod nesciam, negem? quid illud veritate attestari, cujus nulla historia, nulli annales, quorum fides ab antiquis monumentis pendeat, mihi sint argumentum? Equidem, ex antiqua Progenitorum prosapia, virtute & opibus clarissimorum, trahere sanguinem gloriosum non inficior; verum cum nobilitas veritate consistat, si assentatione, vanisque blandientium sermonibus nitatur, apud graves & sapientes viros dispendium potius, quam lucrum puto; periculosaque admodum res est, ne ubi fictio una ex parte emergat, laudum certarum fides & ornamentorum ruat. Ab eodem quoque fonte familiam hanc derivasse, quo *Eustensis*, quidam perhibuerunt. Cæterum, cum hujus clarissimæ stirpis, auctores vetustissimi extiterint, quos virtute præditos eximia (cum tot veræ nobilitatis ornamenta in posteros traduxerint) haud dubitandum, expedita res est, ab octingentis hinc annis, eam domi, forisque

A fama rerum gestarum, potentia, Oppidorum Castrorumque dominatione inter lectissimas *Italiæ* claruisse, multisque Pontificiis ac Imperatoriis diplomatibus (cum diversis arduisque illorum supremorum Principum negotiis, & expeditionibus tum civilis, tum bellica illius virtus, opes, & potentia maxime profuerint) privilegiis, exemptionibus, concessionibus, donationibus, & jurisdictionibus decoratam, & auctam, & utraque in propagine ortos, tum Marchiæ, tum Lombardiæ, inter Pontificiæ factionis primarios² semper habitos. Et quamquam *Caroli Magni* potentissimi Imperatoris usque temporibus, plerosque bello, & pace insignes viros per tempora *Italia* edidit, unus tamen *Ricciardus*³, cujus nunc vitam describendam suscepimus, potentia, dignitate, bellicæ virtutis gloria cæteros, quorum memoria ad nos pervenerit, longe superavit. Viguerat *Veronæ* per multos antea annos inter nobilissimas Civium familias, *Veronensium*⁴ internæ factionis odium, vetustaque per manus avorum tradita armorum, & sanguinis disceptatio. Hinc *Monticuli*⁵, li. *Cretili*.

1. Gentis Sanbonifaciz origo, & antiquitas.

2. Nobilissimas ejusdem.

3. Ricciardus di. Bontuz.

4. Veronenses factiones.

5. Monticuli, li. Cretili.

Crescentii, sociæque factionis domus: inde Comites ⁶ S. *Bonifacii*, eorumque partibus studiosi, & adhærentes, Civitatem in duas scindentes partes, crebris seditionibus, diris inter se cædibus ac incendiis debacchabantur: habebatque utraque pars externos affectatores, factiosos viros, qui aut huic, aut illi parti, ubi occasio postulabat, præsto erant. Vefania hæc privata mox *Friderici Enobarbi* Imperatoris temporibus, perniciosius, ac infandis *Gelporum* ⁷, & *Gibellinorum* ortis nominibus coaluit, quæ factiones universam *Italiam*, in duas distractam partes, *Gibellinis* Imperii, *Gelpis* Ecclesiæ auctoritatem, partesque sequentibus, per multos postea annos obtinuerunt, atque ad ultimum pene exitium redegere. Neque enim solum aliæ Civitates Imperatorem, aliæ Pontificem sequuntur, eorum summorum Principum causis rebusque faventes, infestis inter se animis, atque armis decertant; sed in ipsismet patriæ visceribus etiam, quasi privata fortunæ maximi horum, & horum interesset, hinc *Gibellinum* aliquem, inde *Gelpum* in Civitate esse, eo furoris, ac dementiæ processere, ut pellere *Concives Urbibus*, & spoliare bonis inexpressibili odio contenderent. Comites S. *Bonifacii* ⁸ partes *Gelpas*, *Monticuli* ⁹ *Gibellinas* suscipere, privataque cum publicis odia conjungentes, dissidia, quæ misere ardebant, perditè inflammaverunt. Verum, cum aliquando *Veronæ* civiles discordiæ *Romanorum* Pontificum *Lucii III.* ac *Urbani III.* qui eam Civitatem tunc temporis incolebant, auctoritate, & interpositione jacerent ¹⁰, *Lucii* obitu, discessuque *Urbani*, ruptis quasi retinaculis, se se denuo fœdius erexere. Anno siquidem 1184. III. Idus Maji *Ceresius Monticulus* ¹¹, perditis moribus, ac immani audacia juvenis, *Alexandrum* Comitem S. *Bonifacium*, avunculum suum, nulla injuria læsus, tantum vetusto factionum odio, male eo usque sopito, excitato, nil tale cogitantem, gladio improvise petiit, trucidavit ¹². Hæc cædes innovandæ factionis causa fuit, qua sæviante anno 1205. Oppidum S. *Bonifacium*, Comitum sedem, *Eccelinus* ¹³, cognomento *Monachus*, in *Monticulorum* factione, cremavit. Hujus incendii occasione *Bonifacius* ¹⁴ Comes, *Sauri F.* Pridie Idus Maji, adversæ factionis domos nonnullas *Veronæ* vastavit; & cum *Gelporum* pars prævaluisset, virtute potissimum *Ricciardi*, *Ludovici* S. *Bonifacii* filius tunc pene imberbis, impigri, ingentisque spiritus adolescentis, *Monticulis* Urbe pulsus, *Azo Estensis* ¹⁵ Marchio, auctore *Ludovico Ricciardi* patre, Prætor *Veronæ* creatur. Cæterum cum *Eccelinus* Monachus, & *Salinguerra Taurellus*, *Gibellinæ* factionis in omni *Lombardia* principes, à *Monticulis* Urbe exulibus in auxilium vocati, *Veronam* cum extorribus, ac ingenti suarum partium exercitu mense Maji improvisi advenissent: tuncque pugna commissâ *Gelpi* succubissent, ii omnes cum Prætor *Azone*, *Ludovico*, *Ricciardo*, ac aliis *San Bonifacii* Comitibus Urbe ¹⁶ exiguntur, *Monticulis*que restituti ¹⁷, ex eorum auctoritate *Odoricum* Vicecomitem *Mediolanensem*, Prætorem *Veronæ* ¹⁸ constituunt. *Azo* interim *Atestinus*, *Ludovicus*, & *Ricciardus* cum *Gelpis*, reparatis viribus, *Romanolorum*, *Lombardorum*, ac *Mantuanorum* copiis *Veronam* proximo Septembri armati repetiere ¹⁹, ac Urbe ingressâ, in Foro Boario cum *Odorico* Prætor, *Eccelino*, *Salinguerra*, ac *Monticulis* acriter dimicatur. Victis *Gibellinis*, *Eccelinus* ipse capitur ²⁰, *Salinguerra*, & *Odoricus* fuga salutem consulunt *Monticulorum*,

A fautorumque domus, & palatia *Veronæ* evertuntur; homines exulantur, bona proscribuntur. Qui evaserunt, alii *Gardam* arcem, alii *Pischeriam* confugiunt. *Azo* iterum *Veronensem* Præturam assumit, atque anno sequenti ad *Gardæ*, *Pischeriæ*que oppida expugnanda cum *Ludovico*, & *Ricciardo*, plurimæque *Veronensium*, ac *Mantuanorum* auxilium manu progressus, brevi *Monticulos* ad deditionem adigit ²¹, atque *Ateste* carceribus custodiendos transmisit. Hac clade à *Gelpis* *Gibellinis* illata, res *Veronensium*, altera factione ad internecionem fere oppressa, aliquantulum quieverunt. Interim ²² *Otho Quartus* Cæsar anno 1209. cum in *Italiam* descendisset, *Romam* iter intendens, ut Imperii diadema à Pontifice Maximo fusciperet, & *Veronam* venisset, prætor eo anno *Gulielmo Rangonio* ²³ *Mutinesi*, concordie inter factiones *Concives* studens, *Monticulos* è carceribus, in quibus *Ateste* erant, relaxari ²⁴ mandavit, eosque patriæ restituit, fœdusque, quantum fieri potuit, inter male animatos Cives, partiumque Duces composuit. Paulo post *Azo Ferraria* à *Salinguerra*, auxiliantibus *Sassinello*, & *Giliolo Ferrariensis* Civibus, exturbatus ²⁵ quo injuriam ulcisceretur, ad amicorum auxilium conversus, cum *Ludovicus Sanbonifacius* cum filio *Ricciardo*, suorumque copiis non spernendis præsto fuisset, aliaque hinc inde *Azo* auxilia contraxisset, rem minime opinantibus inimicis *Ferrariam* profectus, *Hugonem Othonis* ²⁶ Imperatoris Vicarium una cum *Salinguerra* Urbe deiecit, quo in facinore *Ricciardi* opera in primis enituit. Præturam *Veronæ* per id tempus *Realdinus de Carceribus* ²⁷ agebat. Eo demum Prætura defuncto, *Ludovicus S. Bonifacius* in officio sufficitur ²⁸, quo mandante *Ricciardus* filius copiarum *Veronensium* Dux, arcem *Offenici* ²⁹, inter angusta *Clusarum* sitam, quam latrociniis, aliisque sceleribus *Ribaldus Turrisensis* ³⁰, qui eam diu obtinuerat, infamem reddiderat, vario labore, & periculo, quod erat tum natura, tum artificio duris, fortissimisque pugnatoribus munitissima, expugnat & evertit. Vigebat ea tempestate inter *Othonem Augustum*, & *Fridericum Cæsarem* diffidium ³¹, eaque fuit schismatis occasio, quod *Otho* quædam *Hetruriæ* Oppida, quæ à Pontifice; alia vero in *Campania*, quæ à *Friderico* *Siciliæ* Rege tenebantur, nulla Pontificis, nulla Sacramenti habita ratione, quo se Ecclesiam *Romanam*, & patrimonium ejus, nec non Regnum *Friderici*, ipsi Ecclesiæ commendatum, defensurum juravit, eo quæsito colore, quod Regni *Italici* juris essent, copiis protinus missis occupavit. Inde in deterius prolapsus, *Viterbium*, *Montemfalconem*, Urbem veterem, & *Perusium*, Patrimonii oppida, quondam à Comitissa *Matilda Ecclesiæ Romanæ* donata, in suam ditionem redegit: quandam quoque *Apuliæ* partem hostiliter invasit, ac bellum *Friderico* aperte intulit. Pontifex, postquam per Legatos *Othonem* à malis consiliis avocare nequivit, nihilque proficere exhortationibus sensit, solemnem in eum detestationem exprompsit ³², qua illum communione Piorum summovit, sacramentique religione Principes omnes, & populos illi quovis jure adstrictos solvit. Hinc Rex *Bohemie*, Duces *Austriæ*, & *Bavariæ*, Landgravius *Turingiæ*, & Archiepiscopi *Mogontinus*, & *Treverensis* ipsum *Othonem* concordibus votis deferuere, ac *Fridericum* in *Apulia* commorantem, *Germaniæ* Regem ex auctoritate Pontificis designant ³³, cumque ad coronam accipiendam invitant.

6. Comites S. Bonifacii.

7. Gelpi, ac Gibellini partem imperante Federico Enobarbo.

8. Comites S. Bonifacii Gelpi, 9. Monticuli Gibellini.

10. Sedatæ civiles discordiæ Veronæ, 1184. denuo re-erectæ sunt. 11. Ceresius Monticulus.

12. Alexandri Com. S. Bonifacii cædes.

13. Eccelinus Oppidum S. Bonifacii cremat.

14. Bonifacius Comes Sauri F.

15. Azo Estensis Marchio, Veronæ Prætor.

16. Pellitur cum Sanbonifacii. 17. Monticuli patriæ restituntur. 18. Odoricus Vicecomites Mediolanensis, Veronæ Prætor. 19. Sanbonifacii cum Azone Veronam repetunt: Monticulos & eorum fautores pellunt. 20. Eccelinus captus.

21. Azo iterum Veronæ Prætor Monticulos capit.

22. Otho IV. Imp. Monticulos liberat, Veronenses componit. 23. Gulielmus Rangonius Mutinensis, Veronæ Prætor. 24. Azo Ferraria exturbatur. Potitur eadem. 25. Hugo Othonis Imp. Vicarius Ferrariæ.

26. Realdinus de Carceribus, Veronæ Prætor. 27. Ludovicus S. Bonifacius Veronæ Prætor. 28. Offenici arx evertitur à Ricciardo S. Bonifacii. 29. Ribaldus Turrisensis latro. 30. Schisma inter Othonem Aug. & Fridericum Cæsarem.

31. Dicitur Pontificis in Othonem occupantem Urbem Ecclesiæ.

32. Federicus, abrogato Othoni Imperio, renuntiatus Rom. Cæsar.

33. Henricus Germanorum Principum Legatus.

34. Othonis transitus in Germaniam.

35. Azo cum Ricciardo recuperat Ecclesiam ab Othone occupata.

36. Federicus hæret Pontifici.

37. Iter ejusdem per Italianum.

38. Azonis obitus.

39. Obitus Ludovici S. Bonifacii.

40. Sanbonifacii iterum Verona pulsi.

41. Azo Petrico Veronæ Prætor.

42. Pellitur à Ricciardo S. Bonifacio.

43. Petrus Mandura.

44. Ricciardus S. Bonifacius, Veronæ Prætor, Gonzagam oppidum obsidione solvit.

45. Aldo brandini Atestini mors.

46. Azo Novellus, Aldo brandini successit, Ferraria pellitur à Salinguerra.

47. Receptus in eandem denno pellitur.

48. Intendit recuperationi Ferrariz.

49. Fratham obidet, & cecidit.

In Italia pariter multæ Civitates, Principes, & Proceres eundem relinquunt, seque cum *Friderico* conjungunt, inter quos præcipue *Azo Estensis*, *Ludovicus*, & *Ricciardus S. Bonifacii*. Sequenti anno, *Henricus* 33 Principum Germanorum, ad *Fridericum*, & Pontificem Legatus, S. Bonifaciorum suasionem, *Veronæ* substitit, ut *Friderico* studia *Veronensium* compararet. *Otho*, ut sibi abrogatum Imperium à Pontifice, nonnullisque Germanorum Principibus intellexit, relicta *Apulia* in *Germaniam* transit 34. Eam nactus opportunitatem *Innocentius* Pontifex, *Azonem* in *Hetruriam* advocavit, qui una cum *Ricciardo* Comite, aliquotque aliis militia claris *Veronensibus* Nobilibus, quos *Urbs* ipsa, Pontifici auxilium cum haud modica suorum Civium manu in eam expeditionem pie transmiserat, Ecclesiæ omnia per *Othonem* in ea regione occupata 35 restituit. *Fridericus* interim novis suorum precibus stimulatus ex *Apulia* in *Germaniam* proficiscitur, ac *Romam* progressus, omnia rerum gerendarum consilia cum Pontifice 36 contulit. *Romæ* susceptum *Genuenses* cum triremibus suis *Kalendis Maji Genuam* devexerunt, ubi à *Marchionibus Atestino*, & *Monferratenfi*, & *Ricciardo* S. Bonifacio exceptus *Papiam* 37 *Idibus Julii*, inde *Cremonam*, mox *Mantuum*, deinde *Veronam* perductus est. *Ricciardus* cum cum *Veronensibus* usque ad *Alpium* angustias est persequutus. Interim *Azo* cum *Salinguerra* pace composita, eoque *Ferrariæ* recepto, *Aldobrandino* Filio ditionum hærede relicto, vita decessit 38. Eodem anno & *Ludovicus S. Bonifacius* moritur 39, viri per ea tempora, virtute, & potentia insignes. Ob *Ludovici* decessum S. Bonifacii 40 Proceres, totaque eorum factio absente *Ricciardo* à *Gibellinis Verona* expelluntur. Propterea *Ricciardus*, qui paternas partes, totius factionis Princeps, regendas assumpsit, *Azonem Perticonem* 41 strenuum Virum *Veronæ* Prætor, quo potissimum impulsore hoc sibi, & suis detrimenti acciderat, plurima clientum, & sequacium manu coacta, non sine magna Civitatis clade, *Urbe* & magistratu cum fautoribus exegit 42, in quo tumultu *Petrus Mandura* 43, Comitum S. Bonifaciorum fatelles, partem Prætorii *Veronensis* incendio consumpsit, *Ricciardus* 44 Prætor *Veronæ* constituitur. Sub ejus Prætura cum *Cremonensibus*, & *Regiensibus* exercitibus conjunctis *Gonzagam* oppidum ultra *Padum* ditionis *Mantuanorum* obsiderent, *Mantuanis* à fociis *Veronensibus* auxilium petiere, communibusque copiis Duce *Ricciardo* Prætor hostes à *Gonzagæ* obsidione submoverunt. *Aldobrandino Atestino* 45 jam antea veneno sublato, *Azo* 46 frater, quem *Novellum* vocabant, successit. Hunc Pontificias partes constanter asserentem *Salinguerra* *Ferraria* expulit. *Azo* injuriam non tulit; sed *Bononiensibus*, *Romanis*, nec non *Ricciardo* cum ejus factione cum Ecclesia sentientibus, accitis, *Ferrariam* à parte *Padi* magno opportunarum rerum apparatu obsedit, quo *Salinguerra* permotus *Azonem* in *Urbem* recepit 47. Mox ubi armorum metus recessit, populum usque adeo in eum invitavit, ut rursus inde exire cum non modica suorum cæde compulerit. *Azo* postmodum, anno 1224. exul, recuperandæ *Ferrariæ* 48 cupidus, auctore *Ricciardo* societate inter *Rempublicam Veronensem*, & ipsum *Azonem* inita, *Bononiensibus* quoque auxiliantibus, bello *Ferrarienses*, & *Salinguerram* petit, *Frataque* 49 *Oppidum* *Ferrariæ*, quod à *Salinguerra* præsidio tenebatur, diu obsessum, tandem vi captum, & à

solo eversum est, omnibus in eo repertis interfectis. Frata capta, & dirupta, Arcem 50 *Bondeni* supra *Padum* sitam Mense Septembri obsidione cingunt; verum fœdis Autumnii tempestatibus fracti rem imperfectam relinquere coguntur. *Salinguerra* tanta armorum mole teritus, fraude agens, consultus verba de pace intulit, & *Ricciardum*, tanquam de pacis conditionibus tractaturus, *Ferrariam* vocat, eumque contra jusjurandi fidem capit 51, & carceribus mancipat, cæterum & potentia *Azonis*, qui cum ea de re excaudisset populabundus *Ferrariensem* agrum late excurrebat, incendiisque ac prædis vexabat; tum etiam *Rectorum Lombardiæ*, perfidiam hominis improbatum, mandatis coactus, eum paulo post liberum dimisit 52. Hujus belli occasione *Salinguerra* *Eccelinum* juniorem 53, dictum de *Romano*, *Eccelini* Monaci filium, sororium suum, tunc primum ad bellicas res gerendas excitavit, annum agentem trigessimum, juvenem impigrum, sævum, audacem, callidum, & factionis *Gibellinæ* Majorum suorum exemplis studiosissimum. Anno mox sequenti omnibus pene octuaginta Senatoribus 54, e factione *Gibellina Veronæ* creatis, *Leone de Carceribus* 55 auctore, valida inter Optimates, & *Monticulos* conjunctio 56 machinata est, ut *Gelpbos*, & *Comitis Ricciardi*, & *Marchionis Atestini* factiones *Urbe* ejicerent, quæ cum statim executioni mandari nequiverint, sub anni finem protracta conjuratione fortius erumpente, *Gibellini* ingenti Clientum, & Satellitum manu, quam paulatim secreto contraxerant, *Ricciardum* imparatum adorti sunt: qui licet cum paucis ex familiaribus, sociisque nonnullis, qui in re tam subita ad eum accurrerant, contra strenuissime dimicando per horam, & amplius steterit, nec inultam omnino injuriam accepit, numero tamen obrutus *Urbe* exire coactus est 57, continuoque tota ejus factio, *Gelphi* ferre omnes, patria exacti sunt 58, bonorum publicatione & exilio mulctati: domus, & turres à solo prostratæ: *Leo* 59 ipse conspirationis auctor Dictator *Reipublicæ*, quem *Capitaneum* populi vocabant, factus est. Is contra *Ricciardum*, & alios inimicos *Gelpbos Salinguerræ Ferrariensis*, & *Eccelini de Romano* opem imploravit. *Eccelinus* *Veronam* ingenti stipatus exercitu cum venisset, & *Gibellinæ* factionis animos, & res confirmasset, à *Monticulis*, aliisque factionis *Gibellinæ*, *Kalendis Julii* in sex menses reliquos anni, abdicante se officio *Leone*, *Veronensis* *Reipublicæ* Dux, & *Capitaneus* Generalis 60 constituitur. Porro anno 1227. industria *Manfredi* 61 Comitis de *Curte* nova Prætoris, auctoritateque *Rectorum Lombardiæ*, *Veronæ* pax 62 inter *Monticulos*, eorumque fautores, & *Ricciardum*, ejusque factionem in pago *Nogariæ* conciliata est, qua extorres omnes *Gelpbi*, circumscriptis prioribus contra eos editis decretis, ab exilio revocati sunt, iisque bona reddita, & domus ex publico restitutæ. Hæc pax cum non multo post turbata fuisset, factionibus denuo, odiis, & armis inter se concurrentibus, anno 1229. interpositione Prætoris, concordia iterum tractatur, *Eccelino*, & *Ricciardo* pro se quolibet, & nomine partium suarum in *Lanfranco de Ponte Carali* 63, *Mediolani* Prætor, compromittentibus, & inducias ad ejus arbitrium pangentibus. Pax subsequuta minimum duravit. Proximo etenim die Paschatis seditio rursus exarsit, *Gibellinisque* quietis impatientibus, armis in Campo Martio *Ricciardum*, & suos aggredientibus, cruenta

50. Bondeni arcem tenent.

51. Salinguerra Ricciardum S. Bonifacii prodit, & capit.

52. Cogitur eundem libertati pristinae redonare, 53. Eccelini III. mores, & annus, quo bellare cepit. 1225

54. Senatori Veronensis anni 1225. 55. Leo de Carceribus 56. Gibellinorum Veronensium conjunctio contra Gelpbos

57. Gibellini vincunt. 58. Ricciardus cum omnibus fere Gelphis expellitur. 59. Leo de Carceribus Capitaneus Veronæ.

60. Eccelinus de Romano Veronæ Capitaneus Generalis. 61. Manfredus Comes de Curte nova, Veronæ Prætor.

62. Pax inter Monticulos, & Ricciardum semel ac iterum.

63. Lanfrancus de Ponte Carali Mediolani Prætor.

1229

63. Lanfrancus de Ponte Carali Mediolani Prætor.

utrin-

utrinque dimicatio : pari tamen pugnae exitu se suas quæque factio domos recepit. *Rainerius* autem *Zenus*⁶⁴ Prætor verens, ne novis miscendis præliis⁶⁵ Urbs extremo discrimine vastaretur, principes partium urbe exire præcepit : at *Ricciardum* cum suis *Venetias*, *Eccelinum* cum *Monticulis* in alias Civitates abire mandavit. Verum cum ea de re tumultuosius à partibus ipso præsentem Præto in palatio ageretur, ad arma media urbe concursum est. Atrociter dimicatur. tandem *Gelpborum* pars numero impar succubuit⁶⁶, atque *Ricciardus Pecorarius*⁶⁷ de *Mercato* novo cum filio, *Gulielmus de Zerlis*⁶⁸ cum duobus filiis, *Joannes de Palatio*⁶⁹, *Constantinus Canonicus*⁷⁰ *Valerianus Bragantius*⁷¹, & alii multi capiuntur, & in carceres in ædibus *Zeriorum* conjecti prius, paulo post in publicis Prætorii vinculis confringuntur. *Eccelinus* partis victricis Dux, assentientibus octuaginta Optimatibus *Rainerium* honore Præturæ dejecit, eidemque *Salingueram*⁷² substituit. Hanc *Ricciardi*, & Sociorum calamitatem pertæsi *Patavinci* cum *Stephano Baduario*, *Vicentini*, qui ab *Eccelino* desciverant; *Mantuanani*, *Azoque Estensis* Marchio, benevolentia, & studio, quo maximo *Ricciardum* proferebantur, precibus pariter exulum *Veronensem* sollicitati, ingenti comparato exercitu, proximo Septembri mense in *Eccelinum*⁷³ & *Gibellinos Veronenses* militiam adduxerunt, si qua ratione *Eccelinum*, Ordinemque *Veronensem* adducere possent, ut ipsum *Ricciardum* captivum solverent. Inita expeditione *Patavinci*, & Socii Portum super *Athesim*, & *Leniacum*⁷⁴, oppida, quæ *Eccelini*, & *Salingueræ* præfidiis tenebantur: nec non *Bonavicum*, & *Ripaltam*, quæ in ditione *Ugucionis Crescentii* erant, vi cæperunt, & propriis impositis præfidiis munivere. Alia parte *Mantuanani* cum eorum Præto agrum late *Veronensem* prædis, igne ferroque populati sunt, villas, & castella, & in his præcipue *Trevenzolum*⁷⁵, & *Insulam Sclarum* occupavere; irritum tamen conatu, cum ad liberationem *Ricciardi* haud quicquam profecissent, tot armorum strepitus, damna, metusque cessere. Quod cum Frater *Antonius*⁷⁶ *Vlyxippensis* (is est qui postmodum à *Gregorio IX.* inter Sanctos relatus est) animadverteret, studio caritatis accensus, *Veronam* illico advenit, ac summas pro *Ricciardi* libertate preces ingessit; idque & ipse incassum. *Azo*⁷⁷ vero, *Atestinus* Marchio, redemptorem se omnino *Ricciardi*, necessitudine sibi & amore conjunctissimi, professus, *Patavincorum*, & *Mantuanorum* exercitibus propriis copiis conjunctis, cum à duabus partibus se se in agrum *Veronensem* denuo immisisset, resque prædis, cædibus, & incendiis ageretur: obsidionemque Urbis demum interminatus esset, *Veronenses* tot hostium impressionibus, totque rerum suarum jacturis, & incommodis commoti, & intercessioneque in primis (quod magis urgebat) & auctoritate Rectorum *Lombardiæ*, *Ricciardum*⁷⁸, & socios captivos, certis sub conditionibus, tandem carceribus dimiserunt. Dum hæc in *Lombardia* agerentur, *Federicus* Imperator, post transmarinam expeditionem, *Italiam* reversus, pace & gratia, qua ante Ecclesiæ injuriosus, & contumax exciderat, cum Romano Pontifice conciliatus⁷⁹, Urbibus *Lombardiæ* plerisque factiosis subiratus imminabat. Ex Civitates, licet Imperator odium, & consilium tegeret, dissimulationem sensere. Hinc *Ricciardus*, *Azo Atestinus*, Rectoresque Civitatum jam antea foederatarum, *Bonomiæ* convenere, ac concordibus votis foedus⁸⁰ inter se

A adversus *Fridericum* novis pactationibus, & jurando sanxerunt. Id cum Summus Pontifex rescivisset, quod jam *Friderico* reconciliatus pacem spectaret, Legatos duos⁸¹ in *Lombardiam* destinavit, *Jacobum* Episcopum *Prænestinum*, atque *Othonem S. Nicolai* in Carcere *Tulliano* Diaconum, Cardinales: datis mandatis, ut *Lombardos*, quacunque ratione possent, ad concordiam revocarent. qui *Friderico* non fidendum rati, non solum conventum *Ravennatem* non adierunt, quem *Fridericus* ad res componendas Civitatibus indixerat; sed etiam *Henricum*, sive (ut alii malunt) *Henricum* filium, Principesque quos è *Germania* in *Italiam* evocarat, angustias Alpium, quas *Clusas* vocant, penetrare, ac *Ravennam* Patrem adire prohibuerunt. Interim Legati Pontificis, cum *Veronam* venissent, factiones intestinis discordiis sævientes ad concordiam⁸² redegere. Verum paulo post eorum discessum, rursus, *Ricciardo* Urbe egresso, ad infaniam redeuntes, agros mutuis vexare maleficiis perrexere. *Eccelinus* præterea, ut *Ricciardum*⁸³ dolo interciperet, nocte Parasceves, Castro ipsius *Calderio*⁸⁴ ignem occulte subjici curavit, eoque continuo, quasi in re improvisa, subsidii specie cum paucis advolvit, cum tamen antea in propinquo magnam armatorum militum manum in insidiis collocasset. Quo cum *Ricciardus*, insidiarum ignarus, *Vicentinorum* cohorte roboratus contendisset, ubi in conspectum est ventum, accensis utrinque animis, nulla prælio⁸⁵ facta mora est: cumque de industria pedem *Eccelinus* referret, in insidias *Ricciardum*⁸⁶ pertraxit. Hinc non paucis è suis amissis, ipse vix fuga clapsus est. Quod factum *Mantuanani*, *Brixienenses*, *Bonomienses*, & *Faventini* ægre ferentes, junctis copiis, ipso *Ricciardo* Duce, agrum repente *Veronensem* incurrerunt⁸⁶, atque ignem multis Castellis, & pagis *Monticulis*, aliorumque *Eccelino* adhærentium applicuerunt. Hinc *Conilianensibus*, circumfessione Oppidi ab validissimo *Tarvisinorum* exercitu laborantibus, opem⁸⁷ una cum *Azone Atestino* tulit; *Tarvisinisque* profligatis, multis eorum prælio cæsis, pluribus *Athesis* vorticibus absumptis obsidionem solvit. Suorum solus priorum clientum, nec non *Mantuanorum*, apud quos adeo gratia, & auctoritate valebat, ut eos ad nutum, quocunque vellet, impelleret, delectu habito, conscriptaque virorum manu, numero haud grandi; sed robore, & fortitudine insigni, postquam in patriam *Eccelini*, & *Gibellinorum* potentia, qui Urbi dominabantur, aditus non patebat, per aliquot menses inimicorum in prædia⁸⁸, pagos, & Castella agri *Veronensis* impetum faciendo quotidie, modo in eam, modo in illam partem, armatus ferebatur, eaque celeritate utebatur, & astu, ut ubi minime timeretur, sæpius appareret. Vir⁸⁹ siquidem animosus, ingentis spiritus, & ad quæque subeunda pericula paratissimus, cui corpus mirabiliter dispositum erat ad celeritatem, & laborum tolerantiam, inimicorum bona vastabat, diripiebat, abigebat: omnia, cædibus, rapinis, incendiis, terrore complebat: ad ipsius etiam urbis moenia quandoque repente applicabat, resque eo devenire, ut Urbs pene ab extorribus *Veronensibus* obsessa⁹⁰ videretur; nec iis malis Urbani *Veronenses*, & *Eccelinus* facile occurrebant. Quod si exercitus urbe in *Ricciardum* emittebatur, in irritum cedebat expeditio contra hominem invadendi, & evadendi peritissimum⁹¹, callidum, & non iusta acie, nec stabili prælio (quod tantæ Civitatis viribus impar esset) sed tumultuariis

dem conspiratio in eundem.

81. Legati duo Pontificis ad Lombardos

82. Factiones Veronenses ad concordiam redigunt.

83. Eccelinus Ricciardum dolo studet intercipere. 84. Calderio ignem admovet.

85. Pugna inter Ricciardum, & Eccelinum. 86. Ricciardus Eccelinum insidiis circumvenit.

87. Conilianensibus auxiliatur.

88. Inimicorum prædia, pagos, & Castella diripit.

89. Ricciardi natura, & laus.

90. Verona pene ab extorribus obsessetur.

91. Ricciardi peritia militaris,

92. Fratri
Joannis
Vicentini
Legatio in
Marchiam
& Lombardiam.

93. Compositio
paci
inter Patavinos.

94. Concio
Veronæ.

95. Eccelini
immanitas
ea concione
lenitur.

96. Concio
eiusdem
altera in
suburbio
Tomba.

97. In ea
paci, &
concordiæ
capita reci-
tata.

98. Nuptiæ
inter filiam
Albri de
Romano,
& Rinal-
dum Esten-
sem.

99. Ecceli-
nus Ca-
strum San-
boni facio-
rum invadit.
100. Recipit
Albareti
Castrum.

1. Verona
retrocedit.

2. Ricciar-
dus Monticuli-
orum
Oppida
diripit.

3. Gregorius
Pontifex
de pace
solicitus.

4. Episcopi
Tarvisini,
& Parmen-
sis Legati
Pontificis.

5. Novæ pa-
cis fœdera
denuo
fœderata.

certaminibus expedita, ac levi manu, & variis semper artibus insultantem, & cludentem. Ita se Ricciardus habebat, cum Pontifex clades, & detrimenta in dies magis ex factionum altercationibus, & certaminibus in Civitatibus gliscentia contemplatus, omni sibi possibili ratione providendum duxit, ne Hydræ capita ulterius multiplicarent. Propterea Fratrem Joannem Vicentinum⁹², ex Ordine Prædicatorum Theologum, Virum ea tempestate doctrina, & sanctitatis opinione præstantem, Legatum in Marchiam, & Lombardiam destinavit, quod summam ejus eloquentiam, ac miram apud populos auctoritatem acceperat. Hinc ille Bononia, quam tunc incolebat, Patavium progressus, pacem inter diffidentes⁹³ Cives composuit. Perspectis itidem Ricciardi, & ejus partis animis, haud quaquam à compositione averfis, Veronam accessit, ibique summo honore exceptus, pacem, quanta maxima contendere eloquentia potuit, in foro persuadere perrexit, ac sic omnes concione⁹⁴ sua permovit, ut Eccelinus etiam, qui omnes homines morum immanitate⁹⁵ eo sæculo superavit, manantibus lachrimis promiserit, se de omnibus controversiis, quæ inter se, & Ricciardum intercederent, ipsius arbitrio statutum, quod idem quoque Ricciardus, in Urbem fide publica acceptus, se facturum & servaturum esse juravit. Mox Ferarriensibus cum Salinguerra eorum Regulo, Mutinensibus, Patavinis, Vicentinis, Mantuanis, Brixianis, Veronensibus Comite Ricciardo cum sua factione, Eccelino, Monticulis, Comitibus de Camino quorum omnium populorum animos facundissimis piisque concionibus jam antea ad pacem declinaverat, in suburbio Veronensi Tomba secundum Athesim advocatis congregatisque, ex suggesto inibi erecto, inter Civitatum Carrocia, elegantissima oratione habita⁹⁶, qua pacis bona, discordiæque mala, & detrimenta cum disertissime subjecisset, pacem inter partes transactam, & fœdus pronunciavit, legibusque fœderis, & concordie recitatis⁹⁷ ipsam jurejurando, atque osculis invicem utrinque oblatis approbari, & confirmari jussit. Et quo concordie vinculum inter Comites S. Bonifacios, & Azonem, aliosque factionis proceres, & Eccelinum, & factionem ejus arctius constringeretur, matrimonium⁹⁸ inter filiam Alberici de Romano, Eccelini fratris, & Rinaldum, Azonis Estensis filium, statuit. Vix annus pacis transierat tantis laboribus initæ, cum Eccelinus, Monticulis comitantibus, Verona egressus, castra⁹⁹ S. Bonifaciorum invasit; cunque trajecto Athesi, recepto prius Albareti¹⁰⁰ castro, quod antea ab se desciverat, Coloniam proficisceretur, Azonis Estensis occursum, qui cum multa ac valida armatorum manu in eum ferebatur, deterritus, Veronam¹ retrocessit. Inde Ricciardus, fœdere jam ab inimicis violato, Monticuli oppida regionis Zilionis, Ponteposserum in primis, & S. Michaellem occupavit, crebrisque incursionibus pagos, & eorum alia loca diripuit², ac devastavit. Verum cum aliæ pariter Marchiæ, & Lombardiæ Civitates cruentis invicem certaminibus, pacem, quam priore anno juraverant, violassent, Gregorius³ cladium tantarum anxius, Fratri Joanni Episcopos⁴ Tarvisinum, & Parmensem ad pacem denuo conciliandam coadjutores adjecit. Ii postquam Veronam adierunt, eloquentia, & auctoritate obtinuerunt, ut ambæ factiones, Ricciardi scilicet, octuagintaque Optimatum Veronensium, cum Eccelino sacramento novæ pacis⁵, fœdera inter S.

Michaelis in Campanea, & S. Martini Bonalbergi pagos Veronenses suburbanos sancirent. Eoque pacto Ricciardus in patriam denuo receptus est. Cæterum istiusmodi concordie, auctoritate, & reverentia potius suadentium inter jam maleficiis, & injuriis invicem indefessos ingerendis, viribusque destitutos initæ, induciæ ac ab armis secessiones, donec robur amissum repararetur spiritusque reciperent, quam paces erant. Odiæ namque dissimulatione tegebantur potius, quam tollerentur. Hinc radice haud avulsa, facile ad quamlibet tepentem occasio- nis auram repullulabant⁶ quod ita quoque evenit. Vix enim exierat ab inita pace annus, quod Aleardinus de Lendenara⁷, Monticulis, Eccelino & Veronensi ordine suffragantibus, Ricciardi partem Verona, tumultu de repente excitato, exturbavit. Raynerius quoque Bagarellus⁸ Veronæ Prætor arcem Gardæ, castrumque Hostiliæ, quæ pro Ricciardo stabant, Optimatibus Veronensibus, Monticulis, & Eccelino tradidit. Ricciardus vero, quo damnum aliqua parte refarciret, arte & auctoritate, Philippum⁹, arcis Coloniole pro Monticulis custodem, induxit, ut sibi eam dederet; nec destitit, donec Mense Aprili per Benedictum de Castillione¹⁰, supra Gardam tractatu cum nonnullis ex præsidio habito, arcem quoque Gardæ¹¹ recuperavit. Cumque ingentia subinde damna agro¹² Veronensi pluribus diebus intulisset, se se Mantuam recepit. Hinc Veronenses Civitatem incolentes, ut validius injurias ulciscerentur, se se Imperatori, & Eccelino dedidere: mox Eccelino Duce castrum S. Bonifacii obsidione¹³ cinxerunt. Interim Imperator cum saltus Alpium superasset, atque ad Vacaldum, Veronensis agri locum, pervenisset, eum Veronenses Gibellini in Ricciardum impulerunt, qui in Mantuanum districtum progressus, ad Goitum castrametatus est. Hinc, ubi sociarum Civitatum auxilia advenerunt, Mantuam¹⁴, quæ à Ricciardo tenebatur, omni bellico apparatu oppugnare est adortus. Ricciardus & Mantuani¹⁵, cum se per aliquot dies acerrime defendissent, tantæ belli molis tandem se haud suffecturos rati, se se Imperatoris fidei dediderunt, quos ipse benignè, & perhumaniter recepit, liberosque dimisit, Mantuanis insuper pristinis privilegiis reservatis. Cæterum cum S. Bonifacii oppugnatio in longum traheretur, filius Ricciardi, qui Castrum defendebat, patris monitu, Imperatori demum se se cum Castro¹⁶ tradidit, qui & ipsum, & suos indulgenter habuit; Castrum conservavit; Eccelinumque ab oppugnatione removit. Ricciardum deinde fide data ad se vocavit, eumque ad pacem cum Eccelino, & Monticulis exhortatus¹⁷, ubi parum processit, quod iniquiores pacis condiciones ab Imperatore Gibellinis favente ponerentur; dimissi ab Augusto Eccelinus Patavium, Ricciardus Mantuam abierunt. Mox cum omnis fere Tarvisina Marchia in verba Friderici Imperatoris jurasset, Ricciardum¹⁸ contumacem bonis publicatis proseripsit, perpetuoque exilio ab Urbe Verona submovit. Cumque post paulo Fridericum Summus Pontifex ob multa, & diversa in Ecclesiâ Romanam, ejusque libertatem, bona, & fautores perpetrata facinora, anathematis¹⁹ mucrone percussus, communione piorum submovisset; ipseque quasi rabidus in dies in Pontificem armatus irrueret, vastatoque circa Urbem late agro tandem in Campaniam transisset, Montelongus²⁰ Pontificis contra Fridericum Legatus, vir acerrimus, & vehementius instituit, ut bellum summa vi, quantum unquam antea

6. Hæc eadem in-
fringuntur.
7. Aleardi-
nus de
Lendenara
Ricciardi
partem
Verona ex-
turbat.
8. Raynerius
Bagarellus
Veronæ
Prætor.

9. Philippus
arcis Co-
loniole
Custos.

10. Bene-
dictus de
Castillione.
11. Ricciar-
dus recuperat
Arcem
Gardæ.

12. Agrum
Veronen-
sem turbat.

13. Obsident
Castrum
S. Bonifacii.

14. Imperator
Mantuam
oppugnare
est adortus.
15. Mantuani
se se illi
dedunt.

16. Item
S. Bonifacii
Castrum.

17. Imperator
agit
frustra de
pace inter
partes.

18. Ricciardus
ut
contumacem
exilio
perpetuo
damnat.

19. Federicus
Imperator
anathemate
percussus.

20. Montelongus
Pontificis
Legatus
contra Fre-
dericum.

tea procederet, ea spe fretus, *Friderico Lombardia* profecto, occasionem rei bene gerendæ non defuturam: & quoniam ferendum non putabat *Ferrariam*, quæ juris erat Ecclesiæ, à *Salinguerra* occupatam, contra Ecclesiam stare, eam primo tempore adoriri constituit, atque ad foedus in eam provinciam ferendum in Urbe *Venetiarum* inter *Venetos*²¹, *Bononienses*, *Azonem*, & *Ricciardum* convenit. Inde foederat

77. tarum copiis in unum coactis anno 1240. No-
1240 nis Februarii *Ferraria* undequaque obsidione est cincta. A terra *Montelongus* Legatus Pontificius, *Bononienses*, *Azo* Marchio, *Ricciardus*, & *Albericus Tarvisii* Dominus muris applicuerunt; navalem autem apparatus *Joannes Teupulus Venetorum* Præfectus *Pado* flumine intulit. Semestris obsidio fuit. Compositione tandem inita, *Salinguerra* Regulus, & *Ferrarienses* Urbem foederatis dedidere. *Ferraria* recepta, *Azo*²² inibi pro Ecclesia Vicarius, Pontificis auctoritate, constituitur, *Salinguerra Venetias* allegatur, ibique haud multo post octogenarius moritur²³. *Ricciardus* postmodum

1243 anno 1243. *Brixiensum*, & *Mantuanorum* cohortibus extorribus partium suarum *Veronensibus* conjunctis, castrum *Gazi*²⁴, *Gibellinorum* *Veronensium* præsidio defensum, aggressus, quamvis *Eccelinus* cum mille quingentis equitibus suppetias²⁵ advenerit, expugnavit, suorumque præsidio communivit. Et cum ipse *Mantua* ad *S. Bonifacium* iter, inimicorum prædia sæpius infesta percussione vastando, intenderet, *Henricus de Egna*²⁶, *Veronæ* Prætor, fossam ingentem à suburbio *Tombæ* ad Insulam *Scalarum*, ne ita libere tractum illum excurreret, fodi & perducere mandavit. Non multis interjectis diebus, *Turrisendus de Turrisendis*²⁷, qui eo usque partibus *Ricciardi* faverat, castrum *Gazi*, *Eccelino* suadente, per prodicionem exuri fecit, quo scelere in gratiam cum *Eccelino*²⁸ rediit. Alia ex parte *Ricciardus*, ut *Gazi* detrimentum rependeret, *Eccelino Trevenzoli* Castrum²⁹ & ejus turrim, quod *Petrus del Bovo* haud parva cum militum manu defendebat, ademit. Quo irritatus *Eccelinus*, eodem anno, ingenti coacto *Veronensium*, *Vicentinorum*, ac *Paduanorum* exercitu, ad Castrum *S. Bonifacii*, aliam simulans expeditionem, per anfractus contendit, illudque repente invasit, ac statim *Bonifacium*, *Ricciardi* Filium, qui Castrum custodiebat, tanto militum apparatu longe imparem, ad deditioem³⁰ adegit, pactione antea inita, ut ipse & alii, qui in Castrum cum illo erant, incolumes cum omnibus suis rebus liberè, & sine fraude, quo vellent, abire permitterentur: quam pactionem *Eccelinus* egregia fide servavit, ceterum illis profectis Castrum³¹ a fundamentis evertit. Hanc injuriam *Ricciardus* ægerrimè tulit, & quo cladem acceptam inimicis referret, *Hostiliam*³², oppidum ad *Padum* munitissimum, manu valida oppugnavit, idque *Veronensibus* *Gibellinis*, vel ipso repugnante *Eccelino*, abstulit. Utque erat quietis, & oculi nescius, studioque hostes ulciscendi summo perflagrabat, conjunctis cum *Azone Atestino* viribus, conflatisque haud contemnendis exulum *Veronensium*, nec non *Ferrariensium* copiis, justa acie cum *Eccelino*, & *Veronensibus* urbem tenentibus secus *Mintii* ripas certamen³³ inivit. Acriter utrinque pugnatum. Prælio, variante victoria, usque ad noctem perducto, tandem pari morte à pugna discessum est. Is fuit dies IV. Calendas Julii. Cumque eo die coelum maximo æstu exarsisset, calore & siti plures, quam telis & gladiis in-

A teriere; multi tamen hinc inde capti. Inter captivos ex extorribus *Veronensibus* *Taliaferrum*³⁴, & *Ottolinum de Ripa* fuisse Annales referunt. Hinc *Vastaldaldum*³⁵, *Mantuanorum* oppidum, ad Ecclesiasticas partes reducendum animum adjecit, nec antea destitit incepto, quam prudentia, & auctoritate perfecit. Cumque ejusdem defensionem suscepisset, illud contra *Hencium* Imperatoris filium, juvenem impigrum, & *Bosonem Dovariam* Regis Prætorum, qui cum *Gibellinorum* exercitu illud circumfedeabant, tutatus est, donec undique auxiliariis urbium sociarum copiis evocatis, suis ac filii adjunctis, ipse Imperator, aliis peregrinis regiones dilatis expeditionibus, in unumque universis contractis viribus, *Parmam*³⁶, ab Ecclesiasticis paulo ante receptam, obsedit. Nec tanto periculo Ecclesiastici Duces, & exercitus *Parmensibus* defuere. Nam in primis *Ricciardus* cum satis valida suorum manu *Vastaldaldo* properavit, urbemque ea parte, quæ ad Occidentem vergit, sibi custodiendam assumpsit. Quatuorcenti *Placentini* equites postridie accesserunt. Tertio die *Gregorius Montelongus* Legatus, & *Bernardus Rubens** cum mille equitibus *Mediolano* venerunt: inde cum expeditis copiis *Bononienses*, ac *Ferrarienses*. Hique omnes castra, ad *Burgum*³⁷ *S. Donini* ferente vallo, fossæque adversus hostium impetus communita, locavere. Imperator, quo strictior obsidio fieret, castra prope urbis mœnia, amplissimo terræ spatio comprehenso, vallo firmat, & fossa in oppidum unum, cui *Victoria*³⁸ nomen indidit, format: huc regiones thesauros suos transtulit, sicquæ omnibus rectæ institutæ Civitatis opificiis instruit, ut nihil ab justa urbe differret: inibique ipse cum *Germanis*, *Hencio* filio, & *Mutinensibus* militibus stativa locat.

D Erat universus Imperatoris exercitus ad sexaginta millium armatorum numerum. *Parma* ita obsidione oppressa³⁹, Imperatoris milites crebra cum egredientibus *Parmensibus* prælia miscunt, mœnia per sæpe invadunt; ceterum virtute *Ricciardi*, aliorumque Ducum, qui eam tutabantur, irriti conatus omnes cecidere. At enim, cum obsidio in longum traheretur, & parva majoris auxilii *Parmensibus* spes restaret: 78: coeptumque esset maxima annonæ angustia laborari, & ponte prope *Brixillum*, qua maxime angustus est *Padus*, ab inimicis constructo, supportatio rei frumentariæ intercluderetur, eorum res in apertum discrimen, & prope desperationem deducebantur: cumque jam ad deditioem spectarent, occasio salutis⁴⁰ coelitus, rebus penè amissis, oritur. *Fridericus* gravi morbo correptus, ex eo ubi convaluit, recreandi animi causâ *Victoria* urbe cum magno suorum comitatu aucupatum tribus passuum millibus exiit, rerum omnium ab hostibus animo dejectis prope securus. Tum *Montelongus* Legatus, vir impiger & vigilans, *Ricciardus*, & *Philippus* Vicedominus occasione usi, *Parma* repente cum omnibus copiis, implorato divino auxilio, erumpunt, ac Urbem *Victoriam* adorti, ut illi, quibus calamitas, qua premebantur, vires supra vires ministrabat, custodibus fortissime oppressis, ac dissipatis, urbe ipsa cum ingenti præda, corona regia præcipue, thesauris, & suppellectilibus omnibus pretiosis *Friderici*, & jumentis universis potiuntur, innumerisque captivatis hostibus, *Victoriam*⁴¹ ipsam simul ira, & lætitia elati incendunt. Hæc clades, quæ anno 1248. *Friderico* contigit, 1248 *Parma* liberationem peperit: nam *Fridericus* alio se vertens obsidionem paulò post solvit.

Qui

21. Foedus init Venetiis contra Salinguerram. Ferrariam obsidet, & recipit.

22. Azo Ferrariæ Vicarius Pontificis auctoritate. 23. Salinguerræ obitus.

24. Ricciardus Castrum Gazi expugnat, & munit. 25. Eccelini suppetiæ inanes.

26. Henricus de Egna, Veronæ Prætor.

27. Turrisendus de Turrisendis Gazi Castrum incendit.

28. Redit in gratiam cum Eccelino.

29. Ricciardus adimit Eccelino Trevenzolum.

30. Eccelinus privat Ricciardum Castrum S. Bonifacii.

31. Castrum idem evertitur ab Eccelino.

32. Hostilia aufertur Eccelino à Ricciardo.

33. Pugna inter Ricciardum, & Eccelinum secus ripas Mintii.

34. Taliaferrus, Ottolinus de Ripa. 35. Vastaldaldum ad partes Ecclesiasticas reducit à Ricciardo.

36. Imperator Parmam obsidet.

*Bernardus Rubens.

37. Burgus S. Donini.

38. Victoria Oppidum quale.

39. Parma obsessa defenditur à Ricciardo.

40. Salus ejus unde.

41. Victoria incendium.

Qui nullo postmodum regio insignis facinore, Ecclesiæ semper infestus, & contumax, excommunicationeque irretitus usque ad exitum vitæ perstitit miserrimus, *Hencii* filii captivitate, suspicioneque veneni sibi à *Manfredo* altero filio propinati infelix, Idibus Decembris, anno 1250. in ipso belli *Bononiensis* pro filii redemptione apparatu, veneno interiit⁴². Morte patris accepta, *Corradus*⁴³, qui se Regem *Germaniæ*, & *Siciliæ* nominabat, cum insigni exercitu in *Italiam*, ad obtinenda Regna paterna trajecit, & *Veronam* primum, mox *Cremonam* accessit, inde cum *Eccelino* in agrum transgressus *Mantuanum*, apud *Goitum*⁴⁴ sociarum Civitatum per dies quindecim conventum egit. Adventus *Corradi* in *Italiam*, motusque subinde populorum varii, diversæque Civitatum studia, Pontificis animum haud parum movit, & quo sibi, & partibus suis consultius

effet, *Ostavianus Ubaldinus*⁴⁵ Cardinalis Legatus suo jussu Procuratores, ac Legatos Civitatum, Principesque foederatos *Brixiam*⁴⁶ evocat. Convenere omnes, & in primis *Ricciardus*, atque *Ostavo* Idus Martii conventum omnium in Episcopo *Ostavianus* habuit, in quo omnes se foederatis *Lombardiæ*, *Marchiæ*, & *Romaniolæ* pro opibus affuturos, & amicos cujusque pro amicis, hostes pro hostibus habituros juravere. Hac eadem in Civitate, ubi aliquot mensibus post *Ricciardus* in morbum incidisset, cum diu opibus, auctoritate, atque virtute semetipsum, & suos ab hostibus, partesque Ecclesiæ defendisset, senex factorum gloria clarus, *Ludovico* filio relicto, tanto patre haudquaquam degenerare, vitam⁴⁷ deseruit anno salutis MCCXIII. Februarii Mense, & ad Fratres Prædicatores sepelitur.

Finis Vitæ Ricciardi Sancti Bonifacii.

81.

LAURENTII DE MONACIS.

Veneti Senatus à Secretis, ac Cretensis Regni Magni Cancellarii,

E Z E R I N U S I I I

Ex ejusdem Historiæ VENETÆ Libro XIII.

Nunc primum excerptus,

Et ex FELICIS OSII recensione Luce publica donatus.

Vivebat hic AUCTOR, & scribebat Anno Domini MCCCCXIV.

1. Teupolo.

2. Ezerinus vocat Federicum in Italiam.

3. Qualitates ejusdem.

Uoniam tempore prædicti *Jacobi*¹ Ducis, *Ezerinus Tertius de Romano* se fecit hostem *Venetorum*, licet sub *Rainerio Zeno*, auxilio *Venetorum* captus, iniquam vitam finierit, principiabo, & continuabo ejus gesta cum *Venetis*. At quia astutia militaris fraudulentis astutiis ad immensam damnationem ascendit, perhorribili sono suæ crudelitatis totius Christianitatis aures vulneravit, induxitque potentissimum *Fridericum*² per *Veronam*, ut subjugaret *Italiam*. Vnde inexorabilis fuit orta discordia inter ipsum *Fridericum*, & Ecclesiam *Romanam*, propter quam multa virorum milia in diversis partibus perierunt. Est operæ pretium scribere aliqua sub compendio de sceleratissima vita sua, ut deprehendi possint dolosæ versutiæ³ Tyrannorum, qui affectantes tyrannidem sub specie magnanimitatis, miseris & nimium credulis, & levibus populis, suas occultant nequitias: affectu autem, quod ambiunt, insitam animi malitiam dissimulare non possunt, ut in isto patuit *Ezerino*. Scriptum est enim, quod degens in statu civili, & militari; licet Dominus *Bassani*, & aliquorum Castrorum de *Pedemonte*, acer erat in hostes, erga amicos lenis & tractabilis, in promissis fidelis, in proposito stabilis, in verbis maturus, in consilio providus, & in omnibus factis suis

vir egregius apparebat, sed habito dominio *Marchiæ*, in alium virum repente mutatus est. Sed in primis repetenda est ejus origo.

⁴ Quidam *Ezerinus*, quondam *Albrici*, miles gregarius, veniens in *Italiam* cum *Ostione* Imperatore obtinuit ab eo Villam *Honariam* in finibus *Paduanis*, seu *Vicentinis*. Hic genuit *Ezerinum* Monachum Hæreticum, qui dictus fuit *Ezerinus Secundus*, & hic genuit *Ezerinum Tertium*⁵, qui habuit in feudum ab Imperatore Villam de *Romano*, quæ tunc erat paucua pecudum; fecitque se dici de *Romano* (nam pudit vocari de *Honaria*) qui natus fuit anno Domini 1194. die sexto exeunte Aprili circa meridiem. Genuit etiam *Albericum* parem fratri in crudelitate; sed non in potentia, & ambos de *Adeleita*, sorore Comitum à *Morgana*, patria *Tusciæ*, qui cognominabantur *Rabiosi*. *Tifolinus*⁶ primus de *Campo S. Petri* duxit uxorem filiam *Ezerini Balbi*, sororem *Ezerini* Monachi Hæretici, ex qua genuit *Gerardum*, ac *Tisum Novellum*; inter has duas domos, culpa *Ezerini Balbi*, emerferunt perniciosæ discordiæ. Nam *Tifolino* primo in secreto dicente eidem *Ezerino* socero suo⁷, quod *Gerardus* filius suus in tractatu erat copulandi sibi matrimonialiter *Caciliam* Nobilem puellam, villis, feudis, & vassallis locupletissimam, dictus *Ezerinus*, corrupto pecunia gubernatore dictæ puellæ, operatus est taliter, quod *Ezerinus* primus ejus filius illam habuit in conjugem. Hanc autem *Caciliam* transgressam

46. Ostavianus Ubaldinus, Cardinalis Legatus.

48. Ricciardi S. Bonifacii.

4. Origo Ezerini III.

5. Natalis ejusdem 1194.

6. Tifolinus de C. S. Petri ducit uxorem filiam Ezerini Balbi. Gerardus & Tiso Novellus filii Tifolini. 7. Causa diffidii inter illos de Romano, & illos de Campo S. Petri.

fam *Brintam* pro visitando suas possessiones, *Gerardus de Campo S. Petri*, qui illam in uxorem habere non potuit, vi cognovit carnaliter, quæ reversa *Baxianum* querula viro hanc detexit injuriam. Sed nihilominus à viro repudiatur⁸, qui postea duxit uxorem supradictam *Adeleitam*, & in ultionem stupri *Ceciliæ*, seduxit, & sibi junxit in concubinam *Mariam*⁹ con-

8. *Cecilia* per vim co-
guita à *Gerardo* de
Campo S.
Petri, repu-

diatur à vi-
ro suo.
9. *Maria* de
Campo S.
Petri con-
cubina *E-
zerini*.
10. *Dis-
sidium* alte-
rum inter
illos de Ro-
mano, &
Campisfan-
perios occa-
sione Cam-
preti,

11. *Familia*
principis
Marchie
Tarvisinæ.

12. *Ezerinus*
III, datur
obfide *Vicen-
tinis*. *Azo*
Potestas
Veronæ.

13. Expel-
luntur Ami-
ci *Marchio-
nis* de Ve-
rona.

14. *Salin-
guerra* hæret
Ezerino.
15. *Mar-
chionis* vi-
ctoria in
Braida.
16. *Libera-
litas* ejus-
dem erga
Ezerinum
captum.

17. *Beatrix*
Eftenfis.

18. *Azo*
Novellus
expellitur
Ferraria.
19. *Ezeri-
nus* Mona-
chus vitam
solitariam
amplecti-
tur.

20. *Fracta*
capitur à
Marchione.
21. *Salin-
guerra*
implorat
auxilium
Ezerini.

82. jus habebat in *Campreto*, ex qua genuit unam filiam; cujus nomine adorsus est occupare illam partem *Campreti*, quam assererat jure materno spectare dictæ filiae suæ naturali, & ob hoc hinc inde paratur¹⁰ exercitus. *Azone* autem *Marchione*, filio quondam *Obizonis*, favente illis de *Campo S. Petri*, & se interponente *Episcopo Paduano*, pro tunc seditio illa sublata est. Illi autem de *Campo S. Petri*, quorum cordibus antedicta injuria altè infederat, nunquam deposuerunt odia, neque animorum tumorem. Florebant ea tempestate in *Marchia Tarvisina* hæ quatuor Domus¹¹, de *Este*, de *Camino*, de *Campo S. Petri*, & de *Honaria*, quæ postea dicta est de *Romano*.

Vicentinis hostiliter invadentibus fines *Baxiani*, & *Marostichæ*, concordium fit inter partes, dato pro obfide *Vicentinis* ab *Ezerino Monacho*, *Ezerino*¹² tertio filio suo parvulo. Lapsu temporis parvi, dum partes *Azonis Marchionis*, & *Comitis Sancti Bonifacii* prævalerent in *Verona*, *Azo* fit Potestas dictæ Civitatis. *Ezerinus* prædictus habens ipsum exosum, quia faverat suis adversariis in facto *Campreti*, congregatis omnibus amicis suis de *Verona*, *Vicentia*, & *Monticulo* (unde postea *Monticuli* dicti sunt) taliter operatus est, quod *Marchio*, sui que complices pelluntur¹³ de *Verona*. *Salinguerra*¹⁴ vir potens in *Ferraria*, qui nullam antea partem tenuerat, occultus tamen æmulus *Marchionis*, adhæsit *Ezerino Monacho*, cujus postea filiam nomine *Sophiam* habuit in uxorem, *Marchio* contracto exercitu, cruento prælio vicit inimicos in *Braida*¹⁵ *Veronæ*, & *Ezerinum*¹⁶ captum in illo prælio cum honore dimisit: tamen, quia sibi præbuit comitatum usque *Baxianum*, hæc liberalitas multum auxit, & famam, & gloriam *Marchionis*: & sic pars *Marchionis*, & *Comitis Sancti Bonifacii* iterum prævaluit in *Verona*. Ab istis autem principiis emanarunt crudelia bella, quæ prætereo, ut veniam ad *Ezerinum de Romano Tertium*.

Post obitum *Azonis Marchionis*, quondam *Obizonis*, & *Aldrevandini* filii sui, qui dimisit unam filiam, *Beatrix*¹⁷ nomine, quæ, ut supra dictum est, nupsit Regi *Ungariæ*, erat superstes *Azo Novellus*¹⁸, frater dicti *Aldrevandini*. Hic ut plurimum habitabat in *Ferraria*, *Ezerino* autem *Monacho* hæretico, qui dictus est prius, se redigente in vitam solitariam¹⁹, *Ezerinus* tertius de *Romano*, & *Albricus* fratres, filii sui, præerant dominio suorum Castrorum. Suborta nova discordia inter amicos *Marchionis*, & amicos *Salinguerræ*, *Marchio* cum ejus complicibus expellitur de *Ferraria*. Unde mox contracto exercitu castra posuit contra *Ferrariam* circa *Padum*, vocatusque gratia concordii tractandi intra Civitatem, orta in Vulgo seditio- ne, rursus expellitur. *Marchio* indignatur. Post paucos dies habuit per obsidionem *Fractam*²⁰ *Ferrariensis* districtus, nimiumque cruento se gessit contra viros, & mulieres Castris prædicti.

Salinguerra magno dolore consternatus petit auxilium²¹ ab *Ezerino Tertio*, cognato suo,

A gravat injuriam, & crudelitatem *Marchionis*; honestat causam, propter quam pulsus fuerat; quia sibi, & amicis suis tendebat insidias, & contra publicam libertatem, & morem majorum satagebat exercere tyrannidem in honoribus, & officiis *Communis Ferrariæ*. *Ezerinus* autem sibi rescripsit. Duo esse principaliter, ad quæ anbelare debent homines: *Servare fidem amicis*, & vivere cum honore. His causis ipsum urgeri, ut vigilet ad negotia ipsius *Salinguerræ*, quæ sua reputabat: & quod postquam de casu *Fractæ* audivit, mens sua nunquam fuerat in quiete, nec esset, nisi sumpta ultione de damno, & sanguine ibi fuso.

B Licet *Verona* tunc communiter regeretur, Cives tamen, milites, populares, & mercatores erant separatis factionibus bifariam divisi. Pars²² una favebat *Comiti Sancti Bonifacii*, quæ erat & *Marchionis*; altera²³ *Salinguerræ Ferrariensis*, quæ erat *Ezerini Tertii*, & hæc dicta fuit pars *Monticulorum*. Acta autem discordia ob captionem *Fractæ*, *Monticuli* vigilantes ad depressionem alterius partis, mittunt ad *Ezerinum*, residentem in *Baxiano*, ut cito, & occulte veniat²⁴ *Veronam*. *Ezerinus*, avidus novitatum, & ulciscendi captionem *Fractæ*, deliberat ire per viam brevissimam, scilicet per *Valchamonicam*²⁵, locum montanum, asperrium, insuetum, nivofum, & pene inaccessum: præmissisque XL. hominibus cum ventilabris pro separando nives conglobatas, induratasque in montibus illis, mox subsequitur cum valida manu, & insperato *Veronam* intrat. Mox *Ricardus Comes Sancti Bonifacii* cum ejus sequacibus pellitur de *Verona*, & sic pars *Salinguerræ*, *Monticulorum*, & *Ezerini* occupant Civitatem; fitque *Ezerinus* ibi Potestas²⁶, totoque tempore, quo præfedit, miris artibus, & versutis simulationibus *Veronenses* suæ partis, & alios arctissima sibi junxit amicitia, quæ causa fuit, ut (quod postea dicam) Civitatis tyrannidem occuparet. *Ezerinus* cum *Veronensibus* aufert *Vicentiam*, & *Albericus*²⁷ frater ibi Potestas dimittitur.

Cum *Salinguerra* igitur haberet *Ferrariam*, *Ezerinus* *Veronam*, *Albericus* *Vicentiam*, pars²⁸ *Marchionis*, & *Comitis Sancti Bonifacii* depressa jacebat. *Paduani* his territi novitatibus eligunt in Potestatem, protectoremque suum *Stephanum Baduario Venetum*²⁸, virum spectatæ virtutis, notæ facundiæ, & expertæ legalitatis. *Ezerinus* finita sua Potestaria, ut excitaret in *Marchia* materiam scandali, fisus benevolentia *Veronensium*, occupat Castrum²⁹ *Fontis*, quod erat illorum de *Campo Sancti Petri*, & ibi capit *Guilielmum*³⁰ parvulum de domo prædicta, quem postea in libertatem dimisit. *Tiso*, & *Guilielmus*, quorum erat Castrum *Fontis*, licet essent Cives *Paduani*, ponunt se cum dicto Castro sub Dominio, & protectione *Communis Paduæ*. Generali igitur consilio dicti *Communis*, *Stephanus Baduario*³¹ Potestas, cum exercitu invadens fines *Ezerini*, posuit castra contra *Baxianum*.

F *Petrus Ziani*³² tunc Dux *Venetiarum*, ultimo anno sui Ducatus, ne hic parvus ignis totam *Marchiam* ardentius inflammaret, more majorum, mittit pro quietando hos motus Oratores suos, *Matthæum Bono*³³, & *Marcum Quirino*. *Matthæus* in castris hostium, ubi erat Potestas, & Magistratus *Paduanus*, in hanc sententiam verba fecit³⁴: Se peragrassè magnam partem *Occidentis*, & *Orientis*, nec ultra, nec citra *Marchiam* in spexisse *Regionem*, *Provinciam*, *Civitatem*; quæ aut religione, aut magnanimitate,

22. Pars
Comitis S.
Bonifacii
Veronæ.
23. Pars Sa-
linguerræ
ibidem.

24. *Monti-
culi* *Ezeri-
num* *Veronam* accer-
sunt.
25. *Valcha-
monica*.

26. *Ezeri-
nus*, *Veronæ* Potestas.

27. *Albericus* ejus frater, Potestas *Vicentiarum*.

28. *Stephanus* *Baduarius* *Venetianus*, *Paduanorum* protector.

29. *Ezerinus* occupat Castrum *Fontis*.

30. Idem capit *Guilielmum* de *Campo S. Petri*.

31. *Stephanus* *Baduarius* Potestas *Paduæ* invadit fines *Ezerini*.

32. *Petrus* *Ziani* *Venetiarum* Dux *Marchie* quietis amans.

33. *Matthæus* *Bono*, & *Marcus* *Quirinus*. Oratores *Venetii* pro pace *Marchie*.

34. Oratio *Matthæi* *Boni*.

aut potentia, aut divitiis, aut industria, aut bonitate, aut curialitate posset equari Marchie Tarvisinae. Proinde vellent virtuosè conservare, quæ sui Progenitores laboriosè acquisiverant, & maximè Paduani, qui cæteros dictæ Marchie sapientia, fama, gloria, potentia, & felicitate præbiant. Cogitarent, quod parva scintilla multotiens flammam suscigaret ingentes. Discursisque malis, & periculis, quæ proveniunt ex bellis, conclusit, quod his causis Dominus Dux Venetiarum, qui in genere totam Marchiam, & in specie Paduam singulari prosequitur caritate, offerebat se mediatorem pacis inter partes, & auditis juribus suis, & illorum de Romano, quod omnem illam sine debito terminaret. Semoto Ora-

35. Tifonis de Campo S. Petri responso.

tore, Tiso³⁵ de Campo Sancti Petri exprobravit ingratiitudinem illorum de Romano, qui adjuti à Paduanis contra Vicentinos post tantum beneficium ceperunt Castrum Fontis, & Guilie-
mum parvulum ejus nepotem. Non esse igitur loquendum de concordio, nisi prius restituto Castro prædicto. Agendas tamen esse gratias Domino Duci de ejus optima dispositione. Hanc responsum Potestas retulit Oratori prædicto.

36. Guezelo de Prata³⁶.
37. Ansedisio de Guidotis³⁷.
38. Oratio Marci Quirini.

Marcus Quirino, alter Orator, in Bassiano, coram Ezerino, & Alberico fratribus, Guezelo-
ne de Prata³⁶, & Ansedisio de Guidotis³⁷, & aliis eorum amicis, dixit³⁸: quod inter cæteras prohibitas, quæ reddunt Magnates gloriosos, benivolosque, hæ sunt principales, quod abstineant ab injustis bellorum causis: quod si qua injuste principiantur, cito resipiscant, & satisfaciant. Quare Dominus Dux, audito quod Paduani hostiliter suos fines invaserant, quia occupaverat Castrum Fontis, suadebat quod dimitteret ipsum Castrum, prout dimiserat Guilieum de Campo Sancti Petri; at si prætenderet jus habere in dicto Castro, Dux offerebat se cognoscere jura partium, & terminare, quod sibi justum videretur.

39. Ezerini responso.

Ezerinus relata gratia Domino Duci, Domino suo, recensuit odia illorum de Campo Sancti Petri, & inter cætera dixit³⁹, quod dum in Venetiis instituta esset solemnissima Curia, ad quam convenerat Azo Estensis Marchio, & nonnulli Proceres Lombardiæ, Ezerinus secundus ejus pater accessit cum militibus XI. sociis suis ad honorandam Curiam prædictam⁴⁰. Quodam die, dum dicti socii patris sui essent in Platea Sancti Marci, unusque eorum vir nobilissimus solatiose, ut moris est, induisset se vestimento patris sui, qui tunc domi remanserat: quidam Sicarii corrupti pecunia à Tiso de Campo Sancti Petri interfecerunt ipsum nobilem, credentes perimere patrem suum, qui erat frater Matris dicti Tisi. Et quod Jacobus de Campo Sancti Petri⁴¹ ejus nepos fecerat occidi injuste nonnullos amicos, & fideles patris sui provocabatque multos in perniciem suam, & in depressionem status sui. Conclusitque, quod ad Castrum Fontis, ceu ad quandam speluncam, & scelerum officinam soliti erant confluere multi, qui terras suas, fratris, & amicorum latrociniis infestabant, nihilque profuerat conqueri. Ideoque voluit abigere ab insidiis vulpem, ab antro mortiferum serpentem, & lupum ab ovili, & quod intendebat experiri, quid Paduani possent contra eum. Tandem Oratores repatriant, tunc nullo secuto concordio.

42. Ezerinus II. hortatur filios ad concordiam cum Paduanis reddito Castrum Fontis.

Ezerinus autem secundus hæreticus, pater ejus, qui in quodam Castro ficta religione debebat, scripsit dicto⁴² Ezerino, & Alberico filiis, quod restituerent Paduanis dictum Castrum, quia eorum potentia comparari tunc Paduane

A non poterat, & quod nil sapiens amittebat, si de fimbria vestimenti partem rescindat, & tali modo se separet à filio iniquitatis, & ne ille arrogantissimus Tiso prætendat causam, propter quam Paduani invadant terras suas: sperarentque dicti filii sui cito de eorum inimicis vindictam inspicere; & quod hæc restitutio non prohibebat; quin concessio tempore subjicerent Paduam, totamque Marchiam: juxta judicium prophetiæ Adeleite uxoris suæ, matris eorum, quæ stellarum cursus⁴³ notabat cælestes domos: & quod interim caute procederent, donec eorum augetur potentia. Ezerinusque secundum patrum consilium restituit⁴⁴ Paduanis Castrum prædictum.

43. Supple ex Rolando Lib. 11. Cap. xv. Notat: notabat celestes domos.
44. Castrum Fontis restituitur Paduanis.

B Ezerinus spiritu ambitionis exagitatus, nec potens quo aspirabat ascendere, nisi vicinæ Civitates se bellis impeterent, accessit Tarvisium, & in Civem se⁴⁵ recipi fecit, sub prætextuque civilis fidelitatis, dolose persuasit Tarvisinis, ut Feltrum, & Cividadum, tanquam terras sui juris, acquirerent. Sciebat enim Paduanos id pro viribus non passuros. Contracto sibi exercitu, & resistentibus Paduanis illas subjiunt. Postea vastant agrum Paduanum; sed repelluntur à Stephano Baduario Paduæ Potestate, egresso cum exercitu contra eos. Tandem Tarvisini, instantibus Paduanis, post multos labores, atque expensas, coguntur dimittere dictas terras.

45. Ezerinus fit Tarvisi Civis. Hortatur Tarvisinos ad occupandum Feltrum, & Cividadum.

C Iterum Ezerinus ægre ferens Marchiam aliquantulum quiescere, persuasit amicis de Verona, ut illi sui Cives, qui tempore Rainerii Zenonis, Potestatis Veronæ relegati fuerant Venetiis, & redierant, iterum compellerentur ire, & stare Venetiis, & ob hoc inter partes subito discordia⁴⁶ renovatur. Rizardus Comes Sancti Bonifacii, & aliqui suæ partis in palatio retenti, ponuntur in carceribus. Matthæus Justiniano⁴⁷ Potestas Veronæ expellitur; & Salinguerra de Ferrariæ⁴⁸, tractante Ezelino cognato suo, præficitur Potestas. Mox Paduani procurant⁴⁹ relationem Comitatus Sancti Bonifacii, & suorum complicitum. Ubi id non successit, missis Oratoribus renovant societatem⁵⁰ Lombardorum, quorum interventu, & opera liberantur.

46. Ruzius discordias Veronæ excitat.
47. Matthæus Justiniano Potestas Veronæ expellitur.
48. Salinguerra Veronæ Potestas.
49. Paduani agunt pro liberatione Com. S. Bonifacii.
50. Societas Lombardorum.

D Paduani sub prætextu, quod Tarvisini, & illi de Romano impugnabant illos⁵¹ de Camino, discurrunt⁵² hostiliter per agros Pedemontis, & Tarvisinorum; sed interponentibus se Venetis⁵³ pax fit inter Paduanos, & Tarvisinos. Paduani evertunt Castrum⁵⁴ Gogii Ezerini, & cum exercitu & Carrocio, auxiliante Azone Marchione & Mantuanis, invadunt Comitatum Veronæ, destruunt pontem Lignarii⁵⁴, pulsos Ezerino, & Salinguerra, qui cum Veronensibus occurrerant in succursum. Dum Rivalta⁵⁵, quæ est super Atice, obsideretur à Paduanis & sociis, Ezerinus, qui dudum sollicitaverat adventum Federici Imperatoris in Italiam, personaliter, sed secrete accessit Augustam Cameram Imperii, ubi aderat, fecitque cum venire deinde⁵⁶ Veronam, habuitque per prodicionem Vicentiam, expulso Marchione, qui ibi erat Potestas. Favebant Imperatori⁵⁷ Cremona, Pergamum, Parma, Regium, Mutina, & quædam aliæ Civitates. Contrariæ vero erant (& hæ dicebantur Societas Lombardiæ, & Romandiolæ, & Marchiæ) Mediolanum, Brixia, Mantua, Bononia, Faventia, Padua, Vicentia, Tarvisium, Marchio Estensis, & Comes Sancti Bonifacii. Verona nondum alicui parti adhæserat, sed volente Ezerino, jam

51. Illi de Camino.
52. Paduani discurrunt per fines Tarvisinorum.
53. Pax inter eosdem.
54. Gogii Castrum.
55. Rivalta.
56. Ezerinus Imperatorem Veronam, & Vicentiam deducit.
57. Civitates Imperii fideles.

jam ibi potentissimo tyranno, adhæsit parti Imperatoris, fecitque *Salinguerram* potentissimum in *Ferraria*, relicta fidelitate Ecclesiæ, adhærere dicto *Friderico*. Et tunc facta est Societas *Lombardorum*. Unde *Ezerinus* arrepto tempore, erexit animum ad ambiendam⁵⁸ dominationem *Paduæ*, cæpitque caute aliquos ex civibus corrumpere pecuniis, alios exagitare pollicitis. Dumque die, noctuque esset in secretis consiliis cum Comite⁵⁹ *Geabundo* de *Saxonia*, gerente vices Imperatoris in *Italia*, cum illis de *Pedemonte*, & cum *Lombardis* incussit ingentem terrorem, & suspicionem *Paduanis*, eliguntque XVI.⁶⁰ de potentioribus civibus suis ad consulendum, & providendum, ne detrimentum status Reipublicæ patiatur. Datoque in pleno populo vexillo Communis *Azoni*⁶¹ Marchioni, constituunt illum protectorem, clypeum, & tutorem eorum, revocaruntque⁶² gentem armigeram, quam miserant in succursum *Tarvisinorum*.

Interim autem detectum est, majorem partem dictorum Sexdecim velle Imperatori prodere⁶³ Civitatem, absente Marchione, qui accesserat *Este*. Potestas igitur mandat dictis Sexdecim, ut vadant *Venetias*, præsententque se Domino Duci. Nemo paruit, nisi Comes *Schinella*⁶⁴ vir septuagenarius. Reliquis secedentibus à Civitate, major pars divertit ad Comitum⁶⁵ *Geabundum*, & *Ezerinum*. Civitas igitur constituta à consilio, & patrocinio potentium civium, fluctuabat, velut navis, quæ in mari tempestatibus agitur. Tunc multi ex fidelibus civibus palam vociferabant. O *Felix Venetorum Civitas*, ò sapiens, & bene fortunatum Commune! Illi gloriosi cives concorditer, & uniformiter ad bonum publicum suæ Civitatis attendunt, adeo ut nomen *Venetum* pro numine habeatur, & per aliquos juretur per reverentiam, & honorem *Venetiarum*. Tunc remoto quodam *Ramberto*⁶⁶ ibi Potestate, *Marinus Baduario*⁶⁷ Potestas præficitur. Comes⁶⁸ *Geabundus*, & *Ezerinus* tractatu majoris partis illorum Sexdecim proditorum, occupant *Montem Silicis*⁶⁹ sub Imperatoris nomine, asserentes illum esse Imperii *Camæræ*, retinentque ducentos equites *Paduanos*, missos in præsidium loci prædicti. Ibi *Ezerinus* facundo sermone commendavit *Montifilicenses*. Unus etiam ex illis Sexdecim proditoribus ibi astans increpavit superbiam *Paduanorum*, qui statuere ausi fuerant contra voluntatem bonorum hominum, quod Imperator non nominaretur inter eos.

Ezerinus advertens *Paduanos* conversos in Marchionem, & in eo solo niti libertatem eorum, non zelo bonitatis, neque respectu utilitatis Imperatoris; sed ut, remoto Marchione à societate *Paduana*, dictæ Civitati expeditius fræna tyrannicæ servitutis imponeret, traxit ipsum Marchionem⁷⁰ in amicitiam Imperatoris, his conditionibus, quod ipse, sui que homines *Castrum Estense*, Villæque suæ nullis subjacerent Angariis. *Marinus Baduario*⁷¹ Potestas, prævidens *Paduam* perventuram sub Imperatoris potentiam, repatriavit cum rebus, & familiaria sua. Mox *Artusius de Delesmaninis*⁷² subornatus ab *Ezerino* sub specie redimendi cives illos, qui detinebantur in *Monte Silicis*, facile persuasit *Paduanis* desertis, proditis à suis majoribus, terrore confusis, & morbo intestinali discordiæ laborantibus; obtinuitque, ut nuntiis Imperatoris Civitas traderetur, subdens, quod non erat timendum de *Ezerino*, qui profitebatur exoptare libertatem, & bonum *Pa-*

duanorum. Comes igitur⁷³ *Geabundus*, *Ezerinus*que nuntii Imperatoris, cum eorum sequacibus, de mense Februarii pacifice recipiuntur⁷⁴ in Civitatem. *Ezerinus* in introitu, rejecta in tergum galca, osculatus⁷⁵ est portam Civitatis, quod multi adscripserunt bonitati, quasi osculando portam publicam daret osculum pacis universis civibus in signum remittendi injurias, & deponendi odia.

Ezerinus habita oratione post laudes Imperatoris suasit civibus concordiam, dixitque, quod sibi illatas injurias non imputabat *Paduanis*; sed illis de *Campo Sancti Petri*, quorum nutu omnia gerebantur. *Tarvisini* videntes se solos derelictos, tradiderunt⁷⁶ se nuntiis Imperatoris. Comes⁷⁷ *Geabundus* vices gerens Imperatoris in *Italia*, rediens ad Imperatorem dimisit in *Padua*⁷⁸ loco sui *Ezerinum de Romano*, jussitque Potestati, ut obediret in omnibus dicto *Ezerino*, dimisitque sibi præsidium *Teutonicorum*, acceptorum ad stipendium exactum de *Verona*, *Padua*, & *Vicentia*. Stipendia-vit etiam *Ezerinus* tercentos *Saracenos*, quos divisit per castra, & portas Civitatis, multisque diebus sapienti cautela conversatus est pacifice cum civibus illis, ut, quod optabat, secretius ordiretur.

Ezerinus igitur extollens animum ad occupandam totam Marchiam, & varius pro varietate rerum, & temporum, considerans, quod sicut Marchio inimicus Imperatoris officiebat sibi ad apprehendendam dominationem *Paduæ*, ita nunc amicus ad ipsam retinendam, obstaret, decrevit serere discordias⁷⁹ inter eos. Primo susurravit in auribus Potestatis, quod illi de *Montagnone*, suggestu Marchionis, erant contumaces Imperatori, fecitque, quod Potestas accepit obsides ab aliquibus ex Optimatibus *Paduæ*. Postea aliquos ex militibus, mercatoribus, & popularibus, quos voluit *Ezerinus*, divisit⁸⁰ per castra dicti *Ezerini*: post paulum fecit eos duci *Pratam*, ubi *Ezerinus* erat potens amicis, & attinentibus: deinde aliquos eorum divisit per *Lombardiam*, aliquos misit in *Apuliam*. In tantoque rerum turbine nonnulli optimi Cives occulte recesserunt extra Civitatem, quorum domus jussu *Ezerini* fuerunt prostratæ, bona direpta. Reliqui tentaverunt per viam Marchionis eripere⁸¹ Civitatem de manibus Imperatoris, & *Ezerini*; venitque Marchio cum potenti manu usque ad pratum Vallis, sed opponente se *Ezerino*, inde repellitur. Marchionem autem secuti sunt *Jacobus de Carraria*⁸², qui fuerat unus ex XVI. multique *Paduani*.

Ezerinus scripsit Imperatori residenti *Cremone*, quod Marchio erat caput omnium novitatum, quæ emergebant in Marchia contra eum, & quod, ad extirpandam causam horum malorum, feriendus erat Serpens in capite, ut totum corpus facilius vinceretur. Imperator mox *Paduam* venit⁸³, & pacificis verbis ad se accersivit Marchionem. *Ezerinus* fecit caute explorare, qui *Paduani* exirent obviam Marchioni, ut ipsos tanquam suspectos haberet pro hostibus. Marchio motus pro veniendo *Paduam*, in itinere habuit signum, ut fugeret ab Imperatore. Tunc Imperator misit ad eum *Petrus de Vineis*⁸⁴, ejus Cancellarium, qui clam suasit sibi, & Comiti *Sancti Bonifacii*, ne venirent, quod, ut est creditum, fuit causa mortis dicti *Petri*. Tunc *Rainaldus*⁸⁵ filius Marchionis cum uxore sua nondum transducta, filia *Alberici de Romano*, per instinctum *Ezerini* fratris mittitur in *Apuliam*. Unde *Albericus*⁸⁶ exinde fratri semper fuit infestus, &

73. *Geabundus*, aliis.74. *Padua* traditur nuntiis Imperatoris.75. Osculum *Ezerini* ad Portam *Paduæ*.76. *Tarvisini* se dant Imperatori.77. *Geabundus*, aliis.78. *Geabundus* discessit ex *Italia*, præfecto *Ezerino* *Paduæ*.79. *Ezerini* conatus adversus Marchionem.80. *Paduanorum* multi per *Ezerini* Castra divisi: alii alio missi.81. *Paduani* student se subtrahere *Ezerino* opera Marchionis.82. *Jacobus* de *Carraria*.83. Imperator vocatur ab *Ezerino* *Paduam* contra Marchionem, eo se confert.84. *Petrus* de *Vineis*.85. *Rainaldus* *Estensis* mittitur in *Apuliam*.86. *Albericus* de causa adversari coepit fratri.58. Quandonam *Ezerinus* dominationis de-fiditio flagrare coepit.59. *Geabundus* aliis.60. XVI. Apud *Paduanos* præfecti Consilio publico.61. *Azo* Protector *Paduanorum* in bello.62. Apparatus *Paduanorum* adversus hostes.63. *Rebellio* detecta in *Padua*.64. Comes *Schinella*.65. *Geabundus* aliis.66. *Rambertus* Potestas *Paduæ*.67. Successorem habet *Marinus Baduario*.68. *Geabundus*, aliis.69. *Montifilicenses* per fraudem occupantur ab *Ezerino*.70. *Ezerinus* unit Marchionem cum Imperatore.71. *Marinus Baduario* Potestatis discessit.72. *Artusius* de *Delesmaninis* suadet *Paduam* tradendam Imperatori.

exinde relicta parte Imperatoris adhæsit Ecclesiæ.

87. Thebaldus, Franciscus Potestas Paduæ, & Vicarius Marchiæ.

88. Marchio recessit à mandatis Imperatoris.
89. Recuperat Baonem, Cerum, & Calanem.

90. Mors Jacobi de Carraria, & Advocati suæ Ezerini.
91. Castrum Bonifacii everti jubet Ezerinus & Venetos fines invadit.

92. Jo. Theupulo Turrim Ezerini evertit in S. Ilario.
93. Ezerinus Estensem arcem invadit.

94. Gregorius de Monte Longo Legatus Pont. Ferrariam obsidet.
95. Stephanus Baduarius Capitaneus Venetorum.
96. Jacobus Theupolus Dux contra Ferrariam.
97. Ugo de Rambertis.

98. Colloquium ejusdem cum Salinguerra de pace.

99. Salinguerra capto.

Imperator recedens de Padua præcepit Thebaldo Francisco⁸⁷, quem dimisit Potestatem Paduæ, & Vicarium Marchiæ, ut mandatis Ezerini in omnibus penitus obediret, & accedens in Lombardiam, devastavit quædam Castra Bononiensium, & properavit in Apuliam. Marchio videns omnia fieri voluntate, & arbitrio Ezerini, à mandatis Imperialibus omnino recessit⁸⁸, expulsisque custodibus Imperatoris, recuperavit Arcem Estensem⁸⁹, Baonem, & Cerum, & per obsidionem obtinuit Calanem. Imperator in cunctis civitatibus Italiæ omnes amicos Marchionis Estensis, & Comitis Sancti Bonifacii habuit suspectos, & exosos; partes vero Ezerini, & Salinguerræ ubique favoribus prosecutus est. Thebaldus Franciscus punivit sententia capitali Jacobum de Carraria⁹⁰, captum in Castro Agnæ, & Advocatum captum in Castro Brintæ, suæ perfidi Ezerini: postea Castrum Sancti Bonifacii, jubente dicto Tyranno, à Veronensibus est eversum⁹¹.

Ezerinus post recessum Imperatoris jam indubitatus Tyrannus Veronæ, Vicentiæ, Paduæ: auctoritateque fretus Imperatoria, & amicitia Salinguerræ cognati, qui ab Ecclesia ad Imperatorem defecerat, in tantam elatus est superbiam, ut ausus fuerit invadere fines Venetos. In Sancto enim Ilario, expulsis Monachis, construxit Turrim munitissimam, damna inferens navigantibus per flumina. Unde Johannes Theupulo⁹² Ducis filius, cum valida manu, illuc missus, expugnatam turrim funditus evertit, & defensores illius captos duxit Venetias. Ezerinus per prodicionem habuit arcem Estensem⁹³ cum Burgo: & reliqua castra sua, aut per expugnationem, aut per obsidionem invasit.

Marchio Estensis, qui (ut superius tactum est) expulsus fuerat de Ferraria per Salinguerram, & Rizardus Comes Sancti Bonifacii, auxilio Venetorum, Gregorii de Monte Longo⁹⁴ Legati Apostolici, Bononiensium, & Mantuanorum, obsederunt Ferrariam. Erat Capitaneus exercitus Venetorum Stephanus Baduarius⁹⁵. Dum vero nihil proficerent, quia Ferraria erat munita præsidio quingentorum equitum Imperatoris, Dux Jacobus relicto Johanne filio ad regimen Ducatus, personaliter accessit⁹⁶ contra Ferrariam cum navibus bellicis, & machinis pugnatoriis, unde Civitas cœpta est acrius oppugnari. Erat tunc in Ferraria Ugo de Rambertis⁹⁷, vir secundus in potentia Salinguerræ, ejusdem factionis. Hic, qui primo fuerat in sententia Salinguerræ, subornatus postea ab extrinsecis, dixit Salinguerræ⁹⁸, se penitus velle pacem, ne amitterentur fruges illius anni. Cui Salinguerra: Et ego pacem desidero, sed non illam, quam irati hostes, freti sua potentia, dare volunt. Nam admissa tali pace audebunt, & poterunt contra nos quicquid eorum ira, odium, & libido suadebunt. Cui Ugo. Omnino volo pacem. Salinguerra respondit. Si penitus ita vis, contraire non possum; sed scias, quod gladio hujus pacis mihi genitalia, tibi vero nares truncabuntur, sed ego cooperiam honestius damni mei verecundiam, quam tu tuam possis celare deformitatem. Fraude igitur Ugonis Salinguerra⁹⁹ sub salvo conducto venit in castra hostium, confecta pace regressus est in Civitatem. Iterumque sub dolo in castra vocatus, firmat pacem certis conventionibus sub specie cujus adversarii recipiuntur in Civitatem. Salinguerra jam octogenarius tractatu Legati, & Pau-

li Traversarii de Ravenna¹⁰⁰ capitur, & Venetias mittitur, ubi satis honorifice habitando, vitam finivit¹, sepultus in monasterio Sancti Nicolai in littore.

Dux Jacobus repatriavit, remanentem Potestate Stephano Baduario². Additæque sunt immunitates Venetis in Ferraria ultra eas, quas acquisiverant tempore Comitissæ Mathildæ³. Ugo suspectus Legato, & Marchioni, invisusque omnibus, paulatim deprimitur, & tandem ejectus⁴ cum summo dedecore in miserrima paupertate decessit.

Ezerinum valde terruit⁵ invasio Ferrariæ, & captio Cognati, timentem, ne similis cum maneret exitus, creditumque fuit, quod si exercitus prædicti unanimi consilio, & communibus viribus pugnassent contra eum, imposuissent finem suæ tyrannidi. Guecello de Camino⁶, & Albricus de Romano suæ Venetorum expulerunt de Tarvisio Jacobum de Mora⁷, ibi pro Imperio residentem, cujus Civitatis paulo post dictus Albericus⁸ dominationem invasit.

Evanescentibus, dictis exercitibus, Ezerinus majorem sumpsit audaciam; crexit in publicum vexillum crudelitatis. Comitem de Pagnino⁹ Civem Veronensem fecit in Padua decollari, militesque præclaros, & nobiles sub specie prodicionis jussit interfici. Abbatem Sanctæ Justine, virum justum, honestum, & attestatione Cleri, & Populi reverendum, cum carnali fratre tenebroso¹⁰ carceri fecit includi. Albricum, & Nicolaum de Lendenaria¹¹, viros nobiles & potentes, sub specie prodicionis, variis tormentorum generibus interemit. Tres filios Jacobi de Talismanio¹², variis tormentis afflictos, in platea Paduæ trucidari mandavit. Gulielmum de Campo Sancti Petri¹³ in platea jussit interfici. De dicto Ezerino quidam fide dignus¹⁴ Historiographus dicti temporis scribit. Ezerinus humani generis inimicus in 1252. circa finem Augusti, conjectans contra se omnes milites, & electos populares Marchiæ conjurasse; ex- traxit mortiferum gladium irrevocabiler de vagina¹⁵, incipiensque à Carnarolo milite Veronensi, quem conjurationis principem asserbat, tam penitus in Verona, quam in Padua, & Vicentia, & tota Marchia inauditam stragem, & occisionem hominum perpetravit. Ubique luctus erat, ubique dolor, & tristitia, ubique dira mortis imago:

Catervatim milites, & majores natu in foro gladiis necabantur¹⁶, & rursus collecta, & impo- sita rogis, igne supposito cremabantur. Frater fratrem, consobrinus consobrinum, amicus amicum tradebat ad mortem, & manibus propriis trucidabat. His sceleribus credebatur quilibet, se obsequium præstare Tyranno, & tamen isti, qui hoc faciebant, post paucos dies in similem mortis¹⁷ laqueum incidebant. Filii nobilium, & aliorum civium oculis privabantur, & eorum genitalibus amputatis, includebantur in carceribus tenebrosis, ubi moriebantur famis horribili cruciatu. Matrone nobiles, & delicatæ, & Virgines speciosæ fame, peste, injuriis, & afflictionibus inauditis in custodiis tabescebant. Quotidie diversis generibus tormentorum indifferenter tam majores, quam minores à carnificibus necabantur. Voces terribiles clamantium in tormentis die, noctuque audiebantur de altis palatiis, quæ¹⁸ terrorem, & horrorem maximum hominibus inducebant. Nullus publice audebat plorare super his malis; sed quilibet vitam, & victoriam; etsi non corde, saltem verbis affectuosus Ezerino nequissimo Domino affectabat¹⁹. Illum bonum, illum sapientem, & amatorem Status Marchiæ omnes adulatorie accla-

100. Paulus Traversarius Ravennas.

1. Salinguerra mois, & tumulus.

2. Stephanus Baduarius Potestas Ferrariæ.

3. Mathilda Comitissa.

4. Ugonis de Rambertis exitus.

5. Ezerini merus, capta Ferraria.

6. Guecello de Camino.

7. Jacobus de Mora Tarvisio pellitur.

8. Albericus Dominus Tarvisii.

9. Mors Comitis de Pagnino, & aliorum militum.

10. Abbas S. Justine carceri includitur.

11. Interitus Alberici, & Nicolai de Lendenaria.

12. Item filiorum Jacobi de Talismanio.

13. Item Gulielmi de Campo S. Petri.

14. Intellegit Monachum Paduanum, qui ab his exoritur Caput antequam penitus.

15. Enumeratio scelerum Ezerini.

16. Adde et Monacho prædicto: Membra fructibus trucidantur, & tumuli.

17. Habet Monachus Gladium.

18. Idem. Dolorum.

19. Idem. Illud juramentum, illud.

ma- banum etc.

20. Idem. Sicut populus, sic sacerdos, sic laicus, sic religiosus, sic senex imbecillis, ita puer adhuc balbutiendo in verba prorumpens. Nulli ætati²¹, nulli probitati parcerebat. Semper eodem vultu, eodem modo, eadem instantia nimie crudelitatis opera properabat, & quasi semper à capite incipiens, quotidie sine labore, sine conscientie remorsione²⁵ immania, & inexcogitata tormenta corporibus hominum infligebat. Non remansit in tota Marchia progenies aliqua generosa, vel etiam popularis, quæ ab ipso vel ex toto, vel ex parte maxima, non sit crudeliter lacerata. Milites sunt fere omnes gladio, & aliis suppliciis interfecti. Studiosi mercatores, Judices sapientes, Prælati reverendi, Claustrales devoti, Canonici honorati, speciosi Juvenes, & strenui radicatus sunt deleti, substantiis totis ablatis, & dispositis secundum tyrannicam jussionem. Serpens insuper callidus, & astutus omnes pulchras domos, & fortes, & loca juxta portas & pontes in Civitatibus constituta emere studiosissime procurabat, & post paucos dies vitam simul, & pretium venditoribus auferebat²⁶. Ipsa bona Episcopatum, Abbatiarum, Canonicorum, & fere omnium Clericorum, & Ecclesiarum, in suis sceleratis operibus consumeant. In diebus ejus cessavit prædicatio, obmutuit confessio peccatorum, & devotio fidei est extincta. Visitare sancta loca publica homines non audebant: nam accusatores erant ab ipso in populo constituti, qui vigilanter, & sollicite observabant, nequid in dicto, vel facto ab aliquo contra Tyrannum pestiferum tractaretur. Accusatus autem à talibus insidiatoribus, etiam de levissima culpa; protinus in equuleo levabatur; totaque ejus familia captivitate perpetua damnaabatur. Defensor nullus in angustiis apparebat. Accusatorum erat numerus infinitus. Residere sub Ezerini tyrannide erat intollerabile, effugere impossibile videbatur; quia nequissimus Dæmon Ezerinus fossatis magis districtus suos circumdederat; & super ipsis fecerat speculas, quas Marchiani miras appellant, in quibus erant die, noctuque speculatores, qui nec intrare, nec exire aliquos permittebant. Si quis in fuga deprehensus fuisset, sine audientia oculis, vel pedibus, vel manibus privabatur, nec aliqua poterat eum excusatio liberare. Talis erat status commorantium in Marchia, taleque erat Dominium Ezerini. Et iterum dictus Historiographus scribit anno Domini 1263. Perfidus Ezerinus²⁷ iterum manus extendit ad carcerandum, & occidendum tam in Verona, quam in Marchia universa, implevitque Civitates, & castra multitudine captivorum, quos fame horribili affligebat. Præ famis autem, & sitis angustia quælibet immunda miseri comedere, ac urinam cum aviditate bibere cogebantur. Fætor erat intolerabilis; aer corruptus; calor nimius & tenebræ ita horribiles, quod captivi vix poterant²⁸ respicere, & multi bis de causis vitam exhalabant. Tantaque erat hominum miserabilium multitudo, quod unus alium premebat, ut nemo jacere, aut sedere posset: corporis vero tanta debilitas, quod super pedes stare non poterant. Ingens erat clamor lugentium, & dicentium Væ, Væ: percussiones manuum horride personabant. Mors ibi summo desiderio quærebatur, ut sinem tantis imponerent malis. In mortis articulo nec testari, nec confiteri sacerdotibus mittebantur. Efferebantur defunctorum corpora, nec mittebantur sepeliri, ni probaretur quis esset, vel unde, qui beneficium deberet consequi sepulture. Custodes carcerum faciebant confici publica instrumenta, ut possent Tyranno, omnia sollicite inquirenti, ostendere nu-

A merum vivorum, & mortuorum. Postea Bontraversum²⁹ focerum suum cum filiis suis crudeli fame mori fecit in carcere. Omnibus enim, quos hic Tyrannus occidere destinaverat, titulum prodicionis generaliter opponebat.

Albericus de Romano³⁰, qui per multos annos inexorabilem discordiam habuerat cum fratre suo, acerrimo Dei & hominum inimico, inventis occasionebus recessit à devotione Ecclesiæ, confederatus est cum eodem Ezerino; Civitatem tamen Tarvisi in sua retinuit potestate.

B Dum de immanissima crudelitate perfidi Ezerini admiraretur cœlum, turbaretur terra, horreret infernus, commoverentur Reges & Principes, ducante Venetiis Rainerio Zeno³¹ Alexander Papa, procurantibus Venetis, Marchione Estense, aliisque Marchiæ Optimatibus, injunxit legationis officium cum amplissima potestate in Lombardia, Marchia, & Romandiola strenuo, & prudenti viro Philippo³², electo Archiepiscopo Ravennati, contra dictum Ezerinum; quem Innocentius Papa ante pronunciaverat hæreticum, & ab Ecclesiastica communione præciderat, mandans, ut ejus, & consortiorum pertinentiam spiritualiter, & temporaliter persequeretur, & Fideles contra cum Dominicæ Crucis insigniret præmio remissionis, quod datur in servitium euntibus Terræ Sanctæ. Prædicata igitur Cruce³³ in platea Sancti Marci Venetiarum anno Domini 1256. multi signum invictæ Crucis devotissimum me susceperunt.

Dum hæc agerentur, superbissimus Ezerinus, ingenti contracto exercitu, hora præfixa per Astrologos, & Divinos, qua movere debebat, contra Mantuam³⁴ duxit exercitum, quæ sola, ut vociferabant adulatores Tyranni, impediabat eum³⁵ non habere dominium totius Lombardiæ. Tunc in auxilium Ezerini³⁶ processerunt Ubertinus Palavicinus, vir astutissimus, cum Cremonensibus, & aliis inimicis Ecclesiæ. Marchio autem cum Ferrariensibus, & Bononiensibus profecti sunt in succursum³⁷ Mantuanorum.

Cum Ezerinus esset cum exercitu contra Mantuam, Marchiani, qui effugerant tyrannidem Ezerini de Verona, Vicentia, Padua, & Tarvisio, omnesque Cruce signati, & quingenti pedites missi per Ferrariensē³⁸ cum Legato Apostolico conveniunt ad turrim Babiarum, districtus Veneti, & cum multitudine peditum, & balistariorum missorum de Venetia, ascendant navigia castellata, à Venetis præparata, comitantibus aliis navigiis cum vectualibus. Erant in dicto exercitu Marcus Quirino³⁹, electus per Paduanos Potestas extrinsecus, & Marcus Baduario⁴⁰ Marescalcus totius exercitus. Legatus cum omnibus copiis pervenit Corrigiolam; Ansedisius⁴¹ autem Paduæ Potestas iussit claudi omnes meatus aquarum, ut navigia remanerent in sicco, intravitque cum militia, & populo in Plebem Sacci ad arcendum inimicorum impetum. Illi autem expugnato Castro Conchadalberi⁴², combustoque Burgo Capitis Sylvæ⁴³, invaserunt villas & burgum Babulentæ⁴⁴. Ansedisius parvi animi, dimissa Plebe Sacci, revertitur Paduam, intendens tantum defendere Civitatem. Legatus per viam Pontis Sancti Nicolai⁴⁵ cum exercitu Paduam venit. Ansedisius munit portam pontis Curvi⁴⁶, & turrim, ad quam hostes adventare videbantur. Strenui autem X. bellatores descendunt in aquam fluminis, Venetis

29. Bontraversi mors.

30. Albericus rediit in gratiam cum Ezerino fratre.

31. Rainerius Zenus Dux Venetiarum.

32. Philippus Archiepiscopus Ravennas. Legatus Apostolicus contra Ezerinum.

33. Crux indicitur contra eundem.

34. Ezerinus movet contra Mantuam.

35. Melius, Ne haberes, &c.

36. Fautores Ezerini contra Mantuam.

37. Fautores Mantuanorum.

38. Comitatus Legatus.

39. Marcus Quirino Potestas.

40. Marcus Baduario Marescalcus exercitus Veneti.

41. Ansedisius Potestas Paduæ.

42. Conchadalberum.

43. Caput Sylvæ.

44. Bubulenta.

45. Pons S. Nicolai.

46. Porta Pontis Curvi.

47. Padua
capitur à
Legato.

48. Porta
Pontis
Altinati.
49. Ansedisii
fuga.
50. Porta
S. Joannis.

51. Ezerini
Castrum
Paduz.

52. Ejusdem
dolor de
capta Padua.

53. Crude-
litas in
duodecim
millia Pa-
duanorum.

54. Deside-
rantur hæc,
quæ habentur
in Mo-
nacho
Paduano
pag. 21.
Tyrannus
fecerat clau-
stra, ne ver-
sus Paduam
emanarent.
Legatus,
qui &c.
55. Padua ab
Ezerino
defensa
opera Ve-
netorum.

netis cum balistis eos tutantibus, & jaculis, & sagittis, inimicorum & per aggerem ascendent superius, & tandem fugientibus inimicis de Burgis Civitatis⁴⁷, parva cæde, adepti sunt magnam, & gloriosam victoriam. Non nisi quinquaginta ex utraque parte interierunt. Die Martis sequentis admovetur Gattum ad Portam Pontis Altinati⁴⁸, & in eam ignis mittitur, qua ardente, appositis scalis murus Civitatis capitur. Ansedisius⁴⁹ fugiens egreditur per portam S. Joannis⁵⁰, & concitè Vicentiam properavit. Victores jubent aperiri carceres, ex quibus exeunt turbæ hominum moribundæ; Matronæ nobiles, trepidæ puellæ, & macilentæ; nobiles pueri excæcati, & castrati. Horum omnium conspectus miserabilis provocabat omnes ad lachrimandum. Recuperantur infra quatuor dies non solum Castrum⁵¹, quod Ezerinus fundari fecerat in angulo Civitatis; sed etiam alia castra Paduani districtus, tradita à custodibus Ezerini, præter castrum Montis Silicis, & castrum inexpugnabile Calaois.

Ezerinus secedens à Mantua, certificatus secrete per Nuntium de Paduæ expugnatione, inæstimabili dolore⁵² commotus, furibundusque, transmissio fluvio, cum exercitu venit

89. Veronam. Causam festinationis admirantibus omnibus, Veronæ fit manifestum, Paduam venisse in manus inimicorum. Paduani, qui ibi erant, dolent, & territi sunt pro uxoribus, filiis, & substantiis, & quia erant in potestate Tyranni crudelissimi. Tunc infatiabilis homicida, addens afflictionem afflictis, exceptis paucis, suorum flagitiorum executoribus, iussit capi omnes Paduanos⁵³, quorum numerus ad duodecim millia pertingebat, ipsosque compedibus vinctos includi fecit carceribus, omnesque fame, & aliis suppliciis miserabiliter mori compulit. Præcepit insuper, quod quilibet eorum, qui fugiens caperetur, manibus & pedibus privaretur. Multique tali poena puniti jacebant prostrati in agris, ad quorum horrendos rugitus, & clamores nullus metu Tyranni videbatur misericordia commoveri. Interim cum Civitas aquarum beneficio care-

ret, quia in districtu Vicentino⁵⁴, qui cum militia Vicentina contra eum venerat, fregit dicta obstacula, & Paduam est regressus. Cum Ezerinus cum ingenti exercitu venisset contra Paduam, Legatus subito accersitis auxiliis de Venetiis, iussit festinatione ingenti fieri fossatos circa burgos Paduæ à parte occidentali, & sic Padua defensa est contra Tyrannum potentissimo præsidio, & beneficio Venetorum⁵⁵. Tyrannus sua frustratus intentione regreditur Veronam.

Quoniam proposui scribere gesta Ezerini annexa cum Venetis, & aliqua de crudelissima vita sua, prætereo multa alia gesta tam in subjugando Brixiam, & Tridentum, quam alia loca, ut maturem infelicissimum exitum suum, qui fuit Ducante Rainerio Zeno.

Cum Ezerinus turbaret terram, concuteret regna, interficeret populos, desolaret Civitates; nec sibi sufficeret, regionem sibi subditam devastare; sed mitteret quotidie Legatos ad excitandas nationes, reges, & principes

A contra Romanam Ecclesiam, ejusque fideles; discurrentesque Nuncii sui per Provincias, alii ad Curiam potentissimi Federici, alii ad Principes Alemanniæ ad excitandas seditiones, & discordias; alii ad Regem Ungariæ pro contrahenda amicitia; alii ad fortissimum Regem Castellæ, cui iste seminator discordiæ Regnum Italiæ promittebat, ut, si fieri, posset totum Mundum contra Ecclesiam provocaret, accidit pene in omni populo Christiano pene incredibilis, & stupenda compunctio, à sæculis inaudita, & primo quidem tetigit Perusinos, deinde Romanos, consequenter alias Civitates, & Castra, & Villas Italiæ; inde transivit ad alias nationes. Nobiles enim cum popularibus sociati, in omni ætate, nudi per plateas, & vicos processionaliter incedebant, duris se corrigiis verberantes⁵⁶, sequendo vexillum Crucis, & cum lachrimis misericordiam Dei implorantes. Tunc siluerunt musica instrumenta, siluerunt amatoriae cantilenæ, solum poenitentium lugubris cantio personabat. Dimittuntur offensæ, aperiuntur carceres, debita relaxantur. His gemitibus, lacrimis, compunctionibus, plorantibus, & humilitatibus inclinatur misericors, miserator, & amator hominum Deus: tantis malis finem imponit.

Anno MCCLVI. postquam iste sitibundus, & potator humani sanguinis obtinuit Brixiam, circa principium Septembris, congregavit exercitum⁵⁷ copiosum; & de Brixia recedens castrametatus est in campestribus⁵⁸. Tute obtinuit ab obsidentibus civibus suis, ut posset impune egredi, volentique egredi Albericus respondit, epulaberis mecum dapibus, quas mecum parasti, nunquam mihi sevient, aut perperam agenti pie persuasisti. Milites, & populares, qui intus erant, passi per quatuor menses obsidionem, castrum, & turrin munitissimam, & ipsum Albericum⁵⁹, obstructo ore trunco ligni, cum uxore, filiis, & filiabus in manibus hostium tradiderunt, Uxori vestes tenues in genua abscinduntur; ita ut partes verecundiores paterent, & cum filiabus cremata est in conspectu Alberici. Filii trucidantur, & ipse membris filiorum pulsatus in faciem, tantæ cladis spectator, in frustra & ipse cæsus est. Judex, Consiliarius cæsus est in partes minutas. In hoc flagitio Albericus⁶⁰ fratrem superabat, quod multitudo matronarum, & virginum nunquam potuit suam libidinem satiare.

E Civitatem Tarvisii deduxit in servitutem, & extremam miseriam. Erat inverecundus ad turpia, inhumanus ad humana, in exigenda vindicta superabat crudelitatem Tigridis, & Leonis. Nulla super afflictis movebatur misericordia, nec mulierum lamentis, nec fletibus puerorum. Specificabo unum de sceleribus ejus, ut ab uno discas cætera⁶¹. Dum quadam die suspendi quosdam milites præcepisset, iussit adesse huic horribili spectaculo uxores eorum, quarum capillos, cernentibus viris, præcidi fecit, & vestes a mamillis inferne amputari, & incontinenti ante oculos miserarum mulierum maritos in patibulum elevatos, elisis faucibus laqueo suffocari; ipsasque sic turpiter denudatas expulit extra Tarvisium, quæ nullo duce Venetias accesserunt.

56. Notabilis compunctio, sive poenitentia fere in omni populo Christiano.

57. Ezerini exercitus.
58. Desiderantur hæc, quæ habentur in Monacho Paduano pag. 21.
59. Albericus de Romano, & familiaris totius miserabilis inrexit.
60. Albericus ejusdem crudelitas.

61. Facinus ejusdem sceleratissimum.

E Z E R I N U S I I I I N G E N U E L E C T O R.

Superfedere non potui, quin te commonefacerem, B. L. quod in nostro hoc Indice inventurus sis nonnulla nomina propria idem significantia, diverse tamen scripta, ut & eandem rem sapius relatum, quod inde fit, quia sub hoc Indice diversi Tractatus à diversis Auctoribus continentur: quorum ipsissima verba retinere coacti sumus, & ut res in unoquoque tractatu relatas, eo melius reperire posses, res gestas non secundum tempus sed secundum paginas Tractatuum habes, GODI enim *Chronica* à pag. 1. usque ad pag. 18. ubi incipit SMEREGI *Chronicon*: usque ad pag. 27. ubi habes ANONYMI *Chronicon* usque ad pag. 32. ibi incipit RICCIARDI *Vita*: usque ad pag. 48. hinc ad finem invenies *Ezerinum* III. LUDOVICI de MONACIS.

I N D E X N O M I N U M E T R E R U M.

A.

- Chilles D. Bonifacii interficitur à Jacobo Baretra, 27. C
- Adeleita soror Comitum à Morgana uxor Ezerini II. 48. D
- Adeleita uxor Ezerini II. prædixit dominationem filiorum in Paduanos, 52. A
- stellarum cursus notabat, 52. A
- Albericus de Romano bellum gessit cum Aldrigheto de Faventia Potestate Vicentie, 6. D
- Castrum Granconæ capit, 6. E
- similiter Castrum Valeriani, 6. E
- Vicentiam 28 mensibus gubernat, 6. E
- potitur Tarvisio, 10. E
- Comes de S. Bonifacio & Ugutio Pilei, fœdus contra Imperatorem & Eccelinum ineunt, 11. A
- audita morte fratris se recipit in castrum Zenonis cum omni familia, 14. F. 15. F
- obsidetur in eodem castro, 15. A
- traditur hostibus à popularibus ejusdem Castrum, 15. A
- cum universa familia crudelissime interficitur, 15. B
- crudele facinus Tarvisii perpetrat, 16. A
- mulieres nobiles quasdam sævisime tractat, 16. B
- trans amnem Silim eas traduxit, 16. B
- in vasta solitudine dereliquit, 16. B
- orationem habet ad uxorem & filios, 17. F
- detestatur fortunam suam, 18. A
- cum tota familia in hostium potestatem venit, 18. B
- cum tota familia terribili morte extinguitur, 18. C. D
- Potestas Vicentie, 20. C
- dominabatur Tarvisio, 21. D
- dominans Tarvisio mortuo fratre, fugit ad castrum Zenonis, 23. E
- à Paduanis, Vicentinis & Tarvisinis aliisque per annum in Castro Zenonis obsidetur, 23. E
- ejus interitus cum uxore & filiis, 23. E. 25. C
- frater Ezerini, Potestas Vicentie, 50. D
- Dominus Tarvisii, 56. B
- fratri fuit infestus ob missionem in exilium generi, 54. F
- redit in gratiam cum Ezerino fratre, 58. A
- Tarvisium retinet in sua potestate, 58. A
- cum tota familia in manibus hostium traditur, 60. D
- ejus uxor cum filiabus in conspectu ejus cremata est, 60. D
- membris filiorum in faciem pulsatus est, 60. D

- Albericus spectator tantæ cladis in frustra cæsus, 60. D
- libidine fratrem superabat, 60. D
- in exigenda vindicta superabat crudelitatem Tigridis, & Leonis, 60. E
- facinus ejusdem sceleratissimum & crudelissimum, 60. E
- Albertinus de Castronovo Potestas Vicentie, 19. D
- Albertus filius Pilei Vicentini obses Mediolanum mittitur, 4. D
- Comes Potestas Vicentie, 19. C
- Albertus Tetaveglia Potestas Vicentie, 20. A
- Albrighetus de Faventia Potestas Vicentie, 20. B
- Aldrighetus de Faventia bellum gessit cum Alberico de Romano, 6. D
- Potestas Vicentie, 6. D
- Aldrighetus de Castrobarcho Vicarius Imperatoris Vicentie, 32. E
- Aldobrandinus filius Azonis Marchionis Estensis, 39. C
- accipit paternas hereditates, ibid.
- Atestinus veneno tollitur, 39. E
- Alcardinus de Lendenaria Ricciardi partem Verona exturbat, 44. B
- Alenus de Terradura Potestas Vicentie, 31. A
- Alexander Pontifex, 13. C
- sub eo Padua Eccelino aufertur, 13. C
- Alexander Comes S. Bonifacii occiditur, 37. D
- Alpo torrens, 1. A
- Antonius frater pro liberatione Ricciardi frustra preces fundit, 41. D
- a Gregorio IX. inter Sanctos relatus est, 41. D
- Brosima Potestas Vicentie pro Eccelino, 13. C
- in prælio cecidit, 13. E
- de Ardenghis Potestas Vicentie, 22. A
- de Guarnierinis Canonicus Padue electus Episcopus Vicentie, 28. C
- Pollafrixana Potestas Vicentie, 30. E
- Andreas de Seratico interficitur, 4. B
- Ansedisus nepos Eccelini Potestas Padue, 22. A
- Padua fugit, 22. B
- ab Eccelino interficitur, 22. B
- Padue Potestas, 58. E
- occurrit exercitui Legati ad Plebem Sacci, 58. E
- Padua fugiens Vicentiam properat, 59. A
- de Guidotis amicus Ezerini, 51. C
- Araldus de Monticello Potestas Vicentie, 11. D
- Ardizo de Advocariis Potestas Vicentie, 20. D
- Arinardus de Prata pro Eccelino Rector Vicentie, 22. F
- Arlotus de Raynone valde studiosus rerum antiquarum, 1. A
- Artusius de Delesmaninis suadet Paduam tradendam Imperatori, 53. F
- de Vivario obses Mediolanum mittitur, 4. C

Artu-

- Artusius de Vivario *turrin suam vi recuperat*, 6. D
 — *Vicentia pellitur*, 7. B
 — *ob infirmitatem cum licentia remeat ad patriam*, 7. C
 Astrologi *responsio de discessu Imperatoris Vicentia*, 10. C
 Arx Gardæ *muris & situ validissima*, 33.
 Arx Offenici *latrociniis infamis*, 33.
 — *Pischeriæ muris & situ validissima*, 33.
 Azo Marchio *Estensis Potestas Vicentie*, 9. A
 — *fuit causa destructionis Vicentie*, 9. A
 — *bellum movet contra Dominos de Romano*, 9. A
 — *Marchio amicos dominorum de Romano relegat*, 9. B
 — *præceptum ejus contra filios Meliorantiæ de Trissino*, 9. B
 — *Marchio Atestinus Potestas Vicentie*, 21. A
 — *Marchio Estensis Ricciardum adjuvit*, 33.
 — *à Ricciardo ad recuperandam Ferrariam adjutus*, 33.
 — *a Salinguerra Taurella Ferraria exturbatur*, 33.
 — *Estensis Marchio Veronæ Prætor*, 37. E
 — *cum San-Bonifaciis Verona pellitur*, 37. E
 — *cum San-Bonifaciis Veronam repetunt*, 37. F
 — *Monticulos eorumque fautores pellunt*, 37. F
 — *Estensis Præturam Veronensem assumit*, 38. A
 — *Monticulos ad deditionem adegit*, 38. A
 — *Ferraria à Salinguerra exturbatur*, 38. B
 — *potitur eadem auxilio Sanbonifaciorum*, 38. C
 — *Estensis conjungit se Friderico*, 39. A
 — *à Pontifice in Hetruriam advocatur*, 39. A
 — *civitates ab Othone Ecclesiæ ademptas restituit*, 39. B
 — *pacem cum Salinguerra componit*, 39. C
 — *Ferrariam recipit*, 39. C
 — *Aldobrandino filio ditiones suas reliquit*, 39. C
 — *vita decessit*, *ibid.*
 — *fratri Aldobrandino succedit*, 39. E
 — *à Salinguerra Ferraria expellitur*, 39. E
 — *Ferrariam obsidens à Salinguerra recipitur*, 39. E
 — *iterum à Salinguerra pellitur*, 39. F
 — *intendit recuperationi Ferrariæ*, *ibid.*
 — *Fratam obsidet & evertit*, 39. F
 — *Bondeni arcem tentat*, 40. A
 — *Atestinus Marchio redemptorem Ricciardi se proficitur*, 41. D. E
 — *Ferrariæ Vicarius Pontificis auctoritate*, 45. B
 — *Marchio Estensis potestas Veronæ*, 49. C
 — *partes ejus prævalent Veronæ*, 49. C
 — *pellitur de Verona*, 49. C
 — *vicit inimicos in Braida Veronæ*, 49; D
 — *Ezerinum captum cum honore dimisit*, 49. D
 — *Marchio Estensis moritur*, 49. E
 — *Novellus Marchio Ferraria expellitur*, 49. E
 — *ponit castra contra Ferrariam circa Padum*, 49. F
 — *Fracta capitur à Marchione*, 49. F
 — *insimulatur proditiōis ab Ezerino*, 51. D
 — *Marchio Vicentia expellitur*, 52. F
 — *Marchio recedit à mandatis Imperatoris*, 55. A
 — *recuperat arces Estensem, Baonem, & Cerum*, 55. A
 — *Marchio cum Ferrariensibus in succursum Mantuanorum proficiscitur*, 58. D
 Azo *Pertico Veronæ Prætor*, 35.
 — *a Ricciardo Verona ejicitur*, 35. B.
 B Acchilio *fluvius*, 4. B
 — *ejus aqua Paduanis tollitur*, 4. B
 Badoarius *Prætor Tarvisii*, 18. B
 Bartholomæus de Palatio, *Potestas Veronæ*, 5. D
 — *movet bellum Eccelino*, 5. E
 — *Leonicum expugnat*, 5. E
 — *profligitur & in fugam convertitur*, 5. E
 Bartholomæus *Episcopus Vicentinus*, 23. F
 — *fuit in spiritualibus & temporalibus Dominus Vicentie*, 23. F
 — *de Preve capitur à Nicolao de Bagaleriis*, 24. C
 — *de Rivolono dat Vicentiam Veronensibus*, 28. A
 — *de Zacchis Potestas Vicentie*, 29. B
 — *de Zerarariis Potestas Vicentie*, 31. A
 Baxianum, *castrum*, 1. B
 — *fuit de districtu Vicentino*, 23. F
 Beatrix *filia Azonis Marchionis*, 49. E
 — *nupsit Regi Ungariæ*, 49. E
 Bellebonus de Guarnerinis *Potestas Vicentie*, 28. B
 — *Potestas Vicentie*, 30. D
 Bellum *inter partem Imperialem & Potestatem Vicentie*, 24. C
 Benedictus de Castilione *præfectus Castri Gardæ*, 44. C
 Bernardus *Episcopus Vicentinus cassatur*, 28. C
 — *de Papia Potestas Vicentie*, 4. C
 — *Rubeus Mediolano cum mille equitibus Parmam venit*, 46. B
 Beroaldus *Comes de Vicentia interficitur*, 29. B
 Blasius Guido Majus *Notarius per Singosfredum interficitur*, 31. F
 Bokenus *Notarius Vicentie decollatur*, 10. B
 Bonacursius de Marola *interficit Schinellam de Fogardis*, 24. E
 — *interficit Vivianum Gogum de Bravis*, 24. E
 Bonapax *Faha Potestas Vicentie*, 3. E
 — *Eccelinum bello laceffit*, *ibid.*
 Bonavicus *urbs ditionis Ugationis Crescentii*, 41. C
 Bonerius *filius Comitis Beroaldi proscibitur*, 32. C
 Bonfranciscus de Guarnerighis *Potestas Vicentie*, 25. F
 S. Bonifacii *Comes insidiatur Leonicensibus*, 12. E
 S. Bonifacium *oppidum sedes Comitum*, 37. D
 — *ab Eccelino Monacho crematur*, 37. D
 Bonifacius de S. Ursio *ab Azone proscibitur*, 9. B
 — *Comes Sauri filius adversæ factionis domos Veronæ vastat*, 37. D
 Bontraversus *fozer Ezerini ab eo interficitur*, 58. A
 Bonus de Carmignano *capitur à Nicolao de Bagaleriis*, 24. C
 Bonzanellus de Vigontia *Potestas Vicentie*, 29. A
 Boso *Dovaria Imperatoris Prætor*, 46. A
 Bugamans de Luschiis *interficit Abbatem S. Justine*, 26. C
 Buzacarinus *Marcellinus Potestas Vicentie*, 19. B
 — *capitur per partem D. Eccelini de Romano*, 19. B
 C.
 Cæcilia *nobilis & dives puella uxor Ezerini* III. 48. E
 — *per vim cognita à Gerardo de Campo S. Petri repudiatur à viro*, 49. A
 Canis Grandis della Scala *venit cum Imperatore*, 32. C
 Canis Grandis della Scala *Vicarius Imperatoris Vicentie*, 32. E
 Carolus Magnus *Imperator potentissimus*, 36. A
 Car-

NOMINUM ET RERUM.

Cartigianum, castrum, 1. B
 Castrum S. Bonifacii Ricciardi monitu Imperatori traditur, 44. E
 — à Veronensibus fuit eversum, 55. B
 — Fontis pertinet ad illos de Campo S. Petri, 50. E
 — redditur Paduanis, 52. A
 — dell' Isola destruitur, 13. B
 — postea à Paduanis restauratum, 13. B
 — Meledi capitur, 11. F
 — Montursii evertitur, 13. A
 — Scledi occupatur ab Eccelino, 11. C
 — Tricii, 14. C
 — S. Urli occupatur ab Eccelino, 11. C
 — Zenonis in finibus Tarvisinis conditum, 15. F
 — omni genere cibariorum in multos annos fuit instructum, 16. A
 — Zenonis obsidetur, 17. B
 — — & Romani evertitur, 18. E. F
 Ceresius Monticulus perditis moribus juvenis, 37. C
 — Alexandrum Comitem S. Bonifacium, nil tale cogitantem trucidat, 37. D
 Comes Bonifacius de S. Bonifacio Potestas Vicentiae, 4. F
 — destruxit Palatium Petri Morisii, 4. F
 — conspirat contra Eccelinum, 4. F
 — Baxiani & Bregantiarum castra destruere molitur, 4. F
 — S. Bonifacii de carceribus fuit relaxatus, 5. C
 — de Pagino decollatur Paduæ, 56. C
 Comitatus Baxiani Dominis de Romano adjudicatur, 7. A
 Comites S. Bonifacii à Trojano originem ducunt, 35. A
 — ab eodem fonte familiam ac Estensis derivant, 35. B
 — domi forisque fama rerum gestarum claruerunt, 36. A
 — Gelphas partes susceperunt, 37. C
 Conchadalberum Castrum a fœderatis occupatur, 58. F
 Concilium totius Marchiæ contra Albericum, 17. A
 — ubi consilium initur totam sobolem Alberici extinguendi, 17. B
 Conradus Vincentii in prælio interficitur, 11. E
 — de Vivario Vicentiæ Potestas, 19. B
 Coperius rerum antiquarum magister, 1. A
 Corradus de Vivario capitur, 4. E
 — filius Federici mortuo patre Regem Germaniæ & Siciliæ se nominat, 47. A
 — cum insigni exercitu in Italiam ad obtinenda regna trajecit, 47. A
 — conventum agit apud Goitum cum Eccelino, 47. B
 Ciprianus legatus Imperatoris, 9. B
 Cismone, Castrum, 1. B
 Cremonenses præparant se contra Eccelinum, 14. A
 Crux indicitur contra Ezerinum, 58. C

D.

DAlbestatius de Frescobaldis Potestas Paduæ, 29. C
 — venit legatus Vicentiam, ibid.
 — Consiliarii ipsius, qui, ibid.
 Dentes de Lemicis Potestas Vicentiæ, 31. C
 Deodofia filia Jacobi de Bregantiis, 23. D
 — fuit ditissima & nobilissima matrona; 23. D
 Desideratus oculis privatur, 11. F

Discordia inter Othonem & Fridericum Imperatores, 38. D
 Discordia inter Fridericum & Ecclesiam Romanam, 47. D
 — inter illos de Romano, & Campisani perios occasione Campreti, 49. B
 Discordiæ civiles Veronæ sunt sedatæ, 37. C
 — denuo recrudescunt, ibid.
 — magnæ inter familiam Ezerinorum & Tisolinorum, 48. D
 Dissidium. Vide Discordia.
 — simulatum inter Eccelinum & Albericum, 21. D
 Drudus Buzarcarius Potestas Vicentiæ, 4. C
 — pro sua securitate ex civibus Vicentinis Mediolanum obsides misit, 4. C

E.

Eccelinus I. balbutiens fit Dux exercitus Christiani contra Soldanum, 3. B
 — electus fuit in Potestatem Civitatis Vicentiæ, 3. B
 — fugat Comitem Bonifacium, 5. A
 — ni ab Othone advocatus fuisset, Vicentiam expugnasset, 5. C
 — vincit Marchionem & Comitem S. Bonifacii, 5. E
 — Vicentinis vendit Marosticam, 5. F
 — II. propter bonitatem Monachus fuit dictus, 3. C
 — II. à Bonapace bello laceffitur, 3. E
 — Vicentinos cedit, & capit ad Carmignanum, 3. F
 — II. relaxationem Vicentinorum agre fert, 4. A
 — se cum Veronensibus atque Vicentinis conjunxit, 4. A
 — II. Vicentiæ Vicarius & Rector nomine Imperatoris, 5. C
 — multos Vicentinos proscribit, 5. D
 — Granconæ castrum funditus evertit, 5. D
 — Monachus cremat S. Bonifacium oppidum, 37. D
 — Monachus Gibellinæ factionis Princeps, 37. E
 — Monachus à San-Bonifacii capitur, 37. F
 — III. vocatus Hereticus, 6. A
 — ejus amici male tractabantur, 6. A
 — Vicentinos sternit, 6. B
 — fit amicus Ugutionis Pilei, 6. C
 — III. vincit factionem Liberorum, 6. F
 — III. Veronæ Potestas auxilium Imperatoris implorat, 9. D
 — jubet multos Magnates Vicentiæ interfici, 10. A
 — occupat Monticulum, 12. D
 — itinera varia fecit, 12. D
 — domus & turres D. D. de Pileo & de Scipione destruit, 12. F
 — Montursii castrum ab eodem evertitur, 13. A
 — summa ejus sævitia in mares & fœminas illorum de Pileo, 13. A
 — quamdiu regnavit, 13. B
 — contra quos sævitiam exercuit, 13. B
 — duodecim millia Paduanorum Veronæ interficit, 13. B
 — sævitiam exercet absque modo & ubique, 13. E
 — Cremonam cogitat, 13. F
 — ad Mediolanense dominium adspirat, 14. A
 — Vicomercatum ingreditur, 14. C
 — jaculatus sagitta graviter vulneratur, 14. D

Eccelinus à suis derelictus capitur, 14. D
 — captus in castrum Soncini adducitur, 14. E
 — ubi ex dolore vulneris moritur, 14. E
 Eccelinus describitur quoad mores & naturam, 15. B. C
 — III. capit Buzacarinum Vicentie Potestatem 19. B
 — fit Potestas Vicentie, 19. C
 — eligitur ab Imperatore Vicarius in Marchia Tarvisina, 21. C
 — dominabatur multis civitatibus, 21. C. D
 — & Albericus dissidium inter se simulant, 21. D
 — eorum facta, 21. D. E. F
 — dominatio eorum fuit pessima, 21. F
 — movet exercitum contra Mantuam, 22. A
 — omnes Paduanos in exercitu suo viventes capit & incarcerat, 22. B
 — fugientes Paduanos pedibus & manibus privat, 22. C
 — preparat se ad recuperandam Paduam, 22. C
 — obsidet Castrum de Montegalda, 22. C
 — nihil effecit contra Paduam, 22. D
 — bellum durissimum gessit cum Paduanis, 22. D
 — Brixiam obtinet, 22. F
 — capit legatum Pontificis, 22. F
 — Mediolanum tendit, 23. A
 — fuit vulneratus de pilo in pede, 23. A
 — capitur & ad terram Sunzini ducitur, 23. A
 — ibique moritur & sepelitur, 23. A
 — diabolus habet animam ejus, (ut Auctor dicit), 23. A
 — III. fuit juvenis saevus, audax & callidus, 40. B
 — fuit factionis Gibellinae studiosissimus, 40. B
 — Capitaneus Generalis Veronae constituitur, 40. E
 — superat Ricciardum & partes suas, 41. B
 — Rainerium Zenum Prætura dejicit, 41. B
 — Salinguerram Prætorem constituit, 41. B
 — quos ex Magnatibus in carceres conjecit, 41. B
 — Ricciardum dolo studet intercipere, 42. B
 — Castro Ricciardi Calderio ignem occulte subjicit, 42. B
 — milites ad Ricciardum capiendum in insidiis ponit, 42. C
 — pugnat cum Ricciardo, 42. C
 — castra S. Bonifaciorum invadit, 43. E
 — privat Ricciardum castrum S. Bonifacii, 45. D. E
 — Castrum idem evertit, ibid.
 — quoad qualitates describitur, 47. D. E
 — ejus origo, 48. C
 — III. repudiat Cæciliam vi à Gerardo de Campo S. Petri cognitam 49. A
 — duxit uxorem Adeleitam, 49. A
 — junxit sibi in concubinam Mariam Consanguineam de Campo S. Petri, 49. A.
 Eganus de Arzignano timet Episcopum & Potestatem, 24. C
 — interficitur per Rubeum nepotem suum, 25. F
 Engulfus de Pomadello Potestas Vicentie, 26. E
 — Potestas Vicentie, 28. E
 — de Comitibus Potestas Vicentie, 30. D

Engulfus fuit quasi mente captus, 30. D
 Enselminus de Engelfredis Potestas Vicentie, 31. B
 Ezerinus quondam Albrici filius miles gregarius, 48. C
 — ab Othone Imperatore Villam Honariam obtinet, 48. C
 — genuit Ezerinum Monachum, dictum II, 48. C
 — II. genuit Ezerinum III, 48. C
 — habuit in feudum ab Imperatore villam de Romano, 48. D
 — Monachus vitam solitariam amplectitur, 49. E
 — Veronae Potestas, 50. C
 — cum Veronensibus aufert Vicentiam, 50. D
 — II. hortatur filios ad concordiam cum Paduanis, 51. F
 — III. se fecit hostem Venetorum, 47. C
 — sub Rainerio Zeno, auxilio Venetorum fuit captus, 47. C
 — fecit se nominari Dominum de Romano, 48. C
 — habuit fratrem Albricum in crudelitate patrem, 48. D
 — III. datur obses Vicentinis, 49. C
 — vocat Federicum in Italiam, 47. D
 — occupat Castrum Fontis, 50. E
 — capit Gulielmum de Campo S. Petri, 50. E
 — III. habet querelas contra Azonem & Tisonem de Campo S. Petri, 51. D
 — restituit Paduanis Castrum Fontis, 52. A
 — fit Tarvisii Civis, 52. B
 — hortatur Tarvisinos ad occupandum Feltrum & Cividadum, 52. B
 — III. Imperatorem ad veniendum in Italiam sollicitat, 52. E
 — Imperatorem Veronam & Vicentiam deducit, 52. F
 — III. erigit animum ad ambiendam dominationem Paduæ, 53. A
 — corrumpit cives Paduanos pecuniis, & pollicitis, 53. A
 — unit Marchionem cum Imperatore, 53. E
 — portam, Civitatem ingrediens, osculatus est, 54. A
 — III. construit turrem munitissimam in S. Ilario, 55. C
 — serit discordias, 54. C
 — Paduanos per castra dividit, 54. D
 — III. discesso Imperatore fit tyrannus Veronæ, Vicentie & Paduæ, 55. B
 — invadit fines Venetorum, 55. C
 — arcem Essensem invadit, 55. C
 — III. Comitem de Pagino decollari jubet, 56. C
 — Abbatem S. Justine carceri includit, 56. C
 — Albricum & Nicolaum de Lendenaria sub specie prodicionis interimit, 56. C
 — filios Jacobi de Talismanio trucidat, 56. C
 — qualiter se gessit, 56. D. & seqq.
 — Bontraversum socerum suum fame mori fecit, 58. A
 — III. movet exercitum contra Mantuam, 58. C
 — de Paduæ expugnatione inestimabili dolore commovetur, 59. B
 — exercet crudelitatem in duodecim millia Paduanorum, 59. C
 — cum ingenti exercitu venit contra Paduam, 59. D

NOMINUM ET RERUM.

Ezerinus totum mundum movet contra Ecclesiam Romanam, 60. A

— fuit Seminator discordiæ, 60. A

— Brixiam obtinet, 60. C
F.

FActio, qui se liberos appellabant, surgit, 6. F

— Liberatorum de Baxiano vincitur ab Eccelino, 6. F

— alia Masnada dicta, 6. F

Familia principes Marchiæ Tarvisinæ, 49. B

Federicus accersit ad se Potestatem & populum Vicentinum, 9. A

— Imperator venit Veronam, 9. B

— misit legatos ad Azonem, 9. B

— Imperator tendit ad S. Bonifacium, 9. D

— Vincentia discessit, 10. B

— consilium dat Eccelino regimen bene confir-
mandi, 10. D

— Veronam accedit, 10. E

— Caodelista Potestas Vicentiæ, 26. C

— haret Pontifici, 39. B

— ejus iter per Italiam, ibid.

— Parmam obsidet, 46. B

— II. capit Vicentiam & devastat, 21. A

— Enobarbus Imperator, 37. A

— ejus tempore Gibellini & Gelpi sunt orti,
37. A

— renunciatur Romanus Imperator, 38. F

— Imperator Pontifici reconciliatur, 41. F

— fastiosis Lombardiæ civitatibus imminet,
41. F

— in eundem civitatum conspiratio, 42. A

— Imperator Mantuam oppugnat, 44. D

— frustra agit de pace inter partes, 44. E

— Eccelinum ab oppugnatione Castri S. Bonifa-
cii removet, 44. E

— Ricciardum fide data ad se vocat, 44. E

— mittit Eccelinum Patavium, 44. E

— Ricciardum uti contumacem exilio perpetuo
damnat, 44. E

— Imperator ipse anathemate à Pontifice percu-
titur, 44. F

— cladem magnam perpeffus obsidionem Parmæ
solvit, 46. F

— excommunicatione irretitus ad vitæ exitum
perstitit miserrimus, 47. A

— veneno interiit, 47. A

— Paduam venit, 54. E

— Azonem Marchionem ad se accersivit, 54. E

Felix Civis Vicentinus urbem Vicentinam in rui-
nam poni adjuvit, in prolud.

Folierius de Anstat Theutonicus, Rector Vicentiæ,
22. F

Fontaniva castrum, 1. B

Fracalasta de Caodevacca Potestas Vicentiæ, 30. D

— incidi fecit manum uni presbytero, 30. E

Jo. Franciscus de Padua Potestas Vicentiæ, 30. D

Prata, Castrum, 1. B

Furom de Pontecanali de Brixia, Rector Vin-
centiæ, 22. F

G.

Gabriel Guidonis de Nigro Paduanus Po-
testas Vicentiæ, 25. B

— à Vicentinis vulneratur, 25. C

— & dentes ei quamplures à Vicentinis sunt
fracti, ibid.

Gaboardus Vices gerens Imperatoris discedit ex I-
talia, 54. B

— præficit Paduæ loco sui Ezerinum, 54. B

Ganselini filii Gottonem Talia interficiunt, 3. B

Gazus oculis & aliis membris privatur, 11. F

Geabundus de Saxonia vices Imperatoris gerens,
53. A

Gelpi & Gibellini quando sunt orti, 37. A

— Gibellinis succumbunt, 41. A

Gerardus de Albrico fuit de parte Imperiali, 24. D

— — de Berica capitur & condemnatur,
31. D

Gibellini Ricciardum imparatum adoriuntur;
40. C

— — aggrediuntur, 40. F

Giraldellus Blasii intersector capitur, 32. A

Goifredus de Palude Rector Vicentiæ, 22. F

Gotto Talia à filiis Ganselini interficitur, 3. B

Granconæ castrum ab Eccelino funditus everti-
tur, 5. D

Gregorius de Monte Longo Legatus Pontif. Fer-
rariam obsidet, 55. D

— IX. Antonium Ulyssipponensem inter Sanctos
refert, 41. D

— IX. Pontifex de pace sollicitus, 43. F

Guercius de Vicoaggeris Potestas Vicentiæ;
28. A

Guezelo de Prata amicus Ezerini, 51. C

Guido Comes Potestas Vicentiæ, 4. D

— Comes Vicentinus tradit Eccelino Castra que-
dam, 11. C

— de Gabrielis de Nigro Potestas Vicentiæ;
30. E

— de Rode Potestas Vicentiæ, 7. B

— Magnates Vicentia pellit, 7. B

— de Vivario Potestas Vicentiæ, 19. B. C

Guidolinus Rainaldi in tormento vita privatur,
11. A

Guizerinus de Montecavagni capitur, 12. F

Gulielmus Amatus Potestas Vicentiæ, 20. A. B

— de Campo S. Petri in platea interficitur,
56. D

— de Lando Placentinus Vicentiæ Potestas, 5. C

— — Potestas Vicentiæ, 19. C

— de Malafamma Judex Vicentiæ, 27. A

— de Pusterla Potestas Vicentiæ, 19. B

— Ros Potestas Vicentiæ, 20. C

— de Sonellis Potestas Vicentiæ, 20. C

— de Vicedominis Vicentiæ Potestas, 21. B

Gulinus Zenelli Vicentiæ decollatur, 11. A

Gunfredosus de Mediolano Potestas Vicentiæ;
3. D

— sub illo excitatæ fuerunt contra Eccelinum
discordiæ, 3. E

Gymnasium Vicentiæ institutum, 4. C

H.

Hencius filius Friderici ad patrem aditurus
prohibetur, 42. B

Henricus Germanorum principum legatus, 39. A

— de Ebulo Potestas Vicentiæ, 10. E

— de Egna Veronæ Prætor fossam fodi mandat;
45. C

— de Lucembourg Imperator Romanus, 32. B

— Luscus in prælio interficitur, 11. E

— Malacapella timet potentiam Eccelini, 12. D

— de Nebulo Potestas Vicentiæ, 21. B

— Paradisus Potestas Vicentiæ, 31. C

— de Rivale Potestas Vicentiæ, 20. D

Henrighetus de Caodevacca Potestas Vicentiæ;
25. F

Hostilia Eccelino aufertur a Ricciardo, 45. E

Hugo Orthonis Imperatoris Vicarius Ferraria de-
jicitur, 38. C

I.

Jacobinus de Trotti Vicentiæ Potestas, 24. F

Jacobus Episcopus Prænestinus Pontificis Le-
gatus ad Lombardos, 42. A

— Baretta vulneratur ad mortem, 27. C

— de Bernardo de Bononia Potestas Vicentiæ;
3. C

— hic lites plantavit & odia, 3. C

— Eccelinum II. banniri fecit, 3. C

Jacobus de Bernardo privatur potestate, 3. D
 — de Campo S. Petri accusatur cadum, 51. E
 — de Carraria unus ex xvi Consiliariis Paduanis, 54. E
 — capite plebitur, 55. B
 — de Mora Tarvisio expellitur, 56. B
 — Theupolus Vicarius M. Quirini Potestas Vicentie, 23. F
 — Dux contra Ferrariam, 55. D
 — de Vercellis Potestas Vicentie, 19. B
 — de Zuffo Potestas Vicentie, 27. B
 Janizerus de Pisis Vicarius Imperatoris Vicentie, 32. C
 Incendium Vicentie, 30. A
 — alterum, 30. A
 Innocentius Pontifex Max. pronunciat Ezerinum hereticum, 58. B
 Joannes Bifonus decollatur, 11. B
 — de Caligine Potestas Vicentie, 31. A
 — de Caodevacca Potestas Vicentie, 29. A
 — occupatur pbrenesi, 29. A
 — de Caodevacca Potestas Vicentie, 31. A
 — Franciscus Potestas Vicentie, 28. E
 — Potestas Vicentie, 31. E
 — Potestas Vicentie fuit captus cum tota familia, 32. C
 — Gradenigo Venetus Potestas Vicentie, 24. A
 S. Joannes in la Royna, 12. D
 Joannes Scledo ordinis predicatorum, vir eximie facundie, 7. E
 — mirabilem effector operum, 7. E
 — sua predicatione reduxit inimicitias graves, 7. F
 — Statuta & ordinamenta aliquarum civitatum emendavit, 7. F. 8. B
 — captivos omnes liberos relaxat, 7. F
 — magnus fuit concursus ad predicationem ipsius, 8. A
 — prorumpit in magnae temeritatis vesaniam, 8. B
 — in Ducem Vicentie se eligi fecit, 8. B
 — Veronam accedens ibidem idem illud fecit, 8. B
 — occupat Castrum S. Bonifacii, Ilasum, Ostiliam, & munitiones Veronae, 8. C
 — ei Potestas Vicentie rebellat, 8. C
 — ejus statuta lacerantur, 8. D
 — in Episcopali Palatio Vicentie capitur, 8. E
 — frater ex ordine Predicatorum, 43. A
 — doctrina & sanctitatis opinione praestat, 43. A
 — Legatus in Marchiam & Lombardiam a Pontifice destinatur, 43. A
 — pacem inter cives dissidentes componit, 43. B
 — Veronam accedens summo honore excipitur, 43. B
 — sua concione Eccelini immanitas lenitur, 43. B
 — omnium populorum animos ad pacem declinat, 43. C
 — altera ejusdem concio in suburbio Tomba, 43. D
 — matrimonium inter filiam Alberici de Romano & Rinaldum Azonis Estensis filium statuit, 43. D
 — de Thadis Potestas Vicentie, 29. A
 — auctor scalarum lapidearum, 29. B
 — Theupolus Ferrariam classe invadit, 45. B
 — Theupolus turrin Ezerini evertit in S. Illario, 55. C
 — de Vigontia judex Potestas Vicentie, 31. E

Jordanus de Vigontia Potestas Vicentie, 31. A
 — exspoliavit rusticos & cives, 31. A
 — frater vir magnae famae, 8. A
 — ejus consilio tota Padua regitur, 8. C
 — frater Potestas Vicentie eligitur, 8. F
 — de Bugolongo potestas in Zanzano, 11. D
 — de Seratico in frustra fuit concisus, 29. B
 Judex Rosfredus legatus Imperatoris, 9. B
 Julius Sivolotus de Alexandria Potestas Vicentie, 7. D

L.

Lambertinus de Lambertinis Potestas Vicentie, 19. D
 Lanfrancus de Ponte Carali Mediolani Praetor, 40. F
 Laurentius Strazza Potestas Vicentie, 20. A
 Leo de Carceribus auctor conjurationis contra Ricciardum & Azonem, 40. C
 — conjurationis auctor fit Capitaneus Veronae, 40. D
 — opem Eccelini III. implorat, 40. D
 Lemigo Canis Potestas Vicentie, 27. B
 Leniacum portus expugnatur, 7. A
 Leonicum castrum Federico admittitur, 11. A
 — capitur a Veronensibus, 25. D
 — a Vicentinis recuperatur, 25. E
 Lombardi conantur transitum Imperatori impedire, 9. C
 — ab Imperatore vincuntur, 9. C
 Lovatus Judex Potestas Vicentie, 30. A
 Lucius III. Pontifex Maximus, 37. C
 Ludovicus Bononiensis familiarium Alberici Princeps, 18. B
 — Bononiensis Albericum cum tota familia populis Marchiae tradit, 18. C
 — libere cum sociis e castro exit, 18. C
 — S. Bonifacius Guelforum Princeps, 33.
 — Gibellinos Verona exegit, 33.
 — Veronae Praetor, 38. C
 Ludovicus & Ricciardus S. Bonifacii conjungunt se Friderico, 39. A
 — S. Bonifacius moritur, 39. C
 Luzertinus de Bononia Potestas Vicentie, 6. A
 Luzertinus Potestas vulneratur & stragem magnam patitur, 6. C

M.

Mainardus de Mainardis Vicentie Potestas, 19. A
 Manfredus Comes de Curte Veronae Praetor, 40. E
 — pacem inter Monticulos & Ricciardum conciliat, 40. E
 Manfredus de Desmaninis Potestas Vicentie, 32. A
 — Riccus Potestas Vicentie, 21. C
 — Rizardus Ceniario Potestas Vicentie, 12. D
 — Scrovegnus Potestas Vicentie, 30. A
 Mantua a Friderico oppugnatur, 44. D
 — sese Imperatori dedit, 44. D
 Mantuani exercitum movent contra Veronam, 7. A
 — a solis Veronensibus auxilium petunt, 39. E
 — acerrime se defendunt contra Imperatorem, 44. D
 — sese fidei Imperatoris dedunt, 44. D
 — ab Imperatore benigne recepti privilegia pristina servant, 44. D
 Marchesinus de Mainardis Potestas Vicentie, 4. B
 — sustulit aquam Bacchilionis Paduanis, 4. B
 Marcobrunus per Albericum capitur, 12. E
 Marcus Baduario Marefcalcus exercitus Veneti, 58. E

Mar-

N O M I N U M E T R E R U M.

Marcus de Gallo favet parti Imperiali, 24. D
 — Quirinus Venetus potestas Vicentiae, 23. E
 — Orator Venetus pro pace Marchiae, 50. F
 — Quirino Potestas Paduanus extrinsecus, 58. E
 Marinus Baduarius Potestas Paduae eligitur, 53. D
 — potestatem Paduae relinquit, 53. F
 — Zenus Potestas Vicentiae, 5. F
 — sub eo pax & tranquillitas fuit Vicentiae, 5. F
 — exules restituit in domos & bona, 5. A.
 — Zenus de Venetiis potestas Vicentiae, 19. C
 Marius Civis Vicentinus adiuvit urbem Vicentinam in ruinam ponere, in prolud.
 Marostica castrum Dominorum de Romano, 3. E
 — ab Eccelino venditur Vicentinis, 5. F
 Marfilius de Carraria Paduanus Potestas Vicentiae, 26. B
 — de Partenopeo Potestas Vicentiae, 27. E
 Martinellus de Benincasa Vicentiae potestas, 19. A
 Martinus Canis Potestas Vicentiae, 31. D
 — Turrianus adversatur conatibus Eccelini, 14. B
 Mathilda Comitissa donat quaedam oppida Ecclesiae Romanae, 38. E
 — Comitissa, 56. A
 Matthaeus Justiniano Potestas Veronae pellitur, 52. D
 — Bono Orator Venetus pro pace Marchiae, 50. F
 — de Scedo Potestas Leonici, 12. A
 Meledi castrum capitur, 11. F
 Mefa Germanus Castri Zenonis custos, 17. C
 — orationem habet ad Commilitones, 17. D
 — Castrum Zenonis obsidentibus tradit, 17. E
 Monitum Imperatoris ad Eccelinum de modo regenda Vicentiae, 10. D
 Monsilex per fraudem occupatur ab Ezerino, 53. D
 Montebellum Castrum Imperatori aufertur, 10. F
 Montelongus Legatus Pontificius, 35.
 — Pontificis Legatus Federico restitit, 44. F
 — fœdus init Venetiis contra Salinguerram, 45. A
 — Ferrariam obsidet & recipit, 45. A
 Montes de Monticello Potestas in Pojana, 11. D
 Monticuli patriae restituantur, 37. E
 — Odoricum Vicecomitem Mediolanensem Veronae Praetorem constituunt, 37. F
 — Ezerinum Veronam accersunt, 50. B
 Monticulum Castellum Federico aufertur, 10. F
 — devenit in potestatem Eccelini, 12. D
 Montursii castrum evertitur, 13. A
 Morandus de Trissino fuit captus, 32. D

N.

Nicolaus de Bagaleriis potestas Vicentiae, 24. B
 — dedit in uxorem filio Adolosiam de Piole, 24. B
 — de Castelnovo Potestas Vicentiae, 27. D
 — Potestas Vicentiae, 30. B
 — tempore ipsius steterunt Potestates modo sex menses, 30. C
 — de Lucio Potestas Vicentiae, 30. F
 — associat se Alberto della Scala, 30. F
 — Potestas Vicentiae, 32. B
 — Smeregus horum Chronicorum auctor mortuus est, 28. D

O.

Octavianus Cardinalis, Pontificius Lombardiae legatus, 16. D
 — habet orationem de servitia Alberici, 16. E
 — crucem indicit adversus Albericum, 17. A
 — Ubaldinus Cardinalis Legatus Pontificis, 48. A

Octavianus Ubaldinus evocat Principes fœderatos Brixiam, 48. A
 Octonellus de Turrilendis Potestas Vicentiae, 3. D
 Odolia de Bregantiis ditissima & nobilissima matrona, 23. D
 — nupsit filio Rizzardi Potestatis Vicentiae, 23. D
 Odoricus Vice Comes Mediolanensis Praetor Veronae constituitur, 37. F
 Oldericus Carnaroli ab Azone proscribitur, 9. B
 Oleum flumen, 14. A
 Oratio Alberici ad uxorem & filios, 17. F
 — Marci Quirini, 51. C
 — Matthaei Boni, 50. F
 — Mese Castri Zenonis custodis, 17. D
 Origo & antiquitas gentis Sanbonifaciae, 35. A
 — de Mandello Potestas Vicentiae, 20. B
 — S. Nicolai Cardinalis Pontificis Legatus ad Lombardos, 42. A
 — Rex Alemannus pergit Romam pro Imperiali diademate succipiendo, 5. C
 — IV. Imperator Monticulos liberat carcere, 38. B
 — Veronenses componit, 38. B
 — IV. & Fridericus Imperatores inter se dissident, 38. D
 — illius dissidii causa, 38. D
 — Viterbium, Montemfalconem & Perusium oppida occupat, 38. E
 — IV. Apuliae partem hostiliter invadit, 38. E
 — bellum Friderico aperte intulit, 38. E
 — à Pontifice excommunicatur, 38. F
 — à Principibus deseritur, 38. F
 — IV. relicta Apulia in Germaniam transit, 39. A

P.

Padua Eccelino à Legato Pontificis eripitur, 22. A
 — traditur nuntiis Imperatoris, 54. A
 — capitur à Legato & fœderatis, 59. A
 — defenditur contra Ezerinum beneficio Venetorum, 59. E
 Paduani Vicentinos captivos restituant, 4. A
 — adimunt Curiam Honariae, 4. A
 — exercitum movent Veronam, 7. A
 — potentiam maximam habent Vicentiae, 7. C
 — Dominos de Romano exosos habent, 7. D
 — gravissima damna in Musolenso faciunt, 7. D
 — à Tarvisinis caduntur, 7. E
 — cum Vicentinis tendunt ad excidium Veronae, 9. C
 — ad rumorem adventus Imperat : aufugiunt, 9. D
 — superant Vicentinos, 13. E
 — per tres annos bellum gesserunt cum Eccelino, 22. D
 — student incidere Rostam de Longare, 22. D. E
 — quamplures Vicentinos ceperunt, 22. E
 — dominatum Vicentiae obtinent, 25. E
 — cum Vicentinis pugnant contra Marchiones Estenses, 30. B
 — Vicentia sunt expulsi, 32. C
 — & fœderati bellum movent contra Eccelinum pro liberatione Ricciardi, 41. C
 — oppida quaedam Eccelino adimunt, 41. C
 — Castrum Fontis recipiunt, 52. A
 — relaxationem Comitissae S. Bonifacii procurant, 52. D
 — renovant Lombardorum societatem, 52. D
 — discurrunt per fines Tarvisinorum, 52. D

Paduani faciunt pacem cum Tarvisinis, 52. D
 — evertunt castrum Gogii Ezerini, 52. E
 — invadunt auxiliante Azone Comitatum Veronæ, 52. E
 — destruunt pontem Lignarii, 52. E
 — xvi de potentioribus consilio publico præficiunt, 53. B
 — constituunt Azonem suum protectorem, 53. B
 — præparant se adversus hostes, 53. B
 — patrocinio potentium civium destituti, fluctuabant, 52. C
 — student se subtrahere Ezerino opera Marchionis, 54. D
 — Vid. Patavi.
 Paganus Paradisus Potestas Vicentiæ, 27. C
 Palatium magnum Vicentiæ fuit combustum, 30. A
 Paltonus Mundinus fuit captus, 12. F
 Pandecampus de Malado capitur à Nicolao de Bagaleriis, 24. C
 Papafava de Carraria Potestas Vicentiæ, 26. C
 Paninfacus de Trissino Vicentia pellitur, 7. B
 Parma obsessa à Ricciardo defenditur, 46. D
 Patavi potentia detinent terras injuste Vicentini, 1. C
 Patavini multi nobiles originem ex Vicentinis trahunt, 2. B
 Patarinus de Gazarinis Vicentiæ Potestas, 29. A
 Paulus de Docto Potestas Vicentiæ, 31. A
 — Traversarius de Ravenna capit Salin-guerram, 55. F. 56. A
 Pax de Rubeis prodit Vicentiam Veronensibus, 28. A
 — de Thadis Vicentiæ Potestas, 30. E
 Petrus Comes Vicentia pellitur, 7. B
 — Comes Montebellum abstulit Imperatori, 10. F
 — Comes redit ad mandata Imperatoris, 12. C
 — del Bovo Præfectus castri Trevenzoli, 45. D
 — Mandura Comitum S. Bonifaciorum satellites partem Prætorii Veronensis consumit, 39. D
 — de Marfis Potestas Vicentiæ, 31. E
 — de Vincis Cancellarius Imperatoris, 54. F
 — suadet Azoni ne veniret ad Imperatorem, 54. F
 — quod fuit causa mortis dicti Petri, 54. F
 — Zianus Venetiarum Dux Marchiæ quietis amans, 50. F
 Philippus arcis Coloniolæ custos, 44. B
 — Archiepiscopus Ravennas Legatus Apostolicus contra Ezerinum, 58. B
 — Julianus de Venetiis Potestas Vicentiæ, 6. F
 — — Potestas Vicentiæ, 20. C
 — Ravennas Archiepiscopus Legatus Pontificis, 13. C
 — Paduam suo dominio subegit, 13. C
 Pileus pater Vicentii de Zancanò Potestas pro parte Comitum, 3. B
 — Ugutionis Pilei fuit immanis, 11. F
 Pistor Episcopus Vicentinus exit ex urbe, 3. D
 Poenitentia nova fere in omni populo Christiano, 60. B
 Pons S. Nicolai, 58. F
 Pontius Amatus Potestas Vicentiæ, 20. B
 Potestas Vicentiæ rebellat Fratri Joanni, 8. C
 Principes debent abstinere ab injustis bellorum causis, 51. C

R.

Rambertus Potestas Paduæ removetur, 53. D
 — successorem habet Marinum Baduario, 53. D
 Rainaldus filius Marchionis mittitur in Apuliam, 54. F
 — duxerat filiam Alberici de Romano, 54. F
 Rainerius Zenus Prætor Veronæ partium Principes urbe exire jubet, 41. A
 — — Veronæ Prætor, 41. A
 — — Dux Venetiarum contra Ezerinum, 58. B
 — Bagarellus Veronæ Prætor, 44. B
 — arcem Gardæ & castrum Hostiliæ Eccelino tradit, 44. B
 Realdinus de Carceribus Veronæ Prætor, 38. C
 Renaldinus de Magabutis Potestas Vicentiæ, 30. C
 — juvat Guelfos, deprimit Gibellinos, 30. C
 Responsio Astrologi de discessu Imperatoris Vicentia, 10. C
 Ricardus Comes S. Bonifacii pellitur de Verona, 50. C
 Ricardus Thibaldinus Potestas Vicentiæ, 11. D
 Ricciardus Ludovici S. Bonifacii filius, 33.
 — antiquitate generis & majorum gloria floruit, 33.
 — patre vita functo Verona ejicitur, 33.
 — arcem Offenici vicit & evertit, 33.
 — nonnullas civitates ab Othone ademptas Ecclesiæ Romanæ restituit, 33.
 — Fridericum II. Veronam perduxit, 33.
 — Prætor Veronæ creatur, 35.
 — Gonzagam obsidione liberat, 35.
 — Azonem novellum patriæ restituit, 35.
 — ipse Verona à Gibellinis & Eccelino de Romano pellitur, 35.
 — paulo post restituitur, ibid.
 — denuo impetitur & captivatur, 35.
 — carcere dimittitur una cum Azone Atestino, 35.
 — cum Eccelino de Romano apertas inimicitias exercuit, 35.
 — Dux Guelpharum factionum Lombardiæ & Marchiæ primarius, 35.
 — partes Cæsareas semper est infectatus, 35.
 — res Ecclesiæ contra Henricum Imperatoris filium defendit, 35.
 — Fridericum Imperatorem ab obsidione Parmæ subtrahit, 35.
 — Senex Brixie obiit & sepelitur, 35.
 — S. Bonifacius laudatur, 36. B
 — pene imberbis Monticulos Verona pellit, 37. E
 — S. Bonifacius copiarum Veronensium Dux, 38. C
 — arcem Offenici expugnat & evertit, 38. D
 — hostes à Gonzaga oppidi ditionis Mantuanorum obsidione submovet, 39. D
 — Federicum usque ad Alpes prosequitur, 39. D
 — S. Bonifacius à Gibellinis cum factione Verona pellitur, 39. C
 — Azonem Perticonem Veronæ prætorem urbe ejicit, 39. D
 — prætor Veronæ constituitur, 39. D
 — Imparatus à Gibellinis fuit laceffitus, 40. C
 — à Gibellinis superatur, & urbe expellitur, 40. D
 — cum sociis liberatur, 41. E
 — cum Reſtoribus Lombardiæ in Federicum conspirat, 41. F

NOMINUM ET RERUM.

Ricciardus insidiis ab Eccelino tentatus pugnat cum eo, 42. C
 — Conilianensibus auxiliatur, 42. D
 — apud Mantuanos gratia & auctoritate valebat, 42. D
 — inimicorum prædia, pagos & Castella diripit, 42. E
 — ejus natura & laus, 42. E
 — ejus peritia militaris, 42. F
 — fœdere ab inimicis violato oppida Monticulorum occupat & diripit, 43. E
 — pace iterum facta in patriam recipitur, 44. A
 — iterum Verona exturbatur, 44. B
 — arcem Coloniole occupat, 44. B
 — recuperat arcem Gardæ, 44. C
 — agrum Veronensem turbat, 44. C
 — castrum Gazi expugnat & munit, 45. C
 — Eccelino Trevenzolum adimit, 45. D
 — Hostiliam oppidum Eccelino adimit, 45. E
 — prælium commisit cum Eccelino secus ripas Mintii, 45. F
 — Vastaldum Mantuanorum oppidum ad partes Ecclesiasticas à Riccardo reducitur, 46. A
 — in auxilium Parmæ properat, 46. B
 — Brixie in morbum incidit, 48. A
 — Ludovico filio relicto mortem obiit, 48. B
 Ribaldus Turrifendus ingens latro, 38. D
 Rinaldus filius Azonis Estensis ducit filiam Alberici de Romano, 43. D
 Ripalta urbs, 41. C
 Riperia flumen, 4. B
 Rivalta castrum, 9. C
 Rizardus Comes S. Bonifacii turrim Leonici destruit, 7. D
 — Thibaldini de Apulia Potestas Vicentie, 21. C
 — Comes S. Bonifacii carceri includitur, 52. C
 — de Litolfo Paduanus Potestas Vicentie, 23. C
 — instaurat palatium Vicentie, 23. C
 Rodolphus de Vivario obsidetur à Paduanis ad Angaranum, 26. F
 — inde aufugit necessitate victualium, 26. F
 Rolandus de Guarnerinis Potestas Vicentie, 31. C
 — de Henglesco Paduanus Vicentie Potestas, 25. A
 — sub eo, cives, qui furati fuerant æs civitatis, condemnati sunt, 25. A
 Roxana castrum, 1. B
 Rubertus de Ficca fuit de parte Imperiali, 24. D

S.

Salinguerra Ferrariam occupat, 5. A
 — Azonem Ferraria expellit, 33.
 — Gibelline factionis Princeps, 37. E
 — armorum mole territus Ricciardum Ferrariam vocat, 40. A
 — Ricciardum contra fidem capit, 40. A
 — Lombardiæ Reclorum mandatis coactus eum dimisit, 40. B
 — Eccelinum III. ad bellicas res gerendas excitavit, 40. B
 — Venetias mittitur ibique moritur, 45. B
 — adhæsit Ezerino Monacho, 49. D
 — habuit filiam Ezerini Monachi in uxorem, 49. D
 — implorat auxilium Ezerini, 49. F
 — Veronæ Potestas, 52. D
 — potentissimus in Ferria, 53. A
 — reliquit fidelitatem Ecclesiæ, 53. A
 — adhæret Friderico Imperatori, 53. A

Salinguerra fraude Ugonis de Rambertis capitur, 55. F. 56. A
 — Venetias mittitur, 56. A
 — ubi moritur & sepelitur, 56. A
 Sancta Lucia castrum, 1. B
 Schinella de Togardis in villa de Camisano interficitur, 24. D
 Schisma inter Orthonem & Fridericum Imperatores, 38. D
 Senesius de Bernardis Potestas Vicentie, 26. E
 Sigibertus de Mantua Potestas & Vicarius Cæsareus, 10. B
 Silis amnis, 16. B
 Simeon de Engelfredis Potestas Vicentie, 31. C
 Simon Cardinalis, 24. F
 — de Hengelfredis Potestas Vicentie, 30. A
 — — dedit vigorem Gibellinis & depressit Guelfos, 30. B
 — de Vico aggeris Potestas Vicentie, 30. E
 Singofredus de Arzignano Vicentia pellitur, 7. B
 — miles de Arzignano, 31. F
 Societas Lombardorum est facta, 53. A
 Solagna castrum, 1. B
 Solimanus Judex Potestas Vicentie pro parte Vivariensium, 3. B
 Sophia filia Ezerini Monachi, uxor Salinguerre, 49. D
 Statutum Paduanorum respectu domini Vicentie, 26. B
 Stephanus Baduarius Venetus Paduanorum protector, 50. D
 — — Potestas Paduæ invadit fines Ezerini, 50. E
 — — Paduæ Potestas repellit Tarvisinos cum Ezerino, 52. B
 — — Venetorum exercitus Capitaneus, 55. D
 — — Potestas Ferrariæ, 56. A
 Supracapitanei Paduani in Civitate Vicentie, 31. B

T.

Tarvisini agrum Paduanorum vastant, 52. B
 — Feltrum & Cividadum urbes sibi subiciunt, 52. B
 — urbes Feltrum & Cividadum dimittere coguntur, 52. C
 — se dant Imperatori, 54. B
 Thebaldus de Colzade fuit de parte Imperiali, 24. D
 — de Englesco Potestas Vicentie, 30. F
 Theoboldus Francigena Vicarius Cæsareus Veronæ Vicentie, & Paduæ, 10. E
 — — potestas Vicentie jussu Eccelini multos interficit magnates, 11. A
 — — Potestas Paduæ, 11. B
 Thebaldus Franciscus Potestas Paduæ & Vicarius Marchiæ, 55. A
 — jubetur in omnibus Ezerino obedire, 55. A
 — devastat quedam castra Bononiensium, 55. A
 — de Hengeleschis Vicentie Potestas, 28. E
 Thomas Vicentii ab Azone proscribitur, 9. B
 Thomasius de S. Lucia Potestas Vicentie, 21. F
 — ab Eccelino capitur & interficitur, 22. A
 Tifo de Campo S. Petri potestas Vicentie, 31. B
 Tifolinus I. de Campo S. Petri duxit uxorem filiam Ezerini I, 48. D
 — ex hac genuit Gerardum Tisum Novellum, 48. D
 Trentinus Ziguonis de Malado in prælio interficitur, 11. E

Tre-

INDEX NOMINUM ET RERUM.

Trevenzolum urbs, 41. D
 Turrifendus de Turrifendis Gazi castrum per
 prodicionem incendit, 45. D
 — quo scelere in gratiam cum Eccelino redit,
 45. D

V.

UBertinus Palavicinus inimicus Ecclesie,
 58. D
 Verona alebat duas factiones, 36. B. 37. A
 — ab extorribus obsidetur, 42. F
 — nullæ parti adhæsit, 52. F
 Veronenses amici Vicentinorum, 3. D
 — veniunt Vicentiam & removeant Potestate
 Jacobum de Bernardo, 3. D
 — multi Nobiles originem trahunt ex Vicen-
 tinis, 2. B
 — ad concordiam à Legatis Pontificis redi-
 guntur, 42. B
 — Imperatori & Eccelino se dedidere, 44. C
 — duce Eccelino Castrum S. Bonifacii obsi-
 dent, 44. C
 — Imperatorem in Ricciardum impellunt,
 44. C
 — in duas factiones erant distracti, 50. B
 Ugo de Rambertis vir secundus in potentia Sa-
 linguerræ Ferrariæ, 55. E
 — colloquium ejus cum Salinguerra, 55. E
 — ejus fraude Salinguerra capitur, 55. F.
 56. A
 — de Rambertengis Ferraria ejicitur, 56. A
 Ugolinus Amistadii de Berica Vicentia pellitur,
 7. B
 Ugutio Pilei amicus Eccelini, 6. C
 — Vicentia pellitur, 7. B
 — aggreditur Albericum de Romano, 10. D
 — Pilei redit ad mandata Imperatoris, 12. C
 Vicentia quando de dominio Paduano fuit libera-
 ta, in prolud.
 — erat Civitas populosa, 1. C
 — ejus districtus erat fertilis, & re quavis
 homini necessaria abundans, 1. C
 — ejus magnitudo & ambitus, 2. A
 — ejus districtus castra sunt innumerata,
 2. B

Vicentia tempore DD. de Romano & Federici
 Imperatoris multa passa est, 3. A
 — magna ex parte est combusta, 3. C
 — qua ratione ab Imperatore capta, 9. F
 — spoliatur & comburitur, 9. F. 10. A
 — capitur & devastatur à Federico II. Impe-
 rat., 21. A
 — datur in custodiam Paduanis, 25. A
 — iterum datur custodie Paduanorum, 25. E
 — proditur Veronensibus, 28. A
 — dominio Paduanorum liberatur, 32. B
 Vicentiæ urbis termini & fines versus Veronam,
 1. A
 — versus Patavium, 1. B
 Vicentini castra quædam Veronensibus tradiderunt,
 1. B
 — à Patavis multas injurias tolerabant, 1. B
 — implorant auxilium Veronensium, 3. F
 — districtum Patavinorum prædando & combu-
 rendo destruunt, 3. F
 — exercitum movent contra Veronam, 7. A
 — magnam prædam accipiunt, 12. A
 — se dedunt Paduanis, 23. B
 — ab Eccelino desciscunt, 41. B
 Vicentius Brutofante Vicentiæ decollatur, 11. A
 Victoria oppidum quale, 36. C
 — oppidum à Parmensibus occupatur, & incen-
 ditur, 46. F
 Vitalianus de Lemicis Potestas Vicentiæ, 31. B
 Viterbium oppidum patrimonii Petri, 38. E
 Vivianus Judex Vicentiæ decollatur, 11. A.
 — Gogus de Bravis Bonacursio interficitur,
 24. E
 Uliverius Engelbardus Potestas Vicentiæ, 4. B
 Urbanus III. Pontifex Maximus, 37. C

Z.

Zaccho de Zacchis Potestas Vicentiæ, 31. C
 Zambonettus Canis Potestas Vicentiæ,
 27. E
 Zeumillius de Chriceriis Potestas Vicentiæ,
 3. D
 Ziliolus de Macaruffis Potestas Vicentiæ, 27. B
 Zoppilio de Vello laicus Syndicus Communis Vi-
 centiæ, 27. A

F I N I S.

C O R T U S I I,

Pata vini duo,

Sive

GULIELMI ET ALBRIGETI
C O R T U S I O R U M
H I S T O R I A

De

NOVITATIBUS PADUÆ,

Et

L O M B A R D I Æ,

Ab Anno MCCLVI. usque ad MCCCLXIV.

Solerti **FELICIS OSII** calamo seriò castigata
Beneficio MSS. Exemplarium IV.

Quorum Primum sumministravit Illustrissimus Serenissimæ Reipublicæ Venetæ Senator, & obliteratæ Veterum Scriptorum memoriæ restitutor, DOMINICUS MOLINUS;

Secundum, exaratum Viri docti FRANCISCI MUSSATI manu, Consanguineus ejus, & I. V. C. MARCUS ANTONIUS MUSSATUS,

Tertium, BARTHOLOMEUS PETARDUS, Veronensis J. C. &c. Postremum, JACOBUS PHILIPPUS TOMASINUS, Canonicus Secularis S. Georgii ab Alga Venetiarum, & S. Mariæ ab Avantio Patavii Prior:

Unde Variantes aliquot Lectiones duorum præcipuè Codicum, Mussati scilicet, & Petardi fuere depromptæ.

Editio Novissima, priori nitidior & emendatior.

LUGDUNI BATAVORUM,

Sumptibus **PETRI VANDER Aa,**

Bibliopolæ, Academiæ atque Civitatis Typographi.

BENEVOLO LECTORI SALUTEM.

U^t in rerum gestarum monumentis Scriptoribus eo major semper habetur fides, quo ii propiores tempori vixerunt, cujus ipsi contexuerunt historiam: sic, in Rebus *Paduæ & Lombardiæ* plurimum valere *Cortusiorum* auctoritatem, ubique accepimus. Consignarunt enim hi ea, ad quorum veritatem indagandam non opus erat multarum variantium & sæpius sibi apertissime contradicentium opinionum ponderatione, sed quorum ipsi extiterant *αυτόπται*, id quod ex subsequenti Viri Clarissimi & de Re literaria meritissimi, *Felici Osii*, ut videtur, Admonitione patebit pluribus. Inde nos pro ea, qua sumus in Historiæ cultores, officiositate non potuimus, quin opus hoc egregium, quod anno 1636. *Venetiis* quidem ex Typographia Ducali *Pinelliana* prodierat in Folio, jam vero difficillime haberi poterat, publici juris denuo fieri curarem, & simul eam daremus operam, ne quid negligeretur, quod Lectoris inservire commoditati posse videbatur. Exhibemus itaque Librum qua literas, qua chartam nitidissimum. Nomina propria, ut in lectione occurrant eo facilius, diversis a contextu consignata sunt characteribus. Numeri paginarum Editionis veteris in margine sunt notati, ut ubi quædam, quod quidem animadvertimus fieri sæpissime, ex illa citantur, ea & hic reperiri queant facile. Emendationes & variantes lectiones, quas laudatus jam *Felix Osius* Operi in calce adjecerat, textui & paginis ipsis in hac nova Editione subjectas, Lectori multum allaturas esse commoditatis, maxime confidimus. Operi subjunctos Indices,

PRÆFATIO HUIUS NOVÆ EDITIONIS.

dices, Nominum scilicet priorum, Rerum memorabilium & Chorographicum, tollendæ molestiæ ergo in unum contraximus, ubi & Indiculus *Patavinarum* Familiarum, de quibus *Cortusii*, loco suo debito insertus. Summulam tamen minus cultarum, vel obsoletarum vocum, & Syntaxin ejusdem notæ, quæ una cum Indiculo modo nominato Indices adhuc sequebantur, ob brevitatem suam, ut accepimus, ita exhibemus, operi tamen una cum Indice Capitulorum præmissas. Hæc ubi, *Benevole Lector*, æqui bonique consules, de aliis, quibus gratificaturi Tibi nobis videbimur, erimus solliciti. Vale.

A D M O N I T I O A D L E C T O R E M DE CONDITORIBUS hujusce Chronici.

Etsi Titulus, adscriptus initio Libri Primi, in MSS. Codicibus melioris notæ non alium, quam GULIELMUM CORTUSIUM Operis universi conditorem agnoscat: fatendum est tamen cum iis, qui Patavinarum Rerum Scriptores ante nos cognitos habuerunt, ad ea, quæ GULIELMUS scripserat de Novitatibus Paduæ, & Lombardiæ, ALBRIGETI quoque CORTUSII manum, & calamum accessisse, quibus illa meliora redderet; atque adeo nonnullis in Capitulis efficeret pleniora. Duxerat initium Operis GULIELMUS ab illis Capituli octavi Libri Primi: Libera Marchia permanente, &c. adjecit ALBRIGETUS septem Capitula, quæ præcedunt, de Hezerino, & Alberico, fratribus de Romano, cujus ergo in MSS. acephalis non leguntur. Creverunt ad hæc accessionibus Scriptoris ejusdem Librorum aliorum Capitula quæpiam, ne quis existimet, parum illum in tanto Opere de Lombardia, & Patria meruisse. Fuerunt etiam, qui censerent, & hos inter Bernardinus Scardeonius, Rerum Patavinarum apprime doctus, ALBRIGETUM Historiam, interceptam GULIELMI morte, ejusdem exemplo; sed majori felicitate prosecutum esse, exorsumque altius majora scripsisse, tam de domesticis, quam etiam de rebus gestis Gentium aliarum. Ea re nos CORTUSIOS DUOS, laborem istum Historicum utrique Scriptori ex eadem domo communem, inscripsimus. Quanti porro is labor a Doctis fieri debeat, vel illud argumento est, quod uterque Scriptor ea, quæ vidit; immo & pleraque, quorum pars magna fuit, in eo literis consignatum iit, ut vel hoc uno nomine verus uterque Historiæ Alumnus, & Mystra debeat appellari. Historia quippe ab εἶδω εἶσω, video, eruditis dicta, & a Gellio ex Priscorum sententia definita: Narratio rerum gestarum, quibus interfuerit is, qui narret. Atque huc fortasse respiciens Plutarchus in Pericle, eandem ἡλικιώτην, hoc est coætaneam voluit appellare, quod æqualium, id est eorum, qui rebus, quas scriberent, interfuissent, industriam

ADMONITIO AD LECTOREM.

dustriam desideraret: & Galenus, insignis Author, in Libro de Sectis tum anatomiarum, hoc est, proprium intuitum, & spectationem, tum experientiam cum Historia conjunxit, quasi vero nil aliud illa sit, quam Narratio eorum, quæ viderimus ipsi, aut experti sumus. Scripsit autem uterque post ALBERTINUM MUSSATUM, Patavinum Historicum, & Poëtam, ut aperte indicant, quæ passim ex illius Eccerinide proferuntur, & maxime primis in Capitulis Libri primi. Viget adhuc, floretque Patavii Cortusiorum familia nobilis, & digna Majoribus sobole propagatur. Et hæc quidem de utroque hujusce Chronici Conditore prænotasse libuit, ne, AMICE LECTOR, rudis, & hospes omnino in ejusdem adyta penetrares.

CLARI VIRI, QUI

DE SCRIPTORIBUS IISDEM, EORUMQUE FAMILIA MEMINERE.

JOANNES ANAONI,
nondum editus, in Familiis
Patavinis.

Ii, qui de CORTUSIIS dicuntur, fuerunt Curialis conditionis. *Matthæus de Cortusiis*, ornatus militia, divitiisque multum abundans, genuit *Albrigetum*, qui similiter factus est miles à nobili Viro, *Guecilo de Camino*. Hic, postquam fuit militari calcari decoratus, Potestariam *Feltrinae* Civitatis ab illo habuit, cum *Guecilus* esset illius Tyrannus. Fulget Clypeus glaucus cum traversa rubea, quæ descendit ab humero clypei usque ad medium.

JOANNES DOMINICUS SPAZZARINUS,
Patavinæ Reip. Cancellarius, MS.

In Præfatione de Rebus gestis à Venetis
in Continenti.

Albertinus Mussatus, GULIELMUS CORTUSIUS, Patavini, *Res sui temporis scripsere. Ille heroico Carmine, hic in Historia de Rebus domesticis multa, & de externis quædam.*

BERNARDINUS SCARDEONIUS,
Canonicus Patavinus, *Libro II. de Antiquitate Urbis Patavii, & Claris Civibus Patavinis, Classe X. quæ est de Claris Grammaticis, Rhetoribus, & Oratoribus Patavinis.*

Non multò post ea tempora habitus est inter Doctos vel in primis GULIELMUS CORTUSIUS, qui de his, quæ Patavii suis temporibus gesta fuerant, scribere adortus est: quam interceptam morte Historiam ALBRIGETUS, ejus consanguineus, hujus quidem exemplo; sed majori felicitate, postea prosecutus est: exorsusque altius majora scripsit, tam de domesticis, quam etiam de rebus gestis aliorum populorum, quæ sibi digna memoratu visa forent: nullo tamen verborum cultu, aut orationis elegantia. Quare *Petrus Paulus Vergerius* de hoc in *Vitis Carrariensium* sic refert: CORTUSIUS, inquit, cum scriberet, venustatem orationis, quam præstare non poterat, facile neglexit. Texuit de *Acciolini* Tyrannide longos Annales, qui adhuc extant, & à multis magna cum voluptate leguntur. Insuper de bello *Canis Scaligeri, Veronensis* tyran-

ni, adversus Patavinos, & alia multa, ità ut, pro ingenii facultate, gesta Patriæ, & se ipsum perpetuæ posteritatis memoriæ commendarit.

Verba VERGERII hæc ipsa sunt, quæ subduntur ex optimo MS. in Proœmio Libri de Principibus Carrariensibus, & eorum Gestis.

Inde verò (post ALBERTINUM MUSSATUM) GULIELMUS DE CORTUSIIS contemporaneus ejus, & concivis, & ipse quidem Historiam conscribere adortus est. Multaque post illum vita ei superstes, cum de domesticis, tum etiam externis rebus, in unam seriem collegit. Verum, dum res scriberet, venustatem orationis, quam præstare non poterat, facile neglexit. Et apud istos quidem tametsi multa de Viris, de Familiæ tamen hujus origine nihil agitur.

P A U L U S M E R U L A,
Parte II. LIB. IV. Cosmographiæ Generalis, in Patavio.

Florent etiamnum hodie Patavii familia *Tranfalgarda, Sforzatea, Capilistia, Tada, Comitum Baonorum, Comitum S. Bonifacii, Lionellorum, Daulorum, Doctorum, Maltraverforum, Nonianorum, Vici Aggeris, Rustica, Trapolina, Malfattorum, Zaccorum, CORTUSIORUM, Capivaciorum, &c.*

GERARDUS JOANNES VOSSIUS,
Lib. III. Cap. IX. de Historicis Latinis.

GULIELMUS CORTUSIUS, ac consanguineus ejus, ALBRIGETUS CORTUSIUS, Patavinus uterque, in pretio habebantur temporibus *Henrici VII. & Ludovici IV.* Horum prior *Rerum Patavinarum* Historiam est exorsus: sed posterior perfecit. Minor autem cultus est in GULIELMO: de quò sic *Petrus Paulus Vergerius* in *Vitis Principum Carrariensium*, atque ex eo *Bernardinus Scardeonius* Lib. II. *Rerum Patavinarum.* CORTUSIUS, cum scriberet, venustatem orationis, quam præstare non poterat, facile neglexit.

LAURENTIUS PIGNORIUS,
Sacerdos, & Antiquarius eruditissimus Patavinus, in Schedis MS. de Historicis Patriæ.

GULIELMUS CORTUSIUS perscripsit *Res gestas suorum temporum ab anno MCCLXXIII. ad annum MCCCLVIII. ALBERGHETUS CORTUSIUS, Gulielmi*

CLARORUM VIRORUM JUDICIA DE G. ET A. CORTUSIIS.

lielmi Nepos, omnia recudit, & ad sua tempora produxit. Floruit anno Domini MCCCIII. & deinceps.

JACOBUS quoque MARCHANTIUS in Descriptione Flandriæ Lib. III. ubi agit de cæde Ludovici, Aurelianensis Ducis, Caroli Sexti Regis fratris, meminit GUILIELMI COURTEHEUSI Normani, & THOMÆ COURTHEUSI, Regii Cubicularii. Incidit hæc cædes in annum 1407. ut inquit Serranus, qui etiam mentionem fecit GUILIELMI, quem Marchantius nominat. An verò CORTUSII Patavini ad illos originem suam referant, nescire se fatetur eruditissimus, amicissimusque Pignorius, qui Marchantii locum humaniter indicavit. Scit fanè, fuisse ex illis, qui Majores suos Gallos fuisse affirmarent.

Estat & ALBRIGHETTI DE CURTOSIIS mentio in Privilegio Caroli IV. Romanorum Imperatoris, & Bohemiæ Regis, indulto Magnifico D. Jacobo de Carraria II. Nonas Junii Anni Domini CIO CCC XLVII. in

hæc planè verba apud Anonymum, qui Carrariensium Stemma confecit, ad annum CIO CCC XLVI.

Considerantesque, quod claræ memoriæ Inviētissimus Princeps Henricus Septimus, avus noster, tunc in imperiali folio constitutus, Jacobum quondam Marfilii, Ubertinum quondam Bonifacii, Nicolaum ejus filium, Marfilium quondam Perinzani, Oppizonem quondam Marfilii de domo illorum de Carraria, Tisonem novellum quondam Tisonis, & Guilielmum quondam Jacobi, ambos de Domo illorum de Campo S. Petri, Belludum & Zambonettum quondam Alexandri de Belludis, ALBRIGHETTUM quondam MATTHÆIDE CURTOSIIS, & Philippum quondam Demitrii de Comitibus, & alias quamplures singulares personas de Civitate Paduæ nominatim. Nec non & Commune ipsius Civitatis, & personas omnes dictæ Communitatis generaliter pro quibusdam excessibus, & delictis, ut dicebatur, ab ipsis perpetratis, de crimine læsæ majestatis sententialiter condemnavit, &c.

S U M M U L A

Minus cultarum, vel obsoletarum

V O C U M.

Numeri paginas veteris Editionis indicant, quæ in marginibus hujus novæ Editionis notantur.

A.		Campana.	41	Defensa.	16. 19. 26. 38. 41. 61. 68.
Abhorrendus.	93. 94	Campanca.	39. 52. 55. 102	Defidare.	70. 89. 98
	103	Campanella.	96	Desolatio.	31
Adversa.	99	Campanile.	88	Dextrarius, five Dextrerius.	16. 25.
Adversitas.	15. 20	Campus.	78. 99. 103		35. 41. 49. 55. 104
Ædificium in re militari.	19. 36	Canti, pro cantus numero multitudinis.	89. 90	Dietæ.	76
Affectuose.	14	Caporalis.	78. 86	Dolorosus.	17. 88
Affidare.	95. 102	Captivus ad fidem.	78	Domicellus.	70. 91
Aliqualiter.	108	Castellanus.	79	Domina.	79. 91. 101. 104
Ambassador. 29. 31. 32. 33. 35. 37. 38.		Castramentare.	38	Duplerium.	72
44. 54. 55. 56. 59. 60. 67. 68. 73. 81		Catenare.	61. 63	E.	
Ambassaria.	48	Cathedrare.	97	Episcopatus de Pontificatu.	56
Ambulare pro ire.	49	Chartæ paperum.	79	Exenia.	80
Amicari.	31	Christianitas.	94	Exterminium.	16
Amodo. 14. 15. 16. 18. 19. 22. 24. 30.		Cirium.	74. 84	Extorsio.	76
34. 36. 37. 40. 43. 45. 48. 52. 56. 61.		Clima.	94	F.	
62. 64. 87		Collecta.	77	Facere suum velle.	108
Annulare.	44	Colta.	76. 77	Faciliter.	33
Anxietas.	17	Comitiva. 78. 88. 89. 103. 104. 108		Factor.	87. 105
Arringum.	32	Complex.	15	Festinantia.	30
Artificium.	70	Concordium.	81. 105. 106	Festum magnum. 24. 29. 34. 38. 95.	
Assassinus.	21	Condolere.	15	100. 105. Maximum.	82
B.		Confectio.	80	Finaliter.	37. 81
Banderarius.	54. 69. 75	Confidelis.	100	Forbannitus. 24. 26. 27. 35. 41. 45.	
Banderia. 24. 34. 35. 51. 62. 63. 67		Confidentia.	14. 64	60. 88	
Bannire.	21. 41. 42. 84. 88	Confinare. 25. 31. 33. 38. 39. 41. 42.		Fore pro esse.	15. 23. 24. 52. 79
Bannitus.	107	46. 91. 95. 98		Forenses.	20. 22. 39
Barbuti.	78	Confinatio.	42. 45	Forte pro graviter.	28. 36
Bastardus.	101	Confinium. 23. 41. 42. 51. 62. 104		Fortia.	76. 78
Bastia.	61. 70. 72. 73. 89. 102	Contrata.	63	Fortificare.	54. 82
Belfredi.	30. 35. 38. 45. 82	Contristare.	16. 97	Fortilitia. 21. 22. 23. 25. 33. 34. 44.	
Bene pro saltem. 73. 105. pro multum.		Covalum.	73	49. 54. 60. 63. 68. 76. 88	
	76	Curialitas.	68	Fraternitas.	72
Bladum.	35	Curialiter. 51. 65. 77. 83. 87. 88. 98		G.	
Broilum.	107	Coxa.	35	Galea.	54. 85. 86. 99. 100
C.		D.		Galeati.	102. 104. 105
Calare.	64	Datia, five Datium. 46. 47. 61.		Gastaldio.	79
Calcitrare contra stimulum. 99.		64. 66. 76. 77		Gattus.	70
Camera.	106. 107	Debitum.	47	Generaliter.	14
	75. 98			* 3	Giostra.

SUMMULA OBSOLETARUM VOCUM.

Giostra. 57. 101
 Gratiose. 51. 81. 83. 103
 Grassius. 100
 Griseum. 22
 Grossi, pecuniæ genus. 19
 Gualdana. 39. 106
 Guarnimentum. 15. 24. 26. 32. 50. 57
 Guastum. 18

H.

Honorabiliter. 17
 Hostiarius. 79
 Hostiliter. 17. 18. 33. 52. 53. 60. 61. 81. 95

I.

Impossibile. 34
 Inantea. 32
 Infirmari. 24. 87
 Infimul. 29. 96. 99. 102. 107
 Integraliter. 40. 48
 Intolerabiliter. 66
 Is pro suis. 33. 46. 61. 65. 68. 80. 83. 88. 93. 98. 101. 102

L.

Laborerium. 79. 81
 Lachrimare. 98
 Largitas. 86
 Laudare, id est probare. 107
 Legalitas. 51. 68
 Legalis vir. 69
 Letaniæ. 90
 Libertus. 79
 Liga. 31. 53. 55. 56. 59. 60. 61. 100. 102
 Lignum pro navi. 86
 Lista. 57. 101
 Lofmaster. 85
 Loquela. 79
 Luminaria. 62

M.

Machina. 36. 64. 70. 86. 89
 Machinella. 36
 Madius. 14. 33. 37. 39. 43. 44. 49. 51. 58. 59. 61. 64. 65. 67. 71. 73. 76. 81. 82. 83. 87. 89. 96. 97. 105. 108
 Magnalia. 40. 50. 90
 Maleficium. 47
 Maritare. 84
 Mediare. 32
 Mediator. 82
 Mercatio. 76
 Militare. 96. 99. 103
 Militia. 17. 23. 24. 26. 27. 45. 48. 51. 54. 56. 61. 62. 63. 64. 71. 74. 75. 77. 81. 83. 92. 96. 97. 98. 99. 101. 102. 103
 Militia pro equestri dignitate. 101
 Miraculose. 83
 Monstra peditum. 29

Mortalitas. 94
 Mortifere. 34
 Mortuus pro occisus. 21. 23. 24. 25. 33. 35. 36. 37. 39. 41. 42. 45. 69. 73. 78. 87
 Mutua. 46. 47. 60. 64. 66

N.

Navilium. 54. 90. 100
 Novitas. 40

O.

Oviare hostibus. 15. 63. & alibi passim.
 Obtinere pro vincere. 53. 86. 89. 93. 107

P.

Paga. 73. 77
 Palafrenis. 49. 79. 85
 Palata. 107
 Papa. 99. 100
 Papatus. 56
 Parentela. 21. 31. 56. 68. 84
 Parisius. 90
 Parlamentum. 32. 33. 37. 47. 76
 Pasculari. 46
 Passagium. 86
 Pecia. 80
 Peiane. 24
 Per pro propter. 89
 Personaliter. 46. 47. 55. 58. 63. 83. 85. 96. 108
 Plenarie. 24
 Pontes levaturi. 23
 Porta levatura. 64. 75
 Potestaria. 71. 84. 96. 97
 Prospera. 99
 Prosperitas. 15

R.

Rationabiliter. 92
 Reformare. 48
 Relevare. 40
 Revelare pro defisere. 41. 44. 45. 49. 50. 51. 52. 54. 61. 62. 64. 67. 71. 75. 79. 80. 88. 95
 Riviera. 15. 23. 25. 35
 Rocha. 79
 Ronco. 22
 Rosta. 30. 34. 35
 Rusticane. 79

S.

Salarium. 85
 Sarcenesca. 64
 Scisma. 29
 Scutiferi. 46. 51
 Sententialiter. 79
 Sero. 76
 Servitium. 23. 37. 39. 44. 48. 85
 Servitor. 46. 69
 Servitrix. 64

Singularitas. 23
 Sociare. 84
 Soldum. 33
 Soma. 74
 Spualdum. 15. 24. 26. 30. 84
 Splanare. 34
 Splanata. 65
 Strangulare. 52. 78. 81
 Strata. 32. 37. 75. 77. 81. 84
 Strenuitas. 92
 Studium pro Universitate scientiarum. 56. 66
 Supplicare aliquem. 20

T.

Tensa. 78
 Timorose. 15
 Torneria. 49. 57
 Totaliter. 33. 40. 41. 52. 56. 59. 63. 79
 Trabuchi, sive trabucha. 24. 86. 89. 107
 Tregua. 33. 40. 44. 46. 55. 58. 74. 84. 85. 90. 96. 99. 107
 Tributatio. 79

V.

Vasa galearum. 99
 Veraciter. 40
 Vicinania. 22. 23
 Victualia. 30. 32. 34. 35. 40. 46. 54. 57. 60. 62. 64. 65. 66. 73. 74. 75. 81. 91. 93. 107. 108
 Vinculatus. 25. 45. 74. 79. 80
 Viriliter. 16. 24. 26. 30. 32. 35. 36. 41. 46. 47. 55. 61. 70. 78. 86. 92. 107
 Vituperose. 75
 Vituperosus. 85
 Universaliter. 34

Syntaxis ejusdem nota.

Alibi pro alio. 74
 De facili. 36. 63. 86
 Genitivus pro Accusativo cum verbis localibus, ut: Vicentiæ pro Vicentiam. 15. Paduæ pro Paduam. 21. 26
 In cum Accusativo pro Ablativo, ut in Lombardiam pro in Lombardia. 16. in concordium pro in concordia. ibid. in auxilium pro in auxilio. 101
 In cum Ablativo pro Accusativo, ut in partibus pro in partes. 25. in Cafali majori pro in Cafali majus. 50. in Pischeria pro in Pischeriam. 55. in dominio pro in dominium. 89
 81. in palatio pro in palatium. 43
 Ubi pro quod. 29
 Ubique pro quovis.

Finis Summula, & Syntaxis.

I N D E X CAPITULORUM.

LIBRI PRIMI

CAP. I.	O ratio Populi Paduani capto Montefilice per Hezerinum.	Pag. 1
II.	Memoratio Hezerini de Romano.	ibid.
III.	Qualiter Padua trahitur de dominio Hezerini.	3
IV.	De Gestis per Hezerinum capta Padua per Legatum.	4
V.	De captione Legati.	5
VI.	De morte Hezerini.	6
VII.	De morte Alberici de Romano, & suorum.	7
VIII.	De quibusdam novitatibus post excidium familie de Romano.	9
IX.	De discordiis Marchionum Estensium.	10
X.	De Ferraria, & Venetis excommunicatis.	ibid.
XI.	De statu pacifico, & magnifico Civitatis Paduæ.	11
XII.	De adventu Imperatoris Henrici.	12
XIII.	De amissione Vicentiæ, & aliis factis.	13
XIV.	De Padua data Imperio, & Paduanis rebellibus.	14
XV.	De morte Gulielmi Novelli, & Confinatis primo, & aliis.	ibid.
XVI.	De disputatione Senum cum Juvenibus, & quasi prophetia futurorum.	15
XVII.	De morte D. Rizardi de Camino.	16
XVIII.	De captione Motæ, & exercitu Quartesoli, & aliis.	17
XIX.	De Lucio dato Domino Cani, & aliis cavalcatis in Monte.	18
XX.	De Tarvisinis fugatis per Comitem Goritiæ.	19
XXI.	De morte Imperatoris, & quibusdam cavalcatis.	ibid.
XXII.	De horribili morte quorundam.	20
XXIII.	De captione Domini Jacobi de Carraria, & prima pace facta cum Domino Cane.	21
XXIV.	De morte fratris Regis Apuliæ.	23
XXV.	De Pace facta, & morte Comitis S. Bonifacii.	ibid.

LIBRI SECUNDI

CAP. I.	D e Montefilice capto a D. Cane.	ibid.
II.	De secunda Pace facta cum Domino Cane, & de quibusdam de Civitate fugatis.	25
III.	De dominio Paduæ dato Domino Jacobo de Carraria.	26
IV.	De obsidione Tarvisii, & qualiter fuit datum Comiti Goritiæ.	ibid.
V.	De obsidione Civitatis Paduæ.	27
VI.	De Concione facta in Palatio.	28
VII.	De Castro Bassanelli.	ibid.
VIII.	De Gestis per Paduanos, & Cittadella, & Ambassatoribus Venetorum.	29
IX.	De Padua data Comiti Goritiæ.	30
X.	Qualiter D. Canis voluit capi, & de extrinsecis Paduanis condemnatis.	ibid.
XI.	Hic primo Vicarius Ducis Austriæ intravit Paduam.	31
XII.	De Tregua, & captione Afoli, & Montis Bellunæ.	32
XIII.	De præda Bojonis, & morte Rainaldi.	33
XIV.	Qualiter D. Canis præsumpsit intrare Paduam furtive.	ibid.
XV.	De defensoribus Civitatis, & Paduanis, qui cum Domino Cane fuerunt contra Paduam.	34
XVI.	De captione Potestatis Castri.	ibid.
XVII.	De fuga D. Canis capto Castro.	35
XVIII.	De morte Macharuffi, & Guecilli Advocati de Noale.	36
XIX.	De obsidione Montisfilicis, & spoliatione terræ de Est.	37
XX.	De tertia pace facta cum D. Cane, Cittadella, & Feltre.	38

LIBRI TERTII

CAP. I.	D e Civitate data Duci Karintiæ.	39
II.	De Vigozolo, & pace Paduæ, & morte Comitis Goritiæ.	ibid.
III.	De Duce Austriæ, & captione D. Guecilionis.	41
IV.	De adventu Ducis Karintiæ in Marchiam.	ibid.
V.	Qualiter D. Canis vindictam fecit de prædictis.	43
VI.	De Civili bello, & morte Gulielmi Dentis.	44
VII.	De morte Domini Altinerii, & Azonibus confinatis.	46
VIII.	De electione Ducis Bavariæ in Romanorum Regem.	47
IX.	De privatione Ludovici, & gestis per rebelles Ecclesiæ.	48
X.	De adventu Ludovici in Italiam.	49
XI.	Summula gestorum per Ludovicum.	50
XII.	De Domino Nicolao de Carraria, & terra Estensi.	51
XIII.	De auxilio Theutonicorum.	52
XIV.	De tribulationibus Paduanorum.	53

LIBRI QUARTI

CAP. I.	D e causis, quibus Padua data D. Cani.	ibid.
II.	De pactis factis cum D. Cane.	55
III.	Quo ordine D. Canis intravit Paduam.	ibid.
IV.	De gestis Paduæ per Dominum Canem.	56
V.	De Paduanis extrinsecis.	ibid.
VI.	De publica lætitia facta Veronæ.	57
VII.	De nominibus militum ordinatorum Veronæ per D. Canem.	ibid.
VIII.	De obsidione Parmæ, & Tarvisii.	58
IX.	De morte D. Canis.	59
X.	De gestis post mortem D. Canis.	60
XI.	De quibusdam duris novitatibus in Lombardia.	61

LIBRI QUINTI

CAP. I.	D e Rege Boëmiæ, & Brixia.	ibid.
II.	De Brixia data Domino Mastino, & Bergamo dato Domino Azoni Vicecomiti.	63
III.	De obsidione Ferrariæ.	64
IV.	De secundo adventu Regis Joannis, & aliis.	66
V.	Quomodo Legatus dominium Bononiæ acquisivit, & de ejus expulsionem.	67
VI.	De obsidione Columnii, & aliis.	68
VII.	De Nuptiis, & Curia Domini Marfilii de Carraria.	69
VIII.	De Brixello, & aliis.	70
IX.	De discordia Venetorum, & Patriarchæ, & morte Rizardi.	71
X.	De Parma, & Luca, & morte Raynaldi Marchionis.	ibid.

LIBRI SEXTI

CAP. I.	D e potentia Dominorum della Scala, & aliis.	73
II.	Qualiter Domini della Scala ceperunt declinare, & de captione Gerardi de Camino.	75
III.	De Mestre, & adventu exercitus Venetorum.	76
IV.	De furore, & rabie Theutonicorum, & aliis.	77
V.	De quibusdam gestis à Theutonicis, & aliis.	78
VI.	De quibusdam Rebellibus, obsidione Tarvisii, & aliis.	80
VII.	De Advocato Tarvisii, & conjuratione facta contra Dominos della Scala.	ibid.
VIII.	De quibusdam gestis per Dominum Mastinum, & exercitu Venetorum.	81
IX.	De Civie, Feltre, & aliis capitulis, & Bononia.	82

INDEX CAPITULORUM.

LIBRI SEPTIMI

CAP. I. <i>De liberatione Civitatis Paduæ à dominio illorum della Scala.</i>	83
II. <i>De Dominis Ambaffatoribus Venetiarum, & Florentiæ.</i>	84
III. <i>Responsio Domini Marfilii.</i>	85
IV. <i>De morte Dominorum de Rubeis.</i>	86
V. <i>De carceribus Domini Alberti, & filio Regis Joannis.</i>	87
VI. <i>De regimine Paduæ, & Brixia.</i>	ibid.
VII. <i>De exercitu Montisilicis.</i>	88
VIII. <i>De filio Domini Mastini obside & aliis.</i>	89
IX. <i>Quo ordine D. Ubertinus de Carraria receperit dominium Paduæ.</i>	90
X. <i>De morte Domini Marfilii.</i>	91
XI. <i>De liberatione Gerardi de Camino, & aliis capitulis Montisilicis.</i>	ibid.
XII. <i>De Monteclo, & aliis capitulis.</i>	92
XIII. <i>De liberatione Montisilicis, & aliis.</i>	93
XIV. <i>De Castro Montisilicis.</i>	94
XV. <i>De captione Nobilium de Fojano.</i>	95
XVI. <i>De Turribus Quartesoli, & Burgis Vicentiæ.</i>	96
XVII. <i>De morte Advocati, & aliorum Nobilium.</i>	97
XVIII. <i>De pace Venetorum.</i>	ibid.
XIX. <i>De executione pacis promulgatæ Venetiis.</i>	99
XX. <i>De captione Loderiffi, & vindicta Theutonicorum.</i>	100

LIBRI OCTAVI

CAP. I. <i>De Campo Sancti Petri, & nobilibus dictæ domus.</i>	101
II. <i>Summula quorundam gestorum.</i>	102
III. <i>De nuptiis Domini Ubertini, Mundiano, & aliis.</i>	103
IV. <i>De conjuratione facta contra Dominum Ubertinum, & aliis.</i>	ibid.
V. <i>De societate facta contra Dominum Mastinum, & aliis.</i>	104
VI. <i>De facto Parmæ, & Mantuæ, & aliis capitulis.</i>	105
VII. <i>De captione Principis Joannis, & obsidione Lucæ.</i>	106
VIII. <i>De morte quorundam, & aliis capitulis.</i>	107
IX. <i>De Domino Florentiæ, & ejus expulsionem.</i>	ibid.
X. <i>De societate quorundam Theutonicorum, & Duce Venetiarum.</i>	108
XI. <i>Qualiter Domini Ubertinus, & Mastinus amicabiliter convenere.</i>	ibid.
XII. <i>De morte illorum de Flumicello.</i>	109
XIII. <i>De Comite Araldo.</i>	110
XIV. <i>De Falsariis, & facto Xichi, & morte Lemici, & aliis.</i>	111
XV. <i>De fuga Marchionis, & facto Parmæ.</i>	ibid.
XVI. <i>De morte Petri Zeni, & facto Turcorum.</i>	112

LIBRI NONI

CAP. I. <i>De morte magni Ubertini, & ejus successoris.</i>	113
II. <i>De gestis per Jacobum de Carraria, & ejus dominio.</i>	114
III. <i>De morte Regis Apuliæ, & aliis.</i>	ibid.
IV. <i>De morte illorum de Lucio.</i>	115
V. <i>Magnus Jacobus efficitur Venetiarum Civis.</i>	117
VI. <i>De facto Zadra.</i>	ibid.
VII. <i>De captione Xichi de Caldenatio.</i>	118
VIII. <i>De morte Regis Joannis, & aliis.</i>	119
IX. <i>De facto Ravennæ.</i>	ibid.
X. <i>De Domina Isabella.</i>	120
XI. <i>De morte Regis Ludovici, qui se dicebat Imperatorem.</i>	ibid.
XII. <i>De Tribuno Romæ.</i>	121
XIII. <i>De Rege Ungariæ.</i>	122
XIV. <i>De clade inaudita.</i>	124
XV. <i>De morte Hengelmarii de Villandres, & aliis.</i>	126
XVI. <i>De Vicecomitibus.</i>	ibid.

LIBRI DECIMI

CAP. I. <i>De Domino Legato.</i>	127
II. <i>De B. Antonio, D. de Valse, & aliis.</i>	ibid.
III. <i>De morte Domini Patriarchæ, & nuptiis Domini Ziliolæ.</i>	128
IV. <i>De morte Domini Jacobi de Carraria, & nuptiis Domini Bernabovis.</i>	129
V. <i>De dominio Dominorum Jacobini, & Francisci de Carraria.</i>	130
VI. <i>De Bononia, & ejus dominio.</i>	131
VII. <i>De discordia Venetorum, & Januæ.</i>	132
VIII. <i>De morte, & discordia Marchionum, & aliis.</i>	134
IX. <i>De nuptiis Domini Jacobini de Carraria.</i>	135
X. <i>De facto Veronæ.</i>	136
XI. <i>De conjuratione contra Vicecomites.</i>	137

LIBRI UNDECIMI

CAP. I. <i>De Adventu Imperatoris Caroli in Lombardiam.</i>	139
II. <i>De prima corona Imperatoris, & de Militia Francisci de Carraria.</i>	140
III. <i>De adventu Imperatoris.</i>	141
IV. <i>De secunda Coronatione Imperatoris.</i>	ibid.
V. <i>De conjuratione facta contra Imperatorem.</i>	ibid.
VI. <i>De recessu Imperatoris, & D. Patriarchæ.</i>	143
VII. <i>De captione, & vindicta Zamboni.</i>	ibid.
VIII. <i>De adventu Regis Ungariæ.</i>	144
IX. <i>De captione D. Jacobini de Carraria.</i>	145
X. <i>De gestis post Treguas.</i>	146
XI. <i>De Pace facta inter Regem, & Venetos.</i>	147
XII. <i>Tenor Privilegii concessi Domino Paduæ per Regem Ungariæ.</i>	148

13 GVLIELMI & ALBRIGETI CORTUSIORUM HISTORIA DE NOVITATIBUS PADUÆ, ET LOMBARDIÆ.

INCIPIT LIBER PRIMUS.

CAPITULUM I. Oratio Populi Paduani capto Montemilice per Hezerinum.

Gloriosa JUSTINA, Civitatis Paduæ Regina, in nostris necessitatibus semper clypeus, & tutela; in nos respice oculis pietatis: malitiis hominum obvia, quoniam inter Cives crescunt injuriæ, odia, deceptiones, fraudes, & (quod pejus est) quidam nituntur Paduam tuam propriam Civitatem summittere dominio Hezerini de Romano, qui Montemilicem occupavit, & solummodo cogitat Civitatem invadere fraudulenter. Vestris etiam precibus Dominus Noster a servili jugo nos defendat, ne fauces tyrannicæ nos devorent, & viduas cum orphanis compellant mendicare, libertate perpetuo carituros.

Ego verè, Regina Civitatis Paduæ, Regis Vitaliani filia, tempore mei Martyrii vos nobili Privilegio prædotavi, dicens, Civitatem meam Paduæ libere relinquo in manibus populi mei, quod Gloriosus Dominus vobis longissimo tempore conservavit. Vobis autem ingratis, & vestræ salutis immemoribus, odia, rapinæ, homicidia, deceptiones, fraudes, bella placent: & quidam jam Paduani Montemilicem acceperunt, volentes Hezerini parti favere. In vanum ergo nolite effundere preces vestras; sed discite servire Tyranno cum gravi subjectione. Sic enim vestra opera meruerunt.

Amodo Paduani videntes auxilio veri Domini se relictos (a), ac etiam potentiam Hezerini, stabant, quid facerent, dubitantes.

CAP. II. Memoratio Hezerini de Romano.

Videns Hezerinus de Romano, quod Vicentia, & Verona suo Dominio subiacebant, &

EMENDATION. LOCOR. ALIQV. AB OSII MANV.

(a) Se relictos. Nemo ambigit a Cortusio scriptum fuisse potius, se derelictos, quam, se relictos.

VAR. AL. LECT. DVOR. PR. CODD. MVSS. ET PET.

1 Ne fauces tyrannica. P. ne fraudes tyrannica.

2 Vobis autem ingratis, & vestra salutis immemoribus. V. vos autem ingrati, & vestra salutis immemores.

3 volentes Hezerini parti favere. In vanum ergo, &c. P. volentes Hezerini parti favere in vanum. Ergo &c.

4 Subjectione. Idem. subiecto.

5 Quid facerent. V. Quid facere.

6 Vicentia & Verona. Deest in V. copula.

A jam cæperat Montemilicem; cum sua militia versus Paduam equitavit, credens eam capere violenter: sed Paduani se illa die viriliter defenderunt, exeuntes obvia Hezerino. Sed communitas Paduæ in tali proposito non stetit in posterum: imò statim in sequenti die in MCCXXXVII. die IV. exeunte Februario, Hezerinus intravit Paduam, rectorus ibidem de consensu civium pro D. Frederico Romanorum Rege.

Stabat amodo Hezerinus cogitans destruere humanum genus, causasque invenit inauditas, multos cogens cum Filiis, & Uxoribus per alienas Provincias mendicare: alios vero, gladio, furca, igne, carceribus inauditis facit etiam mortem durissimam sustinere: parvulos verò genitalibus cæsis, jubet cæcari: mamillæ mulieribus abscinduntur: petit frater cremare fratrem, natus matrem, ut placeant dicto Tyranno. Est Hezerinus inspector tantorum scelerum, & queritur parum sceleris, dum restat, quod præparet Patavinum genus: & asperans sævas iras ait Alberico suo fratri, qui in Taurisio similem sævitiam exercebat, Delicta Gentium & poscunt ultrices manus, capiamus urbes, & undique lata Regna, promissa Lombardia me Dominum vocat, habere puta, ad ortus signa referantur mea, cum Plebe pereat omne Nobilium genus, licet amodo esset fas, & nefas. Tunc Albericus ait. O mi frater, Infernus annuat Pater. Sed ad quid inanes ducimus frustra moras, finge te iratum mihi. Hæc dolosa species trahet multos ad interitum, agamus bella, Fides undique absit nobis, & Pietas semper procul. Mundo dati sumus, ut scelera ulciscamur. Parere licet: turres, & habitacula, & palatia delicata destruamus: Omnino privemus omnes honoribus, & divitiis, adeo ut vivi possint mortuis veraciter invidere. Inferamus tales penas hominibus, & tantas, quales, & quantas nunquam intulit Pharaos, neque Nero, nec crudelis Annibal, non Syllæ crudelitas, vel Herodis. Ecce nunc manifestè videmus, quanta horribilia, & nefanda Tyranni operantur in Civitatibus, quibus regnant, quod debet esse exemplum cunctis, ut talium sit spernendum dominium,

7 Se illa die viriliter defenderunt, exeuntes, V. Sic illa die defenderunt viriliter se, exeuntes

8 Delicta gentium. P. Gentium delicta.

9 Manus. Desideratur ista vox in V.

10 Referantur mea. P. Deferant & mea, pro deferantur mea.

11 Nobilium. V. Nobile.

12 Inferamus. P. Auferamus.

13 Crudelis Annibal. Idem. Cruentus Annibal.

G. & A. Cortusii.

A

*Patet hac
eandem in co-
dem Actu
Sc. II. Le-
gere ex ca-
dem Scena.
Jamque
omne fas
licet, & ne-
fas.
Mullatus
hac eadem
sic expressit
in laudato
Actu Sc.
I. Finge te
iratum mi-
hi. Dolosa
species hac
ad interi-
um trahet.
Hinc inde
multos
transugas;
absit Fides,
Pieraque
nostris acti-
bus semper
procul. Ad
finem Chori
Act. II.
Eccerini-
dis.*

nium; vitandum servile jugum; & modis
omnibus defendenda libertas usque ad finem
mortis. Amodo Senes & Juvenes, & generali-
ter omnes in tantis angustiis commorantes mi-
sericordiam quaerunt; sic dicentes *. *Quid Deus
tantos pateris furores? Cur terra non debiscit sub pe-
dibus ut hic Hezerinus subeat tenebras. Te Pa-
trem Caeli populus redemptus¹ invocat supplex ite-
rum relapsus.*

C A P. III.

*Qualiter Padua trahitur de Dominio
Hezerini.*

INiquus Tyrannus *Hezerinus* cogitans ducere
ad effectum, quod jam longo tempore puta-
bat², scilicet devastare *Mantuanum* districtum,
& postmodum progredi ad majora, congrega-
tis in *Verona* militibus, ac peditibus de *Mar-
chia Tarvisina*, ac etiam suis militibus *Teutonicis*,
in quibus habebat maximam confidentiam, ma-
gnifice, & potenter equitavit versus *Mantuanum*
MCCLVI. circa principium Mensis *Madii*.
Ecce quidam Legatus *Romane Ecclesiae*, qui
venerat *Venetias* de mandato Summi Pontifi-
cis, convocatis *Venetis*, *Ferrariensibus*, & No-
bilibus expulsis de *Marchia Tarvisina*, prae-
dicans Sanctam Crucem in perniciem *Hezerini*,
Nobili viro *Tisoni* de *Campo sancti Petri* confi-
gnavit³ vexillum Sanctae Crucis. Hoc facto
Legatus, qui se asserbat nosse voluntates *Pa-
duanorum*, qui detinebantur sub Imperio *Heze-
rini*⁴, de consilio *D. Marci Quirini* Potestatis
Paduae, *Marci Badoarii*, *Tisonis* praedicti, &
aliorum Nobilium de *Marchia Tarvisina*, post
expugnationem quorundam Castrorum, exer-
citus suum feliciter collocavit in *Villa Plebis*.
Cum verò fama tenuit, quod gens Crucis erat
in *Plebe*, multi habitatores Villarum venerunt ad
Legatum alacres⁵, quasi expugnare deberent
barbaras nationes. Facta in *Plebe* concione so-
lemni, Legatus se movit versus *Paduam*, &
post magnam expugnationem, sicut placuit
Summo Deo, Legatus cum gente sua tam po-
tentem, tam invictam habuit Civitatem, posi-
tis armis intrinsecus, nec fuit multa strages ho-
minum occisorum; sed inter unam partem, &
aliam fortè quinquaginta homines perierunt.
Facta fuerunt praedicta MCCLVI. Die *Lunae*
XII. Mensis Junii. Reclusis hostibus intra mu-
ros, omnes affectuosè hanc diem benedicebant,
quam sua aetate venturam vix aliquis cogitasset.
Die verò sequenti omnis gens, Crucis arma læ-
tanter arripuit, & pugnatum est undique⁶:
sed tandem mota porta *Pontis Altinati* per
ignem, intravit Civitatem gens Legati. *Anse-
dus* verò *Guidotus*⁷, qui se appellabat *Vica-
rium Imperii* usque *Tridentum*, qui pro *Heze-
rino* in *Padua* multas sævitias perpetraverat,
videns ignem per portam *Sancti Joannis*, aufu-
git, quem sui videntes conversum in fugam,
& ipsi similiter fugierunt. Fugatis hostibus

*Legatus
Pont. Pa-
duam adi-
mit Heze-
ri-
no.
Ansedus
Guidotus
Vicarius Pa-
duæ.*

VAR. AL. LECT. DUOR. PR. CODD. MUSS. ET PET.

1 *Populus redemptus*. In V. deest, *Populus*, &
pro *redemptus* est *redactus*.

2 *Putabat*. M. *perotabat*, pro *peroptabat*.

3 *Consignavit*. P. *assignavit*.

4 *Qui detinebantur sub imperio Hezerini*. Idem.
Qui sub Hezerino detinebantur.

5 *Ad Legatum alacres*. M. *mendosè*, ad *Eceli-
num alacres*.

6 *Die verò sequenti omnis Gens crucis arma lætan-
ter arripuit, & pugnatum est undique*. V. *Die verò se-
quenti omnis gens Crucis arma lætanter arripuit, Ci-
vitatem gens Legati, & quasi totam arripuit civita-
tem, & pugnatum est undique*.

7 *Guidotus*. P. *de Guidotis*.

A aperta sunt portae Civitatis ex omni parte. Ex-
tractae sunt de carceribus omnes foeminae, ac
pueri⁸, quibus septem magnae domus erant
plena in tantum, quod vix poterant vivere,
vel spirare. In introitu Civitatis mortui fuerunt
circa septem, cujus potuit esse causa⁹, quod
Paduani intrinseci extrinsecorum adventum toto
desiderio expectabant (a). In paucis verò die-
bus sequentibus *Mestre*, & quasi omnia loca
Paduani districtus fuerunt reddita *D. Legato*,
& *Communi Paduae*; & in tantum se praecep-
tis *Matris Ecclesiae* subdiderunt, quod pauci,
imo ferè nulli fuerunt, qui haberent de malis¹⁰
præteritis memoriam, vel de transactis cruciatibus
condolent, quoniam dulcedo post amari-
tudinem plus delectat.

C A P. IV.

*De Gestis per Hezerinum capta Padua
per Legatum.*

Licet *Hezerinus*, cum redibat a vastatione
Mantuae, manifestè scivisset, *Paduam* fore
captam: ille tamquam sagax (b) Tyrannus aliud
gerens in ore, & aliud in mente¹⁰, quam ci-
tius potuit sine mora cum toto exercitu equita-
vit *Veronam*, taliter ordinans gentem suam,
quod nullus potuit deviare. Et sic, quamvis
Hezerinus hæc tegeret, quantum posset, tamen
murmurabatur latenter, & timorose per omnes,
Paduam fore captam. Timens *Hezerinus*, ne
liceret mæstis gentibus mutare propositum,
claudi fecit omnes Portas Civitatis, & si quis
recedere præsumebat, manibus & pedibus trun-
cabatur.

Vult amodo *Hezerinus* sui odii venenum evo-
mere, & suis convocatis complicitibus quæsi-
vit consilium, quid facere habeat¹¹ de *Paduanis*.
Tunc ait quidam *. *Magnanime Princeps subi-
to Paduanos cape: Verona victos teneat, & Paduam
carcer tuus, mortes minare rigidas, & Paduam
celer accede, invade trepidos, tolle moras, quo-
niam terror suorum, & vester magnus vigor ster-
net rebelles, victor optatum feres*¹². *Hezerinus*,
vir iniquitatis inaudita, iussit *Paduanos* carcera-
ri, & eos fecit spoliari¹³ equis, & armis, &
omnibus ornamentis, quæ tulerant studiose ad
Hezerini decorem, & fuerunt numero undecim
millia, & ultra, quos omnes perire fecit igne,
gladio, fame, & siti, & pestibus inauditis, de
quibus * neque CC. redierunt.

E Persecutor humani generis cogitans *Paduam*
occupare, si poterit, congregato exercitu co-
pioso de *Verona*, *Vincentia*, *Feltre*, *Cremona*,
Papia, *Placentia*, *Vercellis*, *Brixia*, *Bergamo*,
& de diversis partibus multis Gentibus congre-
gatis, equitavit *Montegaldam*, & eam cepit,
excæcatis, omnibus repertis in Castro. Post-
modum verò venit *Hezerinus*, credens *Paduam*
occupare violenter. Scientes * amodo *Padua-
ni*

EMENDATION. LOCOR. ALIQ. AB OSII MANV.

(a) *Toto desiderio expectabant*. Quidni melius, *to-
to desiderio expetebant*.

(b) *Ille tamquam sagax*. Rectius utique. *Ille tamen,
tamquam sagax*.

8 *Extractae sunt de carceribus omnes foeminae, ac
pueri*. V. *Extracti sunt de carceribus omnes, foeminae,
ac pueri*.

9 *Cujus potuit esse causa*. In V. corruptè. *Quod
potuit esse causa*.

10 *Aliud gerens in ore, & aliud in mente*. Deest
in P. præpositio.]

11 *Quid facere habeat*. M. *Quid facere debeat*.

12 *Victor optatum feres*. V. *& victor optata feres*,
contra leges metri.

13 *Spoliari*. Idem. *Spoliare*.

ni, quod locatus est exercitus valde prope, exiverunt obviam inimicis, locantes se foris a muris Civitatis inter spaldum. Erant autem in hoc Ecclesiæ guarnimento *Aquilejensis* Patriarcha, Dominus *Bianchinus* de *Camino*, Dominus *Azo Estensis* Marchio cum *Ferrariensi* militia, Milites *Mantuan*i, *Veneti*, *Clugiensēs*, de *Romagna*, & quidam expulsi de *Verona*. Milites & pedites, qui venerant de *Bononia* ob Sanctæ Crucis reverentiam, recesserunt, Dominum Legatum & alios pugnantes pro fide in maximo necessitatis articulo relinquentes. *Hezerinus* verò sæpenumero appetivit intrare *Paduam* violenter; sed propter nobilem defensam spes sua ivit incassum. Videns amodo *Hezerinus*, se frustra gentem in obsidione tenere, attentavit transire riveriam *Montissilicis*; sed nequivit. Post verò magnam devastationem villarum, totam suam militiam, quam habebat ultra militiam *Paduanam*, in triplum ordinatè glomeravit in unum, & viam ordinatè capiens *Vincentiam* est reversus. Fuerunt hæc *MCCLVI*. circa finem *Augusti*. Et die *IV*. intrante *Septembri* rediit *Vincentiam*, ubi fecit publicam concionem, in qua inter cætera fuit locutus, quod milites sui *Paduam* obsederunt, & Marchionem *Estensem* cum sua gente &, quod plus est, *Romanam* Ecclesiam compulerunt turpiter trepidare, dum Legatus Apostolicæ Sedis latuit intra spaldos. His verbis propositis, & aliis, ille callidus, & astutus dubitans amittere *Vincentiam*, proposuit *Vicentinos* ponere extra propriam Civitatem, & ait: *Meis fidelibus Vincentinis sic dicam*². Nolo, quodd mei *Vicentini* lateant intra muros, quemadmodum fæminei *Paduani*; sed foris a Civitate permaneant, & per burgos, ut, si qui volent ausu temerario venire *Vicentiam*, redeant stabiliter, & dolenter, & nesciant quid valeat *Vicentinorum* libertas. Et sic, positus in *Vicentia Veronensibus*, & *Teotonicis*, *Vicentinos* manere fecit extrinsecus, & ita eis Lunam monstravit in puteo, & sub auri specie præstitit auriscalcum. Post hæc ivit *Veronam*, & cunctis gentibus, quæ fuerunt³ cum eo, dedit licentiam recedendi.

C A P. V.

De captione Legati.

Legato sanctæ fidei hæcenus * satisfecit gratia Dei⁴; sed quia in rebus (a) hujus Seculi nulla est prosperitas, quam adversitatis stimulus non oppugnet. Ecce namque talis evenit casus, quod *Cremonenses* fraudulenter acceperant quædam Castra *Brixienſium*, qui nunc favebant (b) Ecclesiæ. Quare D. Legatus cum suis fidelibus exivit *Brixiam*, ut *Cremonensibus* obviaret. Hoc audito *Hezerinus* cum maximo guarnimento equitavit *Veronam* ad exercitum *Cremonensium*, quod multum terruit Legatum, quia ad exercitum Legati nondum advenerat Marchio *Estensis*. Itaque *Hezerinus* cum *Cremonensibus* contra exercitum Legati viriliter equitavit: & tandem post magnam pugnam captus fuit Legatus, multi alii capti, vel mortui permanſerunt in campo, quod multum

A omnes amicos Ecclesiæ contristavit. Dominus *Hezerinus* in hoc loco majorem habuit gloriam, quam habere potuisset in toto exercitu *Lombardie*. Fuerunt hæc *MCCLVIII*. Mense *Septembri*.

B Eodem mense *Brixia* reddita fuit *Hezerino*, in qua multos milites decollavit: truxit populares in carcerem, faminas, pauperes, & pupillos: Ecclesias destruxit, & castra: & breviter, totam *Brixiam* dedit exterminio, & ruinæ. Nullum est sanè diluvium, nulla pestis, quæ tantam inferat miseriam toleranti, quam sub iniquo Tyranno libertatis. Satis ergo est manifestum, quod quilibet debet noscere Tyrannos, fugere proditores, & usque ad mortem defendere libertatem.

C A P. VI.

De morte Hezerini.

Jam animus *Hezerini* levatur in altum. Scit enim, quod Rex *Castellæ* electus Imperator, licet in discordia, intendit prorsus venire in *Lombardiam*. Scit etiam, quod jam secretè tractaverat, quod quidam *Mediolanenses* sibi proditoriè traderent *Mediolanum*. Itaque congregato exercitu copioso, ait iis, de quibus plurimum confidebat, in *Lombardiam* se velle agere rem majorem, quam acta foret a tempore *Caroli Magni* citra. Et electo die suæ motionis, de consilio Astrologorum, circa finem *Augusti* *MCCLIX*. equitavit magnificè circa mœnia *Urceorum Brixienſis* districtus, qui adhuc *Hezerino* Hoc audito Marchio *Palavicinus*, *Bossius* de *Dovaria*, qui cum *Cremonensibus*, inscio *Hezerino*, secretè fuerant in concordiam cum Marchione *Estensi*, & cæteris fidelibus Ecclesiæ, moto toto exercitu *Cremonensium* locaverunt se circa Castrum de *Soncino*, venientes obviam *Hezerino*. Marchio *Estensis* cum *Ferrariensibus*, & *Mantuanis* equitaverunt *Marchariam* in *Cremonensium* auxilium, & succursum. *Hezerinus* ipse subito, & latenter remisit *Brixiam* populum *Brixienſem*, & cum suo copioso exercitu, furtivo gressu transivit flumen *Olei* per pontem de *Palazzolo*: & illi *Mediolanenses* proditores, per quos sperabat habere *Mediolanum*, venerunt ad ipsum. *Martinus* verò della *Turre*, Capitaneus in *Mediolano*, cum *Mediolanensibus* copiosè exivit in auxilium *Cremonensium*, propinquans ad eorum exercitum, quantum potuit. Ecce *Leo* rugiens, insciis *Lombardis*, pervenit ad vadum cujusdam fluminis, quod dicitur *Ada*: & transivit per vadum, & cœpit versus *Mediolanum* dirigere iter suum: & forsan peregiſſet sui crudelis animi propositum, sed fuit voluntas Dei. Scilicet Nuntius quidam animo anhelanti hoc retulit *Martino della Turre*, qui subito *Mediolanum* est reversus, & prævenit adventum *Hezerini*, & sic Civitatem incolumem reservavit. Ipse autem coluber tortuosus, fons scelerum, & magister, cum jam facere nequeat, quod præsumpsit, rediit spe fraudatus⁷, & violenter occupat Pontem *Cassani* super *Ada*, & eum tenuit & armavit, & mansionem suam in *Vicomercato* posuit infelicem. Cogitavit inter se⁸, quid in tantis periculis sit agens.

5 Quod quilibet debet noscere Tyrannos, fugere proditores. M. Quod quilibet debet noscere, Tyrannos fugere proditores.

6 Copiosè exivit in auxilium. M. copiosè exivit *Mediolanum* in auxilium.

7 Rediit spe fraudatus. M. Rediit (& mel.) spe fraudatus.

8 Posuit infelicem. Cogitavit inter se. Idem. Posuit infelicem, cogitans inter se, &c.

G. & A. Cornisii.

A 2

1258

Brixia ab Hezerino traditur exterminio & ruinæ. Tyrannorum pestis toto peccatore propulsa.

Rex Castellæ Imperator electus.

Vrcei. Supple lacunam istam ex Chronico Rolandini Lib. XIII. Cap. XI. Viriliter resistebant. Marchio Palavicinus. Bossius de Dovaria.

Martinus Turrianus. Hezerini progressus Mediolanum versus.

Hezerinus Pontem Cassani occupavit. Vicomercatus.

Hezerinus videns, se non posse potiri Paduam, Vincentiam rediit.

Vicentinos locat extra propriam Civitatem.

Veronam adit. At. Satis fuit.

Cremonenses castra Brixienſium accipiunt.

Hezerinus pro Cremonensibus pugnat contra Legatum, & eundem capio.

EMENDATION. LOCOR. ALIQ. AB OSII MANV.

(a) Sed quia in rebus. Delerem hic quia calamo non suspenso; aut eo relicto ex sequentibus, ecce namque talis, particulam namque.

(b) Quæ nunc favebant. Congruentius utique, quæ tunc favebant.

VAR. AL. LECT. DVOR. PR. CODD. MVSS. ET PET.

1 Ordinatè capiens. M. Ordinatè arripens.

2 Sic dicam. P. Sic dico.

3 Quæ fuerunt. P. Quæ fuerant.

4 Gratia Dei. Abest postrema vox a, P.

Al. Cogi-
tens.Gens Eccle-
sia tendit
ad Pontem
Ada.Hezerinus
in Ada
transit
vulneratur.Capitur, &
moritur.Al. Voca-
tis.Fide Cap. X.
Libri XII.
Rolandini.
Vincentia
se tradit tu-
rela Populi
Paduani.

agendum: nihil* curans amodo de domibus pla-
netarum, vel sideribus. Nam non ignorat, sibi
summum periculum esse inter flumina, inter lo-
ca inimicorum, & inter hostes, & esse cunctis
Gentibus Italiae odiosum. Studet de gente sua
plus solito procurare. Hezerino manente in Vi-
comercato, Cremonenses, Marchio Estensis, & omnes
de parte Ecclesiae viriliter equitaverunt ad Pon-
tem Ada, quem tenebat Hezerinus. Quidam
ivit ad Hezerinum referens facti feriem festinan-
ter. Tunc Hezerinus protinus properavit ad Pon-
tem, quem de facili habere confidens, suos mi-
lites, & pedites animabat ad pugnam, in tan-
tum, ut quasi hostes jam de ponte cederent.
Sed extrema gaudii luctus occupat. Nam ecce
sagitta quaedam, de Pontemissa, fixit Hezerini
finistrum pedem, qui dolorem vulneris alta
mente contempsit, & ad Vicomercatum est rever-
sus, dixitque omnibus audientibus: *Hodie sine
ponte talem viam faciemus, quam cum ponte Ho-
stes nullatenus attentarent.* Et cum gente sua sa-
lubriter transiit Adam. Stabat igitur Hezerinus
regali more in dextrario phalerato, tergo verso
ad inimicos, quasi eos pro nihilo reputaret, di-
recta facie ad Brixiosenses, qui ultimo transibant.
Sed post illius gentis transitum acies Lombardo-
rum appropinquavit ad acies Hezerini. Et ecce
Brixiosensis militia cepit versus Brixiam exten-
dere viam suam, nec declinare ad Hezerini de-
fensam. Ipse vero animosus, & audax, aspiciens
gentem suam nullatenus in armis, vel viribus
confidere, & quosdam se reducere ad eum, tan-
quam ad locum muniminis, & ad Castrum,
stans in articulo tali, cepit tendere cum gente
sua versus Bergamum, non sicut fugiens, sed
equis procedentibus, quasi passim. Insecuta est
gens Lombardica Hezerinum. Et ecce Estensis
Marchio, & Marchio Palavicinus, Marchio
Bossius de Dovaria & alii quamplures Nobiles, &
potentes Hezerinum circumdederunt, & ceperunt
quem sic captum quidam bis, vel ter in capite
percussit, excusans se, & dicens, quod fratrem
suum uno pede fecerat mutilari. Sed quisquis
fuerit, laudem non meruit; sed opprobrium
vilitatis. Fuit haec captio MCCLIX. exeunte
Septembri. Hezerinum vero sic captum honora-
biliter, ut in hoc casu decuit, ad Castrum Son-
cini conduxerunt, & accitis medicis, & sa-
pientibus, talem curam habuerunt de eo, quam
laudare possis factam per Albericum ejus fratrem,
quae non profuit. Nam die undecima, post
ejus captionem, diem clausit extremum, & a
praedictis Baronibus honorabiliter fuit in Soncino
sepultus, & sic causa passionis, tumulo pa-
terno fraudato, in aliena patria requievit.

C A P. VII.

De morte Alberici de Romano,
& suorum.

Hezerini audita desiderabili captione, & post-
ea ejus morte, multiplicatum est gau-
dium populis exultantibus in immensum. Itaque,
postquam veritas cognita est, Urbes pacifican-
tur, & Gentes. Et eodem anno, tempore au-
tumnali, quidam nobiles Vincentini Paduam cu-
currerunt, rogantes Populum Paduanum, quod
Vincentiam accipiant, & defendant. Et tunc sta-
tim Potestas cum militia Paduana Vincentiam
equitavit, & dispositis Vincentiae negotiis sapien-
ter, omnes Paduani cum Potestate alacres Pa-

A duam sunt reversi. Paucis vero diebus elapsis,
illi, qui Bassanum tenebant pro Hezerino, se
reddiderunt in manibus Potestatis, & Bassanen-
sibus data electione, utram vellent subesse Pa-
duae vel Vincentiae, subesse Communi Paduae
sponte elegerunt.

B Ecce jam Domini Anno revoluto, scilicet 1260
MCCLX. Albericus de Romano anxietatibus
circumventus, tum propter mortem Hezerini,
tum quia sciebat, se in Tarvisio tyrannidem, &
mala innumerabilia perpetrasse, quaesivit sibi lo-
cum securiorem in suis castris: & cum tota sua
familia, & quibusdam militibus Teutonicis Tar-
visia derelicto, ad Castrum Sancti Zenonis equi-
tavit. Erat autem hoc castrum in Pedemonte ar-
tificiose constructum, & adeo munitum, quod
dicebatur a multis Castrum Sancti Zenonis posse
totam Marchiam subjugare. Tarvisini vero ma-
lorum memores, quae Albericus fecerat in Tar-
visio, volentes de eo sumere ultionem, exiverunt
Tarvisium hostiliter, & positi sunt circa locum.
Sic itaque magnifice permanentes 4 a Kal. Junii
usque circa finem Augusti, taliter impugna-
verunt locum, & inimicum, quem praeter cunctis
desideriis confundere nitebantur, quod hoc
tandem est eventum, quod Teutonici, & qui-
dam alii, quos Albericus secum habebat pro de-
fensa, circa finem Augusti extrinsecis dederunt
castrum munitorem, quae vulgo dicitur, Cin-
ta. Stat nunc Albericus cum uxore, & filiis
in summo turris dolorosus, & tristis, sciens
cunctos desiderare ejus desolationem, & mor-
tem. Cum per triduum stetisset in summo tur-
ris conclusus, non tantum fame, quantum ari-
da siti devictus, uxori ac filiis non sine lacrimis
est locutus, & ait:

D Heu vigor, & sapientia Hezerini crudeliter &
indigne jacet prostrata, & nostro jugulo insitit
iniquitas circumstantium proditorum. Vos vero,
Clarissimi filii, domus nobilis de Romano haeredes
veri estote, & de praedecessorum vestrorum mor-
te facite meritam ultionem. Habetis namque ma-
gnam partem in Lombardia, & consanguineos
vestros nobiles, & potentes Comites de Magono
3, qui natura sanguinis exigente, savebunt vobis,
& vestrae parti. Ego autem de vobis paternam be-
nedictionem, & gratiam, & Deum precor Omnipoten-
tem, ut super inimicis nostris vobis det gloriam,
& triumphum.

E Post haec vocavit ad se omnes, qui cum eo
erant, & ait: Scio, quod melius est, quod solus
moriar, quam vos mecum. Accipite ergo me ca-
ptum, & meam familiam, & reddite inimicis.
Tunc subditi protinus descendentes locuti sunt
cum inimicis, promittentes se daturos suum Do-
minum, & familiam, si vellent eos dimittere
absolutos. Et habuerunt Servi gratiam postula-
tam. Ductus est ergo Albericus cum sua familia
infra turrin, & impositum est ei ligneum quod-
dam frenum, sine quo stetit tantum, quan-
tum accipere potuit paenitentiam de commissis.
Demum ductus est per exercitum una cum
Vxore, & sex filiis, & duabus filiabus. Ipse
vero cum filiis fuit gladio truncatus, & mem-
bratim laceratus per frustra: duae ejus filiae &
Vxor

4 Sic itaque magnifice permanentes. In V. deest
itaque.

5 Et inimicum. M. Et inimicos.

6 Castri munitorem. Idem, sed mendose. Castri mi-
nistracionem.

7 Haeredes veri estote. In M. deest veri, & in P.
adeest vero pro veri.

8 Magono. M. Mangono ut apud Rolandinum.

9 Super inimicis nostris. Idem. Super inimicis vestris.

VAR. AL. LECT. DUOR. PR. CODD. MUSS. ET PET.

1 Et accitis Medicis. P. Et habitis Medicis.

2 Quae non profuit. M. Quod non profuit.

3 Et sic causa passionis. M. Et sic compassionis.
Fortè pro causa compassionis.

Vide librum
III. Chronica
Monachi
Paduani
ad ann.
1260.

Vxor incendio sunt consumata. Facta fuit hæc cædes in MCCLX. exeunte Augusto.

Mortuis illis de Romano, omnes cives Paduæ iverunt per Civitatem, quasi nudi se verberantes ob Dei reverentiam; & adeo se pacificaverunt in unum, regentes Paduam in communem, quod omnes sperabant, pacem in Padua, & tota Marchia Tarvisina perpetuò duraturam.

Licet de Gestis illorum de Romano scribatur plenius in Chronica Rolandini; tamen placuit aliquam facere mentionem in exemplum, quod pravam dominium sit vitandum, & ad evidentiam infra scriptarum Novitatum, quæ post adventum Imperatoris Henrici meo tempore occurrerunt.

CAP. VIII.

De quibusdam novitatibus post excidium familiæ de Romano.

Libera Marchia permanente post mortem illorum de Romano, quidam Vicentini proditoriè dederunt Veronensibus quædam Castra. Vnde Commune, & Homines de Vicentia se Communi Paduæ liberè reddiderunt, & sic Paduanorum exercitus Lonicum ivit hostiliter, & ipsum proinde de manibus Veronensium extirpavit. Stabat amodo Vicentia pacificè sub dominio Communis Paduæ in MCCLXVI.

In eodem anno obiit Beatus Antonius Peregrinus.

In MCCLXXIII. quidam * ascenderunt Castrum Angarani, sed exercitus Paduæ eum accipit per vim.

In MCCLXXVIII. mense Novembris² Paduani castrum Colonia, Veronensis districtus, obsederunt, & mense Decembri habuerunt per vim. Hoc facto Dominus Albertus della Scala, Capitaneus Veronæ, timens potentiam Paduanorum, & Marchionis Estensis, sapienter venit ad pactum, quod dictum castrum destrueretur, & perpetuò debeat manere desolatum³.

Eodem Anno Dominus Albertus della Scala voluit accipere Vicentiam. Quare Domini Bartholomæus & Ansedisus fratres de Schinellis, nobiles cives Paduæ, fuerunt tanquam proditores forbanniti⁴.

Statim in sequenti anno Paduani cum Nobilibus de Camino, Patriarcha Aquilejensi, & Carrocio Paduano iverunt Villam Novam, faciendò guastum usque ad Burgos Veronæ: postremò devenerunt ad pacem. Hoc anno Dominus Gerardus de Camino in civem Paduæ fuit assumptus.

Veronenses iteratò in MCCLXXXX. voluerunt accipere Vicentiam Paduanis. Vnde per Paduanos captus fuit D. Leonardus Comes Vincentinus, & mortuus. Post ejus mortem in anno sequenti D. Jordanus de Sarego, frater uxoris D. Leonardi, nocte insultavit in milites Paduanos, volens Vicentiam de manibus Paduanorum extirpare. Qui post magnam pugnam captus fuit cum sequentibus⁵, & in platea Communis Vicentiae decollatus.

Sequenti anno quidam Castellani forbanniti

VAR. AL. LECT. DUOR. PR. CODD. MUSS. ET PET.

1 Antonius Peregrinus. P. Antonius Pelegrinus.

2 In MCCLXXVIII. mense Novembris, &c. Desiderantur hæc, & alia, quæ sequuntur usque hoc factò in M.

3 Perpetuò debeat manere desolatum. M. Perpetuò maneat desolatum.

4 Proditores forbanniti. V. Proditores de Padua forbanniti.

5 Cum sequentibus. Idem, cum sequacibus.

A ascenderunt castrum Valdagni, ostendentes se rebelles, qui capti per vim fuerunt & in Campo Martio Vicentiae decollati. Eodem anno completum fuit laborerium Castribaldi.

CAP. IX.

MCCLXXXIII.

De discordiis Marchionum Estensium.

Mortuo Obizone Marchione crevit discordia inter filios, in tantum, quod D. Azo cogitans solus habere dominium Ferrariae, Mutinae, & Regii, & totius patrimonii domus Estensis, primò D. Aldrevandinum jussit exire Ferrariam, qui Paduam venit, & contra fratrem auxilium imploravit. Cui Padua ait: Tibi succurri paterna merita meruerunt. Et hac causa Castra Cerri, & Calaois capta a Paduanis fuerunt; & destructa, & munimina Marchionum Estensium pulcherrima fuerunt diruta omnibus fundamentis. D. Albertus della Scala videns hanc discordiam, cogitavit habere concordiam cum Communi Paduæ: & se obtulit, & Commune Veronæ in servitium Paduanorum, quod Commune Paduæ acceptavit. Item Paduani iverunt hostiliter contra Marchiones, & castra sua fixerunt ultra flumen Aticis circa castrum de Venete. Hoc videns Raymundus, Aquilejensis Patriarcha, pacem composuit hoc modo, quod Marchiones Azo, & Franciscus in gratiam Paduanorum sint recepti, & ipsi dederunt Communi Paduæ Abbatiam cum suis juribus, & tertiam partem Lendenariae, Luxiam, castrum de Venete cum sua Curia, & terras Burbili: & quod ipsi Marchiones nunquam possint in summitatibus Cerri, & Calaois, & Rocche Estensis facere aliquod ædificium. Fuerunt hæc in MCCLXXXIII.

D Dominus Azo, Estensis Marchio, volens propositum suum adimplere, scilicet habere dominium totius patrimonii de Ferraria, expulit alium fratrem suum Dominum Franciscum, prius tamen contracto matrimonio cum nobili Domina de progenie Regis Franciæ. qui cum Domino Alberto della Scala, & Mantuanis societatem fecit contra fratrem, amodo asserens manifestè velle partem Imperii sustinere. Duobus suis fratribus sic expulsis multum gloriatur D. Azo; sed extrema gaudia luctus occupat. Nam subito habuit nuntiantem, filium suum naturalem expulsam de Mutina, & sequenti die Regium amisisse. Post hæc verò Veronenses & Mantuani cum D. Francisco hostiliter venerunt contra Ferrariam, qui Azonem Marchionem adeo terruerunt, quod cogitavit exire Ferrariam sed hortatu suorum militum destitit a proposito. Tandem pax convenit. Non multo tempore subsecuto D. Azo Frescum, suum filium naturalem, Dominum constituit in Ferraria, & infirmus venit, & ibi solvit debitum naturale in MCCCVIII. de mense Januarii.

CAP. X.

MCCCIX. Mense Augusti.

De Ferraria, & Venetis excommunicatis.

Statim post mortem * Marchionis D. Franciscus furtivè intravit Rhodigium, & habuit Lendenariam cum quibusdam Castris, quæ omnia dedit Communi Paduæ, tanquam suum patrimonium proprium. Dominus verò Frescus, timens amittere Ferrariam, eam dedit in manibus Venetorum, qui ipsum cum filiis in Civem Venetiarum.

6 Amodo asserens. Ignorat illud. amodo P.

Legatus
Pont. Vene-
tis admi-
Ferrarum
Venerorum
strages ad
Thealdum
castrum.
In alio MS.
Victi tan-
dem a Le-
gato ab
omnibus
truncaban-
tur: alii du-
centi ascen-
dentes na-
ves, in tan-
tum &c.

Venetiarum receperunt: quibus annuatim provi-
debant de libris C. grossorum. Dominus *Fran-*
ciscus procuravit, quod Summus Pontifex *Fer-*
rariam in sua protectione recepit; & *Bononiam*
misit suum Legatum, qui *Venetos* ab omni
communione fidelium separavit. Adhuc *Venetis*
resistentibus, Legatus cum copioso exercitu
Ferrariam obsedit, & cepit. *Veneti* verò fugie-
runt ad *Castrum Thealdum*, positum in suburbio
Civitatis, contra stimulum calcitrantes. * Na-
ves in tantum ponderabant, quod cum ipsis na-
vibus ibant in profundum: alii se precipitabant
in *Padum*: alii mactabantur ut canes, de qui-
bus tria millia ultra fuerunt sepulti in una sola
fovea, quam ipsi fecerant pro defensione. Si qui
casu fugere potuerunt tales poenas, capiebantur
ut servi. Fuerunt hæc in MCCCIX. mense
Augusti.

1309 Statim post hoc *Castrum de Manchamo* ca-
ptum a *Ravenatibus*, fuit destructum.

Factum
Bajamontis
Thiepolo.
Quirino.
Baduarii.
Petrus Gra-
donico Dux
Venetia-
rum.
Justiniani.
Danduli.
Delphini.
Finiis Baja-
montis, &
foetiorum.
Al. Vexil-
lifero.
Baduarii fi-
nis. Veneti
restituuntur
Communioni
fidelium.

Dominus *Bajamonte Thiepolo* cum quibus-
dam de *Cà Quirino*, & *Baduariis*, & aliis de parte
in Ecclesiæ, statim in sequenti anno, mense
Junii, movit civile bellum cum gente sua, vi-
riliter intendens Sancti *Marci* obsidere plateam.
Dominus *Petrus Gradonico Dux* cum illis de
Cà Justiniano, *Dandulo* & *Delphino*, & aliis
taliter ordinavit, quod *Bajamonte* rediit in *Rial-*
tum. Qui postea curialiter cum falsis promissio-
nibus cum multis suis sequacibus fuit expulsus.
Et postea forbanniti perpetuo, bonis suis omni-
bus publicatis. Occidebantur ubique, & occi-
soribus a Communi *Venetiarum* præmium do-
nabatur. In hoc civili bello mortuus fuit unus
de *Quirino* cum filio, *Vexillifer Bajamontis*.
Sequenti die *D. Baduarius de Baduariis de Pa-*
dua ivit *Venetias*, afferens se infontem. qui fuit
capitali poena damnatus quia miles, socii sui
furca suspensi (a).

Post hoc civile bellum, Summus Pontifex
Venetos restituit in integrum, ipsosque multavit
in florenis centum M. de *D. Bajamonte*, &
suis nil curavit. Quod est exemplum, quod
unusquisque cavere debet subvertere velle pro-
priam Civitatem. Stat amodo *Ferraria* in domi-
nio *Romanæ Ecclesiæ* 3, in qua stare poterant
etiam *Marchiones* 4.

C A P. XI.

MCCCX. Mense Julii.

De statu pacifico, & magnifico Ci- vitatibus Paduæ.

Paduæ impe-
rium anno
1310.

BRevitas obscuritatem inducit, sic & verbo-
rum prolixitas tedium generat audientibus.
Idcirco placet tenere medium in scribendo.
Scias primo, ad evidentiam novitatum; quas
vidi in *Marchia Tarvisina*, ut manifestè cogno-
scas occasum, quod *Padua* sola libera in com-
munionibus in tota *Marchia* imperabat. Duces
imò Reges, *Paduanos* cæteris præferebant.
Tuscia, *Lombardia*, Rectores de *Padua* suppli-

20
Paduæ status
olim, &
iam.

EMENDATION. LOCOR. ALIQV. AB OSU MANV.

(a) Socii sui furca suspensi. Adderem non invitus
verò, & legerem. Socii verò &c.

VAR. AL. LECT. DVOR. PR. CODD. MVSS. ET PET.

1 De Tiepolo. Deest hoc ipsum etiam in P.

2 Cum quodam de Cha Quirino. Idem. cum quo-
dam de Quirino.

3 Stat amodo *Ferraria* in dominio *Romanæ Ec-*
clesiæ Idem. amodo *Ferraria* in dominio remansit *Ec-*
clesiæ.

4 Poterant etiam *Marchiones*. Idem. poterant &
Marchiones.

A cabant. Sub dominio *Paduæ* erat *Vincentia* cum
toto suo districtu: *Rhodigium* cum Comitatu:
Lendenaria, & *Abbatia*. Erat *Padua* armis, &
equis plena, & aliis divitiis infinitis, munita &
turribus, & aliis ædificiis delicatis. Forenses de
diversis partibus *Paduam* veniebant ad refugium
salutare. Sapientibus viris, doctoribus in qualibet
arte liberali, religiosis viris splendida, & ut bre-
viter concludatur, multa Sanctorum corpora in
Padua sunt sepulta, quorum precibus Deus *Pa-*
duam in pace longissima conservavit, scilicet
quinquaginta annis; & ultra, post obitum
Hezerini. Hæc ætas pacis habuit *Lovatum Pa-*
duanum, præter cætera Militem, & Judicem
decoratum.

B

Dum *Padua* sic esset in pace, Episcopus de
Constantia intravit *Paduam*, annuncians, quod
Henricus, Comes de *Lucemborgh*, Imperator electus,
de consensu Pontificis intendit omnino intrare
Italiam, ut recipiat *Rome* coronam Imperii. Licet
ergo hæc nuntiatio fuisset tremor omnibus *Lom-*
bardiæ, sola *Padua* non curavit, sperans, quod
sua potentia non valeat aliquibus adversitatibus
immutari. Præfatum Nuncium honorificè rece-
perunt. Fuit hæc nuntiatio in MCCCX. Na-
tivitate Domini de Mense *Julii*.

C

C A P. XII.

MCCCXI.

De adventu Imperatoris Henrici.

CVM Imperator *Henricus* esset in *Ase*, qui-
dam Nobiles de *Lombardia*, scientes es-
se ejus adventum de voluntate *Clementis Summi*
Pontificis, ipsum honorificè receperunt, scili-
cet *D. Guidis della Turre*, Dominus in *Medio-*
lano, Comes *Philipponus*, Dominus in *Papia*
D. Antonius, & *Bassaninus de Sufiraga*, Do-
mini in *Laude*, & alii homines Nobiles & po-
tentes. Dominus *Maphæus Vicecomes*, qui cum
filiis erat a *Turriensibus* expulsus de *Mediolano* cum
Imperatore *Mediolanum* intravit, de cujus consilio
Imperator inter cæteros *Lombardiæ* plurimum
confidebat. Erat enim vir sapiens, & astutus.
Imperator stans *Mediolani*, misit litteras ubique,
annuntians, se debere a Legatis Summi Pontificis
in *Modecia* coronari ferrea coronari. Quæ litteræ
præsentatæ fuerunt *Paduæ* in MCCCXI. die pri-
mo *Januarii*, post Domino *Alberto de Castello*
(b) quæ coronatio statim fiet in die *Epiphaniæ*.
Cui coronationi Legati *Paduæ* interfuerunt ho-
norificè, scilicet *Henricus Scrovegnus*, *Rolandus*
de *Guarnarimis*, *Joannes de Vigontia*, *Petrus de*
Murfs 13 milites, *Jo: Henricus de Capite Vacca*
Judex, *Baricus de Lengua de Vacca* legum Do-
ctor, & *Musatus Poeta*. Parvo tempore subse-
cuto Imperator suprascriptos Nobiles *Lombar-*
diæ carceravit, Dominum *Guidonem* expulit, &
in *Mediolano* *D. Maphæum Vicecomitem* consti-
tuit suum Vicarium.

D

E

F

(b) Post Domino *Alberto de Castello*. Legendum
omnino. Potestate Domino *Alberto* &c.

5 Munita & turribus. P. Munita etiam turribus.

6 Doctoribus in qualibet arte liberali. V. Doctori-
bus, & qualibet arte liberali.

7 Et ut breviter concludatur. Deest in V. copula.

8 In pace longissima. Abest præpositio a P.

9 Et ultra. V. vel ultra.

10 Præter cætera Militem, & Judicem decoratum.
M. Poetam, Militem, Judicem decoratum.

11 De *Lombardia*. V. *Lombardiæ*.

12 *Modecia*. M. *Monza*.

13 *Petrus de Murfs*. Idem. *Petrus de Muffs*.

Lovatus Pa-
tavinus, &
ejus lau.

Episcopus
Constantia

Henricus
Comes de
Lucemborg
Imperator
Guidis del-
la Turre
Philipponus
Papæ Co-
mes, Anto-
nius & Bas-
saninus
Laudensis.
Mel. Fili-
raga.
Nuntius
Imperatoris
Coronatione
Modecia.
Henricus
Scrovegnus
Rolandus
de Guarnar-
imis. Jo.
Vigontia.

1311
Petrus de
Murfs. Jo:
Henricus de
Capite Vac-
ca.
Baricus de
Lengua de
Vacca. Mu-
satus Poeta
Legati Pa-
duanorum
ad Henri-
cum.
Maphæus
Vicecomes
Mediolani
Vicarius.

C A P.

CAP. XIII.

MCCCXI. die XV. Aprilis.

De amissione Vicentiæ, & aliis factis.

Imperator voluit Paduam in libertate propria conservare¹, & eidem donare Vicentiam pro LX. M. florenis. Hoc facere Padua recusavit, reputans Imperatoris potentiam quasi nullam. Cogitat Imperator amodo Paduanis auferre Vicentiam, qui cum Vicentinis secretè tractavit, & Veronam misit Episcopum Genevensensem, qui cum D. Cane della Scala equitavit, & cum cepit mediantibus proditoribus Vicentinis. Paduani vero, qui ibi erant pro custodia, fuerunt ducti Veronam, & carcerati: qui erant omnes digni morte, quia propter vilitatem perdiderant Civitatem². Exierunt tunc de Vicentia D. Morandus de Tressano (a), Bonmassarus a Collo, & Henricus de Ravasino⁴ Judex annosus, & sapiens, qui continuo⁵ consulebat Paduanos abstinere invadere Vicentinos, ne metu se ponant in manibus Veronensium⁶, & ut facilius consequantur optatum, scilicet dominium Vicentinum, assererat discordias omnino crescere Vicentinis; Vicentini verò se excusabant, asserentes, se non posse sustinere⁷ tantas injurias Paduanorum, & specialiter illorum de Dente, Dimitrii de Comitibus, Martini Canis, & aliorum Paduanorum, qui possessiones magnas habebant in Vicentino districtu. Fuit hoc in MCCCXI. XV. die Aprilis, Potestate Vicentiæ D. Joanne de Vigontia, qui, licet negligentia errasset, & non dolo, tamen expulsus cum Nepotibus, aliquo tempore mendicavit.

Aliquo tempore subsequuto Proditores Vicentini aliqui fuerunt furca suspensi, volentes prodere Dominum Canem; multi expulsi, qui venientes Paduæ sunt recepti. Cremonenses primò Imperio paruerunt, & statim rebelles fuerunt⁸. Vnde Imperator equitavit versus Cremonam: & Cremonenses de misericordia confidentes exiverunt Civitatem, misericordiam postulantes, sed non invenerunt nisi iudicium. Nam quadringentos meliores carceravit, qui quasi omnes in carceribus perierunt. Ipsa Civitas ad tantam inopiam, & destructionem fuit deducta, quod fuit ferè ab omnibus Civibus destituta. Brixiam obsedit quatuor mensibus, & coepit. In cujus obsidione mortuus fuit Dominus Galeranus frater Imperatoris ictu sagittæ, dum equitaret circa mœnia Civitatis. Dominus Thebaldus de Brusadis de Brixia, captus per Imperatorem, fuit laceratus per frustra. Capta Brixia Imperator equitavit Romam, ibique coronatus fuit a Legatis Ecclesiæ. Erat autem Summus Pontifex in Equitania⁹. Fuerunt hæc eodem anno.

EMENDATION. LOCOR. ALIQ. AB OSII MANU.

(a) Morandus de Trissano. Mel. Monendus de Trissano.

VAR. AL. LECT. DUOR. PR. CODD. MUSS. ET PET.

1 In libertate proprii conservare. Abest præpositio P.

2 Perdiderant civitatem. M. amiserant civitatem.

3 De Tressano. Idem, de Dressano.

4 De Ravasino. Idem, de Ravasinis.

5 Continuo. Idem, continuè.

6 In manibus Veronensium. Idem, in manibus Veronensibus.

7 Se non posse sustinere. In V. deest se.

8 Et statim rebelles fuerunt. Abest ab V. fuerunt.

9 Erat autem summus Pontifex in Equitania, P. Erat enim Summus Pontifex in Gualconia.

CAP. XIV

MCCC. XI. Die 20. Junii.

De Padua data Imperio; & Paduanis rebellibus.

Vicentia in parte Imperii constituta, Paduanis amodo trepidantes, hortatu Episcopi Genevensis, qui erat Vicentiæ, miserunt ad Imperatorem Musatum Poetam, & Antonium de Vicoargeris¹⁰, quibus Imperator promisit Paduam liberam conservare. Item, quod Paduanis tres eligerent Potestates, e quibus ipse unum eligeret, recturum Paduam secundum consuetudines Paduanas. Item, quod per Commune Paduæ fiat donum Imperatori de florenis centum M. quod fuit factum¹¹. Item, quod florenos viginti millia debeat habere annuatim. Vnde Episcopus de Genevra pro Imperatore Paduæ intravit eodem millesimo, die 20. Junii.

Mense sequenti Dominus Rodolphus de Sancto Miniato, Paduæ potestas, recessit, & Dominus Gerardus de Yzola¹² de Parma, Vicarius Imperatoris, juravit regimen Civitatis. Dominos Albuinum, & Canem Grandem della Scala in Veronam, & Vicentia constituit suos Vicarios, & in omni eo, quod de bonis rebellium Imperii recuperare potuerunt violenter: Dominum Rizardum de Camino in Tarvisio: Dominum Gibertum de Corrigio in Parma: Dominum Passarinum de Bonacorsis¹³ in Mantua. Hæc fecit pecunia mediante, & sic, quos opprimere debuit, sublevavit. Vnde, cum Imperator¹⁴ esset Januæ, Ambasciatores de Padua secretè de Imperatoris Curia recesserunt, qui in Concilio Paduæ¹⁵ inter cætera retulerunt, quod Imperator constituerat in Vicentia suum Vicarium Dominum Canem della Scala, inimicum Paduanorum specialem; & quod Imperatoris potentia vilis erat, & non timenda; & quod etiam per curiam Imperatoris dicebatur licet clam, quod Dominus Canis Vicariatum Paduæ jam habebat, unde non erat amodo præceptis Imperii subjacendum. Licet hæc¹⁶ consulisset Rolandus Judex de Plazola, tamen Joannes Judex de Vigontia & Musatus Poeta contrarium consuluerunt, timentes Imperatoris potentiam pulcherrimis argumentis: Rolandi consilium tamen placuit. In eodem Consilio Gerardus de Yzola Vicarius Paduæ pro Imperio, renunciavit, & contra Imperatorem recepit regimen Civitatis, qui postea mortuus fuit in suo castro a sibi conjunctis linea parentelæ. Fuit prædictum Consilium in MCCCXII. de Mense Februarii.

CAP. XV.

MCCC XII.

De morte Gulielmi Novelli, & confinitis primo, & aliis.

Antonius de Carmignano cum quibusdam Assassinis Dominum Guilelmum Novellum de

Mori Guilelmi de Pal-
Taltavertis.

10 De Vicoargeris. M. de Vicoaggeris.

11 Quibus Imperator promisit Paduam liberam conservare. Item, quod Paduanis tres eligerent Potestates, e quibus ipse unum eligeret, recturum Paduam, secundum consuetudines Paduanas. Item quod per Commune Paduæ fiat donum Imperatori de florenis centum M. quod fuit factum. Pro his in V. habentur hæc tantum. Quibus Imperator unum eligeret, recturum Paduæ secundum consuetudines Paduanas. Item per Commune Paduæ fiet donum Imperatori &c.

12 De Yzola. P. Hycola. M. Inzola.

13 De Bonacorsis. P. de Bonacorsis.

14 Vnde, cum Imperator. In M. deest unde.

15 In consilio Paduæ P. consilio Paduæ.

16 Licet bar. V. licet hoc.

M. Mag-
natorum.
Ant. de
Carmegna-
no, & Cla-
reli de Bu-
glis cedet.
Aycardinus
de Capite
Vaccæ. Re-
naldus de
Scrovegnis.
Maczuffi.
a Ponte.

Paltaneriis¹ de Montefilice in sala palatii Pa-
duæ jugulavit: tamen securè Civitatem exivit.
tanta erat potentia* mandatorum. Causa suæ
môrtis fuit, ut cæteri de parte Imperii terre-
rentur. Hoc facinus non fuit inultum. Nam ad
vindictam dictus Antonius, & Clarelus de Bu-
glis cum filio suo ab Aycardino de Capite Vac-
cæ sunt occisi².

Audita morte Gulielmi Renaldus de Scrovegnis
equitavit Vicentiam, & Domino Cani obtulit se,
& suam fortilitiam de Trambache, quam Do-
minus Canis noluit, timens potentiam Padua-
norum. Renaldus tamen venit ad mandata Paduæ,
qui missus fuit in Caput Istriæ³ ad confinia.

Post hæc convenerunt quidam populares, di-
vites & potentes, scilicet Macaruffi & illi a
22 Ponte, de Polafrixana, de Altechinis, de Ma-
liciiis, de Terradura, de Villâ Comitit, Musatus
Poëta, & quidam alii, regentes Civitatem non
per justitiam: sed per partem, & extra Civi-
tatem miserunt ad confinia* Marcum de Forza-
te, Gaboardum fratrem Renaldi Scrovegni, Tra-
versum de Delesmaninis, & multos alios tempo-
re subsecuto. Asserebant enim, hoc facere con-
tra amicos Domini Canis, volentes Civitatem
ejus evitare dominium, & suis malis operibus
augebant potentiam inimici.

Mense Martii millesimo eodem, scilicet
MCCCXII. Paduani equitaverunt Montagnanam
& Burgum Colognæ cum omnibus illis partibus
cremaverunt. Mense Aprilis equitaverunt versus
Vicentiam: sed in ponte Quartesoli invenerunt ob-
staculum. Vnde Dominus Martinus Canis cum
Civibus, & forensibus aliquibus transivit per va-
dum, & pugna commissa Vicentinus fugit exer-
citus: multi fuerunt mortui, multi etiam car-
cerati. Post hoc D. Canis de Verona Vicentiam
equitavit, & quos invenit conscios hujus facti,
punivit ad mortem, quosdam carceravit, qui-
dam Paduani fugierunt (a). Tractatu namque
quorundam Vicentinorum equitavit exercitus.
Eodem mense Paduani impugnaverunt Burgum
Marosticæ, quod a Baxianensibus⁴. optime pu-
gnantibus captum fuit, & combustum cum
omnibus illis partibus Vicentinis. Hoc facto
Paduani relevantur in altum, quasi Dominum
Canem pro nihilo reputantes.

C A P. XVI.

Eodem Mense.

De disputatione Senum cum Juvenibus, & quasi Prophetia futurorum.

Dissertatio
Juvenis.

IN vicinantia aliquibus congregatis, ait Juve-
nis: Vicentinus districtus igne flammatus Pa-
duæ subiacebit nullo tuente. Jam D. Canis posuit
fiduciam suam in fortilitiis potius, quàm in armis
nec audet publice apparere, tanta est virtus nostra.
In brevi Vicentiam habebimus captam. Quis
dubitatur⁵, Veronam, Lombardiam nostris parere
mandatis. Vos ergo Senes, quibus longa ætas est

EMENDATION. LOCOR. ALIQV. AB OSII MANV.

(a) Quidam Paduani fugierunt. Corrigo indubie.
Quidam Paduam fugierunt.

VAR. AL. LECT. DVOR. PR. CODD. MVSS. ET PET.

1 De Paltaneriis. M. de Paltaneriis.

2 Sunt occisi. M. fuit occisus.

3 In caput Istriæ. P. in capite Istriæ.

4 Baxianensibus. M. Bassanensibus.

5 In brevi Vicentiam habebimus captam. Quis du-
bitatur, &c. M. In brevi Vicentiam habebimus. Capta,
quis dubitat, &c.

A magistra, consularis⁶ circa Vicentiam equitare,
& quod nullus recedere audeat, nisi vieta. Pro
certo enim scitis, quod ferrum calefactum melius,
quam frigidum laboratur: sic recens injuria me-
lius vindicatur.

Primo ait Senex quidam: Utinam Vicentia
capta Paduani procurassent Vicentinos in liberta-
te propria⁷ sustinere⁸, etiam auxilium inferentes.
nam ex hoc Padua esset in Pace, & Dominus de
Verona non esset per Imperatorem in Vicentia con-
stitutus (b) quod potest esse destructio Marchiæ
Tarvisinæ. Nam parva scintilla magnum ignem
parere consuevit.

B Secundo alter ait: Nihil est, quod aliis infer-
re valeas, quod ab alio⁹ sustinere non possis. Vn-
de gaudendum non est, si nunc Verona, & Vi-
centia igne vastentur, quia forsitan nobis fiet si-
mile in futurum. Fiat ergo pax, ad quam fi-
naliter tendit omnis homo. Namque absque pa-
ce nihil potest esse beatum.

C Tertio quidam annosus ait: Ego vidi tem-
pora Hezerini de Romano, qui propter guerras
cepit Montemilicis, postea Paduam, quam qua-
si destruxit, compellendo nobiles cum plebe fame,
fiti, ferro, igne, & putridis carceribus¹⁰ mortem
durissimam sustinere. Infantes cæcis genitalibus ex-
cecabat. Quis nisi potest timere, propter guerram,
11, in simile dominium pervenire. Est namque Im-
perator in Lombardia magnificè, qui favet Do-
mino Cani, & suæ parti. Vos ergo Juvenes in
pace nutriti, ab arte bellica alieni, querite pacem.
Nam propter guerras calor juvenilis nos adduceret
12 faciliter ad ruinam.

His auditis, Senes Juvenes deriserunt dicentes:
Puerilis sensus in istis est, qui non desiderant de
inimicis Paduæ facere ultionem, capiamus consilium
a Juvenibus, qui desiderant habere Vicentiam,
& vivere cum honore. Amodo nullus præsume-
bat pacem in Padua absque mortis periculo no-
minare.

C A P. XVII.

MCCCXII.

De morte D. Rizardi de Camino.

V Ir Nobilis Dominus Rizardus de Camino
Vicarius in Tarvisio pro Imperio, dum
more nobilium scachis luderet pro solatio, qui-
dam rusticus appropinquavit¹³ ad eum, & amo-
ta clamyde sua, griseo clam traxit de subclami-
de suo ronconem ferreum, & virum nobilem
percussit in capite qui statim a circumstantibus
fuit crudeliter laceratus. Dum Vir nobilis sta-
ret non expectans, nisi mortem, ait: Vbi est,
qui me vulneravit indignè? Tunc ait unus:
Mortuus est. Ait infirmus: Amodo sciri non po-
terunt tanti sceleris mandatores? Cui quidam mi-
les ait: Nullum est secretum, quod non reveletur.
Jam enim murmuratur, hoc fore factum manda-
to

(b) Non esset per Imperatorem in Vicentia constitutus.
Adderem ex XIV. Capitulum præcedenti, Vicarius,
& legerem. Non esset per Imperatorem Vicarius in Vin-
centia constitutus.

6 Consularis. Idem, consulate.

7 In libertate propria. P. sine præpositione, liberta-
te propria.

8 Sustinere. M. conservare.

9 Quod ab alio. Idem. quod ab altero.¹

10 Et putridis carceribus. Abest ab V. copula.¹

11 Propter guerram. M. propter guerras.

12 Nos adducunt. M. Vos adducet.

13 Quidam rusticus appropinquavit. P. Quidam ru-
sticus de Minignano, famulus D. Altinerii de Azoni-
bus, appropinquavit.

to quorundam nobilium Tarvisii, quos inter ceteros diligebas. Tunc Nobilis dirigens se ad Deum, ait: Credo, quod adhuc Tarvisium luet in Comuni, quod deliquit singularitas aliquorum: & inclinato capite emisit spiritum. Post cujus mortem D. Guezilus ejus frater factus fuit Dominus, omnibus annuentibus, in Tarvisio. Fuerunt hæc in MCCCXII. Mense Aprilis.

C A P. XVIII. MCCCXII.

De captione Motæ, & exercitu Quartefoli, & aliis.

Dominus Canis magnificè cum Mantuanis, Veronensibus, Vicentinis, & aliis equitavit Cervaresium, & impugnari jussit Castrum Motæ, quod cæpit per vim. & dominum Demitrium captum misit Vicentiam, dominum dicti loci, qui obiit in carceribus. Audito hoc Dominus Guezilus de Camino, subito Paduam equitavit¹, se offerens Paduanis. Dominus Canis combusta Mota cum omnibus partibus ivit Vicentiam. Paduani postea dictum Castrum funditus destruxerunt. Fuit hoc eodem anno, mense Maji².

Die primo Junii Paduani cum Domino Francesco Marchione Estensi, & Domino Guezilione de Camino exercitum posuerunt in Quartefolo. Dum miles quidam D. Potestatis cum aliquibus militibus, & peditibus equitasset, ut damnum redderet inimicis, & pugnaret contra fortitias de Longare, subito D. Canis de Vicentia equitavit, & calatis suis pontibus levaturis, processit in hostes³, ipsosque fugavit. In hac pugna mortuus fuit Miles Potestatis, Trondus de Capite Vacce, Bartholomæus a Palatio de Verona captus obiit in carceribus, Joannes de Cauda longa captus fuit per D. Canem, & liber relaxatus propter quoddam servitium, quod a patre dicti Joannis jam receperat⁴. Pedites sine numero, volentes aufugere per Pontem de Sacole, summersi fuerunt in flumine. Paduani de exercitu volentes suis fugientibus subvenire, subito occurrerunt in opposito inimicis, & eos compulerunt turpiter remeare. Tunc mortuus fuit Pancetta de Schinellis, rebellis Paduæ. Paduani cum suo exercitu se posuere juxta flumen de Longare, volentes transire riveriam, quod non profuit. Nam D. Canis cum sua militia erat ultra flumen in oppositum. Paduani videntes, non posse transire riveriam, munita summitate Montis Galdæ, Paduam redierunt. Fuerunt hæc eodem mense Junii.

Post reditum ad exercitu multi divites populares fuerunt missi ad confinia, tanquam amici D. Canis, quorum divitias quidam falsi Cives auferebant. Justè his confinatis, Paduani secretè equitaverunt ad flumen de Longare, & facto subito ponte ligneo transierunt riveriam, & exercitum posuerunt in Longare. In transitu quidam milites de Vicentia occurrerunt, quos Paduani turpiter fugaverunt, aliquibus mortuis, vel detentis. Postea igne consumpserunt omnes Villas Bezege usque Lonicum.

Eodem anno, & mense per vim cæperunt Villam Pojanæ, & impugnaverunt Castrum. Illi de Castro, non expectantes auxilium, salvis personis dederunt Castrum, quod non pro-

A fuit illis de Castro, quod Paduani combusserunt. Fuerunt hæc MCCCXII. mense Augusti, Potestate D. Jacobo de Rubeis de Florentia.

Mense sequenti Paduani equitaverunt Villam Verlam, & usque ad portas Vicentiae omnia combusserunt. Dominus Canis tunc exivit Civitatem parum longe, contra quem Dominus Guezilus de Camino libenter fecisset insultum; sed consilio Sapientum destitit a proposito, propter viciniam Civitatis. Paduani volentes Domino Guezili de Camino honorificè providere, eidem dederunt arbitrium eligendi Potestatem Paduæ, qui elegit Dominum * Borninum de Samaritanis, Civem honorabilem de Bononia.

C A P. XIX.

De Lucio dato Domino Cani, & aliis cavalcatis in Monte.

Statim eodem anno, & mense, Potestate D. Bornino de Samaritanis de Bononia, D. Nicolaus de Lucto se, & Castrum suum de Lucio dedit in manibus D. Canis, & hac de causa omnes Villæ Pedevendæ fuerunt combustæ, & ipsum etiam Lucium jussu D. Canis fuit destructum. Ipse verò cum Antonio de Curterodulo ejus socio fuit de Padua forbannitus, domibus everfis, & bonis omnibus publicatis. Hoc audito, statim Paduana militia equitavit ad Est. Sed dum Gens Domini Canis discurreret per montes Paduæ⁵, in eos facientes insultum, omnes posuerunt in fugam; quidam verò capti, fuerunt furca suspensi. Videntes Paduani, quod Lucium rehabere non poterant violenter, secretè per Abbatiam equitaverunt Portum Lignacum, & cum toto Burgo⁷ viriliter fuit defensum, multas villas pulcherrimas combusserunt, & cum magna præda redierunt in Est. Fuit hoc MCCCXIII. die secundo Februarii.

Prædicto mense Rectores Paduæ inierunt consilium habere Castrum Brazoli, quod dare Paduanis Sulimanus de Rubeis, Dominus dicti loci, recusavit. Tunc Paduani ipsum hostiliter obsederunt. Sulimanus videns potentiam assistentium, salvis personis & rebus, Castrum dedit Domino Potestati, qui licet fuisset receptus in fidem, fuit occisus & Castrum destructum, ejus bona publicata, & filii forbanniti.

Eodem anno, mense Junii, Paduani equitaverunt ad Archole, & post pugnam habuerunt Villam. In hoc exercitu multum instabat Comes S. Bonifacii, volens in suam patriam remeare.

Die sequenti exercitus stetit ante portas Veronensium. Tandem combustis Montorio, Bonalbergo, Burgis Illaxii⁸, & Suavii⁹, Archole, Villanova, & multis Villis, redierunt Montagnanam, & timore Henrici, Comitis de Goritia, qui parabat se venire versus Tarvisium in Domini Canis auxilium, Paduam sunt reversi.

C A P.

⁵ De Curterodulo. M. de Curterodulo.

⁶ Per montes Paduæ, in eos facientes insultum. Idem per montaneas, Paduani in eos facientes insultum.

⁷ Et cum toto burgo. Absit ab V. copula,

⁸ Illaxii. P. Illaxii.

⁹ Suavii. V. Suavi.

C A P. XX.

MCCCXIII. De Mense Julii.

De Tarvisinis fugatis per Comitem Goritiæ.

Quia erat omnibus manifestum de adventu Comitis de Goritia, qui veniebat in Domini Canis auxilium, Paduani equitaverunt Bassanum. Tarvisini equitaverunt ad partes Montagnanæ, ubi dicitur Marem. In quorum auxilium miserunt Paduani circa centum milites de melioribus, quos habebant. Sed dum Comes Goritiæ appropinquaret ad locum, iussit Conradum de Ovenstagn², & alium nobilem* de Guasame, cum suis banderiis transire Montagnanam. Ad quorum impetum Paduani cum Tarvisinis viriliter occurrerunt. Tandem Comes Goritiæ cum suo pulcherrimo guarnimento habuit principatum, omnesque fugavit. Multi mortui fuerunt, multi carcerati, multi fugientes summersi sunt in Plave. Ex hoc certamine perierunt Marinus de Zacchis, & Ugo de Macharuffis. Quidam etiam Nobiles Theotonici in Castro Sancti Salvatoris per Comitem Rambaldum fuerunt carcerati. Dominus Canis ex hoc facto elevatur in altum, putans amodo summittere Paduanos; sed Goritiæ Comes, asserens, non fore per Dominum Canem suis Theotonici plenariè satisfactum, ac etiam equos suos quasi omnes infirmatos peste quadam, quæ dicitur pejane³, post magna damna illata in partibus Tarvisinis⁴, Goritiam remeavit. Fuit hoc in MCCCXIII. Mense Julii.

C A P. XXI.

MCCCXIII. In die Sancti Bartholomæi de Mense Augusti.

De morte Imperatoris, ac quibusdam cavalcatis.

Exercitu Paduano magnificè permanente in Montebello Vicentini destitutus, Nuncius quidam ait: Imperator obsedit Florentiam, & Florentini latuerunt intra spaldos: sed, dum recessisset ab obsidione, infirmitate captus solvit debitu naturale, cuius corpus sepultum est in Bonconvento. Hac morte multiplicatum est gaudium Paduanis, & factum fuit Paduæ magnum festum. Obiit autem eodem anno & mense Augusti in die Sancti Bartholomæi.

Post cujus mortem convenerunt Barones Alemannie, & discordes elegerunt Romanorum Reges Ludovicum Ducem Bavarie, & Federicum Ducem Austrie.

Statim eodem mense Augusti Paduani obsederunt Barbaranum cum trabuchis, quod non profuit. Vnde attentaverunt facere Castrum ligneum in Longare, & a bono proposito destiterunt. Fuit hoc eodem mense, Potestate Domino Nicolatus de Carbulo, qui in tormentis occidit Antonium Bezogum⁵ de Caudalonga, propter falsas accusationes de Civitate prodenda; sed auctores sceleris Deus punivit.

25 Dominus Canis cepit consilium omnino invadere Paduanos, & cum Mantuanis, Veronensibus, Vicentinis, * Tridentinis equitavit versus

VAR. AL. LECT. DUOR. PR. CODD. MUSS. ET PET.

1 In quorum auxilium. M. ad quorum auxilium.

2 De Ovenstagn. V. de Avenstagn.

3 Pejane. M. Peane.

4 Damna illata in partibus Tarvisinis. V. damna illata sibi in partibus Tarvisinis.

5 Bezogum. V. Bezogam.

A Aponum, & Villam impugnatam habuit violententer. Postea attentavit⁶ transire riveriam; sed nequivit, resistentibus Paduanis. Vnde Dominus Canis equitavit Montemgaldam, & fortitiam impugnavit. Hoc timore Clericus de Maliciis, Capitaneus dicti loci, reddidit se cum loco, quem Dominus Canis cum sociis duxit Vincentiam vinculatum. Fuerunt hæc in MCCCXIV. Mensis Aprilis.

C A P. XXII.

MCCCXIV. De mense Aprilis.

De horribili morte quorundam.

B Potestate D. Dino de Rubeis de Arimino fuerunt multi Cives Paduani confinati. Vnde Carrarienses, asserentes se velle sustinere Commune, & malitiis hominum obviare, dixerunt: Insultemus in istos, qui sunt omnibus tædiosi, qui committunt delicta enormia sine fine. nam nostrorum inimicorum malitia faciet nos victores. Itaque ordinato die Nicolaus de Carraria fecit insultum in Petrum Judicem de Altechino, quem Franciscus de Vigontia cum ense vulneravit in capite, sed tunc cum equo mortem evasit. Hoc facto tota Civitas fuit in armis, & Carrarienses, quibus populus favebat⁸, magnificè armati in dexterioribus se posuerunt in plateis. In quorum oppositum occurrerunt Macharuffi cum Altechinis, Runchis, & aliis popularibus, exclamantes: Moriantur Carrarienses, qui sustinere nituntur proditores de parte Imperii confinatos, propter hoc sperantes habere dominium Civitatis. Tandem Reverendus Vir Paganus della Torre, Episcopus Paduanus, postea Aquilejensis Patriarcha, volens partes ducere ad concordiam, taliter ordinavit, quod Macharuffi cum suis recesserunt de plateis, quod fuit destructio suæ partis. Nam statim Altechinis⁹, & Runchis fuerunt domus everse. Die sequenti Ronchus, & Guertius ejus filius nudi tracti fuerunt per plateas, & lacerati¹⁰. Post hæc D. Nicolaus de Carraria hora noctis¹¹ traxit de Episcopatu Petrum de Altechinis cum tribus filiis, quibus ait: Hic est frater unus, a quo potestis accipere veniam de commissis. Mane facto duxit eos ad plateas; in quorum adventu alta voce clamavit multitudo populi universa: Moriantur, qui Commune continuo spoliant, nos omnes compellentes etiam injustè¹² per alienas Provincias mendicare, maleficia committentes enormia sine fine. Clamore quidam sopito ait: Petrum, & Priorem de Cervaresia, Fraxam¹³, & Pacem ejus filios tollite, & judicate secundum legem vestram. qui ab omnibus occurrentibus fuerunt crudeliter lacerati. Dumque Fratres Heremitani¹⁴ vellet hæc miserrima corpora tradere sepulturæ, populares, qui siæ lege reguntur, ea accipientes de capsis tota die traxerunt per Civitatem, & agros.

E Post hoc civile bellum multiplicaverunt in Padua odia, deceptiones, & fraudes: & spes salutis Domino Cani levatur in altum. Fuerunt hæc MCCCXIV. mensis Aprilis. Dominus Di-

6 Attentavit. M. tentavit.

7 Sed tunc cum equo. Deest in V. sed.

8 Quibus populus favebat. V. Quibus populus tunc favebat.

9 Nam statim Altechinis. V. nam statim cum Altechinis.

10 Per plateas, & lacerati. Abest ab V. copula.

11 Hora noctis. Desiderantur hæc in M.

12 Etiam injustè. Deest etiam in eodem.

13 Fraxam. V. Frassam.

14 Heremitani. V. Heremite.

* In aliis
Scriptoribus,
de Walle
Paduani ad
Plavim vi-
ti.

Marini
de Zacchis,
& Ugonis de
Macharuffis
cades;
Rambaldus
Comes S. Sal-
vatoris.

Montebel-
lum.

Bonconven-
tum.

Bavarus, &
Federicus
Imperatores
lecti. Barba-
rani obsidio.

Nicolatus
de Carbulo
Potestas Pa-
duæ.
Ant. Bezogum
gi more.

Dino de
Rubeis Pa-
duæ.
Carrari-
enses tyran-
dem esse
stant.

Nicolaus de
Carraria.
Petrus de Al-
techino.
Franciscus de
Vigontia.
Macharuffi.
Altechini.
Runchi.

Paganus
della Torre.
Ronchus &
Guertius fi-
lii.

Petri Al-
techini im-
tus.

Dinus Potestas uno solo mense fuit in regimine, quia favebat *Altechinis* & *Runchis*, qui postea decapitatus fuit in *Arimino*.

Huic successit Dominus *Ponzonus* de *Ponzonibus* de *Cremona*. *Beltramus Gulielmi Catelanus*¹ in armorum arte Magister, stipendiarius *Paduæ* transivit ad hostes, & coepit contra *Paduam* militare. Dum vero cum quadringentis militibus equitasset in partibus *Cittadellæ*, *Ponzonus* Potestas cum *Paduanis*² gentem suam ordinatè conduxit ad vadum *Brentæ*. Dum transiret, supervenit militia *Paduana*, statimque omnes conversi fuerunt in fugam, & multi fuerunt mortui, ac etiam carcerati. Ipse *Beltramus*, qui ultimo incedebat, in medio *Brentæ* fuit a *Paulo Dente* mortiferè vulneratus, qui postea obiit *Paduæ* in carceribus, traditusque fuit honorificè sepulture. Fuerunt hæc eodem anno, & mense *Junii*.

Mense sequenti exercitus ivit * *Limeriam*, & facta fuit *Brentella*. Mense *Augusti* *Paduani* equitaverunt ad *Villam Montursii*³, omnia devastantes in *Vicentino* delictu. Dominus *Canis* fortis & audax equitavit usque *Monteculum*. Voluit etiam (licet impar) cum *Paduanis* bellum sumere⁴ contra ipsos: tamen credens consilio⁵ saniori (a) destitit a proposito. Exercitu existente in *Montursio* Dominus *Canis* equitavit usque ad portas Civitatis. Tunc *Paduani*, qui erant *Paduæ* pro custodia, exierunt ad pugnam quasi hostes pro nihilo reputantes: sed illa dies multis exitit lachrimosa. Nam *Petrus Briamons*⁶, Nepos *Beltrami Gulielmi*, quos poterat, jugulabat, volens de morte patris sparsa sanguine facere ultionem.

26

CAP. XXIII.

MCCCXIV. Die 16. Septembris.

De captione Domini Jacobi de Carraria, & prima pace facta cum Domino Cane.

Fama publica referente, Dominus *Canis* affectabat relinquere dominium *Vicentinum*, & habere pacem cum *Paduanis*. *Paduani*, sperantes habere *Vicentiam* violenter, pace neglecta⁷ equitaverunt secretè ad portam *Sancti Petri*, & posuerunt pedites per foveas ultra spaldum, qui custodes caeperunt, & inierunt consilium comburere *Burgum Sancti Petri*, & extra *Burgos* figere castra sua. *Veronæ* hoc infortunio nunciato, Dominus *Canis* a prandio se levavit, & absque mora *Vicentiam* equitavit. Dum multum dubitaret, quid in tanto discrimine sit agendum, præmisit *Petrum Briamontem* ad portam *Sancti*

Petri, qui in gula mortiferè vulneratus, est reversus, & ait: O mi care Domine, ex hoc vulnere non evadam: invade trepidus sine mora, & subito facias ultionem. Jam in vesperum die vergente, Dominus *Canis* cum aliquibus militibus recuperare *Burgum* attentavit, & faciens insultum in milites, qui erant in *Burgo*, compulsi omnes⁸ turpiter remeare. Qui fugientes per portam *Sancti Petri* obviaverunt militibus *Paduæ* in tantum, quod intrare non potuit ad defensionem. Dominus *Canis* Fortunam prosperam aspiciens, viriliter persequendo, exercitum posuit in terrorem & fugam, omnesque ditavit. Nam *Paduani* in hoc pulchro guarnimento erant omnibus divitiis copiosi. Capti fuerunt ea die mille, & quingenti *Paduani*, inter quos fuerunt *Jacobus de Carraria*, *Vanni de Scornazanis*⁹ de *Pisis*, Capitaneus forensis militiæ, *Muffatus Poëta*, *Rolandus* Judex de *Plazola*, & multi alii populares. Et *Ponzonus* Potestas captus cum capientibus, suis promissionibus scivit evadere. Mortui fuerunt *Barnabos de Macharuffis* Vexillifer, *Albertus a Ponte*, *Gerardus de Villa Comitibus*, *Jacobus Pecius*¹⁰ de *Tergula*, *Piper de Piperis*¹¹. Fuit hoc MCCCXIV. die 16. Septembris.

Hoc triumpho animus Domini *Canis* elevatur in altum, & convocatis gentibus in auxilium, scilicet *Gulielmo de Castrobarcho*, *Giberto de Corrigio* Domino *Parmae*, *Passarino de Bonacosis* Domino *Mantue*, ait illis, de quibus multum confidebat: Equitemus versus *Paduam* eam habere puto, vel *Montemilicem*. Huic proposito Dominus *Jacobus* taliter obviavit. Ait enim Domino *Canis*¹²: Virtus *Paduæ* magna est, cui favet *Tarvisium*, & *Bononienses* jam equitaverunt ad *Est*. Unde, si vobis placet, ibo *Paduæ*, ut pacem componam, quam nemo est ausus *Paduæ* nominare. His verbis Dominus *Canis* annuit, & receptis ab eo obsequiis, *Marsilio* nepote *D. Jacobi*, & *Jacobino* filio *Nicolai de Carraria*, Dominus *Jacobus* cum *D. Vanni de Pisis*, *Paduam* equitavit, qui exposuit dolores, & angustias *Paduanorum*, qui erant cum ipso *Veronæ*, & *Vicentiæ* carcerati. Supplicans igitur *Paduanis* de pace pro consilio saniori, ei *Macharuffus* de *Macharuffis* contradixit palam¹³, allegans mortem *D. Bernabovis* ejus fratris, & veteres inimicitias inter Commune *Paduæ*, & illos de *Verona*, jam longissimo tempore constitutas. Postremo pax convenit hac forma. Quod *Paduani* extrinseci esse debeant perpetuò forbanniti, & quod carcerati liberè relaxentur. Quod factum fuit eodem anno, die septimo *Octobris*. Hac pace gaudet tota *Marchia*, sperans eam perpetuò duraturam¹⁴.

EMENDATION. LOCOR. ALIQV. AB OSMANY.

(a) Tamen credens consilio saniori. Fortè melius. tamen cedens &c.

VAR. AL. LECT. DVOR. PR. CODD. MVSS. ET PET.

1 *Beltramus Gulielmi Catelanus*. M. *Beltramus Gulielmus Catelanus*.

2 *Ponzonus Potestas cum Paduanis*. P. *Ponzonus Potestas*, vir integerrimus, cum *Paduanis*.

3 *Montursii*. V. *Montis Vrsii*, ut infra pro *Montursio*, *Monte Vrsio*.

4 Voluit etiam (licet impar) cum *Paduanis* bellum sumere. P. voluit etiam (licet impar *Paduanis*) bellum sumere.

5 Tamen credens consilio saniori. P. Credidit tamen consilio saniori.

6 *Briamons*. P. *Briamontus*. M. *Briamonte*, ut infra Cap. sequenti.

7 Sperantes habere *Vicentiam* violenter, pace neglecta, &c. P. Sperantes habere *Vicentiam*, violenter pace neglecta, &c.

8 Compulsi omnes. P. Compulsi omnes.

9 De *Scornazanis*. V. de *Scornacanis*.10 *Pecius*. M. *Pezze*.11 De *Pipere*. Idem, de *Piperibus*.12 Ait enim Domino *Canis*. Deest in V. enim.

13 Qui erant cum ipso *Veronæ*, & *Vicentiæ* carcerati. Supplicans igitur *Paduanis* de pace pro consilio saniori, ei *Macharuffus* de *Macharuffis* contradixit palam. V. Qui erant cum ipso *Veronæ*, & *Vicentiæ* carcerati, supplicans *Paduanis* de pace pro consilio saniori. *Macharuffus* de *Macharuffis* contradixit palam.

14 Sperans eam perpetuò duraturam, V. Sperans pacem perpetuò duraturam.

C A P. XXIV.

MCCCXV. Mense Augusti.

De morte fratris Regis Apuliæ.

Ugutio de
Fasola.
Robertus
Rex.
Pugna inter
Ugutionem
& Floren-
tinos.
Mors Petri
fratris Regis
Apuliæ,
Caroli
F. Principis
& filii U-
gutionis.

Post mortem Imperatoris Henrici, Ugutio della Fasola Pise, & Luca dominium invadit. Postea Castrum Montis Catini obsedit hostiliter. In ejus oppositum Florentini postulaverunt auxilium Regis Roberti, qui Florentiam misit Principem, & Dominum Petrum fratres suos. Dum verò Florentini pararent in tali loco ponere Castra sua, ut Ugutionem cum suo exercitu subjugarent, Ugutio se viriliter paravit ad pugnam. Fuit bellum acre nimis. Conveniunt hinc inde nationes fortissimæ. Post multas dimicationes Ugutio victoriam habuit gloriosam. In hoc bello fuit strages maxima occisorum: sed inter cæteros occubuerunt Dominus Petrus frater Regis, & Karolus filius Principis. Ipse verò Princeps turpiter Florentiam remeavit. De parte Ugutionis obiit filius suus. Fuit hoc MCCCXV. de

27 Ugolinus de
Liazaris.
Merulus de
Assio.
Ubertus de
Cancellariis
Potestates
Paduæ.
Urfi Judicis
mors.
Berardus
alii.
Leana par-
vus. Conspi-
ratio contra
Canem.

1317

Mense Augusti, Potestate Domino Ugolino de Liazaris de Bononia, qui successit in regimine Domino Francisco de Carulo. Domino Ugolino successit Dominus Merulus de Assio. Huic successit Dominus Ubertus de Cancellariis de Pistorio, qui amputare³ jussit caput Domino Vrsio suo Judici, qui volebat⁴ prodere Paduam Domino Cani. Ore proprio fuit confessus.

Potestate Domino Brogo de Cornio MCCCXVII. Mense Martii, Leana quædam leones tres peperit Venetiis, in istis partibus res mi-

C A P. XXV.

MCCCXVII. Mense Martii in die Sancti Spiritus.

De Pace facta, & morte Comitis S. Bonifacii.

Domino Cane magnifice existente in obsidione cujusdam castri Brixienfis, aliqui Pa-

VAR. AL. LECT. DVOR. PR. CODD. MVSS. ET PET.
1 Et Karolus filius Principis. V. Carlo filius Principis.
2 Merulus. P. Merolus.
3 Amputare. V. amputari.
4 Qui volebat. P. Quod volebat.

Aduani habito tractatu cum aliquibus Proditoribus Vicentinis, qui licet, ut Paduani melius de ipsis confiderent, secretè dedissent filios suos obfides: tamen Domino Cani revelabant, quaten- taverant in secreto, vinxerunt Dominum Vinciguerram, Comitem Sancti Bonifacii cum forenfi militia Vicentiam equitare⁵. Qui circa diem intravit Burgum de Berega, expectans intrare Civitatem, secundum quod promiserant intrinseci proditores. Nam nuncius de Grimanis Civitatem exivit, asserens pro certo prodere Civitatem⁶. Dominus verò Canis cum suis, hujus facti insciis extrinsecis, clam intra- vit, qui Dominum Antonium de Curtarodulo Civem Paduæ cum aliis militem fecit. Et ait: Extrinseci proditores contra pacem Vicentiam invaserunt; sed Dei auxilio hodie vestra virtus me in Padua habere faciet principatum⁷. Et sic, aperta porta Civitatis, contra militiam Paduanam feliciter dimicavit, omnesque fugavit, multos occidit, & multos etiam carceravit⁸. Comitem Sancti Bonifacii, inimicum, & captivum, honorificè tractavit: qui tamen mortiferè vulneratus obiit Vicentiæ, & datus fuit honorificè sepulturæ. Dominus Piscarefius de Verona etiam captus obiit in carceribus. Fuit hoc MCCCXVII. mensis Martii, in die Sancti Spiritus, Potestate Domino Obizone de Obicinis⁹ de Pisis. Quia hoc terruit Paduanos, Dominus Odoricus de Cucagna venit Paduam ad stipendium cum centum elmis.

Vinciguerram Comes S. Bonifacii. Mel. De Berica. Grimanis Vicentini. Ant. de Curtarodulo. Legunt alii. Qui ait ad D. Antonium de Curtarodulo Civem Paduæ. Vestra virtus, & Clades altera Paduanorum ad Vicentiam. Vinciguerra obiit. Piscarefius mbrs. Obizo de Obicinis Potestas Paduæ. Odoricus de Cucagna.

5 Domino Cane. &c. usque. Qui circa, &c. Mutile P. Domino Cane magnificè existente in obsidione cujusdam castri Brixienfis, aliqui Paduani melius confiderent, secretè dedissent filios obfides: tamen ei guerram Comite S. Bonifacii cum forenfi militia Vicentiam equitare. Toridem habentur in M.

6 Exivit, asserens pro certo prodere civitatem. Desiderantur hæc omnia in M.

7 Qui D. Antonio de Curtarodulo Civem Paduæ cum aliis militem fecit, & ait. Extrinseci proditores contra pacem Vicentiam invaserunt; sed Dei auxilio vestra virtus, me in Padua habere faciet principatum. In eodem leguntur hæc tantum hoc loco. Qui ait ad D. Antonium Curtarodulum Civem Paduæ. Vestra virtus me in Padua habere faciet principatum.

8 Et multos etiam carceravit. Deest in V. copula.
9 De Obicinis. M. de Obizinis, ut infra Cap. II. Lib. II.

EXPLICIT LIBER PRIMUS.

I N C I P I T S E C U N D U S.

C A P. I.

MCCCXVII. Die 21. Decembris.

De Monte Silice capto a D. Cane.

Comes Go-
ritie faves
Cani.
Machonus
proditor
Montis-
silicis.
Brixianus
Buzzaca-
rinus Pot-
estas Mon-
tisilicis.
Mons Sili-
cis D. Cani
proditor.
Raynerius
de Canossa
Potestas
Paduæ.

Post mortem Comitis Sancti Bonifacii, D. Canis, de pace fracta volens facere ultionem, secretè tractavit habere Montemsilicem. Qui ad se convocavit Comitem Goritiae cum tercentis elmis, qui per Fel- trem, quem tenebat Dominus Guezilus de Camino, Vicentiam equitavit. Dum verò vellet mittere ad effectum, quod tractaverat cum Machono, mediantibus aliquibus extrinsecis Paduanis, equitavit versus Montemsilicem per partes Pedevendæ. Post mediam horam noctis intravit Montemsilicem, & Brixianus de Buzzacarinis, negligens in custodia, fugit ad Castrum, quod postea dedit Domino Cani paucis diebus capsis,

Eunde fuit de Padua forbannitus. In ortu Solis infortunio Paduæ nunciato, fuit tantus timor & tremor, quod Domina, & Burgenses cum filiis, & divitiis Venetias fugierunt: immo etiam quidam viri, foemineam verecundiam non timentes. Et fuit hoc MCCCXVII. die 21. Decembris, Potestate Domino Raynerio de Canossa de Regio, qui statim renunciavit, & ei successit Petrus de Lapide de Tarvisio. Die nato, in auxilium Paduanorum venerunt ducenti equites, & pedites mille de Tarvisio. Capto Montemsilice, die sequenti Dominus Canis impugnavit Villam Estensem, & eam accepit violenter. Fuit tamen in ipsa pugna vulneratus in pede. Tunc Estensis Villa, bonis spoliata, & igne consumpta, extitit a suis incolis inhabitata. Altera die Antonius Filarolus Potestas Montagnanæ, cum Gulielmo Curmiano de Cabelonia stipendiario, turpiter sine pugna fugit Abbatiam. Unde Montagnana data fuit domino Baylardino de Nogarolis, re-

* Alti della Parte. Petrus de Lapide Potestas Paduæ. Tarvisini auxilium Paduanis. Villa Estensis capta a Canis. Antonius Filarolus Potestas Montagnanæ. Gulielmus Curmianus Montagnana Cani tradita. Baylardinus de Nogarolis re-

cupienti pro Domino Cane della Scala.

28 Post hæc Dominus Canis exercitum suum posuit in Terradura, ubi etiam convenerunt Ambassatores de Venetiis pro pace tractanda. Die vero VII. exeunte Januario, existentibus Paduanis. Dominus Canis intravit in Plebatum violenter. In ejus transitu Antonius Boteghinus de Zaccbis viriliter * percussit in hostes; qui transiverant undas fluminis superatusque, cum equo mortuus permanfit ibidem. Cæteris Paduanis de campo fugatis, multi tamen remanserunt carcerati. Villæ omnes Plebatus; post omnem spoliationem bonorum, fuerunt igne consumptæ. Exercitum vero Dominus Canis posuit juxta pontem Sancti Nicolai, & continuo omnia devastabat usque ad portas; immo semel persequendo Redolphinum de Villata, stipendiarium Paduæ, usque ad portam omnium Sanctorum, quasi potuit cum eo Civitatem intrare. Dum Paduani in Palatium convenissent, causa eligendi Capitaneum Populi, ut sic melius resisterent inimicis, Tartarus de Lendenaria, & Clarellus de Buglis¹ ad invicem se rixantes in Palatio, totam Civitatem commoverunt ad arma, unde armati elegerunt Capitaneum populi Dominum Odoricum de Cucagna. Hic finito suo officio², timens forte de gestis reddere rationem, clam de Civitate migravit.

C A P. II.

MCCCXVIII. Mense Februarii.

De secunda pace facta cum Domino Cane, & de quibusdam de Civitate fugatis.

EXercitu Domini Canis juxta pontem Sancti Nicolai constituto, tractatores pacis Paduæ retulerunt pacta pacis. Tunc in Majori Consilio Dominus Jacobus de Carraria consuluit fieri pacem pro consilio saniori. Macharuffus de Macharuffis contradixit palam, asserens fieri pacem ad instantiam illorum de Carraria, qui nituntur partem Imperii sustinere. Firmato consilio Domini Jacobi, quasi omnibus annuentibus, Macharuffus cum suis sequacibus totam Civitatem commovit ad arma. Domus verò tractatorum pacis, scilicet Dominorum Henrici de Scrovegnis, & Belchari³ Doctoris legum, fuerunt spoliatae. Contra Dominum Jacobum etiam insultassent, nisi quod eum sequebatur magna militum comitiva. Aliquibus suspensis, negotioque sedato, statim Dominus Jacobus nocte sequenti equitavit ad Dominum Canem, pacemque firmavit hac forma. Primò, quod D. Canis, dum vixerit, habere debeat Montemilicem, Turrim passus ad Est, Castrum Baldum, Montagnanam. Item rebelles Paduæ, scilicet Dominus Nicolaus de Lucio, * Marcus de Forzate, Raynaldus, & Gaubardus de Scrovegnis, Traversus de Delesmaninis, Gregolus & Odoricus de Pojana, & omnes alii extrinseci Paduani restituantur in integrum. Hoc fuit in MCCCXVIII. mensis Februarii. Paduani volentes adimplere, quod de pace promiserant, extrinsecos suos rebelles Paduæ receperunt in festo Resurrectionis Domini Nostri Iesu Christi, & in ipsos contulerunt honores, & officia Civitatis. Eorum adventum timens Macharuffus spontè fugit Ferrariam, ubi dominabatur Raynaldus Estensis Marchio, qui ejus habebat neprem in uxorem. Gebellini ad gratiam Paduanorum restituti, volentes mittere ad effectum, quæ

A tractaverant in secreto, ad plateas fecerunt insultum, & quorundam domos spoliaverunt, etiam homicidia committendo. Hoc timore fugierunt de civitate omnes Macharuffi. & illi de Polatrisana, de Terradura, de Maliciis, Joannes de Campo Sancti Petri, Dominus Conradus de Vigontia, Abbas Sanctæ Justine cum Mustato Poeta ejus fratre, & alii. Tunc verò erat Capitaneus Populi Dominus Obizo de Obicinis⁴ de Pisis, qui etiam de Civitate recessit, quia præsumpsit armata manu tanto sceleri obviare. Auctores verò sceleris increpantibus respondebant: hoc facimus, quia nos injustè compulerunt longo tempore mendicare: & etiam recepimus in mandatis a Domino Cane Magno, quod Domui de Carraria essemus obediens, tanquam sibi, quorum auxilio & assensu nostram fecimus ultionem. Fuit hoc statim eodem anno mense Junii.

C A P. III.

MCCCXVIII. Die 16. exeunte Julio.

De dominio dato Domino Jacobo de Carraria.

EXPulsis contentis in superiori Capitulo, omnes de parte Ecclesiæ, qui Paduæ remanserant, formidantes, cæperunt consilium in Dominum Civitatis eligere Dominum Jacobum⁵ de Carraria. Ad hoc etiam consenserunt omnes de parte Imperii de mandato Domini Canis della Scala: & sic in omnes de parte in Majori Consilio extitit reformatum in MCCCXVIII. die VII. exeunte Julio. Die verò primo Augusti hac de causa fuit Paduæ magnum festum. Die VII. Septembris Dominus Jacobus fuit cum Domino Cane in Villa Montis Galde, a quo Dominus Canis requirebat, quod omnes Paduani extrinseci, tanquam proditores Paduæ, bannirentur: sed Dominus Jacobus facere recusavit. Fuerunt hæc Potestate D. Joanne de Molino de Venetiis. Timens Dominus Jacobus habere guerram cum Cane, ut posset securius in Padua dominari, sapienti tractatu promissit filiam suam Thadeam, & infantem, dare uxorem Mastino, nepoti Domini Canis, propter quod speravit D. Canem suum propositum⁶ refrænare. Fuit hoc eodem anno, mense Decembris.

C A P. IV.

MCCCXVIII. Die primo Octobris.

De Obsidione Tarvisii, & qualiter fuit datum Comiti Goritiæ.

ALiqui de Majoribus de Tarvisio cæperunt consilium malignum. Quorum tractatu Ugutio della Fasola, quondam Dominus Luca & Pise, nunc Magister Militum Domini Canis de Verona, cœpit versus Tarvisum equitare. Qui furtivè Civitatem intrasset; sed pluvii, & obscuritate temporis impeditus, taliter se arctavit, quod die facto Tarvisini pace fruenter, a tali periculo evaserunt, ad portas Civitatis subito occurrentes. Hujus sceleris auctores, spe fraudati, dixerunt Ugutioni. Multa castra Domino Cani nobis mediantibus subjacebunt, quæ Tarvisum penitus subjugabunt, & sic Articus⁷ Avocatus⁸ Tarvisii suum proprium castrum de Noale tenuit in damnum & opprobrium Civitatis.

B 3

tis,

VAR. AL. LECT. DUOR. PR. CODD. MUSS. ET PET.

1 De Buglis. M. De Balgis.

2 Hic finito suo officio. P. Hic functo suo officio.

3 Belchari. M. Belcarii.

4 De Obicinis. Idem, de Obizinis, ut supra lib. 1. cap. ult.

5 Snum propositum. M. Hunc suum propositum.

6 Avocatus. M. Advocatus.

Guezilus de
Monfirmo.
Afolum.
Mons Bel-
lunz. Mon-
fientum
evertitur.
Gulielmus
de Ronico.

Guezilus de
Camino
Coniglia-
num obsidet.
Rambaldus
Comes.
Guezilus
Avocatus.
Altinerius
de Azoni-
bus.
Tarvisini se
dunt Fede-
rico. Com.
Goritia Vi-
carius Tar-
visii.

tis, cujus uxorem Dominus Canis cognovit, & ex ea filios procreavit. Guezilus de Monfirmo occupavit Afolum, & Montem Bellune, castra posita in Pedemonte. Hic Guezilus tempore subsecuto carceratus fuit per Comitem Goritiae, & castrum suum de Monfirmo fuit destructum. Gulielmus etiam de Ronico¹ revelavit. Ugutio suum exercitum posuit juxta Tarvisium, ubi dicitur le Fontane. Ad hunc exercitum equitavit Dominus Canis, putans habere Tarvisium. Dominus Guezilus de Camino cum trecentum elmis, & peditibus obsedit Coniglianum toto tempore hyemali in Domini Canis auxilium. Inceperunt hæc MCCCXVIII. Die 1. Octobris. Intrinseci Tarvisini, scilicet Rambaldus Comes, Guezilus Avocatus, frater Artici prædicti, Altinerius de Azonibus, & alii nobiles de Tarvisio propter oppressionem, quam sustinebant a D. Cane, qui extra Civitatem omnia pacifice possidebat, consulerunt² recurrere ad majorem; & suos solemnes Ambassatores miserunt ad Ducem Austriæ, se dicentem Romanorum Regem. Qui offerens auxilium, statim in Tarvisio Comitem Goritiae constituit suum Vicarium, qui cum suis Theotonicis magnificè versus Tarvisium equitavit. Hoc viso Dominus Canis cogitavit habere pacem cum Comite de Goritia. Vnde statim insimul convenerunt, paxque convenit. Dominus Guezilus de Camino de obsidione Conigliani recessit, & gens Comitum ivit in castrum. Comes vero cum magno gaudio fuit receptus, & Civitas ab obsidione extitit liberata in MCCCXIX. mense Junii.

C A P. V.
MCCCXIX.

De obsidione Civitatis Paduæ.

Renaldus,
& Obizo
Esfenses.

Sermo D.
Canis.

Tarvisio in potestate Comitum constituto, Dominus Canis, Vicarius Veronæ, & Vincentiæ, secretè tractavit habere Renaldum, & Obizonem Marchiones Esfenses, qui in Ferraria³ Ecclesiæ revelabant, in sui favorem: ac etiam Paduanos extrinsecos, quorum nunquam fuerat amicus. His sic dispositis, ait Vicarius Veronæ: Jam instat tempus equitandi versus Paduam, qua omnino non poterit a nostris viribus se defendere, tanta est virtus nostra. Jam enim Tarvisium, Ferraria, & extrinseci Paduani nobis favent. In Civitate erit scisma, quia dicemus eam velle reducere ad Commune, & Dominum Jacobum ejicere de dominio, quod est bonum, quia in Padua multa maleficia committuntur injustè; nec de iis aliqua sit justitia. Intellexi etiam, quod dum Paduæ fieret monstra peditum, omnes habentes signa regalia exclamabant, subleventur Ecclesia, & pars Imperii opprimatur: & hoc signum erit contrarium nostre parti. Vnde Civitas est taliter opprimenda, quod ejus cives indomiti, & rebelles, si possit, doloribus & angustiis superati, flexis genibus veniant ad mandata. Volens amodo⁴ invenire causam contra Paduam, misit litteras Domino Jacobo, continentibus, quod amici sui extrinseci Paduani restituerentur in integrum absque mora, alioquin intendebat suis necessitatibus subvenire. Dominus Jacobus manifestè cognoscens, quod Dominus Canis se extrinsecorum simulabat amicum, ut posset commodè contra Paduam insultare, Veronam misit

Littera ejus-
dem ad Ja-
cobum de
Carraria.
Legatio pri-
ma dicti Ja-
cobi ad Ca-
nem. D.
Canis bel-
lum repetit.

VAR. AL. LECT. DUOR. PR. CODD. MUSS. ET PET.

- 1 De Ronico. Idem. de Ronico.
- 2 Consulerunt. Idem. Consulerunt.
- 3 In Ferraria. P. In Ferrariam.
- 4 Volens amodo. Deest in P. Omodo.

suos Legatos, offerens Domino Cani, se velle in Paduam recipere suos amicos, tanquam Cives. Dominus Canis, volens omnino mittere ad effectum suum intentum, equitavit ad Montemsilicem. Die vero V. Augusti exercitum posuit in Burgo Sanctæ Crucis juxta Paduam, Potestate Domino Marco Gradenico de Venetiis MCCCXIX. Adhuc Dominus Jacobus sperans posse Domini Canis animum mitigare, misit ad eum suos Legatos pro pace tractanda, sed nihil profuit.

Marquis
Gradenico
Potestas Pa-
duæ. Lega-
rio altera
Jacobi Car-
rariensis ad
Canem.

C A P. VI.

Eodem Millesimo.

De Concione facta in Palatio.

Dominus Jacobus cogitans defendere Civitatem, facta in Palatio civium publica concione, ait:

Concio Jaco-
bi de Carraria ad Popu-
lum Padua-
num.

O Cives, qui pro libertate pugnatis, patriamque defenditis, audiat⁵ pacificè verba nostra. Tunc omnes unanimiter siluerunt. Facto silentio, ait: Post captum Montemsilicem, pacem composui inter Dominum Canem, & Commune Paduæ: Paduanos extrinsecos ad Patriam suam reduxi: item post Civile bellum Civitatis Dominum acceptavi solummodo, ut tanquam Pater, Patria providerem. Cum Domino Cane pace sacramento firmata, vinculis Matrimonii, & pœnis pecuniariis me obligavi, ut vos tanquam filios conservarem. Hæc tamen omnia nihil prosunt. Jam enim multi Paduani, præferentes Civibus hostem, de Padua recesserunt, de quibus faciemus vobis medianibus ultionem. Dominus vero Canis, pace neglecta, & de perjurio parùm curans, nos invasit injustè: unde justitiam fovemus, & pro libertate pugnamus. Estote ergo parati armis, & equis, ut, cum visum fuerit, in hostes viriliter equitemus. His verbis propositis, omnes alta voce dixerunt. O Defensor omnium, vestrum est precipere. Precipite ergo paratis in omnibus obedire. In paucis vero diebus suburbia Civitatis fuerunt munita spaldis, foveis, & bel-fredis.

Responsio

C A P. VII.

Eodem Millesimo, Mensibus Augusti, & Septembris.

De Castro Bassanelli.

EXISTENS Dominus Canis in Burgo Sanctæ Crucis, post triduum habuit turrim Bassanelli; postea jussit fieri rostram in flumine, & Paduam privavit aqua, & sic caruit molendinis. Post hæc juxta turrim constituit ligneum castrum fortissimum, & pulcherrimum in aspectu, cui erat nomen Isola della Scala. Ibi constituit Potestatem Ribaldum suum militem, qui possessiones, & bona Paduanorum, qui Civitatem defendere nitentur, Paduanis extrinsecis consignavit, appellans intrinsecos suos rebelles. Huic Castro libere respondebant omnes Villæ Paduani districtus: Villæ vero posite circa Paduam, ne ex eis Paduani perciperent aliqua victualia, & omnes ultrabrentanæ partes, distantes a Castro bonis omnibus fuerunt spoliatae, igne consumptæ, earum incolæ quasi omnes in Mestire fame, frigore, & diversis angustiis perierunt. Totam Civitatem circuit via plana, ut sic facilius currere posset ad omnem partem Civitatis. Stat amodo Civitas ab hostibus circumdata, & in tantum, quod exire Ci-

Canis peti-
tur Turri
Bassanelli.

Isola della
Scala.
Ribaldus
Miles Ca-
nis, dicta
Isola Padu-
æ.

5 Audiat. P. audite.

Marchiones Edenses, Raynaldus, & Obizo, Abbatiam, Lendenariam, & Rhodigium invaserunt, quæ licet sint Ferrariensis districtus, tamen fuerant a Marchionibus Paduæ subjugata temporibus retroactis. Fuerunt hæc eodem anno, mensibus Augusti & Septembris.

C A P. VIII.

Eodem Anno.

De Gestis per Paduanos & Cittadella, & Ambassatoribus Venetorum.

Paduani, post adventum Domini Canis Paduam, reducerunt de districtu, quæcunque victualia potuerunt, cum festinantia tam magna, quod vix intrare poterant Civitatem tanta erat multitudo volentium se, & sua in loco tutissimo collocare. Paduani privati molendinis reducerunt Paduam quæcunque pestrina potuerunt de omni parte districtus, nova etiam fabricantes ad portam quamlibet Civitatis. Deputati erant continuo aliqui de Nobilibus Civitatis pro custodia nocturna; tertia pars omnium Civium continuo vigilabat. Ambassatores solemnes, Ubertinum Juvenem de Carraria, Joannem Judicem de Vigontia, Albertinum Mussatum Poetam, miserunt in Tusciam auxilium imploratum. Dominus Jacobus secretò misit Tarvisum suos Legatos, offerentes Bassianum, Cittadellam, & florenos. Comiti de Goritia, ut Paduæ subveniret. Ipse verò sagax hoc retulit Domino Cani, habitoque tractatu recepit a Domino Cane Asolum, & Montebellunam, castra Tarvisini districtus; pro se verò tenuit castrum de Noale. His castris redditis, Comes Goritiæ fingens se Domini Canis amicum, literas misit continentes: Nos Comes Goritiæ a Duce Austriæ receptus in mandatis quod receptis Castris nostris a domino Cane, fidei Sacri Imperii, debemus ei præstare auxilium, & favorem. Quare vos, & vestra mittimus diffidando. His verbis auditis, die sexto Octobris Dominus Jacobus comburi jussit Vigontiam, Peragam, & multas alias villas, timens adventum Comitis de Goritia. Ait tamen, Tot, & talia munera promittimus, quod Comes omnino venire in nostrum auxilium non desisset. Venetiarum Legati, pacem componere confidentes, ex parte Domini Canis Paduæ retulerunt: Cum Domino Cane pacem habere potestis his præmissis, quod Dominus Jacobus de Carraria renunciaret Dominio Civitatis, & quod stipendiarii Paduæ expellantur, & extrinseci Paduani restituantur in integrum, omni exceptione remota. Quibus ait Dominus Jacobus: Mibi consulunt Sapientes, ut Vos Legati Domino Cani breviter exponatis, quod manifestè cognoscitur, cum velle Paduam subjungere, dum querit Paduæ expellere* defensores, & Lupos ponere in ovile. Quare postulata displicent universis. Dominus Canis de verbis Domini Jacobo nihil curans, qui etiam Cittadellam tenebat hostibus circumdatam, recepit obfides ab incolis Cittadellæ de Cittadella danda Domino Cani, nisi infra decem dies ei succurrerent Paduani, quod fieri non potuit. Unde Domino Cani data fuit Cittadella die primo Novembris; mortuo tamen propter multas vigilias Luceſio de Pernumia, quem Dominus Jacobus miserat Cittadellam pro custodia.

VAR. AL. LECT. DVOR. PR. CODD. MVSS. ET PET.

1 Dum querit Paduæ expellere defensores, M. Dum querit Pastores expellere.

C A P. IX.

MCCCXIX. Die IV. Novembris.

De Padua data Comiti Goritiæ.

Interim Dominus Jacobus ait Ambassatoribus de Venetiis: Placet, ut redeatis ad castrum, ut tentetis Domini Canis animum mitigare. Qui redeuntes retulerunt. Hanc pacem habere potestis, si vos, Domine Jacobe, renunciatis Dominio Paduæ: extrinseci restituantur² in integrum: & Potestas Paduæ eligatur, qui sociatus stipendiariis non suspectis, arbitrium habeat in regendo. Item videtur Domino Cani pro reformatione status Civitatis Paduæ, quod ex extrinsecis, & intrinsecis sint aliqui confinati³, donec inter eos per vincula parentela amicebuntur. Adhuc fieri ligam⁴ requirit inter Commune Paduæ, & Dominum Canem, & quod per Commune Paduæ conferatur sua ligæ secundum quod faciunt⁵ alii socii Lombardiæ. Ultimo requirit⁶ Dominum Bassiani, offerens facere pro cambio Bassiani⁶ de Cittadella, secundum quod Ambassatoribus Venetiarum videtur convenire. Dominus Jacobus hanc pacem renuit: qui tamen continuo & secretè procurabat auxilio Comitis Goritiæ se defendere, suadentibus Paduanis. Qui a Comite habuit hoc responsum: Quod cum habere poterat defensorem, si Paduam eidem consignabat, recipienti nomine Ducis Austriæ Regis Romanorum. Qui assererat pro certo Dominum Canem de campo fugare, ac etiam Montem Silicem, Montagnanam, Rhodigium, & omnia loca, quæ Commune Paduæ temporibus retroactis possidebat, in Paduanorum manibus liberè consignare. Quæ omnia Consilio Paduæ placuerunt. Electus itaque fuit Syndicus Aleardus de Basiliis, qui dedit dominium Paduæ Comiti de Goritia, recipienti nomine Ducis Austriæ. Qui statim alacriter acceptavit, & juravit se eximere Castra prædicta, & Paduanorum districtum, de manibus cujuslibet illiciti detentoris. Fuerunt hæc MCCCXIX. Die IV. Novembris.

C A P. X.

Eodem Milleſimo. Die X. Novembris.

Qualiter D. Canis voluit capi, & de extrinsecis Paduanis condemnatis.

Coritiæ Comes simulans se amicum D. Canis de Verona, misit ad castrum Bassanelli centum milites Theotonicos, quorum Centurioni secretè mandavit, ut viso vexillo rubeo supra moenia Civitatis sciret pro certo ipsum fore in concordia cum Paduanis, & quod insultantibus Paduanis contra hostes nil timeret, imò potius cum suis Theotonicis viriliter equitaret, ostendens se velle resistere Paduanis⁷, & Dominum Canem,

EMENDATION. LOCOR. ALIQV. AB OSII MANV.

(a) Adhuc fieri ligam. Melius. Ad hæc fieri ligam!

2 Renuntietis dominio Paduæ: extrinseci restituantur. V. renuntietis dominio: Paduani extrinseci restituantur.

3 Quod ex extrinsecis, & intrinsecis sint aliqui confinati. M. Quod de extrinsecis fiant aliqui confinati.

4 Secundum quod faciunt. M. secundum quod conferunt.

5 Ultimo requirit. V. ultimo requiritur.

6 Offerens facere pro cambio Bassiani. Desiderantur hæc in V.

7 Viriliter equitaret, ostendens se velle resistere Paduanis. P. viriliter equitare, se velle resistere Paduanis.

nem, saepe confuetum ante omnes occurrere inimicis, captivum duceret *Paduanis*¹. De concordia secreto convenit iussu Comitis. Dominus *Jacobus* ostenso vexillo rubeo modo praedicto, secreto mandavit apertis januis Civitatis occurrere inimicis. Cum Dominus *Canis* aspexit hoc vexillum rubeum super moenia Civitatis, ait *Vgutioni della Fasola*: Hoc Vexillum rubeum proditionis monstrat signum. Et² forsan conscius³ huius facti, gentem Comitis spoliavit armis, & equis, & quosdam ligatos ferreis vinculis carceravit. Fuit hoc die primo *Novembris*. Die vero quinto D. *Canis*, munito Castro, exercitum suum posuit juxta pontem *Brentae* de *Vico Ar-*

Canis calliditas.

* Al. Fortius.

Traversus de Delesmaninis. Exulum Paduanorum pane.

Marsilius de Carraria. Ant. de Curterodulo.

geris³ & *Traversum* de *Delesmaninis* misit *Peragam*, ut nullus posset securè de *Tarvisio Paduam* equitare. Sextodecimo die ejusdem mensis *Paduani* extrinseci cum filiis in tertium gradum, ut proditores, & rebelles, fuerunt condemnati, & eorum bona publicata: domus vero eorum dirutae a fundamentis *Paduam* deformabant. Quae domorum destructio facta fuit Consilio Dominorum *Marsilii de Carraria*, & *Antonii de Curterodulo*, quorum domus in Villis positas destruxerant extrinseci *Paduani*. Ab hac die inantea extrinseci Villas igne cremabant, domos funditus eruebant, & sic intrinseci *Paduam* desolabant. *Paduani* expectantes auxilium Comitis *Goritiæ*, clauserunt omnes Portas Civitatis circa magnam custodiam vigilantes, & sic *Paduani* erant quasi in Civitate propria carcerati.

C A P. XI.

MCCCXX. Die III. Januarii.

Hic primo Vicarius Ducis Austriæ intravit Paduam.

Cum *Paduani* non cessarent litteris, & Nunciis a Comite *Goritiæ* auxilium implorare, victualibus jam privati, *Goritiæ* Comes *Vngarorum*, *Sclavorum*, *Theutonicorum*, & diversarum gentium fecit maximum apparatus equitum decem millium. Dum verò vellet omnino *Paduam* equitare in Domini *Canis* detrimentum, *Vlricus* miles Ducis *Austriæ* de *Valse* Capitaneus cum Ambasiatoribus Ducis *Karintiæ* *Tarvisum* intravit, qui de pace cum Comite, & Domino *Canis* se voluit mediare. Et post tractatum *Paduam* intravit MCCCXX. die III. Januarii exponens *Paduanis*, quod videbatur placere (a) Domino *Canis* circa pacem, scilicet, quod *Padua* daretur in manibus *Vlrici* praedicti, nomine Ducis *Austriæ*, & quod usque ad medium Quadragesimæ Dux *Austriæ*, & Dux *Karintiæ* possint, & debeant terminare de dicta Civitate, quod sibi videbitur convenire, ac etiam de *Paduanis* extrinsecis. Item, quod de omnibus discordiis, ortis inter Dominum Comitem *Goritiæ*, & Dominum *Canem*, possint dicti Reges disponere, ut eis laudabilius videbitur convenire, & quod interim stratae sint securae, pro quibus omnibus disponendis parlamentum debeat esse in *Bolzano*. Quae omnia placuerunt. Et sic die quinto Januarii in pleno arrenge Dominus de *Valse*, nomine Ducis *Austriæ*, recepit Civitatis Dominium.

Auxilium Comitis Goritiæ.

Vlricus de Valse.

Conditiones Pacis a D. Canis propositae.

Bolzanum. Vlricus de Valse intrat Paduam.

EMENDATION. LOCOR. ALIQV. AB OSII MANY.

(a) Quod videbatur placere. Melius. Quid videbatur placere.

VAR. AL. LECT. DVOR. PR. CODD. MVSS. ET PET.

1 Duceret Paduanis. Idem, ducere Paduanis.

2 Et forsan conscius. M. & conscius.

3 Vicoaggeris. Idem, Vicoaggeris, ut alibi supra.

A His dispositis, Dominus *Canis* cum suo exercitu *Vicentiam* equitavit munitis *Paduanorum* Castris. Nam castra omnia possidebat, exceptis *Bassano*, & *Pendisio*. *Goritiæ* vero Comes suo pulcherrimo guarnimento grates retulit, & dedit licentiam recedendi. Ab hac die stant in parte Imperii *Paduani*. In Castro *Bassanelli* pro Domino *Canis* erat Potestas *Simon Philippus* de *Pistorio*, qui districtum *Paduæ* totaliter gubernabat, & in Villis habebat suos Rectores; etiam ante portas Civitatis stabant procurantes, ne aliquis cum victualibus Civitatem intraret, nisi soluto maximo vestigale, quod esse poterat dimidium rei conductæ. His angustiis, & majoribus stimulat, in parlamento *Bolzani* spem habebant. Suadente Domino de *Valse* die XIII. Januarii Comes *Goritiæ* munivit *Bassanum Theotonicis* de beneplacito *Paduanorum*. Fuerunt hæc Potestate Domino *Marco Gradenico* de *Venetis*.

Bassanum. Pendisium.

Simon Philippus de Pistorio.

Bassani munitio.

33 Marcus Gradenico Potestas Paduæ.

C A P. XII.

Eodem Anno, Mense Januarii.

Detregua, captione Asoli. & Montis Bellunæ.

Ambasiatores *Paduæ*, *Nicolaus de Carraria*, *Nicolaus de Rolando de Plazola*, *Jo: de Campo Sancti Petri*, *Alcardus de Basiliis* cum Domino de *Valse* iverunt *Bolzanum*, ubi esse debebat parlamentum; sed ibi Duces *Austriæ*, & *Karintiæ* non potuerunt interesse; habebant enim tractare ardua facta cum *Ludovico Duce Bavariæ*, qui etiam se scribebat *Romanorum Regem*. Quare *Austriæ* Dux hoc retulit: Nos *Federicus Romanorum Rex* nostris fidelibus *Paduanis* facimus manifestum, treguas dilatas ad Octavam Paschæ, & nos *Vicario Veronæ* similes literas destinasse. *Paduani*, cupientes Regis obtemperare mandatis, miserunt *Veronam* suos Legatos, offerentes observare treguas a Majestate Regis⁴ stabilitas. Tunc Dominus *Canis*, de Regibus, & Ducibus parum curans, ait: Volo treguas⁵ hac forma, quod *Altenerius de Azonibus* *Paduæ* Potestas⁶, regimine privetur omnino. Item, quod stipendiarii omnino cassentur a soldo *Paduæ*⁷, & quod *Domus Campi Sancti Petri* nobis restituantur, occupata ab intrinsecis *Paduanis*. Sed notum omnibus satis erat, quod dictam domum poterat faciliter rehabere. Ab hac die ruptæ sunt treguæ, & furor guerrarum fremit ubique, ut superius dictum est. Dominus *Canis* (b) Comiti *Goritiæ* dedit *Asolum*, & *Montem Bellunæ*, sperans Comitem invadere *Paduanos*, & sic desiderium suum totaliter adimplere. Sed data *Padua* Duci *Austriæ*, ceperunt inter eos inimicitiae capitales. Itaque Comite absente⁸, occasione Parlamenti de *Bolzano*, Dominus *Canis* neptem suam Dominam *Verdam*⁹ dedit in uxorem filio Domini *Guezilionis de Camino*, & Unicam filiam Domini *Guezilionis* dedit in uxorem Domino *Checkino della Scala* Nepoti suo. Hoc facto Dominus *Guezilus* cum Domino *Checkino* hostiliter equitavit, & Castra *Asoli* & *Mon-*

Nicolaus de Carraria.

Rolando de Plazola.

Jo: de Campo Sancti Petri.

Alcardus de Basiliis.

Dominus de Valse.

Federicus Romanorum Rex.

Littera Fe-

derici.

Altenerius de Azonibus.

Potestas Paduæ.

Dux.

Stipendiarii.

Verda nepes.

D. Canis.

Checkinus.

Scaliger.

Asolum.

Montis Bellunæ.

Inter.

Goritiæ.

Com. & Camino.

Nepes.

Verda nepes.

D. Canis.

Checkinus.

Scaliger.

(b) Ubique, ut superius dictum est. Dominus *Canis*, &c. Sanior utique hæc interpunctio huius loci. Vbi-que. Ut superius dictum est, Dominus *Canis*, &c.

4 A majestate Regis. M. a majestate Regia.

5 Volo treguas. V. nolo treguas.

6 Paduæ potestas. Desunt hæc in M.

7 Quod stipendiarii omnino cassentur a soldo Paduæ. V. quod stipendiarii Paduæ cassentur a soldo.

8 Itaque Comite absente. P. Ita quod Comite a.

9 Verdam. Idem, Verde.

Montis Bellunæ faciliter abstulit Theotonicis. Paduani cum Tarvisinis trepidantes nuncios mittunt festinanter Duci Austriæ, Comiti, & Domino Vrico de Valse, a Germanis auxilium implorantes. Fuit hoc eodem anno mense Martii.

C A P. XIII.

MCCCXX. Mense Madii.

De præda Bojonis, & morte Rainaldi Scrovegni.

Vandus, & Joannes Ruzerius de Vigontia fratres, ostendentes communi Paduæ se rebelles, fortificaverunt suam domum de Bojone. Quidam verò intrinseci secretè miserunt Bojonem ducentum pedites, qui Villam subito invadentes, spoliaverunt prædictos armis, & equis, & eos compulerunt turpiter in fortificia latitare; Villa verò fuit totaliter spoliata.

Duo fuerunt fratres Raynaldus, & Gaboardus de Scrovegnis. Gaboardus vero fuit cum D. Cane contra Paduam, & iste mortuus fuit, dum de Vicentia equitaret Veronam. Raynaldus venit ad mandata D. Jacobi de Carraria, & videbatur circa Civitatis custodiam vigilare; sed Dominus Nicolaus de Carraria reversus a Parlamento Bolzanis, asserens eum partem Imperii sublevare, & eum accusasse falso Domino de Valse, quod hostiliter convenisset de Civitate prodenda, in Rainaldum ipsum fecit insultum, eumque peremit in platea Ecclesiæ Cathedralis. Causa prædicta Franciscus de Vigontia frater prædictorum ivit Venetias ad confinia, & quia non paruit confinibus consignatis, ejus fidejussor, & Patruus D. Joannes de Vigontia, qui Potestas erat Vincentiæ tempore captionis ejusdem, fuit turpiter carceratus: & solutis libris mille ivit Venetias. Tandem bannitus, & publicatis bonis omnibus, aliquo tempore mendicavit. Fuerunt hæc MCCCXX. mense Madii. Item eodem mense fuit Parlamentum in Tridento.

C A P. XIV.

Eodem Anno, Die III. Junii.

Qualiter D. Canis præsumpsit intrare Paduam furtive.

Dominus Canis semper cogitans Paduam occupare vi, vel fraude, de Vicentia secretè equitavit ad Castrum, & ait quibusdam Paduanis extrinsecis: Hodie potestis in Civitate propria triumphare. Placeat ergo vobis circa introitum

34 Civitatis vires vestras ostendere. Qui statim per rostram, factam juxta viridarium S. Justine, Civitatem intraverunt furtive, quosdam verò custodes dormientes occiderunt. Cum jam Civitas esset juxta mortem, Stipendiarius quidam Parmensis versus eos subito insultavit, & ad resistendum inhabilis, terga vertens Domino Nicolao de Carraria obviavit, cui ait: Occurrite subito contra hostes ne Civitas submergatur. Tunc ille cum quibusdam in hostes fecit insultum, & Dei auxilio mediante compulit eos fugere sine ponte, quorum aliqui in foveis summersi fuerunt, aliqui deformiter truncati, nudi tracti fuerunt per plateas, nec traditi sepulturæ. De quorum numero fuerunt Rugerius de Vigontia, Antonius de Santo Vito, & unus de Brudigine: multi autem redierunt ad Castrum mortifere

A vulnerati. Paduani ex hoc triumpho habentes spem salutis, statim sequenti die fecerunt magnum festum in Ecclesia S. Justine in honorem Virginis Gloriosæ. Fuit hoc MCCCXX. die III. Junii.

Ira plenus D. Canis, qui se appellabat Vicarium Imperii, voluit colligere omnes fruges Paduani districtus, ut sic Paduani quasi fame necati currerent ad mandata. Vnde fieri jussit magnam foveam a Ponte Bassanelli usque ad flumen, per quod itur Venetias, & ibi juxta pontem de Graiciis fecit fortificiam quasi Castrum. Nullus amodo exire poterat Civitatem. Paduani videntes extrinsecos colligere fruges suas, & de Theotonicorum auxilio desperantes, inierunt consilium juxta mortem defendere Civitatem.

C A P. XV.

Eodem Millesimo.

De defensoribus Civitatis, & Paduanis, qui cum D. Cane fuerunt contra Paduam.

Theotonicorum auxilio Paduam defendebant Nobiles Civitatis, Domini Jacobus de Carraria, Philippus cum suis de Peraga, illi de capite Vacce, de Zaccbis, de Cortusis, de Sanguinacis, de Vicoargeris, de Polasfrisana, de Macharuffis, de Mussatis, de Pedeligno, Tartarus de Lendenaria, Gulielmus Dente. Tijo Novelus de Campo Sancti Petri impubes, cum matre sua Domina Cunissa de Carraria stetit Venetiis, Gulielmus ejus Nepos stetit in castro de Trivili. Omnes verò nominare esset impossibile, quia universaliter omnes Populares Civitatem libentissime defendebant. Henricus de Scrovegnis cum uxore sua, filia Marchionis Estensis, ivit Venetias maximis divitiis derelictis.

Contra Paduam cum Domino Cane fuerunt infra scripti Nobiles, & Burgenfes. Domini Nicolaus de Lutio, Lifancer, & Nicolaus de Castonovo dicti de Maltraversis, Martius, & Fordanus de Forzate, Gaboardus de Scrovegnis, Macharuffus cum omnibus de Macharuffis. Omnes de Delesmaninis, Conradus de Vigontia, de Tempo, de Vitalianis, de Caligine, de Capite listæ, de Carturio, de Villacomitis, de Sancto Vito, de Rubeis, de Frabianis, de Ronchis, de Altechinis, de Enselminis, de Capite Nigro, de Brudigine, de Partenopeo, de Vngarellis, de Terrarsa, de Malfattis, de Montagnone, de Alvarotis. Item Gregorius, Odoricus, & Bonifacius de Pojana, de quibus Dominus Canis confidebat. Erat enim Potestas Montisficis Bonifacius, in Montagnana Gregorius, postea in Bassano posuit Odoricum Potestatem: ita Dominus Canis hos summo honore tractavit. Cæteri extrinseci Paduani nobiles, & Burgenfes, vix se poterant victualibus sustentare.

C A P. XVI.

MCCCXX. Die VII. Junii in die SS. Herimagozæ, & Fortunati.

De captione Potestatis Castri.

Comes de Falimbergh cum centum militibus Theotonicis, de mandato Domini de Valse intra-

2 Juxta pontem. Idem, versus pontem.

3 De Vicoargeris. M. de Vicoaggeris, ut alibi.

4 Triville. M. Trevilla.

5 Lifancer. Idem, Lifanore.

6 Et Nicolaus. Absent ab V. copula.

7 De Delesmaninis. Desideratur præpositio in P.

8 De Enselminis. M. de Anselminis.

Vandus, & Jo. Ruzerius de Vigontia rebelles. Bojo diripitur.

Raynaldus, & Gaboardus de Scrovegnis. Mors Gaboardi. Raynaldi Scrovegni cades. Franciscus de Vigontia. Jo. de Vigontia, Potestas Vicentia.

Parlamentum Tridenti.

Allocutio Canis ad extrinsecos Paduanos.

Stipendiarius Parmensis.

Nicolai de Carraria robor.

Rugerii de Vigontia, & Antonii de S. Vito cades.

Fovea Bassanelli a quo ducta Venetias usque.

Familia Patavinæ pro libertate Patria decernentes.

Tijo Novelus de Campo S. Petri.

Cunissa de Carraria. Gulielmus de Campo S. Petri.

Al. Trevilla. Henrici Scrovegni uxor.

Familia faventes Cani. Maltraversi de Castonovo.

Fratres de Pojana.

Comes de Falimbergh.

Viricus ju-
nior.

Simon Phi-
lippus.
Altenen-
rii
Paduae Po-
testatis vir-
tus.

Paduano-
rum victo-
ria.
Jo: de Vi-
gontia.
Al. Lando
de Anselmi-
nis.
Lando de
Enselmis.
Marfilus de
S. Vito, &
Simon Vi-
storienfis
capti.

Statua Alte-
nerio poni-
tur, & bo-
na rebellium
assignatur.

Brusapor-
cum Comiti
Goritia da-
rum.

Abbas S.
Cypriani de
Murano.
Legati pacis
rejecti.

Porta Tri-
nitatis Pa-
dua.
Pontis Cur-
vi. Canis
vulnus. Hor-
tatoria ad
Commilito-
nes.

intravit Paduam. Vnde Paduani cum eo, & Virico juvene, filio Virici de Valse exiverunt per Portam pontis Curvi: & firmatis suis banderis juxta Ecclesiam S. Jacobi, jussuerunt pedites accedere ad splanandam foveam, quam fecerant inimici, ne aliquis accederet ad Plebatum.

Tunc Simon Philippus Potestas Castri cum quingentis militibus equitavit, ut resisteret, qui in tantum terruit Paduanos, quod pedites quasi omnes ceperunt fugere versus portam: imò etiam quidam milites effeminati, de victoria desperantes. Divina tamen majestas voluit in tanto discrimine providere, quod Altenerius de Azonibus de Tarvisio, Paduae Potestas, cum militia Paduana, & forsan sex Theotonicis, se exponens fortunæ, equitavit in hostes, & victoriam habuit gloriosam. Bene ducenti milites ultramontani remanserunt in campis, in quibus D. Panis multum confidebat. Extrinseci Paduani tractabantur, ut Canes¹, ut patuit in Joanne de Vigontia, Landone de Enselmis, Marsilio de Sancto Vito, & aliis. Paduani intrinseci omnes hilares D. Simonem Philippum cum multis duxerunt Paduæ carcerandum. In hujus rei testimonium in palatio posuerunt banderias XIV. illorum, qui passi fuerant tantam stragem. Admodum gratulantur Paduani, expectantes Dominum de Valse². Fuerunt hæc MCCCXX. XII. Julii in Festo Sanctorum Hermagoræ, & Fortunati. Propter hanc Victoriam in signum honoris perpetui facta fuit Statua³, significans Dominum Altenerium de Azonibus, quæ est supra plateam in palatio Potestatis. Altenerius de Azonibus recepit etiam maximas possessiones quorundam, qui fuerunt pro rebellibus Paduæ forbanniti.

Prædicta die Dominus Canis de Vicentia equitavit ad Castrum. Qui, ut melius includeret Paduanos, dictam foveam fortificavit belfredis, & aliis necessariis, in qua etiam posuit de aqua fluminis, quod labitur versus Montem silicem, quæ producebatur in flumen⁴, quod labitur versus Clugiam. In dicto flumine fecit rostram, & sic aqua, quæ naturaliter debet currere versus mare, cepit currere versus Paduam per obliquum. Die XIV. Julii Brusaporco datum fuit Comiti de Goritia.

C A P. XVII.

MCCCXX. Die VI. Augusti.

De fuga. D. Canis capto Castro.

Cum Paduani jam quasi omnibus carerent victualibus, Abbas Sancti Cypriani de Murano, & Ambasciatores Parmæ, pacem interponere voluerunt inter partes: sed his fuit denegatus⁵ auditus, asserentibus Paduanis, se velle potius fame necari, quam fidem frangere Duci Austriæ. Die VII. exeunte Augusti MCCCXX. Henricus Comes Goritiæ, Viricus de Valse Capitaneus cum octingentis elmis intraverunt Paduam per portam Trinitatis. Statim die sequenti exiverunt Civitatem per portam pontis Curvi: sed dum accederent, ut viriliter transirent foveam, quæ Paduanos tenebat inclusos, D. Canis cum paucis exivit Castrum, ut more providi omnia provideret. Qui dum aspexit suos rebelles ul-

tra foveam in destrieris paratos ad bellum, subito rediit ad Castrum, jam tamen sagitta vulneratus in coxa suis ait: O milites, viri fortes, qui mecum longo tempore militastis⁶, parate vos ad bellum, nam pro certo hæc belli dies per gloriam tot nobilibus in prælio superatis, vos faciet vivere in æternum. Post hæc ordinate exivit ad Campum cum militibus circa mille. Hoc viso Viricus⁷ Juvenis, qui jam foveam transierat sine ponte, versus eos cum centum militibus equitavit. Et quia inhabilis⁸ terga dedit, tunc⁹ Goritiæ Comes, & Viricus Major cum suis Theotonicis equitaverunt viriliter contra hostes, & absque magna occisorum strage, Dominus Canis fuit de Campo fugatus. Multi tamen fuerunt mortui, & multi etiam incarcerationi. Mortui fuerunt duo Principes, scilicet Vgo a Paella, & Magister Andreas Magister militum. Ex parte Paduæ Theotonicis duo solummodo occiderunt. Dum vero Dominus Canis fugeret versus Montem silicem per riveriam, quidam Villicus, qui cum blado erat in Molendinis riveriæ, aspiciens equum Domini Canis valde fessum, eidem suam equam præsentavit, cujus virtute captivitatem evasit, & in Montem silicem se reduxit. die sequenti per terram Eslensem equitavit Veronam. Chechinus ejus nepos per Castrum Bassanelli fuit Vicentiam, & tunc fortissimum castrum¹⁰ capitur sine pugna, spoliatur armis, & equis, & omnibus pulcherrimis¹¹ fulcimentis. Erat enim omnibus deliciis copiosum. Putabant enim esse potius in nuptiis, quam in bello, seque Paduanos fame convictos habere captivos. Destructum fuit Castrum totaliter, & aqua cepit more solito labi. Multis diebus Theotonicorum furor discurret per Villas spoliandas; sed huic furori¹² resistere non poterant Paduani.

C A P. XVIII.

Eodem Anno.

De morte Macharuffi, & Noale.

Macharuffus de Macharuffis cum Carrariensibus contendebat, licet impar, qui capto Montesilice ivit Ferrariam, putans Paduæ non posse habitare securè, cui crevit invidia, cum scivit Paduam esse in dominio D. Jacobi de Carraria, Paduanis alacriter annuentibus, & etiam de beneplacito Domini Canis della Scala, cogitans D. Jacobum posse ejicere de Dominio Civitatis, se adjunxit Domino Cani, cujus nunquam fuit amicus, & cum Domino Cane obsedit Civitatem. Capto Castro, ductus fuit Macharuffus Paduam, quem aspiciens Marsilius de Carraria, gladio vulneravit, ut sui Patruj vindicaret injuriam, quem Macharuffus optabat amissa Padua exulare: & sic a Tarraro de Lendenaria, & aliis¹ astantibus fuit occisus.

Die sequenti filius Clarelli de Buglis¹² de Montesilice fuit mortuus juxta Puteum Bonellum per Echardinum de Capite Vacce, qui erat captus in Castro, & ejus specialiter inimicus. Dominus Conradus de Vigontia etiam captus, ductus fuit secreta Venetias, & evasit mortem, quam aliquis capivum.

VAR. AL. LECT. DVOR. PR. CODD. MVSS. ET PET.

1 Tractabantur ut canes. P. truncabantur, ut senes.

2 Expectantes D. de Valse. Idem. expectando D. de Valse.

3 Facta fuit statua, significans, &c. V. facta fuit statua lapidea, significans, &c.

4 Quæ producebatur in flumen. M. quæ perducebatur in flumine.

5 Sed his fuit denegatus. V. nam his fuit denegatus.

6 Qui mecum longo tempore militatis. In P. deest qui. In M. pro qui est jam.

7 Hoc viso Viricus. M. Hoc videns Viricus.

8 Et quia inhabilis. M. & quia erat inhabilis.

9 Terga dedit tunc. Idem terga dedit. Tunc.

10 Et tunc fortissimum castrum. Deest copula in V.

11 Sed huic furori. M. & huic furori.

12 De Buglis. M. de Bulgis, ut ante.

Pugna, & fuga.

Vgo a Paella. Andreas Magister militum cum Canis.

Al. Fortissimis.

Bassanelli capto cum everione loci.

Macharuffus de Macharuffis capto Cani.

Interfectus a Marsilio de Carraria. Tarraro de Lendenaria. Clarelli de Buglis filii cades. Pucens Bonellus.

Al. Ay. Echardinus de Capite Vacce. Conradus de Vigontia.

quis *Paduanus*¹ captus vix poterat evitare.

Guezilus
Advocatus
Noale recu-
perat.
Eodem mense *Guezilus* Advocatus de *Noale*, quem capto Castro Comes *Goritie* militem ordinavit, equitavit *Noale*, quod *Articus* ejus frater dedit Domino *Cani*, cui Capitaneus de *Verona* reddidit dictum locum, habita licentia recedendi cum armis & equis. Huic merito Dominus *Canis* fecit amputare² caput cæteris Capitaneis in exemplum.

C A P. XIX.

MCCCXX. Die XX. Septembris.

De Obsidione Montisfilicis, & spoliatione Terræ de Est.

Vitiens de Valse.
Exercitus Paduanus ad Est. Montisfilicis obsidit.
Communis opinio est, si *Theotonici* equitassent capto Castro, quod *Montemfilicem* habuissent de facili, quod Comes *Goritie* facere recusavit, fingens causam, quod non erat provisum suis militibus de pecunia. *Vlricus* de *Valse* cum suis militibus juxta *Montemfilicem* se posuit in agris, jam combustis per intrinsecos suburbiis *Montisfilicis*. Exercitus *Paduanorum* ivit in *Est* die III. excunte *Augusto*. Die IV. Septembris Comes *Goritie* recepta pecunia equitavit *Montemfilicem* cum machinis machinellis, ubi etiam *Paduani* convenerunt, qui erant in *Est*. Impugnabant continuo *Montemfilicem*, sed intrinseci etiam suis ædificiis se viriliter defendebant. nam quidam pedites intraverunt *Montemfilicem* furtive intrinsecis succurrentes. *Theotonici* furor more solito per Villas discurrens omnia spoliabat: multi tamen mortui fuerunt a rusticis in *Faedo*. Dum Dominus *Canis* solummodo cogitaret se a tanto periculo liberare, sui Legati solennes, scilicet *Marchio Malaspina*, *Aldrightus* de Castro *Barco*, *Petrus* de *Marano*, convenerunt in *Est* cum Comite *Goritie*, & *Vlrico* de *Valse*, ubi taliter existit ordinatum, quod Comes *Goritie* relicto exercitu *Paduam* equitavit. *Paduani* vero (a) asserentes esse Comitum *Goritie* corruptum pecunia, hora noctis, omni ordine prætermisso, relictis in agris *Montisfilicis* omnibus ædificiis ad bellandum. Hoc tamen imputari non debet Domino de *Valse*, qui de campo recedere noluit, nisi clara die, increpans *Paduanos* de sua festinatione. Valde forte gaudent amodo *Paduani* inclusi in *Montesilice* antea desperantes: in *Padua* verò ante omnes, quid facere dubitantes, non postulantes aliquid præter pacem (b). Fuerunt hæc MCCCXX. Die 24. Septembris.

Legati Scalligeri.
Marchio Malaspina,
Aldrightus de Castro Barco,
Petrus de Marano.
Monstiflex obsidione liberatur.
Et sequenti die statim³, audito adventu *Paduanorum*, *Estenses* occiderunt *Laurentium* Judicem de *Terrarisa*, Potestatem in *Est* pro Domino *Cane della Scala*. *Franciscus* de *Santo Vito* cum aliis tribus bannitis, & duobus, qui volebant intrare *Montemfilicem*, fuit in *Est* furca suspensus. Item quidam inculpatus velle clam submittere ignem in *Est*, statim captus, nec convinctus, nec confessus, fuit a *Tartaro* de *Lendenara* combustus in *Est*. *Negresolus* de *Ansolinis* de *Cremona*, *Padue* Potestas, cœpit quatuor famulos *Obizonis* de *Carraria*, qui in pla-

EMENDATION. LOCOR. ALIQ. AB OSII MANV.

(a) *Paduam equitavit. Paduani verò, Mel. Paduam equitavit; Paduani vere, &c.*

(b) Non postulantes aliquid præter pacem. Vide, an hæc quoque lectio probari magis possit. Nec postulantes aliud præter pacem.

VAR. AL. LECT. DUOR. PR. CODD. MUSS. ET PET.

1 Quam aliquis *Paduanus*. Idem, quod aliquis *Paduanus*.

2 Amputare. V. amputari.

3 Fuerunt hæc MCCCXX. die 24. Septembris. Et sequenti die statim. M. Fuerunt hæc MCCCXX. die 24. Septembris, & sequenti. statim, &c.

A tea Communis capere nitebantur unum, quem assererebant fuisse cum Domino *Cane* contra *Paduam*, & asserens eos turbasse Civitatis statum absque mora jussit in palatio omnes quinque suspendi.

Post recessum *Paduanorum* ab obsidione *Montisfilicis*, *Estenses* omnes fugierunt, & sic *Estensi* terra a suis incolis derelicta, supervenerunt extrinseci *Paduani*, qui, post omnium bonorum spoliationem, eam combusserunt in totum. Et sic nobilis *Estensis* Villa fuit destructa eodem millesimo, mense *Septembri*.

B

C A P. XX.

37

MCCCXXI. De Mense Januarii, & Februarii.

De tertia pace facta cum D. Cane, Cittadella, & Feltre.

Paduani dicebant amodo satis palam absque pace non poterimus sustinere, unde per D. de *Valse*, post multa parlamenta habita cum Domino *Cane*, ac etiam cum Comite de *Goritie*, ad hoc finaliter est deventum, quod, injuriis omnibus illatis occasione guerræ remissis, sit pax inter partes perpetuò duratura. Item, quod *Castellum Cittadellæ* per D. *Canem* restituatur D. de *Valse*, & Comuni *Padue*. Item, quod bona *Paduanorum* posita in *Vicentino*, seu *Veronensi* districtu, *Paduanis* libere relaxentur, ac etiam carcerati occasione guerræ. Item de *Montesilice*, Turre passus de *Est*, *Montagnana*, & *Castrobaldo* in Dominum *Federicum* Ducem *Austrie* fuit libere compromissum: interim Domino *Cane* in prædictorum castrorum possessione durante, hoc adjecto, quod strata & navigia sint aperta⁴. Item de *Paduanis* extrinsecis, & eorum bonis fuit in dictum Ducem etiam compromissum. Hæc omnia fuerunt sacramento, pœna decem M. *Marcharum*, & stipulatione firmata. Quædam secreta postea patuerunt, scilicet, quod *Cittadella* data fuit Comuni *Padue*⁵: *Bassanum* vero fuit datum D. *Cani* per Comitum de *Goritie*, & eidem Dominus *Canis* restituit *Asolum*, & *Montebellunæ*: si quid autem supererat faciendum, fuit in *Federicum* Ducem *Austrie*, tanquam in *Romanorum* Regem, libere compromissum. Fuerunt hæc post multa, & varia parlamenta facta mense *Octobri*, & sequentibus, in anno sequenti, & mense *Januarii* sine debito terminata. Itaque in MCCCXXI. die primo *Februarii* *Cittadella* fuit Comuni *Padue* restituta. Eodem anno, & mense *Februarii* *Manfredus* de *Colalto*, filius *Rambaldi*, Comitis de *Goritie*, contra voluntatem Domini *Guizilionis* de *Camino*, eodem mense fuit mortuus in Civitate⁶ jussu *Guizilionis* de *Camino*⁷, licet ab eodem fuisset receptus in fidem. Post mortem Episcopi D. *Guizilus* equitavit *Feltre*, & omnia obtinuit, excepto Castro, in quo *Piasbyter Gorca* viriliter se defendebat⁸, qui postea opera D. *Canis* ordinatus fuit Episcopus. Statim infra triduum gens Domini *Canis* intravit *Feltre*, & Dominus *Guezilus* cum suis seguacibus fuit fugatus, & D. *Canis* factus fuit Dominus Civitatis.

EXPLICIT LIBER SECUNDUS.

IN.

4 Quod strata, & navigia sint aperta. P. quod strata, & navigia sint aperta, & aperta.

5 Data fuit comuni *Padue*. In V. deest *Padua*.

6 In civitate. M. in Civie.

7 De *Camino*, eodem mense fuit mortuus in Civitate jussu *Guizilionis* de *Camino*. Desiderantur hæc omnia in P.

8 Viriliter se defendebant. Deest viriliter in P.

G. & A. Cortusii.

C 2

INCIPIT TERTIUS.

CAP. I.

MCCCXXI.

De Civitate data Duci Karintie.

Ulrici de
Valse disces-
sus.Nicolaus de
Cartaria,
Jo: de Cam-
po S. Pe-
tri, Schi-
nella de Do-
to Equites
facti a Cef.

Is itaque dispositis, ut superius di-
ctum est, *Ulricus de Valse*, Vica-
rius in *Padua*, sociatus *Theotonis*,
& *Paduanis*, equitavit versus cu-
riam Ducis *Austrie* eodem anno,
& mense *Februarii*, ubi etiam erant
Ambassatores Domini *Canis*, sed tamen nihil po-
tuit expediri. Dux vero *Austrie* ex Ambassato-
bus *Padue* Milites ordinavit *Nicolaum de Car-*
raria, *Joannem de Campo Sancti Petri*, & post-
ea *Schinellam de Doto*.

Mense *Madii* Dominus de *Valse* cum nobili-
bus Civitatis equitavit *Vicentiam*, &, quid tra-
ctasset cum *D. Cane*, non potuit bene sciri.

Nic. de Car-
raria, Jo:
de Campo
S. Petri.
Jo: de Vi-
gontia,
Mussatus P.
Aleardus de
Basilii Ora-
tores ad Cef.
Oratorum
Canis studia
apud eundem.
Petitiones co-
rundem.

Mense *Julii* iterum *Ulricus* ivit in *Alemaniam*,
cum quo iverunt Dominus *Nicolaus de Carra-*
ria, *Joannes de Campo Sancti Petri*, *Joannes de*
Vigontia, *Mussatus Poeta*, *Aleardus*, de *Basilii*,
petentes instanter, rebelles *Padue* a Duce *Au-*
strie, uti rebelles Imperii, condemnari, ac
etiam castra *Paduani* districtus, quæ *D. Canis*
tenebat invasa, *Paduanis* libere relaxari³. Am-
bassatores *D. Canis* quamplurimum reluctabant,
asserentes *Paduanos* extrinsecos esse fideles Im-
perii. Prostantes etiam, quod Dominus *Canis*
Paduana castra iusto titulo possidebat, qui simi-
liter obtulerunt Duci *Austrie* magnam pecuniæ
quantitatem, servitium, & amorem, si vellet
Dominum *Canem* in *Padua* facere suum Vica-
rium. Dum hæc ventilarentur in curia Ducis
Austrie, nullus præsumebat contra *D. Canem*

38 recipere dominium Civitatis: imo Dominus de
Valse redire *Paduam* recusavit. Tandem Dux *Ka-*
rintie, ductus precibus *Paduanorum*, a Duce *Au-*
strie Padue factus fuit Vicarius, qui juravit *Padua*
districtum a *D. Cane* liberare. Fuit hoc MCCC-
XXI. die Sabbati V. *Septembris*. Mense *Novembris*
D. Conradus de Ovenstagno Vicarius Ducis *Karin-*
tie cum ducentis elmis intravit *Paduam*.

Dux Karin-
tie Padua
Vicarius.Conradus de
Ovenstagno
Rector Pa-
dua.

CAP. II.

MCCCXXII.

De Vigozolo & pace Padue, & morte
Comitis Goritie.Est ab exuli-
bus occupa-
tur.Conradus
de Vigontia.

Vigozolum

Anno revolutio⁴, dum Dominus de *O-*
venstagno cum Ambassatoribus *Padue* ad
Ducem *Karintie* equitasset, ut *D. Canis* tracta-
ret destructionem, & mortem, *D. Conradus*
de *Vigontia* rebellis *Padue* cum *Paduanis* ex-
trinsecis, consilio *D. Canis*, & etiam *Marchio-*
num, se castramentavit in *Est*, & post magnam
prædam in *Vigozolo* se collocavit, municiens lo-
cum in paludibus constitutum foveis & belfre-
dis. fuit hoc mense *Februarii*.

Statim hoc *Paduani* scripserunt Duci *Karin-*

VAR. AL. LECT. DUOR. PR. CODD. MUSS. ET PET.

1 Et quod tractasset. V. & quid tractasset.

2 Vei rebelles. P. ut rebelles. M. ac rebelles.

3 Relaxari. V. relaxarent.

4 Anno revolutio. V. Anno Domini revolutio.

5 Vigozolo. P. Viguzolo. M. Vigizzolo.

tie. Jam enim extrinseci occupaverant per vim
Arquadam, & eam totaliter combusserant. Ad
eorum mandata jam venerant *Trebanum*, *Con-*
selve, *Pernumia*, & omnes Villæ absque *Bovo-*
*lenta*⁶. In *Paduanorum* auxilium venerant⁷
CCCC. milites de *Karintia*. Vnde *Paduani* re-
frenare volentes suos rebelles, miserunt in *Est*
milites, & pedites pro defensione, qui maximis
sumptibus tenebantur. Duravit hæc pestis com-
pleto anno.

Arquada
exurit.
Paduani de-
solvunt Est.

Revolutio vero anno, scilicet in MCCCXXIII.
iterum *Paduani* extrinseci cum gente *D. Canis*,
& *Marchionum* compulerunt⁸ positos in *Est*,
& in *S. Maria a Carceribus*, *Paduam* turpiter
remcare. Dante opera Frate *Paulino* Ordinis *Fra-*
trum Minorum intrinseci cum extrinsecis con-
venerunt; paxque convenit a Duce *Karintie* con-
firmata, quæ confirmata fuit *Padue* a quin-
gentis Consiliariis nemine discrepante die secun-
do *Martii*. Dum propter hoc Frater *Paulinus*
iret cum Ambassatoribus *Padue*⁹ in *Karintiam*,
obiit in *Tridento*, cujus morte nuntiata *Paduani*
fecerunt magnum festum, missas solemniter or-
dinatas celebrantes.

F. Paulinus
autem pax
inter Padua
nos intus
& foris.
Mors ejus-
dem.

Existentibus in curia Ambassatoribus *Padue*,
scilicet *Marsilio de Carraria*, *Rolando* Judice de
Plazola, & aliis, subito apparuit Nuntius de
Tarvisio, qui Duci *Karintie* nuntiavit mortem
sui consanguinei¹⁰, scilicet Comitis de *Goritia*,
qui post magna solatia nuptiarum morte subita
expiravit die XXIV. *Aprilis*. Cujus mors fue-
rat *Padua* publice divulgata ante jam per tri-
dium, quæ fuit res miranda.

Marsilius de
Carraria, &
Rolandus de
Plazola Le-
gati.
Com. Gori-
tie mortui.

Spe Comitis de *Goritia* jam sublata, qui vi-
gilabat habere dominium Civitatis, pacemque
turbare, ad quam sine dubio¹¹ pervenisset in
brevis, Dux *Karintie* laudavit pacem conditio-
nibus infrascriptis, scilicet, quod extrinseci po-
pulares restituantur in integrum absque mora:
alii majores stare debeant ad confinia per sex
menses, quibus tamen concessum fuit ex gratia
redire *Paduam* ante tempus. Item, quod habentes
inimicitias capitales, ut *Macharaffi*, *Deles-*
manini, *Gaboardus de Scrovegnis*, & alii quam
plures, per annum, & ultra stare debeant ad
mandata, ut interim cum extrinsecis concor-
dentur, cum quibus habent inimicitias capitales.
Istis vero non fuit pax servata. Fuerunt hæc
Padue approbata in majori Consilio MCCCXX-
III. die XIX. *Madii*.

Paduane-
rum pax a
Duce Karin-
tie confir-
mata.
Conditiones
ejusdem.

Post mortem Comitis regnavit in *Tarvisio* *D.*
Beatrix ejus uxor cum filio suo aniculo. Quæ,
licet nobilis¹², de Domo Ducum *Bavariæ*, & *Com-*
juvenis, fuit cum Comite annos LX.¹³ matri-
monio copulata.

* Pato te
seq. Cap.
legendum
intrinseciBeatrix uxor
Com. Gori-
tie.

Dominus *Conradus de Vigozolo* (a) offen-
dens

Conradus
Vigontia.

EMENDATION. LOCOR. ALIQ. AB OSII MANV.

(a) Dominus *Conradus de Vigozolo*. Vide an
melius hic quoque se habeant, quæ sequuntur. *Con-*
radus de Vigontia. De hoc enim restituto hoc loco
sermo.

6 Absque Bovolenta. M. usque Bovolentam.

7 Auxilium venerant. V. auxilium venerunt.

8 Compulerunt. P. compulserunt.

9 Ambassatoribus Padue. M. a Paduanis.

10 Sui consanguinei. P. subito consanguinei.

11 Ad quam sine dubio. V. ad quod sine dubio.

12 Qua licet nobilis. M. qua licet nobilis esset.

13 Annos LX. Idem, annorum LX.

dens etiam post pacem Communi Paduæ se rebellem, venit ad mandata Paduæ, hoc pacto, quod ipse cum suis hæredibus Vigozolum cum suis jurisdictionibus debeat perpetuo possidere, & cum suis sequacibus restituatur in integrum.

C A P. III. MCCCXXIII.

De Duce Austriæ, & captione D. Guizilionis.

Federicus Dux Austriæ in auxilium Romanæ Ecclesiæ misit Brixiam Fratrem suum Henricum, quod multum placuit Paduanis. Sperabant enim auxilio Romanæ Ecclesiæ Domini Canis viribus obviare. Sed hortatu rebellium Ecclesiæ ficta causa, faciens transitum per Veronam, ubi a D. Cane honorifice fuit receptus, rediit in Austriam in MCCCXXII. mensis Martii.

In Anno sequenti die IX. Januarii, dum Dominus Guezilus de Camino fuisset Veronæ cum D. Cane, & rediret, credens pro certo equitare securè, captus fuit cum multis in confinibus Asoli, & Cornude ab Engelmario de Villandres de mandato Comradi de Ovenstagno, & inclusus fuit turpiter in carceribus Cittadella, qui post octo menses decem millibus florenis se redemit.

Statim Domino Guizilione a carceribus liberato, quidam de Civie proposuerunt prodere Civitatem. Adveniente hora tarda², militiæ Domini Canis tentaverunt intrare Civitatem furtivè. Sperabant enim³ tractatores hujus sceleris, quia noti erant custodibus, qualibet hora Civitatem intrare securè, & sic, aperta porta, & captis custodibus, intra Civitatem imponere inimicos. Dum hæc spes ivisset in vanum, gens Domini Canis Civitatem obsedit. Itaque cives magis arida siti, quam fame devicti colla dedere, & sic die XII. Octobris MCCCXXIII. Civie datum fuit D. Cani. Dominus Guezilus de Camino recessit de Civie, & ivit Seravalle, qui anno sequenti mense Augusti expiravit. Huic successit Rizardus ejus filius, qui neptem Domini Canis habebat uxorem. Post mortem Domini Guizilionis, statim die III. exeunte Octobris Bernardus Ramezius⁴ de Herivariis de Verona cum gente D. Canis de Verona furtive occupavit Montem Serravallis, & Civitatem postea habuit violenter. Rizardus vero de Camino, qui fugit ad alia sua castra, pro consilio saniori ivit Veronam, & D. Cani obtulit perpetuo servitium, & amorem.

C A P. IV.

Eodem Anno, Mense Junii.

De adventu Ducis Karintiæ in Marchiam.

Paduanis, præcipuè Nicolaus, & Marsilius cum aliis de Carraria, Mussatus Poeta, Joannes de Campo Sancti Petri, Abbas S. Mariæ de Abbazia, volentes de facto Vigozoli sumere ultionem, & impedire adventum Paduanorum extrinsecorum, qui stare volebant ad mandata, per annum, ut in superiori II. Cap.⁵ denota-

Atur, inierunt consilium, & secrete, quod Conradus de Ovenstagno Vicarius Paduæ ad Ducem Karintiæ equitaret; ut ejus adventum tractaret in Marchiam. Qui tendens illuc, de injuriis illatis a Domino Cane Paduanis, Ducem taliter informavit, quod primitus Paduam misit præfatum Vicarium cum quadringentis elmis, qui in MCCCXXIV. die ultimo Madii introivit Paduam⁶. Ipse vero Dux Karintiæ cum Othone Duce Austriæ, Ulrico de Valse, & multis nobilibus Alemanniæ invasit Forum Julii, & circa Pordenon posuit castra sua. Ejus Gualdana in paucis diebus Forum Julii devastavit. Die III. Junii intravit Tarvisum, & ejus Theotonici extra portas Tarvisi omnia consumpserunt. Dum postea esset in campana Castri Franchi, aère turbato, ictus fulminis ter subito percussit exercitum cum tremore. Duces ceciderunt in terram, & quidam milites, & equi perierunt⁷. Fuit hoc die XI. Julii. Postea exercitus se posuit in campana Curtaroduli juxta Brentam, & Villam & alias (a) totaliter destruxerunt. Nam omnes incolæ Paduani districtus timentes Theotonicorum adventum fugiebant, qui etiam mulieres cum parvulis infantibus spoliabant.

C Dominus Canis, timens Theotonicorum rabiem⁸, & adventum, convocatis Forensibus, scilicet Ferrariensibus, Mantuanis, Mutinensibus, Mediolanensibus, & aliis suæ partis ejus in auxilium: continuo tamen per Dominum Baylardinum de Nogarolis de Verona, Potestatem Vicentiæ, & alios suos legatos visitabat Duces, volens amore, vel fraude, facere eos a suo proposito declinare. Sic eos⁹ continuo tenebat in verbis, & suis negotiis providebat. Paduani videntes has inducias, dederunt suis militibus florenos XXX. M. His datis Dux Karintiæ exercitum suum posuit inter pontem Vici Argeris, & pontem Brentæ de Vigontia; die vero XXI. Junii intravit Paduam per portam Omnium Sanctorum, Dux Austriæ per portam pontis Molen-dinorum, & statim eodem die Civitatem exivit, & sequenti die juxta Montemsilicem posuit castra sua. Erant etiam cum ipso milites, & pedites Paduani, qui quasi fuerunt spoliati a Theotonicis, qui erant cum XV. M. equis, & ultra. Gens Theotonica sine lege discurrens religiosas Virgines spoliando; nec ab incendio, & homicidiis abstinentes, compellebant omnes exclamare: Melius esset Domini Canis bella pati, quam sine Marte mori¹⁰. Multi Theotonici fuerunt mortui a rusticis. Præcepit enim Dux, ut quilibet^{*} a Theotonicis in bello se defendat⁴⁰ impune¹¹. Die XXII. Julii¹² Dux versus Paduam equitavit, & non intrans Civitatem, se posuit juxta Brentam. Dum vero esset in Vico Argeris, fuit rumor falsus, quod Theotonici versus Paduam equitabant, ut eam totaliter spoliarent. Vnde Paduani velociter profugerunt ad

C 3

arma, Theotonici.

EMENDATION. LOCOR. ALIQ. AB OSII MANU.

(a) Et Villam, & alias. Melius. Et villam, & alia.

F 6 Misit præfatum Vicarium cum quadringentis elmis, qui in MCCCXXIV. die ultimo Madii introivit Paduam. Desunt hæc in V.

7 Percussit exercitum cum tremore. Duces ceciderunt in terram, & quidam milites, &c. In V. percussit exercitum in terram, & quidam milites. Alia desiderantur.

8 Theotonicorum rabiem. Abest postrema vox a M.

9 Sic eos. Idem. Et sic eos.

10 Sine Marte mori, P. Sine morte mori.

11 A Theotonicis in bello se defendere, &c. M. 4 Theotonicis etiam telo se defendat.

12 Die XXII. Julii. V. Die XII. Julii.

VAR. AL. LECT. DVOR. PR. CODD. MVSS. ET PET.

1 In titulo Capituli additur in V. & Civie.

2 Adveniente hora tarda. Male in V. ad venandum hora tarda.

3 Sperabant enim. P. spectabant enim.

4 Ramezius. M. Ramisi.

5 Ut in superiori II. Cap. In V. deest. II.

Nicolaus, & Marsilius de Carraria. Mussatus P. Jo. de Campo S. Petri, Abbas S. Mariæ de Abbazia.

Civie occupatur a Canis. Guezili de Camino mori. Rizardus de Camino, Bernardus Ramezius Serravalle occupat. Rizardus de Camino Canis se dat.

Paduanis fruentur auxilium.

Guezilus de Camino capitur.

Engelmarius de Villandres.

Campana Curtarodoli.

Apparatus Canis contra Theotonicos. Baylardinus de Nogarolis Potestas Vicentiæ. Adventus Principum Paduam.

Porta omnium Sanctorum. Pontis Molen-dinorum. Germanorum rapactas, libido strages.

* Aliter. A Theotonicis se defendenda tela impune.

Pugna Paduanorum cum Theotonici.

arma, præsumentes *Theotonicis* audaciter relevare. Quibusdam etiam *Theotonicis* illatae fuerunt injuriæ. Vnde quidam *Paduani* non culpabiles in plateis fuerunt in furca suspensi.

* Al. Sa-
libesg. Com.
de Falimberg
Capitaneus
Paduæ.

Die XXVI.¹ facta tregua cum D. *Cane* usque ad Festum Nativitatis Domini, coepit Dux versus *Alemaniam* gressus suos, ordinato in *Padua* Capitaneo Comite de * *Falimberg*. Sic Dux tantarum gentium nullis illatis injuriis inimicis, cum damno maximo *Paduanorum*, turpiter remeavit. Fuerunt hæc MCCCXXIV. mense *Junii*, & *Julii* (a), Potestate Domino *Raynaldo* de *Cincis*² de *Cesena*, qui postea decapitatus fuit in *Marchia*, quia de dominio illorum de *Malatesta*³ *Cesenam* abstulit fraudolenter.

C A P. V.

MCCCXXIV.

Qualiter D. Canis vindictam fecit de prædictis.

* Lege, Qui
in eodem
millesimo
MCCCXXIV.
die XXII.
Novembris
expiravit.
Mors Ja-
cobi de Car-
raria.
* Mel. Cui.
Aponum.
Brusapor-
cum Comburi-
tur.

Mortuo Domino *Jacobo* de *Carraria*, * qui in eodem millesimo XXII. expiravit, & sibi hæredem voluit *Marsilium* de *Carraria*. * Huic commendavit filias legitimas, & filios naturales. Et finitis treguis omnes Villæ *Paduani* districtus cum victualibus *Paduam* fugiunt, exceptis Villis *Pedevendæ*, usque ad *Aponum*⁴, quas D. *Canis* recepit in fidem. Hæc *Paduam* Duci *Karintie* rescripserunt, auxilium implorantes, qui literis magnalia promittebat.

Amodo D. *Canis* volens suum desiderium adimplere, scilicet vastare *Paduanum* districtum⁵, ad partes *Tarvisii* misit *Ribaldum* suum militem, qui in MCCCXXV. die XIII. *Januarii* cepit *Brusaporco*, castrum Advocatorum *Tarvisii*, & eo igne cremato rediit *Vicentiam*. Per Marchionem *Malaspinam* obsedit *Vigozolum*, qui dictum locum habuit die XX. *Januarii*, data D. *Conrado* de *Vigontia*, & suis cum personis, & rebus libera licentia recedendi.

Advocati
Tarvisii.
Vigozolum
acquiritur
Cani. Litte-
ra ejusdem
ad Padua-
nos.

His ita dispositis D. *Canis* exercitum posuit in *Conselve*; *Paduam* vero misit literas continentes, quod ad eum mitterentur aliqui populares, cum quibus de pace tractaret, & quod interim ab incendio abstineret. *Paduani* responderunt⁶, hoc placere, dum tamen expectet, donec renuntietur *Tarvisinis*, sine quibus nihil facere intendebant. Hac responsione asseruit D. *Canis* velle suum propositum impedire, & statim iussit *Tribanum*, *Conselve*, *Villam Plebis* cum toto *Plebatu*, & omnes Villas, quas non habebat in fide⁷, igne cremari. Potest amodo veraciter confiteri, D. *Canem* suo tempore extra portas Civitatis omnia ferro, igneque vastasse. * Ope Ambassadorum Ducis *Bavariæ*, qui se dicebat *Romanorum* Regem, treguæ fuerunt factæ in *Roveredo* usque ad Festum S. *Martini*, secundum pacta Domini de *Valse*, scripta supra secundo

Responsio
Paduano-
rum.
Tribanum.
Conselve.
Villa Plebis.

* Al. va-
stari.
* Al. Opera.
Treguæ.
Rovere-
dum.

EMENDATION. LOCOR. ALIQV. AB OSHIMANV.

(a) Mense Julii, & Junii. Rectius. Mensibus Junii & Julii.

VAR. AL. LECT. DVOR. PR. CODD. MVSS. ET PET.

1 Die XXVI. V. Die XVI.

2 De Cincis. M. De Cinciis.

3 De Malatesta. Idem, de Malatestinis.

4 Aponum. M. Abanum, ut infra in hoc eodem Capitulo.

5 Vastare *Paduanum* districtum. Idem. destrucere *Paduanum* districtum.

6 *Paduani* responderunt. Idem. *Paduani* rescripserunt.

7 Habebat in fide. P. habebat in fidem.

Capitulo, tantum adjecto, quod quilibet, * secundum quod possidet, debeat possidere. Vnde D. *Canis* tenuit occupatas omnes Villas *Pedevendæ* usque ad *Aponum* cum multis Villis, quas recepit in fidem. Hæc treguæ nuntiatae a *Mussato* Poeta, & *Petro* Judice a *Campagnola* Legatis *Paduæ*, licet quasi in omnibus lachrymosæ, fuerunt comprobatae.

Desperare incipiunt *Paduani* de auxilio Ducis *Karintie*, qui antea sperabant ejus auxilio D. *Canis* dominium evitare. Fuerunt hæc eodem anno, die VI. *Junii*, Potestate *Pulione* de *Bechadellis* de *Bononia*.

Post prædictas treguas convenerunt in partibus *Alemanie* Legati Ducis *Karintie*, Domini *Canis*, & etiam *Paduanorum*, offerentes de suis juribus disputare coram Duce *Bavariæ*, qui se dicebat *Romanorum* Regem, & Duce *Austriæ*, in ipsos libere * promittentes⁸. Qui nobiles obtulerunt, se hanc litem sedare hac forma, quod *Padua* habere debeat⁹ Villas *Pedevendæ*, & alias, secundum quod habebat tempore *Vlrici* de *Valse*, donec ipsi concordēs determinaverint inter partes omnes lites, quod facere promiserunt infra annum: & quod partes interim nullam facere debeant novitatem. Hæc omnia promiserunt partes integraliter observare, jurantes etiam firmam servare sententiam per dictos Arbitros promulgatam. Hoc *Paduam* nunciavit *Petrus* a *Campagnola*, cujus socius *Mussatus* Poeta stetit *Vicentiae*, timens venire *Paduam* propter civile bellum, de quo scribetur inferius.

Eodem anno, die III. *Junii*, *Obizo* de *Carraria* necavit sororem suam depræhensam in adulterio, pariter & adulterum, scilicet quemdam nobilem *Theotonicum*, Marscalchum Comitissæ de *Falimbergh*, de quo doluit dictus Comes; tamen hoc delictum fuit inultum.

C A P. VI.

MCCCXXV.

De Civili bello, & morte Gulielmi Dentis.

Bertinus de *Carraria*, & *Gulielmus* *Dens* affinitate duplici sociati, & amore mutuo videbantur uniti. Crevit discordia inter eos occasione cujusdam pellicis *Gulielmi*, ad quam accedebat etiam *Ubertinus*. Vnde die XVII. *Junii* *Ubertinus*, & *Tartarus* de *Lendenaria* *Gulielmi* *Dentis*¹⁰ fuerunt occisores, qui præsumperunt armata manu in Civitate manere; tamen per *Pulionem* de *Bechadellis* de *Bononia*, *Paduæ* Potestatem, fuerunt banniti, domibus eorum spoliatis, consentiente *Marsilio* de *Carraria* projustitia conservanda. Occisores verò, eversione domorum, & spoliatione turbati, cum Domino *Cane* convenerunt contra *Paduam*, & ei dederunt obsides filios, & nepotes: precibus tamen illorum de *Carraria* a suo proposito destiterunt. *Paulus* *Dens*, frater naturalis *Gulielmi* *Dentis*, quasi vendicaturus mortem ejusdem contra *Carrarienses* innocentes, & ad delendam Patriam conjuravit. Die vero XXII. mensis *Septembris* ad plateas fecit insultum, exclamando ubique¹¹: Totaliter¹² Moriantur proditores de Car-

Male in
aliquibus.
Secundum
quod parti-
ter, debeat
penitere.
Aponum.
Mussatus,
& Campa-
gnola
Legati ad
Bavarium.

* Pulio de
Bechadellis
Potestas
Paduæ.
* Forte mo-
lius,
conpromit-
tentēs.
Compromis-
sum Padua-
notum, &
Canis.

Mussatus
Legatione
rediens Vi-
centiæ, falsi-
fin.
Obizo de
Carraria so-
rorem nunti-

Causa discor-
dia inter U-
bertinum de
Carraria, &
Gulielmum
Dentem.
Ubertinus
de Carraria,
& Tartarus
de Lendenaria
de Lendenaria
ob eadem
Gulielmi.

Paulus Dens
Civile bel-
lum.

8 Promittentes. M. Compromittentes.

9 Quod *Padua* habere debeat. V. *Paduani* habere debeant.

10 *Dentis*. M. *Dente*, ut mox *Dente* pro *Dens*.

11. Exclamando ubique. Deest ubique in V.

12 Totaliter. Abest ista vox a M.

Carraria. Huic favebat *Pulio de Bononia* Potestas *Paduæ*, qui sono Campanæ in plateis Populum concitavit ad arma, & in ejus parte erant signa Communis omnia. *Carrarienses*, videntes injuste sibi mortis periculum imminere, quoniam erant omnibus destituti, & ab ipso *Pulione*¹, quem fecerant Potestatem, armati in dextreriis viriliter hostibus occurrerunt. Eorum impetus *Paulus* suscepit audacter. Bello commisso per horam satis diro *Theotonici* subvenerunt: plus faventes *Paulo* & fingentes² velle componere partes ad pacem, jusserunt *Carrarienses* aliquantulum secedere de plateis, asserentes *Paulum* facere illud idem. *Paulus* verò, volens adimplere, quod optabat, iterum accessit ad bellum. Tunc *Carrarienses*, quasi soli pugnaverunt nobiliter, tandem compulerunt *Paulum* exire plateas, qui postea relictis equis fugit *Treville*. Hic, si non fuisset a secum conjurantibus destitutus, hanc diem fecisset *Carrariensibus* lachromosam. In hoc bello civili Dominus *Nicolaus de Carraria* effosso brachio in naso habuit cicatricem. *Marsilius Magnus* pugnavit viriliter, sibi duobus equis mortuis successive, qui multis vulneribus perforatus jacuit infirmus juxta mortem; *Obizo* verò ictu gladii quatuor dentibus fuit privatus. *Marsilius* verò minor de *Carraria* occiso sibi dexteriori fuit percussus in cruce. Post civile bellum Abbas *Sanctæ Justine*, frater *Mussati* Poetæ, oppugnatus ad locum suum clam fugit, qui spoliato a *Theotonici* loco sacro fuit cum duobus filiis spuris forbanitus. Banniti fuerunt etiam, bonis omnibus publicatis, *Conradus de Vigontia*, *Ecardinus Malitia* cum filiis, *Paulus Dens* cum omnibus de sua progenie, filius *Mussati*, & alii multi. Quibusdam *Carrarienses* pepercerunt, quibusdam fuerunt extortæ pecuniæ. *Mussatus* Poeta qui erat *Vicentie*, fuit *Clugiam* confinatus propter delictum fratris, & filii. Dominus *Joannes de Campo Sancti Petri* confinatus *Venetis*, ruptis confiniis, ivit *Ferrariam*. Vilitas *Theotonico-*rum non potuit *Comiti de Falimberg*, qui tunc erat *Karintie*, imputari, qui statim debebant *Paulum Dentem* primo tumultuantem de plateis compellere³, & pænis legitimis subicere⁴.

Sequenti die post civile bellum occisores *Gulielmi Dentis* redierunt *Paduam*. Et die sequenti impugnaverunt domum Potestatis, quem asseriebant *Paulo* fuisse, qui absque defensione turpiter latitavit. Ejus familia absque misericordia occidebatur: imò quidam abhorrentes horribiles occisores de summo Palatii se præcipitabant ad ima. Judices sedes publicas sanguine polluerunt. ipse *Pulio* Potestas tractus de vili loco, dum super domum Antianorum ferreis stimulis urgeretur, fugiens de manibus occisorum, de summo domus se præcipitavit ad ima, & adhuc semivivus fuit crudeliter jugulatus. In hac die ruerunt omnia jura Communis. Nam spoliatio palatio per gentem rusticam, & enormem, de publicis feniis tracta jura Communis fuerunt igne, ac ferro cremata (a) in damnum maximum, & opprobrium Civitatis.

Die penultima *Septembris* *Conradus de Buchis de Brixia* Potestas *Paduæ* juravit regimen Ci-

vitatis hac conditione, quod non teneretur facere rationem de maleficiis ante suum regimen perpetratis.

Item die XXI. *Augusti* inceptum fuit *Castrum Mirani* per *Philippum de Peraga*, ubi postea *Mirani* jurisdictione utebatur. in causis criminalibus, & civilibus, a rusticis ultra *Brentam* pro custodia dicti loci maximas pecunias extorquebat. Hoc Castrum fuit ædificatum omnium Villarum opera, & expensa.

Eodem mense Dominus *Canis* habuit castrum *Cenedæ*. *Comiti de Falimberg* in Vicariatu *Paduano* successit *Conradus de Ovenstagno* die XIV. *Octobris*, de cujus adventu *Paulus Dens* multum lætabatur, licet incassum. Nam die XIV. *Decembris* fuit cum suis sequacibus bannitus, expulsus etiam uxoribus extra *Paduam*.

Revoluto anno Domini, scilicet MCCC. XXXVI. die penultima *Februarii*, Dominus *Conradus de Vigontia* cum centum peditibus invasit turrin *Curani*, ut guerram faceret *Paduanis*, confidens de auxilio Domini *Canis*, ac etiam *Marchionum*. Absque mora Dominus *Nicolaus*, & *Marsilius Minor de Carraria* cum *Theotonici* accesserunt ad locum in paludibus constitutum, turrinque cæperunt, multis ex inimicis mortuis, vel summersis. Ipse Dominus *Conradus* ductus fuit *Paduam*, qui die III. *Martii* in habitu militari decapitatus fuit in Palatio, & ut decuit in tali casu, datus juxta Ecclesiam *S. Antonii* honorifice sepulturæ. Cæteri captivi fuerunt more solito jugulati.

Eodem anno, & mense *Augusti* *Gaboardus de Scrovegnis* mortuus fuit in itinere, dum de *Vicentia* equitaret *Veronam*. Erat enim de *Paduanis* extrinsecis.

C A P. VII.

MCCCXXVI.

De morte Domini Altinerii, & Azzonibus confinatis.

Mortuo Domino *Tolberto de Camino*, Domina *Samaritana* ejus uxor de *Malatestis de Arimino* cum *Bianchino* ejus filio expulsa fuit de *Castro Porti Buffoleti* per *Rizardum* filium *D. Guizilionis*, germanum dicti *Bianchini*, asserentem custodiam dicti loci non convenire sceminæ, vel pupillo. Domina *Samaritane* favebat⁶ in *Tarvisio* *Ugo de Donino* Vicarius in *Tarvisio* per Comitissam *Goritie*⁷. Dominus *Altinerius de Azzonibus*, *Tolbertus Calza*. *Rizardo* favebant *Guecilus* Advocatus *Tarvisi*, *Comes Colalti*, *Gulielmus de Vonico*.

Dum Advocatus *Tarvisi* maxima convivia præparasset Domino *Conrado de Ovenstagno*, *Marsilio Minori de Carraria*, *Vgoni de Donino*, *Altinerio de Azzonibus*, & aliis, qui erant in *Tarvisio* propter sororem dicti *Rizardi*, quam disponfaverat *Jacobus Papafava de Carraria* clam exivit *Tarvisium*, & fugit ad castrum suum de *Noale*. Scivit enim a *Marsilio Magno*⁸ de *Carraria* sibi paratas insidias per *Ugonem de Donino*, & *Altinerium de Azzonibus*. Hac causa crevit discordia. Vnde Advocatus *Tarvisi* revelavit postremo usque ad Epiphaniam fuit tregua firmata. Dux *Karintie*, precibus Advocati *Tarvisi*,
si,

EMENDATION. LOCOR. ALIQ. AB OSII MANV.

(a) Igne, ac ferro cremata. Glossema sapiunt medix voces, ac ferro.

VAR. AL. LECT. DVOR. PR. CODD. MVSS. ET PET.

1 *Pulione*. P. *Pulione*.

2 Et fingentes. Nescit copulam V.

3 Compellere. P. *Compulere*.

4 Subjicere. Idem, *subjacere*.

5 *Buffoleti*. M. *Bufoledi*.

6 Favebat. P. *Favebant*.

7 Per Comitissam *Goritie*. V. per *Comites Goritie*.

8 A *Marsilio Magno*. P. a *Marsilio Grande*. M. *Marsilius Magnus*.

Lofmaſtro
Vicarius Tar-
viſii.
Advocatus
Tarviſio inſi-
dictur.
Jacobi Nep.
Altinerii,
Tolberti
Calza &
Altinerii
mori. Guel-
mus de
Campo S.
Petri. Azzo
Altinerii F.
Diſceſſus
Comiſſe
Goritia
Tarviſio.
Hengelmari-
us de Vil-
landres.

ſi, conſtituit ſuum Vicarium *Lofmaſtro*, revo-
cato *Ugone de Donino*. Hic loco ſui fratrem mi-
ſit *Tarviſum*; *Tarviſini* vero eum recipere re-
cuſabant. Vnde cum Advocato contra *Tarviſum*
paravit clam inſidias, & hora noctis cum ſuis
militibus, & peditibus equitavit, Advocatus
uſque per ardua loca abſque ponte intravit *Tar-
viſum*. Bello parato cum intrinſecis inimicis
victor exitit Advocatus, paucis tamen de ſuis
in undis fluminis ſuffocatis. In conſictu mor-
tui fuerunt *Jacobus* nepos *Altinerii*, & *Tolbertus*
Calza. Ipſe *Altineriius*, dum vulneratus ſe de-
diſſet in manibus Advocati, jacens in thoro a
Gulielmo de Campo Sancti Petri fuit occiſus. *Az-
zo* filius *Altinerii* fugit *Venetias*, ubi pater ha-
bebat maximam pecuniæ quantitatem. Quoſ-
dam de *Azzonibus* captos Advocatus libere re-
laxavit. Quidam *Theotonici* ſpoliati armis, &
equis fugierunt. Comitiffa vero *Goritia* aſſerens
hanc injuriam ſibi factam exivit *Tarviſum* in
MCCCXXXVI. menſe *Julii*.

Revoluta anno die V. *Januarii* remeavit.
In introitu Civitatis ſubito ſupervenit de *Padua*
Hengelmarius de Villandres, de quo doluit Ad-
vocatus. Nam ejus timebat inſidias, licet *Hen-
gelmarius* aſſereret equitaſſe in ſui auxilium de
voluntate *Marfilii de Carraria*.

Lofmaſtro
Tarviſum
intrat.
Marcus, &
Zordanus de
Fozatè.
Franciſcus
de Vigontia.
Proſdoci-
mus de Ca-
ligine.
Ruzerius de
Fabiano.
Nicolaus de
Carraria ex
orbe pellitur.

Item die I. *Aprilis* *Lofmaſtro*, qui *Latine*
dicitur *Magiſter Curie*, ſive *Mareſcalcus*, Vi-
carius Ducis *Karintia* intravit *Tarviſum*.

Eodem anno die XXIII. *Decembris* confina-
ti fuerunt de *Padua* Domini *Marcus*, & *Zorda-
nus Forzatè*, *Franciſcus de Vigontia*, *Proſdoci-
mus de Caligine*, *Ruzerius de Fabiano*, acceptis
ab eis bonis obſidibus, de parendo confinibus
eis in *Venetis* aſſignatis. Cauſa ſuæ confinatio-
nis fuit hæc, quia fuerunt falſe accuſati, quod
cum Domino *Nicolao* tractaſſent de Civitate
prodenda, & morte aliquorum de Majoribus
Civitatis. Hac cauſa Dominus *Nicolaus de Car-
raria* de civitate reſceſſit, ut patebit inferius.

43

C A P. VIII.

MCCCXXV. Menſe *Madii*.De electione Ducis Bavarie in Ro-
manorum Regem.

Henrici VII.
obitus.
Bavarus &
Federicus
Imperatores.

Defuncto Imperatore *Henrico de Luxemburg*,
qui obiit in MCCCXIII. Menſe *Auguſti*,
Barones *Alemanie*, ad quos ſpectat Imperatoris
electio, in diſcordia elegerunt *Ludovicum* Ducem
Bavarie, & *Federicum* Ducem *Auſtrie*. Vnde
inter eos crevit diſcordia, licet eſſent germani.
Nam unusquiſque regnare optabat in Orbe. Poſt
multas dimicationes Dux *Auſtrie* cum maximo
apparatu *Theotonorum*, *Sclavorum*, *Vngarorum*,
Saracenorum, & aliarum innumerabilium natio-
num, equitavit juxta *Ottengar*, quaſi cogitans
invadere Civitatem. Ibi autem erat Dux *Bava-
rie* ſuis viribus congregatis; ſed non tantis. Fa-

Ottengar.

VAR. AL. LECT. DUOR. PR. CODD. MUSS. ET PET.

1 Advocatus uſque per ardua loca abſque ponte in-
travit *Tarviſum* bello parato. V. Advocatus, qui per
ardua loca abſque ponte intravit *Tarviſum*, bello para-
to. Legerem; Advocatus per ardua loca, &c.

2 Die V. *Januarii*. M. In introitu *Januarii*.

3 De quo doluit Advocatus, nam ejus timebat inſi-
dias, licet *Hengelmarius*, &c. Deſiderantur hæc in M.

4 Aſſereret. Idem. aſſerens.

5 Equitare in ſui auxilium. V. ſe equitaſſe, &c.

6 Item die I. *Aprilis* *Lofmaſtro*. M. Eodem anno,
die XXIII. *Decembr.* *Lofmaſtro*.

7 Conſinati fuerunt de *Padua* Domini *Marcus*, &
Jordanus Forzatè, *Franciſcus de Vigontia*, *Proſdo-
cimus de Caligine*. Deſunt hæc in P.

vebat tamen eidem *Rex Boemia*, filius quon-
dam Imperatoris *Henrici*. *Ludovicus* tamen exi-
vit *Ottengar*, contra quem *Federicus*, non expe-
ctato fratre ſuo *Leopoldo*, qui de *Suevia* venie-
bat, & maxima militum comitiva, acceſſit ad
bellum, quo paſto victor exitit *Ludovicus*,
cæpitque *Federicum*, & fratrem ejus *Henricum*,
& *Phricum de Valfè* cum novem nobilibus de
Valfè, & multos alios nobiles, & potentes.
Mortuorum verò fuit maxima multitudo. Ha-
buit ergo *Ludovicus*, quod optabat. Fuit hoc in
MCCCXXII. die penultima *Septembris* juxta
Ottengar per unum milliare. Poſt hoc Dux
Leopoldus non ceſſabat movere bellum *Ludovi-
co*. Tandem pax convenit, & ſic fuit *Federicus*
de carceribus liberatus MCCCXXV. menſe
Madii. Amodo *Ludovicus* ſe dicebat *Romano-
rum Regem*.

C A P. IX.

MCCCXXVII. Menſe *Junii*.De privatione Ludovici, & geſtis
per rebelles Eccleſie.

Joannes Dei gratia Summus Pontifex, aſſe-
rens velle *Lombardiam* liberare de manibus
Theotonorum, & Tyrannorum, qui ſe ap-
pellabant Vicarios Imperii, primo Dominum
Maffæum Vicecomitem, cum *Galeatio*, & *Mar-
co* ejus filiis dominantem in *Mediolano*, *Placen-
tia*, *Bergomo*, *Cremona*, *Laude*, *Parma*, *No-
varia*, *Vercellis*, & alibi, *Romanæ Eccleſie* con-
temptorem, tanquam hæreticum, damnavit
& iis, ut hoſtibus *Romanæ Eccleſie* bellum
indixit: & contra ipſos miſit ſuos Legatos.
Romanæ verò *Eccleſie* favebant *Robertus Rex*
Apulie, cujus conſilio procedebat Summus Pon-
tifex. Poſt bella multoties perpetrata, in qui-
bus *Marcus Vicecomes* appellari poterat alter, *He-
ctor*, *Placentia* furtivè data fuit *Eccleſie* per
* *Vertium de Lando* civem *Placentie*. Vbi
jam viribus *Eccleſie* congregatis, & mortuo
Domino *Maffæo Vicecomite*, de *Mediolano* filii
fuerunt expulſi. Et dum contenderet Legatus
cum intrinſecis Civitatem habere liberam, &
Turrienses intrare Civitatem *Vicecomites* redie-
runt. Poſt hæc Gens *Eccleſie* *Mutinam* obſe-
dit, & cæpit, & ſe locavit in burgis *Mediolani*,
de quibus tandem reſceſſit, & ivit *Placentiam*.
Tunc *Vicecomites Montiam*, obſederunt (a) uſque
ad famem, & cæperunt. Bello commiſſo
per *Vicecomites* captus fuit Dominus * *Raymun-
dus de Richardem*, qui *Eccleſie* regebat exerci-
tum. Hic fugit de carceribus, qui cum exerci-
tu *Eccleſie*, & *Florentinis* equitavit contra *Ca-
ſtrutum* rebellem. Dominabatur enim in *Luca*, &
Piſtorio. Poſt magnam ſtragem occiſorum vi-
ctor fuit *Caſtrutius*, qui *Raymundum* carceravit
in *Luca*. *Ludovicus* cum venit in *Italiam* cum
a carceribus liberavit.

Paſſarinus de Bonacoſſis Dominus *Mantue*,
& rebellis *Eccleſie*, quædam Caſtra *Bononien-
ſium*

EMENDATION. LOCOR. ALIQ. AB OSII MANV.

(a) Tunc *Vicecomites* *Montiam* obſederunt. Le-
gendum ſine dubio, ut in Cod. *Muſſatorum*. Tunc *Vi-
cecomites* *Mutinam* obſederunt.

3 Cum novem nobilibus de *Valfè*. Deſunt hæc in M.

9 Damnavit. P. condemnavit.

10 Per *Vertium de Lando*. M. margo. *Virginius*
Landus ab aliis dicitur.

11 Tunc *Vicecomites* *Montiam* obſederunt. M. Tunc
Vicecomites *Mutinam* obſederunt.

sum cepit. Dum hæc Bononienses postea obsiderent, supervenit Passarinus cum Mantuanis, & Mutinensibus, quibus etiam imperabat. Interfuit etiam Obizo Estensis Marchio cum Ferrariensibus, qui pugnans multos occidit¹, duo millia cepit, cæterosque fugavit, & quasi Bononiam cepit. Datis a Bononiensibus obsidibus pax convenit. De mandato Legati Ecclesiæ rumpitur pax². In Parma gentibus Ecclesiæ congregatis exercitus Legati obsedit Mutinam, & cepit Burgum Forte Mantuani districtus, & sic omnia ferro, igneque vastabat. Rebellibus Ecclesiæ favebant Raynaldus, & Obizo Marchiones, qui^{*} cossis Guasconibus ceperunt Ferrariam. Ob hanc causam fuerunt tanquam hæretici condemnati. Asserebat enim Summus Pontifex, Ferrariam esse de patrimonio Sancti Petri. Rebellibus Ecclesiæ favebat Dux Bavarie Ludovicus, qui se dicebat Romanorum Regem, asserens se debere³ Vicariis Imperii subvenire. Summus Pontifex hac de causa, & quia asserebat eum electum non legi-

time in discordia⁴ cum Federico Duce Austriæ; ac etiam ante confirmationem administrasse jura Imperii, quod non debuit, ejus electionem annullavit: quem postremo Ecclesiæ Romanæ contemptorem pronunciavit hæreticum. Item interdixit, ne quis præsumeret, sub poena excommunicationis, eum Principem nominare. Ludovicus propterea non cessabat, asserens Summum Pontificem non legitimum, a cujus sententia appellavit ad futurum Papam, offerens se purgare de objectis in loco congruo coram Judice competente. Fuerunt hæc peracta in annis 1327 X. & ultra. Interdictum verò Ludovici publicatum fuit in Padua MCCCXXVII. mense Junii, cum jam in Mediolano esset Ludovicus.

C A P. X.

MCCCXXVII. Mense Januarii.

De adventu Ludovici in Italiam.

Rebelle Ecclesiæ Romanæ timentes adventum unici filii Regis Roberti, qui Florentiam venerat, ut Legato subveniret, qui erat Bononiæ viribus Ecclesiæ congregatis in unum, deliberato Consilio miserunt in Alemaniam suos Legatos, ut Ludovicus Rex Romanorum, quam citius posset, ad partes descenderet Lombardiæ, per Imperio contra Ecclesiam pugnaturus. Eorum precibus, pace jam composita cum Federico Duce Austriæ, qui contra eum pro Imperio contendebat, Ludovicus cum centum millibus⁵ venit in Tridentum in MCCCXXVII. mense Januarii. In Tridento inagnifice convenerunt rebelles Ecclesiæ; scilicet Vicecomites dominantes in Mediolano, Bergamo, Laude, Novaria, Vercellis, & alibi (Placentiam amiserant) Castrutius Dominus Lucæ, & Pistorii, Raynaldus, & Obizo Marchiones Estenses, Domini Ferrariæ, & Argente, Passarinus de Bonacossis Dominus Mantuæ, & Mutinæ. Iis etiam favebat Rex Sicilia. Dominus etiam Canis fuit ibi honorifice⁶ ultra

A omnes. Dominabatur enim in Verona, Vicentia, Feltre, Civie, Montefilice, & Bassano, qui coram Ludovico palam asseruit, se velle cum Romana Ecclesia concordare; nisi sine mora eidem Vicariatum Paduæ consignaret, offerens Ludovico servitium, & amorem, & florenos ducentum millia, secundum quod Legati Paduæ retulerunt. Hoc Ludovicus facere recusavit, asserens Paduam possideri per Avunculum suum Ducem Karintie. Sic Dominus Canis indignatus subito equitavit Veronam, qui tandem precibus rebellium Ecclesiæ rediit Tridentum.

B Instantibus Duce Karintie, & Ambassadoribus Paduæ, Ludovicus die XII. Martii iussit treguas observari inter Ducem Karintie, Vicarium Paduæ, & Tarvisi, & Dominum Canem per duos annos. Ob hanc causam Theotonici a Paduanis maximas pecunias extorserunt. His sic dispositis: Ludovicus die XIV. Martii exivit Tridentum, tendens Mediolanum, ubi coronatus fuit corona ferrea per Episcopum Aretinum, & Episcopum Brixensem rebelles Ecclesiæ. Ad hoc spectaculum convenerunt omnes rebelles Ecclesiæ, inter quos Dominus Canis cum mille militibus interfuit honorifice. Fuit hæc coronatio eodem anno die ultimo Martii.

C Mense Junii Mutinenses revelaverunt Domino Passarino. Mense Julii Dominos Galatium & Lucinum fratres, & Azzonem filium Galeatii, Vicecomites Ludovicus Mediolani carceravit; viros probos, qui spem adeo jactabant in eo, quod sperabant mediante Imperio posse Romanam Ecclesiam subjugare. Postea Pisam obsedit, & cepit per pacta, & ibi Castrutium Vicarium ordinavit.

C A P. XI.

MCCCXXVIII. Die VI. Januarii.

D Summula gestorum per Ludovicum.

R Evoluto anno Domini, scilicet in MCCC-1328 XXVIII. die VI. Januarii Ludovicus intravit Romam, & totius Urbis cum fortiliis habuit principatum. Die XVII. ejusdem mensis coronatus fuit ab Episcopo Venetiarum, & aliis Episcopis, & Præfecto Urbis in Ecclesia Sancti Petri. Ludovicus Dux Bavarie ab hac die voluit esse Imperator, licet a Joanne Summo Pontifice esset pro hæretico condemnatus. Contra Summum Pontificem, qui erat in Avinione, formavit suos processus, & demum cum pronunciavit hæreticum. Et asserens velle de novo Pastore providere, Fratrem suum, unum de Ordine Sancti Francisci, Romanæ Urbis fecit Episcopum, qui nominatus fuit Nicola Quintus. Hic sibi constituit hæreticos Cardinales. Ipse etiam a Summo Pontifice fuit pronunciatus hæreticus. Hæc fuerunt eodem anno, mense Aprilis.

Ludovicus precibus Lombardorum Vicecomites a carceribus liberavit; sed statim Dominus Galeatii obiit Luca, cujus filium, scilicet Azonem, in Mediolano constituit suum Vicarium.

F In anno sequenti die XX. Aprilis Imperator equitavit Marchiam Mantuani districtus, cum quo Dominus Canis fuit in colloquio cum Paduanis, Vicentinis, & Veronensibus nobiliter, & potenter. Quid factum fuisset, non potuit bene sciri; fuit tamen postea divulgatum, Ludovicum obtulisse Domino Cani dominium Mediolani, & totius Lombardiæ. Dum Ludovicus esset Marchie, in Mediolano Azo Vicecomes revelavit. Hac causa Ludovicus Mediolanum obsedit; sed mediante pecunia pax convenit. Cum Parma fuisset obsessa per Legatum Ecclesiæ, dedit se

G. & A. Corusii.

D Ec-

VAR. AL. LECT. DVOR. PR. CODD. MVSS. ET PET.

1 Qui pugnans multos occidit. V. Qui pugnavit, multos occidit.

2 Datis a Bononiensibus obsidibus pax convenit. De mandato Legati Ecclesiæ rumpitur pax. Aliter hæc interpungit P. codex, videlicet. Datis a Bononiensibus obsidibus, pax convenit de mandato Legati Ecclesiæ. Pax rumpitur.

3 Se debere. In V. deest. se.

4 Non legitime in discordia. V. non legitime, & in discordia.

5 Cum centum millibus. V. cum centum militibus.

6 Fuit ibi honorifice. In V. deest ibi.

Obizo Estensis favebat Passarino.

Mutina obsedit.

Raynaldus, & Obizo, favebat Ecclesiæ. For. Coss. Bavarus Ecclesiæ rebellis.

1327 Interdictum ejusdem Paduæ publicatum.

Gibellini Principes. Vicecomites. Castrutius. Estenses. Passarinus. Scaliger.

Scaligeri Imperium.

Petitio Vicariatus Paduæ.

Indicia inter Paduanos, & Canem Bavari coronatio Mediolani.

Mutina rebellat Passarino. Bavarus Vicecomes in carcerem conjicit. Castrutius, Vicarius Pisanus.

Bavari coronatio Romanæ.

Joannes PP. Hæreticus accusatur.

45 Antipapa.

Galeatii Vicecomitis mors. Azo Vicecomes Mediolani Vicarius.

1329

Lombardia promissa Scaligero. Azo deficiat a Bavaro.

Rolandus de Rubeis Parma pellitur. Parma, Mutina, Rhegium rebellant Ecclesie.

Marfilus de Rubeis Parma Vicarius. Albrigheti Manfredi mors.

Bavari colloquium Tridenti.

Marchio Malaspina. Baylardus de Nogarolis, & Marfilus de Carraria Legati Canis ad Cas. Bavari reditus in Alemaniā.

Ecclesie: & Rolandus de Rubeis sponte equitavit Bononiam. Hunc Legatus carceravit. Hac causa Parma, Mutina, Regium revelaverunt Ecclesie eodem anno, mense Septembris, quarum districtus gens Ecclesie continuo spoliabat. Cum has Civitates Gens Ecclesie continuo infestaret, quæsiiverunt sibi in auxilium Ludovicum, qui eodem anno, mense Novembri, intravit Parmam, ibi vero Marfilium fratrem Rolandi de Rubeis suum constituit Vicarium. Albrighetus de Manfredis patrem, & fratrem expulit de Faventia, qui tamen compulsus per Legatum eos recepit. Hic, dum esset Bononia, cum aliquibus Nobilibus de Bononia tractavit dare Bononiam Ludovico. Vnde iussu Legati cum sociis decapitatus fuit in Bononia.

Eodem anno & mense Ludovicus Parmam, Rhegium, Mutinam, munivit suis Theutonicis, & asserens velle maximas Theutonicorum copias convocare, ut facilius Romanam Ecclesiam valeat subjugare, equitavit Tridentum, ibi enim erat Dux Karintie, & alii nobiles Alemanie. Ad hoc colloquium pro Dominis della Scala interfuerunt Nobiles viri Marchio Malaspina, Baylardus de Nogarolis, & Dominus Marfilus de Carraria, qui non sine timore, inscio Imperatore, redire Veronam. Fuit hoc anno eodem mense Novembris.

In anno sequenti MCCCXXX. Ludovicus, nuntiata eidem morte Federici Ducis Austrie, mense Decembri ivit in Alemaniā, promittens pro certo cum maximis copiis armatorum ad Italiam festinare.

* De Corbaria. alii.

Raynaldus, & Obizo redeunt ad Ecclesiam, Argenta Legati data.

1332

Furlivium capitur ab eodem.

Eodem anno, mense Augusti, Petrus* de Corbaria, dictus Nicola Quintus, videns expresse, quod Ludovici potentia declinabat, eo inscio ivit Avinionem, & se Joanni Summo Pontifici præsentavit, a quo veniam habuit postulatam. Marchiones Estenses, Raynaldus, & Obizo, qui multis annis fuerunt rebelles Ecclesie, tenentes Ferrariam, & Argentam, iverunt ad mandata, & in manibus Domini Legati dederunt Argentam. Fuit hoc Bononia in MCCCXXXII. die X. Januarii. Mense vero Martii Legatus equitavit Furlivium, & habuit, quod alias per Ecclesiam fuerat obsessum.

C A P. XII.

MCCCXXIX. Die II. Julii.

De Domino Nicolao de Carraria, & terra Estensi.

Nic. de Carrariaxi- lium.

Jacob. & Jacobinus de Carraria pri.

Cervaresium.

Bastardus de Campo S. Petri.

Rizardus de Camino. Galleguanum.

Propter confinementem Paduanorum, de qua feci superius mentionem proximo sexto Capitulo, Dominus Nicolaus de Carraria ivit Venetias, asserens enim eos esse confinatos ad ejus injuriam. De Padua exivit in MCCCXXVII. die II. Julii; societatem verò fecit cum Domino Cane contra Paduam, & Paduanis extrinsecis. Vnde domus ejus in Padua spoliata fuerunt, & destructæ. Ejus filii, Jacobus, & Jacobinus, fuerunt conducti in Alemaniā carcerati. Dominus Nicolaus iussit in Cervaresio gentes aliquas congregari. Vnde Paduani cum Theutonicis equitaverunt subito Cervaresium, & omnes posuerunt in fugam, & multi fuerunt mortui, & aliqui carcerati; unus verò de Brudigine captus, in amissione capitis fuit condemnatus. Quidam Bastardus de Campo Sancti Petri, ob reverentiam suæ domus, jubente Marfilio Magno de Carraria, impunè recessit. Fuit hoc die XX. Septembris.

Die XXVI. ejusdem mensis Rizardus de Camino per terram Bassani cum ducentis elmis de Furlivio equitavit Galleguanum, postea exerci-

tum suum posuit in Pernumia, ubi Dominus Nicolaus, & Paduani extrinseci convenerunt: cum quibus interfuit etiam Dominus Hector de Sorvegnano. Vnde pulcherrimæ domus Dominæ Margharitæ de Zaccbis ejus uxoris, & germanæ Domini Nicolai, fuerunt destructæ, & bona ejus cætera publicata. Intrinseci, timen-
tes, ne exercitus se locaret in Apono¹, partes illas cremaverunt, & ita se posuit Buvolentæ.

Die vero XIII. Octobris extrinseci equitaverunt ante portam Sanctæ Crucis, sperantes, quod tumultus esset in Vrbe. His bene intrinseci obviassent in duplum; sed timor Domini Canis obstabat, qui militiam suam miserat in Montemilicem. Nam assererat, se palam nolle frangere treguas, & extrinsecis clam favebat. Cum extrinseci omnia in Plebatu igne ferroque vastassent, excepta Villa Plebis, quæ pecunia se redemit, facientes transitum per montes iverunt Cervaresium, & intra Brentas omnia destruxerunt.

Die vero XV. Novembris exercitus ivit in Est, quo fortificato foveis & belfredis, omnes villæ Paduani districtus ejus erant tributariæ, exceptis Villis de ultra Brentam, & Plebatum. Dum exercitus esset Buvolentæ, confinati habuerunt suos obsides, quos dederant pro confinibus observandis. Vnde Dominus Canis restituit Vbertino de Carraria, & Tartaro de Lendenaria suos obsides, quos dederant Domino Cani, quando per mortem Gulielmi Dentis fuerunt forbanniti.

C A P. XIII.

Eodem Anno, Die XXV. Novembris.

De auxilio Theutonicorum.

J Am Paduano districtu ab extrinsecis Paduanis crudelissimè devastato, Conradus de Ovenstagn¹ cum quadringentis elmis Paduam venit, qui cum Paduanis exercitum posuit Cornaleda, die XXV. Novembris. Theutonica rabies per montes discurrens², gravius affligebat, quam fecerant inimici; die verò ultimo turpiter remeavit, relictis multis plaustris oneratis, multis victualibus, & aliis necessariis ad bellandum. His gestis Dominus de Ovenstagn³, & Marfilius Magnus de Carraria, sociatus Philippo de Peraga, Ecardino³ de Capite Vacce, & aliis Nobilibus Paduanis, per viam asperam Montis Crucis equitaverunt Tirole, Duci Karintie Paduanorum angustias exponentes. Qui sacramento, & literis promisit, in festo Sancti Georgii personaliter subvenire Paduæ, quod non fecit. Vnde adhuc⁴ continuis legationibus instabant Paduani, postulantes Ducis adventum, vel saltem ab eo procurari pacem, vel treguas. Ducis monitu⁵ Ludovicus Romanorum Rex suum in Tirole de Roma destinavit Legatum, qui pacem vel treguas tractaret⁶; sed multis habitis in Verona colloquiis, in quibus ego legatus interfui, nihil potuit expediri. Suspirant amodo Paduani, vi-

VAR. AL. LECT. DUOR. PR. CODD. MUSS. ET PET.

¹ Apono. M. Abano, ut supra.

² Theutonica rabies per montes discurrens. M. Theutonicus furor per montaneas discurrens.

³ Ecardino. Idem Aycardino.

⁴ Vnde adhuc. V. Benè adhuc.

⁵ Monitu. P. motu.

⁶ Ducis monitu Ludovicus Romanorum Rex suum in Tirole de Roma destinavit Legatum, qui pacem vel treguas tractaret. Desiderantur hæc in M.

videntes extrinsecos colligere fruges suas, *Theu-*
tonicorum auxilio defraudati, qui tamen non
 cessabant affligere *Paduanos* mutuis, & datis,
 a *Padua* exulante iustitia. Dominus de *Ovensta-*
gno *Jacobum* & *Jacobinum*, filios Domini *Nico-*
lai de *Carraria*, conduxit in *Alemaniam* vincu-

lato die XV. Decembris, quos post duos an-

nos Dominus *Nicolaus* traxit de carceribus.

C A P. XIV.

MCCCXXVII. & MCCCXXVIII.

De tribulationibus Paduanorum.

HEngelmarius de Villandres pasculandi causa
 misit ad Villas Plebatus quosdam equos,
 qui fruges pauperum devastabant. Unde duo
 Scutiferi fuerunt jugulati. *Theutonici* simulavit
 non curare, ut gravius stimularer, qui postea
 secrete *Griffum* ejus fratrem misit ad Villam *Cur-*
tis, qui villam cremavit¹, omnesque necavit,
 quos invenit, non parcendo sexui, nec ætati.
 Fuit hæc crudelitas in MCCCXXVII. die III.
 Julii.

Die vero præcedenti Dominus *Nicolaus* de
Carraria de Civitate migravit, & ivit ad vil-

lam Comitum, quem *Theutonici* capere vel occi-
 dere speraverunt (a).
 Mense Augusti *Hengelmarius* hora noctis vio-
 lare voluit Petram, nobilem Dominam de *Scro-*
vegnis, quæ castitatem suam viriliter defenden-

do noluit consentire, postea cum matre, & fra-

tribus fugit *Venetias* maximis divitiis destitutis.
Theutonici cruciabant *Paduanos* mutuis & datis,
 omnes carcerabant: extrinseci extra portas omnia
 destruebant. Fiebant enim a quibusdam poten-

toribus & suis sequacibus absque pæna violentiæ,
 furta, adulteria, homicidia, & alia crimina
 inaudita. Nam non solum bona; sed homines
 etiam furabantur, non solum Laici, sed Regu-
 lares, & in Capitibus hominum imponebantur
 sacci corci, & sic ducebantur cæci, vel cæca-
 ti ad loca secreta, a quibus fures ignoti pecunias
 extorquebant.

Die ultimo Augusti *Theutonici* cæperunt con-
 cilium habere *Castrum Pendisii*, & cæperunt
Angelum, Episcopi servitorem, qui ductus ante
 Castrum ait Custodibus: *Castrum Domini mei*
defendite viriliter, quia potius mori volo, quam tanto
sceleri consentire. *Theutonici* vero spe fraudati, jus-
 serunt Episcopatum bonis omnibus spoliari. Ipse
Angelus, jubente *Marsilio Magno* relaxatus ivit
Venetias. Intrinseci vero, sperantes defendere Ci-
 vitem, rusticos carcerabant *Paduæ*, & in Vil-
 lis *Campi Sancti Petri*, & *Mirani*, quos omni-
 bus divitiis spoliabant.

In MCCCXXVIII. Mense Junii * *Gerardus*
Maurocerus *Paduæ* Potestas clam fugit *Vicen-*
tiam, asserens *Ubertinum* de *Carraria* sibi præ-
 parasse mortis insidias, quod eo invito unum
 carceratum traxerat de carceribus; sed causa suæ
 fugæ potuit esse paupertas. Nam *Paduæ*, & *Ve-*
netiis erat tantum debitis gravatus, quod bona
 sua fuerunt data creditoribus in solutum. *Hen-*
gelmarius adveniens de *Alemaniam* *Griffum* suum
 fratrem constituit Potestatem. Hoc facto, men-
 se Augusti *Marsilium* minorem de Civitate fu-
 gavit, & domum ejus bonis omnibus spoliavit.
 Asserebat enim, cum verba injuriosa contra
 Ducem *Karintie* protulisset. Hic *Hengelmarius*
 introitus Civitatis totius anni vendidit vili pre-
 tio, ut cito se ditaret: mutua imposuit & da-
 tias²: & sic plenus pecunia in *Alemaniam* equi-
 tavit.

D EXPLICIT LIBER TERTIUS.

² Nam *Paduæ*, & *Venetis*. M. Quia *Paduæ*,
 &c.
³ Et datias. P. & datia.

I N C I P I T Q U A R T U S.

C A P. I.

Anno MCCCXXVIII.

De causis, quibus Padua data D. Cani.

Marsilius Magnus de *Carraria*, vi-
 dens manifestè facta *Paduæ* de ma-
 lo in pejus continuo declinare,
 dubitans quid in tanto periculo sit
 agendum, ait sibi: Extrinseci Pro-
 ditores extra Portas disponunt¹ ad li-
 bitum. Dominus *Canis*, auctor tanti sceleris, si-
 mulat se nescire. In Civitate audio conquerentes:
 flentes video mendicare: Cives cruciari non solum
 in publicis carceribus; sed etiam in privatis: exu-
 lante iustitia sunt maleficia infinita. Hic resistere
 non audeo, timens propter auctorum potentiam mi-
 hi mortis periculum imminere. In *Alemaniam* equi-
 tavi, & Duci *Karintie* supplicavi, ut Civitati
 mortue subveniret, qui sacramento promisit *Paduæ*
 personaliter subvenire: sua promissa expiravit. Dux
Austriæ iusta causa auxilium denegavit: obsessus

est in *Vienna*. *Conradus* de *Ovenstagn*, qui
 tanta recepit a *Padua*, denegat auxilium, nisi ego
 solus sibi fidem faciam de stipendio. Joanni Summo
 Pontifici in *Avinione*, suo Legato *Bononiæ*, fi-
 lio Regis *Roberti* *Florentiæ* scripsi *Paduanorum*
 injurias, & auxilium imploravi. Secrete tractavi
 cum Domino *Mantua*, & *Marchionibus*, ut
Paduæ subvenirent. Hæc tamen omnia nihil prosunt.
 Audi pejus quod *Tarvisini* constituti nobiscum sub
 Duce *Karintie* denegant auxilium. *Veneti*, quasi
 nobis imperant, quidquid placet. Dum hæc,
 & alia cum animo multoties revolvisset ait:
 Possem in *Venetis* in divitiis vivere abundanter;
 sed, etiamsi me mori conveniat, volo mea Patria
 subvenire. Itaque deliberato consilio cum aliquibus
 nobilibus *Paduanis* cum Domino *Cane Magno*
della Scala, de concordia clam tractavit².

C A P.

² Clam tractavit. V. Clam intravit.

C. & A. Certus.

D 2

VAR. AL. LECT. DUOR. PR. CODD. MUSS. ET PET.

¹ Extra portas disponunt. V. extra portas de Vil-
 lis disponunt.

Jacobus, &
 Jacobinus
 de Carraria
 in vincula
 injecti.

Engelma-
 rius de Vil-
 landres.
 Griffus
 Hengelm-
 arii frater
 cremat Vil-
 lam Curtis.

hic. de
 Carraria.
 Villa Comi-
 tum. Hengel-
 marii libido.
 Pudicitia
 Petre de
 Scrovegnis.
 Paduani mi-
 se vexan-
 tur. Sacco-
 rum e corio
 usus ad præ-
 dam.
 Episcopatus
 Pat. Pendisii
 Dominus.

Deliberatio
 Marsilii de
 Carraria de
 Padua dan-
 da Scalige-
 ro.

C A P. II.

Eodem Anno.

De Pactis factis cum D. Canē.

Post varia parlamenta ait *Marsilius* nuncio secretissimo: * *Personam meam, & Paduam libere esse volo in manibus Domini Canis absque ullo pacto*: volo tamen, quod matrimonium alium promissum Domino Jacobo Patruo meo de Domina Thadea ejus filia, & Mastino ejus filio della Scala compleatur. Item, quod placeat Domino Cani omnes injurias receptas a Paduanis in speciali. vel communi, oblivioni mandare, & Cives omnes in suis juribus conservare, ut sub sua protectione possint secure ducere vitam suam. Item, quod Theutonici, qui sunt Paduæ pro custodia², libere revertantur, satisfactione habita plenaria de stipendio, ne de Domino Canē nobilis Dux Karintiae causam inveniat³ conquerendi. Item, quod pena solummodo teneantur delinquentes⁴. Nam grave est non solum legibus; sed etiam contrarium equitati, ex alienis delictis alios molestari. De iis a Domino Canē nolo sacramentum, nec scripturas; sed suam solummodo quero fidem.

* Dissertatio ejusdem cum Nuntio de pactis percutiendis cum Canē.

* Al. Patriam meam Paduam.

Thadea de Carraria nubit Mastino Scaligero.

⁴⁸ Dominus Canis, videns suum desiderium adimpleri, dominium Paduæ alacriter acceptavit, quod Imperatori, & Romanæ Ecclesiæ conveniret: sua verò fide promisit, justas preces Domini *Marsilii* integraliter observare, & ejus inimicos proprios reputare, & ipsum habere tanquam fratrem⁵. Post hæc Domina Thadea fecit iuvit Venetias, ubi fuit Domino Mastino matrimonio copulata, presentibus tantum⁶ Marchione Malaspina, & Philippo de Peraga.

C A P. III.

Eodem anno, Die III. Septembris.

Quo ordine D. Canis intravit Paduam.

Vla prudentiæ futuros tractat eventus. *Marsilius* Civitatem munivit rusticanis, fingens causam insultandi cum Theutonicis contra hostes, qui Paduanorum vendemias colligebant. Qui videns se munitum, & cognoscens Paduanorum voluntates, qui sub Theutonicis tenebantur invit⁷, iussit Consilium Paduæ congregari, in quo omnibus alacriter annuentibus, eidem datum fuit dominium Civitatis. Fuit hoc in MCCCXXVIII. die III. Septembris.

Marsilius de Carraria Paduæ Dominus.

Griffus Potestas. *Marsilii* de Rubcis accessus Paduam.

Legatio filia *Marsilii* Carr. Mastini accessus Paduam.

Allocutio *Marsilii* in Consilio M. Paduæ.

Eodem die Griffus, frater Hengelmarii, Paduæ Potestas, cum Theutonicis depositis armis, claves Civitatis Domino *Marsilio* præsentavit, quibus recepto suo stipendio dedit securam licentiam recedendi. Die vero quinto *Marsilius* de Rubcis de Parma intravit Paduam cum ducentum elmis. Die sequenti *Marsilius* misit Vicentiam sub colore ambassariæ aliquos de Majoribus Civitatis. Die altero Dominus *Mastinus* intravit Paduam cum elmis centum. Dominus *Marsilius* sciens amodo Civitatem sic munitam, quod rationabiliter nullus esset ausus suo obviare proposito, in Majori Consilio Paduæ ait: Hec est no-

VAR. AL. LECT. DVOR. PR. CODD. MVSS. ET PET.

1 Absque ullo pacto. P. absque pacto.

2 Qui sunt Paduæ pro custodia. In M. deest, pro custodia.

3 Causam inveniat. M. Causam habeat.

4 Teneantur delinquentes M. teneant delinquentes.

5 Habere tanquam fratrem. V. habere perpetuo tanquam fratrem.

6 Presentibus tantum. V. Presentibus tamen.

7 Tenebantur invit. M. Detinebantur invit.

Astra finalis intentio quod Padua in manibus Domini Canis libere consignetur de vestra voluntate. Unde absque* motu⁸ inter vos sic placeat reformare. Hoc statim factum fuit, & Syndicus electus *Jacobus* de Conigliano. Die VIII. D. *Marsilius* cum multis de majoribus Paduanis Vicentiam equitavit, quem cum sociis Dominus Canis summo honore tractavit. Dato dominio Paduæ a Syndico Civitatis, Dominus Canis primo pedites, postea milites præmittendo, ordinate⁹ per portam Savonarole, die X. Septembris introivit: sedem vero suam posuit in Ecclesia Cathedrali. De ejus adventu omnes mirabiliter exultantes, benedicebant nomen suum, clamantes & dicentes. Cum benedictione vivat, qui nos de tenebris traxit ad lucem. Sic bellum, peractum cum Domino Canē decem & septem annis, mensibus quatuor, & XXV. diebus, ex quo in Marchia fame, frigore, gladio; carceribus, exilio, & diversis pestibus centum millia perierunt, fuit pacis lenitate sopitum.

* Al. Mora. *Jacobus* de Conigliano. Syndicus Paduæ. Padua Cani subicitur. Tempus belli inter Paduanos, & Canem. Ejusdem clades. *Marsilius* Carr. Paduæ Vicarius.

C A P. IV.

Eodem Anno.

C De gestis Paduæ per Dominum Canem.

Statim sequenti die sumpto prandio Dominus Canis magnifice sociatus Paduanis, & aliis Nobilibus Lombardiæ, omnibus alacriter concurrentibus, in Palatio fecit publicam concionem, in qua eidem præsentatum fuit vexillum Populi Paduani, quod posuit in manibus Domini *Marsilii* de Carraria, & ipsum constituit in Padua suum Vicarium.

Ex quo letatur Padua tota* nimis.

* Estat noster dominus in antiquitate.

DPostea pulchra dona fecit Nobilibus Paduanis, cum quibus erat familiariter tanquam pater. *Tisoni* de Campo Sancti Petri, & Philippo de Peraga claves sibi præsentatas Castrorum *Mirani*, & Campi Sancti Petri restituit, quibus benigne præcepit, ut abstineant a delictis, offerens perpetuum servitium, & amorem.

MS. Raimis. Vt legi possit. Ex quo letatur Padua tota a ruinis erepta. Canis benigne tas erga Paduanos. Tiso, Campi S. Petri. Dominus Phil. de Peraga Dominus Mirani. Thadea, & Mastini nati.

Die XIV. Septembris Dominus *Mastinus* Dominam Thadeam publice desponsavit. Eodem die *Marsilius* de Rubcis de Parma promisit Domino Cani duas filias fratris matrimonio copulare filio naturali Domini Canis, & filio Domini *Baylardini*. Capitaneum forensis militiæ constituit Marchionem *Spinetam*, Potestatem fecit Dominum *Bernardinum Ramici** de *Hervajis* de Verona. Sic rebus bene dispositis ordinavit facere magnam curiam in Verona, & multis Paduanis honorem donare militiæ. Die XXVIII. ejusdem mensis equitavit Vicentiam. Padua ergo languida ejus felicissimo adventu de tenebris ad lucem resurrexit.

Filiorum item fratris *Marsilii* de Rubcis. Marchionis Spineta Capitaneus.

* De Hervajis alius. *Bernardinus* de Hervajis Potestas Paduæ. Canis discessit Padua.

C A P. V.

MCCCXXIX.

49

De Paduanis Extrinsecis.

Dominus *Nicolaus* de Carraria de voluntate D. Canis recessit de Est, & iuvit Venetias: non fuit tamen suis possessionibus spoliatus. Fortilitiæ *Estenses* fuerunt omnes explanatæ. Dominus *Henricus* de *Scrovegnis*, qui absque licentia venit Paduam, clam Venetias fuit compul-

Nicolaus Carr. exilium.

Item *Henrici* de *Scrovegnis*.

8 Vnde absque motu. M. Idem. Vnde absque mora.

9 Præmittendo ordinate. Deest in M. postrema vox.

pulsus; *Muffatus* Poeta, qui similiter sine licentia venit, * *Clugiam* turpiter remeavit, ubi obiit in anno sequenti die ultimo *Madii*. Illis de *Deslemaninis* fuit solummodo Civitas interdicta. Infrascriptorum omnium fuerunt bona, tanquam rebellium, confiscata, scilicet illorum de *Maçaruffis*, de *Dente*, de *Terradura*, de *Buglis*, de *Roncho*, de *Altechinis*, aliquorum de *Malitiis*, & aliorum. Bonā omnium prædictorum, & alias divitias infinitas Dominus *Canis* donavit Domino *Marsilio* de *Carraria*, ipsumque in tantum dedit, ut ab omnibus diceretur ditior tota *Padua*. Omnes alii extrinseci *Paduani* redierunt de voluntate Domini *Canis* de *Paduanis* extrinsecis secundum liberum arbitrium disponebat. Gaudet amodo tota Civitas fulgere Aquilas Imperiales ubique, & insignia *della Scala*. *Tarvisinos* timor invasit, jam enim *Rizardus* de *Camino* eis rapuit castra *Soligi*, & *Vidorii*: & Comes *Colalti* etiam cum aliis revelavit.

CAP. VI.

MCCCXXIX. Die Sabbati XXVI. Novembris.

De publica lætitia facta Veronæ.

DE dominio *Paduæ* feliciter acquisito Dominus *Canis* facere voluit publicam lætitiā in *Verona*, in cujus splendidissimum apparatus habere voluit filiam *Rolandi* de *Rubeis*, sponsam ejus filii *Naturalis*. *Paduam* vero misit Dominum *Baylardinum* de *Nogarolis*, qui cum Potestate *Paduæ*, & omnibus Nobilibus *Paduanis*, Dominam *Thadeam* de *Carraria* uxorem Domini *Mastini* sociavit *Veronam*. Ad ejus adventum Dominus *Canis* exivit *Veronam* associatus nobili comitiva, specialiter *Obizone* Marchione *Estensi*, *Machione* *Spineta*, *Rizardo* de *Camino*, *Marsilio* de *Carraria*, *Marsilio* de *Rubeis*. Sic cum magno gaudio Domina *Thadea* Civitatem intravit die Sabbati XXVI. Novembris.

Die sequenti gaudium voluit esse solenne, & multis nobilibus donavit honorem militiæ, quos ornavit vestibus aureis, & purpureis, aureis cingulis, dextreriis, & pulcherrimis palafrenis. Ad hoc gaudium conveniunt de diversis partibus histriones universæ nationis, * & omnibus donis, & expensis Dominus *Canis* voluit providere. Ibi fuerunt Domine pulcherrimæ, hastiludia, & torneria, & breviter, ad perfectum gaudium nihil * defecit. Hoc spectaculo non fuit pulchrius in *Italia* temporibus retroactis. Ex hoc honore Dominus *Canis* gaudia magna sumit, & cunctis Nobilibus retulit magnas grates, concedens unicuique spontaneam licentiam recedendi.

CAP. VII.

Eodem Anno, & Mense.

De nominibus militum.

Quia non est bonum, quod veritas occultetur, placet omnibus demonstrare de honore facto Nobilibus *Lombardiæ*, specialiter *Paduanis*, quos summo honore tractavit hortatu, & consilio *Marsilii* de *Carraria*, & omnes sponte, & alacriter acceptantes milites

A creavit Dominus *Canis Magnus della Scala* in *Verona*, *Padua*, *Vicentia*, *Feltre*, *Croie* pro *Sacro Imperio* Vicarius generalis. Militum autem nomina sunt hæc: De *Verona* Dominus *Albertus*, & *Mastinus* fratres, Nepotes præfati Domini *Canis*. *Franciscus*, & *Cagnolus* Bastardi Domini *Canis*. *Nicolaus*, & *Cagnolus* filii Domini *Baylardini* de *Nogarolis*. *Petrus*, & *Jacobus* de *Verme*. *Petrus* etiam *Perlle*. *Galeasius* socius Domini *Baylardini*. *Bernardus* de *Hervariis*: de *Padua*. *Marsilius Magnus* de *Carraria*. *Vbertinus*, *Marsilius*, *Jacobus*, *Obizo*, omnes de *Carraria*. *Philippus* de *Peraga*, *Franciscus* & *Ecardinus* de *Capite Vacca*, * *Dux* de *Buzza* *charinis*. *Tartarus* de *Lendenaria*, & *Tijo* de *Campo Sancti Petri*. *Guertius* *Loti* de *Montagna*. De *Vicentia* * *Vivarius* *Dens*. *Guercius* de *Vivario*. De *Venetis*, *Nicolaus* *Foscari*. De *Feltre* *Endrighettus* de *Mongai*. De *Mantua* *Ludovicus* de *Gonzaga*. *Joannes* *Guilenzellus*. Revolutis annis Domini, scilicet MCCCXXIX. die octava Januarii Dominus *Franciscus Dandulus* fuit *Dux Venetiarum*.

CAP. VIII.

MCCCXXIX. Mense Junii.

De obsidione Parmæ, & Tarvisii.

CUM Gens Ecclesiæ cum *Bononiensibus*, extra muros *Parmæ* omnia devastaret (erant namque in parte Ecclesiæ Nobiles de *Corrigio*; civitatem vero defendebant *Rolandus*, & *Marsilius* de *Rubeis*, de auxilio Domini *Canis* quamplurimum confidentes) *Marsilius* de *Carraria*, jussu Domini *Canis*, equitare cepit versus *Parmam*, & insidiis *Simonis* de *Corrigio* quasi fuit captus: fugit tamen in *Casali Majori* *Cremonensis* districtus, & postea cum duobus sociis *Parmam* equitavit incognitus: qui germanis suis de *Rubeis* de pace consuluit, & *Veronam* venit: quem Dominus *Canis* de probitate quamplurimum commendavit, quia neglecto mortis periculo suis voluit obtemperare mandatis. Post hæc pax convenit, dataque fuit *Parmæ* Ecclesiæ certis pactis. Postea *Rhegium*, & *Mutina* Ecclesiæ se dederunt. Fuerunt hæc MCCCXXIX. mensibus Junii, & Julii.

Post pacem *Rolandus* de *Rubeis* equitavit *Bononiam*, quem Legatus *Romanæ* Ecclesiæ carceravit. Vnde tres prædictæ Civitates revelaverunt Ecclesiæ. *Ludovicus* equitavit *Parmam* cum suis *Theutonicis* in auxilium. Fuit hoc anno sequenti, & mense Novembris, Domino *Canis* jam defuncto.

His sic dispositis Dominus *Canis* cogitans, quod a tergo nullum manebat obstaculum, volens adimplere, quod optabat, scilicet in tota *Marchia* habere dominium, literas *Paduam* misit continentes.

Marsilio de *Carraria* Fratri nostro dilecto

Canis Major della Scala salutem.

Vobis significamus, quod die crastina *Paduam* veniemus, volentes secundum vestrum consilium invadere *Tarvisinos*. Vnde vos præparetis militibus, & peditibus *Paduanis*, ut eos magnificentius insultemus.

D 3

Hoc

2 Milites creavit. P. milites ordinavit.

3 Militum autem. Deest autem in M.

4 Petrus etiam Perlle. V. Petrus de Perlle.

5 Galeasius. P. Galasius. M. Galeasius.

6 Ut eos magnificentius insultemus. V. ut eos magnificientius visitemus.

Hoc fuit valde gratum Domino *Marsilio*, propter odium *Gurzelionis* Advocati *Tarvisii*, & quia Dominum *Canem* supra omnes extollere affectabat.

Tarvisii ob-
fidio.
Nobiles de

Castro-bar-
cho.

Baylardinus
de Nogaro-
lis Capita-
neus.
Marsilius
Carr. impe-
rator capta-
rum Canis.

Canis Tar-
visium ob-
it.

Die IV. exivit *Padua*, & sequenti die castra sua posuit circa mœnia Civitatis cum exercitu copioso. Erant namque in hoc pulcherrimo guarnimento milites, & pedites de *Verona*, *Padua*, *Vicentia*, *Feltre*, *Civie*, Nobiles de *Castrobarcho*, *Rizardus* de *Camino*, *Brixienfes* extrinseci, & stipendiarii diversarum nationum. *Vicentini* exercitus constituit Capitaneum Dominum *Baylardinum* de *Nogarolis*, *Vicentia* Potestatem: cæteri exercitus D. *Marsilium* de *Carraria*. Ea die nobilis, & probus miles *Otto* de *Borgondia* persequendo inimicos, equitans usque ad portas, quasi de equo cecidit¹, quodam saxo ejecto de summo portæ percussus, ibique statim fuit peremptus². In exercitu *Rizardus* minor, & *Gerardus* fratres de *Camino*, & *Guilielmus* de *Vonico* venerunt ad mandata Domini *Canis*, Advocatus *Tarvisii* desperans de auxilio Ducis *Karintia*, qui verbis, & literis magnalia promittebat: ac etiam aspiciens potentiam inimicorum, hortatu, & consilio Civium *Tarvisii* pacem petit, quam habuit postulatam. Vnde Dominus *Canis* die XVIII. ejusdem mensis *Julii Tarvisium* introivit.

C A P. IX.

MCCCXXIX. Die XXII. Julii.

De morte D. Canis.

Idem morti
proximus Ne-
potes, & fi-
lios natura-
les Baylardi-
no, & Mar-
silio com-
mendat.

Marsilius
Dominus
Padue.

Mors Canis.
Vaticinium
de illius
imperio &
morte.

Mores ejus-
dem.

T*arvisio* jam subacto Dominus *Canis* jacens infirmus, in Ecclesia Cathedrali ad se vocavit Nobiles viros *Baylardinum* de *Nogarolis*, & *Marsilium* de *Carraria*, quibus ait: *Albertum, & Martinum Nepotes nostros nobis volumus esse successores, quos habere dignemini commendatos: ac etiam nostros filios Naturales*. Post hæc non sine lachrimis Dominum *Marsilium* de probitate, & legalitate quamplurimum commendavit, & in ejus manibus suam banderiam principalem posuit, cui ait: *Vos Domine Marsili libere teneatis Paduam cum districtu*. Hoc Dominus *Marsilius* libere recusavit³, asserens instanter, *Paduam* subesse dominio *della Scala*: timens tamen, ne patientis animus turbaretur, dominium acceptavit. His sit dispositis, cum tribus diebus jacuisset infirmus, expiravit hora sexta, die XXII. *Julii* in MCCCXXIX. De cujus morte ab antiquis Astrologis fuerat antè longissimo tempore nuntiatum, scilicet, quod solis tribus diebus habere debebat dominium *Marchia Tarvisina*. Ejus morte in Consilio die, & hora noctis⁴ per Dominum *Marsilium* nuntiata, fuit omnium tantus luctus, ut omnes doluerint, tanquam in propria orbitate⁵. Fuit autem vir probus, & prudens, qui post *Veronam* sibi reliquam *Marchiam* subjugavit. Bella semper per se gessit, & supra quam dici possit⁶ dominandi cupidissimus, amicis fidelis⁷, quos invenit contra se conjurantes acriter punivit. Vi-

VAR. AL. LECT. DVOR. PR. CODD. MVSS. ET PET.

¹ Quasi de equo cecidit. V. qui de equo cecidit.

² Ibique statim fuit peremptus. V. ibi statim, fuitque peremptus.

³ Hoc D. Marsilius libere recusavit. V. Hoc D. Marsilius recusabat.

⁴ Et hora noctis. V. Hora mortis.

⁵ Fuit omnium tantus luctus, ut omnes doluerint, tanquam in propria orbitate. In V. hæc defunt.

⁶ Supra quam dici possit. V. supra quam dici posset.

⁷ Amicis fidelis. V. amicus fidelis.

dis inimicis pepercit. Nam *Paduanis*, quibus fuerat durissimus inimicus, fuit pater. Multum enim gloriabatur⁸, cum dicebat statum *Padue* sub suo dominio reformari antea desolatum. Semper dives armis, & equis in venationibus, & avibus delectabatur, adeo aut falcones trecentos habuisse tradatur. Vir tamen tantarum virtutum, qui etiam Justitiam diligebat, victus luxuria, ejecta Domina *Joanna* de progenie Regis *Antiochie*, ex vili scemina, quæ ante se prostituit, filios procreavit, quos infantes milites fecit. Obiit ætatis suæ anno quadragesimo primo.

Magnificen-
tia, & lu-
xu.
Falco-
num su-
orum.
Liberi ex
meretric.
Mortuus æ-
tatis an.
XXI.

C A P. X.

Eodem Anno, & Mense.

De gestis post mortem Canis.

Morte Domini *Canis* in Consilio *Padue* nuntiata, Dominus *Marsilius* de *Carraria* nomine Dominorum *Alberti*, & *Maslini* Nepotum Domini *Canis*, *Padue* dominium postulavit, qui statim obtinuit, quod optabat. Die vero sequenti Cives Nobiles, & Potentes, & Forenses Domino *Marsilio* Dominorum jurarunt honorem & statum. Die XXVII. *Julii* vexillum Populi datum fuit Domino *Alberto* in publica concione: in *Tarvisio* vero ad ejus mandata venerunt *Coniglianum*, & *Asolum*, & omnia castra *Tarvisina*.

Marsilius de
Carra-
ria nomen
Dominorum
Alberti
& Maslini
Nepotum
Domini
Canis
Padue
dominium
postulavit
qui statim
obtinuit
quod optabat

Rebus ita dispositis, ut in *Marchia* nullum foret obstaculum, Dominus *Albertus*, & *Maslinus*, Dominum *Marsilium* constituerunt *Vicentie* Potestatem, qui alter Dominus *Marchia* dicebatur. Die X. *Novembris* *Galeotus* de *Manziis* intravit regimen *Padue*. Hic die XVIII. *Aprilis* turpiter descendit Palatium, cui statim successit Dominus *Baylardinus* de *Nogarolis* de *Verona*. *Zilberrus*, & Dominus *Bartholomeus*, filii naturales Domini *Canis*, exiverunt *Veronam*, qui tamen reversi convicti sunt contra suos germanos conspirasse. Vnde statim in anni sequenti, scilicet in MCCCXXX. mensis *Januarii* fuerunt in carceribus in perpetuum condemnati: medicus⁹ unicus⁹ Domini *Canis* fuit furca suspensus.

Vexillum
Populi
datum
fuit
Domino
Alberto
in publica
concione
in Tarvisio
vero ad ejus
mandata
venerunt
Coniglianum
& Asolum
& omnia
castra
Tarvisina

Eodem mense Dominus *Albertus* in *Tarvisio* conjurationem contra se, & fratrem suum detexit, & sic duos fratres *Gerardum*, & *Albertum* de *Bacholinis* damnavit ad mortem, bonis omnibus publicatis. Die XXIX. *Januarii* quosdam carceravit, & quosdam ad confinia jussit equitare *Veronam*.

Conjuratio
Gerardi
& Alberti
de
Bacholinis
Mitranum
equitantes
Federicus
ab Equis
Vicentie

Post mortem Domini *Canis* castrum *Mirani* acceptum fuit ab hæredibus Domini *Philippi* de *Peraga* & in MCCCXXXI. die VI. *Februarii* destructum. Die verò XI. *Martii* tenebræ factæ fuerunt ante horam tertiam per duas horas. Item XXVI. *Madii* Domino *Marsilio* in regimine *Vicentie* successit *Federicus* ab equis.

Reb. Gerardi
de Camino
rebellio
& fuga
1331
Reditum in
gratiam

Post mortem Domini *Canis* *Gerardus* de *Camino*, qui in *Verona* curialiter tenebatur invitus, sub specie scutiferi fugit *Caminum*, & cum auxilio *Venetorum* revelavit: tamen hortatu Domini *Marsilii* de *Carraria* die XVIII. *Aprilis* *Padue* rediit ad gratiam Dominorum *della Scala*, quem receperunt ad suam gratiam gratiosè. Pro securitate prædictorum *Rizardus* ejus frater, filium suum pulcherrimum dedit obsidem illis *della Scala* die III. *Madii*. Die vero IX. *Septembris* filius Naturalis,

Nuptia filii
naturalis
& Alberti
Scaligeri

⁸ Gloriabatur. V. Glorians.

⁹ Medicus unicus. M. Medicus utique.

& infans Domini Alberri della Scala sororem dicti obfidi duxit in sponsam, quæ postea nupsit Bertoldo Marchioni¹.

52

C A P. XI.

Anno MCCCXXIX.

De quibusdam natis novitatibus in Lombardia.

Galeatii Vicecomes de Mediolano cum aliis nobilibus Lombardiæ auctor adventus Ludovici, a dicto Ludovico fuit carceratus, dominioque privatus in carcere obiit Luca MCCCXXVIII. mense Augusti. Post ejus mortem in Mediolano dominium habuerunt Azo ejus filius, & Domini Marcus, & Luchinus, fratres dicti Domini Galeatii. Marci vero bellicosi; quo nullus magis floruit in armis, Nepos, & Frater fuerunt occisores, asserentes eum contra se cum Romana Ecclesia conjurasse. Passarinus de Bonacossis, Dominus Mantuæ & Mutinæ, Franciscum de Mirandula, qui ei subjugavit Mutinam, cum duobus filiis strangulavit in carcere, qui postremo propter nefanda, quæ exercebat in Mutina, una cum filio fuit hostis Romanæ Ecclesiæ judicatus. Hic cum Marchione Estensi, & Azone Vicecomite contra Bononienses dimicavit hostiliter³ in campana Montisuegli. Multos occidit, duo millia cepit, Bononiam usque ad mortem fecit trepidare. Pax convenit, quæ citò rumpitur. Jubente Legato a gente Legati capitur Burgum Forte, & in Mantuano districtu omnia igne, ferroque vastantur. Deinde Cassarino Mutina revelavit. Tandem capitur Burgum Forte per Passarinum, auxilio Ludovici rebellis Ecclesiæ. Die vero

XV. Augusti Cassarinus jugulatur. Hujus sceleris autor fuit Ludovicus de Gonzaga, ejus germanus, de quo plurimum confidebat, qui post ejus mortem Mantuæ dominium invasit. Franciscinus vero filius Passarini, donatus Zapino a Mirandula, in eodem carcere, quo Dominus Franciscus a Mirandula fuit strangulatus, fuit dira morte peremptus. Castrutius* de Tornellis de Luca stipendiarius fuit, & pedes, qui tempore adventus Imperatoris Henrici Lucam rediit. Ugurio vero della Fasola, qui post mortem Imperatoris invasit dominium Pisæ, & postea Lucam accepit cum auxilio Castrutii, & ipsam totaliter expoliavit⁴, auferendo thesaurum⁵ infinitum Romanæ Ecclesiæ, qui fuerat a multis Principibus collocatus (a); Castrucius carcerauit in Luca. Qui dum de Pisa equitaret ad Lucam, ut Castrutium dampnaret ad mortem, Pisa revelavit. Hoc timore Castrutium liberavit a carcere, quem de Civitate fugavit. Qui veniens Veronam, fuit a Domino Cane summo honore tractatus, & Vincentiæ obiit. Castrutius vero Pistorium obsedit, & cepit. Castrutio existente cum Ludovico in Roma, qui eum constituit suum Vicarium* in ipsis, Luca, & Pistorio; Pistorium revelavit. Castrutius vero subito rediens⁶ gentem Ecclesiæ compulit turpiter redire Florentiam, & Pistorium obsedit, & cepit. Dum sic omnia subjugasset eodem anno, mense Septembris obiit Luca. Item mense Augusti Parma, & Rhegium revelaverunt Ecclesiæ.

EXPLICIT LIBER QUARTUS.

EMENDATION. LOCOR. ALIQV. AB OSIMANV.

(a) Qui fuerat a multis Principibus collocatus. Absolvo locum istum, & lego. Qui ibi fuerat a multis, &c.

⁴ Expoliavit. V. spoliavit.

⁵ Auferendo thesaurum. Idem auferendo etiam thesaurum.

⁶ Subito rediens. Idem, Subito veniens.

INCIPIT QUINTUS.

C A P. I.

MCCCXXX.

De Rege Boemiæ, & Brixia.

Post mortem Domini Canis, Domini Albertus, & Mastinus cum Duce Karintia fuerunt in concordia sapientes. Amodo animus eorum cogitat ad majora. Vnde Dominus Mastinus mense Junii contra Brixiam hostiliter equitavit, castra multa cepit. Ad ejus mandata erant omnes extrinseci Brixienfes. Secundo vero mensis Septembris¹ cum validissimo exercitu totius Marchiæ Tarvisanæ Brixiam circumdedit. Duce exercitus D. Marsilio de Carraria sibi omnia subjugavit extra mænia, Civitatem etiam expugnavit. Post magnam victoriam Veronam venit. Fuerunt hæc MCCCXXX.

Mortuo jam Domino Tifone de Campo Sancti Petri, uxor ejus Domina Cunissa de Carraria peperit Tifonem, quem cum auctoritate nutrit.

VAR. AL. LECT. DUOR. PR. CODD. MUSS. ET PET.
¹ Secundo vero mensis Septembris. Defunt hæc in P.

Aliquando enim arma induens in castro Sancti Petri merum, & mixtum imperium exercebat. Hæc Emum militem de Borgondia fratrem illius Ottonis, qui in obsedione Tarvisi fuit extinctus, inhonestè dilexit. Eorum stupro detecto, ambo pariter jugulantur, mandato Domini Marsilii de Carraria fratris dictæ Dominae, sed matris filius fuit occisor. Fuerunt hæc Verona die XXVIII. Octobris.

Dum Brixia infestaretur a Dominis della Scala, Joannes Rex Boemiæ, filius quondam Imperatoris Henrici, descendit in Tridentum. Huic, quia nulum habebat filiam Ducis Karintia, fidelitatem juraverunt Nobiles de Karintia, jussu Ducis. Brixienfes etiam, propter infestationem illorum della Scala², Regi liberè se dederunt mense Novembri. Revoluta Anno Domini MCCCXXXI. die penultimo Decembris, Rex Brixiam intravit. Domini della Scala, timentes ejus adventum, secum fuerunt in concordia, primo tamen restitutis³ omnibus Brixienfium castris³, quæ occupaverant, propter guerram. Qui-

² Illorum della Scala. V. Dominorum della Scala.

³ Restitutis omnibus Brixienfium castris. M. restituitis omnibus Brixienfibus tunc castris.

Passarini
mors.
Ludovicus
Gonzaga
Mantuæ
dominatus
invasit.

* Legendum
De Interimi-
nellis.
Castrucius.
Ugurio de
Fasola the-
saurum Eco-
clesiæ occu-
pat.

Castr
capit. pulsus
a Luca s a
& Pisi xci-
Cane e
pitur. ca-
Obit Vic-
tuz.

* Al. Pisa
Luca, &
Pistorio.
Mors Ca-
strucii.
Parma, &
Rhegium
rebellis Ec-
clesiæ.

Galeatii Vi-
cecomitis
dus. Azo,
Marcus &
Luchinus
Vicecomites
Domini Me-
diolani.
Marci Vice-
comitis ca-
da.

Francisci
Mirandula-
ni mors. Pas-
sarinus ho-
stis Ecclesiæ.

Burgum
Forte.
Mantuani
ager late va-
statur.

Mastinus
contra Bri-
xiam.

Item Marsi-
lius.

Cunissa de
Carraria vi-
riam aufer.

Boemiæ R-
gis adventus
in Italiam.
Qui se illi
dederunt.

* Al. O-
mnib. bonis
Brixienfium,
quæ occupa-
verant, &c.

Quibus Rex in fide promisit *Brixiam* introducere omnes extrinsecos *Brixienfes*.

Post hæc *Bergamum*, *Crema*, *Parma*, *Mutina*, *Rhegium*, *Luca*, & aliæ Civitates dicto Domino Regi libere se dederunt. Dominus *Azo Vicecomes* ductu *Ludovici Comitis* * de *Savona* (a) ¹ ejus feceri, fuit obediens dicto Regi, retinendo semper dominium suarum Civitatum. Mense *Aprilis* Rex *Joannes* fuit in colloquio cum Domino *Beltrando Legato Romanæ Ecclesiæ*, juxta mœnia *Castri Franchi de Bononia*, sociatus Marchione *Montisferrati*, & Comite de *Savoja*. Rex *Joannes* relicto filio suo Domino *Carolo*, qui sororem Regis *Franciæ* habebat uxorem, in *Parma*, in *Alemaniam* equitavit mense *Julii*.

C A P. II.

MCCCXXXII.

De *Brixia* data Domino *Mastino*, & *Bergamo* dato Domino *Azoni Vicecomiti* ².

REX *Joannes* cum jam esset ³ in *Francia*, Dominus *Mastinus* ait: *Capiamus Brixiam. Quis ultra poterit nostris viribus obviare?* Cui ait *Marsilius Major*: *Hæc periculosa res est.* Tunc Dominus *Mastinus* ait: *Omnino volumus habere Brixiam.* Ejus jussu ⁴ Dominus *Marsilius* cum Nobilibus *Brixienfibus*, mediante auro & promissionibus infinitis, hoc etiam addito, quod omnes de parte Imperii jugulentur impune, habere *Brixiam* secrete tractavit. Post hæc Dominus *Marsilius* simulans, se nuntium Domini Legati, qui diligebatur in *Brixia*, cum signis *Romanæ Ecclesiæ*, & *Rolandi de Rubeis* ⁵ intravit *Brixiam* fraudolenter. Tunc omnes de parte Imperii de *Mazis* expelluntur. Fiunt cædes etiam pupillorum. His peractis ⁶ Dominus *Mastinus* intravit *Brixiam*, qui juraverat nunquam se depositurum barbam, nisi prius *Brixiam* obtineret. Fuit hoc MCCCXXXII.

1332. Die *XV. Julii* *Castrum Montis* per custodes Regis traditum fuit Dominis *della Scala*. Post hæc juxta mœnia *Vrceorum* in colloquio conveniunt Domini *della Scala* cum Dominio *Marsilio*, *Azo Vicecomes*, Marchiones *Esenses*, *Ludovicus de Ganzaga*, qui omnes contra Regem *Boemiæ* juravere. In hoc colloquio Dominus *Azo* donavit Dominis *della Scala* mœnia *Vrceorum*.

Statim Mense *Septembri* Dominus *Azo* cum Dominis *Mastino*, *Marsilio*, & omnibus suæ ligæ, *Bergamum* obsedit hostiliter. In hoc exercitu Dominus *Marsilius* jussit furca suspendi quosdam *Theutonicos* propter prædam. Vnde *Theutonicis*, viriliter inquirentes dictum *D. Marsilium*, pugnaverunt contra exercitum *Brixiensem*. Tercentos occiderunt, & ultra. Relicto vero exercitu quidam equitaverunt *Cremam*. Eodem mense *Bergamum* datum fuit Domino *Azoni*, existente Vicario pro Rege *Joanne*, Domino *Gulielmo de Castrobarco*.

EMENDATION. LOCOR. ALIQ. AB OSII MANV.
(a) *Ludovici Comitis de Savona*. Repono pro *Savona*, de *Savoja*, ex Codice *Mussatorum*.

VAR. AL. LECT. DUOR. PR. CODD. MUSS. ET PET.

1 De *Savona*. Idem, de *Savoja*.

2 Mense in V. hic incipit liber VI. hoc titulo.

De Rege *Boemiæ*, & *Brixia*.

3 Cum jam esset. Abest jam a P.

4 Ejus jussu. M. cujus jussu.

5 Et *Rolandi de Rubeis*. Deest de *Rubeis* in V.

6 His peractis. P. His paratis.

A Eodem mense *Raynaldus Esensis* Marchio cum gentibus *Dominorum della Scala*, de *Mantua*, de *Mediolano* ⁷, equitavit contra *Mutinam*. Mense vero *Novembris* *Burgum S. Felicis* per gentem suam obsedit, ductore exercitus Domino *Joanne de Campo Sancti Petri* ⁸. Hoc præscito Dominus *Carolus*, postea Imperator, filius Regis *Joannis*, cum suis *Theutonicis*, quos habebat in *Parma*, sociatus *Marsilio*, & *Petro de Rubeis*, & *Manfredo de Pisis de Mutina*, contra exercitum equitavit: jussu verò Domini *Caroli*, ejus adventu in exercitu nunciato, utraque pars se paravit ad pugnam. In primo impetu gens *Marchionum* obtinuit, ultimo auxilio peditum, qui circa occisiones equorum instabant, Rex obtinuit, sexcentum milites cepit, & *Joannem* prædictum. *Zinus de Macharussis* cum multis fuit occisus. Sic cum magno gaudio Dominus *Carolus* *Burgum S. Felicis* ⁹ a persecutione hostium liberavit. Aliquo tempore subsequuto Dominus *Joannes* pro tribus millibus florensis se redimit.

C Dominus *Marsilius Rector Brixie* ¹⁰, timens adventum Regis *Joannis*, *Brixiam* divisit maximo muro, *Castra Brixienfium* jussit destrui, Civitatem & *Castra* munivit militibus, & cæteris necessariis. Die primo *Madii Thadeus de Vbertis* incepit regimen Civitatis *Paduæ*. Die Dominico primo *Novembris* Dominus *Petrus del Messa* successit *Thadeo de Vbertis*. Die IX. *Novembris* *Vldrivandinus*, Comes *Romanus*, Episcopus *Paduæ*, intravit *Paduam*, & in anno sequenti, die VIII. *Augusti* recessit. Mense *Decembris* *Tiso de Campo S. Petri* furtivè intravit *Castrum de Treville* nepotis sui Domini *Gulielmi*; mandata vero Domini *Mastini* Dominus *Gulielmus* rehabuit *Castrum* suum. Eodem anno Civitas *Papiæ* ¹¹ *Joanni* Regi fuit rebellis excepto *Castro Civitatis*. Tunc Domini *della Scala* Dominum *Martinum de Civie Papiam* miserunt Potestatem. In anno sequenti, & mense *Junii* *Theutonicis*, qui erant in *Castro*, de voluntate Regis, defectu victualium, & pecunia mediante, *Castrum* reddiderunt Civitati.

C A P. III.

MCCCXXXIII.

De obsidione *Ferrariæ*.

EXPULSIS *Guasconibus* ¹² de *Ferraria*, *Raynaldus*, & *Obizo* Marchiones *Esenses*, quatuordecim annis rebelles *Ecclesiæ*, ad mandata Legati *Bononiæ* honorifice sunt recepti. Qui Domino Legato dederunt *Argentam*. Parvo tempore secuto, Dominus Legatus, asserens Marchiones cum rebellibus *Ecclesiæ* conjurasse, duxit exercitum copiosum de *Guasconibus*, *Bononia*, *Romandiola*, *Marchia* contra *Ferrariam*. In oppositum, jussu fratrum, *Nicolaus* Marchio in *Villa Consandali* se opposuit ¹³, ibique pugnant. Gens *Ecclesiæ* juxta exercitum copiosum de *Guasconibus* *Bononiæ* capit campum: & Domino Legato præsentatur captus *Nicolaus* Marchio, qui

7 De *Mantua*, de *Mediolano*. Idem, de *Mantua* a *Mediolano*. M. de *Mantua*, & *Mediolano*.

8 Ductore exercitus Domino, &c. M. Ductore exercitus sui Domino, &c.

9 S. Felicis. V. S. Felicis.

10 Rector *Brixie*. M. Rector in *Brixia*.

11 Eodem anno civitas *Papiæ*. P. eodem mense civitas *Papiæ*.

12 Expulsis *Guasconibus*. P. expulsis *Equitanis*.

13 Se opposuit. M. se posuit.

* Al. De *Savoja*.
Colloquium
Boemiæ Re-
gis cum Le-
gato Eccle-
siæ.
Marchio
Montisfer-
rati. Comes
Sabaudia.
Carolus F.
Boemiæ Re-
gis.
Reditus Boe-
miæ R. in
Alema-
niam.

Mastinus
Scaliger
Brixiam oc-
cupat.

Marsilius
eandem in-
trat.

Mazi hodie
Madii Bri-
xia pulsi.

Arx *Brixia*.
Fœdus con-
tra Regem
Boemiæ.
Azo *Berga-*
mum obri-
net.
Gulielmus
de *Castro*
Barco. Vic-
arius *Berga-*
mi.
Raynaldus
Esensis con-
tra *Muti-*
nam. *Joan-*
nes de
Campo S.
Petri. Dux
exercitus
Esensis.

Manfredus
Pius Muti-
nenfis.
Jo. de Com-
po S. Petri.

Zini de Ma-
charussis la-
des.

54

Marsilius
Carr. Rector
Brixie.
Thadeus de
Vbertis. Pe-
trus del
Messa. Pater
Paduæ.
Vldrivandinus
Episcopus
Paduæ.
Treville.

Papa defuit
a *Boemiæ*.
Rege. Mar-
tinus de *Cle-*
vie *Papiæ*.
Potestas.

Legatus Ec-
clesiæ contra
Ferrariam.

Nicolaus
Esensis cap-
turus.

qui cum gaudio Domini Legati Bononiæ jubetur honorificè custodiri. Fuit hoc MCCC-
1333 XXXIII. die vi. Februarii.

Die sequenti juxta Ferrariam exercitus se locavit: die verò octavo gens Ecclesiæ cum auxilio quorundam intrinsecorum Civitatem cepit intrare. * Fracto ponte introitus, gens Ecclesiæ retrocessit. Vnde Marchiones cum Domino Guecilione Advocato Tarvisii, qui erat Ferrariæ cum ducentum militibus Theutonicis de Verona, ea die * Ferrarienses defenderunt, compellentes inimicos turpiter remeare.

Mense Aprilis rebelles Ecclesiæ convenerunt in Palazolo Brixiano, & cum eis Ambassatores Florentiæ, & deliberato consilio miserunt Marchionibus mille milites¹. Marchiones, qui erant inclusi cum Advocato Tarvisii, & tota militia, exeuntes Ferrariam, & pugnantes contra inimicos, qui exercitum suum fortificaverant extra portas, fortiticias inimicorum intraverunt violenter. Tunc Comes de Miniato, qui Legati regebat exercitum, se cum suis Guasconibus opposuit inimicis. Post dirum bellum, & multas strages occisorum, Marchiones obtinuerunt totum Campum. Ea die Raynaldus Marchio recepit honorem militiae a Domino Advocato Tarvisii, qui postea milites fecit Obizonem Bertoldum cum filio. Per Marchiones, & alios nobiles de Ferraria capiuntur sex galeæ, & navilium universum. Capitur dictus * Comes, & cum eo sex milites de Guasconia. Duo Nepotes Domini Legati, Dominus Raymundus de Valle cum filiis duobus, & multi nobiles de Guasconia: Banderarii verò XIII. Domini Galeotus, & Malatesta de Arimino, & Malatestinus Ostasius de Polenta de Ravenna, Franciscus de Ordellaffis de Forlivo, Vgolinus de Cumo de Bagnacavallo, Galeotus de Bagnacavallo, Lupus de Aleandis, Jacobinus de Aldigennis. Omnes quasi prædicti erant Domini Civitatum in obedientia Romanæ Ecclesiæ constituti. Jacobinus de Aldigeriis de Parma, filius Potestatis Bononiæ, etiam capitur cum sexaginta Nobilibus² de Bononia. Omnes prædicti, licet captivi, a Marchionibus honorificè tractabantur: alia verò multitudo captivorum ducebatur, ut grex, quos Marchiones jussunt libere relaxari. In Pado multi fuerunt summersi, & fracto ponte, quem fecerant inimici, quidam Ferrarienses capti, & rebelles, fuerunt suspensi. Fuerunt prædictæ eodem anno die Mercurii XIII. Aprilis.

Post hæc a carceribus liberati Domini Malatesta, & Galeotus de Malatesta in Arimino, & Franciscus de Ordellaffis in Forlivo revelaverunt Ecclesiæ. Legatus verò Dominum Ostasium de Polenta cum mero Imperio misit Ravennam, qui simili modo expulsis Guasconibus revelavit. Legatus stans Bononiæ in Castro suo, de consilio Regis Joannis, qui eum personaliter visitaverat, offerens se pro Ecclesia contra rebelles Ecclesiæ pugnaturum, casum adversum Joanni Summo Pontifici nunciavit.

Revoluto anno Domini, scilicet MCCC-
1334 XXXIV. Nicolaus Marchio, qui erat in carceribus D. Legati, relaxatur. pro ejus cambio Marchiones dederunt Nepotes Domini Legati, & alios nobiles de Guasconia, retento solo Comite de Miniato, qui solutis L. mill. florenis fuit a carceribus liberatus, a sua captione XXXIII. mensibus jam elapsis.

CAP. IV.

MCCCXXXIII.

De secundo adventu Regis Joannis, & aliis.

Capta Brixia, ut supra dictum est, Rex Joannes, qui erat in Francia, deliberato consilio cum Philippo Rege Franciæ, Ludovico Imperatore deposito per Ecclesiam, ac etiam cum Summo Pontifice, ductis secum duobus mill. galeatis, Parmam subito introivit in MCCC-XXXIII. mense Februarii. His Rex ostendit palam se venisse, putans habere campestre bellum, cum militia enim sua equitavit, & Castrum Papiæ munivit, sed non profuit in futurum, ut supra assertum est in secundo Capitulo. Per Campaneam Mediolani se publice exhibuit, optans cum inimicis bellum habere campestre. Adversarii sustinendo deliberaverunt vincere sapienter. Rex Joannes videns adversariorum astutias, volens * in Bytiniam remeare, in Pischeria Veronensis districtus misit suos Legatos, Marsilium Rubeum de Parma, & alios nobiles Theutonicos. Vbi etiam convenerunt Domini Mastinus, & Marsilius de Carraria, Ambassatores Mediolani, Ferrariæ, Mutinæ, & multi nobiles Lombardiæ. Consensu omnium fiunt treguæ, scilicet inter Regem Joannem, Parmam, Mutinam, Rhegium, Cremonam, Lucam ex una parte: & Regem Robertum, qui tunc favebat Dominis Lombardiæ: Dominos della Scala dominantes in Marchia Tarvisina, & Brixia: Azonem Vicecomitem Dominum Mediolani, & aliarum Civitatum: Marchiones Etsenses: Ludovicum de Gonzaga Dominum Mantuæ: Franciscum Ruscum Dominum Comi, & inter omnes alias Civitates suæ ligæ.

Mense Augusti Rex Joannes primo misit filium suum Dominum Carolum Veronam, qui honorificè receptus, muneribusque receptis a Domino della Scala, & Marsilio de Carraria³, quæ suis militibus dispensavit, equitavit Tridentum. Rex Joannes simulans se velle manere, fuit Bononiæ cum Legato, qui Capitaneum suæ militiae constituit Petrum de Rubeis, qui cum exercitu Legati, & Theutonicis Regis contra rebelles Ecclesiæ fecit egregia. Rex verò, cum esset in Parma, Rolandum Rubeum ibi constituit suum Vicarium: Marsilium etiam Dominum voluit esse in Luca. Quartus verò frater, scilicet Dominus Vgolinus de Rubeis Episcopus est in Parma. In Mutina constituit suum Vicarium Dominum Manfredum de Pii: in Regio Dominos de Fojano; in Cremona Ponzonum de Ponzonibus. His ita dispositis die XVIII. Octobris veniens Veronam, fuit summo honore receptus, omnibus alacriter obviam occurrentibus. In apparatu omnis mensa argento fulgebat, & auro. Domini Albertus, & Mastinus ipsi Regi dexterios, & dona nobilissima sunt largiti. qui statim ea permisit suis Comitibus. tantæ enim largitatis erat, ut omnia propria dispensaret. Dominos della Scala, & Marsilium de Carraria, ita familiariter habuit, ac si factum Brixia non fuisset: palam tamen dixit, ideo in Alemaniam se festinare, ut de voluntate Regis Franciæ pacem intra Ecclesiam, & Imperium duceret ad effectum.

³ Muneribusque receptis a Domino della Scala, & Marsilio de Carraria. M. a Dominis della Scala, & Domino Marsilio de Carraria. In P. a D. Marsilio tantum.

G. & A. Cortugli.

E

VAR. AL. LECT. DVOR. PR. CODD. MVSS. ET PET.

¹ Miserunt Marchionibus mille milites. Deest in V. mille.² Cum sexaginta nobilibus. V. cum XL. nobilibus.

* Credo legendum, in Boemiam. Pischeria.

Inducia Principum

Roberti R. factus cum Lombardis

Franciscus Ruscus Comi Dominus.

Carolus P. Boemiar Regis Veronam, & Tridentum tendit.

Petrus de Rubeis Regis, & Ecclesiæ militis exercitus duxit.

Manfredus Pius Vicarius Mutinæ. Fojanenses Vicarii Regis. Ponzonus Cremonæ Vicarius. Boemiar Rex Veronæ ex capitur.

Landat.

Redit in Alemaniam.

etum. Die vero XXI. *Octobris* cum centum equis exivit *Veronam*, sociatus Domino *Marsilio* usque ad *Clusam*.

Elignum
captum a
Scaligeris.
Xicus de
Caldenacio.

Eodem anno, & mense *Junii* Gentes della *Scala* caperunt *Grignum* violenter contra *Xicum* de *Caldenacio* suum rebellem.

C A P. V.

MCCCXXXIV. Die VI. Martii.

Quomodo Legatus dominium Bononiæ acquisivit, & de ejus expulsionem.

Beltrandi
Legati gesta.

Bononiam
liberat.

Romandio-
lam, &
Mutinam
ad Ecclesiam
revocat.
Bononiam
munit.

Thadeus
Pepulus.
Brandalife
de Gozadi-
nis.

Legatus Bo-
nonia pelli-
tur.

ducitur Flo-
rentiam.
Avinionem
rendit.

Legatus Ver-
gentes.

Familia Nob.
Bononien-
ses patria
pulsæ.

Joannis
XXII. Pont.
obitus.

Benedictus
XII. PP.
Joannis
XXII. PP.
mortis.

Beltrando Episcopo Cardinali Legato *Romane* Ecclesiæ in *Placentia*, *Bononia* supplicavit auxilium implorando. Inestabatur enim durissime a Marchionibus *Estensibus*, & *Passarino* de *Bonacossis*, tunc Domino *Mantua*, & *Mutina*: qui *Bononiæ* Dominus nomine *Romane* Ecclesiæ constitutus, a persecutione hostium eam totaliter liberavit: *Romandiolam*, & *Marchiam* ad mandata reduxit Ecclesiæ: *Ferrariam* subjugasset omnino, si in ejus obsidione non fuissent proditores: *Bononiam* muro circundedit, ubi construxit forte Castrum: expulsos reduxit ad Patriam, quorum in numero fuerunt *Thadeus Pepulus*, & *Brandalife* de *Gozadinis*, & hos milites fecit, & nobilissimo honore tractabat: aliis civibus justitiam conservabat: Civitatem cum studio reformavit in totum.

Cum verò Marchiones obsidione superatam jam haberent *Argentam*, & exercitus Legati esset ex opposito *Ferrariæ* juxta *Turrim*, & multæ Civitates essent jam rebelles Ecclesiæ, *Brandalife* de *Gozadinis*, immemor beneficii jam accepti, conjurationem palam detexit, contra Legatum populum commovendo. Fiunt cædes, expelluntur *Guascones*: ipse Legatus in opprobrium Summi Pontificis latuit in Castrum. Interim Episcopus *Florentiæ* cum Ambassatoribus, & militibus de *Florentia Bononiam* ivit, qui Dominum Legatum secum duxit *Florentiam*, ubi fuit summo honore receptus. Qui transiens per *Pisas* ivit *Avinionem*.

Bononienses verò venientes in se arma, multos expulerunt extra propriam Civitatem. Fuerunt hæc in MCCCXXXIV. die XVI. Martii a principio sui Domini septem annis jam elapsis. Die verò II. Junii domibus igne crematis, homicidiis commissis, expelluntur de *Bononia* *Becadelli*, *Baterii*, *Gallucii*, *Rovarii*, & alia maxima multitudo. Soli amodo *Pepuli*, & *Gozadini* regunt Civitatem. Ex hoc furore Summus Pontifex cum Domino Legato gaudia magna sumit.

Eodem anno, die IV. Decembris *Joannes* Summus Pontifex migravit ad Dominum, anno Pontificatus XIX. Cessavit Episcopatus diebus XV. De consensu omnium Cardinalium, qui convenerunt in *Avinione*, eligitur *Jacobus* Cardinalis de *Tolosa* de Ordine *Cisterciensium*, dictus postea *Benedictus* XII. Hic *Joannes* obscurissime natus, sua bonitate & scientia, operam tamen dante Rege *Roberto*, per multos gradus ascendit ad Papatum. Qui *Ladovicum* Ducem *Bavariæ Romanorum* Regem excommunicavit, & deposuit. Multa bella gessit per suos Legatos contra rebelles Ecclesiæ in partibus *Lombardiæ*. De *Bononiensibus*, & processibus factis contra eos dicetur inferius.

VAR. AL. LECT. DUOR. PR. CODD. MUSS. ET PET.
1. Fiunt cades. P. fit cades.

C A P. VI.

MCCCXXXV.

De obsidione Colurnii, & aliis.

Statim eodem anno, & mense *Januarii* Dominus *Mastinus* cum militia, & peditibus *Marchiæ Tarvisinæ*, & omnibus suæ ligæ, scilicet *Ferrariensibus*, & *Mantuanis*, *Mediolanensibus*, & *Florentinis*, quibus promissum fuit per omnes de liga recuperare *Lucam*, equitavit contra *Parmam*, & exercitum posuit juxta *Colurnium*. In oppositum verò *Marsilius* de *Rubeis* cum militibus *Theutonicis*, & *Latinis* de *Parma*, *Mutina*, *Rhegio*, *Luca*, palam stetit in campis, contra inimicos alacriter pugnaturus. Dominus *Mastinus* distulit pugnam sapienter. Interim ejus exercitus in tantum crevit, undique gentibus convocatis, quod inimici de campo civiliter recesserunt. Amodo illi de *Colurnio* de omni auxilio desperantes mense *Octobris* Domino *Mastino* se dederunt.

Mense verò *Septembris* Dominus *Mastinus* antiquos factores illorum della *Scala*, jussit incarcerari, inter quos fuit Dominus *Conradus* de *Imola*, qui XL. annis fuit Judex *Malficiorum* in *Verona*, ipsos etiam in tormentis fecit reddere rationem, & maximis divitiis eos privavit; aliqui vero in carceribus perierunt.

Die primo *Novembris* incæpit regimen *Federici* de *Vbertis*, qui successit Domino *Petro* del *Messa* de *Verona*. Hic *Federicus* in suo regimine *Paduæ* extitit graciosus.

Revoluto anno Domini, scilicet in MCCCXXXV. mense *Martii* Nobiles de *Fleisco* expulsi fuerunt de *Janua*. Eodem mense obiit *Henricus* Dux *Karintiæ*, cui successit *Joannes* filius Regis *Boemiæ*, ejus generus. Postea exercitus ducitur contra *Rhegium*, quod fuit defensum per Dominos *Guidonem*, & *Gibertum* de *Fojano*, auxilio *Theutonicorum* Regis *Joannis*. Hi Domini de *Fojano* Dominis della *Scala*, & de *Corrigio* jungebantur maxima parentela, quod non profuit, quoniam prædicta fiebant in favorem *Ludovici* de *Gonzaga*, qui prædictis auxilium promiserat contra *Parmam*. Hi tamen expulsi de *Rhegio* facti sunt stipendiarii Domino della *Scala*.

Marchiones *Estenses* contra *Mutinam* duxerunt exercitum, ubi dominabatur *Manfredus* de *Piis*, Vicarius Regis *Joannis*, qui Civitatem tunc defendit contra hostes.

Ultimo Dominus *Mastinus* cum toto suo garnimento se posuit juxta flumen *Lenize*, pugnaturus contra Dominos de *Rubeis* & *Theutonicos* Regis, qui erant in *Parma*, hortatu *Avinculorum* suorum de *Corrigio*. *Luchinus Vicecomes*, Dux exercitus *Mediolani*, declinare recusavit ad pugnam. Fit in exercitu tumultus *Theutonicorum* pugnantium inter se. Vnde Dominus *Mastinus* timens prodicionem, & inimicorum potentiam, inordinate equitavit *Veronam*: post cujus recessum *Petrus* *Rubeus* cum *Theutonicis* circumivit omnia castra Dominorum de *Corrigio*, & secum contulit magnam prædam.

Eodem anno, Mense *Decembris*, die penultimo, extrinseci de *Como* cum militibus *Medio-*

2 Cui successit Jo. filius Regis Boemiæ ejus gener. Pro his in V. habemus. Domino Azoni Vicecomiti mense Julii MCCCXXXIV. glossmate manifesto,
3 Et secum contulit. M. & abstulit.

diolani furtive intraverunt Civitatem, & Dominum *Ravifam* vulneraverunt, qui post tri-
dium expiravit. Cujus frater¹ Dominus *France-
schinus Rufca*, dominus Civitatis, auxilio Po-
puli fecit inimicos turpiter remeare. Fuit hoc
auxilio *Pagani Advocati*, de quo dictus *France-
schinus* plurimum confidebat. Favebat enim Do-
mino *Azoni Vicecomiti*.

Duo fratres fuerunt de *Camino*, nobilissimi
milites; *Bianchinus* vero duos habuit nepotes
Rizardum, & *Tolbertum*²; *Tolbertus* vero uni-
cum filium habuit *Bianchinum*³, natum ex Do-
mina *Samaritana* de *Malatesta*. Hic *Bianchinus*
pulcher, & juvenis in *Castro Motæ* strangula-
tur per *Gerardum* suum Nepotem. Hunc *Bian-
chinus* visitaverat, ut secum festa Paschalia ce-
lebraret. Hoc facto ejus occisores invaserunt
Cesaltum, Portum *Bufoleti*, & *Motam*, com-
munia prædictorum castra, matre *Bianchini* ex-
pulsâ.

Statim eodem anno mense *Junii* Dominus
Malatesta cepit Dominum *Ferrantinum*, Patrem
dictæ Dominæ, suum germanum, & *Arimini*
dominium occupavit.

C A P. VII.

MCCCXXXIV.

De Nuptiis, & Curia Domini Marsilii
de Carraria.

Bartholomæa de *Scrovegnis*, uxor Domini
Marsilii, in *Brixia* ita subito expiravit,
quod venenata ab omnibus dicebatur publice.
Dictus Dominus *Marsilius*, qui tunc erat *Ve-
rone*, cum lacrimis ejus interfuit sepulturæ:
corpus postea *Paduæ* in pretiosa *Capella* juxta
Sanctum Antonium est sepultum. Dominus vero
Marsilius solus sedens in thalamo, ait: *Brixia
mibi subest, divitias possideo infinitas, quod præ-
cipio, obtemperatur. In Marchia unum solum no-
bis posset esse periculum*⁴. Nam Domini *Guido*,
& *Azo* de *Corrigio*, Avunculi Dominorum del-
la *Scala*, expulsi de *Parma* per Germanos meos
de *Rubeis*, de me suspicionem habentes, ne eis do-
minium *Parmae* impedirem, procurare possent mor-
tem nostram cum Dominis della *Scala*. Accipia-
mus ergo uxorem de voluntate Dominorum *Bea-
tricum*, filiam Domini *Guidonis* de *Corrigio*.
Alii dicunt⁵, etiam vivente uxore dictum ma-
trimonium ordinatum dispensatione Papali. *Ve-
rone* fit curia generalis; ibique convenerunt⁶
Nobiles cum Judicibus *Brixie*, & totius *Mar-
chie Tarvisine* cum pulcherrimis vestimentis
Dominarum, histriorum, & militum curialium
maxima comitiva⁷. Fiunt dona a Civitatibus,
Castris, Civibus, Clericis, & Privatis. Fue-
runt etiam hastiludia, giostræ, torneria, &
omnia solatia cogitata. Fuit decem diebus Cu-
ria generalis, & omnium victualium tanta co-
pia, quod leviter tota *Verona* potuit satiari.
Quadringentæ vestes fuerunt Curiae præsentatæ.
Nuptiis celebratis Dominus *Marsilius* Do-

minabus *Paduæ* donavit multas listas, histrio-
nibus pulchras vestes, quibus deficientibus
omnibus in auro, vel argento voluit provide-
re. Ultimo referens omnibus de donis, & ho-
nore grates magnas, cunctis dedit licentiam re-
cedendi. Fuerunt prædicta *Veronæ* in MCCC-
XXXIV. die *Mercurii* XIII. *Junii*.

Abbas *Sanctæ Justine* de *Padua*, cujus pos-
sessiones *Marsilius* tenebat in totum, ad ejus
mandata ivit *Veronam*, supplicans, ut se cum
suis fratribus de parte redituum valeat sustenta-
re. Qui videns se esse *Veronæ* quasi captum,
mense *Augusti* clam recessit, & fugit.

Die XX. *Octobris*, *Belrandus* de *Sancto Ge-
nesio* de *Guasconia*⁸, *Aquilejensis* Patriarcha, in-
travit *Paduam* honorifice, in *Aquilejam* transi-
turus.

C A P. VIII.

58

Eodem Anno.

De Brixello, & aliis.

Eodem Anno mense *Augusti* Dominus *Ma-
stinus della Scala*, *Azo Vicecomes*, *Ludovi-
cus* de *Gonzaga*, Marchiones *Estenses*, qui si-
mul conjuraverant contra Regem *Boemie*, &
Azonem de *Corrigio*, qui erant Avunculi Domi-
norum della *Scala*, miserunt litteras Regi, qui
erat in *Bavaria*, nunciantes, cum eo amplius
nolle treguas. Similia nunciata fuerunt *Parmae*,
*Mutinae*⁹, *Regio* & *Cremonæ*. Post hæc *Rizar-
dus* de *Camino*, qui sororem Dominorum della
Scala habebat uxorem, & *Guido* de *Corrigio* du-
ces exercitus totius *Marchie Tarvisine*, totum
exercitum duxerunt in *Brixello*. Facto vero
ponte supra *Padum*, & ædificato ligneo ma-
gno Castro, discurrentes usque ad Portam
Parmae damnificabant quamplurimum inimi-
cos.

Mense vero *Februarii* CCC. milites equita-
verunt contra *Regium*, quos *Petrus Rubeus* Ca-
pitaneus *Theutonicorum*, qui erant in *Parma*,
in quodam campo foveis circumdato taliter in-
cluserunt, quod absque pugna cum armis, &
equis se dederunt¹⁰. Hoc facto fit turbatio Do-
minis antedictis. Vnde exercitus ducitur contra
Cremonam. *Ponzonus* vero de *Ponzonibus*, Vi-
carius Regis *Joannis*¹¹, promisit¹² dare *Cremo-
nam* dictis Dominis, si *Rex Joannes* non ei-
dem in fine mensis *Julii* subveniret. Vnde per
dictum Dominum *Ponzonum* data fuit *Cremona*
Domino *Azoni Vicecomiti* mense *Julii* MCCC-
XXXIV¹³. Mortuo duce *Carintie* successit *Joan-
nes* filius Regis *Boemie*, ejus gener.

Die *Martis* IX. *Madii Baylardinus* incæpit
regimen Civitatis *Paduæ*. Eodem mense præ-
dicatum fuit passaggio contra *Saracenos*, quod
in effectu non fuit aliud, nisi pecuniam cu-
mulare.

Mense *Januarii* elapso die XXII. *Nicolaus*
Estensis Marchio uxorem duxit filiam *Ludovi-
ci* de *Gonzaga*. *Ferraria* fuit Curia generalis.
Eodem anno filia Regis *Siciliæ*, Neptis Re-
gis *Apuliæ*, futura nurus Imperatoris *Ludovici*
Veronam.

re.

VAR. AL. LECT. DVOR. PR. CODD. MVSS. ET PET.

1 Cujus frater. Idem. ejus frater.

2 Rizardum, & Tolbertum. P. Rizardum & Gerardum.

3 Unicum filium habuit Bianchinum. In V. deest habuit.

4 Nobis posset esse periculum. M. mibi posset, &c.

5 Alii dicunt. V. alii vero dicunt.

6 Ibi que convenerunt. V. Vbi que pro ubi, convenerunt.

7 Maxima comitiva. M. magna comitiva fuit, puncto appposito ante Dominarum.

8 De Guasconia. Idem, de Guascogna.

9 Parma, Mutina. P. mendose. Parma, Montie.

10 Se dederunt. M. se dediderunt.

11 Vicarius regis Joannis. Desiderantur hæc in M.

12 Promisit. Idem. jussit.

13 Si Rex Joannes non eidem in fine mensis Julii subveniret. Vnde per dictum Dominum Ponzonum data fuit Cremona Domino Azoni Vicecomiti mense Julii MCCCXXXIV. Desiderantur hæc omnia in V.

G. & A. Corraffi.

E 2

rebellis Ecclesiæ, intravit *Paduam*, sociata uxore Domini *Alberti della Scala*, & aliis nobilibus Dominibus. Die VII. Junii recepit familia in *Verona*.

C A P. IX.

MCCCXXXV.

De discordia Venetorum, & Patriarchæ, & morte Rizardi.

Mense Martii *Beltrandus Aquilejensis Patriarcha* furtivè abstulit *Venetis Castrum Vallis*. *Veneti* indignati, congregaverunt exercitum suum militum, & peditum juxta *Polam*. Discurrit exercitus destruendo *Forum Julii*. Semel vero Patriarcha cum *Furlanis*, & *Theutoniciis* contra gentem *Venetorum* occurrens multos cepit. Dum hæc geruntur, *Rizardus de Camino* cum exercitu obedit *Sacile*, ostendens se contrarium Patriarchæ. Domini *della Scala*, gaudentes de iis discordiis, partes incitabant ad guerram, & cuilibet clam favebant. Partes eorum infidias timuerunt, & inter eos pax convenit, *Venetis* restituto *Castro Vallis*.

Pace facta cum *Venetis*, Patriarcha sine mora equitavit contra *Rizardum*, qui fortis, & audax, se contra eum direxit ad pugnam: sed post multas strages occisorum, relicto campo fugit *Seravalle*. *Rizardus* volens de Patriarcha fumere ultionem, a Domini *della Scala*, quorum sororem habebat uxorem, auxilium personaliter imploravit, qui auxilio denegato de *Verona* rediens *Seravallum*, festus verberibus belli, tristitia captus, febre correptus, mense *Septembris* sine hærede masculo solvit debitum naturale. Fuisse tamen hunc Nobilem veneno extinctum publica fuit opinio. Ea die defecit nobilis progenies de *Camino*. Nam *Gerardus*, primò expulso *Gerardo* a *Castellis*, dominium habuit in *Tarvisio*, omnibus gratus. Post eum *Rizardus* ejus filius, qui propter stupra gladio perit. Fuit tamen miles largus, fortis, & audax. Eo mortuo successit in dominio *D. Guccilus* alter filius, qui ab occisoribus fratris expulsus fuit de *Tarvisio*: qui Dominam *Verdam della Scala* recepit in nuptum, quam habere postea recusavit. Hic per Dominum *Canem della Scala* expellitur de *Feltre*, & obiit *Seravalle*. Filius ejus *Rizardus* simili modo expellitur de *Seravalle*, qui rediens ad mandata Domini *Canis* reduxit uxorem. Mortuo vero Domino *Cane*, *Rizardus* per Dominum *Albertum*, & *Maslinum* restitutus fuit ad dominium *Seravallis*. Per potentes igitur fratres *della Scala Seravalle*, & per Dominam *Verdam* apprehenditur hæreditas Domini *Rizardi*,

59 nomine filiarum. Ex descendantibus verò nobilibus Viri *Bianchini* de *Camino*, sunt duo fratres *Rizardus*, & *Gerardus*, qui se Domini *Venetis* conjunxerunt, ut dicitur inferius. Eodem anno, scilicet MCCCXXXV. mense *Septembris*, Dominus *Marsilius* renunciavit regimen *Brixie*, cui successit *Manfredus* Marchio *Malaspina*.

1335 *Marsilius* renunciavit *Præture Brixienis*.

C A P. X.

Eodem Anno, & mense Martii.

De Parma, & Luca, & Morte Raynaldi Marchionis.

Eodem Anno, & mense Martii venerunt juxta mænia *Vrceorum Azo Vicecomes*, Ma-

VAR. AL. LECT. DVOR. PR. CODD. MVSS. ET PET.
1 Cum *Furlanis*. P. Cum *Foro Juliensibus*.

stinus della Scala, Obizo Marchio, filius *Ludovici de Gonzaga*, Ambassadors *Florentiæ*, qui optantes omnino nomen Regis *Joannis* deficere in partibus *Lombardiæ*, Civitates Regis inter se taliter diviserunt. *Azoni Vicecomiti* assignarunt *Placentiam*, & *Burgum Sancti Domini*: Marchionibus *Estensibus Mutinam*: *Ludovico de Gonzaga Regium*: Domini *della Scala Parmam*: Communi *Florentiæ Lucam*. Quæ omnia juraverunt recuperare, & totaliter adimplere.

Dum hæc geruntur, *Marsilius de Rubeis* festinanter equitavit in *Franciam*, & Regis *Joannis* auxilium imploravit, qui ait: Sumus maximis negotiis impediti, quæ procurabimus expedire, ut valeamus vestris necessitatibus subvenire. Post hæc in *Avinione* *Benedicto Summo Pontifici* ait: Sancte Pater, Legatus vester turpiter est expulsus de *Bononia*, inimicorum Ecclesiæ crescunt vires: nisi ei succurratur, defeciet nomen Ecclesiæ in partibus *Lombardiæ*, quoniam *Luca*, *Parma*, *Regium*, *Mutina* crudeliter infestantur. Ex opposito pro Domini *della Scala*, coram Summo Pontifice supplicabant Domini *Azo de Corrigio*, & *Marchio Malaspina*, allegantes, Civitates prædictas, & Dominos de *Rubeis* fuisse rebelles Ecclesiæ temporibus retroactis, ac etiam cum *Ludovico Imperatore* contra Ecclesiam conjurasse.

Mense Junii Dominus *della Scala* cum copioso exercitu totius *Marchiæ*, & omnium Civitatum suæ ligæ equitavit contra *Parmam*. Domini de *Rubeis*, scilicet *Rolandus*, *Marsilius*, *Petrus*, *Vgolinus* fratres deliberaverunt se, & *Parmam* dare domino *Azoni Vicecomiti*, vel Communi *Florentiæ*, quod non profuit, recusantibus *Florentinis*, & Domino *Azone Vicecomite*, & nolentibus aliquid facere contra ligam. Ex pacto enim ligæ Domini *della Scala* habere debebant *Parmam*. Ultimo de omni auxilio desperantes, tractatu Domini *Marsilii de Carraria* sui Germani, & promissionibus infinitis, *Parmam* dederunt Domini *della Scala*. Die vero XXI. Junii Dominus *Albertus Parmam* intravit, ibique constituit suum Vicarium Dominum *Guidonem de Corrigio* suum Avunculum, & Socerum Domini *Marsilii de Carraria*, Dominorum de *Rubeis* inimicum. Cum Domino *Alberto* venerunt *Veronam* *Marsilius*, & *Rolandus*, *Petrus* vero *Rubeus* rebellis erat in *Luca*.

Mense Julii, Domini *Guidus*, & *Gibertus de Fojano* dederunt Regium Domini *della Scala*, qui illud *D. Ludovico de Gonzaga*, Domino *Mantue*, dederunt jure feudi. *Ludovicus* indignatur, asserens se debere habere Regium liberum ex pacto ligæ. Qui iram diffimulavit in totum.

Eodem mense Dominus *Azo Vicecomes* equitavit cum exercitu contra *Comum*, ubi dominabatur *Franceschinus Rusca*, qui ab omni auxilio destitutus, se & Civitatem dedit. Mense Augusti Dominus *Azo* equitavit versus *Laude*, qui, apertis Januis a Civibus, Civitatem intra- vit: *Monarium*, qui dominabatur ibidem, omnibus odiosum, *Mediolanum* secum duxit.

Domini *della Scala*, contra pacta suæ ligæ, voluerunt habere *Lucam*, ubi dominabatur *Petrus Rubeus*. Vnde tractatu Domini *Marsilii*, precibus, precio, & promissione, mense Novembris

2 Vestris necessitatibus. V. nostris necessitatibus.

3 Deficiet nomen. V. deficit nomen.

4 Dominorum de *Rubeis* inimicum. P. Dominorum de *Rubeis* capitalem inimicum.

5 Qui illud *D. Ludovico*. V. Quod *D. Ludovico*.

6 Vbi dominabatur *Franceschinus*. P. Ibi dominabatur *Franceschinus*, præcedente puncto.

Marsilius de Rubeis auxilium ejusdem imperatoris. Pont.

Legatus *Scala* *ligerorum* ad *Pontificem*.

Albertus *Scaliger* contra *Parmam*.

Rubei *Parmam* menses.

Legatus *alii*, *Non* *convenit*.

Parma *dedit*.

Scaligeris, *Guido de Corrigio* *Vicarius* *Parmæ*. *Rubei* *Veronam* *recepti*.

In aliis *Domini* *Guidus*, *Ritius*, & *Gibertus*. *Regium* *datur* *Ludovico* *Gonzaga*.

Azo *Vicecomes* *Comum*, *mo* *perit*, & *Laude*. *Monarius* *Laudensis*. *Scaligeri* *Lucam* *occupant*.

vembris Dominus Petrus, qui Civitatem defendere non sperabat, quam etiam Florentini recu-
saverant, non volentes¹ facere contra ligam,
carens amodo omni spe, civitatem dedit Domi-
nis antedictis; dictus verò Petrus² Paduam ve-
nit.

Statim mense sequenti, nobilis legatio de Flo-
rentia, Veronæ coram Dominis sapienter expo-
nit, Commune Florentiæ ante omnia desiderare
amicitiam, & honorem, & statum Dominorum
Alberti, & Mastini della Scala. Veruntamen
erat secundum pacta ligæ, Lucam esse debere
in Dominio Communis Florentiæ. Vnde cum
omni reverentia postulavit Lucam dari Domi-
nis, & Comuni Florentiæ. Pro expensis au-
tem factis circa recuperationem Luca, obtulit
magnam quantitatem, & ultra expensas centum
60 mill. florenos, aliter enim inter partes* posset
oriri discordia. Domini della Scala, consilio
Marchionis Spineta, qui regnare desiderabat in
Luca, se excusantes, & dicentes, Lucam a Do-
mino Petro ex causa pignoris recepisse, & se
obligatos ad restitutionem etiam vinculo sacra-
menti, postulata facere recusabant. Florentini
de fide rupta conqueruntur, & se conjunxerunt

A in ligam cum Venetis contra Dominos della
Scala, de quo dicitur inferius.

Prædicto mense Junii Raynaldus, & Obizo
Marchiones Estenses exercitum posuerunt circa
Mutinam, & cum bastiis, seu castris intrinse-
cos incluserunt. Manfredus de Piis, Vicarius
Regis Joannis, Mutinam defendebat. In hoc
exercitu Raynaldus Marchio infirmatur morbo
canceri juxta oculum, qui mense Decembri Fer-
varia expiravit. Eo defuncto Obizo, & Nico-
laus Marchiones durius incluserunt Mutinenses.
Manfredus de Piis, videns se victualibus care-
re, & omni auxilio se privatum, retentis for-
tilitiis S. Felicis, & castro Carpis cum suis juri-
bus, Domino Mastino dedit Mutinam, quam
habere permisit Marchionibus³ jure feudi. Vn-
de revoluti anno Domini, scilicet MCCC-
XXXVI. die XIII. Madii Obizo Marchio in-
troivit Mutinam.

Eodem anno de Mense Martii Burgum S.
Domini datur Domino Azoni Vicecomiti per
Dominos della Scala. His ita dispositis, fama
Regis Joannis Boemæ, filii quondam Impera-
toris Henrici, evanuit ut fumus in partibus Lom-
bardie.

EXPLICIT LIBER QUINTUS.

3 Permisit Marchionibus. Idem, permisit Esten-
sibus.

VAR. AL. LECT. DVOR. PR. CODD. MVSS. ET PET.

1 Non volentes. V. nolentes.

2 Dictus vero Petrus. M. Dominus vero Petrus.

INCIPIT SEXTUS.

C A P. I.

De potentia Dominorum della Sca-
la, & aliis.

Opprimebatur Padua mutuis, & da-
tiis, & Cives etiam cogebantur²
exire Civitatem, & stare in Vil-
lis, specialiter cum Domini della
Scala hostiliter equitabant. Brevi-
ter, circa expensas nullus ordo.

Vnde Dominicus Judex de Agrapatis, & ego,
Legati exposuimus Veronæ, coram nobili Viro
Marchione Malaspina querimoniam de prædi-
ctis, ac etiam de justitia supplicantes. Ibi enim
vidimus³ potentiam, & statum Dominorum
della Scala, qui cælum excedere videbantur.
Erant enim in eorum Curia Veronæ primò Le-
gati Aretini, qui Dominis prædictis obtulerunt
claves, & dominium Civitatis. opprimebantur
enim Aretini a Perusinis, & Florentinis. Domi-
nus Marsilius, Rolandus, & Petrus de Rubeis,
domini etiam Parmæ, & Luca: Domini Mar-
silius, & Ubertinus de Carraria, domini etiam
Paduæ: Guezilus Advocatus, dominus etiam
Tarvisi: Domini Azo & Guido fratres de Cor-
rigio, avunculi Dominorum: Dominus Ribal-
donus, dominus etiam Novariæ: Varius Guer-
tius de Vivario de Vicentia: Coradinus de Con-
faloneriis de Brixia: Gulielmus de Castrobarco:
Manfredus de Piis, etiam dominus Mutinæ, qui
postea fuit ad mandata Marchionum: Guido Ri-
cius, & Gibertus de Fojano, domini etiam Regii:

Martinus de Castello de Civie: Lodrisius⁴ Vice-
comes expulsus de Mediolano: Marchio Spineta:
Comes de Chiaramonte, expulsus per Regem
Siciliæ: Tres filii Castrutii de Interminellis,
domini quondam Luca, Pifarum, & Pistorii:
Ambassatores Florentiæ: Nuncii Ludovici Im-
peratoris etiam rebellis Ecclesiæ. Erat enim eo-
rum Curia militibus prædictis, & aliis nobilibus
copiosa. Fuerunt hæc MCCCXXXVI. mense
Februarii.

Sed quia fortuna non cessat mutare summa
infimis, & infima summis, statim mense A-
prilis cæperunt eorum facta in aliquo declinare.
Nam Rolandus & Marsilius de Rubeis fugierunt
Venetias; Petrus verò frater, simulans se ire in
auxilium Regis Joannis Boemæ contra Ludovi-
cum Imperatorem, fugit Pontremulum, qui
fuerunt de Parma tanquam rebelles forbanniti,
& sic facti sunt exules in Venetiis. Causa enim
suæ fugæ dicebatur, quod Domini de Corrigio,
qui dominabantur in Parma, eorum amicos op-
primebant injustè. Ipsi etiam a Dominis della
Scala minus honorificè tractabantur. Asserebant
etiam, Dominos de Corrigio esse in Parma con-
tra pacta, ac etiam sibi mortis periculum esse
sub Dominis della Scala.

Gulielmus de Castrobarco, qui neptem Domi-
ni Ubertini recepit in nurum, & filiam quon-
dam Raynaldi de Scrovegnis, dum esset in Cu-
ria Dominorum della Scala cum gentibus præ-
dictorum equitavit contra suos germanos. Ro-
veredum cremavit, & alias Villas, ipse verò
non sustinuit idem in suis Villis. Ex hoc gau-
dent Domini della Scala. Nam in ipsos per am-
bas partes fuit liberè compromissum. Fuit hoc
mense Madii.

E 3

Dic

4 Lodrisius. Idem, Lodorisius.

VAR. AL. LECT. DVOR. PR. CODD. MUSS. ET PET.

1 Malè hic etiam in V. limes ultimus præcedentis
libri sic nectitur cum initio proximè consequentis.
Explicit liber Sextus, incipit Septimus.

2 Et cives etiam cogebantur. Abest etiam a M.

3 Ibi enim vidimus. Idem, ibi enim judicavimus.

Judices Pa-
duam rege-
bant tempo-
re interregni.
Daniel de
Bocafolle
Dominicus
de Agropar-
tis.
Leonardus
de Pincotis.
* Ruzerius
alii.
Vizerius de
Tintlo.
Gulielmus
Cortusius,
Judex.
Federicus ab
Equis Pote-
stas Padue.
Petrus Ru-
beus rebellis.
Henrici
Scrovegni
obitus, Con-
ditor. Ecclesia
S. Mariæ
de Arena.
Bellum in
Scaligeros.

Die VIII. Junii. Dominus Baylardinus Po-
testas Padue descendit de Palatio de mandato
Dominorum, cui successerunt in regimine de
Verona Daniel Judex de Bocafolle: De Padua,
Dominicus de Agrapatis, Leonardus de Pincotis
* Vizerius de Tintlo, Gulielmus de Cortusis Ju-
dices. Die Dominico XXXIII. successit in re-
gimine cum pleno arbitrio Federicus ab Equis
de Verona.

Eodem mense Dominus Petrus Rubeus reve-
lavit in Pontremulo, contra quem cum exerci-
tu mittitur Marchio Malaspina. Die VIII. Ju-
nii hora galli cantus fuit terræmotus, forsan
pronosticatio futuri metus in Marchia Tarvisi-
na. Die XX. Augusti Dominus Henricus de Scro-
vegnis exul obiit, cujus corpus sepultum est
Padue in Ecclesia Sanctæ Mariæ de Arena, quam
fundavit, & dotavit in MCCCXXX.

C A P. II.

Eodem Anno.

Qualiter Domini della Scala ceperunt de-
clinare, & de captione Gerardi de
Camino.

Petrus Ru-
beus Dux
exercitus
Florentini.
Scaligeri sibi
vindictam
Castrum Ca-
minacem-
sum.

Rubeis jam fugatis, cepit in quatuor locis
discordia contra Dominos della Scala. Pri-
mo Pontremuli, in quo Dominus Petrus Rubeus
revelavit. Secundo propter Lucam, quam Flo-
rentini asserunt habere Dominos della Scala con-
tra fidem: qui Petrum Rubeum eligerunt con-
tra Lucam Capitaneum suæ militiæ. Tertio,
cum Venetis denegantibus dare sal propter quæ-
dam pacta non servata Dominis de Venetiis, &
contentionibus ortis in partibus Salinarum, ac
etiam propter catenam positam a Dominis della
Scala in Pado juxta Hostiliam. Quarto propter
Castrum Mote, Portus Bufoledi, & Cumani Ge-
rardi (a), & Rizardi de Camino, quæ Domini
della Scala volebant auferre, asserentibus Venetis,
dicta Castra esse in protectione Domini Ducis.
Propter hoc Dominus Marsilius ivit Venetias,
tenuit curiam generalem, pacem postulavit a
Venetis denegatam. Vnde die XXVI. Madii,
jussu Dominorum della Scala, Federicus ab E-
quis equitavit hostiliter ad loca Salinarum, &
tunc cepit reedificatio Castrum Salinarum sum-
ptuosa. Veneti in oppositum fecerunt aliud ca-
strum. Amodo ex utraque parte congregantur
exercitus. Veneti vero se conjunxerunt in ligam
cum Dominis de Florentia, & Capitaneum con-
stituerunt suæ militiæ Marsilium de Rubeis, qui
jussu Venetorum equitavit ad Castra Dominorum
de Camino.

Marsilius
Carr. Lega-
tus Scalige-
rorum ad
Venetos.
Federicus ab
Equis Dux
Scaligero-
rum.
Castrum Sa-
linarum.
Societas Ve-
netorum,
& Floren-
tinorum.
Rubeus Ve-
neti exerci-
tus Imp.

Gerardus
Caminas O-
pitergium
occupat.

Claramon-
tis Com.

Die XVI. Julii Gerardus de Camino furtive
intravit Castrum Opitergii. Vnde statim Domi-
nus Albertus, sociatus Dominis Marsilio, &
Ubertino de Carraria, Advocato Tarvisii, Mar-
chione Malaspina, & militia, & peditibus Mar-
chie Tarvisinæ, ac etiam cum auxilio Mediola-
ni, invasit Opitergium. Gerardus exivit, volens
defendere molendina, qui se sentiens inhabi-
lem pro defensione, terga dedit. Eum vero se-
quebatur Comes de Claramonte, qui una cum
eo intravit Opitergium cum Theutonicis, &

EMENDATION. LOCOR. ALIQ. AB OSII MANU.
(a) Cumani Gerardi. Legendum ex fide historica,
& scriptura MSS. Cod. Mussari, & Petardi. Cami-
ni Gerardi.

VAR. AL. LECT. DUOR. PR. CODD. MUSS. ET PET.
1 Portus Bufoledi. M. Porti Bufoleti.

2 Cumani Gerardi. V. Camini Gerardi.

3 Qui una cum eo. P. Qui unus cum eo.

A Latinis. Spoliatur in totum. ipse Gerardus, qui Gerardus
erat in summo turris, sit captivus. Qui dum
esset in Tarvisio⁴ carceratus, auxilio cujusdam
pupilli fugit de carceribus: verum captus, pe-
dibus, & manibus catenatur, postea vero mit-
titur Veronam: pupillus sententia capitali dā-
mnatur. Fuerunt hæc MCCCXXXVI. die
XXVI. Julii.

B Secundo Dominus Marsilius ivit Venetias. Marsilius
die XI. Augusti, in cujus adventum occurre-
runt honorifice Domini Veneti usque ad Ori-
gum. Cum intravit Venetias variæ voces popu-
li clamabant: moriatur, moriatur. Vnde timuit
ibi habere perpetuam sepulturam. Fuit solus
cum domino Duce, unde, quid fecerit, igno-
ratur. In reditu vero a Nobilibus Venetis fuit ho-
norifice sociatus.

C Capto Opitergio, ducitur exercitus contra
Caminum. Capitaneus, qui erat Venetus, nisi
infra X. dies succurreretur, promisit Domino
Alberto dare Castrum. Marsilius de Rubeis, qui
erat in Mota cum gentibus Venetorum, paravit
se ad pugnam: tamen destitit a proposito;
Nondum enim exercitum suum congregaverat:
expectans dominum Petrum ejus fratrem cum
Florentinis, Theutonicis, & Furlanis. Vnde da-
tur Caminum Dominis della Scala XXV. Au-
gusti.

C A P. III.

Eodem Anno.

De Mestre, & adventu exercitus
Venetorum.

D Petrus Rubeus, Capitaneus militiæ in Flo-
rentia, contra Lucam duxit exercitum. Gen-
tes illorum della Scala, exeuntes Lucam virili-
ter occurrerunt. Fuit bellum acre nimis, rediit
utraque pars victrix, & victa. Abstulit enim pars
Florentiæ vexillum Imperiale cum multis aliis
inimicis: ipse vero Petrus amissa sua banderia
cum multis aliis vix evasit. Fuit hoc mense Se-
ptembris.

E Propter occupationem Opitergii, & Camini,
& captionem Gerardi, inter communia Venetia-
rum & Florentiæ, & Dominos della Scala mul-
tiplicatur incendium. Precibus dominorum
Venetorum, Dominus Petrus Rubeus avocatur de
Florentia, qui cum omni gaudio, omnibus oc-
currentibus, cum ipso Duce Venetiarum, se in
Ducali Palatio præsentavit, a Domino Fran-
cisco Dandulo, Duce Venetiarum, omnibus an-
nuentibus, Capitaneus exercitus ordinatur. Fuit
hoc primo die Octobris.

F Tertio vero die Comites Tarvisii & in Colal-
to, & Sancto Salvatore fuerunt rebelles Domi-
norum della Scala. Veneti, & Florentini, vigilan-
tes circa destructionem illorum della Scala,
fecerunt edictum, quod quilibet capiens, vel
occidens unum ex Dominis della Scala habere
debeat florenos decem millia. Post hæc Capi-
taneum de Mestre pecunia corrumpere tentave-
runt, qui suis Dominis omnia revelavit. Tunc
secretè munierunt Castrum de Mestre militi-
bus, & peditibus. Veneti verò, qui obsides re-
ceperant a Capitaneo dicti Castrum filium, &
uxorem, de Capitaneo confidentes recipiunt
in castrum⁶ circa centum. Vnde proditi capiun-
tur.

4 Qui dum esset in Tarvisio. M. Qui cum esset
Tarvisii.

5 Postea vero mittitur Veronam. Deest in eodem,
vero.

6 Recipiunt in castrum. V. recipiunt in castro.

Gerardi de
Camino
captus.

Marsilius
Carr. ientis
secum a pro-
fecto Venetias.

Caminum
datur Scala-
geris.

62

Bellum inter
Scaligeros,
& Floren-
tinos.

Petrus Rubeus
Venetorum
Imperator.

Franc. Dan-
dulus Dux
Venetia-
rum.

Comites Tar-
visii defi-
ciunt a
Scaligeris.

Præfectus
Mestris pec-
unia cor-
rumpitur.

tur. Tunc iussu Marchionis *Malaspina* fecerunt luminaria in summo turris: sic enim a domino Duce extitit ordinatum. Viso signo *Venetis* hora noctis omnes cum maximo gaudio surrexerunt, sexcenti stipendiarii supervenerunt volentes intrare Burgum, contra quos equitavit Dominus *Albertus della Scala*, qui cum gentibus suis ibi extitit in occulto. Fiunt cades. quasi enim omnes gladio perierunt; multi tamen suffocantur in aquis. Sic *Veneti*, qui simulato signo gaudebant, sine cognito doluerunt. Dominus *Albertus Paduam* revertitur cum victoria. Fuit hoc MCCCXXXVI. die XVI. *Octobris*. Eodem mense, die XXIV. comburitur *Mestre*, excepto Castro, iussu Dominorum *della Scala*.

Eodem die, ducibus Domino *Marsilio*, & *Petro de Rubeis*, * *Zioldo de Bardis de Florentia*, *Andrea Mauroceno de Venetiis*, & aliis nobilibus *Theutonicis*, & *Latinis*, exercitus *Venetorum*, & *Florentie* copiosus & potens, congregatus in *Mota*, transivit flumen *Plavis*, & se posuit in *Quinto*. Deinde transitum faciens per *Miranum*, & *Vigontiam* pervenit ad *Brentam*. Post transitum *Brentæ* in *Palvello* exercitus requievit. Gentes exercitus, discurrentes usque ad *Portas Civitatis Paduæ*, omnia trahebant in prædam, tunc tamen abstinentes ab homicidiis, stupris, & incendiis. Fuit hoc die *Lunæ XXVIII. Octobris*.

Die verò ultimo, Dominus *Petrus*, totius exercitus Capitaneus Generalis, cum esset in *Villa Plebis Sacci*, Domino *Massino* suis literis destinavit, se paratum ad pugnam, qui indignatus, visis litteris noluit respondere; Dominum *Petrum* asserens proditorem, quem assebat de sua Curia sine causa debita recessisse rebellem.

Die prædicto *Turris Curani* comburitur, & deferitur a custodiis *Paduæ*. Hanc *Veneti* postea tenuerunt. Die V. *Novembris* totus exercitus *Venetorum*, & *Florentie* in *Bovolenta* congregatur, ubi ædificatur forte Castrum. *Veneti* exercitum victualibus, & aliis muniebant. Districtus *Paduæ* devastatur ubique.

Tempore hujus tempestatis *Pontremulum*, obsedione famis superatum, datur Dominis *della Scala*. In hoc Dominus *Petrus Rubeus* primo revelavit, fugiens de *Verona*. Eodem mense *Novembris* Castrum *Salinarum* fortissimum cum navibus circumierunt. *Clugenses*, existentes in Castro, de omni auxilio desperantes, consensu *Dominorum della Scala*, salvis personis dederunt castrum in manibus *Venetorum*. Hoc castrum, factum in opprobrium *Venetorum*, causa faciendi sal in confinibus *Paduanorum* a *Venetis* destruitur, & in signum victoriæ *Venetas* exportatur.

Eodem mense *Cuniglianum* revelavit Dominis *della Scala*. Sic cæperunt amodo declinare ad ima.

C A P. IV.

MCCCXXXVI.

De furore, & rabie *Theutonicorum*, & aliis.

EXercitu *Venetorum*, & *Florentie* in *Bovolenta* laudabiliter congregato, Domini *della Scala*, qui juxta *Brentam* obviare de facili po-

tuissent, cum tribus millibus galeatis se paraverunt ad pugnam, & populo copioso. Erat autem *Padua* plena *Theutonicis*, & *Latinis* totius *Marchiæ Tarvisinæ*, de *Brixia*, *Parma*, *Ferraria*, & *Mantua*, de *Castrobarcho*, & aliis multis locis. Contra eorum intentum impugnant timor subjectorum, quos offenderant, & *Theutonicus furor*. Discurrentes enim *Theuto-* Germanorum libido & immanitas. *nici* per civitatem Cives cum uxoribus de propriis domibus expellebant, eorum bona in proprium usum convertentes: stupra, & homicidia committendo. Die primo *Novembris* ducentos occiderunt, & ultra. His, & similibus nunquam *Paduæ* fuit tantus timor, & tremor. Non solum subditi; sed etiam Domini timebant. Per Villas modo simili discurrerant, trahentes rusticos captivos, ut oves. Triste spectaculum *Paduanis* extrinsecus exercitus undique discurrerat. Absque spe salutis stat *Padua* in tenebris constituta.

Dum hæc geruntur, D. *Marsilius Major* de *Carraria*, palam ait Domino *Massino*: nisi tantis crudelitibus obvietur, Gens nostra tota perit, & nos omnes. Sic ejus consilio mille quingenti milites *Theutonicis* mittuntur ad *Est*, qui terram *Estensem* cum suis Villis ultimo destruxerunt. Post hæc die XVIII. *Novembris* *Theutonicis* spoliabant Cives in *Burgo Sanctæ Crucis*. His Dominus *Vbertinus* de *Carraria* subito supervenit, volens suis Civibus subvenire. Contra eum quingenti *Theutonicis* pugnaverunt, ultimo *Theutonicis* cum fugaverunt. Hoc rumore commotus Dominus *Massinus* equitavit ad locum tumultus cum *Theutonicis* & *Latinis*: in auxilium verò *Vbertini* tota Civitas supervenit. Quasi ea dies Domino *Massino*, & *Theutonicis* lacrimosa fuit. Erant enim Cives timore *Theutonicorum* muniti armis, militiis, & fortificiis. Per contratas tumultu jam sedato, Dominus *Massinus* timens potentiam *Paduanorum*, & suspicans de Domino *Vbertino*, *Theutonicos* de *Est* voluit revocare. Ejus iram Dominus *Marsilius Major* mitigavit, asserens, Dominum *Vbertinum*, & cæteros de *Carraria*, & cives omnes esse legales, & velle in omnibus obedire, cupientes solummodo a furore *Theutonicorum* liberari.

Eodem anno, die XXVI. *Decembris*, Dominus *Petrus Rubeus*, Capitaneus exercitus *Venetorum*, in *Pernumia* victoriam obtinuit contra *Theutonicos*, qui erant in *Est*. Trecentos cepit, qui more *Theutonico*, sola promissione habita redeundi, omnes liberè relaxavit.

Tempore hujus tempestatis *Azo Vicecomes* de *Mediolano* *Placentiam* obsidione premebat. Hoc velamine Dominis *della Scala* negabat auxilium. Hanc diu obsessam subjugavit mense *Decembri*.

C A P. V.

MCCCXXXVII.

De quibusdam gestis a *Theutonicis*, & aliis.

REvoluto Anno Domini, scilicet MCCCXXXVII. die V. *Januarii*, Dominus *Guido Riccius* de *Fojano* juravit regimen Civitatis *Paduæ*. Die verò XIII. *Theutonicorum* tresdecim banderæ, quæ erant in *Est*, voluerunt intrare proditoriè *Montemilicem*. Spe fraudatæ ivc.

2 *Theutonicus furor*. P. *Theutonica rabies*.

3 *Afurore* *Theutonicorum*. Idem. *arabie*, & *furore* *Theutonicorum*.

Scaligero-
tum Vrbes.

iverunt *Bovolentam*. Non multo tempore secuto viginti banderia, qui erant in *Est*, deseruerunt *Dominos della Scala*. Domini verò della *Scala* a *Ludovico Rege Romanorum* imploraverunt auxilium cum promissionibus infinitis. Ipse Dominus *Mastinus Cremonæ* Domino *Azoni Vicecomiti* de auxilio personaliter supplicavit. A *Marchionibus Estensibus*, *Ludovico de Gonzaga*, & undique postulatur auxilia. ultimo videbantur auxilia ab omnibus destituta: novem tamen Civitates erant in eorum dominio constitutæ.

Caminum
evertitur.

Gerardi de
Camino ca-
ptio. Legati
LX. pro pace
inter Vene-
tos, & Scaligeros.

Die vigesimo primo *Januarii* *Caminum* fuit totaliter destructum mandato *Dominatorum della Scala*. *Gerardus de Camino* manibus, & pedibus catenatus die III. *Februarii* mittitur *Veronam*. De ejus liberatione dicitur inferius.

Eodem mense Legati quasi totius *Lombardiæ* numero sexaginta in *Venetis* convenerunt, specialiter Domini *Azonis Vicecomitis*, *Ludovici de Gonzaga*. Tractatu habito de pace inter Commune *Venetiarum*, & *Dominos della Scala*, postulantibus *Venetis Paduam*, *Tarvisium*, *Parmam* esse in propria libertate; *Lucam* vero dari *Florentinis* a *Dominis della Scala*, nihil potuit expediri. Licet prædicti colore pacis convenerunt in *Venetis*, tamen clam tractabant Societatem cum *Venetis*, & *Florentinis* contra *Dominos della Scala*.

Petrus Ru-
beus contra
Paduam.

Eodem mense, die XXIX. Dominus *Petrus de Rubeis* cum militia equitavit contra *Portam omnium Sanctorum*, quam combussit. Dum vero *Porta* ab intrinsecis clauderetur, miles unus *Theutonicus* se opposuit, qui, calata portæ levatura, seu *Saracenesca*, inter utramque partem vivus remansit inclusus. Mense *Februarii* die VI. in nocte sequenti, tres audaces tractatu *Venetorum*, captis custodibus, aperuerunt *Portam Sancti Joannis*, & pontem calaverunt. Sic facilis fuit ingressus. Dominus vero *Petrus* venire in tantum distulit, quod quidam tornarius clamando, Cives, & *Theutonicos* excitavit. Tres prædicti *Venetias* fugierunt, ubi habuerunt præmium postulatam. Juxta portam unius filius, & pupillus fuit suspensus.

Portæ leva-
tura, seu
Saracenesca.
Proditores
porta S.
Joannis.

Al. Fur-
narius.

Rambal-
donus, &
Ribaldonus
alii.
Hubal-
donus Tor-
niellus Po-
testas Tarvi-
sii.
Theutoni-
corum cap-
tio.
Peraga.
Tergula.

Eodem mense, die nono Dominus *Hubaldonus de Torniellis de Novaria* successit in regimine *Tarvisii* Domino *Petro del Verme de Verona*, qui Potestas *Tarvisii* fuit annis septem. Eodem mense die XX. *Theutonicus* de *Bovolenta*, rusticis superatis juxta *Peragam*, transierunt *Tergulam*, & abstulerunt magnam prædam. Dum prædam ducerent juxta *Sanctum Lazarum* ab intrinsecis superati, capti fuerunt circa centum. extrinseci circa *Paduam* continuo discurrabant.

VAR. AL. LECT. DVOR. PR. CODD. MVSS. ET PET.

1 Catenatus. V. catenatis.

2 Die III. Feb. M. Die primo Febr.

3 De ejus liberatione. Idem. de ejus liberatione.

4 Azonis Vicecomitis, Ludovici de Gonzaga. V. Azonis Vicecomitis Marchionum, Ludovici, &c.

5 Licet prædicti. Desunt hæc in V.

6 Porta levatura. V. porta levatura.

7 Saracenesca. M. Saracinesca, ut hodie loqui solet Patavii vulgus.

8 Mense Februarii. Idem, mense sequenti.

9 Unius filius & pupillus. In eodem desideratur copula.

C A P. VI.

Eodem Anno.

De quibusdam rebellibus, obsidione
Tarvisii, & aliis.

*G*uilielmus de *Campo Sancti Petri* primus fuit rebellis *Dominatorum della Scala* in *Castro suo de Treville*, quod furtivè abstulit. *Tisolinus de Campo Sancti Petri* primus fuit rebellis *Dominatorum della Scala* in *Castro Sancti Petri*, qui furtivè abstulit ipsum *Castrum* *Domini Marfilio de Carraria*, mortuo *Clarioto* *Capitano*. *Incolæ Cittadellæ* revelaverunt etiam mortuo *Montenarico de Verona* *Vicario Cittadellæ*. Revelaverunt simili modo Domini de *Vonico de Monfumo*, *castrum Sancti Zenonis*, & *Ajolum*. Illi de *Montebelluna*, mortuo *Hendrigeto della Rocha* *Capitano*, revelaverunt. Qui habita confidentia redierunt ad mandata; sed contra fidem spoliantur, postea comburantur. Fuerunt hæc anno prædicto, mense *Martii*.

Eodem mense fuerunt *Paduæ* tres suspensi, volentes per *flumen Sancti Bernardi* introducere inimicos.

Mense *Martii* die XXVI. Cives *Conighiani*, expulsis *Rectoribus Dominorum della Scala*, fuerunt in propria libertate, summittentes se protectioni *Dominatorum de Venetiis*, recipiendo etiam Potestatem. Mense *Aprilis* revelaverunt *castra Vidorii, Sancti Petri in Tuba*, & *Regizoli*: & sic *Venetorum* crescunt vires.

Die *Olivarum VIII. Aprilis* *Doimnus Petrus Rubeus* cum parte exercitus *Bovolentæ* se posuit in *Burgo Sanctorum XL. Veneti* navigaverunt contra *Mestre*. Illi de *Castro* post impugnationem cum machinis, & balistis, mediante auro, se dederunt. Amodo exercitus *Tarvisinus* a *Venetis* munitur victualibus, & necessariis ad belandum. Jussu Domini *Petri Porta Sancti Thomæ* impugnatur, & comburitur nocte quadam, & sequenti nocte *Porta Sanctorum XL* comburitur violenter. Intrinseci defensores, *Hubaldonus* Potestas, *Gibertus de Fojano*, *Palmerius de Sefso* de *Regio* cum quadringentis *Theutonicis* galeatis, primo combustis *Burgis* clausurunt portas muro; die vero XXIII. *Madii* Dominus *Petrus* cum suo exercitu pervenit ad *Brentam*, & facta ponte cum navibus *Venetorum*, ivit *Bovolentam*. Stat amodo *Tarvisium*, sicut *Castrum*, expulsis civibus universis. Domina in habitu Rusticorum fugiebant: Domina vero *Clara de Camino*, Vxor quondam Domini Comitis *Rambaldi*, dum fugiebat in habitu servitricis, *Capitano* præsentatur. Spoliantur loca *Sancta*, affliguntur Cives, qui supererant, mutuis & datis. *Seravallum* revelavit *Dominis della Scala* die XV. *Aprilis*, & Potestatem habuit de *Venetis*.

C A P. VII.

Eodem anno.

De Advocato Tarvisii, & Conjuratione
facta contra Dominos della Scala.

Mense *Madii* Dominus *Azo Vicecomes* ferè dominus *Lombardiæ*, *Marchiones Estenses*

10 Qui furtive abstulit ipsum castrum. Absunt hæc ab V.

11 Postea comburantur. V. postea comburitur.

12 Hubaldonus, P. Ribaldonus.

13 Et potestatem habuit. M. postea habuit potestatem.

ses domini Ferrarie & Mutine; Ludovicus de Gonzaga dominus Mantuæ & Regii, conjurationem fecerunt cum Florentinis, & Venetis contra Dominum Albertum della Scala, & Mastinum adhuc dominantes in Luca, Parma, Brixia, & Marchia Tarvisina. Qui manifestè timentes, commiserunt custodiam Civitatis Paduæ Domino Marsilio de Carraria, qui suis Paduanis melioribus munivit portas singulas Civitatis. Erat etiam Dominus Albertus Paduæ cum quingentis Theutonicis galeatis. Dominus Marsilius propter oppressiones Paduanorum evitandas XXX. Mill. florenos mutuavit Dominis della Scala. Tamen Gualpertinus Mussatus, & Medius Comes de Est, propter suas divitias fuerunt carcerati, qui, ne fame perirent, carceribus cruciati se libris decem millibus redemerunt.

Dominus Guecilus Advocatus Tarvisii de licentia Minorum curialiter exivit Veronam, secum ducens Meladusum ejus filium, qui filiam Gulielmi de Campo Sancti Petri habebat in sponsam. Qui dum esset Noale, secreta procuravit habere filios suos pupillos, quos habebat Veronæ. Cumque esset in propria libertate, ivit Venetias, & Domino Duci, & Comuni Venetiarum se cum suo castro obtulit contra Dominos della Scala, qui postea se appellavit Capitaneum exercitus Venetorum a flumine Brentæ usque ad Plavim.

Eodem anno, & mense, die XIX. Advocatus equitavit ad exercitum Venetorum circa Tarvisum. Propterea Ziliolus Advocatus ejus frater, Gerardus de Balduchinis cum multis civibus fuerunt in Tarvisio carcerati. Ii mulctati in maximis pecuniis de Tarvisio sunt expulsi; solus Ziliolus in carcere cum Gerardo de Camino reservatur inclusus.

Die IX. Julii centum Theutonici de Padua equitaverunt, qui inimicis abstulerunt magnam prædam: inimici verò insequentes, omnes habuerunt carceratos, qui more Theutonico fuerunt relaxati, sola fide habita redeundi.

Eodem mense Joannes Quilicus de Sancto Vitale de Parma, cum esset cum Domino Mastino juxta Castrum Baldum, per Abbatiam fugit Ferrariam.

C A P. VIII.

Eodem Anno.

De quibusdam gestis per Dominum Mastinum, & exercitu Venetorum.

Consilio deliberato cum Venetis, & Lombardis invadere Veronenses, munita Bovoletta, Marsilius Rubeus exercitum Venetorum, & Florentiæ de Bovoletta duxit per Abbatiam usque Mantuam. Ibi etiam convenerunt cum suis militibus Azo Estensis Marchio &, Luchinus Vicecomes. Igne consumitur quidquid est usque ad Veronam. Dominus Mastinus cum suis Theutonicis exivit Veronam pugnaturus. Milites tunc fecit Franciscum Canem ejus filium & infantem, Marchionem Spineta, Guidonem de Corrigio, Paulum de Aldigheris Potestatem Veronæ. Dux exercitus Venetorum Florentiæ, & Lombardorum, credentes vincere potius diferendo, quam bellando, & timentes inimicorum potentiam, minus ordinatè tentoria relinquentes,

VAR. AL. LECT. DUOR. PR. CODD. MUSS. ET PET.

1 Propterea Ziliolus. Abest ab. V. propterea.

2 Cum Gerardo de Camino. P. quum Gerardi de Camino.

3 Fugit Ferrariam. Abundant post hæc aliqua in P.

4 Usque ad Veronam. V. usque Veronam.

A Mantuam redierunt. Videns dominus Mastinus quasi inimicorum fugam, volens capere Bovoletam, die quarta Julii equitavit Carrariam cum exercitu, ubi etiam convenerunt domini Albertus, & Marsilius & Ubertinus de Carraria cum Paduanis. Ducitur exercitus contra Bovoletam, quam dominus Petrus Rubeus defendebat. Tunc in flumine pontis Longi capiuntur viginti naves Venetorum deferentes victualia Bovoletam. Propter infestationem Bovoletæ Marsilius Rubeus duxit de Mantua exercitum Anguillariam. In ejus oppositum, ne transiret, dominus Mastinus se opposuit, qui postulavit a Marsilio Rubeo bellum habere campestre. Hic penitus recusavit. Simulans vero se velle per Carrariam ire Bovoletam, retrocessit. Tunc dominus Mastinus per Carrariam duxit exercitum usque Noventam. Vnde Marsilius cum exercitu Venetorum in Bovoletta se cum domino Petro Rubeo conjunxit. Hic sic dispositis ordinatur campestre bellum, fiunt splandæ. Dominus enim Mastinus ad bellum festinabat alacriter. Habebat enim in suo exercitu, absque Latinis, quasi mille galeatos. Nunquam enim in Marchia majores, nec meliores copiae convenerunt. Dominus Petrus Rubeus, Dux exercitus Venetorum, sperans dominum Mastinum non posse longo tempore sustinere tantas gentes; putans etiam vincere diferendo, a bello abstinuit suorum consilio Sapientum. Dominus Mastinus dolore confusus, propter infestationem Lombardorum, & Mantuæ contra Veronam, per Peragam transivit Tergulam. Qui quasi omnes Villas ultra Brentam traxit in cinerem, quia dominis Gulielmo de Campo Sancti Petri, & Advocato Tarvisii erant tributariæ. Per Fentam transiens Brentam, ivit Veronam die XXI. Julii. Ibi mille Theutonicis dedit licentiam recedendi, quibus non poterat de stipendio respondere. Paduani verò, bonis omnibus spoliati, orabant pro Venetis, sperantes eorum auxilio liberari.

B Marsilio Rubeo bellum habere campestre. Hic penitus recusavit. Simulans vero se velle per Carrariam ire Bovoletam, retrocessit. Tunc dominus Mastinus per Carrariam duxit exercitum usque Noventam. Vnde Marsilius cum exercitu Venetorum in Bovoletta se cum domino Petro Rubeo conjunxit. Hic sic dispositis ordinatur campestre bellum, fiunt splandæ. Dominus enim Mastinus ad bellum festinabat alacriter. Habebat enim in suo exercitu, absque Latinis, quasi mille galeatos. Nunquam enim in Marchia majores, nec meliores copiae convenerunt. Dominus Petrus Rubeus, Dux exercitus Venetorum, sperans dominum Mastinum non posse longo tempore sustinere tantas gentes; putans etiam vincere diferendo, a bello abstinuit suorum consilio Sapientum. Dominus Mastinus dolore confusus, propter infestationem Lombardorum, & Mantuæ contra Veronam, per Peragam transivit Tergulam. Qui quasi omnes Villas ultra Brentam traxit in cinerem, quia dominis Gulielmo de Campo Sancti Petri, & Advocato Tarvisii erant tributariæ. Per Fentam transiens Brentam, ivit Veronam die XXI. Julii. Ibi mille Theutonicis dedit licentiam recedendi, quibus non poterat de stipendio respondere. Paduani verò, bonis omnibus spoliati, orabant pro Venetis, sperantes eorum auxilio liberari.

C Dominus Mastinus ad bellum festinabat alacriter. Habebat enim in suo exercitu, absque Latinis, quasi mille galeatos. Nunquam enim in Marchia majores, nec meliores copiae convenerunt. Dominus Petrus Rubeus, Dux exercitus Venetorum, sperans dominum Mastinum non posse longo tempore sustinere tantas gentes; putans etiam vincere diferendo, a bello abstinuit suorum consilio Sapientum. Dominus Mastinus dolore confusus, propter infestationem Lombardorum, & Mantuæ contra Veronam, per Peragam transivit Tergulam. Qui quasi omnes Villas ultra Brentam traxit in cinerem, quia dominis Gulielmo de Campo Sancti Petri, & Advocato Tarvisii erant tributariæ. Per Fentam transiens Brentam, ivit Veronam die XXI. Julii. Ibi mille Theutonicis dedit licentiam recedendi, quibus non poterat de stipendio respondere. Paduani verò, bonis omnibus spoliati, orabant pro Venetis, sperantes eorum auxilio liberari.

D Dominus Mastinus dolore confusus, propter infestationem Lombardorum, & Mantuæ contra Veronam, per Peragam transivit Tergulam. Qui quasi omnes Villas ultra Brentam traxit in cinerem, quia dominis Gulielmo de Campo Sancti Petri, & Advocato Tarvisii erant tributariæ. Per Fentam transiens Brentam, ivit Veronam die XXI. Julii. Ibi mille Theutonicis dedit licentiam recedendi, quibus non poterat de stipendio respondere. Paduani verò, bonis omnibus spoliati, orabant pro Venetis, sperantes eorum auxilio liberari.

E Veneti sapienter cum Dominis Florentinis se conjunxerunt Serenissimo Principi Domino Carolo, filio Regis Joannis, qui Karintiam gubernabat. Qui de conscientia Venetorum equitavit contra Civie cum exercitu, & opprimebatur a Rizardo de Camino cum gentibus Venetorum. Tunc dominus Hendrighetus de Mongai Capitaneus nomine Minorum della Scala insultans ad Plateam, Civie rapuit de manibus Minorum della Scala. Hic statim se cum Civie libere posuit in dominio Principis antedicti, qui cum gaudio omnium intravit Civie.

Die tertia Julii. Post hæc misit exercitum contra Feltre, quod carens victualibus, & auxilio, datur prædicto Principi die penultimo Augusti. Bonettus de Malavicina die XV. Julii rediens de Tarvisio in Mirano a Venetis, Theutonicis, & peditibus de Noale habuit insultum, qui licet vulneratus cum centum galeatis pugnam obtinuit violenter.

Post expulsionem Legati de Bononia, Dominus Thadæus de Pepulis, & Brandalifus de Gozadi.

C A P. IX.

MCCCXXXVII.

De Civie, Feltre, & aliis Capitulis, & Bononia.

Venetis sapienter cum Dominis Florentinis se conjunxerunt Serenissimo Principi Domino Carolo, filio Regis Joannis, qui Karintiam gubernabat. Qui de conscientia Venetorum equitavit contra Civie cum exercitu, & opprimebatur a Rizardo de Camino cum gentibus Venetorum. Tunc dominus Hendrighetus de Mongai Capitaneus nomine Minorum della Scala insultans ad Plateam, Civie rapuit de manibus Minorum della Scala. Hic statim se cum Civie libere posuit in dominio Principis antedicti, qui cum gaudio omnium intravit Civie.

Die tertia Julii. Post hæc misit exercitum contra Feltre, quod carens victualibus, & auxilio, datur prædicto Principi die penultimo Augusti. Bonettus de Malavicina die XV. Julii rediens de Tarvisio in Mirano a Venetis, Theutonicis, & peditibus de Noale habuit insultum, qui licet vulneratus cum centum galeatis pugnam obtinuit violenter.

Post expulsionem Legati de Bononia, Dominus Thadæus de Pepulis, & Brandalifus de Gozadi.

Post Thadæus de Pepulis, & Brandalifus de Gozadi.

Thadæus de Pepulis, & Brandalifus de Gozadi.

Thadæus de Pepulis, & Brandalifus de Gozadi.

Thadæus de Pepulis, & Brandalifus de Gozadi.

Thadæus de Pepulis, & Brandalifus de Gozadi.

Thadæus de Pepulis, & Brandalifus de Gozadi.

Thadæus de Pepulis, & Brandalifus de Gozadi.

Thadæus de Pepulis, & Brandalifus de Gozadi.

Thadæus de Pepulis, & Brandalifus de Gozadi.

dinis² rexerunt in Bononia. Quia tamen nulla potestas patiens consortis erit², expellitur Brandalisus per Thadeum die VII. Junii. Mense verò Augusti Thadeus invasit dominium Civitatis. Nunquam enim ante Bononia fuit in singulari dominio constituta. Expelluntur multi cives.

VAR. AL. LECT. DVOR. PR. CODD. MUSS. ET PET.

1 Gazadinus. V. Gozainus.

2 Consortis erit. Abest a P. erit.

INCIPIT SEPTIMUS.

C A P. I.

MCCCXXXVII. Die Dominico.

De liberatione Civitatis Paduæ a dominio illorum della Scala.

Jo: Dandulus Dux Venetiarum. Fœdera contra Scaligerios.

Oanne Dandulo Venetiarum Duce, Serenissimo Principe Domino Carolo filio Regis Boemæ, Venetis, Florentinis, Marchionibus Estensis, Ludovico de Gonzaga, Domino de Mantua, Azone Vicecomite,

ferè totius Lombardiæ domino contra dominos Albertum, & Mastinum della Scala conjurantibus, Duce exercitus Petro Rubeo de Parma, juxta Bovolentam Padua infestabatur in tantum, quod ferè omnibus villis combustis, Paduani erant omnibus suis frugibus spoliati. Intolerabiliter² etiam vexabantur mutuis, & datis: fiebant adulteria; supra verò in Sanctissimis Monialibus: timebant omnes cives carceres, vel exilium. Verona infestabatur a Mantuanis, & Lombardis: Luca verò a Florentinis Duce

Petrus Rubeus Dux exercitus Fœderatorum. Calamitas Marchiar.

67 exercitus Rolando Rubeo. Tarvisium etiam expulsi Civibus, omnibus suis castris revelantibus, excepto Castro Francho, & Mestre, multis civibus carceratis, & bonis omnibus spoliatis, verè erat in tenebris; poterant vivi mortuis invidere. His diebus Cometes apparuit.

Cometes.

Cum omnes de Marchia Tarvisina gravi servitute coacti, essent de libertate propria desperantes, lux apparuit in tenebris, quæ illuminavit Dominum Marsilium, Civitatem eripere de manibus Tyrannorum, qui clam conjungitur Domino Duci Venetiarum, & Florentinis.

Marsilius Carrariensis unus e Fœderatis.

Padua Scaligeris erepta. Noventa. Villa Turris. Bruziganana. Porta S. Crucis. Pontis Curvi. S. Stephani.

Sic Dominus Petrus Rubeus exercitum Venetiarum die XXIV. Julii duxit Noventam. Transiens per Villam Turris se posuit in Bruziganana. Post transitum fluminis, Porta Sanctæ Crucis impugnatur. Dominus vero Petrus ad portam Pontis Curvi cum quingentis Theutonicis equitavit. Hanc jussu Domini Marsilii invenit apertam, qui pedes intravit, & eum cæteri milites sunt secuti. Per portam Sancti Stephani intraverunt plateas. jam enim parati erant in plateis Dominus Marsilius, & omnes de Carraria, & alii nobiles Paduani. Fit statim cursus totius Populi. Clamatur ab omnibus: Benedictus Dominus Deus, qui fecit redemptionem plebis suæ. Statim omnibus annuentibus, datur dominium Paduæ in Consilio Domino Marsilio de Carraria.

Marsilius Carrariensis Dominus Paduæ.

Albertus Scaliger capitur cum Riccio de Fojano. Scaligeri dominum Paduæ amittunt.

Eodem die capitur Dominus Albertus della Scala Dominus Riccius de Fojano Paduæ Potestas, & omnes Veronenses. Domus eorum spo-

VAR. AL. LECT. DVOR. PR. CODD. MUSS. ET PET.

1 Mendose pariter hic V. Explicit liber Septimus, incipit Octavus.

2 Intolerabiliter. V. Intolerabilis.

A Licet Summus Pontifex cum Legato magna gaudia sumpserit de Brandalisio, qui fuerat auctor expulsionis Legati, tamen Bononia interdicitur, Studioque privatur, & contra cives maximi fiunt processus, si Civitatem infra tempus non dederint Summo Pontifici, vel Legato. A Rege Roberto, & Florentinis pro Bononiensibus Summo Pontifici supplicatur. Fuerunt hæc omnia mensibus prædictis millesimi CCCXXXVII. EXPLICIT LIBER SEXTUS.

Bononia sacris interdicitur, studioque privato.

B liantur. Hos jussit Dominus Marsilius in domo propria honorificè custodiri. In tanto furore jugulantur quinque, cum quibus Dominus Dominicus de Agrapatis, optimus advocatus. Dicebatur enim auctor conjurationis factæ per Dominum Albertum contra Dominos de Carraria. Capiuntur quingenti Theutonici, stipendiarii illorum della Scala. Solus Thomas de Capite Nigro duxit ad domum tres Capitaneos cum suis sociis, & banderiis. Dominus vero Marsilius, restitutus armis & equis, dedit cunctis securam licentiam recedendi. ex hoc dono Dei fit Venetiis, Florentiis, Paduæ magnum gaudium, Italia tota canit. Ea die nutu Dei tota Civitas fit tranquilla. Fuerunt prædicta in MCCCXXXVII. die Dominico III. Martii.

Dominici de Agrapatis mortis.

Thomas de Capite Nigro.

C A P. II.

Eodem Anno.

De Dominis Ambassatoribus Venetiarum, & Florentiæ.

Dominus Marsilius Domino Duci Venetiarum per solemnes Legatos retulit facti seriem. Die vero VI. Augusti³, Legati Venetiarum cum Ambassatoribus Florentiæ, Domini Justinianus Justiniano, Marcus Lauretanus, Andreas Morestinus, in Consilio Paduæ se præsentaverunt Marsilio, & Comuni. Et assurgens Marcus Lauretanus, ait: Licet sim minor, & minus doctus; tamen paratus semper sociorum meorum obedire mandatis, nobis commissa ex parte Ducis, & Communis Venetiarum, de eorum licentia recitabo. Primo enim ex parte Domini Ducis, & Communis Venetiarum⁴ portamus, & optamus, salutem prosperam, & felicem Domino Marsilio, & Capitaneo Generali Civitatis Paduæ & districtus, Antianis, & Populo universo. Secundo ait: Qualiter Dominus Dux cum Comuni Venetiarum, & Florentiæ receperunt tantum gaudium de liberatione Civitatis Paduæ, & dominio dato Domino Marsilio, quantum potuerunt unquam recipere de facto aliquo temporibus retroactis. Tercio: Qualiter Dominus Dux cum Communibus Venetiarum, & Florentiæ de Domino Marsilio voluerunt Civitati Paduæ providere Venetiarum exemplo. Cives enim Venetiarum a suo Cive, & Duce reguntur, qui, ratione sanguinis, & amore Patriæ, Venetias in bono statu & pacifico tempora longissimo conservavit. Ex parte ergo Domini Ducis, & Communium prædictorum, Domino Marsilio supplicatur instanter: Quatenus

Oratores Venetiarum Justiniano, Justiniano, M. Lauretanus, Andreas Morestinus, & Marcus Lauretanus.

3 Die vero VI. Augusti. V. Sic die VI. Augusti.

4 Primo enim ex parte D. Ducis, & Communis Venetiarum. Desunt hæc in P.

5 Venetiarum, & Florentiæ de Domino Marsilio voluerunt civitati Paduæ providere. Item hæc in V.

tenus ei placeat Populum Paduæ paterna affectio-
ne tractare, ut ex hoc accedat gaudium omnibus
antedictis; ipse vero consequatur in hoc seculo per-
petuas laudes, & gloriam in futurum. Alexius
Judex de Florentia secundo surgens præmissa
salutatione, & auctoritatem illam Isaïæ: Surge
illuminare Hierusalem, quia venit lumen tuum,
& gloria Domini super te orta est, quam sapienter
adducendo proposito, surrexisse de tenebris in
lucem Paduam demonstravit. His, & aliis sapien-
ter expositis, contra inimicos Communium præ-
dictorum obtulerunt auxilia.

68

CAP. III.

Eodem Anno.

Responsio Domini Marfilii.

Dominus Marsilius de Carraria ascendit in
speculum (a), & eo loquente cæteri silue-
runt. Domino Duci, & Comuni Venetiarum,
& Florentiæ de salutatione, & liberatione Pa-
duæ, ac etiam de honore, & dominio Civitatis
sibi nuper acquisito, retulit grates magnas. Ait
etiam: Quod temporibus retroactis Padua oppri-
mebatur gravi servitute per Hezerinum de Ro-
mano, quæ fuerat liberata auxilio Dominorum
Venetorum. Vnde Cives Paduæ perpetuo tene-
bantur Communibus antedictis in omnibus obedi-
re*. Se, & Commune totum obtulit in perpe-
tuum. Postea alloquitur Populum, & talia eis
dixit: Civibus meis multum teneor. Scio enim do-
minium Paduæ, Civibus Paduanis perpetuo dene-
gatum, datum alacriter Patruo nostro Domino
Jacobus, qui Cives paterna affectione tractavit.
Conjungitur etiam Domino Cani societate, & vin-
culo parentela, dando D. Mastino ejus filiam in
Vxorem, qui deceptus, & obsedione oppressus a
Domino Cane, Paduam dedit Domino Federico
Duci Austriæ, qui se Romanorum Regem ap-
pellabat. Hic commisit custodiam, & defensam
Henrico Duci Karintiæ, qui per suos Vicarios
inordinate regebat districtum, & defendebat de-
teriorius. Vnde, expulsis Theutonicis, Cives me eli-
gerunt in Dominum: qui ab omnibus destitutus,
& Domino Cani impar, Civibus meis compa-
tiens, cum bonis pactis Paduam dedi Domino
Cani. Qualiter sint servata per Nepotes taceo. est
enim omnibus manifestum. Modo, expulsis Vero-
nensibus, me Dominum voluerunt, quibus juro,
eos in pace, & justitia conservare: & auxilio
Domini Ducis, & Florentiæ recuperare Mon-
temsilicem, & facere omnes Cives divitiis, &
bonis omnibus affluentes. Dominus enim vere novit,
quod non mei causa; sed civium, dominium accepta-
vi, ut Pax, & Justitia præstentur omnibus, atque
quies. His dictis clamaverunt omnes. Dominus
te conservet, cum sis spes nostra: vita tue sit sa-
lus. Ultimo Aldrevandinus Campanatus, Judex
Antianorum, ex parte Populi grates retulit Do-
mino Duci, & Communibus antedictis. De-
struuntur insignia della Scala. Fulgent ubique

A Marcus Evangelista, & Lilius de Florentia.
Combustis Opuergio, & Ponte Plavis, custodes
illorum della Scala desidentes Tarvisium fugie-
runt.

CAP. IV.

MCCCXXXVII.

De Morte Dominorum de Rubcis.

Post liberationem Civitatis Paduæ, delibera-
to Consilio cum Domino Marsilio Majore⁶,
Guezilione Tempesta Advocato Tarvisii, Marco
Cornelio, Zanino Moresino, Marsilio Rubeo, &
Ambassatoribus de Florentia, Dominus Petrus
Rubeus cum Dominis Vbertino, & Marsilio Pa-
pafava, & Theutonicis equitaverunt⁷ contra
Montem Silicem. Die vero VII. Augusti Domi-
nus Petrus pugnando contra fortitiam jactu
lanceæ fuit in corpore vulneratus⁸: quod
vulnus alta mente contempsit. Die sequenti,
Sacramentis receptis Ecclesiæ, voluit sibi Mis-
sam solemniter celebrari, qui statim consecrato
Corpore Domini Nostri Iesu Christi expiravit.
Morte ejus Paduæ nunciata, omnes æqualiter
doluerunt: induerunt multi vestes nigras, tam
Theutonici, quam Latini. Die sequenti de do-
mo quoddam Domini Jacobi de Carraria, ubi
fuerat juvenis educatus, collo Nobilium porta-
tus, militari habitu juxta Ecclesiam Fratrum
Minorum traditur honorifice sepulturæ. Planctus
omnium lingua referre nequit. Fuit miles ma-
gnæ staturæ, fortis, & audax: absque crude-
litate: militiæ optimus Gubernator, a Theuto-
nicis tantum dilectus, ut eum suum Dominum
appellarent: tantæ curialitatis & largitatis, ut
vix sibi equum & tunicam retineret. Breviter
concludendo, fuit magnæ castitatis, qui reli-
gionem habuit erga Deum. Obiit autem anno
XXXIV. ætatis suæ, transfixus lancea, & die
Veneris, hora VI⁹. Hujus doloris infcius ejus
frater Dominus Marsilius Rubeus morte com-
muni præventus XIV. Augusti expiravit: qui
modo simili traditur sepulturæ. Accumulatur do-
lor dolori. Erat enim fratri similis. Ejus consilio
exercitus regebatur. Obiit ætatis suæ anno quin-
quagesimo.

Eodem die Turris de Est, sive Passus, da-
tur Antonio de Lucio, nomine D. Marsilii de
Carraria. Defunctis Nobilibus antedictis, a
Venetis, & Florentinis, & Paduanis Rolandus
Rubeus frater major prædictorum eligitur Dux
exercitus, qui tunc contra Lucam exercitum
regebat Florentiæ. Die vero XXIII. Septembris
in Bassanello juxta Paduam Theutonicorum inve-
nit exercitum, qui omnia trahebant in prædam.
Tunc, auditis omnium Rolandus querelis, jux-
ta Montemsilicem pretio, & precibus duxit exer-
citum.

Eodem mense Hugo Vegio de Rubcis carcera-
tur in Parma, ibi enim regebant pro Dominis
della Scala eorum Avunculi, Azo, & Simon de
Corregio.

Theutonici de Tarvisio, causa capiendi præ-
dam, equitaverunt usque Miranum, qui re-
deuntes in Pregazolo, ab inimicis de Noale fu-
gantur, & capiuntur quatuor Theutonici ban-
derarii. Tunc etiam pro custodia Tarvisini dif-
tri-

EMENDATION. LOCOR. ALIQV. AB OSII MANV.

(a) Ascendit in speculum. Tolle notham vocem spe-
culum, & ejus vice reponere speculam, quæ proprie
hunc in locum cadit.

VAR. AL. LECT. DVOR. PR. CODD. MVSS. ET PET.

- 1 Patruo nostro. M. patruo meo.
- 2 Regebat districtum, & defendebat deterius. P. re-
gebat, districtum defendebat deterius.
- 3 Sed civium dominium. Idem. Sed a civibus domi-
nium.
- 4 His dictis. M. His auditis.
- 5 Vita sua sit salus. Idem. Communis vita, sis
salvus.

⁶ Marsilio Majore. M. Marsilio Grande.

⁷ Equitaverunt. V. equitavit.

⁸ Fuit in corpore vulneratus. M. fuit in corpore mor-
tifere vulneratus.

⁹ Hora sexta. In V. post hæc, sicut Christus.

And. Me-
rethis.

Mestre a Ve-
netis emittit.

trictus mittitur a *Venetis Andreas Morefinus* cum quingentis militibus *Theutonicis*. Jam mortuo a *Custodibus Joanne de Lissano* milite *Theutonico*, in *Mestre* Capitaneo, precio duo mill. florenorum datur dictum Castrum Comuni *Venetiarum* VII. die *Septembris*. Fuerunt omnia prædicta **MCCCXXXVII.**

C A P. V.

Eodem Anno.

*De carceribus Domini Alberti, & filio
Regis Joannis.*

*alloquium
Marfilii cum
Venetis de
captione Sca-
ligeri.
Scaliger ca-
ptus Venetias
ducitur.
Verba Marfi-
lii ad eun-
dem.*

Mense *Augusti*, die XII. D. *Marsilius* Major fuit *Venetius* cum Domino Duce, & aliis Nobilibus multa ad invicem conferentes de libertate Civitatis *Paduæ*, & destructione illorum *della Scala*. Ordinaverunt dominum *Albertum della Scala* esse *Venetius*, qui die XXVI. sub fida custodia aliquorum Nobilium mittitur *Venetias*. Qui effusus lacrimis, & flexis genibus coram Domino *Marsilio* pro salute devotissime supplicavit. Cui ait: *Faciam pro vobis quicquid potero: non possum tamen contradicere Dominis. Dominus* Mastinus frater vester, cum erit in obedientia Domini Ducis, poterit vos a carceribus liberare. Præsentatus *Venetis*, cum maximo gaudio totius Civitatis, cum uno socio *Nicoletto* jocularatore, qui sponte voluit carcerari, in Ducatu a *Venetiarum* Nobilibus custoditur. Sic Dominus *Marchie Tarvisinæ, Brixie, Parmæ, & Lucæ*, qui etiam habebat quatuor millia *Theutonicorum* galeatorum, cum uno servitore, Dei potentia in tribulationum hospitio requiescit invitus, qui non solum miraculis beneficiorum laudandus est, sed etiam terroribus ultionum.

Civie Sca-
figeris adi-
milit.

Carolus Jo.
F. Feltro po-
nitur. Fæde-
ratis auxilia
transmittit.

Eodem mense, die quintodecimo, Serenissimus Princeps Dominus *Carolus*¹, filius Regis *Boemiæ*, qui *Civie* jam abstulerat Dominis *della Scala*, *Venetias* a D. Duce, & universo Populo summo honore fuit receptus, qui se totum obtulit Communi *Venetiarum* contra Dominos *della Scala*. Die vero penultimo dictus Princeps habuit Civitatem *Feltrensem* cum Castro, fame potius, quàm viribus superatam. Die vero octavo *Septembris* Dominus *Carolus* misit dominum *Levorem*, probum militem, & legalem cum quadringentis militibus de *Karintia* ad exercitum *Montisfalicis*, in auxilium *Venetorum*, *Florentia*, & totius *Ligæ*.

C A P. VI.

Eodem Anno.

De regimine Paduæ, & Brixiaë.

And. More-
sinus Pot-
estas Paduæ.
M. Corne-
lius Potestas
Paduæ.
Ricius de
Foiano Po-
testas Paduæ.
XVI. Sapien-
res loco Pra-
toris Paduæ.
Azo Vice-
comes Bri-
xiam tentat.

Conradinus
de Buchis.
Ziliolus de
Vgonibus.

IN honorem Domini Ducis, & Communis
Venetiarum per Dominum *Marsilium* eligitur
 Potestas Dominus *Andreas Morefinus*. Hic re-
 gimen recusavit. Tunc Dominus *Marcus Cor-*
nelius de Ecclesia *Sanctæ Mariæ de Arena*, so-
 ciatus a Domino *Ubertino*, & universo Populo,
 in publica concione juravit regimen Civitatis
Paduæ.

Die II. *Septembris*, vacante regimine Civita-
tis *Paduæ*, propter captionem Domini *Ricci*
de *Fojano* Potestatis, rexerunt *Paduam* XVI.
Sapientes.

Dominus Azo Vicecomes de Mediolano, tractatu habito cum Brixienfibus, specialiter cum Conradino de Buchis, qui erat in Rocha Franca, Ziliolo de Ugonibus, iussit Conradinum cum

A mille quingentis militibus, & peditibus equita-
re contra *Brixiam*. Qui impugnando *Civitatem*
Veterem auxilio intrinsecorum, in muro fecit tria
foramina, & ibi posuit² quosdam pedites. *Con-*
radinus subsequeretur intravit. *Bonetus* de *Ma-*
lavicina de *Verona*, sciens inimicorum adven-
tum, & omnia, quos quasi pro nihilo reputa-
bat, aspiciens *Conradinum* cum quibusdam mili-
tibus, insultavit in eum. *Conradinus* pugnam
sustinuit in tantum, quod gentes suae intraverunt
Brixiam. Tunc *Bonetus* cum ducentis militibus
intravit *Civitatem Novam* fugiendo. *Brixia* di-
visa erat maximo muro tempore regiminis Do-
mini *Marfilii* de *Carraria*. Post victoriam *Ve-*
teris Civitatis, *Conradinus* Populum concitavit
Novam invadere *Civitatem*, & sic igne portis
imposito *Novam Brixiam* intraverunt violenter.
Domini verò *Guidus* de *Corrigio*, & *Bonetus* de
Malavicina, ibi Rectores, cum Stipendiariis
Veronam velociter fugierunt. Dominus *Azo Vi-*
cecomes cum gaudio milites fecit *Coradinum*, *Zi-*
liolum de *Ugonibus*, & alios *Brixienfes*. *Bri-*
xiam redire permisit omnes expulsos per Domi-
nos *della Scala*. Fuerunt hæc MCCCXXXVII.
die VIII. *Octobris*. Castrum, quod est in
summo Montis, datum fuit die XIII. *Novem-*
bris. Suspirant Domini *della Scala*, undique
auxilia inquirentes. Nisi fuerint in pace quæsi-
ta, non faciliè inveniuntur in adversitate, præ-
sidiâ.

C *bris.* Suispirant Domini della *Scala*, undique auxilia inquirentes. Nisi fuerint in pace quæsitæ, non faciliè inveniuntur in aduersitate, præsidia.

* Eodem anno, mense *Septembris* Dominus *Matthias* dedit *Viginum Castrum Paduani* deftrictus Marchionibus *Ferrariæ*. Vnde crevit discordia Marchionum, & Communis *Paduæ*.

Eodem mense 3 Septembris die vi. Rolandus
Rubeus: transiens per Pontem passus de
exercitum duxit contra Veronam, omnia deva-
stando usque ad portas. Dominus verò Uberti-
nus cum quingentis militibus Theutonicis, &
Paduanis Montis Silicis rexit exercitum.

C A P. VII.

Eodem Anno.

De exercitu Montis Silicis.

Rolandus Rubeus, totius exercitus Venetorum, & Florentiæ, Generalis Capitaneus, in campis Montisfiliis duxit exercitum copiosum Theutonici, & Latini. Jussu verò Domini Marsilii Majoris, Dominus Ubertinus de Carraria Paduanorum gubernavit exercitum. Petrus de Verme de Verona, miles sagax, & probus, Potestas Montisfiliis, aspiciens inimicorum potentiam, procuravit habere auxilium aliquot militum, & peditum de Verona: qui incogniti transeuntes per exercitum, intraverunt terram Montisfiliis. sapienter: quos putabat amicos Paduæ carcervavit in castro. Jussu Domini Ubertini quidam nuntius domini Ludovici de Gonzaga, Domini Mantuæ, simulans se fugisse de Mantua, intravit Montemfiliem, qui secretè tractabat de captione Montisfiliis. Ejus insidias Baldus de Pojana propalavit. Sic Zilius a Mantella, domesticellus Domini Ubertini, & dictus Nuntius suspenduntur. His turbatus Dominus Marsilius Major, jussit suspendi septem ante portas Montisfiliis. Carceratis de Verona fit timor, & tremor

2 Et ibi posuit. V. & imposuit.

3 Eodem anno, &c. usque eodem mense. Desideran-
tur hæc omnia in V.

4 Carceravit in castro jussu D. Vbertini quidam &c.
M. carceravit in castro jussu D. Vbertini, Quidam &c.

mor, qui tota nocte, ut in mane suspenderentur, steterunt cum laqueis ad colla. Fuerunt hæc mense *Augusti*.

Post hæc *Gibertus Delesmaninus* cum quibusdam audacibus contra Dominos della Scala conjuravit. Conjurazione detecta, per Dominum *Petrum del Verme* capitur, cujus sententia decapitatur in foro. Aliqui suspenduntur, alii descendentes de muro fugierunt. Fuit hoc die XIX. *Octobris*.

Pro impugnatione *Montisilicis* Populus Paduæ congregatur. Fiunt vineæ, sive gatti, pontes, & scalæ, machinæ, & alia artificia ad oppugnandum. Impugnatur locus, non tamen viriliter. Pugnare enim *Theutonici* recusabant. Intrinseci, parati optimè pro defensione, pontem unum, & gattos aliquos combusserunt die XIX. *Novembris*. Putans Dominus *Marsilius*, *Montemilicem* non posse viribus superare, magna fovea intrinsecos jussit includi. Fiunt etiam *Bastie* quatuor, sive Castra, in *Sancto Jacobo*; *Sancto Salvario*, *Sancto Michaeli*; quartum vero juxta *Montem*. His munitis militibus & peditibus *Rolandus Rubeus* cum exercitu equitavit *Veronam*, & inter *Vicentiam*, & omnia traxit in prædam mense *Februarii*. Die vero XIII. *Martii* *Theutonici* transiverunt *Aticem*, qui, combustis omnibus Villis usque ad *Portas Veronæ*, redierunt divites *Montagnanam*.

C A P. VIII.

Eodem anno.

De filio Domini *Mastini* obside, & aliis.

Mense *Decembris* cum Domino Duce *Venetis* congregantur Nobiles, & Potentes, *Obizzo Estensis* Marchio, *Marsilius* Major, *Guidus* de *Gonzaga*, *Guercilus* Advocatus de *Tarvisio*, Legati *Florentiæ* Domini *Azonis* *Viccomitis* de *Mediolano*, Legati *Thadei* de *Pepolis* de *Bononia*, Nuntii domini *Mastini* della *Scala*, multi alii Nobiles, & potentes. Tunc multa fuerunt de pace tractata; sed pacem dominus *Mastinus* recusavit, a *Venetis* pactis, & conditionibus postulatis. Qui pro auxilio contra *Venetos* *Ludovico* Imperatori Legatis, & promissionibus supplicavit. Imperator obtulit auxilia postulata, facta fide de solutionibus suæ militiæ, & promissis. Pro quibus omnibus observandis Dominus *Mastinus* *Castrum Pischeriæ*, & Dominum *Franciscum* *Canem*, unicum filium & infantem, & alios Nobiles obsides pro pignore Imperatoris Nuntio consignavit. Dominus vero *Mastinus* decipitur promissionibus *Ludovici*, contra quem revelaverunt *Theutonici* in *Pischeriæ*. Timens verò, ne filius unicus inimicis cum obsidibus traderetur, equitavit contra *Pischeriam* cum exercitu mense *Madii*. Post multos menses *Theutonici*, recepta pecunia, Domino *Mastino* dederunt suos obsides, & *Pischeriam*.

Revoluta tamen Anno MCCCXXXVIII. mense *Januarii*, Comes de *Speg* cum *Theutonici* in *Tarvisio* revelavit, qui recipere potuit a *Venetis* magnam pecuniam pro *Tarvisio*, quod dare *Venetis* recusavit. Facta vero per Dominum *Mastinum* plenaria satisfactione de stipendio *Boneto* de *Malavicina* de *Verona*, *Tarvisium* li-

bere consignavit. Post hoc dictus Comes fuit cum *Venetis*.

Die XXV. *Januarii* *Henricus* de *Lucio* filiam *Rolandi* de *Rubeis* duxit in uxorem. Eodem mense *Ludovicus* Imperator misit *Venetias* suos Legatos, volens intraponere inter partes. Die *Dominico*, primo *Martii*, Dominus *Marinus Falerius* incæpit Potestariam Paduæ, & fuit per annum.

C A P. IX.

MCCCXXXVII.

Quo ordine Dominus *Vbertinus* de *Carraria* recepit dominium Paduæ.

PROvidentia tractat eventus. Ideo Dominus *Marsilius* Major de *Carraria* infirmus, asserens velle civibus Paduæ providere, successorem a Populo postulavit consobrinum suum Dominum *Vbertinum* de *Carraria*, semper de beneplacito Domini Ducis *Venetiarum*, & Communis *Florentiæ*, quem universus Populus in Consilio acceptavit alacriter. Qui publica concione recepit vexillum Populi, promittens justitiam universis. His *Venetis* nunciatis per Legatos *Florentiæ*, Domini *Marsilii* providentia judicio omnium comprobatur. Fuit hoc die *Martis* X. *Martii*, sexta Indictione.

Ex præcedentibus Civitatis Paduæ diversa regimina colliguntur. Expulso perfido Tyranno *Hezerino* de *Romano* per Ecclesiam, & *Venetos*, Padua annis LV. fuit in maxima libertate. Anno vero Domini MCCCXI. die XV. *Aprilis*, Dominus *Canis* della *Scala* *Vicentiam* abstulit *Paduanis* cum nuntiis Imperatoris, mediantibus proditoribus *Vicentinis*. Vnde fuit Padua in obedientia Imperatoris *Henrici*. In brevi vero tempore facta rebellis Imperii, regebatur Civitas non per justitiam; sed per partem, expulsis Civibus coactis per provincias mendicare. Capto *Montesilice* furtivè per dominum *Canem* MCCCXII. Mensis *Decembris*, extrinseci *Paduani* redierunt: & anno sequenti Mense *Julii* *Paduani* elegerunt sibi Dominum singularem, & Civem, primo Dominum *Jacobum* de *Carraria*. Propter infestationem Domini *Canis* a domino *Jacobo*, & cuncto Populo *Paduano* datur Civitas *Federico* Duci *Austriæ*, qui se appellabat *Romanorum* Regem. Cum vero *Federicus* cum *Ludovico* Duce *Bavariæ* contenderet pro imperio *Romanorum*, qui in bello campestri cœpit *Federicum*, datur Padua per *Federicum* *Henrico* Duci *Karintiæ*, qui cum XX. millibus equis frustra obsedit *Montemilicem*, & in Padua *Conradum* de *Ovenstagn* constituit suum Vicarium. Sub hoc dominio Padua in tribulationibus laboravit. Expulsis *Theutonici* de consensu Populi, Dominus *Marsilius* Major acceptavit dominium. Dominus *Marsilius* dubitans diu posse defendere Civitatem, se cum tota Civitate posuit libere sub dominio domini *Canis* Majoris della *Scala*. Mortuo domino *Canis* in *Tarvisio* post dominium, die III. Domini *Mastino*, & *Alberto* dantur dominia Paduæ, & *Tarvisii*. His itaque fugatis cum *Theutonici*, Domino tamen *Alberto* carcerato, Dominus *Marsilius* Major cum auxilio *Venetorum*, & *Florentiæ* constituitur Paduæ dominus Generalis. Mortuo vero domino *Marsilio*.

F 3 lio,

VAR. AL. LECT. DVOR. PR. CODD. MVSS. ET PET.

1 Delesmaninus. P. Delesmaninis. M. de Delesmaninis.

2 Guidus. M. Guido.

3 De Pepolis. Idem. de Pepulis.

4 Qui publica concione. V. qui in publica concione.

5 Coactis per. Desunt hæc in V.

6 MCCCXII. P. sed mendose MCCCVIII.

Summa to-
tus Historie
huc usque

lio, in dominio, & in omnibus successit do-
minus *Ubertinus* de *Carraria*. Omnia vero
prædicta seriatim a principio Operis colligun-
tur.

72

C A P. X.

Eodem Anno. Die XXI. Martii.
De morte Domini *Marsilii*.

Marsili
Carrariensis
obitus.

Templum S.
Mariæ No-
væ de Zue-
cha.

Marsili præ-
dicti funus.
Tumulus.

Natura,
alta, & mo-
res.

Porta Trini-
tatis.

Pontis Cur-
vi. Prati Val-
lis.

* Mel. Post
eius mor-
tem. Legatio
Venetorum
& Florenti-
norum ad
Ubertinum
post *Marsilii*
mortem
Bertucius
Gradenicus.
And. *Moresinus*.
* *Zirolus* in
alii.
Ciocius de
Bardis.
*Alexius Ju-
dex*.
Beatrix de
Corrigio.

Nobilis Miles dominus *Marsilius* major de
Carraria, probus & audax, videns se in
mortis articulo constitutum, sibi hæredem, &
dominii *Paduæ*, Confobrinum suum habere
voluit successorem. Pro suis malè ablatis resti-
tuendis consignavit florenos centum millia;
quos deposuerat *Venetis*. Altaria fecit¹, & Ec-
clesias ordinavit, & specialiter *Sanctam Mariam*
Novam de *Zuecha*, quam dotavit. Executores
sui testamenti elegit Procuratores *Sancti Marci*.
Qui, omnibus Sacramentis Ecclesiæ sumptis
devotissimè, ex ventris profluvio² expiravit die
XXI. Martii. Obitu nunciato omnes conven-
runt. Exequiæ fuerunt solemniter ordinatæ.
Ibi erant omnes Clerici cum singulis dupleriis
incedentes. In lectulo purpureo ornatus mo-
re Regali auro, vestibus³, & argento, præce-
dentibus octo equis coopertis, a Nobilioribus
Civitatis fuit portatus. Expensæ funerariæ fue-
runt triamillia florenorum. Corpus ejus requie-
scit juxta Ecclesiam *Sancti Antonii*, in eodem
loco⁴, ubi Domini *Marsilius*, & *Petrus* de
Rubeis requiescunt. Ultimo ejus corpus transla-
tum fuit *Carrariam*. Fuit miles toto corpore
pulcher, omnia adimplere studens, quæ opta-
bat: amicis fidelissimus, durissimus inimicis.
Inimicos in *Montefilice* quatuor bastiis, sive ca-
stris conclusit. Omnia suburbia Civitatis a por-
ta, quæ dicitur *Trinitatis*, usque ad portam Pon-
tis *Curvi*; a porta *Prati vallis* usque ad *San-
ctum Michaellem*, maximo muro cæpit include-
re, morte præventus adimplere non potuit,
quæ omnia Dominus *Ubertinus* maximis sum-
ptibus adimplere curavit. Obiit enim⁵ ætatis
suæ anno XLIII.* Pro cujus morte, Nobiles
Legati *Venetiarum*, *Bertucius Gradenicus*, &
Andreas Moresinus: De *Florentia** *Ciocius* de
Bardis, & *Alexius* Judex, in Consilio *Paduæ*
de morte Domini *Marsilii* conquærentes, retu-
lerunt, Communia *Venetiarum*, & *Florentiæ*
maximum gaudium recepisse de providentia Do-
mini *Marsilii*, qui de persona Domini *Uberti-
ni* Comuni *Paduæ* in dominio voluit provi-
dere. Quibus honorificè receptis, Dominus
Ubertinus retulit magnas grates, offerens se in
eadem fraternitate, in qua fuit Dominus *Mar-
silius* Communibus antedictis. Statim die II.
Aprilis, Domina *Beatrix*, filia *Guidonis* de *Cor-
rigio*, uxor quondam Domini *Marsilii*, multis
Nobilibus sociata, ivit *Clugiam*, quæ transiens
per *Ferrariam* ivit *Veronam*.

C A P. XI.

Eodem Anno.

De liberatione Gerardi de Camino, &
alii Capitulis⁶ Montisilicis.

Gerardus de
Camino.

In oppugnatione *Opitergii* captus *Gerardus* de
Camino, erat *Veronæ* carceratus, ubi etiam

VAR. AL. LECT. DVOR. PR. CODD. MVSS. ET PET.

1 Altaria fecit. V. altaria fieri fecit.

2 Profluvio. V. fluvio.

3 Auro vestibus. In V. deest auro.

4 In eodem loco. V. & eodem loco.

5 Obiit enim. V. Obiit autem.

6 In titulo Capituli, Et alii Capitulis. M. & alii
captivis.

A erant obsides, filius & filia *Rizardi* ejus fratris. *Guido* de
Paduæ vero erat carceratus *D. Guidus Riccius* *Fojano*.
de *Fojano* cum sua familia, captus tempore ex-
pulsionis illorum de *Verona* per dominum *Uber-
tinum*. Dominus *Guidus* cum suis mittitur *Vi-
centiam* a Domino *Masino*, *Gerardus* cum ne-
potibus domino *Ubertino Paduæ* præsentatur die
XXV. Martii.

B Eodem mense per dominum *Petrum* del *Ver-
me Hyvanus* frater *Gilerti* carceratur in *Roche*
Montisilicis, qui postea pauper *Venetis* men-
dicavit cum filio. Die vero primo *Aprilis* sex
suspenduntur, jussu *D. Ubertini*, in exercitu
Montisilicis. In opposito, jussu *Petri del Verme*,
suspenduntur decem de iis, quos habebat car-
ceratos.

C Eodem mense die XXI. quidam audaces in-
trinfeci præsumperunt inducere *Paduanos*, tra-
statu secretissimo habito cum domino *Ubertino*.
Dum verò hora noctis *Paduani* parati essent
introire furtive, casu in una bastia exercitus,
sive Castro, maximum cæpit incendium. Hac
causa Custodes *Montisilicis* excitantur. Vide-
runt extra muros *Paduanos* cum scalis, & aliis
necessariis ad intrandum. Sic tali casu dominus
Ubertinus suo proposito defraudatur. In nocte
sequenti introitum ordinavit; tamen contra in-
trinfecos pugnabatur. Vnde quidam captivi
domino *Petro del Verme* prodicionis seriem re-
tulerunt. Hi tamen laqueo suspenduntur. Sta-
tim *Petrus del Verme* conscios carceravit, qui
postea lacerantur per frustra: aliqui fugientes a
domino *Ubertino* honorifice sunt recepti. Post
hæc capiuntur octo, volentes in subsidium do-
mini *Masini* intrare *Montemilicem*, qui jussu
domini *Ubertini* suspenduntur. Propterea *Pe-
trus del Verme* jussit suspendi septem, dominus
Ubertinus tredecim. Ultimo in tantum crevit
severitas, quod omnes volentes intrare, vel
exire *Montemilicem* occidebantur laqueo, vel
cæcabantur oculo. Fœminæ exeuntes propter
famem naribus truncabuntur. Sic inclusi in
Montefilice stabant tristes, de salute propria de-
sperantes.

D Eodem mense *Aprilis* Princeps *Joannes*, Co-
mes *Tyrol*, filius Regis *Boemiæ*, introivit *Ci-
vie*, qui cæpit *Endregbetum* de *Mongai*, & eum
tenuit in *Alemaniam* carceratum. Fuerat enim
auctor auferendi *Civie* de manu *Dominorum*
della Scala, & submittendi dominio dicti Prin-
cipis. Tunc *Martinus* de *Castello* intravit *Civie*,
qui tempore domini *della Scala* curialiter tene-
batur in *Verona*.

C A P. XII.

Eodem Anno.

De Monteclo, & aliis Capitulis.

Rolandus de *Rubeis*, *Guecilus* Advocatus
Tarvisi, *Tartarus* de *Lendenaria*, *Marcus*
Ruzinus de *Venetis*, duxerunt exercitum juxta
Villam Montisfortis, modo contra *Veronam*,
aliquando contra *Vicentiam* discurrentes. Die ve-
rò XIII. *Aprilis* cursum fuit ad bravium ante
portas *Veronæ*. Dominus verò *Masinus* latuit
intra muros. Die sequenti transierunt flumen *A-
ticis*, & ibi maximam prædam abstulerunt.

E Eodem mense *Jacobus* de *Arzignano* cum il-
lis de *Monteclo* Majore dedit *Monteclo* Domi-
nis *Venetis*, quo munito ducitur exercitus in
Pojanam die VIII. *Madii*. Eodem mense exer-
citus

7 In *Pojanam*, P. in *Pojana*.

citius in *Insula de Longare* congregatur, & capitur *Covalum de Cusfoza*, quod multis delitiis spoliatur. Trecentum *Theutonici Alemanie* inferioris se trasterunt ad hostes. De *Theutonicis* vero Domini *Mastini* bene quadringenti venerunt ad exercitum *Venetorum*. Dum hæc geruntur, D. *Mastinus* exercitum duxit contra *Monteculum*, quod inclusit foveis, & bastiis. *Monteclo* sic incluso, *Rolandus Rubeus* die xv. Junii cum exercitu transivit *Montem de Peraga*, & se posuit inter *Vincentiam*, & *Monteculum*. D. *Mastinus*, qui cum fortissimo exercitu illos de *Monteclo* habebat inclusos, videns inimicorum audaciam, qui, propter maximas promissiones *Venetorum*, post victoriam ad bellum celeriter festinabant, in *Vincentia* se locavit. Sic absque bello *Bastie* seu *Castra Montecli* per *Venetorum*, & *Florentie* exercitum destruuntur: tentoria D. *Mastini* plena victualibus, & aliis spoliantur. Post destructionem villarum inter *Vincentiam* & *Veronam*, invito D. *Mastino* fugato cum exercitu, Gentes *Venetorum* redierunt in *Longare*. Manente tamen exercitu *Venetorum* in *Monteclo*, Dominus *Mastinus* equitavit contra *Paduanos*, & *Theutonicos*, qui castrametati erant in *Insula de Longare*: per terram, & aquam pugnavit contra eos duobus diebus successive. Tandem pars Domini *Mastini* vituperose recessit, multis de suis mortuis, & summissis cum suis navibus, sive castris. Propter victoriam de *Monteclo Theutonici* postulabant pagas duplicatas, & solutionem totius mensis esse finitam, & tali velamine guerram facere recusabant; aliter, nisi prædicta fierent, *Paduanum* districtum spoliarent in totum, cum domino *Mastino* contra *Venetos* pugnaturi. Contradictentes *Veneti*, assererebant Dominum *Mastinum* absque prælio fugisse *Vicentiam*. Ultimo de prædictis fuit in *Ludovicum Ducem Bavariae*, qui se appellabat *Augustum*, libere compromissum. Eodem mense, jussu Domini *Mastini*, domus *Advocati*, & aliorum rebellium, destruuntur in *Tarvisio*. Inclusi in *Montesilice* tres audaces viros mittebant *Veronam*, auxilium implorantes, qui capti juxta *Turrim de Cignano*, quæ eis insciis ad mandata erat domini *Ubertini*, retulerunt inclusos omnibus indigere. Hi laqueo suspenduntur. Dominus *Ubertinus* eos includere fortius procuravit. Qui de omni auxilio desperantes, cæperunt querere pacem, & die XIX. Julii fuerunt in colloquio cum extrinsecis. Ad gaudium, & memoriam liberationis Civitatis *Paduæ* de Dominio *Veronensium*, mandato Domini *Ubertini* de *Carraria*, statuitur annuatim cursus *bravii*, cujus solemnitas die III. Augusti celebratur.

CAP. XIII.

Eodem Anno MCCCXXXVIII. Die XIX. Augusti in die S. Ludovici.

De liberatione Montisilicis, & aliis.

Mense Julii in *Venetis* conveniunt Ambassadors *Paduæ*, *Veronæ*, & totius *Lombardie*, propter pacem. Tandem pax Domino *Mastino* displicuit, quam obtulerunt Domini de *Venetis*. Interim inclusi in *Montesilice*, de omni auxilio desperantes, quasi omnibus victualibus indigentes, post varia colloquia in hanc concordiam conveniunt, quod inclusi in *Montesilice* domino *Ubertino* debeant dare *Burgum* liberum, ipse vero solvere debeat stipendiariis *Theutonicis*, & *Latinis* inclusis florenos octo millia. Item, quod inclusi volentes ire

A *Veronam*, vel alibi, habere debeant securam licentiam recedendi. Item, quod pro prædictis observandis Commune *Venetiarum* recipere debeat obsides a partibus antedictis. Prædicta omnia promissa fuerunt, nisi infra dies duodecim Dominus *Mastinus* dederit auxilium inclusis de centum somis victualium. His gestis, *Florenus de Luca* cum aliis Legatis *Montisilicis*, accedens *Veronam*, domino *Mastino* retulit facti seriem. Domino vero Duci, & Communi *Venetiarum*, Dominus *Ubertinus* de *Carraria* misit pro securitate omnium prædictorum suos obsides, *Albertinum* pupillum de *Carraria*, *Nicolaum* de *Lucio*, *Jacobinum* de *Peraga*, *Bonum Franciscum* de *Nigris*, *Paradisum* de *Capite vacce*, *Marsilium Bibi*, *Bonum Franciscum* Judicem de *Campanatis*. Ex parte domini *Francisci del Verme*, & illorum de *Montesilice*, *Baldus de Pojana* (a) cum nepote, duo *Theutonici*, duo pedites *Banderarii*, & aliqui habitatores *Montisilicis*. Hos omnes dominus Dux jussit in *Sancto Georgio* honorifice custodiri. *Florenus* vero retulit, dominum *Mastinum* non posse in aliquo subvenire propter inimicorum potentiam. Sic nutu Dei terra *Montisilicis* in festo Beati *Ludovici*, XIX. Augusti Domino *Ubertino* de *Carraria*, & Communi *Paduæ* datur. Ex hoc dono Dei Civitas tota canit, & spes omnium sublevatur. Dominus vero *Petrus del Verme* armatus in sonipede phalerato, præmissis pedibus, postea militibus *Theutonicis*, levatis signis Dominorum *della Scala*, exivit de *Montesilice*, & liberam habuit licentiam recedendi: eum tamen dominus *Tartarus* de *Lendenaria* appellavit proditorem, asserens contra pacta castrum munitum infra treguas. Dominus *Petrus* noluit dare responsum: imo sapienter suis gentibus congregatis in unum, cum omni astutia, qua potuit, equitavit *Veronam*. Promissionibus adimpletis obsides redierunt. Propter gaudium, & reverentiam Beati *Ludovici* in Ecclesia Sancti *Antonii Cleri* cum populo universo cum oblationibus, & ciris solemniter convenerunt. Jussu vero Domini *Ubertini* de *Carraria* LXX. de *Montesilice* carcerantur. Hos tandem dimisit impunes. Bona, & possessiones illorum de *Pojana*, & quorundam aliorum, qui favebant Domino *Mastino*, fuerunt confiscata. Ille rusticus, qui lancea dominum *Petrum* vulneravit, captus in *Montesilice*, ducitur *Paduam*, de quo vindicta sumitur inaudita.

E Eodem mense Augusti Dominus *Mastinus*, asserens Episcopum *Veronensem* cum *Venetis* conspirasse, irruens in eum gladio jugulavit. Erant autem germani ex duobus fratribus procreati.

CAP. XIV.

Eodem Anno.

De Castro Montisilicis.

Post liberationem terræ *Montisilicis*, *Florenus de Luca*, qui mandato domini *Mastini* *della Scala* erat in Castro, continuo cum *machinis*, & *balistis* infestabat existentes in *Burgo*. Hos dominus *Ubertinus* jussit includi, & machinam maximam de *Venetis* erigi contra castrum. Medium Comitum, Judicem de *Esse* constituit Potestatem, *Palatinum* de *Rubeis* Capitaneum. *Florenus*, precibus & precio requi-

Florenus de Luca Legatus ad Mastinum.

Albertinus de Carraria. Nicolaus de Lucio. Jacobinus de Peraga. Bonus Franciscus de Nigris. Paradisus de Capite vacce. Marsilius Bibi. Bonus Franciscus Judex de Campanatis. Baldus de Pojana. Contentio inter Petrum del Verme, & Tartarum de Lendenaria.

Supplicium interfectoris Petri Rubei. Episcopus Veronensis. Mastini. Patruclii eius.

Florenus infestator Burgenses Montisilicenses. Medius Comes de Esse. Potestas Montisilicis. Palatinus de Rubeis Capitaneus ejusdem.

EMENDATION. LOCOR. ALIQV. AB OSII MANT. (a) Baldus. de Pojana. Intellige missi sunt.

Jo: Frati-
ciscus Ga-
marella.
An Mon-
tissilicis
Vbertino
proditur.
Florenus
Presertim
eiusdem sis-
pensis.

quisitus, Castrum reddere recusavit. Vnde ne-
pos ejus suspenditur coram castro. Volens amo-
do Dominus Vbertinus inclusos non tantum
viribus sed etiam ingenio superare; per Jo-
annem Franciscum Gamarellam ingeniose tracta-
vit (a), quod custodes Arcis Florenum cum
Arce dederunt vinculum, qui Paduæ sequenti
die, scilicet XXVIII. Novembris, suspenditur
de mandato Domini Ubertini. Cæteri Custodes,
receptis tunc florenis sexcentis juxta pacta, li-
bere recesserunt. De liberatione terræ Montis-
silicis fuit Paduæ maximum gaudium; sed de
Roche multiplicatur in triplum. Fuerunt hæc
MCCCXXXVIII.

C A P. XV.

Eodem Anno.

De captione Nobilium de Fojano.

Xicus de
Caldenatio
Marosticam
obtinere.

75 Bassani ager
destruitur.

Eques Vi-
centia re-
bellat.
Brendola.
Liberatio
Zilioli Ad-
vocati Tar-
visii.

Massinus
Montagna-
nam tentat.

Vbertinus
eidem occu-
rit.
Congressus
utriusque.

Vbertinus
vincit.

Guidus Ri-
cius, &
Gibertus de
Fojano.
Nomina
capti verum.

Mense Augusti, die ultimo, exercitus con-
gregatus in Longare ducitur contra partes
Bassani. Jam enim secretum erat colloquium
(b) habere Marosticam. Vnde die primo Se-
ptembris datur Xico de Caldenatio, qui societa-
tem fecerat contra Veronenses cum Paduanis,
& Venetis. Post hæc totus exercitus circa Bas-
sanum congregatur, fit destructio vinearum,
& omnium.

Eodem mense Eques Vicentie secrete se con-
junctum cum Venetis, qui in castro suo de Bren-
dole revelavit. Eodem mense Ziliolus Advocatus
Tarvisii, qui erat carceratus in Tarvisio per
Dominos della Scala, quia dominus Guecilus
ejus frater revelaverat in Castro de Noale, fuit
relaxatus pro quibusdam Veronensibus, quos
dominus Ubertinus habebat Paduæ carceratos.
Dominus Massinus, consilio Marchionis Spine-
ta, & Azonis de Corrigio, secrete tractavit ha-
bere Montagnanam; sed hujus proditoris artifex
domino Ubertino omnia revelavit, qui cum Domi-
no Duce Venetiarum ordinate tractavit, quod quin-
genti Theutonici de exercitu Bassani subito equi-
taverunt in Es: & transeuntes per passum Turris
se posuerunt in occulto. Dominus Marchio Spine-
ta, & dominus Guidus Riccius de Fojano, cum
Theutonicis de Verona equitaverunt circa Monta-
gnanam. Quo viso Gentes domini Ducis, & domini
Ubertini equitaverunt alacriter; inimici verò se
duxerunt ad pugnam (c). Tandem succubuit pars
Veronæ. Marchio fugam cepit. Guidus Riccius,
& Gibertus fratres, milites audaces, de Fojano
cum aliis quatuor de Fojano, Zilinetus quondam
domini Zilberti, viginti Theutonici banderarii,
& ducenti milites capiuntur. Fuit hoc MCCC-
XXXVIII. Die verò penultimo Septembris
more Theutonicorum, omnes Theutonici fuerunt
a Theutonicis relaxati, promissione² tamen ha-
bita redeundi, armis tantum (d) & equis spo-

EMENDATION. LOCOR. ALIQ. AB OSII MANV.

(a) Ingeniose tractavit, quod. Adderem adeo ante
ingeniose.

(b) Jam enim secretum erat colloquium. Melius
utique. Jam enim secretum erat colloquium.

(c) Inimici vero se duxerunt ad pugnam. Accom-
modatus ad loquendi morem. Inimici vero se direxe-
runt ad pugnam, ut in utroque Codice legimus.
Mustati scilicet, & Petardi.

(d) Armis tantum. Melius, Armis tamen, ut in duo-
bus Codd. supradictis.

VAR. AL. LECT. DUOR. PR. CODD. MUSS. ET PET.

1 Tarvisii, qui erat carceratus in Tarvisio per Do-
minos della Scala, quia D. Guecilus &c. Desunt hæc
in V.

2 Promissione sola. M. promissione tantum.

3 Armis tantum. V. armis tamen.

liati. Domino Duci, & Communi Venetiarum
præsentantur domini Guidus Riccius cum aliis
de Fojano, excepto domino Giberto, & Zilinetus
domini Zilberti. Dominus vero Gibertus, ca-
ptus a militia Domini Ubertini, præsentatur
eidem, qui in quadam camera Palatii fieri jussit
caveam unam ligneam, D. verò Gibertum
carceravit ibidem. Propter hanc victoriam in
Campis Montagnanæ Andreas Zucha Morefinus,
Capitaneus exercitus nomine Venetorum recepit
honorem militiæ a Domino Arnaldo Theutonico
de Verich.

Eodem mense Septembris, die VIII. incipiunt
Nundinæ de Noale, quæ fieri consueverunt in
Tribasligge, quas ordinavit D. Guecilus Advocatus
tempore domini illorum della Scala. Offi-
cium in Padua Summus Pontifex interdixit.
Hac de causa D. Ubertinus suos Legatos misit
Avinionem. Eorum precibus Benedictus Papa E-
piscopo Venetorum injunxit, ut Paduam accede-
ret festinanter. Qui, receptis litteris Papalibus,
die xvii. Septembris Paduam venit: qui inve-
niens Paduanos infantes, & interdictos propter
inobedientiam illorum della Scala, ab interdicto
Paduam liberavit.

C A P. XVI.

Eodem Anno.

De turribus Quartesoli & Bargis Vicentie.

Dominus Vbertinus putans includere Vicen-
tinos, tractavit habere turres de Quartesoli
lo quas captis custodibus habuit die XIV. men-
sis Octobris. Quidam Nobiles Vicentini rebelles
Dominorum della Scala, scilicet dominus Vi-
vianus de Vivario, Jacobus de Arzignano, &
alii, auxilio Venetorum, & domini Ubertini
inierunt consilium habere Vicentiam, & eam
cripere de manibus illorum della Scala. Et sic
Rolandus Rubeus cum exercitu Theutonicorum,
qui erat circa Bassanum, equitavit usque ad
Pontem Brentæ de Vigontia, & inde transiens
per Liminam equitavit insciis inimicis die, no-
ctuque usque Vicentiam, & cum auxilio Vicen-
tinorum intravit Suburbia Civitatis, scilicet Pu-
sterle Portæ Novæ, & Sancti Felicis. Quidam
etiam intraverunt Civitatem, sed propter por-
tam Civitatis, quæ erat levatura, non fuerunt
ausi intrare successive. Sic ab hac die stant in-
clusi in Vicentia dolorosi, quoniam Cives a
Theutonicis de propriis domibus expelluntur,
& coguntur, relictis filiis & uxoribus, mendi-
care. Theutonici verò extrinseci, qui erant in Bur-
gis, simili modo omnia traxerunt in prædam.
Dominus verò Massinus, sciens Vicentiam sic
inclusam, cepit de victoria, & de omni auxi-
lio desperare. Erat etiam strata, quæ erat inter
Vicentiam & Veronam, occupata in tantum,
quod nullus ire poterat, vel redire, quia ca-
strum de Brendole, & Monteculum revelaverunt
Vicentinis, & Dominis della Scala. Fuit hoc
MCCCXXXVIII. die Luna XIX. Octobris.

Statim inense sequenti Henricus de Lucio cum
Theutonicis Domini Ubertini equitavit contra
Lonicum, & abstulit magnam prædam victua-
lium, & bonorum, & plaustrorum. Voluit
enim Dominus Massinus per viam de Longare
munire Vicentiam victualibus.

Eodem Anno.

De morte Advocati, & aliorum Nobilium.

Licet Domini Albertus, & Mastinus cæperunt declinare¹, tamen illis fortuna clàm favebat. Post mortem enim Dominorum Petri, & Marfilii de Rubeis, Marfilii de Carraria, & Antonii de Lucio, qui obiit die primo Martii, Dominus Guecilus Advocatus Tarvisi infirmatur, qui die XXIII. Novembris Paduæ expiravit. qui omnibus occurrentibus cum Domino Paduæ D. Vbertino juxta cadavera prædictorum honorificè sepelitur. Fuit vir largus, & audax, amicis fidelissimus, qui omnes expulso de Tarvisio in Ancone propriis expensis sustinebat.

Statim die II. Decembris moritur Dominus Tartarus de Lendinaria, miles fortis, & pulcher, qui juxta alios sepelitur. Erant omnes prædicti Nobiles principales inimici dominorum della Scala, qui sapientia, & fortitudine omnes superabant. Benè enim de eorum morte gaudere poterant inimici. * Mors enim eorum(a) nos inducit diem exitus cogitare. Cotidie dietam facimus. Vidimus enim prædictos Nobiles regere Lombardiam, & Marchiam, & aliquando Imperium, vel Ecclesiam: modo sunt foetidi in sepulturis, &, quod illi sunt, erimus omnes. Propterea non debemus in hac vita miserrima confidere. fumus enim sicut flos pulcher, qui foetet in fero. Vnusquisque ergo faciat bonum, & declinet a malo, & veram agat poenitentiam de peccatis, ut ad vitam æternam valeat pervenire.

CAP. XVIII.

MCCCXXXIX. Die XXIII. Januarii.

De pace Venetorum.

Ad honorem, & reverentiam Trinitatis mensis Octobris pro pace convenerunt in Venetiis Rolandus Rubeus, Levorus Theutonicus de Karintia, Legati Domini Vbertini, & Communis Florentie. Ex parte Veronæ Marchio Spineta, Azo de Corrigio, & alii Dominorum della Scala, qui post varia parlamenta concordēs in MCCCXXXIX. XXIII. Januarii in Ecclesia Sancti Marci publicaverunt pacem, & juraverunt conventam, & tractatam inter Dominum Ducem, & Communia Venetiarum, & Florentie ex una parte, & Dominos Mastinum & Albertum della Scala ex altera. Forma pacis hæc est. Nam libere ipsi della Scala dederunt Communi Venetiarum, & Domino Duci Tarvisium cum toto suo districtu, Castrum Franchum, Bassanum, & etiam Castrum Baldum. Et sic ipsum Commune Venetiarum remanet, & est verus dominator ipsius Civitatis Tarvisi, & totius districtus, & Comitatus. Sed dictum Castrum Bassani, & Castrumbaldum dictum Commune dedit, & consignavit Domino Vbertino de Carraria, dominanti Paduæ, ut tenebatur per pacta, cum conditione tamen, quod fortilitia Castribaldi ex parte, & latere versus Veronam debeat dirui, & nullo unquam

A tempore debeat exigi aliquid ad dictum castrum, vel alibi occasione dicti Castri ab aliquibus transeuntibus cum rebus mercantilibus, sive per Dominum Vbertinum, vel alios ullo modo. Item teneantur dicti Domini della Scala II. satisfacere Communi Venetiarum pro extorsionibus per eos factis contra pacta per præsentem guerram usque ad summam decem millium florenorum, credendo in hoc Domino Duci. Præterea dicti Domini della Scala dant, III.

B & consignant in fortiam Communis Florentie quatuor Castra infra scripta posita in districtu Lucano, videlicet Busanum, Pexam, Altopal-
lum, & Colle. Item extrinseci de Luca omnes IV.

gaudere debeant suis bonis stantes in Comitatu, ut voluerunt, & non in Civitate. Sed triginta ex ipsis, quos elegerunt Domini della Scala, stare debeant extra Comitatum, & Civitatem gaudentes tamen suis bonis. Cæterum Domini prædicti della Scala nullo unquam tempore debeant, vel possint, vel alii pro ipsis aliquid accipere apud Hostiliam, nec in Pado, in dicto loco, vel alibi, occasione ipsius Hostilie, nec aliquod impedimentum mercatoribus, vel mercationibus transeuntibus per partem prædictam Padi ullo modo, vel ingenio. Dictus Dominus VI.

C Vbertinus de Carraria cum Civitate, & districtu Paduæ toto, cum omni eo, quod tenet hodie plenè, & districtè includatur in dicta pace. Dominus Rolandus de Rubeis, & illi de domino sua debeant pacifice gaudere omnibus suis bonis, positis in districtu Parmæ, & esse immunes perpetuò ab omni datio, & colta, &c. Et ipse Dominus Rolandus, & Dominus Andrea-
sius de Rubeis debeant in quolibet mense, in sua vita habere² a Domino Mastino centum quinquaginta florenos, videlicet ipse Dominus VII.

D Rolandus centum, & Andrea-
sius quinquaginta: sed non possint stare in Civitate, nec in districtu Parmæ³. Episcopus verò Parmensis, frater dicti Domini Rolandi, similiter debeat gaudere bonis omnibus ad eum spectantibus ratione Episcopatus, & ratione personæ suæ: sed non possit stare in Civitate, vel districtu Parmæ.

E Dominus de Vivario qui fuit causa, quod exercitus Venetus, & Florentie habuerunt suburbia Civitatis Vicentie, debeat gaudere omnibus suis bonis positis in Vicentia, districtu, & Veronensi districtu (b), & esse ipse cum omnibus suis immunis ab omnibus datis, & coltis, stando tamen extra dictos districtus, & debeat habere quolibet mense a Domino Mastino, donec vixerit, florenos centum. Reliqui autem amici IX.

F sui debeant tractari benigne, sicut ceteri Cives. Omnes de Montecelo majori Vicentini districtis, qui tempore guerræ adhæserunt dictis Communibus, debeant esse immunes per decennium ab omni datio, & collecta (c) per quinquenium exempti ab omni petitione debitorum, in quibus specialibus personis, vel Communibus essent quodammodo obligati, & castrum ipsum debet XI. dirui (d). D. Episcopus Vicentinus, qui similiter adhæsit, debet gaudere omnibus suis bonis Episcopatus, & stare ubi voluerit. Prædictis XII. Ru-

(b) In Vicentia, districtu, & Veronensi districtu. Nemo non videt legendum In Vicentino, & Veronensi districtu.

(c) Datio, & collecta. Melius. Datio, & colta, ut ante.

(d) Debet dirui. Melius & hic Debeat dirui.

² Debeant habere. P. debent habere.

³ Nec in districtu Parmæ. V. nec in comitatu Parmæ.

G. & A. Corryssi.

G.

EMENDATION. LOCOR. ALIQ. AB OSII MANU.

(a) Mors enim eorum. Arridet magis. Mors autem eorum.

VAR. AL. LECT. DVOR. PR. CODD. MVSS. ET PET.

¹ Cæperunt declinare. M. cæperint declinare.

M. Ant. de Lucio, & Guecilus Advocatus Tarvisi.

Guecilus natus, & mortuus.

Tartarus de Lendinaria obiit, & sepulchrum.

In aliis. Mors enim eorum nos inducit pen-
sare. Vidimus. n. &c. Deploratio. Horatio.

Ex inter Venetos, Florentinos, & Vbertinum de Carraria ex una parte, & Scaligeros ex altera anno 1339.

1339. Pax pacis. Veneti efficiuntur. Domini Tarvisi.

Vbertinus de Carraria Dominus Bassani, & Castribaldi.

Florentini possunt quatuor Castris Lucensibus.

77. Rubei Parmæ exclusi.

Vivarius de Vivario.

Montecelum majus.

Rubeis, & suis amicis: *D. Vivario*, & suis amicis cum omnibus de *Montecelo*, remissa est per Dominos *della Scala* omnis injuria, offensa, & condemnatio occasione praesentis guerrae.

XIII. Dominus *Carolus*, & Dominus *Joannes* filius Regis *Boemiae*, & alii adhaerentes in facto guerrae dictis Communibus *Florentiae*, & *Venetorum*, includantur in pace, si volunt, & habeant terminum trium mensium respondere, si esse voluerint in pace, * an ne¹. Et similiter *Xicus* de

XIV. *Caldenatio*, si esse voluerit in pace, & restituere ipsis Dominis *Marosticam* *Vicentini* districtus, quam acquisivit tempore guerrae; sin autem, dicta Communia non debeant se intromittere in facto dictae *Marosticae*, nisi procurando concordiam inter partes. Dicti Domini *della Scala* remaneant domini Civitatum *Verona*, *Vicentiae*, *Parmae*, *Luce*. Dominus *Albertus*, & alii

XVII. carcerati hinc inde relaxentur. Praeterea Dominus *Dux*, debet esse auditor², vel, cui commiserit, omnium querelarum, & terminator, quae fierent per praedictos de *Rubeis*, de *Vivario*, de *Montecelo*, & reliquos supra nominatos contra dictos *della Scala*, & e converso de omnibus

XV. * servatis praemissorum: & quod summarie debeant praemissa³ executioni mandari. Fuerunt & alia Capitula, quae non scribo. Haec omnia sunt stipulatione firmata, & poena centum millium florenorum praedictis in MCCCXXXIX. mense *Januarii*, die XXIV. Indictione septima.

Hujus pacis, quae videbatur rationabiliter declinanda, propter *Vicentiam* quasi victam, fuit causa *Theutonicorum* timor, & tedium, qui multoties, & indebite postulabant pagas duplicatas, & continuo minabantur se conjungere Domino *Massino* contra Communia antedicta, & Commune *Paduae*.

C A P. XIX.

Eodem Anno.

De executione pacis promulgatae Venetiis.

Legatis Dominorum *della Scala*, supplicatibus pro pace *Venetis*, a Domino Duce denegabatur auditus. Vnde pro observatione omnium, quae fierent inter partes, die II. Decembris, Bonetus de *Malavicina*, Capitaneus in *Tarvisio* pro dominis *della Scala* ipsum *Tarvisium* Domino Duci, & Comuni *Venetiarum* consignavit. Qui veniens *Paduam*, a Domino *Vbertino* honorifice receptus, ivit *Veronam*. Simili modo datur *Venetis* *Castrumfranchum*. Die XIV. *Januarii* quidam intravit *Bassanum* nomine domini *Vbertini*, & Communis *Paduae*. Statim die sequenti datum fuit *Castrumbaldum*. Eodem die *Sacchetus* a *Campagnola* constituitur Syndicus pro ratificanda pace pro Comuni *Paduae*, & Dominus *Aldrevandinus* Episcopus *Paduae* venit de *Avinione*. Die XV. *Januarii* Dominus *Albertus della Scala* cum domino *Guidone Riccio*, & domino *Giberto de Fojano*, & omnibus aliis carceratis de *Verona*, fuit a carceribus liberatus; qui tamen stabat *Venetis*, a Nobilibus *Venetiarum* custoditus curialiter. Mense vero *Februarii* quatuor Castra *Luce* dantur per dominum *Massinum* Comuni *Florentiae*, videli-

Bonetus de Malavicina. Tarvisium Venetis commendatur. Castrumfranchum etiam Bassanum, & Castrumbaldum Paduanis attributum. Sacchetus a Campagnola Syndicus Communis Paduae ad faciendam pacem cum Scaligeris. Aldrevandini Episcopi Patavini rediit.

VAR. AL. LECT. DUOR. PR. CODD. MUSS. ET PET.

1 Anne. M. vel ne.

2 Debet esse auditor. Idem. Debeat esse auditor.

3 Debeant promissa. P. Debent promissa.

4 Pro communi Paduae. Idem. Per commune Paduae.

A cet *Busanum*, *Pexa*, *Altopassum*, & *Colle*. Adimpletis promissis per partes, Dominus *Albertus* die XIII. *Februarii* cepit navigare versus *Veronam*. Sic divina favente clementia die XIV. exivit edictum a Domino *Vbertino* publice proclamatum, quod omnes debeant observare pacem, & quod viae, sive stratae, versus *Vicentiam*, & *Veronam* sint liberae ab omnibus, & apertae.

B Die primo *Martii* Dominus *Zaninus Contarenus* incepit regimen Civitatis *Paduae*, qui successit Domino *Marino Falerio*, qui per Commune *Venetiarum* fuit primus Potestas in *Tarvisio*. Eodem mense datur *Castrum Sancti Petri* Domino Duci, & Comuni *Venetiarum*, qui de omnibus quaestionibus, & controversiis, ventibus intra Dominum *Vbertinum*, & *Gulielmum de Campo Sancti Petri*, debet suo arbitrio judicare. Licet dominus *Vbertinus* *Paduam* cum Comitatu pacifice possideret; tamen contra ejus voluntatem, & Communis *Paduae* *Azo Estensis* Marchio *Castrum Vigozoli* *Paduani* districtus tenet indebite.

C A P. XX.

Eodem Anno.

De captione Loderisii, & vindicta Theutonicorum.

P Post pacem⁶ dominus *Massinus* tractavit, *Theutonicos*, qui erant contra ipsum in obsidione *Vicentiae*, mittere contra *Mediolanum*, & fuerunt duo millia galeati; peditum vero maxima comitiva; *Marescalchus* vero erat Dominus *Raynaldus de Giver*: Caporalis vero, & ductor eorum erat dominus *Loderisius Vicecomes*, expulsus de *Mediolano* a *D. Azone Vicecomite*. Eorum exercitus appellabatur *Societas Sancti Georgii*. Dominus vero *Massinus*, simulans se innocentem, *Mediolanum* misit auxilium. Die vero V. *Februarii* *Societas* transivit flumen *Ada*, III. die accesserunt ad villam. *Luchinus Vicecomes* Capitaneus Generalis exercitus ivit *Legnanum* terram magnam totius *Sepri*. Ibi stans *Loderisius*, qui se appellabat dominum *Sepri*, barbaram deposuit, quam diu tulerat. Exercitus *Mediolani* dividitur. Dominus vero *Raynaldus de Lonrich*, *Marescalchus Mediolanensis* militiae cum octingentis militibus, & peditibus duobus millibus equitavit *Parabiagum*. D. *Luchinus* cum reliqua militia, videlicet equitibus duobus millibus, & peditibus sine numero, equitavit *Nervianum*: per loca extrinseca, & tamen circumstantia milites, & pedites sunt dispersi. Die vero *Dominico*, XX. *Februarii* *Loderisius* cum *Theutonicis*, & octingentis peditibus insultavit in illos, qui erant in *Parabiago*. ibi nulla^{*} rapt custodia (a) * pugnauerunt. Tunc capitur *Marescalchus Mediolani*, & filius domini *Vercellini Vicecomitis*, qui cum sexaginta *Barbuis* optime pugnauerunt. Pervenerunt enim in fortiam domini *Loderisii*. *Luchinus* vero sentiens haec, sic subito se traxit ad Campum, quod suas acies non potuit ordinare, nec gentes, quae dispersae erant, congregare. Traxit tamen vi-

Carcerati de Verona liberantur. Edictum Vbertini de pace. Zaninus Contarenus Potestas Paduae. Marinus Falerius primus Potestas Venetiarum. Tarvisium Vigozolum ab Estensibus indebitus occupatur.

Raynaldus de Giver. Loderisius Vicecomes Mediolani pulsus. Azo Vicecomes Societas Sancti Georgii. Luchinus Vicecomes Mediolanensis exercitus Imperator. Barba deponenda mei.

Parabiagum. Nervianum. Pugna inter Loderisium Vicecomitem, & Luchinum. Forte melius. Re. Al. Pugnatur. Vercellinus Vicecomes.

EMENDATION. LOCOR. ALIQV. AB OSII MANV.

(a) Nulla rapt custodia. Legendum utique, ut ad hujus Capituli marginem emendabam. Nulla reperta custodia.

5 Busanum, Pexa, Altopassum, & Colle. P. Bonanum, Pefola, & Colle.

6 Post pacem. V. post pacem praedictam.

luchini viriliter cum gentibus, quas habebat. Illi de societate se posuerunt acriter contra eum. Pugnatum est ab hora tertia usque ad vespertas. In hoc prælio dominus *Luchinus* fit captivus ad fidem, & multi alii milites *Mediolani*. *Joannes de Flesco* fuit occisus. Marefcalchus Societatis cum multis *Theutonicis* fuit captus ad fidem. Ultimo *Mediolani* gens obtinuit campum, sic captivi *Mediolani* sunt libere relaxati, inimici sunt fugati, & omnes *Theutonicis*, qui erant in *Legnano*, Marefcalcho domini *Azonis*, & qui

erant in *Parabiago*, *Hectori* de *Panico* nomine *Mediolani* se misericorditer reddiderunt. Fugerunt omnes mortui, vel captivi ex utraque parte: ultra quatuor millia reperta sunt corpora mortuorum. Dominus *Loderisus* secum ducto filio domini *Vercellini* per tensa fugit *Somam*. Ibi capitur, & filius Domini *Vercellini* liberatur, qui cum duobus filiis naturalibus, & Nepote uno præsentatus Domino *Mediolani*, carceratur in *Turri*, quæ dicitur *Comitis Philipponis*.
EXPLICIT LIBER SEPTIMUS.

INCIPIT OCTAVUS.

CAP. I.

De Campo S. Petri, & Nobilibus dictæ Domus.

Ir Nobilis, & potens miles *Tiso* de *Campo Sancti Petri* *Conizam* de *Carraria*, sororem Majoris *Marsilii*, duxit uxorem, de qua genuit *Tisonem Novellum*. Habebat enim *Gulielmum* nepotem ex filio jam præmortuo, nato ex nobili Domina de *Camino*. Post mortem Magni *Tisonis*, *Coniza Emum* militem de *Borgondia*² inhoneste dilexit. Ambo a Filio *Conize* jussu Domini *Marsilii* strangulantur. *Tiso Novellus* Majorem *Marsilium*, suum Avunculum, voluit successorem, cui successit nobilis miles dominus *Ubertinus*. Hac de causa cæpit discordia inter dominum *Ubertinum*, & Dominum *Gulielmum* nepotem dicti *Tisonis*, asserentem hæreditatem avitam ex vigore testamenti Magni *Tisonis* in se totaliter devolutam. Sic pro bono pacis *Castrum Sancti Petri* datur a *Gulielmo* custodiendum *Venetis*, donec fuerit per Dominum Ducem, & Commune *Venetiarum* de iuribus partium determinatum. Fuit hoc mense *Martii* anno Domini *MCCCXXXIX*.

Pro bono pacis in anno sequenti mense *Martii* Illustris *Franciscus Dandulus*, Dux *Venetiarum*, sententialiter definivit, quod *Castrum Sancti Petri* cum sua Curia habeat Dominus *Ubertinus*, reliquam hæreditatem *Tisonis* sibi retineat *Gulielmus*, qui privatus *Castro*, & suo nomine antiquissimo, obiit in *Trevillis*, relicta unica filia *Sara*, cum qua nobilis progenies de *Campo Sancti Petri* tunc defecit. Unica ejus filia *Sara*, sponsa *Meliaduxii* Advocati *Tarvisii*, Patre non sepulto, cum eo matrimonium consumavit carnaliter, licet Pater cum sacramento novisset (a)³, quod eam nunquam haberet uxorem. Obiit *MCCCXLII*. mense *Februarii*. Eodem anno, mense *Septembris* die *vi*. obiit *Meliaduxius*⁴ *Paduæ*, cujus uxor, receptis literis simulatis ab eo, venit *Paduam*. Illam invitis oculis aspiciens *Meliaduxius*, jam loquela privatus, de ejus digito traxit anulum, quem repositum abstulit iterato. Statim sequenti die coram domino *Paduæ*, & aliis Nobilibus *Beltran-*

Beltrandus *Rubeus* *Rolandus* *F. Vxor* *Sara*. *Castellanus* *Advocati* *contra Noale*. *Henricus de Lucio*. *Guccilo* *Tempesta* *Advocatus* *Tarvisii*.
dus filius *Rolandi* de *Rubeis* de *Parma* dictam Dominam desponsavit, dominam aliquarum villarum, & *Castri de Treville*. *Castellanus* vero *Libertus*, & *Gastaldio* Advocati citò equitavit *Noale*, & *Castrum* tenuit, & munivit nomine duorum infantum, fratrum *Meliaduxii* ex nobili Domina, sorore *Henrici de Lucio*, & *Guicelione* *Tempesta* Advocato *Tarvisii*. His gestis *Veneti* sunt turbati, repetentes dominam *Saram* per suos Legatos, quæ sociata nobilibus dominabus, & militibus ivit *Venetias*, quæ asserens, se Matrimonio non consensisse, per Judicem Ecclesiasticum, noluit comparere, licet requisita. Ultimo tamen videns, se non posse contra *Justitiam* calcitrare, & multis persuasionibus inducta *MCCCXLIII*. die *vii. Julii* sociata Magno *Ubertino*, & *Joanne Gradenico* *Paduæ* Potestate cum aliis Nobilibus *Paduanis* ducitur ad maritum. Statim, post descensum Domine de palafreno, quidam volens intrare ad nuptias rusticane, ab hostiario leviter percussus, cum baculo hostiarum gladio vulneravit, cui manus statim jussu domini amputatur.

Veneti timentes non fore tutum *Castrum de Treville* esse in potestate *Rolandi Rubei*, Soceri domine *Sara*, promissis libris sex millibus illud funditus destruxerunt. Vt supradictum est, *Castellanus* se recepitavit in *Castro de Noale*, quod dare Communi *Venetiarum*, nisi prius habita licentia ab *Henrico de Lucio*, recusabat. Omnino crescebat indignatio *Venetorum*. Vnde habita licentia *Castellanus* *Militi* Potestatis *Tarvisii* se dedit, & *Castrum*, qui cum multis ductus *Venetias* vinculus obiit in carceribus.

CAP. II.

Summula quorundam Gestorum.

Potestate Domino *Zanino Contareno* de *Venetis*, qui regimen inchoavit *MCCCXL*. die primo *Martii*, *Xicus*, qui tenebat *Marosticam* contra Dominos della *Scala*, oppressus ab exercitu de *Verona*, Domino *Alberto* eam restituit mense *Junii*.

Eodem mense *Coneglianum* revelavit *Venetis* opera Patriarchæ; tamen timore potentie *Venetorum* Cives sponte se reposuerunt sub domino *Venetorum*.

Eodem Anno die *xxviii. Julii*, mandato Magni *Ubertini* incæptum fuit *Castrum Essenensis Roche*, & facti fueruntulli *Omnium Sanctorum*, & laboreria pannorum lanæ, & cartarum paperum caperunt *Paduæ*. Mense vero *Augusti* obiit *D. Azo Vicecomes* Dominus *Mediolani*, & multarum Civitatum *Lombardiæ*, cui successit *D. Luchinus* ejus patruus. Eodem mense decapitatur *Pregadius*⁵ de *Caradesio*, *Judex*, &

⁵ Pregadius. M. Pregadio.

EMENDATION. LOCOR. ALIQV. AB OSII MANV.

(a) Cum sacramento novisset. Sanandus locus hic pariter, ut in ejus Capituli margine corripgebam. Cum sacramento novisset.

VAR. AL. LECT. DVOR. PR. CODD. MVSS. ET PET.

1 Perperam. V in Libri titulo. Explicit liber Octavus, & incipit Nonus.

2 De Borgondia. M. de Borgogna.

3 Cum Sacramento novisset. Idem, cum Sacramento novisset.

4 Meliaduxius. V. Meliadux.

Genealogia domus Campi S. Petri. Tiso Miles. Conissa de Carraria. Tiso Novellus Conissa interitus. Tiso Novellus. Successorem habet Marsilium avunculum.

Lis inter Ubertinum & Gulielmum de Campo S. Petri. Campus S. Petri adjudicatur Ubertino.

Franciscus Dandulus Dux Venetiarum. Gulielmi de Campo S. Petri mors. Sara de Campo S. Petri nuptia.

Legendum novisset.

Meliaduxii obitus Paduæ.

Jo. Gradenico Potestas Paduæ.

Castrum Treville a Venetis demolitur.

Noale Venetis traditur.

1340 Zaninus Contarenius Potestas Paduæ. Xicus de Caldenacio. Marostica restituitur Alberto Scalligero. Coneglianum rebellas Venetis.

Arx Essenensis ab Ubertino condita. Lanificium Paduæ quando ceptum. Item Charta. Mors Azonis Vicecomitis. Pregadii de Caradesio mors.

focius Potestatis, propter tributationes, quas commiserat in officio.

Petrus Baduarius Potestas Paduæ.
Jo. Dandulæ, Duci Venetiarum obitus.
Bartholomæus Gradencus Dux Venetiarum.
Jo. Santh Potestas Paduæ.

80

C A P. III.

De Nuptiis Domini Vbertini, Mundiano, & aliis.

Jacobina de Corrigio ab Vbertino sepeliatur.

Anna Malatesta Ubertino nubit.
Ferrantinus de Malatestinis clauditur in Mundiano.
Jo. de S. Cruce adversus Malatestam.
Urbini Comitis Vericulum Ubertino traditur.

Jo. de S. Cruce contra Ariminum.
Compromissum inter Malatestam, Ferrantinum, & Estenses.

Vericulum recipitur a Malatesta.

Frumenti caritas magna Paduæ.

Die primo Septembris successit in regimine domino Zanino Petrus Baduarius de Venetiis. Eodem vero anno, die ultimo Octobris obiit D. Joannes Dandulus Dux Venetiarum, cui successit Bartholomæus Gradencus, quem Dominus Vbertinus per suam nobilem legationem magnifice visitavit. Domino Petro Baduario successit Joannes Santh in MCCCXL. die primo Martii.

Consilio Magni Marfilii, Dominus Vbertinus desponsavit dominam Jacobinam, filiam Simonis de Corrigio, Avunculi domini Mastini della Scala, expulsis Veronensibus de dominio, asserens se timore potentie illorum della Scala dictam Dominam desponsasse. Carnali copula non secuta, fuit a dicto vinculo judiciali sententia liberatus. Statim die xxiv. Aprilis Dominam Annam de Malatesta, expulsam de Arimino propter ejus sapientiam, non curans de divitiis, duxit in uxorem. Mense vero Julii Dominus Malatesta de Arimino, auxilio Perusii, Forlivii, & Ravennæ, Ferrantinum de Malatestinis, Patrum dictæ dominæ includit in Castro Mundiani: in cujus auxilium, mandato domini Vbertini, cum auro Joannes de Sancta Cruce festinavit Urbinum. Ibi cum stipendio congregavit gentes Theutonicas, & Latinas, qui cum Comite Urbini, & populo universo, contra dominum Malatestam duxit exercitum: ejus gentes pugnando fugavit: Theutonicos occidit, vel cepit circa centum. Sic liberavit Mundianum, Vericulum, & alia Castra impugnavit, & cepit pecia Sancti Martini (a). Dominio Vbertino tunc subjicitur Joannes. Post hæc, levatis Communis Paduæ, & Domini Vbertini signis, equitavit cum exercitu contra Ariminum. Dominus Malatesta intra muros turpiter habitavit. Ultimo fuit per Dominum Malatestam, & Ferrantinum de eorum controversiis in Magnum Vbertinum, & Obizonem Marchionem Estensem libere compromissum: Vericulum verò fuit sub dominio domini Vbertini. Fuit hoc MCCCXL. mense Julii.

Post annum, & sex menses dominus Malatesta cepit Vericulum: Ferrantinus verò fugit in arcem, quam dedit falvis personis, & rebus domino Malatestæ.

Eodem anno fuit sterilitas, & Dominus Vbertinus frumentum habuit de Suavia, quod dedit civibus pro pretio, quo recepit.

C A P. IV.

Eodem Anno.

De conjuratione facta contra Dominum Vbertinum, & aliis.

Vitalianus Dente, filius Gulielmi, procuravit veneno interficere dominum Vbertinum. Sciens verò Medicum unum de Venetiis, amicum Domini Vbertini, cum ejus famulo procu-

EOENDATION. LOGOR. ALIQV. AB OSIT MANV.
(a) Pecia S. Martini. Forte melius. Peciam S. Martini.

VAR. AL. LECT. DUOR. PR. CODD. MUSS. ET PET.

1 Joannes Santh. P. Joannes Ciani.

2 De Corrigio. V. de Corrigia.

ravit exenia ex parte infelii Medici præsentare. Venit ergo Nuntius falsus Paduam cum magnis exeniis, & confectionibus venenatis, quæ præsentare non potuit, cum Dominus Vbertinus esset infirmus. Nuntius verò post aliquos dies cepit timere, & mutare propositum, & omnia propalavit. Nuntius mittitur Domino Duci, qui cognita veritate, Vitalianum de Venetiis forbannivit. Rebells Paduæ judicatur, ejus bona fuerunt confiscata. Fuit hoc eodem anno mense Julii.

Eodem mense dominus Vbertinus Jacobum, & Jacobinum, filios Domini Nicolai de Carra-ria, reduxit Paduam, qui tempore expulsionis domini Nicolai per Conradum de Ovenstagno ducti fuerant in Alemaniam vinculati, ut supra scribitur satis plenè.

Mense Octobris dominus Carolus, filius Regis Joannis, qui dominabatur in Civie, & Fel-tre, obsedit * Cumule, & cepit.

Tempore quo exercitus Paduæ, Venetorum, & Florentinorum Vicentiam opprimebat, Vivarius miles de Vivario de Vicentia, domini Mastini fuit rebells, qui stans in Curia Magni Vbertini, ejus jussu ad Imperatorem Ludovicum in Alemaniam equitavit, qui opera domini Mastini in reditu infelici, in Valdeagro jugulatur. Ejus occisor, quisororem ejus 4 spuriam habebat uxorem, fugiendo cum equo in Atice est sum-mersus. Fuit hoc prædicto anno, & mense Novembris. Frater spurius Vivarii, auxilio domini Vbertini, in Castro Belvisini dicti Vivarii Communi Vicentia revelavit. In anno sequenti mense Aprilis dominus Mastinus dictum Ca-strum obsedit, & cepit. Petrus Zenus de Venetiis MCCCXLI. die primo Septembris suum regimen inchoavit, & mensibus XVIII. fuit Potestas.

C A P. V.

Eodem mense.

De societate facta contra Dominum Mastinum, & aliis.

Magnus Vbertinus cupiens adimplere, quod optabat, scilicet de Vicentia expellere Veronenses, fuit in die Olivarum 1x. Aprilis, in secreto colloquio Lendenarie, ubi fuerunt Obizo Estensis Marchio, Dominus Bononia, Ambassadors Florentia. Firmata fuit Societas, & juramenta contra Dominos de Verona.

Dum hæc geruntur, Dominus Luchinus Vicecomes de Mediolano, Mastinus della Scala, Ludovicus de Gonzaga contra Bononiam se parabant. Qui omnes convenerunt in Parma, ubi pro Domino Mastino regebant Domini de Corrigio. Hengelmarius verò de Villandres, per Dominum Vbertinum requisitus, cum septingentis Theutonicis galeatis venit Paduam, & transiit faciens per Ferrariam, ivit Bononiam XIII. die Augusti. Cum verò ab utraque parte convenissent fortissimæ Nationes, interventu Domini Luchini, fuit concordium, de quo videns Dominus Vbertinus se fraudatum, simulavit in totum. Sic Hengelmarius die xxi. Septembris rediit Paduam, & receptis muneribus a Domino Vbertino in Alemaniam equitavit.

Mense Octobris fit strata S. Petri, & multa alia laboreria inchoantur. Circa enim munionem, & restaurationem Civitatis, & Villarum Dominus Vbertinus instabat.

Dic

3 In Valdeagro. M. In Valde agro.

4 Qui sororem ejus in V. deest ejus.

Die primo *Novembris* expelluntur de *Florentia Bardi Frescobaldi, & Rubei*; sed non omnes. Hac de causa *Florentia* ducitur in *Dominium*, secundum quod dicitur inferius.

Revoluto anno Domini, scilicet *MCCCXLI*. die *viii. Januarii*, Dominus *Vbertinus* ob amorem, & reverentiam *Azonis Marchionis Estensis*, cujus optabat amicitiam super omnia, ad gratiam suam, & *Communis Paduæ* gratiosè recepit *Nicolaum*, & *Marsilium de Macharufis*, *Transfeldardum de Malitiis*, olim propter mortem *Macharufi Communis Paduæ* rebelles, & capitales inimicos *Magni Marsilii de Carraria*.

Eodem mense *Conradinus de Buchis*, olim *Potestas Paduæ*, qui fuit auctor dandi *Brixiam* *Domino Mastino della Scala*, & postea auferendi, & eam reduxit in dominio Domini *Luchini Vicecomitis*, ejus jussu decapitatur in *Brixia*, convictus, quod tertio vellet pro *Domino Mastino* prodere Civitatem.

Die *XXII. Februarii* in *Rhodigio* in magna familiaritate fuerunt in colloquio Dominus *Vbertinus*, *Estensis* Marchio, *Joannes de Pepulis de Bononia*. Quid fuerit actum ignoratur, eo quia nullus sequebatur effectus.

C A P. VI.

De facto Parmæ, & Mantuæ, & aliis Capitulis.

DE Avunculis suis de *Corrigio*, circa regimen *Parmæ*, & custodiam, Dominus *Mastinus* plurimum confidebat, qui contra *Nepotes* cum *Mantuanis* conspirantes pugnaverunt contra militiam Domini *Mastini*, & obtinuerunt Civitatem violenter. De hoc Dominus *Vbertinus* recepit Epistolam: Magnifico Domino, Domino *Vbertino*, Civitatis *Paduæ* domino Generali. Vobis ad gaudium nuntiamus, quod die *Lunæ XXI. Madii* in primo somno Dominus *Bonetus de Malavicina* nobis insultum fecit cum omnibus armigeris Civitatis *Parmæ*. Nos verò ad nostram defensionem pugnantes, eos finaliter devicimus, & conati sumus Civitatem exire. Fugam arripuerunt. Dominus verò *Bonetus* sub fide detentus est. *Guidus*, *Simon*, *Azo*, *Joannes fratres de Corrigio*. Data *Parmæ* die *XXII. Madii*. Hoc tempore *Guidus de Gonzaga* erat cum sua militia extra *Mantuam*. Sic *D. Mastinus* cogitavit de facto *Parmæ* facere ultionem. Unde *D. Albertus* cum signis *D. Ludovici de Gonzaga* subito versus *Mantuam* equitavit, quem *Mantuani* putantes esse *Guidonem*, filium *Ludovici*, promiserunt accedere usque ad portam. Nutu Dei cognitis inimicis fuit Civitas a tali periculo liberata. Tunc *D. Albertus* spe fraudatus extra *Mantuam* discurrendo igne, ac ferro omnia traxit in prædam. Fuit hoc *MCCCXLI*. die *III. Junii*.

Mense verò *Septembris* *Mantuani* auxilio *Magni Vbertini*, & *D. Luchini Vicecomitis* equitaverunt contra *Veronam* hostiliter, & quasi omnia combuserunt extra portas. Ex hoc facto Dominus *Paduæ* gaudia magna sumit. Putabat juxta pacta ducere exercitum contra *Vicentiam*, quam *D. Canis della Scala* traxit de dominio Civitatis *Paduæ* tempore adventus Imperatoris *Henrici*. In *Montagnana* *Paduani* districtus erant parata victualia, & cætera necessaria pro exercitu. *Mantuani*, ficta causa prodicionis exercitus, *Mantuam* sunt reversi. Doluit *D. Vbertinus*; tamen indignationem suam celavit in totum. Mense *Augusti*, *Jacobus* filius *Nicolai de Carraria*, *Costantiam de Polenta*, sororem *Socrus Domini Vbertini*, duxit uxorem.

A Eodem mense soror *Magni Vbertini*, Sororum minorum *Abbatissa*, de stupro accusata, ejus jussu strangulatur. Postea verò stuprator, scilicet quidam Frater. Mense verò *Septembris* *Rizardus a Ponte* ejus jussu gladio occiditur. Mense *Novembris* *Aldrighetus de Castrobardo Catherinam de Scrovegnis*, nepotem domini *Vbertini*, duxit uxorem.

C A P. VII.

82

Eodem Anno.

De captione Principis Joannis, & obsidione Luca.

EXPULSIS *Veronensibus* de *Parma*, desperans Dominus *Mastinus* tenere *Lucam*, convenit eam dare *D. Florentinis* pro ducentis millibus *Florenis*. Mediator *Obizo Estensis* Marchio, pro securitate prædictorum habuit obsidem *Ferrarie* filium Domini *Mastini*, cum multis Civibus de *Verona*: de *Florentia* multos milites, & potentes. *Pisani* auxilio *Dominorum Vbertini*, *Luchini Vicecomitis*, *Januæ*, & filiorum *Castellii*, qui de *Verona* fugierunt, magnificè se posuerunt cum exercitu juxta *Lucam*, ne summitteretur *Florentiæ* suis viribus resistentes. *Florentini* cum *Veronensibus*, & *Ferrariensibus* ex adverso magnificè convenerunt. Jam tamen *Pisani* fortificaverant suum exercitum foveis, & belfredis. Ab utraque parte convenerunt fortissimæ nationes. Mense verò *Octobris* convenerunt simul ad bellum. Fuit cædes magna, & ab utraque parte capiuntur Optimates. Fortuna belli fuit æqualis. *Pisani* plus fortificantur in campis, in tantum, quod *D. Florentini* nullo modo potuerunt suum exercitum superare. Cum jam *Luca* fame valida premeretur, anno sequenti, & mense *Julii*, datur in manibus *Pisanorum*.

Eodem anno *MCCCXLII*. Mense *Januarii*, *Petrus Zenus Potestas Paduæ*, cæpit adulterum cum uxore, qui statim occiditur: adultera prægnans reservatur: quæ post partum, & regimen *Paduæ* strangulatur. *Petro Zeno* die *IV. Martii* successit *Joannes Gradenicus*, qui ideo distulit, quia *vii. diebus* nungere non cessavit. Anno uno, & sex mensibus fuit Potestas.

Princeps *Joannes*, filius Regis *Boemiæ* habebat uxorem *Margaritam Tirolis Comitissam*, qui jussu dictæ Dominæ a suis militibus captus fuit in *Tirole*. Asserebat enim, quod carnaliter eam non habebat uxorem. Princeps ergo voluit palam probare contrarium. Hoc factum est opera *Ludovici Ducis Baviaræ*, qui se dicit *Romanorum Regem*. Princeps liberatus ivit *Boemiam*. Fuit hoc mense *Octobris* anni *MCCCXLII*.

Anno verò sequenti mense *Februarii*, *Marchio Brandeburgensis*, filius *Ludovici*, in *Tirole* dictam Dominam de facto accepit uxorem. *Ludovicus* in *Tridento* cum filio jussit festum maximum celebrari, ubi secum multi Principes *Alemanie* convenerunt. qui eodem mense, tanquam Imperator, dictum matrimonium confirmavit: filium verò, & Dominam de comitatu *Tirolis*, & Ducatu *Karintia* investivit.

G 3

C A P.

VAR. AL. LECT. DUOR. PR. CODD. MUSS. ET PET.
1. Nepotem D. Vbertini. M. Neptem, &c.

C A P. VIII.

De morte quorundam, & aliis Capitulis.

Benedicti
Pont. obitus.
Clementis
VI. Pont.
creatio.
Jo. de Vi-
gontia di-
guitates,
mores, &
senectus.
Exulum
quorundam
Paduano-
rum exitus.

Dominus Pontifex *Benedictus* obiit in *Avi-
nione* MCCCXLII. die XXIX. Aprilis, &
die VII. Maii eligitur *Glemens* VI. *Joannes* de
Vigontia, *Iustus* Judex, Miles pro communi
Padue rexit *Vicentiam*; Item *Cremonam*, *Flo-
rentiam*, *Perusum*, & alias Civitates. Sæpe
fuit Legatus coram Papa, Imperatore, Regi-
bus, Civitatibus, Ducibus, Episcopis, & Præ-
latis. Omni honore dignus habebatur a Civibus
Padue, qui in summa egestate fenuit. Huic
compatiens Dominus *Ubertinus* necessaria mini-
stravit.

Filii Prof-
docimi
Caliginis.
Fratres de
Tempo.
Federicus de
Capitelista.
Jacobinus de
Hengelfre-
dis.
Novellus de
Rubeis.

De *Parma Veronsibus* jam fugatis, infra-
scripti rebelles *Padue Mantuam* fugerunt, qui
jussu Domini *Mantue* carcerantur, scilicet,
Henricus, & *Guilielmus* filii *Prosdocimi* *Caligi-
nis*, *Tempo*, & *Guilielmus* fratres de *Tempo*, *Fe-
dericus* de *Capitelista*, *Jacobinus* de *Hengelfredis*,
Novellus de *Rubeis*. Hos Dominus *Ubertinus*
habere suis nunciis procuravit, qui a Domino
Mantue gratiam habuit postulatam. Hi die
XII. Junii *Padue* præsentati in cavea Domini
Giberti carcerantur. Omnes fame in carceribus
perierunt, viri tamen juvenes, & robusti. Fi-
lii verò *Prosdocimi*, jussu Domini honorificè
dantur sepulturæ, quorum unus primo obiit
omnium die VII. Decembris; ultimus verò
omnium prædictorum obiit die XXV. Janua-
rii.

Mastini mi-
litis Civien-
sis cades.
Cretenses
a Venetis
rebellant.
Creta redu-
citur ad Ve-
netos.
Mors Tho-
ma de Ca-
pite Nigro.

Eodem anno, mense Julii, *Mastinus* miles
de *Castello Civie* cum suis sequacibus occiditur
in *Civie*. Eodem anno quidam *Cretenses* Com-
muni *Venetiarum* fiunt rebelles. Vnde mense
Septembris, consentiente Magno *Ubertino*, Sti-
pendiarii de *Padua* iverunt in *Candiam* cum
Venetis. Ultimo quidam de rebellibus, corru-
pti pecunia, *Venetorum* socios occiderunt, &
Insula Creta placata reducitur sub Dominio *Ve-
netorum*. Eodem anno, mense *Novembris* jussu
Domini sine causa *Thomas* de *Capite Nigro* cum
filio carceratur, ac squallore carceris jam consum-
ptus, relaxatus post triduum expiravit.

83

C A P. IX.

Eodem Anno.

De Domino Florentiæ, & ejus ex-
pulsione.

Dux Athe-
narum Do-
minus a
Florentinis
adversus.

Expulsis *Bardis*, *Frescobaldis*, & *Rubeis* de
Florentia, propter *Lucam* a *Pisanis* noviter
acquisitam, crevit discordia inter Nobiles, &
Minores. Accusabantur aliqui, quod tractas-
sent, ne *Luca* esset sub Dominis *Florentinis*. Ac-
cidit verò, quod eo tempore, mense Julii, Dux
Atheniensis erat *Florentiæ* in auxilium, qui men-
se *Septembri* opera Nobilium, qui per Popula-
res opprimebantur in tantum, quod in Com-
muni vivere disperabant, efficitur Dominus
Civitatis.

Luca Pisanis
a Florenti-
nis concessa.

De facto *Luca* pacem fecit, quod extrinse-
ci de *Luca* restituantur in integrum. Item quod
Luca recipere debeat Potestatem de *Florentia*.
Item *Luca* esse debeat in Dominio *Pise*. Item
quod *Pisani* usque ad XV. annos annuatim da-
re debeant *Florentinis* florenos decem millia.
Item, quod *Florentini* habere debeant quatuor

VAR. AL. LECT. DVOR. PR. CODD. MVSS. ET PET.

1 Mastinus miles. V. Martinus miles.

A Castra, quæ eis data fuerunt tempore pacis fa-
ctæ inter *Venetos*, *Florentinos*, & Dominos *della
Scala*. Post hoc *Bardos*, *Frescobaldos*, *Rubeos*,
& alios Nobiles expulsos reduxit *Florentiam*,
aliquos divites Populares punivit ad mortem,
accusatos, quod tempore, quo regebant *Floren-
tiam*, spoliassent ararium. Cum verò opprime-
ret Populares, nec Civitatem regeret in com-
muni, & instaret sollicitè circa pecuniam con-
gregandam, conjurarum est contra eum. In
anno sequenti, & mense Julii ab universo po-
pulo *Florentiæ* obsessus, cum sua militia in pa-
latio Priorum *Florentiæ* obtinuit optatam licen-
tiam recedendi: qui spoliatus thesauris, & equis,
& armis, per *Venetias* rediit *Athenas*. *Aretium*
verò, & *Pistorium*, antea sub dominio *Florentiæ*
constituta, esse voluerunt in Communi. Sicut
enim Dux miraculosè & subito volavit ad astra,
sic cecidit in ruinam.

B Dux Athe-
nensis Flo-
rentia pel-
lis.
Aretium.
Pistorium.
Florentinis
rebellant.

C A P. X.

MCCCXLII.

De societate quorundam Theutonicorum,
& Duce Venetiarum.

IN MCCCXLII. junguntur insimul quatuor Germano-
rum de rapti
victus.
millia galeati *Theutonici*, qui discurrentes con-
tra *Forlivium*, *Ravennam*, *Parmam*, *Bononiam*,
& ubique, omnia trahebant in prædam. Do-
mini *Luchinus Vicecomes*, & Dominus *Uberti-
nus* de *Carraria* auctores se curialiter excusa-
bant. Asserebant enim dictam societatem a re-
bellibus *Bononiæ*, *Parmae*, & aliarum Civitatum
inchoatam. Tamen *Bononienses*, & *Veronenses*
Societatem corruerunt, & contra *Mantuam*
eam miserunt. Dominus *Padue* aliquantulum
trepidavit, ne contra *Paduam* duceretur. Hæc
Societas, propter prædicta facta omnibus odiosa
dissolvitur: & per partes *Veronæ* anno sequenti,
mense *Januarii*, *Theutonici* in *Alemaniam* sunt
reversi.

D Turris Sa-
vonarolæ
lappus, &
reparatio.
Mors Bar-
tholomæi
Grandenici
Duci Ve-
netiarum.
Andreas
Dandulus
Gradenici
successor.
Ubertinus
gratias ad-
eundem.

Prædicto anno fuit quasi diluvium, & *Tur-
ris Savonarolæ* cum parte muri ruit, quæ jussu
Domini melius reaptatur.

Revoluto anno Domini, scilicet MCCC-
XLIII. XXVIII. Octobris obiit *Bartholomæus*
Gradenicus Dux *Venetiarum*. Cum verò *Veneti*
de aliquo anno eligendo non possent conve-
nire, post certamen elegerunt in Ducem Do-
minum *Andream Dandulum* annorum XXX-
VIII. legali scientia decoratum, die III. Janua-
rii. Hac electione *Padue* nuntiata, Dominus
Ubertinus nobilem legationem misit *Venetias*,
quam Dux summo honore recepit gratiosè, &
Domino *Padue*, & Communi de honore ei
facto retulit gratias immortales, deferendo sem-
per Commune *Venetiarum*, & se perpetuo ser-
viturum.

C A P. XI.

MCCCXLIII.

Qualiter Domini Ubertinus, & Mastinus
amicabiliter convenere.

Post secreta colloquia *Joannes Gamarella* ivit
Veronam, qui retulit Magno *Ubertino* de *Car-
raria*: Dominus *Mastinus* de *Verona*, ut asserit,
optat vobiscum habere pacem, & vos personaliter
visitare. Sic die XXV. Maii in *Montagnana*
cum Domino *Ubertino* fuerunt in prandio Le-
gati

Jo. Gama-
rellæ
Legatus ad
Ubertinum.

2 Deferendo semper. V. offerendo semper.

gati Domini *Mastini*, *Guidus Ricus*, & *Gibertus* fratres de *Fojano*, *Bonetus* de *Malavicina* cum aliis militibus, & nobilibus sociati. Ii ea die revertuntur *Coloniā* cum legatione nobili *Paduana*, scilicet *Rolando de Rubeis*, *Jacobo de Carraria*, *Jacobino de Peraga*, & aliis nobilibus *Paduanis*, quos Dominus *Mastinus* honorifice recepit. Et facto mane sine armis equitavit *Montagnanam* versus, cui per duo miliaria extra terminos sui districtus, occurrit obviam Dominus *Vbertinus* multis Nobilibus sociatus. Ambo uniti simul in amplexu se mutuo susceperunt, qui cum magno gaudio venerunt *Montagnanam*, ubi in conviviis, & solatiis sunt gavisi. Die verò II. *Septembris* Dominus *Vbertinus* ivit cum multis Nobilibus *Paduæ* & *Coloniā*. De honore eidem, sociisque facto, omnes Dominum *Mastinum* magnifice laudabant. Secreta fuerunt eorum colloquia, & incognita, tamen quidam miles * *Vicesilii* naturalis, Domini *Mastini* gentilem pupillam, & filiam naturalem Domini *Vbertini* *Paduæ* disposnavit. *Veneri* hanc amicitiam suspectantes, *Paduanos*, *Vicentinos*, *Parmenses* in *Tarvisio* stipendiarios cassaverunt.

Hoc anno expletum fuit Palatium claustrale mirificum Domini *Ubertini*, & aliud inchoatum. Item muri spaldorum pulcherrimè separantur. Item sunt aggeres *Brentæ*, *Tergule*, & navigium *Montagnanæ*, per quod itur *Est*, & stratae omnes Civitatis, & publicæ Villarum reficiuntur. Circa reparationem Civitatis, & districtus Dominus *Ubertinus* sollicitè procurabat.

Eodem anno obiit *Zambonetus* de *Curte*, & ejus amplæ divitiæ indebitè confiscantur. Item duo Pastores excæcantur in carcere sine causa. Item quædam nobilis Domina maritatur violenter jussu Domini *Ubertini*.

Hoc tempore fuit maxima discordia inter Regem *Franciæ*, & Regem *Angliæ*, qui Nepos *Philippi* quondam Regis *Franciæ* ex filia, deficientibus tribus Regibus successivè filiis dicti Regis *Franciæ*, se jactabat Regem: *Philippus* vero filius *Caroli* fratris dicti Regis *Philippi*, descendens ex linea masculina, se magnificè defendebat. Interventu vero Summi Pontificis fiunt treguæ. Hoc tempore fuit Pax in universo Populo *Christiano*; tamen parvo tempore duratura. Hoc dicitur infra.

C A P. XII.

Eodem Anno.

De morte illorum de Flumicello.

Marsilius Major de *Carraria* *Dyanesium* de *Flumicello* habuit socium, quem ditavit. Tamen conjurationi factæ contra eum, tempore domini *Veronensis*, annuit, & Majoris *Marsilii* secretissima revelavit. Expulsis *Veronensibus*, Domino *Marsilio* jam defuncto, ivit *Veronam*, quem Dominus *Mastinus* in contemptum Magni *Vbertini* recepit, & ei necessaria ministravit. Qui prodito domino *Mastino*, adulationibus Domini *Vbertini* jam seductus, *Paduam* venit, & habuit in integrum bona sua: qui blando sermone cives in eo, quod poterat, provocabat contra Dominum *Vbertinum*. Hac de causa Domini *Dyanesium*, & *Bonifacius* ejus ger-

manus, juvenis, & innocens die XXVI. *Novembris*, bonis omnibus publicatis, sæverissimè judicantur. Tracti vero ad caudam *Asini* per lutum, fuerunt in furca suspensi. *Marsilius* ejus filius, *Pax* ejus frater, *Antonius* ejus nepos, qui cum eo fuerunt *Veronæ*, de *Padua* fugierunt: qui, bonis publicatis, cum eorum successoribus de *Padua* sunt banniti.

MCCCXLIII. die primo *Septembris*, incæpit Potestaria Domini *Petri Zeno*, qui Capitaneus eligitur contra *Turcos*.

C A P. XIII.

MCCCXLIV.

De Comite Analdo.

Fama Magni *Ubertini* pervenit ad aures, quod *Gulielmus*, dictus *Analdus*, Comes *Anoniæ*, qui Regibus *Franciæ*, *Angliæ*, *Siciliæ*, & Imperatori jungebatur vinculo parentelæ, rediens a visitatione Sepulchri, expectabatur *Venetiis*. Qui ejus non expectans adventum, nobiles suos Legatos, *Marsilium* de *Carraria*, *Rolandum* de *Rubeis*, *Henricum* de *Lucio* magnificè misit *Venetiās*, ubi fuerunt cum Comite honorificè. Hi Nobiles expensis Nobilis *Ubertini* sociaverunt dictum Principem versus *Paduam*. Ad ejus adventum omnes Nobiles occurrerunt. Quia hora erat Galli cantus, circa sine numero per aliqua miliaria undequè colucebant, quod nox videbatur omnibus clara dies. Princeps intrans Urbem, mirabatur de magnitudine, & pulchritudine Palatii Domini *Ubertini*. Qui cogitans honorem sibi factum, & sumptus, Dominum *Ubertinum* visitavit infirmum, & ei grates retulit de honore sibi facto, & suis militibus: & servitium, & amorem obtulit perpetuum. Magna dona in equis, armis, & auro renuit, præter duos pulcherrimos Palafrenos, asserens Sonipedes magnos sibi oblatos non posse longum iter sustinere. Sociatus dictis Nobilibus ivit *Vicentiam*, qui reversus *Bassanum* versus *Alemaniam* equitavit. Galeam suam munitam magistro navis donavit in *Venetiis*. Fuit hoc die ultimo *Novembris*.

Revoluto anno MCCCXLIV. primo *Januarii*, *Vbertinus* carceravit *Odoricum* de *Sancto Lazaro*, qui libris decem millibus se redemit, ficta causa contra ipsum, quod cum *Dyanefio* de *Flumicello* fuisset locutus in ejus præjudicium. Verior tamen causa est (a), quia habebat eum odio, propter quoddam litigium, actum contra eum in tempore retroacto: & sic *Odoricus* expensarum dicti Comitis fuit solutor. Eadem causa ficta *Dyanefii*, *Franciscus* de *Vigontia* a suis dicitur venenatus, ne publice mortem vituperosam sustineret, quam Dominus *Ubertinus* eum facere minabantur. Eodem anno, mense *Martii*, dictus Dominus comburi jussit Mulierem unam cum filia sola. Causa, quia unus homicida in earum domuncula latitavit hora parva. Eodem mense Horologium XXIV. horarum, jussu Domini, ponitur in summo turris Palatii.

C A P.

EMENDATION. LOCOR. ALIQ. AB OSMANY.

(a) Verior tamen causa est. Melius. Verior tamen causa fuit.

3 Qui reversus Bassanum. M. Qui regressus Bassanum.

4 Dyanefio. P. Dyonisio, ut infra, Dyonisii, pro Dyanefii.

5 Actum contra eum. Desunt in V. contra eum.

VAR. AL. LECT. DVOR. PR. CODD. MVSS. ET PET.

1 Multis nobilibus Paduæ. P. multis nobilibus Paduanis.

2 Provocabat contra D. Vbertinum. In P. desunt hæc, contra D. Vbertinum.

Marsilius,
Pax & *Antonius* de
Flumicello.

Petrus Zeno
Potestaria
Paduæ.

Gulielmus
Analdus Comes
Anoniæ,
Vbertini
hostes.

Marsilius
Carrariensis,
Rolandus
Rubeus,
Henricus de
Lucio.

Palafrenis.

Odoricus de
S. Lazaro.

Franciscus de
Vigontia
obitus,
Vbertini
crudelitas.

Horologium
Paduæ in
summa turri.

C A P. XIV.

Eodem Anno.

De Falsariis, & facto Xichi, & morte Lemici, & aliis.

Accusantium falsò crevit multitudo; sed accidit semel casus, quod tres accusaverunt Nicolaum de Gardellis, quod verba injuriosa blasphemiarum dixisset contra Dominum Ubertinum. Qui veritate subtiliter exquisita, quatuor coronati corona falorum ducti sunt per plateas in Burgos cum tibiis vociferantibus. Omnes ad tale spectaculum accurrebant de tali iustitia Deum, & Dominum benedicentes in secula. Ultimo linguis sunt privati omnibus in exemplum.

Xichus de Caldanatio.

Conradus de Sinan. Hengelmarius de Villandres.

Lofmaistro.

Lemici de Dente cales.

Ubertinus occurrit Saveri Sicilie Regis.

Raynerius de Forlivo ab Ubertino conducitur ad Lecturam Juris. Nicolai Carrariensis obitus.

Parma Obizoni E-stensi traditur ab Azo-ne de Corrigio.

Eodem anno mense Martii, Xichus in suis castris in Caldanatio, & alibi, multum infestabatur ab Episcopo Tridenti. Nam eodem anno, mense Junii, exercitus Theutonicorum ducitur (a) contra eum per Conradum de Sinan, & Hengelmarium de Villandres. Qui veniens Paduam a Domino Ubertino auxilium obtinuit imploratum. Fiunt treguæ. In Imperatorem Ludovicum, Marchionem de Brandburgh ejus filium, & Dominum Ubertinum, fuit de controversiis partium compromissum.

Hoc Paduæ Lofmaistro, & Hengelmarius personaliter retulerunt, qui in donis, & conviviis a Domino Ubertino magnifice sunt recepti. Qui statim in Alemaniam pro pace misit suos Legatos.

Dum Lemizius¹, frater Naturalis GvIELMI Dente, cujus Dominus Ubertinus fuit occisor, pro sui tutela staret Venetiis, dictus Dominus inimicorum sæverissimus persecutor, de Venetiis parùm curans, eum in via publica per Sicarios interfecit.

Eodem anno, mense Septembris, Dominus Ubertinus occurrit obviam forori Regis juvenis Sicilie, uxori futuræ nepotis Imperatoris Ludovici, usque Oriagum, quam Paduæ honoravit magnifice, & Bassianum sociata versus Alemaniam equitavit. In talibus Dominus Ubertinus videbatur egregius, & in suis factis ab Imperatore sperabat auxilium.

Eodem anno, & mense, Dominus Ubertinus habuit ad salarium DC. florenorum Raynerium de Forlivo Doctorem legum egregium, qui vere Studium fama, & opere decoravit.

Eodem anno Mense Octobri, Dominus Nicolaus obiit Venetiis, & in habitu Fratrum Minorum voluit sepeliri. Cujus corpus per Jacobum ejus filium translatus in Ecclesiam Sancti Augustini, in precioso monumento, Paduæ requiescit. Fuit miles pulcher, & probus, quem Federicus Dux Austriæ, nunc dictus Romanorum Rex, militem fecit.

C A P. XV.

Eodem Anno.

De fuga Marchionis, & facto Parmæ.

Expulsis Veronensibus, Azo, & Guido fratres de Corrigio dominabantur in Parma. Oritur discordia inter Fratres in tantum, quod

EMENDATION. LOCOR. ALIQ. AB OSIMANY.
(a) Exercitus Theutonicorum ducitur. Melius & hic. Exercitus Theutonicorum ductus est.

VAR. AL. LECT. DVOR. PR. CODD. MYSS. ET PET.

1 Lemizius. M. Lemizo.

A eodem anno, die X. Novembris, Azo Obizoni Marchioni E-stensi dedit Parmam.

B Post hoc in Regio, ubi dominabatur Philippinus de Gonzaga, gentes Domini Luchini Vico-comitis, Domini Ubertini, & Philippini conveniunt, contra Marchionem in ejus reditu pugnaturi. Rebus dispositis in Parma, Marchio cepit equitare versus Mantuam, qui duas acies ordinavit, in prima fuit Franciscus Marchio, & trecenti milites meliores: in secunda ipse Marchio cum quingentis. Philippinus cum sexcentis juxta Regium militibus de facili primam aciem superavit. Marchio Obizo requisitus declinavit a bello, & Parmam equitavit velociter. Licet non fuit strages occisorum, multi tamen fuerunt captivi², & specialiter Nobiles viri, Joannes frater Azonis de Corrigio, Gibertus de Fojano, Joannes de Malatestinis, Marinus de Macharuffis. Marchio Obizo, ductu Marchionis Malaspina, per Lunisanam Mutinam equitavit incognitus. Fuit hoc die VII. Decembris. Post hoc Mantuani equitaverunt contra Ferrarienses, & post combustionem Polesini³ Bragentini salubriter redierunt.

Obizo fuit ad Regium.

Jo. de Corrigio. Gibertus de Fojano. Jo. de Malatestinis. Marinus de Macharuffis. Mantuani contra Ferrarienses. Polesinum Bragentinum.

C A P. XVI.

De morte Petri Zeni, & facto Turcorum.

Petrus Zeno⁴ de Venetiis, Paduæ Potestas a Venetis eligitur Capitaneus contra Turcos. Qui, retento nomine Potestatis, de beneplacito Domini Ubertini ivit Venetias, volens obedire mandatis⁵. Post hoc Patriarcha Constantinopolis, Legatus Ecclesiæ, cum galeis quatuor, Petrus Zenus cum sex, Magister Templi Sancti Joannis cum sex galeis, & multis cruce signatis transierunt mare, & obtinuerunt Smiras, scilicet Castra Turcorum distantia a Troja fortè per milliaria quinquaginta. Die vero Ascensionis Domini nostri Jesu Christi pugnaverunt in mari contra Turcos, & habuerunt victoriam gloriosam, quinquaginta duobus lignis combustis, & summissis. Fuit hoc in pelago Montis Sancti, ubi est Monasterium, in quo sunt Monachi M. D. Caloceri nominati⁶.

Petrus Zenus Potestas Paduæ. Expediit in Turcas.

Victoria in istam.

Smira.

E Post hoc prædicatur passagium contra Turcos cum remissione omnium peccatorum. Turci vero contra Christianos per mare, & per terram sæviebant. Cum Christiani jam mare haberent placatum, & Smiras obtinissent, * violenter⁷ undique discurrentes, cum maxima multitudine armatorum se posuerunt juxta Smiras, & cum trabuchis intrinsecos infestabant in opprobrium Sanctæ Crucis. Christiani, vexillo Crucis præmissis, exierunt subito pugnaturi, & de Turcis habuerunt victoriam⁸, & eorum machinas combusserunt⁹. Dum vero Christiani vagarentur, colligentes eorum spolia¹⁰, & Dominus Legatus missam solemniter celebraret;

Mor-

2 Fuerunt captivi. M. fuerunt capti.

3 Polesini. Idem. Polesinis.

4 Zeno. P. Zenus.

5 Obedire mandatis. V. obedire mandata.

6 Post illa, Caloceri nominati. in P. hæc habentur. De hoc vidi literas D. Petri Zeni, missas Domino Ubertino, & datas apud Salonicum die XVI. Martii. In M. De hoc vidi literam, &c. missam, &c. & datam, &c.

7 Violenter. P. Vi.

8 Habuerunt victoriam. Addit his V. gloriosam.

9 Eorum machinas combusserunt. V. Eorum machinas fortissimas combusserunt.

10 Colligentes eorum spolia. V. inimicorum spolia colligentes.

Morbassan
Achaja Do-
mus.
Al. Or-
chani.

Christiano-
rum clades.

Morbassan, qui se scribit Dominum *Achajæ*, & Imperatoris * *Organi* collateralem, & pugilem, cum multitudine equitum supervenit. Contra quem Nobiles Caporales pugnaverunt egregie, quasi ab universo vagante Populo destituti. sed quia plerumque fit, quod major pars minorem vincit¹, contra *Christum* obtinuit Ma-

lumetus. Sic eo die capita dominorum, Legati, *Petri Zeni*, *Marini Zachariae de Janua*, *Petri Zeni*, & *Marini Zachariae* Capitanei etiam *Rhodi*, & aliorum viginti Nobilium virorum² *Morbassano*, *Turcorum* domino præsentantur. Isti nobiles *Christi* pugiles, & Martyres per gloriam vivunt in æternum. Fuit hoc MCCCXLV. die XVII. Januarii. 1345

EXPLICIT LIBER OCTAVUS.

VAR. AL. LECT. DUOR. PR. CODD. MUSS. ET PET.
1 Minorem vincit. V. meliorem vincit.

2 Nobilium virorum. V. nobilium Martyrum.

INCIPIT NONUS.

C A P. I.

De morte Magni Vbertini, & ejus successoris.

Vbertini
crudelitas,
& libido.
Vide Lib.
VIII. Cap. VI.

Magnanimus Vbertinus, amicis fidelissimus, hostibusque durissimus, qui a morte Domini *Marsilii* de *Carraria* dominium, populumque *Paduæ*, absque alicujus oneris impositione, in maxima ubertate, justitia, ac largitate annis septem, diebus octo, viriliter gubernavit, erat immensa libidinis¹. Qui post stupratas virgines multa matrimonia violavit. Hujus tamen delicti sæverissimus ultor, Sororem propriam Monialem stupratam cum religioso stupratore jussit occidi.* Deus percussit eum morbo virgæ usque ad mortem². Operam vero dante *Petro* a *Campagnola*, ejus Vicario Generali, cujus consilio in suis negotiis procedebat, * Dominum *Marsilium* de *Carraria*, *Papafava* hæredem, & dominii *Paduæ* habere voluit successorem, licet sibi non esset in gradu. Sic die XXVII. Martii recepit dominium Civitatis. Die XXVIII. Martii Vbertinus solvit debitum naturale. Qui die sequenti in Ecclesia *Sancti Augustini* honorifice sepelitur. Ejus successor nihil memorabile fecit. Statim enim *Jacobus* de *Carraria*, Nepos domini Vbertini, qui, ut supra dictum est, ductus fuit in *Alemaniam* per *Conradum* de *Ovenstagno*, & ibi stetit aliquo tempore carceratus, donec Dominus *Nicolaus* ejus pater eum pecunia liberavit, sciens se privatam injuste successionem suorum Majorum, & specialiter de *Carraria*, & dominio Civitatis: timens etiam ejus insidias, ait sibi: Legi, quod agendo, & audendo res Romana crevit, non sedendo aut votis: non iis sensibus, & consiliis, quæ timidi cauta vocant. Et deliberato Consilio, cum quibusdam Nobilibus, de quibus confidebat, contra Dominum *Marsilium* conspiravit. Qui tertia hora noctis clam ejus intravit hospitium, & suorum Cubiculariorum auxilio per diversa, & multa ostia jam aperta, dolose ejus cubiculum introivit, ipsumque gladio cum audacia interfecit. Fuit hoc die VI. Martii, anno MCCCXLV. qui in nocte sequenti sine Præbyteris, & candelis traditur sepultura.

VAR. AL. LECT. DUOR. PR. CODD. MUSS. ET PET.

1 Magnanimus Vbertinus amicis fidelissimus, hostibusque durissimus, qui a morte Domini *Marsilii* de *Carraria* dominium populumque *Paduæ* absque alicujus oneris impositione, in maxima ubertate, justitia, ac largitate annis septem, diebus octo viriliter gubernavit, erat immensa libidinis. Pro his omnibus in V. Magnum Vbertinum de *Carraria* &c.

2 Deus percussit eum morbo virgæ usque ad mortem V. Deus percussit eum in virga longo tempore, usque ad mortem.

B

C A P. II.

De Gestis per Jacobum de Carraria, & ejus Dominio.

Jacobus de *Carraria* nil putans actum, cum quid superesset agendum, Domino *Marsilio* sic occiso, eadem nocte subito se munivit amicis. Dominum *Jacobum*, qui obiit in *Pendisio* cum *Albertino* ejus filio, Nepote Domini *Marsilii*, per Nuncium simulatum D. *Marsilii* venire fecit curialiter coram se; quem jussit in precioso thalamo aliquibus diebus honorifice custodiri. Hos postea misit *Pendisium*. *Petrus* de *Sacheto*, & *Marcum* a *Campagnola*, & *Albertinum* *Gottolam*, factores Dominorum Vbertini, & *Marsilii* de *Carraria*, maximis divitiis spoliavit. Sigillo Domini *Marsilii* in *Montefilice*, & aliis in locis imposuit, de quibus poterat confidere, & sic subito, & caute omnia subjugavit. Stipendiarii, inspecto Domino *Marsilio* mortuo, sub quo juraverant, dicto *Jacobo* juraverunt. His sic dispositis, & jam orto Sole, Primates Civitatis *Paduæ*, & universum Consilium convenerunt, qui *Jacobum* prædictum in suum Dominum per gratiam *Sancti Spiritus* elegerunt. Hic ducentos carceratos injuste, Laicos, & Præbyteros de publicis carceribus, & privatis libere relaxavit. Bonum *Franciscum* de *Nigris* expulsus injuste per Dominum Vbertinum cum multis aliis restituit, bona etiam restituit multis indebite spoliatis, abolitiones accusationum constituit generales. Ea die *Franciscus*, filius Domini *Jacobi*, *Finam* filiam *Patari* de *Buzacharenis* accepit in uxorem. Præfatus Dominus in auro, vestibus, equis, & armis, in domibus, villis, & agris donavit immensa. Cum omnia sic prosperè processissent, statim die sequenti post cænam occiditur *Daniel* de *Torclis*³ in domo Domini a *Jacobo* fratre dicti *Patari*, de quo doluit multum Dominus, cum esset juvenis curialis, & probus. Licet ex hoc fuerit tumultus in Vrbe, statim ad præceptum Domini Civitas fuit placata (a). Stant amodo *Paduani* pacifici de sui Domini justitia confidentes⁴.

C A P. III.

Eodem Millefimo.

De morte Regis Apuliæ, & aliis.

Eodem anno, die primo Octobris, *Bernardus Justinianus* regimen *Paduæ* inchoavit. In anno Bernardus Justinianus Possessor *Paduæ*.

EMENDATION. LOCOR. ALIQ. AB OSII MANV.

(a) Civitas fuit placata. Vide an hæc rectius sonent. Civitas fuit pacata.

3 Daniel de Torclis. P. David de Torclis.

4 De sui Domini justitia confidentes. post confidentes, Amen.

G. & A. Centusii.

H

Bellum in-
ter Vicecomi-
tes, E-
stenses, &
Scaligeros.

Mors Bel-
trandi Ru-
bei.

Petrus de
Canale Po-
restas Pa-
duæ.

Azo Esten-
sis Parma
potitur.
In aliis.
Obtinebat.

Luchino
Vicecomiti
Parma tra-
ditur.
Urbes eidem
subiectæ.

Joanna pri-
ma Apulia
Regina.
Ejus vir
Andreas sus-
pensus.

Viennæ
Delphinus
in Turcas.

Henricus de
Lutio.

Prodigium
Paduæ.

Conjuratio
illorum de
Lutio op-
pressa.

anno verò sequenti MCCCXLV. Mense Julii contra Parmam exercitus Domini Luchini magnifice congregatur. Obizo Estensis Marchio, auxilio Domini Mastini, contra exercitum D. Luchini se posuit in campis pugnaturus. Dominus Luchinus iussit non pugnari, sperans vincere sustinendo. Dum verò de pugna partes essent in dubio, multi nobiles pugnaturi honorem receperunt militiæ. De iis Beltrandus de Rubeis, qui nobilem Saram, Dominam de Campo Sancti Petri habebat uxorem, infirmatus obiit Cremonæ mense Octobris posthumo relicto Beltrando.

Eodem Anno primo Octobris Petrus de Canale per suum Vicarium incæpit regimen Paduæ. Ipse enim electus a Venetis Capitaneus ivit contra Zadram. Ut superscriptum est, anno præterito, & mense Decembris, Estensis Marchio Parmam obtinuit, quam Dominus Luchinus continuo cum exercitu* opprimebat¹, Marchio, & Dominus Veronæ, qui tamen habebat quatuor millia Galeatos, Castro Sancti Felicis jam privati, de victoria desperantes, Domino Luchino dederunt Parmam in anno sequenti, & mense Septembris. Nomina Civitatum, in quibus dominatur Dominus Luchinus, sunt hæc. Ast, Novaria, Vercellæ, Laudum, Pergamum, Comum, Cremona, Placentia, Brixia, Parma, Pavia, & Mediolanum.

Robertus Rex Apuliæ ex nepote ex fratre Ungariæ Rege habuit pronepotem, ex filio præmortuo Joannam ejus neptem ejus matrimonio copulavit. Dum verò post mortem Regis Andreas esset in folio regali cum Joanna, Princeps Taranti, & Comes Duratii, nepotes ex fratre² dicti Regis, suspensio interfecerunt Andream anno Domini MCCCXLV. mense Septembris. Consiliarii Ungari, recepti per Dominum Paduæ honorifice, nunciaverunt hoc horrendum facinus Regi Ungariæ, fratri Andree, qui vindictam minabatur egregiam.

Eodem mense Delphinus Viennæ per Venetias transivit ad Smiras contra Turcos, pro fide Catholica pugnaturus.

C A P. IV.

Eodem Anno.

De morte illorum de Lutio.

Secundus Jacobus de Carraria, optans sapienter sibi, & posteris dominium Paduæ conservare, se humiliter inclinavit cum Nobilibus civibus Paduæ ire Vicentiam. Semper tamen de consilio Henrici de Lutio procedebat, de quo plurimum confidebat. Ibi cum Domino Mastino secreta habuit colloquia mense Octobris. Augustino testante: Deus vult per sua signa ostendere futura, antequam fiant, Vnde die IV. Novembris ictu fulminis comburitur, & diruitur mirabile Campanile Sancti Antonii, ut futura tempestas supra filios hominum demonstraretur. Magnus enim Jacobus de Carraria, Paduæ Dominus Generalis, gaudens de nobili comitiva, nobiles viros Henricum, Nicolaum, & Franciscum de Lutio fratres dilexit in tantum, quod eos in divitiis, & honoribus cæteris præferebat: immo quasi Domini putabantur. In hac prosperitate superbus Diabolus intravit in eos, ut ad dominium aspirarent. Sic per eos conjuratum

est contra Dominum Civitatis. Conjurazione cognita Dominus credere recusabat; tamen assentiens consilio saniori, Henricum licet invitum habuit in cænis die VI. Decembris. Interim eo infcio capitur Franciscus ejus frater³, Azo verò de Delesmaninis, Jacobus Grossus, Franciscus de Montefilice, eorum amici, examinantur in tormentis; qui conjurationem leviter⁴ sunt confessi. Henricus post cænam dolorosus, & tristis, dubitans, quid in tanto periculo sit agendum, in domo Domini intravit thalamum, ut dormiret. Post hæc intravit Vir nobilis, & astutus Andreas de Rubeis de Parma, & ait Henrico: Dominus Paduæ de te confidebat in tantum, quod secundus Dominus publice dicebaris. Vnde miratur, & iuste, quo animo ejus, & suorum mortem, & aliorum Nobilium solummodo cogitares. Henricus negabat instanter: qui statim per conjurationis conscios, & familiam suam convictus, negare non potuit, Franciscus ejus frater etiam omnia est confessus. Eo tempore Nicolaus, qui erat in Praja. fugit Lutium. Contra eum statim die octava Jacobinus de Carraria equitavit cum exercitu: qui die sequenti Lutium obtinuit cum suis fortificiis. Nicolaus fugit cum paucis.

Ejusdem verò mensis die decimo nobilis Legatio Venetorum, salutatione præmissa, ex parte Domini Ducis in publica concione retulit. Dominus Dux, & Commune Venetiarum de inobedientia illorum de Lutio contristantur, quia Commune Venetiarum semper desiderat Civium Paduæ unitatem, & statum. Et Domino Paduæ, & Communi contra inimicos Dominum Ducem, & Commune Venetiarum liberè obtulerunt. Jam manifesto crimine proditorum, Dominus Paduæ mirabatur; tamen non sine gemitu eos curiæ Potestatis tradidit puniendos.

Sic duo fratres spontè confessi in publica Concione damnantur ad mortem. Lata sententia contra eos clamavit Concio universa: Vere proditores sunt isti, iter imitando paternum. Eorum avus Dominus Nicolaus se, & Lutium dedit Domino Cani de Verona contra Patriam proditorie, qui domibus everfis cum eorum successoribus, ut proditor Paduæ, fuit bannitus tempore Imperatoris Henrici. Populi clamore sopito, Henricus, & Franciscus, induti tristi habitu, in Palatio de more Nobilium capitibus sunt privati. * Eorum corpora in capsis scarlato involuta juxta Ecclesiam Fratrum Minorum in monumento suo, jussu Domini cum honore decenti die XIV. ejusdem mensis requiescunt. Eorum filii forbanniti fuerunt, & bona confiscata. Ab hac die omnes asserunt se de parte Magni Jacobi de Carraria. Die sequenti Azo de Delesmaninis, Jacobus Grossus, Franciscus de Montefilice, Nicolaus a Finale, & quinque alii proditores tracti ad caudas equorum in furca publica sunt suspensi. Die vero XX. undecim suspenduntur. Præfatus Dominus clementiæ mirabilis Guarnerium de Laste suum armigerum, qui alam militum gubernabat, in conjuratione deprehensum armis privavit, & equo, & cum ire permisit impune. De Paduanis conscis dissimulavit in tantum, quod aliquos fugitivos de Venetiis data fide curialiter revocavit.

Anno Domini revoluti, scilicet MCCCXLVI. die VII. Januarii, Nicolaus de Lutio rebellis Paduæ, & proditor Magni Jacobi de Car-

Azo de Delesmaninis.
Jac. Grossus.
Franc. de Montefilice.

Andreas de Rubeis verba ad Henricum de Lutio.

Praja.
Castum
Lutii capitur
a Jacobino
Carrariensi.
Legatio Venetorum ad eundem.

Sententia
contra illos
de Lutio.

Supplicium
eorundem.
* Legunt
alii.
Eorum corpora scarlatis involuta in capsis juxta Ecclesiam, &c.
Supplicium aliorum proditorum.

Guarnerius de Laste.

89

1346
Nicolaus de Lutio condemnatur.

VAR. AL. LECT. DUOR. PR. CODD. MUSS. ET PET.

1 Cum exercitu opprimebat. V. cum exercitu obtinebat.

2 Nepotes ex fratre. Absit a P. nepotes.

3 Capitur Franciscus ejus frater. Deest in eodem, Franciscus.

4 Leviter. P. Leniter.

Admonitio

Nuptia
Bianchini de
Porcilia cum
filia Guliel-
mi Dentis.

MCCCXLVI.

Andreas
Dandulus
Venetiarum
Dux.
Beneficia
Jac. Carra-
niensis in
Venet.
Remp.
Donatur ob
id Veneta
civitate.

*Dona eidem
collata a
Communi
Venetia-
rum.*

Liberat ser-
vos illorum
de Lutio.

Eodem Anno.

Zadra rebel-
lat Venetis.

Zadra rebel-
lat Venetis.

(a) *Ad vindictam malefactorum.* Adderem sed, ante vindictam.

VAR. AL. LECT. DUOR. PR. CODD. MUSS. ET PET.

1 Cui usque Oriagum. Deest prima vox in P.

3 *Fidelitatem juravit, ut Civis Venetis, &c. V.*

4 Zadra. M. Fadra.

Jacobus
Carrariensis
eisdem auxi-
lia mittit.
Zaninus
Dandulus
Potestas Pa-
dux.
Bellum ad
Zadram.

Victoria Ve:
etorum.

Eodem Anno Mense Augusti.

adra Ve:
ctis sc traq

C A P.

6 Dictum officium habere procuravit. Deest in V.
habere.

7 Opera D. Jacobi P. opera Majoris Jacobi.

C A P. VIII.

Eodem Anno.

De morte Regis Joannis, & aliis.

A *Dwardus* Rex *Angliae* strenuus, & magnanimus, qui per matrem se *Franciae* jactabat in Regem, *Francorum* universo navilio superato, cum validissimo exercitu intravit regnum, quasi usque *Parisiis*. *Philippus* Rex *Franciae* ivit magnifice contra eum. Ambo Reges ordinato bello bellaverunt. Fuit ex utraque parte immensa nobilitas bellatorum. Ambo Reges de personis fecerunt magnalia. Ultimo Rex *Franciae* debellatur. Rex *Angliae* stetit duobus diebus in campis, postea cum suo exercitu ivit *Mosfrjolum* juxta mare. In hoc bello cecidit Serenissimus Princeps *Joannes* Rex *Boemiae* ex parte Regis *Franciae*, Comes *Salvia*, Dux *Lotharingiae*, Comes de *Lansone* frater Regis *Franciae*: & ex utraque parte alii Nobiles circa mille¹: alii vero circa XX. millia² ceciderunt. Ipse vero Rex *Philippus* cum paucis Principibus sub *Pernone*³ *Delphini* de *Alvernia* fugit *Ambionis*. Rex *Angliae*, requisitus a Rege *Franciae*, & gloriosissimo Principe Domino *Carolo*, filio Regis *Boemiae*, corpus Regis mittere recusavit; sed dictum corpus ornatum habitu regio, & multis Principibus sociatum, cum omni riverentia jussu Regis *Angliae* in *Lucemborg* Regis oppido est sepultum. Fuit enim *Henrici* Imperatoris filius, qui a Comitatu de *Lucemborg* duxit originem. Fuit hoc MCCCXLVI. mense *Augusti* inter *Crassim*, & *Albam villam*. Post hoc bellum Rex *Angliae* obfedit, & cepit^{*} *Calex*. Ultimo opera Summi Pontificis fiunt treguae.

Eodem anno *Franconus* de Comitibus convictus, & confessus de conjuratione illorum de *Lutio* contra illos de *Carraria*, publice decolatur.

Quidam nobilis *Vicentinus*, qui propter fracturam cruris claudicabat, & dolores saepissime sustinebat, nec poterat liberari, in somnio admonitus Corpus Beati *Antonii* *Paduae* solemniter visitavit, qui pristinam obtinuit sanitatem. Eodem anno, mense *Junii* fuit Capitulum Generale Fratrum Minorum *Venetis*. Per Beatum *Antonium* *Paduae* fiunt multa miracula, quibus visis multae peccatrices ad poenitentiam sunt conversae.

C A P. IX.

MCCCXLVII.

De facto Ravennae.

Hostatius de *Polenta*, patris interfector, *Ravennae*, & *Argentae* dominator, post annos XX. sui domini obijt, tribus relictis filiis. Duo minores, scilicet *Pandulfus*, & *Rambertus* caeperunt *Baylardinum* in *Argenta*, qui subito equitaverunt *Ravennam*, & affirmantes fratrem occisum gladio, obtinuerunt dominium. Post haec discordes fratres pacificantur, & simul honorem militiae susceperunt, & inter eos fraternus videbatur affectus. *Baylardinus* vero,

VAR. AL. LECT. DVOR. PR. CODD. MVSS. ET PET.

1 Alii nobiles circa mille. V. Alii nobiles milites circa mille.

2 Alii vero circa xx. millia. V. Alii vero xx. millia.

3 *Pernone*. P. *Penene*.

A fure captionis memor, fratres cepit & in turri fortissima tenuit carceratos, eorum sequaces privavit divitiis, & aliquos carceravit, multos dira morte consumpsit. Sic duo juvenes in suo proposito defecerunt. Non enim, qui incaperit, sed qui perseveraverit, salvus est. Fuit hoc Mense *Martii* MCCCXLVII.

C A P. X.

De Domina Isabella.

Isabella *Genuensis*^{*} de *Flesco*, Vxor D. *Luchini Vicecomitis*, carens prole, uno partu gemellos peperit. Vnde visitare voluit limina *Sancti Marci*, quae transiens per *Veronam*, die V. *Martii*⁵ intravit *Paduam*: quam a confinibus *Vicentiae* Dominus *Jacobinus* frater Domini sociavit. Major vero *Jacobus* ei obviavit juxta *Paduam* cum ea equitavit⁶. Ipsa sedens in sonipede phalerato, capite non velato, videbatur Regina. Erat enim sociata Dominabus, & Nobilibus⁷ *Lombardiae* cum sexcentis equis. Ante ejus equum procedebant Milites, & Nobiles *Domicelli*. In Palatio eminenti sedem habuit, ubi nobilis *Constantia* de *Polenta*, Vxor domini habitabat, & ibi fuit continuo Curia generalis *Dominarum*, & Nobilium Civitatis cum expensis decem millium florenorum. Versus *Venetias* usque ad *sanctum Hylarium* eam Magnus *Jacobus* sociavit; abinde usque *Venetias* *Franciscus* ejus filius, qui in *Venetis* tenuit Curiam generalem. *Veneti* ei obviam magnifice occurrerunt, quam Dux, & Nobiles in conviviis habuerunt magnifice, ostendentes ei mare in Festo *Ascensionis*. Revertitur *Paduam* sociata magno *Jacobo* de *Carraria*, & sociata D. *Jacobino* ivit *Vicentiam* die XIV. ejusdem mensis. Super his Civitatibus dominabatur magnus *Luchinus*⁸, quarum Magnates dictae *Dominae* fuerunt comites, scilicet *Mediolanum*, *Asti*, *Bobium*, *Tortona*, *Vercellae* *Novaria*, *Comum*, *Pergamum*, *Laudum*, *Placentia*, *Cremona*, *Brixia*, *Parma*, & *Alexandria*.

MCCCXLVII. *Andreas* *Morefinus* incipit regimen⁹ *Paduae* die primo *Martii*¹⁰. Eodem anno, mense *Aprilis*, primo *Ambassadors* Regis *Ungariae*, ituri *Aquilam*, intraverunt *Paduam*. Mense *Julii* *Delphinus* *Vienne* rediens a *Smiris*, propter impugnationem *Turcorum*, fuit *Paduae*. Hos Magnus *Jacobus* in conviviis, & donis magnifice honoravit.

C A P. XI.

De morte Regis Ludovici, qui se dicebat Imperatorem.

Contra *Ludovicum* Ducem *Bavariae* senem, & rebellem *Ecclesiae*, qui per XXX. annos se appellabat Imperatorem, mandata Summi Pontificis contemnendo, *Carolus* de *Lucemborg*, filius *Joannis* Regis *Boemiae*, filii quondam Imperatoris *Henrici*, eligitur Imperator. Hic *Carolus*¹¹ de *Lucemborg*, sperans de *Comitissa* *Tyrolis* ultionem, quam indebite *Marchio Brandenburgensis* tenebat in suam (de hoc scri-

4 Et in turri. V. & eos in turri.

5 Die V. Martii. V. Die V. Martii.

6 Cum ea equitavit. V. cum ea pariter equitavit.

7 Et nobilibus. V. & multis nobilibus.

8 Magnus *Luchinus*. P. Dominus *Luchinus*.

9 Incipit regimen. V. recepit regimen.

10 Die primo Martii. Defunt haec in M.

11 Hic *Carolus* V. Hic *Carlo*.

scriptum est supra) *Tridentum* cum tribus in habitu Mercatoris equitavit incognitus. Qui collectis copiis armatorum a Magno *Jacobo de Carraria*, *Lombardis*que equitavit *Maranum*, destruxit *Bolzanum*, & circumivit illas partes. Mense *Maji* *Feltre*, *Civie*, *Roche S. Victoris*, *Valdestagnum* cum *Carlubrio* fuerunt ad sua mandata, captis *Theutonicis*, qui dicta loca custodiebant pro *Hengelmario de Villandres*. Mense verò *Junii* *Xichus de Caldenatio* fuit obediens. Cum Rex *Carolus* esset in *Feltre*, Magnus *Jacobus de Carraria*, a Rege invitatus, honorifice equitavit ad eum. Ambo simul equitaverunt *Civie*, cui Rex grates retulit² de auxiliis, & oblationibus factis in denariis, armis, & equis, eumque rogavit habere sub sua protectione Civitates, & loca nuper acquisita, & ait, se redire *Boemiam*, recepturum regnum paternum; sic Rex *Carolus* equitavit versus *Ungariam* visitare Regem, qui ejus filiam habebat uxorem. Crevit odium, & incendium inter Marchionem *Brandenburgensem*, & Dominum *Carolus*, qui non poterat commode remanere destitutus a *Lombardis*, & penuria victualium stimulatus. *Ludovicus* prædictus dum equitaret, venandi causa, subito morbo captus cecidit de equo, & divino judicio senex, & rebellis Ecclesiæ subito expiravit. Post cujus mortem Principes *Alemanie*, exceptis *Barvaris*, Domino *Carolo Romanorum* Regi fidelitatem debitam juraverunt. Fuit hoc *MCCCXLVII*. mense *Octobris*.

92

C A P. XII.

Eodem Anno.

De Tribuno Romæ.

Roma a Summo Pontifice destituta, qui tunc residebat in *Avinione*, oppressa multis claudibus, & civili bello, *Nicolaum* Notarium scientia, & moribus informatum, gratia Sancti Spiritus³ illustravit libertatem Reipublicæ procurare: qui cum plebe contra Nobiles Urbis obtinuit principatum. Qui *XX*. die *Madii* fuit Tribunus, qui secundum locum a Regibus obtinebat, ut antiquitus Tribunus. Nam post Reges exactos Populus secessit a Patribus, qui sibi Tribunos creavit, quasi Judices, & proprios defensores. Die *XXI*. *Augusti* fit miles per Syndicum Urbis, & die Assumptionis Virginis coronatur. Ad hæc⁴ spectacula occurrunt Nuntii⁴ Pontificis, vicinæ Civitates, & breviter tota *Tuscia*. Coram se citavit *Ludovicum*, & Magnum *Carolus*, volens de iuribus Imperii disputare, asserens electionem *Romani* Regis esse Reipublicæ ab antiquo. Hic tribunus sibi creavit Consules, & Præfectos. Contra Tribunum *Colonienfes*, & quidam de *Ursinis*⁵, & multi Nobiles *Romani* equitaverunt usque ad Portam *Sancti Laurentii*, volentes intrare *Romam* violenter. Tribunus effusa oratione inter suos, omnes animavit ad bellum, & viriliter pugnando cum Populo, & *Romana* militia victoriam habuit gloriosam. Multi nobiles *Colonienfes*, & alii fuerunt interfecti, in quibus ceciderunt⁶ *Stephanus de Columna* cum filio.

VAR. AL. LECT. DVOR. PR. CODD. MVSS. ET PET.

1 *Maji*. V. *Madii*.

2 Grates retulit. P. egit immensas gratias.

3 Gratia S. Spiritus illustravit. M. Gratia S. Spiritus informavit.

4 Occurrerunt Nuntii. P. Occurrere honorifice Nuntii. M. Occurrerunt magnifice Nuntii.

5 Quidam de *Ursinis*. M. quidam *Ursini*.

6 In quibus ceciderunt. Deest, ceciderunt, in P.

A Post hoc crescunt vires Nobilium. Vnde *Tribunus* se locavit in *Castro Sancti Angeli*. Ultimo fugit in *Apuliam*, ubi tunc residebat Rex *Ungariae*, qui cum habuit aliquo tempore honorifice. Hic *Tribunus*, persecutus ab Ecclesia, live Papa, fugit ad Dominum *Carolus* Imperatorem, qui ejus interventu ad Ecclesiæ gratiam fuit receptus: de *Avinione* rediit *Romam*, & contra *Colonienfes* fecit egregia. Fratrem *Moriam* duetorem societatis, live latronum, recepit *Romæ*, & decapitavit, & eum spoliavit de florenis centum millibus. Ultimo tumultu Populi in *MCCCXLVII*. fuit interfectus.

C A P. XIII.

De Rege Vngariæ.

Carolus Princeps *Provinciae*, frater *Ludovici* Regis *Franciæ*, per Ecclesiam fit Rex *Siciliæ*, & *Apuliæ*, contra *Manfredum*, filium quondam *Federici* Imperatoris, qui jam decem annis contra Ecclesiam occupaverat dictum Regnum. Hic *Carolus* pugnavit contra *Manfredum*⁷, & eum regno, vitæque privavit. Nobilis *Conradinus*⁸, nepos *Federici*, volens vendicare necem Patruis, & Regnum avitum de manu dicti Regis *Caroli* extirpare in *MCCCLVI*.¹³⁶⁶ transiens per *Veronam*, ivit *Pisas*, & deinde *Romam*, ultimo juxta *Aquilam* posuit Castra sua. Cum eo interfuerunt *Romani* magnifice cum fratre Regis *Castellæ*,* qui tunc erat Senator Urbis. Mense verò *Augusti* in *Campo Palatino* sunt ab utraque parte tres acies ordinatæ. In primo congressu belli duæ acies Regis *Caroli* sunt prostratæ, occiso Marescalcho Regis, quem propter strenuitatem personæ, & armorum ornatum, Regem *Carolus* extimabant. Sic milites *Coradini*, quasi securi de victoria, circa occisorum spolia insisterant. Dum hæc geruntur, Rex *Carolus* visa suorum strage, qui tamen Missam non cessavit audire, effusa oratione clarissima inter suos, eos animavit ad bellum. Et *Christi* auxilio invocato regali acie ordinata, more Leonis irruit in hostes, de quibus victoriam habuit gloriosam. Cum Senatore *Romæ* multi Nobiles capiuntur. Transfugas, proditores, & rebelles, qui adhæserant *Conradino*, Regia severitas subire fecit sententiam capitalem. *Conradinus* de bello fugiens, captus a quibusdam *Romanis* pro immensa pecunia Regi potentissimo præsentatur, quem nobilissimum, & pulcherrimum jussit cum Duce *Alfrie* *Neapoli* publice decollari.

Defuncto Rege *Carolo*, Galli expelluntur de *Siciliâ* in *MCCCLV*. cui successit * *Carolus*.⁹ Hic decessit relictis tribus filiis, & *Carolo* nepote ex filio primogenito, cui Regnum rationabiliter debebatur. Hic *Carolus* tertius opera Summi Pontificis de Regno *Ungariæ* coronatur in *MCCCIII*. *Robertus* ejus patruus secundo genitus de regno *Apuliæ* coronatur, omni scientia eruditus, qui multa bella fecit contra *Siculos*. Hic Rex *Robertus*, putans ex debito regnum deberi nepoti regis *Ungariæ*, *Joannam* nepotem primogenitam ex filio præmortuo; *Andreasio* secundo genito Regis *Ungariæ* dedit uxorem: secundo genitam habuit

H 3

UXO-

7 Pugnavit contra *Manfredum*. Addit his V. in campis Beneventi.8 Nobilis *Conradinus*. In V. præcedit nota temporis sic, in *MCCCLV*. quæ desideratur post extirpare.9 *MCCCLV*. V. *MCCCLVI*.

Duratii
Dux.
Ludovicus
Rex Vnga-
riae.

uxorem Dux *Duratii*, filius fratris Regis *Roberti* dispensatione Papali. *Ludovicus* primogenitus Regis *Ungariae* coronatur. Mortuo Rege *93 Roberto*, dum *Andreas* esset in folio cum *Joanna*, non tamen a Summo Pontifice coronatus, suspendio occiditur proditorie. Auctores hujus sceleris dicuntur omnes de stirpe Regia cum *Joanna* in *MCCCXLV*. *Ludovicus* Rex *Ungariae*, scelere nunciato, vindictam fratris instantissime procuravit. Qui primo procuravit² habere *Aquilam*, quam munivit suis militibus; postea per suos Legatos obtinuit a cunctis Civitatibus pacificam licentiam transeundi in *Apuliam*. Ejus mirandum adventum *Italici* formidabant. Tunc Magnus *Jacobus* de *Carraria* ait: *Atila* Rex *Vngariae* voluit de *Romano Imperio* coronari etiam contra Christum, contra quem *Rex Paduae Christianissimus* pugnavit, & obtinuit multas pugnas, sed debellatus fugit. Comburiatur *Marchia Tarvisina* usque *Pergamum* jussu *Atilae*. Volentes ergo nobis, & nostris procurare salutem, tanto Regi familiariter occurremus. Statim pervenit ad actum, mittens exploratores de ejus adventu in *Vngariam*. Sic de Regis motu³ admonitus equitavit *Cittadellam*. Jam enim Rex intravit *Sclavoniam*, ad eum misit suos Legatos, orantes Regem intrare *Paduam* pacifice. Cum Rex intravit ortum *Paduae*, Magnus *Jacobus* cum suis militibus sine armis occurrit, & receptus honorifice a Rege intraverunt pariter *Cittadellam*, ubi fuit tanta copia victualium, quod Rex propriè mirabatur. Tunc non habebat mille equos; sed quasi pacificus procedebat. Dominus Rex tanquam privatus habuit in colloquio Dominum *Paduae*, quem rogavit videre *Paduam* (a) regiam pacificam. Rex recusavit festinans in *Apuliam* ad vindictam fratris sui dilecti. Rex transiens per

Rex Ludovicus magnifice excipitur a Jacobo Carrariensi.

Franc. de Ordelaissis & filii Equites a Ludovico R. creati.

Robertus Princeps Taranti. Carolus Duracii Dux. Ludovicus Joannae maritus Avinionem cum ea fugit. Duracii Ducis cadet.

Rex Vngariae, Apuliae, & Neapolis rex.

1367 Veronam ivit *Forlivium*, & ibi fecit milites *Franciscum* de *Ordelaissis*, & filios. In *MCCCXLVII*. die tertio *Decembris* intravit *Cittadellam*. *Carolus Dux Duracii*, asserens se inscium mortis *Andreasii* cognati sui, Regis *Vngariae* procuravit adventum, qui cum anno sequenti die *XX. Januarii* pacifice *Neapolim* introduxit. *Ludovicus* verò frater *Roberti* Principis *Taranti* cum Regina *Joanna*, quam habebat uxorem, fugit *Avinionem*, ubi tunc sedebat *Clemens* Papa. Rex cupidus ultionis necis fratris, ait Duci *Duracii*: Vbi fuit frater noster interfectus? Qui ostenso loco, Ducem *Duracii* gladio interfecit, & alios Nobiles sceleris tractatores de stirpe Regia Magni *Caroli*: *Ludovicum*, & *Robertum* fratres Ducis interfecit, & *Robertum* Principem *Taranti*, & *Philippum* fratrem *Ludovici*, qui fugit cum Regina *Joanna*, misit captos in *Vngariam*. Posthumum etiam *Andreasii* misit in *Vngariam*, cujus matrem assererat meretricem, & consciam mortis Viri. Post hæc Rex *Vngariae* rexit *Apuliam*, & *Neapolim* tanquam Rex⁴; ista vero Summus Pontifex non curabat. Qui Regno *Apuliae* ordinato juxta velle, navem cum paucis intravit, & subito in *Vngariam* transfretavit. Eodem Anno mense *Junii*, post-

A quam patuit Regem recessisse, *Ludovicus* & Regina *Joanna* in *Neapolim* sunt reversi. Castrum tamen de *Neapoli* per Regem *Vngariae* regebatur. *MCCCLI*⁵. Rex *Vngariae* reversus in *Apuliam* multa fecit in armis. Summus vero Pontifex onus concordii⁶ in se traxit. Rex *Vngariae* Mense *Octobris* intravit *Romam*, ubi erat venia omnium peccatorum. Dominium oblatum a Romanis refutavit, asserens *Romam* esse Imperii. Qui per *Cittadellam* transiens cum mille galeatis equitavit *Sacile*, iturus in *Vngariam*. *Clemens* Papa tam immensa Dei auxilio terminavit. Unde in anno sequenti, & die *Sancti Spiritus*, *Ludovicus* cum ejus uxore *Joanna*, per Legatos Domini Papae de Regno *Apuliae* coronatur. Omnes de sanguine Regio in *Vngaria* carcerali libere restituti, fuerunt *Paduae*, ubi per Dominos de *Carraria* fuerunt in donis, & solatiis habiti honorifice. Sic in *MCCCLIII*. mense *Januarii* cum magno gaudio per *Paduam* *Neapolim* redierunt, qui omnes libere fuerunt per Regem *Ludovicum* in suis dignitatibus restituti.

B

C

D

E

F

C A P. XIV.

De clade inaudita.

DEUS omnipotens, qui non vult mortem peccatoris, sed ut convertatur & vivat, primo minatur, secundo verò percutit⁷ ad correctionem humani generis, non interitum. Volens affligere humanum genus plagis maximis, inauditis, primo in extremis partibus Mundi, in Orientis plaga cepit suum iudicium abhorrendum. Cum vero jam percussisset⁸ *Tartaros*, *Turcos*, & genus Infidelium universum in *MCCCXLVIII*. die *XXV. Januarii* hora *XXIII*. fuit maximus terræ motus per horam mediam ad terrorem Christianorum. Post quem pestis inaudita transivit mare, scilicet in partes *Venetiarum*, *Lombardiae*, *Marchiae*⁹, *Tusciae*, *Alemaniae*, *Franciae*, & fere per Mundum universum. Hanc, quidam¹⁰ infecti, venientes de partibus Orientis, detulerunt. Hi solo visu, vel tactu, vel flatu omnes occidebant. Erat hæc infectio incurabilis, non poterat evitari. Vxor fugiebat amplexum cari Viri, pater filii, frater fratris: & e converso talium domus, & vestes⁹⁴ occidebant. Sepelientes portantes, videntes, vel tangentes subito multoties expirabant. Sic ovis infecta inficit totum gregem. Sic unius domus decedentem unum¹¹ semper moriendo cæteri sequebantur usque ad canes. Corpora etiam nobilium manebant insepulta. Multi pretio a vilibus sepeliebantur sine Presbyteris, & candelis. *Veneti* verò, ubi centum millia perierunt, navibus redemptis magno pretio corpora ad *Insulas* portabant. Civitas erat quasi desolata. Unus solus incognitus venit *Paduam*, qui Civitatem infecit in tantum, quod forsitan in toto comitatu tertia pars defecit. Civitates, cupientes evitare talem pestem, omnibus extraneis prohibebant ingressum. Sic Mercatores de Civitate ad Civitatem non poterant ambulare. Hac clade fuerunt destitutæ Civitates & Castra. Non audiebant-

EMENDATION. LOCOR. ALIQV. AB OSII MANV.
(a) Quem rogavit videre *Paduam*. Clarius. qui eum rogavit, &c.

VAR. AL. LECT. DVOR. PR. CODD. MVSS. ET PET.
1 In *MCCCXLV*. Addit his V. in mense Septembris.
2 Procuravit. V. procurabat.
3 Sic de Regis motu. M. Sed Regis motu.
4 Tanquam Rex. Desiderantur in V. hæc, & sequentia usque, sunt reversi.

5 *MCCCLI*. V. *MCCCL*.
6 Concordii. M. concordia.
7 Secundo vero percutit. V. postea percutit.
8 Cum vero jam percussisset. V. Cum vero jam crudelissime percussisset.
9 *Lombardia*, *Marchia*. V. *Marchia*, *Lombardia*.
10 Hanc, quidam. V. hac quidam.
11 Recedentem unum. Deest in V. unum.

bantur voces, nisi heu¹, dolores, & planctus. Tunc cessavit vox Sponsi, & Sponsæ, sonus cytharæ, cantus juvenum, & lætitia. Pestes vero imminentes tempore Pharaonis, David, Ezechie, Gregorii Papæ respectivè possunt nunc pro nihilo² reputari. Hæc enim pestis circuit totum orbem. Deus enim tempore Noe tantas animas vix consumpsit, cui possibile est humanum genus etiam de lapidibus restaurare. Hujus pestis erant pessime alii infecti, ut supra; quidam evomendo sanguinem expirabant subito, alii morbo cancri, vel vermis. In signum verò mortis, quasi omnibus nascebantur glandulæ incurabiles circa genitalia, vel sub brachiis, vel* aliis partibus³, venenosis febribus sociatæ. Hi prima, vel secunda die expirabant. Post tertiam, licet raro esset aliqua spes salutis, aliqui somno capti, nunquam excitati, transibant. Contra hoc Medici palam profitebantur se nescire remedium, quorum hac peste potissima pars defecit. Tempore hujus pestis D. Guerra Comes S. Bonifacii, Potestas in Senis, obiit quasi cum tota sua familia, ubi etiam, Florentiæ, & Pisis, & per totam Tusciam fuit mortalitas abhorrenda. Hæc pestis durabat sex mensibus communiter a sui principio in qualibet regione. Nobilis Vir Andreas Morestinus, Potestas Paduæ, in tertio suo regimine expiravit, mense Julii. Huic in regimine filius substitutus, statim obiit. Audi tamen mirabile, quod tempore hujus cladis non obiit Rex, Princeps nec Dominus Civitatis. Hoc tempore Christianitas in quinque locis furebat in armis. Primo contra Turcos juxta Smiras: & Rex Angliæ contra Franciam: Rex Ungariæ in Apuliam: Rex vero Boemiæ, electus Imperator, contra Bavariam: Tribunus Romæ oppressus a Patribus fugit in Apuliam. Humanum genus sic afflictum, sciens se non posse addere, vel auferre iis, quæ Deus faciat, ut timeant⁴, Sanctorum limina visitabat, orationibus, eleemosinis, & jejuniis se juvabant, unde Poeta clamat:

Gens ingrata Deo, per cunctaque crimina præcep,
Quam sibi terribilem temeraria provocat iram.
Namque Deus cupiens nostris ignoscere culpis,
Dissimulat primum si quid* sapientia prosit;
Dumque nihil prodesse videt, dat signa, minasque
Datque famem, & motum terræ, portenta furoris.
Postquam mens hominum, nullis exterrita signis,
Obstinata manet, longas tunc detegit iras.
Ignorantque luem spargit per climata Mundi.
Heu miseri miseram nullo medicamine mortem
Incurrant homines, percussi vulnere certo,
Attonitique omnes promiscua funera cernunt.
Coguntur non sponte Deum tentare precando.
Sed, qui jam fuerat cunctis ignoscere promptus,
Nunc durus nullos gemitus placabilis audit.
Hanc quicumque cupis communem evadere pestem,
Christo funde preces, veniant quæ cordis ab imo.
Tunc ait erranti; sum Christus crimina purgans
Nec nisi purgatis placabitur ira superna.
Vis igitur fieri securus tempore cladis,
Peniteat sceleris, nec plus delinquere velis.
Tunc ait omnipotens. Quia Plebs mea juste
rogavit,
Et peccasse piget, precibus lacrimisque coactus,

VAR. AL. LECT. DUOR. PR. CODD. MUSS. ET PET.

1 Nisi heu. Hæc, & alia, usque & lætitia, considerantur in M.

2 Possunt pro nihilo, &c. V. Possunt nunc pro nihilo, &c.

3 Vel aliis partibus. In V. deest partibus.

4 Iis, quæ Deus faciat, ut timeant. M. Iis, quæ Deus facit, ut timeatur.

A Non penas æquabo malis; miserebor eorum.
Auditis, Michael tunc clamat voce benigna,
Iesus noster ait⁵, deponat quisque timorem, 95
Undique concurrant iurbæ jam peste fugata,
Ædibus* & sacris orent, pia vota que solvant. * Mel. in a

C A P. XV.

De morte Hengelmarii de Villandres, & aliis;

Hengelmarius de Villandres, qui in Padua magnas divitias congregavit, qui etiam auditor fuit captionis Principis Joannis, filii Regis Boemiæ, mariti Tyrolis Comitissæ, quam indebitè Marchio Brandenburgensis duxit Vxorem: qui etiam tractavit adventum Regis Caroli (de iis scribitur supra) licet fuerit affidatus, a Marchione prædicto fuit carceratus, inculpatus, quod vellet prodere Marchionem in manibus Regis Caroli. Item, quod spoliasset Cives in Felitre, & Civie, qua de causa Domino Carolo se dederunt: nec ejus fratres voluerunt se, & Castra sua liberè dare in manibus Marchionis, qui propter hoc, & alia multa delicta sibi apposita, fuit decollatus in MCCCXLIII. 6 mense Februarii.

Mense Junii cepit rædificatio Castri de Trabad. Mense eodem supradictus Dominus Mastinus, auxilio Mediolani, equitavit magnificè, & hostiliter contra Mantuam. Eodem mense Januarii Tridentum revelavit Domino Carolo, occiso Nicolao de Arso, & expulsa gente Imperii. Joannes verò de Gardellis in Castro Perzene occiditur per Nepotem. Asserebat enim eum proditorem Imperii. Tridentum datur Marchioni Brandenburgensi; Perzene verò Domino Jacobo de Carraria, & custoditur pro Imperio. Mense Aprilis Jacobus de Guaignio⁷, obscurissimè natus, Dominum Hendreghetum de Mongai, qui Civie regebat, Imperatoris mandato, expugnavit ad domum, & interfecit, & invasit dominium Civitatis. Capitaneus Imperatoris, qui erat in Castro, Paduæ conqueritur. Vnde, jussu Magni Jacobi de Carraria, Joannes Canis de Hengelfredis cum armis equitavit ad Castrum, & cum auxilio gentis Regis intravit Civie, & Jacobum cepit⁸, & misit Paduam. Quem Dominus Paduæ esse in propria libertate statim jussit: Dominus verò Paduæ, Civie, quod poterat retinere, restituit Imperatori. Hic Jacobus qui filiam Domini Guerræ, Comitissæ Sancti Bonifacii habebat Vxorem, per gentem regiam de suis castris expulsus, pauperrime vixit.

C A P. XVI.

De Istria, & morte D. Luchini de Vice Comitibus.

Petrus Badoarius⁹ Potestas Paduæ MCCCXLVIII. die primo Septembris. In eodem Mense Istria, inductis Theutonicis, Venetis fuit rebellis. Marcus Justinianus fuit Potestas, & fugit in Castrum. Veneti certiorati auxilia militum, & peditum postulata a Padua recipiunt, & Istriam per mare hostiliter obsederunt. Cives Istriae, ab omnibus destituti, Venetis se dederunt. Revoluta anno, die primo Februarii, Dominus Jacobus de Carraria ivit Venetias, & ibi

5 Iesus noster ait. V. Iesus vester ait.

6 MCCCXLIII. V. MCCCXLVIII.

7 De Guaignio. Absunt hæc ab V.

8 Et Jacobum cepit. V. Et Jacobum ejus cepit.

9 Petrus Badoarius. V. Petro Badoario.

Donatur ab
tisdem amplā
domo Vene-
tiis.
Luchini Vi-
cecomitis
obitus.
Archiepisco-
pus Medio-
lani.
Luchino
fratris succe-
dit in Impe-
rio.
Galeatius,
& Bernabos
Vicecomites
fratres.

tenuit Curiam copiosam, faciens de victoria
Isrie magnum festum. *Veneti* vero, memores
beneficii, cum habuerunt honorifice, & in si-
gnum dilectionis eidem donaverunt in confinio
Sancti Pauli magnificum Palacium precii quin-
que millium florenorum.

Eodem anno, & mense *Januarii* obiit Do-
minus *Luchinus Vicecomes*, Dominus quasi to-
tius *Lombardie*, relicto unico filio, & infante.
Post ejus mortem habuit dominium, ejus frater,
Archiepiscopus *Mediolani*, qui duos filios
naturales Domini *Luchini* carceravit, tertius fu-
git. Dominos *Galeatium*, & *Bernaborem*, suos

A nepotes ex fratre, per magnum *Luchinum* ex-
pulsos, redire permisit *Mediolanum*.¹ Domi-
num *Lotharicum Vicecomitem*, captum in cam-
pestri bello, & cum filio carceratum XII. an-
nis jam elapsis, de carceribus liberavit. De
duobus nepotibus superscriptis, & Domino
Maphæo eorum fratre, qui post Archiepisco-
pum obtinuerunt dominia Civitatis, inferius
dicetur suo loco, & tempore.

EXPLICIT LIBER NONUS.

VAR. AL. LECT. DVOR. PR. CODD. MUSS. ET PET.
1 *Mediolanum*. P. *Mediolani*.

C A P. I.

De Domino Legato.

Guidi Car-
din. Legati
ingressus Pa-
duam.

Vidus Comes *Bononiæ* de supra
mare, Tituli *Sanctæ Lucie* Præs-
byter Cardinalis, *Romanæ* Eccle-
siæ Legatus, occurrentibus Do-
minis *Paduæ*, & Laicis cum to-
to Clero, intravit *Paduam*, &
sedem posuit in Palatio Domino-
rum, cum CCC. equis, expensis Dominorum.
Anno MCCCXLIX. die IX. *Martii*. Postea
ivit *Venetias*, & per *Tarvisum* ivit in *Unga-
riam*, & treguas fecit inter Regem *Ungariæ*,
& *Ludovicum* maritum *Joannæ Apuliæ* Reginæ.
Reversus *Paduam* in anno sequenti, & mense
Februarii voluit de pace componere inter Patri-
archam, & Duces *Goritiæ*, sed nequirit. Vnde
postea occiditur D. Patriarcha.

Tregua inter
Vngarum
& Ludovi-
cum.

Translatio
corporis S.
Antonii.

Corpus Beati *Antonii* Confessoris translatum
fuit die XIV. *Februarii*. Tunc supra Arcam
ejus Dominus Legatus Missam celebravit, præ-
sentibus Domino Patriarcha *Aquilejensi*, Archie-
piscopo *Jadra*, *Aldrovandino* Episcopo *Pa-
duæ*, Episcopo *Veronæ*, & multis aliis Episco-
pis, & Prælatibus. Sequenti die *Clugiensibus* oc-
currentibus usque *Paduam*, & a Dominis socia-
tus usque ad mare, ascendens naves *Clugie* or-
natas magnifice, ivit *Clugiam*, deinde *Romam*,
propter Indulgentiam generalem. Mense *Madii*
reversus *Paduam* de Prælatibus suæ legationis ce-
lebravit Concilium generale. Post hoc per
Vicentiam ivit *Avinione*.

Concilium
Generale Pa-
duæ.
Zaninus
Contarenus
Potesas Pa-
duæ.
Jacobi de
Arzignano
uxor.
Marchio
Montisfer-
rati Paduæ
excipitur a
Carnariensi-
bus.

Eodem mense *Madii* anno prædicto MCCC-
XLIX. die primo *Septembris*, *Zaninus Conta-
renus* incæpit regimen *Potesariæ Paduæ*. Item
die XVIII. *Novembris* *Jacobus* de *Arzignano*
cæpit uxorem, filiam Domini *Guerræ* Comitibus
Veronensis. Item eodem anno, mense *Decem-
bris*, *Marchio Montisferrati* solatii causa fuit
Paduæ. Hunc in domo propria in donis, &
solaciis Domini de *Carraria* habuerunt honori-
fice.

C A P. II.

De B. Antonio, & Valse, & aliis.

Maphæus
Contarenus
Potesas Pa-
duæ.
Viricus de
Valse.

Anno Domini MCCCCL. Die primo *Mar-
tii* *Maphæus Contarenus* de *Venetis* suum
regimen inchoavit: & eodem mense Nobilis
vir *Ultricus de Valse*, filius Magni *Ultrici*, qui
tempore obsidionis Domini *Canis della Scala* *Pa-
duam* liberavit, Capitaneus *Stirie*, rediens

VAR. AL. LECT. DVOR. PR. CODD. MUSS. ET PET.

1 *Aldrovandino*, P. *Idrevandino*.

2 *Stirie*. P. *Syria*, ut infra, *Syriam*, pro *Stiriam*,
equitavit.

B *Roma*, ubi * fuerat Indulgentia Generalis, in-
travit *Paduam*, ubi cum Dominis *Paduæ* festa
Paschalia celebravit. Multa invicem contule-
runt de obsidione *Paduæ*, & liberatione, &
beneficiis receptis a Duce *Austriæ*, & Domi-
nis de *Valse*, & de militia Domini *Nicolai* de
Carraria, patris Dominorum, quem *Federicus* sit a *Rege*.
Dux *Austriæ*, *Romanorum* Rex, militavit in
Austriæ. Post multa collata insimul, & donis
hinc inde receptis, dictus Dominus versus *Sti-
riam* equitavit. De probitate Ducis *Austriæ*, &
Nobilium de *Valse*, & beneficiis eorum scribi-
tur satis supra.

C Cum Dux *Poloniæ* esset *Paduæ*, *Romam* itu-
rus, antè voluit Beatorum *Prosdocimi*, & *Ju-
stina* limina visitare. Hic miratus pulchritudi-
nem templi Beati *Antonii* Confessoris, postu-
lans, didicit esse templum Patris Urbis. Qui-
dam vero socius Ducis deridendo Sanctum,
ait, * *Est vere Antonius, cujus nomine Porci por-
tant campanella?* Qui statim Dei *Judicio* ju-
dicatur. Nam manus cum brachio debilitatur
in totum, quam in prolatione verbi ostendit
contra Templum, cujus os extenditur usque
ad aurem. Dux miratur. Tunc *Prodigii* quærit
causam. Filius Ducis refert facti seriem. Dum
Dux mente agitat, quid agat, cælesti lumine
illustratus ait. Ille cum precibus imploretur, qui
percussit. Qui statim peccatorem coram sepul-
chro Beati *Antonii* Confessoris personaliter præ-
sentavit. Qui effusus lacrimis oravit devotissime,
& in tantum, quod oratio Beati *Antonii* transi-
vit in Cælum, cujus precibus, & amore præ-
dictus Nobilis a Deo pristinam rehauit sanita-
tem. Dux miratur, & gaudet. Cum eo tota
Civitas exultavit. Fit concursus Civium. San-
ctus in orationibus, & oblationibus conlaudat-
ur, cui honor in secula seculorum. Fuit hoc
eodem anno, die X. *Aprilis*.

E Eodem anno *Gulielmus* de *Castro Barcho* ex-
pellitur de suis castris per filios, qui fugit *Ve-
ronam*. Sic duxit exercitum de *Verona* contra
filios. *Marchio Brandenburgensis*, filius *Ludovi-
ci* Ducis *Bavariæ*, vocatus in auxilium, fuga-
vit exercitum, recipiens in protectione sua fi-
lios contra Patrem.

C A P. III.

De morte Domini Patriarchæ, & Nu-
ptiis Domine Ziliolæ.

F *Eltrandus Gnasconus Aquilejensis* Patriarcha,
Vir probus & sapiens, & Comes *Goritiæ*,
in Comitum.

3 *Campanella*. V. *campanellus*.

4 *Quid agat*. P. *Quid agatur*.

inter quos erat magna discordia, coram Domino Legato, & Domino Paduæ mense *Madii* convenerunt, & multum fuit de iuribus partium disputatum, sed nihil potuit expediri. Tunc multi Castellani de *Foro Julii* erant rebelles Domini Patriarchæ: Dominus verò Patriarcha equitavit *Sacilum*, iturus *Utinum* cum ducentis galeatis. Contra eum pugnaverunt ejus rebelles cum gentibus de *Goritia*, & debellatus fuit Dominus Patriarcha. Capti fuerunt multi divites, & Nobiles Castellani, in quorum numero fuerunt *Gherardus* de *Cucagna*, & *Federicus* de *Savorgnano*. Ipse verò Patriarcha captus, fossius gladio a quodam de *Villalta* obiit statim. Fuit hoc MCCCL. die VII. mensis *Junii*.

Morte cognita Domini Patriarchæ, Dux *Austriæ* cum uxore & filio, & magna militia *Forum Julii* introivit. Statim ad ejus obedientiam fuerunt omnes Castellani, ipsa *Aquileja*, & *Utinum*; solum *Sacilum* noluit obedire, novi Patriarchæ expectans adventum. Rebus bene dispositis Patriarchatus, Dominus Dux reversus est in *Austriam*. Hoc delictum enorme *Romanam* Ecclesiam contristavit. Vnde anno sequenti xv. *Madii* Reverendus Pater Dominus *Nicolaus*, frater naturalis Domini *Caroli* Imperatoris, *Aquilejensis* Patriarcha, *Utinum* introivit, & Missam celebravit solemnem die primo *Novembris*. Hic tempore congruo de morte Domini Patriarchæ fecit magnam, & debitam ultionem.

Eodem MCCCL. die XX. *Junii* Dominus *Bernabos Vicecomes*, *Mediolani* D. *Reginam*, filiam Domini *Mastini* de *Verona*, cepit uxorem. Prædicto anno, mense *Madii*, existente Legato *Paduæ*, *Henricus Comes Goritiæ* desponsavit *Dominam Ziliolam*, filiam magni *Jacobi* de *Carraria*, cujus nuptias distulit mors Domini Patriarchæ. Die VIII. *Junii* honorificè ivit *Cittadellam*, & transiens per *Calubrium* ducitur *Leonum*, quæ post parum tempus obiit sine filio.

Eodem anno, die primo *Septembris*, Dominus *Marinus Falerius* incæpit potestariam *Paduæ*. Eodem mense, die XII. frater *Gulielmus* Ordinis Sancti *Augustini*, Episcopus *Novariæ*, Sacræ Theologiæ Magister, de mandato Domini *Clementis* Summi Pontificis, religiosum virum, Fratrem *Matthæum* Ordinis *Heremitarum Paduanum*, in *Padua* cathedravit in Magisterio Theologiæ.

C A P. IV.

De morte Domini Jacobi de Carraria, & Nuptiis Domini Bernabovis.

Mater virtutum discretio jussit scribere in futuram memoriam, & doctrinam, quæ oculus videre recusat, & manus scribere detestans fatiscit. Cupiens discretionis jussu servare, & opus scribendi in omni fortuna tam prospera, quam adversa omnibus declarare, scribo, quod major *Jacobus* de *Carraria*, vir fortis, & justus, & in tantum amator Pacis, quod inclinavit ire *Ferrariam*, & pacem habuit cum *Obizone* Marchione: postea equitavit *Veronam*, & cum gaudio reversus duxit secum *Canem*

VAR. AL. LECT. DVOR. PR. CODD. MVSS. ET PET.

1 Domini Caroli Imperatoris. V. Domini Caroli

Serenissimi Imperatoris.

2 Filiam Magni Jacobi. P. filiam Majoris Jacobi.

3 Calubrium. M. Cadabrium.

4 Quod Major Jacobus. M. Quod Magnificus Jacobus.

A Majorem della Scala, filium Domini *Mastini*, jor, secundum qui sociatus *Francisco* de *Carraria* rediit *Veronam*. Fuit hoc MCCCL. Mense *Julii*.

Mense *Septembris* Dominus *Bernabos Vicecomes* duxit uxorem *Reginam*, filiam Domini *Mastini* della Scala. Dominus *Galeatius*, ejus frater, duxit nobilem *Dominam* de Comitibus *Sabaudia*. Mense verò *Novembris* *Canis Major* duxit uxorem filiam *Ludovici Ducis Baveriæ*, qui se dicebat *Romanorum Regem*, & obiit contumax, & rebellis *Ecclesiæ*. In iis interfuit Magnus *Jacobus* magnificè ultra omnes in donis, conviviis, & expensis. Hæc omnia sapientissimè faciebat, ut *Paduam* regiam in pace, & justitia conservaret, & sic pax omnibus habebatur.

Tantæ paci obviavit *Gulielmus* spurius, * invidens ejus gloriæ. Cum fuisset secum in prandio, simulans cum *Majore Jacobo* secretum habere consilium, præsentibus multis Nobilibus, eum mortifere vulneravit, in tantum enim instabat vulnerando, spernendo mortem, quam videbatur optare, quod vivus a corpore non potuit ab instantibus Nobilibus separari. * O pietas? Quantus dolor, fletus, & metus invasit subito Civitatem. Fuit hoc eodem Anno, Mense *Decembri*, hora xx. & die xxii. Sepultus fuit honorificè juxta *Ecclesiam Sancti Augustini* cum planctu, & querelis totius Civitatis: Legationes veniunt undique, de casu tanti Viri conquærentes. In scripturis non est talis casus. *Juda* Christum prodidit; non tamen interfecit: pretio *Juda* prodidit; sed hic fuit proditor odio, & invidia sine causa. Si *Judæi* Christum cognovissent, non cruci dedissent Regem Gloriæ; sed hic proditor, familiaris inimicus, sciebat se interficere Patrem, & Dominum totius Civitatis. Sic tali corona privavit regiam Civitatem proditor desperatus. Ejus anima absque dubio in inferno a *Dæmonibus* continuo cruciatur.

C A P. V.

De Dominio Dominorum Jacobini, & Francisci de Carraria.

Tempore hujus infortunii, Dominus *Jacobus*, frater Magni *Jacobi*, & *Franciscus* ejus filius, erant absentes causa solatii, & venandi propter festum gloriosum Christi Domini Nostri. Sed extrema gaudia sæpe luctus occupat. Hoc scelere manifesto, fit concursus Civium, & Infans, filius Majoris *Jacobi*, *Marsilius* ponitur super equum, & ab omnibus Nobilibus, & Plebeis *Carrariensibus* reservatur dominium Civitatis. Nuntiis destinatis ad villam Sancti *Petri*, fratris, & filii celer optatur adventus. Sic statim sequenti nocte cum dolore summo cordis venerunt *Paduam*. Hi cum Nobilibus, & Plebeis planxerunt suum damnum planctu magno. Die verò XXII. *Decem-*

5 *Reginam* filiam D. *Mastini*. Deest in P. filiam.

6 D. *Galeatius*. V. & D. *Galeatius*.

7 *Conviviis*. V. & *conviviis*.

8 In prandio. V. in paradyso.

9 Mense *Decembri*. V. Die XVIII. *Decembris*.

10 *Juda*. M. *Judas*.

11 Dominus *Jacobus*. V. Dominus *Jacobinus*.

12 Frater Magni *Jacobi*. P. frater majoris *Jacobi*.

13 Festum gloriosum Christi Domini nostri. M. Festum magnum Christi.

14 Extrema gaudia. Idem, extrema gaudii.

15 Planctu magno. Idem, planctu maximo.

G. & A. Corrupti.

Marinus Falerius Potestas Paduæ, post hoc *Venetiarum* Dux, Consilio Civium convocato, quærit², quid habeat de statu, & dominio Paduæ providere. Tunc surgit unus, & loquitur cum lacrimis casus feriem. Ex hoc lacrimant universi, qui virtutes recitat tanti viri, & inter cætera sic alloquitur. O Padua, sancta Civitas, privata jaces sine causa tuo Pastore. Consurge, & indue te fortitudine tua, & vestimentis gloriæ tuæ. Nobiles, successores Magni Jacobi recipe defensores, qui ratione sanguinis, & exempli³ bonos dies, & pacificos faciant te videre. Placuit hoc omnibus, nec aliquis contradixit. Vnde statim in publica concione vexillum Populi, in signum domini Civitatis, datur Domino Jacobino⁴ & Francisco de Carraria, qui de Civitate eis tam fideliter conservata Populo retulerunt gratias immortales⁵; offerentes cum Dei auxilio pacem, & justitiam⁶ universis. Populus, quasi surgens de tenebris, acclamavit: Dominus ait. Montes movebuntur, & colles contremiscent; misericordia autem mea non recedet a te: Fœdus pacis meæ non movebitur, cui honor, & gloria in secula seculorum. Amen.

C A P. VI.

MCCCLI.

De Bononia, & ejus Dominio.

Faventia rebellat Ecclesiæ. Vnde Summus Pontifex Comitem¹ *Romandiolæ*⁷ cum exercitu misit *Imolam*. Tunc *Joannes de Pepulis*, & *Jacobus Domini Bononiæ*, jusserunt amputari caput *Bonincontri* Doctoris legum, filii famosi Doctoris *Jo. Andreae*, & Nobilis viri *Raynerii de Castro sancti Petri*, eis imponentes, quod essent proditores. Post hoc, simulans se amicum, trecentos equites misit *Faventiam*⁸; & postea ipse Dominus *Joannes* equitavit ad exercitum, quasi volens interponere inter partes. Comes cum cepit, imponens ei, quod equitasset pro sua proditione, & prædictos nobiles interfectos in opprobrium Ecclesiæ, & infamiam. Ejus equites armis, & equis spoliavit: *Castrum sancti Petri*, & alia cepit, destruxit *Bononiam* usque ad portas. Fuit hoc mense *Julii*. Sequenti mense datis obsidibus, & LXX. millibus ducatorum rediit *Bononiam*. Audi maximam vilitatem, quod *Bononienses*, de sua defensione nimium properè desperantes, se sub dominio *Mediolani* libere posuerunt. Vnde Dominus *Galeatius Vicecomes* cum sua militia⁹, die XXIII. *Octobris* intravit *Bononiam*. Post hoc dictus *Jacobus* accusatur de proditione *Bononiæ*, conspiratione habita cum *Florentia*¹⁰, qui in perpetuum carcerem damnatur, bonis omnibus in camera *Vicecomitum* confiscatis. Dominus verò *Joannes* erat *Mediolani* curialiter¹¹ confinatus. Sic Dei potentia eorum dominium

VAR. AL. LECT. DVOR. PR. CODD. MVSS. ET PET.

1 *Falerius*. Idem. *Falerio*.

2 Convocato quærit. V. convocato cum magna reverentia quærit.

3 Et exempli. M. & exemplo.

4 Datur Domino Jacobino, &c. V. Datur Magnificis Dominis Jacobino, &c.

5 Grates immortales. M. magnas grates.

6 Pacem, & justitiam. Idem, pacem, & concordiam.

7 Comitem Romandiolæ. M. Comitem Romagnæ.

8 Misit Faventiam. V. misit contra Faventiam.

9 Cum sua militia. In P. deest sua.

10 Cum Florentia. P. de Florentia.

11 *Mediolani* curialiter. V. *Mediolanum* curialiter.

terminavit. Ex hac causa exercitus *Mediolani* ducitur contra *Florentiam* juxta *Scarpariam*. Vnde inter *Vicecomites*, & *Florentiam* magnum incendium suscitatur. In *Praga*. *Boemiæ* Regi *Carolo*, Imperatori futuro, & venturo, nobilibus legationibus supplicatur; sed tunc venire recusat (a), volens, ante ejus adventum in *Italiam*, discordias *Alemanie* terminare: de cujus adventu serenissimo dicitur inferius: ac etiam de statu *Bononiæ* inferius dicam.

C A P. VII.

99

De discordia Venetorum, & Januæ.

Anno Domini MCCLXXXVI. Mense *Septembris* in mari, ubi dicitur* *Grucula*. *Veneti* a *Januensibus* debellantur, occiduntur. Sex millia carcerantur, naves comburantur: tamen aliquæ fugerunt. Interventu Communis *Paduæ*, & *Maphæi Vicecomitis Mediolani*, fiunt treguæ annorum centum. Nova inter eos cepit discordia MCCCL. negantibus *Januensibus*, *Venetos* debere navigare per mare Magnum, rationibus, & causis¹², de quibus coram Papa fuit disputatum: sed propter eorum superbiam nihil potuit expediri¹³. Mense *Septembris* XXXX. Galeæ *Venetorum* contra XIV. *Januensium* pugnaverunt. Decem capiuntur, quatuor fugiunt¹⁴: multi Nobiles, & Plebei carcerantur in *Ponte nigro*. Post hoc exercitus *Venetorum* ducitur contra *Peram Januensium*. Post hanc victoriam¹⁵ *Januenses* armaverunt quatuor galeas probis vasis (b)¹⁶. Hi cum signis *Venetorum* incogniti *Nigro pontem*¹⁷ intraverunt furtivè, qui fractis carceribus liberarunt suos captivos, & post magnam prædam omnia combuserunt mense *Novembris*. Post hoc fit societas¹⁸ Regis *Aragonum*, & *Venetorum* contra *Januam*. Armanur per hos¹⁹ LXXXX. galeæ. Vix unquam in mari tales, & tantæ copię conveniunt. Anno verò Domini MCCCLII. mense *Februarii*, parùm longe a Civitate *Veteris Constantinii*, validissimi exercitus pugnaverunt. Fuit ex utraque parte occisorum tanta clades²⁰, quod nullus victoriam reportavit. Hoc puto Dei iudicium, qui humanum genus visitavit mortalitatibus inauditis parvo tempore jam elapso: videns vero eos sævire, nec flagellis recipere disciplinam, iratus justè, gladio voluit²¹ partium superbiam castigare. *Beatus homo, qui cito recipit disciplinam, dilectus Dei est, & flagella Justitiæ non timebit*. Scriptum est enim. *Gloria in altissimis Deo, & in terra pax*²² hominibus bonæ voluntatis. Vnde conversio ad Deum quærat Pacem, & Justitiam, ut sic bravium virtutum accipiat, & coronam. Coram Papa Legati partium litigant infimul, conqueruntur

EMENDATION. LOCOR. ALIQV. AB OSII MANY.

(a) Sed tunc venire recusat. Melius. Sed tunc venire recusavit.

(b) Armaverunt quatuor galeas probis vasis. Amplector lectionem duorum Codd. *Mustati* scilicet, & *Petardi*. Armaverunt quatuor galeas probis viris.

12 Rationibus, & causis. Desideratur in V. & causis.

13 Expediri. P. expedire.

14 Quatuor fugiunt. M. quatuor fugerunt.

15 Post hanc victoriam. V. propter hanc victoriam.

16 Probis vasis. V. probis viris.

17 Nigropontem. V. Nigroponte.

18 Fit societas. M. fuit societas.

19 Per hos. Idem, pro hoc.

20 Tanta clades. Idem, tanta strages.

21 Gladio voluit. Deest in V. gladio.

22 Et in terra pax. Abest ab V. in terra,

se pariter accusantes; sed nihil potuit terminari, quia contradicebat Rex *Aragonum*, qui tunc pugnabat pro *Venetis*. Papa vero consideravit¹ Partium superbiam, & ait eorum Legatis. *Deposuit Deus potentes de sede, & exaltavit humiles. Ite nunc, & renunciate, quæ vidistis, & audistis, & secundum quod scitis facite. Jam enim opus laudat artificem. Forſan creditis, & speratis in vanum, contra Dei justitiam, & stimulum calcitrare. Scriptum est enim. Qui se humiliat exaltabitur.* Sic ammoniti Legati de Curia redierunt (a).

Post hæc, ductu *Januensem*, Rex *Ungaria* erigitur contra *Venetos*. Hac causa Legati *Venetorum*, missi *Pragam Boemia*, ubi tunc Imperator cum sua Curia residebat, fuerunt benigne recepti, & in tantum, quod Imperator militavit *Marinum Falerium*², postea Ducem³ *Venetorum*, & præterea⁴ Nobilem Virum *Marcum Cornelium*, etiam Legatum *Venetorum* anno Domini MCCCLIII. mense *Martii*, & coram Imperatore fuit de iuribus partium litigatum. Asserebat Rex *Ungaria* *Jadram*, & *Istria* esse sui juris, & hac de causa⁵ *Tarvisum* invadere minabatur. Pius Imperator, post colloquia multa, mense *Julii* litigio finem dari iussit⁶, data pecunia Regi, ut putatur. Sic Rex cessavit, & *Veneti* dimiserunt suam militiam congregatam contra Regem.

Eodem anno, mense *Augusti*, Rex *Aragonum* cum L. galeis, & XX. *Venetorum* contra L. *Januensem* pugnavit magnificè, campum obtinuit, cepit XXX. galeas, vel submersit: cæteræ fugierunt. Multos occidit, * ferit gladius, ultra III. millia carcerantur. Fuit hoc in Festo Sancti *Joannis Baptiste* in mari * *Sardinia*. Ex hoc triumpho non solum *Veneti*, sed *Padua* etiam exultavit, congaudens prosperis *Venetorum*. O inscia futurorum series, quid gloriaris in prosperis? hæc decipiunt, adversa instant. Summa infimis, & infima summis æqua lance disponit Dei iudicium, quod non fallit. *Janua* turbata, & tanto turbine inscia veri, jugo *Mediolani* colla dedit. Sic putans vincere, libertate propria se privavit. *Joannes Vicecomes*, Archiepiscopus *Mediolani*, quasi Dominus totius *Lombardiae*, acquisito dominio *Januæ*, per nobiles Legatos rogavit pacem a *Venetis* denegatam. Hac de causa Legati⁷ partium iverunt *Avinionem* coram Papa in MCCCLIII. mense *Februarii*.

Et eodem Anno die VII. *Septembris* obiit Dominus *Andreas Dandulus*⁸, Dux *Venetiarum*. Die verò XI. Dominus *Marinus Falerius*, Legatus in *Avinione*, fit Dux. Hic rediens de *Avinione*, die III. *Octobris* intravit *Paduam* honorificè, *Venetis* occurrentibus magnificè usque *Paduam*. Die v. ivit *Venetias*: & ea die obiit Archiepiscopus *Mediolani*.

Post hoc Capitaneus maritimus *Januensem*, inflammatus contra *Venetos*, ne bellum diutius protrahatur, quærens inimicos, navigavit. Tunc juxta *Modranum* in *Porto longo*, *Venetorum* exercitus cum galeis XL. manebat in otio. Cum

A invenit eos negligentes, sine mora processit ad bellum, & cum parva cæde totum navilium superavit. Capitur *Nicolaus Pisanus Capitaneus Venetorum*, & cum eo multitudo captivorum.

Eodem Anno, mense *Augusti*, *Janenses* venerunt usque *Polam*. Post hoc combusserunt *Parentium*. Ex hoc magnus timor invasit *Venetos*, cum armis currunt ad litus, timentes inimicorum potentiam, & adventum.

Post hæc omnia *Marinus Falerius*, prædictus Dux, cum quibusdam Viris audacibus, & plebeis conspiravit habere Dominium. Offerebat enim populo pacem cum *Januensibus* a Nobilibus denegatam⁹. Unus socius facti seriem propalavit¹⁰. Dux capitur a Nobilibus, qui erat miles Imperatoris, & compater, & Comes *Valis de Mareno*, & decapitatur in Ducali Palatio. Socii suspenduntur, carcerantur, relegantur, bona confiscantur. Fuit hoc MCCCLV. post

cujus mortem fit Dux Dominus *Joannes*¹² *Gradenicus*¹³ de *Venetis*. Gravis discordia, & longa, quæ erat inter *Janenses*, & *Venetos*, nunquam potuit in concordiam humiliter declinari per Summum Pontificem, vel *Carolus Imperator*, qui tunc cum curia sua in *Manua* residebat, quoniam partium odium durissimè resistebat; tamen *Veneti* prædictis adversantibus conturbati, incæperunt declinare ad pacem cum Dominis *Mediolani*, & *Januæ*, quam habuerunt. Carcerati partium relaxantur, Nobiles, & Plebei. *Estensis* Marchio *Aldrevandinus*, Dominus *Mutine*, & Dominus *Guidus de Gonzaga*, Dominus *Mantua*, & Regii, socii ligæ infrascriptæ *Marchia Tarvisina*, de hac pace cum *Venetis* conqueruntur¹⁴, quasi *Veneti* non observaverint pacta ligæ; sed pacem fecerint. Credo vere, quod Dei benignitate, qui cuncta recte disponit, bellum, per annos quinque peractum, in MCCCLV. requievit¹⁵ in pace, cui honor, & gloria in secula seculorum. Amen.

CAP. VIII.

MCCCLVII.

De morte, & discordia Marchionum, & aliis.

O *Bizo Estensis* Marchio, Dominus in *Ferraria*, cum prolem legitimam non haberet, concubinam, nobilem Dominam desponsavit, ut possent succedere filii Naturales. Ante mortem propalavit suum secretum. Viginti Milites fecit, qui juraverunt filiis esse fideles. Obiit in MCCCLVII. mense *Martii*. Successit in dominio *Aldrevandinus* ejus filius. Domini *Franciscus* Marchio, & *Raynaldus*, quibus videbatur dominium dignius convenire, a suis confidelibus destituti, fugierunt de *Ferraria*¹⁶. Post eos expelluntur multi Nobiles, & Plebei. Hos omnes Nobiles Domini de *Carraria* honorari.

F 9 A nobilibus denegatam. In eodem abest a nobilibus.

10 Propalavit. Idem, revelavit.

11 MCCCLV. post V. MCCCLV. die XVII. Aprilis. post, &c.

12 Post cujus mortem fit Dux Dominus Joannes V. post cujus mortem statim die XXI. Aprilis fit Dux Dominus Joannes.

13 Gradenicus. M. Gradenico.

14 Cum *Venetis* conqueruntur. V. & *Venetis* conqueruntur.

15 MCCCLV. requievit. V. MCCCLV. mense Junii requievit.

16 Fugierunt de *Ferraria*. M. iverunt de *Ferraria*.

G. & A. Cornisii.

I 2

EMENDATION. LOCOR. ALIQV. AB OSII MANV.

(a) De Curia redierunt. Mel. de Curia recesserunt.

VAR. AL. LECT. DVOR. PR. CODD. MVSS. ET PET.

1 Consideravit. M. considerabat.

2 Falerium. Idem. Falerio.

3 Postea Ducem. V. post Ducem.

4 Et præterea. P. & postea.

5 Et hac de causa. Deest in V. de causa.

6 Dari iussit. Abest ab V. dari.

7 Hac causa Legati. P. Hac tamen causa Legati.

8 Dandulus. M. Dandulo.

Venetorum
clades Duce
Nicolao Pi-
sano.
Januenses
Polam us-
que excur-
runt, Pa-
rentium
comburent.
Marinus Fa-
lerius Dux
dominatus
affertati po-
nam, capi-
te luit.

Joannes
Gradenicus
Venetiarum
Dux.
Caroli Imp-
curia Man-
tur.

Pax inter
Venetos, &
Januenses.

Aldrevandi-
nus Estensis
Marchio.
Guidus de
Gonzaga.

Obizo E-
stensis Con-
cubinam de
desponsat.
Mors ejus-
dem.

Aldrevand-
inus nobilis
Obizonis
successor.
Estensis
Ferraria pul-
si, excipuntur
Padua.

Verba Pon-
tificis ad
Legatos.
Ungaria
Rex contra
Venetos.
Marinus
Falerius, &
Carolus
Cornelius.
Equites a
Caesare crea-
ti.
Adia Ve-
netorum,
& Ungaria
Regis apud
Caesarem.
Finit ejus-
dem.

Victoria
Regis
Aragonum.
& Veneto-
rum.

* Forte me-
lius. Fuit.
vel. Ac fu-
it.
* Al. Sardo-
Janua se
subiecit Me-
diolano.
Archiepisco-
pus Medio-
lanensis
pacem petiit
a Venetis.

Legati Pa-
rentium ad Pon-
tificem.

Mors An-
dree Dan-
duli Vene-
tiarum Du-
cis.
Marinus
Falerius
succedit
Dandulo.
Mors Ar-
chiepiscopi
Mediolani.

100
Modranum
Portus Lon-
gus.

Ugolinus de Scrovegnis
Arenæ
dominus.
Bertoldus
Effenfis.

Medici, &
Pagani
Ferraria
puls.

Zanini de
Ferraria uxor.

* Al. Gra-
siosus.

Ildebrandi-
ni Episcopi
Patauini
mors.

Clementis
Pont. obitus;
Innocentius
IV. Pont.

Joannes
Vrinus
Episcopus
Paduz.

ificè receperunt. Dominus *Franciscus* habitavit in *Arena Ugolini de Scrovegnis*, qui per matrem, sororem Domini *Bertoldi*, patris Domini *Francisci*, duxit originem. Post tempus Dominus *Franciscus* ivit *Arminum*, ad avum suum maternum, virum nobilem, & potentem. *Raynaldus* ivit *Mantuanam* ad avunculos suos nobiles de *Gonzaga*. Sperabant eorum potentia *Ferraria* obtinere dominium. Post hæc *Marchio Franciscus* ivit *Mediolanum*, confidens de potentia *Vicecomitum*: ante tamen equitavit de *Armino* cum exercitu versus *Argentam*, putans tunc habere *Ferrariam*. Caruit optatis. Unde tunc de *Ferraria* fugierunt *Medici*, *Pagani*, & alii inculpati de adventu domini *Marchionis*.

Eodem anno, die III. Junii *Zaninus* de *Perraga* duxit uxorem *Bonamsēminam*, sororem Domine *Fine*, uxoris Domini *Francisci* de *Carraria*. De hoc fuit *Padue* magnum festum. In eo tempore in suis nuptiis non fuit aliquis Civis uberius, & * grassius præsentatus¹.

Eodem anno die II. Novembris, obiit Reverendus Pater *Ildebrandinus*, *Romanus* Comes, Episcopus *Padue*, annorum nonaginta, anno xxxiiii. sui Episcopatus, *Paduanis* præful sufficiens, & dilectus. Eodem anno, die V. Decembris, obiit Papa *Clemens*; die vero xviii. eligitur in Papam *Stephanus* de *Claramonte*, *Hosienfis* Cardinalis, postea nominatus *Innocentius* Sextus, qui in anno sequenti, die xiv. Januarii in Episcopum *Padue* elegit Dominum *Joannem* de *Ursinis*, nobilem *Romanum*.

C A P. IX.

MCCCLIII. Die XIX. Januarii.

De nuptiis Domini Jacobini de Carraria.

1353 MCCCLIII. die XIX. Januarii, Dominus *Jacobinus* de *Carraria* uxorem duxit Dominam *Margaritam*, filiam Nobilis Viri Domini *Guidonis* de *Gonzaga*, Domini *Mantue*, sociatam *Marchione Raynaldo Effenfi*, & Nobilibus militibus de *Corrigio*, & *Gonzaga*, & aliis Nobilibus *Lombardie*. In ejus adventum² cum gaudio occurrit *Paduana* nobilitas³, & forensium universa. Fuit Curia generalis, & pulchra in hastiludiis, & giostris, ubi fuit *Dominarum* universa nobilitas. Domino *Jacobino* quasi invito, fuerunt in vasis aureis, listis, & aliis pulcherrimis rebus, egregia præsentata a Nobilibus, & Plebeis, & etiam quælibet Universitas præsentavit. Multa non retinuit, sed donavit.

Eodem anno incepit suum regimen *Petrus Baduarius* de *Venetis*, qui fuit Potestas anno uno, & mensibus sex, qui in suo regimine recepit militiam in *Mantua* ab Imperatore *Serenis*.

Eodem anno, Mense Decembris *Aldrevandinus* Marchio dedit *Vigozolum* Dominis de *Carraria*, & Communi *Padue*. Domini verò *Padue* dederunt *Canis della Scala* Castrum *Brendole* districtus *Vicentini*. In anno sequenti Domina *Margarita*⁴ de *Gonzaga* peperit filium de Domino *Jacobino*⁵ de *Carraria*, qui ei nomen imposuit Domini *Jacobi*, fratris sui dilecti.

VAR. AL. LECT. DVOR. PR. CODD. MVSS. ET PET.

1 Grassius præsentatus. V. grossius præsentatus.

2 In ejus adventum. V. in ejus adventu.

3 Paduana nobilitas. P. Paduanorum nobilitas.

4 In anno sequenti D. Margarita. V. In anno sequenti die XVIII. Junii D. Margarita.

5 De D. Jacobino. Deest in V. de.

C A P. X.

Eodem Anno.

De facto Veronæ.

Canis Major⁶ della *Scala* equitavit in *Alamaniam* pro militia congreganda, in *Verona* relictis Rectoribus, *Azone* de *Corrigio*, & *Frignano* ejus fratre. *Frignanus*⁷ bastardus cum dominis *Mantuanis* conjuravit, & *Verone* invasit dominium. Dominus *Azo* assererat se inscium, & fugit *Ferrariam*. In auxilium *Frignani* fuit *Aldrevandinus* Marchio, & Nobiles de *Gonzaga*. Dominus *Bernabos*, qui sororem Domini *Canis* habebat uxorem, cum exercitu impugnavat Civitatem. *Frignanus* carens auxilio, & desperans se defendere, pacem petiit⁸ a Domino *Bernabove*. Obsides dedit. His sic pendentibus, *Canis* Major equitavit *Vicentiam*, qui cum gentibus *Dominorum* de *Carraria* equitavit *Veronam*. Aperta quadam porta, clausa muro, per intrinsecos, timidus Civitatem introivit; tamen hortatu *Manni* de *Donatis*⁹ de *Florentia*, & aliorum militum, sociorum *Dominorum* de *Carraria*, in suo proposito properavit. *Frignanus* munivit plateas, & cum paucis occurrit. Tunc etiam Dominus *Bernabos* impugnabat Civitatem. Tandem fugit *Frignanus*, qui præventus per pontem, non potuit redire plateas. Tunc descendit equum, qui volens ascendere parvam navem, prohibetur a nauta; pendens verò a navi, armorum pressus pondere in *Arice* suffocatur anno Domini MCCCLIV. in die *Carnisprivii* ab invasione domini die IX. Sic *Canis* Major auxilio Domini de *Carraria* contra fratrem spurium triumphavit. *Canis* Major cepit Dominum *Feltrinum* cum filio, & aliis de *Gonzaga*¹⁰. Quingentos *Mantuanos* carceravit, qui omnes fame fuissent interfecti, nisi Domini de *Carraria* suis precibus obviassent. Equites *Marchionis Effenfis*, spoliatos equis, & armis, stipendiarios permisit ire *Ferrariam*. Dominus *Bernabos* pacifice intravit¹¹ *Veronam*. Die una suspenduntur XXV. scilicet *Frignanus*. *Albuius* filius naturalis antiqui *Canis della Scala*. Duo filii *Aloysii* de *Rovalone*, tertius carceratur, pater fugit. *Antonius* filius *Thebaldi* de *Cancellariis* ipse fugit, sed proditus ducitur *Veronam*, & suspenditur. *Petrus* del *Verme*, qui usque ad caninos in deliciis duxerat vitam¹², pro dominis *della Scala* occiditur gladiis. Filius *Luchinus* fugit. Multi suspenduntur, carcerantur, expelluntur¹³. *Joannes della Scala* postea fugit de *Verona*. Homo sæpe ponit statum in periculo sine causa, & quod non est sibi debitum¹⁴, & conveniens, usurpare festinat. Vnde ruit merito, qui sic improvide festinat¹⁵ ad alta. Corriganus nos eorum casu, ne per nos alii corriganur, juxta illud¹⁶.

Casus

6 *Canis* Major. M. *Canis* Grande.7 *Frignanus*. Idem. *Frignan*.

8 Pacem petiit. V. pacem petiit.

9 De *Donatis*. V. *Donati*.10 Et aliis de *Gonzaga*. V. & alios de *Gonzaga*.

11 Pacifice intravit. V. pacificus intravit.

12 In deliciis duxerat vitam. V. in deliciis duxerat vitam.

13 Expelluntur. P. expetuntur.

14 Sibi debitum. V. ei debitum.

15 Vnde ruit merito, qui sic improvide festinat. De sunt hæc in P.

16 Juxta illud. V. juxta id.

Casus dementis, correptio¹ est sapientis.

Vnde versus:

Felix, quem faciunt aliena pericula cautum.

Ex prædictis odium, & incendium oritur inter Dominum *Canem* Majorem, & *Aldrevandinum* Marchionem, & Dominos de *Gonzaga*; tamen interventu D. Ducis *Venetiarum*, & Dominorum de *Carraria*, Domini de *Gonzaga*, & cæteri *Mantuani* a carceribus liberantur. Die vero primo Martii fuerunt in *Montagnana Aldrevandinus* Marchio, & *Canis* Major, & opera *Francisci* de *Carraria* pax facta est de eo, quod Marchio fuit in auxilium *Frignani*. Societas facta alias, firmata est*. Duodecim *Veronenses*, tanquam conscii conjurationis *Frignani*, in *Castro Hostiliæ* carcerantur; qui tamen audaces interfecerunt Capitaneum, & ostenderunt *Veronæ* se rebelles. De hoc *Canis* Major plenus ira contra *Hostiliam* equitavit hostiliter. Rebelles sunt infimul, proditores cum *Castro* affidati redierunt. Hos omnes receptos ad fidem mors laquei, vel gladii trucidavit. Istis fuit sepulcrum magnus *Alex*. Propter hoc *Canis* Major non cessabat ab ira, inquirens conjurationis conscios. Vnde *Joannes della Scala*, tunc *Vicentiæ* Potestas, qui se assererat penitus innocentem, timens minas fugit *Paduam*, ubi obiit. In anno verò sequenti, mense *Septembris*, jussu Domini *Canis* suspenditur *Joannes de Marola*, nobilis *Vicentinus*, quem appellabat proditorem. Cum verò contra superstites amicos, & inimicos sæviret, dum cum uno famulo rediret a stupro, fuit in via publica interfectus per *Franciscum* Segnorem ejus fratrem, qui fugit *Paduam*, a Domino *Paduæ* receptus honorifice. Fuit hoc in MCCCLIX. die xiv. *Decembris*. Interfecto fratre cum tertio fratre *Aluino* a populo Dominus est factus *Veronæ*. Cum militia domini *Francisci* de *Carraria* per *Montagnanam* die xvi. dicti mensis equitavit *Veronam*.

C A P. XI.

MCCCLIV.

De Conjuratione facta contra Vicecomites.

Cum jam *Janua* esset in dominio *Vicecomitum*, propter eorum potentiam cæperunt formidare *Paduanos*²; *Veneti*, *Veronenses*, *Vicentini*, *Mantuani*, *Tarvisini*, *Regium*, *Mutina*, *Ferraria*, & aliæ Civitates, & loca. Vnde ab omnibus conjuratum est contra Archiepiscopum *Mediolani*, ferè Dominum totius *Lombardiæ*.

Revoluta anno Domini MCCCLIX. Domini *Mediolani* fecerunt exercitum contra *Mutinam*, Castra cæperunt, & etiam incluserunt cum foecis, & bastiis: Campana *Regii* destruitur: Insula *Suzariæ Mantuani* districtus comburitur. Sic in partibus illis dolores antiquissimi fuscitantur. Ex causa prædicta omnes infimul convenerunt in *Montagnana* mense *Junii*. In suum Capitaneum eligerunt *Franciscum* de *Carraria*, Juvenem strenuum, & audacem, ligæ totius defensorem, qui intimidus, & honoris

cupidus in bellando; tamen de consensu sui dilecti Patru³ Domini *Jacobini* annuit in prædictis. Legati nobiles pergunt in *Boemiam*, adventum *Serenissimi* Principis implorantes, qui tunc venire recusavit, & ait: *Italiam sumus*⁴ & *Mundi* universa scandala contemplati: sed digniores efficitur dignata consiliis, & plerumque consiliorum prolixitas largitur operibus brevitate. Ait enim *Octavianus primus Augustus*, futuros Principes instruendos, satis celeriter fieri, quicquid commodè gereretur.

Hoc tempore Comes *Landus*⁵ de *Suevia* cum quatuor millibus galeatis, & peditum multitudine, sicut latro *Romandiolum* vastavit, & se postea transtulit in *Tusciam*. Hunc procuravit habere magno stipendio totius *Ligæ* Capitaneus Generalis. De iis timuit *Joannes*⁶ de *Valezio* Capitaneus in *Bononia*, & imposita causa proditionis, *Bononiæ* jussu Archiepiscopi decapitantur XXX. de melioribus Civitatis. Quidam spoliati bonis fugierunt. Vnde *Bononia* rebellis Ecclesiæ sub jugo servitutis sit tranquilla.

Rebus dispositis sapienter, Dominus Capitaneus cum infra scriptis Nobilibus *Paduanis*, sci licet *Guidone* de *Maltraversis*, *Ludovico* *Forzate*, *Patario* de *Buzacharenis*, *Zanino* de *Peraga*, *Vgolino* de *Scrovegnis*, & aliis civibus electis die xvi. *Augusti* exivit *Paduam* cum exercitu, & ivit *Ferrariam*. Post hoc conveniunt infimul Capitaneus, & Comes *Landus*, qui suum exercitum triumphalem juxta *Bononiam* posuerunt, extra Civitatem omnia destruxerunt, & fuerunt in casu⁶ habendi *Bononiam*. Sed Comes *Landus* cum suis latronibus equitare distulit differendo. Post destructionem prædictam impugnaverunt bastias, quæ *Mutineses* tenebant inclusos, & obsederunt *Guastallam*. Tunc Capitaneus exercitus in suo alloquitur Consilio:

Non sine causa cogor *Comitis Landi* insidias formidare, qui dolose prohibuit habere *Bononiam*, contra bastias recusavit pugnare, & breviter recusat dolose nostris obedire mandatis. Sic deliberate cum *Paduanis* *Mantuam* equitavit, & Rectorem exercitus loco sui constituit dominum *Feltrinum* de *Gonzaga*, qui post hoc *Paduam* est reversus penultimo *Septembris*. Die vero V. *Octobris* obiit Archiepiscopus *Mediolani*, relictis in dominio Dominis *Maphæo*, *Galeatio*, & *Bernaboe*, Nepotibus ex fratre. De iis futuris fuit signum *Eclypsis Solis*, & terræ motus. Vult Deus per signa antè ostendere futura, quam veniant, ut humanum genus valeat præcavere.

Revoluta anno Domini, mense *Aprilis* dictus Dominus *Joannes Vicecomes* de *Valezio*, Vicegerens in *Bononia* pro Dominis *Mediolani*, sibi dominium usurpavit, & Dominis *Mediolani* sit rebellis. Post hoc fit pax, quæ in anno sequenti in MCCCLVI. mense *Februarii* detegitur simulata, quia contra Dominum *Bononiæ* detegitur conjuratio, ex qua morti capitibus condemnantur Nobiles infra scripti, quorum nomina sunt hæc. *Gulielmus* de *Arimundis* de *Parma*, Doctor & *Bononiæ* Potestas. Nobilis vir *Henricus Duca*, F. quondam nobilis Viri D. *Castrucii* de *Luca*, quondam Domini de *Luca*, *Pisis*, & *Pistorio*⁷. Domini *Bernardus*, &

13

&

³ Sui dilecti patru. P. sui, & dilecti patru. M. sui etiam dilecti patru.

⁴ Italiam sumus. V. Italica sumus.

⁵ Landus. M. Lando.

⁶ Et fuerunt in casu. Idem. Qui fuerunt in casu.

⁷ Et Pistorio. P. & in Pistorio.

VAR. AL. LECT. DUOR. PR. CODD. MUSS. ET PET.

1 Corruptio. V. Correctio.

2 Propter eorum potentiam cæperunt formidare Paduanos. V. cæperunt eorum potentiam formidare Paduanos, sine propter.

Legat. ad Casarem.

Verba Casarii recusanti in Italiam ingredit.

Comes Landus. Romandiolum vastat.

Joannes de Valezio. De Olegio. quibusdam. XXX Bononiensium mors. Al. Quidam fuerunt bonis spoliati.

Comitatus Francisci Carrariensis Capitanei. Guido de Maltraversis. Ludovicus Forzate. Patarius Buzacharenus. Zaninus de Peraga. Vgolinus Scrovegnus. Franciscus Carrariensis, & Landus Bononiam opprimunt. Guastallam obsident.

Feltrinus Gonzaga. Mors Archiepiscopi Mediolani. Maphæus, Galeatius, & Bernabos Vicecomites fratres ejus succedunt. Eclypsis Solis. Terræ motus.

Joannes de Valezio, Bononiam occupat.

Gulielmus de Arimundis. Henricus Duca, Castrucii F. Bernardus, &

Concordia inter Aldrevandinum & Canem. Addunt aliqui MS. Contra D. Mediolani Veronenses in carcerem conjuncti ob conjurationem Frignani.

Rebellium mors. Joannis Scaligeri mors.

Joannes de Marola Vicentinus.

Canis II. eadem. Franciscus Segnoriolus, & Aluinus frater Veronæ Domini.

Vicecomitum potentia. Conjunctio in eisdem.

Vicecomites contra Mutinam.

Franciscus Carrariensis Dux exercitus Fæderatorum contra Vicecomites.

Galeotus de Panico. Bonus de Vargnana. Hylarius de Zamorellis de Parma, Contestabilis¹ pro Domino Bernabore Vicecomite. Fuit hoc die XI. Januarii MCCCLVI. quia dicebantur voluisse Bononiam submittere Domi-

A no Bernabore prædicto. Amodo Dominus Joannes de Vicecomitibus (a) in omnibus sit rebellis qui ultimo Bononiam dedit Ecclesiæ, ut infra. **EXPLICIT LIBER DECIMUS.**

VAR. AL. LECT. DVOR. PR. CODD. MVSS. ET PET.
I Contestabilis. V. Conestabilis.

EMENDATION. LOCOR. ALIQV. AB OSII MANV.
(a) Dominus Joannes de Vicecomitibus. Locus mutilus, quem sic expleo. Dominus Joannes de Valezio Vicecomitibus, &c.

INCIPIT UNDECIMUS.

C A P. I.

MCCCLIV.

De Adventu Imperatoris Caroli in Lombardiam.

Henricus Comes de Lucemborg. Joannes ejus filius, Boemia Rex. Carolus Joannis prædicti F. Imperator.

Imperator Serenissimus Comes Henricus de Lucemborg genuit Joannem Regem Boemiæ: Joannes genuit Carolum. Quia de Primo, &

Secundo dixi supra¹, restant gesta Caroli, qui de consensu² Ecclesiæ contra Ducem Bavariæ, qui se dicebat Romanorum Regem, de voluntate omnium eligentium eligitur Imperator. Tunc Ludovicus dicebatur rebellis Ecclesiæ. Propter infestationem Vicecomitum Mediolani, Tusci, Lombardi, Veneti, Paduani, & Marchia Tarvisina Imperatoris procuravit adventum, suis Legatis, donis, promissionibus, precibus, & amore, qui omnino descendere recusabat. Viso tempore sui adventus, quod sibi esse prosperum confidebat, prius tamen de ejus adventu certiorato Francisco de Carraria, in Padua pro sacro Imperio Vicario Generali, subito de Boemia equitavit in Utinum³. Fuit hoc in MCCCLIV. Indictione septima die XIV.

Franciscus Carrariensis Vicarius Paduæ pro Imperio. Iter Caroli in Italiam. Comitatus ejusdem. Patriarcha Aquilejensis Caroli IV. Cal. F. Jacobinus Carrariensis. Feltrinus Gonzaga.

Caroli IV. adventus Paduam. Pietas ejusdem.

Octobris. Qui transiens per Sacile, Civie, Feltrum, die primo Novembris intravit Bassanum. In ejus comitiva erant Aquilejensis Patriarcha, ejus frater, Jacobinus de Carraria, Feltrinus de Gonzaga. Ejus adventu præfeto, Franciscus de Carraria ivit Bassanum, quem Imperator non tantum, ut suum Vicarium Paduæ recepit; imo ut filium. Jam absente a Padua Vicario Paduæ pro Imperio Aldrevandinus Estensis Marchio intravit Paduam, ubi stetit honorifice, donec equitavit, ubi erat Serenissimus Imperator. Tertio Novembris Imperator transiens per Cittadellam, post prandium factum in Villa Roduli, Paduam intravit pacificus per Portam Sanctæ Trinitatis. In ejus adventu tota Civitas exultabat. Imperator primo visitavit, & oravit in Ecclesia Cathedrali. Post hæc sedem suam posuit in Palatio Dominorum de Carraria, quorum sumptibus habuit curiam generalem. Limina Sanctorum Prodocimi, & Justine, & Beati Antonii cum oblationibus solemniter gaudio visitavit. In mensa secum habuit familiariter Nobiles de Carraria, Marchionem Estensem, quosdam Theutonicos⁴, & Dominum Patriarcham. Die VI. Novembris Dominus Imperator in Ecclesia Cathedrali Paduæ militem fecit

B Dominum Jacobinum de Carraria. De hoc fuit festum Paduæ: & Dominus Jacobinus, & Dominus Franciscus in ejus militia plurima dona contulerunt.

C A P. II.

Eodem Anno.

De prima Corona Imperatoris, & de Militia Francisci de Carraria.

R Ex Carolus die VII. Novembris equitavit Montemfelicem. In sequenti die Lignacum. Canis Major, præcius ejus adventus, occurrat, & se obtulit. Quem Imperator gratiosè recepit. Die sequenti equitavit versus Mantuam. Dum Imperator cum sua Curia in Mantua resideret, Domini Maphæus, Bernabos, & Galeatius Vicecomites, Domini totius fere Lombardiæ, miserunt Mantuam nobiles Legatos. Hi coram principe retulerunt, ab antiquo fuisse Vicecomites fideles Imperii, & etiam, quod Maphæus, avus Paternus prædictorum, fuerat auctor expellendi de Mediolano nobiles della Turre rebelles Imperii, ob quam causam Henricum de Lucemborg Serenissimus Imperator præfatum avum suum paternum Maphæum fecit suum Vicarium⁶, & quod in honorem Imperii, quasi totam tenuit Lombardiam. Juxta hoc obtulerunt munera, auxilia, & coronam ferream suis expensis, dum tamen secum non duceret suos rebelles. Eorum postulationibus annuit Imperator. Mense Novembris Imperator fecit militem Petrum Baduarium de Venetiis tunc Paduæ potestatem.

Anno Domini revoluto scilicet in MCCCLV. die ultimo Decembris, cum Imperator per Marchiam iter faceret, & jam transisset flumen Olei⁸, stans juxta confinia Cremonensium, suum in Campum super nivem, probum Virum, & Nobilem Dominum Franciscum de Carraria, qui continuo fuit cum Imperatore cum maxima comitiva, sedens in equo fecit militem; & cum palma eum percutiens super collum, ait: *Esto bonus miles, & fidelis Imperii.* Statim Nobiles Comites Theutonici descenderunt de equis, & eidem statim equitis imposuerunt calcaria. His Dominus Franciscus donavit dexteros, & equos alios de pulchrioribus, quos habebat. Post hæc Dominus Franciscus coram Principe milites fecit hos Cives suos, Patavicum de Buzacharenis⁹ ejus socerum, Ludovicum Forzate ejus avunculum, Zaninum de Peraga propinquum suum, & etiam generum Patari Givodonem de Castronovo, Ugolinum Scrovegnum, Gerardum de Nigris, Zambonum Dotum.

Sic

VAR. AL. LECT. DVOR. PR. CODD. MUSS. ET PET.

1 Dixi supra. V. scripsi supra.

2 De consensu. Deest in V. de.

3 Equitavit in Utinum P. equitavit in Utino. M. equitavit in Udene.

4 Quosdam Theutonicos. V. quosdam nobiles Theutonicos.

5 Die VI. Novembris. P. Die vero Jovis VII. Novembris. M. Die vero Jovis VI. Novembris.

6 Fecit suum Vicarium. V. In Mediolano fecit suum Vicarium.

7 Tenuit. V. tenuit.

8 Olei. P. Oji.

9 Buzacharenis. V. Buzacharinis.

Sic cum honore & gaudio, habita licentia Imperatoris, redire Paduam festinavit. Imperator statim post prædicta intravit territorium Cremonense. ei occurrerunt Nobiles Mediolani, & fere totius Lombardiæ¹. Qui per Cremonam, & alias Civitates, & loca Mediolani transiens, summo honore receptus, die iv. Januarii intravit Mediolanum. Eodem mense, & die Epiphaniæ in Ecclesia Beati Ambrosii, de licentia Summi Pontificis, per Archiepiscopum Mediolani corona ferrea² honorifice coronatur. In sua coronatione multos nobiles militavit. Tunc fuit lætitia publica Mediolani, & Curia generalis. His gestis Imperator ivit Pisas.

CAP. III.

Eodem Anno.

De Adventu Imperatricis.

Serenissima Imperatrix, filia Ducis Poloniæ, hoc ordine Paduam venit. Ejus adventus nuntius prævenit Patruus. Post quem Imperatoris Marescalcus cum quadringentis galeatis die XXI. Januarii intravit Paduam: die vero sequenti Archiepiscopus Boemiæ cum ducentis. Statim in die sequenti præfatus Archiepiscopus, & Nobiles de Carraria, & omnis Ecclesia cum militia universa, Sanctorum reliquiis, & omni genere symphoniarum, gavisi gaudio magno valde, Dominæ Reginæ occurrerunt. Quæ per Portam omnium Sanctorum venit Paduam. Ipsa regali³ more in cultu honestæ Reginæ cum quatuor nobilibus Dominabus sedebat in curru. Eam sequebantur Juvenes nobiles Civitatis cum pallio aureo, variis suffulto, & Nobilitas universa. Reliquæ vero Dominæ, Reginæ Comites, sequebantur in curribus. Talis ordo placuit universis. Imperatrix sedem posuit suam in Palatio principali Dominorum de Carraria, ubi Dominarum⁴, & Militum fuit continuo Curia generalis. Omnia erant Paduæ expensis magnis Dominorum. Regina juvenis annorum XVI. in moribus videbatur annosa. Die vero XXV. dicti mensis iter suum cepit versus Pisas, ubi tunc erat Dominus Imperator. Eam Dominus Franciscus de Carraria per suum territorium honorificè sociavit. Aldrevandinus Marchio eam duxit per suum districtum versus Mantuam: deinde honore debito ivit Pisas. Statim post hoc Nobiles Alemanni eum armis in maxima quantitate per Paduam transeuntes, subsequenter de die in diem equitabant* post Imperium. Sic Imperator in adventu suo pacificus, vires multiplicabat sapienter. Vnde Cato:

Quod flumen placidum est, forsan latet altior unda.

CAP. IV.

Eodem Anno.

De secunda Coronatione Imperatoris.

Imperator mense Martii de Pisas ivit Senas. Ibi constituit suum Vicarium. Florentia eum recipere recusavit; tamen multa donavit. His gestis ivit Romam, ubi habebat quinque, mil-

lia galeatos. De consensu Domini Papæ in Ecclesia Sancti Petri debito ordine⁵ cum Domina Imperatrice Imperator Corona aurea coronatur, V. die Aprilis, in festo Resurrectionis Domini Nostri Iesu Christi. In sua coronatione Imperator milites fecit mille, & quingentos, cum iis Rizardum, nobilem Comitem Veronensem. Hic expulsus de Verona stetit Paduæ magnificè sumptibus Minorum de Carraria. Imperator redire Pisas per Senas festinavit. Eodem mense, die XIX. Domini de Carraria pro honore Imperii fecerunt magnum festum. Vnde Dominus Jacobinus fecit Milites in Ecclesia Cathedrali Jacobum de Capite Vacca, plus annosum Bianchinum⁶ de Prata, sororis maritum, Gulielmum de Campo Sancti Petri, Vinciguerrum dictum Pulce de Conigliano, Albertum de Peraga⁷, ultimo alium senem⁸, scilicet Jordanum de Forzate. Hac causa fuit Paduæ magnum festum.

CAP. V.

MCCCLV.

De Conjuratone facta contra Imperatorem.

Cum Imperator in sua curia (a) sederet in Pisas, licentiam redeundi dedit suæ militiæ. Ex hoc suis amicis defecit spes salutis, quia Imperator expulsos de Pisas reducerat, ac etiam dicebat⁹, quod procurabat Lucam liberare de dominio Pisatorum. Per illos¹⁰ de Gambatortis, & alios Cives Pisarum, de scientia Florentinorum¹⁰, fuit contra Principem conjuratum. Media nocte clamor factus est contra Principem, ejus Palatio imponitur ignis. Imperator, & Imperatrix surgunt nudi: Theutonicorum, & Pisatorum, quos reducerat, fit concursus, & clamor. Imperatorem arma cepit, & contra rebelles pugnavit¹¹. Ultimo fuit victoria Imperii; tamen bene centum¹² Boemi fuerunt interfecti. Imperator illos de Gambatortis, & alios crimine læsæ majestatis arguit, quibus ait: Quisquis cum militibus, vel privatis contra nos sceleratam inierit factionem: imo solummodo cogitaverit, voluntate sceleris legis Juliæ majestatis reus est. Regis severa sententia, quos invenit in crimine manifesto, punivit gladio: eorum latas divitias confiscavit: comburuntur celsa palatia proditorum. Inter cæteros fuerunt præcipui Bartholomæus Lotus, & Cechus frater de Gambatortis (b)¹³, contra quos, & eorum sequaces lata fuit sententia, & executioni¹⁴ mandata per Dominum Melinum de Tolentino, Capitaneum, & Commissarium Serenissimi Imperatoris, Domini

EMENDATION. LOCOR. ALIQV. AB OSIMANV.

(a) Cum Imperator in sua Curia. Melius. Cum Imperator cum sua Curia.

(b) Frater de Gambatortis. Lego cum duobus laudatis alias Codd. Mss. Fratres de Gambatortis.

5 Debito ordine. P. debito honore.

6 Plus annosum Bianchinum. M. Plus annosum Bianchini.

7 Albertum de Peraga. V. Albertinum de Peraga.

8 Ultimo alium senem. P. Ultimo fratrem alium senem. M. ultimo fecit alium senem.

9 Ac etiam dicebat. V. ac etiam dicebatur.

10 De scientia Florentinorum. V. de scientia Florentiæ.

11 Contra rebelles pugnavit. V. contra rebelles Domini pugnavit.

12 Tamen bene centum. P. tamen ibi centum.

13 Frater de Gambatortis. V. Fratres de Gambatortis.

14 Et executioni. In V. deest. &.

VAR. AL. LECT. DUOR. PR. CODD. MUSS. ET PET.

1 Et fere totius Lombardiæ. V. & fere Nobiles totius Lombardiæ.

2 Corona ferrea. V. corona ferri.

3 Ipsa regali. V. Ipsa enim regali.

4 Vbi Dominarum. V. Vbi nobilium Dominarum.

Coronatio
ejusdem Ro-
mæ una
cum Impe-
ratrice.
Milites tum
ab eo facti.
Rizardus
Comes Veron-
ensis; pa-
tria pulsus
Paduam
concedit.

105

Jac. de Ca-
pite Vacca,
Bianchinus
de Prata,
Gulielmus
de Campo
S. Petri.
Vinciguerra
de Cone-
gliano.
Albertus Pe-
raga. Jorda-
nus Forza-
te. Equites
creati a Ja-
cobino de
Carraria.

Luca de
Pisanorum
ditione
* De Gam-
bacurtis alii.
Gambatortis
Pisani con-
jurant in
Casarem.

Sententia
Casaris con-
tra partici-
pes conjura-
tionis.
Damnati
proditoris
in Casarem.
Bartholo-
mæus Lo-
tus.
Cechus de
Gambatortis.
Melinus de
Tolentino
Capitaneus
& Commissa-
rius Impera-
toris.

Carolus IV.
adventus
Mediola-
num.
Coronatio
ejusdem.
Multi in ea
Milites crea-
ti.

Poloniæ
Dux. Isabel-
la Imperatrix
Patavium
accedit.
Honores;
quibus tum
excepta.

Laus ejus-
dem & Co-
municatus Pa-
duam dis-
cessit Pisas.

* Fortè me-
lius. Post
Imperato-
rem.

Florentia
Carolus
Imp. exclu-
dit.

mini Caroli Quarti, anno Domini MCCCLV. A die xxvi. *Medii.*

C A P. VI.

Eodem Anno.

De recessu Imperatoris, & D. Patriarchæ.

Recessus Imperatoris in Boemiam. Valcamonica.

Negotiis dispositis in *Pisis*, forsan *Italiae* infestationibus, & querelis, Dominus Imperator cogitavit redire *Boemiam*¹. Sic eodem anno, mense *Junii*, transitum faciens per *Lombardiam*, intravit Vallem *Valcamonicae*: qui per *Alemania* Pragam est reversus. Quid Deus sit facturus per ipsum, ipse novit, cui honor, & gloria in secula seculorum².

Patriarcha Aquilejæ, frater naturalis Caroli IV.

** Al. Commiserat. Bellum inter Patriarcham Aquilejæ, & Goritiam Com. Franciscus Carrariensis arbiter, eorundem discordias sedat.*

Prædicto mense *Aquilejensis* Patriarcha intravit *Paduam*, Frater naturalis Imperatoris, & honorificè habitus vit *Aquilejam*, cui Dominus Imperator *Felire*, & *Civie* * commisit in custodiam. Statim inter Patriarcham, & Comitum *Goritiam* immensum odium suscitatur, & bellum. Ambo depositis armis venerunt *Paduam* coram Magno *Francisco* de *Carraria*, qui electus arbiter tunc non potuit eorum litigium mitigare. Sic partes discordes recesserunt. Dominus *Franciscus*, Vicarius *Paduæ* pro Imperio, instantissimè procurabat pacem interponere inter partes, quam per suos Legatos obtinuit postulata. Eodem anno, & mense *Septembris*, absente ab *Vtino* Domino Patriarcha, Cives de *Vtino*³ occiderunt suos factores, & ei denegabant⁴ introitum. Eodem anno mense *Martii* tandem Dominus *Paduæ* concordium⁵ procuravit. Sic Patriarcha post annum *Vtinum*⁶ pacificè introivit.

C A P. VII.

De captione D. Jacobini, & vindicta Zamboni⁷.

In aliquibus MSS. hic explicit Lib. XI. & incipit XII.

Zambonus Dotus Miles sit a Franc. Carrariensi.

Margarita Gonzaga.

Homo de jure cadit in foveam, quam proximo præparavit. De hoc unum exemplum ostendam. Dum Magnus *Franciscus* de *Carraria*, Dux exercitus totius ligæ, cum suo apparatu armorum⁸ copioso contra *Bononiam* equitavit⁹ (de hoc supra scriptum est) eum sequebatur amicus simulatus, & perfidus hostis, qui blandis verbis eum veneno nequissimo extinguere cogitavit. Scivit Dominus *Franciscus*: nutu Dei hoc celavit in tantum, quod tempore suæ militiæ, de qua scribitur supra, *Zambonum* de *Dotis* cum aliis nobilibus sociavit in militia. Reversus domum cæpit Dominum *Jacobinum* patrum suum, quem tenuit in *Trabache* in carceribus, & in *Castro Baldo*, & in *Turre Montisilicis*. Eum cæpit in cæna, & ab eo scivit proditoris seriem, quam nemini propalavit. Dominam *Margaritam* de *Gonzaga* cum filio aniculo honorificè misit *Mantuam*. Dominus *Guidus*¹⁰ filiam suam, & nepotem recepit, filium

VAR. AL. LECT. DUOR. PR. CODD. MUSS. ET PET.

1 Redire Boemiam. M. redire ad Boemiam.

2 In secula seculorum. V. in secula seculorum. Amen.

3 De Vtino. M. de Vdino.

4 Et ei denegabant. Idem, & omnes denegabant.

5 Concordiam. V. Concordiam.

6 Vtinum. M. Vdine.

7 Hic in V. incipit liber XII. hoc titulo. Explicit liber Vndecimus, incipit Duodecimus.

8 Apparatu armorum. Deest secunda vox in M.

9 Equitavit. V. equitasset.

10 Dominus Guidus. M. Dominus Guido.

dicti Domini *Jacobini*. Fuit hoc MCCCLV. die xviii. mensis *Julii*.

Dominus *Marcus Cornelius*¹¹ incæpit regimen *Paduæ* die primo *Septembris*; die vero primo *Decembris* *Zambonus Dotus* ex jussu comparuit coram Domino, qui ait: O proditor, omnibus divitibus te ditiores feci, in honoribus te Nobilibus *Paduanis*¹² præferebam, & in tantam audaciam incurristi, vel'e Nos, & Nostros prodere, & *Paduam* suo privare Pastore? Qui negavit firmiter; sed statim a *Paulo Doto*, qui hanc proditionem detexit¹³, fuit convictus. Negare non potuit. Datur *Curia Potestatis*, qui fuit sponte confessus, quod de scientia Domini *Jacobini* prædicti, Nepotem interficere procurabat gladio, vel veneno. Publice datur in perpetuum carceri, bonis omnibus publicatis, die xviii. *Decembris*. Venenum¹⁴ publice exhibitum, fuit combustum. Mense vero *Junii* a suis agnatis occiditur. Post hoc, decreto Populi soli Nobili viro Domino *Francisco* committitur dominium Civitatis. Hæc sunt omnibus speculum, & lucerna, pessima consilia evitare, quia nulum est secretum, quod non reveletur: &

Sæpe sagittantem didicit referire sagitta.

Merito etiam *Zambonus* incidit in foveam, quam suo Proximo * præparavit.

C A P. VIII.

De adventu Regis Vngariæ.

Ladovicus Rex *Ungariæ* odio magno *Venetos* Lodiebat propter *Zadram*¹⁵, quæ est caput Regni sui. Primò contra *Tarvisum*, quod tenebatur a *Venetis*, misit duo mille¹⁶ galeatos in MCCCLVI. mense *Junii*. Fugiant coloni, fiunt cedes & prædæ, latent *Veneti* in *Tarvisio*. Nobilis miles *Franciscus* de *Carraria* munivit omnes passus, & Civitatem, timens forsan Regis adventum, & etiam nobilem misit legationem cum muneribus in Regis occursum. Hos Rex secum habuit honorifice, & benigne. Gualdana sæpe transibat *Musonum*, auferens prædam in *Paduano* districtu: tamen ab homicidio, & incendio abstinebat¹⁷. Erat hoc omnibus timor magnus. Dominus *Paduæ*, cupiens in omnibus Civibus suis providere, quærît consilium a Civibus, quid sit in tanto periculo faciendum. Consilio * in triduo jam peracto, consensu omnium, Regis amicitiam elegit habere. Hoc fuit *Venetis* odiosum, quoniam semper virtus parit invidiam. Comites *Tarvisii*, illi de *Vonico*, & alii Castellani, *Venetorum* fiunt rebelles. *Coniglianum* datur Regi obsidenti mense *Julii*. Rex vero potentissimus cum exercitu transivit *Plavem*, & obsedit *Tarvisum*. Erat enim Regis exercitus *Ungaris*, *Germanis*¹⁸, *Theutoniciis*, *Tartaris*, & aliis infidelibus copiosus. Traditur in exercitu fuisse equites centum milia. Propter ista non cessabat exercitus * contra *Zadram*, *Nonam*, *Istriam*, & alias Civitates, quas *Veneti* possidebant in *Crovia*, & *Dalmatia*.

Men-
striam.

11 Marcus Cornelius. M. Marcus Cornerio.

12 Paduanis. P. Paduæ.

13 Prodicionem detexit. M. Conjuratorem detexit.

14 Die XVII. Decembris. Venenum. V. Die XVII. Decembris venenum, &c.

15 Zadram. P. Jadrum.

16 Duo mille. Idem. duo millia.

17 Abstinebat. V. abstinebant.

18 Ungaris, Germanis. V. Ungaris, Cumanis.

Afolum tra-
ditur Vnga-
ria Regi.
Mel. Die
penultimo
Julii.

Miranum.

Legati Regis.

Joannes
Delphinus
Dux Vene-
tiarum.
Vngaria
Rex in Vin-
gariam re-
dit.

Mense Julii per Potestatem Venetum Castrum Asoli datur Regi. Eodem die penultimo Julii, Dominus Paduæ misit ad Regem nobilem legationem cum muneribus, & concordium fir- mum fit cum Rege. Ipse Rex, propter multi- tudinem suæ gentis, non poterat ordinare¹, ne auferrent prædam de Paduano districtu. Vnde Vngaros misit Miranum, & alios passus muni- vit, ne quis damnificaret Paduanos, & de hoc fecit edictum, & contra facientibus poenam sta- tuit capitale. Dedit etiam Paduanis licentiam, ut gladio se defendant. De iis misit Paduam suas litteras patentes. De cætero Dominus Paduæ munivit omnibus necessariis exercitum. Die V. mensis Augusti fuerunt Paduæ Legati Regis, Comes Palatinus, Archiepiscopus Patrasii, & Cancellarius Regis, Legati Venetiarum. Pro pace mediator fuit Dominus Paduæ, quæ non potuit expediri. Die XXVIII. obiit Dux Vene- tiarum, & eligitur Dux Joannes Delphinus, qui tunc erat clausus in Tarvisio. Rex eum libere cum honore ire permisit Venetias. Eodem men- se Rex equitavit Coniglianum, relicta parte sui exercitus, qui Tarvisium graviter infestabat, postea ivit in Vngariam.

Dominus Paduæ custodes revocavit, quos habebat ad passus Brentæ pro custodia. Benedi- ctus sit Deus, qui tantam gratiam dedit Duci Paduæ, quod sciret tanto periculo obviare. Omnes enim timebant mortem, fugam, & pau- periem, & quasi capillus non cecidit nutu Dei.

Marinus
Morefinus
Potestas Pa-
duæ.
Veneti Pata-
vinis sal-
adimunt.

Jo. de Man-
fredis Pote-
stas Paduæ.

* In aliqui-
bus. Quan-
titatem.
Caldo-
gnum.
Pugna inter
Venetos, &
gentem Re-
gis.

Marinus Morefinus incæpit suum regimen po- testariæ Paduæ die primo Septembris. Veneti in- dignati, asserentes Dominum Paduæ favere Re- gi, revocaverunt eum ante tempus, & dene- gaverunt sal secundum pacta, & fecerunt etiam alias novitates. Vnde eligitur Potestas Paduæ Joannes de Manfredis de Regio, qui suum offi- cium in anno sequenti, primo Februarii incho- avit. Veneti omnino contra stimulum calcitrare volentes, & se erigere contra Regem & Pa- duam, procuraverunt habere * societatem ma- gnam Theutonicorum, quam duxerunt Caldo- gnum², Vicentini districtus, & ibi stabat in otio expectans Brentam tumefactam labi. Gens verò

107 Regis ferox, & audax, quasi volatu natando per passum Fontanivæ, transierunt Brentam, & contra hostes pugnaverunt viriliter. Pauci occi- duntur, multitudo capitur, vel fugatur. Eodem anno, mense Octobris suspenduntur multi in Tarvisio, & Castrofranco, quos Veneti dicebant proditores. Domus Comitum prædictorum de- struuntur.

C A P. IX.

De captione Domini Jacobini de Carraria.

Habetur hoc
Capitulum in
uno tantum-
modo Codice
MS.
Jac. Philip-
pi Tomasi-
ni.
Verba Fran-
cisci, &
Jacobini de
Carraria.
Tempus do-
mini Jaco-
bini de
Carraria.

Dominus Franciscus de Carraria die Sab- bathi XVIII. mense Julii hora XX. cum multis armatis insultum fecit D. Jacobino de Car- raria ejus patruo, tunc secum infimul domi- nanti, eo cænante in quodam ejus Broilo. Et tunc D. Jacobinus surrexit a cæna volens au- fugere, dicens: Quid est hoc? Et D. Franciscus ei dixit: De persona nolite timere, sed ego tanto tempore fui sub vestra custodia, volo quod amodo sitis sub mea. Et eum captum misit in Castro de

VAR. AL. LECT. DUOR. PR. CODD. MUSS. ET PET.

1 Propter multitudinem suæ gentis non poterat ordi- nare. V. propter multitudinem, suam gentem non pote- rat ordinare.

2 Caldognum. P. Coldonum. M. Coldognum.

3 Desideratur totum hoc capitulum in V.

A Trabache, deinde in Castrobaldo, demum in Rocha superiore Montisilicis, ubi post multos annos diem suum clausit extremum. Prædictus autem D. Jacobinus dominaverat cum præfato ejus Nepote annis quinque, mensibus sex, diebus viginti sex.

C A P. X.

De Gestis post Treguas.

Mense Octobris in Regem, & Venetos tre- guæ statuuntur per quinque menses. His muntis de pace magna fuerunt colloquia absque fructu. Post hæc Comes Palatinus, mense Ju- nii, cum exercitu venit Coniglianum. Mense Junii Saravallum fame superatum datur Regi. In adventum Comitis occurrit nobilis legatio Paduana (a)⁴. Eos Comes secum habuit reve- renter, & ex parte Regis Domino Paduæ ob- tulit auxilia contra omnes. Hic Comes die XX. Junii obsedit magnificè Castrumfranchum. Tra- bucha undique circuibant. Erant etiam de Pa- dua gentium auxilia, & subsidia victualium. Tempore hujus pestis Cives quasi omnes spon- te fugiebant de Tarvisio. Nobilibus verò erat

C Civitas a Venetis interdicta. Agricola ad Deum clamabant: Recordare Domine, quid accidit no- bis, & respice opprobrium nostrum. Hereditas nostra versa est ad alios, & absque Civitate exu- lamus. Iniquitates parentum nostrorum portamus in Civitate. Senes, & Juvenes defecerunt a nobis. Omne gaudium est fugatum. Iratus, es contra nos

D vehementer. Convertere Domine, & innova dies nostros, sicut antè, & miserere nobis. Vngari au- xilio bannitorum Tarvisii in palatis Venetorum multoties cæperunt navigantes. * Vnde palata clauduntur a Venetis. Magnus Comes, & Ve- neti iterum habuerunt de Pace colloquia, qui fuit Paduæ, & in omnibus de consilio Magni- fici de Carraria procedebat. Hic Comes recef- sit ab obsedione Castrifranchi die XXII. Se- ptembris. Die primo Decembris Legati Veneto- rum incæperunt iter suum ad Regem, & tunc Dominus Paduæ Vicarium suum Dominum Bartholomæum Legum Doctorem de Placentinis de Parma cum aliis Nobilibus misit similiter causa impetrandæ pacis cum Venetis. Interim Abbas S. Michaelis de Zadra⁶ cum scalis in- duxit per muros gentem Regis in Zadram, sed primò intraverunt viri fortissimi, & milites so- cii Domini Paduæ⁷. In platea de nocte partes pugnaverunt viriliter, & ultimò obtinuit Gens Regis Vngariæ⁸ Civitatem, excepto Castro die XVII. Septembris datur Nona Regi fame con- sumpta usque ad commestionem equorum. Rex vero cum gaudio de Buda descendit in Zadram, qui Castrum jussit multoties impugnari⁹. Ve- neti volentes adhuc contra stimulum calcitrare, ad partes Nervese miserunt milites sexcentos, & pedites circa mille. Ii prædam maximam defere- bant¹⁰. Vngari Dei auxilio incæperunt pugnam.

E In-

F

G

H

I

K

L

M

N

O

P

Q

R

S

T

U

V

W

X

Y

Z

A

B

C

D

E

F

G

H

I

K

L

M

N

O

P

Q

R

S

T

U

V

W

X

Y

Z

A

B

C

D

E

F

G

H

I

K

L

M

N

O

P

Q

R

S

T

U

V

W

X

Y

Z

A

B

C

D

E

F

G

H

I

K

L

M

N

O

P

Q

R

S

T

U

V

W

X

Y

Z

A

B

C

D

E

F

G

H

I

K

L

M

N

O

P

Q

R

S

T

U

V

W

X

Y

Z

A

B

C

D

E

F

G

H

I

K

L

M

N

O

P

Q

R

S

T

U

V

W

X

Y

Z

A

B

C

D

E

F

G

H

I

K

L

M

N

O

P

Q

R

S

T

U

V

W

X

Y

Z

A

B

C

D

E

F

G

H

I

K

L

M

N

O

P

Q

R

S

T

U

V

W

X

Y

Z

A

B

C

D

E

F

G

H

I

K

L

M

N

O

P

Q

R

S

T

U

V

W

X

Y

Z

A

B

Interim *Vngari Conigliani* equitaverunt versus *Tarvisum*, ut hostibus obviarent, vel fugerent in *Tarvisum*¹. Ducentos *Vngari* occiderunt, vel caeperunt, quasi omnes fugierunt. Forsan quinquaginta plaustra armorum miserunt² *Paduam*, inimicis omnibus spoliatis. Fuit hoc MCCCCLVIII. die XIV. *Januarii*.

CAP. XI.

De Pace facta inter Regem, & Venetos.

Pax inter
Venetos, &
Vngariæ R.
opera
Carrariensis

Conditiones
pacis.

Deus Omnipotens visitavit *Venetos* tempore *Primæ* guerræ *Zadræ*³, & *Januæ*. Ipsi vero non cognoverunt disciplinam. Vnde potentiam Regis contra eos provocavit, qui manifeste videntes, se non posse resistere tanto Regi, inclinati coram Rege rogaverunt pacem. Rex ad preces Domini *Francisci* de *Carraria* obtulit pacem istam, quod Dominus Dux, & Commune *Venetiarum* omnes Civitates, & Castra sita in *Crovia*, & *Dalmatia* libere debeant relaxare, & quod in suis litteris de cætero Dominos *Dalmatiæ*, & *Croviæ* se non debeant nominare. Ipse verò Rex contra obtulit⁴, quod tenebat in *Episcopatu Tarvisi*. Hanc pacem magis necessariam, quam utilem, Dominus Dux, & omnes Cives laudaverunt. Alia pacta non scribo, quæ multa sunt (a). Fuit hoc MCCCCLVIII. Indictione XI. in Civitate *Zadræ*, quæ est caput Regni *Ungariæ*. Habuit in totum Rex, quod optabat, ab utraque parte omnia sunt fideliter confirmata, & adimpleta.

Legati Ve-
netorum
ad Car-
rariensem.
Carrariensis
profectio
Venetias
perhonorifi-
ca.

Strata.

Carrariensis
sum ad
Venetias
D. Pauli.
Carrariensis
a Duce Ve-
netiarum
ut Dux
exceptus.

Petrus Tri-
visanus, &
Andreas
Contarenus

EMENDATION. LOCOR. ALIQV. AB OSII MANV.
(a) Alia pacta non scribo, quæ multa sunt. Quidni melius, quia, pro quæ, ut legamus. Alia pacta non scribo, quia multa sunt.

VAR. AL. LECT. DUOR. PR. CODD. MUSS. ET PET.
1 Et hostibus obviarent, vel fugerent in *Tarvisum* Desiderantur hæc in V.
2 Vel caeperunt, quasi omnes fugierunt. Forsan quinquaginta plaustra armorum miserunt, &c. V. Vel caeperunt quasi omnes, fugierunt quinquaginta forsân, multa plaustra armorum miserunt, &c.
3 *Zadræ*. V. *Jadræ*, ut infra, & alibi.
4 Contra obtulit. V. Communi obtulit.
5 Die IV. Junii. P. Die III. Junii.
6 In ejus occursum Nobiles *Venetorum*. P. & ei obviam Nobiles *Veneti*.
7 Usque *Stratam*. Idem, usque ad *Stratam*.

A *arenus*, Procuratores *S. Marci*. Pro Communi *Paduæ* *D. Zilius de Casali*, legum Doctor. Inter alia convenit per publicum Instrumentum, quod Dominus *Paduæ* habere debeat, sal a *Venetis*, quantum velit, & de eo facere suum vellet. Eoque tempore Dominus *Paduæ* in conviviis omnes Majores Civitatis pavit, & tenuit Curiam generalem, ubi fuit tanta copia victualium, quod tota Civitas potuit satiari. Dominus Dux tantum honorem contulit Domino *Paduæ* in convivio, & in omnibus, & similiter Cives omnes, quod fertur publice, nunquam nullum Nobilem in *Venetis* honorem similem recepisse. Cum gaudio fuerunt hæc *Paduæ* publicata die XVI. Junii⁸.

B

CAP. XII.

Tenor Privilegii concessi Domino Paduæ per Regem Vngariæ.

NOs Ludovicus, Dei gratia Vngariæ, Dalmatiæ, Croviæ, Romæ⁹, Serviciæ, Galitiæ, Lodomeniæ, Chomanæ, Bolgariæque Rex: Princeps Salernitanus, & honoris Montis sancti Angeli Dominus, notum facimus præsentibus literas inspecturis, quod, quia Magnificus (b) Dominus *Franciscus* de *Carraria*, pro Sacro Romano Imperio Civitatis *Paduæ*, & districtus Vicarius generalis, amicus noster carissimus in guerris, & discordiis, quas cum Domino Duce, & Communitate *Venetiarum* habuimus, nobis adhæsit contra eos. Volentes igitur de periculis, & damnis, quæ ex hoc occurrere possent libenter, & liberaliter providere, ipsum cum terris, locis, & subditis suis in pace, & concordia, ad quam cum ipsis devenimus, Sancti Spiritus gratia perpetuo duratura, inseri fecimus, & includi sicut patet in privilegiis ex hoc confectis, & latius emanatis. Idcirco promittimus eidem absque omni dolo, & fraude, ac tactis Sacrosanctis Euangeliis¹⁰, & præstito corporali Sacramento¹¹, quod si dicti Dux, & Communitas *Venetiarum*¹² præfatum Dominum *Franciscum*, occasione prædictæ adhæSIONIS, aut alias modo, causa, vel colore aliquo quesito, vel invento, in suorum dispendium promissorum, & juramentorum, invadere ipsum, vel suas terras, loca, & subditos ultra pacta, inter eos olim habita, offendere conarentur, ipsi Domino *Francisco* personaliter, vel subsidiis gentis nostræ, ac aliis auxiliis, vel juvaminibus¹³ astabimus opportunis¹⁴; suasque terras, & loca, & subditos defensare curabimus, Duce Deo, contra ipsos: & generaliter contra quoslibet alios, cuiuscunque dignitatis, præminentie, conditionis, & status existant, nemine penitus excluso, vel excepto, qui eundem Dominum *Franciscum* invadere, & (ut præmittitur) suas terras, & subditos aliquo qualiter offendere niterentur. Ita tamen, & taliter, quod præfatus dominus *Franciscus*, nulla sub fiducia præsentium, discordias, vel guerras moveat, nobis irrequisitis, harum sub nostræ Majestatis, & Domine Regine genitricis nostræ carissimæ, ac

F

(b) Quod quia Magnificus. Deletem hic quia.
8 Die XVI. Junii. V. Die XI. Junii.
9 Romæ. P. Regi M. Romæ.
10 Tactis Sacrosanctis Euangeliis. P. tactis Sacrosanctis Ecclesiis.
11 Corporali Sacramento. V. Corporali juramento.
12 Communitas *Venetiarum*. V. Communitas *Venetorum*.
13 Vel juvaminibus. P. & juvaminibus.
14 Offendere conarentur, ipsi D. *Francisco* personaliter, vel subsidiis gentis nostræ, ac aliis auxiliis, vel juvaminibus, &c. Desiderantur hæc in M.

Procuratores
D. Marci
Zilius de
Casali.
Pactum de
Sale inter
Venetos, &
Carrariensem.
Curia Fran-
cisci Carrariensis
Venetis.

Littera Vn-
gariæ R. pro
Carrariensis.

ac Prælatorum, & Baronum nostrarum subscriptorum¹ sigillis, & testimoniis litterarum. Nomina autem eorundem Prælatorum, & Baronum nostrarum, qui præmissæ nostræ provisioni, & dispositioni interfuerunt, sunt hæc. Venerabiles Patres, Domini Nicolaus Fregonensis, locique ejusdem Comes perpetuus: alter Nicola Colbotensis², aule nostræ Cancellarius, Archiepiscopi Ecclesiarum. Petrus Posnonenfis³ Ecclesiæ Episcopus. Ladislaus Præpositus Calmenfis, comes Capellæ nostræ. Magnifici Viri, Nicolaus Congh, Regni nostri Palatinus, & Judex* Comanorum.

* Al. Chomarchorum,

VAR. AL. LECT. DVOR. PR. CODD. MVSS. ET PET.

¹ Et Baronum nostrarum subscriptorum M. & Baronum nostrarum infrascriptorum.

² Colbotensis V. Colotensis.

³ Posnonenfis. V. Bosnonenfis.

A Tyto⁴ magister Chavernicorum nostrarum Regalium. Leustachius Regni Sclavoniæ Vicarius generalis. Joannes Chus Dalmatiæ, & Crovatiæ Banus. Leudius magister dapiferorum, & pincernarum nostrarum. Magister Simon, filius Mauricii, Comes Bosonienfis⁵. Joannes filius quondam Palatini Comes Siculorum de Vrsan. Nicolaus filius Lach. Comes Celimen. Thomas frater Archiepiscopi Strigonienfis, & Petrus Dominus Judar, Comes de Saarus, & Castellanus de Siofceru⁶, dilecti, nobiles, & fideles. Data Budæ Mense Madii die V. anno Incarnationis MCCCLVIII. Regni autem nostri XVII.

B

⁴ Tyto. M. Thicbo.

⁵ Comes Bosonienfis. M. Comes Rosonienfis.

⁶ De Siofceru. Idem. de Sciofceru.

FINIS HISTORIÆ GVLIELMI ET ALBRIGETI CORTUSIORUM, DE NOVITATIBUS PADUÆ ET LOMBARDIÆ.

I N D E X

Nominum Propriorum, Rerum memorabilium & Chorographicus.

A.

Bbas S. Cypriani de Murano, 35. E. S. Justine, frater Albertini Mussati, 26. A. 45. C. mittitur in exilium cum duobus filiis spuris, ibid. Nihil à Marsilio Carrariensi exorat, 70. A.

S. Mariæ de Abbazia, 41. E.

S. Michaëlis Zadra, 146. D. Zadram prodit Ungariæ Regi, ibid. E.

Abbatia, 10. C. 18. C. 24. F. 29. A. 41. F. 81. D. datur Paduanis ab Esensibus, 10. C. iisdem eripitur ab eisdem, 29. A.

Abbatissa, soror Ubertini Carrariensis, jugulatur ob stuprum, 106. A.

Acclamatio, moriatur, moriatur, 76. A. Populi Paduani delato civitatis dominio Jacobino de Carraria, 131. A.

Actio Venetorum, & Ungariæ Regis apud Cæsarem, 133. B. finis ejusdem, ibid.

Ada, 6. E. 100. D. pons ejusdem, 7. A.

Admonitio Osi de conditionibus hujus Operis, Post Præfationem novam. Autoris, quod Potestatibus subditi esse debeamus, 117. A.

Aduardus Angliæ Rex, 119. A. pugnat contra Philippum, Franciæ Regem, & eundem vincit; obsidet & capit Cales, 119. C.

Adventus Comitis Ananiæ Paduam, 110. B. Principum Theutonicorum ad eandem cum Karintie Duce, 42. A.

Advocati Tarvisini, 43. C.

Advocatus Tarvisii, 46. E. fuga ejusdem, & insidiæ contra patriam, ibid. victoria, 47. A. domus ejusdem everritur Mastini Scaligeri jussu, 93. D.

Aggeres Tergulæ, & Brentæ quando, & à quo facti, 109. C.

Alba, 119. C.

Albericus de Romano, 2. B. 8. B. ejusdem immanitas in Tarvisinos, 2. C. obsidetur ab eisdem in S. Zenonis Castro, 8. B. alloquitur ante mortem uxorem, filios, & Commilitones; obitus ejusdem, & una cum illo interitus familiæ de Romano, ibid. C. 9. A.

Albertinus Carrariensis, Jacobi F. 94. B. Pendisum mittitur in carcerem jussu Jacobi, nepotis Ubertini Carrariensis, 114. B.

Gottola, 114. C.

Mussatus, Poëta, in admonitione Osi de conditione hujus operis, post Præfationem novam, 15. B. 41. E. Legatus Paduanorum interest coronationi Henrici VII. Imperat. Mediolani, 12. E. adit eundem pro deditione Paduæ, 14. A. Hortatur Paduanos ad parendum Cæsari, 14. D. Capitur à Cane Scaligero, 22. B. Fugit à patria, 26. A. Legationem obit in Tusciam, in Alemaniam, 39. B. Ad Ludovicum Bavarum, 44. A. E. Legatione rediens Vicentiæ subsistit, 44. C. Filius ejus in exilium mittitur, 45. C. Relegatur Clugiam, 45. D. 57. A. Obitus ejusdem, 57. A.

Albertus de Bacholinis, Tarvisinus, 60. C. Damnat capite ob conspirationem contra Scaligeros, 60. D.

de Castello, 12. D.

de Peraga, 142. B. Creatur Eques à Jacobino Carrariensi, 142. B.

A Ponte, 21. B. mors ejusdem, 21. B.

Scaliger, 9. D. 97. B. 81. A. Capitaneus Veronæ, 9. C. Intrat Vicentiam; offert se Paduanis, 9. E. Creatur miles à Cane, 58. A. Succedit eidem, 59. C. Recipit dominium Paduæ, 60. B. Init concordiam cum Duce Karintie, 61. E. Ejus uxor comitatur filiam Siciliæ Regis, 70. F. Restituit Seravalle Rizardo de Camino, 71. E. Equitat contra Parmam, & eandem obtinet, 72. C. Opitergium invadit, 75. E. Potitur Camino, 76. B. Cedit Venetos ad Mestre, 77. A. Dominium ejusdem, 81. A. Capitur, 83. F. Deducitur ad Venetos, 87. B. Supplicat pro salute Marsilio Carrariensi, 87. B. Status ejusdem mutatio, 87. D. Dominatur Paduæ, & Tarvisii cum Mastino fratre, 89. F. Liberatur à carcere juxta pacta pacis, 97. E. 99. E. navigat Veronam, 100. A. adoritur Mantuam, 105. D.

G. & A. Cortusii.

K 2 AL.

INDEX NOMINUM PROPRIORUM,

Albrighetus Cortusius, in admonitione ad Lectorem & in Elogiis clarorum Virorum. Potestas Feltri, ibid. creatur eques à Guecilo de Camino, ibid.

— De Manfredis, 51. A. patrem & fratrem Faventia pellit; decapitatur Bononiæ, 51. B

Albuinus Scaliger, Vicarius Imperialis Veronæ & Vicentiæ cum Cane fratre, 14. B

— alter Scaliger, Segnorii frater, 137. C. Veronæ dominatur, cum fratre, 137. D

— alter Scaliger, filius naturalis antiqui Canis, 136. D. mors ejusdem, 136. D

Aldrevandinus Campanatus, Judex Antianorum Paduæ, 85. E. Gratias agit Venetis, & Florentinis nomine Populi Patavini, 85. E

— Episcopus Paduæ, 99. E. redit Paduam Avenione, 99. E. interest translationi B. Antonii, 127. C

— Estensis Marchio, 10. B. implorat auxilium Paduanorum contra fratrem, 10. B. Dominatur Mutinæ, 134. C. queritur cum Venetis de pace inita cum Januensibus, succedit Obizoni in imperio Ferrariæ, 134. C. tradit Vigozolum Carrariensibus, 135. E. auxiliatur Frignano Scaligerorum notho 136. B. occurrit Carolo IV. Imper. Italiam adeunti, 139. D. deducit Imperatricem Mantuam, 141. D

Aldrighetus de Castrobarcho 37. C. legationem obit pro Scaligeris, 37. C. uxorem ducit Catharinam de Scrovegnis, 106. A

Aleardus de Basiliis 30. C. Legationem obit ad Austriæ, & Karintiæ Duces, 32. C. Item ad Cesarem 39. B

Alemania, 108. D. 110. D. 113. D. peste afficitur 124. D

Alexandria, 120. D

Allocutio Canis Scaligeri ad extrinsecos Paduanos, 32. D. Francisci de Carraria adversus Comitem Landum, 138. D. Marfilii in Consilio Paduæ de Civitate Cani donda, 55. F. ejusdem ad Pop. Paduanum, 85. B.

Aloysius de Rovalone, 136. D

— Judex, Florentinorum Orator ad Marsilium Carrariensem, 85. A

Altechini Paduani, 15. B. 20. C. excidium eorundem, 20. D

Altinerius de Azonibus, 27. B. 46. E. Potestas Paduæ, 32. D. 35. A. Virtus ejusdem, 35. A. Statua eidem in Palatio publico Patavino posita, 35. C. favet Samaritanæ, uxori Tolberti de Camino, 46. D. ejusdem cædes, 47. B

Alto pallum Lucani districtus, 98. A. datur Comuni Florentiæ, 98. A. 100. A

Ambio, 119. B

Andreas Contarenus, Procurator D. Marci, 147. E

— Dandulus, Venetiarum Dux, 108. D. Jurisperitus insignis, 108. E. donat Veneta Civitate Jacobum Carrariensem, 117. B. obitus ejusdem, 133. E

— Magister militum Canis, 36. B. mors ejusdem, 36. B

— Maritus Joannæ primæ, Apuliæ Reginæ 115. C. suspenditur a Principe Taranti, & Duratii Comite 115. C

— Maurocenus, sive Morefinus, 77. B. Legationem obit ad Marsilium Carrariensem, 84. D. fit Potestas Paduæ 87. E. præficitur custodiæ Tarvisini districtus 86. F. Legatus accedit ad Ubertinum Carrariensem post Marsilii mortem, 91. D

— Morefinus alter, cognomento Zucha 96. A. Capitaneus Venetorum, creatur eques ab Arnaldo de Verich, 96. A. pugnatur contra Zadrenses 118. B. fit Potestas Paduæ, 120. D. obit peste, 125. C

Andreas de Rubeis, 116. A. verba ejusdem ad Henricum de Lucio, 116. B

Andreasius Rubeus, 98. C

— Secundogenitus Ungariæ Regis, 122. F. ducit uxorem Joannam, neptem primogenitam Roberti Apuliæ Regis, 122. F. uxoris consilio strangulatur, 123. A

Angaranum, 9. C

Angelus, servitor Episcopi Domino suo fidus, 54. A. capitur, mox & solvitur, 54. B

Anguillaria, 82. A

Anna Malatesta nubit Ubertino Carrariensi, 103. B

Anoale,

Ansedisius Guidotus, Vicarius Paduæ, 3. E. immanitas ejusdem. Urbe capta fugit, 3. E.

— De Schinellis, 9. D

D. Antonius, 119. D. miracula ejusdem, 119. D. 128. D. translatio, & templum, 127. C. audit Pater Paduæ, probe ulciscitur contemptorem suum, 128. C

Antonius Bezogus, 19. E. moritur in tormentis, 19. E

— Boteghinus de Zacchis, 25. A. cædes ejusdem, 25. A

— De Cancellariis, Thebaldi F. 136. D. mors ejusdem, 136. D

— De Carmegnano, 14. E. cædes ejusdem, 15. A.

— De Curtarodulo rebellis Paduæ, 18. C. creatur eques a Cane Scaligero, 24. B. domus ejus ab extrinsecis everruntur, 31. B

— Filarolus, Potestas Paduæ, 24. F

— De Flumicello, 110. A

— De Lucia, 86. D. 97. A

— Peregrinus Beatus, 9. C. annus ejusdem obitus, 9. C

— De Sufiraga, sive de Fufiraga, Dominus Laudæ, 12. C

— de Vicoargeris, 14. A. Legationem obit nomine Paduanorum ad Henricum VII. Imp. pro deditone Paduæ, 14. A

— De S. Vito, 33. F. Obitus ejusdem, 33. F

Anuli abstractio, 101. E

Aponum, 20. A. impugnatur à Scaligero, 20. A

Apparatus Canis contra Karintiæ Ducem, 42. C

Paduanorum contra Montemfilicem, 89. A

Apulia 122. A. 123. A. regitur à Ludovico Ungariæ Rege, 123. B

Aquila, 120. D. ea potitur Ludovicus Ungariæ Rex 123. A

Aquilæ Imperiales Paduæ, 57. B

Aquileja, 70. B. 129. B

Aquilejensis Patriarcha pugnatur contra Hezerinum de Romano, 5. A. 9. E. Vide etiam Nicolaus Aquilejensis Patriarcha &c. Beltrandus de S. Genetio Paganus della Torre.

Aragonæ Rex societatem inicit cum Venetis contra Januenses 132. C. adversatur tractatui pacis inter eosdem; dimicat contra Januenses, & eosdem vincit, 133. C

Archiepiscopus Boemiæ, 141. B

— Paduæ, 127. C

— Mediolani, 127. A. Vide etiam Joannes Vicecomes.

— Patrafi, 145. B.

— Strigonensis, 150. A

Archole, 18. D. comburitur, 18. E

Aretini opprimuntur à Perusinis, & Florentinis, 73. E. Legatos mittunt ad Scaligeros, 73. E

Aretium deficit à Florentinis, 108. B

Argenta, 49. E. 119. E. 135. A. datur Legato Ecclesiæ, 51. D. 64. E

Ariminum 69. B. 103. B. 135. A

Arnaldus de Verich creat equitem Andream Zucham Morefinum, 96. A
 Arquada exurit, 96. A
 Articus advocatus Tarvisii, 26. F. Noalis Dominus, 26. F. Castrum suum prodit Cani Scaligero, 37. A
 Asolum, 27. A. 41. B. datur Com. Goritiæ à Cane Scaligero, 29. C. 32. E. occupatur à Guezilo de Monfirmo, 27. A. restituitur Com. Goritiæ, 38. D. venit ad mandata Alberti Scaligeri, 60. C. deficit ab eodem 80. B. datur Ungariæ Regi, 145. A
 Asse, 12. C. 115. C. 120. D
 Atex, 10. C. 89. C. 92. F. 104. C. 136. C
 Athenæ, 108. B
 Athenarum Dux 107. E. creatur Florentiæ Dux, Lucam Pisanis concedit, revocat exules Florentinos in patriam, populares opprimit, Florentia pulsus Athenas redit, 107. E
 Attila, Ungariæ Rex, 123. B. cupit coronari contra Ecclesiam, Paduæ Regem pellit, incendit Marchiam Tarvisinam usque Pergamum 123. B
 Auctor Legationem obit ad Scaligeros nomine Patriæ, 73. D
 Avenione, sive Avenio, 50. D. 51. C. 54. E. 96. B. 99. E. 121. C. 133. E. Pontificum Rom. sedes, 123. D
 Austria, 19. E
 Auxilium Paduanis transmissum à Goritiæ Comite, 30. E
 Aycardinus de Capite Vaccæ, 15. A. Vide etiam Echardinus de Capite Vaccæ,
 Azzo de Azzonibus, Altinerii filius, 47. B
 — De Corrigio, 70. C. 73. E. 86. E. 95. D. Legationem obit pro Scaligeris ad Summum Pontificem Benedictum XII. 72. B. Item ad Venetos pro iisdem, 76. D
 — De Delesmaninis, 116. A. mors ejusdem, 116. B
 — Estensis Marchio, 5. A. E. 7. C. 9. D. 80. F. 105. A. Dissidet ab Aldrevandino fratre post mortem patris, 10. A. Fratrem Franciscum pellit, 10. D. bello petitur ab eodem; Frescum filium naturalem sibi successorem creat; obitus ejusdem, 10. E. Vigozolum indebite occupat, 100. B
 — Vicecomes, Galeatii F. 50. E. 63. A. 66. C. 69. A. Vicarius Mediolani post mortem patris, 50. E. deficit à Ludovico Bavaro, 50. F. Mediolani Dominus, 61. B. pugnat contra Bononienses; Marcum patrum interficit, 61. B. paret Boemiæ Regi 63. A. donat Urceorum mœnia Scaligeris, Bergomum obsidet, 63. E. renuntiat treguis Boemiæ Regis, 70. B. Cremonam recipit a Ponzone de Ponzonibus 70. D. conjurat contra Boemiæ Regem, 71. A. Como, & Laude potitur, 72. E. Placentiam obtinet, 78. E. negat auxilium Scaligeris, agit de pace inter eosdem & Venetos, 79. A. B. conspirat adversus Scaligeros, 80. F. 83. B. 88. B. Brixienses 88. B. Mediolano pellit Loderisium Vicecomitem 100. C. obitus ejusdem, 102. F
 Azzones, 46. E

B.

BAduarii, 11. B
 — de Baduariis exitus, 11. C
 Bajamons Theopolus, 11. B. conjurat contra patriam, 11. B
 Baldus de Pojana, 88. F. 94. B
 Barbæ diu ferendæ, ac tandem deponendæ mos, 100. D
 Barbaranum, 19. E
 Bardi Florentini pelluntur à patria, 105. A. 107. E. revocantur ab Athenarum Duce, 108. A
 Barnabos de Macharuffis, 22. B. mors ejusdem, 22. B

Bassanelli castrum à Cane conditum, 28. E. 30. E. 36. C. capitur, & evertitur à Paduanis, 36. C. turris ejusdem, 28. E. fovea à quo ducta, 34. A
 Bassanum, 8. A. 19. A. 32. B. 34. E. 51. F. 95. C. 110. D. Paduæ se subjicit, 8. A. offertur Comiti Goritiæ, 29. C. petitur à Cane, 29. E. munitur a Comite Goritiæ, 32. B. datur ab eodem Cani, 38. D. datur Venetis, & ab iisdem Ubertino Carrariensi, 97. E. ejus ager evertitur, 95. C
 Baricus de Lengua de Vacca, Legum Doctor, 12. E
 Bartholomæa de Scrovegnis, Marsilii Carrariensis uxor, 69. C. obitus ejusdem, & sepultura, 69. C
 Bartholomæus Gradenicus, Dux Venetiarum, 103. A. obitus ejusdem, 108. D
 — Lotus, 142. D. Supplicium eidem illatum, 142. E
 — Naturalis Canis Scaligeri, 60. D. conjurat contra Germanos, carceri perpetuo mancipatur, 60. D
 — à Palatio, 17. C. mors ejusdem, 17. C.
 — De Placentinis, Parmensis, & Legum Doctor, 146. D. Vicarius Francisci Carrariensis, Legationem obit ad Ungariæ Regem, 146. D
 — de Schinellis, 9. D
 Bassianinus de Sufiraga, sive Fisiraga, Dominus Laudæ, 12. C
 Bastardi Canis Scaligeri duo 58. A
 Bastardus de Campo S. Petri, 51. F
 Baterii Bononienses, 67. D
 Bavaria, 19. E
 Baxianenses, 15. D
 Baylardinus de Nogarolis, 24. F. recipit Montagnanam nomine Canis Scaligeri, 25. A. Potestas Vicentiæ, 42. C. Legationem obit pro Cane Scaligero ad Ludovicum Bavarum, 51. D. deducit Thadæam Carrariensem Veronam, 57. C. Capitaneus exercitus Vicentini contra Tarvisinos, 59. C. Potestas Paduæ, 60. C. 75. A
 — De Polenta, 19. F. privatur Ravennæ dominio à fratribus; capit eosdem, & carceri mancipat, 120. A.
 Beatrix de Corrigio, uxor Marsilii de Carraria, 69. D. adit Clugiam, mox Veronam post mortem viri, 91. E
 — Uxor Comitis Goritiæ, 40. E. regnat Tarvisii post mortem viri, 40. E
 Beccadelli Bononienses, 67. D
 Belcharus Legum D. 25. D. Domus ejus evertitur, 25. D
 Belli tempus inter Paduanos, & Canem Scaligerum, 56. A. clades tali tempore consecuta, 56. A
 Bellum civile Paduanorum, 19. F. 42. F. 44. D. contra Saracenos, 70. E. Scaligeros, 75. D. Florentinos, & Scaligeros 76. C. inter Paduanos, & Florentinos Lucæ causa. 106. B. Regem Franciæ, & Angliæ 109. D. 119. A. Vicecomites, Estenses, & Scaligeros, 115. A. Venetos, & Zadrenses, 117. E. Carolum Andegavensem, & Manfredum Filium Frederici Imp. 122. B. eundem Carolum, & Conradinum Civile Romæ, 122. C. inter Christianos, & Turcos juxta Smirnas, 125. C. Regem Angliæ, & Francos; Regem Ungariæ, & Apulos; Regem Boemiæ, & Bavaros, 125. C. Vicecomites, & Florentinos, 132. A. Venetos, & Januenses, 132. B. 145. D. Patriarcham Aquilejæ, & Cometem Goritiæ, 143. B. Venetos, & Ungariæ Regem, 144. C. Vide etiam Pugna.

INDEX NOMINUM PROPRIORUM,

- Bellunæ Mons, *vide* Mons Bellunæ.
 Beltramus Catelanus, 21. A. Mors ejusdem, 21. B
 Beltrandus Gualconus, Patriarcha Aquilejensis, 128. F. Diffidet à Goritiæ Comite; interficitur dimicans contra rebelles, 129. A
 — De S. Genitio, Aquilejensis Patriarcha, 70. B. Paduæ honorifice excipitur transiturus in Aquilejam, 70. B. occupat Castrum Vallis, 71. A. pugnat cum Venetis; pacem cum iisdem init; fugat Rizardum de Camino, 71. B
 — Legatus Ecclesiæ, 67. B. alloquitur Boëmiae Regem, 67. B. Bononiam liberat, & munit, 67. B. Romandiolam, & Marchiam ad Ecclesiam revocat; Castrum Forte Bononiæ condit; studium inibi reformat; Bononia pulsus Florentiam deducitur ab Episcopo ejusdem urbis; Avenionem tendit, 67. B
 — De Rubeis, F. Rolandi, 101. E. uxorem ducit Saram, filiam Gulielmi de Campo S. Petri, 102. B. 115. A. obitus ejusdem, 115. A
 — Alter de Rubeis, filius Superioris, 115. A
 Belvisinum, 104. C. capitur ab Ubertino Carrariensi, 104. C
 Benedictus XII. Pont. 67. B. 72. creationis ejusdem in Pontificem tempus, 67. E. dicebatur antea Jacobus Cardinalis de Tolosa, Paduam subjicit interdicto, mox eandem liberat ut insontem, 67. E. obitus ejusdem, 107. A
 Bergamum, 7. C. 49. E. sub Vicecomitibus, 49. E. datur Azoni Vicecomiti 63. A. tradit semet Joanni Boëmiae Regi, 63. A
 Bernabos Vicecomes, Luchini nepos, 127. A. Mediolani Dominus 129. C. uxorem ducit Reginam, filiam Mastini Scaligeri, 129. C. 136. B. favet Cani Scaligero II. contra Frignanum notum, 136. B. pacifice Veronam intrat, 136. B. succedit Joanni Archiepiscopo patruo in dominio Mediolani una cum fratribus, 138. D. se offert Carolo IV. Imper. 140. C
 Bernardus Justinianus, Potestas Paduæ, 114. F
 — De Panico 138. F. mors ejusdem, 138. F
 — Ramezius de Nervariis, 41. D. occupat Seravalle nomine Canis, 41. D. creatur ab eodem Paduæ Potestas, & eques, 56. E
 Bertoldus Estensis Marchio, 61. A. uxorem ducit filiam Rizardi de Camino, 61. A. creatur eques à Guicilione Advocato Tarvisii, 65. C. Francisci Marchionis pater, 134. E. Sororem habuit nuptam Ugolino de Scrovegnis, 135. A
 Bertutius Gradenicus, 91. D
 Bezega, 17. F
 Bianchinus de Camino contra Hezerinum, 5. A
 — alter de Camino, F. Tolberti, 46. D. privatur Castro portu Buffoleti, 46. D
 Bianchini de Camino, major, & minor, 69. A, minor jugulatur à Nepote, 69. A. Filii ejus duo, Rizardus, & Gerardus, 71. E
 — De Porcilia, 117. B. ducit uxorem filiam Gulielmi Dentis, 117. B
 — De Prata, 142. B. creatus eques à Jacobino de Carraria, 142. B
 Bobium, 120. D
 Boëmia, 106. E
 Boëmiae Rex, F. Henrici VII. Imp. 48. A. favet Ludovico Bavaro, 48. A. Vide etiam Joannes, Boëmiae Rex.
 Bojo diripitur, 33. B. erant ibi domus illorum de Vigontia, 33. B
 Bolgaria, 148. B
 Bolzanum 32. B. C. 121. A. destruitur à Carolo IV. Imper. 121. A
 Bona femina, soror Finæ uxoris Francisci de Carraria, 135. B. nubit Zanino de Peraga, 135. B
 Bonalbergum, 18. E. comburitur, 18. E
 Bonconventum, 19. D.
 Bonettus de Malavicina, 82. F. 89. F. vulneratur Mirani, 82. F. impetum facit in Conradinum de Buchis, 88. B. intrat Civitatem novam Brixiae, 88. B. fugit inde Veronam, 88. B. Capitaneus Tarvisii Tarvisum ipsum consignat Venetiarum Duci, 99. E. honorificè Paduæ excipitur ab Ubertino Carrariensi, 99. E. it. Veronam, 99. E. Parma pellitur, & capitur ad fidem, 105. D. Legationem obit pro Mastino Scaligero ad Ubertinum Carrariensem, 109. A
 Bonifacius de Flumicello, 109. F. mors ejusdem, 110. A
 — De Pojano, Potestas Montisilicis, 34. E
 Bonincontrus, Legem Doctor, 131. C. mors ejusdem, 131. C
 Bonmassarus à Collo, 13. B
 Bononia, 18. B. 51. B. 54. E. 58. D. 61. C. 104. E. supplicat Legato Ecclesiæ, 67. B. vexatur à Marchionibus Estensis, & Passarino de Bonacossis, 67. B. quandonam in singulari dominio fuerit, 83. A. interdicatur sublato studio litterarum 84. A. patet Theutonicorum rapinis, 108. C. subjicitur Pepulis, 131. C. evertitur à Romandiolæ Comite; devenit in potestatem Domini Mediolani, 131. D. Deficit ab Ecclesia, 138. B. traditur eidem à Joanne de Valerio, 139. A
 Bononienses, socii Paduanorum, 22. C. in se arma vertunt, 67. D. subjiciunt sese Domino Mediolani, 131. E. eorum aliqui, numero triginta, capite mutilantur prodicionis ergo, 138. B
 Bonus Franciscus de Campanatis, 94. B
 — Franciscus de Nigris, 94. B. revocatur in patriam à Jac. Carrariensi, 114. D
 — De Vergnana, 139. A. mors ejusdem, 139. A
 Bornicus, sive Bornius, de Samaritanis, Potestas Paduæ, 18. B
 Bossius de Dovaria 6. C. 7. D.
 Bovolenta, 40. A. 52. A. 77. D. F. 80. D. 83. C
 Brandalise, sive Brandalisius de Gozadinis, 67. C. conjurat contra Legatum Ecclesiæ, 67. C. Bononiæ Rector pellitur à Thadæo de Pepulis, 82. F. curat, ut expellatur Legatus Pontificis, 84. A
 Bravii cursus annuus Paduæ, 92. F. cur institutus, quo die celebratus, 92. F. Bravii cursus alter in honorem Jacobi Carrariensis, 117. E
 Brazolum, 18. D. devenit in Potestatem Paduanorum, 18. D.
 Brendola, sive Brendole, 95. C. defecit à Scaligeris, 95. C. datur Cani à Carrariensibus, 135. E.
 Brenta, 21. A. 42. D. E. 52. B. 77. B. F. 80. D. 82. C. 145. D. aggeres ejus quando, & à quo facti, 109. C
 Brentella quando facta, 21. B
 Brixellum, 70. C. obsidio ejusdem, 70. C
 Brixianus de Buzzacarinis Potestas Montisilicis, 23. F. prodit Montemilicem Cani Scaligero, 23. F
 Brixia Vetus, 69. C. 75. F. 78. A. 81. A. 87. C. 115. C. 120. D. ab Hezerino traditur exterminio, & ruinae, 7. C. capitur ab Henrico VII. Imp. 13. D. se dat Joanni Boëmiae Regi, 62. E. occupatur à Mastino Scaligero post discessum Regis, 63. C. accedit imperio Vicecomitum, 88. A
 — Nova, 87. C. 88. B. divisa maximo muro tempore regiminis Marfilii de Carraria, 88. A. Castrum ejusdem, 88. B

RERUM MEMORABILIMUM ET CHOROGRAPHICUS.

Brixienſes, 59. A. 87. F. 88. B. ſavent Cam
contra Tarviſinos, 59. A. ſeſe dedunt Joanni
Boëmiæ Regi, 62. E.
Brogdus de Cornio, Potestas Paduæ 23. C
Brudigenſes, 33. F. mors unius de Brudigine,
33. F.
Brulaporcum, 35. D. datur Com. Goritiæ, 35.
D. comburitur à Ribaldo, milite Canis, 43. C
Bruzigana, 83. D
Buda, 146. E. 150. A
Burbulum datur Paduanis ab Eſtenſibus, 10. C
Burgus Beregæ, ſive Bericæ Vicentiæ, 24. A
— S. Domini aſſignatur Azoni Vicecomiti à
confœderatis contra Regem Boëmiæ, 72. A.
Idem Azo eundem obtinet à Scaligeris, 74. B
— S. Felicis, 64. A. obſidetur à Raynaldo
Marchione Eſtenſi; liberatur à Carolo, F.
Joannis Boëmiæ Regis, 64. A
— Fortis, Mantuani diſtriſtus, capitur à Le-
gato, 61. C. mox à Paſſarino de Bonacoſſis,
61. C
— S. Petri Vicentiæ, 21. D
Buſanum Lucani diſtriſtus, 98. A datur Com-
muni Florentiæ 98. A. 99. F

C.

Cædes Paduæ per tumultum, 45. D
Cagnolus, Baſtardus Canis, 58. A. crea-
tur ab eodem miles, 58. A
— De Nogarolis filius Baylardini, 58. A.
creatur eques à Cani Scaligero, 58. A
Calao, 10. B. C
Caldognum, 145. D
Cales, 119. C. obſidetur, & capitur ab Angliæ
Rege, 119. C
Caloceri Monachi, 112. D
Calubrium, Carlubrium alibi, 129. D
Caminates, Domini Tarviſii, 9. D. 69. A.
73. D
Caminum datur Scaligeris, 76. C. D. ever-
titur ab iſdem, 79. A
Campanile S. Antonii de cælo taſtum, 115. E
Campus Martius Vicentiæ, 10. A
Candia reduſtur ad Venetos, 107. D
Canis Scaliger adimit Vicentiæ Paduanis, 13.
A. 90. C. Vicarius Imperialis Verone, & Vi-
centiæ cum Albuino fratre, 14. B. hoſtis Pa-
duanorum 14. C. punit Vicentinos, qui patriam
Paduanis prodere nitebantur, 15. C. fugat Pa-
duanos Quartefolum, 17. C. Aponum impu-
gnat, 19. F. Montem Galdam obtinet; equitat
uſque ad portas Paduæ, 20. A. ſtudet paci
cum Paduanis, 21. D. fugat eoſdem à Burgo
S. Petri Vicentiæ; tentat adoriri Paduam; pa-
cem init cum Paduanis, 22. A. ſternit eoſdem
apud Vicentiæ, 24. A. potitur Montefilice,
Eſte, & Montagnana, 23. E. intrat Pleba-
tam, 25. B. Magnus audit, 26. B. Tarvi-
ſium obtinet, 26. E. recedit inde pace inita cum
Goritiæ Comite; ſtudet ſibi adjungere Marchio-
nes Eſtenſes, 27. C. ſermo ejusdem contra Pa-
duam; literæ ejusdem ad Jacobum de Carra-
ria, 27. E. bellum repetit contra Paduanos;
caſtrametatur in Burgo S. Crucis; potitur Tur-
ri Baſſanelli; caſtrum inibi ædificat; via plana
Paduam circuit, 27. F. Citadellam obtinet,
29. E. Baſſanum petit à Paduanis, 30. B.
Calliditas ejusdem, 31. A. neptem ſuam Ver-
dam nuptui tradit filio Guezilionis de Camino,
filiam vero dicti Guezilionis Chechino nepoti
ſuo, 32. E. præſumit intrare Paduam furti-
ve; allocutio ejusdem ad extrinſecos Paduanos
33. E. tentat intrinſecos necare ſame, 34. A. du-
cit ſoveam à ponte Baſſanelli uſque ad flumen,
quo Venetias itur; juxta pontem de Grayciis

caſtrum exſtruit, 35. F. ejusdem virtus 36. B.
hortatoria ad Commilitiones; fuga, & ſalus ob
equum Villici, 36. A. Felitre occupat, 38. E. po-
ſcit per Legatos Vicariatum Paduæ à Duce
Auſtriæ, 38. A. Civie occupat, 41. D. mu-
nit ſe contra Karinthiæ Ducem, 42. C. recipit
in fidem villas Pedeverdæ. 43. C. caſtrameta-
tur in Conſelvo, 43. D. Plebatum totum in-
cendit; poſt treguas nihilominus detinet Pedever-
dæ villas occupatas ante; compromittit coram
Ducibus Auſtriæ, & Bavariæ, 44. B. Cene-
dam obtinet, 46. A. intereſt colloquio Triden-
ti habito cum Bavaro à rebellibus Eccleſiæ,
49. E. dominium ejus tunc temporis; petit iterum
Vicariatum Paduæ; intereſt coronationi Bavari
Mediolani, 50. A. accipit ab eodem dominium
Mediolani, & totius Lombardiæ, 50. F. exu-
les Paduanos jurat contra intrinſecos, 52. B.
Paduæ dominium acceptat, 55. D. excipit ho-
norificè Maſſilium de Carraria, Vicarium ſuum;
liberaliter excipit Paduanos; ignoſcit Tiſoni de
Campo S. Petri, & Philippo de Peraga; creat
Capitaneum forenſis militiæ Paduæ Marchio-
nem Spinetam; Potestatem vero Bernardinum
de Nervariis, Veronam redit; Curiam inibi magnam
decernit, 55. D. ditat Maſſilium de Carraria exu-
lum Paduanorum bonis, 57. A. equites multos
creat; ejusdem imperium anno MCCCXXIX. Tarvi-
ſium obſidet, & acquirit, 58. A. morti proximus
nepotes ſibi ſucceſſores creat, 59. C. morſe ejusdem,
59. D. 90. E. vir probus, & prudens. 59. E.
poſt Veronam ſibi totam Marchiam ſubjugavit,
mores ejusdem, 59. E. expulit de Felitre Guezil-
lium de Camino, nec non & Rizardum ejus fi-
lium de Saravalle, 71. D. Furtive Montemſi-
licem capit 90. D. potitur Padua, 90. E
— Scaliger alter, Maſſini F. 129. F. dedu-
citur Paduam à Jacobo Majore Carrarienſi;
uxorem ducit filiam Ludovici Bavari, 130. A.
equitat in Alemaniam, 136. A. pellit Frigna-
num nothum invaſorem domini ſe abſente; equi-
tat contra Hoſtiliam; perſequitur participes con-
juratiſonis contra ſe initæ, 137. B. occurrit Ca-
rolo IV. interficitur à Franciſco Signorio fratre,
137. C
Capitaneus Hoſtiliæ, 137. B. cædes ejusdem,
137. B
— Maritimus Januenſium navigat contra Ve-
netos, & eoſdem otiantes domat, 133. E.
134. A
— Noalis, 37. A. decapitatur juffu Canis,
37. A
— Rhodi, 114. A. cædes ejusdem, 114. A
— Populi eligeſatur in rebus perditis,
25. B
Capitulum Generale Fratrum Minorum Venetiis
anno MCCCXVII. 119. D
Captivorum permutatio, 92. A
Carcerati Veronenſes liberantur, 99. B
Caritas frumenti magna Paduæ, 103. E
Carlubrium devenit in poteſtatem Caroli IV. Impe-
ratoris, 121. A. Calubrium alibi nominatur.
Carolus Andegavenſis, 122. B. creatur Siciliæ,
& Apuliæ Rex; privat Manfredum regno, &
vita; ſuperat, & capite mutilat Conradinum,
nepotem Frederici Imp. unà cum Auſtriæ Du-
ce; pietas ejusdem, 122. B
— Duratii Dux, 123. A. Ludovicum Un-
gariæ Regem Neapolim introducit; interfici-
tur ab eodem, 123. A. Vide etiam Duratii
Dux.
— Secundus, ſucceſſor Caroli Andegavenſis,
122. E
— Tertius, Ungariæ Rex, 122. E. Vide
etiam Ungariæ Rex.

INDEX NOMINUM PROPRIORUM,

Carolus Quartus, filius Boëmiæ Regis, 63. A. uxorem habuit sororem Regis Franciæ, 63. A. præficitur à Patre Parmæ, adversatur Scaligeris, & Estensis pugnantibus contra Mutinam, 64. A. liberat ab hostibus Burgum S. Felicis, 64. B. mittitur Veronam à patre, 66. D. equitat inde Tridentum; Karinthiam administrat, 82. E. potitur Civie, & Feltræ, 82. E. 87. C. 126. B. conjurat contra Scaligeros, 83. B. Venetis, & Florentinis simul fœderatis auxilia transmittit, 87. D. includitur in pace inter Venetos, & Scaligeros, 99. A. capit Cumule, 104. B. pascit corpus patris ad sepulturam ab Angliæ Rege, 119. C. eligitur Imperator contra Bavarum, 120. E. 139. B. sperat ultionem de Comitissa Tyrolis; Tridentum equitat, & Maranum; Bolzanum evertit; Boëmiam repetit; invistit Ungariæ Regem, cui filiam traderat in uxorem; commendat Jacobo Carrariensi Civitates suas; mortuo Bavaro fidelitatis juramentum accipit ab Alemaniæ Principibus, 120. F. reconciliat Romano Pontifici Nicolaum Tribunum Romæ, 121. D. pugnat contra Bavaros, 125. C. vocatur in Italiam, 132. A. 139. B. creat equites legatos à Venetis ad se missos, 133. B. pius Imperator conciliat Venetos cum Ungariæ Rege, 133. B. Curia ejusdem Mantuæ, 134. B. iter & comitatus ejusdem in Italiam, 139. C. adventus ejusdem Paduam; Pietas ejusdem; in eadem urbe hospitio excipitur à Carrariensibus; creat equitem Jacobinum de Carraria; itinera ejusdem alia, 139. D. accessus Mediolanum, 141. A. coronatur ibidem in Ecclesia S. Ambrosii; uxorem aliam habuit Isabellam, F. Poloniæ Ducis; Vicarium dat Senis; excluditur à Florentinis; coronatur Romæ corona aurea unâ cum Augusta, 141. A. pugnat contra rebelles Imperii Pisis, 142. C. sententia ejusdem contra participes conjurationis contra se initæ in eadem urbe; redit in Boëmiam, inde Pragm, 142. D.

— Valefius, F. Philippi Regis Francorum, 109. D

Carraria, 81. A. 91. C

Carrarienses tyrannidem affectant, 20. B. potentia eorundem, 26. B. pugnant cum Paulo Dente, & eundem fugant, 45. A. inimicitias Venetorum incurrunt, 144. C

Carrociium Paduanum, 9. D

Casale majus, Cremonensis districtus, 58. C

Cassani pons, 6. E

Castellæ Rex eligitur Imperator, 6. B

Castellani Fori Julii deficiunt à Patriarcha Aquilensi, 129. B

Castellanus libertus, & Gastaldio Advocati, 102. B. tradit Castrum de Noale Venetis, 102. D

Castrofranchani multi puniuntur à Venetis ob prodicionem, 145. E

Castrum Baldum, 10. A. 25. E. 81. D. 143. E. 146. A. datur Venetis, & ab iisdem Ubertino Carrariensi, 97. E. 99. E

— Barchum, 78. A

— Campi S. Petri restituitur Tisoni à Cane, 56. D. adimitur Marsilio Carrariensi à Tisolino de prædicto Campo, 80. A. controversiæ de eodem inter Gulielmum Campisanperium, & Ubertinum prædictum permittuntur arbitrio Ducis Venetiarum, 101. C. adjudicatur Ubertino Carrariensi, 101. D

— Carpis, 74. B

— Estensis Rochæ quandonam, & cujus jussu captum, 102. E

— S. Felicis adimitur Marchioni Estensi, 115. B

Castrum Forte Bononiæ, 67. B

— Franchum Bononiense, 63. A

— Franchum Tarvisini districtus, 42. B. 83. C. datur Venetis ex tractatu pacis, 97. E. 99. E. obsidetur à Comite Palatino, 145. E

— Montis, 63. D. datur Scaligeris, 63. D.

— S. Petri Bononiæ, 131. D. capitur à Romandiolæ Comite, 131. D

— Salinarum quandonam, & quorsum ædificatum, 75. D. 77. D. evertitur à Venetis, 77. E

— Vallis adimitur, mox & restituitur Venetis à Patriarcha Aquilejensi, 71. B

— Venetorum oppositum Castro Salinarum, 75. D

— S. Zenonis deficit à Scaligeris, 80. B. Vide etiam S. Zenonis Castrum.

Castrutius de Interminellis, rebellis Ecclesiæ, 48. E. Dominus Lunæ & Pistorii, 48. E. pugnat cum Raymondus Rectore exercitus Ecclesiæ, & eundem capit, 48. E. fit Vicarius Pifarum à Bavaro, 50. C. Lucam rediit tempore Henrici VII. 62. A. carceri traditur ab Ugitione de Facola; libertati redditur; Pistorium capit; creatur à Bavaro Vicarius illius Lucæ & Pistorii, 62. B. Pistorii, Lucæ, & Pifarum Dominus, 74. D. 138. F. Parmam administrat pro Scaligeris, 81. Obiit Lucæ, 62. C. filii ejusdem tres, 74. D. Favent iidem Pisanis contra Florentinos, 106. B

Casus dementis correptio est sapientis, 137. A

Catherina de Scrovegnis, neptis Ubertini Carrariensis, 106. A. nubit Aldrigheto de Castro Barcho, 106. A

Catina Scaligerorum in Pado juxta Hostilium, 75. D

Cavarzere, 82. B

Cavea Giberti, 107. C

Cechus de Gambatortis, 142. C. supplicium ejusdem, 142. C

Celeriter satis fit, quidquid commode fit, 138. A

Ceneda devenit in potestatem Canis, 46. A

Cerrum, 10. C. 10. C

Cervarchium, 17. B. 51. F. 52. B

Cesaltum, 69. B

Cesena, 43. B

Chartæ Laborerium Paduæ, quando captum, 102. F

Chechinus Scaliger ducit in uxorem filiam Guizelionis de Camino, 32. E. Asolum, & Montebellunam aufert Theutonicis, 32. E. fugit à Basanelli Castro, 36. C

Chomania, 148. B

Christiani uno, & eodem tempore in armis in quinque locis, 125. C. contra Turcos, 125. C. eorundem clades, 113. A

Cittadella, 21. A. 41. C. 122. C. 123. D. 129. D. 139. E. offertur à Paduanis Comiti Goritiæ, ut sibi subveniat, 29. C. devenit in potestatem Canis, 29. C. restituitur Paduanis, 38. D. defecit à Scaligeris, 80. B

Ciocius de Bardis, Florentinus, 91. D

Civie, 41. C. 50. A. 59. A. 92. D. 139. D. occupatur à Cane, 41. D. devenit in potestatem Caroli, filii Joannis Boëmiæ Regis, 82. E. 87. D. 104. B. 121. A. 126. D. regitur ab Hendrigheto de Mongai pro Imperio, 126. D. occupatur à Jacobo de Guaignio; adimitur eidem à Cane; restituitur Imperio à Jacobo Carrariensi, 126. D. custoditur pro eodem Imperio à Patriarcha Aquilejensi, 143. B

Civile bellum Paduanorum, 20. E. 44. E

Civitas Veteris Constantini, 132. B

Clades inaudita passim, 124. C. Paduanorum tempore belli, inter se & Canem, 56. B. Gentis Mastini Scaligeri apud Longare, 93. C. Venetorum ad Mesire, 77. A. à Januensibus, 134. A

Clara

Clara de Camino, uxor Comitum Rambaldi, 80. E
 Clarelus de Buglis, 15. A. 25. B. cædes ejusdem, 15. A
 Clariotus, Capitaneus Castrum S. Petri, 80. B
 Claves Paduæ præsentatæ Marsilio de Carraria in signum Domini, 55. E. Scaligeris & Legatis Aretinorum, 73. E
 Clemens V. Papa, 12. C. 13. E
 — VI. Papa, 107. A. 123. D, conciliat inter se Ludovicum Ungariæ Regem, & Ludovicum, fratrem Ruberti Principis Taranti, 124. A. jubet deferri Lauream Theologiæ Fr. Matthæo Ord. Heremitarum, 129. D. mittit exercitum Imolam, 131. C. obitus ejusdem, 135. C
 Clericus de Malitiis, Capitaneus Montisgaldæ, 20. A
 Clugia, 35. D. 45. D. 57. A. 91. E. 117. D
 Clugienfes, 77. D. Salinarum castrum dant Venetis, 77. E. magnificè excipiunt Legatum Ecclesiæ, 127. C
 Clusa, 67. A. 118. E
 Colle, Lucani districtus, 98. A. datur Communi Florentiæ, 98. A. 100. A
 Colloquium Canis Scaligeri cum Ludovico Bavarum, 50. F. Bavarum Tridenti, 49. E. 51. A. Boëmiæ Regis cum Legato Ecclesiæ, 63. A. Scaligeri, & aliorum juxta Urceos, 63. D. Marsilii Carrariensis cum Venetis, 87. B. Ubertini Carrariensis Lendenariæ, 104. D. ejusdem Marchionis Estensis, & Joannis de Pepulis Rhodigii, 104. D. Ubertini prædicti, & Mastini Scaligeri, 109. B. Jacobi II. de Carraria cum Mastino præfato, 115. E
 Colonia, 9. C. 109. A. B. evertitur, 9. C. comburitur à Paduanis, 15. C
 Columnienfes pugnant contra Tribunum Romæ, 121. F
 Columnienfes se dant Mastino Scaligero, 68. B
 Columnium devenit in potestatem Mastini Scaligeri, 68. B
 Comes S. Bonifacii, 18. E
 — De Chiaramonte, sive Claramonte, 74. C. 75. F. Capitaneus forensis militiæ, & Ecclesiæ rebellis, 74. D
 — Colalti, 46. E. favet Rizardo de Camino, 46. E. deficit à Tarvisinis, 57. B
 — Duratii, 115. C
 — DeFalimberg, 34. F. 43. A. 46. A. Capitaneus Paduæ, 43. A
 — Goritiæ; Vide Henricus, Goritiæ Comes.
 — de Lansone, 119. B. Obitus ejusdem, 119. B
 — De Miniato, Rector exercitus Ecclesiæ, 65. C. capitur à Marchionibus Estensibus, 65. C. redimit se mille florentis, 65. F
 — Palatinus, 145. B. 146. B. offert Francisco Carrariensi Domino Paduæ auxilia adversus hostes, 146. B. obsidet Castrofranchum, 146. B
 — Romandiolæ, ducit exercitum Ecclesiæ Imolam, 131. C. capit Joannem de Pepulis, Bononiæ Dominum; potitur Castro S. Petri; Bononiam evertit, 131. D
 — Salviæ, 119. B. obitus ejusdem, 119. B
 — De Savoia, 63. A
 — De Speg, 89. F. transit à Mastino Scaligero ad Venetos, 89. F
 — Taranti, 115. C
 — Urbini, 103. C
 Cometes, 83. D
 Comitatus Isabelle de Fleſco, 120. B

Comites Colalti deficiunt à Scaligeris, 76. E
 — a S. Salvatore deficiunt à Scaligeris, 76. E
 — Tarvisii deficiunt à Scaligeris, 76. E
 Comitissa Goritiæ, 46. E
 — Tyrolis, uxor Joannis F. Boëmiæ Regis, 120. F. 126. B. nupsit deinde Marchioni Brandenburgensi, 126. B
 Compromissum Paduanorum, & Canis coram Ducibus Austriæ, & Bavarum, 44. B. Venetorum, & Germanorum in Bavarum, 93. D. in Ducem Venetorum de Castro S. Petri, 100. B. Malatestæ, Domini Arimini, de controversiis inter se, & Ferrantinum de Malatestinis in Ubertinum Carrariensem, & Marchionem Estensem 100. B. in Ludovicum Bavarum, ejus filium, & Ubertinum Carrariensem de controversiis inter Episcopum Tridenti, & Xicum de Caldenatio, 111. C. in Franciscum Carrariensem, Vicarium Imperii Paduæ, de discordiis inter Patriarcham Aquilejæ, & Com. Goritiæ, 143. B
 Comum, 68. F. 73. E. 115. C. 120. D. devenit in manus Azonis Vicecomitis, 72. E
 Concilium Generale Paduæ anno MCCCL. 127. D
 Concio Jacobi de Carraria ad populum Paduanum, 28. B
 Concordia inter Albertum, & Mastinum Scaligeros, & Karinthiæ Ducem, 61. E. Scaligeros, & Joannem Boëmiæ Ducem, 62. F. Aldrevandinum, & Canem, 135. F
 Concordium opera Luchini Vicecomitis, 104. E. 137. A. Ludovici, Ungariæ Regis, cum Ludovico, fratre Roberti Principis Taranti, studio Clementis VI. Pont. 123. A
 Conditiones pacis inter Venetos, & Scaligeros, 74. B. Monsilicanos, & Ubertinum Carrariensem, 93. F
 Confalonerii, Brixienfes, 75. F
 Confœderati Mastini Scaligeri, 68. B. contra Regem Boëmiæ renuntiant treguis, & Cremonam recipiunt à Ponzono, 70. B
 Confœderatio Florentinorum, & Venetorum contra Scaligeros, 73. B
 Coniglianenfes Venetorum fidei se committunt, 80. C
 Coniglianum, 27. A. 144. E. 145. B. obsidetur à Guezilone de Camino; liberatur opera Com. Goritiæ, 145. B. venit ad mandata Alberti Scaligeri, 60. C. datur Ungariæ Regi, 144. E. Vide etiam Cuniglianum.
 Conisa. Vide Cunisa.
 Conjuratio illorum de Lutio oppressa, 115. F
 Conradinus superatur à Carolo Andegavensi, 122. B. nobilissimus & pulcherrimus Princeps, 122. B
 — De Buchis, Potestas Paduæ, 87. F. equitat contra Brixiam, & eandem intrat, 88. A. capta vetere Brixia, populum concitat ad invadendam novam, 88. B. creatur eques ab Azone Vicecomite, 88. B. auctor extitit dandi, & conferendi Brixiam Mastino Scaligero, 105. B. eandem redigit in potestatem Luchini Vicecomitis; decapitatur, 105. B
 Conradus de Buchis, Potestas Paduæ, qui fortè idem cum Conradino de Buchis, 46. F
 — De Imola XL. annis Judex malefactorum Veronæ, 68. C
 — De Ovestagno, 19. B. 41. C. 46. A. 54. D. Vicarius Ducis Karinthiæ intrat Paduam, 39. D. Legationem obit ad eundem, 42. A. redit Paduam cum cccc. elmis, 42. A. succedit Comiti de Falimberg in Vicariatu Paduæ, 46. A. redit iterum Paduam, 52. D.

INDEX NOMINUM PROPRIORUM,

- Conradus de Ovestagno castrametatur Cornaledæ; recedit inde turpiter; revertitur ad Karimbæ Ducem, 52. D. Vicarius Paduæ, 90. E. ducit in Alemaniæ Jacobum, & Jacobinum de Carraria captivos, 53. A. 104. B. 113. D
— de Sinam, 111. B
— De Vigontia, 26. A. hostis patriæ, 34. D. captivus Venetias ducitur, 36. F. se munit in Vigozolo, 39. E. venit ad mandata Paduæ, 40. E. privatur dominio Vigozoli à Cane Scalligero, 93. D. mittitur in exilium, 45. C. invadit turrim Curani, 46. B. capitur & decapitatur; sepelitur juxta Ecclesiæ D. Antonii, 46. B
Confandale, 64. E
Confelve, 43. C. comburitur à Cane, 43. D
Consilium Paduæ quingenti, 30.
— Marfilii de Carraria datum Mastino Scaligero, 78. B
Conspiratio contra Canem, 23. C. Joannem Boëmiæ Regem, 63. D. 71. F. Albertum, & Mastinum Scaligeros Veronæ, 60. C. Tarvisi, 60. D. alibi, 80. F. Carrarienses, 84. B. Ubertinum de Carraria, 105. E. Scaligeros à Corrigiensibus 105. C. Athenarum Ducem, 108. A. Marfilium de Carraria Papafava, 113. C. eundem ab illis de Lucio, 115. E. 116. F. Vicecomites, 137. E. Carolum IV. Imp. 142. C
Constantia de Polenta, Jacobi Carrariensis uxor, 105. F. 120. B
Contentio inter Petrum del Verme, & Tartarum de Lendenaria, 94. C. Carolum IV. & Marchionem Brandenburgensem, 120. E
Controversiæ inter Ubertinum Carrariensem, & Gulielmum de Campo S. Petri permittuntur arbitrio Ducis Venetiarum, 100. B
Copiæ Legati funduntur ab Estensis, 65. C
Coradinus de Confalonieriis, Brixienfis, 73. F
Cornaleda, 52. D
Cornuda, 41. B
Corrigienses, 58. C. 136. A. favent Ecclesiæ contra Parmam, 58. C. affines Fojanensem, 68. D. Scaligerorum etiam, 69. C. 73. E. 86. E. 105. C. adimunt iisdem Parmam, 58. C
Cortusiorum stemma, 15.
Covalum, 118. E. Covalum de Custoza, 93. A. capitur, 93. A
Crassus, 119. C
Crema se dat Joanni Boëmiæ Regi, 63. A
Cremona, 48. C. 63. E. 66. C. 79. A. 107. A. 115. A. 115. C. 120. D. 141. A. excidium ejusdem imperante Henrico, VII. 13. C. datur Azoni Vicecomiti à Ponzono, 70. C
Cremonenses fraudulenter adimunt quædam Castra Brixienfibus, 5. E. juvantur ab Hezerino, 5. E. parent primum Henrico VII. Imper. mox eidem rebellant, 13. C. domantur ab eodem, 13. D
Cretenses aliquot deficiunt à Venetis, 107. C.
Croatia 144. F. 147. B. 148. B
Cumanum, 75. D
Cumule capitur à Carolo F. Joannis Boëmiæ Regis, 104. B
Cunighianum deficit à Scaligeris, 77. E. 80. C. rebellat Venetis, 102. E. Vide etiam Conighianum.
Cunissade Carraria, Marfilii soror, 34. C. discessus, & reditus ejusdem Tarvisium; Virum habuit Titonem Novellum, 61. F. virilia audet, 61. F. amat inhonestè Emum, militem Burgundum, 62. D. interficitur à filio, 62. E. 107. C
Curani turris comburitur, 77. D. tenetur à Venetis, 77. D
Curia solemnis Canis Veronæ ob nuptias Thadeæ Carrariensis, & Mastini nepotis sui, 57. C.
Curia Marfilii Carrariensis ob nuptias Beatriæ de Corrigio, 69. D. Nicolai, Marchionis Estensis, Ferrariæ ob nuptias filiæ Ludovici de Gonzaga, 70. E. Paduæ ob Isabellam de Fleco, 120. C. Venetiis ob eandem, 120. C. Jacobi Carrariensis in eadem urbe, 127. A. Paduæ ob nuptias Jacobini de Carraria, & Margaritæ Gonzagæ, 135. D. in eadem urbe ob adventum Caroli IV. Imp. 139. E. Mantuæ ob eandem, 140. C. Mediolani ob coronationem ejusdem, 140. D. Paduæ ob adventum Imperatoris, 142. B. Francisci Carrariensis Venetiis, 148. A
Curia Scaligerorum qualis, 75. E
Curtarodolum, 42. B
S. Cyprianus de Murano, 35. E

D.
Almatia. 144. F. 147. F. 150. A
Danduli, Veneti, 11. C
Daniel de Bocafalle, 75. A
— De Torclis, 114. E. laus ejusdem, & cædes, 114. E
David, 125. A
De Dente, Paduani, 13. C
Dei potentia, & lenitas in humanum genus, 125. D. judicium non fallit, 132. D
Delesmanini interduntur civitate, 57. A
Deliberatio Marfilii Magni Carrariensis de danda Padua Cani Scaligero, 53. E
Delphini, Veneti, 11. C
Delphinus de Alvernia. 119. B
— Viennæ contra Turcas, 115. D. Paduæ excipitur honorificè à Jacobo Carrariensi, 120. D
Deploratio imbecillitatis humanæ vitæ, 97. C
Destructio Villarum inter Vicentiam, & Veronam, 93. B
Deus respicit pœnitentes, 125. D. Laudandus non solum uti munificus, sed etiam uti ultor, 87. C. auctor pacis, 134. D
Dexterorum donum. 140. E
Digressio de Regiminibus Paduæ, 90. C
Diluvium, 108. D
Dimitrius de Comitibus, 13. C. Dominus Motæ, 17. B. obitus ejusdem, 17. B
Dinus de Rubcis, Potestas Paduæ, 20. B. decapitatur Arimini, 21. D
Discordia inter Ubertinum de Carraria, & Gulielmum Dentem, 44. D. Ludovicum Bavarum, & Ducem Austriæ, Imperatores electos in discordia, 47. E. quatuor à partibus contra Scalligeros, 75. C. inter Marchiones Ferrariæ, & Commune Paduæ, 88. C. Patriarcham Aquilejensem, & Goritiæ Com. 128. F. Venetos, & Januenses, 132. B. 133. E. Marchiones Estenses, & Dominos de Gonzaga, 134. E
Disputatio inter senes, & juvenes Paduanos de pace, & bello. 15. E
Disertatio Marfilii Magni de Carraria de pactis percutiendis cum Cane, 55. A
Doctoratus Sacræ Theologiæ magnum quid olim habitus, 129. D. dabatur auctore Romano Pontifice, 129. D
Dolor Paduanorum ob mortem Canis Scaligeri, 59. E
Domini de Vonico de Monfurno, 80. B. deficiunt à Scaligeris, 80. B
Dominicus de Agrapatis, Judex, 73. D. 75. A. Legatus Paduanorum ad Scaligeros, 75. A. mors ejusdem, & laus, 84. B. Auctor conjunctionis Alberti Scaligeri contra Carrarienses, 84. B
Domi-

Dominium prauum vitandum, 9. A
 Dominus Bononiæ, 104. D
 Dona Jacobo Carrariensi data à Communi Venetiarum, 117. D. dari solita ob militiam receptam, 140. D
 Duces Bavarix, 40. E
 Duces exercitus Marchiæ Tarvisinæ obsident Bri-xellum, 70. C
 Dux, sive Duxius, de Buzacharenis, 58. B.
 — creatur eques à Cane Scaligero, 58. B
 — Austriæ, 122. E. decollatur a Carolo Andegavensi, 122. E. potitur Foro Julii, 129. B
 — Duratii, nepos Roberti Regis Apuliæ, 122. F. ducit uxorem neptem secundogenitam ejusdem Roberti, 122. F. Vide etiam Duratii Dux.
 — Lotharingæ, 119. B. obitus ejusdem, 119. B
 Dyaneſius de Flumicello, 109. E. 110. E. conjurat contra Marsilium de Carraria, 109. E. recipitur à Mastino Scaligero in contemptum Ubertini Carrariensis; prodit utrumque; supplicium ejusdem, 109. F

E.

Ecclēſia D. Ambrosii Mediolani destinata coronando Romanorum Regi corona ferrea, 141. A
 — S. Petri Romæ, 49. B
 — S. Marci Venetiis, 97. E
 Ecclesiæ gens contra Hezerinum, 7. A
 Echardinus de Capite Vaccæ, 36. E. interficit filium Clarelli de Buglis, 36. E. Legatus ad Karinthiæ Ducem, 52. D. creatureques à Cane Scaligero, 58. B
 — Malisia in exilium mittitur, 45. C
 Eclipsis Solis, 138. E
 Ediſſio Ubertini Carrariensis de pace, 99. E
 Ediſſum contra Scaligeros, 76. E
 Emus Burgundus miles, 62. D. inhonestè diligitur a Cunissa Carrariensi, 62. E. interficitur ob stuprum cum eadem, 62. E
 Endrighetus de Mongai, 58. B. creatur eques à Cane, 58. B
 Engelmarius de Villandres, 41. C. capit Guezi-lum de Camino, 41. C
 Episcopatus dominus Pendifi, 54. A. B. vaſtatur à Theutonicis, 54. B
 Episcopus Aretinus, rebellis Ecclesiæ, 50. B. coronat Ludovicum Bavarum Mediolani, 50. B
 — Brixienſis rebellis Ecclesiæ, 50. B. coronat Ludovicum Bavarum Mediolani, 50. B
 — Conſtantiæ annuntiat Paduanis adventum Henrici VII. in Italiam, 12. B
 — Florentinus, 67. D
 — Gineurinus adimit Vicentiam Paduanis, 13. A. eoſdem Imperio ſubjicit, 14. A. in-trat Paduam pro eodem, 14. B
 — Parmenſis, frater Rolandi de Rubeis, 98. D
 — Tridenti, 111. B
 — Venetiarum coronat Bavarum Mediolani, 50. D. liberat Paduam interdito, 96. B
 — Veronenſis, 94. E. jugulatur à Mastino Scaligero, 94. E
 — Vicentinus, 98. E
 Eques Vicentiæ rebellat, 95. C
 Equitania, 13. E
 Equites creati a Cane Scaligero, 58. A. ab Ad-vocato Tarviſi, 65. C
 Equitis creandi formula, 140. E. creari ſoliti equites in coronationibus Imper. 141. A
 Eſt, 18. D. 22. C. 37. C. 78. C. 95. D. capi-tur à Cane, 24. F. comburitur à Paduanis ex-trinſecis, 37. E. occupatur ab exulibus, 39. E.

Eſt defenditur à Paduanis, 40. A. ville Paduanæ diſtriſtus ei tributum pendunt, 52. B. fortili-tiæ ejusdem explanantur, 56. F. evertitur à Theutonicis, 78. C
 Eſtenſes occidunt Laurentium de Terra arſa, Po-teſtatem ſuum pro Cane Scaligero, 37. E
 — Marchiones, 65. F. 79. A. Rhodigium adi-munt Paduanis, 29. A. colloquium habent cum Scaligeris juxta Urceos, 63. D. redeunt ad mandata Ecclesiæ, 64. E. Legato dant Argen-tam, 64. E. Mutinam adoriuntur, 68. E. renuntiant tregulis Boëmiæ Regis, 70. C. Mu-tinam obsident, 74. A. conſpirant contra Scali-geros, 80. F. 83. B. Ferraria pulſi Paduæ ex-cipiuntur, 134. D
 Executio paſtorum pacis inter Venetos, & Scali-geros, 99. D
 Exenia, 80.
 Exercitus Paduanorum ad Eſt, 37. B. Veneto-rum, & Florentinorum in Patavinum agrum, 77. B. Scaligerorum contra copias prædicto-rum, 77. F. Tarviſinorum munitus à Venetis, 80. D. Venetorum rediens Mantuam, 81. F. Fæderatorum contra partes Baſſani, 95. B. Pa-duanorum, Venetorum, & Florentinorum con-tra Vicentiam, 104. B. Luchini Vicecomitis contra Parmam, 115. A. Ungariæ Regis con-tra Tarviſium, 144. E
 Exercitus Theutonicorum diſtus Societas S. Geor-gii, 25. A
 Exilium Deleſmaniorum, & Paduanorum ali-quot, 56. F
 Expediſio in Turcas, 112. C
 Exulum quorundam Paduanorum exitus, 107. A
 Ezechias, 125. A

F.

Familix Paduanæ pro libertate Patriæ decertan-tes, 34. B. fauentes Cane Scaligero, 34. D
 Faventia, 51. A. rebellis Ecclesiæ, 131. C
 Federicus de Capite Liſtæ, 107. B
 — Dux Austriæ, 19. E. 27. B. 31. D. 38. C. 42. D. 43. A. 47. E. 49. B. 85. D. 90. D. 128. B. favet Tarviſinis contra Canem Scali-gerum, 27. B. accipit Paduam ultro ſe deden-tem, 30. D. mittit fratrem Brixiam in auxi-lium Ecclesiæ, 41. B. ingreditur Paduam, 42. D. caſtrametatur juxta Montemſilicem, 42. D. turpiter in Alemaniam redit, 43. A. invadit Ottengar contra Ludovicum Bavarum, 47. E. capitur ab eodem, ſecuta pace libertati redditur, 48. A. mors ejusdem, 51. C. cur auxilium de-negavit Paduanis, 53. F. Vienneſis obsidetur à Bavaro, 54. D. accipit Paduam à Francisco Carrariensi, 90. D. contendit cum Ludovico Bavaro pro Imperio, 90. E. Beneficia ejusdem in Patavinos tempore obſidionis Cane Scaligeri, 128. B
 — Ab Equis, Vicentiæ Poſteſtas, 60. E. & Pa-duæ, 75. A. equitat ad Salinarum loca, 75. D
 — Imperator, 122. B. Vide etiam Federicus, Dux Austriæ.
 — De Savorgnano, 129. A
 — De Ubertis, Poſteſtas Paduæ, 68. C. laus ejusdem, 68. C
 S. Felix, 74. B
 Felſtre, 23. E. 50. A. 58. A. 59. A. 71. D. devenit in poſteſtatem Caroli F. Boëmiæ Regis, 82. E. 87. D. 104. B. 121. A. 126. B. reci-pitur à Patriarcha Aquilejenſi pro Imperio, 143. B
 Felſtrinus Gonzaga, 136. C. capitur à Cane Sca-ligero II. 136. C. conſtituitur Reſtor exercitus Li-gæ a Francisco Carrariensi, 138. D. comi-tatur Carolum IV. Italiam advenſum, 139. D
 G. & A. Corraſſi. L2 Fer-

INDEX NOMINUM PROPRIORUM,

- Ferraria, 10. B. 11. A. 25. F. 27. D. 36. D. 45. D. 49. E. 66. C. 67. B. 70. E. 74. A. 78. A. 81. A. 91. F. 104. E. 129. F. 136. D. 137. E. *devenit in potestatem Ecclesiæ*, 11. A. *capitur à Raynaldo, & Obizone, Marchionibus Estensis*, 49. B. *credita de patrimonio S. Petri*, 49. B. *obsidetur à Legato*, 64. E. *timet Vicecomites*, 137. E
- Ferrarienses, 42. C. 68. A. *favent Florentinis contra Pisanos*, 106. C. *bello petuntur à Mantuanis*, 112. B
- Ferratinus de Malatesta, *Ariminii Dominus*, 69. B
- *De Malatestinis*, 103. D. *clauditur in Mundiano*, *fuga ejusdem arce tradita Malatestæ*, 103. D
- Festum Paduanorum in honorem Sanctæ Justine ob fugatos hostes, 34. A. SS. Hermagoræ, & Fortunati nobilitatum victoria Paduanorum ex hostibus, 35. C. B. Ludovici, 94. C
- Fina Buzacharena, filia Pisani, nubit Francisco Carrariensi, Jacobi filio, 114. D. 135. B
- Flesci Janua pulsus, 68. C
- Florentia, 19. D. 54. E. 67. D. 72. A. 75. B. 76. C. 81. F. 84. B. 86. E. 88. D. 106. B. 107. E. *ducitur in dominium*, 105. A. *afflictatur peste*, 125. B. *petitur ab exercitu Mediolanensi*, 132. A
- Florentini, 23. A. 68. A. 73. B. 75. E. 79. B. 82. D. 83. C. *favent Estensis Marchionibus contra Legatum Ecclesiæ*, 65. B. *conspirant contra Boemiæ Regem*, 72. A. *ambiunt amicitiam Scaligerorum*, 73. A. *Lucam ab iisdem repetunt*, 73. A. *foedus ineunt cum Venetis contra Scaligeros*, 75. B. 76. C. 83. B. *excurrunt in Patavinum agrum*, 77. C. *supplicat Rom. Pont. pro Bononiensibus interdictis*, 84. A. *Lucam vexant*, 83. C. *potiuntur quatuor Urbis ejusdem Castris*, 98. A. *vincuntur pugnantes cum Pisanis causa Lucæ*, 106. B
- Florenus de Luca, 94. A. *Legationem obit ad Mastinum Scaligerum*, *infectat Burgenses Monasticanos*; *proditur*, & *suspenditur jussu Ubertini Carrariensis*, 94. A
- Flumen versus Clugiam labens, 35. D. Pontis longi, 82. A
- Fojanenses, Vicarii Regii pro Jo. Boemiæ Rege, 66. E. *fiunt stipendiarii Scaligerorum*, 68. D. *affines eorundem*, & *Corrigiensium*, 68. D. Domini Regii, 73. F
- Le Fontane prope Tarvisium, 27. A
- Fontaniva, 82. C. 145. D
- Forlivium, sive Forum Julii, 51. D. 123. D. *devenit in potestatem Ecclesiæ*, 51. D. *destruitur à Venetis*, 71. D. & *à Theutonicis*, 108. C. *occupatur ab Austria Duce*, 129. B. *recuperatur à Nicolao, fratre Caroli IV. Patriarcha Aquilejensi*, 129. C
- Forma pacis inter Fœderatos, & Scaligeros, 97. D
- Fortunæ Scaligerorum mutatio, 74. D
- S. Fortunatus, 35. C
- Fovea à Ponte Bassanelli usque ad flumen, quo itur Venetias, à quo ducta, 34. A
- Franceschinus de Bonacossis, 61. B. *jugulatur in carcere*, 61. B
- Estensis Marchio, 17. C. *favet Paduanis contra Canem Scaligerum*, 17. C
- Rusca, Comi Dominus, 66. C. 69. A. *id ipsum tradit Azoni Vicecomiti*, 72. E
- Francia, 72. A. *peste afflictatur*, 124. D
- Franciscus, Bastardus Canis Scaligeri, 58. A. *creatur eques ab eodem*, 58. A
- Canis, 81. E. *fit eques à Mastino Scaligero patre*, 81. E. *datur obses Ludovico Bavaro*, 89. E
- Franciscus de Capite Vaccæ, 58. B. *creatur eques à Cane Scaligero*, 58. B
- De Carbulo, Potestas Paduæ, 23. B
- Carrariensis, M. Jacobi II. filius, 114. D. *uxorem ducit Finam Buzacharenam, munificus, & liberalis*, 114. D. *comitatur Isabellam de Flesco Venetias*, 120. B. *deducit Veronam Canem Scaligerum*, 130. A. *succedit in dominio Paduæ Jacobo patri*, 131. B. *conciliat Aldrevandinum Cani*, 137. B. *eligitur Dux exercitus Fœderatorum contra Vicecomites*, 137. F. *laus*, & *comitatus ejusdem Ferrariam*; *Bononiam opprimit*, *Guaftallam obsidet*, 137. F. *suspectum habet insidiarum Comitem Landum*, 138. D. *Reflorem exercitus ligæ constituit Feltrinum Gonzagam*, 138. D. *creatur Vicarius Imperii Paduæ*, 139. C. 143. C. 148. C. *occurrit Carolo IV. Imper. Italiam adeunti*, 139. C. *excipit eundem hospitio Paduæ*, 139. E. *creatur eques ab eodem*, 140. E. *alios ipse equites creat*; *comitatur Augustam Pisas*, 140. E. *arbiter electus à Patriarcha Aquilejensi, & Com. Goritiæ*, *eorundem discordias sedat*, 143. C. *capit Jacobinum patrum*, *quod se interficere cogitaret*, 143. E. 144. B. 145. F. *solus Paduæ dominatur*, 144. B. *munit eandem adversus Ungariæ Regem*; *fœderi cum eodem studet*, 144. D. 147. C. *incurrit ob id inimicitias Venetorum*, 144. E. *auxiliatur Ungariæ Regi contra Castrumfranchum*, 146. B. *pacem curat inter Venetos, & prædictum Regem*, 47. B. *Venetis perhonorificè excipitur post hanc pacem*, 147. D. *Palatium ejusdem in eadem Urbe*; *habuit inibi Curiam generalem*, 148. A
- Dandulus, Dux Venetiarum, 58. B. 76. E. *adjudicat Castrum S. Petri Ubertino Carrariensi*, 101. D
- Estensis Marchio, 9. D. 112. A. 134. E. *pellitur Ferraria ab Azone fratre*, 10. E. *bellum eidem infert*; *clam Rhodiginum intrat*; *Len-denarium obtinet*, 10. F. *Ferraria pulsus excipitur Paduæ*, 134. E. *habitat in Arena*; *abit inde Ariminum ad maternum avum*; *equitat cum exercitu Argentam*; *adit Mediolanum*, 135. A
- De Lutio, 115. F. *conjurat contra Carrariensem Paduæ dominium*; *capite plectitur, uti proditor*; *sepultura ejusdem*, 116. D
- De Mirandula, 61. B. *jugulatur in carcere cum duobus filiis*, 61. B
- De Montefilice, 116. E. *suspenditur*, 116. E
- De Ordelaissis Forolivienfis, 65. C. *rebellis Ecclesiæ*, 65. D. *creatur eques à Ludovico Ungariæ Rege una cum filiis*, 123. D
- Segnorius Scaliger, 137. C. *interficat Canem II. fratrem suum*, *dominatur Veronæ cum Albuino fratre*, 137. C
- Del Verme, 94. B
- De Vigontia, 20. B. *mittitur Venetias ad confinia*, 33. C. 47. C. *obitus ejusdem*, 110. E
- A. S. Vito, 37. E. *suspenditur in Est*, 37. E
- Franconus de Comitibus, 119. D. *publicè decollatur*, 119. D
- Frater Morialis, latronum ductor, 122. A. *capite plectitur à Nicolao Tribuno Romæ*, 122. A
- Fratres Heremitani, 20. E
- Minores, 111. E
- Fraxa de Altechino, 20. E. *mors ejusdem*, 20. E
- Frescobaldi ejiciuntur Florentia, 105. A. 107. E. *revocantur ab Athenarum Duce*, 108. A
- Frescus Estensis, filius naturalis Azonis, 10. F. *pellitur Mutina*; *Regium amittit*; *succedit patri in dominio Ferrariæ*; *Venetis eandem tradit*, 10. F

RERUM MEMORABILIMUM ET CHOROGRAPHICUS.

Frignanus nothus della Scala, 136. A. admini-
strat Veronam absente Cane; patriæ dominium
invadit; impeditur à Barnaboe Vicecomite; mors
ejusdem, 136. A
Fulli omnium Sanctorum Paduæ quando facti;
79.
Furlani, 71. B. 61.

G.

GAboardus Scrovegnus, Paduæ rebellis, 15. B.
34. D. 40. D. restituitur in integrum,
25. E. cædes ejusdem, 33. B. 46. C
Galeatus Vicecomes, 48. C. 50. C. privatur
dominio Mediolani à Ludovico Bavaro, 61. A.
mors ejusdem, 50. E
— Vicecomes alter, Luchini nepos, 127. A.
uxorem ducit Nobilem Dominam de Comitibus
Sabaudie, 130. A. Bononiam intrat, quæ se
dederat Domino Mediolani, 131. E. succedit
Jo. Archiepiscopo patruo in Dominio Mediola-
ni cum fratribus, 138. D
— Socius Baylardini de Nogarolis, 58. A.
creatus eques à Cane Scaligero, 58. A
Galeotus de Bagnacavallo, 65. C
— De Malatestis, 65. C. rebellat Ecclesiæ,
65. C
— De Manziis, Potestas Paduæ, 60. C
— De Panico, 139. A. mors ejusdem, 139. A
Galeranus, Henrici VII. Imp. frater, 13. D.
obit in obsidione Brixie, 13. D
Galgegnanum, 51. F
Galli pelluntur à Sicilia, 122. E
Gallitia, 148. B
Gallucii, Bononienses, 67. D
Gambatorti, Pisani, conjurant contra Carolum IV.
142. C. sententia in eosdem lata, & supplicium
de iisdem sumptum, 142. D
Gaudia extrema luctus occupat, 10. D. 130. E
Gebellini adversarios efficiunt Padua, 25. F. vo-
cant in Italiam Ludovicum Bavarum, 49. D
Genealogia Caminensium, 69. A. 70. C. Illorum
de Campo S. Petri, 101. B
Geneura, 14. B
Gens Ecclesiæ obtinet Parmam, 58. C
Gentilis, filia naturalis Ubertini Carrariensis,
nubit filio Vicefilii, 109. B
S. Georgius Venetiarum, 94. B
Gerardus de Bacholinis, Tarvisinus, 60. D.
damnatur ad mortem ob conjurationem initam
contra Scaligeros, 60. D
— De Balduchinis, 8. C. carceri traditur, 81. C
— De Camino, 9. E. 69. B. 75. E. fit civis
Paduæ, 9. E. venit ad mandata Canis, 59. B.
deficit à Scaligeris, mox redit in gratiam cum
iisdem, 60. F. Bianchinum patrum interficit,
69. B. potitur Tarvisio, expulso Gerardo de Ca-
stellis, 71. D. Opitergium occupat, 75. E.
terga dat, & capitur, 76. A. D. fugit à
carceribus ope pupilli, 76. A. capitur iterum,
79. B. in carcerem truditur, 81. C. 91. F.
liberatus unà cum nepotibus præsentatur Uber-
tino Carrariensi, 92. A
— De Castellis, Tarvisii Dominus, 71. D. in-
de pellitur à Gerardo de Camino, 71. D
— Maurocenus, Potestas Paduæ, 54. D
— De Nigris, 140. F. creatur eques à Fran-
cisco Carrariensi, 140. F
— De Villacomitis, 22. B. morsejusdem, 22. B
— De Yzola, Vicarius Imperialis Paduæ, 14. D.
Potestas ejusdem; mors ejusdem, 14. D
Gherardus de Cucagna, 129. A
Gibertus de Corrigio, Vicarius Imperialis Par-
mæ, 14. C. 22. C
— Delesmaninus, 89. A. conjurat contra Sca-
ligeros; capite mutilatur, 89. A

Gibertus de Fojano, 68. D. 73. F. 80. D. de-
sendit Regium, 68. D. tradit id ipsum Scalige-
ris, 72. E. capitur, & includitur caveæ, 95. E.
liberatur, 99. E. Legationem obit nomine Ma-
ssini Scaligeri ad Ubertinum Carrariensem,
109. A. capitur juxta Regium, 112. B
Gonzagæ, 136. A. favent Frignano Scaligerorum
notho; capiuntur à Cane Scaligero II. traditi car-
ceri liberantur opera Ducis Venetiarum, & Car-
rariensium, 136. A
Gorca, presbyter Feltrensis, 38. E. creatur E-
piscopus opera Canis Scaligeri, 38. E
Goritia, 18. E
Goritæ Comes diffidet ab Aquilejensi Patriarcha,
128. F. 143. B. Vide etiam Henricus, Gori-
tiæ Comes.
Gozadini, Domini Bononiæ, 67. C
Gratulatio Ubertini Carrariensis ad Andream
Dandulum, Venetiarum Ducem, 108. E. Jaco-
bi Carrariensis ad Venetos ob recuperatam Za-
dram, 118. C. ejusdem ad eosdem ob receptam
Istriam, 126. F
Gregolus de Pojana, qui fortè Gregorius de Poja-
na infra, 25. E
Gregorius Papa, 125. A
— de Pojana, qui fortè idem ac Gregolus de Po-
jana supra, 34. E. Potestas Paduæ, 34. E
Griffus de Villandres, 55. B. cremat Villam
Curtis, 53. B. Potestas Paduæ, 55. E. re-
nuntiat, 55. E
Grignum capitur à Scaligeris, 67. A
Grimani Vicentini, 24. A
Grucula, 132. B
Gualpertinus Muslatus propter divitias carceri
traditus, 81. B
Guarnerius de Lacte, armiger Jacobi Carrarien-
sis, 116. E
Guascones, 49. D. 64. E. Ferraria pelluntur,
64. E. 67. C
Guasconia, 70. B
Guastalla obsidetur à Francisco Carrariensi, 138. C
Guecillo, Advocatus Tarvisii, 65. A. 81. B.
82. C. 89. D. 92. E. favet Estensis contra
Legatum Ecclesiæ, 92. E. creat equites Ray-
naldum Marchionem Estensem, & Obizonem
Bertoldum cum filio, 92. E. transit ad Venetos
cum suo Castro, 81. B. 96. B. fit Capitaneus
exercitus eorundem à Brenta usque ad Plavim,
81. C. Tarvisium equitat ad exercitum Vene-
tum, 81. C. ordinat nundinas de Noale, 96. B.
obitus ejusdem, natura, & mores, 97. B
— Tempesta, Advocatus Tarvisii, 86. A. de-
liberat de recuperando Montefilice, 86. B. ux-
orem habuit sororem Henrici de Lutio, 102. B
Guelfi Paduani, 28.
Guerra de S. Bonifacio, 125. B. Potestas Sena-
rum, obit peste, 125. B. Filiam habuit, nuptam
primo Jacobo de Guaignio, 126. E. deinde Ja-
cobo de Arzignano, 127. D
Guertius Loti de Montagnana, 58. B. creatur,
eques à Cane Scaligero, 58. B
— De Ronchis, 20. D. cædes ejusdem, 20. D
— De Vivario, 58. B. creatur eques à Cane
Scaligero, 58. B
Guezilius, Advocatus Tarvisii, 27. B. 46. E.
59. A. recuperat Noale, 37. A. creatur eques
à Comite Goritiæ, 37. A. favet Rizardo de
Camino, 46. E. pacem petit à Cane Scaligero
hortatu Tarvisinorum, 59. C. Dominus Tar-
visii, 73. E
— De Camino, qui & Guecilus alicubi nomi-
natur, 23. E. 38. E. Tyrannus Feltri, Vide Ad-
mon. Osii. Rizardo fratri succedit in dominatu
Tarvisii, 17. A. offert se Paduanis contra Canem
Scaligerum; eligit Potestatem Paduæ, 18. A

INDEX NOMINUM PROPRIORUM,

Guezilius de Camino Coniglianum obsidet, 27.
C. aufert Asolum, & Montem Bellunam
Theutonicis, 32. E. spoliatur Feltre à Ca-
ne Scaligero, 38. E. capitur, 41. B. se
redimit Florenis x. millibus; mors ejusdem,
41. C.
— Alter de Camino, filius Gerardi I. 75.
D. pellitur Tarvisio ab intersectoribus fra-
tris; Verdam Scaligeram in nulum recipit; pelli-
tur à Scaligeris de Feltre; obiit Saravalle, 75. B.
— De Monfirmo, 27. A. occupat Asolum, &
Montem Bellunam; carceratur a Comite Gori-
tiæ, 27. A.
Guido de Castro novo, gener Patari de Buza-
charenis, 140. F. creatur eques a Francisco
Carrariensi, 140. F.
— De Corrigio, 69. D. 75. F. 91. E. 105. D.
Dux exercitus totius Marchiæ Tarvisinæ, 70. C.
Parmæ Vicarius nomine Alberti Scaligeri, 72. D.
avunculus ejusdem Alberti, & socer Marsilii
de Carraria; Rubeorum inimicus, 72. D. crea-
tur eques à Mastino Scaligero, 81. F. regit
Brixiam, 88. B. fuga ejusdem, 88. B. domi-
natur Parmæ, 111. F.
— De Maltraversis, 138. B.
— Ricus de Fojano. Vide etiam infra Gui-
dus Ricus de Fojano.
Guidus, Comes Bononiæ, Cardinalis Legatus,
127. B. intrat Paduam; treguas facit inter
Regem Ungariæ, & Ludovicum maritum Jo-
annæ Apuliæ Reginæ; celebrat translationem cor-
poris B. Antonii; Romam adit Jubilæi gratia;
celebrat Paduæ Concilium generale; it Avinio-
nem, 127. B.
— Gonzaga, 89. D. 105. D. Mantuæ, & Re-
gii Dominus, 134. C. queritur cum Venetis de
pace ab iisdem inita cum Januensibus, 134. C.
filiam habuit Margaritam, nuptam Jacobino
Carrariensi, 135. D. 105.
— Ricus de Fojano, 68. D. 73. F. defendit
Regium, 68. D. tradit idipsum Scaligeris, 72. E.
Potestas Paduæ, 78. F. capitur, 83. F. 92. A.
mittitur Vicentiam à Mastino Scaligero, 92. A.
equitat contra Montagnanam, 95. D. capitur,
& presentatur Duci Venetiarum, 95. E. li-
beratur, 99. E. Legationem obit nomine Ma-
stini Scaligeri ad Ubertinum Carrariensem,
109. A.
— Della Turre, Dominus Mediolani, 12. C.
Inde pellitur ab Henrico VII. Imp. 12. C.
Gulielmus Analdus, Comes Anoniæ, 110. B.
Regum ejusdem affinium census; Ubertini Car-
rariensis hospes; Idem eundem infirmum invisit,
110. C. redit in Alemaniam, 110. D. Ga-
leam suam donat Magistro navis, 110. D.
— De Arimundis Parmensis, Doctor, & Bo-
noniæ Potestas, 138. F. mors ejusdem, 138. F.
— De Caligine, 107. B.
— De Campo S. Petri, 34. C. 80. A. 82. C.
100. B. occidit Altinerium de Azzonibus, 47. B.
recuperat Castrum Treville, occupatum à Tifone
patruo, 64. C. deficit à Scaligeris, 80. A. au-
fert iisdem Treville, 80. A. filiam habuit nu-
ptam Meliaduso, F. Guecili Advocati Tar-
visii, 81. B. 101. B. litigat cum Ubertino Car-
rariensi, 101. C. tradit Castrum suum custo-
diendum Venetis; privatur eodem, 101. C.
creatur eques cum Jacobino Carrariensi, 142. B.
obiit Trevillis, 101. D.
— De Castrobarcho, 22. C. Vicarius Bergomi,
63. F. Tendit contra Germanos, 74. E. recipit
in nulum neptem Ubertini Carrariensis, 74. F.
comburit Roveredum, 74. F. pellitur de suis
Castris à filiis, 128. E. pugnat cum iisdem,
128. E.

Gulielmus Cortusius, Vide admonitionem Osi.
Scripsit de tyrannide Acciulini, ibid. stylus ejus-
dem, ibid. Judex, 75. A.
— Curmixanus, 24. F.
— Dens, sive de Dente, 34. C. 52. C. 103. F.
defensor patriæ, 34. C. affinis Ubertini Carra-
riensis, 44. D. interficitur ab eodem, 44. E.
111. D. filiam habuit nuptam Bianchino de
Porcilia, 117. B.
— Episcopus Novariæ, 129. D. desert Lau-
ream Theologiæ fratri Matthæo Patavino jussu
Clementis V. Pontificis, 129. D.
— Novellus de Paltaneriis de Montefilice, 14. E.
cædes ejusdem, 14. E.
— De Ronico, qui fortè de Vonico, infra,
27. A.
— Spurius Carrariensem interficit Jacobum
Majorem de Carraria, 130. B.
— De Tempo, 107. B.
— De Vonico, qui forte de Ronico, supra,
46. E. favet Rizzardo de Camino, 46. E.
H.
Hastiludia, 57. E.
Hector de Panico, 102. A.
— De Sorvegnano, 52. A. uxorem habuit Mar-
garitam de Zaccbis, 52. A.
Hendrichetus de Mongai, Capitaneus Scaligero-
rum, tradit Civie Carolo F. Boëmiæ Regis,
82. E. captivus deducitur in Alemaniam à Jo-
anne filio ejusdem Regis, 92. D. auctor aufe-
rendi Civie Scaligeris, 92. D. Civie regit pro
Imperio, 126. D. interficitur à Jacobo de Guai-
gnio, 126. D.
— Della Rocha, Capitaneus Montis Bellunæ, 80. B.
Hengelmarius de Villandres, 47. B. 55. E.
ejusdem immanitas, & libido, 53. B. redit è
Germania Paduam, 54. C. creat fratrem Po-
testatem Paduæ; rapinæ ejusdem; pecuniæ ple-
nus Alemaniam repetit, 54. C. conducitur ab
Ubertino Carrariensi, 104. E. redit in Alema-
niam, 104. F. mittitur ab Episcopo Tridenti
contra Xichum de Caldenatio, 111. B. auctor
extitit captionis Joannis F. Regis Boëmiæ,
126. A. capitur ipse à Marchione Brandebur-
genfi, & publico supplicio afficitur, 126. B.
Henricus, Austriæ Dux, capitur à Bavaro cum
Federico fratre, 48. A.
— De Caligine, 107. B.
— Comes de Lucemborg, & septimus ejus no-
minis Imperator, 9. B. 12. C. 62. A. 105. F.
116. D. adventus ejus in Italiam nuntiatur
Paduanis, 12. C. In Ast honorificè excipitur;
Mediolanum ingreditur cum Maphæo Vicecomi-
te; Litteræ ejusdem de coronatione Modoetiæ
Paduani; Vicentiam adimit, 12. C. Cremonen-
ses rebelles domat, 13. C. Brixiam capit; Ro-
mæ coronatur à Legatis Ecclesiæ; recipit Pa-
duam se dedentem Imperio, 13. D. mors ejus-
dem & sepultura, 19. D. 47. D. filium ha-
buit Joannem Boëmiæ Regem, 139. B.
— Duca, F. Castratii Lucensis, 138. E. mors
ejusdem, 138. F.
— Ducis Austriæ frater, 44. B. mittitur Bri-
xiam in auxilium Ecclesiæ, 41. B. redit in Au-
striam, 41. B.
— Goritiæ Comes, 18. E. 38. D. favet Cani
Scaligero, 23. E. carceri manciat Guezilum
de Monfirmo, 27. B. fit Vicarius Tarvisii pro
Federico Romanorum Rege, 27. B. recipit à
Cane Scaligero Asolum, & Montem Bellunam,
29. C. vafrities ejusdem, ac litteræ ad Pa-
duanos; responsum item ad eosdem; recipit Pa-
duam nomine Ducis Austriæ, 29. C. adversa-
tur Cani Scaligero, 30. E. Paduam ingreditur,
35. E. fugat Canem prædictum de Campo, 36. B.
Henri-

RERUM MEMORABILIVM ET CHOROGRAPHICVS.

Henricus, Goritiæ Comes, recepto Caſtro de Noale, Gueſilum Advocatum, ejus Dominum, equitem creat, 37. A. obſidet Montemſilicem, 37. B. mors ejusdem, 40. C. uxorem habuit Ziliolam Carrarienſem, 129. C. diſſidium ejusdem cum Patriarcha Aquilejenſi, 129. D. 143. C
— Karinthiæ Dux, 85. D. Paduam inordinate regit, 85. D. Vide etiam Karinthiæ Dux.

— De Lucio, 90. A. ducit uxorem filiam Rolandi de Rubeis, 90. A. deprædatur circa Lonnicum, 96. F. filiam habuit nuptam Guecilioni Tempeſtæ, Advocato Tarviſii, 102. B. Legationem obit pro Ubertino Carrarienſi ad Comitem Anoniæ. 110. C. Conſiliarius Jacobi II. de Carraria, 115. E. conſpirat contra Carrarienſem, Paduæ Dominum; capite plectitur, uti proditor; ſepultura ejusdem, 115. F

— De Ravafino, Vicarius, 13. B. laus ejusdem, 13. B

— Scrovegnus, Legatus Paduanorum ad Henricum VII. Imper, 12. E. Domus ejus ſpoliatur, 25. D. adiit Venetias relictis omnibus, 34. C. uxorem habuit filiam Marchionis Eſtenſis, 34. C. Venetias exul ire cogitur, 46. F.

S. Hermagoras, 35. C

Hezerinus de Romano, 1. B. Tyrannus ſagax 4. B. iniquitatis inaudita vir; perſecutor humani generis; callidus, & aſutus, 4. D. Leo rugiens, 5. E. coluber tortuoſus; fons ſcelerum, & magiſter; Gentibus Italis odioſus; animoſus, & audax, 7. A. perfidus, 90. C. Montemſilicem occupat, 2. A. Paduam ſtudet invadere; eandem ingreditur Vicarius Federici II. Imper. 3. B. immanitas ejusdem, 3. B. privatur dominio Paduæ, 4. A. geſta inibi ab eodem, 4. B. Paduanorum XI. millia de medio tollit; Montem galdam capit; fruſtrâ Paduam iterum tentat; Vicentinos dolose locat extra propriam civitatem; Veronam adit, 4. E. pro Cremonenſibus pagnat contra Legatum Eccleſiæ, & eundem capit, 5. E. Brixiam exterminat; Urceos tendit; progreditur Mediolanum verſus; occupat Caſſani pontem; in Adæ tranſitu vulneratur, 6. A. capitur, & moritur, 7. D. Soncini ſepelitur; lætitia poſt ejusdem mortem, 7. E. gravi ſervitute Paduam oppreſſit, 85. B. Venetorum opera exinde pulſus, 85. C

Hiſtoriæ Etymon, Vid. Oſii admonitionem.

Horologium Paduæ, quando poſitum in ſumma turri, 86.

Hortatoria ad bonum, 97. B. ad tradendum dominium Paduæ Carrarienſibus, 131. A

Hoſtaſius de Polenta, 119. E. patruum interficit; dominatur Ravenne, & Argentæ; obitus ejusdem & filii, 119. E

Hoſtilia, 75. D. 98. B. 137. B.

Hubaldinus de Tornicellis, Poſteſtas Tarviſii, 80. D

Hugo Vegio de Rubeis, 86. E. carceratur Parmæ, 86. E

Humiles extolluntur, 133. A

S. Hylarius, 120. C

Hylarius de Zamorellis, Parmenſis, Conteſtabilis Bernabovis Vicecomitis, 139. A. mors ejusdem, 139. A

Hyvanus, Giberti frater, 92. A. mittitur in carcerem à Petro del Verme, 92. A

I.

Jacobina de Corrigio ab Ubertino Carrarienſi repudiatur, 103. B

Jacobinus de Aldigeriis, Parmenſis, 65. D

— De Carraria capit Lutium, 115. E. prodiit obviam Iſabellæ de Fleſco Paduam adventanti, 120. B. deducit eandem Vicentiam, 120. C

Jacobinus de Carraria, frater Nicolai; Vide etiam Jacobus de Carraria, frater Nicolai.

— De Hengelfredis, 107. B. 126. D. adimit Civie Jacobo Guaignio, 226. D

— De Peraga, 94. B. Legationem obit pro Ubertino Carrarienſi ad Maſtinum Scaligerum, 109. A

Jacobus de Arzignano, Vicentinus, 92. F. tradit Venetis Monteculum Majus, 92. agit de adimenda Vicentia Scaligeris, 96. C. ducit uxorem filiam Guerræ Veronenſis, 127. D

— De Azzonibus, 47. A. mors ejusdem, 47. A

— De Buzacharenis, 114. E. interficit Danielem à Torclis, 114. E

— De Capite Vaccæ, 142. B. creatur eques à Jacobino de Carraria, 142. B

— De Carraria, cognomento Magnus, 22. C. 26. C. 27. F. capitur à Cane Scaligero, 22. C. agit de pace inter Canem, & Paduanos, 22. D. 25. C. fit Dominus Paduæ, 26. C. 36. D. 90. D. ſpondet neptem ſuam Thadæam Maſtino Scaligero, 26. D. 55. A. Legatos bis ad eundem mittit pro pace, 27. F. hortatur Paduanos ad bellum, 28. B. offert Comiti Goritiæ Baſſanum, & Cittadellam, ut Paduæ ſubveniat, 29. C. comburit Vigontiam, & Peragam; reſpondet Legatis Venetorum pro pace; Paduam tradit Duci Aſtriæ, 29. D. occurrit Cani apertis januis Civitatis, 31. A. audit deſenſor Patriæ, 34. C. mors ejusdem, 43. B

— cognomento Minor, 58. A. creatur Eques à Cane Scaligero, 58. A.

— Dominus Paduæ, 85. C. filiam nuptui tradit Maſtino Scaligero; Paduam dat Federico Duci Aſtriæ; domi ſuæ habuit, & educavit Petrum Rubeum, 85. C

— Marſilii nepos, 114. B. Pendiſum in carcerem mittitur à Jacobo, nepote Ubertini, 114. B

— filius Nicolai, Ubertini nepos, 57. E. captivus in Alemaniam ducitur, 51. E. 53. A. 104. B. 113. D. liberatur à patre poſt annos duos, 53. A. 113. D. reducit in patriam ab Ubertino Carrarienſi, 104. B. ducit uxorem Conſtantiam de Polenta, 105. F. Legationem obit pro Ubertino ad Maſtinum Scaligerum, 109. A. interfecit Marſilium de Carraria Papafava, Paduæ Dominum, 113. E. Jacobum alterum, nepotem Marſilii de Carraria, Pendiſum in carcerem mittit, ſpoliat divitiis fautores Ubertini, & Marſilii; fit Paduæ Dominus; liberat multos è carceribus initio Principatus; revocat in patriam multos; reſtituit bona ſua iis indebitè ſpoliatis; adverſarios delet; juſte patriam adminiſtrat, 114. B. tendit Vicentiam, 115. E. ſupplicium ſumit de proditoribus; clementia ejusdem in Armigerum ſuum proditionis accuſatum; Nobiles viros de Lucio dilexit ut fratres, 115. F. donatur Veneta Civitate, 117. B. beneficia ejusdem in Remp. Venetam; liberat ſervos illorum de Lucio; auxiliatur Venetis contra Zadram, 117. B. gratulatur iſdem de recuperato dominio Zadæ, 118. C. excipit Iſabellam de Fleſco, Paduam adventantem, 120. B. comitatur eandem Venetias uſque; reducit eandem Paduam; excipit honorifice Legatos Ungariæ Regis & Delphini Viennæ; copias ſummiſtrat Carolo IV. Imper. equitat ad eundem, 120. C. prodiit obviam Ludovico, Ungariæ Regi, 123. B. excipit eundem Paduæ, 123. C. potitur Caſtro Perzenæ, 126. C. reſtituit Civie Imper. libertate donat Jacobum Guaignium; mittit auxilia Venetis ad Iſtriam recuperandam; gratulatur iſdem ob eandem recuperatam; donatur ampla domo Venetiis, 126. D. filiam habuit Ziliolam, 129. C. Jaco-

INDEX NOMINUM PROPRIORUM,

Jacobus de Carraria, filius Nicolai, Ubertini nepos, Vir fortis, justus, & amans pacis; pacem habet cum Obizone Estensi; Canem Majorem II. deducit Paduam; interest nuptiis ejusdem, & filiae Ludovici Bavari; interficitur à Gulielmo Spurio, 129. E. sepultura ejusdem, & luctus post obitum consequutus, 130. C. audit pater Paduæ & pastor, 130. C. successores habuit in dominio fratrem & filium; querela de ejusdem obitu in Concilio Paduæ, 130. D.

— Magni Jacobi II. frater, alicubi Jacobinus; succedit patri in dominio Paduæ, 130. D. uxorem ducit Margaritam F. Guidonis de Gonzaga, 135. D. suscipit ex ea filium, quem Jacobum vocat, 135. F. comitatur Carolum IV. Imper. Italiam insentem, 139. D. creatur ab eodem eques; creat ipsemet alios equites, 140. B. capitur à nepote, quod eum interficere cogitaret, 145. E. tempus ejus domini, 146. A. obitus ejusdem, 146. A.

— Jacobini F. ex Margarita Gonzaga, 135. F.

— De Conigliano, Syndicus Paduæ, 56. A.

— Grossus, 116. A. suspenditur, 116. A.

— De Guaignio, 126. D. interficit Hendrighetum de Mongai; occupat Civie; privatur eodem à Joanne Cane; captus presentatur Jacobo Carrariensi; uxorem habuit filiam Guerra, Comitis S. Bonifacii, 126. D.

— Papafava de Carraria, 46. E. uxorem ducit sororem Rizardi de Camino, 46. E.

— Peciis de Tergula, 22. B. mors ejusdem, 22. B.

— De Pepulis perpetuo carceri mancipatur, 131. C.

— De Rubeis, Potestas Paduæ, 18. A.

— Del Verme, 58. A. creatur eques à Cane Scaligero, 58. A.

S. Jacobus Montisilicis, 89. B.

Jadra, 133. B. decertat pro eadem contra Venetos Ungariæ Rex, 133. B.

Janua, 14. C. 106. B. se subicit Dominio Mediolani, 133. D. 137. E.

Januenses debellant Venetos, 132. B. movent Ungariæ Regem contra eosdem; vincuntur ab iisdem, & Arragoniæ Rege; sese subiciunt Domino Mediolani; negant, Venetos debere navigare per mare magnum, 132. C. navigant iterum contra Venetos, & eosdem sternunt, 132. C. 134. A. Polam usque excurrunt; Parentium comburunt, 134. A.

Ildebrandinus Romanus Comes, Episcopus Paduæ, 135. B. ætas ejusdem, obitus, & laus, 135. B.

Illaxium, 18. E.

Imola, 131. C.

Imperium Luchini Vicecomitis, 115. A. 120. C.

Incendium fortuitum in exercitu Montisilicis, 92. A.

Induciæ. Vide Treguæ.

Ingressus filiae Regis Siciliæ Paduam, & Veronam, 70. F.

Inimicitia inter Paduanos & Viconenses, 21. D. Comitem Goritiæ, & Canem, 32. E. Carrarienses, & Venetos, 144. B.

Injuria recens melius vindicatur, 16. A.

Innocentius VI. Pontifex, 135. C.

Insigne Florentiæ, Lilius, 86. A. Venetorum, D. Marcus Evangelista, 86. A. utrumque cernitur Paduæ ademptæ dominio Scaligerorum, 85. E.

Insula de Longare, 93. A.

Interdictum Joannis XXII. Pont. contra Ludovicum Bavarum Paduæ publicatur, 49. C.

Joanna, neptis primogenita Roberti, Regis Apuliæ, 115. C. nubit Andreasio, secundogenito Regis Ungariæ, 115. C. 122. F.

Joanna, neptis primogenita Roberti, mandat jugulari maritum suum, 123. A. nubit inde Ludovico F. Roberti Principis Taranti, 123. D. 127. C. fugit Avinionem, 123. D. repetit Neapolim post discessum Ungariæ Regis; coronatur Apuliæ Regina, 124. A.

— de progenie Regis Antiochiæ, uxor Canis Scaligeri, 60. A.

Joannes Andreas, J. C. 131. C.

— Boemiæ Rex, filius Henrici VII. Imp. Comitis Lucemburgi, 62. E. 119. A. 120. E. 139. B. Lucemburgi Comes, 119. C. adventus ejus in Italiam, 62. E. nurum habebat filiam Karinthiæ Ducis; quæ se illi dediderint Italiæ Civitates; habet colloquium cum Legato Ecclesiæ; redit in Alemaniam, relicto Carolo filio Parmæ, 62. E. favet Legato, 65. E. redit iterum in Italiam; Parmam ingreditur; frustra munit Papiæ castrum; Mediolanenses nequit in bellum trahere; mittit Carolum filium Veronam; clam se confert ad Legatum; Veronæ excipitur apparatu summo; largitas ejusdem summa; familiariter utitur Scaligeris, & Marfilio Carrariensi; redit in Alemaniam, 66. A. succedit Henrico Karinthiæ Duci, 68. D. 70. C. conspiratio ineundem, 71. F. imminutio famæ ejusdem in Lombardia, 74. B. pater extitit Caroli IV. Imp. 182. E. obitus ejusdem, & sepultura, 119. B. Vide etiam Boemiæ Rex.

— Canis de Hengelfredis, 126. D. adimit Civie Jacobo Guaignio, 126. D.

— De Campo S. Petri, 26. A. 41. E. Legatur ad Duces Austriæ, & Karinthiæ, 32. C. creatur eques à Federico, Rege Romanorum, 39. B. Legatur iterum in Alemaniam, 39. B. confinatus Venetiis it Ferrariam, 45. D. Dux exercitus Estensis capitur ab exercitu Caroli F. Boemiæ Regis, 64. B. se redimit florenis tribus millibus, 64. B.

— De Cauda Longa, 17. C.

— Chus, Dalmatiæ, & Crovatiæ Banus, 150. A.

— Comes Siculorum de Urfan, 150. A.

— Comes Tyrolis, F. Regis Boemiæ, 92. D. 126. B. intrat Civie; capit Hendrighetum de Mongai, 92. D. includitur in pace inita inter Venetos, & Scaligeros, 99. A. uxorem habuit Margaritam, Comitissam Tyrolis, 106. D. 126. B. jussu ejusdem comprehenditur, 106. E. capitur auctore Hengelmario de Villandres, 126. B.

— De Corrigio, 105. D. 112. B.

— De S. Cruce, 103. C. progreditur Urbium contra Malatestam; Mundianum liberat; Vericulum impagnat; capit Pecia S. Martini; subicitur Ubertino Carrariensi; equitat Ariminum, 103. C.

— Dandulus, Dux Venetiarum, 83. B. conjurat contra Scaligeros, 83. B. obitus ejusdem, 103. A.

— Delphinus, Dux Venetiarum, 145. B.

— De Flesco, 101. A. cædes ejusdem, 101. A.

— Franciscus Gamarella, 95. A. prodit arcem Montisilicis Ubertino Carrariensi, 95. A. Legationem obit pro Mastino Scaligero ad eundem, 108. F.

— De Gardellis, 126. C. interficitur à nepote, 126. C.

— Gradenicus, Potestas Paduæ, 102. C. 106. D. Venetiarum Dux, 134. B. obitus ejusdem, 145. B.

— Guilenzellus, Mantuanus, 58. B. creatur eques a Cane Scaligero, 58. B.

— Henricus de Capite Vaccæ, judex & Legatus Paduanorum ad Henricum VII. Imperatorem, 12. E.

RERUM MEMORABILIUM ET CHOROGRAPHICUS.

Joannes de Listano, *Capitaneus Mestre*, 87. A.
cædes ejusdem, 87. A
 — Malatestinis, 112. B
 — De Manfredis, *de Regio, Potestas Paduæ*, 145. D
 — De Marola, *Vicentinus*, 137. C. *mors ejusdem*, 137. C
 — Molinus, *Venetus*, *Potestas Paduæ*, 26. D
 — De Pepulis, *Bononiæ Dominus unâ cum Jacobo*, 131. C. *capitur à Romandiolæ Comite*, 131. C
 — Quilicus de S. Vitale *Parmensis*, 81. D
 — Ruzerius de Vigontia, 33. B. *obitus ejusdem*, 33. F
 — Sanù, *Potestas Paduæ*, 103. A
 — Scaliger, 136. E. *Vicentiæ Potestas*, 137. C. *Obitus ejusdem*, 137. C
 — De Valezio, *capitaneus Bononiæ pro Dominis Mediolani*, 138. B. *deficit ab iisdem*, & *Bononiam occupat*, 138. C. *tradit eandem Ecclesiæ*, 140. A
 — Vicecomes, *Archiepiscopus Mediolani*, 127. A. *Luchino fratri in imperio succedit*, *filios ejusdem naturales duos carceri mancipat*; *revocat Nepotem ab exilio*; *liberat e carceribus Lotharicum Vicecomitem cum filio*; *nepotes habuit successores*, 127. A. *potitur Janua*, 133. D. *frustra pacem petit à Venetis*, 133. D. *fere dominus totius Lombardiæ*, 133. D. *obitus ejusdem*, 133. E. 138. D. *Vide etiam Archiepiscopus Mediolani*.
 — Vigelimus secundus, *Summus Pont.* 48. C. 65. E. *bellum indicit Vicecomitibus*, 48. C. *damnat Ludovicum Bavarum, ut hæreticum*, 49. C. *accusatur ipsemet hæresis ab eodem*, 49. B. *pronuntiat hæreticum Nicolaum V. Antipapam*, 51. C. *parcit eidem*, 51. C. *Obitus ejusdem, mores*, & *res gestæ*, 67. E. *Ludovicum Bavarum excommunicavit*, & *deposuit*, 67. F
 — De Vigontia, *legatus Paduanorum ad Henricum VII. Imper.* 12. E. *Potestas Vicentiæ tum*, *cum Paduanis est erepta*, 12. E. 33. C. *hortatur Paduanos ad parendum Imperatori*, 14. D. *legationem obit in Tusciam*, 29. C. *relegatur post carcerem*, 33. C. *bonis omnibus publicatis cogitur mendicare*, 33. D. *trahitur ut Canis*, 35. B. *legatur in Germaniam*, 39. B. *dignitates ejusdem*, & *mores*, 107. A. *senectus in egestate summa*, 107. B
 — Urfinus, *Episcopus Paduæ*, 135. C
 Jordanus de Forzatè, 34. D. 142. B. *hostis patriæ*, 34. D. *creatur eques à Jacobino de Carraria*, 142. B
 — De Sarego, *Vicentinus*, 9. E. *frater erat uxoris Leonardi Comitis Vicentini*; *Obitus ejusdem*, 9. E
 Ira Dei contra hostes pacis, 132. D
 Isabella de Fleco, *uxor Luchini Vicecomitis*, 120. A. *proles ejusdem*, & *adventus Paduam*; *Accessus ejusdem Venetias*; *reditus Paduam*, & *accessus Vicentiam*, 120. B
 — Filia *Poloniæ Ducis*, *uxor Caroli IV. Imper.* 141. B. *Patavium accedit*; *honores, quibus tum excepta*; *Laus & Comitatus ejusdem*; *it Pisas*, 141. B
 Isola della Scala, 28. E
 Istria deficit à Venetis, 126. E. *obsessa redit iterum ad eosdem*, 126. F. *decertat pro eadem contra Venetos Ungariæ Rex*, 133. B. *armis petitur ab eodem*, 144. E
 Istriæ caput, 15. B
 Jubileus anni MCCCCL. 128. B
 Judas Christi proditor, 130. C
 Judices à Legum Doctoribus directi, 20. *regebant Paduam tempore interregni*, 75. A

Judicia Cl. Virorum de Curtusis Historicis, post Admonitionem ad Lectorem.
 Judicum aliquot *Paduanorum cædes*, 45. D
 Jura *Communis Paduæ quando cæpta ruere*, 45. E
 Jusjurandum *Marfilii Carrariensis de non depnenda barba priusquam Brixiam occuparet*, 63. D
 D. Justina *civitatis Paduæ regina*, 1. A. *Paduanorum clypeus*, & *tutela*; *Filia Vitaliani Regis, exprobrat Paduanis propria vitia*, 1. B. *invisitur à Poloniæ Duce*, 128. C. *Item à Carolo IV. Imp.* 139. E
 Justiniani, 11. C
 Justinianus Justiniano, *Venetorum orator ad Marfilium Carrariensem*, 84. D
 Juvenes studiosi belli, 15. E

K.

Karinthia, 40. A. 45. D. 62. E. 82. E. 87. D.
Ducatus ejusdem, 106. F
 Karinthiæ Dux, 31. D. 41. E. 43. C. 46. F. 41. B. 52. E. 54. C. 62. E. *constituitur Vicarius Paduæ ab Austriæ Duce*, 39. D. *confirmat pacem Paduanorum*, 40. C. *vastat Forum Julii*, 42. A. *castrametatur inter pontem Vici aggeris*, & *pontem Brentæ de Vigontia*; *ingreditur Paduam*, 42. C. *avunculus extitit Ludovici Bavari*, 50. A. *vane promittit auxilia Paduanis*, 52. E. *Gener fuit Joannis Boëmiæ Regis*, 68. C. 70. E. *recipit Paduam à Federico, Duce Austriæ*, 90. E. *Obsidet Montisilicem*; *constituit suum Vicarium Paduæ Conradum de Ovestagno*, 90. E. *obitus ejusdem*, 46. *Vide etiam Henricus, Karinthiæ Dux.*
 Karolus, *filius Principis, fratris Roberti Regis Apuliæ*, 23. B. *mors ejusdem*, 23. B

L.

Laboreria pannorum, lane, & chartæ Paduæ, *quando cæpta*, 102. F
 Ladislaus, *Præpositus Calmensis*, 149. A
 Lætitia publica *Veronæ ob Paduam acquisitam à Cane Scaligero*, 57. C. *Paduæ ob receptum castrum*, & *Rocham Montisilicis*, 95. B
 Lando de Enselmis, 35. B
 Landus Comes *Romandiolam vastat*, 138. A. *Bononiam opprimis cum Francisco Carrariensi*; *Guaftallam obsidet cum eodem*, 138. B
 Latini, 76. A. 77. B. 78. A. 82. B. 86. C. 88. D
 Laude, sive Laudum, 12. D. 48. C. 72. E. 120. D. *devenit in potestatem Azonis Vicecomitis*, 72. E
 Laurentius de Terra arsa, *Potestas inest pro Cane Scaligero*, 37. E. *occiditur ab Essensibus*, 37. E
 S. Lazarus, 79. E
 Lænx parius *Venetis*, 23. C
 Legati Azonis Vicecomitis, 89. D
 — Canis Scaligeri *ad Paduanos*, 44. B. *ad Karinthiæ Ducem*, 44. A
 — Carrariensis *ad Ungariæ Regem*, 144. D
 — Communis *Florentiæ*, 97. D. 104. D
 — Ducis *Bavariæ*, 43. E
 — Ducis *Karinthiæ*, 44. B
 — Florentinorum, 86. B. 89. D
 — Januensium, & *Venetorum ad Pontificem pro pace*, 132. E
 — Joannis Vicecomitis, *Archiepiscopi Mediolani, & Venetorum, ad Pontificem pro pace*, 132. E. *Mastini Scaligeri*, 89. D. *ad Ubertinum Carrariensem*, 108. F

INDEX NOMINUM PROPRIORUM,

- Legati Pacis inter Venetos, & Scaligeros, 79. B. intentio eorundem, 79. B. pacis inter Venetos, Florentinos, & Ubertinum Carrariensem ex una parte, & Scaligeros ex altera, 97. D
 — Paduanorum ad Canem Scaligerum, 44. A. ad Mastinum Scaligerum, 109. A. ad Comitem Palatinum, 146. B
 — Thadei de Pcpolis, 89. D
 — Ubertini Carrariensis ad Pontificem Avinionem, 96. B. Venetias, 97. D
 — Venetorum ad Pontificem pro pace, 133. B. ad Ungariæ Regem, 146. D. ad Franciscum Carrariensem, 147. C
 — Ungariæ Regis ad Venetos, 118. A. Aquilam, 120. D. ad Franciscum Carrariensem, 148. C
 Legatio duplex Jacobi de Carraria ad Canem Scaligerum, 29. C. ejusdem ad Comitem Goritiæ, 29. C. Paduanorum in Tusciam; Venetorum ad Paduanos, 29. D. Paduanorum ad Duces Austriæ, & Karinthiæ, 32. C. Parmensium, 35. E. Scaligeri ad Com. Goritiæ, & Ulricum de Valse, 37. C. Paduæ ad Ducem Austriæ, 39. A. Scaligeri ad eundem, 39. A. Conradi ac Orestagno ad Karinthiæ Ducem, 42. A. Canis ad Bavaram, 51. B. Paduanorum ad Karinthiæ Ducem, 52. E. Bavari ad eundem, 52. E. Marsilii Carrariensis ad Vicentinos, 55. E. Marsilii de Rubeis ad Benedictum XII. Sum. Pont. 72. A. Scaligerorum ad eundem, 72. B. Florentinorum ad Scaligeros, 73. A. B. Paduanorum, Aretinorum, & Ludovici Imp. ad eosdem, 74. D. Marsilii Carrariensis ad Venetos pro Scaligeris, 75. D. Venetorum & Florentinorum ad Marsilium predictum, 84. C. Ludovici Imp. ad Venetos, 90. A. eorundem ad Ubertinum Carrariensem post Marsilii mortem, 91. D. Paduæ, Veronæ, & totius Lombardiæ pro pace, 93. F. Ubertini Carrariensis ad Bartholomæum Gradenicum, Venetiarum Ducem, 103. A. ejusdem ad Andream Dandulum, Gradenici successorem, 108. E. Paduanorum ad Mastinum Scaligerum, 109. A. Ubertini Carrariensis ad Anoniæ Comitem, 110. B. ejusdem in Alemaniam pro pace, 111. C. Venetorum ad Carrariensem Paduæ Dominum, 116. C
 Legationes in funere Jacobi Majoris II. de Carraria, 130. C. Itatorum ad Carolum Boëmiæ Regem, Imperatorem electum, 132. A. 138. A. Venetorum ad eundem, 133. B. Vicecomitem ad eundem in Mantua commorantem, 139. C
 Legatus Summi Pontificis prædicat Crucem contra Hezerinum, 3. B. adimit Paduam eidem; potitur Mestre, & locis omnibus Paduani districtus, 4. A. occurrit Cremonensibus, qui castra Brixienfium occupant, 5. E. Venetos separat à communione fidelium, 10. F. Ferrariam iisdem adimit; Bellum gerit contra Vicecomites, 48. C. conatur ingredi Mediolanum, solvit pacem inter Passarinum de Bonacossis, & Bononienses; obsidet Mutinam, 48. D. Parmam acquirit Ecclesiæ, 51. A. Argentam item, & Forlivium, 51. D. in carcerem mittit Rolandum de Rubeis, 58. D. capit Burgum forte, 61. C. recipit Argentam à Marchionibus Estensis, 64. E. Ferrariam obsidet, 64. E. Bononia pellitur auctore Brandalizio de Gozadini, 82. F. tendit contra Turcos, 112. C. fludet tollere discordiam, exortam inter Patriarcham Aquilejensem, & Com. Goritiæ, 128. F. Patavii commoratur, 129. C
 Legnanum, 100. D. terra magna totius Segni, 100. D
 Lemizius, naturalis Gulielmi Dente, 111. C. cædes ejusdem, 111. C
 Lendenaria, 10. C. tertia illius pars tradita Paduanis, 10. C. mox & Lendenaria tota, 10. F. 29. A. ejusdem eripitur ab Estensibus, 29. A
 Lenize, flumen Parmæ, 68. E
 Leonardus, Comes Vicentinus, 9. E. mors ejusdem, 9. E
 Leopoldus, Dux Austriæ, 48. A. infestus Bavaro, 48. A
 Letaniæ ad Victoriam, 118. D
 Levatura portæ omnium Sanctorum Paduæ, 79. C. portæ Vicentiæ, 96. D
 Leudius, Magister Dapiferorum, & Pincernorum Regis Ungariæ, 150. A
 Levorus Theutonicus de Karinthia, 87. D. 97. D. miles probus, & legalis, 87. D. mittitur à Carolo F. Regis Boëmiæ ad exercitum Montisilicis, 87. D. convenit Venetiis pro pace inter fœderatos, & Scaligeros, 97. D
 Leustachius, Regni Sclavoniæ Vicarius generalis, 150. A
 Lifancer de Castronovo, sive de Maltraversis, hostis patriæ, 39. D
 Liga Marchiæ Tarvisinæ, 134. C
 Lignacum, 140. B
 Lilium, insigne Florentiæ, 86. A. passim cernitur Paduæ ereptæ dominio Scaligerorum, 86. A
 Limeria, 21. B
 Limina, 96. D
 Linguae privatio supplicii genus, 111. B
 Lis inter Ubertinum Carrariensem, & Gulielmum de Campo S. Petri, 101. C
 Listæ nuptiarum dona, 70. A. 135. D
 Literæ Henrici VII. Imp. de coronatione sua Mœduetiæ ad Paduanos, 12. D. Canis ad Jacobum de Carraria, Dominum Paduæ, 27. F. Comitis Goritiæ ad Paduanos, 29. C. Ducis Austriæ ad eosdem, 32. C. Ungariæ Regis pro Francisco Carrariensi, 148. B
 Lites inter Paduanos; & Canem Scaligerum tollunt à Ducibus Bavariæ, & Austriæ, 44. B
 Lodomenia, 148. B
 Lodrisius, sive Loderisius, Vicecomes, 74. C. Caporalis exercitus Theutonicorum, 100. C. Mediolani pellitur ab Azone Vicecomite; dominibatur Seprii; impetum facit in pedites Raynaldi de Lorinch, & eum capit; capitur & ipse cum duobus filiis naturalibus, & nepote; carceratur in turri Comitis Philipponis, 100. C. liberatur à Joanne Vicecomite, Archiepiscopo Mediolani, 128. A
 Lofmastro, 47. A. 111. C. Vicarius Tarvisi, 47. A. loco sui fratrem eo præmittit; idem post Tarvisum intrat, 47. A
 Lofmastro quis, 47. A
 Lombardi, 82. C. accersunt in Italiam Carolum IV. contra Vicecomites, 139. C
 Lombardia, 66. C. 67. F. 79. B. 80. F. 97. C. 120. B. dominium ejus promissum Cani, 50. F. divisio ejusdem facta à confœderatis contra Joannem Boëmiæ Regem, 72. A. affligitur peste, 124. D
 Longare, 17. C. 19. E. 93. A. 96. F. flumen ejus, 17. D
 Lovatus, Patavinus miles & judex, 12. B
 Luca, 23. A. 26. E. 48. E. 61. B. 66. C. 73. B. 76. C. 79. B. 81. A. 86. E. se dat Joanni, Boëmiæ Regi, 62. A. recuperatio ejusdem promissa Florentinis, 68. A. affligitur ab iisdem, 83. C. assignatur iisdem à confœderatis contra Joannem Boëmiæ Regem, 72. A. possidetur à Scaligeris contra fidem, 75. C. sub dominio eorundem, 99. B. promittitur ab iisdem Florentinis pro Florenis cc. millibus, 106. B. datur Pisanis, 106. C. 107. F. recipit Potestatem Florentinam, 107. F
 Lu-

Lucemborg, 47. D. 119. C. 120. E. 139. B.

Comitatus ejusdem, 119. C

Lucius de Pernumia, *Citadellæ custos*, 29. F

Luchinus del Verme, 136. E

— Vicecomes, 50. C. Dominus Mediolani post mortem Galeatii fratris, 61. B. interficit Marcum fratrem, 61. B. Dux exercitus Mediolani, 68. E. 100. D. equitat Nervianum, 100. E. capitur ad fidem, 101. A. succedit Azoni Vicecomiti in dominio Mediolani, 102. F. parat se contra Bononiam, 104. E. unit inter se diffitas nationes; potitur Brixia opera Conradini de Buchis; favet Mantuanis contra Veronam, 104. E. Pisanis item contra Florentinos, 106. B. potitur oppressa Parma, 115. B. ejusdem imperii latitudo, 115. C. 120. D. uxorem habuit Isabellam de Fleco, 120. A. obitus ejusdem, & filii, 127. A

Lucium, 18. C. 116. B. capitur à Jacobino Carrariensi, 116. B

Ludovicus, *Bavariæ Dux*, 19. E. 32. C. 44. B. 47. E. 79. A. 89. D. 104. B. Imperator electus in discordia, 47. E. 49. D. pugnat cum Federico Duce Austriæ pro Imperio, & eundem capit, 48. A. 89. D. se dicit Romanorum Regem post pacem initam cum prædicto Duce; liberat è carceribus Raymundum Rectorem exercitus Ecclesiæ; favet rebellibus Ecclesiæ, 90. D. condemnatur à Rom. Pontifice, & ejus electio reprobatur, 49. B. appellat ad futurum Pontificem; vocatur in Italiam à Gibellinis; pacem init cum Federico Duce Austriæ; Tridentum accedit; coronatur Mediolani per Episcopos duos Ecclesiæ rebelles; conficit in carcerem Vicecomites; Pisas capit, & ibi Vicarium suum constituit Castrum; coronatus Romæ; à die coronationis haberi vult Imperator; pronuntiat hæreticum Joannem XXII. Pontificem; creat Antipapam Nicolaum V. 49. C. liberat è carceribus Vicecomites precibus Lombardorum, 50. E. constituit Azonem Vicecomitem Vicarium Mediolani; equitat in Marchiam Mantuani districtus; promittit Mediolanum, & Lombardiam Cani Scaligero; Mediolanensis obsidet; pacem init cum iisdem; Parmam obtinet; colloquium habet Tridenti; Parmam, Regium, & Mutinam munit; redit in Alemaniæ, mortuo Federico Duce Austriæ, 50. E. destinat legatum suum ad Karinthiæ Ducem pro pace Paduanorum, 52. E. equitat Parmam, 58. E. quinam illum in Lombardiam acciverint, 61. A. carceri mancipat Galeatium Vicecomitem; rebellis Ecclesiæ favet Passarino de Bonacossis in capiendo Burgo Forti, 61. A. deponitur ab Ecclesia, 66. A. rebellis Ecclesiæ, 74. D. 120. E. auxiliatur Mastino Scaligero contra Venetos, 89. E. Legatos ad eosdem mittit pro pace; Romanorum Rex, 106. E. auctor extitit, ut Joannes F. Boëmiæ Regis comprehenderetur; celebrat nuptias filie Tridenti; easdem tamquam Imperator confirmat; investit filium, & uxorem ejus de Comitatu Tyrolis, & Ducatu Karinthiæ, 106. E. constituit Hengelmarium de Villandres Vicarium suum in Feltre, & Cividè, 118. E. filiam habuit nuptam Cani Majori II. filio Mastini Scaligeri, 130. A. se dicebat Romanorum Regem, 130. A. 139. C. imperavit annis xxx. 120. E. mors ejusdem, 121. C. obiit contumax, & rebellis Ecclesiæ, 130. A

— Comes de Savoia, Jocer Azonis Vicecomitis, 63. A

— Forzatè, 138. B. creatur eques a Francisco Carrariensi, 140. F

— Franciæ Rex, 122. B

Ludovicus Frater Caroli Duracii Ducis, 123. E. captivus mittitur in Ungariam, 123. E

— Frater Roberti, Principis Taranti, 123. D. ducit uxorem Joannam, neptem primogenitam Roberti Apuliæ Regis, 123. D. 127. C. fugit Avenionem; repetit Neapolim, 123. D. coronatur Apuliæ Rex; restituitur dignitatibus pristinis captus a Ludovico, Ungariæ Rege, 124. A

— Gonzaga, 58. B. 68. D. 79. A. 88. E. creatur eques à Cane Scaligero, 58. B. Mantuæ dominium invadit, 62. A. jugulat Passarium de Bonacossis, 62. A. colloquium habet cum Scaligeris juxta Urceos, 63. D. dominatur Mantuæ, 66. C. 72. A. renuntiat treguis Regis Boëmiæ, 70. C. filiam habuit, nuptam Nicolao Marchioni Estensi, 70. E. Regium accipit à Scaligeris jure feudi, 72. A. agit de pace inter Venetos, & Scaligeros, 79. B. conspirat contra Scaligeros, 81. A. 83. B. parat se contra Bononiam, 104. B

— Ungariæ Rex, 123. A. curat vindictam fratris, 123. A. Aquilam obtinet; in Apuliam transit; Italiam adit; Paduæ magnifice excipitur à Jacobo Carrariensi; creat equites Franciscum de Ordelloffis, & filios; interficit Duracii Ducem; capit auctores necis fratris; regit Apuliam, & Neapolim; repetit Ungariam; strenuitas ejusdem Romæ dominium recusat; dimittit captivos, 123. A. pugnat contra Apulos, 125. C. Vide etiam Ungariæ Rex, & Rex Ungariæ.

Ludus Bravii in contemptum hostium, 92. F

Luminaria in turribus, indicia rei gerendæ, 77. A

Lunifara, 112. B

Lupus de Aledusiis, Imolensis, 65. C

Luxia datur Paduanis ab Estensibus, 10. B

M.

Macharuffi Paduani, 15. A. 20. C. revocantur ab exilio, 105. A

Macharuffus de Macharuffis, 22. D. adversatur tractatui pacis inter Canem, & Paduanos, 22. D. 25. D. sponte abit in exilium, 25. F. 36. D. habetur inter hostes patriæ, 34. D. heret Cani Scaligero, 36. D. obsidet Paduam cum eodem, 36. E. interficitur, 36. E

Machonus, proditor Montisilicis, 23. F

Magister Templi S. Joannis contra Turcas, 112. C

Malaspina Marchio. Vide Manfredus, Marchio Malaspina.

Malatesta, Ariminensis, 65. C. rebellat Ecclesiæ, 65. C. Arimini Dominus, 103. B. carceri includit Ferrantinum de Malatestinis; compromittit de suis, & Ferrantini controversiis in Ubertinum Carrariensem, & Marchionem Estensem, 103. B

Malatestæ, Ariminenses, 65. C

— Cefenates, 43. B

Malatestinus Ostasius de Polenta, Ravennas, 65. C

Malisii, Paduani, 15. B. 26. A

Manchanum exertitur à Ravennatibus, 11. B

Manfredus, Apuliæ Rex, hostis Ecclesiæ, 122. B. filius Federici Imperatoris, 122. B

— de Colalto, 38. E. cades ejusdem, 38. E

— Malaspina, Marchio, 43. D. 71. E. 75. A. 77. A. 112. B. legationem obit pro Scaligero, 37. C. 51. B. acquirit Vigozolum, 43. D. interest nuptiis Thadææ Carrariensis, & Mastini Scaligeri, 55. C. Potestas Brixie, 71. E. Legatus Scaligerorum ad summum Pontificem Benedictum XII. 72. B. tendit contra Petrum de Rubis, rebellem Ecclesiæ, 75. A

INDEX NOMINUM PROPRIORUM,

Manfredus de Pils, *Mutinensis*, 64. A. pugnatur contra *Estenses*, & *Scaligeros*, 64. A. 68. E. *Vicarius Mutinæ pro Joanne Boëmiæ Rege*, 66. E. 68. E. 74. A. *Germanus Rubeorum Parmensium*, 72. C. tuetur *Mutinam obsessam* ab *Estensibus*, 74. A. tradit eandem *Mastino Scaligero*, 74. B. legatus ad *Venetos pro Scaligeris*, 61.

Mannus de Donatis, *Florentinus*, 136. B

Mantua, 14. C. 48. E. 58. B. 61. B. 78. A. 81. A. 82. C. 88. E. 112. A. 134. B. 141. D. ager ejus latè vastatur, 61. C. Idem patet rapinis *Germanorum*, 108. C

Mantuani, 17. B. 19. F. 42. C. 49. A. 68. A. contra *Veronam*, 105. C. contra *Ferrarienses*, 112. B. conjurant cum *Frignano Scaligerorum* notho contra *Canem*, 136. A. tenent *Vicecomites*, 137. E

Manus amputatio supplicii genus, 102. C

Maphæus Contarenus, *Potestas Paduæ*, 127. E

— *Vicecomes*, *Mediolanum* ingreditur cum *Henrico VII. Imp.* 12. D. laus ejusdem; *Mediolani Vicarius pro Henrico VII. Imp.* 12. D. dominium ejusdem, 48. C. damnatur à *Joanne XXII. Pontifice*; *Hector* alter in bellis; eo mortuo, filii pelluntur *Mediolano*, 12. D. tenuit in horrorem imperii quasi totam *Lombardiam*, 140. C. auctor expellendi *Turrianos*, rebelles *Imperii Mediolano*, 140. C

— *Luchini nepos*, 128. A. curat inducias inter *Venetos*, & *Januenses*, 132. B. succedit in dominio *Mediolani Joanni patrio*, & *Archiepiscopo ejusdem Urbis*, 138. D. se offert *Carolo IV. Imp.* 139. C

Maranum, 121. A

Marcharia, 6. D

Marchia revocatur ad *Ecclesiam*, 67. B. calamitas ejusdem, 82. B. peste affligitur, 124. D

— *Mantuani districtus*, 50. F

— *Tarvisina*, 11. E. 16. A. 22. C. 42. A. 43. B. 59. E. 61. E. 62. E. 68. A. 69. E. 70. C. 75. B. 78. A. 81. A. 82. B. 83. C. 87. C. 97. C. 134. C. comburitur ab *Attila Ungariæ Rege*, 123. B. accersit in *Italiam Carolum IV. contra Vicecomites*, 139. C

Marchio *Estensis*, 61. C. pugnatur contra *Bononienses*, 61. C

— *Brandenburgensis*; *F. Ludovici Bavari*, 106. E. 111. C. uxorem ducit *Comitissam Tyrolis*, 106. E. 120. F. 126. B. capit *Hengelmarium de Villandres*, 126. B. potitur *Tridento*, 126. C. juvat filios *Gulielmi de Castrobarbo* contra patrem, 128. E

— *Montisferrati*, 63. A. hospes *Carrariensium Paduæ*, 127. E

— *Spineta*, 81. E. 95. D. fit eques à *Mastino Scaligero*, 81. E. equitat contra *Montagnanam*, 95. D. terga dat, 95. D. legationem obit pro *Scaligeris*, 97. D

Marchiones *Estenses*. Vide *Estenses Marchiones*.

Marci *Evangelistæ* effigies in *signe Venetorum*, 86. A. passim cernitur *Paduæ* ademptæ dominio *Scaligerorum*, 86. A

D. Marcus, 120. B

Marcus *Badoarius*, 3. C

— *A Campagnola*, 114. C

— *Cornelius*, 86. B. *Potestas Paduæ*, 87. E. 144. A. legatus ad *Carolum Boëmiæ Regem*, & *Rom. Imperatorem*, 133. B. creatur ab eodem eques, 133. B

— *De Forzatè*, qui & *Martius de Forzatè*, alicubi nominatur, 15. B. rebellis *Paduæ*, 15. B. 34. D. restituitur in integrum, 25. E. confisatur de *Padua*, 47. C

Marcus *Gradenicus*, *Potestas Paduæ*, 28. A. 32. B

— *Justinianus*, *Venetorum Capitaneus* contra *Zadram*, 118. B. *Istriae Potestas*, 126. E

— *Lauretanus*, *Venetorum Orator* ad *Marsilium Carrariensem*, 84. D. oratio ejusdem, 84. D

— *Quirinus*, *Potestas Paduæ*, 3. C

— *Ruzinus*, *Venetus*, 92. E

— *Vicecomes*, 48. C. dominus *Mediolani*, 61. B. vir bellicosissimus interficitur a nepote, & fratre, 61. B

Mare *Sardeniæ*, 133. C

Marema, 19. A

Marescalcus *Azonis Vicecomitis*, 100. C

— *Exercitus Mediolanensis*, 100. D

— *Imperatoris*, 141. B

— *Theutonicorum*, 100. C

Margarita, *Comitissa Tyrolis*, uxor *Joannis F. Boëmiæ Regis*; 106. D. jubet virum suum comprehendere; nubit *Marchioni Brandenburgensi*, 106. E

— *Filia Guidonis de Gonzaga*, 135. D. nubit *Jacobino de Carraria*, 135. D. parit ei filium *Jacobum*, 135. F. 143. E. *Jacobino* capto à *Francisco Carrariensi*, mittitur *Mantuam* ad patrem, 143. E

— *De Zacchis*, uxor *Hectoris Sorvegnani*, 52. A

S. Maria de *Abbatia*, 41. F

— *A Carceribus*, 40. B

Marinus *Falerius*, *Potestas Paduæ*, 90. A. 129. D

131. A. primus *Potestas Tarvisi* nomine *Venetorum*, 100. A. *Dux Venetiarum*, 131. A. Legatus ad *Carolum*, *Boëmiæ Regem* & *Rom. Imperatorem*; creatur ab eodem eques, 133. A. Legatus ad *Summum Pontificem* creatur *Dux*, 133. E. affectati dominatus pœnam capite luit, 134. B. fuit miles, & compater *Imperatoris*, & *Comes Vallis de Mareno*, 134. A

— *De Macharuffis*, 112. B

— *Morefinus*, *Potestas Paduæ*, 145. C. revocatur à *Venetis*, 145. C

— *De Zacchis*, 19. B. mors ejusdem, 19. B

— *Zacharias*, *Januensis*, 114. A. mors ejusdem, 114. A

Marostica capitur, & comburitur à *Paduanis*, 15. D. datur *Xicco de Caldenatio*, 95. B. restituitur extractu pacis, 99. A. datur *Alberto Scaligero*, 102. E

Marsilius *Bibi*, 94. B

— *De Carraria*, cognomento *Major*, sive *Magnus*, 22. D. 41. E. 44. E. 46. F. 57. A. 52. E. 66. C. 73. E. 75. E. 85. B. 88. E. 101. B. 103. B. 105. A. 113. B. domus ejus in villis eversæ ab extrinsecis *Paduanis*, 31. B. vulnerat *Macharuffum de Macharuffis*, 36. E. Legationem obit pro patria ad *Karintkiæ Ducem*, 40. C. succedit *Jacobo Carrariensi*, 43. B. pugnatur viriliter contra *Paulum Dentem*, 45. B. occurrit *Conrado de Vigontia* invadenti turrim *Curani*, 46. E. insidiatur *Advocato Tarvisi*, 46. F. jecum deliberat de *Padua* danda *Cani Scaligero*, 53. E. narrat res à se gestas pro salute Patriæ; differit cum *Nuntio de pacis* percutiendis cum *Cane*, 53. E. fit *Dominus Paduæ*, 55. E. agit in *Concilio publico de Padua* tradenda *Cani Scaligero*; equitat ad eundem *Vicentiam*; fit *Paduæ Vicarius à Cane*, 55. E. ditatur exulum *Paduanorum bonis*, 57. A. revocat in urbem extrinsecos *Paduanos*; creatur eques à *Cane*, 57. B. equitat *Parmam* versus, 58. C. ferè capitur à *Simone de Corrigio*; hortatur *Rubeos* ad pacem; laudatur à *probitate*, 58. C. odit *Guezilionem*, *Advocatum Tarvisi*, 59. A.

Marsili-

Marsilius de Carraria cognomento Major sive Magnus affectat Canem extollere; creatur Imperator copiarum ejusdem Canis contra Tarvisinos, 59. B. fit Dominus Paduæ a Cane, 59. D. recipit dominium Paduæ nomine nepotum Canis; creatur Potestas Vicentiæ ab iisdem; audit alter Marchiæ Dominus, 60. B. Dux exercitus Canis Brixiam oppugnat, 61. F. eandem occupat fraudulentè, 63. C. jubet suspendi Theutonicos deprædantes, 63. E. munit Brixiam adversus Joannem Boëmiæ Regem, 64. B. opes ejusdem, & potentia sub Scaligeris, 69. D. Beatricem de Corrigio uxorem ducit; celebrat ob id Curiam generalem, 69. D. renuntiat Praturæ Brixien- si, 51. E. potitus Mutina promittit eandem Marchionibus Estensibus, 74. B. consilium ejusdem contra Theutonicos, 78. B. lenit Mas- tinum Scaligerum, 78. C. privatur castro S. Petri, 80. A. xxx. millia florenorum mutua dat Scaligeris; cogitat de Veronensibus inva- dendis, 81. A. fœdus clam init cum Vene- tis, & Florentinis, 83. D. Paduam adimit de manibus Tyrannorum; ejusdem Dominus acclamatur, 83. E. respondet Oratoribus Ve- netis, & Florentinis, 85. B. fit iterum Pa- duæ Dominus auxilio Venetorum, & Florenti- norum, 90. B. obitus ejusdem, 91. A. 97. A. pietas, 91. C. condidit, & dotavit S. Mariam Novam de Zuecha Venetiis; funeris ejusdem pompa, & tumultus; obsedit inimicos in Mon- tesilice; suburbia quædam Paduæ mœnibus in- cludit; natura, acta, mores, ætas ejusdem; laudatus à Venetis, quod Ubertinum sibi legerit successorem; ditat Dyanesum de Flumicello, 109. E. proditur ab eodem, 109. E.

— De Carraria, cognomento Minor, 45. C. 46. B. vulneratur in bello civili contra Paulum Dentem, 46. B. Legationem obit pro Cane ad Ludovicum Bavarum, 51. A. item pro patria ad Karinthiæ Ducem, 52. D. de civitate pelli- tur, 54. C. creatur eques à Cane, 58. A. Le- gatus ad Amonie Comitem, 110. B.

— De Carraria Papafava, 113. C. succedit Ubertino in dominio Paduæ, 113. C. interfici- tur à Jacobo de Carraria, 113. E.

— De Carraria, F. Magni Jacobi II. 130. E.

— De Flumicello, 110. A.

— De Macharuffis, 105. A. revocatur ab exi- lio, capitalis inimicus Marsilii Magni de Car- raria, 105. A.

— Papafava, 86. B. equitat contra Montem- silicem, 86. B.

— De Rubeis, 51. A. 57. D. 73. E. 77. B. Parmæ Vicarius, 51. A. 57. D. Paduam in- trat cum CC. elmis, 55. E. promittit neptem unam filio naturali Canis, & alteram filio Baylardini de Nogarolis, 56. D. tuetur Par- mam, 58. C. pugnat pro Mutina contra Esten- ses, & Scaligeros cum Carolo, F. Joannis Boë- miæ Regis, 64. A. Legationem obit pro eodem Rege, 66. B. Dominus Lucæ, 66. E. dimicat contra Mastinum Scaligerum, 68. B. implorat auxilium Joannis Boëmiæ Regis, item Benedicti XII. Summ. Pont. 72. B. frustra statuit dare Parmam Azoni Vicecomiti, vel Communi Flo- rentiæ; deficit à Scaligeris, 74. D. exulat Ve- netiis, 74. D. Veneti exercitus Imperator equi- tat ad castra Salinarum, 75. E. tuetur Mo- tam, 76. B. recusat bellum campestre sibi pro- positum à Mastino Scaligero, 82. B. se jungit cum Petro fratre, 82. B. obitus ejusdem; lau- des, & sepultura, 86. C. 97. A.

— De S. Vito, 35. B.

Martinus Canis, Paduanus, 13. C. strenuè se ge- rit contra Vicentinos, 15. C.

Martinus de Castello, 74. C. 92. E.

— De Civie, Potestas Papiæ pro Scaligeris, 64. D.

— Turrianus, Capitaneus Mediolani, 6. D.

Mastinus de Castello Civie, 107. C. cedes ejus- dem, 107. C.

— Scaliger, 26. D. 58. A. 104. B. 129. C.

Thadæa Carrariensis ei desponsatur, 55. C. deducit eandem Venetiis, 48. intrat Paduam cum CC. elmis, 55. C. creatur eques à Cane Scaligero, 58. A. succedit eidem, 59. D. equi- tat contra Brixiam, 61. E. init concordiam cum Karinthiæ Duce, 62. F. Brixiam occupat post discessum Joannis, Boëmiæ Regis, 62. F. jubet repositui Treville castrum Gulielmo de Cam- po S. Petri, 64. C. equitat Parmam, 68. B. Columnium obtinet; veteres Scaligerorum faëto- res in carcerem trudit; immunitas ejusdem, 68. D. redit Veronam ab obsidione Parmæ, 68. E. renuntiat treguis Regis Boëmiæ, 70. B. resti- tuit Saravalle Rizardo de Camino, 71. E. con- spirat contra Joannem Boëmiæ Regem, 71. F. detrahet pugnam sibi propositam à Petro de Ru- beis; parei consilio Marsilii de Carraria, 78. A. periclitatur; revocat Theutonicos ab Est; implo- rat auxilium Azonis Vicecomitis, 78. C. do- minium ejusdem, 81. A. equites aliquot creat; Bovolentam tentat; Carrariam equitat; Mar- silio Rubeo se opponit; poscit ab eodem campestre bellum; ducit copias suas Noventam, 81. E. vastat villas Ultrabrentanas, 82. C. redit Ve- ronam, 82. C. ducit uxorem filiam Jacobi Car- rariensis, 85. C. dat Viginum castrum Padua- norum Marchionibus Ferrariæ, 88. C. negligit tractatum pacis inter se, & Fœderatos, 89. D. supplicat Ludovico Imper. contra Venetos, 89. D. decipitur ab eodem; recuperat Pischeriam; Do- minus Paduæ, & Tarvisii cum Alberto fratre, 89. E. Monteculum obsidet, 93. A. bis fugatus recipit se Vicentiæ; equitat contra Paduanos, & Theutonicos; pugnat cum iisdem; clades gen- tis ejusdem apud Longare; jubet everti Tarvi- sinorum rebellium domos; aquè fert pacem sibi oblata; jugulat Episcopum Veronensem, germa- num suum, 93. B. tentat Montagnanam, 95. D. studet munire Vicentiæ, 86. F. tradit Com- muni Florentiæ quatuor castra Lucani districtus ex tractatu pacis, 99. F. agit de clam mittendis Theutonicis contra Mediolanum, 100. C. recu- perat Belvesinam castrum, 104. C. parat se contra Bononiam, 104. E. potitur, mox priva- tur Brixia opera Conradini de Buchis; priva- tur etiam Parma, 105. B. decernit dare Lucam Florentinis, 106. B. convenit amabiliter cum Ubertino Carrariensi, 108. F. honorificè admit- tit Legatos ejusdem, 109. B. colloquium habet cum eodem, 109. B. auxiliatur Obizoni Estensi, 115. A. colloquium alterum habet cum Jacobo II. de Carraria Vicentiæ, 116. B. contra Man- tuam tendit, 126. C.

Matthæus Cortusius, Vide admonitionem Offi.

— Frater ordinis Heremitarum Pat. laurcam Theologalem accipit à Gulielmo Episcopo Nova- rienfi, jussu Clementis S. Pont. 129. D.

Mazi Brixienfes Brixia pulsi, 63. D.

Medici Ferrarienses patria pulsi, 135. B.

Medicus Canis Scaligeri furca suspensus, 60. D.

Mediolanenses, 42. C. 68. A. eorundem aliqui agunt de prodenda patria Hezerino, 6. B.

Mediolanum, 12. D. 48. C. 49. E. 74. C. 75. E. 89. D. 115. C. 120. D. 134. C. pro- mittitur Cane Scaligero, 50. F.

Medius Comes de Est propter divitias carceratus, 81. D. judex, & Potestas Montisilicis, 94. F.

INDEX NOMINUM PROPRIORUM,

Meliaduxius, *Guecili Advocati Tarvisii* F. 81. B
 uxorem habuit Saram, filiam Gulielmi de Campo S. Petri, 81. B. obitus ejusdem Paduæ, 101. D. fratres ejusdem duo ex sorore Henrici de Lutio, 102. B
 Melinus de Tolentino, Capitaneus, & Commissarius Caroli IV. Imp. 142. E
 Merulus de Asifio, Potestas Paduæ, 23. C
 Mestre, 4. A. 28. F. 80. C. 83. C. defenditur à Scaligeris, 77. A. comburitur ab iisdem, 77. A. emitur à Venetis, 87. A
 S. Michael Montisilicis, 89. B
 Milites capitali poena damnari soliti, 11. B
 Minores Florentie qui, 107. E
 Miracula D. Antonii, 119. D
 Miranum, 46. A. 86. F. 145. A. conditum à Philippo de Peraga, 46. A. spoliatur ab intrinsecis Paduanis, 54. B. restituitur Philippo de Peraga à Cane, 56. D. recipitur ab ejusdem hæredibus, & evertitur, 60. E
 Missa audiri solita ante bellum, 122. D
 Modoetia, sive Montia, 12. D. ibi soliti coronari Romanorum Reges corona ferrea, 12. D. capitur a Vicecomitibus, 48. E
 Modranum, 133. E
 Monachi monasterii Montis Sancti, 112. D
 Monarius Laudæ Dominus, 52. E. privatur dominio ab Azone Vicecomite, 52. E
 Monasterium Montis Sancti, 112. D
 Monfirmum, 27. A. evertitur à Com. Goritæ, 27. A
 Mons S. Angeli, 148. B
 — Bellunæ, 27. A. 80. B. occupatur à Gue-zilo de Monfirmo, 27. A. datur Com. Goritæ à Cane, 29. C. 32. E. redditur ab eodem Cane, 38. D
 — Catinus, 23. A. obsidetur ab Ugutione de Fasola, 23. A
 — Crucis, 52. A
 — Galdæ, 17. E. impugnat à Cane, 20. A. villa ejusdem, 26. C
 — De Peraga, 93. A
 — Seravallis, 41. D
 — Veglum; 61. C
 Mons Silex, 1. B. 22. C. 23. E. 25. E. 28. B. 30. C. 34. E. 35. D. 38. C. 42. D. 50. A. 52. B. 78. F. 85. E. 86. E. 88. D. 92. C. D. 114. C. 140. B. occupatur ab Hezerino, 1. B. proditur Cane Scaligero, 23. F. capitur a Paduanis, 35. D. obsidetur ab iisdem, 37. B. oppugnat iterum ab iisdem, 88. D. furtivè iisdem eripitur à Cane, 90. D. obsidetur ab Henrico Karinthiæ Duce, 90. E. proditio ejusdem varia, 92. B. obsidio dura, 92. D. datur Ubertino Carrariensi, 93. F. Arx ejusdem, 93. F. Ecclesia S. Michaelis, 89. B. Saluarii, 89. B
 Montagnana, 15. C. 18. E. 25. E. 30. C. 34. E. 38. C. 89. C. 105. F. 108. F. 109. C. 137. A. F. devenit in Potestatem Canis, 24. F. Tentatur à Mastino Scaligero, 95. D. Navigium ejus ad Est quando, & à quo factum, 109. C
 Montebellum, 19. D
 Montebellunenses deficiunt a Scaligeris, 80. B
 Monteculum Majus, 21. B
 — Evertitur ab exercitu Venetorum, & Florentinorum, 92. F. datur Venetis, 92. F. Deficit à Scaligeris, & Vicentinis, 96. E. Pactum de eo diruendo in tractatu pacis, 98. E
 Montegalda capitur ab Hezerino, 4. E
 Montenarius, Veronensis, Vicarius Cittadelle, 80. B
 Montia. Vide Modoetia.
 Montorium, 18. E. comburitur, 18. E

Montursium, 21. B
 Morandus de Trifino, Vicentinis, 13. B
 Morbassian, Achaia Dominus, 113. A
 Morbus Virgæ, 113. C
 Mos dimittendi Theutonicos, 93. C. diu ferendæ barbæ, ac tandem deponendæ, 100. D
 Mostriolum, 119. B
 Mota, 17. B. 69. B. 75. D. 77. B. Capitur à Scaligero, 17. B. Evertitur à Paduanis, 17. B
 Mundianum, 103. C
 Muranum, 35. E
 Musonum, 144. D
 Mutina, 10. D. 48. D. 63. A. 66. C. 67. B. 70. C. 74. A. 81. A. 134. C. Capitur à Gente Ecclesiæ, 48. D. Rebellat Passarino de Bonacossis, 49. E. Etiam Ecclesiæ, 51. A. Munitur à Bavaro, 51. B. Se dat Ecclesiæ; mox rebellat, 51. B. Subjicitur Passarino à Francisco de Mirandula, 61. B. Deficit ab eodem, 61. B. Se dat Joanni Boëmiæ Regi, 63. A. Assignatur Marchionibus Estensibus à confœderatis contra R. Boëmiæ, 72. A. Obsidetur ab iisdem Estensibus, 74. A. Subjicitur Mastino Scaligero; datur Estensibus ab eodem, 74. B. Timet Vicecomites, 137. E
 Mutinenses, 42. C. 49. A

N.

NAsi amputatio supplicii genus, 92. D
 Naves Venetorum deferentes victualia Bovo-lentam capiuntur, 82. A
 Navigium Montagnanæ ad Est quando, & à quo factum, 109. C
 Neapolis, 122. E. regitur à Ludovico, Ungariæ Rege, 123. D
 Negresolus de Antolinis, Potestas Paduæ, 37. E
 Nervesa, 146. E
 Nervianum, 100. E
 Nicola Colbotensis, 149. A
 Nicolaus de Arfo, 126. C. cædes ejusdem, 126. C
 — De Carraria, 20. B. 41. E. 105. F. impetum facit in Petrum de Altechino, 20. B. legatur ad Duces Austriæ, & Karinthiæ, 22. C. interficit Raynaldum de Scrovegnis, 33. B. fugat hostes, furtivè civitatem ingressos, 33. E. creatur miles à Federico Rom. Rege, 39. B. legatur iterum ad Casarem, 39. B. vulneratur in pugna civili, 45. B. occurrit Conrado de Vigontia, invadenti turrim Curani, 46. C. pellitur ex urbe, 47. D. adit exul Venetias, 51. E. 56. F. societatem init cum Cane Scaligero, & extrinsecis contra Paduam, 51. E. destruuntur ob id ejus ædes Paduæ urbanæ; gentem cogit Cervarefii, 51. E. liberat Jacobum, & Jacobinum, filios, captivos in Alemaniam, 53. A. obit Venetiis exul; sepelitur habitu assumpto Minorum; requiescit Paduæ in D. Augustini, 111. E. laus ejusdem; creatur eques à Federico, Duce Austriæ, 111. E. 128. B
 — De Castronovo, sive de Maltraversis, hostis patriæ, 34. D
 — Congh, regni Ungarici Palatinus, & Judex Comanorum, 149.
 — Estensis Adarchio, 64. E. capitur, & traditur Legato Ecclesiæ, 64. F. liberatur, 65. E. ducit uxorem filiam Ludovici de Gonzaga, 70. E. obsidet Mutinensis, 74. A
 — F. Lach, Comes Celinicus, 150. A
 — A Finale, 116. E. suspenditur, 116. E.
 — Foscari, Venetus, 58. B. creatur miles à Cane, 58. B
 — Frater naturalis Caroli IV. Imper. Aquilejæ Patriarcha, 129. B. ulciscitur prædecessoris sui cædem, 129. C. comitatur fratrem Italianam adeuntem, 139. D. intrat Paduam, 143. B.
 Ni-

RERUM MEMORABILIUM ET CHOROGRAPHICUS.

Nicolaus Frater naturalis Caroli IV. Imper. adit Aquilejam; custodit Feltrę, & Civitę pro imperio; bellum gerit cum Comite Goritię; pacem cum eodem init opera Francisci Carrariensis; opera ejusdem Utinum pacifice intrat, 143. B

— Fregonensis, 149. A

— De Gardellis, 111. A

— De Lucio, rebellis Paduę, 18. B. 94. B. restituitur in integrum, 25. E. dat Lucium Cane Scaligero proditorie, 115. F. habetur proditoris loco, 115. F. condemnatur, ut proditor, 116. F

— De Macharuffis, 105. A. revocatur ab exilio; capitalis inimicus Marfilii de Carraria, 105. A

— De Maltraversis, Vide Nicolaus de Castro novo.

— De Nogarolis F. Baylardini, 58. A. creatur eques à Cane Scaligero, 58. A

— Notarius, Tribunus Romę, 121. C. gesta ejusdem, & coronatio; cupit disceptare de juri-
bus Imperii inter Ludovicum Bavarum, & Carolum IV. creat Consulę, & Pręfektos; pugnat contra Columnenses, 121. D. fugit in Apuliam, mox ad Carolum IV. Imperat. recipitur in gratiam Ecclesię; contra Columnenses pręstat egregia; capite damnat Fratrem Morialem; oppressus à Patribus fugit in Apuliam; cędes ejusdem, 121. E

— Pisanus, Capitaneus Venetorum contra Januenses, 134. A. capitur à Capitaneo Januensium, 134. A

— Quintus, Antipapa creatus à Bavaro, 50. E. Cardinales hereticos creat, 50. E. pronuntiatur hereticus à Joanne XXII. 50. E. agnovit eundem ut Pontificem, & veniam poscit, 51. C

Nicoletus jocular, 87. C

Nicolutus de Carbullo, Potestas Paduę, 19. E

Nihil est, quod aliis inferre valeas, quod ab aliis sustinere non possis, 16. B

Nix septem dierum Paduę, 106. D

Noale, 26. F. 46. E. retinetur à Cane, 29. C. traditur eidem ab Artico Advocato, 37. A. recuperatur à Guezilo Artici fratre, 37. A. fit Advocati Tarvisii, 46. F. datur ab eodem Venetis, 81. B. 102. D

Noaria, 48. C. 49. E. 120. D

Nobiles de Castrobarcho favent Scaligero contra Tarvisinos, 59. A

— Florentię qui, 108. A

Noe, 125. A

Nona, 144. E. datur Ungarię Regi, 144. E

Novaria, 115. C

Novellus de Rubeis, 107. B

Noventa, 82. B. 83. D

Novitates aliquot Lombardię, 61. A

Nundinę Noalis, & Tribafiligę, 96. B

Nuntii Ludovici de Gonzaga supplicium, 88. E

Nuptię inter Scaligeros, & Caminates, 32. E.

Jacobum Papafavam de Carraria, & sororem Rizardi de Camino, 46. E. Thadęam de Carraria, & Mastinum Scaligerum, 55. C. filiarum Rolandi de Rubeis cum filio naturalis Cane Scaligero, & filio Baylardini de Nogarolis, 56. D. 57. C. filię Rizzardi de Camino cum filio naturali Alberti Scaligero, 60. F. filię alterius diēli Rizardi, cum Bertoldo Marchione, 61. A. Filię Ludovici de Gonzaga cum Nicolao Estensi, 70. E. filię Rolandi de Rubeis cum Henrico de Lucio, 90. A. Sarę de Campo S. Petri, primo cum Meliaduxio Advocato Tarvisii, 81. B. 101. D. secundo cum Beltrando Rubeo, 101. E. Constantię de Polenta cum Jacobo de Carraria, filio Nicolai, 105. F. Catharinę de Scrovegnis cum Aldrigheto de Castrobarcho, 106. A

Nuptię Comitissę Tyrolis cum Marchione Brandeburgensi, 106. E. Gentilis, filię naturalis Ubertini Carrariensis, cum filio Vicefilii, naturalis Mastini Scaligero, 109. B. Nobilis cujusdam Domine, 109. B. Finę Buzacharenę cum Francisco Carrariensi, Jacobi filio, 114. D. Joannę primę Apulię Reginę cum Andrea, 115. C. filię Gulielmi Dentis cum Bianchino de Porcilia, 117. B. Joannę, neptis primogenitę Roberti Apulię Regis, cum Andreatio secundogenito Regis Ungarię, 122. F. neptis secundogenitę Roberti prędicti cum Duratii Duce, 122. F. filię Guerię, Com. Veronenis, cum Jacobo de Arzignano, 127. D. Reginę Scaligere cum Bernabovę Vicecomite, 129. C. Ziliolę Carrariensis cum Henrico Goritię Comite, 129. C. Nobilis Domine de Comitibus Sabaudię cum Galeatio Vicecomite; filię Ludovici Bavari Rom. Regis, cum Cane Majore II. filio Mastini, 130. A. Bonęfeminę cum Zanino de Peraga, 135. B. Margaretę, filię Guidonis Gonzagę, cum Jacobino Carrariensi, 135. D

O.

O Bizo de Carraria, 44. C. necat sororem in adulterio deprehensam, 44. C. vulneratur in pugna civili contra Paulum Dentem, 45. C. creatur eques à Cane Scaligero, 58. A

— Estensis Marchio, 10. A. 27. D. 57. D. 89. E. 104. D. 112. B. adimit Paduanis Abbatiam, Lendenariam, & Rhodigium, 29. A. favet Passarino de Bonacossis contra Bononien-
ses, 49. A. capit Ferrariam; damnatur ut hostis Ecclesię, 49. B. Dominus Ferrarię, & Argentę, 49. E. redit ad Ecclesiam Argenta Legato data, 51. D. 64. E. creatur eques à Guecilionę Advocato Tarvisii, 65. C. conspirat contra Joannem Boęmię Regem, 72. A. obsidet Mutinam, 74. A. Parmam obtinet ab Azonę de Corrigio, 111. F. 115. B. equitat contra Mutinam, 112. B. funditur apud Regium, 112. B. occurrit exercitui Luchini Vicecomitis, 115. A. pacem habet cum Jacobo Majore Carrariensi, 129. F. concubinam deponat, 134. D. obitus ejusdem, 134. E

— De Obicinis, Potestas Paduę, 24. C. Capitaneus Populi, 26. A

Oblationes à Florentinis factę Scaligeris pro recuperanda Luca, 73. B

Obsides ab Ubertino Carrariensi dati Duci Venetorum, 94. A. Montisilicanorum dati Ubertino, 94. B

Obsidio Parmę, 58. C. Tarvisii, 58. C. Ferrarię, 64. E. Brixelli, 70. B. Sacilis, 71. B. Mutinę, 74. A. Montisilicis, 92. A. Vicentię, 96. C. Isirię, 126. E. Castrofranchi, 146. B

Octavianus Augustus I. 138. A. apophibegmata ejusdem, 138. A

Oculorum privatio supplicii genus, 92. D

Odoricus de Cucagna, stipendiarius Paduanorum, 24. C. creatur Capitaneus populi, 25. C

— De S. Lazaro, 110. D

— De Pojana, 25. E. Bassani Potestas, 34. E

Officium Paduę à Summo Pontifice interdictum, 96. B

Olei flumen, 6. D. 140. D

Operis commendatio, Vide Ofii admonitionem.

Opitergium occupatur à Gerardo de Camino, 75. E. 76. D. Invaditur ab Alberto Scaligero, 75. F. Spoliatur, 76. A. Comburitur, 86. A

Opus laudat artificem, 133. A

Orta-

INDEX NOMINUM PROPRIORUM,

Oratio Populi Paduani ad D. Justinam, 1. A.
 Legatorum Venetorum ad Marsilium de Carraria, 84. D. Florentinorum Oratorum ad eundem, 84. F. Marsilii Carrariensis ad Populum Paduanum, 85. B. Agricolarum Tarvisinorum ad Deum, 146. C
 Organus Imperator, 113. A
 Oriagnum, 76. A. 111. D
 Otho, Dux Austriæ, 42. A
 Ottengar impugnatur à Federico Duce Austriæ, 47. E
 Otto de Burgundia, 59. B. mors ejusdem, 59. B.
 62. D. fratrem habuit Emum, 62. D
 Ovis infecta totum gregem injicit, 124. E

P.

Pacta pacis inter Venetos, Florentinos, & Ubertinum Carrariensem ex una parte, & Scaligeros ex altera, 97. E. cum Cane Scaligero, antequam illi Padua traderetur, 55. A
 Pactum cum Florentinis de recuperanda Luca, 68. B. de Sale inter Venetos, & Carrariensem, 148. A
 Padua, 10. F. 14. A. 22. A. 26. C. 27. E. 49. C. 57. C. 59. A. 70. C. 73. A. 75. A. 74. B. 88. C. 104. E. 108. E. 109. A. 111. B. 120. B. 137. C. Regia civitas, 123. C. 130. B. Sancta civitas, 131. A. Obsidetur à Cane, 27. D. Datur Austriæ Duci, 29. C. Subjicitur Cane Scaligero, 53. E. 55. D. Recreatur ejusdem adventu, 55. E. Vexatur à Theutonicis, 78. A. Item ab extrinsecis, 79. C. Scaligeris adimitur, 83. E. Eripitur de manibus Hezerini opera Venetorum, anno MCCCXXVII. 85. B. Loco Potestatis habuit XVI. sapientes, 87. F. Rebellis Imperii regitur per partem, 60. C. datur Federico Austriæ Duci, & ab eodem Henrico Duci Karinthiæ; devenit in potestatem Alberti, & Mastini post obitum Canis, 60. B. Excusso jugo Veronensium instituit cursum annuum bravii, 92. F. Interdicto Pontificio subiecta liberatur, 96. B. Regem habuit, Vide Rex Paduæ.
 Paduæ Angustiæ sub dominio Theutonicorum, 90. C. Antianorum domus, 44. D. Arena, 135. A. Burgus S. Crucis, 28. A. 83. D. Calamitas, 82. C. Districtus direptio, 77. C. Dominium civibus denegatum, 85. B. Ecclesia Cathedralis, 139. E. S. Antonii, 46. C. 91. C. 94. D. S. Augustini, 111. E. 113. D. Fratrum Minorum, 86. C. 116. E. S. Jacobi, 35. A. S. Mariæ de Arena, 75. B. 87. E. S. Michaelis, 91. D. Flumen S. Bernardi, 80. B. Fulli omnium Sanctorum, 102. E. Gaudium ob receptam Arcem Montisilicis, 93. F. Horologium in summa turri, 110. F. Imperium anno MCCCX. 11. E. Laborerium pannorum, lane, & chartæ, 102. F. laus, 11. E. libertas pulso Hezerino, 90. C. Muri Spaldorum, 109. C. Mutationes usque ad dominium Ubertini Carrariensis, 109. A. Palatia Carrariensium, 109. C. 139. E. Porta S. Crucis, 52. E. 83. E. S. Joannis, 3. E. 79. D. Pontis Alienati, 3. E. Pontis Curvi, 35. A. E. 83. E. Pontis Molendinorum, 42. D. Prati vallis, 91. D. Omnium Sanctorum, 25. B. 42. D. 79. C. 141. C. Savonarole, 56. A. S. Stephani, 83. E. Trinitatis, 35. E. 91. C. 139. Reginina varia, 90. C. Reliquiæ Sanctorum, 12. A. Sarcenesca, 79. C. Strata S. Petri, 104. F. Patavini districtus, 148. C. Rex, 123. B. status pacificus LX. annorum, 11. E. suburbia mœnibus inclusa à Marsilio, & Ubertino de Carraria, 92. B. Turris Savonarole lapsus, & reparatio, 108. D. Viridarium S. Justine, 34. A

Paduanæ Familiæ, Vide Patavinæ Familiæ.
 Paduani occurrunt Hezerino, 4. C. Veronensibus Lonicum eripiunt, 9. B. capiunt Angaranum; Coloniæ obsident; tendunt Villam Novam; bellum movent Estensis, 9. C. monentur de Coronatione Henrici VII. Modueciæ, 12. C. eidem intersunt per Legatos; Vicentiam amittunt, 12. E. se dedunt Imperio, 14. A. Colognum comburunt, 15. C. equitant contra Vicentiam, 15. C. Marosticam capiunt, & incendunt; comburunt etiam Villas Besegæ Lonicum usque; Pojsna potiuntur; 17. E. comburunt Veronensem agrum, 18. E. Bassanum equitant, 19. A. opem ferunt Tarvisinis contra Comitum Goritiæ; vincuntur ad Plavim; Barbaranum obsident, 19. B. Vicentiam invadunt, 21. D. pacem incunt cum Cane Scaligero, 21. D. conspirant contra eundem, 24. A. obsidentur ab eodem, 27. D. priuantur Abbatis, Lendenaria, & Rodigio, 29. A. implorant Tuscorum auxilium contra Canem, 29. C. civitatis dominium deferunt Duci Austriæ, 29. C. 31. D. poscunt auxilium ejusdem, 32. C. recedunt ab obsidione Montisilicis, 37. D. frustrantur auxiliis expectatis, 39. D. Cervaresium invadunt contra Nicolaum de Carraria, 51. D. jurant fidelitatem Alberto Scaligero, 60. B. Venetis obstricti, 85. B. timent Vicecomites, 137. E. accersunt Carolum IV. contra eosdem, 139. C
 Paduanorum XI. millia jussu Hezerini extincta, 4. D. Lætia, eodem extincto, & Alberico ejus fratre, 7. E. 9. A. conditiones cum Henrico VII. Imper. 14. A. exercitus in Quartisolo fusus à Cane Scaligero, 17. C. excursus usque ad portas Vicentiæ, 18. A. gaudium ob mortem Henrici VII. Imper. 19. D. civile bellum, 20. B. clades altera ad Vicentiam, 24. B. exulum pœna, 31. B. fides erga Ducem Austriæ, 20. C. responso ad Canem castrametatum in Conselve, 43. D. compromissum coram Ducibus Bavariæ, & Austriæ, ibid. 44. B. status pessimus, 73. D. 78. A. spes in Venetis, 83. C
 Padus, 70. C. 98. B
 Pagani Ferraria puls, 135. B
 Paganus Advocatus, 69. A
 — Della Turre, Episcopus Paduanus, postea Aquilejensis Patriarcha, 20. C
 Palafreni, 110. D
 Palaminus de Rubeis, Capitaneus Montisilicis, 94. F
 Palatium Carrariensium Venetiis ad D. Pauli, 147. E. Priorum Florentiæ, 108. B
 Palavicinus Marchio, 6. C
 Palazolum Brixianum, 65. A
 Palmerius de Sessio de Regio, 80. D
 Palvellum, 77. B
 Pametta de Schinellis, 17. D. mors ejusdem, 17. D
 Pandulfus de Polenta, 119. E
 Papia, 12. C. 115. C. se dat Joanni Boëmiæ Regi, 62. E. ab eodem deficit, 64. D
 Paradisus de Capite Vacce, 94. B
 Parentium comburitur à Januensibus, 134. A
 Paribiagum, 100. D
 Parisius, 119. A
 Parlamentum Bolzani, 31. F. 32. E. Tridenti, 33. D
 Parma, 14. B. 35. E. 48. C. 66. A. 68. B. E. 70. C. 73. E. 78. A. 79. B. 81. A. se dat Ecclesiæ, mox deficit ab eadem, 51. A. munitur a Bavaro, 51. B. obsidetur à Gente Ecclesiæ, 58. D. datur eidem, & rebellat rursus, 58. D. se dat Joanni Boëmiæ Regi, 63. A. oppugnatur à Mastino, 68. E. obsignatur Scaligeris à confœderatis contra Regem Boëmiæ, 71. F. sub eorundem dominio, 99. D

Par-

RERUM MEMORABILIUM ET CHOROGRAPHICUS.

Parma patet rapinis Theutonicorum, 108. C. traditur Obizoni Estensi ab Azone de Corrigio, 111. F. devenit in potestatem Luchini Viccomitis, 115. C
 Passagium contra Saracenos, 70. E. contra Turcas, 112. D
 Passarinus de Bonacossis, Vicarius Imperialis Mantue, 14. C. 22. C. rebellis Ecclesie Bononiam premit, 48. E. Dominus Mantue, & Mutine, 49. E. 61. B. jugulat Franciscum de Mirandula, 61. B. judicatur hostis Ecclesie; dimicat contra Bononenses, 61. C. 67. B. capit Burgum Forte, 61. C. jugulatur, 62. A
 Pastores duo indebite excæcati, 109. C
 Patarus Buzachareus, 114. D. 138. C. creatur eques à Francisco Carrariensi, 140. E
 Patavinæ Familiæ, de quibus Cortusii, sunt
 De Altechinis, 34. D. 57. A
 De Alvarotis, 34. E
 De Brudigine, 34. D. 51. F
 De Buglis, 57. A
 De Caligine, 34. D
 De Capite Listæ, 34. D
 De Capite Nigro, 34. D
 De Capite Vaccæ, 34. C
 De Carturio, 34. D
 De Castronovo, qui & de Maltraversis, 34. D
 De Cortusiis, 34. C
 De Delesmaninis, 34. D. 57. A
 De Dente, 13. C. 57. A
 De Enselminis, 34. D
 De Fabrianis, 34. D
 De Macharuffis, 34. C. 40. D. 57. A
 De Malfattis, 34. D
 De Malitiis, 57. A
 De Montagnone, 34. E
 De Monteclo, 98. E
 De Mussatis, 34. C
 De Partenopeo, 34. D
 De Pedeligno, 34. C
 De Peraga, 34. C
 De Pojana, 94. B
 De Polafrixana, 15. B. 34. C
 De Ponte, 15. B
 De Rubeis, 34. D
 De Runchis, 34. D. 57. A
 De Sanguinacis, 34. C
 De Tempo, 34. D
 De Terraarfa, 34. D
 De Terradura, 57. A
 De Vicoargeris, 34. C
 De Villa Comitis, 15. B. 34. D
 De S. Vito, 34. D
 De Vitalianis, 34. D
 De Ungarellis, 34. D
 De Zacchis, 34. C
 Patriarcha Aquilejensis, 128. F. cædes ejusdem, 129. B. Vide etiam Nicolaus, Patriarcha Aquilejensis.
 — Constantinopolis, Legatus Ecclesie contra Turcas, 112. C. cædes ejusdem, 113. A
 Paulinus, Frater ordinis Minorum, 40. B. auctor pacis inter Paduanos extrinsecos, & intrinsecos; mors ejusdem, 40. B
 Paulus de Aldigheris, Potestas Veronæ, 81. E. creatur eques à Mastino Scaligero, 81. E
 — Dens, 44. E. conjurat contra Carrarienses, & Patriam ob cædem fratris, 45. B. mittitur in exilium cum universa progenie, 45. C. 46. B. pugnat cum Carrariensibus, 45. B
 — Dotus, 144. A
 S. Paulus Venetiarum, 127. A
 Pax de Altechino, 20. E. mors ejusdem, 20. E
 — De Flumicello, 110. A

Pax finis hominis, 16. B. sine illa beatum nihil, 16. B. Prima inter Paduanos, & Canem Scaligerum, 22. D. secunda inter eosdem, & conditiones ejus, 22. E. 31. E. tertia pariter, & conditores ejus, 38. B. Paduanos inius, & foris, 40. B. Bavarum, & Ducem Austrie, 48. B. Bononenses, & Passarinum de Bonacossis, 49. A. 61. B. Bavarum & Mediolanenses, 50. F. Rubeos, & gentem Ecclesie, 58. D. Canem, & Tarvisinos, 59. B. Venetos & Patriarcham Aquilejensem, 71. B. Paduanos, & Mastinum Scaligerum, 93. F. Venetos, Florentinos, & Ubertinum Carrariensem ex una parte, & Scaligeros ex altera, 97. D. 108. F. Pisanos, & Florentinos, 107. F. universalis in toto terrarum Orbe, 109. D. inter Xichum de Caldenatio, & Hengelmariam de Villandres, 118. E. Jacobum Majorem Carrariensem, & Obizonem Marchionem Estensem, 129. F. Venetos, & Januenses, 134. C. Aldrevandinum, & Canem, 137. B. simulata contra Dominum Bononiæ, 138. E. Venetos, & Ungarie Regem, 147. B
 Pecia S. Martini, 103. D. capitur à Joanne de S. Cruce 103. D
 Pedevenda, 23. F. 43. C
 Pejane genus pestis, 19. C
 Pelagus Montis Sancti, 112. D
 Pendisum, 32. A. 114. C
 Pera Januensium, 132. C
 Peraga 29. D. 31. B. 79. E. 82. C. comburitur jussu Jacobi de Carraria, 29. D
 Pergamum, 115. C. 120. D
 Perno, 119. B.
 Pernumia, 40. A. 52. A. 78. D.
 Perusium, 107. A
 Perzone, 126. C. datur Jacobo Carrariensi, 126. C
 Pestis Pejane dicta, 19. C. inaudita ferè per universam terrarum orbem, 124. D. Venetiis præcipue, & Paduæ, 124. E. fugatur poenitentia scelerum; Pestes temporibus Pharaonis, David, Ezechie, Gregorii Papæ, 125. A
 Petitiones Venetorum pro pace inter se, & Scaligeros, 79. B.
 Petra de Scrovegnis, 53. C pudicitia ejusdem, 53. C
 S. Petrus in tuba deficit à Scaligeris, 80. C
 Petrus de Altechino, 20. B. interitus ejusdem, 20. B
 — Baduarius, Potestas Paduæ, 103. A. 126. E. 135. E. creatur eques à Carolo IV. Imp. 135. E. 140. D
 — Briamons Catelanus, 21. C. ulciscitur mortem patris, 21. C. vulneratur à Paduanis, 21. E
 — A Campagnola, 44. A. Legationem obit ad Ludovicum Bavarum, 44. A. Vicarius Generalis Ubertini Carrariensis, 113. C
 — De Canale, Potestas Paduæ, 115. B Capitaneus Venetorum contra Zadram, 115. B
 — De Cornovo, sive de Corbaria, Antipapa, 51. C. Vide etiam Nicolaus V. Antipapa.
 — Dominus Judar, Comes de Saarcis, & Castellanus de Sioferu, 150. A
 — Frater Roberti, Regis Apulie, 23. A. obitus ejusdem, 23. B
 — Gradonico, Dux Venetiarum, 11. C
 — De Lapide, Potestas Paduæ, 24. E
 — De Murano, Legatus Scaligeri, 37. C
 — Del Messa, Potestas Paduæ, 64. C. 68. C
 — De Murfis, Legatus Paduanorum ad Henricum VII. Imp. 12. E
 — Perlle 58. A. creatur eques à Cane, 58. A
 — Posnomiensis Episcopus, 149. A
 — Petrus

INDEX NOMINUM PROPRIORUM,

Petrus de Rubcis, 64. A. 73. E. 75. A. 97. A. pugnat pro *Mutina* contra *Scaligeros*, & *E-*
stenses cum *Carolo*, filio *Joannis Regis Boëmiæ*,
 64. A. *Regium*, & *Ecclesiasticum* exercitum
 ducit, 66. D. *Capitaneus Theutonicorum Par-*
mæ, 70. D. *stratagema ejusdem*, 70. D. fru-
 stra statuit dare *Parmam Azoni Vicecomiti*,
 vel *Communi Florentiæ*, 72. C. *Lucam* dat *Scal-*
igeris, 72. F. deficit ab *iisdem*, 74. D. tendit
Pontremulum, 74. E. rebellat, 75. A. *Dux*
exercitus Florentini contra Lucam, 75. C. 76. C.
creatur Capitaneus exercitus Venetorum, 76. D.
 83. D. excurrit in *Patavinum agrum*, 76. B.
provocat Mastinum Scaligerum ad pugnam; re-
 bellat, 76. C. vincit *Theutonicos*, 78. D. pu-
 gnat contra *Paduam*, 79. C. eandem obtinet
opera proditorum; 79. D. *castrametatur in*
Burgum Sanctorum XL. defendit Bovolentiam,
 81. E. renuit *campestre bellum sibi propositum à*
Mastino Scaligero, 83. C. *Dux exercitus Fœ-*
deratorum contra Scaligeros, 83. C. *Paduam*
adimit iisdem, 83. D. equitat contra *Montem-*
silicem, 86. B. obitus ejusdem, & inde conse-
 cutus *mæror*; *funus* & *sepultura*; *mores* &
laudes, 91. C. *tumulus*, 91. C. *educatus fuit*
domi Jacobi de Carraria, 86. C
 — De *Sachetto*, 114. C
 — *Trivifanus, Procurator D. Marci*, 147. E
 — *Del Verme*, 58. A. 79. D. 136. D. crea-
 tur *eques à Cane Scaligero*, 58. A. *Potestas*
Tarvisii annis septem, 79. D. *Montisilicis*,
 89. A. *capite mulctat Gibertum Delesmaninum*,
 89. A. *trudit in carcerem Hyvanum Giberti*
fratrem, 82. A. *jubet suspendi aliquot carcera-*
tos, 82. B. *contendit cum Tartaro de Lende-*
naria, 94. C. *vulneratur à Rustico*, 94. C.
mors ejusdem, 136. D
 — *Zenus, Potestas Paduæ*, 104. C. 110. A.
 112. C. *supplicium sumit de adultero cum ux-*
ore, 106. D. *Capitaneus contra Turcas*, 110. A.
 112. C. *cædes ejusdem*, 114. A
Pepuli, Domini Bononiæ, 67. E. 131. C
Perusini, 73. E
Pexa Lucani districtus, 98. A. *datur Communi*
Florentiæ, 98. B. 100. A
Pharao, 125. A
Philippinus Gonzaga, Regii Dominus, 112. A.
pugnat cum Obizone Estensi, 112. A
Philipponus, Papie Comes, 12. C
Philippus, frater Roberti Principis Taranti,
 123. E. *captivus mittitur in Ungariam*, 123. E
 — De *Peraga*, 34. C. *defensor patriæ*, 34. C.
condit Castrum Mirani, 46. A. *Legationem*
obit ad Karintibiæ Ducem, 52. D. *interest nup-*
tiis Thadææ Carrariensis, & Mastini Scaligeri,
 55. C. *recipit Mirani dominium à Cane*, 56. D.
creatur eques ab eodem, 58. A
 — *Valesius, Rex Franciæ*, 66. A. 109. D.
pugnat cum Angliæ Rege, 119. A. *vincitur ab*
eodem, 119. B
Piper de Pipere, 22. B. *mors ejusdem*, 22. B
Pisa, 23. A. 67. D. 74. D. 107. F. 122. C.
 141. D. 142. C. *capitur à Bavaro*, 50. C.
item ab Ugutio de Fasola, *mox deficit*, 62. A.
peste affligitur, 125. B
Pisani impediunt, quo minus Luca Florentiæ sub-
jiciatur, 106. B. *eadem potiuntur, Florentinis*
victis, 106. C. 107. F. *jubentur dare iisdem*
x. millia Florenorum, 107. F
Piscarelius de Verona, 24. C. *obitus ejusdem*, 24. C
Pischeria, 66. B. *datur Ludovico Imp. à Ma-*
stino Scaligero, 89. E. *recipitur ab eodem*, 89. E
Pistorium, 48. E. 74. D. *capitur à Castrutio*,
 62. B. *deficit ab eodem*; *iterum capitur*, 62. C.
deficit à Florentinis, 108. B

Placentia, 48. C. 78. E. 120. D. *datur Eccle-*
siæ, 48. C. *assignatur Azoni Vicecomiti à con-*
fœderatis contra Joannem, Boëmiæ Regem, 72. A.
capitur ab eodem, 78. E
Platea, 82. E
Plave, 19. B. 81. C. *Flumen ejus*, 81. C
Plebatus, 25. A. 35. A. *combuitur à Cane*, 43. E.
vastatur à Paduanis exulibus, 52. B
Pœnâ teneri debent solummodo deliquentes, 7. D
Pœnitentes Deus exaudit, 125. A
Pojana, 17. E. 74. D. *capitur, & combuitur*
à Paduanis, 17. F
Pola, 71. B. 134. A
Polafrixanæ Paduani, 15. B. 26. A
Polesinum Bragentinum, 112. B. *combuitur à*
Mantuanis, 112. B
Poloniæ Dux, 128. C. 141. B. *invisit limina*
SS. Prosdocimi, & Justiniæ, 128. C
Pons Brentæ de Vigontia, 42. E. 96. D
 — de *Vicoargeris*, 31. B
 — de *Graicis*, 34. A
 — *S. Nicolai*, 25. B
 — *Niger*, 132. C
 — *Palazoli*, 6. D
 — *Passus de Est*, 88. C
 — *Plavis*, 86. A. *combuitur*, 86. A
 — *Sacole*, 17. D
 — *Vicoargeris*, 31. B. 42. C
Pontremulum, 74. E. 75. A. *datur Scaligeris*,
 77. D
Ponzonus de Ponzonibus, Potestas Paduæ, 21. A.
 22. B. *Vicarius Cremonæ pro Joanne, Boëmiæ*
Rege, 66. E. *deprædatur castra Corrigiensium*,
 68. E. *Cremonam dat Azoni Vicecomiti*,
 70. D
Populares sine lege reguntur, 20. E
 — *Florentiæ qui*, 107. E. *opprimuntur à*
Nobilibus; *accusantur, quod ærarium spoliari*;
opprimuntur ab Athenarum Duce; *dominantur*
Florentiæ, 107. E
Pordenon, 42. A
Porta S. Petri Vicentiæ, 21. E
 — *Sanctorum XL. Tarvisii*, 80. D
 — *S. Thomæ Tarvisii*, 80. D
 — *S. Crucis, & aliæ Paduæ. Vide Paduæ*
Porta S. Crucis, &c.
Portentum, 42. A. *Vide etiam Prodigium.*
Portus Buffoleti, 69. B. 75. D. *Castrum ejus*
adimitur Samaritanæ uxori Tolberti de Cami-
no, 46. D
 — *Lignacus*, 18. C
 — *Longus*, 133. E
Posthumus Andreasi, secundogeniti Ungariæ Re-
gis, 122. F. *captivus mittitur in Ungariam*, 122. F.
Potestas nulla patiens consortis, 83. A
Potestatibus subditi debemus esse, 117. A
Prædicatio passagii contra Turcas, 112. D
Præfectus Romæ, 50. D. *coronat Ludovicum*
Bavarum, 50. D
Præsidia rara in adversis, 88. C
Praga, 132. A. 133. B. 143. B
Praja, 116. B
Pregadius de Caradesio Judex, 102. F. *suppli-*
cium ejusdem ob malum regimen, 102. F
Pregazolum, 86. F
Princeps, frater Roberti Regis Apuliæ, 23. A
Prior de Cervaresia, 20. D. *mors ejusdem*, 20. E
Privatio equi, ignominie genus in armigero, 116. E
Privilegium concessum Francisco Carrariensi ab
Ungariæ Rege, 148. B
Procuratores S. Marci Venetiis, executores te-
stamenti Marsilii Carrariensis, 91. B.
Prodigium, 59. E. 115. E. *Vide etiam Portentum.*
Proditio Montisilicis inanis, 92. C
Proditores portæ S. Joannis Paduæ, 79. C
 Pro-

RERUM MEMORABILIUM ET CHOROGRAPHICUS.

Proditores tres Paduæ suspensi, 79. D. item Montisilicis quidam, 92. D.
 Proditorum supplicium, 79. D. 110. A
 Promissio vana Karinthiæ Ducis, 52. E
 S. Prosdocius, 128. C. invisitur à Poloniæ Duce, 128. C
 Prosdocius de Caligine; 47. C. 107. C. confinatur de Padua, 47. C
 Providentia tractat eventus, 90. C
 Prudentiæ via futuros eventus tractat, 55. D
 Pudicitia Petræ de Scrovegnis, 53. C
 Pugna inter Ugotionem, & Florentinos, 23. A. Canem, & Paduanos, 36. B. Paduanos, & Theutonicos, 42. E. Carrarienses, & Paulum Dentem, 45. A. Bavarum, & Ducem Austriæ, 48. A. Raymundum Rectorem exercitus Ecclesiæ, & Castrutium; Passarinum de Bonacossis, & Bononienses, 48. E. 61. B. Paduanos extrinsecos, & intrinsecos, 51. E. 52. B. Estenses, & Carolum filium Joannis Boëmiæ Regis, 63. E. Legatum Ecclesiæ, & Estenses, 64. E. Ubertinum de Carraria, & Theutonicos, 78. A. Loderisium, & Lucinum Vicecomites, 100. C. Turcas, & Christianos, 112. C. Gulielmum de Castrobarcho, & filios. 128. E. navalis inter Venetos, & Januenses, 132. C. Gentem Ungariæ Regis, & Venetos, 144. C. 126. E
 Pulio de Bechadellis, Potestas Paduæ, 44. A. damnat occisores Gulielmi Dentis, 44. E. favet Paulo Denti contra Carrarienses; necatur una cum judicibus, 44. E
 Pateus Bonellus, 36. E
Q.
 Quartefolum, 17. C. 96. C. pons ejusdem, 18. C. turres, 96. C
 Quintum, 77. B
 Quirini, 11. B
R.
 Ambaldus, Comes S. Salvatoris, 19. B. 27. B. 80. E
 Comes de Goritia, 38. E
 Rambertus de Polenta, 119. E
 Ravenna, 108. C. 119. E. patet Theutonicorum rapinis, 108. C
 Ravisa Rusca, Comensis, 69. A. cædes ejusdem, 69. A
 Raymundus, Aquilejensis Patriarcha, 10. C. componit Estenses cum Paduanis, 10. C. Vide etiam Aquilejensis Patriarcha.
 De Richardem, Rector exercitus Ecclesiæ, 48. E. capitur à Vicecomitibus; liberatus equitat contra Castrutium; capitur iterum ab eodem; liberatur à Bava, 48. E
 De Valle Guasco, 65. C
 Raynaldus de Cincis, Potestas Paduæ, 43. A. Cesenam abstulit Malatestis; mors ejusdem, 43. B
 Estensis Marchio, Ferrariæ Dominus, 25. E. adimit Paduanis Abbatiam, Lendeneriam, & Rhodigium, 29. A. capit Ferrariam, 49. B. damnatur ut hostis Ecclesiæ, 49. B. redit ad Ecclesiam Argenta Legato data, 51. D. equitat contra Mutinam, 64. A. obsidet Burgum S. Felicis, 64. A. redit rursus ad Ecclesiæ mandata, 64. E. creatur eques ab Advocato Tarvisii, 65. B. obsidet Mutinam, 74. A. mors ejusdem, 74. A
 Alter, ejusdem nominis, Estensis Marchio, 134. E. Ferrariam pulsus Paduæ excipitur; abit inde Mantuam ad avunculos de Gonzaga, 134. E. comitatur Margaritam filiam Guidonis Estensis, nuptam Jacobino de Carraria, 135. D
 De Giner, Marefchalcus exercitus Theutonicorum, 100. C. capitur ad fidem, 100. E

Raynaldus de Lorinch, Marefchalcus militiæ, 100. D. Capitur, 100. E
 de Scrovegnis, qui alicubi Renaldus de Scrovegnis, 15. A. B. 74. F. Trambache, fortilitiam suam, offert Cani Scaligero, 15. A. relegatur ad caput Istriæ, 15. B. restituitur in integro, 25. E. venit ad mandata Jacobi de Carraria, 33. B. cædes ejusdem, 33. C
 Raynerius de Canossa, Potestas Paduæ, 24. E
 De Castro S. Petri, 131. C. mors ejusdem, 131. C
 De Forlivio, 111. D. conducitur ad Lecturam Juris ab Ubertino Carrariensi, 111. E
 Rebellium Tarvisinorum domus eversa, 93. D
 Rectores Paduæ anno MCCCXXIII. & MCCCXXVII. 88. B
 Reditus Jacobi, & Jacobini de Carraria in patriam, 104. B
 Redolphinus de Villata, 25. B
 Regimen Ducis Veneti commendatum; & aliis propositum in exemplum, 84. E
 Regimina Paduæ varia, 90. C
 Regina, F. Mastini Scaligeri, nubit Bernabovi Vicecomiti, 129. C
 Regium, 10. A. 66. C. 68. B. 70. C. 81. A. 134. C. rebellat Ecclesiæ, 51. A. munitur à Bava, 51. B. se dat Joanni, Boëmiæ Regi, 63. A. defenditur à Fojanensibus, 68. D. assignatur Ludovico de Gonzaga à confederatis contra Regem Boëmiæ, 72. A. datur eidem jure feudi, 72. E. tegitur à Philippino Gonzaga, 112. A. timet Vicecomites, 137. E. campana ejus destruitur, 137. F
 Regizolum deficit à Scaligeris, 80. C
 Relaxatio captivorum more Theutonico, 81. D
 Renaldus Scrovegnus. Vide Raynaldus de Scrovegnis.
 Responsio Populi Paduani Jacobo de Carraria; 28. D. Marfilii de Carraria ad Oratores Venetos, & Florentinos, 85. B. ejusdem ad Albertum Scaligerum, 87. B
 Reverendus olim Episcopi titulus, 20. C
 Rex Angliæ, 109. D. pugnat contra Francos, 109. D
 Apuliæ, 70. F. 122. B. Vide etiam Robertus, Apuliæ Rex.
 Boëmiæ, 125. C. Vide etiam Joannes, Boëmiæ Rex.
 Castellæ, 122. C
 Franciæ, 109. D
 Paduæ Christianissimus, 123. B. fugatur ab Attila, Ungariæ Rege, 123. B
 Siciliæ, 49. E. 70. E. 110. B. 122. B. favet rebellibus Ecclesiæ, 49. E
 Ungariæ, 115. D. 117. E. 121. B. auxiliatur Ladrensis contra Venetos, 117. E. vincitur, 118. B. uxorem habuit filiam Caroli IV. Imp. 121. B. Vide etiam Ludovicus, Ungariæ Rex.
 Rhodigium, 10. F. 30. C. 105. B. traditur Paduanis, 10. F. 29. A. eidem eripitur ab Estensibus, 29. A
 Rialtum, 11. C
 Ribaldus, Dominus Novariæ, 73. E
 Ribaldus, miles Canis Scaligeri, Potestas Insulæ della Scala, 28. E. comburit Brusaporcum, 43. C
 Ricus de Fojano, 73. F. Potestas Paduæ, 87. F
 Rizardus de Camino, Vicarius Imperialis Tarvisii, 14. C. cædes ejusdem, 16. D
 Alter de Camino, filius Guezili, 41. D. 47. B. 69. A. succedit patri, 41. D. habebat uxorem neptem Canis Scaligeri, 41. D. 70. C. se dat eidem, 41. E. adimit castrum Porri Bufoleti Samaritanæ uxori Tolberti de Camino, 46. D
 G. & A. Cususi. N 2 Ri-

INDEX NOMINUM PROPRIORUM,

Rizardus de Camino, filius Guezili, aufert Solignum, & Vidorium Tarvisinis, 57. B. favet Cani contra eosdem, 59. A. Dux exercitus totius Marchie Tarvisinae, 70. C. pellitur de Seravalle à Cane Scaligero; restituitur ejusdem dominio ab Allerio, & Mastino Scaligeris, 70. D. obsidet Sacile; fugatur à Patriarcha Aquilejensi; obitus ejusdem, & una cum illo occasus familiae de Camino; Stemma, & Genealogia ejusdem, 71. B.

— De Camino, cognomento Minor, 59. B. Venit ad mandata Canis, 59. B. filium suum obsidem dat Scaligeris pro Gerardo fratre, 60. F.

— De Camino, filius Gerardi I. 51. D. cæsus propter supra, 71. D.

— De Camino, Filius Bianchini, 71. E. filium habuit Beltrandum; opprimit Civie, 82. E. filius ejus, & filia pro obsidibus dati, 92. A.

— Comes Veronensis, 142. A. creatus eques à Carolo IV. Imp. 142. A. patria pulsus Paduæ excipitur à Carrariensibus, 142. A.

— A Ponte, 106. A. occiditur jussu Ubertini de Carraria, 106. A.

Robertus, Apuliæ Rex, 23. A. 122. E. favet Florentinis, 23. A. favet Ecclesiæ, 48. C. factus init cum Lombardis; supplicat Romano Pontifici pro Bononiensibus interdictis, 84. A. laudes ejusdem, 122. E. Joannam, neptem primogenitam, in matrimonium collocat cum Andream, secundogenito Regis Ungariæ; secundogenitam cum Duce Duratii, 122. F.

— Frater Ducis Duratii, captivus mittitur in Ungariam, 123. E.

— Princeps Taranti, captivus mittitur in Ungariam, 123. E.

Roccha, vel Rocha Estensis, 10. C.

— Trancha, 87. F.

— Montisilicis superior, 146. A.

— S. Victoris devenit in potestatem Caroli IV. Imp. 121. A.

Rodolphus de S. Minatio, Potestas Paduæ, 14. B.

Rodulum, 139. E. inibi exceptus Convivio Carolus IV. 139. E.

Rolandinus, Historicus, 9. A. Chronica ejusdem, 9. A.

Rolandus de Guarnarinis, Legatus Paduanorum ad Henricum VII. Imp. 12. E.

— De Plazola, Judex Paduanus, 14. D. studet revocare Paduanos ad fidem Imperatoris, 14. D. capitur à Cane Scaligero, 22. B. Legatur ad Austriæ & Karinthiæ Duces, 32. C. 40. C.

— De Rubcis, 51. A. 57. C. 63. C. Parma pellitur, 51. A. filiam habuit nuptam filio naturali Canis Scaligeri, 47. C. defendit Parmam, 58. D. in carcerem mittitur à Legato Ecclesiæ, 58. D. Vicarius Joannis, Regis Boëmiae, Parmæ, 66. D. Dux Florentinorum contra Lucam, 83. C. 86. E. Dux exercitus Veneti, & Florentini, 86. E. 88. D. copias suas ducit juxta Montemilicem, 86. E. contra Veronam, 88. C. deprædatur omnia, 88. C. transit cum exercitu Montem de Peraga, 93. A. equitat contra Vicentiam, & eandem intrat, 96. D. Legatus pro pace inter Fœderatos, & Scaligeros, 97. D. item pro Ubertino Carrariensi ad Mastinum Scaligerum, 109. A. item ad Anoniæ Comitem, 109. A.

Roma, 13. E. 121. C. 148. B. est Imperii, 124. A. campus ejus palatinus, 122. C. Castrum S. Angeli, 122. C. Porta S. Laurentii, 121. E.

Romana res quo pacto creverit, 113. D.

Romandiola, 64. E. reducit ad Ecclesiam, 67. B. vastatur a Comite Lando Suevo, 138. A.

Rovarii Bononienses, 67. D.

Roveredum, 43. E. comburitur à Gulielmo de Castrobarcho, 74. F.

Rubei, Germani Marsilii Carrariensis, 58. 68. E. rebelles Ecclesiæ, 72. C. frustra statuunt dare Parmam Azoni Vicecomiti, vel Communi Florentiæ; Veronæ recipiuntur ab Alberto Scaligero, 72. C. deficiunt à Scaligeris, 74. D. exulant Venetiis, 74. D. Parma pelluntur, 98. C. item Florentia, 105. A. 107. E. revocantur ab Athenarum Duce, 108. A.

Runchi Paduani, 20. D. excidium eorundem, 20. D.

Runchus de Runchis, 20. C. cedes ejusdem, 20. C.

Ruzerius de Fabiano, 47. C. confinatur de Padua, 47. C.

— De Vigontia, Vide Joannes Ruzerius de Vigontia.

S.

Sacorum è corio usus ad prædam, 54. A.

Sachettus à Campagnola, Syndicus Communis Paduæ pro ratificanda pace cum Scaligeris, 49. E.

Sacile, sive Sacilum, 124. A. 129. A. 139. D. obsidetur à Rizardo de Camino, 71. B.

Sacole pons, 17. D.

Sagitta sepe sagittantem referit, 144. B.

Salinæ, 75. D.

S. Salvator, 19. B.

— Montisilicis, 89. B.

Samaritana de Malatestis, uxor Tolberti de Camino, 46. D. 69. B. expellitur de castro Porti Buffoleti cum filio, 46. D.

Sapientes sexdecim Paduæ Potestatis loco anno 1327. 87. F.

Sara, filia Gulielmi de Campo S. Petri, nubit primo Meliaduxio Advocato Tarvisi, 101. D. secundo Beltrando Rubeo, 102. B. 115. A. Domina Treville, 101. D. negat se consensisse matrimonio secundo, 102. D.

Saraceni, 47. E. 70. E.

Saracinesca porta omnium Sanctorum Paduæ, 79. C.

Scachi ludus Nobilium, 16. D.

Scaligeri concordiam ineunt cum Joanne Boëmiae R. 62. F. potiuntur Castro Montis; colloquium habent cum Azone Vicecomite juxta Urceos, 63. D. dominantur in Marchia Tarvisina, & Brixia; capiunt Grignum, 66. F. affines Fojanensium, 68. D. Parmam obtinent à Rubeis, 72. D. Lucam occupant, 72. F. dant Azoni Vicecomiti Burgum S. Domini, 74. B. sibi vindicant castra Caminensium, 75. D. obtinent Pontremulum, 77. D. implorant auxilium Ludovici Bavari, 78. E. privantur Padua, 83. D. Domini Veronæ, Vicentiæ, Parmæ, Lucæ, 99. B. remittunt injurias hostibus, 99. B.

Scaligerorum curia, & auctoritas, 73. E. fortune, & imperii inclinatio, 74. D. 77. E. Urbes, 78. A. insignia Patavii destruuntur, 85. E. angustia, 88. C.

Scarparia, 132. A.

Schinella de Doto, 39. B. creatur eques à Federico Rege Romanorum, 39. B.

Schisma tempore Ludovici Bavari, 50. D.

Scintilla parva magnum ignem accendit, 16. A.

Sclavi, 31. D. 47. E.

Sclavonia, 123. C.

Scripturæ Paduanæ crematæ, 45. E.

Secretum nullum est, quod non reveletur, 16. E.

Senator Romæ, 121. C.

Senes amantes, & auctores pacis, 16. A.

Sententia capitalis in illos de Lucio, 116. D. Caroli IV. contra participes conjurationis contra se initæ Pisis, 142. D.

Seprium, 100. D. Loderisus Vicecomes ejus dominus, 100. D.

Se-

Sepulcrum Domini visitur ab Anonice Comite, 110. B
 Seravalle, five Seravallum, 41. D. 71. D. occupatur à Bernardo Ramezio nomine Canis, 41. D. fuit Caminatum, 71. D. apprehenditur a Scaligeris nomine filiarum Rizardi de Camino, 71. E. deficit ab iisdem, 80. E. Potestatem Venetum accipit, 80. E. datur Ungarie Regi, 146. B. mons ejusdem, 41. D
 Serenissimus, titulus Imperatoris, 139. B. Imperatricis etiam, 141. B
 Sermo Canis Scaligeri ad Paduam, 27. D
 Servia, 148. B
 Sicilia, 122. B
 Sigillum Montisilicis, 114. C
 Signum luminum in turribus, 77. A
 Simon, Comes Bononiensis, 150. A
 — De Corrigio, 58. C. 86. E. 103. B. 105. D
 — Philippus de Pistorio, Potestas Bassanelli, 32. A. 35. A. capitur, & carceratur, 35. B
 Smiræ, 112. C. 115. D. 120. D. 125. C
 Societas contra Scaligeros, 75. C. 76. C. 80. F. 104. D. Theutonicorum quædam, 108. C. Aragonie Regis, & Venetorum, 132. C
 — S. Georgii, 100. D. transit Adani, 100. D
 Solignum, 57. B. adimitur Tarvisinis à Rizardo de Camino, 57. B
 Soma, 102. A
 Soncinum, 6. C
 Spineta Marchio, 56. D. 57. D. 73. B. Capitaneus forensis militie Paduanæ creatus à Cane Scaligero, 56. D. affectat imperium Lucæ, 73. B
 Spurius Vivarii rebellat in Bolvesino, 104. C
 Statua Altinerii de Azzonibus Paduæ supra plateam in Palatio Potestatis, 35. C
 Status pessimus Paduanorum, 73. D
 Stemma Carrariensium, 71. C
 Stephanus de Claramonte, Hostiensis Cardinalis, 135. C. eligitur Pontifex, & dicitur Innocentius Sextus, 135. C
 — De Columna, 121. F. cædes ejusdem, 121. F
 Stipendiarii Paduani eunt in Candiam una cum Venetiis, 107. D
 Stipendiarius Parmensis Paduanorum, 33. E
 Stiria, 127. F
 Strata Patavini districtus, 147. D
 — S. Petri Paduæ, quando facta, 104. F
 Stratæ aliæ Paduæ, & Villarum, quando reperiæ, 109. C
 Stratagema Comitiss Goritiæ, 30. E. Marsilii de Carraria, 61. E. Petri Rubei, 70. D. Ubertini de Carraria, 88. E
 Suavium, 18. E
 Suburbia Paduæ mœnibus inclusa à Marsilio, & Ubertino de Carraria, 91. D
 Suburbium S. Felicis Vicentiæ, 96. D
 — Pusterlæ Portæ Novæ Vicentiæ, 96. D
 Suevia, 48. A. 138. A
 Sulimanus de Rubeis, Dominus Brazoli, 14. D. cædes ejusdem, 14. D
 Summa totius Operis usque ad annum MCCCXXXVII. 91. A
 Supplicationes Venetiis habitæ ob recuperatam Zadram, 118. D
 Supplicium intersectoris Petri Rubei, 94. D. Falsariorum, 111. A. proditorum, 116. D. illorum de Lucio; tractionis ad caudam equi, 116. D
 Suzariæ insula, 137. E. comburitur, 137. F
 Syndicus Romæ, 121. D

T.
 Artari, 124. C. 144. E
 Tartarus de Lendenaria, 25. B. 36. E. 92. E. rixatur cum Clarello de Buglis, 25. B. defendit patriam, 34. C. interficit Macharuffum de Macharuffis, 36. E. item Gulielmum Dentem, 44. E. recuperat obsides Cani datos propter hanc cædem, 52. C. creatur eques à Cane Scaligero, 58. B. contendit cum Petro del Verme, 94. C. obitus ejusdem, sepulcrum, & laus, 97. B
 Tarvisini Comites deficiunt à Venetiis, 144. E. domus eorundem ab iisdem eversa, 145. E
 Tarvisini obsident Albericum de Romano in S. Zenonis castro, 8. B. Murem equitant, 19. A. favent Paduanis, 22. C. 24. E. se dant Federico Rom. Regi, 27. B. implorant auxilium ejusdem, 33. A. fœdus ineunt cum Paduanis, 53. E. timent sibi à Rizardo de Camino, & Colalti Comite, 57. B. obsidentur à Cane Scaligero, 59. A. pacem ineunt cum eodem, 59. C. timent Vnecomites, 137. E. puniuntur à Venetiis ob prodicionem, 145. E. calamitas eorundem Ungarico bello, 146. B
 Tarvisium, 14. C. 19. A. 24. E. 26. E. 31. D. 43. C. 69. E. 70. C. 75. B. 79. B. 81. A. 82. F. 93. D. 127. C. 133. B. obsidetur ab Ugotione de Fasola, & Cane Scaligero, 26. E. liberatur ab obsidione opera Com. Goritiæ, 27. B. vastatur à Theutonicis Karinthie Ducis, 42. B. devenit in potestatem Scaligerorum, 59. C. adimitur iisdem, 86. A. Venetiis libere consignatur, 89. F. datur iisdem ex Tractatu pacis, 97. E. 99. E. obsidetur ab Ungarie Rege, 144. C. status ejusdem pessimus, & calamitas, 80. D. 83. D
 Templum S. Mariæ Novæ de Zuecha conditum, & dotatum a Marsilio Carrariensi. 91. B
 Tempo de Tempo, 107. B
 Tenebræ duarum horarum ante Tertiam, 60. E
 Tentoria Mastini Scaligeri spoliuntur, 83. C
 Tergula, 22. B. 79. E. aggeres ejus quando, & à quo facti, 109. C
 Terradura, 26. A
 Terradurenfes, Paduani, 15. B. 25. A
 Terræmorus, 75. A. 124. D
 Thadæa Carrariensis desponsatur Mastino Scaligero, 26. D. 55. A. res hæc acta Venetiis, 55. C. deducitur inde Veronam à Baylardino de Nogarolis, 57. C. obviam illic habet Canem Scaligerum, & Nobilium comitivam, 57. C
 Thadæus de Pepulis, 67. C. Rector Bononiæ, 82. F. pellit Brandeliseum de Gozadinis, 82. F. agit per Legatos de pace cum Scaligeris, 89. D
 — De Ubertis, Potestas Paduæ, 64. C
 Thealdum Castrum, 11. A
 Thebaldus de Brusadis, Brixienfis, 13. E. mors ejusdem, capta patria, 13. E
 — De Cancellariis, 136. D
 Theutonici, 30. E. 34. B. 36. A. 47. E. 85. D. tentant castrum Pendisii, 54. A. furca suspenduntur ob prædas, 63. E. pugnant contra exercitum Brixiensem, 63. E. destruunt Est, 78. B. spoliunt Patavinos in Burgo S. Crucis; fugant Ubertinum Carrariensem; Vincuntur Pernumie, 78. C. capiuntur juxta S. Lazarum, 79. E. transeunt ad hostes, 93. A
 Theutonicorum furor, 36. B. 37. C. 42. D. 52. D. rapacitas, 42. C. 79. C. 86. F. libido, 42. D. 67. F. strages, 42. D. vilitas, 45. C. immanitas in Patavino agro, 78. C. scelera varia, 52. D. captio, 81. D. rebellio in Pisceria, 89. E. mos post victoriam, 93. C. crudelitas, & libido Vicentiæ, 96. E. pertinacia respectu stipendiorum, 99. C

INDEX NOMINUM PROPRIORUM,

Theutonicorum clades prope Mediolanum, 101. A.
societas quædam missa contra Mantuam, 108. A.
victus de raptu, 108. A.
 Thomas de Capite Nigro, 84. B. 107. D.
mors ejusdem, 107. D.
 — Cortheusius. *Vide admonitionem Osi.*
 — Frater Archiepiscopi Strigoniensis, 150. A.
 Tirole, 52. E. 106. E. 126. B. *comitatus ejus*,
 106. E.
 Tiso de Campo S. Petri, *cognomento Magnus*,
 3. C. 61. F. *gerit S. Crucis vexillum contra*
Hezerinum, 3. C. *uxorem habuit Conizam de*
Carraria, 101. B.
 — Novellus de Campo S. Petri, 34. C.
matrem habuit Conizam de Carraria, 61. F.
 101. B. *recipit dominium Castri S. Petri à Ca-*
ne Scaligero, 56. D. *creatur eques ab eodem*,
 58. B. *interficit matrem ob stuprum*, 62. E. *fur-*
tive occupat Treville castrum, 64. C. *succeffo-*
rem habet Marsilium Majorem de Carraria,
 101. C.
 Tifolinus de Campo S. Petri, 80. A. *deficit à*
Scaligeris; *aufert Castrum S. Petri Marsilio*
Carrariensi, 80. A.
 Tituli Imperatoris *delati pariter Imperatrici*,
 141. B.
 Tolbertus Calza *favet Samaritanæ*, *uxori Tol-*
berti de Camino, 46. E. *mors ejusdem*, 46. E.
 — De Camino, 46. D. *uxorem habuit Sa-*
maritanam de Malatestis, 46. D. 69. A. *fi-*
lium Bianchinum, 46. D.
 Torneria, 57. E.
 Tortona, 120. D.
 Tractatus pacis *inter Canem*, & *Paduanos*, 30. A.
inter fœderatos, & *Maslinum Scaligerum*, 89. C.
 Tractio *ad asini caudam*, 110. A.
 Trambache, *sive Trabache*, 15. A. 143. E.
 146. A. *fuit fortilitia Scrovegnorum*, 15. A.
restituatur iisdem, 126. C.
 Transalgardus de Malitiis *revocatur ab exilio*,
 105. A. *capitalis inimicus Marsilii Magni de*
Carraria, 105. A.
 Translatio corporis B. Antonii, 128. C.
 Traversus de Delesmaninis, *Paduæ rebellis*, 15. B.
restituatur in integrum, 25. E. *mittitur Pera-*
gam à Cane Scaligero, 31. B.
 Trebanum, 40. A. *combuitur à Cane*, 43. E.
Sara de Campo S. Petri ejus Domina, 101. D.
 Treguæ *Paduanorum cum Cane*, 43. E. *Ducis*
Karintibiæ cum eodem, 50. B. *Principum Italo-*
rum, 66. C. *inter Anglos*, & *Francos*, 109. D.
Episcopum Tridenti, & *Xicum de Caldenatio*,
 111. C. *Regem Ungariæ*, & *Ludovicum ma-*
ritum Joannæ Apuliæ Reginæ, 127. C. *Vene-*
tos, & *Januenses*, 133. D. *Venetos*, & *Un-*
garie Regem, 147. B.
 Treville, 34. C. 45. B. *furtive occupatur à Ti-*
sone de Campo S. Petri, 64. C. *restituatur*
Gulielmo ejus Domino, 64. C. *adimitur Scali-*
geris ab eodem, 80. A. *evertitur a Venetis*,
 101. D.
 Tribasilige, 96. B.
 Tribuni Romæ, 121. C. *dignitas eorundem quor-*
um creati, 121. D.
 Tridentini, 19. F.
 Tridentum, 33. D. 40. B. 50. B. 62. E. 121. A.
deficit à Carolo IV. Imp. 126. C. *datur Mar-*
chioni Brandeburgensi, 126. C.
 Trondus de Capite Vaccæ, 17. C. *mors ejus-*
dem, 17. C.
 Turcæ, 112. C. 124. C. *sævitia eorundem in*
Christianos, 112. D.
 Turres Quartisoli, 96. C.
 Turrienses, 48. D.
 Turris Bassanelli, 28. D. *devenit in potestatem Ca-*
nis, 28. E.

Turris de Cignano *sub Imperio Ubertini Carra-*
riensis, 93. D.
 — Comitis Philipponis, 100. C. *in ea in-*
clusus Loderisius Vicecomes, 100. C.
 — Ferrariæ, 67. C.
 — Montisilicis, 107.
 — Passus ad Est, 25. E. 38. C. *datur Mer-*
silio Carrariensi, 86. D.
 Tusci *accersunt in Italiam Carolum IV. contra*
Vicecomites, 139. C.
 Tuscia, 124. D. 138. B. *peste affligatur*, 124. D.
 125. B.
 Tyrannorum *pestis toto pectore propulsanda*,
 6. A.
 Tylo, *Magister Chavernicorum Regis Ungariæ*,
 150. A.
 V.
 V Aldagnum, 10. A.
 Valdeagrum, 104. C.
 Valdestagnum *devenit in manus Caroli IV. Imp.*
 121. A.
 Vallis Camonica, 143. B.
 — de Mareno, 134. B.
 Vandus de Vigontia, 33. A.
 Vanni de Scornazanis, 22. B. *capitur à Cane*
Scaligero, 22. B.
 Varii, 141. C.
 Varius Guertius de Vivario, *Vicarius*, 73. F.
 Vaticinium *de morte*, & *imperio Canis Scaligeri*,
 59. E.
 Ubertinus de Carraria, 29. B. 52. C. 73. E.
 75. E. 78. C. 82. A. 87. E. 100. B. 108. C.
 109. B. *Legationem obit in Tusciam*, 29. B.
affinis Gulielmi Dentis, 44. D. *eundem interfi-*
cit, 44. D. *recuperat obsides datos Cane Scali-*
gero propter hanc cædem, 52. C. *creatur eques*
ab eodem Cane, 58. A. *adversatur furori Theu-*
tonicorum Paduæ, 78. C. *fugatur ab iisdem*,
 78. C. *equitat contra Montisilicem*, 81. B.
regit exercitum Montisilicis, & *Paduanorum*,
 88. C. *stratagema ejusdem*, 88. E. *succedit in*
dominio Paduæ Marsilio Majori de Carraria,
 90. B. 91. E. *perficit ejusdem opera*, 92. A.
jubet aliquos suspendi in exercitu Montisilicis,
 92. C. *defraudato proposito capiendi Montisil-*
licem, *obsidet eundem*, 92. D. *jubet in car-*
cerem mitti lxx. de Montisilice, 94. C.
potitur arce Montisilicis; *jubet suspendi Floren-*
num de Luca, & *nepotem*, 94. F. *occurrit*
Masino Scaligero tentanti Montagnanam, &
vincit, 95. D. *mittit Legatos ad Rom. Pontif-*
icem Avenionem; *potitur turribus Quartisoli*,
 96. B. *interest Funeri Guezili Advocati Tar-*
visti, 97. B. *Dominus Bassani*, & *Castrobal-*
di, 97. E. *honorifice recipit Bonetum de Mala-*
vicina, *Capitanum Tarvisti*, 100. A. *editum*
promulgat cum Gulielmo de Campo S. Petri,
 101. C. *deducit ad maritum secundum Saran*
de Campo S. Petri, *condit Estensem Rocham*;
jubet fieri Fullos omnium Sanctorum Paduæ;
gratulatur Bartholomæo Gradenico Venetiarum
Duci, 101. D. *repudiat Jacobinam de Corri-*
gio, 103. B. *uxorem ducit Annam Malatestam*;
favet Ferrantino de Malatestinis; *frumento Sua-*
vie lenit caritatem illius magnam Paduæ; *ve-*
neno petitur à Vitaliano Dente; *reducit Paduan*
Jacobum, & *Jacobinum de Carraria*, *filios Ni-*
colai; *mittit Vivarium de Vivario in Alema-*
niam ad Bavarum; *Vicentie dominatum affectat*,
 103. B. *conducit Hengelmariam de Villandres*,
 104. E. *instat restorationi Civitatis*, & *Villa-*
rum; *recipit nonnullos exules in gratiam Azon-*
is Estensis; *colloquium ejusdem Rhodigii*; *mo-*
vetur per epistolam à Corrigiensibus de captione
Rarmæ; *favet Mantuanis contra Veronam*;
studet

RERUM MEMORABILIUM ET CHOROGRAPHICUS.

frudet recuperare Vicentiam; sororem Abbatissam jugulari jubet ob stuprum, 104. F. favet Pisanis contra Florentinos, 106. B. suppeditat necessaria Joanni de Vigontia, 107. B. timet nescio quam Theutonicorum societatem, 108. C. reparat turrin Savonarolæ; gratulatur Andree Dandolo, Venetiarum Duci; convenit amice cum Mastino Scaligero; excipit prandio Legatos ejusdem, 108. D. colloquium habet cum eodem, 109. B. rebus publicis intentas varia præstat, 109. C. civitatem reparat, & districtum; imperat violenter; excipit hospitio Comitem Anonia, 110. B. includit carceri Odoricum de S. Lazaro, 110. D. crudeliter dominatur; justitiam exercet; auxiliatur Xiebo de Caldenatio; Legatos mittit in Alemaniam pro pace; interficit Gulielmum & Lemizium de Dente; inimicos severissime persequitur; obviam prodit sorori Siciliæ Regis; recipit eandem hospitio Paduæ; conducit ad Lecturam Juris Raynerium de Forlivio, 111. A. virtutes ejusdem, & vitia; 113. B. vir immensæ libidinis eandem in aliis severissime punit; morbus ejusdem, & obitus; habuit à consiliis Petrum à Campagnola; Marsilium de Carraria Papasava sibi successorem legit, 113. B. sepelitur in Ecclesia D. Augustini, 113. D.

Ubertus de Cancellariis, Potestas Paduæ, 23. C.

Venenum Ubertino Carrariensi paratum a Vitaliano de Dente, 103. F.

Veneti separantur à communione fidelium, 10. F. clades eorundem ad Thealdum castrum; restituntur communioni fidelium, 11. A. agunt de pace inter Canem, & Paduanos, 25. A. agunt iterum de eadem, 29. D. imperant quodammodo Paduanis, 54. C. destruunt Forum Julii, 71. B. dissident a Scaligeris, 75. C. occurrunt Marsilio Carrariensi, eorundem Legato, 76. B. ineunt fœdus cum Florentinis contra eosdem, 75. E. 76. D. obsides recipiunt à Capitaneo Mestris, 76. F. produntur ab eodem; excurrunt in Patavinum agrum, 76. F. navigant contra Mestres, 80. C. muniunt exercitum Tarvisinum, 80. D. subveniunt Bovolentæ, 81. E. se jungunt Carolo, filio Boëmie Regis, 82. E. conjurant contra Scaligeros, 83. B. gratulantur Marsilio Carrariensi de dominio Paduæ, 84. D. Paduam adimunt Hezerino, 85. C. 90. C. Domini Tarvisii, & Castrofranchi, 97. E. 99. D. demoliantur Treville castrum, 102. B. delent stipendiarios post concordiam Ubertini Carrariensis, & Mastini Scaligeri, 109. B. pugnant contra Zadrenses, & eos vincunt, 117. E. recuperant Istriam, 126. E. donant Jacobo Carrariensi amplissimam domum, 127. A. debellantur à Januensibus, 132. C. societatem ineunt cum Aragoniæ Rege contra Januam, 132. C. cladem ingentem accipiunt à Januensibus, 134. A. pacem ineunt cum iisdem, & Domino Mediolani, 134. C. timent Vicecomites, 137. E. avertunt Carolum IV. Imper. contra eosdem, 139. C. inimicitias contrahunt cum Carrariensibus, 144. D. Sal adimunt Paduanis, 145. C. privantur titulo Dominorum Dalmatiæ, & Crovatiæ, 147. B. perhonorifice excipiunt Franciscum Carrariensem, 148. A.

Venetia, 56. F. 74. E. 75. D. 84. B. 97. E. 120. C. peste affligantur, 124. D. 127. B. S. Paulus earundem, 127. A.

Venetorum clades ad Mestre, 77. A. incrementa declinantibus Scaligeris, 80. C.

Veneze, 10. C. datur Paduanis ab Estensibus, 10. C.

Vercellæ, 48. C. 49. E. 115. C. 120. D.

Vercellinus Vicecomes, 100. E. ejus filia capitur in pugna contra Loderisium Vicecomitem; liberatur, 100. E.

Verda, neptis Canis Scaligeri, nubit filio Guizeonis de Camino, 32. E.

Vericium, 103. D. capitur à Joanne de S. Cruce; devenit in potestatem Ulertini Carrariensis; recipitur à Malatesta, 103. E.

Verla, 18. A.

Verona, 18. E. 26. E. 27. D. 36. C. 41. D. 50. A. 56. E. 58. A. D. 62. B. 68. C. 71. C. 79. B. 81. B. 82. C. 88. C. 91. F. 92. E. 98. D. 108. F. 109. E. 120. B. 129. C. 136. A. sub dominio Scaligerorum, 98. D. ager ejus comburitur à Paduanis, 18. E. calamitates ejusdem, 82. C.

Veronenses, 9. A. 17. B. 19. F. 50. F. tentant adimere Vicentiam Paduanis, 9. E. favent Florentis contra Pisanos, 106. C. eorum aliquot conjiciuntur in carcerem ob conjurationem Frignani, 136. D. timent Vicecomites, 137. E.

Vertius de Lando, Placentinus, 48. D. tradit Placentiam Ecclesiæ, 48. D.

Vestes Histrionum donum, 70. A.

Vexilli delatio signum domini, 56. D. 60. C. 90. B.

Vexillum rubeum, proditiōis argumentum, 31. A.

Ugo à Domino, 46. E. Vicarius Tarvisii, 46. E.

— De Macharuffis, 19. B.

— A Paella, 36. B. mors ejusdem, 36. B.

Ugolino de Bagnacavallo, Comensis, 65. C.

— De Liazaris, Potestas Paduæ, 23. B.

— De Rubcis, Episcopus Parmæ, 66. E. 72. C.

— De Scrovegnis, Axenæ Patavinæ Dominus, 135. A. affinis Estensium Marchionum; matrem habuit sororem Bertoldi patris Francisci, Marchionis Estensis, 135. A. comitatur Franciscum Carrariensem Capitaneum Ligæ, 138. C. creatur eques ab eodem, 140. F.

Ugutio de Fasola, 23. A. 31. A. invadit dominium Pise, & Lucæ, 23. A. 62. A. obsidet castrum Montis Catini, 23. A. pugnat cum Florentinis, & eosdem vincit, 23. B. Magister militum Canis Tarvisium obsidet, 26. E. Lucam accipit, auxiliante Castrutio, 62. A. Ecclesiæ Thesaurum expilat; Castrutium carceri mancipat, mox liberat; Luca pulsus, & Pisis, excipitur à Cane; obit Vicentiæ, 62. A.

Vicecomites, 48. D. pelluntur Mediolano; redeunt; Montiam capiunt, 48. D. dominium eorundem, 49. E. conjiciuntur in carcerem à Bavaro, 50. C. liberantur precibus Lombardorum, 50. E. tendunt contra Mutinam, 137. E. potentia eorundem, 137. E. Carolus IV. avertitur in Italiam contra eosdem, 139. B. sese illi offerunt per Legatos, 140. C. offerunt eidem etiam coronam ferream, 140. D.

Vicentia, 7. E. 14. A. 15. C. 27. D. 36. C. 43. D. 50. A. 55. E. 58. A. 59. A. 93. A. 98. D. 107. A. 120. C. 137. C. Paduanorum tutelæ se tradit, 7. F. subditur ejusdem, 9. B. 12. A. iisdem eripitur ab Henrico VII. Imp. 13. A. 90. C. sub dominio Scaligerorum, 99. B. obsidetur à Rolando de Rubcis, 96. D. eripitur Scaligeris à Paduanis, 105. F.

Vicentini, 9. B. 19. C. 50. F. proditorie castra quædam dant Veronensibus, 9. B. produnt Vicentiam Henrico VII. Imp. 13. A. deficiunt à Scaligeris, 96. D. timent Vicecomites, 137. E.

Vicomercatum, 6. F.

Victoria Paduanorum de Cane ad Bassanellum, 35. B. Bavari de Federico Duce Austriæ, 48. A.

INDEX NOMINUM PROPR. RERUM MEMOR. ET CHOROGR.

Victoria Caroli, F. Joannis Boëmia Regis, de Essensibus, 64. A. Essensium Marchionum de Legato Ecclesia, 64. E. Christianorum de Turcis, 112. C. Turcarum de Christianis, 113. A. Venetorum de Zadrensisibus, & Ungaria Rege, 118. B. Nicolai Tribuni Roma de Columnensibus, & Ursinis, 121. D. Regis Arragonum, & Venetorum, 132. D
 Vicus argeris, 42. E
 Vidorium, 57. B. adimitur Tarvisinis à Rizardo de Camino; 57. B. deficit à Scaligeris, 80. C
 Viena, 54. D
 Viginum datur Marchionibus Ferrariae à Mastino Scaligero, 88. C
 Vigontia, 29. D. 42. D. 96. D. comburitur jussu Jacobi de Carraria, 29. D
 Vigozolum, 39. E. 41. F. acquiritur Cani, 43. D. indebite occupatur ab Azone Essensi, 100. B. datur Carrariensibus ab Aldrevandino, 135. E
 Villa Alta, 129. B
 — Comitis, 22. B. 53. C
 — Curtis, 53. B. crematur à Griffio de Villandres, 53. B
 — Montisfortis, 92. E
 — Nova, 9. D. 18. E
 — S. Petri, 130. E
 — Plebis Sacci, 43. E. 52. B. 77. C. comburitur à Cane, 43. E
 — Turris, 83. D
 Villæ Paduani districtus tributaria Est, 52. B
 — Campi S. Petri, 54. B
 — Plebatus, 53. B
 Villicus equam suam præsentat Cani fugienti, 36. B
 Vincensilius, naturalis Mastini Scaligeri, 109. B
 Vinciguerra, Comes S. Bonifacii, 24. A. equitat contra Vicentinos; mors ejusdem, 24. A
 — Dicitur Pulce de Conigliano, 142. B. creatur eques à Jacobino de Carraria, 142. B
 Viridarium S. Justine Padua, 33. E
 Virtus invidiam parit, 22. C
 Vitalianus De Dente, 103. F. parat venenum Ubertino Carrariensi; mittitur ob id in exilium, 103. F
 Vivarienses Vicentini, 73. F
 Vivarius Dens, Vicarius, 58. B. creatur eques à Cane Scaligero, 58. B
 — De Vivario, Vicentinus, 96. C. agit de adimenda Vicentia Scaligeris, 96. C. quo pacto inclusus in pace Venetorum, 98. D. equitat ad Ludovicum Bavarum, 104. B. cedes ejusdem, 104. B
 Vizerius de Titulo, 75. A
 Uldrevandinus, Episcopus Padua, 64. C
 Ulricus de Valle Major, 31. D. 35. A. 36. A. 38. C. 42. A. 44. B. agit de pace inter Comitem Goritia, & Canem Scaligerum, 31. D. intrat Paduam ejusque dominium recipit nomine Ducis Austria, 31. F. Legationem obit ad prædictum Ducem, & Ducem Karinthia pro pace inter Paduanos, & Canem, 32. C. ingreditur iterum Paduam, 35. E. fugat Canem de Campo, 39. B. obsidet Montemsilicem, 37. B. discedit Padua, 38. C. equitat Vicentiam ad colloquium Canis; tendit iterum in Alemaniam, 39. A. capitur à Bavaro, 48. A. Paduam liberat obsessam à Cane, 127. F
 Ungaria, 123. A. 127. C. 148. B

Ungariæ Rex, 115. D. 122. A. erigitur contra Venetos pro Januensibus, 133. B. contendit coram Casare contra eosdem pro Zadra, & Istria; minatur Tarvisio; redit in gratiam cum Venetis. 133. B. odit eosdem propter Zadram, 144. C. obsidet Tarvisium; equitat Coniglianum; redit in Ungariam, 144. C. Zadram oppugnat, 144. E. pacem init cum Venetis, 147. B. tituli ejusdem, 148. B
 Vonicenses deficiunt à Venetis, 144. E
 Vonicum, 144. E
 Urbinum, 103. C
 Urcei, 63. D. eorum mœnia donata Scaligeris ab Azone Vicecomite, 63. D
 Ursius, Judex Uberti de Cancellariis, Potestas Padua, 23. C. decapitatur, 23. C
 Utinenses renunt recipere Patriarcham Aquilejensem, 143. C
 Utinum, 129. C. 139. C. 143. C
 X.
 Xicus de Caldenatio, 67. A. rebellis Scaligerorum, 67. A. obtinet Marosticum, 95. B. includitur in pace inter Venetos, & Scaligeros, modo restituit Marosticum, 99. A. restituit eam Alberto Scaligero, 102. E. infestatur ab Episcopo Tridenti, 111. B. emit Vicariatum Feltre, & Civie, 118. E. capitur ab Hengelmario de Villandres; liberatur opera Jacobi Carrariensis. 118. E. devenit ad mandata Caroli IV. Imper. 121. A
 Z.
 Zadra, 115. B. 118. C. describitur; deficit à Venetis, redit ad eosdem, 118. C. caput Regni Ungariæ, 144. C. 146. D. proditur Ungariæ Regi, 146. D
 Zambonetius de Curte, 109. C. obit ejusdem, 109. C
 Zambonus Dotus, 140. F. creatur eques à Francisco Carrariensi, 140. F. 143. E. proditor ejusdem perpetuo carceri mancipatur, 144. A. occiditur ab agnatis, 144. B
 Zaninus Contarenius, Potestas Padua, 100. A. 102. E. 127. D
 — Dandulus, Potestas Padua, 118. A
 — Morefinus, 86. B
 — De Peraga, 135. B. uxorem ducit Bonamfeminam, 135. B. comitatur Franciscum Carrariensem, Capitaneum Liga, 138. C. creatur eques ab eodem, 140. F
 Zapius à Mirandula, 62. A
 S. Zenonis Castrum, 8. B. deficit à Scaligeris, 80. B
 Zilbertus, filius naturalis Canis, 60. D. conjurat contra germanos; carceri perpetuo mancipatur, 60. D
 Zilinetus Zilberti, 95. E. captio ejusdem, 95. E
 Ziliola Carrariensis nubit Henrico, Goritiæ Comiti, 129. C
 Ziliolus, Advocatus Tarvisii, 81. C. 95. C. in carcerem traditur, 81. C. liberatur, 95. C
 — De Ugonibus, 87. F. fit miles ab Azone Vicecomite, 88. B
 Zilius de Cafali, Legum Doctor, 148. A
 — A Mantella Domicellus Ubertini Carrariensis, 88. F. mors ejusdem, 88. F
 Zinus de Macharuffis, 64. B. cedes ejusdem, 64. B
 Zioldus de Barbis, 77. B
 Zordanus de Forzate, 47. C. confinatur de Padua, 47. C

FINIS.

S U P P L E M E N T U M A D CORTUSIORUM HISTORIAM

EX MS. CODICE

COMITIS PII DE COMITIBUS,

Patricii Veneti,

Nunc primum editum.

BENEVOLE LECTOR.

Cortusiorum hanc Historiam Tibi non solum exhibemus nitidissimam, & priori editione longe commodiorem, sed & insigni Accessione integritati suæ restitutam. Experti sumus hic Mæcenatem Excellentissimum Comitem Pium de Comitibus, Patricium Venetum. Impressio jam erat absoluta, cum acciperemus, exstare in Bibliotheca ipsius Codicem MS. continentem in principio Libri II. plura, quæ desiderantur in aliis tum MS. tum editis. Horum nobis Reverendissimus ac Doctissimus D. Petrus Catharinus Zenus, Clericus Regularis de Somascha Venetiis, pro ea, qua in nos est, benignitate procuravit copiam, & transmisit apographum, ad Codicem supra dictum fidelissime & diligentissime descriptum. Nos ea, quæ publico non inviderunt tanti Rei literariæ Benefactores, cimelia nunc Tibi, Benevole Lector, eodem, quo Historiam ipsam, modo, Indiceque addito, offerimus typis exscripta.

L I B E R II.

Qualiter Ugutio de la Fagiola conslegit [sic] Principem Tarantinum cum suo exercitu de Apulia.

Post Serenissimi D. Henrici Romanorum Imperatoris decessum, Pisani propter trigam, in qua eos reliquit, instituerunt virum nobilem, & potentem Ugutionem de la Fagiola in suum Capitaneum, & defensorem; quia sua prompta industria quasi omnes Barones, qui consueverant militare cum Domino Imperatore ad ejus stipendium excitavit; quibuscum multa castra, & loca districtus Pisanorum, quæ violenter tenebantur, suæ jurisdictioni subjugavit; & interim tantum tractavit, quod habuit civitatem Luca, quæ per Guelfos tenebatur. Qua capta, postmodum usque penes civitatem Florentiæ reartabat: itaque Florentini vix poterant ab ea parte civitatem (sic) ad loca sua exire. Et cum dicta gente sua multa castra & loca, & villas Florentini districtus consumavit, & sibi supposuit, & interim obsedit castrum Montis catini districtus Luca, quod per extrinsecos Guelfos de Luca in favorem Florentinorum detinebatur; nihilominus transcurrendo usque ad S. Miniatum, & alibi per Comitatum Florentiæ derobando. Sic ea videntes Florentini, &

A de manibus Ugutionis præfacti (sic) evadere non posse, omni potentia, qua potuerunt, quamplures Ambassiatores Regi Roberto in Apulia Imperii rebeli, cum promissionibus multis, & thesauris transmiserunt, ut penitus ipse Rex Robertus ipsis in tali puncto succurrat, & subsidium transmittat. Sic & ipse Rex Robertus multos ejus Barones ad prædicta invitavit. Quæ audiens Ugutio præfactus Capitaneus communium & populorum Civitatum Pisanorum, & Luca, omnes Imperii fideles, & amicos per Italiam constitutos sibi succurrendum convocavit; & quod omnino intendit dicto Regi Roberto ejusque complicitibus resistere; quare idem Ugutio cum omni suo militum, & peditum conatu tam Pisanorum, & Lucanorum, quam Tusciæ & alibi convocatorum, exivit in campis, & tentoria sua fixit in monte, & in plano circa Montem catinum prædictum. Continue castrum ipsum, & locum cum ædificiis, manganis, & balistis debellando. Et tandem ipsum obsedit, quod intrinseci vix poterant se tueri; & se Ugutioni prædicto dedissent, nisi quod immediate Princeps infra scriptus eis auxiliaret, ut inferius continetur. Princeps Tarantinus frater divi Regis Roberti, ejus mandato, & cum Cha-

Suppl. Cortusiorum. A rolo

rolo filio suo, & *Petro Tempesta* fratre dicti Principis, cum magna militum comitiva de *Apulia* in subsidium *Florentinorum* advenit de mense Augusti, & civitatem *Florentiae* est ingressus, ubi magna gentium tam equitum, quam peditum multitudo erat congregata, & ibidem totum suum composuit exfortium, & misit nuntios suos ad *Ugutionem* consistentem etiam cum suo exfortio circa *Montem catinum*, ut supra, quatenus inde cum gente sua discederet; alioquin disfidabat eum in havere, & persona. Quibus *Ugutio* respondit quod intendebat habere dictum castrum cum omni honore, & si volebat constituere aliquam pugnam, quod ad eum veniret, quia ipsum expectabat. Reversus nuntius ad dictum Principem, disfidato ergo *Ugutione* cum gentibus suis per dictum Principem, ipse Princeps cum omni suo exercitu, & Baronibus exivit de *Florentia*, & se in campis opposuit in valle prope montem dicti castri ab alia parte foveae, per quam labitur quaedam aqua tepida, quae appellatur *Nebula*, exiens de paludibus illis, & ab alia parte foveae erat *Ugutio* cum dicto suo exercitu. Sic stantibus exercitibus utriusque partis, & in campis attendatis, quampluries Princeps appellavit *Ugutionem* ad bellandum, cui respondebat *Ugutio*, quod transiret foveam, quia paratus erat levem committere pugnam. Veruntamen quoniam ex Principis gentibus aliquando, & saepius cum gentibus *Ugutionis* inter se luctabant, non audebat ergo *Ugutio* assumere praelium, quia provisis gentibus suis habebat in exercitu suo circa III. M. milites, & xx. M. pedites. & examinatis gentibus Principis habebat in suo exercitu bene IV. M. milites, & xxx. M. pedites. Expectabat etiam *Ugutio* gentes *D. Canis Grandis de la Scala* & aliorum fidelium Imperii de *Lombardia*, quae ipsi continue succurrebant, quam citius valebant, licet nondum ad exercitum applicuissent. Et sciebat etiam *Ugutio*, quod quasi omnia castra de *la Sameraja*, & aliunde circum circa exercitus praedictos Principi praedicto subdita facta sunt, quae prius *Ugutio* destinebat. Tamen paucis diebus steterat *Ugutio* cum exercitu, quod victualibus prorsus defecisset; & sic expectando utraque pars stetit in campis usque in diem jovis 28. mensis Augusti praedicti; & audiens ipse Princeps, quod *D. Canis* praedictus de *la Scala* magna cum militum gente ad exercitum *Ugutionis* personaliter, & celerius applicabat, se caute in nocte amovit de campis signa cum actis faciendo velle discedere, & fecit acies suas ita arctari, ne *Ugutio* perpenderet se de dolo: volebat enim se ad ardua montis versus *Birragiam* tendere cum omni suo exercitu causa capiendi stratam, passum, & pontem *Pisarum*, ne gentes, & victualia de *Pisis* Lucam, & aliunde ad exercitum *Ugutionis* deportarentur; & etiam ne gentes *D. Canis*, continue venientes sibi auxiliarentur, & si Princeps fecisset, quae ordinaverat, revera *Ugutio* cum gente sua erat interclusus, & sopitus. Et illa nocte non perpenso *Ugutione*, ccc. Equites, & M. pedites de gente Principis, a montanis, & abditis, cum armis & victualibus, castrum *Montis catini* intraverunt promuniendo locum. *Ugutio* tamen caute egit, quia statim ea nocte sentiens motum Principis cum comitiva sua bene admonita, armis praeparata tam equo quam pede, & omni tarditate postposita inordinate occurrit ad passum in loco, ubi *Carbuscheto* inter Castrum *Montis Catini*, & Castrum de *Bugiano* versus *Bruinagia*; & habuit passum ante quam Princeps. Videns hoc *D. Princeps*, statim disfidavit *Ugutionem*, & fecit acies suas armis praeparari ad pugnam. Quae videns Comes *Montisfeltri*, illi de ** Petraviala de Arricio*, & alii nobiles comitivae *Ugutionis*, eidem *Ugutioni* dixe-

* *Petraviala*.

A runt, quod astringeret omnes gentes suas, ne ad pugnam sic inordinate vadant. Sic & *Ugutio* convocavit ad se omnes Barones, Duces, Capitaneos, & Comestabiles suae comitivae, & ita ordinavit: videlicet, quod omne caput tam equitum, quam peditum inter suos praecipiat poena gravi, quod nullus eques, seu pedes, audeat aciem suam exire ullo modo, & si eis contigerit victoriam habere, nemo equum descendat, nec de acie exire praesumat, sed fugientes inimicos penitus desolet, & consternat; nec ad aliquem capiendum, vel spoliandum manum injiciat, donec strages durabit. Hoc etiam verbum arrennavit *Ugutio* Baronibus suis, & ceteris sui exercitus proposuit dicens: *Anotet unusquisque, quod olim divae memorie Rex Conradinus cum commisisset pugnam cum avo hujus principis, & inito bello Rex praefatus vicit, in qua victoria omnes ipsius gentes incepterunt spoliare cambum, & derobare, credentes vicisse inimicum minorem; qui reassumptis suis viribus in spoliatores, & praedatores cum acie sua irruit, & demum eos conflegit* (scilicet): Quapropter ipsum Regem Conradinum multis prodicionibus captum idem *Charolus avus praedicti Principis* fecit ense decapitari, & omnes suae comitivae postquam capti fuerunt, severissime martyrizavit, nemini parcens; quorum alios necari fecit dira morte, alios dimisit (scilicet) & alios obcaecari (scilicet) iussit; Ac etiam omnes sint memores & revegeant (scilicet) vires suas ob mortem *D. Henrici Romanorum Imperatoris* nuper decessit. Quibus dictis & aliis per *Ugutionem*, omnes suae gentis reconfortati sunt & alta voce exclamare ceperunt, dicentes: *In inimicos, in inimicos, quia melius est nobis hac probitate mori, quam miserabiliter evadere cum miseria & dolore.* Unde *Ugutio* in continenti acies suas equitum, & peditum in hunc modum ordinavit, quia in prima acie posuit omnes *Italos*, & *Franciscum* ejus Filium, & *Spinotum* pro ducibus, & primis percussoribus. In secunda acie *Teotonicos*, & *Ultramontanos* stipendiarios suos. In tertia vero posuit *Tuscos*, *Pisanos*, & *Lucanos*. Et coadunatis aciebus suis ceteros scutiferos suae comitivae bene armis fulcitos, & equis anteposuit, aciem primam Principis insultando, qui debellantes fracti fuerunt, quarum major pars periit. Sed duratis ictibus primis per primam aciem Principis, ubi erat *D. Petrus Tempesta* pro Capitaneo, credentes unam acierum *Ugutionis* fractam esse, accesserunt viriliter contra *Ugutionem*, ita quod postea ejus acies quasi fuit confliata: & acies secunda quasi obmissa debilitabatur, & vix quod tunc non amisit *Ugutio*, quia etiam acies prima *Ugutionis*, jam confliatis suis scutiferis, in aciem primam Principis accedere non valebant, quoniam Princeps sic eam construxerat, videlicet quod milites interclusit de lanciferis suis cum lanceis longis, numero x. M. & eos composuit a latere versus acies *Ugutionis*. Quae videns *Ugutio* misit, pro Balisteriis *Pisanis*, qui erant numero IV. M., & eos sagaciter ordinavit in hunc modum: quod eorum tertia pars sagittet in lanciferos dicti Principis; alia tertia pars immediate balistas suas ponderet cum muschettis, & quadrellis, & sagittet; alia vero tertia pars postmodum jam ponderatis balistis, recutiat (scilicet), & frequentando sagittare non cesserit; & omnes inspiciant primo in lanciferos sagittare, & postea in equos militum Principis, & sic fecerunt. Deus quidem inspiravit dictum *Ugutionem*, quia ordinatis sic praedictis, sagittantes dicti balisterii a lateribus lanciferorum Principis, eos fortiter percusserunt. Ipsi autem sentientes sagittas, & jam vulnerati cadebant, & sic lanceas suas devalare (scilicet) relaxabant; nihilominus acies prima *Ugutionis* suos balisterios exequendo, & *Christi* nomine invocato, devoluto vexillo, & ostenso Imperii signo, gentes omnes *Ugutionis* alta voce exclamarunt contra

contra inimicos: *morti, morti*. Quare & milites aciei primæ Principis videntes lanciferos suos confictos valde sunt perterriti, & tanto magis *Ugutio* acies, & reliqua sua comitiva vires resumpsit, & inimicos viriliter, & hostiliter invaserunt, & profunde. Deus autem principem obcæcavit: quando enim dissentavit pro capiendo passum prædictum, sui balisterii posuerunt super salmas suas balistas; itaque ad pugnam ipsas non habebant. Tandem secunda & tertia *Ugutionis* acies simul commixta cum acie prima principis fortiter bellabant unanimiter, & processerunt viriliter inimicos invadendo, & sic tam fortiter bellarunt, quod primam, secundam, tertiam, & reliquam aciem Principis intraverunt, & denuo eas omnes in conflictum posuerunt *Teotonici*, & *Itali*, tam pedites, quam equites *Ugutionis*, qui in aciebus erant compositi, de sua acie non exeuntes; sic eis *Ugutio* jam ordinaverat, percutientes hinc, & inde nemini parcentes, continue eos insequentes, lanciferi, baraterii, & alii, qui in acie non erant compositi, prosternatos confundentes, & exspoliantes. Et sic *Ugutio* victor fuit, quia nemo de suis aciebus durante strage descendit equum, nec ad aliqua spolia se dirigebat; itaque strages illa & fuga duravit, à solis ortu, usque ad occasum, & hoc fuit die Veneris * 28 Augusti; qua die fuit decollatio *B. Jo. Baptistæ*. Duravit cædes, conflictus, & fuga inimicorum per 14 milliaria terræ, & plus, & vocatur planities, ubi fuit dictus conflictus, *Planum Carcellæ*; super qua planitie dominantur castra *Montis catini*, *Montis sumatri*, *Montis victorini*, & *Bugiani*. In quo verò conflictu perierunt 111 M. equites, & bene xv mil. pedites numerati, de gentibus dicti Principis inter mortuos, & captivos, inter quos consignati fuerunt vivi dicto *Ugutioni* infrascriptos ^(sic) Barones, Nobiles, & Magnates, videlicet *D. Pinus de la Tosa* de Florentia, *Bernardus de S. Miniato*, *Plebanus de Gerardinis*, *Doffus de Spina*, & alii quamplures de melioribus Baronibus *Apuliæ* & dicti Principis *Florentiæ*, & *Tusciæ*. De mortuis vero reperti fuerunt *Carolus* filius, & *Petrus Tempesta* frater dicti Principis; *D. Rosalinus de la Tosa*, *D. Rodolphus de Malphigis*, *D. Lippus de S. Miniato*, *D. Carrocius*, *D. Lucius de Opicis*, *D. Opizo*, *D. Talanus de Carecullis*, & alii quamplures de melioribus Nobilioribus, & propinquis dicti Principis, & *Tusciæ*. De gentibus autem *Ugutionis* jacuerunt mortui in campo *Franciscus* ejus natus. *D. Joannes Gatocius*, qui ferebat in prælio vexillum imperiale, *Stephanus* nepos *D. Hostiensis*, *Leo de Camposachis*; quidam de *Ciprianis*, & plures alii Nobiles vulnerati fuerunt in primis ictibus: Principis quidem, relictis gentibus suis totis, & salvis, quæ erant xx. M. & plures, ponderatis thesauris, victualibus, trabactis, palavonibus, balistis grossis, ac parvis, ac aliis bellicis armis & apparatis ^(sic) suis in fugam conversus effugit in *Monte sumano* non longe à loco, ubi fuerat conflictus. Quæ audiens *Ugutio* castra sua figi iussit circa dictum locum, & nocte illa proxima Princeps præfatus cum illo residuo suarum gentium modico tanquam lepus à venatore persecutus, metu viam, neque locum tenens, exivit de castro, & sic confusè ivit *Florentiam*. *Ugutio* verò altera die summo mane, credens intercludere, & habere dictum Principem in *Monte sumano* versus dictum locum cum gente sua equitavit, & habuit dictum locum, & fortilitas, ubi fugerant quamplures Nobiles ex Majoribus domibus *Tusciæ*; scilicet *D. Jacobus de Rubeis*; *Lapus de Prato*; *Joannes D. Cursii de Donatis*; *Appaldus*, & quidam Filius *D. Francisci de Gisleriis de Bononia*, qui omnes se reddiderunt *Ugutioni*, & affidati fuerunt per ipsum à morte, tamen ipsos omnes

A captivavit, & similiter castrum *Montis catini*, nec non castra multa, & alia loca, quæ p. re extrinsecos *Guelfos Lucæ*, & per *Florentinos* tenebantur, in manibus dicti *Ugutionis* se reddiderunt. & si-
B diuum autem gentium Principis evasum de manibus trucidantium *Ugutionis* pauci vixerunt. Et *Ugutio* ordinatè cum omni suo exercitu se in campis castrametatus est, ubi stetit per decem dies continuos post conflictum, & tertia die post dictum conflictum milites *D. Canis*, & *Lombardiæ* supervenerunt in exercitu dicti *Ugutionis*, de quibus non modicum se exaltavit, quos in continenti misit ad *Seravallum* prope *Pratum*, ut custodirent, ne inimici occurrerent in spoliatores campi, & ibi steterunt, donec spoliatum fuit campus cædis; & captivi congregati fuerunt, & ibi gentes *Ugutionis* habuerunt victualia opportuna de illis, quæ Princeps ad exercitum suum duxerat, & in campo cædis prædictæ, ubi necatus fuit *Carolus* filius dicti Principis, super ejus corpus factus fuit miles Comes *Veti de Pisis*, natus olim Comitibus *Gerardi* olim decapitati, cum illustri Rege *Conradino*, per avum dicti *Caroli*, in memoriam diu recordandam. De quo vero conflictu omnes Imperii fideles & amici cum cordis jubilo psallant Deo nostro, & hymnum cantent, qui eos eduxit hodie de lacu miseriæ & de luto fecis; quoniam si Princeps victor fuisset, nemo ausus esset deinceps Imperii nomen invocare.

Decessum ^(sic) *Philippi Regis Franchorum*.

D E mense Decembris 1315. *Philippus* Franchorum Rex obiit. Cum enim ivisset ad venandum cum proceribus suis, invento quodam apro, eum sequebatur; & quidam nobilis miles ipsius Regis volens cum sagitta aprum percutere, Regem suum prædictum peremit. Et sic *Lodovicus* primogenitus dicti Regis in *Franchorum* regnum successit, & factus est Rex. Et postmodum idem *Lodovicus* Rex maximum amovit exercitum cum gente sua adversus comitatum *Flandriæ*, eos disfidando.

Qualiter Ugutio della Fagiola de civitatibus & Dominio Pifarum & Lucæ expulsus fuit; & Castrutius de Antermenellis factus est Capitaneus generalis Populi Lucæ.

D Ie Lunæ 12 Aprilis 1316 expulsus fuit *Ugutio de la Fagiola* de dominio, & Capitaneatu civitatum *Pifarum*, & *Lucæ*, cum multis *Teotonicis* suis, per eosdem *Pisanos*, & *Lucanos*. Et in continenti dimissus fuit de Carceribus *Castrutius de Antermenellis* de *Luca* quem *Ugutio* prædictus captivaverat, & decapitare intendebat, statimque *Lucani* propter industriam, & sensum suum, ipsum in Capitaneum generalem populi *Lucæ* elegerunt & constituerunt.

Qualiter D. Guaceri de Camino accepit civitatem Feltri & expulit ^(sic) *Episcopum*.

D E mense Junii ejusdem anni, circa horam nocturnæ, *D. Guaceri de Camino* cum sua gente habuit, & recepit civitatem *Feltri*, & expulit *Episcopum*, qui eam subjugabat, & multa etiam castra dicti districtus post hoc sibi subjugavit.

Decessum Lodovici Franchorum Regis.

L ODovicus Franchorum Rex de hoc sæculo transmigravit die 25 Junii ejusdem anni nullo relicto herede; tamen Uxorem suam Filiam Regis *Ungariæ* gravidam reliquit; itaque Regnum *Franchorum* orphanum est, & impleta est scriptura dicens: Tu regnum *Franchorum* desolaberis, & diminueris capite: possessio itaque tua in *Aquilam* convertetur, & ab *Aquila* cum Leone penitus desolaberis.

Qualiter Comes Goritiæ cum D. Guaceri de Camino venerunt in Verona, & confirmata fuit parentella inter D. Guaceri prædictum, & Dominos de la Scala.

D. *Henricus Comes Goritiæ, & similiter D. Gucceri de Camino de Tarvisio venerunt in Verona die 29 Octobr. ejusdem anni, & postea iverunt simul cum D. Cane Grande ad Terram Vincentiæ, ubi composita, & facta fuit parentella dandi Vividam natam olim D. Albuini de la Scala filio ipsius D. Gucceri, qui etiam natus est de una Filia Comitis Vinciguerræ de Sancto Bonifacio. Quibus peractis, prædicti Comes Goritiæ, & Gucceri in eorum contractis redierunt. Et postmodum de mense Decembris sequentis venit idem D. Gucceri cum magna gentium comitiva, & ipsam puellam die 23 Decembris duxit secum in civitatem Feltri honorifice associatam cum maximo triumpho, & lætitia.*

Qualiter per D. Canem Grandem, Ancianos, Gastaldiones, & Consilium Communis Veronæ jurata fuit obedientia & honor Regi Romanorum.

D. *Le 16 Martii 1317 coram nobilibus viris Dominis Conrado Comite Basile, & Joanne à Lettis cive Veronensi, Legatis, & Ambassiatoribus solemnibus, & illustribus viri D. Federici de Austria Romanorum Regis Electi, magnificus D. Canis Grandis de la Scala sacri Imperii Vicarius in Verona, & Vincentia, D. Ugolinus de Clesso ejusdem potestas in Verona, Gastaldiones, Anciani, & Consilium communis Veronæ, juraverunt subjectionem, obedientiam, & honorem præfati D. Federici Regis; & pro communi & hominibus Vincentiæ similiter juraverunt, & hoc super sala majori palatii communis Veronæ, ubi more solito erant congregati. Jam juraverunt ligam, & unionem firmiter tenere cum ipsis Ambassiatoribus, & Sindicis præsertim, ad hoc recipientibus vice, & nomine illustribus viri D. Leopoldi fratris dicti Regis, & Ducis Austriæ, & aliorum fratrum suorum; similiter, & ipsi Sindici juraverunt, de manutenendo, & adjuvando sese ad invicem contra quascumque personas, & illud idem fecerunt Vicarii Mantuæ his diebus.*

Hic Sydus mirabile apparuit.

S. *Ydus quoddam in cælis apparuit die sabbati ultimo Aprilis ejusdem anni hora mediæ tertiæ, expandens comas igneas velut fulgur (sc) divisum in 4 partes à loco, ubi sol in meridie continetur; rutilando illas comas igneas versus Austrum: quæ omnia per universam Italiæ visa fuerunt.*

Qualiter Gilibertus de Corrigio cum aliis Guelfis tractavit cum Paduanis, quod Vincentia raperetur de Dominio D. Canis.

C. *Um D. Canis Grandis circa Civitatem Brixie, & ejus districtum his diebus cum exercitu suo extitisset, immediate D. Gilibertus de Corrigio exul Parmæ cum suis suggestionibus & prodicionibus tales ordinabat tractatus; videlicet, quod Cremonenses scilicet cavalcabones incipiant frangere pacem, & inimicos suos, expellere de civitate Cremonæ, item quod Bononienses cum Ferrariensibus debeant invadere civitatem Mutinæ, quæ per Vicarios Mantuæ dominatur, & custoditur, ipsi autem ipsam debellare volunt, item quod Paduani debeant coadjuvare banquitos Veronenses, Mantuanos, & Vincentinos, & cum cæteris Vincentinis proditoribus intrinsecis ordinare de invadendo civitatem Vincentiæ, & ipsam intrare, & accipere, & gentes omnes Domini Canis Grandis, nec non D. Bailardinum de Nogarolis, tunc Potestatem Vincentiæ pro ipso D. Cane Grande duræ mortis tradere supplicio, & sic tractavit. Quæ omnia sciebat, & sentiebat D. Canis prædictus. Tamen D. Deus noster vigilans super hæc cornua destruet malorum, qui tantas abominabiles nequitias ordinant.*

A. *Qualiter Cavalcabones de Cremona fregerunt pacem, & jura, & de Cremona expulerunt omnes applicantes parti sacri Imperii.*

C. *Avalcabones de Cremona consistentes in pace cum omnibus suis dolose, & occulte Brixiam pro c.c. equitibus transmiserunt, qui die Dominico 15. Maji ejusdem anni de nocte ad civitatem Cremonæ equitarunt, ita quod die lunæ sequenti dicti Cavalcabones cum ipsis cc. militibus invasi sunt civitatem Cremonæ, & expulerunt de ipsa civitate D. * Penzinum Penconum, & omnes ejus complices, & plures Gibellinos morti tradiderunt; & sic pacem fregerunt.*

B. *Qualiter Comes S. Bonifacii cum Veronenfibus extrinsecis & Vincentinis similiter extrinsecis, & cum Paduanis, & stipendiariis Paduæ aggressi sunt civitatem Vincentiæ.*

P. *Aduani ex tractatu jam facto putantes forte quod D. Canis Grandis esset circa Lonadum cum exercitu suo, ut erat, ad se vocarunt D. Vinciguerram Comitem S. Bonifacii de Verona exulem, & Piscaregium de Delphinis de Pischberia bannitum Veronæ die sabbati 21 Maji ejusdem anni, & ipsis ordinaverunt, & imposuerunt, quod vadant Vincentiæ cum bannitis Veronæ, Mantuæ, & Vincentiæ, & aliis stipendiariis coadunatis, quia jam ordinaverant quampluribus Vincentinis intrinsecis, quod crastina die ipsam civitatem debent invadere, & de manibus D. Canis Grandis rapere. Et si contigerit civitatem ipsam ingredi, & palatium ascendere statim signa ostendant, quia præparati erunt cum Populo, & militia Paduæ Vincentiam occurrere, eamque sibi subjugare multis eis promittendo. Qua vero die sabbati, in vespersis, & tardius, Comes & Piscaregius prædicti, cum cæteris civibus Paduæ, cum stipendiariis & bannitis Veronæ, Mantuæ, & Vincentiæ, qui erant numero iv m. equites & M. D. pedites bene armis muniti, sibi invicem ministrante civitatem Paduæ exierunt, & direxerunt se versus Montegaldam, sonum facientes ire Ferrariam.*

Hic D. Canis succurrit Vincentiam.

V. *Ere cum D. Canis præfatus totum tractatum ad prodicionem prædictam sciret, & sentiret, quam Vincentini interiores cum extrinsecis & Paduanis ordinabant, scilicet civitatem suam Vincentiæ Paduanis tradere dolose, sciens etiam diem, & horam, quando venire debebant, exivit de Verona die sabbati prædicto 21 Maji post nonas, quo die celebrabatur festivitas B. Zenonis, versus Vincentiam equitavit continuos milites sui terrierii, & ferentes eum unanimiter sequendi; & sero jam facto ipse cum tribus tantum locis equitavit, & gentes alias suas dimisit continue venientes, & occultè nocte illa ingressus est Civitatem Vincentiæ, ne ab intrinsecis Vincentinis sentiretur, relinquens attente Ugutionem de la Fagiolà cum tota comitiva ad S. Lazarum, ubi se repansaverant cum equis per magnam oram noctis, attendentes hi, qui continuè veniebant ibidem, prout D. Canis sibi ordinaverat. Ea nocte D. Canis occultè in civitate Vincentiæ consistens Christum, & gloriosam Mariam ejus Matrem, & B. Zenonem protectorem Civitatis Veronæ & populi ejusdem continuè exorans, sibi & suis gentibus auxiliandum, cum potestate suo D. Bailardino vigilans, sagaciter custodes ad fortilitias Civitatis ordinavit. Qua nocte in matutinis diurnis inimicorum prædictorum cæteri pedestres cum lanceis longis murum Prædevallis ascenderunt, & in Civitate Vincentiæ per scalas, quas intrinseci proditores ibi apportaverant, descenderunt. Et D. Canis sentiens, & sciens omnia, tunc descendit Palatium, & solus occultè ivit visum, quod Paduani faciebant, & invenit eos descen-*

scendentes muros civitatis continue illos confortando, quod velociter descenderent, quia haberent Civitatem quiete, ipsi verò credentes ita fore, velocitabant & descendeabant, quantum valebant, & jam plures ex ipsis venerant usque ad Palatium habitationis D. *Canis* cridantes & dicentes: *vivat P. Vincentia, & Canis de la Scala penitus moriatur.* Videns ergo D. *Canis*, quod jam bene cc. & plures ex ipsis transierant muros & intraverant civitatem, misit pro *Ugutio* prædicto cum militia sua, qui expectabat ad S. *Lazarum*, & interim cum stipendiariis suis ac lanceis longis se ostendit, & cognoscere fecit à dictis *Paduanis* transactis, & ipsos in continenti posuit in conflictum eos occidendo & trucidando, ita quod ex ipsis mortua extiterat major pars: alii verò fuere capti. Interim *Ugutio* cum *Teotonicis*, & militia tota venit, & coadunati sic existentes ad portam *Berice* Comes S. *Bonifacii* & *Piscarefius* prædicti cum comitiva sua equitum, & peditum in Burgo existentes confusionem illorum, qui muros transierant, ignorantes, & expectantes, quod portæ Civitatis eidem aperiantur ad ipsas portas civitatis venerunt, volentes ipsas in terram projicere, & custodes dictæ portæ, prout eis ordinatum erat per D. *Canem*, simulabant dormire. Sentiens ergo D. *Canis* inimicos suos extra portam jussit ipsam aperiri; & claves tunc ibi non erant, quas in continenti ibi adduci fecit; & interim quod claves apportabantur, Dominum *Zilibertum* olim nobilis militis Domini *Zulineti* ejus socium, & *Antonium de Curtarolo* nobilem civem *Paduæ* exulem cum iv. m. nobilibus *Teotonicis* ibidem militiæ sacramentis primo conformavit; & apportatis clavibus portas ipsas aperire fecit, & inspicens vidit maximam peditum multitudinem, a lanceis longis, & balistis, & manarolis ante portam, & super stratam *Burgi*, & per totum, & maxime in exitu portarum erant certæ mastratæ à lanceis longis ab utraque parte viæ, qui satis bene & ordinate stabant ad sui defensionem, ut videbantur. Deinde usque ad coronam magnam, quæ est in medio dicti *Burgi*, distantem à porta *Berice* forte per unam balistratam totum ^(sc) stratam, & portualia plena erant peditum armatorum. In qua quidem crosaria erant Comes, & *Piscarefius* prædicti cum dictis iv. m. militibus mascherati. Quæ videns D. *Canis* sine aliqua deliberatione cum forte xl. equitibus, qui eum vigorose sunt secuti, pertransiit pedites prædictos usque ad aciem prædictorum iv. m. militum, & cum vidit ipsos exclamare, cæpit alta voce contra ipsos dicens: *mortui, mortui*, & similiter omnes sui fecerunt, & in continenti cum ipsa modica gente ipsos viriliter & hostiliter invasit, & denique eos posuit in conflictum. Dicerent forte aliqui, quid faciebat *Ugutio de la Fagiola* cum tota comitiva militum, quam ducebat, quod non succurrebat D. *Canis*. Vobis dico, quod quando D. *Canis* cum illa modica gente pertransiit pedites prædictos, quod ipsi non se opposuerant ei, nec percusserunt aliquem eorum, credentes ipsos esse de proditoribus *Vincentiæ*, qui eis tradebant civitatem, & maxime ex eo, quia, quod aperta fuit porta, in exitu ejusdem erat domi *Conradus Nedus* nobilis miles *Teotonicus* comestabilis, & stipendiarius D. *Canis* cum sua banneria, quamvis hoc præmeditatè, nec pensatè fuisset, qui similem gerit armaturam ut Comes S. *Bonifacii*. Itaque pedites prædicti videntes banneriam prædictam D. *Conradi*, & armaturas suas similes armaturæ dicti Comitum, putaverunt ipsos esse amicos, sed quando audierunt ipsos exclamare: *mortui, mortui*, & inimicabiliter corruiere adversus milites suos statim se opposuerunt cum lanceis, & balistis suis contra *Ugutionem* & aciem suam, & occiderunt sibi equum

A suum taliter, quod nullo modo permittebant in ipsos ad pugnam pertransire, tandem *Ugutio* recuperatus est ad pugnam, & sentiens D. *Canem* ab inimicis interclusum cum ea modica, gente, quia nuntius quidam acclamabat: *O probissimi milites, accurrite, accurrite D. Canis, quia perit intra inimicos, nisi ipsum velociter occurratis*, quæ audiens *Ugutio* durissime ad iram commotus, confortavit milites suos, ut ipsum sequerentur stimulantum dextrerium in ipsos pedites lanciferos, ita quod fregit eos; sed quamplures equi ibidem mortui extiterunt, & accessit ad Dominum *Canem*, qui jam milites, & inimicos fregerat, & confugerat ^(sc) sequentes, & fugientes ipsos omnes præcipitando, qui nomen S. *Georgii* non vocabant, ut datum erat eis à D. *Cane* antequam exiret portas, occidendo, prosternendo, & fugando ipsos usque ad *Montegaldam*, ita quod quasi omnes inimici prædicti in civitate, in *Burgo Berice* in strata, & campis remanserunt, alii perempti gladio fuerunt, alii in aqua *Bachilioni* demerserunt, alii verò captivati fuere, pauci evaserunt. Duravit autem strages illa usque ad horam sextam. inter captos quidem consignati D. *Canis* *Grandi* Comes S. *Bonifacii* & *Piscarefius* supradicti de *Verona*, qui graviter vulnerati fuerunt ad stragem, ita quod Comes prædictus non diu vixit; sed dominus *Canis* diligenter medicari ac nobilissimè servire fecit, donec vixit, & in domo sua in *Vincentia*. Noluic quidem D. *Canis*, nec aliquem permisit fugam inimicorum sequi ultra terminos *Vincentini* districtus. immo fecit publicè proclamari, quod nulla persona terreria, vel forensis audeat poena capitis dictos terminos pertransire, existimans nolle pacem rumpere *Paduanis*, licet ipsi jam fregissent ei, intendens eis poenam petere in contractu pacis insertam, & hæc fuere die dominico 21 Maji in festo B. *Julie* Virginis in celebratione Festivitatibus pentecostes, quo D. N. *Jesus Christus* post ejus ascensionem Apostolos suos, & discipulos S. *Paracliti* Spiritus ardore illuminavit. Quo factò D. *Canis* industrii solemnitate intrinsecos proditores *Vincentinos* facinoris conscios carcere reclusit, sciscitans ab eis machinationem sceleris, & nequitiam rei perquirens omnia erga ipsos, & alios similes fautores. Interim D. *Canis*, cum diligenti examinatione extra eos, & alios exteriores in conflictu captos inquirere fecit & anotari. Qua inquisitione, & examinatione facta ad D. Ducem, & commune *Vincentiarum* destinavit Nobilem militem *Antonium de Nogarolis*, & sapientes, & juris peritum Dominum *Nicolaum Altemano* Legum Doctorem, *Bonamesum* Judicem *De Paganois*, & *Gulielmum* Judicem *de Servideis*, nec non & magnum mercatorem *Veronæ Bernardum de Hervariis*, Ambaxiatores suos solemnes & Syndicos ad hoc specialiter; prodicionem *Paduanorum* prædictam, & infractionem pacis, & etiam omnes notitias generaliter in scriptis, & tractatus prodicionis originem, & fundamentum facinoris juxta perseverantiam confessionis ipsorum, instrumenta pacis, & pactorum, obligationem poenæ ac etiam alia opportuna ipsi D. Duci & communi *Venetiarum* mediante justitia significare, ad hoc ut ipse D. Dux, & commune *Venetiarum* sciant rei veritatem, petere nihilominus illam poenam in instrumentis pacis contentam, sc. xxm. marcharum parvi argenti in ratione xv. librarum denariorum *Veronensium* parvorum pro qualibet marcha & ipsis *Paduanis* exigenda & fisco D. *Canis* redundari.

Hic *Ugurio de la Fagiola* per D. *Canem* factus est Potestas & Rector *Vincentiæ*.

Ugutio de la Fagiola, factus est Potestas & Rector *Vincentiæ* per D. *Canem* *Grandem* de mense Julii, qui jussu dicti D. *Canis* prædicti dicto mense videlicet die . . . justificavit proditores ipsos

iplos *Vincentiæ*, qui de mense Maji proxime prateriti tractaverant tradere Civitatem *Vincentiæ* in manibus *Paduanorum*, ut prædictum est, quando D. *Canis* conflegit ipsos *Paduanos* in *Burgo Berricæ*; & ipsos proditores per Civitatem & burgos *Vincentiæ* extrahere fecit ad caudam equi, & postea in furchis suspendi nomina ipsorummet hæc

Qualiter D. Canis iterato misit Ambassiatores suos Venetias D. Duci causa petendi pœnam obligationis.

His vero diebus misit D. *Canis* Ambassiatores suos iterato D. *Duci*, & communi *Venetiarum* causa petendi pœnam obligationis ad quam *Paduani* incurrerant, & ob hoc citati fuerunt *Paduani* prædicti per dictum D. *Ducem*, & commune *Venetiarum*, qui in continenti miserunt Ambassiatores suos *Venetias*, qui denique ad prædicta responderunt, se unum solum denarium de dicta pœna nolle persolvere; quin immo se potius dimittent consummari. Quæ audiens D. *Dux* dictus & consilarii communis *Venetiarum* Ambassiatores suos *Vincentiam* ad D. *Canem* destinaverunt causa recitandi, & exponendi, qualiter *Paduani* ex toto responderant, se nolle aliquid pœnæ dictæ sibi persolvere, & die Mercurii 1. Decembris, equitavit D. *Canis* & D. *Bailardinus de Nogarolis* cum eo de *Verona Vincentiam*, ubi reperit Ambassiatores prædictos *Venetiarum*, & ibidem facto colloquio demum D. *Canis* dixit ipsis Ambassiatoribus, quod vadant *Paduæ*, & faciant, quod *Paduani* renuntient securitati, quam D. *Dux* & commune *Venetiarum* pro utraque parte se obligaverant, tempore quo primo facta fuit pax inter *Paduanos*, & D. *Canem* & quod instrumenta ipsius obligationis de voluntate partium annullentur, & penitus incidantur, sic Ambassiatores *Venetiarum* iverunt *Paduam*, in manibus quorum solemniter dicti *Paduani* renuntiaverunt dictæ securitati, & de voluntate uniuscujusque instrumenta prædicta fuerunt annullata, & incisa; salvo tamen, quod si dicti *Paduani* de jure hinc retro pœnam aliquam incurrisserint, & legitime apparuerit, quod persolvere teneantur. Quibus peractis Ambassiatores prædicti ad D. *Canem* reversi sunt, eidem narrantes ea, quæ facta sunt. Quibus D. *Canis* respondit dicens, ac rogans, quod de cetero D. *Dux*, & commune *Venetiarum* non se intromittant inter ipsas partes, sed sinant eos ad invicem facere, petere, requirere, & exigere, quæ fuerunt promissa.

Hic misit D. Canis Ambassiatores suos Mediolanum.

Immediate quidem misit D. *Canis* Ambassiatores suos solemniter *Mediolanum*, ubi etiam cæteræ civitates *Lombardiæ* potestatem Imperii tenentes, & attendentes suas Ambassiatores destinarunt; & in *Mediolano* renovata est pax, Liga, jura, & fraternitas vicissim de adjuvando se ad invicem contra quascunque personas & communia, & quod una tabea certorum equitum, & peditum inter ipsas civitates imponatur libito D. *D. Vicariorum Mediolani*, & *Veronæ*, & ibi ordinatum est, quod singulæ civitates Ambassiatores, & *Syndicos* suos ad D. *Canem Grandem*, ubi erat, transmittant, & quicquid eidem placuerit promittant ^(sc) & executioni mandetur.

Hic D. Canis congregat exercitum ex omni loco (sc) & medietur dolor Paduanorum: finis qualis erit, Deus scit.

Videns ergo D. *Canis* *Paduanos* interim non in aliquo bono supplicare posse, & omnia per eos acta in corde suo semper conferens tractavit omni modo, & potentia quibus potuit, contra ipsos procedere, & de curionibus ipsorum ad se conculcare, & subjugare in hunc modum: videlicet quod primum misit *Concharum* *Brixienis* districtus, ubi erat magister *Andreas*; *Marescalchus* suus cum

A CL equitibus *ultramontanis* stipendiariis suis, ut statim cum ipsa gente veniat *Valegium*. Item misit *Vicariis Mantuæ*, quod transmittant *Valegium* illos equites, quos mittere possunt. Item misit in *Longotriano* in terreno *Gardesana*, in valle *Pulicella*, in valle *Paltene*; & in montaneis partim quod omnes à lanceis longis, balistis, & manaratis, & guastatores omnium villarum dictarum, & contratarum armis preparati in terram *Gussolenghi* se debeant congregare. Item misit quod omnes de riparia *Gardesana* se parent cum navilio suo, & sic facta est vox & sonum velle ire cum omni suo exercitu contra districtum *Brixia*, ad hoc ne *Paduani* suum sentiant dolum, nec perpendant; tamen eos si benè perlegeris cautè disfidavit; congregatis verò gentibus suis in *Valegium*, in *Gussolengo*, & in lacu *Gardæ* tractavit immediate D. *Canis*, cum ceteris amicis suis de *Montefilice* de habendo ipsam terram *Montisilicis*, & sagaciter ac caute misit D. *Bailardinum de Nogarolis* & D. *Zilibertum* ejus socium, & militem *Vincentiæ* ad *Ugutionem de la Fagiola* ejus Potestatem in ipsa Terra tractando de faciendo fieri occulto pontes ad passum pro transeundo ad dictam terram *Montisilicis*. Quibus omnibus sic peractis D. *Canis* misit *Valegium* & *Gussolengum* die Lunæ 19. Sept. ut gentes omnes in ipsis terris congregatæ nocte futura veniant in *Verona*, & incontinenti celeriter misit ad omnes passus *Veronæ* custodes, quod nullus permittatur transire per terram, vel per aquam, ad hoc ne aliquis ferre possit novam aliquam versus *Paduam* de dicto apparatu seu guarnimento, *Paduani* vero audientes & scientes D. *Canem* facere guarnimentum suum pro eundo super districtum *Brixia* ordinarunt, quod si D. *Canis* ibit in districtu *Brixia*, Flumenorum prorsus fuerint aggressi, & omnia inde consummare existimabant, qui miserunt ad terram *Montagnanæ* oc. equites & M. pedites, quæ omnia affectabat D. *Canis* conferens in sinu suo.

Hic D. Canis cum gente sua discessit, & ivit versus Montemilicem.

EXivit D. *Canis Grandis* de *Verona* Christi nomine invocato die Martis 20. Dec. 1317. hora nona simul & cum eo Magister *Andreas* præfatus, nec non & omnes pedites, qui eo adunati erant in *Gussolenghi*, & direxit gressus suos versus *Leonikum* districtus *Vincentiæ*, & misit populum & milites *Veronæ* exceptis *Balisteriis Vincentiæ* pro custodia dictæ Civitatis; exivit etiam eodem die in hora vespertina domini *Ugutio de la Fagiola*, Comes *Goritiæ* cum 300 *Elmis*, quem ad se vocaverat D. *Canis*, transierat enim per *Feltrem*, quem tenebat D. *Guecillus de Camino*, & *Vincentiam* equitaverunt *Bailardinus de Nogarolis*, *Gilibertus* & *Parcitainus* Capitanei guerræ, cum omnibus equitibus & peditibus terreriis, & forensibus volentibus arma portare de civitate *Vincentiæ*, ne nunc scientes causam, sed ipsum modum omnes ignorant exceptis his quatuor, & volens D. *Canis* executioni mandare, quod tractaverat cum *Machono* mediantibus quibusdam *Paduanis* extrinsecis, direxit D. *Canis* gressus suos usque ad *Balarenum* districtus *Vincentiæ*, antecedens autem Magister *Bonifacius de Zacchone* insequeretur D. *Canis*, qui statuit pontes supra *Barbaranum* in flumine *Bachilioni*, & pertransierunt gentes usque ad *valbonos*, & ibidem constructis pontibus transierunt ipsos, antepontes semper *Paduanos* extrinsecos; & nocte jam facta direxit gressus suos adversus *Montemilicem* per partes de *Pedevenda*. Similiter & D. *Canis* cum omni suo exercitu, de *Leonico Barbaranum* pertransiit, semper sequendo exercitum *Vincentiæ* per montes & valles, & tanto equitaverunt gentes illæ dictæ nocte illa

Luna refulgente, quod die Mercurii die 21. Decembris in Festo *B. Thomæ* Apostoli, in matutinis diurnis *D. GiliBERTUS*, & *Percitainus* Capitanei guerræ, qui antecederant, cum forte *C.* equitibus secrete, & occulte intraverant villam *Montisfiliensis* & in continenti viam ^(sc) effregarunt *Cathelanos* equites, & alios pedites stipendiarios, qui ipsam villam pro communi *Paduæ* custodiebant absque aliquo vulnere seu percussione exinde facta, sed de quiete ipsam terram habuerunt, & *Brixianus de Buzzacharenis* negligens in custodia fugit ad castrum, quod postea dedit *D. Canis*, paucis diebus elapsis, unde fuit de *Padua* ^(sc) forbanitus, sic stantibus militibus super plateam dictæ terræ. Interim die jam facto, *Ugutio de la Fagiola* cum *Bailardino*, & militibus *Vincentiæ*, cum stipendiariis, equitibus, & peditibus parum ante ortum solis in ipsa terra introivit, & postmodum *D. Canis* cum acie sua *Teutonicorum*, & militia *Veronensi* ad ipsam Terram accessit, & intravit. In ortu solis hoc infortunio *Paduæ* nuntiato fuit tantus rumor, & tremor, quod *Dominæ*, & *Burgenses* cum Filiis, & divitiis *Venetiæ* fugerunt, immo & quidam Viri fæmineam verecundiam non timentes. Fuit hoc Potestate Domino *Rainerio*, de *Canossa de Regio*, qui statim renuntiavit, & successit *D. Petrus de la Pæste* de *Tarvisio*. Die dicta hospitatus est Dominus *Canis* cum tota sua gente in *Montefilice*, qua etiam die misit nuntios suos bis ad Terram *Estensem* ^(sc) ut suæ ditioni subeant. Quod si fecerint, eos affidabat realiter, & personaliter: quæ omnia prædicta *Estenses* contempserunt, spreverunt. Altera autem die, scilicet die Jovis 22. Dec. *D. Canis* se movit de *Montefilice* cum tota comitiva sua præterdens versus dictam terram *Estensem*, eamque cum gentibus suis pede, & equo circuevit, & statim appellavit intrinsecos, si adhuc se reddere volebant, quod eos affidabat æris, & personarum; sed hi contra ipsum sagittaverunt, ita quod cum singulo Piloto *D. Canis*, & *Cechinus* ejus nepos vulnerati fuerunt, quapropter ipse Dominus *Canis* ira vexatus unum quantum ferri projecit fortiter, exclamando: *Morti, morti*, ita quod incontinenti omnes ejus milites equo descenderunt, & se in foveis jactantes ab ea parte usque ad spaldum processerunt, & per vim intrarunt villam intrinsecis ac tuentibus ad pugnam paratis: sed quando viderunt, quod equites à parte *Montis* villam intrabant, perterriti fuerunt fugam arripientes; sed ex eo quod villa imbuta erat divitiis multis, gentes *D. Canis* in continenti per domos se jactaverunt derobando manu; non fuerunt ex ipsis rusticis ultra se, quia fugerunt, & spacium habuerunt fugiendi occasione prædicta; & ferebatur, quod bene duo millia homines armigeri in ipsa terra tunc erant. In qua vero Villa jussit *D. Cechinum* & *Ribaldonum de Torricellis* de *Novaria* cum aliquantibus equitibus & peditibus *Gardesanis* permanere pro custodia, qua vero die absque læsione aliqua suæ gentis, cum omni sua comitiva ad terram *Montisfiliensis* reversus est. & sic ibidem permansit *D. Canis* cum tota sua gente, & celebratum est regulariter, & alacriter festum Nativitatis *D. N. J. C.* & tota villa *Estensis* permansit, de qua Villa omnis exercitus *D. Canis* uberrimè habuit victualia, & post modicum omnes domus dictæ villæ devastatæ & igne consumptæ fuerunt; & magna pars lignorum dictæ villæ scilicet *Domorum* delata erat in *Montefilice*, causa spaldandi, & fortificandi villam prædictam.

De Captione Montagnanæ & aliorum locorum per D. Canem de la Scala.

Permanente *D. Cane* cum comitiva sua in *Montefilice* die Martis 27. Decembris proxime sequentis post festum Nativitatis *D. N. J. C.* relicta fue-

A runt, & ad mandata ejusdem *D. Canis* deveniunt hæc fortalitæ, videlicet primo arx *Montisfiliensis* castrum & ^(sc) pontem *Angulariæ*, quod est supra flumen *Athesis*, & castrum *Montagnanæ*, quoniam *Antonius Filavolo* Potestas *Montagnanæ* cum *Gulielmo Curcivagno* de *Catellonia* stipendiarius turpiter sine pugna fugit *Abbatiam*: unde ipsa *Montagnana* data fuit *D. Bailardino de Nogarolis* recipienti pro *D. Cane de la Scala*, quæ omnes fortilitæ per *Paduanos* detinebantur, & custodiebantur, & his diebus usque in hanc diem inter villas, castra, & fortilitæ *Paduani* districtus 34. de bonis, & melioribus dicti comitatus in manibus præfacti *D. Canis* se dederunt, & reddiderunt, & omnes se reddentes in havere, & personis libere absolvebat. Quibus diebus *D. Xichus de Caldonato* de *Valle Sugana* ad *D. Canem* honorifice cum *L.* equitibus armorum bene munitis in subsidio venit usque ad guerram finitam permanens suis sumptibus & expensis.

Hic D. Canis cum comitiva sua equitavit versus Paduam, & castrametatus est ad Terram duram.

A Movit se de *Montefilice* *D. Canis Grandis* cum universo exercitu suo die Jovis 29. Dec. proxime sequenti post festum Nativitatis *D. N. J. C.* relinquendo villam & arces bene munitas, dirigens gressus suos versus Civitatem *Paduæ* usque in villam *Terræ duræ* distantem à Civitate per quinque milliaria, ibique & in aliis villis circumstantibus sacrariæ castrametatus est animo transeundi Civitatem altera die. Qua die ecce supervenerunt quatuor Ambassiatores *Veneti*, à *Paduanis* transmissi treguam petentes inter *D. Canem* & *Paduanos* animo componendi & tractandi Pacem; & cridata tregua continuo *Paduam* sunt reversi, referentes ipsi Ambassiatores in consilio *Paduanorum*, quæ audierunt à *D. Cane*, & postmodum ipsi Ambassiatores simul cum Ambassiatoribus *Paduæ*, videlicet *D. Jacobus de Carraria*, *Machalusus de Machalusis*, *Pantaleon de Buzzacharenis*, cives majores *Paduæ* una cum comite *Rombaldo de Colalio* de *Tarvisio* venerunt ad villam *Terræ duræ* colloquium habentes cum *D. Cane*, in quo quidem colloquio illa vice concordari non potuerunt, nec de compositione pacis aliquid peractum fuit, die vero Lunæ 2. Jan. 1318. Ambassiatores prædicti reverfi sunt *Paduam*, & interim *D. Canis* fecit ampliari vias, explanare foveas, & pontes effici usque ad pontem *Bassanelli* juxta *Burgos Paduæ*, animo eundi ad civitatem, & *Burgos* penitus cremare. Sed ipsi *Paduani* durante tregua munierant *Burgos*, & civitatem fortificaverant; quæ sciens *D. Canis*, & propter pluvias atque nives, quæ supervenerant in exercitu, quoniam volebat ulterius prosequi die Jovis, 5. Jan. jussit omnia inde destrui, & igne cremari villa *Carariæ* duntaxat excepta, & anteposuit omnes suos pedites versus *Montefilicem* & cum comitiva ^(sc) sua retrosequens in Terram *Montisfiliensis* remeavit, & misit *Vincentiam*, & *Veronam*, ut omnes guastatores, qui in villis permansissent, penitus ad dictum exercitum reperiantur, occasione rehedicandi, & relevandi foveas *Montisfiliensis*. His itaque diebus *Lifanacius* filius olim *D. Bontraversii de Bontraversis* diu exulis *Paduæ* habuit castrum *Bocheni* districtus, & illud munivit; quod castrum cum villa *Castelnovi*, sibi pleno jure pertinebat, quo munito omnes contratæ, & villæ *Padevendæ*, secure laborari, & teneiri potuerunt. Deinde misit *D. Canis*, quid placebat de castro fieri debere; qui libere respondit, quod illud teneat & custodiat. Et similiter *Guido* natus *D. Nicolai de Lucio* ivit *Livium* de voluntate, & beneplacito præfacti *D. Canis* possessiones, & jurisdictiones suas congaudere.

Qua-

Qualiter reversus est D. Canis cum gente sua in Montemilicem, qui continue non cessabat se præparare.

Reverso D. Cane cum universo exercitu suo, & consistente in Montefilice conspirante equidem à sapientibus suis, & proceribus, quæ ordinanda erant, sciente quoque, quod Veneti favorabiliter Paduanis hoc tempore complacent palam & occulte, & quod Paduani per inimicos suos, & suæ partis undique ^[sc] clandestinarunt convocantes eos sibi succurrendum, & penitus auxiliari, quapropter D. Canis similiter per totam Lombardiam & etiam in Alemania & alibi nuntios suos destinavit ^[sc] convocantes ipsos, ut sibi subveniant equo, & pede, ut per ipsum incepta contra Paduanos in brevi suum fortiantur effectum, nihilominus continue laborari faciendo ad fortificandam Villam, & Terram Montisilicis & Turrim sitam supra flumen longe ab Este per unum milliare. Similiter & Montagnanam, & interim ^[sc] suæ amicitiae eidem succurrerent, ac etiam quamplures villæ, quæ non veniebant ad ejus mandata interim derobata ac igne consumptæ per contratas illas fuerunt, & immediate venerunt in Montefilice Ambassiatores Paduæ cum Ambassiatoribus Venetiarum colloquium cum D. Cane inientes, pauca quærentes, sed discrepaverunt, quia credebant, quod Bononienses cum liga Guelforum magnum subsidium sibi transmitterent. tamen bene miserunt dicti Bononienses V. equites usque in Polesenum Scorbis & Abbatia, sed pertransire non potuerunt, aut ausi non fuerunt. His vero diebus magnus rumor fuit in Padua, quoniam dum Paduani in Palatio convenissent causa eligendi Capitaneum populi, ut sic metu resisterent inimicis, Tartarus de Lendenaria, & Clavelus de Buguillis adinvicem se rixantes in palatio universam civitatem commoverunt ad arma, unde armati ad vocem populi elegerunt Capitaneum populi D. Odoricum de Cuchagna, qui erat ad eorum stipendium cum certa quantitate Teutonorum; qui finito suo officio timens fortasse de gestis suis rationem reddere debere, aufugit. Quapropter magna pars magnatum Paduæ ira vexati sunt; venerunt etiam Ambassiatores communis Tarvisii in Montefilice, volentes se excusare D. Cani de auxilio dato Paduanis hoc tempore. Quibus D. Canis respondit, quod redirent, & se defendant, si possunt.

Qualiter quædam Stella apparuit.

Quædam Stella magna visa fuit in cælis die Veneris, 20. Jan. in primo somno, quæ spargens comas suas velut faculas igneas, apparentes in quatuor partes . . . rutilantes versus orientem per mediam horam; & statim quædam alia apparuit post prædictam, licet non tam magna, rutilans caudam magnam versus mare Adriaticum.

Qualiter monstra equitum, & peditum omnium fit in terra Montisilicis.

Fieri fecit D. Canis monstram peditum, & equitum terrestrium & forensium Veronæ, & Vincentiæ sub Montefilice die Mercurii, 25. Januar. & licentiavit ipsa die pedites à lanceis longis, & balistis, & manarotis num.º V. M. ad Terram Estensem remanere, & fecit quadrigas, & plaustra sua rerum suarum ponderari ipsa die sonum faciendo velle tendere versus Veronam, nullum aliud excessum ostendendo contra Paduam velle prosequi de præsentis; sed in curtivis absconditis in terra Montisilicis occulte jam construi fecerat pontes, & ædificia, intendens in Plebatum Sachii pertransire. Quæ videntes nuntii communis Paduæ, qui licentiam habebant à D. Cane posse libere venire, stare, & redire celeriter de Montefilice exierunt sollicitantes iter suum usque in Paduam,

A quod exfortium D. Canis sebarabatur, & quod D. Canis ibat Veronam; quapropter nullum aliud exfortium tunc in Plebatu Sachii transmiserunt Paduani. Militavit D. Canis die prædicto in media nocte veniente die Jovis exeunte de Montefilice cum universo suo exercitu, & cum plaustris ponderatis, navibus, pontibus, & aliis apparatibus caute, & docte, ac sagaciter; arcem & terram Montisilicis bene munitas relinquendo; & direxit gressus suos, Christi nomine invocato, versus Plebatum Sachii; militando processit D. Canis cum certis equitibus, & peditibus usque ad terram * Ronchajeti, quæ * Vulgo est in plebatu, ubi erat passus, quem reperit bene munitum apparitione spaldorum, sequium, & fossatorum, nec non & gentium ^[sc] armatorum pede, & equo mediante aqua magna, cum ripariis subsecutis. Videns ergo D. Canis gentes illas cogitavit ad eos transire, si posset, sed ibi non habebat, nisi forte 25. vel 30. equites sine aliquo guarnimento sagittaminis, ita quod in continenti misit quendam nuntium ad Ugutionem de la Fagiola, qui ducebat milites omnes, & comitivam totam D. Canis ^[sc] ascheratos; & D. Canis jam longe factus erat ab ipso per quatuor miliaria, & plus, ita quod Ugutio ignorabat sequitum D. Canis, quia D. Canis descenderat stratum versus Ronchajetum causa videndi dictum passum, tamen simul ordinaverant velocitare iter suum ad Passum S. Nicolai, ita quod Ugutio continue tenebat viam illam cum toto exercitu: Et videns Ugutio quod D. Canis non iverat per illam viam, stetit & ecce quædam vox elevata est in exercitu, quod inimici repererant D. Canem, & ipsum cum illa modica gente effugaverant; ita quod omnes pavefacti sunt. Tunc Ugutio bene, sapienter, & ordinate, se cum tota gente sua in quodam prato posuit, & castrametatus est, & nuntios suos statim misit inquirendo nova de D. Cane, & sic stando ecce nuntius D. Canis, qui dicit Ugutioni, quod velocitaret iter suum ad ipsum, quia est ad passum ad virum cum inimicis; & statim sine mora ammovit se cum tota gente sua; & qualopando, trattando, ac velocitando iter suum, accessit ubi erat D. Canis; & ibidem supra dictum passum juxta inimicos se aliquantulum repansaverunt, attendentes balistas, & sagittaria grossa. Et interim Ugutio jussit, ut quilibet comederet, si volebat; itaque omnes sic stantes comederunt, & taliter pransi fuerunt, & interim balistæ grossæ venerunt. Quo facto D. Canis jussit sagittari cum balistis grossis in inimicos, quod aliquantulum se retraxerunt, putantes ne aliquis ascendere posset ripariam; nec aquam pertransire, & nunc D. Canis cum certis nobilibus militibus Ultramontanis in aquam se projecit, ita quod pertransierunt aquam, & non valentes cum equis ascendere reliquerunt equos, & ascenderunt ripam pertransientes tepes & spalda, & viriliter pugnantes versus Paduanos, qui supra eos permittebant equos, & isti fuerunt forte sex vel septem ex nobilibus Ultramontanis D. Canis, qui primo transierunt, & ascenderunt ripariam cum D. Cane. Videntes ergo universi milites & pedites ea, quæ incepta erant per D. Canem, omnes indifferenter se cum equis & personis jactaverunt in aquam, & elevarunt rumorem tum maximum pertranseundo, & ascendendo ripam, quod Paduani videntes & audientes fervorem gentium D. Canis, mirabiliter pavefacti sunt, tamen se opponebant ad defensionem, & interim certi milites in tantum temptaverunt passus, quod cum equis ascenderunt ripam, ita quod D. Canis ascendit equum similiter, & alii qui potuerunt. In quorum transitu Antonius Bereginus de Zachis viriliter percussit in hostes, qui transierant undas fluminis superati, qui cum equo mortuus permansit. Videntes ergo

ergo *Paduani* prædicti *D. Canem* equum ascendisse & omnes milites suos vigorosè pertransire & ascendere ripam, quam prius non putassent luriæ aut muscipulæ facere posse, exinde fugam arripuerunt. Continue *D. Canis* cum illa modica quantitate equitum, qui ascenderant ripariam, fugando, occidendo, & capiendo ipsos usque in portis *Paduæ*, & dicta die habuit quasi totum Plebatum *Sachi*, & castra sua fixit apud pontem *S. Nicolai* distantem à *Padua* per duo miliaria vel circa, ubi hospitatus fuit. De gentibus verò *D. Canis* ad stragem illam quinque mortui fuerunt, inter quos fuit *Nicolaus* ab *Equis* de *Verona* dilectissimus familiaris *D. Canis*. Quo vero die, & diebus *Veneris*, & *Sabbati* subsequenter plures villas existentes in Plebatu *Sachi*, quæ subire nolebant *D. Cani*, derobatur, & consumptæ fuerunt, in quibus repertæ fuerunt equæ, & poledri innumerales, & magnæ. Villæ autem, quæ supplicaverunt, & subire voluerunt *D. Cani*, affidatæ fuerunt, & sic existente *D. Cane* ad pontem *S. Nicolai*, continue omnia devastabat usque ad portas, immo semel prosequendo *Ridolphinum de Villata* stipendiarium *Paduæ*, usque ad portam omnium Sanctorum, quasi potuit cum eo Civitatem intrare.

Qualiter D. Canis aggressus est Burgum S.

Joannis, ipsumque igne devastavit.

Die vero Dominico 28. Jan. de mane iussit Dominus *Canis* omnes sui exercitus armis præparari animo insultandi *Paduanos* & causa supravidendi transitum, & fortilitias *Burgorum Paduæ*. Ordinatis aciebus suis in campis sagaciter, & ipse cum sua acie victoriosa simul, & cum *Ugutione de la Fagiola* versus *Burgum S. Joannis* civitatis *Paduæ* potenter equitavit, ubi quamplures *Paduanos* exitos de dicto *Burgo*, bene & diligenter armis præparatis pede, & equo vidit, quos in continenti hostiliter invasit, & fracti ac in fugam ab ipso conversi fuerunt. Semper *D. Canis* & *Ugutio* prædictus cum ipso, & cum eorum gentibus eos insequendo, ita quod ipsos intus fortilitia *Burgi* viriliter effugarunt usque in januis, ita quod si acies magna ibi nunc extitisset, revera definitiva fuisset sententia; ibi namque multi *Paduani* mortui & capti fuerunt, & postmodum iussit *D. Canis* ignem poni in palatiis, & domibus dicti *Burgi*, & factum fuit; ita quod bene 100. inter domos, & palatia igne consumptæ fuerunt in dicto *Burgo*. Quibus peractis *D. Canis* cum tota gente sua incolumis ad portam *S. Nicolai* remeavit: ubi supervenit Dominus *Gueceri* de *Camino de Tarviso*, ad instantiam & preces *Paduanorum* tractaturus de pace inter ipsos & *D. Canem*, & habito colloquio cum *D. Cane* reversus est *Paduam*, & sic fecit pluries; tamen nihil de compositione, & pace tractari potuit inter ipsos. Quapropter idem *D. Gueceri* versus *Venetias* remeavit. Interim vero *D. Canis* suis processibus non tardabat, faciens foveas implere, aggeres dirigere, pontes construere, latitare vias, & arbores cum cæsis devallare, & incidere, à Ponte *S. Nicolai* prædicto, usque in portis *Burgorum Paduæ*, animo insultandi *Burgos*, & ipsos destruere, & continue gentes suæ omnes villas inobedientes *D. Cani* usque ad mare districtus *Paduæ* destruentes, derobantes, & consumentes.

Qualiter supervenit præsidium D. Cani de Lombardia, & habuit pontem Corvum, igneque destruxit Burgum S. Jacobi.

Supervenerunt in dicto exercitu ccc. equites armis bene fulciti de *Mediolano*, & lx. qui transmissi fuerunt à *D. Galeatio* Vicario *Placentiæ*; qui *D. Cani* in exercitu se præsentaverunt, die *Veneris* 5. Febr. offerentes se ad ipsum *D. Canem* usque ad bellum finitum, & plus ac minus ad e-

A jus voluntatem ex parte *D. D. Maphei*, Vicarii *Mediolani*, & *Galeatii* ejus filii Vicarii *Placentiæ* prædicti. Ordinavit *D. Canis* acies suas equitum & peditum, die Dominico 5. Febr. & equitavit versus *Paduam*, & per vim habuit Pontem Corvum, & *Burgum S. Jacobi* dictæ civitati *Paduæ* contiguum intravit, quod derobari fecit, & igne destruere, faciendo etiam quamplures equites currere circa *Burgos Paduæ*, pro supravidendo passus, vias, & fortilitias; & postmodum reversus est cum comitiva sua ad pontem prædictum *S. Nicolai*, ubi dudum fixerat, & continue tenuerunt castra sua; & statim ipsa die exierunt de *Padua* Ambassiatores de *Venetis*, qui magnis precibus & instantiis *Paduanorum* de *Venetis* ibi convenerant, ad compositionem & pacem tractandam, petentes à *D. Cane* (sc) trebam usque ad octavum diem, & quod de cetero compositionem tractabunt ad ipsius voluntatem, & sic cridata fuit treba. Ea die venerunt ad dictum exercitum Ambassiatores *D. D. Ducis Austriæ*, & *Ducis Karinthiæ*, offerentes *D. Cani* auxilium & favorem suum; & quod Comes *Goritiæ* vadat in *Alemaniam* ad colloquium cum ipsis Ducibus consanguineis suis, ubi etiam invicem omnes Baroni *Alemanie* debent convenire. Sic & ipse Comes cum aliquot militibus suis recessit de exercitu & ivit in *Alemaniam*, tamen reliquit banneriam suam cum gente sua *D. Cani*.

Qualiter venit auxilium D. Cani à Duce Karinthiæ & tractatur de pace medio Ambassiatorum de Venetiis.

Supervenerunt in dicto exercitu die Jovis 9 Febr. ccl. milites *Galeatii* cum totidem balisteriis equitibus cum banneria *D. Ducis Karinthiæ*, offerentes se *D. Cani* (sc) permanfuri donec exercitus durabit, altera autem die supervenerunt in dicto exercitu 100 pedites & 10 equites armorum bene muniti in subsidio *D. Canis*, quas eidem destinavit *D. Guilielmus de Castrobarco*, qui se obtulerunt stare in dicto exercitu, donec durabit. Qua vero die *Veneris*, 10 Februar. audientes intrinseci *Paduani* adventum dictarum gentium statim pavesci sunt, & miserunt foris ad *D. Canem* Ambassiatores *Venetiarum* cum *D. Henrico Scrovegno*, *Jacobo de Carraria*, & *Rolando de Placiola*, & *Joanne de Vigontia* de majoribus civibus *Paduæ*, qui petierunt à *D. Cane* capitula, super eo quod petebat in compositione pacis, & ibi steterunt ad colloquium cum *D. Cane* usque ad vespertas, & receptis capitulis ipsius, in *Padua* sunt reversi, & prædicta omnia narraverunt *Ancianis*, & Concilio *Paduæ*. Altera autem die exierunt iterato Ambassiatores præfacti, cum prædictis magnatibus *Paduæ*, & dixerunt *D. Cani*, quod Commune, & homines *Paduæ* penitus volunt pacem, & quod in sequenti die *Sindici Communis Paduæ*, & ejus Ambassiatoras jurabunt, & affirmabunt pacem prædictam. Quibus respondit *D. Canis*, quod redeant in civitate, & crastina die ante tertias finaliter respondeant, aliter suis intendit prosequi processibus. Qui Ambassiatores in *Paduam* reversi pulsari fecerunt campanam ad Consilium Communis *Paduæ*, in quo lecta fuerunt Capitula, quæ *D. Canis* penitus volebat, & requirebat, si cum ipso pacem volebant, & dato partito in ipso consilio ad balotas more solito suo, pax vicit, & affirmata est; ac etiam factus est quidam nuntius, & *Sindicus* in ipso consilio pro Communi, & hominibus *Paduæ*, qui crastina die vadat ad *D. Canem* pacem prædictam confirmaturus. Die Dominica 12 Febr. in aurora diei misit *D. Canis* per Plebatum *Sachi*, & ubi gentes suæ castrametatæ permanfissent, quod sine mora cum omnibus armis suis, equo & pede in campo apud pontem *S. Nicolai* prædictum coram ipso compareant. Et sic omnes venerunt, & ipse cum *Vgu-*

tione de la Fagiola acies suas construxit in hunc modum, animo eundi ad debellandum *Burgos Paduæ*, nisi immediate intrinseci ad sua mandata ante tertiam convenerint, in prima acie composuit *Lofinastrum* cum omnibus militibus *D. Ducis Karinthiæ*, cum sua banneria, qui *Lofinastrus* quæsit à *D. Cane* *Burgum S. Joannis*, ita quod nullus alter secum vadat præter gentes suas, & sibi conlargivit. In secunda acie composuit *Capitaneum Mediolanensem* cum militibus suis & *Placentinis*, & sibi conlargivit *Burgum S. Crucis*. In tertia acie composuit *Casellanos*, & *Lombardos* milites, & *Vincentinos*, & sibi conlargivit *Burgum omnium Sanctorum*. In quarta verò acie se ipsum composuit cum *Marescalcho* & gente *Comitis Goritiæ*, & cum suis nobilibus ultramontanis & cum familiis suis, & sibi elegit *Burgum S. Jacobi* in corbo ^(sic), antecedens cum balistis, lanceis longis, & balistis grossis; iussit autem alias gentes pede, & equo retro remansuros pro retroguardia. Et sic ordinavit inter capitaneos omnium agminum & acierum, iubens quod nulla persona equo, vel pede audeat ire in alia parte quam in sua sibi ab eodem conlargita, nec inde discedat, donec strages durabit, pæna capitis: sciendo quod nemini ^(sic) acciperet præda sua. Ordinatis ita suis aciebus magnus tumultus factus est, clamantibus omnibus una voce, & dicentibus: *Ad Paduam, ad Paduam*. Quæ audientes intrinseci *Paduani*, prætimentes ne haberent stragem foris, miserunt *Ambassiatores Venetiarum*, & *Sindicum Communis Paduæ* à magna-

A tibus *Paduæ* sociatum & exeuntes civitatem obviaverunt *D. Cani*, in capite pontis *Corvi*, ubi cum suis ensegniis, & sapientibus, & cum certis militibus suis convenerunt causa prævidendi passus affectatos. Qui dixerunt ipsi: *Domine, Domine, convertimini ad castra vestra: ecce ad vos venimus pacem vobiscum & vestræ voluntati roborare*. Et sic reversus est ad castra sua apud pontem *S. Nicolai* prædictum. Nihilominus misit omnibus *Capitaneis* acierum, ut nullus suam exeat aciem, donec aliud eis non declaret. Ecce vero omnes acierum exclamarunt: *Ad Paduam, ad Paduam, nisi faciant velle Domini nostri magni*, etenim magnus erat rumor, & tumultus, quod, quasi Deus tonasset, audiretur, ita quod ipsi *Ambassiatores*, & *Sindici* tremebant. Si *Paduani* etiam intrinseci tremebant, non admirandum, ac etiam si velle *D. Canis* instanter deposcebatur, quoniam noverit unusquisque, quod nunc in dictis aciebus examinati fuerunt per sapientes unius cujusque partis *III M. boni milites & XV M. boni pedites*, & in dicto exercitu erat tam maxima omnium victualium & bestiarum ubertas copiosa, quod si exercitus ibidem stetisset, usque per totum mensem *Maji*, victualibus prædictis non defecisset, solummodo de illis, quæ reperiebantur in dicto *Plebatu*.

De Pace cum *D. Cane*.

E Xercitu Domini *Canis* juxta pontem *S. Nicolai* constituto, tractatores pacis *Paduam* rulerunt pacta pacis.

F I N I S.

I N D E X

NOMINUM ET RERUM NOTABILIORUM.

- A. **A**mbassiatores *Venetiarum* de pace inter *D. Canem* & *Paduanos* agunt. 14. C. 15. B. C. 18. B. D. E. 19. C
Andreas Magister militum & *Marescalchus D. Canis* 11. F 12. D
Antonius Beregrinus de *Zachis* viriliter percutit hostes 16. F
Antonius Filavolo *Potestas Montagne* tupiter fugit. 14. A
B. **B**ailardinus de *Nogarolis* *Potestas Vincentiæ*, durae morti tradendus tentatur. 7. F
— *D. Canis* ad *Venetos* Legatos. 10. D
— in *Terram Montisilicis* equitat. 12. E. 13. B
— *Montagnanam* capit pro *D. Cane*. 14. A
Bernardus de *Hervariis* *Veronæ* Mercator, *D. Canis* ad *Venetos* Legatus. 10. E
— de *S. Miniato* captus. 5. C
Bonamefius Judex de *Paganotis* *D. Canis* ad *Venetos* Legatus. 10. D
Bonifacius de *Zacchone*, *Insegnerius D. Canis* 12. E
Brixianus de *Buzzacharenis* *Montemilicem D. Canis* tradit, unde fuit de *Padua* forbanitus 13. A
Burgum S. Jacobi a *D. Cane* devastatur. 18. A
— *S. Joannis* a *D. Cane* devastatur. 17. C

- C. **C**anis Grandis de la *Scala* auxilia mittit *Ugutioni* de la *Fagiola* contra *Principem Tarantinum*. 3. D. 6. A
— *Sacri Romani Imperii Vicarius* in *Verona*, *Regi Romanorum* obedientiam & honorem jurat. 7. B.
— ipsi *Gilibertus* de *Corrigio*, alii *Guelphi*, ac *Paduani* tentant *Vincentiam* eripere. 7. D. E
— succurrit *Vincentiæ*, a pluribus hostibus tentatæ. 8. D
— *Christum gloriosam Mariam* & *B. Zenonem* pro auxilio exorat. 8. E. F
— *Vincentiæ* custodias sagaciter ordinat. 8. F
— hostes *Vincentiam* ingressos in conflictum ponit. 9. A. D. E. 10. A
— *Ugutionem* de la *Fagiola* constituit *Regem Vincentiæ*. 10. F
— pacem cum *Paduanis* non vult frangere, licet ipsi jam fregissent. 10. C
— proditores *Vincentinos* carceri includit & justificat 10. D. F. 11. A
— Legatos ad *Venetos* mittit, ob pacem a *Paduanis* violatam conquesturos. 10. D. E. 11. A. B
— mittit *Ambassiatores* *Mediolanum*, ubi inter *Civitates Lombardiæ* foedus initur. 11. D. E
— congregat exercitum ex omni loco contra *Paduanos*. 11. F. 12. A. D
D. Canis

INDEX NOMINUM ET RERUM NOTABILIORUM.

D. Canis Grandis de la Scala, cum gente sua contendit versus Montemfelicem. 12. D
 ——— Terram Estensem oppugnat, vulneratur, sed locum postea vi capit. 13. C. D. E.
 ——— Montagnanam & alia loca capit. 13. F. 14. A
 ——— equitat versus Paduam. 14. B
 ——— audit Ambassiatores Venetiarum & Paduanorum, a Paduanis transmissos, pacem petentes. 14. C
 ——— ex Lombardia & Alemania auxilia convocat. 15. A. B
 ——— fortificat Villam & Terram Montisfelicis. 15. B
 ——— facit monstram copiarum in terra Montisfelicis. 15. E
 ——— intendit in Plebatum Sacbi pertransire, Ugutionem ad se evocat, & castra movet. 15. F
 ——— configit cum Paduanis, & eos in fugam conjicit. 16. D. 17. A
 ——— Plebatum Sacbi occupat. 17. A
 ——— Paduanos ad Burgum S. Joannis in fugam convertit. 17. C
 ——— aggreditur Burgum S. Joannis, ipsumque igne devastat. 17. D
 ——— tractat cum Paduanis de pace, sed frustra. 17. D. E
 ——— ad Paduanos eorumque Burgos iterum invadendos se præparat. 17. E
 ——— ipsi supervenit præsidium de Lombardia. 18. A
 ——— ordinat acies & equitat versus Paduam. 18. A
 ——— occupat Burgum S. Jacobi. 18. A
 ——— auxilia obtinet a Ducibus Austriæ & Carinthiæ, atque a D. Guilielmo de Castrobarco. 18. B. C
 ——— de pace cum Paduanis tractat. 18. B. D. 19. C
 ——— præparat copias ad debellandum Burgos Paduæ, ni pacem confirment. 19. A
 ——— pacem cum Paduanis init. 20. C
 Carolus filius Principis Tarantini. 2. B. 3. A
 ——— in prælio cadit. 5. D
 Castrutius de Antermenellis, Capitaneus Generalis populi Lucæ. 6. D
 Clarellus de Buguillis Paduam ad arma commover. 15. C
 Comes S. Bonifacii aggreditur Vincentiam. 8. B
 ——— Vincentiam ingressus in conflictum ponitur. 9. B. C. D. E
 ——— capitur. 10. B
 ——— Goritiæ auxiliatur D. Cani contra Paduanos. 12. D. 18. B. 19. B
 ——— Montisfeltri in Comitiva Ugutionis de la Fagiola militat. 3. F
 ——— Rombaldo de Collalto cum D. Cane pacis inter ipsum & Paduanos ineundæ causa colloquitur. 14. D
 Conradus Comes Basile, Legatus Regis Romanorum. 7. B
 ——— Nedus Nobilis Teoticus. 9. E
 Cremonenses frangunt pacem, & omnes applicantes parti sacri imperii expellunt. 8. A

D.

Doffus de Spina captus. 5. C
 Duces Austriæ & Carinthiæ D. Cani offerunt auxilium. 18. B. C

E.

Estensis Villa a D. Cani vi expugnatur & a militibus spoliatur. 13. C. D. E

F.

Federicus de Austria, Rex Romanorum electus. 7. B

Feltri Civitas a Guecero de Camino occupatur. 6. E
 Florentini ab Ugutione de la Fagiola bello petiti, a Roberto Rege Apuliæ juvantur. 1. B. 2. A
 Franciscus filius Ugutionis de la Fagiola. 4. C
 ——— in prælio cadit. 5. C
 Francorum Regnum orphanum. 6. F

G.

Galeatius Vicarius Placentiæ D. Cani auxilia mittit. 17. F. 18. A
 Gilibertus Capitaneus guerræ. 12. E. 13. A
 ——— de Corrigio tractat cum Paduanis, ut Vincentia rapiatur de Dominio D. Canis. 7. D. E
 D. Gueceri de Camino accipit civitatem Feltri. 6. E. 12. D
 ——— ejus cum Dominis de la Scala parentella. 6. F. 7. A
 ——— ad preces Paduanorum tractat cum D. Cane de pace, sed frustra. 17. D. E
 Guelfi civitatem Lucæ tenent. 1. A
 ——— tentant D. Cani Vincentiam eripere. 7. D. E
 Guido natus D. Nicolai de Lucio. 14. F
 D. Guilielmus de Castrobarco D. Cani auxilia mittit. 18. C
 ——— Curcivagno stipendiarius turpiter fugit. 14. A
 ——— Judex de Servideis D. Canis ad Venetos Legatus. 10. E

H.

Henricus, Comes Goritiæ. 7. A
 ——— Scrovegnus a Paduanis ad D. Canem pacis ineundæ causa mittitur. 18. D

J.

Jacobus de Carraria Ambaffator Paduanorum, pacis causa ad D. Canem mittitur. 14. D. 18. D
 Joannes a Lettis, civis Veronensis, Legatus Regis Romanorum. 7. B
 ——— de Vigontia a Paduanis ad D. Canem pacis causa mittitur. 18. D

L.

Leopoldus, frater Federici Regis Romanorum. 7. C
 Lifanacius, filius D. Bontraversi de Bontraversis, castrum Castelnovi tenet. 14. E. F
 Lofinastrus, copiarum Ducis Carinthiæ ductor. 19. A
 Luca civitas per Guelfos tenetur, & ab Ugutione de la Fagiola occupatur. 1. A
 ——— Castrutium de Antermenellis Capitaneum suum constituit. 6. D
 Ludovicus Rex Francorum patri in regnum succedit. 6. C
 ——— ejus obitus. 6. E. F

M.

Machalufus de Machalufis Ambaffator Paduanorum, pacis causa ad D. Canem missus. 14. D
 Mantuani Federico, Regi Romanorum, obedientiam jurant. 7. D
 D. Mapheus, Vicarius Mediolani. 18. A
 Mediolanenses D. Cani subsidio veniunt. 18. A
 Mons Catinus obsidetur ab Ugutione de la Fagiola. 1. B
 ——— à Principe Tarantino juvatur. 3. B. E
 ——— Silex occupatur a D. Cane. 12. D. 13. A
 ——— munitur a D. Cane. 15. B
 Monstra peditum & equitum in terra Montisfelicis facta. 15. E
 Montagnana a D. Cane capitur. 13. F. 14. A
 ——— a D. Cane munitur. 15. B

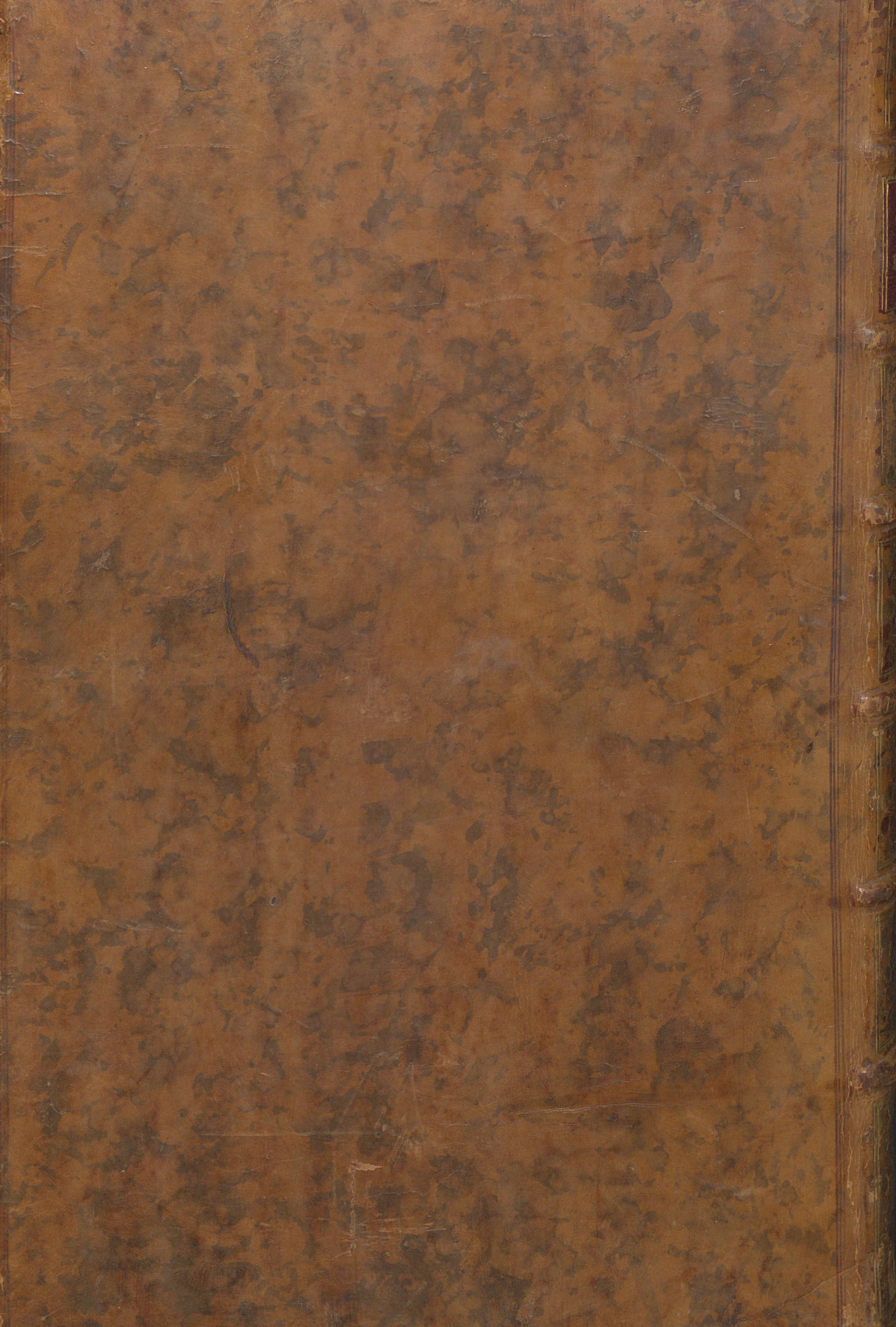
INDEX NOMINUM ET RERUM NOTABILIORUM.

N.
Nebula, aquæ cujusdam tepidæ nomen. 3. B
 Nicolaus ab Equis dilectissimus familiaris D. Canis, in prælio cadit. 17. B
 O.
 D. **O**doricus de Cuchagna Capitaneus populi Paduæ eligitur. 15. D
 P.
Paduani tentant D. Cani Vincentiam eripere. 7. D. E
 — aggreſſiuntur Vincentiam. 8. B
 — eorum plures Vincentiam ingreſſi trucidantur. 9. A. B
 — citati Ambaſſiatores Venetias mittunt. 10. B.
 — renuntiant ſecuritati, quam Veneti inter illos & D. Canem præſtare promiſerant. 11. C.
 — ad invaſionem D. Canis excipendam ſe præparant. 12. C
 — capto a D. Cane Montefilice, conſternantur, & eorum pluriſimi Venetias auſugunt. 13. B
 — Montemſilicem, Montagnanam & plura alia loca a D. Cane capta amittunt. 13. A. F. 14. A
 — cum D. Cane tractant de pace. 14. C. D. 15. B. C
 — convocant Venetos ad ſibi ſuccurrendum. 15. A
 — Capitaneum populi eligentes ad arma commoventur. 15. C.
 — de intentione D. Canis in Plebatum Sachi pertranſeundi edocentur. 15. F. 16. A
 — cum D. Cane conſigunt & fugantur. 16. D. 17. A
 — ad Burgum S. Joannis invaduntur, & in fugam convertuntur. 17. C
 — cum de Cane de pace tractant. 17. E. 18. B. D. 19. C
 — pacem cum D. Cane incunt. 20. C
 Pantaleon de Buzzacharenis Ambaſſiator Paduanorum, pacis cauſa ad D. Canem miſſus. 14. D
 Parcitainus Capitaneus guerræ. 12. E. 13. A
 Parentella Scaligerorum cum Gueceri de Camino. 7. A
 Penzinus Ponzonus Cremona expellitur. 8. A
 Petrus Tempeſta, frater Principis de Apulia. 3. A. 4. D
 Philippus Rex Francorum obit. 6. C
 D. Pinus de la Toſa de Florentia captus. 5. C
 Piſani Ugutionem de la Fagiola in ſuum Capitaneum conſtituunt. 1. A
 Piſcareſius de Delphinus bannitus Veronæ, cum aliis bannitis aggreſſitur Vincentiam. 8. B
 — Vincentiam ingreſſus in conſilium ponitur. 9. B. C. D. E
 — capitur. 10. B
 Planum Carcellæ, planities Viſtoria Ugutionis de la Fagiola notabilis. 5. C
 Plebanus de Gerardinis captus. 5. C
 Plebatus Sachi a D. Cane occupatur. 15. F. 17. A
 Pons S. Nicolai. 17. B
 Princeps Tarantinus in ſubſidium Florentinorum venit contra Ugutionem de la Fagiola. 2. B. 3. A
 — prælium cum Ugutione committit. 4. D
 — vincitur. 5. B
 — in fugam converſus venit Florentiam. 5. E
 R.
Rainerius de Canoffa, Poſteſas Paduæ, renuntiat. 13. B
 Ribaldonus de Torricellis jubetur a D. Cane pro cuſtodia manere in Terra Eſtenſi. 13. E
 Ridolphinus de Villata, Stipendiarius Paduæ. 17. B
 Robertus Rex Apuliæ Florentinos contra Ugutionem de la Fagiola adjuvat. 2. A
 Rolandus de Placiola a Paduanis ad D. Canem pacis cauſa mittitur. 18. D

S.
Scaligerorum parentella cum Gueceri de Camino. 6. F. 7. A
 Spinetus Duſtor primæ aciei in Comitiva Ugutionis de la Fagiola. 4. C
 Stellæ magnæ & mirabiles apparent. 7. D. 15. D. E
 T.
Tartarus de Lendenaria Paduanos ad arma commovet. 15. C
 Terræ duræ villa. 14. B. C. D
 Treba inter D. Canem & Paduanos. 18. B
 U.
Ugolinus de Cleſſo Poſteſas Veronæ, Federico Regi Romanorum obedientiam jurat. 7. C
 Ugutio de la Fagiola Piſanorum Capitaneus conſtituitur. 1. A
 — Principem Tarantinum vincit. 1. A
 — Lucam & multa alia Florentinorum loca occupat. 1. A. B
 — contra Robertum Regem Apuliæ, Florentinis auxilio venientem, procedit. 2. B
 — diſfidatur à Principe Tarantino. 3. A. B. F
 — expectat D. Canis Grandis de la Scala & aliorum auxilia. 3. C
 — ſe ad pugnam præparat. 4. A
 — ejus ad Comitivæ ſuæ Duſtores Oratio. 4. B
 — prælium cum Principe Tarantino committit. 4. D
 — victoriam obtinet. 5. B
 — equitat verſus Montem Sumanum. 5. E. F
 — plura caſtra occupat. 5. F. 6. A
 — plures Tuſciæ Nobiles captivat. 5. F
 — expellitur de dominio Piſarum & Lucæ. 6. D
 — ſuccurrit Vincentiæ. 8. E
 — Paduanos Vincentiam ingreſſos trucidat. 9. A. B
 — cur non ſuccurrerit D. Cane. 9. E
 — Reſtor & Poſteſas Vincentiæ faſtus. 10. F
 — juſtificat proditores Vincentiæ. 10. F. 11. A
 — velocitat iter ſuum ad D. Canem. 16. C. D
 V.
Veneti Paduanis favent. 15. A
 Venetiarum Ambaſſiatores de pace inter D. Canem & Paduanos tractant. 14. C. 15. B. C. 18. B. D. 19. D
 Veronenſes Federico Regi Romanorum obedientiam jurant. 7. B
 — extrinſeci aggreſſiuntur Vincentiam. 8. B
 Vincentia a Comite S. Bonifacii, Paduanis, Veronenſibus & Vincentinis extrinſecis tentatur. 7. D. E. 8. B. C
 — juvatur a D. Cane. 8. D
 Vincentini Federico Regi Romanorum obedientiam jurant. 7. C
 Vinciguerra Comes S. Bonifacii aggreſſitur Vincentiam. 8. B
 — Vincentiam jam ingreſſus fugatur, & capitur. 9. B. C. D. 10. A. B
 X.
Xichus de Caldenatio D. Cane in ſubſidium venit. 14. B
 Z.
Zeno protector Civitatis Veronæ. 8. F

209

ANTIO

ITALIÆ

F. J. M. V.

P. J.

100